

आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः १^३

ग्रन्थाङ्कः ४९

महामुनिश्रीमद्व्यासप्रणीतं

वायुपुराणम् ।

एतत्पुस्तकमानन्दाश्रमस्थपण्डितैः सपाठान्तर-

निर्देशं संशोधितम् ।

तच्च

हरि नारायण आपटे

इत्यनेन

पुण्याख्यपत्तने

आनन्दाश्रममुद्रणालये

आयसाक्षरैर्मुद्रयित्वा

प्रकाशितम् ।

शालिवाहनशकाब्दाः १८२७

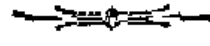
स्मिस्ताब्दाः १९०९

(अस्य सर्वेऽधिकारा राजशासनानुमारेण स्वायत्तीकृताः)

मूल्यं किंमत ७ रुपये

११

आदर्शपुस्तकोल्लेखपत्रिका ॥

अथैतस्य वायुपुराणस्य पुस्तकानि यैः परहितैकपरतया संस्करणार्थं प्रदत्तानि तेषां नामादीनि पुस्तकानां संज्ञाश्च कृतज्ञतया प्रदर्शयन्ते—

(क.) इति सञ्ज्ञितम्—कलिकत्तास्थं मुद्रितम् ।

(ख.) इति सञ्ज्ञितम्—बटोदरग्रामनिवासिनां रा. रा. 'वाप्यासा० मैराळ' इत्येतेषाम् ।

(ग.) इति सञ्ज्ञितम्—पुण्यपत्तननिवासिनां रा. रा. 'तात्यासा० खानगीवाले' इत्येतेषाम् ।

(घ.) इति सञ्ज्ञितम्—रा. रा. 'भिवराव माधवराव पोतनीस' इत्येतेषाम् ।

(ङ.) इति सञ्ज्ञितम्—संस्थान मिरजपळास्थं रा. रा. 'गङ्गाधर गोविन्द पटवर्धन' इत्येतेषाम् ।

समाप्तेयमादर्शपुस्तकोल्लेखपत्रिका ।

अथ वायुपुराणान्तर्गताध्यायस्थविषयानुक्रमः ।

मङ्गलाचरणम् । कुरुक्षेत्रे सूतस्याऽऽगमनम् ।
 ऋषीणां सूतं प्रति पुराणध्वजविषयकः
 प्रथमः । सूतोत्पत्तिकथनम् । सूतधर्मनिरूपणम् ।
 व्यासोत्पत्तिप्रकारवर्णनम् । ऋषिसूतसंवादे
 वायुऋषिसंवादः । ब्रह्माग्नाद्युत्पत्तिनिरूपणम् ।
 एतत्पुराणगतकथानामनुक्रमः । आद्यपादाध्यय-
 नस्य फलनिरूपणम्
 विश्वसृजां सन्ननिरूपणम् । नैमिषारण्यस्य नैमिष-
 मित्यभिधायाः कारणाभिधानम् । विश्वामित्र-
 वसिष्ठयोर्वैरनिरूपणम् । मृगयासंचारिणः पुरुवसो
 हिरण्यप्रयज्ञवाट आगमनम् । यज्ञवाटं हर्तुकामस्य
 पुरुवसः कुशवज्रैर्नाशादिवर्णनम् । सत्रवर्णनम्
 प्रजापतिसृष्टिवर्णनम् ।
 पुराणलक्षणम् । प्रक्रियादिपादचतुष्टयनिरूपणम् ।
 भूतसर्गकथनम् । ब्रह्मादिपदानामवयवार्थाभि-
 धानम् । अहंकारादीनामुत्पत्तिः । पञ्चमहाभूतानां
 तद्गुणानां च निरूपणम् । प्राकृतसर्गवर्णनम् । हिर-
 ण्यगर्भस्य जन्मनिरूपणम्
 ईशस्य दिनस्वरूपकथनम् । परमेशस्य रात्रिस्वरूप-
 वर्णनम् । क्षीयमानगुणेष्व्यो ब्रह्मादिदेवानामु-
 त्पत्तिः । वाराहकल्पाभिधानम्
 वाराहवर्णनम् । पृथिव्युद्धरणप्रकारवर्णनम् । अवि-
 द्योत्पत्तिनिरूपणम् । प्राकृतवैकृतसर्गानां कथनम्
 वक्त्रादिभ्यो ब्राह्मणादिवर्णानामुत्पत्तिवर्णनम् ...
 प्रतिसाधिकीर्तनम् । हिरण्यगर्भस्य रूपवर्णनम् । कल्प-
 लक्षणम्
 पृथिवीसंनिवेशादिवर्णनम् । कृत्वादिगुणानां निरूपणम् ।
 मानससृष्टिनिरूपणम् । युग्मधर्माणामभिधानम् ।
 प्रादेशादीनां लक्षणम् । ओषध्यादीनामुत्पत्तिनिरू-
 पणम् । पृथिविदोहनाद्ब्रह्मादिधान्यानां प्रादुर्भावः ।
 ब्राह्मणादिवर्णानां धर्माभिधानम् । आश्रमधर्मनिरू-
 पणम्
 देवादिमृष्टिकथनम् । पित्रादीनां सभवाः । पक्षिगणादी-
 नामुत्पत्तिप्रकारवर्णनम् । ब्रह्मणः सकाशाद्भृगवादि-
 मानसपुत्राणामुत्पत्तिः । रुद्रोत्पत्तिवर्णनम् । देवीनां
 नामनिरूपणम् । ब्राह्मणादिवर्णानामुत्पत्तिस्थाना-
 भिधानम्
 स्वायम्भुवमनुवंशवर्णनम् । स्वायम्भुवात्प्रियव्रतोत्तान-
 पादयोर्त्पत्तिः । आकूतिप्रसूतोत्पत्तिनिरूपणम् ।

दक्षप्रसूत्यां भ्रह्मादिदुहितृणा जननम् । भ्रह्मादीना
 धर्मादिकृतं पत्नीत्वेन सप्रहणम् । धर्मसर्गवर्णनम् ।
 तामससर्गाभिधानम् । शतरुद्रोत्पत्तिनिरूपणम् ।
 माहेश्वरयोगवर्णनम् । प्राणायामलक्षणम् । प्राणा-
 यामादीनां फलकथनम् १०
 प्राणायामस्य शान्त्यादिप्रयोजनानां निरूपणम् ।
 १ प्राणायामादीनां लक्षणम् । प्राणायामदोषाभिधा-
 नम् । प्राणायामदोषापनुत्तये चिकित्सानिरूपणम् ।
 योगप्रवृत्तिलक्षणम् ११
 योगोपसर्गनिरूपणम् १२
 योगेश्वर्यनिरूपणम् १३
 २ गर्भोत्पत्तिप्रकारवर्णनम् १४
 ३ पाशुपतयोगनिरूपणम् १५
 शौचाचारलक्षणम् । भिक्षुचर्याभिधानम् । भिक्षुव्रतानां
 कथनम् । भिक्षुनियमाः । मुक्तलक्षणम् १६
 परमाश्रमविधिनिरूपणम् १७
 यतिप्रायश्चित्तविधिः । पापस्य त्रैविध्यबोधनम् । योग-
 प्रशंसा । व्रतोपव्रतापक्रमे भिक्षुणां प्रायश्चित्तम् ।
 स्त्रीगमनादिविषये यतीनां प्रायश्चित्तम् । रेतःपाते
 भिक्षुणां प्रायश्चित्तम् १८
 ४ अरिष्टनिरूपणम् १९
 ओंकारप्राप्तिर्लक्षणम् २०
 ५ कल्पानां निरूपणम् । मन्वन्तराणां कालसंख्याभिधा-
 नम् । वाराहादिकल्पानामभिधानम् २१
 ६ कल्पसत्यानिरूपणम् २२
 ७ माहेश्वरावतारयोगः २३
 शेषपर्यङ्के शयानस्य विष्णोर्ब्रह्मणा सह संवादः ।
 ब्रह्मण उदरे विष्णुकृतसप्तद्वीपावलोकनवर्णनम् ।
 विष्णोरुदरे ब्रह्मणः प्रवेशः । विष्णोर्नाभिकमळा-
 द्ब्रह्मणः प्रादुर्भावः । ब्रह्मण उपकण्ठे शिवस्याऽऽग-
 मनम् । प्रसङ्गाच्छिवमहिमवर्णनम् । विष्णुकृत-
 शिवस्तवनिरूपणम् २४
 शंकराद्ब्रह्मविष्णोर्वैरप्राप्तिनिरूपणम् । प्रसङ्गाच्छि-
 वविष्णोर्वैरकथनम् । मधुकैटभोत्पत्तिवर्णनम् ।
 विष्णुजिष्णुकृतो मधुकैटमयोवधः । ब्रह्मणः सका-
 ८ शादिकादशरुद्रोत्पत्तिः । भृगवादिमानसपुत्राणामुत्प-
 त्तिनिरूपणम् २५
 स्वरोत्पत्तिनिरूपणम् २६

नीललोहितस्य नामभंप्राप्तिकारणाभिधानम् । अप्तु
 मूत्रपुरीषादिकरणे निषेधनिरूपणम् । छायादिपु
 पुरीषाद्युत्सर्गे निषेधकथनम् । महादेवतनुवर्णनम्
 ऋषिसर्गनिरूपणम् । मार्कण्डेयोत्पत्तिकथनम् । आग्नि-
 रस. सकाशात्सिनीवाल्यादीनामुत्पत्तिः । अत्रेरन-
 सूयायां सत्यनेत्रादिपुत्राणां जननम् । षष्टिसहस्राणां
 बालखिल्यानामुत्पत्तिः
 आम्रिवंशवर्णनम् । स्वाहापुत्राणां कथनम् । देवादीना-
 मग्न्याभिधानम् । हव्यवाहनपुत्राणां कथनम् । पाव-
 कामिपुत्राणां निरूपणम्
 पितृवंशवर्णनम् । आम्रिष्वात्ता बर्हिषद इतिभेदेन पितृ-
 णां द्वैविध्यबोधनम् । हिमवतो मेनायां मैनाकोत्प-
 त्तिनिरूपणम् । दक्षकृतसत्यपमानवर्णनम् । अपमा-
 नात्सत्या देहत्यागः । सतीदेहत्यागध्रुवणात्संजात-
 कोपशंकरादक्षस्य शापः । वैवस्वतेऽन्तरे हिमवतो
 मेनायां सतीजन्मकथनम् । प्रचेतसः सकाशादक्ष-
 जन्मनिरूपणम् । दक्षयज्ञवर्णनम् । यज्ञविध्वंसनाय
 वीरभद्रोत्पत्तिः । वीरभद्रकृतदक्षयज्ञध्वंसवर्णनम् ।
 वीरभद्रादक्षास्व वरप्राप्तिः । दक्षकृतशिवस्तुति-
 निरूपणम् । ज्वरोत्पत्तिवर्णनम् । शिवस्तुतेः फल-
 श्रुतिनिरूपणम्
 देववंशवर्णनम् । देवयोनीनामभिधानम् । कालावस्था-
 निरूपणम् । संवत्सरादीनां निरूपणम्
 प्रणवविनिश्चयः । युगधर्माणां निरूपणम् । युगप्रमाणा-
 भिधानम् । प्रक्रियादिपादचतुष्टयस्य युगसंख्यया
 साम्यकथनम् । एतत्पुराणसंख्यानिरूपणम्
 स्वायम्भुववंशवर्णनम् । सप्तद्वीपनिवेशनादिप्रकारवर्ण-
 नम् । नाभेः सर्गनिरूपणम्
 जम्बूद्वीपवर्णनम् । वर्षपर्वतानां निरूपणम् । इलावृतादि-
 वर्षाणां कथनम् । ब्रह्मण उत्पत्तिवर्णनम् । मेरुपर्वत-
 वर्णनम् । ब्रह्मसभावर्णनम् । इन्द्राद्यष्टलोकपालानां
 महाविमानानां वर्णनम्
 मेरुमूलस्थाऽऽयामनिरूपणम् । मर्यादापर्वतानामभिधा-
 नम् । जम्बूनदीवर्णनम् । केतुमालद्वीपवर्णनम् ...
 चैत्ररयादिदेवार्काडनकानां निरूपणम् । अरुणोदादिस-
 रसां कथनम् । शीतान्तादिपर्वतानां निरूपणम् ...
 भुवनविन्यासः । श्रीसरःसरोवर्णनम् । श्रीवनादीनां
 निरूपणम् । कश्यपाश्रमवर्णनम् । एकशिलाया भूमे-
 वर्णनम्
 उदुम्बरवनवर्णनम् । कर्दमस्थाऽऽश्रमवर्णनम् । चिन्त्य-
 स्थत्यादीनां वर्णनम् । किशुवनवर्णनम् । बृहस्प-
 तेराश्रमवर्णनम् । शुक्राश्रमादीनां निरूपणम् ...
 शीतान्तादिपर्वतानां वर्णनम् । पारिजातवनवर्णनम् ।
 महानीलशैलवर्णनम् । करञ्जादिपर्वतानां वर्णनम् ।

सप्तर्षीणामाश्रमनिरूपणम् । श्वेनोदरादिपर्वतानां
 तत्रस्थपुरादीनां च वर्णनम् ३१
 २. देवकूटस्थपाक्षराजभवनवर्णनम् । कालकेयदेव्यानां नग-
 रवर्णनम् । आरुचराक्षस्तानां पुरवर्णनम् । महादे-
 वस्य भूतवटावासवर्णनम् ४०
 २८ कैलासवर्णनम् । पुष्पकवर्णनम् । पद्मादिनिधीनां निरूप-
 णम् । मन्दाकिन्या वर्णनम् । महामाल्यादिवक्षाणां
 निरूपणम् । रुद्रस्थाऽऽक्रीडभूमीनां वर्णनम् । शर-
 वणस्थानानिरूपणम् । मृरुण्डाद्यध्याश्रमाणां निरू-
 पणम् । विष्ण्वादिदेवतानां स्थानाभिधानम् ।
 २९ पृथिव्या आकारनिरूपणम् ४१
 आकाशगङ्गावर्णनम् । ४२
 गण्डिकावर्णनम् । भद्राश्वस्थितकुलपर्वतानां निरूप-
 णम् । जनपदानां निरूपणम् । महानदानामभिधा-
 नम् । भद्राश्वस्थजनानामायुधप्रमाणकथनम् ... ४३
 केतुमालवर्णनम् । केतुमालस्थकुलपर्वताभिधानम् ।
 तत्रस्थजनपदानां निरूपणम् । कम्बलादिनदीनां
 प्रतिपादनम् ४४
 भारतवर्षवर्णनम् । इन्द्रद्वीपादिभेदेन भारतवर्षस्य नव
 भेदा । महेन्द्रादिकुलपर्वतानां निरूपणम् । भारत-
 वर्षस्थजनपदानामभिधानम् । ४५
 ३० किंपुरुषादिवर्षाणां वर्णनम् ४६
 ३१ कैलासवर्णनम् । चैत्ररयवनानिरूपणम् । मानससरोवर्ण-
 नम् । गङ्गाया उत्पत्तिः । नलिन्यादिभेदेन गङ्गायाः
 सप्त प्रवाहाः । तत्प्रवाहवर्णनं च ४७
 ३२ जम्बूद्वीपान्तर्गताद्वीपादीनां कथनम् । अगस्त्यभव-
 नवर्णनम् । लङ्कावर्णनम् । गोकर्णवर्णनम् । वराह-
 पर्वतवर्णनम् ४८
 ३३ प्रक्षद्वीपवर्णनम् । गोमेदकादिपर्वतानां निरूपणम् ।
 प्रक्षद्वीपस्थवर्षाणामभिधानम् । शात्मलद्वीपवर्णनम् ।
 कुशद्वीपवर्णनम् । श्रौञ्चद्वीपस्य विस्तारवर्णनम् ।
 ३४ शाकद्वीपनिरूपणम् । सुक्ष्मार्थादिनदीनां कथनम् ।
 समुद्रादिशब्दानां यौगिकार्थाभिधानम् ४९
 ३५ अतलादीनां वर्णनम् । सूर्याचन्द्रसुसोर्गितानिरूपणम् ।
 भूर्लोकानां निरूपणम् । ज्योतिर्गणप्रचारस्य
 ३६ प्रमाणानिरूपणम् । सूर्ये सादितुमिच्छतां मन्देह-
 राक्षसानां गायत्र्यभिमन्त्रितजलप्रक्षेपेण नाश
 इत्यादिकथनम् । प्रातस्तनादिकालानां निरूपणम् ।
 ३७ पितृयाणमार्गः । देवयानमार्गाभिधानम् । विष्णुपद-
 निरूपणम् ५०
 ज्योतिष्प्रचारः । मेघेभ्यो जलवर्षणप्रकारानिरूपणम् ।
 ३८ घनानां त्रैविध्यबोधनम् । सूर्यरथस्य संनिवेश-
 वर्णनम् ५१
 सूर्यरथस्याधिष्ठातृदेवतानां निरूपणम् । सूर्याश्वानो

गतिनिरूपणम् । सोमरथवर्णनम् । यथासिञ्ज-
काना चन्द्राश्चानामभिधानम् । सोमकलाना
बुद्धिक्षयविषये कारणाभिधानम् । स्वर्भान्वादिप्र-
हाणा रथवर्णनम् । शिशुमारवर्णनम्
वैद्युताद्यग्नीना लक्षणम् । प्रहाणा प्रकृतिनिरूपणम् ।
सूर्यमहिमवर्णनम् । सूर्यादिप्रहाणा मण्डलप्रमा-
णनिरूपणम् । विशाखादिषु सूर्यादिप्रहाणामुपत्ति-
रितिनिरूपणम् । ज्योतिर्गणविचिन्तने पञ्च हेतवः
ऋषिसूतसवादे वसिष्ठकार्तिकेयसवादः । वसिष्ठकृत
कार्तिकेयस्तुतिः । वैलासशिखरवर्णनम् । कण्डनी-
लिमान जिज्ञासमानायाः पार्वत्या शकर प्रति
श्रद्धा । कालकूटाविश्राणनेविधियतां ब्रह्मादि-
देवाना शकरोपमण्डे गमनं ब्रह्मादिदेवकृतस्तु-
तिनिरूपणं च देवप्रार्थनया शकरकृतविषयान-
वर्णनम् । सुराणकृतनीलकण्ठस्तवामिधानम् ।
एतदध्यायस्य फलश्रुति
ब्रह्माविष्णुकृताशीवाल्लङ्घनवर्णनम् । तदन्तज्ञानाय
ब्रह्माविष्णोर्गमनानिरूपणम् । अनधिगतलिङ्गान्त-
ब्रह्मकृतशिवस्तुति । स्तुतिप्रीतशक्राद्ब्रह्मावि-
ष्णोर्वैराग्राप्ति वर्णनम् । एतस्तवपाठस्य फलाभि-
धानम्
सोमादिलाम्बाभ्या सहैलस्य सयोगनिरूपणम् । सीम्या-
दिपितृजातीनामभिधानम् । सवत्सरादियुगा-
त्मकाना निरूपणम् । सूर्यदीर्घेणाऽऽप्यायित-
सोमतनुवर्णनम् । इक्ष्वादिपर्वणा निरूपणम् ।
मासश्राद्धमुजा पितृणामभिधानम् । कर्मभ्रष्टाना
गतिनिरूपणम्
निभेपादिकालनिरूपणम् । कृतादियुगाभिधानम् ।
तत्परिमाणनिरूपणम् । मन्वन्तरसख्याभिधानम् ।
त्रेतायुगधर्मनिरूपणम् । यज्ञप्रवृत्तिनिरूपणम्...
युगधर्माभिधानम्
दिव्यमानुषभावाना निरूपणम् । यर्मादीना लक्षणम् ।
यज्ञलक्षणम् । दयादीना लक्षणाभिधानम् । ऋषि-
जातीना निरूपणम् । बाढादित्यवर्णनम् । मूत्र-
लक्षणम्
वेदविभागकथनम् । जनककृताश्वमेधे यज्ञस्वयस्य
ऋषिभिः सह सवाद । ततो यज्ञवल्केन पराभूत-
ऋषिगणे सविवादयोः शास्त्रस्य याज्ञवल्क्य-
शापाप्राश इत्यादिकथनम् । वायुकेश्वरदर्शनाद्ब्र-
ह्मणा मुक्तिनिरूपणम्
शाखाभदनिरूपणम् । ऋगादीना संख्याभिधानम् ।
अष्टादशविद्याना कथनम् । ब्रह्मर्ष्यादीना लक्षणम् ।
मन्वन्तराणां सख्यानिरूपणम् । मन्वन्तरप्रति-
स्थापनलक्षणम् । प्रजापतिवशानुकीर्तनम् ...

स्वायम्भुवादिमनुना सर्गनिरूपणम् । पृथुजन्मकथनम् ।
मूत्रमागप्रयोत्पत्तिवर्णनम् । सूत्रमागधाभ्यामनु-
पमगधदेशयोर्दानवर्णनम् । पृथिवीदोहननिरूपणम् ६२
५२ पृथोर्यशोवर्णनम् । पृथिवीदोहने वत्सविशेषाणा
दोग्धादीना च क्रमनिरूपणम् । पृथुवशानुकीर्तनम्।
दक्षजन्मकथनम् ६३
वैवस्वतसर्गवर्णनम् ६४
५३ भृगुवादीनामुपत्तिनिरूपणम् । शुक्रोत्पत्तिकथनम् ।
तत्पुत्राणामभिधानम् । इन्द्रकृतवह्निपुत्राणा
नाश । भृगुवशवर्णनम् । अङ्गिरसो वशनिरूपणम् ।
मारीचवशकथनम् । नारदजन्माभिधानम् ।
दक्षवशनिरूपणम् ६५
भ्रमवशकथनम् । सोमवशनिरूपणम् । रौद्रादिदिनमु-
हूर्ताना निरूपणम् । जारद्ववादिस्थानाना कथनम् ।
धानादिद्वादशादिलानामभिधानम् । एकादश
रुद्राणा कथनम् । ब्रह्मादिदेवाना तनुवर्णनम् । ब्रह्मा-
दीनामशावतारनिरूपणम् । प्रसङ्गाद्ब्रह्मनावतारवर्ण-
नम् । योगेश्वरमहिमवर्णनम् ६६
ब्रह्मण सकाशादावृतादिपुत्राणामुत्पत्ति । जयाह्य-
हरदानामुत्पत्तिवर्णनम् । रुचेरजितायामजिताह्य-
मानसपुत्राणा जनननिरूपणम् । प्रसङ्गाद्विरण्या-
क्षहिरण्यकशिपोर्जन्मकथनम् । तदपत्याना निरू-
पणम् । क्षितिगर्भस्येन्द्रकृतसप्तधा छेदनवर्णनम् ।
मरुताद्युत्पत्तिकथनम् ६७
५५ दनुवशवर्णनम् । दनोः प्रधानपुत्राणामभिधानम् ।
एकाक्षादिदनुपुत्राणा निरूपणम् ६८
५६ मौनेयारत्यदेवगन्धर्वादीना निरूपणम् । गन्धर्वदुहितृणा
कथनम् । चित्राहदादिगन्धर्वाणामभिधानम् ।
किंनरगणप्रतिपादनम् । मेनकाद्यप्यरत्नामभिधानम् ।
५७ पर्वतनारदयोः सभूतिकथनम् । विनतावशवर्ण-
५८ नम् । राक्षसादीना सर्गनिरूपणम् । एतदध्यायस्य
पठनफलम् ६९
सोमादीनामाधिपत्यकथनम् । कश्यपाद्दत्तारासितसङ्ग-
पुत्रयोस्तुतिस्तद्वशवर्णनं च । वैश्रवणोत्पत्तिकथ-
नम् । रावणकुम्भकर्णादीना जन्माभिधानम् । यानु-
५९ धानादिराक्षसजातीना निरूपणम् । अत्रिवशानु
कीर्तनम् । दत्तात्रेयादीनामुपत्तिनिरूपणम् । द्वैपा-
यनादरण्या शुक्रजन्मकथनम् । मुरिभ्रवआदीना-
शुक्रपुत्राणा निरूपणम् ७०
६० पितृमर्गनिरूपणम् । धाददानप्रशस्ता । ऋषिसूतसवादे
शयुधुत्पत्तिस्वाद । वैर जादीनामुत्पत्तिकथनम् ।
धाददावरणे कारणाभिधानम् । योगिन्यः धाददाने
महाफलम् । तदलाभे ब्रह्मचार्यादीना निरू-
६१ पणम्

पितृगणानां निरूपणम् । प्रसद्धान्मेनोत्पत्तिकथनम् ।
 हिमवतः सकाशान्मेनायां मैनाकोत्पत्तिः । अपर्णा-
 दिकन्यानां जन्मकथनम् । अपर्णादिकन्यानां
 महादेवादिभूतं पत्नीत्वेन ग्रहणम् । रतिकाले विघ्नं
 कुर्वतोऽभ्रपर्णायाः शापः । शरवणे कार्तिकेयोत्प-
 त्तिनिरूपणम् ७२
 अच्छोदसरोवर्णनम् । अग्निध्यात्तादिपितृणां तत्क-
 न्यानां च निरूपणम् । पितृप्रसादादेश्वर्यप्राप्तिनि-
 रूपणम् ७३
 पितृपात्राणामभिधानम् । पितृस्थाननिरूपणम् । सप्ता-
 र्चिर्मन्त्रजपस्य फलकथनम् ७४
 बलिपात्राणां कर्तनम् । पितृभ्यो माल्यादिदानाल-
 क्ष्यादिप्राप्तिनिरूपणम् । पितृभ्योऽन्नदानम् । पिण्ड-
 दानविधिनिरूपणम् । श्राद्धे वर्जनीयानि । श्राद्धक-
 र्त्तनियमाः । होममन्त्राणामभिधानम् । यज्ञियवृ-
 क्षाणां निरूपणम्... .. ७५
 विश्वदेवानामुत्पत्तिः । ब्रह्मणः सकाशाद्विश्वदेवानां वर-
 प्राप्तिः । पञ्चमहायज्ञानां कर्तव्यत्वेन बोधनम् ।
 शूद्रस्य पञ्चयज्ञकरणेऽभ्यनुज्ञा । अग्रघादिपु पिण्ड-
 प्रक्षेपविधिकथनम् । ब्राह्मणविसर्जनम्
 अमरकण्टकादिस्थानविशेषेषु पिण्डदानात्फलाविजयबो-
 धनम् । पुष्करादितीर्थेषु श्राद्धाचरणात्पितृणां
 मक्षयतृप्तिः । अजतुह्वादितीर्थादिषु श्राद्धदानात्पु-
 ष्याधिक्यकथनम् । कालञ्जरादिदेशेषु श्राद्धाचरणा-
 त्फलानन्त्याभिधानम् । कनकनन्त्यादितीर्थानां
 निरूपणम् । अश्रद्धानादयस्तीर्थफलभाजो न भव-
 न्तीत्यादिनिरूपणम्
 श्राद्धोपादेयानि । श्राद्धेऽपासनीयानि । प्रसद्धान्द्रव्यशु-
 द्विनिरूपणम् । शौचाचारादिविधिकथनम् ...
 श्राद्धे ब्राह्मणपरीक्षणम् । मृताशौचजननाशौचयोरभि-
 धानम् । शौचाचाराविधिकथनम् । पुष्पादिद्रव्याणां
 शुद्धिः । आवमनविधिः । पङ्क्तिपावनानां निरूपणम्
 श्राद्धे वर्ज्यद्रव्याणामभिधानम् । श्राद्धोच्छ्रष्टाश-
 दाने दोषनिरूपणम् । सवनादीनां प्रशंसा ...
 पितृभेदयज्ञानां नानाविधदानानां निरूपणं तद्दानफल-
 कथनं च
 अष्टकाश्राद्धफलनिरूपणम् । तिथिविशेषे श्राद्धफलव-
 र्णनम्
 नक्षत्रविशेषे श्राद्धफलनिरूपणम्
 पितृभूमिगणनद्रव्याणामभिधानम् । गयाश्राद्धफलनिरू-
 पणम् । प्रयागुत्तरीतीर्थविशेषे श्राद्धफलवर्णनम् ।
 गयास्यैव सर्वमभिप्रादीनुद्दिश्य पिण्डपातने भिन्ना-
 दीनां मोक्षः । सिन्धुदेशस्यैवोत्सर्गस्य फलाभिधानम् ।
 श्राद्धाईशान्तानां प्रतिपादनम् । अश्राद्धादीनां निरू-

पणम् । वेदपारगादिब्राह्मणानां लक्षणम् । एत-
 च्छ्राद्धकल्पस्य पठनफलम् । देवकार्यापेक्षया पितृ-
 कार्यस्य महत्त्वबोधनम् ८३
 वरुणवंशवर्णनम् । त्वष्टुकल्पतिकथनम् । मार्तण्ड इति-
 संज्ञायाः कारणाभिधानम् । मार्तण्डवंशानिरूपणम् ।
 संज्ञाकृतवद्वंशरूपग्रहणप्रकारवर्णनम् । संज्ञातो-
 यमस्य शापः । अश्विनीसुतयोर्जन्मकथनम् ... ८४
 वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् । नवानामिक्ष्वाक्कादिपुत्राणां
 निरूपणम् । इलोत्पत्यभिवानम् । सुयुन्नस्य स्त्रीभावे
 कारणाभिधानम् ८५
 वैवस्वतमनुवंशाभिधानम् । स्वरमण्डलवर्णनम् ।
 पङ्जादिस्वराणां निरूपणम् । गान्धारग्रामिकाणां
 कथनम् । मूर्च्छनालक्षणाभिधानम् । स्वरदेवतानां
 निरूपणम्... .. ८६
 गीतालकारनिर्देशः । वर्णानां रोहणावरोहाभिधानम् ।
 स्थापन्यादिभेदेन चतुर्णामलंकाराणां निरूपणं तल-
 क्षणाभिधानं च । अलंकारप्रयोजनकथनम् ।
 अलंकाराद्भागोत्पत्तिकथनम् ८७
 वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् । इक्ष्वाकुवंशानिरूपणम् । कुवला-
 श्वरुतधुन्धुदैत्यस्य वधः । दृढाश्रादिकुवलाश्वपुत्रा-
 णामभिधानम् । मांघाटवंशवर्णनम् । त्रिशङ्का-
 ह्यानम् । हरिश्चन्द्रजन्मकथनम् । हरिश्चन्द्रवंशानि-
 रूपणम् । सगरोत्पत्तिः । सगरकृतहयमेधयज्ञवर्ण-
 नम् । कपिलकृतः सगरपुत्राणां नाशः । तदुद्धरणाय
 गङ्गानयनवर्णनम् । भगीरथवंशवर्णनम् । श्रीराम-
 चरितवर्णनम् ८८
 निमिर्वंशवर्णनम् । जनकजन्मनिरूपणं तद्वंशवर्णनं च
 सीताया उत्पत्तिकथनम् । कुशाव्यजवंशानिरूपणम् ८९
 सोमजन्मकीर्तनम् । सोमकृतराजसूययज्ञवर्णनम् ।
 ताराहरणादिवर्णनम् । सोमपुत्रस्य बुधस्य जन्मादि-
 कथनम् । सोमजन्मश्रवणफलम् ९०
 सोमवंशानुकीर्तनम् । पुष्यरवत आह्वयानम् । गन्धर्वद-
 त्तवरस्य पुरुरवसो गन्धर्वलोकप्राप्तिः । आङ्गुराद्यु-
 र्वशीपुत्राणां कथनम् । भृगुवंशात्निरूपणं परशुरामो-
 त्पत्तिकथनं च । विश्वामित्रस्य वंशवर्णनम् । दान-
 प्रशंसा ९१
 अयोर्वंशवर्णनम् । प्रयागाद्दन्वन्तर्गुत्पत्तिकीर्तनम् ।
 दन्वन्तरोर्बिष्णुतो वरप्रदानम् । वारणस्यां शंकरा-
 वासस्य कारणाभिधानम् । वाराणस्यां निकुम्भशापः ।
 दिवोदासवंशवर्णनम् । दानवीः सह रजेयुद्ववर्णनम् ।
 रजिपुत्रकृतः शक्रपराजयः । गुरुप्रसादादिन्द्रस्य
 स्वपदोपलब्धिनिरूपणम् ९२
 यामवंशवर्णनम् । नहुपवंशाभिधानम् । ययातिपरि-
 तम् । तण्डितप्रयणकथनम् ९३

शापः । शापमुक्तये धर्मव्रतायास्तपआचरणवर्ण-
नम् । धर्मव्रताया देवेभ्यो वरप्राप्तिः ... १०७
शिलामाहात्म्यम् । रामतीर्थवर्णनम् । यमादिभ्यो बलि-
प्रदानम् । भरताश्रमे श्राद्धचरणादक्षय्यफल-
प्राप्तिः । अभ्युद्यन्तकादिगिरिषु पिण्डदानात्पि-
तृणां ब्रह्मपुरप्राप्तिः । कपिलायां स्नात्वा पिण्डदाना-
त्पितृणां मुक्तिः । गृत्रकूटादिषु पिण्डदानाच्छिवलो-
कप्राप्तिः । ऋष्यपदे पिण्डदानात्स्वर्गावाप्तिः ।
भस्मकूटे पिण्डदानाद्विष्णुलोकावाप्तिः । ... १०८
गदाधराख्यानम् । गदामुरकृत ब्रह्मणे स्वास्थिदान-
वर्णनम् । विश्वकर्मकृतं तदस्थिगदानिर्माणम् । ब्रह्म-
पुत्रस्य हेतीनशाचरस्य देवीर्भोजसेन्द्रपदारो-
हणादिकीर्तनम् । तद्गदया विष्णुकृतो हेतिराक्ष-
सस्य वधः । सगदस्य हरेर्गयासुरशिरःशिलायां
संस्थितिः । प्रभासादिपर्वतानां निरूपणम् ।
शिलाया गायत्र्यादिदेवतानां स्थितिनिरूपणम् ।
हेतिराक्षसस्य विष्णुपुरे गमनम् । ब्रह्मादिदेवकृता
गदाधरस्तुतिः । विष्णोः सकाशाद्ब्रह्मणो वरप्राप्तिः ।
आदिगदाधरदर्शनस्य फलकथनम् । शिवकृतगदा-
धरस्तोत्रानुकीर्तनम् । गदाधरपूजनस्य फलनि-
रूपणम् ... १०९
गयायात्राभिधानम् । गयां गन्तुमुद्यतस्थानुष्ठाननिरूप-
णम् । गयां प्राप्य प्रेतपर्वते श्राद्धसपादनार्थं कव्य-
बाहादिदेवतानां प्रार्थना । प्रेतशिलायां पञ्चगव्येन
तत्स्थानशोधनम् । पितृणां कुशेष्वावाहनादिकथ-
नम् । सप्तानां गोत्राणामनुकीर्तनम् । पिण्डदान-
विधिः । पितृकार्ये गदाधरप्रार्थना ... ११०

उत्तरमानसतीर्थे पितृमुक्त्यर्थं स्नानादिविधिकथनम् ।
कनखलादितीर्थवर्णनम् । पञ्चतीर्थवर्णनम् । मतङ्ग-
वाप्यां स्नात्वा मतङ्गेशनिऋटे श्राद्धाचरणम् ।
ब्रह्ममरसि पिण्डदानात्पितृणां मुक्तिः । यमादिभ्यो
बलिदानम् । रुद्रपदादिषु पिण्डदानां शिवपुरादि-
प्राप्तिः । करयपपदे पिण्ड दातुमुच्यते भारद्वाजे
पदमुद्रिय शुक्लकृष्णहस्तयोर्निगमनम् । पिण्डदानो-
द्यतेन रामेण सह स्वर्गतस्य दशरथस्य संभाषणम् ।
रामाय दशरथस्य वरदानम् । विष्णुपदे भीष्मकृत-
पिण्डदानानुकीर्तनम् । गदालोलतीर्थे पिण्डदाना-
त्पितृणां ब्रह्मलोकावाप्तिः । अक्षयवटे श्राद्धाचर-
णान्महाफलम् । गयातीर्थपुरोधसे षोडशकदान-
निरूपणम् । अक्षयवटप्रार्थनामन्त्रः ... १११
गयराजस्य यज्ञवर्णनम् । विष्णवादिदेवेभ्यो गयराजस्य
वरप्राप्तिकथनम् । गयस्य विष्णुलोकावाप्तिः ।
पितृभिः सह विशालस्य संभाषणम् । पितृदत्तव-
रस्य विशालस्य स्वर्गं प्रति गमनम् । गयायां पिण्ड-
दानात्प्रेतानां मुक्तिः । गायत्र्यादितीर्थादौ स्नानदा-
नादिभ्यः पितृणां मुक्तिः । विशालायां भरताश्र-
मादौ च पिण्डदानात्पिण्डदस्य कुलशतोद्धारः ।
दशाश्वमेधिकादितीर्थादिषु पिण्डदानात्पितृणां स्व-
र्गादिलोकावाप्तिः । मरीचः शकराद्वरप्राप्तिः ।
युधिष्ठिरकृतपिण्डदानात्पाण्डोः शाश्वतपदप्राप्ति-
वर्णनम् । मतङ्गपदादौ श्राद्धदानात्पितृणां ब्रह्मलोकः ।
गयाख्यानस्य पठनपाठनफलम् । ... ११२

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

श्रीमद्द्वेपायनमुनिप्रणीतम्

वायुपुराणम् ।

तत्र प्रक्रियापादे

प्रथमोऽध्यायः ।

अनुक्रमणिका ।

*नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् । देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् ॥	१
जयति पराशरसूनुः सत्यवतीहृदयनन्दनो व्यासः ।	
यस्याऽऽस्यकमलगलितं वाङ्मयममृतं जगत्प्रवृत्ति ॥	२
प्रपद्ये देवमीशानं शाश्वतं ध्रुवमव्ययम् । महादेवं महात्मानं सर्वस्य जगतः पतिम् ॥	३
ब्रह्माणं लोककर्तारं सर्वज्ञमपराजितम् । प्रभुं भूतभविष्यस्य सांप्रतस्य च सत्पतिम् ॥	४
ज्ञानमप्रतिमं यस्य वैराग्यं च जगत्पतेः । ऐश्वर्यं चैव धर्मश्च सहसिद्धं चतुष्टयम् ॥	५
य इमान्पश्यते भावान्नित्यं सदसदात्मकान् । आविशन्ति पुनस्तं वै क्रियाभावार्थमीश्वरम् ॥	६
लोककृल्लोकतत्त्वज्ञो योगमास्थाय तत्त्ववित् । असृजत्सर्वभूतानि स्थावराणि चराणि च ॥	७
तमजं विश्वकर्माणं चित्पतिं लोकसाक्षिणम् । पुराणारूपानजिज्ञासुर्व्रजामि शरणं प्रभुम् ॥	८
ब्रह्मवायुमहेन्द्रेभ्यो नमस्कृत्य समाहितः । ऋषीणां च वरिष्ठाय वसिष्ठाय महात्मने ॥	९
तन्नप्रे चातियशसे जातूकर्णा(ण्या)य चर्षये । वसिष्ठोर्यैव शुचये कृष्णद्वैपायनाय च ॥	१०
पुराणं संप्रवक्ष्यामि ब्रह्मोक्तं वेदसंमितम् । धर्मार्थन्यायसंयुक्तरागमैः सुविभूषितम् ॥	११
असीमकृष्णे विक्रान्ते राजन्येऽनुपमत्विति । प्रशासतीमां धर्मेण भूमिं भूमिपसत्तमे ॥	१२
ऋषयः संशितात्मानः सत्यव्रतपरायणाः । ऋजवो नष्टरजमः शान्ता दान्ता जितेन्द्रियाः ॥	१३
धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे दीर्घसत्रं तु ईजिरे । नद्यास्तीरे हृपद्दत्याः पुण्यायाः शुचिरोधसः ॥	१४
द्वीक्षितास्ते यथाशास्त्रं नमिपारण्यगोचराः । द्रष्टुं तान्स महाबुद्धिः सूतः पौराणिकोत्तमः ॥	१५
लोमानि हर्षयांचक्रे श्रोतॄणां यत्सुभाषितैः । कर्मणा प्रथितस्तेन लोकेऽस्मिन्लौपहर्षणः ॥	१६
तपःश्रुताचारनिधेर्वेदव्यासस्य धीमतः । शिष्यो बभूव मेषावी त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥	१७

* एतच्छ्लोकद्वय म. ग. घ. ट. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ स. घ. 'मैत्रय स' । २ घ. 'मिद्धिन' । ३ स. घ. 'धं भासानां' । ४ क. 'दाय च शु' । ५ म. ग. घ. ट. 'मू । आगी' । ६ स. ग. घ. ट. 'जन्यनु' । ७ स. 'जा धर्मवाणिनाम् । क' ।

पुराणवेदो ह्यखिलस्तस्मिन्सम्यक्प्रतिष्ठितः । (*भारती चैव विपुला महाभारतवर्धिनी ॥ १८
 धर्मार्थकाममोक्षार्थाः कथा यस्मिन्प्रतिष्ठिताः ।) सूक्ताः सुपरिभाषाश्च भूमावोपधयो यथा ॥ १९
 स ताव्यायेन सुधियो न्यायविन्मुनिपुंगवान् । अभिगम्योपसंसृत्य नमस्कृत्य कृताञ्जलिः ॥ २०
 तोषयामास मेधावी प्रणिपातेन तानृषीन् । ते चापि सत्रिणः प्रीताः ससदस्या महौजसः ॥ २१
 तस्मै साम च पूजां च यथावत्प्रतिपेदिरे । अथ तेषां पुराणस्य शुश्रूषा समपद्यत ॥ २२
 दृष्ट्वा तैमतिविश्वस्तं विद्वांसं लोमहर्षणम् । तस्मिन्सत्रे गृहपतिः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ २३
 इङ्गितैर्भावमालक्ष्य तेषां सूतमचोदयत् । त्वया सूत महाबुद्धिर्भगवान्ब्रह्मवित्तमः ॥ २४
 इतिहासपुराणार्थं व्यासः सम्यगुपासितः । दुदोह वै मतिं तस्य त्वं पुराणाश्रयां कथाम् ॥ २५
 एषां च ऋषिमुख्यानां(णां) पुराणं प्रति धीमताम् । शुश्रूषाऽस्ति महाबुद्धे तच्छ्रावयितुमर्हसि ॥
 सर्वे हीमे महात्मानो नानागोत्राः सपागताः । स्वान्स्वान्वंशान्पुराणैस्तु शृणुर्व्रह्मवादिनः ॥ २७
 सपुत्रान्दीर्घसत्रेऽस्मिँञ्श्रावयेथा मुनीनथ । दीक्षिष्यमाणैरस्माभिस्तेन प्रागसि संस्मृतः ॥ २८
 इति संनोदितः सूतः प्रत्युवाच शुभां गिराम् । श्लक्ष्णां च न्यायसंयुक्तां यां ब्रूयाल्लोमहर्षणः ॥ २९

सूत उवाच—

पूतोऽस्म्यनुगृहीतश्च भवद्भिरभिनोदितः । पुराणार्थं पुराणज्ञैः सत्यव्रतपरायणैः ॥ ३०
 स्वधर्म एष सूतस्य सद्भिर्दृष्टः पुरातनैः । देवतानामृषीणां च राज्ञां चामिततेजसाम् ॥ ३१
 वंशानां धारणं कार्यं श्रुतानां च महात्मनाम् । इतिहासपुराणेषु दिष्टा ये ब्रह्मवादिभिः ॥ ३२
 न हि वेदेष्वधीकारः कश्चित्सूतस्य दृश्यते । वैन्यस्य हि पृथोर्यज्ञे वर्तमाने महात्मनः । ३३
 सुत्यायामभवत्सूतः प्रथमं वर्णवैकृतः । ऐन्द्रेण हविषा तत्र हविः पृक्तं बृहस्पतेः ॥ ३४
 जुहावेन्द्राय देवाय ततः सूतो व्यजायत । प्रमादात्तत्र संजज्ञे प्रायश्चित्तं च कर्मसु ॥ ३५
 शिष्यहव्येन यत्पृक्तमभिभूतं गुरोर्हविः । अधरोत्तरचारेण (+जज्ञे तदूर्णवैकृतः ॥ ३६
 यच्च क्षत्रात्समभवद्ब्राह्मणावरयोनिः । ततः पूर्वेण साधर्म्यात्तुल्यधर्मा प्रकीर्तितः ॥ ३७
 मध्यमो ह्येष सूतस्य धर्मः क्षत्रोपजीवनम् । रथनागाश्वचरितं जघन्यं च चिकित्सितम् ॥ ३८
 तत्स्वधर्ममहं पृष्टो भवद्भिर्व्रह्मवादिभिः । कस्मात्सम्यङ्गन् विब्रूयां पुराणमृषिपूजितम् ॥ ३९
 पितृणां मानसी कन्या वासवी समपद्यते । अपध्याता च पितृभिर्मत्स्ययोनौ बभूव सा ॥ ४०
 अरणीव हुताशस्य निमित्तं यस्य जन्मनः । तस्यां जातो महायोगी व्यासो वेदविदां वरः ४१
 तस्मै भगवते कृत्वा नमो व्यासाय वेधसे । पुरुषाय पुराणाय भृगुर्वाक्यप्रवर्तिने ॥ ४२
 मानुषच्छब्रूपाय विष्णवे प्रभविष्णवे । जातमात्रं च यं वेद उपतस्थे ससंग्रहः ॥ ४३
 धर्ममेव पुरस्कृत्य जातूकर्ण्यादवाप तम् । मतिं मन्थानमाविध्य येनासौ श्रुतिसागरात् ॥ ४४
 प्रकाशं जनितो लोके महाभारतचन्द्रमाः । वेदद्रुमश्च यं प्राप्य सशाखः समपद्यत ॥ ४५
 भूमिकालगुणान्प्राप्य बहुशाखो यथा द्रुमः । तस्मादहमुपश्रुत्य पुराणं ब्रह्मवादिनः ॥ ४६

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ म. ग. 'वर्धिनी' । २ रा. द. 'सगुह्य न' । ३ ख. 'तत्पूर्ववि' । घ. 'तत्प्रतिवि' । ४ ख. ग. घ. 'द. 'स्मि-
 न्सर्वाऽश्रावय मो मुनीन् । दी' । ५ क. 'सूतस्तीरेय मुनिभिः पुरा । पुराणा' । ६ ख. घ. 'श्रुतेन च म' । ७ रा. द. दृष्टा ।
 ८ ख. घ. द. 'हतम् । य' । ९ घ. 'त । पातिता सा च वि' । १० ख. घ. द. 'वाक्यार्थव' ।

(अनुक्रमणिका)

सर्वज्ञात्सर्ववेदेषु पूजितादीप्ततेजसः । पुराणं संप्रवक्ष्यामि यदुक्तं मातरिभ्वना ॥	४७
पृष्टेन मुनिभिः पूर्वं नैमिषीर्यैर्महात्मभिः । महेश्वरः परोऽव्यक्तश्चतुर्बाहुश्चतुर्मुखः ॥	४८
अचिन्त्यश्चाप्रमेयश्च स्वयंभूर्हेतुरीश्वरः । अव्यक्तं कारणं यद्यन्नित्यं सदसदात्मकम् ॥	४९
महदादिविशेषान्तं सृजतीति विनिश्चयः । अण्डं हिरण्यं चैव बभूवाप्रतिमं ततः ॥	५०
अण्डस्याऽऽवरणं चाद्भिरपामपि च तेजसा । वायुना तैत्स नभसा नभो भूतादिनाऽऽवृतम् ५१	५१
भूतादिर्महता चैव) अव्यक्तेनाऽऽवृतो महान् । अतोऽत्र विश्वदेवानामृषीणां चोपवर्णितम् ॥ ५२	५२
नदीनां पर्वतानां च प्रादुर्भावोऽत्र शस्यते । मन्वन्तराणां सर्वेषां कल्पानां चोपवर्णनम् ॥ ५३	५३
कीर्तनं ब्रह्मक्षत्रस्य ब्रह्मजन्म च कीर्त्यते । अतो ब्रह्मणि सृष्ट्वं प्रजासर्गोपवर्णनम् ॥ ५४	५४
अवस्थाश्चात्र कीर्त्यन्ते ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः । कल्पानां वत्सरं चैव जगतः स्थापनं तथा ॥ ५५	५५
शयनं च हरेरत्र पृथिव्युद्धरणं तथा । संनिवेशः पुरादीनां वर्णाश्रमविभागशः ॥ ५६	५६
वृक्षाणां गृहसंस्थानां सिद्धीनां च विनाशनम् । योजनानां पथां चैव संचरं बहुविस्तरम् ॥ ५७	५७
स्वर्गे स्थानविभागं च मर्त्यानां शुभचारिणाम् । वृक्षाणांमोषधीनां च वीरुथां च प्रकीर्तनम् ५८	५८
वृक्षनारकिकीटत्वं मर्त्यानां परिकीर्तनम् । *देवतानामृषीणां च द्वे सृती परिकीर्तिते ॥ ५९	५९
अन्नादीनां तनूनां च सृजनं त्यजनं तथा । प्रथमं सर्वशास्त्राणां पुराणं ब्रह्मणा स्मृतम् ॥ ६०	६०
अनन्तरं च वक्त्रेभ्यो वेदास्तस्य विनिःसृताः । अङ्गानि धर्मशास्त्रं च व्रतानि नियमास्तथा ६१	६१
पशूनां पुरुषाणां च संभवः परिकीर्तितः । तथा निर्वचनं प्रोक्तं कल्पस्य च परिग्रहः ॥ ६२	६२
नव सर्गाः पुनः प्रोक्ता ब्रह्मणो बुद्धिपूर्वकाः । त्रयोऽन्ये बुद्धिपूर्वास्तु ततो लोकानकल्पयत् ६३	६३
ब्रह्मणोऽवयवेभ्यश्च धर्मादीनां समुद्भवः । ये द्वादश प्रसूयन्ते प्रजाकल्पे पुनः पुनः ॥ ६४	६४
कल्पयोरन्तरं प्रोक्तं प्रतिसंधिश्च यस्तयोः । तमोमार्त्रांमृतत्वाच्च ब्रह्मणोऽधर्मसंभवः ॥ ६५	६५
तथैव शतरूपीयाः संभवश्च ततः परम् । प्रियव्रतोत्तानपादौ प्रसूत्याकूतयश्च ताः ॥ ६६	६६
कीर्त्यन्ते धुतपाप्मानो येषु लोकाः प्रतिष्ठिताः । रुचेः प्रजापतेश्चोर्ध्वमाकृत्यां मिथुनोद्भवः ॥ ६७	६७
प्रसूत्यामपि दक्षस्य कन्यानां प्रभवस्ततः । दाक्षायणीषु चाप्यूर्ध्वं श्रद्धाद्यासु महात्मनाम् ॥ ६८	६८
धर्मस्य कीर्त्यते सर्गः सात्त्विर्कस्य सुखोदयः । तथाऽधर्मस्य हिंसायां तामसोऽशुभलक्षणः ॥ ६९	६९
महेश्वरस्य सत्यां च प्रजासर्गः प्रकीर्तितः । निरामयं च ब्रह्माणं तादृशं कीर्तितं पुनः ॥ ७०	७०
योगं योगनिधिः प्राह द्विजानां मुक्तिकाङ्क्षिणाम् । अवतारश्च रुद्रस्य महाभाग्यं तथैव च ॥ ७१	७१
त्रैवेदिका कथा वाऽपि सैवादः परमो महान् । ब्रह्मनारायणाभ्यां च यत्र स्तोत्रं प्रकीर्तितम् ७२	७२
स्तुतस्ताभ्यां स देवैस्तुतोप भगवाञ्जिहवः । प्रादुर्भावोऽथ रुद्रस्य ब्रह्मणोऽङ्गे महात्मनः ॥ ७३	७३
कीर्त्यते नामहेतुश्च यथाऽरोदीन्महामनाः । रुद्रादीनि यथा ह्यष्टौ नामान्यामोत्स्वयंभुवः ॥ ७४	७४

* इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके ।

१ ख. घ. ड. 'तुर्व्यूहश्च' । २ ख. घ. ड. 'यत्तन्नि' । ३ क. 'तस्य न' । ४ ख. ग. ड. 'न्' । अन्तर्भावश्च दे' ।
 ५ ड. 'वर्णनम् । की' । ६ ख. ग. घ. 'णितः । न' । ७ क. 'सिद्धानां' । ८ ख. ग. घ. ड. 'पथ' । ९ क. 'नां भुवि चा' ।
 १० ग. घ. ड. 'णामाप' । ११ ड. 'गती' । १२ ख. घ. 'ते । अन्तादी' । ग. ड. 'ते । अन्तादी' । १३ क. 'प्रजाः
 क' । १४ क. 'त्रावृत' । १५ ख. 'पायां सं' । १६ ग. ड. 'कस्तु सु' । १७ ग. घ. ड. 'कीर्तन' । १८ क. 'दिकां
 कथा चापि ।

यथा च तैर्व्याप्तमिदं त्रैलोक्यं सचराचरम् । भृग्वादीनामृषीणां च प्रजासर्गोपवर्णनम् ॥	७५
*वशिष्टस्य च ब्रह्मर्षेयत्र गोत्रानुकीर्तनम् । अग्नेः प्रजायाः संभृतिः स्वाहायां यत्र कीर्तिताः ॥	
पितृणां द्विप्रकाराणां स्वधायास्तदनन्तरम् । पितृवंशप्रसङ्गेन कीर्त्यते च महेश्वरात् ॥	७७
दक्षस्य शापः सत्यर्थे भृग्वादीनां च धीमताम् । प्रतिशापश्च रुद्रस्य दक्षादद्भुतकर्मणः ॥	७८
प्रतिषेधश्च वैरस्य कीर्त्यते (+दोषदर्शनात् । मन्वन्तरप्रसङ्गेन कालज्ञानं च कीर्त्यते ॥	७९
प्रजापतेः कर्दमस्य कन्या या शुभलक्षणा । प्रियव्रतस्य पुत्राणां कीर्त्यते) यत्र विस्तरः ॥	८०
तेषां नियोगो द्वीपेषु देशेषु च पृथक्पृथक् । स्वायंभुवस्य सर्गस्य ततश्चाप्यनुकीर्तनम् ॥	८१
उक्तो नाभेर्निसर्गश्च रजसश्च महात्मनः । द्वीपानां ससमुद्राणां पर्वतानां च कीर्तनम् ॥	८२
वर्षाणां च नदीनां च तद्भेदानां च सर्वशः । द्वीपभेदसहस्राणामन्तर्भेदश्च सप्तसु ॥	८३
विस्तरान्मण्डलांश्चैव जम्बुद्वीपसमुद्रयोः । प्रमाणं योजनाग्रेण कीर्त्यते पर्वतैः सह ॥	८४
हिमवान्हेमकूटस्तु निषधो मेहेरेव च । नीलः श्वेतः शृङ्गवांश्च कीर्त्यन्ते वर्षपर्वताः ॥	८५
तेषामन्तरविष्कम्भा उच्छ्रायायामविस्तराः । कीर्त्यन्ते योजनाग्रेण ये च तत्र निवासिनः ॥	८६
भारतादीनि वर्षाणि नदीभिः पर्वतैस्तथा । भूतैश्चोपनिविष्टानि गतिमद्भिर्ध्रुवैस्तथा ॥	८७
जम्बुद्वीपादयो द्वीपाः समुद्रैः सप्तभिर्वृताः । ततश्चाऽऽप्यमयी भूमिलोकालोकश्च कीर्त्यते ॥	८८
अण्डस्यान्तस्त्वमे लोकाः सप्तद्वीपा च मेदिनी । भूरादयश्च कीर्त्यन्ते वरणैः प्राकृतैः सह ॥	८९
सर्वं च तत्प्रधानस्य परिमाणैकदेशिकम् । सव्यासपरिमाणं च संक्षेपेणैव कीर्त्यते ॥	९०
सूर्याचन्द्रमसोश्चैव पृथिव्याश्चाप्यशेषतः । प्रमाणं योजनाग्रेण सांप्रतैरभिमानीभिः ॥	९१
महेन्द्राद्याः सभाः पुण्या मानसोत्तरमूर्धनि । अत ऊर्ध्वं गतिश्चोक्ता स्वर्गस्यालातचक्रवत् ॥	९२
नागवीथयजवीथयोश्च लक्षणं परिकीर्त्यते । काष्ठयोर्लेखयोश्चैव मण्डलानां च योजनैः ॥	९३
लोकालोकस्य संध्याया अहो विपुवतस्तथा । लोकपालाः स्थिताश्चोर्ध्वं कीर्त्यन्ते ये चतुर्दिशम्	
पितृणां देवतानां च पन्यानां दक्षिणोत्तरौ । गृहिणां न्यासिनां चोक्तौ रजःसत्त्वसमाश्रयात् ९५	
कीर्त्यते च पदं विष्णोर्धर्माद्या यत्र धिष्ठिताः । सूर्याचन्द्रमसोश्चारो ग्रहाणां ज्योतिषां तथा ९६	
कीर्त्यते ध्रुवसामर्थ्यात्प्रजानां च शुभाशुभम् । ब्रह्मणा निर्मितः सौरः स्यन्दनोऽर्धवशात्स्वयम्	
कीर्त्यते भगवान्प्रेन प्रसर्पति दिवि स्वयम् । स रथोऽधिष्ठितो देवैरादित्यैर्ऋषिभिस्तथा ॥ ९८	
(गन्धर्वैरप्सरोभिश्च ग्रामणीसर्पराक्षसैः । अपां सारमयश्चेन्दोः कीर्त्यते च रथस्तथा) ॥ ९९	
वृद्धिक्षयौ च सोमस्य कीर्त्यते सूर्यकारितौ । सूर्यादीनां स्यन्दनानां ध्रुवादेव प्रकीर्तनम् ॥ १००	
कीर्त्यते शिशुमारश्च यस्य पुच्छे ध्रुवः स्थितः । तारारूपाणि सर्वाणि नक्षत्राणि ग्रहैः सह १०१	
निवासा यत्र कीर्त्यन्ते देवानां पुण्यकारिणाम् । सूर्यरश्मिसहस्रे च वर्षशीतोष्णनिःस्रवः ॥ १०२	
प्रविभागश्च रश्मीनां नामतः कर्मतोऽर्थतः । परिमाणगती चोक्ते ग्रहाणां सूर्यसंश्रयात् ॥ १०३	
यथा चाऽऽशु विपात्मासा शंभोः कण्ठस्य नीलता । ब्रह्मप्रसादितस्याऽऽशु विपादः शूलपाणिनः	

* इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके । + धनुर्ध्वान्तर्गतप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति । † धनुर्ध्वान्तर्गतप्रत्ययः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ख. ग. घ. नियोगा । २ ग. 'दुपर्वतः । नि' । ३ ख. ग. घ. ह. श्वेतश्च शृङ्गी च वी' । ४ ख. घ. ह. जम्बुद्वी' । ५ ह. 'प्रमाणस्य । ६ ख. घ. ह. 'भिः । मादे' । ७ ग. घ. ह. 'वि क्षयः । स ।

(अनुक्रमणिका)

स्तूयमानः सुरैर्विष्णुः स्तौति देवं महेश्वरम् । लिङ्गोद्भवकथां पुण्यां सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ १०५
 विश्वरूपात्प्रधानस्य परिणामोऽयमद्भुतः । पुरुरवस ऐलस्य माहात्म्यानुप्रकीर्तनम् ॥ १०६
 पितॄणां द्विप्रकाराणां तर्पणं चामृतस्य वै । ततः पर्वाणि कीर्त्यन्ते पर्वणां चैव संधयः ॥ १०७
 स्वर्गलोकगतानां च प्राप्नानां चाप्यधोगतिम् । पितॄणां द्विप्रकाराणां श्राद्धेनानुग्रहो महान् ॥ १०८
 युगसंख्या प्रमाणं च कीर्त्यते च कृतं युगम् । त्रेतायुगे चापकर्षाद्द्वार्तायाः संप्रवर्तनम् ॥ १०९
 * वर्णानामाश्रमाणां च संख्यानां च प्रवर्तनम् । वर्णानामाश्रमाणां च संस्थितिर्धर्मतस्तथा ११०
 यज्ञप्रवर्तनं चैव संवादो यत्र कीर्त्यते । ऋषीणां वसुना सार्धं वसोश्वाधः पुनर्गतिः ॥ १११
 मशानां दुर्वचस्त्वं च स्वायंभुवमृते मनुम् । प्रशंसा तपसश्चोक्ता युगावस्थाश्च कृत्स्नशः ११२
 द्वापरस्य कलेश्चात्र संक्षेपेण प्रकीर्तनम् । देवतिर्यङ्गानुष्याणां प्रमाणानि युगे युगे ॥ ११३
 कीर्त्यन्ते युगसामर्थ्यात्परिणाहोच्छ्रयायुषः । शिष्टादीनां च निर्देशः प्रादुर्भावश्च कीर्त्यते ॥ ११४
 (+मन्त्राणां ब्राह्मणानां च लक्षणं परिकीर्तितम् । ईश्वराणामृषीणां च मनोः पितृगणस्य चै) ॥
 (*वेदस्य तद्विजातानां मन्त्राणां च प्रकीर्तनम् । शाखानां परिमाणं च वेदव्यासादिशब्दनम्
 मन्वन्तराणां संहारः संहारान्ते च संभवः । देवतानामृषीणां च मनोः पितृगणस्य च ॥) ११७
 न शक्यं विस्तराद्भक्तमित्युक्तं च समासतः । मन्वन्तरस्य संख्या च मानुषेण प्रकीर्तिता ॥ ११८
 मन्वन्तराणां सर्वेषामेतदेव च लक्षणम् । अतीतानागतानां च वर्तमानेन कीर्त्यते ॥ ११९
 तथा मन्वन्तराणां च प्रतिसंधानलक्षणम् । अतीतानागतानां च प्रोक्तं स्वायंभुवेऽन्तरे ॥ १२०
 मन्वन्तरत्रयं चैव कालज्ञानं च कीर्त्यते । मन्वन्तरेषु देवानां प्रजेशानां च कीर्तनम् ॥ १२१
 दक्षस्य चापि दौहित्राः प्रियाया दुहितुः सुताः । ब्रह्मादिभिस्ते जनिता दक्षेणैव च धीमता ॥
 सावर्ण्याद्याश्च कीर्त्यन्ते मनवो मेरुमाश्रिताः । ध्रुवस्योत्तानपादस्य प्रजासर्गोपवर्णनम् ॥ १२३
 पृथुर्ना वाऽपि वैन्येन भूमेर्दोहप्रवर्तनम् । पात्राणां पयसां चैव वंशानां च विशेषणम् ॥ १२४
 ब्रह्मादिभिः पूर्वमेव दुग्धा चैर्य वसुंधरा । दशभ्यस्तु प्रचेतोभ्यो मारिषायां प्रजापतेः ॥ १२५
 दक्षस्य कीर्त्यते जन्म सोमस्यांशेन धीमतः । भूतभव्यभवेशत्वं महेन्द्राणां च कीर्त्यते ॥ १२६
 मन्वादिका भविष्यन्ति आख्यानैर्बहुभिर्वृताः । वैवस्वतस्य च मनोः कीर्त्यते सर्गविस्तरः १२७
 देवस्य महतो यज्ञे वारुणीं विभ्रतस्तनुम् । ब्रह्मशुक्रात्समुत्पत्तिर्भृग्वादीनां च कीर्त्यते ॥ १२८
 विनिवृत्ते प्रजासर्गे चाक्षुषस्य मनोः शुभे । दक्षस्य कीर्त्यते सर्गो ध्यानाद्द्वैवस्वतेऽन्तरे ॥ १२९
 नारदः प्रियसंबादो दक्षपुत्रान्महाबलान् । नाशयामास शापाय आत्मनो ब्रह्मणः सुतः ॥ १३०
 ततो दक्षोऽसृजत्कन्युषीं वीरिण्यामेव विश्रुताः । कीर्त्यते धर्मसर्गश्च कश्यपस्य च धीमतः ॥ १३१
 अत उर्ध्वं ब्रह्मणश्च विष्णोश्चैव भवस्य च । एकत्वं च पृथक्त्वं च विशेषत्वं च कीर्त्यते ॥ १३२
 ईशत्वाच्च यथा शप्ता जाता देवाः स्वयंभुवा । मरुत्प्रसादो मरुतां दित्या देवाश्च संभवाः १३३

* इदमर्थं नास्ति ख. घ. ड. पुस्तकेषु । + धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रत्ययं क. पुस्तके नास्ति । x धनुश्चिह्नान्तर्गतं नास्ति घ. पुस्तके ।

* १ क. 'कथा पुण्या सर्वपापप्रणाशिनी । वि' । २ क. कृते युगे । त्रे' । ३ ख. ग. ड. च । गोत्राणा लक्षणाना च वर्णाना च प्र' । ४ क. 'नाऽपि च वै' । ५ ख ग घ मार्यायां च प्र' । ६ क. 'वादी द' । ७ ख. घ. 'न्या वैरि' । ८ ग घ. ड. ईशित्वा' । ९ ग. ड. 'सा जया दे' । १० क. देवाशस' ।

कीर्त्यन्ते मरुतां चाथ गणास्ते सप्तसप्तकाः । देवत्वं पितृवाक्येन(ण) वायुस्कन्धेन चाऽऽश्रयः ॥
 दैत्यानां दानवानां च गन्धर्वोरगरक्षसाम् । सर्वभूतपिशाचानां पशूनां पक्षिवीरुधाम् ॥ १३५
 उत्पत्तयश्चाप्सरसां कीर्त्यन्ते बहुविस्तराः । समुद्रसंयोगकृतं जन्मैरावतहस्तिनः ॥ १३६
 वैनतेयसमुत्पत्तिस्तथा चास्याभिषेचनम् । भृगूणां विस्तरश्चोक्तस्तथा चाङ्गिरसामपि ॥ १३७
 कश्यपस्य पुलस्त्यस्य तथैवात्रैर्महात्मनः । पराशरस्य च मुनेः प्रजानां यत्र विस्तरः ॥ १३८
 देवतानामृषीणां च प्रजोत्पत्तिस्ततः परम् । तिस्रः कन्याः प्रकीर्त्यन्ते यासु लोकाः प्रतिष्ठिताः
 पितृदौहित्रनिर्देशो देवानां जन्म चोच्यते । विस्तरस्ते भगवतः पञ्चानां सुमहात्मनाम् ॥ १४०
 इलाया विस्तरश्चोक्त आदित्यस्य ततः परम् । विकुक्षिचरितं चोक्तं धुन्धोश्चैव निर्वर्हणम् ॥ १४१
 बृहद्वलान्तसंक्षेपादिश्वाकाद्याः प्रकीर्तिताः । निम्यादीनां क्षितीशानां यावज्जहनुगणादिति ॥
 कीर्त्यते विस्तरो यश्च ययातेरपि भूपतेः । यदुवंशसमुद्देशो हैहयस्य च विस्तरः ॥ १४३
 क्रोष्टोरनन्तरं चोक्तस्तथा वंशस्य विस्तरैः । ज्यामघस्य च माहात्म्यं प्रजासर्गश्च कीर्त्यते १४४
 देवावृधस्य त्वर्कस्य वृष्णेश्चैव महात्मनः । (*अनमित्रान्वयश्चैव विष्णो[+दिव्याभिशंसनम् १४५
 विवस्वतोऽथ संप्राप्तिर्मणिरत्नस्य धीमतः । युधाजितः प्रजासर्गः कीर्त्यते च महात्मनः) ॥ १४६
 कीर्त्यते चान्वयः श्रीमान्राजर्षेर्देवमीदुपः । पुनश्च जन्म चाप्युक्तं चरितं च महात्मनः ॥] १४७
 कंसस्य चापि दौरात्म्यमेकान्तेन समुद्भवः । वासुदेवस्य देवक्यां विष्णोर्जन्म प्रजापतेः ॥ १४८
 विष्णोरनन्तरं चापि प्रजासर्गोपवर्णनम् । देवासुरे समुत्पन्ने विष्णुना स्त्रीवधे कृते ॥ १४९
 संरक्षता शक्रवधं शापः प्राप्तः पुरा भृगोः । भृगुश्चोत्थापयामास दिव्यां शुक्रस्य मातरम् ॥ १५०
 देवानामसुराणां च सङ्ग्रामा द्वादशान्भुताः । नारसिंहप्रभृतयः कीर्त्यन्ते प्राणनाशनाः ॥ १५१
 शुक्रेणाऽऽराधनं स्थाणोर्धीरेण तपसा कृतम् । वरदानप्रलुब्धेन यत्र शर्वस्तवः कृतः ॥ १५२
 अनन्तरं विनिर्दिष्टं देवासुरविचेष्टितम् । जयन्त्या सह सक्ते तु यत्र शुक्रे महात्मनि ॥ १५३
 असुरान्मोहयामास शुकुरूपेण बुद्धिमान् । बृहस्पतिस्तु ताञ्जुक्रः शशाप सुमहाद्युतिः ॥ १५४
 उक्तं च विष्णुमाहारम्यं विष्णोर्जन्मादिशब्दनम् । तुर्वसुः शुक्रेदौहित्रो देवयान्यां यदोरभूत् ॥
 अनुद्बुध्युस्तथा पूरुर्ययातितनया नृपाः । अत्र वंश्या महात्मानस्तेषां पार्थिवसत्तमाः ॥ १५६
 कीर्त्यन्ते यत्र कात्स्नर्येन भूरिद्रविणतेजसैः । कुशिकस्य च विप्रपैः सम्यग्यो धर्मसंश्रयैः ॥ १५७
 वार्हस्पत्यं तु सुरभिर्यत्र शापमिहानुदत् । कीर्तनं जहनुवंशस्य शंतनोर्कीर्यशब्दनम् ॥ १५८
 भविष्यतां तथा राज्ञामुपसंहारशब्दनम् । अनागतानां सप्तानां मनूनां क्षीपवर्णनम् ॥ १५९
 भौमस्यान्ते कैलियुगे क्षीणे संहारवर्णनम् । परार्ध्यपरयोश्चैव लक्षणं परिकीर्ष्यते ॥ १६०
 ब्रह्मणो योजनाग्रेण परिमाणविनिर्णयः । नैमित्तिकः प्राकृतिकस्तथैवाऽऽत्यन्तिकः स्मृतः १६१

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ घ. ड. चाऽऽश्रयाः । २ दै । ३ क. 'स्तरात् । स' । ३ ख ग. घ. ड. 'स्तरं ते भ' । ४ ख. घ. 'र. । याम-
 घस्य । ५ क. वृष्टे' । ६ क. घ. अधिमि' । ७ घ. विविशोधमनुप्रा' । ८ क. 'मीयुपः ।
 ९ ख. ग. 'न्ते स्यात्समु' । १० ड. 'न्ते ससमु' । १० क 'शायुताः । ११ ख. ड. 'त्र शर्व' । १२ ख. घ. 'हं शुक्ते ।
 १३ क. 'न्ते दीर्घयशसो भू' । १४ घ. ड. 'स. । असिजस्य । १५ ग. घ. ड. 'श्रयाः । वा' । ख.
 'श्रयात् । वा' । १६ ख. क्ली पाते क्षी' । १७ ख. घ. 'रशब्दनम् ।

(अनुक्रमणिका)

- त्रिविधः सर्वभूतानां कीर्त्यते प्रतिसंचरः । अनावृष्टिर्भास्कराच्च घोरः संवर्तकोऽनलः ॥ १६२
- मेघी ह्येकार्णवं वायुस्तथा रात्रिर्महात्मनः । संख्यालक्षणमुद्दिष्टं ततो ब्राह्मं विशेषतः ॥ १६३
- भूरादीनां च लोकानां सप्तानामुपवर्णनम् । कीर्त्यन्ते चात्र निरयाः पापानां रौरवादयः ॥ १६४
- ब्रह्मलोकोपरिष्ठात्तु शिवस्य स्थानमुत्तमम् । यत्र संहारमायान्ति सर्वभूतानि संक्षये ॥ १६५
- सर्वेषां चैव सत्त्वानां परिणामविनिर्णयः । ब्रह्मणः प्रतिसंसर्गे सर्वसंहारवर्णनम् ॥ १६६
- अष्टरूप्यमतः प्रोक्तं प्राणस्याष्टकमेव च । गतिश्चोर्ध्वमधश्चोक्ता धर्माधर्मसमाश्रयात् ॥ १६७
- कल्पे कल्पे च भूतानां महतामपि संक्षयः । प्रसंख्याय च दुःखानि ब्रह्मणश्चाप्यनित्यता ॥ १६८
- दौरात्म्यं चैव भोगानां परिणामविनिर्णयः । दुर्लभत्वं च मोक्षस्य वैराग्यादोपदर्शनम् ॥ १६९
- व्यक्ताव्यक्तं परित्यज्य सत्त्वं ब्रह्मणि संस्थितम् । नानात्वदर्शनाच्छुद्धं ततस्तदैभिवर्तते ॥ १७०
- ततस्तापत्रयातीतो नीरूपाख्यो निरञ्जनः । आनन्दो ब्रह्मणः प्रोक्तो न विभेति कुतश्चन ॥ १७१
- कीर्त्यते च पुनः सर्गो ब्रह्मणोऽन्यस्य पूर्ववत् । कीर्त्यते ऋषिर्वंशश्च सर्वपापप्रणाशनः ॥ १७२
- इतिकृत्यसमुद्देशः पुराणस्योपवर्णितः । कीर्त्यन्ते जगतो ह्यत्र सर्वप्रलयविक्रियाः ॥ १७३
- प्रवृत्तयश्च भूतानां निवृत्तीनां फलानि च । प्रादुर्भावो वैशिष्ट्यस्य शक्तेर्जन्म तथैव च ॥ १७४
- सौदासान्निग्रहस्तस्य विश्वामित्रकृतेन च । पराशरस्य चोत्पत्तिरदृश्यत्वं यथा विभोः ॥ १७५
- जज्ञे पितृणां कन्यायां व्यासश्चापि यथा मुनिः । शुकस्य च तथा जन्म सह पुत्रस्य धीमतः ॥ १७६
- पराशरस्य प्रद्वेषो विश्वामित्रकृतो यथा । वैशिष्ट्यसंभृतश्चाग्निर्विश्वामित्रजियांसया ॥ १७७
- संतानहेतोर्विभुना चीर्णः स्कन्देन धीमता । दैवेन विधिना विप्र विश्वामित्रहितैषिणा ॥ १७८
- एकं वेदं चतुष्पादं चतुर्धा पुनरीश्वरः । यथा विभेद भगवान्व्यासः सर्वान्स्वबुद्धितः ॥ १७९
- तस्य शिष्यैः प्रशिष्यैश्च शाखाभेदाः पुनः कृताः । प्रयोगैः षड्गुणीयैश्च यथा पृष्टः स्वयंभुवा ॥ १८०
- पृष्टेन चानुपृष्टास्ते मुनयो धर्मकाङ्क्षिणः । देशं पुण्यमभीप्सन्तो विभुना तद्धितैषिणा ॥ १८१
- मुनाभं दिव्यरूपाख्यं सत्याङ्गं शुभविक्रमम् । अनौपम्यमिदं चक्रं वर्तमानमतन्द्रिताः ॥ १८२
- पृष्टतो यात नियतास्ततः प्राप्स्यथ यद्धितम् । गच्छतो धर्मचक्रस्य यत्र नेमिर्विशीर्यते ॥ १८३
- पुण्यः स देशो मन्तव्य इत्युवाच तदा प्रभुः । उक्त्वा चैवमृपीन्द्रह्या हृदश्यत्वमगात्पुनः ॥ १८४
- गङ्गागर्भसमाहारं नैमिपेयत्वमेव च । ईजिरे चैव सत्रेण मुनयो नैमिपे तदा ॥ १८५
- मृते शरद्वति तथा तस्य चोत्थापनं कृतम् । ऋषयो नैमिपेयास्तु श्रद्धया परया पुनः ॥ १८६
- निःसीमां गामिमां कृत्वा कृत्वा राजानमाहरन् । यथाविधि यथाशास्त्रं तमातिथ्यैरूपैजयन् ॥ १८७
- प्रीतं चैव कृतातिथ्यं राजानं विधिवत्तदा । अन्तर्धानगतः क्रूरः स्वर्भानुरसुरोऽहरत् ॥ १८८
- अर्जुनसंशुद्धं चापि नृपमैडं यथा पुरा । गन्धर्वसहितं दृष्ट्वा कलापग्रामवासिनम् ॥ १८९
- संनिपातः पुनस्तस्य यथा यज्ञे महर्षिभिः । दृष्ट्वा हिरण्मयं सर्वं यज्ञे वस्तु महात्मनाम् ॥ १९०

१ ड. 'भेदात्म' । २ ड. 'संख्याय च' । ३ ख. ग. घ. 'दतिव' । ४ ख. ग. घ. 'तो निरु' । ५ ग. ड. 'वसिष्ठ' । ६ ख. ड. यज्ञे । ७ ख. ग. घ. ड. यथा । ८ ग. ड. वसिष्ठ । ९ ख. ग. घ. ड. 'वाइनुप्रहात् । त' । १० ख. ग. घ. ड. शिष्यप्र' । ११ ड. षड्गुलीयैश्च । १२ ख. ग. घ. 'डुगुलीयै' । १३ ख. पृष्टप्रवाहशास्त्रे । १४ ग. घ. 'नुशास्तास्ते' । १५ ख. घ. निःसीमां गामिमां कृत्वा कृत्वा रा' । १६ ड. 'रपायन्' । १७ क. 'तं तथा कृ' । १८ घ. ड. 'नुशस्तुहितं' । १९ ख. 'सस्तुहित' । ग. 'समहितं' । २० घ. ड. यज्ञे ।

तदा वै नैमिषेयाणां सत्रे द्वादशवार्षिके । यथा विवदमानास्तु ऐडः संस्थापितस्तु तैः ॥ १९१
जनयित्वा त्वरण्यान्त ऐडपुत्रं यथायुपम् । समापयित्वा तत्सत्रमायुषं पर्युपासते ॥ १९२
एतत्सर्वं यथावृत्तं व्याख्यातं द्विजसत्तमाः । ऋषीणां परमं चात्र लोकतत्त्वमनुत्तमम् ॥ १९३
ब्रह्मणा यत्पुरा प्रोक्तं पुराणं ज्ञानमुत्तमम् । अवतारश्च रुद्रस्य द्विजानुग्रहकारणात् ॥ १९४
तथा पाशुपता योगाः स्थानानां चैव कीर्तनम् । लिङ्गोद्भवस्य देवस्य नीलकण्ठत्वमेव च १९५
कथयते यत्र विप्राणां वायुना ब्रह्मवादिना । धन्यं यशस्यमायुष्यं सर्वं पापप्रणाशनम् ॥ १९६
कीर्तनं श्रवणं चास्य धारणं च विशेषतः । अनेन हि क्रमेणेदं पुराणं संप्रचक्ष्यते ॥ १९७
सुखमर्थः समासेन महानप्युपलभ्यते । तस्मैर्लोकचित्समुद्दिश्य पश्चाद्दक्ष्यामि विस्तरम् ॥ १९८
पादमाद्यमिदं सम्यग्योऽधीयीत जितेन्द्रियः । तेनाधीतं पुराणं तत्सर्वं नास्त्यत्र संशयः ॥ १९९
यो विद्याच्चतुरो वेदान्साङ्गोपनिषदो द्विजः । न चेत्पुराणं संविद्यान्नैव स स्याद्विचक्षणः ॥ २००
इतिहासपुराणाभ्यां वेदं समुपवृंहयेत् । विभेत्यल्पश्रुताद्वेदो मामयं भ्रैहरिष्यति ॥ २०१
अभ्यसन्निममध्यायं साक्षात्प्रोक्तं स्वयंभुवा । आपदं प्राप्य मुच्येत यथेष्टं प्रामुयाद्भक्तिम् ॥ २०२
यस्मात्पुरा ह्यनन्तीदं पुराणं तेन तत्स्मृतम् । निरुक्तमस्य यो वेद सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २०३
नारायणः सर्वमिदं विश्वं व्याप्य प्रवर्तते । तस्यापि जगतः स्रष्टुः स्रष्टा देवो महेश्वरः ॥ २०४

अतश्च संक्षेपमिमं शृणुष्वं महेश्वरः सर्वमिदं पुराणम् ।

स सर्गकाले च करोति सर्गं संहारकाले पुनराददीत ॥

२०५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रक्रियापादेऽनुक्रमणिकाकथन नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अथ द्वितीयोऽध्यायः ।

द्वादशवार्षिकसत्रनिरूपणम् ।

प्रत्यनुवन्पुनः सूतमृषयस्ते तपोधनाः । कुत्र सत्रं समभवत्तेषामद्भुतकर्मणाम् ॥ १
क्रियन्तं चैव तत्कालं कथं च समवर्तत । आचक्ष्व पुराणं च कथं तेभ्यः प्रभञ्जनः ॥ २
आचक्ष्व विस्तरेणेदं परं कौतूहलं हि नः । इति संनोदितः सूतः प्रत्युवाच शुभं वचः ॥ ३
शृणुष्वं यत्र ते धीरा ईजिरे सत्रमुत्तमम् । यावन्तं चाभवत्कालं यथा च समवर्तत ॥ ४
सिद्धक्षमाणा विश्वं हि यत्र विश्वसृजः पुरा । सत्रं हि ईजिरे पुण्यं सहस्रं परिवत्सरान् ॥ ५
तपोमृदपतिर्यत्र ब्रह्मा ब्रह्माऽभवत्स्वयम् । इलाया यत्र पत्नीत्वं शामित्रं यत्र बुद्धिमान् ॥ ६
मृत्युश्चक्रे महातेजास्तस्मिन्सत्रे महात्मनाम् । त्रिवुधा ईजिरे तत्र सहस्रं प्रतिवत्सरान् ॥ ७
भ्रमतो धर्मचक्रस्य यत्र नेमिरशीर्यत । कर्मणा तेन विख्यातं नैमिषं मुनिपूजितम् ॥ ८
यत्र सा गोमती पुण्या सिद्धचारणसेविता । रोहिणी सुपुत्रे तत्र तर्तः सौम्योऽभवत्सुतः ॥ ९

१ क. 'प्यं पुण्य पा' । २ स. ग. घ. ङ. 'स्मात्प्रमात्तम्' । ३ स. घ. ङ. 'प्रचरि' । ४ स. घ. ह्यनन्तीद ।
५ घ. 'सर्गोत्सहा' । ६ स. ग. सचोदितः । ७ घ. 'स्र परिव' । ८ स. ग. घ. ङ. 'त. सा गोमतीभवत् । श' ।

(द्वादशवार्षिकसप्तनिरूपणम्)

- शक्तिर्ज्येष्ठाः समभवन्वशिष्टस्य महात्मनः । अरुन्धत्याः सुता यत्र शतमुत्तमतेजसः ॥ १०
- कल्माषपादो नृपतिर्यत्र शप्तश्च शक्तिना । यत्र वैरं समभवद्विश्वामित्रवशिष्टयोः ॥ ११
- अदृश्यन्त्यां समभवन्मुनिर्यत्र पराशरः । पराभवो वशिष्टस्य यस्मिञ्जातेऽप्यवर्तत ॥ १२
- तत्र त ईजिरे सत्रं नैमिषे ब्रह्मवादिनः । नैमिष ईजिरे यत्र नैमिषेयास्ततः स्मृताः ॥ १३
- तत्सत्रमभवत्तेषां समा द्वादश धीमताम् । पुरुरवांसि विक्रान्ते प्रशासति वसुंधराम् ॥ १४
- अष्टादश समुद्रस्य द्वीपानश्नन्पुरुरवाः । तुतोप नैव रत्नानां लोभादिति हि नः श्रुतम् ॥ १५
- उर्वशी चकमे यं च देवैर्हृतिप्रणोदिता । आजहार च तत्सत्रं स्वर्वेश्यासहस्रगतः ॥ १६
- तस्मिन्नरपतौ सत्रं नैमिषेयाः प्रचक्रिरे । यं गर्भे सुपुत्रे गङ्गा पावकादीप्ततेजसम् ॥ १७
- सिद्धुत्वं पर्वते न्यस्तं हिरण्यं प्रत्यपद्यत । हिरण्यं ततश्चक्रे यज्ञवाटं महात्मनाम् ॥ १८
- विश्वकर्मा स्वयं देवां भावयल्लोकभावनम् । बृहस्पतिस्ततस्तत्र तेषाममिततेजसाम् ॥ १९
- ऐहः पुरुरवा भेजे तं देशं मृगयां चरन् । तं दृष्ट्वा महदाश्चर्यं यज्ञवाटं हिरण्ययम् ॥ २०
- लोभेन हतविज्ञानस्तदादातुं प्रचक्रमे । नैमिषेयास्ततस्तस्य चुक्रुर्नृपतेर्भृशम् ॥ २१
- निजघ्नुश्चापि संक्रुद्धाः कुशवज्रैर्मनीषिणः । ततो निशान्ते राजानं मुनयो देवनोदिताः ॥ २२
- कुशवज्रैर्विनिष्पिष्टः स राजा व्यजहात्तनुम् । और्विशेयं ततस्तस्य पुत्रं चक्रुर्नृपं भुवि ॥ २३
- नहुपस्य महात्मानं पितरं यं प्रचक्षते । स तेषु वर्तते सम्यग्धर्मशीलो महीपतिः ॥ २४
- आयुरारोग्यमत्युग्रं तस्मिन्स नरसत्तमैः । सान्त्वयित्वा च राजानं ततो ब्रह्मविदां वराः ॥ २५
- सत्रमारेभिरे कर्तुं यथावद्धर्मभूतये । बभूव सत्रं तत्तेषां ब्रह्मेश्वर्यं महात्मनाम् ॥ २६
- विश्वं सिष्टक्षमाणानां पुरा विश्वसृजामिव । वैखानसैः प्रियसखैर्वालखिल्यैर्मरीचिकैः ॥ २७
- अन्यैश्च मुनिभिर्जुष्टं सूर्यवैश्वानरमभैः । पितृदेवाप्सरःसिद्धैर्गन्धर्वैरगचारणैः ॥ २८
- संभारैस्तु शुभैर्जुष्टं तैरेवेन्द्रसदो यथा । स्तोत्रैः सत्रग्रहैर्देवान्पितृन्पितृन्पितृन्पितृन्पितृन्पितृन्पितृन्पितृन् ॥ २९
- आनर्चुश्च यथाजाति गन्धर्वादीन्यथाविधि । आराधयितुमिच्छन्तस्ततः कर्मान्तरेष्वथ ॥ ३०
- जगुः सामानि गन्धर्वा ननृतुश्चाप्सरोगणाः । व्याजहूर्धुमनयो वाचं चित्राक्षरपदां शुभाम् ॥ ३१
- मन्त्रादितैश्चविद्वांसो जगदुश्च परस्परम् । वितण्डावचनाश्चैके निजघ्नुः प्रतिवादिनः ॥ ३२
- ऋषयस्तत्र विद्वांसैः सांख्यार्थन्यायकोविदाः । न तत्र दुरितं किञ्चिद्दिदुर्बुद्धिराक्षसाः ॥ ३३
- न च यज्ञहनो दैत्या न च यज्ञर्षोऽसुराः । प्रायश्चित्तं दुरिष्टं वा न तत्र समजायत ॥ ३४
- शक्तिप्रज्ञाक्रियायोगैर्धिरासीत्स्वनुष्ठितः । एवं वितेनिरे सत्रं द्वादशाब्दं मनीषिणः ॥ ३५
- भृगवाद्या ऋषयो धीरा ज्योतिष्टोमान्पृथक्पृथक् । चक्रिरे पृष्टगमनान्सर्वानयुतदक्षिणान् ॥ ३६
- समाप्त्यज्ञास्ते सर्वे वायुमेव महाधिपम् । प्रच्छुरामितात्मानं भवद्भिर्यदहं द्विजाः ॥ ३७

१ क. 'ज्येष्ठ' स' । ग. घ 'ज्येष्ठा समभवन्वाशि' । २ क. 'वशिष्ठ' । ३ ख. घ. 'तेऽप्य वर्तते । त' ।
 ४ ख. घ. क. 'वदूतप्रमोदि' । ५ ख. ग. घ. ड. 'सत्रमुर्वेश्या' । ६ ग. ड. 'गमः । त' । ७ ग. घ. ड. गर्भे । ८ ख.
 तद्गर्भे । ९ क. ड. 'वाड म' । १० ख. ग. घ. ड 'नो भौवन लो' । ११ ख. ग. घ. ड. 'स्ततः सत्रे ते' । १२ ख.
 ग. घ. ड. 'रायुरवाप्याप्र । १३ ख. 'म । शान्तयि' । १४ ख. घ. ड. 'वालखिल्यैर्मरीचिपः । भ' । १५ ग. घ.
 'यैविश्वा' । १६ ख. घ. 'प्रशासत्रं' । १७ ख. घ. ड. 'तत्रे वि' । १८ ख. घ. ड. 'स. सख्या' । १९ ख. घ. ड.
 'मुष्णोऽसु' । २० ग. घ. ड. ऋत्विजो ।

प्रणोदितश्च वंशार्थं स च तानन्नवीत्प्रभुः । शिष्यः स्वयंभुवो देवः सर्वप्रत्यक्षदृग्दर्शी ॥ ३८
 अणिमादिभिरष्टाभिरैश्वर्यैः समन्वितः । तिर्यग्योन्यादिभिर्धर्मैः सर्वलोकान्विभर्ति यः ॥ ३९
 सप्तस्कन्धादिकं शश्वत्प्लवते योजनाद्वरः । विषये नियता यस्य संस्थिताः सप्तका गणाः ॥ ४०
 व्यूहांस्त्रयाणां भूतानां कुर्वन्त्यथ महाबलः । तेजसश्चाप्युपधमानं दधातीमं शरीरिणम् ॥ ४१
 प्राणाद्या वृत्तयः पञ्च करणानां च वृत्तिभिः । प्रेर्यमाणाः शरीराणां कुर्वते यास्तु धारणम् ॥ ४२
 आकाशयोनिर्द्विगुणः शब्दस्पर्शसमन्वितः । तैजसप्रकृतिश्चोक्तोऽप्ययं भावो मनीषिभिः ॥ ४३
 तत्राभिमानो भगवान्वायुश्चातिक्रियात्मकः । वातारणिः समाख्यातः शब्दशास्त्रविशारदैः ॥ ४४
 भारत्या श्लक्ष्णया सर्वान्मुनीन्प्रह्लादयन्निव । पुराणज्ञः सुमनसः पुराणाश्रययुक्तया ॥ ४५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते द्वादशवापकसत्रनिरूपण नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२४९

अथ तृतीयोऽध्यायः ।

प्रजापतिसृष्टिकथनम् ।

मूल उवाच—

महेश्वरायोत्तमवीर्यकर्मणे सुरर्षभायामितबुद्धितेजसे ।
 सहस्रसूर्यानलवर्चसे नमस्त्रिलोकसंहारविष्टपृथे नमोः ॥ १
 प्रजापतीष्टौकनयस्कृतांस्तथा स्वयंभुरुद्रप्रभृतीन्महेश्वरान् ।
 भृगुं मरीचिं परमेष्ठिनं मनुं रजस्तमोधर्ममथापि कश्यपम् ॥ २
 वशिष्ठदक्षात्रिपुलस्त्यकर्दमान्रुचि विवस्वन्तमथापि च क्रतुम् ।
 मुनिं तथैवाङ्गिरसं प्रजापतिं प्रणम्य मूर्ध्ना पुलहं च भावतः ॥ ३
 तथैव चु(च?)क्रोधनमेकविंशति प्रजाविष्टुद्ध्याऽर्पितकार्यशासनम् ।
 पुरातनानप्यपरांश्च शाश्वतांस्तथैव चान्यान्सगणानवस्थितान् ॥ ४
 (*मनुंश्च सर्वानखिलानवस्थितां) स्तथैव चान्यानपि धैर्यशोभिनः ।
 मुनीन्बृहस्पत्युशनःपुरोगमांस्तपःशुभाचारंऋषीन्दयान्वितान् ॥ ५
 प्रणम्य वक्ष्ये कर्लिपांपनाशिनीं प्रजापतेः सृष्टिमिमामनुत्तमाम् ।
 सुरेशदेवर्षिगणैरलंकृतां शुभामतुल्याममदामृपिमियाम् ॥ ६
 प्रजापतीनामपि चोल्बणार्चिपां (+विशुद्धवाग्बुद्धिशरीरतेजसराम् ।
 तपोभृतां ब्रह्मदिनादिकालिकीं प्रभूतमाविष्कृतपौरुपश्रियम् ॥) ७
 श्रुतौ स्मृतौ च प्रसृतामुदाहृतां परां पराणामनिलमकीर्तिताम् ।
 समासवन्धैर्निर्यैतैर्यथातथं विशब्दनेनापि मनःप्रहर्षिणीम् ॥ ८

* धनुधिहान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । + धनुधिहान्तर्गत नास्ति क. पुस्तके ।

१ ग. घ. ह. 'ये वियतो य' । २ स. घ. ह. 'रिणाम् । प्रा' । ३ ग. ह. 'रदै । मा' । ४ स. ह. 'स्थय-
 न्तायो' । ५ ग. घ. ड. पुनः । ६ स ग घ ह. 'दंमं रुचि' । ७ ग ह. 'रदधीन्द' । घ. 'रनिधीन्द' । ८ ह.
 'लिरालना' । ९ स. 'पुरादिदे' । १० स. 'शुद्धिवा' । ११ स. ग ह. 'लिपां प्र' । १२ स. ग. ह. 'भियाम् ।
 १३ ह. 'यं यमा' ।

(प्रजापतिसृष्टिकथनम्)

यस्यां च वृद्धा प्रथमा प्रवृत्तिः प्राधानिकी चेश्वरकारिता च ।	
यत्तत्समृतं कारणमप्रमेयं ब्रह्म प्रधानं प्रकृतिप्रसूतिः ॥	९
आत्मा गुहा योनिरथापि चक्षुः क्षेत्रं तथैवामृतमक्षरं च ।	
शुक्रं तपः सत्त्वमभिप्रकाशं तैद्याष्टि नित्यं पुरुषं द्वितीयम् ॥	१०
तमप्रमेयं पुरुषेण युक्तं स्वयंभुवा लोकपितामहेन ।	
उत्पादकत्वाद्भ्रजसोऽतिरेकात्कालस्य योगान्नियमावधेश्च ॥	११
क्षेत्रज्ञयुक्तान्निपतान्विकाराल्लोकस्य संतानविवृद्धिहेतून् ।	
प्रकृत्यवस्था सुपुत्रे तथाऽष्टौ संकल्पमात्रेण महेश्वरस्य ॥	१२
देवासुराद्रिद्रुमसागराणां (*गन्धर्वयक्षोरगमानुपाणाम् ।)	
मनुप्रजेशर्षिपितृद्विजानां पिशाचयक्षोरगराक्षसानाम् ॥	१३
ताराग्रहार्कक्षनिशाचराणां मासर्तुसंवत्सरराज्यर्हानाम् ।	
दिक्कालयोगादियुगायनानां वनोपधीनामपि वीरुधां च ॥	१४
जलौकसामप्सरसां पशूनां विद्युत्सरिन्मेघविहङ्गमानाम् ।	
यत्सूक्ष्मं यद्भुवि यद्वियत्स्थं यत्स्थावरं यत्र यदस्ति किञ्चित् ॥	१५
सर्वस्य तस्यास्ति गतिर्विभक्तिराब्रह्मणो यावदियं प्रसूतिः ।	
छन्दांसि वेदाः सक्वचो यजूंषि सामानि सोमथ तथैव यज्ञः ॥	१६
आजीव्यमेपां यदभीप्सितं च देवस्य तस्यैव च वै प्रजानाम् ।	
वैवस्वतस्यास्य मनोः पुरस्तात्संभूतिरुक्ता प्रसवश्च तेषाम् ॥	१७
येषामिदं पुण्यकृतां प्रसूत्या लोकत्रयं लोकनमस्कृतानाम् ।	
सुरेशदेवर्षिमनुप्रधानमापूरितं चोपरिभूपितं च ॥	१८
रुद्रस्य शापात्पुनरुद्भवश्च दक्षस्य चाप्यत्र मनुष्यलोके ।	
वासः क्षितौ वा नित्यमाद्भवस्य दक्षस्य चात्र प्रतिशालाभः ॥	१९
मन्वन्तराणां परिवर्तनानि युगेषु संभूतिविकल्पनं च ।	
ऋषित्वमर्षस्य च संप्रवृद्धिर्यथा युगादिष्वपि चेत्तदत्र ॥	२०
ये द्वापरेषु प्रथयन्ति वेदान्वयासाश्च तेऽत्र क्रमशो निवृद्धाः ।	
कल्पस्य संख्या भुवनस्य संख्या ब्रह्मस्य चाप्यत्र दिनस्य संख्या ॥	२१
अण्डोद्भिज्जस्वेदजरायुजानां धर्मात्मनां स्वर्गनिवासिनां वा ।	
ये यातनास्थानगताश्च जीवास्तर्केण तेषामपि च प्रमाणम् ॥	२२
आत्यन्तिकः प्राकृतिकश्च योऽयं नैमित्तिकश्च प्रतिसर्गहेतुः ।	
बन्धश्च मोक्षश्च विशिष्य तत्र प्रोक्ता च संसारगतिः परा च ॥	२३

* धनुश्चिह्नान्तर्गत नास्ति क पुस्तके । + 'अण्डोद्भिज्ज' इत्यर्ष प्रयोगः ।

१ घ. वृद्धा । २ क 'सूति । आ' । ३ ख. गृह । ग. गुहा । ४ क. 'मतिप्र' । ५ ख. ग. ड. तद्दृष्टि । ६ ख ग ड तदप्र । ७ ख. ग घ. ड. 'हेतुम् । प्र' । ८ ख. घ. 'हाणाम् । ९ ख. घ. ड. 'ना नानी' । १० ख. 'विभाग धार' । ११ क. प्रजापतेः । १२ क 'प्रधीनामा' । १३ ख. ग. घ. ड 'परिभूषण च । १४ ख. ग. ब्राह्मणस्य । १५ ख. ग. घ. ड. 'ना च । ये । १६ ख. ग. घ. ड पर ।

प्रकृत्यवस्थेषु च कारणेषु या च स्थितिर्या च पुनः प्रवृत्तिः ।

तच्छास्त्रयुक्त्या स्वमतिप्रयत्नात्समस्तमाविष्कृतधीधृतिभ्यः ॥

विप्रा ऋषिभ्यः समुदाहृतं यद्यथातथं तच्छृणुतोच्यमानम् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते ब्रह्मिण्यापादे सृष्टिप्रकरण नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२७३

अथ चतुर्थोऽध्यायः ।

सृष्टिप्रकरणम् ।

ऋषयस्तु ततः श्रुत्वा नैमिषारण्यवासिनः । प्रत्यूचुस्ते ततः सर्वे सूते पर्याकुलेक्षणाः ॥ १
भवान्वै वंशकुशलो व्यासात्प्रत्यक्षदर्शिवान् । तस्मात्त्वं भवनं कृत्स्नं लोकस्यामुष्य वर्णय ॥ २
यस्य यस्यान्वया ये ये तांस्तानिच्छोम वेदितुम् । तेषां पूर्वविष्टाष्टिं च विचित्रां तां प्रजापतेः ॥ ३
असकृत्परिपृष्टस्तैर्महात्मा लोमहर्षणः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च कथयामास सत्तमः ॥ ४

लोमहर्षण उवाच—

पृष्ठां चैतां कथां दिव्यां श्रद्धणां पापप्रणाशिनीम् । कथ्यमानां मया चित्रां बह्वर्थां श्रुतिसंमताम्
यश्चेमां धारयन्नित्यं शृणुयाद्वाऽप्यभीक्षणशः । श्रावयेच्चापि विप्रेभ्यो यतिभ्यश्च विशेषतः ॥ ६
शुचिः पर्वसु युक्तात्मा तीर्थेष्वायतनेषु च । दीर्घमायुरवामोति स पुराणानुकीर्तनात् ॥ ७
स्ववंशधारणं कृत्वा स्वर्गलोके महीयते । विस्तारावयवं तेषां यथाशब्दं यथाश्रुतम् ॥ ८
कीर्त्यमानं निबोधध्वं सर्वेषां कीर्तिवर्धनम् । धन्यं यशस्यं शशुघ्रं स्वर्ग्यमायुर्विवर्धनम् ॥ ९
कीर्तनं स्थिरकीर्तीनां सर्वेषां पुण्यकारिणाम् । सर्गश्च मतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि च ॥ १०
वंशयानुचरितं चेति पुराणं पञ्चलक्षणम् । कल्पेभ्योऽपि हि यः कल्पः शुचिभ्यो नियतः शुचिः
पुराणं संप्रवक्ष्यामि माहृतं वेदसंमितम् । प्रबोधः प्रलयश्चैव स्थितिरुत्पत्तिरेव च ॥ १२
प्रक्रिया प्रथमः पादः कथ्यवस्तुपरिग्रहः । उपोद्घातोऽनुपद्गश्च उपसंहार एव च ॥ १३
धर्म्यं यशस्यमायुष्यं सर्वपापप्रणाशनम् । एवं हि पादाश्चत्वारः समासात्कीर्तिता मया ॥ १४
वक्ष्याम्येतान्पुनस्तांस्तु विस्तरेण यथाक्रमम् । तस्मै हिरण्यगर्भाय पुरूपायेश्वराय च ॥ १५
अर्जाय प्रथमायैव विशिष्टाय प्रजात्मने । ब्रह्मणे लोकतन्त्राय नमस्कृत्वा स्वयंभुवे ॥ १६
महदाद्यं विशेषान्तं सर्वरूप्यं सलक्षणम् । पञ्चप्रमाणं पदश्वेतं पुरुषाधिष्ठितं नुतम् ॥ १७
असंशयात्प्रवक्ष्यामि भूतसर्गमनुत्तमम् । अव्यक्तं कारणं यत्तु नित्यं सदसदात्मकम् ॥ १८
प्रधानं प्रकृतिं चैव यमाहुस्तत्त्रचिन्तकाः । गन्धर्वर्णरसदीनं शब्दस्पर्शविचर्जितम् ॥ १९
अजातं ध्रुवमक्षर्यं नित्यं स्वात्मन्यवस्थितम् । जगद्योनिं महद्भूतं परं ब्रह्म सनातनम् ॥ २०
विप्रदं सर्वभूतानामव्यक्तमभवत्किल । अनाद्यन्तमजं सूक्ष्मं त्रिगुणं प्रभवाप्ययम् ॥ २१
असामंतमविश्रेयं ब्रह्माग्रे समवर्तत । तस्याऽऽत्मना सर्वमिदं व्याप्तमासीत्तमोमयम् ॥ २२

१ स. प. द. 'समपत्न्या' । २ स. 'प्रभावान्' । ३ क. 'दर्शना' । ग. 'दर्शना' । तं । ४ स. ग. 'प्यामि
वे' । ५ ग. 'पृष्ठा' । ६ स. प. द. 'धर्म्यं यं' । ७ स. ग. प. द. 'प्रदाह' । ८ क. 'सन्ताय' । ९ स. 'रहस्य स्व' ।
१० स. 'सर्वस्य प्र' । ११ क. स. ग. द. 'व्ययं' ।

(सृष्टिप्रकरणम्)

- गुणसाम्ये तदा तस्मिन्गुणभावे तमोमये । सर्गकाले प्रधानस्य क्षेत्रज्ञाधिष्ठितस्य वै २३
- गुणभावाद्वाच्यमानो महान्प्रादुर्बभूव ह । सूक्ष्मेण महता सोऽथ अव्यक्तेन समावृतः ॥ २४
- सत्त्वोद्भक्तो महानग्रे सत्त्वमात्रं प्रकाशकम् । मनो महाश्च विज्ञेयो मनस्तत्कारणं स्मृतम् ॥ २५
- लिङ्गमात्रसमुत्पन्नः क्षेत्रज्ञाधिष्ठितस्तु सः । धर्मादीनां तु रूपाणि लोकतत्त्वार्थहेतवः ॥ २६
- महास्तु सृष्टिं कुरुते नोद्यमानः सिसृक्षया । मनो महान्मतिर्व्रह्मा भूबुद्धिः ख्यातिरीश्वरः ॥ २७
- प्रज्ञा चितिः स्मृतिः संविद्विपुरं चोच्यते बुधैः । मनुते सर्वभूतानां यस्माच्चेष्टाफलं विभुः ॥ २८
- सौ(सू)क्ष्मत्वेन विवृद्धानां तेन तन्मन उच्यते । तत्त्वानामर्षप्रजो यस्मान्महांश्च परिमाणतः ॥ २९
- शेषेभ्योऽपि गुणेभ्योऽसौ महानिति ततः स्मृतः । विभर्ते मानं मनुते विभागं मन्यतेऽपि च ॥
- पुरुषोपभोगसंबन्धात्तेन चासौ मतिः स्मृतः । बृहत्त्वाद्बृंहणत्वाच्च भावानां सलिलाश्रयात् ३१
- यस्माद्बृंहयते भावान्ब्रह्मा तेन निरुच्यते । आपूरयित्वा यस्माच्च कृत्स्नान्देहाननुग्रहैः ॥ ३२
- तत्त्वभावांश्च नियतांस्तेन भूरिति चोच्यते । बुध्यते पुरुषश्चात्र सर्वभावान्निहताहितान् ॥ ३३
- यस्माद्बोधयते चैव तेन बुद्धिर्निरुच्यते । ख्यातिः प्रत्युपभोगश्च यस्मात्संवर्तते ततः ॥ ३४
- भोगस्य ज्ञाननिष्ठत्वात्तेन ख्यातिरिति स्मृतं । ख्यायते तद्गुणैर्वाऽपि नामादिभिस्नेकशः ॥ ३५
- तस्माच्च महतः संज्ञा ख्यातिरित्यभिधीयते । साक्षात्सर्वं विजानाति महात्मा तेन चेश्वरैः ॥ ३६
- तस्माज्जाता ग्रहाश्चैव प्रज्ञा तेन स उच्यते । ज्ञानादीनि च रूपाणि क्रतुकर्मफलानि च ॥ ३७
- चिनोति यस्माद्भोगार्थं तेनासौ चित्तिरुच्यते । वर्तमानान्यतीतानि तथा चानागतान्यपि ॥ ३८
- स्मरते सर्वकार्याणि तेनासौ स्मृतिरुच्यते । कृत्स्नं च विन्दते ज्ञानं तस्मान्माहात्म्यमुच्यते ॥ ३९
- तस्माद्दिन्देविदश्चैव संविदित्यभिधीयते । विद्यते स च सर्वस्मिन्सर्वं तस्मिंश्च विद्यते ॥ ४०
- तस्मात्संविदिति प्रोक्तो महान्वै बुद्धिर्मेतरैः । ज्ञानात्तु ज्ञानमित्याह भगवाञ्ज्ञानसंनिधिः ॥ ४१
- द्वंद्वानां विपुरीर्भावाद्विपुरं प्रोच्यते बुधैः । सर्वेशत्वाच्च लोकानामवश्यं च तथेश्वरः ॥ ४२
- बृहत्त्वाच्च स्मृतो ब्रह्मा भूतर्वैवाञ्जव उच्यते । क्षेत्रक्षेत्रज्ञविज्ञानादेकत्वाच्च स कः स्मृतः ॥ ४३
- यस्मात्पुर्यनुशेते च तस्मात्पुरुष उच्यते । नोत्पादितत्वात्पूर्वत्वात्स्वयंभूरिति चोच्यते ॥ ४४
- पर्यायवाचकैः शब्दैस्तत्त्वमाद्यमनुत्तमम् । व्याख्यातं तत्त्वभावज्ञैरेवं सद्भावचिन्तकैः ॥ ४५
- महान्सृष्टिं विकुरुते चोद्यमानः सिसृक्षया । संकर्षोऽध्यवसायश्च तस्य वृत्तिद्वयं स्मृतम् ॥ ४६
- धर्मादीनि च रूपाणि लोकतत्त्वार्थहेतवः । त्रिगुणस्तु स विज्ञेयः सत्त्वराजसतामसः ॥ ४७
- त्रिगुणाद्रजसोद्विक्तादहंकारस्ततोऽभवत् । महता चाऽऽवृतः सर्गो भूतादिविकृतस्तु सः ॥ ४८
- तस्माच्च तमसोद्विक्तादहंकारादजायत । भूततन्मात्रसर्गस्तु भूतादिस्वामसस्तु सः ॥ ४९
- भूतादिस्तु विकुर्वाणः शब्दमात्रं ससर्ज ह । (+आकाशं शुपिरं तस्मादुद्विक्तं शब्दलक्षणम् ॥ ५०

+ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थ. ख. पुस्तके नास्ति ।

१ क. ग. घ. ङ. 'माने म' । २ क. 'मात्रप्र' । ३ घ. ङ. 'ज्ञेय एतत्का' । ४ ख. ग. घ. ङ. 'मात्र समुत्पन्न क्षेत्र' । ५ ख. ग. घ. ङ. 'चोद्यमानः' । ६ क. 'ज्ञा पूर्वुद्धिः' । ७ घ. ङ. 'विधिधाना' । ८ ङ. 'मप्रयो य' । ९ ख. ग. घ. ङ. 'भ्यो गुणतत्त्वैभ्यो म' । १० घ. 'तः । सख्यायते गुणैर्वा' । ११ ख. घ. ङ. 'नानादे' । १२ घ. घ. सख्या । १३ ख. घ. ङ. 'रः । यस्माज्जातगुहा चैव । १४ क. 'द्विदेविदेयै' । १५ ख. घ. ङ. 'द्विमात्रैः । ज्ञा' । १६ ख. घ. ङ. 'भाव विपु' । १७ ख. घ. ङ. 'त्वाद्भाव' । १८ ख. घ. ङ. 'स्यो व्यव' । १९ ख. घ. ङ. 'बुद्धि' । २० ख. घ. ङ. 'दिर्वायत' ।

आकाशं शब्दमात्रं तु भूतादिश्चाऽऽवृणोत्पुनः । शब्दमात्रं तदाकाशं स्पर्शमात्रं ससर्ज ह ॥५१
 *वलवाञ्जायते वायुः स वै स्पर्शगुणो मतः । आकाशं शब्दमात्रं तु स्पर्शमात्रं समावृणोत् ॥५२
 वायुश्चापि विकुर्वाणो रूपमात्रं ससर्ज ह । ज्योतिरुत्पद्यते वायोस्तद्रूपगुणमुच्यते ॥ ५३
 स्पर्शमात्रं तु वै वायो रूपमात्रं समावृणोत् । ज्योतिश्चापि विकुर्वाणं रसमात्रं ससर्ज ह ॥ ५४
 संभवन्ति ततो ह्यापः पश्चात्तापै रसात्मिकाः । रसमात्रास्तु ता ह्यापो रूपमात्राभिरावृणोत् ५५
 आपो रसान्विकुर्वत्यो गन्धमात्रं ससर्जिरे । संघातो जायते तस्मात्तस्य गन्धो गुणः स्मृतः ५६
 रसमात्रं तु तत्तोयं गन्धमात्रं समावृणोत् । तस्मिंस्तास्मिंस्तु तन्मात्रा तेन तन्मात्रता स्मृता ॥५७
 अविशेषवाचकत्वादविशेषास्ततः स्मृताः । अशान्तघोरमूढत्वादविशेषास्ततः पुनः ॥ ५८
 भूततन्मात्रसर्गोऽयं विज्ञेयस्तु परस्परात् । वैकारिकादहंकारात्सत्त्वोद्रिक्तात्तु सात्त्विकात् ॥ ५९
 वैकारिकः स सर्गस्तु युगपत्संप्रवर्तते । बुद्धीन्द्रियाणि पञ्चैव पञ्च कर्मेन्द्रियाण्यपि ॥ ६०
 साधकानीन्द्रियाणि स्युर्देवा वैकारिका दश । एकादशं मनस्तत्र देवा वैकारिकाः स्मृताः ॥६१
 श्रोत्रं त्वक्चक्षुषी जिह्वा नासिका चैव पञ्चमी । शब्दादीनामवाप्त्यर्थं बुद्धियुक्तानि वक्ष्यते(?) ६२
 पादौ पायुरुपस्थश्च हस्तौ वाग्दशमी भवेत् । गतिर्विसर्गो ह्यानन्दः शिल्पं वाक्यं च कर्म च ६३
 आकाशं शब्दमात्रं च स्पर्शमात्रं समाविशत् । द्विगुणस्तु ततो वायुः शब्दस्पर्शात्मकोऽभवत् ६४
 रूपं तथैव विशतः शब्दस्पर्शगुणानुभौ । त्रिगुणस्तु ततथाग्निः स शब्दस्पर्शरूपवान् ॥ ६५
 स शब्दस्पर्शरूपश्च रसमात्रं समाविशत् । तस्माच्चतुर्गुणा ह्यापो विज्ञेयास्ता रसात्मिकाः ॥ ६६
 स शब्दस्पर्शरूपेषु गन्धस्तेषु समाविशत् । संयुक्ता गन्धमात्रेण आचिन्वन्तो महीमिमाम् ॥ ६७
 तस्मात्पञ्चगुणा भूमिः स्थूलभूतेषु दृश्यते । शान्ता घोराश्च मूढाश्च विशेषास्तेन ते स्मृताः ॥६८
 परस्पराणुप्रवेशाद्धारयन्ति परस्परम् । भूमेरन्तस्त्वदं सर्वं लोकालोकघनावृतम् ॥ ६९
 विशेषा इन्द्रियग्राह्या नियतत्वाच्च ते स्मृताः । गुणं पूर्वस्य पूर्वस्य प्राप्नुवन्त्युत्तरोत्तरम् ॥ ७०
 तेषां यावच्च यद्यच्च तत्तत्तावद्गुणं स्मृतम् । उपलभ्य शुचेर्गन्धं केचिद्वायोरनैपुणात् ॥ ७१
 पृथिव्यामेव तद्विद्यादेसां वायोश्च संश्रयात् । (+एतेसप्त महावीर्या नानाभूताः पृथक्पृथक् ॥७२
 नाशक्नुवन्प्रजाः स्रष्टुमसमागम्य कृत्स्नशः । ते समेत्य महात्मानो ह्यन्योन्यस्यैव संश्रयात् ॥७३
 पुरुषाधिष्ठितत्वाच्च अव्यक्तानुग्रहेण च । महदादयो विशेषान्ता अण्डमुत्पादयन्ति ते ॥ ७४
 (= एककालं समुत्पन्नं जलबुद्बुदवच्च तत् । विशेषेभ्योऽण्डमभवद्बृहत्तदुदकं च यत् ॥ ७५
 तत्तस्मिन्कार्यकरणं संसिद्धं ब्रह्मणस्तदा । प्राकृतेऽण्डे विबुद्धे सन्क्षेत्रतो ब्रह्मसंज्ञितः ॥ ७६
 [=स वै शरीरी प्रथमः स वै पुरुष उच्यते) । आदिकतो च भूतानां ब्रह्माऽग्रे समवर्तत ॥७७
 हिरण्यगर्भः सोऽग्रेऽस्मिन्प्रादुर्भूतश्चतुर्मुखः । सर्गे च प्रतिसर्गे च क्षेत्रज्ञो ब्रह्मसंज्ञितः ॥ ७८
 करणैः सह सृज्यन्ते प्रत्याहारे त्यजन्ति च । भजन्ते च पुनर्देहानसमाहारसंधिषु ॥ ७९
 हिरण्यमस्तु यो मेरुस्तस्योल्बं तन्महात्मनः । गर्भोदकं समुद्राश्च जराद्यस्थानि पर्वताः ॥ ८०

* इदमर्थं द. पुस्तके नास्ति । + धनुधिहान्तर्गतग्रन्थो द. पुस्तके नास्ति । - धनुधिहान्तर्गतग्रन्थो द. पुस्तके नास्ति । = एतदिहान्तर्गतग्रन्थः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ उ. ग. घ. द. 'वाः । शब्दः स्पर्शश्च रूपश्च गन्धस्तेषां स' । २ क. 'न्यन्ति स' । ३ ख. घ. 'ण च पूर्वपूर्वस्य ।

(सृष्टिप्रकरणम्)

तस्मिन्नण्डे त्विमे लोका अन्तर्भूतास्तु सप्त वै । सप्तद्वीपा च पृथिवी समुद्रैः सह सप्तभिः ॥ ८१
 पर्वतैः सुमहद्भिश्च नदीभिश्च सहस्रशः । अन्तस्तस्मिन्स्त्विमे लोका अन्तर्विश्वमिदं जगत् ॥ ८२
 चन्द्रादित्यौ सनक्षत्रौ सग्रहौ सह वायुना । लोकालोकं च यत्किञ्चिच्चाण्डे तस्मिन्समर्पितम् ८३
 अद्भिर्दशगुणाभिस्तु बाह्यतोऽण्डं समावृतम् । आपो दशगुणा ह्येवं तेजसा बाह्यतो वृताः ॥ ८४
 तेजो दशगुणेनैव बाह्यतो वायुनाऽऽवृतम् । *वायुर्दशगुणेनैव बाह्यतो नभसाऽऽवृतः ॥ ८५
 आकाशेन वृतो वायुः खं च भूतादिनाऽऽवृतम् । भूतादिर्मदता चापि अव्यक्तेन वृतो महान् ८६
 एतैरावरणैरण्डं सप्तभिः प्राकृतेर्वृतम् । एताश्चाऽऽवृत्य चान्योन्यमष्टौ प्रकृतयः स्थिताः ॥ ८७
 प्रसर्गकाले स्थित्वा च ग्रसन्त्येताः परस्परम् । एवं परस्परोत्पन्ना धारयन्ति परस्परम् ॥ ८८
 आधाराधेयभावेन विकारैश्च विकारिषु । अव्यक्तं क्षेत्रमुद्दिष्टं ब्रह्मा क्षेत्रज्ञ उच्यते ॥ ८९
 इत्येव प्राकृतः सर्गः क्षेत्रज्ञाधिष्ठितस्तु सः । अद्युद्धिपूर्वं प्रागासीत्प्रादुर्भूता तडिद्यथा ॥ ९०
 एतद्विरण्यगर्भस्य जन्म यो वेद तत्त्वतः । आयुष्मान्कीर्तिमान्धन्यः प्रजावांश्च भवत्युत ॥ ९१
 निवृत्तिकामोऽपि नरः शुद्धात्मा लभते गतिम् । पुराणश्रवणान्नित्यं सुखं च क्षेममाप्नुयात् ॥ ९२

इति धीमहापुराणे वायुश्लोके प्रक्रियापादे सृष्टिप्रकरणकथनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३६५

अथ पञ्चमोऽध्यायः ।

सृष्टिप्रकरणम् ।

+श्लोमहर्षण उवाच—

यैद्विसृष्टेस्तु संख्यातं मया कालान्तरं द्विजाः । एतत्कालान्तरं ज्ञेयमहर्षे पारमेश्वरम् ॥ १
 रात्रिस्त्वेतावती ज्ञेया परमेशस्य कृत्स्नशः । अहस्तस्य तु या सृष्टिः प्रलयो रात्रिरुच्यते ॥ २
 अहश्च विद्यते तस्य न रात्रिरिति धारणा । उपचारः प्रक्रियते लोकानां हितकाम्यया ॥ ३
 (प्रजाः प्रजानां पतय ऋषयो मुनिभिः सह । ऋषीन्सनत्कुमाराख्यान्ब्रह्मसायुज्यगैः सह ४
 इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च महाभूतानि पञ्च च ।) तन्मात्रा इन्द्रियगणो बुद्धिश्च मनसा सह ॥ ५
 अहस्तिष्ठन्ति ते सर्वे परमेशस्य धीमतः । अहरन्ते प्रलीयन्ते रात्र्यन्ते विश्वसंभवः ॥ ६
 स्वात्मन्यवस्थिते सत्त्वे त्रिकारे प्रतिसंहृते । सार्धैर्मै(र्म्ये)णावतिष्ठेते प्रधानपुरुषाबुधौ ॥ ७
 तमःसत्त्वगुणावेतौ समत्त्वेन व्यवस्थितौ । अत्रोद्भित्तौ प्रसूतौ च तौ तथा च परस्परम् ॥ ८
 गुणसाम्ये लयो ज्ञेयो वैपम्ये सृष्टिरुच्यते । तिलेषु वा यथा तैलं घृतं पयसि वा स्थितम् ॥ ९
 तथा तमसि सत्त्वे च रजोऽव्यक्ताश्रितं स्थितम् । उपास्य रजनीं कृत्स्नां परां माहेश्वरीं तदा ॥
 अहर्मुखे प्रवृत्ते च परैः प्रकृतिसंभवः । क्षोभयामास योगेन परेण परमेश्वरः ॥ ११

* इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके । + सूत उवाचेति घ. पुस्तके । † धनुर्ध्वान्तर्गतं नास्ति द. पुस्तके ।

१ क. पृथ्वीयं स । २ द. 'तो भूताः । ३ क. वायोर्द । ४ क. 'वृतम् । आ' । ५ क. 'रस्य वि' । ६ स.
 ग. घ. द. 'काले च न' । ७ घ. यदि मृ' । ८ द. धारिणा । ९ ख. ग. घ. द. 'त्मन्येव । १० क. 'सहते । ११ ग.
 'धर्म्येणा' । घ. 'धर्म्येण विति' । १२ ख. ग. घ. द. ती । १३ ग. परस्परौ । १४ क. पुरः ।

प्रधानं पुरुषं चैव प्रविश्याण्डं महेश्वरः । प्रधानात्क्षोभ्यमाणान्तु रजो वै समवर्तते ॥ १२
 रजः प्रवर्तकं तत्र बीजेष्वपि यथा जलम् । गुणवैषम्यमासाद्य प्रसूयन्ते ह्यधिष्ठिताः ॥ १३
 गुणेभ्यः क्षोभ्यमाणेभ्यस्त्रयो देवा विजज्ञिरे । आश्रिताः परमा गुह्याः सर्वात्मानः शरीरिणः ॥
 रजो ब्रह्मा तपो ह्यग्निः सत्त्वं विष्णुरजायत । रजःप्रकाशको ब्रह्मा स्रष्टृत्वेन व्यवस्थितः ॥ १५
 *तमःप्रकाशकोऽग्निस्तु कालत्वेन व्यवस्थितः । सत्त्वप्रकाशको विष्णुरौदासीन्ये व्यवस्थितः ॥
 +एत एव त्रयो लोका एत एव त्रयो गुणाः । एत एव त्रयो वेदा एत एव त्रयोऽग्नयः ॥ १७
 परस्पराश्रिता ह्येते परस्परमनुव्रताः । परस्परेण वर्तन्ते धारयन्ति परस्परम् ॥ १८
 अन्योन्यमिधुना ह्येते ह्यन्योन्यमुपजीविनः । क्षणं वियोगो न ह्येषां न त्यजन्ति परस्परम् ॥ १९
 ईश्वरो हि परो देवो विष्णुस्तु महतः परः । ब्रह्मा तु रजसोद्रिक्तः सर्गायेह प्रवर्तते ॥
 परश्च पुरुषो ज्ञेयः प्रकृतिश्च परा स्मृता ॥ २०

अधिष्ठितोऽसौ हि महेश्वरेण प्रवर्तते चोद्यमानः समन्तात् ।

अनुप्रवर्तन्ति महान्तैमेव चिरस्थिताः स्वे विषये प्रियत्वात् ॥

प्रधानं गुणवैषम्यात्सर्गकाले प्रवर्तते । ईश्वराधिष्ठितोत्पूर्वं तस्मात्सदसदौत्मकात् ॥ २२
 ब्रह्मा बुद्धिश्च मिथुनं युगपत्संभवतुः । तस्मात्तमोव्यक्तमयः क्षेत्रज्ञो ब्रह्मसंज्ञितः ॥ २३
 ('संसिद्धः कार्यकरणैर्ब्रह्माऽग्रे समवर्तते । तेजसा प्रथमो धीमानव्यक्तः संप्रकाशते ॥ २४
 स वै शरीरी प्रथमः कारणत्वे व्यवस्थितः ।) =अप्रतीघेन ज्ञानेन ऐश्वर्येण च सोऽन्वितः २५
 धर्मेण चाप्रतीघेन वैराग्येण समन्वितः । तस्येश्वरस्याप्रतिघं ज्ञानं वैराग्यलक्षणम् ॥ २६
 धर्मैश्वर्यकृता बुद्धिर्ब्राह्मी जज्ञेऽभिमानिनः । अव्यक्ताज्जायते चास्य मनसा च यदिच्छति ॥ २७
 वशीकृतत्वाद्द्वैगुण्यात्सुरेशत्वात्स्वभावतः । चतुर्मुखस्तु ब्रह्मत्वे कालत्वे चान्तकोऽभवत् ॥ २८
 सहस्रमूर्धा पुरुषस्तिष्ठोऽवस्थाः स्वयंभुवः । [*सत्त्वं रजश्च ब्रह्मत्वे कालत्वे च रजस्तमः ॥ २९
 सात्त्विकं पुरुषत्वे च गुणवृत्तिः स्वयंभुवः] । लोकान्सृजति ब्रह्मत्वे कालत्वे संक्षिपत्यपि ॥ ३०
 पुरुषत्वे ह्युदासीनस्तिष्ठोऽवस्थाः प्रजापतेः । ब्रह्मा कमलगर्भाभः कालो जात्याऽञ्जनप्रभः ॥ ३१
 पुरुषः पुण्डरीकाक्षो रूपं तत्परमात्मनः । योगेश्वरः शरीराणि करोति विकरोति च ॥ ३२
 नानाकृतिक्रियारूपनामवृत्तिः स्वलीलया । त्रिधा यद्वर्तते लोके तस्मात्त्रिगुण उच्यते ॥ ३३
 चतुर्धा प्रविभक्तत्वाच्चतुर्व्यूहः प्रकीर्तितः । यदाप्नोति यदादत्ते यच्चास्ति(त्ति)विषयं प्रति ॥ ३४
 त(य)च्चास्य सततं भावस्तस्मादात्मा निरुच्यते । ऋषिः सर्वगतत्वाच्च शरीराद्यात्स्वयं प्रभुः ३५
 स्वामित्वमस्यं तत्सर्वं विष्णुः सर्वप्रवेशनात् । भगवान्भगसद्भावाद्रागो राणस्य शासनात् ॥ ३६
 परश्च तु प्रकृष्टत्वाद्दचनादोपिति स्मृतः । सर्वज्ञः सर्वविज्ञानात्सर्वः सर्व यतस्ततः ॥ ३७
 नराणामयनं यस्मात्तेन नारायणः स्मृतः । त्रिधा विभज्य स्वात्मानं त्रैलोक्यं संप्रवर्तते ॥ ३८

* अर्थ श्लोको नास्ति ड. पुस्तके । + इदमर्थं नास्ति क पुस्तके । † धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।
 = इदमर्थं नास्ति घ पुस्तके । × एतच्चिह्नान्तर्गतो ग्रन्थो नास्ति छ घ पुस्तके ।

१ ड. 'धानक्षो' । २ घ 'नाक्षो' । ३ क 'न्त एव' । ४ घ ड. 'ता पूर्व त' । ५ घ ड 'दात्मिका' । ६ घ 'प्रतिघे' । ७ ग. ड. 'स्वशील' । ८ घ 'राधालय' । ग. 'राधात्मय' । घ 'राधातय' । ड. 'राधालय' । ९ स. घ. ड. 'स्य यत्त' ।

(सृष्टिप्रकरणम्)

सृजते ग्रसते चैव वीक्षते च त्रिभिस्तुं यत् । अग्रे हिरण्यगर्भः स प्रादुर्भूतश्चतुर्मुखः ॥ ३९
 आदित्वाच्चाऽऽदिदेवोऽसावजातत्वादजः स्मृतः । पाति यस्मात्प्रजाः सर्वाः प्रजापतिरतः स्मृतः
 देवेषु च महान्देवो महादेवस्ततः स्मृतः । सर्वेशत्वाच्च लोकानामवश्यत्वाच्चेश्वरः ॥ ४१
 बृहच्चाच्च स्मृतो ब्रह्मा भूतत्वाद्भूत उच्यते । (*क्षेत्रज्ञः क्षेत्रविज्ञानाद्भिः सर्वगतो यतः ॥ ४२
 यस्मात्पुर्यनुशेते च तस्मात्पुरुष उच्यते । नात्पादितत्वात्पूर्वत्वात्स्वयंभूरिति स स्मृतः) ॥ ४३
 इज्यत्वाद्बुध्यते यज्ञैः कविर्विक्रान्तदर्शनात् । क्रमणः क्रमणीयत्वाद्दर्णकस्याभिपालनात् ॥ ४४
 आदित्यसंज्ञः कपिलस्त्वग्रजोऽग्निरिति स्मृतः । हिरण्यमस्य गर्भोऽभूद्धिरण्यस्यापि गर्भजः ॥ ४५
 तस्माद्धिरण्यगर्भः स पुराणेऽस्मिन्निरुच्यते । स्वयंभुवो निवृत्तस्य कालो वर्षाग्रजस्तु यः ॥ ४६
 न शक्यः परिसंख्यातुमपि वर्षशतैरपि । कल्पसंख्यानिवृत्तस्तु पराख्यो ब्रह्मणः स्मृतः ॥ ४७
 तावच्छेषोऽस्य कालोऽन्यस्तस्यान्ते प्रतिसृज्यते । कोटिकोटिसहस्राणि अन्तर्भूतानि यानि वै ॥
 समतीतानि कल्पानां तावच्छेषाः परास्तु ये । यस्त्वयं वर्तते कल्पो वाराहं ते निबोधत ॥ ४९
 प्रथमः सांप्रतस्तेषां कल्पोऽयं वर्तते द्विजाः । तस्मिन्स्वायंभुवाद्यास्तु मनवः स्युश्चतुर्दश ॥ ५०
 अतीता वर्तमानाश्च भविष्या ये च वै पुनः । तैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा समन्ततः ॥ ५१
 पूर्णं युगसहस्रं वै परिपालया नरेश्वरैः । प्रजाभिस्तपसा चैव तेषां शृणुत विस्तरम् ॥ ५२
 मन्वन्तरेण चैकेन सर्वाण्येवान्तराणि वै । भविष्याणि भविष्यैश्च कल्पः कल्पेन चैव ह ॥ ५३
 अतीतानि च कल्पानि सोदकानि सहान्वयैः । अनागतेषु तद्वच्च तर्कः कार्यो विजानता ॥ ५४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रक्रियापादे प्रकृतिक्षोभणो नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४१९

अथ षष्ठोऽध्यायः ।

सृष्टिप्रकरणम् ।

सूत उवाच—

आपो ह्यग्रेः समभवन्नष्टेऽग्नौ पृथिवीतले । सान्तरालैकलीनेऽस्मिन्नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ १
 एकार्णवे तदा तस्मिन्ने प्राज्ञायत किञ्चन । तदा सै भैगवान्ब्रह्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ २
 सहस्रशीर्षा पुरुषो रुक्मवर्णोऽह्यतीन्द्रियः । ब्रह्मा नारायणाख्यः स सुप्वाप सलिले तदा ॥ ३
 सस्वोद्रेकात्प्रबुद्धस्तु शून्यां लोकमुदीक्ष्य सः । इमं चोदाहरन्त्यत्र श्लोकं नारायणं प्रति ॥ ४
 आपो नारा वै तनव इत्येषां नाम शुश्रुम । अप्सु शेते च यत्तस्मात्तेन नारायणः स्मृतः ॥ ५
 तुल्यं युगसहस्रस्य नैशं कालमुपास्य सः । शर्वर्यन्ते प्रकुरुते ब्रह्मत्वं सर्गकारणात् ॥ ६
 ब्रह्मा तु सलिले तस्मिन्वायुर्भूत्वा तदा चर्त्तन् । निशायामिव खद्योतः प्रावृत्काले ततस्ततः ॥ ७
 ततस्तु सलिले तस्मिन्विज्ञायान्तर्गतां महीम् । अनुपानादसंमूढो भूमेरुद्धरणं प्रति ॥ ८
 अकरोत्स तनुं ह्यन्यां कल्पादिषु यथा पुरा । ततो महात्मा मनसा दिव्यं रूपमचिन्तयत् ॥ ९

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ह. पुस्तके नास्ति ।

* १ ख ह. वीक्ष्यते । २ ग. घ. ह. 'तिरिति स्मृ' । ३ ख ग. घ. ह. 'ज्ञ' क्वचिद्विक्रान्त' । ४ ख. घ. ह. न
 प्रज्ञां ५ ग. समभवन्न' । ६ ख. घ. ह. भवति ब्रह्मा । ७ ख. 'स्वोद्रेकात्प्र' । ८ क ग. 'रत् । नि' । ९ क.
 नु त्वन्यां ।

सलिलेनाऽऽप्लुतां भूमिं दृष्ट्वा स तु समन्ततः । किं नु रूपं महत्कृत्वा उद्धरेयमहं महीम् ॥ १०
 जलक्रीडासु रुचिरं चाराहं रूपमस्मरत् । अधृष्यं सर्वभूतानां वाङ्मयं धर्मसंज्ञितम् ॥ ११
 दशयोजनविस्तीर्णं शतयोजनमुच्छ्रितम् । नीलमेघप्रतीकाशं मेघस्तनितनिस्वनम् ॥ १२
 महापर्वतवर्ष्माणं श्वेतं तीक्ष्णोद्गदंघ्रिणम् । विद्युदग्निप्रकाशाक्षमादित्यसपतेजसम् ॥ १३
 पीनवृत्तायतस्कन्धं सिंहविक्रान्तगामिनम् । पीनोन्नतकटीदेशं सुश्लक्ष्णं शुभलक्षणम् ॥ १४
 रूपमास्थाय विपुलं चाराहममितं हरिः । पृथिव्युद्धरणार्थाय प्रविवेश रसातलम् ॥ १५
 स वेदपाद्यूपदंष्ट्रः क्रतुवक्षीश्चितीमुखः । अग्निजिह्वी दर्भरोमा ब्रह्मशीर्षो(र्षा) महातपाः ॥ १६
 अहोरात्रेक्षणधरो वेदाङ्गश्रुतिभूषणः । आज्यनाशः(सः) ख्रुवतुण्डः सामघोषस्वनो महान् ॥ १७
 सत्यधर्ममयः श्रीमान्धर्मविक्रमसंस्थितः । प्रायश्चित्तरथो घोरः पशुजानुर्महाकृतिः ॥ १८
 उद्गात्रत्रो होमलिङ्गः स्थानवीजी महौपधिः । वेद्यान्तरात्मा मन्त्रस्फिगाज्यस्पृक्सोमशोणितः ॥
 वेदस्कन्धो-हविर्गन्धो हव्यकव्यातिवेगवान् । प्राग्वंशकायो द्युतिमान्नानादीक्षाभिरन्वितः ॥ २०
 दक्षिणाहृदयो योगी महासत्रमयो विभुः । उपाकर्मेष्टिरुचिरः पर्वर्ग्यवित्तभूषणः ॥ २१
 नानाछन्दोगतिपथो गुह्योपनिषदांसनः । छायापत्नीसहायो वै मणिशृङ्ग इवोच्छ्रितः ॥ २२
 भूत्वा यज्ञवराहो वै अपः स प्राविशैत्पभुः । (*अद्भिः संछादितामुर्वी स तामश्नन्मजापतिः ॥
 उपगम्योज्जहाराऽऽशु अपस्ताश्च स विन्यसन् । सामुद्रीवै समुद्रेषु नादेयीश्च नदीप्वथ ॥ २४
 रसातलतले) मग्रां रसातलतले गताम् । प्रभुर्लोकहितार्थाय दंष्ट्रयाऽभ्युज्जहार गाम् ॥ २५
 ततः स्वस्थानमानीय पृथिवीं पृथिवीकरः । मुमोच पूर्वं मनसा धारयित्वा धराधरः ॥ २६
 तस्योपरि जलौघस्य महती नौरिव स्थिता । चरितत्वाच्च देहस्य न मही याति विप्लवम् ॥ २७
 ततोद्धृत्य क्षितिं देवो जगतः स्थापनेच्छया । पृथिव्याः प्रविभागाय मनश्चक्रेऽम्बुजेक्षणः ॥ २८
 पृथिवीं तु समीकृत्य पृथिव्यां सोऽचिनोद्विरीन् । प्राक्सर्गे दृष्टमानास्तु तदा संवर्तकाग्निना २९
 तेनाग्निना विशीर्णास्ते पर्वता भुवि सर्वशः । शैत्यादेकार्णवे तस्मिन्वायुनाऽऽपस्तु संहताः ॥ ३०
 निपिक्ता यत्र यत्राऽऽसंस्तत्र तत्राचलोऽभवत् । स्कन्नाचलत्वादचलाः पर्वभिः पर्वताः स्मृताः
 गिरयोऽन्तर्निगीर्णत्याचयनाच्च शिलोच्चयाः । ततस्तेषु विशीर्णेषु लोकोदधिगिरिप्वथ ॥ ३२
 विश्वकर्मा विभजते कल्पादिषु पुनः पुनः । ससमुद्रामिमां पृथ्वीं सप्तद्वीपां सपर्वताम् ॥ ३३
 भूराधांश्चतुरो लोकान्पुनः सोऽथ प्रकल्पयत् । लोकान्प्रकल्पयित्वा च प्रजासर्गं ससर्ज ह ॥ ३४
 ब्रह्मा स्वयंभूर्भगवान्सिद्धशुर्विविधाः प्रजाः । ससर्ज सृष्टिं तद्वीपां कल्पदिषु यथा पुरा ॥ ३५
 तस्याभिध्यायतः सर्गं तदा वै बुद्धिपूर्वकम् । प्रधानसमकालं वै प्रादुर्भूतस्तमोमयः ॥ ३६
 तमोमोहो महामोहस्तामिस्रो अ(ह)न्धसंज्ञितः । अविद्या पञ्चपर्वेषा प्रादुर्भूता महात्मनः ॥ ३७
 पशुर्षां चाऽऽधितः सर्गो ध्यायतः सोऽभिमानिनः । सर्वतस्तमसा चैव दीपः कुम्भवदावृतः ॥

* धनुषिद्वान्तगंतमन्धो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. घ. किं नु रूपं । २ ग. भगव्यं । ३ ग. घ. 'क्षीर्णता' । ४ क. 'रतो घो' । ५ क. घोडः । ६ क.
 'तिः । कल्पनायो हो । ७ ग. घ. द. 'विः । काण्डतरा' । ८ ग. घ. द. 'मर्ग्यवतभू' । ९ द. गुप्तो' । १० ग.
 'दग्मः । ११ ग. द. 'वैविध्यः । १२ घ. 'सृष्टिभुः । १३ द. 'सह । गा' । १४ क. घ. सियाः । १५ क.
 'कारे द' । १६ ग. घ. 'सृष्टी' । १७ ग. घ. द. 'भाऽपरिपत्रः ।

(सृष्टिप्रकरणम्)

वहिरन्तःप्रकाशश्च शुद्धौ निःसृज एव च । यस्मात्तैः संवृता बुद्धिर्मुख्यानि करणानि च ॥ ३९
 तस्मात्ते संवृतात्मानो नगा मुख्याः प्रकीर्तिताः । मुख्यसर्गं तथाभूतं ब्रह्मा दृष्ट्वा ह्यसाधकम् ४०
 अपसन्नमनाः सोऽथ ततो न्यासोऽभ्यमन्यत । तस्याभिध्यायतस्तत्र तिर्यक्स्रोतोऽभ्यवर्तत ॥ ४१
 तस्मात्तिर्यग्भ्यवर्तन्त तिर्यक्स्रोतस्ततः स्मृतम् । तमोबहुत्वात्ते सर्वे ह्यज्ञानबहुलाः स्मृताः ॥ ४२
 उत्प्रेथग्राहिणश्चापि ते^१ ध्यानाद्भ्यानमानिनः । तिर्यक्स्रोतस्तु दृष्ट्वा वै द्वितीयं विश्वमीश्वरः ॥ ४३
 (*अहंकृता अहंमाना अष्टाविंशद्विधात्मकाः । एकादशेन्द्रियविधा नवधा चोदयस्तथा ॥ ४४
 अष्टौ च तारकाद्याश्च तेषां शक्तिविधाः स्मृताः ।) अन्तःप्रकाशस्ते सर्वे आवृताश्च बहिः पुनः ॥
 यस्मात्तिर्यक्प्रवर्तत तिर्यक्स्रोताः स उच्यते । (+तिर्यक्स्रोतश्च दृष्ट्वा वै द्वितीयं विश्वमीश्वरः ४६
 अभिप्रायमथोद्भूतं दृष्ट्वा सर्वं तथाविधम् । तस्याभिध्यायतो नित्यं सार्विकः समवर्तत) ॥ ४७
 ऊर्ध्वस्रोतास्तृतीयस्तु स चैवोर्ध्वं व्यवस्थितः । यस्माद्भ्यवर्ततोर्ध्वं तु ऊर्ध्वस्रोतास्ततः स्मृतः ४८
 ते सुखप्रीतिबहुला वहिरन्तश्च संवृताः । प्रकाशा वहिरन्तश्च ऊर्ध्वस्रोतोद्भवाः स्मृताः ॥ ४९
 तेन वातादयो ज्ञेयाः सृष्टात्मानो व्यवस्थिताः । ऊर्ध्वस्रोतास्तृतीयो वै तेन सर्गस्तु स स्मृतः ॥
 ऊर्ध्वस्रोतःसु सृष्टेषु देवेषु स तदा प्रभुः । प्रीतिमानभवद्ब्रह्मा ततोऽन्यं सोऽभ्यमन्यत ॥ ५१
 ससर्जं सर्गमन्यं स साधकं प्रभुरीश्वरः । अथाभिध्यायतस्तस्य सत्याभिध्यायिनस्तदा ॥ ५२
 प्रादुर्बभूव चाव्यक्तादर्वाक्श्रोतः सुसाधकम् । यस्मादर्वाग्भ्यवर्तत(?) ततोऽर्वाक्स्रोत उच्यते ५३
 ते च प्रकाशबहुलास्तमःसत्त्वरजोधिकाः । तस्मात्ते दुःखबहुला भूयो भूयश्च कारिणः ॥ ५४
 प्रकाशा वहिरन्तश्च मनुष्याः साधकाश्च ते । लक्षणैस्तारकाद्यैस्ते अपृथा च व्यवस्थिताः ॥ ५५
 सिद्धात्मानो मनुष्यास्ते गन्धर्वसहधर्मिणः । इत्येव तैजसः सर्गो ह्यर्वाक्स्रोताः प्रकीर्तितः ॥ ५६
 पञ्चमोऽनुग्रहः सर्गश्चतुर्धा स व्यवस्थितः । विपर्ययेण शक्त्या च तुष्ट्या सिद्ध्या तथैव च ॥ ५७
 विवृत्तं वर्तमानं च तेऽर्थं जानन्ति तत्त्वतः । भूतादिकानां सत्त्वानां षष्ठः सर्गः स उच्यते ॥ ५८
 (*ते परिग्रहिणः सर्वे संविभागरताः पुनः । खादनाश्चाप्यशीलाश्च ज्ञेया भूतादिकास्तु ते) ५९
 विपर्ययेण भूतादिरशक्त्या च व्यवस्थितः । प्रथमो महतः सर्गो विज्ञेयो महतस्तु सः ॥ ६०
 तन्मात्राणां द्वितीयस्तु भूतसर्गः स उच्यते । वैकारिकस्तृतीयस्तु सर्वे ऐन्द्रियकः स्मृतः ॥ ६१
 इत्येव प्राकृतः सर्गः संभूतो बुद्धिपूर्वकः । मुख्यसर्गश्चतुर्थस्तु मुख्या वै स्थावराः स्मृताः ॥ ६२
 तिर्यक्स्रोताश्च यः सर्गस्तिर्यग्योनिः स पञ्चमः । तथोर्ध्वस्रोतसां षष्ठो देवसर्गस्तु स स्मृतः ॥ ६३
 (-तथाऽर्वाक्स्रोतसां सर्गः सप्तमः स तु मानुषः । अष्टमोऽनुग्रहः सर्गः सार्विकस्तामसस्तु सैः ॥
 पञ्चैते वैकृताः सर्गाः प्राकृतास्तु त्रयः स्मृताः । प्राकृतो वैकृतश्चैव कौमारो नवमः स्मृतः ॥ ६५
 प्राकृतास्तु त्रयः सर्गाः कृतास्ते बुद्धिपूर्वकाः) । बुद्धिपूर्वं प्रवर्तन्ते पदसर्गा ब्रह्मणस्तु ते ॥ ६६
 विस्तरानुग्रहं सर्गं कीर्त्यमानं निरोधत । चतुर्धाऽवस्थितः सोऽथ सर्वभूतेषु कृन्मन्तः ॥ ६७

* धनुधिहान्तर्गतमन्यो ग पुस्तके नास्ति । + धनुधिहान्तर्गतमन्यो द. पुस्तके नास्ति । × धनुधिहान्तर्गतं नास्ति क पुस्तके । - धनुधिहान्तर्गतमन्यो ग पुस्तके नास्ति ।

१ क. 'त । यस्मा' । २ ख ग. घ द. 'त्पमना' । ४ ख ग घ. द. 'ते ज्ञानाज्ञानमा' । ४ ख. घ 'दयस्त' ।
 ५ ख घ द. 'क्षिप्या' । ६ क. द. अत । ७ ख ग. घ. द. 'स्रोतस्त' । ८ ख. ग द. 'सत्ता र' । ९ ख. ग.
 घ. द. 'कस्रोत म' । १० ख. ग. घ. द. च । वृत्त च वर्त' । ११ ख. द. घ. । १२ ख. घ द. 'र्गं कृता' ।

विपर्ययेण शक्त्या च तुष्ट्या सिद्ध्या तथैव च । स्थावरेषु विपर्यासस्तिर्यग्योनिषु शक्तिता ॥
 सिद्ध्यात्मानो मनुष्यास्तु तुष्टिर्देवेषु कृत्स्नशः । इत्येते प्राकृताश्चैव वैकृताश्च नव स्मृताः ॥ ६९
 सर्गाः परस्परस्याथ प्रकारा बहवः स्मृताः । अग्रे ससर्ज वै ब्रह्मा मानसानात्मनः समान् ॥७०
 सनन्दनं च सनकं विद्वांसं च सनातनम् । विज्ञानेन निवृत्तास्ते वैवर्तेन महौजसः ॥ ७१
 संबुद्धाश्चैव नानात्वादपविद्धास्त्रयोऽपि ते । असृष्टैव प्रजासर्गं प्रतिसर्गं गताः पुनः ॥ ७२
 तदा तेषु व्यतीतेषु तदाऽन्यान्साधकांश्च तान् । मानसानसृजद्ब्रह्मा पुनः स्थानाभिमानिनः ७३
 आभूतसंप्रवावस्थानामतस्तान्निबोधत । आपोऽग्निः पृथिवी वायुरन्तरिक्षं दिशस्तथा ॥ ७४
 स्वर्गं दिवः समुद्रांश्च नदाञ्जैलान्वनस्पतीन् । ओषधीनां तथाऽऽत्मानो ह्यात्मानो वृक्षवीरुधाम्
 लवाः काष्ठाः कलाश्चैव मुहूर्ताः संधिरान्यहाः । अर्धमासाश्च मासाश्च अयर्नाब्दयुगानि च ॥
 स्थानाभिमानिनः सर्वे स्थानारूपाश्चैव ते स्मृताः ॥ ७६

वक्त्राद्यस्य ब्राह्मणाः संप्रसूतास्तद्वक्षस्तः क्षत्रियाः पूर्वभागे ।

वैश्याश्चोर्वोर्यस्य पद्भ्यां च शूद्राः सर्वे वर्णा गात्रतः संप्रसूताः ॥ ७७

नारायणः परोऽव्यक्तादण्डमव्यक्तसंभवम् । अण्डाज्जज्ञे पुनर्ब्रह्मा लोकास्तेन कृताः स्वयम् ७८
 एष चः कथितः पादः समासान्न तु विस्तरात् । अनेनाऽऽद्येन पादेन पुराणं संप्रकीर्तितम् ॥७९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रक्रियापादे सृष्टिप्रकरण नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४९८

समाप्तः प्रक्रियापादः ।

अथ सप्तमोऽध्यायः ।

प्रतिसंधिकीर्तनम् ।

+ सूत उवाच—

इत्येवं प्रथमः पादः प्रक्रियार्थः प्रकीर्तितः । श्रुत्वा तु संहृष्टमनाः काश्यपेयः सनातनः ॥ १

संबोधय सूतं वचसा पप्रच्छाथोत्तरां कथाम् । अतः प्रभृति कल्पेण प्रतिसंधिं प्रचक्ष्व नः ॥ २

समतीतस्य कल्पस्य वर्तमानस्य चोभयोः । कल्पयोरन्तरं यच्च प्रतिसंधिर्यतस्तयोः ॥

एतद्वेदितुमिच्छाम अ(मो ह्य)त्यन्तकुशलोऽह्यसि ॥ ३

लोमहर्षण उवाच—

अत्र वोऽहं प्रवक्ष्यामि प्रतिसंधिश्च यस्तयोः । समतीतस्य कल्पस्य वर्तमानस्य चोभयोः ॥ ४

मन्वन्तराणि कल्पेषु येषु यानि च सुव्रताः । यथायं वर्तते कल्पो वाराहः संप्रतः शुभः ॥ ५

अस्मात्कल्पाद्य यः कल्पः पूर्वोऽतीतः सनातनः । तस्य चास्य च कल्पस्य मध्यावस्थां निबोधत

+ इदं नास्ति क पुस्तके ।

१ क. सिद्धात्मा । २ म. ग. घ. ङ. 'न समन' । ३ स. घ. 'सानविनिवृ' । ४ ग. ङ. 'ने विनिवृ' । ५ प. 'नं मुष्टिनामा न' । ६ ग. 'नानि सु' । ७ ङ. 'प्रभृत्स्त' । ८ स. ग. घ. ङ. संशय । ९ स. ङ. 'स्वतः प्र' । १० ग. 'व. सुव्रतः । ११ स. घ. ङ. मध्येऽप' ।

(प्रतिसंधिकीर्तनम्)

प्रत्याहते पूर्वकल्पे प्रतिसंधिं च तत्र वै । अन्यः प्रवर्तते कल्पो जनाल्लोकात्पुनः पुनः ॥ ७
व्युच्छिन्नात्प्रतिसंधेस्तु कल्पात्कल्पः परस्परम् । व्युच्छिद्यन्ते क्रियाः सर्वाः कल्पान्ते सर्वशस्तदा
तस्मात्कल्पात्तु कल्पस्य प्रतिसंधिर्निगद्यते । मन्वन्तरयुगाख्यानामव्युच्छिन्नाश्च संघयः ॥ ९
परस्पराः प्रवर्तन्ते मन्वन्तरयुगैः सह । उक्ता ये प्रक्रियार्थेन पूर्वकल्पाः समासतः ॥ १०
तेषां परार्थकल्पानां पूर्वं ह्यस्मात्तु यः परः । आसीत्कल्पो व्यतीतो वै परार्थं न परस्तु सः ॥
अन्ये भविष्या ये कल्पा अपरार्थाद्गुणीकृताः । प्रथमः सांप्रतस्तेषां कल्पोऽयं वर्तते द्विजाः ॥ १२
यस्मिन्पूर्वः परार्थं तु द्वितीये पर उच्यते । एतावान्स्थितिकालस्य प्रत्याहारस्ततः स्मृतः ॥ १३
अस्मात्कल्पात्तु यः पूर्व कल्पोऽतीतः सनातनः । चतुर्युगसहस्रान्ते अहोमन्वन्तरैः पुरा ॥ १४
क्षीणे कल्पे तदा तस्मिन्दाहकाले ह्युपस्थिते । तस्मिन्कल्पे तदा देवा आसन्वैमानिकास्तु ये १५
नक्षत्रग्रहतारास्तु चन्द्रसूर्यग्रहाश्च ये । अष्टाविंशतिरेवैताः कोट्यस्तु सुकृतात्मनाम् ॥ १६
मन्वन्तरे तथैकस्मिन्शतुर्दशसु वै तथा । त्रीणि कोटिशतान्यासन्कोट्यो दिनवतिस्तथा ॥ १७
अष्टाधिकाः सप्तशताः सहस्राणां स्मृताः पुरा । वैमानिकानां देवानां कल्पेऽतीते तु येऽभवन् ॥
एकैकस्मिन्स्तु कल्पे वै देवा वैमानिकाः स्मृताः । अथ मन्वन्तरेष्वासंशतुर्दशसु वै दिवि ॥ १९
देवाश्च पितरश्चैव मुनयो मनवस्तथा । तेषामनुचरा ये च मनुपुत्रास्तथैव च ॥ २०
वर्णार्थमिभिरीड्याश्च तस्मिन्काले तु ये सुराः । मन्वन्तरेषु ये ह्यासन्देवलोके दिवौकसः ॥ २१
ते तैः संयोजकैः सार्धं प्राप्ते संकालने तथा । तुल्यनिष्ठास्तु ते सर्वे प्राप्ते ह्याभूतसंघ्रवे ॥ २२
ततस्तेऽवश्यभावित्वाद्बुद्ध्वा पर्यायमात्मनः । त्रैलोक्यवासिनो देवा (*इहस्थानाभिमानिनः
स्थितिकाले तदा पूर्णे ह्यासन्ने पश्चिमेऽन्तरे । कल्पावसानिका देवा) स्तस्मिन्प्राप्ते ह्युपस्रवे ॥ २४
तेनौत्सुक्यविपादेन त्यक्त्वा स्थानानि भावतः । महर्लोकाय संविप्रास्ततस्ते दधिरे मतिम् ॥ २५
ते युक्ता उपपद्यन्ते महसि स्थैः शरीरकैः । विशुद्धिवहुलाः सर्वे मानसीं सिद्धिमास्थिताः ॥ २६
तैः कल्पवासिभिः सार्धं महानासादितस्तु यैः । ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैस्तद्भक्तैश्चापरैर्जनैः ॥ २७
मत्वा तु ते महर्लोकं देवसंघाश्चतुर्दश । ततस्ते जनलोकाय सौद्वेगा दधिरे मतिम् ॥ २८
विशुद्धिवहुलाः सर्वे मानसीं सिद्धिमास्थिताः । तैः कल्पवासिभिः सार्धं महानासादितस्तु यैः
दशकृत्व इवाऽऽवृत्त्य तस्माद्गच्छन्ति स्वस्तपः । तत्र कल्पान्दश स्थित्वा सत्यं गच्छन्ति वै पुनः
एतेन क्रमयोगेन(ण) यान्त्रि कल्पनिवासिनः । एवं देवयुगानां तु सहस्राणि परस्परात् ॥ ३१
गतानि ब्रह्मलोकं वै अपरावर्तिनीं गतिम् । आधिपत्यं विना ते वै ऐश्वर्येण तु तत्समाः ॥ ३२
भवन्ति ब्रह्मणस्तुल्या रूपेण विषयेण च । तत्र ते ह्यवतिष्ठन्ति(न्ते) प्रीतियुक्ताः प्रसंगमात् ॥ ३३
आनन्दं ब्रह्मणः प्राप्य मुच्यन्ते ब्रह्मणा सह । अवश्यंभाविनाऽर्थेन प्राकृतेनैव ते स्वयम् ॥ ३४
नानात्वेनाभिसंबद्धास्तदा तत्कालभाविनः । स्वपतो बुद्धिपूर्वं हि यथा भवति जाग्रतः ॥ ३५
तत्कालभावि तेषां तु तथा ज्ञानं प्रवर्तते । प्रत्याहारे तु भेदानां येषां भिन्नोभिसूक्ष्मणाम्(?) ३६

* धनुर्दिहान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. घ. 'त्याहते । २ ख. घ. 'साधेस्तु । ३ ड. 'स्य कल्पस्य प्र' । ४ क. 'रार्थेन । ५ क. 'लक्ष प्र' ।
६ क. 'न्कोट्याद्वि' । ७ ख. ड. 'सु योऽभवत् । ए' । ८ ख. ग. घ. ड. 'प्रमभि' । ९ क. 'संकल' । १० ग. ड.
भावितः । ११ क. 'स्वरूपतो बुद्धिपूर्वं य' । १२ ख. ड. 'प्रानि सुप्पणा' । ग. 'प्रानि सुप्पणा' ।

तैः सार्धं प्रतिसृज्यन्ते कार्याणि^१ करणानि च । नानात्वदर्शनात्तेषां ब्रह्मलोकनिवासिनाम् ३७
 विनष्टस्वाधिकाराणां स्वेन धर्मेण तिष्ठताम् । ते तुल्यलक्षणाः सिद्धाः शुद्धात्मानो निरञ्जनाः ॥
 प्रकृतौ कारणातीताः स्वात्मन्येव व्यवस्थिताः । प्रख्यापयित्वा ह्यात्मानं प्रकृतिस्तेषु सर्वशः ३९
 पुरुषां व्यवहृत्त्वे(त्वे)न प्रतीता न प्रवर्तते । प्रवर्तिते पुनः सर्गे तेषां वा कारणं पुनः ॥ ४०
 संयोगे प्राकृते तेषां युक्तानां तच्चदर्शिताम् । अत्रापवर्गिणां तेषामपुनर्मार्गगामिना(णा)म् ॥ ४१
 अभावः पुनरुत्पत्तौ शान्तानामर्चिषामिव । ततस्तेषु गतेपूर्ध्वं त्रैलोक्यात्सुमहात्मसु ॥ ४२
 तैः सार्धं ये महर्लोकात्तदा नाऽऽसादिता जनाः । तच्छिष्टाश्चेह तिष्ठन्ति कल्पाद्देहमुपासते ॥ ४३
 गन्धर्वाद्याः पिशाचान्ता मानुषा ब्राह्मणादयः । पशवः पक्षिणश्चैव स्थावराः ससरीसृपाः ॥ ४४
 तिष्ठत्सु तेषु तत्कालं पृथिवीतलवासिषु । सहस्रं यत्तु रश्मीनां सूर्यस्येह विभासते ॥ ४५
 ते सप्तरश्मयो भूत्वा हेकैको जायते रविः । क्रमेणोत्तिष्ठमानास्ते त्रैलोक्यान्प्रदहन्त्युत ॥ ४६
 जङ्गमं स्थावरं चैव नदीः सर्वाश्च पर्वतान् । पूर्वे शुष्का ह्यनाष्टष्ट्या सूर्यैस्तैश्च प्रधूपिताः ॥ ४७
 तदा ते विवशाः सर्वे निर्दग्धाः सूर्यरश्मिभिः । जङ्गमाः स्थावराः सर्वे धर्माधर्मात्मकास्तु वै ॥
 दग्धदेहास्ततस्ते वै गताः पापयुगात्यये । योन्या तथा ह्यनिर्मुक्ताः शुभपापानुबन्धया ॥ ४९
 ततस्ते ह्युपपद्यन्ते तुल्यरूपा जने जनाः । विशुद्धिवहुलाः सर्वे मानसीं सिद्धिमास्थिताः ॥ ५०
 उपित्वा रजनीं तत्र ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः । पुनः सर्गे भवन्तीह ब्रह्मणो मानसीभजाः(?) ॥ ५१
 ततस्ते^२ पूर्वप्रवृत्तेषु जने त्रैलोक्यवासिषु । निर्दग्धेषु च लोकेषु तेषु सूर्यैस्तु सप्तभिः ॥ ५२
 वृष्ट्या क्षितौ प्लावितायां विशीर्णेष्वालयेषु च । समुद्राश्चैव मेघाश्च आपः सर्वाश्च पार्थिवाः ॥ ५३
 ब्रजन्त्येकार्णवत्वं हि सलिलाख्यास्तर्दाश्रिताः । आगतागतिक तद्वै यदा तु सलिलं बहु ॥ ५४
 संछाद्येमां स्थितां भूमिमर्णवाख्या तदा च सा । आभान्ति यस्मान्नाऽऽभान्ति भासन्तो
 व्याप्तिदीप्तिषु ॥ ५५
 सर्वतः समनुष्ठाव्य तासां चाम्भो विभाव्यते । तदम्भस्तनुते यस्मात्सर्वा पृथ्वीं समन्ततः ॥ ५६
 धातुस्तनोति विस्तारे तेनाम्भस्तनवः स्मृताः । अरमित्येष शीघ्रं तु निपातः कविभिः स्मृतः ॥
 एकार्णवे भवन्त्यापो न शीघ्रास्तेन ते नराः । तस्मिन्पुगसहस्रान्ते संस्थिते ब्रह्मणोऽहनि ॥ ५८
 रजन्यां वर्तमानापीं तावत्तत्सलिलात्मना । ततस्तु सलिले तस्मिन्नष्टेऽग्रीं पृथिवीतले ॥ ५९
 प्रशान्तवातेऽन्धकारे निरालोके समन्ततः । येनैवाधिष्ठितं हीदं ब्रह्मा स पुरुषः प्रभुः ॥ ६०
 विभागस्य लोकस्य पुनर्वै कर्तुमिच्छति । एकार्णवे तदा तस्मिन्नष्टे साररजङ्गमे ॥ ६१
 तदा स भवति ब्रह्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् । सहस्रशीर्षा पुरुषो रुक्मयणो^३ र्दतीन्द्रियः ॥ ६२
 ब्रह्मा नारायणारयस्तु मुप्याप सलिले तदा । सत्त्वोद्रेकात्प्रमुद्दस्तु शून्यं लोकमवेक्ष्य च ॥ ६३
 इमं चोदाहरन्त्यत्र श्लोकं नारायणं प्रति । आपो नारायणास्तनव इत्येषां नाम शुधुम ॥
 आपूर्य नाभिं तत्राऽऽस्ते तेन नारायणः स्मृतः ॥ ६४

१ प. 'गि कार' । २ स. घ. 'ता । व्याख्या' । ३ क. 'हात्वे' । ४ स. द. 'रणे पु' । ५ प. द. 'ते नैषां ।
 ६ स. 'नारायणी' । ७ ग. 'दितो जन । त' । ८ स. ग. घ. द. 'इनात्स्पावराधिप' । ९ स. ग. घ. द. 'पूर्वसु' । १० स.
 ग. 'नसाः प्र' । ११ द. 'स्तेषु प्र' । १२ द. 'पारु' । १३ स. घ. द. 'केवाय' । १४ स. ग. द. 'दाधुम' ।
 १५ प. 'वां वाय' । १६ द. 'इत्यस्ति' । १७ । १८ क. 'यो नाय' ।

(चतुराश्रमविभागः)

सहस्रशीर्षा सुमनाः सहस्रपात्महस्रचक्षुर्वदनः सहस्रभुक् ।

सहस्रबाहुः प्रथमः प्रजापतिस्रयीपथे यः पुरुषो निरुच्यते ॥ ६६

आदित्यवर्णो भुवनस्य गोप्ता एको ह्यपूर्वः प्रथमं तुरापाद् ।

हिरण्यगर्भः पुरुषो महात्मा स पठ्यते वै तमसः परस्तात् ॥ ६७

कल्पादौ रजसोद्रिक्तो ब्रह्मा भूत्वाऽऽसृजत्प्रजाः । कल्पान्ते तमसोद्रिक्तः कालो भूत्वाऽग्रसत्पुनः
स वै नारायणाख्यस्तु सचोद्रिक्तोऽर्णवे स्वपन् । त्रिधा विभज्य चाऽऽत्मानं त्रैलोक्ये समवर्तत
सृजते ग्रसते चैव वीक्षते च त्रिभिस्तु तान् । एकार्णवे तदा लोके नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ ७०

चतुर्युगसहस्रान्ते सर्वतः सलिलावृते । ब्रह्मा नारायणाख्यस्तु अप्रकाशार्णवे स्वपन् ॥ ७१

चतुर्विधाः प्रजा ग्रस्त्वा ब्राह्मणां राज्यां महार्णवे । पश्यन्ति तं महर्लोकात्सुप्तं कालं महर्षयः ७२

भृग्वादयो यथा सप्त कल्पे ह्यस्मिन्महर्षयः । (*ततो विवर्तमानैस्तेर्महान्परिगतः परः ॥ ७३

गत्यर्थाद्विपयो धातो ना(र्ना)मनिर्वृत्तिरादितः । तस्माद्विपरत्वेन महान्स्तस्मान्महर्षयः ॥) ७४

महर्लोकस्थितैर्दृष्टः कालः सुप्तस्तदा च तैः । सत्याद्याः सप्त ये ह्यासन्कल्पेऽतीते महर्षयः ॥ ७५

एवं ब्राह्मीषु रात्रीषु ह्यतीतासु सहस्रशः । दृष्टवन्तस्तथा ह्यन्ये सुप्तं कालं महर्षयः ॥ ७६

कल्पस्याऽऽदौ तु बहुशो यस्मात्संस्थाश्चतुर्दश । कल्पयामास वै ब्रह्मा तस्मात्कल्पो निरुच्यते ॥

स स्रष्टा सर्वभूतानां कल्पादिषु पुनः पुनः । व्यक्ताव्यक्तो महादेवस्तस्य सर्वमिदं जगत् ॥ ७८

इत्येष प्रतिसंधिर्वः कीर्तितः कल्पयोर्द्वयोः । सांप्रतातीतयोर्मध्ये प्रागवस्था बभूव या ॥ ७९

कीर्तिता तु समासेन कल्पे कल्पे यथा तथा । सांप्रतं ते प्रवक्ष्यामि कल्पमेतं निबोधत ॥ ८०

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रतिसंधिकीर्तन नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५७८

अष्टमोऽध्यायः ।

चतुराश्रमविभागः ।

सूत उवाच—

तुल्यं युगसहस्रस्य नैशं कालमुपास्य सः । शर्वर्यन्ते प्रकुरुते ब्रह्मत्वं सर्गकारणात् ॥ १

ब्रह्मा तु सलिले तस्मिन्वायुर्भूत्वा तदा चरन् । अन्यकारे तदा तस्मिन्नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ २

जलेन समनुव्याप्ते सर्वतः पृथिवीतले । अविभागेन भूतेषु समन्तात्सुस्थितेषु तु ॥ ३

निशायामिव खद्योतः प्रावृत्काले ततस्ततः । तदाऽऽकाशे चरन्सोऽथ वीक्ष्यमाणः स्वयंभुवः ॥ ४

प्रतिर्ष्ठाया ह्युपायं तु मार्गमाणस्तदा प्रभुः । ततस्तु सलिले तस्मिञ्ज्ञात्वा ह्यन्तर्गतां महीम् ॥ ५

अनुमानात्तु संबुद्धो भूमेरुद्धरणं प्रति । चकारान्यां तनुं चैव पूर्वकल्पादिषु स्मृताम् ॥ ६

सं तु रूपं वराहस्य कृत्वाऽपः प्राविशत्प्रभुः । अद्भिः संछादितामुर्वी समीक्ष्याथ प्रजापतिः ॥ ७

* धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रत्यय ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

उद्धृत्योर्वीमथाद्भ्यस्तु अपस्तास्तु स विन्यसेन् । सामुद्रीस्तु समुद्रेषु नादेयीर्निम्नगास्वपि ॥ ८
 पार्थिवीस्तु स विन्यस्य पृथिव्यां सोऽचिनोद्विरीन् । प्राक्सर्गे दह्यमाने तु तदा संवर्तकाग्निना
 तेनाग्निना प्रलीनास्ते पर्वता भुवि सर्वशः । (*शैत्यादेकार्णवे तस्मिन्वायुनाऽऽपस्तु संहताः १०
 निषक्ता यत्र यत्राऽऽसंस्तत्र तत्राऽचलोऽभवत् । स्कन्नाचलत्वादचलाः पर्वभिः पर्वताः स्मृताः)
 गिरयोऽद्भिर्निगीर्णत्वाच्चयनाच्च शिलोच्चयाः । ततस्तु तां समुद्धृत्य क्षितिमन्तर्जलात्प्रभुः ॥ १२
 स्वस्थाने स्थापयित्वा च विभागमकरोत्पुनः । सप्त सप्त तु वर्षाणि तस्या द्वीपेषु सप्तसु ॥ १३
 विषमाणि समीकृत्य शिलाभिरचिनोद्विरीन् । द्वीपेषु तेषु वर्षाणि चत्वारिंशत्तथैव च ॥ १४
 तावन्तः पर्वताश्चैव वर्षान्ते समवस्थिताः । सर्गादौ संनिविष्टास्ते स्वभावेनैव नान्यथा ॥ १५
 सप्त द्वीपाः समुद्राश्च अन्योन्यस्य तु मण्डलम् । संनिकृष्टाः स्वभावेन समावृत्य परस्परम् ॥ १६
 भूराख्याश्चतुरो लोकाश्चन्द्रादित्यौ ग्रहैः सह । पूर्वं तु निर्ममे ब्रह्मा स्थानानीमानि सर्वशः ॥ १७
 कल्पस्य चास्य ब्रह्मा वै ह्यसृजत्स्थानिनः पुरा । आपोऽग्निः पृथिवी वायुरन्तरिक्षं दिवं तथा ॥
 स्वर्गं दिशः समुद्रांश्च नदीः सर्वाश्च पर्वतान् । ओषधीनां तथाऽऽत्मानमात्मानं वृक्षवीरुधाम् ॥
 लवाः का(वान्का)ष्ठाः कलाश्चैव मुहूर्तं संधिराज्यहम् । अर्धमासांश्च मासांश्च अयनाब्दयुगानि च
 स्थानाभिमानिनश्चैव स्थानानि च पृथक्पृथक् । स्थानात्मनः स सृष्ट्वा वै युगावस्थां विनिर्ममे ॥
 कृतं त्रेता द्वापरं च कलिं चैव तथा युगम् । कल्पस्याऽऽदौ कृतयुगे प्रथमे सोऽसृजत्प्रजाः ॥ २२
 प्रागुक्ता या मया तुभ्यं पूर्वकालं प्रजास्तु ताः । तस्मिन्संवर्तमाने तु कल्पे दग्धास्तदाऽग्निना ॥
 अप्राप्ता यास्तपोलोकं जनलोकं समाश्रिताः । प्रवर्तन्ति(न्ते) पुनः सर्गे बीजार्थं ता भवन्ति हि ॥
 बीजार्थेन स्थितास्तत्र पुनः सर्गस्य कारणात् । ततस्ताः सृज्यमानास्तु संतानार्थं भवन्ति हि ॥
 धर्मार्थिकाममोक्षाणामिह ताः साध(धि)काः स्मृताः । देवाश्च पितरश्चैव ऋषयो मनवस्तथा ॥ २६
 ततस्ते तपसा युक्ताः स्थानान्यापूरयन्ति हि । ब्रह्मणो मानसास्ते वै सिद्धात्मानो भवन्ति हि ॥
 ये सङ्गाद्वेपयुक्तेन कर्मणा ते दिवं गताः । आवर्तमाना इह ते संभवन्ति युगे युगे ॥ २८
 स्वकर्मफलशेषेण ख्यार्ताश्चैव तथात्मिकाः । संभवन्ति जनाल्लोकात्कर्मसंशयवन्धनात् ॥ २९
 आशयः कारणं तत्र बोद्धव्यं कर्मणां तु सः । तैः कर्मभिस्तु जायन्ते जनाल्लोकाः शुभाशुभैः ॥
 गृह्णन्ति ते शरीराणि नानारूपैणि योनिषु । देवाद्यस्थावरान्ते च उत्पद्यन्ते परस्परम् ॥ ३१
 तेषां ये यानि कर्माणि प्राक्सृष्टेः प्रतिपेदिरे । (+ तान्येव प्रतिपद्यन्ते सृज्यमानाः पुनः पुनः ॥
 हिंसाहिंसे मृदुसूरे धर्माधर्मे ऋतानृते । तद्भाविताः प्रपद्यन्ते तस्मात्तत्तस्य रोचते ॥ ३३
 कल्पेऽप्यासन्व्यतीतेषु रूपनामानि यानि च । तान्येवानागते काले प्रायशः प्रतिपेदिरे ॥ ३४
 + तस्मात्तु नामरूपाणि तान्येव प्रतिपेदिरे । पुनः पुनस्ते कल्पेषु जायन्ते नामरूपतः ॥ ३५

* धनुधिहान्तर्गतप्रश्नो द. पुस्तके नास्ति । + धनुधिहान्तर्गतप्रश्नो द. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं नास्ति य. पुस्तके ।

१ ग. द. 'स्तु भाप' । २ क. म. प. 'सद । सा' । ३ प. 'मुद्रास्तु' । ४ स. प. निधिष्ठा । ५ स. ग. प. द. 'न्यस्यन्तुम्' । ६ म. ग. प. द. प. निधिष्ठा । ७ प. द. 'काले प्र' । ८ ग. प. द. सिद्ध्याना । ९ ग. द. 'ता ३३ । १० ग. द. 'निष्ठा । ११ ग. द. 'न्यनाः । भा' । १२ स. 'मन्तु ताः । १३ प. 'प्रागु यो' । १४ प. द. 'सादे रसा' । ग. 'वपासा' । १५ क. 'न्यो प्र' ।

(चतुराश्रमविभागः)

ततः सर्गे ह्यवष्टब्धे मिसृशोर्ब्रह्मणन्तु वै । प्रजास्ता ध्यायतस्तस्य सत्याभिध्यायिनस्तदा ॥ ३६
 मिथुनानां सहस्रं तु सोऽसृजद्रे मुखात्तदा । जनास्ते ह्युपपद्यन्ते सत्त्वोद्रिक्ताः सुचेतसः ॥ ३७
 सहस्रमन्यद्वक्षस्तो मिथुनानां ससर्ज ह । ते सर्वे रजसोद्रिक्ताः शुष्मिणश्चाप्यशुष्मिणः ॥ ३८
 सृष्ट्वा सहस्रमन्यत्तु द्वंद्वानामूरुतः पुनः । रजस्तमोभ्यामुद्रिक्ता ईहाशीलास्तु ते स्मृताः ॥ ३९
 पद्भ्यां सहस्रमन्यत्तु मिथुनानां ससर्ज ह । उद्रिक्तास्तमसा सर्वे निःश्रीका ह्यल्पतेजसः ॥ ४०
 ततो वै हर्षमाणास्ते द्वंद्वोत्पन्नास्तु प्राणिनः । अन्योन्या हृच्छयाविष्टा मैथुनायोपचक्रमुः ॥ ४१
 ततः प्रभृति कल्पेऽस्मिन्मिथुनोत्पत्तिरुच्यते । मासे(सि) मासे(स्या)र्तवं यद्यत्तदासीद्धि योर्पिताम्
 तस्मात्तदा न सुपुत्रुः सेवितैरपि मैथुनैः । आयुषोऽन्ते प्रसूयन्ते मिथुनान्येव ते सकृत् ॥ ४२
 (*कुट्टकाः कुत्रिकाश्चैव उत्पद्यन्ते मुर्धोर्पिताः । ततः प्रभृति कल्पेऽस्मिन्मिथुनानां हि संभवः ४४
 ध्याते तु मनसा तासां प्रजानां जायते सकृत् ।) शब्दादिविषयः शुद्धः प्रत्येकं पञ्चलक्षणः ४५
 इत्येवं मानसी पूर्वं प्राक्सृष्टिर्था प्रजापतेः । तस्यान्वर्वाये संभूता यैरिदं पूरितं जगत् ॥ ४६
 सरित्सरःसमुद्रांश्च सेवन्ते पर्वतानपि । तदा नात्यम्बुशीतोष्णा युगे तस्मिन्शरन्ति वै ॥ ४७
 † पृथ्वीरसोद्भवं नाम आहारं ह्याहरन्ति वै । ताः प्रजाः कामचारिण्यो मानसी सिद्धिमास्थिताः ॥
 धर्माधर्मौ न तास्वास्तां (+निर्विशेषाः प्रजास्तु ताः । तुल्यमायुः सुखं रूपं तासां तस्मिन्कृते युगे
 धर्माधर्मौ न तास्वास्तां) कल्पादौ तु कृते युगे । स्वेन स्वेनाधिकारेण जज्ञिरे ते कृते युगे ५०
 चत्वारि तु सहस्राणि वर्षाणां दिव्यसंख्यया । आद्यं कृतयुगं प्राहुः संध्यानां तु चतुःशतम् ५१
 ततः सहस्रशस्तासु प्रजासु प्रथितास्वपि । न तासां प्रतिघातोऽस्ति न द्वंद्वं नापि च क्रमः ॥ ५२
 पर्वतोदधिसेविन्यो ह्यनिकेताश्रयास्तु ताः । विशोकाः सत्त्वबहुला एकान्तैःसुखितैःप्रजाः ॥ ५३
 ता वै निकामचारिण्यो नित्यं मुदितमानसाः । पशवः पक्षिणश्चैव न तदाऽऽसन्सरीसृपाः ॥ ५४
 नोद्भिज्जा नारकाश्चैव ते ह्यधर्मप्रसूतयः । न मूलफलपुष्पं च नाऽऽर्तवमृतवो न च ॥ ५५
 सर्वकामसुखः कालो नात्यर्थं ह्युष्णशीतता । (× मनोभिलपिताः कामास्तासां सर्वत्र सर्वदा ॥
 उत्तिष्ठन्ति पृथिव्यां वै ताभिर्ध्याता रक्षोत्थिताः) । बलवर्णकरी तासां सिद्धिः सा रोगनाशिनी
 असंस्कार्यैः शरीरैश्च प्रजास्ताः स्थिरयौवनाः । तासां विशुद्धात्संकल्पाज्जायन्ते मिथुनाः प्रजाः
 समं जन्म च रूपं च म्रियन्ते चैव ताः समम् । तदा सत्यमलोभश्च क्षमा तुष्टिः सुखं दमः ॥ ५९
 निर्विशेषास्तु ताः सर्वा रूपायुःशीलचेष्टितैः । अद्युद्धिपूर्वकं वृत्तं प्रजानां जायते स्वयम् ॥ ६०
 अप्रवृत्तिः कृतयुगे कर्मणोः, शुभपापयोः । वर्णाश्रमव्यवस्थाश्च न तदाऽऽसन्न संकरः ॥ ६१
 अनिच्छाद्वेषयुक्तास्ते, वर्तयन्ति परस्परम् । तुल्यरूपायुषः सर्वा अधमोत्तमवर्जिताः ॥ ६२
 सुखमाया ह्यशोकाश्च उत्पद्यन्ते कृते युगे । नित्यप्रहृष्टमनसो महासत्त्वा महाबलाः ॥ ६३

* धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रन्यो ग. पुस्तके नास्ति । † इदमर्थं नास्ति ८. पुस्तके । † धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रन्यः ख.
 घ. पुस्तकयोर्नास्ति । × धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रन्यः ख. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. घ. ड. 'न्योन्यह' । २ घ. ड. 'स्मिन्मैथु' । ३ ड. 'मिति । त' । ४ ख. घ. ड. 'टका कु' । ५ ख.
 ड. 'का चैव । ६ ड. 'मूर्धतान् । त' । घ. 'मूर्धः । त' । ७ ख. ड. 'क्षमम् । इ' । ८ क. मनसा । ९ घ. 'वायस' ।
 १० ड. 'स्वार्शसह' । ११ ख. ड. च क्रमः । १२ ड. 'नवदुःशः प्र' । १३ घ. 'क्षिताः प्र' । १४ ग. घ. ड.
 'सोद्वनाः । १५ क. 'शेषाः कृताः ।

लाभालाभौ न तास्वास्तां मित्रामित्रे प्रियाप्रिये । मनसा विषयस्तासां निरीहाणां प्रवर्तते ॥ ६४
 न लिप्सन्ति हि ताऽन्योन्यं नानुगृह्णन्ति चैव हि । ध्यानं परं कृतयुगे त्रेतायां ज्ञानमुच्यते ॥ ६५
 प्रवृत्तं द्वापरे यज्ञं(ज्ञो) दानं कलियुगे वरम् । सत्त्वं कृतं रजस्वेता द्वापरं तु रजस्तपौ ॥ ६६
 कलौ तमस्तु विज्ञेयं युगवृत्तवशेन तु । कालः कृते युगे त्वेष तस्य संख्यां निबोधत ॥ ६७
 चत्वारि तु सहस्राणि वर्षाणाम् तत्कृतं युगम् । संध्यांशौ तस्य दिव्यानि शतान्यष्टौ च संख्यया
 तदा तासां वभूवाऽऽयुर्न च क्लेशविपत्तयः । ततः कृतयुगे तस्मिन्संध्यांशे हि गते तु वै ॥ ६९
 पादावशिष्टौ भवति युगधर्मस्तु सर्वशः । संध्यायामप्यतीतायामन्तकाले युगस्य तु ॥ ७०
 पादतथावशिष्टे तु संध्याधर्मो युगस्य तु । एवं कृते तु निःशेषे मिद्धिस्त्वन्तर्दधे तदा ॥ ७१
 तस्यां च सिद्धौ भ्रष्टायां मानस्यामभवत्ततः । सिद्धिरन्या युगे तस्मिन्नेतायामन्तरे कृता ॥ ७२
 सर्गादौ या मयाऽष्टौ तु मानस्यो वै प्रकीर्तिताः । अष्टौ ताः क्रमयोगेन(ण) सिद्धयो यान्ति संक्षयम्
 कल्पादौ मानसी ह्येषा सिद्धिर्भवति सा कृते । मन्वन्तरेषु सर्वेषु चतुर्युगविभागशः ॥ ७४
 वर्णाश्रमाचारकृतः कर्मसिद्धोद्भवः स्मृतः । संध्या कृतस्य पादेन संध्यापादेन चांशतः ॥ ७५
 कृतसंध्यांशका ह्येते त्रींस्त्रीन्पादान्परस्परान् । हसन्ति युगधर्मैस्ते तपःश्रुतबलायुषैः ॥ ७६
 ततः कृतांशे क्षीणे तु वभूव तदनन्तरम् । त्रेतायां युगमन्यत्तु कृतांशमृषिसत्तमाः ॥ ७७
 तस्मिन्क्षीणे कृतांशे तु तच्छिष्टासु प्रजास्विह । कल्पादौ (*संप्रवृत्तायास्त्रेतायाः प्रमुखे तदा ॥
 प्रणश्यति तदा सिद्धिः कालयोगेन नान्यथा । तस्यां सिद्धौ मनष्टायामन्या सिद्धिरवर्तत ॥ ७९
 अंशं सौक्ष्म्ये) प्रतिगते तदा मेघात्मना तु तौ । मेघेभ्यः स्तनयित्नुभ्यः प्रवृत्तं वृष्टिसर्जनम् ८०
 सकृदेव तथा वृष्ट्या संयुक्ते पृथिवीतले । प्रादुरासंस्तदा तासां वृक्षास्तु गृहसंस्थिताः ॥ ८१
 सर्वप्रत्युपभोगस्तु तासां तेभ्यः प्रजायते । वर्तयन्ति हि तेभ्यस्तास्त्रेतायुगमुखे प्रजाः ॥ ८२
 ततः कालेन महता तासामेव विपर्ययात् । रागलोभात्मको भावस्तदा ह्याकस्मिकोऽभवत् ॥ ८३
 यत्तद्भवति नारीणां जीवितान्ते तदाऽऽर्तवम् । तदा तद्वै न भवति पुनर्युगबलेन तु ॥ ८४
 तासां पुनः प्रवृत्तं तु मासे मासे तदार्तवम् । ततस्तेनैव योगेन वर्ततां मिथुने तदा ॥ ८५
 तासां तत्कालभावित्वान्मासि मास्युपगच्छताम् । अकाले ह्यार्तवोत्पत्तिर्गर्भोत्पत्तिरजायत ॥ ८६
 विपर्ययेण तासां तु तेन कालेन भाविना । प्रणश्यन्ति ततः सर्वे वृक्षास्ते गृहसंस्थिताः ॥ ८७
 तनस्तेषु मनष्टेषु विभ्रान्ता व्याकुलेन्द्रियाः । अभिध्यायन्ति तां सिद्धिं सत्याभिध्यायिनस्तदा
 प्रादुर्यभ्युन्तामां चै वृक्षास्ते गृहसंस्थिताः । वस्त्राणि च प्रमृयन्ते फलान्याभरणानि च ॥ ८९
 तेष्वेव जायते तासां गन्धवर्णरसान्वितम् । अमाक्षिकं महावीर्यं पुटके पुटके मधु ॥ ९०
 तेन ता वर्तयन्ति स्म सुखे त्रेतायुगस्य वै । हर्षतुष्ट्यास्तया सिद्ध्या प्रजा चै विगतज्वराः ॥ ९१
 पुनः कालान्तरेणैव पुनर्योभायतास्तु ताः । वृक्षांस्तान्पर्यगृह्णन्त मधु वा माक्षिकं बलात् ॥ ९२

* भनुधिदान्तगतप्रथो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ प. प्रथो । २ ग. 'जा गु ह' । ३ ग. प. ह. 'त्रेता वि' । ४ ह. तदा । ५ क. 'कतिष्टेषु त' । ६ ग.
 'मे कतिष्टेषु त' । ७ ग. हते । ८ ग. प. ह. 'तदा वि' । ९ ग. ह. सिद्धौ । १० ग. 'जा मीर्षा प्रीतिगो त' ।
 ११ ग. ग. ह. 'द्वेषे गु' । १२ ग. ग. प. ह. 'तौ मि' । १३ ग. ग. प. गु । १४ ग. प. ह. 'पतेपाम' । १५ ह.
 ५ । १६ ग. 'दृष्टा' ।

(चतुराश्रमविभागः)

तासां तेनापचारेण पुनर्लोककृतेन वै । प्रनष्टा मधुना सार्धं कल्पवृक्षाः क्वचित्क्वचित् ॥ ९३
 तस्यामेवात्पशिष्टायां संध्याकालवशात्तदा । प्रावर्तन्त तदा तासां द्वंद्वान्यभ्युत्थितानि तु ॥ ९४
 शीतवातातपैस्तीव्रैस्ततस्ता दुःखिता भृशम् । द्वंद्वैस्ताः पीड्यमानास्तु चक्रुरावरणानि च ॥ ९५
 कृत्वा द्वंद्वप्रतीकारं निकेतानि हि भेजिरे । पूर्वं निकामचारास्ते अनिकेताश्रया भृशम् ॥ ९६
 यथायोग्यं यथाप्रीतिं निकेतेष्ववसन्धुनः । मरुधन्वसु निम्नेषु पर्वतेषु नदीषु च ॥ ९७
 संश्रयन्ति च दुर्गाणि धन्वानं शाश्वतोदकम् । यथायोग्यं यथाकामं समेषु विपमेषु च ॥ ९८
 आरब्धास्ते निकेता वै(न्वै) कर्तुं शीतोष्णवारणम् । ततः संस्थापयामास खेटानि च पुराणि च
 ग्रामांश्चैव यथाभागं तथैवान्तःपुराणि च । तासामायामविष्कम्भान्संनिवेशान्तराणि च ॥१००
 चक्रुस्तदा यथाप्रज्ञं (*मित्वा मित्वाऽऽत्मनोऽङ्गुलैः । मनोर्धानि प्रमाणानि तदा प्रभृति चक्रिरे
 यथाङ्गुलप्रदेशांस्त्रीन्हस्तकिष्कुधनूपि च । दश त्वङ्गुलपर्वाणि) (+प्रदेशः संज्ञितस्तु तैः ॥ १०२
 अष्टाङ्गुलः प्रदेशिन्या व्यासः प्रादेश उच्यते । तालः स्मृतो मध्यमया गोकर्णश्चाप्यनामया ॥
 कनिष्ठया धितस्तिस्तु द्वादशाङ्गुल उच्यते । रत्निरङ्गुलपर्वाणि) संख्यया त्वेकविंशतिः ॥ १०४
 चतुर्विंशतिभिश्चैव हस्तः स्यादङ्गुलानि तु । किष्कुः स्मृतो द्विरत्निस्तु द्विचत्वारिंशदङ्गुलम्(?) ॥
 चतुर्हस्तं धनुर्दण्डो नालिकायुगमेव च । धनुःसहस्रे द्वे तत्र गव्यतिस्तैर्विभाव्यते ॥ १०६
 अष्टौ धनुःसहस्राणि योजनं तैर्निरुच्यते । एतेन योजनेनैव संनिवेशस्ततः कृतः ॥ १०७
 चतुर्णामेव दुर्गाणां स्वसमुत्थानि त्रीणि तु । चतुर्थं कृत्रिमं दुर्गं तस्य वक्ष्याम्यहं विधिम् ॥ १०८
 सौधोच्चवप्रकारं सर्वतश्चातकावृतम् । तदेकं स्वस्तिकद्वारं कुमारीपुरमेव च ॥ १०९
 स्रोतसीसंहतद्वारं निखातं पुनरेव च । हस्ताष्टौ च दश श्रेष्ठा नवाष्टौ वाऽपरे मताः ॥ ११०
 खेटानां नगराणां च ग्रामाणां चैव सर्वशः । त्रिविधानां च दुर्गाणां पर्वतोदकवन्धनम् ॥ १११
 त्रिविधानां च दुर्गाणां विष्कम्भायाममेव च । योजनानां च विष्कम्भमष्टभागार्धमायतम् ॥ ११२
 परमार्धार्धमायामं प्रागुर्दक्षप्रवणं पुरम् । छिन्नकर्णं विकर्णं तु व्यञ्जनं कृतसंस्थितम् ॥ ११३
 वृत्तं हीनं च दीर्घं च नगरं न प्रशस्यते । चतुरस्रार्जवं दिक्स्थं प्रशस्तं वै* पुरं पुरम् ॥ ११४
 चतुर्विंशतिराद्यं तु हस्तानष्टशतं परम् । अत्र मध्यं प्रशंसन्ति ह्रस्वोत्कृष्टविवर्जितम् ॥ ११५
 अथ किष्कुशतान्यष्टौ प्राहुर्मुख्यं निवेशनम् । नगरार्धविष्कम्भं खेटं ग्रामं ततो बहिः ॥ ११६
 नगराद्योजनं खेटं खेटाङ्गामोऽर्धयोजनम् । द्विकोशं परमा सीमा क्षेत्रसीमा चतुर्धनुः ॥ ११७
 विशद्वन्तूपि विस्तीर्णो दिशां मार्गस्तु तैः कृतः । विशद्वन्तुर्ग्राममार्गः सीमामार्गो दशैव तु ॥ ११८
 धनूपि दश विस्तीर्णः श्रीमान्त्राजपथः स्मृतः । नृवाजिरथनागानामसंवाधः सुसंचरः ॥ ११९
 धनूपि चैव चत्वारिंशाखारध्यास्तु तैः कृताः । गृहरध्यापरध्याश्च द्विकाश्चाप्युपरध्याकाः १२०
 घण्टापथश्चतुष्पादस्त्रिपदं च गृहान्तरम् । वृत्तिमार्गास्त्वर्धपदं प्राग्वंशः पदिकः स्मृतः ॥ १२१

* धनुधिहान्तर्गतप्रन्थः क. पुस्तके नास्ति । + धनुधिहान्तर्गतप्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'दा । वर्ततां तु त' । २ ख. घ. ङ. 'रद्वत्सु सुनि' । ३ ख. घ. 'योग्यं य' । ४ क. भृ-
 ष्टस्य प्र' । ५ ख. ग. 'द्वगुणं' । ६ ङ. 'म् । स्तवकं । ७ ख. ग. 'स्तिकं द्वा' । ८ क. च । 'श्रोतसीम्ह त' । ९ क.
 'दक्षप्रवरं पु' । १० क. 'वै परं पर' । ११ क. 'मुख्यनि' । १२ ख. ग. घ. ङ. 'तोऽर्धतः । न' ।
 १३ ख. 'धंपाद ।

अवस्करं परीवाहं पदमात्रं समन्ततः । कृतेषु तेषु स्थानेषु पुनश्चक्रुर्गृहाणि वै ॥ १२२
 यथा ते पूर्वमासन्वै वृक्षास्तु गृहसंस्थिताः । तथा कर्तुं समारब्धाश्चिन्तयित्वा पुनः पुनः १२३
 वृक्षाश्चैव गताः शाखा न ताश्चैव परागताः । अत ऊर्ध्वं गताश्चान्या एवं तिर्यग्गताः पुरा १२४
 र्युद्ध्वाऽन्विष्यंस्तथा न्यायो वृक्षशाखा यथा गैताः । तथा कृतास्तु तैः शाखास्तस्माच्छा-
 लास्तु ताः स्मृताः ॥ १२५
 एवं प्रसिद्धाः शाखाभ्यः शालाश्चैव गृहाणि च । (*तस्मात्ता वै स्मृताः शालाः शालात्वं चैव
 तासु तत् ॥ १२६
 प्रसीदति मनस्तासु मनैः प्रसादयन्ति ताः ।) तस्माद्गृहाणि शालाश्च प्रासादाश्चैव संज्ञिताः १२७
 कृत्वा द्वंद्वोपघातांस्तान्वातार्तोपायमचिन्तयन् । नष्टेषु मधुना सार्धं कल्पवृक्षेषु वै तदा ॥ १२८
 विषादव्याकुलास्ना वै प्रजास्तृष्णाक्षुधात्मिकाः । ततः प्रादुर्भवौ तासां सिद्धिस्त्रेतायुगे पुनः ॥
 वार्तार्थिसाधिकाऽप्यन्या वृत्तिस्तासां हि कामतः । तासां वृष्ट्युदकानीह यानि निम्नैर्गतानि तु ॥
 +वृष्ट्या तद्भवत्स्रोतः खातानि निम्नगाः स्मृताः । एवं नद्यः प्रवृत्तास्तु द्वितीये वृष्टिसर्जने १३१
 ये परस्तादपां स्तोका आपन्नाः पृथिवीतले । अपां भूमेश्च संयोगादोपध्यस्तासु चाभवन् ॥ १३२
 पुष्पमूलफलिन्यस्तु ओपध्यस्ताः मज्जिरे । अफालकृष्टाश्चानुष्मा ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश ॥ १३३
 ऋतुपुष्पफलाश्चैव वृक्षा गुल्माश्च जज्ञिरे । प्रादुर्भावश्च त्रेतायां वार्तायामौपधस्य तु ॥ १३४
 तेनौपधेन वर्तन्ते प्रजास्त्रेतायुगे तदा । ततः पुनरभूत्तासां रागो लोभश्च सर्वशः ॥ १३५
 अर्धशयंभाविनाऽर्थेन त्रेतायुगवशेन तु । ततस्ताः पर्यगृह्णन्त नदीक्षेत्राणि पर्वतान् ॥ १३६
 वृक्षान्गुल्मौपधीश्चैव प्रसह्यं तु यथाबलम् । सिद्धात्मानस्तु ये पूर्वं व्याख्याताः प्रोक्तृते मया १३७
 ब्रह्मणा मानवास्ते वा उत्पन्ना योजनादिह । शान्ताश्च शुष्मिणश्चैव कर्मिणो दुःखिनस्तदा १३८
 ततः प्रवर्तमानास्ते त्रेतायां जज्ञिरे पुनः । ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा द्रोहिजनास्तथा १३९
 भाविताः पूर्वजातीषु कर्मभिश्च शुभाशुभैः । इतस्तेभ्यो बला ये तु सत्यशीला ह्यहिंसकाः १४०
 वीतलोभा जितात्मानो निवसन्ति स्म तेषु वै । प्रतिगृह्णन्ति कुर्वन्ति तेभ्यश्चान्येऽल्पतेजसः १४१
 तेषां कर्माणि कुर्वन्ति तेभ्यश्चैवाबलास्तु ये । परिचर्यास्व(सु)वर्तन्ते तेभ्यश्चान्येऽल्पतेजसः १४२
 एवं विप्रतिपन्नेषु प्रपन्नेषु परस्परम् । तेन दोषेण तेषां ता ओपध्यो मीपतां तदा ॥ १४३
 प्रेष्टा हियमाणा वै मुष्टिर्भ्यां सिकता यथा । अग्रसद्भूर्युगबलाद्ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश ॥ १४४
 फलं गृह्णन्ति पुष्पैश्च पुष्पं पत्रैश्च याः पुनः । ततस्तासु प्रनष्टासु विभ्रान्तास्ताः प्रजास्तदा १४५

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । + एतदर्थस्थाने " वृष्ट्या निम्ना निरभवत्स्रोतःखातानि निम्नगा" इति ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ ख. ग. ङ. 'वार प' । २ घ. ते सर्वमासान्वै । ३ ख. ग. घ. वृक्षाश्चै । ४ ख. ग. घ. ङ. बुद्ध्याऽन्विष्यं तथा न्याया वृ । ५ ख. ग. घ. ङ. गता । त' । ६ घ. शाखात्वं । ७ ग. घ. 'न. प्रासादयथ ताः । ८ ख. घ. ङ. 'साधकाऽप्यन्या वृत्तिस्ता' । ९ ख. ङ. वृक्षगु' । १० ङ. वश्यभा' । ११ घ. 'वितार्थे' । १२ क. 'सह्यं तु । १३ ग. घ. ङ. 'सिद्धात्मा' । १४ क. ख. ग. घ. प्रादुर्भवे । १५ ख. घ. ङ. 'द्वणो मा । १६ ख. 'ज्ञा यज' । घ. 'द. 'प्रा येज' । १७ ङ. 'द्रोहिज' । १८ ख. घ. 'वितारु' । १९ घ. प्रहृष्टा । २० ख. २ । संज्ञिता । २१ ख. ग. घ. ङ. 'थ ६ ठैः प' ।

(चतुराश्रमाविभागः)

स्वयंभुवं प्रभुं जग्मः क्षुधाविष्टाः प्रजापतिम् । वृत्तार्थमभिलिप्सन्त आदौ त्रेतायुगस्य तु ॥१४६
 ब्रह्मा स्वयंभूर्भगवान्ज्ञात्वा तासां मनीषितम् । युक्तं प्रत्यक्षदृष्टेन दर्शनेन विचार्य च ॥ १४७
 प्रस्ताः पृथिव्या ओपध्यो ज्ञान्वा प्रत्यद्बुहत्पुनः । कृत्वा वनसं सुमेरुं तु दुदोह पृथिवीमिमाम् ॥
 दुग्धेयं गौस्तदा तेन वीजानि पृथिवीतले । जज्ञिरे तानि वीजानि ग्राम्यारण्यास्तु ताः पुनः ॥
 ओपध्यः फलपाकान्ताः सप्तसप्तदशास्तु ताः । व्रीहयश्च यवाश्चैव [*गोधूमा अणवस्तिलाः ॥
 (+प्रियंगवो ह्यदाराश्च कारूपाश्च सैवी(ती)नकाः । मापा मुद्गा मसूराश्च निष्पावाः सकुलत्थकाः
 औढक्यश्चणकाश्चैव सप्तसप्तदशाः स्मृताः । इत्येता ओपधीनां तु ग्राम्याणां जातयः स्मृताः ॥
 ओपध्यो यज्ञियाश्चैव] ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश । व्रीहयः सयवा मापा गोधूमा अणवस्तिलाः) ॥१५३
 प्रियंगुसप्तमा ह्येते अष्टमी तु कुलत्थिका । श्यामाकास्त्वथ नीवारा जर्तिलाः सगवेधुकाः ॥१५४
 कुरुविन्दा वेणुयवास्तथा मर्कटकाश्च ये । ग्राम्यारण्याः स्मृता ह्येता ओपध्यस्तु चतुर्दश ॥१५५
 उत्पन्नाः प्रथमा ह्येता आदौ त्रेतायुगस्य तु । अकालकृष्टा ओपध्यो ग्राम्यारण्यास्तु सर्वशः ॥
 दृक्षा गुल्मलता वल्ली वीरुधस्तृणजातयः । मूलैः फलैश्च रोहिण्यो गृह्णन्पुष्पैश्च जायते(?) ॥१५७
 पृथ्वी दुग्धा तु वीजानि यानि पूर्वं स्वयंभुवा । ऋतुपुष्पफलास्ता वै ओपध्यो जज्ञिरे त्विह ॥
 यदा प्रसृष्टा ओपध्यो न प्ररोहन्ति ताः पुनः । ततः स तासां वृत्त्यर्थं वार्तोपायं चकार ह १५९
 ब्रह्मा स्वयंभूर्भगवान्दृष्ट्वा सिद्धिं तु कर्मजाम् । ततः प्रभृत्यथोपध्यः कृष्टपच्यास्तु जज्ञिरे ॥१६०
 संसिद्धायां तु वार्तायां ततस्तासां स्वयंभुवा । मर्यादाः स्थापयामास यथारब्धाः परस्परम् ॥
 ये वै परिग्रहीतारस्तासामांलंनिधात्मकाः । इतरेषां कृतत्राणाः स्थापयामास क्षत्रियान् ॥१६२
 उपतिष्ठन्ति ये तान्वै यावन्तो निर्भयास्तथा । सत्यं ब्रह्म यथा भूतं ब्रुवन्तो ब्राह्मणांश्च ते १६३
 ये चान्येऽप्यवलास्तेषां वैशंसं कर्म संस्थिताः । कीर्त्तिसौ नाशयन्ति स्म पृथिव्यां प्रागतन्द्रिताः
 वैश्यानेव तु तानाहुः कीर्त्तान्शान्त्वृत्तिसाधकान् । शोचन्तश्च द्रवन्तश्च परिचर्यासु ये रताः ॥१६५
 निस्तेजसोऽल्पवीर्याश्च शूद्रांस्तानब्रवीत्तु सः । तेषां कर्माणि धर्माश्च ब्रह्मा तु व्यदधात्प्रभुः ॥
 संस्थितौ^१ प्राकृतायां तु चातुर्वर्णस्य सर्वशः । पुनः प्रजास्तु ता मोर्होत्तान्धर्मान्तानपालयन् ॥
 वर्णधर्मैरजीवन्त्यो व्यरुध्यन्त परस्परम् । ब्रह्मा तमर्थं ब्रूध्वा^२ याथातथ्यन वै प्रभुः ॥ १६८
 क्षत्रियाणां बलं दण्डं युद्धमाजीवमादिशत् । याजर्त्तान्यापनं चैव तृतीयं च प्रतिग्रहम् ॥ १६९
 ब्राह्मणानां विभुस्तेषां कर्पाण्येतान्यथाऽऽदिशत् । पाशुपाल्यं वाणिज्यं च कृषिं चैव विशां ददौ
 शिल्वाजीवं भृतिं चैव शूद्राणां व्यदधात्प्रभुः । सामान्यानि तु कर्माणि ब्रह्मक्षत्रविशां पुनः ॥
 यजनाध्ययनं दानं सामान्यानि तु तेषु^३ । कर्माजीवं ततो दत्त्वा तेभ्यश्चैव परस्परम् ॥ १७२
 लोकान्तरेषु स्थानानि तेषां सिद्ध्याऽर्द्धदात्प्रभुः । प्राजापत्यं ब्राह्मणानां स्मृतं स्थानं क्रियावताम्

* एतद्विद्वान्तर्गतग्रन्थो द. पुस्तके नास्ति । + धनुर्विद्वान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. द. 'रणसं' । २ ख. 'सचीन' । ३ ख. ग. 'आठक्य' । ४ ख. 'व साणसप्तद' । ५ ख. घ. 'विन्दो
 वे' । ६ ख. ग. द. 'यम ह्ये' । ७ ख. ग. घ. द. 'वृक्षगुल्मलतावल्थो वी' । ८ ख. घ. द. 'क्ष गाः फलम् । पृ. ९ ग.
 घ. द. 'वन्हृ- सि' । १० ख. 'मासास्त्वयात्मिका' । ११ द. 'सन्ववात्मिका' । १२ द. 'णास्तु ये । ये । घ. 'णास्तु ते ।
 १३ क. 'वन्द्यस' । १४ घ. 'नाश ना' । १५ द. 'शाश्रवा' । १६ द. 'ती प्रकृता' । १७ ग. द. 'हान्धर्मान्तानन्वपा' ।
 १८ ख. द. 'बुद्ध्या' । १९ घ. द. 'तु यथा तं' । २० ख. ग. घ. द. 'नाध्ययनं' । २१ ख. ग. घ. द. 'दे' । २२ क.
 'ददम' ।

स्थानमैन्द्रं क्षत्रियाणां सङ्ग्रामेष्वपलायिनाम् । वैश्यानां मारुतं स्थानं स्वधर्मपुपजीविनाम् १७४
 गान्धर्वं शूद्रजातीनां प्रतिचारेण तिष्ठताम् । स्थानान्येतानि वर्णानां व्यत्याचारवर्ता स्वयम् ॥
 ततः स्थितेषु वर्णेषु स्थापयामास चाऽऽश्रमान् । गृहस्थो ब्रह्मचारित्वं वानप्रस्थं सभिक्षुकम् ॥
 आश्रमाश्रमुरो ह्येतान्पूर्वमास्थापयत्प्रभुः । वर्णकर्माणि ये कोचत्तेषामिह न कुर्वते ॥ १७७
 कुतः कर्माक्षितिं माहुराश्रमस्थानवासिनः । ब्रह्मा तान्स्थापयामास आश्रमान्नाम नामतः १७८
 निर्देशार्थं ततस्तेषां ब्रह्मा धर्मानर्भोपेत । मस्थानानि च तेषां वै यमांश्च नियमांश्च ह ॥ १७९
 चातुर्वर्ण्यात्मकः पूर्वं गृहस्थस्थाऽऽश्रमः स्मृतः । त्रयाणामाश्रमाणां च प्रतिष्ठा योनिरेव च १८०
 यथाक्रमं प्रवक्ष्यामि यमैश्च नियमैश्च ते । दाराग्रयोऽथाऽऽतिथेय इज्याश्राद्धक्रियाः प्रजाः १८१
 इत्येष वै गृहस्थस्य समासाद्धर्मसंग्रहः । दण्डी च मेखली चैव ह्यधःशायी तथा जटी ॥ १८२
 गुरुशुश्रूषणं भैक्ष्यं विद्यार्थं ब्रह्मचारिणः । चीरपत्राजिनानि सुधान्यमूलफलौपधम् ॥ १८३
 उभे संध्ये वगाहश्च होमधारण्यवासिनाम् । आसन्नमेतले भैक्षमस्तेयं शौचमेव च ॥ १८४
 अप्रमादोऽव्यवायश्च दया भूतेषु च क्षमा । अक्रोधो गुरुशुश्रूषा सत्यं च दशमं स्मृतम् ॥ १८५
 दशलक्षणको ह्येष धर्मः प्रोक्तः स्वयंभुवा । भिक्षोर्व्रतानि पञ्चात्र पञ्चैवोपव्रतानि च ॥ १८६
 आचारशुद्धिर्विनयः शौचं चाप्रतिकर्म च । सम्यग्दर्शनमित्येवं पञ्चैवोपव्रतान्यपि ॥ १८७

ध्यानं समाधिर्मनसेन्द्रियाणां सत्संगैर्भैक्ष्यमथोपगम्य ।

मौनं पवित्रोपचितैर्विमुक्तिः परिव्रैजो धर्ममिमं वदन्ति ॥

१८८

सर्वे ते श्रेयसे प्रोक्ता आश्रमा ब्रह्मणा स्वयम् । सत्यार्जवं तपः क्षान्तिर्योगेज्या दम्पूर्विका ॥
 वेदाः साङ्गाश्च यज्ञाश्च व्रतानि नियमाश्च ये । न सिध्यन्ति प्रदुष्टस्य भावदोष उपागते ॥ १९०
 बहिः कर्माणि सर्वाणि प्रसिध्यन्ति कदाच न । अन्तर्भावप्रदुष्टस्य कुर्वतोऽपि पराक्रमान् ॥ १९१
 सर्वस्वमपि यो दद्यात्कलुषेणान्तरात्मना । न तेन धर्मभाक्स स्याद्भाक् एवात्र कारणम् ॥ १९२
 एवं देवाः सपितर ऋषयो मनवस्तथा । तेषां स्थानममुष्मिस्तु संस्थितानां प्रचक्षते ॥ १९३
 अष्टाशीतिसहस्राणि ऋषीणामूर्ध्वरेतसाम् । स्मृतं तु तेषां तत्स्थानं तदेव गुरुवासिनाम् ॥ १९४
 सप्तर्षीणां तु यत्स्थानं स्मृतं तद्वै दिवोकसाम् । प्राजापत्यं गृहस्थानां न्यासिनां ब्रह्मणः क्षैयम् ॥
 योगिनाममृतं स्थानं नानाधीनां न विद्यते । स्थानान्याश्रमिणां तान्नि ये स्वधर्मे व्यवस्थिताः ॥
 चत्वार एते पन्थानो देवयाना विनिर्मिताः । ब्रह्मणा लोकतन्त्रेण आद्ये मन्वन्तरे भुवि ॥ १९७
 पन्थानो देवयानाय तेषां द्वारं रविः स्मृतः । तथैव पितृयानानां चन्द्रमा द्वारमुच्यते ॥ १९८
 एवं वर्णाश्रमाणां वै मविभागे कृते तदा । यदाऽस्य न व्यवर्तन्त प्रजा वर्णाश्रमात्मिकाः ॥ १९९
 ततोऽन्या मानसीः सोऽथ जेतामध्येऽसृजत्प्रजाः । आत्मनः स्वशरीराच्च तुल्याश्चैवाऽऽत्मना तु वै
 तस्मिन्नेतायुगे त्वाद्ये मध्यं मासे क्रमेण तु । ततोऽन्या मानसीस्तत्र प्रजाः स्रष्टुं प्रचक्रमे ॥ २०१

१ ख. "लायनम्" । २ ख. ग. घ. ङ. "रित्रं वा" । ३ ख. ग. ङ. "ते । कृतक" । ङ. "ते । कृतवर्णाक्षि" ।
 ४ ङ. "भावतः । प्र" । ५ ख. ग. घ. "वतः । प्र" । ६ ख. "स्वस्थाऽऽश्र" । ग. घ. "स्वस्थाश्र" । ७ ख. ग. घ. ङ.
 ते. । ८ क. "याद्वै व" । ९ ख. ग. घ. ङ. "मुशले" । १० क. घ. "द्विनियमः शौचं च प्र" । ११ ख. ग. ङ. "भैक्षम" ।
 १२ ख. ग. घ. ङ. "प्रजे धर्ममिदं च" । १३ ख. ग. ङ. "वेदात्वागध य" । घ. "वेदत्यागध य" । १४ क. क्षयः ।
 १५ ङ. "वजातमि" ।

(देवादिसृष्टिकथनम्)

ततः सत्त्वरजोद्रिक्ताः प्रजाः सोऽथासृजत्प्रभुः । धर्मार्थकाममोक्षाणां वार्तायाश्चैव साधिकाः ॥
 देवश्च पितरश्चैव ऋषयो मनवस्तथा । युगानुरूपा धर्मेण यैरिमा विचिताः प्रजाः ॥ २०३
 उपस्थिते तदा तस्मिन्प्रजाधर्मे स्वयंभुवः । अभिदध्यौ प्रजाः सर्वा नानारूपास्तु मानसीः २०४
 पूर्वोक्ता या मया तुभ्यं जनलोकं समाश्रिताः । कल्पेऽनीते तु ते ह्यासन्देवाद्यास्तु प्रजा इह २०५
 ध्यायतस्तस्य ताः सर्वाः संभूत्यर्थमुपस्थिताः । मन्वन्तरक्रमेणेह कनिष्ठे प्रथमे मताः ॥ २०६
 रूपात्याऽनुबन्धैस्तैस्तस्तु सर्वार्थैरिह भाविताः । कुशलाकुशलप्रायैः कर्मभिस्तैः सदा प्रजाः २०७
 तत्कर्मफलशेषेण उपपृथ्वाः प्रजज्ञिरे । देवासुरपितृत्वैश्च पशुपक्षिसरीसृपैः ॥ २०८
 दृक्षनारकिकीटवैस्तैस्तैर्भावैरुपस्थिताः । आधीनार्थं प्रजानां च आत्मनो वै विनिर्ममे ॥ २०९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते चतुराश्रमाविभागकथन नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७८७

अथ नवमोऽध्यायः ।

देवादिसृष्टिकथनम् ।

सूत उवाच—

सतोऽभिध्यायतस्तस्य जज्ञिरे मानसी(स)प्रजाः । तच्छरीरसमुत्पन्नैः कार्यैस्तैः कारणैः सह ॥ १
 क्षेत्रज्ञाः समवर्तन्त गात्रेभ्यस्तस्य धीमतः । ततो देवासुरपितृन्मौनवं च चतुष्टयम् ॥ २
 सिसृक्षुरम्भांस्येतांश्च स्वात्मना समयूयुजत् । युक्तात्मनस्ततस्तस्य ततो मात्रा स्वयंभुवा ॥ ३
 तमभिध्यायतः सर्गं प्रयत्नोऽभूत्प्रजापतेः । ततोऽस्य जघनात्पूर्वमसुरा जज्ञिरे सुताः ॥ ४
 असुः प्राणः स्मृतो विप्रैस्तज्जन्मानस्ततोऽसुराः । यया सृष्टाः सुरास्तन्वा तां तनुं स व्यपो(पौ)हत्
 साऽपविद्धा तनुस्तेन (*सद्यो रात्रिरजायत । सा तमोवहुला यस्मात्ततो रात्रिस्त्रियामिका ॥ ६
 आवृतास्तमसा रात्रौ प्रजास्तस्मात्स्वयंभुवः । दृष्ट्वा सुरास्तु देवेशस्तनुमन्यामपद्यत ॥ ७
 अव्यैक्तां सत्त्वबहुलां ततस्तां सोऽभ्ययूयुजत् । ततस्तां युञ्जतस्तस्य मियमासीत्प्रभोः किल ८
 ततो मुखे समुत्पन्ना दीव्यतस्तस्य देवताः । यतोऽस्य दीव्यतो जातास्तेन देवाः प्रकीर्तिताः ९
 धातुर्दिवीति यः प्रोक्तः ऋषिदायां स विभाव्यते । तस्यां तन्वां तु दिव्यायां जज्ञिरे तेन देवताः
 देवान्सृष्ट्वाऽथ देवेशस्तनुमन्यामपद्यत । †उत्सृष्टा सा तनुस्तेन सद्यो हस्तादजायत ॥ ११
 †तस्माद्देहःकर्मयुक्तो देवताः समुपासते । सत्त्वमात्रात्पिकां देवस्ततोऽन्यां सोऽभ्यपद्यत ॥ १२
 पितृवन्मन्यमानस्तान्पुत्रान्माध्यायत प्रभुः । पितरो ह्युपपक्षाभ्यां राव्यहोरन्तराऽसृजत् ॥ १३
 तस्मात्ते पितरो देवाः पुत्रत्वं तेन तेषु तत् । । यया सृष्टास्तु पितरस्तां तनुं स व्यपो(पौ)हत् ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । † इदमर्थं क. ख. पुस्तकयोर्नास्ति । + इदमर्थं नास्ति क. ख. ग. पुस्तकेषु ।

१ ख. साधनाः । २ ग. विनिताः । ६. विधिताः । ३ घ. 'भुवा । व' । ४ ख. 'सुरात्पि' । ५ ख. 'यमा म' ।
 ६ ड. 'स्यातानु' । ७ ख. घ. ड. 'न्मानुषांश्च च' । ८ ड. 'सहयु' । ९ क. ग. घ. मात्राः स्व' । १० क. विप्रास्त' । ११ क.
 सः । १२ ग. ड. 'यं त्युत । ट' । १३ ख. 'व्यक्तं सा च बहुला तत' । १४ ख. ड. 'तन् । साऽ' ।

साऽपविद्धा तनुस्तेन) सद्यः संध्या म(ह्य)जायत । तस्माद्दृष्टु देवानां रात्रिर्या साऽऽमुरी स्मृता
 तयोर्मध्ये तु वै पैत्री या तनुः मा गरीयसी । तस्माद्देवासुगः सर्व ऋपयो मनवस्तथा ॥ १६
 ते युक्तास्तामुपामन्ते ब्रह्मणो मध्यमां तनुम् । ततोऽन्यां स पुनर्ब्रह्मा तनुं वै प्रत्यपद्यत ॥ १७
 रजोमात्रात्मिकायां तु मनसा साऽसृजत्प्रभुः । रजःप्रायात्ततः सोऽथ मानसानसृजत्सुतान् १८
 मनसस्तु ततस्तस्य मानसा(स्यो) जाज्ञिरे प्रजाः । [*दृष्ट्वा पुनः प्रजाश्चापि स्वां तनुं तामपी(पौ)हत
 साऽपविद्धा तनुस्तेन ज्योत्स्ना सद्यस्त्वजायत । तस्माद्भवन्ति संहृष्टा ज्योत्स्नाया उद्भवे प्रजाः]
 इत्येतास्तनवस्तेन व्यपविद्धा महात्मना । सद्यो रात्र्यहनी चैव संध्या ज्योत्स्ना च जज्ञिरे ॥२१
 ज्योत्स्ना संध्या तथाऽहश्च सत्त्वमात्रात्मकं स्वयम् । तमोमात्रात्मिका रात्रिः सा वै तस्मान्नियामिका
 तस्माद्देवा दिव्यतैन्वा हृष्टाः सृष्टा मुखात्तु वै । यस्मात्तेषां दिवा जन्म बलिनस्तेन ते दिवा ॥
 तन्वा यदसुरात्रात्रौ जघनादसृजत्प्रभुः । प्राणेभ्यो-रात्रिजन्मानो ह्यमह्या निशि तेन ते ॥ २४
 एतान्येव भविष्याणां देवानामसुरैः सह । पितृणां मानवानां च अतीतानामतेषु वै ॥ २५
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु निमित्तानि भवन्ति हि । ज्योत्स्ना रात्र्यहनी संध्या चत्वार्याभासितानि वै ॥
 भान्ति यस्मात्ततोऽभा(म्भांसि) भाशब्दोऽयं मनीषिभिः । व्याप्तिदीप्त्यां निगदितः पुनश्चाऽऽह
 प्रजापतिः ॥ २७

सोऽम्भांस्येतानि दृष्ट्वा तु देवदानवमानवान् । पितृंश्च वाऽसृजत्सोऽन्यानात्मनो विबुधान्पुनः २८
 तामुन्कृत्य तनुं कृत्वां ततोऽन्यामसृजत्प्रभुः । मूर्तिं रजस्तमःप्रायां पुनरेवाभ्ययुजत् ॥ २९
 अन्धकारे क्षुधाविष्टस्ततोऽन्यां सृजते पुनः । तेन सृष्टाः क्षुधात्मानस्तेऽम्भांस्यादातुमुद्यताः ॥३०
 अम्भांस्येतानि रक्षाम उक्तवन्तश्च तेषु च । राक्षसास्ते स्मृता लोके क्रोधात्मानो निशाचराः ॥
 येऽब्रुवन्क्षिणुमोऽम्भांसि तेषां हृष्टाः परस्परम् । तेन ते कर्मणा यज्ञा गुह्यकाः क्रूरकर्मिणः ॥३२
 रक्षणे पालने चापि धातुरेष विभाव्यते । य एष क्षितिधातुर्वै क्षयणे संनिरुच्यते ॥ ३३
 तान्दृष्ट्वा ह्यप्रियेणास्य केशाः शीर्यन्त(?) धीमतः । शीतोष्णाश्चोच्छ्रिता धूर्ध्वं तदाऽरोहन्त तं प्रभुम्
 हीना मच्छिरसो व्याला यस्माच्चैवापसर्पिताः । (+व्यालात्मानः स्मृता व्याली हीनत्वादहयः
 स्मृताः ॥ ३५

पन्नत्वात्पन्नगाश्चैव सर्पाश्चैवापसर्पिणः ।) तेषां पृथिव्यां निलयाः सूर्याचन्द्रमसोरधः ॥ ३६
 तस्य क्रोधोद्भवो योऽसावग्निगर्भसुदारुणः । स तु सर्पसहोत्पन्नानाविवेश विषात्मकान् ॥ ३७
 सर्पान्सृष्ट्वा ततः क्रोधात्क्रोधात्मा(त्म)नो विनिर्ममे । वर्णेन कपिशेनोगास्ते भूताः पिशिताशनाः
 भूतत्वात्ते स्मृता भूताः पिशाचाः पिशिताशनार्त्त । धयन्तो गास्ततस्तस्य गन्धर्वा जज्ञिरे तर्दाँ ॥
 धयतीत्येष धातुर्वै पानार्थे परिपठ्यते । पिबन्तो जज्ञिरे गास्तु गन्धर्वास्तेन ते स्मृताः ॥ ४०

* एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतश्लोको न दृश्यते ख. ग घं पुस्तकेषु ।

१ घ. प्रथम् । २ ख. दिवा तन्वा दृष्ट्वा सृ । ग. दिव्यतत्त्वदृष्टाः सृ । घ. दिवा तन्वा दृष्टासृ । ड. दिवात-
 त्वादृष्टान्मृष्टा । ३ क. 'तत्त्वा ह' । ४ ख ग घ ड. जग्नुनः । प्रा । ५ क. सर्वेषां । ६ ख विविधात्पुनः । घ. 'विवि-
 धान्पु' । ७ ख. घ. ड. 'तोऽन्यां प्राप्य स प्रभुः । ८ ख. वै । ग घ ये । ड. ते । ९ ड. 'कर्मण' । १० ख. ग.
 'वैक्षिण्ये । घ. 'वैक्षिण्ये । ११ क. लादीन' । १२ ड. 'पांथाप्यु' । १३ क. च. 'त् । वयतो गा' । १४ क.
 'दा । ध्याय' । १५ क. ग. 'वै यात्रार्थे ।

(देवादिष्टिकथनम्)

अष्टास्वेतासु सृष्टासु देवयोनिषु स प्रभुः । ततः स्वच्छन्दतोऽन्यानि वयांसि वयसोऽसृजत् ४१
 छाद्यतस्तानि च्छदांसि वयसोऽपि वयांस्यपि । शून्यान्ट्ट्रा तु देवो वै सृजत्पक्षिगणानपि ४२
 मुखतोऽजान्ससर्जाथ वक्षसश्च वयोऽसृजत् । गाथैवायोदराद्ब्रह्मा पार्श्वभ्यां च विनिर्ममे ॥ ४३
 पद्भ्यां चाश्वान्समातद्गाञ्छरभान्गवयान्मृगान् । उष्ट्रानश्वतरांश्चैव ताश्चान्पाथैव जातयः ॥ ४४
 ओपध्यः फलमूलानि रोमतस्तस्य जक्षिरे । एवं पशोपधीः सृष्ट्वा न्ययुज्जत्सोऽध्वरे प्रभुः ॥ ४५
 तस्मादादौ तु कल्पस्य त्रेतायुगमुखे तदा । गौरजः पुरुषो मेघो ह्यश्वोऽश्वतरगर्दभौ ॥ ४६
 एतान्प्राम्यान्पशूनाद्दुरारण्यांश्च निबोधत । श्वापदा द्विखुरो हस्ती वानरः पक्षिपञ्चमाः ॥ ४७
 छन्दकाः पशवः सृष्टाः सप्तमास्तु सरीसृपाः । गायत्रं वरुणं चैव त्रिवृत्सौम्यं रथंतरम् ॥ ४८
 अग्निष्टोमं च यज्ञानां निर्ममे प्रथमान्मुखात् । छन्दांसि त्रैष्टुभं कर्म स्तोमं पञ्चदशं तथा ॥ ४९
 बृहत्सामपथोवयं च दक्षिणात्सोऽसृजन्मुखात् । (*सामानि जगती छन्दःस्तोमं* पञ्चदशं तथा ॥
 वैरूप्यमतिरात्रं च पश्चिमादसृजन्मुखात् ।) एकविंशमथर्वाणमाप्तोर्यामाणमेव च ॥ ५१
 अनुष्टुभं सवैराजमुत्तरादसृजन्मुखात् । विद्युतोऽशनिमेघांश्च रोहितेन्द्रधनूंषि च ॥ ५२
 षयांसि च ससर्जाऽऽदौ कल्पस्य भगवान्प्रभुः । उच्चावचानि भूतानि गात्रेभ्यस्तस्य जक्षिरे ५३
 घृक्षणस्तु प्रजासर्गं सृजतो हि प्रजापतेः । सृष्ट्वा चतुष्टयं पूर्वं देवासुरपितृन्प्रजाः ॥ ५४
 ततः सृजति भूतानि स्यावराणि चराणि च । यज्ञान्पिशाचान्गन्धर्वास्त्रैवाप्सरसां गणान् ॥
 नरकिंनररक्षांसि वयःपशुमृगोरगान् । अव्ययं च व्ययं चैव यदिदं स्याणुजद्गमम् ॥ ५६
 तेषां ये यानि कर्माणि प्राक्सृष्ट्यां प्रतिपेदिरे । तान्येव प्रतिपद्यन्ते सृज्यमानाः पुनः पुनः ॥ ५७
 हिंसाहिंसे मृदुकूरे धर्माधिर्मावृतानृते । तद्भाविताः प्रपद्यन्ते तस्मात्तत्तस्य रोचते ॥ ५८
 महाभूतेषु नानात्वमिन्द्रियार्थेषु मूर्तिषु । विनियोगं च भूतानां धातैव व्यदधात्स्वयम् ॥ ५९
 केचित्पुरुषकारं तु प्राहुः कर्म च मानवाः । दैवमित्यपरे विनाः स्वभावं दैवचिन्तकाः ॥ ६०
 पौरुषं कर्म दैवं च फलवृत्तिस्वभावतः । न चैकं न पृथग्भावमधिकं न तयोर्विदुः ॥ ६१
 एतदेवं(कं) च नैकं च न चोभे न च त्राऽप्युभे । कर्मस्थान्विपयान्मूयुः सत्त्वस्याः समदर्शिनः
 नाम रूपं च भूतानां कृतानां च प्रपद्यन्तम् । वेदशब्देभ्य एवाऽऽर्शा निर्ममे स महेश्वरः ॥ ६३
 ऋषीणां नामधेयानि याश्च वेदैर्षु दृष्टयः । शर्वैर्यन्ते प्रसूनानां तान्येवास्य दधाति सः ॥ ६४
 ययर्तावृत्तुलिङ्गानि नानारूपाणि पर्यये । दृश्यन्ते तानि तान्येव तथा भावा युगादिषु ॥ ६५
 एवंविधामु सृष्टासु ब्रह्मणाऽव्यक्तजन्मना । शर्वैर्यन्ते महदयन्ते सिद्धिमाश्रित्य मानमीम् ॥ ६६
 एवं भूतानि सृष्टानि चराणि स्यावराणि च । यदाऽस्य ताः प्रजाः सृष्टा न व्यचर्धन्त धीमताः
 अधान्यान्मानसान्पुत्रान्सदृशानात्मनोऽसृजत् । भृगुं पुरुस्त्वं पुरुहं क्रतुमाद्विरमं तथा ॥ ६८
 मरीचिं दक्षमत्रिं च वसिष्ठं चैव मानमम् । नच ब्रह्माण इत्येते पुराणे निर्धेयं गताः ॥ ६९
 तेषां ब्रह्मात्मकानां वै सर्वेषां ब्रह्मवादिनाम् । ततोऽसृजन्पुनर्भक्षा रुद्रं रोपात्ममंभरम् ॥ ७०

* धर्मविज्ञानसंग्रहस्यो प. पुस्तके नास्ति ।

१ स. प. द. 'वि । पशुमृगान् । २ स. ग. प. द. 'सूक्तो रोमन्वरा' । ३ स. 'जाः । उष्ट्राः । ४. द.
 'जाः । अश्वः । ५. 'जाः । उष्ट्राः । ६ स. छन्दः पञ्चदशसंज्ञाया । ७ स. द. 'स समद' । ८ स. 'धर्मोय' ।
 ७ स. प. देवो । ८ स. प. 'सृष्ट' । ९ स. मानवेतापे । १० स. प. 'वि स्वारतापे यथा' । ११ स. प. द.
 'ययो मः । ११ ।

- संकल्पं चैव धर्मं च पूर्वेषामपि पूर्वजः । अग्रे ससर्ज वै ब्रह्मा मानसानात्मनः समान् ॥ ७१
- सनन्दनं ससनकं विद्वांसं च सनातनम् । सनत्कुमारं च विभुं सनकं च सनन्दनम् ॥ ७२
- न ते लोकेषु सज्जन्ते निरपेक्षाः सनातनाः । सर्वे ते ह्यागतज्ञाना वीतरागा विमत्सराः ॥ ७३
- तेष्वेवं निरपेक्षेषु लोकवृत्तानुकारणात् । हिरण्यगर्भो भगवान्परमेष्ठी ह्यचिन्तयत् ॥ ७४
- तस्य रोषात्समुत्पन्नः पुरुषोऽर्कसमद्युतिः । अर्धनारीनरवपुस्तेजसा ज्वलनोपमः ॥ ७५
- सर्वे तेजोमयं जातमादित्यसमतेजसम् । विभजाऽऽत्मानमित्युक्त्वा तत्रैवान्तरधीयत ॥ ७६
- एवमुक्त्वा द्विधा भूतः पृथक्स्त्री पुरुषः पृथक् । स चैकादशधा जज्ञे अर्धमात्मानमीश्वरः ॥ ७७
- तेनोक्तास्ते महात्मानः सर्वे एव महात्मना । जगतो बहुलीभावमधिकृत्य हितैपिणः ॥ ७८
- लोकवृत्तान्तहेतोर्हि प्रयतध्वमतन्द्रिताः । विश्वं विश्वस्य लोकस्य स्थापनाय हिताय च ॥ ७९
- एवमुक्तास्तु रुरुदुर्दुद्रुवुश्च समन्ततः । रोदनाद्भवणाच्चैव रुद्रा नाम्नेति विश्रुताः ॥ ८०
- यैर्हि व्याप्तमिदं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् । तेषामनुत्तरा लोके सर्वलोकपरायणाः ॥ ८१
- नैकनागायुतवला विक्रान्ताश्च गणेश्वराः । तत्र या सा महाभागा शंकरस्यार्धकायिनी ॥ ८२
- प्रागुक्ता न मया तुभ्यं स्त्री स्वयंभोर्मुखोद्भवा । कायार्धं दक्षिणं तस्याः शुक्लं वामं तथाऽसितम् ॥
- आत्मानं विभजस्वेति सोक्ता देवी स्वयंभुवा । सर्वा तु प्रोक्ता द्विधा भूता शुक्ला कृष्णा च वै द्विजाः
- तस्या नामानि वक्ष्यामि शृणुध्वं सुसमाहिताः । स्वाहा स्वधा महाविद्या मेधा लक्ष्मीः सरस्वती
- अपर्णा चैर्कर्पणा च तथा स्यादैव पाटला । उमा हैर्मवती पृष्ठी कल्याणी चैव नामतः ॥ ८६
- ख्यातिः प्रज्ञा महाभागा लोके गौरीति विश्रुता । विश्वरूपमथाऽऽर्यायाः पृथग्देहविभावनात् ॥
- शृणु संक्षेपतस्तस्या यथावदनुपूर्वशः । प्रकृतिर्नियता रौद्री दुर्गा भद्रा प्रमाथिनी ॥ ८८
- कालरात्रिर्महामाया रेवती भूतनायिका । द्वापरान्तविकारेषु देव्या नामानि मे शृणु ॥ ८९
- गौतमी कौशिकी आर्या चण्डी कात्यायनी सती । कुमारी यादत्री देवी वरदा कृष्णापिङ्गला ॥
- पार्श्वध्वजा शूलधरा परमब्रह्मचारिणी । माहेन्द्री चेन्द्रभगिनी वृषकन्यैकवासिनी ॥ ९१
- अपराजिता बहुभुजा प्रगल्भा सिंहवाहिनी । एकांनंसा(शा) दैत्यहनी माया महिर्पर्मोदिनी ॥ ९२
- अमोघा विन्ध्यनिलया विक्रान्ता गणनायिका । देवीनामविकाराणि इत्येतानि यथाक्रमम् ९३
- भद्रकाल्यास्तवोक्तानि देव्या नामानि तत्त्वतः । ये पठन्ति नरास्तेषां विद्यते न पराभवः ॥ ९४
- अरण्ये प्रान्तरे वाऽपि पुरे वाऽपि गृहेऽपि वा । रक्षामेतां प्रयुञ्जीत जले वाऽपि स्थलेऽपि वा ॥
- व्याघ्रकुम्भीरचौरेभ्यो भूतस्थाने विशेषतः । आधिप्यपि च सर्वासु(र्वेषु) देव्या नामानि कीर्तयेत्
- अर्भकग्रहभूतैश्च पूतनामातृभिः सदा । अभ्यर्दितानां बालानां रक्षामेतां प्रयोजयेत् ॥ ९७
- महादेवी कुले द्वे तु प्रज्ञा श्रीश्च प्रकीर्त्यते । आभ्यां देवीसहस्राणि यैर्व्याप्तमखिलं जगत् ॥ ९८
- साऽसृजद्यवसायं तु धर्मं भूतमुखावहम् । संकल्पं चैव कल्पादौ जज्ञिरेऽव्यक्तयोर्नितं ॥ ९९
- मानसश्च रुचिर्नाम विज्ञेयो ब्रह्मणः सुतः । प्राणात्स्वादसृजदक्षं चक्षुर्भ्यां च मरीचिर्नम् ॥ १००

१ प. 'रं चतुरं स' । स. द. 'रं धरितु सन' । २ स. द. 'कपराङ्गणाः । घ. 'कवरा गणाः । ३ क. 'का तु म' । ४ क. ग. घ. ङ. सा तस्रोक्ता । ५ स. ग. घ. ङ. अवर्णा । ६ स. ग. घ. ङ. 'कवर्णा । ७ घ. ङ. 'देकपा' । ८ घ. दिनवती । ९ घ. ङ. 'नायका । १० स. बदिर्प' । ११ स. ग. घ. ङ. 'नधारी प' । १२ स. घ. ङ. 'कन्य- बयासा । भ' । १३ ग. 'तणा । भ' । १४ क. 'कानसा । १५ द. 'मर्दिनी । १६ स. घ. भूतं शु' । १७ घ. 'निजः । मा' । १८ क. 'पिष्टम् । घ' ।

(मन्वन्तरवर्णनम्)

भृगुस्तु हृदयाज्जज्ञे ऋषिः सलिलजन्मनः । शिरसोऽङ्गिरसं चैव श्रोत्रार्दत्रिस्तथैव च ॥ १०१
 पुलस्त्यं च तथोदानाद्यानाच्च पुलहं पुनः । समानजं वशिष्ठं तु अपानान्निर्ममे क्रतुम् ॥ १०२
 अभिमानात्मकं भद्रं निर्ममे नीललोहितम् । इत्येते ब्रह्मणः पुत्राः प्राणजा द्वादश स्मृताः १०३
 इत्येते मानसाः पुत्रा विज्ञेया ब्रह्मणः सुताः । भृगवादयस्तु ये सृष्टा नैवैते ब्रह्मवादिनः ॥ १०४
 शृहमोधिनिः पुराणास्ते धर्मस्तैः प्राक्प्रवर्तितः । द्वादशैते प्रवर्तन्ते सह रुद्रेण वै प्रजाः ॥ १०५
 ऋभुः सनत्कुमारस्तु द्वावेतावूर्ध्वरेतसौ । पूर्वोत्पन्नौ पुरा तेभ्यः सर्वेषामपि पूर्वजौ ॥ १०६
 व्यतीते प्रथमे कल्पे पुराणे लोकसाधकौ । वैराजे तावुभौ लोके तेजः संक्षिप्य चाऽऽस्थितौ ॥
 तावुभौ योगधर्माणावारोप्याऽऽत्मानमात्मनि । प्रजाधर्मं च कामं च वर्तयेतां महौर्जसौ ॥ १०८
 यथोत्पन्नस्तथैवेह कुमार इति चोच्यते । तस्मात्सनत्कुमारोऽयमिति नामास्य कीर्तितम् ॥ १०९
 तेषां द्वादश ते वंशा दिव्या देवगुणान्विताः । क्रियावन्तः प्रजावन्तो महर्षिभिरलंकृताः ॥ ११०
 इत्येव करणोद्भूतो लोकान्स्त्रष्टुं स्वयंभुवः । महदादित्रिशेषान्तो विकारः प्रकृतेः स्वयम् ॥ १११
 चन्द्रसूर्यप्रभालोको ग्रहनक्षत्रमण्डितः । नदीभिश्च समुद्रैश्च पर्वतैश्च समावृतः ॥ ११२
 पुरैश्च विविधाकारैः प्रीतैर्जनपदैस्तथा । तस्मिन्ब्रह्मवनेऽव्यक्ते ब्रह्मा चरति शर्वरीम् ॥ ११३
 अव्यक्तवीजप्रभवस्तस्यैवानुग्रहोत्थितः । बुद्धिस्कन्धमयश्चैव इन्द्रियाङ्कुरकोटरः ॥ ११४
 महाभूतप्रशाखश्च विशेषैः पत्रवांस्तथा । धर्माधर्मसुपुष्पस्तु सुखदुःखफलोदयः ॥ ११५
 आजीवः सर्वभूतानामयं वृक्षः सनातनः । एतद्ब्रह्मवनं चैव ब्रह्मवृक्षस्य तस्य ह ॥ ११६
 अव्यक्तं कारणं यत्तु नित्यं सदसदात्मकम् । इत्येपोऽनुग्रहः सर्गो ब्रह्मणः प्राकृतस्तु यः ११७
 मुख्यादयस्तु पद्सर्गा वैकृता बुद्धिपूर्वकाः । त्रैकाले समवर्तन्त ब्रह्मणस्तेऽभिमानिनः ॥ ११८
 सर्गाः परस्परस्याथ कारणं ते बुधैः स्मृताः । दिव्यौ सुपर्णौ सयुजौ सशाखौ पटविद्रुमौ ॥
 एकस्तु यो द्रुमं वेत्ति नान्यः सर्वात्मनस्ततः ॥ ११९

द्यौर्मूर्धानं यस्य त्रिर्भाः स्तुवन्ति खं नाभिर्वै चन्द्रसूर्यौ च नेत्रे ॥

दिशः श्रोत्रे चरणौ चास्य भूमिः सोऽचिन्त्यात्मा सर्वभूतप्रसृतिः ॥ १२०

वक्राद्यस्य ब्राह्मणाः संप्रसूता यद्वृक्षस्तः क्षत्रियाः पूर्वभागे ॥

वैश्याश्चोरोर्यस्य पट्यां च शूद्राः सर्वे वर्णा गात्रतः संप्रसूताः ॥ १२१

महेश्वरः परोऽव्यक्तादण्डमव्यक्तसंभवम् । अण्डाज्जज्ञे पुनर्ब्रह्मा येन लोकाः कृतास्त्वमे ॥ १२२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते देवासृष्टिवर्णनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

• आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—९०८

अथ दशमोऽध्यायः ।

मन्वन्तरवर्णनम् ।

सूत उवाच—

एवं भूतेषु लोकेषु ब्रह्मणा लोककर्तृणा । यदा ता न प्रवर्तन्ते प्रजाः केनापि हेतुना ॥ १

१ क. 'दत्रि तथै' । २ ड. 'दशाः स्मृ' । ३ क. ख. न चैते । ४ ख. ग. घ. ङ. 'त्पन्नाः पुं' । ५ ख. घ. ङ. 'वर्जैः । व्य' । ६ क. ग. 'जसा । य' । ७ ड. 'दिव्यदे' । ८ ड. 'चरितश' । ९ ख. घ. 'मिसपु' । १० ख. घ. ङ. 'तानां ब्रह्मवृ' । ११ क. ग. 'क्षयलं चै' । १२ ख. घ. ङ. 'काल्ये सं' । १३ ग. घ. ङ. 'प्रा भुवन्ति । १४ क. नाभि वै च' ।

संकल्पं चैव धर्मं च पूर्वेषामपि पूर्वजः । अग्रे ससर्ज वै ब्रह्मा मानसानात्मनः समान् ॥ ७१
सनन्दनं ससनकं विद्वांसं च सनातनम् । सनत्कुमारं च विभुं सनकं च सनन्दनम् ॥ ७२
न ते लोकेषु सज्जन्ते निरपेक्षाः सनातनाः । सर्वे ते ह्यागतज्ञाना वीतरागा विमत्सराः ॥ ७३
तेष्वेवं निरपेक्षेषु लोकवृत्तानुकारणात् । हिरण्यगर्भो भगवान्परमेष्ठी ह्यचिन्तयत् ॥ ७४
तस्य रोषात्समुत्पन्नः पुरुषोऽर्कसमद्युतिः । अर्धनारीनरवपुस्तेजसा ज्वलनोपमः ॥ ७५
सर्वं तेजोमयं जातमादित्यसमतेजसम् । विभजाऽऽत्मानमित्युक्त्वा तत्रैवान्तरधीयत ॥ ७६
एवमुक्त्वा द्विधा भूतः पृथक्स्त्री पुरुषः पृथक् । स चैकादशधा जज्ञे अर्धमात्मानमीश्वरः ॥ ७७
तेनोक्तास्ते महात्मानः सर्वे एव महात्मना । जगतो बहुलीभावमधिकृत्य हितैषिणः ॥ ७८
लोकवृत्तान्तहेतोर्हि प्रयतध्वमतन्द्रिताः । विश्वं विश्वस्य लोकस्य स्थापनाय हिताय च ॥ ७९
एवमुक्तास्तु रुरुदुर्दुमुवुश्च समन्ततः । रोदनाद्भवणाच्चैव रुद्रा नाम्नेति विश्रुताः ॥ ८०
यैर्हि व्याप्तमिदं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् । तेषामनुत्तरा लोके सर्वलोकेपरायणाः ॥ ८१
नैकनागायुतवला विक्रान्ताश्च गणेश्वराः । तत्र या सा महाभागा शंकरस्यार्धकायिनी ॥ ८२
प्रागुक्ता न मया तुभ्यं स्त्री स्वयंभोर्मुखोद्भवा । कायार्धं दक्षिणं तस्याः शुक्लं वामं तथाऽसितम् ॥
आत्मानं विभजस्वेति सोक्ता देवी स्वयंभुवा । सर्वा तु प्रोक्ता द्विधा भूता शुक्ला कृष्णा च वै द्विजाः
तस्या नामानि वक्ष्यामि शृणुध्वं सुसमाहिताः । स्वाहा स्वधा महाविद्या मेधा लक्ष्मीः सरस्वती
अपर्णा चैर्पर्णा च तथा स्यादेव पाटला । उमा हैर्मवती पृष्ठी कल्याणी चैव नामतः ॥ ८६
ख्यातिः मज्ञा महाभागा लोके गौरीति विश्रुता । विश्वरूपमथाऽऽर्यायाः पृथग्देहविभावात् ॥
शृणु संक्षेपतस्तस्या यथावदनुपूर्वशः । प्रकृतिर्नियता रौद्री दुर्गा भद्रा प्रमाथिनी ॥ ८८
कालरात्रिर्महामाया रेवती भूतनायिका । द्वापरान्तविकारेषु देव्या नामानि मे शृणु ॥ ८९
गौतमी कौशिकी आर्या चण्डी कात्यायनी सती । कुमारी यादवी देवी वरदा कृष्णपिङ्गला ॥
धार्हर्ध्वजा शूलधरा परमब्रह्मचारिणी । माहेन्द्री चेन्द्रभगिनी वृषकेन्यैकवासिनी ॥ ९१
अपराजिता बहुभुजा प्रगल्भा सिंहवाहिनी । एकांनंता(शा) दैत्यहनी माया महिर्पमैदिनी ॥ ९२
अमोघा विन्ध्यनिलया विक्रान्ता गणनायिका । देवीनामविकाराणि इत्येतानि यथाक्रमम् ९३
भद्रकाल्यास्तवोक्तानि देव्या नामानि तत्त्वतः । ये पठन्ति नरास्तेषां विद्यते न पराभवः ॥ ९४
अरण्ये प्रान्तरे वाऽपि पुरे वाऽपि गृहेऽपि वा । रक्षामेतां प्रयुञ्जीत जले वाऽपि स्थलेऽपि वा ॥
व्याघ्रकुम्भीरर्चारेभ्यो भूतस्थाने विशेषतः । आधिप्वपि च सर्वासु(र्वेषु) देव्या नामानि कीर्तयेत्
अर्भकग्रहभूतैश्च पूतनामातृभिः सदा । अभ्यर्दितानां बालानां रक्षामेतां प्रयोजयेत् ॥ ९७
महादेवी कुले द्वे तु मज्ञा श्रीश्च प्रकीर्त्यते । आभ्यां देवीसहस्राणि यैर्व्याप्तमखिलं जगत् ॥ ९८
साऽष्टजह्यवसायं तु धर्मं भूतसुखावहम् । संकल्पं चैव कल्पादौ जज्ञिरेऽव्यक्तयोर्निर्तः ॥ ९९
मानसश्च रुचिर्नाम विज्ञेयो ब्रह्मणः सुतः । प्राणात्स्वादसृजदक्षं चक्षुर्भ्यां च मरीचिर्नम् ॥ १००

१ प. 'रं चगुर्दं तं' । स. द. 'रं चरितु सनं' । २ स. द. 'अपराजिताः' । प. 'अपरा गणाः' । ३ क. 'का
तु मं' । ४ क. स. प. द. सा तशोक्ता । ५ स. ग. प. द. अर्चना । ६ स. ग. प. द. 'कवर्णा' । ७ घ. द. 'देव्या' ।
८ घ. दिमवती । ९ प. द. 'नायका' । १० स. चरिर्ध्वं । ११ स. ग. प. द. 'लयापीप' । १२ स. घ. द. 'कन्य-
कालसा । भ' । १३ ग. 'तया । भ' । १४ क. 'कानता' । १५ द. 'मर्दनी' । १६ स. प. भूतं सु' । १७ घ. 'निजः ।
तां' । १८ क. 'विद्वत् । भू' ।

(मन्वन्तरवर्णनम्)

भृगुस्तु हृदयाज्जज्ञे ऋषिः सलिलजन्मनः । शिरसोऽङ्गिरसं चैव श्रोत्रार्दत्रिस्तथैव च ॥ १०१
 पुलस्त्यं च तथोदानाध्यानाच्च पुलहं पुनः । समानजं वशिष्ठं तु अपानान्निर्ममे क्रतुम् ॥ १०२
 अभिमानात्मकं भद्रं निर्ममे नीललोहितम् । इत्येते ब्रह्मणः पुत्राः प्राणजा द्वादश स्मृताः १०३
 इत्येते मानसाः पुत्रा विज्ञेया ब्रह्मणः सुताः । भृग्वादयस्तु ये सृष्टा नैवैते ब्रह्मवादिनः ॥१०४
 गृहमेधिनः पुराणास्ते धर्मस्तैः प्राक्प्रवर्तितः । द्वादशैते प्रवर्तन्ते सह रुद्रेण वै प्रजाः ॥ १०५
 ऋभुः सनत्कुमारस्तु द्वावेतावूर्ध्वरेतसौ । पूर्वोत्पेन्नौ पुरा तेभ्यः सर्वेषामपि पूर्वजौ ॥ १०६
 व्यतीते प्रथमे कल्पे पुराणे लोकसाधकौ । वैराजे तावुभौ लोके तेजः संक्षिप्य चाऽऽस्थितौ ॥
 तावुभौ योगधर्माणावारोप्याऽऽत्मानमात्मनि । प्रजाधर्मं च कामं च वर्तयेतां महौर्जसौ ॥ १०८
 यथोत्पन्नस्तथैवेह कुमार इति चोच्यते । तस्मात्सनत्कुमारोऽयमिति नामास्य कीर्तितम् ॥ १०९
 तेषां द्वादश ते वंशा दिव्या देवगुणान्विताः । क्रियावन्तः प्रजावन्तो महर्षिभिरलंकृताः ॥११०
 इत्येष करणोद्भूतो लोकान्स्त्रष्टुं स्वयंभुवः । महदादित्रिशेषान्तो विकारः प्रकृतेः स्वयम् ॥ १११
 चन्द्रसूर्यप्रभालोको ग्रहनक्षत्रमण्डितः । नदीभिश्च समुद्रैश्च पर्वतैश्च समावृतः ॥ ११२
 पुरैश्च विविधाकारैः प्रीतैर्जनपदैस्तथा । तस्मिन्ब्रह्मवनेऽव्यक्ते ब्रह्मा चरति शर्वरीम् ॥ ११३
 अव्यक्तवीजप्रभवस्तस्यैवानुग्रहोत्थितः । बुद्धिस्कन्धमयश्चैव इन्द्रियाङ्कुरकोटरः ॥ ११४
 महाभूतप्रशास्त्रश्च विशेषैः पत्रवांस्तथा । धर्माधर्मसुपुष्पस्तु सुखदुःखफलोदयः ॥ ११५
 आजीवः सर्वभूतानामयं वृक्षः सनातनः । एतद्ब्रह्मवनं चैव ब्रह्मवृक्षस्य तस्य ह ॥ ११६
 अव्यक्तं कारणं यत्तु नित्यं सदसदात्मकम् । इत्येषोऽनुग्रहः सर्गो ब्रह्मणः प्राकृतस्तु यः ११७
 मुख्यादयस्तु पद्सर्गा वैकृता बुद्धिपूर्वकाः । त्रैकाले समवर्तन्त ब्रह्मणस्तेऽभिमानिनः ॥ ११८
 सर्गाः परस्परस्याथ कारणं ते बुधैः स्मृताः । दिव्यौ सुपर्णौ सयुजौ सशाखौ पटविद्रुमौ ॥
 एकस्तु यो क्रुमं वेत्ति नान्यः सर्वात्मनस्ततः ॥ ११९

द्यौर्मूर्धानं यस्य विर्भावः स्तुवन्ति खं नाभिर्वै चन्द्रसूर्यौ च नेत्रे ॥

दिशः श्रोत्रे चरणौ चास्य भूमिः सोऽचिन्त्यात्मा सर्वभूतप्रसृतिः ॥ १२०

वक्राद्यस्य ब्राह्मणाः संप्रसूता यद्वक्षस्तः क्षत्रियाः पूर्वभागे ॥

वैश्याश्चोरोर्यस्य पद्भ्यां च शूद्राः सर्वे वर्णा गात्रतः संप्रसूताः ॥ १२१

महेश्वरः परोऽव्यक्तादण्डमव्यक्तसंभवम् । अण्डाज्जज्ञे पुनर्ब्रह्मा येन लोकाः कृतास्त्वमे ॥१२२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते देवादिप्रसृतिवर्णनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—९०८

अथ दशमोऽध्यायः ।

मन्वन्तरवर्णनम् ।

सूत उवाच—

एवं भूतेषु लोकेषु ब्रह्मणा लोककर्तृणा । यदा ता न प्रवर्तन्ते प्रजाः केनापि हेतुना ॥ १

१ क. 'दत्रि तथै' । २ ड. 'दशाः स्मृ' । ३ क. ख. न चैते । ४ ख. ग. घ. ड. 'तन्माः पु' । ५ ख. घ. ड. 'वजैः । च्य' । ६ क. ग. 'जसा । य' । ७ ड. दिव्यदे' । ८ ड. चरितरा' । ९ ख. घ. 'र्मसपु' । १० ख. घ. ड. 'तानां ब्रह्मवृ' । ११ क. ग. 'क्षमल चै' । १२ ख. घ. ड. 'काल्ये स' । १३ ग. घ. ड. 'प्रा भुवन्ति । १४ क. नाभि वै च' ।

तपोमात्रावृतो ब्रह्मा तदाप्रभृति दुःखितः । ततः स विदधे बुद्धिमर्थनिश्चयगामिनीम् ॥ २
 अथाऽऽत्मनि समस्त्राक्षीत्तमोमात्रां निधामिकाम् । राजसत्त्वं पराजित्य वर्तमानं स धर्मतः ॥ ३
 तप्यते तेन दुःखेन शोकं चक्रे जगत्पतिः । तमश्च व्यनुदत्तस्माद्रजस्तमसमावृणोत् ॥ ४
 तत्तमः प्रतिर्नुत्तं वै मिथुनं स व्यजायत । अधर्माघरणाञ्जज्ञे हिंसा शोकादजायत ॥ ५
 ततस्तस्मिन्समुद्भूते मिथुने चरणात्मनि । ततश्च भगवानासीत्प्रीतैश्चैवमशिश्रियत् ॥ ६
 स्वां तनुं स ततो ब्रह्मा तामपो(पौ)हृदभास्वराम् । द्विधाऽकरोत्स तं देहमर्धेन पुरुषोऽभवत् ॥ ७
 अर्धेन नारी सा तस्य शतरूपा व्यजायत । प्राकृतां भूतधार्त्रीं तां कामान्वै सृष्टवान्विभुः ॥ ८
 सा दिवं पृथिवीं चैव महिम्ना व्याप्य धिष्टिता । ब्रह्मणः सा तनुः पूर्वा दिवमावृत्य तिष्ठति ९
 या त्वर्धात्सृजते नारी शतरूपा व्यजायत । सा देवी नियुतं तप्त्वा तपः परमदुश्चरम् ॥ १०
 भर्तारं दीप्तयशसं पुरुषं प्रत्यपद्यत । स वै स्वायंभुवः पूर्वं पुरुषो मनुरुच्यते ॥ ११
 तस्यैकसप्ततियुगं मन्वन्तरमिहोच्यते । लब्ध्वा तु पुरुषः पत्नीं शतरूपामयोनिजाम् ॥ १२
 तथा स रमते सार्धं तस्मात्सा रतिरुच्यते । प्रथमः संप्रयोगः स कल्पादौ समवर्तत ॥ १३
 विराजमसृजद्ब्रह्मा सोऽभवत्पुरुषो विराट् । सै सप्तौत्सां सरूपास्तु वैराजस्तु मनुः स्मृतः ॥ १४
 स वैराजः प्रजासर्गः स सर्गे पुरुषो मनुः । वैराजात्पुरुषाद्दीराच्छतरूपा व्यजायत ॥ १५
 प्रियव्रतोत्तानपादौ पुत्रौ पुत्रवतां वरौ । कन्ये द्वे च महाभागे याभ्यां जाताः प्रजास्त्विमाः १६
 देवी नाम्ना तथाऽऽकूतिः प्रसूतिश्चैव ते शुभे । स्वायंभुवः प्रसूतिं तु दक्षाय व्यसृजत्प्रभुः ॥ १७
 (+प्राणो दक्षस्तु विज्ञेयः संकल्पो मनुरुच्यते । रुचेः प्रजापतेश्चैव आकूतिं प्रत्यपादयत् ॥ १८
 आकृत्यां मिथुनं जज्ञे मानसस्य रुचेः शुभम्) । यज्ञश्च दक्षिणा चैव यमकौ संवभूवतुः ॥ १९
 यज्ञस्य दक्षिणायां च पुत्रा द्वादश जज्ञिरे । यामा इति समाख्याता देवाः स्वायंभुवेऽन्तरे २०
 यमस्य पुत्रा यज्ञस्य तस्माद्यामास्तु ते स्मृताः । अजिताश्चैव शूकाश्च गणौ द्वौ ब्रह्मणः स्मृतौ २१
 यामाः पूर्वं परिक्रान्ता यतः संज्ञा दिवोकसः । स्वायंभुवसुतायां तु प्रसूत्यां लोकमातरः ॥ २२
 तस्यां कन्याश्चतुर्विंशदक्षस्त्वजनयत्प्रभुः । सर्वास्ताश्च महाभागाः सर्वाः कमललोचन्यः ॥ २३
 योगपत्न्यश्च ताः सर्वाः सर्वास्ता योगमातरः । *सर्वाश्च ब्रह्मवादिन्यः सर्वा विश्वस्य मातरः ॥
 श्रद्धा लक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिर्मेधा क्रिया तथा । बुद्धिर्लज्जा वपुःशान्तिः सिद्धिः कीर्तिस्त्रयोदशी
 पत्न्यर्थे प्रतिजग्राह धर्मो दाक्षायणीः प्रभुः । द्वाराण्येतानि चैवास्य विहितानि स्वयंभुवा ॥ २६
 ताभ्यः शिष्टा यंवीयस्य एकादश सुलोचनाः । ख्यातिः सत्यथ संभूतिः स्मृतिः प्रीतिः तितवत्
 संनतिश्चानसूया च ऊर्जा स्वाहा स्वधा तथा । तास्ततः प्रत्यपद्यन्त पुनरन्ये महर्षयः २७
 रुद्रो भृगुर्मरीचिश्च अङ्गिराः पुलहः क्रतुः । पुलस्त्योऽत्रिर्वशिष्ठश्च पितरोऽग्निस्तथैव च ॥ २८
 सतीं भवाय प्रायच्छत्ख्यातिं च भृगवे तथा । मरीचये च संभूतिं स्मृतिमाङ्गिरसे ददौ ॥ २९
 प्रीतिं चैव पुलस्त्याय क्षमां चै पुलहाय च । क्रतवे संनतिं नाम अनसूयां तथाऽत्रये ॥ ३०

+ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति । * इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ स. ग. ड. 'स्तघ स' । २ ड. 'नुम वै' । ३ ग. ड. 'स्त्रीतिथे' । घ. 'स्त्रीतिथेनम' । ४ घ. 'तरात्रि ता' ।
 स 'तरात्री' । ५ क. 'सप्तान्मानस' । ६ ख. 'भ्राद्र मातरुपां तु वै' । ७ ड. 'द्व्यागुरु' । घ. 'भ्राद्रा सारूपा तु वै' । ८ ग.
 घ. 'भुवोऽन्त' । ड. 'भुवान्त' । ९ ख. ग. घ. 'न्ता येऽन्तः स' । १० ख. यथा य' । ग. ड. यधीय' । घ. यवीयत्य ।

(मन्वन्तरवर्णनम्)

ऊर्जा ददौ वसिष्ठाय स्वाहां वै ह्यग्रे ददौ । स्वधां चैव पितृभ्यस्तु तास्वपत्यानि वक्ष्यते(?) ॥
एते सर्वे महाभागाः प्राज्ञाः स्वानुष्ठिताः स्थिताः । मन्वन्तरेषु सर्वेषु यावदाभूतसंप्लवम् ॥ ३३
श्रद्धा कामं विजज्ञे वै दर्पो लक्ष्मीसुतः स्मृतः । धृत्यास्तु नियमः पुत्रस्तुष्ट्याः संतोष उच्यते ३४
पुष्ट्या लाभः सुतश्चापि मेघापुत्रैः श्रुतस्तथा । क्रियायास्तु नयः प्रोक्तो दण्डः समय एव च ३५
बुद्धेर्वोधः सुतश्चापि अपमादश्च तावुभौ । लज्जाया विनयः पुत्रो व्यवसायो वैयोः सुतः ॥ ३६
क्षेमः शान्तिसुतश्चापि सुखं सिद्धेर्व्यजायत । यशः कीर्तिः सुतश्चापि इत्येते धर्मसूनवः ॥ ३७
कामस्य हर्षः पुत्रो वै देव्यां रत्यां व्यजायत । इत्येष वै सुखोदकः सर्गो धर्मस्य कीर्तितः ॥ ३८
जज्ञे हिंसा त्वधर्माद्वै निकृतिश्चानृतावुभौ । निकृत्यनृतयोर्जज्ञे भयं नरक एव च ॥ ३९
माया च वेदना चापि मिथुनद्वयमेतयोः । भयाज्जज्ञेऽथ सा माया मृत्युं भूतापहारिणम् ॥ ४०
वेदनायास्ततश्चापि दुःखं जज्ञेऽर्थं रौरवात् । मृत्योर्व्याधिर्जरा शोकः क्रोधोऽसूया च जज्ञिरे ॥
दुःखान्तराः स्मृता ह्येते सर्वे चाधर्मलक्षणार्थः । नैपां भार्याऽस्ति पुत्रो वा सर्वे ह्यनिधनाः स्मृताः
इत्येष तामसः सर्गो जज्ञे धर्मनियामकः । प्रजाः सृजेति व्यादिष्टो ब्रह्मणा नीललोहितः ॥ ४३
सोऽभिध्याय सर्ती भार्या निर्ममे ह्यात्मसंभवान्नानाधिकान्न च हीनांस्तान्मानसानात्मनः समान्
सहस्रं हि सहस्राणामसृजत्कृत्तिवार्ससाम् । तुल्याश्चैवाऽऽत्मनः सर्वे रूपतेजोबलश्रुतैः ॥ ४५
पिङ्गलांसनिपङ्गांश्च सकर्षद्वान्विलोहितान् । विर्वीसान्हरिकेशांश्च दृष्टिग्रांश्च कपालिनः ॥ ४६
बहुरूपान्विरूपांश्च विश्वरूपांश्च रूपिणः । रथिनो वर्मिणश्चैव चर्मिणश्च वरूथिनः ॥ ४७
सहस्रशतवाहूश्च दिव्यान्भीमान्तरिक्षगान् । स्थूलशीर्षानष्टदंष्ट्रानुद्विजिह्वांस्रिलोचनान् ॥ ४८
अन्नादान्पिशितादांश्च आज्यपान्सोमपांस्तथा । मेदूपांश्चातिकापांश्च शितिकण्ठोग्रमन्यवः ॥ ४९
सोर्षांसङ्गतलत्रांश्च धन्विनो ह्युपवर्मिणः । आसीनान्धावतश्चैव जृम्भिनश्चैव धिष्टितान् ॥ ५०
अध्यापिनोऽथ जपतो युञ्जतो ध्यायतस्तथा । ज्वलतो वर्षतश्चैव द्योतमानान्प्रधूपितान् ॥ ५१
बुद्धान्बुद्धतमांश्चैव ब्रह्मिष्ठान्शुभदर्शनान् । नीलग्रीवान्सहस्राक्षान्सर्वाश्चाथ क्षपाचरान् ॥ ५२
अदृश्यान्सर्वभूतानां महायोगान्महौजसः । रुदतो द्रवतश्चैव एवं युक्तान्सहस्रशः ॥ ५३
अयातयामानसृजद्बुद्धरूपान्सुरोत्तमान् । ब्रह्मा दृष्ट्वाऽब्रवीदेतान्मा स्त्राक्षीरीदृशीः प्रजाः ॥ ५४
सृष्टव्या नाऽऽत्मनस्तुलया प्रजा नैवाधिकास्त्वया । अन्याः सृज त्वं भद्रं ते (*प्रजा वै मृत्युसंयुताः
नाऽऽरप्स्यन्ते हि कर्माणि प्रजा विगतमृत्यवः । एवमुक्तोऽब्रवीदेनं नाहं मृत्युसमन्विताः ॥ ५६
प्रजाः स्रक्ष्यामि भद्रं ते) स्थितोऽहं त्वं सृज प्रजाः । एते ये वै मया सृष्टा विरूपा नीललोहिताः
सहस्राणां सहस्रं तु आत्मनोपमनिश्चिताः । एते देवा भविष्यन्ति रुद्रा नाम महाबलाः ॥ ५८
पृथिव्यामन्तरिक्षे च रुद्रनाम्ना प्रतिश्रुताः । शतरुद्रसमाप्नाता भविष्यन्तीह यज्ञियाः ॥ ५९

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ क. ख. प्रजाः । २ घ. धृतेस्तु । ३ घ. 'त्रः शुभस्त' । ४ क. वयुः सु । ५ ग. क. सिद्धिर्व्य' । ६ ख. ग. घ. 'ज्ञे तु रौ' । ७ क. 'धिजराः शोकाः क्रो' । ८ क. 'णाः । तेषां । ९ क. ख. 'ससा । तु' । १० ख. ग. घ. 'लान्तानि' । ११ ख. ग. ह. 'पशीन्वि' । १२ ख. ग. ह. 'विषागान्द' । १३ क. 'व धर्मि' । १४ ख. 'सोपठ' । १५ ख. 'मिणाम् । धा' । १६ ख. ग. ह. 'जृम्भतथै' । १७ ख. ग. 'ध्यायिनोऽ' । १८ ग. 'ष्टाश्रुतद' । १९ घ. च ये च रुद्राः प्र' । २० ख. ह. रुद्रा नां ।

यज्ञभाजो भविष्यन्ति सर्वे देवयुगैः सह । मन्वन्तरेषु ये देवा भविष्यन्तीह च्छन्दजाः ॥ ६०
 तैः सार्धमिज्यमानास्ते स्थास्यन्तीह(हा) युगक्षयात् । एवमुक्तस्तदा ब्रह्मा महादेवेन धीमता ६१
 प्रत्युवांच तदा भीमं हृष्यमाणः प्रजापतिः । एवं भवतु भद्रं ते यथा ते व्याहृतं प्रभो ॥ ६२
 ब्रह्मणा समनुज्ञाते सदा सर्वममूर्त्तिकल । ततः प्रभृति देवेशो न प्रासूयत वै प्रजाः ॥ ६३
 ऊर्ध्वरेताः स्थितः स्थाणुर्यावदाभूतसंप्लवम् । यस्माच्चोक्तं स्थितोऽस्मीति ततः स्थाणुरिति स्मृतः
 ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं तपः सत्यं क्षमा धृतिः । स्रष्टृत्वमात्मसंबोधस्त्वधिष्ठातृत्वमेव च ॥ ६५
 अथ यानि दशैतानि नित्यं तिष्ठन्ति शंकरे । सर्वान्देवानृषींश्चैव समेतानसुरैः सह ॥ ६६
 अत्येति तेजसा देवो महादेवस्ततः स्मृतः । अत्येति देवानैश्वर्याद्वलेन च महासुरान् ॥
 ज्ञानेन च मुनीन्सर्वान्योगोद्भूतानि सर्वशः ॥ ६७

ऋषय ऊचुः—

योगं तपश्च सत्यं च धर्मं चापि महामुने । माहेश्वरस्य ज्ञानस्य साधनं च प्रचक्ष्व नः ॥ ६८
 येन येन च धर्मेण गतिं प्राप्स्यन्ति वै द्विजाः । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि योगं माहेश्वरं प्रभो ॥ ६९

वायुरुवाच—

पञ्च धर्माः पुराणे तु रुद्रेण समुदाहृताः । माहेश्वर्यं यथा प्रोक्तं रुद्रैरक्लिष्टकर्मभिः ॥ ७०
 आदित्यैर्वसुभिः साध्यैरश्विभ्यां चैव सर्वशः । मरुद्भिर्भृगुभिश्चैव ये चान्ये विबुधालयाः ॥ ७१
 यमशुक्रपुरोगैश्च पितृकालान्तकैस्तथा । एतैश्चान्यैश्च बहुभिस्ते धर्माः पर्युपासिताः ॥ ७२
 ते वै प्रक्षीणकर्माणः शारदाम्बरनिर्मलाः । उपासते मुनिगणाः संधायाऽऽत्मानमात्मनि ॥ ७३
 गुरुप्रियहिते युक्ता गुरूणां वै^१ प्रियेप्सवः । विमुच्य मानुषं जन्म विहरन्ति च देववर्त् ॥ ७४
 महेश्वरेण ये प्रोक्ताः पञ्च धर्माः सनातनाः । तान्सर्वान्क्रमयोगेन(ण) उच्यमानान्निबोधत ॥ ७५
 प्राणायामस्तथा ध्यानं प्रत्याहारोऽथ धारणा । स्मरणं चैव योगेऽस्मिन्पञ्च धर्माः प्रकीर्तिताः ७६
 तेषां क्रमविशेषेण लक्षणं कारणं तथा । प्रवक्ष्यामि तथा तत्त्वं यथा रुद्रेण भाषितम् ॥ ७७
 प्राणायामगतिश्चापि प्राणस्याऽऽयाम उच्यते । स चापि त्रिविधः प्रोक्तो मन्दो मध्योत्तमस्तथा
 प्राणानां च निरोधस्तु स प्राणायामसंज्ञितः । प्राणायामप्रमाणं तु मात्रा वै द्वादश स्मृताः ॥ ७९
 मन्दो द्वादशर्मात्रस्तु उद्घाता द्वादश स्मृताः । मध्यमश्च द्विरुद्धातश्चतुर्विंशतिर्मात्रिकः ॥ ८०
 उत्तमस्तत्रिरुद्धातो मात्राः पद्त्रिंशद्दुच्यते । स्वेदकम्पविपादानां जननो ह्युत्तमः स्मृतः ॥ ८१
 इत्येतत्रिविधं प्रोक्तं प्राणायामस्य लक्षणम् । प्रमाणं च समासेन लक्षणं च निबोधत ॥ ८२
 सिंहो वा कुञ्जरो वाऽपि तथाऽन्यो वा मृगो वने । गृहीतः सेव्यमानस्तु मृदुः समुपजायते ॥ ८३
 (तथा प्राणो दुराधर्षः सर्वेषामकृतात्मनाम् । योगतः सेव्यमानस्तु स एवाभ्यासतो व्रजेत्) ८४
 स चैव हि यथा सिंहः कुञ्जरो वाऽपि दुर्बलः । कालान्तरवशाद्योगोद्भूम्यते परिमर्दनात् ॥ ८५

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. 'ज्ञातं स' । २ ख. घ. 'न्योगोद्भू' । ३ ख. ग. घ. ङ. च । ४ ख. ङ. 'त् । माहे' । ५ ख. घ. ङ. क्रमं वि' । ६ ख. घ. ङ. यथा । ७ ख. 'णायामनि' । घ. ङ. 'णायाननि' । ८ ख. घ. ङ. 'स्तु प्रा' । ९ ख. घ. ङ. 'मस्तु सं' । १० क. 'मात्रास्तु' । ११ ख. 'मातृकः । ग. घ. ङ. 'मातृकाः । उ' । १२ ग. घ. 'श उच्य' । १३ घ. 'शा गम्यन्ते परिमर्दनाः । प' । १४ ख. ङ. 'र्दनाः । प' ।

(पाशुपतयोगः)

परिधाय मनो मन्दं वश्यत्वं चाधिगच्छति । परिधाय मनोदेवं तथा जीवति मारुतः ॥ ८६
 वश्यत्वं हि यथा वायुर्मच्छते योगमास्थितः । तदा स्वच्छन्दतः प्राणं नयते यत्र चेच्छति ॥ ८७
 यथा सिंहो गजो वाऽपि वश्यत्वादवतिष्ठते । अभयाय मनुष्याणां मृगेभ्यः संपवर्तते ॥ ८८
 यथा परिचितश्चायं वायुर्वै विश्वतोमुखः । परिध्यायमानः संरुद्धैः शरीरे किल्विपं दहेत् ॥ ८९
 प्राणायामेन युक्तस्य विप्रस्य नियतात्मनः । सर्वे दोषाः प्रणश्यन्ति सत्त्वस्थश्चैव जायते ॥ ९०
 तर्पांसि यानि तप्यन्ते त्रैतानि नियमाश्च ये । सर्वयज्ञफलं चैव प्राणायामश्च तत्समः ॥ ९१
 अद्विन्दुं यः कुशाग्रेण मासि मासि समश्नुते । संवत्सरशतं साग्रं प्राणायामं च तत्समम् ॥ ९२
 प्राणायामैर्देहेदोषान्धारणाभिश्च किल्विपम् । मत्वाहारेण विषयान्ध्यानेनानीश्वरान्गुणान् ॥ ९३
 सस्माद्युक्तः सदा योगी प्राणायामपरो भवेत् । सर्वपापविशुद्धात्मा परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ९४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते पाशुपतयोगे मन्वन्तरादिवर्णन नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१००२

अथैकादशोऽध्यायः ।

पाशुपतयोगः ।

+वायुरुवाच—

एकं महान्तं दिवसमहोरात्रमथापि वा । अर्धमासं तथा मासमयनाब्दयुगानि च ॥ १
 महायुगसहस्राणि ऋषयस्तपसि स्थिताः । उपासते महात्मानः प्राणं दिव्येन चक्षुषा ॥ २
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्राणायामप्रयोजनम् । फलं चैव विशेषेण यथाऽऽह भगवान्प्रभुः ॥ ३
 प्रयोजनानि चत्वारि प्राणायामस्य विद्धि वै । शान्तिः प्रशान्तिर्दीप्तिश्च प्रसादश्च चतुष्टयम् ॥ ४
 घोराकारशिवानां तु कर्मणां फलसंभवम् । स्वयंकृतानि कालेन इहामुत्र च देहिनाम् ॥ ५
 पितृमातृप्रदुष्टानां ज्ञातिसंबन्धिसंकरैः । क्षपणं हि कपायाणां पापानां शान्तिरुच्यते ॥ ६
 लोभमानात्मकानां हि पापानामपि संयमः । इहामुत्र हितार्थाय प्रशान्तिस्तप उच्यते ॥ ७
 सूर्येन्दुग्रहताराणां तुल्यस्तु विषयो भवेत् । ऋषीणां च प्रसिद्धानां ज्ञानविज्ञानसंपदाम् ॥ ८
 अतीतानागतानां च दर्शनं सांप्रतस्य च । बुद्धस्य समतां यान्ति दीप्तिः स्यात्तप उच्यते ॥ ९
 *इन्द्रियाणीन्द्रियार्थीश्च मनः पञ्च च मारुतान् । प्रसादयति येनासौ प्रसाद इति संज्ञितः ॥ १०
 इत्येष धर्मः प्रथमः प्राणायामश्चतुर्विधः । (संनिर्कृष्टफलो ज्ञेयः सद्यःकालप्रसादजः ॥ ११
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्राणायामस्य लक्षणम् । आसनं च यथा तत्त्वं युञ्जतो योगमेव च ॥ १२
 ओंकारं प्रथमं कृत्वा चन्द्रसूर्यौ नमस्य च । आसनं स्वस्तिकं कृत्वा पद्मपर्थासनं तथा ॥ १३
 सप्तजानुरेकजानुरुत्तानः सुस्थितोऽपि च । समो दृढासनो भूत्वा संहत्य चरणान्बुधौ ॥ १४

+ अ. पुस्तके सूत उवाचेति पाठः । * हृदयं नास्ति घ. पुस्तके । † धनुर्ध्वान्तर्गतप्रन्यो द. पुस्तके नास्ति ।

१ स. घ. 'च्छतो यो' । २ स. घ. द. 'स्थाप' । ३ घ. 'द्वः शरीरं कि' । ४ स. द. 'रीरं कि' । ५ स. घ. द. पठन्ते । ६ स. 'विनिर्मुक्तः प' । ७ द. 'न समस्य योगतः । म' । ८ स. ग. 'वार्धेव । ९ घ. 'शो प्रासा' । १० स. ग. घ. 'कृष्टः फ' । ११ स. घ. पा ।

यज्ञभाजो भविष्यन्ति सर्वे देवयुगैः सह । मन्वन्तरेषु ये देवा भविष्यन्तीह च्छन्दजाः ॥ ६०
 तैः सार्धमिज्यमानास्ते स्थास्यन्तीह(हा) युगक्षयात् । एवमुक्तस्तदा ब्रह्मा महादेवेन धीमता ६१
 प्रत्युवाच तदा भीमं हृष्यमाणः प्रजापतिः । एवं भवतु भद्रं ते यथा ते व्याहृतं प्रभो ॥ ६२
 ब्रह्मणा समनुज्ञाते सदा सर्वमभूत्किल । ततः प्रभृति देवेशो न प्रासूयत वै प्रजाः ॥ ६३
 ऊर्ध्वरेताः स्थितः स्थाणुर्यावदाभूत्संप्लवम् । यस्माच्चोक्तं स्थितोऽस्मीति ततः स्थाणुरिति स्मृतः
 ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं तपः सत्यं क्षमा धृतिः । स्रष्टृत्वमात्मसंबोधस्त्वधिष्ठातृत्वमेव च ॥ ६४
 अथ यानि दशैतानि नित्यं तिष्ठन्ति शंकरे । सर्वान्देवानृषींश्चैव समेतानसुरैः सह ॥ ६५
 अत्येति तेजसा देवो महादेवस्ततः स्मृतः । अत्येति देवानैश्वर्याद्वलेन च महासुरान् ॥
 ज्ञानेन च मुनीन्सर्वान्योगोद्भूतानि सर्वशः ॥ ६७

ऋषय ऊचुः—

योगं तपश्च सत्यं च धर्मं चापि महामुने । माहेश्वरस्य ज्ञानस्य साधनं च प्रचक्ष्व नः ॥ ६८
 येन येन च धर्मेण गतिं प्राप्स्यन्ति वै द्विजाः । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि योगं माहेश्वरं प्रभो ॥६९

वायुरुवाच—

पञ्च धर्माः पुराणे तु रुद्रेण समुदाहृताः । माहेश्वर्यं यथा प्रोक्तं रुद्रैरक्लिष्टकर्मभिः ॥ ७०
 आदित्यैर्वसुभिः साध्यैरश्विभ्यां चैव सर्वशः । मरुद्भिर्भृगुभिश्चैव ये चान्ये विबुधालयाः ॥७१
 यमशुक्रपुरोगैश्च पितृकालान्तकैस्तथा । एतैश्चान्यैश्च बहुभिस्ते धर्माः पर्युपासिताः ॥ ७२
 ते वै प्रक्षीणकर्माणः शारदाम्बरनिर्मलाः । उपासते मुनिगणाः संधायाऽऽत्मानमात्मनि ॥ ७३
 गुरुभियहिते युक्ता गुरूणां वै^३ प्रियेप्सवः । विमुच्य मानुषं जन्म विहरन्ति च देववर्तु ॥ ७४
 माहेश्वरेण ये प्रोक्ताः पञ्च धर्माः सनातनाः । तान्सर्वान्क्रमयोगेन(ण) उच्यमानान्निबोधत ॥७५
 प्राणायामस्तथा ध्यानं प्रत्याहारोऽथ धारणा । स्मरणं चैव योगेऽस्मिन्पञ्च धर्माः प्रकीर्तिताः७६
 तेषां क्रमविशेषेण लक्षणं कारणं तथा । प्रवक्ष्यामि तथा तत्त्वं यथा रुद्रेण भाषितम् ॥ ७७
 प्राणायामगतिश्चापि प्राणस्याऽऽयाम उच्यते । स चापि त्रिविधः प्रोक्तो मन्दो मध्योत्तमस्तथा
 प्राणाणां च निरोधस्तु स प्राणायामसंज्ञितः । प्राणायामप्रमाणं तु मात्रा वै द्वादश स्मृताः॥७९
 मन्दो द्वादशमात्रस्तु उद्घाता द्वादश स्मृताः । मध्यमश्च द्विरुद्धातश्चतुर्विंशतिमात्रिकः ॥ ८०
 उत्तमस्तत्रिरुद्धातो मात्राः पटत्रिंशद्दुच्यते । स्वेदकम्पविषादानां जनूनो ह्युत्तमः स्मृतः ॥ ८१
 इत्येतत्रिविधं प्रोक्तं प्राणायामस्य लक्षणम् । प्रमाणं च समासेन लक्षणं च निबोधत ॥ ८२
 सिंहो वा कुञ्जरो वाऽपि तथाऽन्यो वा मृगो वने । गृहीतः सेव्यमानस्तु मृदुः समुपजायते॥८३
 (*तथा प्राणो दुराधर्षः सर्वेषामकृतात्मनाम् । योगतः सेव्यमानस्तु स एवाभ्यासतो ब्रजेत्)८४
 स चैव हि यथा सिंहः कुञ्जरो वाऽपि दुर्बलः । कालान्तरवशाद्योगोद्भूम्यते परिमर्दनात् ॥ ८५

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. "ज्ञातं स" । २ ख. घ. "न्योगोद्भू" । ३ ख. ग. घ. ङ. च । ४ ख. ङ. "त्" । माहे" । ५ ख. घ. ङ. क्रमं वि" । ६ ख. घ. ङ. यथा । ७ ख. "णायामनि" । घ. ङ. "णायामनि" । ८ ख. घ. ङ. "स्तु प्रा" । ९ ख. घ. ङ. "मस्तु स" । १० क. "मात्रास्तु" । ११ ख. "मातृकः" । ग. घ. ङ. "मातृकाः" । उ" । १२ ग. घ. "श उच्य" । १३ घ. "गा गम्यन्ते परिमर्दनाः" । प" । १४ ख. ङ. "र्दनाः" । प" ।

(पाशुपतयोगः)

परिधाय मनो मन्दं वश्यत्वं चाधिगच्छति । परिधाय मनोदेवं तथा जीवति मारुतः ॥ ८६
 वश्यत्वं हि यथा वायुर्गच्छते योगमास्थितः । तदा स्वच्छन्दतः प्राणं नयते यत्र चेच्छति ॥ ८७
 यथा सिंहो गजो वाऽपि वश्यत्वादवतिष्ठते । अभयाय मनुष्याणां मृगेभ्यः संप्रवर्तते ॥ ८८
 यथा परिचितश्चायं वायुर्वै विश्वतोमुखः । परिधेयायमानः संरुद्धैः शरीरे किल्विषं दहेत् ॥ ८९
 प्राणायामेन युक्तस्य विप्रस्य नियतात्मनः । सर्वे दोषाः प्रणश्यन्ति सत्त्वस्थश्चैव जायते ॥ ९०
 तर्पासि यानि तप्यन्ते त्रैतानि नियमाश्च ये । सर्वयज्ञफलं चैव प्राणायामश्च तत्समः ॥ ९१
 अञ्चिन्तुं यः कुशाग्रेण मासि मासि समश्रुते । संवत्सरशतं साग्रं प्राणायामं च तत्समम् ॥ ९२
 प्राणायामैर्दहेद्दोषान्धारणाभिश्च किल्विषम् । प्रत्याहारेण विषयान्ध्यानेनानीश्वरान्गुणान् ॥ ९३
 तस्माद्युक्तः सदा योगी प्राणायामपरो भवेत् । सर्वपापविशुद्धात्मा परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ९४

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रीके पाशुपतयोगे मन्वन्तरादिवर्णन नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१००२

अथैकादशोऽध्यायः ।

पाशुपतयोगः ।

+वायुरुवाच—

एकं महान्तं दिवसमहोरात्रमथापि वा । अर्धमासं तथा मासमयनाब्दयुगानि च ॥ १
 महायुगसहस्राणि ऋषयस्तपसि स्थिताः । उपासते महात्मानः प्राणं दिव्येन चक्षुषा ॥ २
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्राणायामप्रयोजनम् । फलं चैव विशेषेण यथाऽऽह भगवान्प्रभुः ॥ ३
 प्रयोजनानि चत्वारि प्राणायामस्य विद्धि वै । शान्तिः प्रशान्तिर्दीप्तिश्च प्रसादश्च चतुष्टयम् ॥ ४
 घोराकारशिवानां तु कर्मणां फलसंभवम् । स्वयंकृतानि कालेन इहामुत्र च देहिनाम् ॥ ५
 पितृमातृप्रदुष्टानां ज्ञातिसंबन्धिसंकरैः । क्षपणं हि कषायानां पापानां शान्तिरुच्यते ॥ ६
 लोभमानात्मकानां हि पापानामपि संयमः । इहामुत्र हितार्थाय प्रशान्तिस्तप उच्यते ॥ ७
 सूर्येन्दुग्रहताराणां तुल्यस्तु विषयो भवेत् । ऋषीणां च प्रसिद्धानां ज्ञानविज्ञानसंपदाम् ॥ ८
 अतीतानागतानां च दर्शनं सांप्रतस्य च । बुद्धस्य समतां यान्ति दीप्तिः स्यात्तप उच्यते ॥ ९
 *इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च मनः पञ्च च मारुतान् । प्रसादयति येनासौ प्रसाद इति संज्ञितः ॥ १०
 इत्येष धर्मः प्रथमः प्राणायामश्चतुर्विधः । (†संनिर्मुक्तं फलो ज्ञेयः सद्यःकालप्रसादजः ॥ ११
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्राणायामस्य लक्षणम् । आसनं च यथा तत्त्वं युञ्जतो योगमेव च ॥ १२
 ओंकारं प्रथमं कृत्वा चन्द्रसूर्यौ नमस्य च । आसनं स्वस्तिकं कृत्वा पद्ममर्धासनं तथा ॥ १३
 सूर्मजानुरेकजानुरुत्तानः सुस्थितोऽपि च । समो दृढासनो भूत्वा संहृत्य चरणावुभौ ॥ १४

+ स. पुस्तके सूत उवाचेति पाठः । * इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके । † धनुर्ध्विहान्तर्गतप्रश्नो द. पुस्तके नास्ति ।

१ स. घ. 'च्छतो यो' । २ स. घ. द. 'रिधाय' । ३ घ. 'द्व. शारीर कि' । ४ स. द. 'रीर कि' । ५ स. घ. द. पठ्यन्ते । ६ स. 'विनिर्मुक्तः प' । ७ द. 'ण सयम्य योगतः । अ' । ८ स. ग. 'सार्थेश' । ९ घ. 'सौ प्रासा' । १० स. ग. घ. 'कृष्टः फ' । ११ स. घ. वा ।

संवृतास्योऽववद्वाक्ष उरो विष्टभ्य चाग्रतः । पार्ष्णिभ्यां वृषणौ छाद्य तथा प्रजननं यतः ॥ १५
 किंचिदुन्नामितशिराः शिरो ग्रीवां तथैव च । संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोकयन् ॥ १६
 तमः प्रच्छाद्य रजसा रजः सत्त्वेन च्छादयेत् । ततः सत्त्वस्थितो भूत्वा योगं युञ्जन्समाहितः ॥
 इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च मनः पञ्च समाहृतान् । निगृह्य समवायेन) प्रत्याहारमुपक्रमेत् ॥ १८
 यस्तु प्रत्याहरेत्कामान्कूर्मोऽङ्गानीव सर्वतः । तथाऽऽत्मरतिरेकस्थः पश्यत्यात्मानमात्मनि ॥ १९
 पूरयित्वा शरीरं तु सबाह्याभ्यन्तरं शुचिः । आकण्ठनाभियोगेन प्रत्याहारमुपक्रमेत् ॥ २०
 कलामात्रस्तु विज्ञेयो निमेषोन्मेष एव च । तथा द्वादशमात्रस्तु प्राणायामो विधीयते ॥ २१
 धारणाद्वादशायामो योगो वै धारणाद्वयम् । तथा वै योगयुक्तश्च ऐश्वर्यं प्रतिपद्यते ॥ २२
 वीक्षते परमात्मानं दीप्यमानं स्वतेजसा । प्राणायामेन युक्तस्य विप्रस्य नियतात्मनः ॥ २३
 सर्वे दोषाः प्रणश्यन्ति सत्त्वैस्थश्चैव जायते । एवं वै नियताहारः प्राणायामपरायणः ॥ २४
 जित्वा जित्वा सदा भूमिमारोहेत्तु सदा मुनिः । अजिता हि महाभूमिर्दोषानुत्पादयेद्ब्रह्म ॥ २५
 विवर्धयति संमोहं न रोहेदजितां ततः । नालेन तु यथा तोयं यन्नेनैव बलान्वितः ॥ २६
 आपिवेत प्रयत्नेन तथा वायुं जितश्रमः । नाभ्यां च हृदये चैव कण्ठे उरसि चाऽऽनने ॥ २७
 नासाग्रे तु तथा नेत्रे भ्रुवोर्मध्येऽथ मूर्धनि । किंचिदूर्ध्वं परस्मिंश्च धारणा परमा स्मृता ॥ २८
 प्राणपानसमारोधात्प्राणायामः स कथ्यते । मनसो धारणा चैव धारणेति प्रकीर्तिता ॥ २९
 निवृत्तिर्विषयाणां तु प्रत्याहारस्तु संज्ञितः । सर्वेषां समवाये तु सिद्धिः स्याद्योगलक्षणा ॥ ३०
 तयोत्पन्नस्य योगस्य ध्यानं वै सिद्धिलक्षणम् । ध्यानयुक्तः सदा पश्येदात्मानं सूर्यचन्द्रवत् ३१
 सत्त्वस्यानुपपत्तौ तु दर्शनं तु न विद्यते । अदेशकालयोगस्य दर्शनं तु न विद्यते ॥ ३२
 अग्न्यभ्यासे वने वाऽपि शुष्कपर्णचये तथा । जन्तुव्याप्ते श्मशाने वा जीर्णगोष्ठे चतुष्पथे ॥ ३३
 सशब्दे सभये वाऽपि चैत्यवल्मीकसंचये । उदपाने तथा नद्यां न चाऽऽध्मातः कदाचन ॥ ३४
 शुधाविर्षास्तथाऽप्रीता न च व्याकुलचेतसः । युञ्जीत परमं ध्यानं योगी ध्यानपरः सदा ॥ ३५
 एतान्दोषान्विनिश्चित्य प्रमादाद्यो युनक्ति वै । तस्य दोषाः प्रकुप्यन्ति शरीरे विघ्नकारकाः ३६
 जहत्वं बधिरत्वं च मूकत्वं चाधिगच्छति । अन्धत्वं स्मृतिलोपश्च जरा रोगस्तथैव च ॥ ३७
 एते दोषाः प्रकुप्यन्ति अज्ञानाद्यो युनक्ति वै । तस्माज्ज्ञानेन शुद्धेन योगी युञ्जेत्समाहितः ३८
 अप्रमत्तः सदा चैव न दोषान्प्राप्नुयात्कचित् । तेषां चिकित्सां वक्ष्यामि दोषाणां च यथाक्रमम्
 यथा गच्छन्ति ते दोषाः प्राणायामसमुत्थिताः । स्निग्धां यवागूमत्युष्णां भुक्त्वा तत्रावधारयेत्
 एतेन क्रमयोगेन(ण) वातगुल्मं प्रशाम्यति । गु(उ)दावर्तप्रतीकारमिदं कुर्याच्चिकित्सितम् ॥ ४१
 भुक्त्वा दधि यवागूं वा वायुरूर्ध्वं ततो व्रजेत् । वायुग्रन्थिं ततो भित्त्वा वायुदेशे प्रयोजयेत् ४२
 तथाऽपि न विशेषः स्याद्धारणां मूर्ध्नि धारयेत् । युञ्जानस्य तनुं तस्य सत्त्वस्थस्यैव देहिनः ४३
 गु(उ)दावर्तप्रतीघाते एतत्कुर्याच्चिकित्सितम् । सर्वगात्रप्रक्रमेण(ण) सपारब्धस्य योगिनः ॥ ४४
 इमां चिकित्सां कुर्वीत तर्था संपद्यते सुखी । मनसो पर्वतं किंचिद्विष्टम्भीकृत्य धारयेत् ॥ ४५

१ क. घ. ड. वृषणे । २ ख. ग. 'मुपाक' । ३ ख. घ. 'मात्रा तु वि' । ४ ख. ग घ ड. वीक्षयते । ५ ख.
 घ. 'स्वस्थार्थे' । ६ ख. ग. घ. ड. 'लाधिनः । आ' । ७ ख. ग. ड. बले । ८ ख. 'धा । यन्तु' । ९ ग. घं. वाप्यां ।
 १० क. न बाधातः । ११ घ. 'विष्टस्तथाऽशान्तो न । ड. 'विष्टस्तथा श्रान्तो न । १२ क. ग. तस्य । १३ क. घ.
 ड. तथा । १४ क. 'सा यद्मत ।

(योगोपसर्गकथनम्)

षरोद्घात उरःस्थानं कण्ठदेशे च धारयेत् । त्वचोऽवघाते तां वाचि वाधिर्ये श्रोत्रयोस्तथा ॥
 जिह्वास्थाने तृपार्तस्तु अंग्रेः स्नेहांश्च तन्तुभिः । फलं वै चिन्तयेद्योगी ततः संपद्यते सुखी ॥ ४७
 क्षये कुष्ठे सकीलासे धारयेत्सर्वसाच्चिकीम् । यस्मिन्त्यस्मिन्नजोदेशे तस्मिन्नुक्तो विनिर्दिशेत् ॥
 यौगोत्पन्नस्य विप्र(द्र)स्य इदं कुर्याच्चिकित्सितम् । वंशकीलेन मूर्धानं धारयान(ण)स्य ताडयेत् ॥
 मूर्ध्नि कीलं प्रतिष्ठाप्य काष्ठं काष्ठेन ताडयेत् । भयभीतस्य सा संज्ञा ततः प्रत्यागमिष्यति ॥ ५०
 अथ वीं लुप्तसंज्ञस्य हस्ताभ्यां तत्र धारयेत् । प्रतिलभ्य ततः संज्ञां धारणां मूर्ध्नि धारयेत् ५१
 स्निग्धमल्पं च भुञ्जीत ततः संपद्यते सुखी । अमानुषेण सत्त्वेन यदा बुध्यति योगवित् ॥ ५२
 दिवं च पृथिवीं चैव वायुमग्निं च धारयेत् । प्राणायामेन तत्सर्वं दह्यमानं वशी भवेत् ॥ ५३
 अथापि प्रविशेद्देहं ततस्तं प्रतिषेधयेत् । ततः संस्तभ्य योगेन धारयान(ण)स्य मूर्धनि ॥ ५४
 प्राणायामाग्निना दग्धं तत्सर्वं विलयं व्रजेत् । कृष्णसर्पापराधं तु धारयेद्धृदयोदरे ॥ ५५
 महो जनस्तपः सत्यं हृदि कृत्वा तु धारयेत् । विपस्य तु फलं पीत्वा विशल्यां धारयेत्ततः ५६
 सर्वतः सनगां पृथ्वीं कृत्वा मनसि धारयेत् । हृदि कृत्वा समुद्रांश्च तथा सर्वांश्च देवताः ॥ ५७
 सहस्रेण घटानां च युक्तः स्नायीत योगवित् । उदके कण्ठमात्रे तु धारणां मूर्ध्नि धारयेत् ॥ ५८
 प्रतिस्नोतोविपाविष्टो धारयेत्सर्वगात्रिकीम् । शीर्णोऽर्कपत्रपुटकैः पिवेद्दल्मीकमृत्तिकाम् ॥ ५९
 चिकित्सितविधिर्द्वेष विश्रुतो योगनिर्मितः । व्याख्यातस्तु समासेन योगदृष्टेन हेतुना ॥ ६०
 श्रुत्वतो लक्षणं विद्धि विपस्य कथयेन्कचित् । अथापि कथयेन्मोहात्तद्विज्ञानं प्रलीयते ॥ ६१
 तस्मात्प्रवृत्तिर्योगस्य न वक्तव्या कथंचन ॥ ६२

सत्त्वं तथाऽऽरोग्यमलोलुपत्वं वर्णप्रभा सुस्वरसौम्यता च ।

गन्धः शुभो मूत्रपुरीषमल्पं योगप्रवृत्तिः प्रथमा शरीरे ॥

६३

आत्मानं पृथिवीं चैव ज्वलन्तीं यदि पश्यति । कृत्वाऽन्यं विशते चैव विद्यात्सिद्धिमुपस्थिताम्

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रांके पाशुपतयोगो नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०६६

अथ द्वादशोऽध्यायः ।

योगोपसर्गकथनम् ।

सूत उवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि उपसर्गा यथा तथा । प्रादुर्भवन्ति ये दोषा दृष्टतत्त्वस्य देहिनः ॥ १
 मानुष्यान्विधिधान्कामान्कामयेत ऋतुं स्त्रियः । विद्यादानफलं चैव उपसृष्टस्तु योगवित् ॥ २
 अग्निहोत्रं हविर्यज्ञभेदं तत्प्रतपनं तथा । मायाकर्म धनं स्वर्गमुपसृष्टस्तु काङ्क्षति ॥ ३
 एषु कर्मसु युक्तस्तु सोऽविद्यावशमागतः । उपसृष्टं तु जानीयाद्बुद्ध्या चैव विसर्जयेत् ॥ ४
 नित्यं ब्रह्मपरो युक्त उपसर्गात्प्रमुच्यते । जितप्रत्युपसर्गस्य जितश्वासस्य देहिनः ॥ ५

१ ख. ग. श्रोत्रिये तथा । २ घ. ह. अग्निस्ते । ३ ह. "स्मिन्योगो वि" । ४ घ. ह. वाऽलुप्त । ५ ख. घ. शीर्णकप । ग. शीर्णकं । ह. शीर्णके प । ६ ग. घ. ह. बुधन्तं । ७ ख. घ. ह. कृतान्यावि । ८ ग. घ. स्थितम् । ९ ख. ग. घ. ह. ऋतुभिः । १० क. तत्प्रायतनं ।

उपसर्गाः प्रवर्तन्ते सात्त्वराजसतामसाः । प्रतिभा श्रवणे चैव देवानां चैव दर्शनम् ॥ ६
 भ्रमावर्तश्च इत्येते सिद्धिलक्षणसंज्ञिताः । विद्या काव्यं तथा शिल्पं सर्ववाचोऽकृतानि तु ॥ ७
 विद्यार्थाश्चोपतिष्ठन्ति र्भभावस्यैव लक्षणम् । शृणोति शब्दाञ्छ्रोतव्यान्योजनानां शतादपि ॥ ८
 सर्वज्ञश्च विधिज्ञश्च योगी चोन्मत्तवद्भवेत् । यक्षराक्षसगन्धर्वान्वीक्षते दिव्यमानुषान् ॥ ९
 वेत्ति तांश्च महायोगी उपसर्गस्य लक्षणम् । देवदानवगन्धर्वानृपींश्चापि तथा पितॄन् ॥ १०
 प्रेक्षते सर्वतश्चैव उन्मत्तं तं विनिर्दिशेत् । भ्रमेण भ्राम्यते योगी चोद्यमानोऽन्तरात्मना ॥ ११
 भ्रमेण भ्रान्तबुद्धेस्तु ज्ञानं सर्वं प्रणश्यति । (*वार्ता नाशयते चित्तं चोद्यमानोऽन्तरात्मना ॥ १२
 वर्तनाक्रान्तबुद्धेस्तु सर्वं ज्ञानं प्रणश्यति) । प्रावृत्य मनसा शुक्लं पटं वा कम्बलं तथा ॥ १३
 ततस्तु परमं ब्रह्म क्षिप्रमेवानुचिन्तयेत् । तस्माच्चैवाऽऽत्मनो दोषांस्तूपसर्गानुपस्थितान् ॥ १४
 परित्यजेत मेधावी यदीच्छेत्सिद्धिमात्मनः । ऋषयो देवगन्धर्वा यक्षोरगमहासुराः ॥ १५
 उपसर्गेषु संयुक्ता आवर्तन्ते पुनः पुनः । तस्माद्भुक्तः सदा योगी लघ्वाहारो जितेन्द्रियः ॥ १६
 तथा सुप्तः सुसूक्ष्मेषु धारणां मूर्ध्नि धारयेत् । ततस्तु योगयुक्तस्य जितेन्द्रियस्य योगिनः ॥ १७
 उपसर्गाः पुनश्चान्ये जायन्ते प्राणसंज्ञकाः । पृथिवीं धारयेत्सर्वां ततश्चापो ह्यनन्तरम् ॥ १८
 ततोऽग्निं चैव सर्वेषामाकाशं मन एव च । ततः परां पुनर्बुद्धिं धारयेद्यत्नतो यती ॥ १९
 सिद्धीनां चैव लिङ्गानि दृष्ट्वा दृष्ट्वा परित्यजेत् । पृथ्वीं धारयमाणस्य मही सूक्ष्मा प्रवर्तते ॥ २०
 +आत्मानं मन्यते नित्यं पृथ्वीगन्धश्च जायते । अपो धारयमाणस्य आपः सूक्ष्मा भवन्ति हि ॥ २१
 शीता रसाः प्रवर्तन्ते सूक्ष्मा ह्यमृतसंनिभाः । तेजो धारयमाणस्य तेजः सूक्ष्मं प्रवर्तते ॥ २२
 (*आत्मानं मन्यते तेजस्तद्भावमनुपश्यति । =वायुं धारयमाणस्य वायुः सूक्ष्मः प्रवर्तते ॥ २३
 आत्मानं मन्यते वायुं वायुवन्मण्डलं भ्रमेत् । आकाशं धारयमाणस्य व्योम सूक्ष्मं प्रवर्तते ॥ २४
 पश्यते मण्डलं सूक्ष्मं घोषश्चास्य प्रवर्तते । (आत्मानं मन्यते नित्यं वायुः सूक्ष्मः प्रवर्तते ॥ २५
 तथा मनो धारयतो मनः सूक्ष्मं प्रवर्तते । मनसा सर्वभूतानां मनरतु विशते हि सः ॥ २६
 बुद्ध्या बुद्धिं यदा युञ्जेत्तदा विज्ञाय बुध्यते । एतानि सप्त सूक्ष्माणि विदित्वा यस्तु योगवित् ॥
 परित्यजति मेधावी स बुद्ध्या परमं व्रजेत् । यस्मिन्मयस्मिंश्च संयुक्तो भूत ऐश्वर्यलक्षणे ॥ २८
 तत्रैव सङ्गं भजते तेनैव प्रविनश्यति । तस्माद्विदित्वा सूक्ष्माणि संसक्तानि परस्परम् ॥ २९
 परित्यजति यो बुद्ध्या स परं प्राप्नुयाद्विजः । दृश्यन्ते हि महात्मानं ऋषयो दिव्यचक्षुषः ॥ ३०
 संसक्ताः सूक्ष्मभाषेषु ते दोषास्तेषु संज्ञिताः । तस्मात्त निश्चयः कार्यः सूक्ष्मेष्विह कदाचन ॥ ३१
 ऐश्वर्याज्जायते रागो विरागं ब्रह्म चोच्यते । विदित्वा सप्त सूक्ष्माणि षडङ्गं च महेश्वरम् ॥
 प्रधानं विनियोगज्ञः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ३२

३२

* धनुधिहान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । × धनुधिहान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । = इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । (इदमर्थं स. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ स. सिद्धलं । २ क. 'चावृता' । ३ स. ङ. 'न्ति प्रातिमस्वी' । ४ घ. प्रतिभास्येव । ५ स. ग. 'न्वीक्ष्यन्ते' ।
 ६ ङ. 'स्तु ज्ञानं सर्वं प्र' । ७ स. सर्वज्ञा । ८ स. ग. घ. ङ. 'यत प्रयत्नतः । सि' । ९ घ. पृथ्वीं ग' । १० स. ङ.
 'स्य चाऽऽपः । घ. 'स्य त्वापः । ११ क. स. हि । शीता । १२ क. 'लं प्रसो । आ' । १३ स. ग. घ. ङ. 'यथा ।
 १४ स. ग. 'दुषा । सं' ।

(योगेश्वर्यनिरूपणम्)

सर्वज्ञता तृप्तिरनादिवोधः स्वतन्त्रता नित्यमलुप्तगतिः ।

अनन्तशक्तिश्च विभोर्विधिज्ञाः पडाहुरज्ञानि महेश्वरस्य ॥

नित्यं ब्रह्मधनो युक्त उपसर्गैः प्रमुच्यते । जितश्वासोपसर्गस्य जितरागस्य योगिनः ॥ ६४

एका वहिः शरीरेऽस्मिन्धारणा सार्वकामिकी । विशेषदा द्विजो युक्तो यत्र यत्रार्पयेन्मनः ॥ ६५

भूतान्याविशते वाऽपि त्रैलोक्यं चापि कम्पयेत् । एतया प्रविशेदेहं हित्वा देहं पुनस्त्वह ॥ ६६

मनो द्वारं हि योगानामादित्यं च विनिर्दिशेत् । आदानादिक्रियाणां तु आदित्य इति चोच्यते

एतेन विधिना योगी विरक्तः सूक्ष्मवर्जितः । प्रकृतिं समतिक्रम्य रुद्रलोके महीयते ॥ ६८

(ऋग्वेदगुणसंप्राप्तं ब्रह्मभूतं तु तं प्रभुम् । देवस्थानेषु सर्वेषु सर्वतस्तु निवर्तते) ॥ ६९

पैशाचेन पिशाचांश्च राक्षसेन च राक्षसान् । गान्धर्वेण च गन्धर्वान्कौबेरेण कुबेरजान् ॥ ४०

इन्द्रमैन्द्रेण स्थानेन सौम्यं सौम्येन चैव हि । प्रजापतिं तथा चैव प्राजापत्येन साधयेत् ॥ ४१

ब्राह्मं ब्राह्मेण(ण) चाप्येवमुपासन्नयते प्रभुम् । तत्र सक्तस्तु उन्मत्तस्तस्मात्सर्वं प्रवर्तते ॥ ४२

नित्यं ब्रह्मपरो युक्तः स्थानान्येतानि वै त्यजेत् । असज्जमानः स्थानेषु द्विजः सर्वगतो भवेत् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते योगोपसर्गनिरूपणं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—११०९

अथ त्रयोदशोऽध्यायः ।

योगेश्वर्यनिरूपणम् ।

वायुरुवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि ऐश्वर्यगुणविस्तरम् । येन योगविशेषेण सर्वलोकानतिक्रमेत् ॥ १

तत्राप्यगुणमैश्वर्यं योगिनां समुदाहृतम् । तत्सर्वं क्रमयोगेन(ण) उच्यमानं निबोधत ॥ २

अणिमा लघिमा चैव महिमा प्राप्तिरेव च । प्राकाम्यं चैव सर्वत्र ईशित्वं चैव सर्वतः ॥ ३

वशित्वमथ सर्वत्र यत्र कामात्रसायिता । तच्चापि विविधं ज्ञेयमैश्वर्यं सार्वकामिकम् ॥ ४

सावद्यं निरवद्यं च सूक्ष्मं चैव प्रवर्तते । सावद्यं नाम यत्तत्त्वं पञ्चभूतात्मकं स्मृतम् ॥ ५

निरवद्यं तर्था नाम पञ्चभूतात्मकं स्मृतम् । इन्द्रियाणि पुनश्चैव अहंकारश्च वै स्मृतम् ॥ ६

तत्र सूक्ष्मप्रवृत्तस्तु पञ्चभूतात्मकं पुनः । इन्द्रियाणि मनश्चैव बुद्ध्यहंकारसंज्ञितः ॥ ७

तथा सर्वमयं चैव आत्मस्था रूपातिरेव च । संयोग एव त्रिविधः सूक्ष्मेष्वेव प्रवर्तते ॥ ८

पुनरर्पणेणस्यापि तेष्वेवाय प्रवर्तते । तस्य रूपं प्रवक्ष्यामि यथाऽऽह भगवान्प्रभुः ॥ ९

त्रैलोक्ये सर्वभूतेषु जीवस्यानियतः स्मृतः । अणिमा च यथाव्यक्तं सर्वं तत्र प्रतिष्ठितम् ॥ १०

त्रैलोक्ये सर्वभूतानां दुष्प्राप्यं समुदाहृतम् । तर्थापि भवति प्राप्यं प्रथमं योगिनां बलात् ॥ ११

* धनुर्ध्वान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'शक्तिं च विभोर्विदित्वा प' । २ ख. घ. ङ. 'नादिन्द्रियाणा । ३ ख. ङ. 'तर्तयेत् । वै'
 ४ ख. घ. ङ. 'तर्तयेत् । नि' । ५ ख. ग. घ. ङ. 'सर्वोक्षेक' । ६ क. ग. 'र्थे सर्व' । ७ क. 'म तत्त' । ८ घ. यथ ।
 ९ क. 'णि मन' । १० क. 'वृत्त तु प' । ११ क. 'हितम् । त' । १२ ख. ग. घ. ङ. 'गुणधाणि । १३ ख. ङ.
 कथय' । १४ ख. ग. घ. ङ. 'चास्व भ' ।

लम्बनं पुवनं योगे रूपमस्य सदा भवेत् । शीघ्रगं सर्वभूतेषु द्वितीयं^१ तत्पदं स्मृतम् ॥ १२
 त्रैलोक्ये सर्वभूतानां प्राप्तिः प्राकाम्यमेव च । महिमा चापि यो यस्मिंस्तृतीयो योग उच्यते १३
 त्रैलोक्ये सर्वभूतेषु त्रैलोक्यमगमं स्मृतम् । प्रकामान्विषयान्भुङ्क्ते न च प्रतिहतः क्वचित् ॥ १४
 त्रैलोक्ये सर्वभूतानां सुखदुःखे प्रवर्तते । ईशो भवति सर्वत्र प्रविभागेन योगवित् ॥ १५
 वश्यानि चैव भूतानि त्रैलोक्ये सचराचरे । भवन्ति सर्वकार्येषु इच्छतो न भवन्ति च ॥ १६
 *यत्र कामावसापित्वं त्रैलोक्ये सचराचरे । इच्छया चेन्द्रियाणि स्युर्भवन्ति न भवन्ति च १७
 शब्दः स्पर्शो रसो गन्धो रूपं चैव मनस्तथा । प्रवर्ततेऽस्य चेच्छातो न भवन्ति तथेच्छया ॥ १८
 न जायते न म्रियते भिद्यते न च च्छिद्यते । न दह्यते न मुह्येत हीयते न च लिप्यते ॥ १९
 न क्षीयते न क्षरति न खिद्यति कदाचन । क्रियते चैव सर्वत्र तथा विक्रियते न च ॥ २०
 अगन्धरसरूपस्तु स्पर्शशब्दविवर्जितः । अवर्णो ह्यस्वरश्चैव तथा वर्णस्य कर्हिचित् ॥ २१
 भुङ्क्तेऽथ विषयाश्चैव विषयैर्न च युज्यते । ज्ञात्वा तु परमं सूक्ष्मं सूक्ष्मत्वाच्चापवर्गकः ॥ २२
 व्यापकस्त्वपवर्गाच्च व्यापित्वात्पुरुषः स्मृतः । पुरुषः सूक्ष्मभावात्तु ऐश्वर्ये परतः स्थितः ॥ २३
 गुणान्तरं तु ऐश्वर्ये सर्वतः सूक्ष्म उच्यते । ऐश्वर्यमप्रतीयाति प्राप्य योगमनुत्तमम् ॥
 अपवर्गं ततो गच्छेत्सुसूक्ष्मं परमं पदम् ॥ २४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते योगेश्वर्यनिरूपणं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—११३३

अथ चतुर्दशोऽध्यायः ।

पाशुपतयोगनिरूपणम् ।

वायुरूवाच—

न चैवमागतो ज्ञानाद्रागात्कर्म समाचरेत् । राजसं तामसं वाऽपि भुक्त्वा तत्रैव युज्यते ॥ १
 तथा सुकृतकर्मा तु फलं स्वर्गे समश्नुते । तस्मात्स्थानात्पुनर्भ्रष्टो मानुष्यमनुपश्यते ॥ २
 तस्माद्ब्रह्म परं सूक्ष्मं ब्रह्म शाश्वतमुच्यते । ब्रह्म एव हि सेवेत ब्रह्मैव परमं सुखम् ॥ ३
 परिश्रमस्तु यज्ञानां महताऽर्थेन वर्तते । भूयो मृत्युवशं याति तस्मान्मोक्षः परं सुखम् ॥ ४
 अथ वै ध्यानसंयुक्तो ब्रह्मयज्ञपरायणः । न सं स्याद्वापितुं शक्यो मन्वन्तरशतैरपि ॥ ५
 दृष्ट्वा तु पुरुषं दिव्यं विश्वारूढं विश्वरूपिणम् । विश्वपादशिरोग्रीवं विश्वेशं विश्वभावनम् ॥ ६
 विश्वगन्धं विश्वमाल्यं विश्वाम्बरधरं प्रभुम् ॥

गोभिर्मही संयतते पतत्रिणं महात्मानं परममतिं वरेण्यम् ।

कविं पुराणमनुशासितारं सूक्ष्माच्च सूक्ष्मं महतो महान्तम् ॥ ७

* न दृश्यतेऽथ श्लोकः ख. घ. पुस्तकयोः ।

१ स. ग. घ. द. लङ्घन । २ ख. घ. योगैर्दृक् । ३ घ. द. 'च तु प' । ४ ख. घ. 'क्यगमनं स्मृ' । ५ क 'दुःखं प्र' । ६ क. 'द्वय' । ७ घ. द. भुज्यते । ८ द. 'गित' । ९ क. घ. 'प्रतिष्ठा' । १० घ. 'द्वि' तं ११ स. द. भुज्यते । १२ स. द. स व्याख्या, वयितु । १३ ग. घ. द. संपतते । १४ द. सूक्ष्मो म' ।

(पाशुपतयोगनिरूपणम्)

योगेन पश्यन्ति न चक्षुषा तं निरिन्द्रियं पुरुषं रुक्मवर्णम् ।
 अलिङ्गितं पुरुषं रुक्मवर्णं सलिङ्गितं निर्गुणं चेतनं च ॥ ८
 नित्यं सदा सर्वगतं तु शौचं पश्यन्ति युक्त्या ह्यचलं प्रकाशम् ।
 तद्भावितस्तेजसा दीप्यमानः अ(नो ह्य)पाणिपादोदरपार्श्वजिहः ॥ ९
 अतीन्द्रियोऽद्यापि सुसूक्ष्म एकः पश्यत्यचक्षुः स शृणोत्यकर्णः ।
 नास्यास्त्यबुद्धं न च बुद्धिरस्ति स वेद सर्वे न च वेदवेद्यः ॥ १०
 तमाहुरग्न्यं पुरुषं महान्तं सचेतनं सर्वगतं सुसूक्ष्मम् ॥ ११

तमाहुर्मुनयः सर्वे लोके प्रसवधार्मिणीम् । प्रकृते सर्वभूतानां युक्ताः पश्यन्ति चेतसा ॥ १२
 सर्वतःपाणिपादान्तं सर्वतोक्षिशिरोमुखम् । सर्वतःश्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥ १३
 युक्ता योगेन चेशानं सर्वतश्च सनातनम् । पुरुषं सर्वभूतानां तस्माद्ध्याता न मुञ्चति ॥ १४
 (+ भूतात्मानं महात्मानं परमात्मानमव्ययम् । सर्वात्मानं परं ब्रह्म तद्दे ध्यात्वा न मुञ्चति ॥)
 पवनो हि यथा प्राणो विचरन्सर्वमूर्तिषु । पुरि शेते तथोऽग्रे च तस्मात्पुरुष उच्यते ॥ १५
 अथ चेच्छतधर्मास्तु सविशेषैश्च कर्मभिः । ततस्तु ब्रह्म योन्या वै शुक्रशोणितसंयुतम् ॥ १७
 स्त्रीपुमांस(पुंसयोः)प्रयोगेण जायते हि पुनः पुनः । ततस्तु गर्भकाले तु कललं नाम जायते ॥ १८
 कालेन कलनं(कं) चापि बुद्बुदश्च प्रजायते । मृत्पिण्डस्तु यथा चक्रे चक्रावर्तेन पीडितः ॥ १९
 इस्ताभ्यां क्रियमाणस्तु विश्वत्वमुपगच्छति । एवमात्मास्थिसंयुक्तो वायुना समुदीरितः ॥ २०
 जायते मानुषस्तत्र यथा रूपं तथा मनः । वायुः संभवते तेषां वातात्संजायते जडम् ॥ २१
 जल्लात्संभवति प्राणः प्राणाच्छुक्रं विवर्धते । रक्तर्भागाद्यर्थाद्विशच्छुक्रभागाश्चतुर्दश ॥ २२
 भागतोऽर्धपलं कृत्वा ततो गर्भे निषेव्यते । ततस्तु गर्भसंयुक्तः पञ्चभिर्वायुभिर्वृतः ॥ २३
 पितुः शरीरात्पत्यङ्गं रूपमस्योपजायते । ततोऽस्य मातुराहारात्पीतव्हीढमवेशितम् ॥ २४
 नाभिः स्रोतःप्रवेशेन प्राणाधारो हि देहिनाम् । नव मासान्परिकृष्टः संवेष्टिनशिरोधरः ॥ २५
 वेष्टितः सर्वगोत्रैश्च अत्र्यापक्रमागतः । नवमासोपितश्चैव योनिच्छिद्रादवाह्मुत्सः ॥ २६
 ततस्तु कर्मभिः पापैर्निरयं प्रतिपद्यते । असिपत्रवनं चैव शालमन्त्रीछेदभेदयोः ॥ २७
 तत्र निर्भर्त्सनं चैव तथा शोणितभोजनम् । एतास्तु यातना वीराः कुम्भीर्पाकमुद्गःसदाः ॥ २८
 यथा ह्यापस्तु विच्छिन्नाः स्वरूपमुपपान्ति वै । तस्माच्छिन्नाश्च भिन्नाश्च यातनास्थानमागताः ॥
 एवं जीवस्तु तैः पापैस्तप्यग्नानः स्वयंकृतैः । प्राप्नुयात्कर्मभिः शेषं दुःखं वा यदि चेतस्म(त्) ॥ ३०
 एकेनैव तु गन्तव्यं सर्वमन्युनिवेशनम् । एकेनैव च भोक्तव्यं तस्मात्सुकृतमाचरेत् ॥ ३१
 न घेनं प्रस्थितं कश्चिद्ब्रह्मन्तमनुगच्छति । यदेनेन कृतं कर्म तदेनेमनुगच्छति ॥ ३२

+ धनुषिदान्तर्गम्यो यः पुण्ड्रं नास्ति ।

१ ग. घ. 'मुनेतनं । २. 'मुने' । ३ ग. 'न' मन्वानवेद्रापुरना प्रकृतिन् । अवेगना सर्वगता मूनां म' ।
 ४ ग. द. 'निर्गुणं' । ५ ग. घ. 'सुसूक्ष्म' । ६ ग. द. 'पादोदर' । ७ ग. घ. द. 'शुभाशु' । ८ ग.
 घ. द. 'वेद्य' । ९ ग. 'वेद्य' । १० ग. द. 'सुसूक्ष्मः' । ११ ग. घ. द. 'भारत' । १२ ग.
 'वेद्ये' । १३ ग. घ. द. 'वेद्ये' । १४ ग. घ. द. 'वाताः मु' । १५ ग. घ. 'वेद्ये' । १६ ग. घ. 'वेद्ये' ।
 १७ ग. द. 'वेद्ये' ।

ते नित्यं यमधिपये विभिन्नदेहाः क्रोशन्तः सततमनिष्टसंपयोगैः ।

शुष्यन्ते परिगतवेदनाशरीरा वहीभिः सुभृशमधर्मयातनाभिः ॥

३३

कर्मणा मनसा वाचा यदभीक्षणं निषेव्यते । तत्प्रसह्य हरेत्पापं तस्मात्सुकृतमाचरेत् ॥

३४

यादृग्जातानि पापानि पूर्वं कर्माणि देहिनः । संसारं तामसं तादृक्पद्दविधं प्रतिपद्यते ॥

३५

मानुष्यं पशुभावं च पशुभावान्मृगो भवेत् । मृगत्वात्पक्षिभावं तु तस्माच्चैव सरीसृपः ॥

३६

सरीसृपत्वाद्गच्छेद्दि स्थावरत्वं न संशयः । स्थावरत्वं पुनः प्राप्तो यावद्दुन्मिपते नरः ॥

३७

कुलालचक्रवद्भ्रान्तस्तत्रैव परिकीर्तितः । इत्येवं हि मनुष्यादिः संसारे स्थावरान्तिके ॥

३८

विज्ञेयस्तामसो नाम तत्रैव परिवर्तते । सात्त्विकश्चापि संसारो ब्रह्मादिः परिकीर्तितः ॥

३९

पिशाचान्तः स विज्ञेयः स्वर्गस्थानेषु देहिनाम् । ब्राह्मे तु केवलं सत्त्वं स्थावरे केवलं तमः ॥४०

चतुर्दशानां स्थानानां मध्ये विष्टम्भकं रजः । मर्मसु च्छिद्यमानेषु वेदनार्तस्य देहिनः ॥

४१

ततस्तु परमं ब्रह्म कथं विप्रः स्मरिष्यति । संस्कारात्पूर्वधर्मस्य भावनायां भ्रानो(णो)दितः ॥

मानुष्यं भजते नित्यं तस्मान्नित्यं समादधेत् ॥

४२

इति श्रीमहापुराणे वायुश्लोके पाशुपतयोगनिरूपण नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—११७५

अथ पञ्चदशोऽध्यायः ।

पाशुपतयोगनिरूपणम् ।

वायुरुवाच—

चतुर्दशविधं ह्येतद्बुद्ध्वा संसारमण्डलम् । तथा समारभेत्कर्म संसारभयपीडितः ॥

१

ततः स्मरति संसारं चक्रेण परिवर्तितः । तस्मात्तु सततं युक्तो ध्यानतत्परयुञ्जकः ॥

२

तथा समारभेद्योगं यथाऽऽत्मानं स पश्यति । एष आद्यः परं ज्योतिरेष सेतुरनुत्तमः ॥

३

विष्टदो ह्येष भूतानां न संभेदश्च शाश्वतः । तदेनं सेतुमात्मानमग्निं वै विश्वतोमुखम् ॥

४

हृदिस्थं सर्वभूतानामुपासीत विधानवित् । हुत्वाऽष्टावाहुतीः सम्यक्शुचिस्तद्गतमानसः ॥

५

वैश्वानरं हृदिस्थं तु यथावदनुपूर्वशः । अपः पूर्वं सकृत्प्राश्य तूष्णीं भूत्वा उपासते ॥

६

प्राणायामेति ततस्तस्य प्रथमा ह्याहुतिः स्मृता । अपानाय द्वितीया तु समनायेति चापरा ॥

७

उदानाय चतुर्थीति व्यानायेति च पञ्चमी । स्वाहाकारैः परं हुत्वा शेषं भुञ्जीत कामतः ॥

८

अपः पुनः सकृत्प्राश्य ज्याचम्य हृदयं स्पृशेत् । ॐ प्राणानां ग्रन्थिरस्यात्मा रुद्रो ह्यात्मा विशान्तकः

स रुद्रो ह्यात्मनः प्राणा एवमाप्याययेत्स्वयम् । त्वं देवानामपि ज्येष्ठ उग्रस्त्वं चतुरो वृषा ॥ १०

मृत्युघ्नोऽसि त्वमस्मर्भ्यं भद्रमेतद्भुतं हविः । एवं हृदयमालभ्य पादाङ्गुष्ठे तु दक्षिणे ॥

११

विश्राव्य दक्षिणं पाणिं नाभिं वै पाणिना स्पृशेत् । ततः पुनरुपस्पृश्य चाऽऽत्मानमभिसंस्पृशेत्

१ ग. घ. ङ. हरन्योऽन्य तं । २ ख. घ. 'त् । यथापिवातिगन्धत्यापूर्वकं । ग. 'त् । यथाऽपि वाऽतिगन्धः स्यात्पूर्वकर्मणि । ३ ख. ग. घ. ङ. 'स सोवे पद्वि' । ४ ख. ग. घ. ङ. 'रिवर्तते । इ' । ५ क. 'रान्तके । ६ ख. ग. घ. ङ. 'वस्यापि । ७ क. ग. प्रतीदित । ८ ख. ग. घ. ङ. पदं । ९ ग. घ. 'भ्य रुद्र' ।

(शौचाचारलक्षणनिरूपणम्)

- * अक्षिणी नासिका श्रोत्रे हृदयं शिर एव च । द्वावात्मानाबुभावेतौ प्राणापानाबुदाहृतौ ॥ १३
 वयोः प्राणोऽन्तरात्माऽस्य बाह्योऽपानोऽत उच्यते । अन्नं प्राणस्तथाऽपानं मृत्युर्जावितमेव च ॥
 अन्नं ब्रह्म च विज्ञेयं प्रजानां प्रसवस्तथा । अन्नाद्भूतानि जायन्ते स्थितिरन्नेन चेप्यते ॥ १५
 वर्धन्ते तेन भूतानि तस्मादन्नं तदुच्यते । तदेवाग्नौ हुतं ह्यन्नं भुञ्जते देवदानवाः ॥ १६
 गन्धर्वयक्षरक्षांसि पिशाचाश्चान्नमेव हि ॥ १७

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते पाशुपतयोगनिरूपणं नाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—११९२

अथ षोडशोऽध्यायः ।

शौचाचारलक्षणनिरूपणम् ।

वायुरुवाच—

- अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि शौचाचारस्य लक्षणम् । यदनुष्ठाय शुद्धात्मा प्रेत्य स्वर्गं हि चाऽऽप्नुयात्
 उदकार्थी तु शौचानां मुनीनामुत्तमं पदम् । यस्तु तेष्वप्रमत्तः स्यात्स मुनिर्नावसीदति ॥ २
 मानावमानौ द्वावेतौ तावेवाऽऽहुर्विषामृते । अवमानं विषं तत्र मानस्त्वमृतमुच्यते ॥ ३
 यस्तु तेष्वप्रमत्तः स्यात्स मुनिर्नावसीदति । गुरोः प्रियहिते युक्तः स तु संवत्सरं वसेत् ॥ ४
 नियमेष्वप्रमत्तस्तु यमेषु च सदा भवेत् । प्राप्यानुज्ञां ततश्चैव ज्ञानागमनमुत्तमम् ॥ ५
 अविरोधेन धर्मस्य विचरेत्पृथिवीमिमाम् । चक्षुष्पूतं ब्रजेन्मार्गं वस्त्रपूतं जलं पिवेत् ॥ ६
 सत्यपूतां वदेद्वाणीमिति धर्मानुशासनम् । आतिथ्यं श्राद्धयज्ञेषु न गच्छेद्योगवित्कचित् ॥ ७
 एवं ह्यहिसको योगी भवेदिति विचारणां । वह्नौ विधूमे व्यहारे सर्वस्मिन्भुक्तवज्जने ॥ ८
 विचरेन्पतिर्मान्योगी न तु तेष्वेव नित्यशः । यथैवमवमन्यन्ते यथा परिभवन्ति च ॥ ९
 युक्तस्तथाऽऽचरेद्भैक्षं सतां धर्ममदूषयन् । भैक्षं चरेद्गृहस्थेषु यथाचारगृहेषु च ॥ १०
 श्रेष्ठा तु परमा चेयं वृत्तिरस्योपदिश्यते । अत ऊर्ध्वं गृहस्थेषु शालीनेषु चरेद्विजः ॥ ११
 श्रद्धधानेषु दान्तेषु श्रोत्रियेषु महात्मसु । अत ऊर्ध्वं पुनश्चापि अदृष्टपतिषु च ॥ १२
 भैक्षचर्यां त्रिवर्णेषु जघन्या वृत्तिरुच्यते । भैक्षं यत्रागं तत्र वा पयो यावकमेव च ॥ १३
 फलपूलं विपकं वा पिण्याकं शक्तितोऽपि वा । इत्येते वै मया प्रोक्ता योगिनां निद्विवर्धनाः ॥
 आहारास्तेषु सिद्धेषु श्रेष्ठं भैक्षमिति स्मृतम् । अन्विन्दुं यः कुशाग्रेण मासे मासे समधुते ॥ १५
 न्यायतो यस्तु भिक्षेत स प्रोक्ताद्विगिष्यते । योगिनां चैव सर्वेषां श्रेष्ठं चान्द्रायणं स्मृतम् ॥ १६
 एकं द्वे त्रीणि चत्वारि शक्तितो वा समाचरेत् । अस्तेयं ब्रह्मचर्यं च अलोभस्त्याग एव च ॥ १७
 व्रतानि चैव भिक्षुणामहिमा परमोर्ध्वता । अक्रोधो मुक्तशुद्ध्या शौचमाहारलाघवम् ॥ १८
 नित्यं स्वाध्याय इत्येते नियमाः परिकीर्तिताः । वीजयोनिर्गुणरपुरेद्रः कर्मभिरेव च ॥ १९

* * इदमर्थं नास्ति स. घ. पुस्तकयोः ।

१ घ. व. २ घ. हि विन्दति । उ. ३ क. नानं तसम् । ४ घ. द. गुरी प्रि. ५ घ. गुरी प्रि. ६ घ. घ. अ. घ. द. 'मान्भैक्षं न । ७ घ. घ. भैक्ष्य । द. भैक्षं पर गृहो. ८ घ. द. 'सां विरो. ९ घ. घ. 'सार्पता ।

यया द्विप इवारण्ये मनुष्याणां विधीयते । प्राप्यते वाऽचिरादेवाङ्कुशेनैव निवारितः ॥ २०
 एवं ज्ञानेन शुद्धेन दग्धवीजो ह्यकल्मषः । विमुक्तवन्धः शान्तोऽसौ मुक्त इत्यभिधीयते ॥ २१

वेदैस्तुल्याः सर्वयज्ञक्रियास्तु यज्ञे जप्यं ज्ञानिनामाहुरत्रयम् ।

ज्ञानाज्ज्ञानं सङ्गरागव्यपेतं तस्मिन्प्राप्ते शाश्वतस्योपलब्धिः ॥

दमः शमः सत्यमकल्मषत्वं मौनं च भूतेष्वखिलेष्वथाऽऽर्जवम् ।

अतीन्द्रियज्ञानमिदं तथाऽऽर्जवं प्राहुस्तथा ज्ञानविशुद्धेसत्त्वाः ॥

समाहितो ब्रह्मपरोऽप्रमादी शुचिस्तथैवाऽऽत्मरतिर्जितेन्द्रियः ।

समाप्नुयुर्योगमिमं महाधियो महर्षयश्चैवमनिन्दितामलाः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते शौचाचारलक्षणनिरूपण नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१२१६

अथ सप्तदशोऽध्यायः ।

परमाश्रमविधिकथनम् ।

वायुरुवाच—

भाश्रमत्रयमुत्सृज्य प्राप्तस्तु परमाश्रमम् । अतः संवत्सरस्यान्ते प्राप्य ज्ञानमनुत्तमम् ॥ १

अनुज्ञाप्य गुरुं चैव विचरेत्पृथिवीमिमाम् । सारभूतमुपासीत ज्ञानं यैज्ज्ञेयसाधकम् ॥ २

इदं ज्ञानमिदं ज्ञेयमिति यैस्तृपितश्चरेत् । अपि कल्पसहस्रायुर्नैव ज्ञेयमवामुयात् ॥ ३

त्यक्तसङ्गो जितक्रोधो लघ्वाहारो जितेन्द्रियः । विधाय वृद्ध्या द्वाराणि ध्याने श्रेयं मनो दधेत् ॥ ४

गून्येष्वेवावकाशेषु गुहासु च वने तथा । नदीनां पुलिने चैव नित्यं युक्तः सदा भवेत् ॥ ५

घाग्दण्डः कर्मदण्डश्च मनोदण्डश्च ते त्रयः । यस्यैते नियता दण्डाः स त्रिदण्डी व्यवस्थितः ॥ ६

अवस्थितो ध्यानरतिर्जितेन्द्रियः शुभाशुभे हित्य च कर्मणी उभे ॥ ७

इदं शरीरं प्रविमुच्य शास्त्रतो न जायते म्रियते वा कदाचित् ॥ ८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते परमाश्रमविधिकथन नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१२२४

अथाष्टादशोऽध्यायः ।

यतिप्रायश्चित्तविधिकथनम् ।

वायुरुवाच—

अत ऊर्ध्वं भवक्ष्यामि यतीनामिह निश्चयम् । प्रायश्चित्तानि तत्त्वेन यान्यकामकृतानि तु ॥ १

अथ कामकृतेऽप्याहुः सूक्ष्मधर्मविदो जनाः । पापं च त्रिविधं प्रोक्तं चाङ्गनःकायसंभवम् ॥ २

१ घ. इ. 'मन्धनः शा' । २ ख. ग. घ. ङ. 'खिल तथाऽऽ' । ३ ख. ग. घ. ङ. 'द्वुद्वयः । स' । ४ घ. 'नं ज्ञेयस्य सा' । ५ ख. इ. 'यज्ञाय सा' । ६ ख. ग. घ. ङ. 'द ज्ञेयमि' । ७ क. 'यस्तुधि' । ८ ख. इ. 'विधाय ।

(अरिष्टनिरूपणम्)

सततं हि दिवा रात्रौ येनेदं वर्धते जगत् । न कर्माणि न चाप्येष तिष्ठतीति परा श्रुतिः ॥ ३
क्षणमेव प्रयोज्यं तु आयुपस्तु विधारणात् । भवेद्धीरोऽप्रमत्तस्तु योगो हि परमं बलम् ॥ ४
न हि योगात्परं किञ्चिन्नराणामिह दृश्यते । तस्माद्योगं प्रशंसन्ति धर्मयुक्ता मनीषिणः ॥ ५
अविद्यां विद्यया तीर्त्वा प्राप्यैश्वर्यमनुत्तमम् । दृष्ट्वा परापरं धीराः परं गच्छन्ति तत्पदम् ॥ ६
व्रतानि यानि भिक्षूणां तथैवोपव्रतानि च । एकैकापक्रमे तेषां प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ ७
उपेत्य तु स्त्रियं कामात्प्रायश्चित्तं विनिर्दिशेत् । प्राणायामसमायुक्तं कुर्यात्संनतपनं तथा ॥ ८
ततश्चरति निर्देशं कृच्छ्रस्थान्ते समाहितः । पुनराश्रमपागम्य चरोद्धिक्शुरतन्द्रितः ॥ ९
न म(न)र्मयुक्तं वचनं हिनस्तीति मनीषिणः । तथाऽपि च न कर्तव्यः प्रसङ्गो ह्येष दारुणः ॥ १०
अहोरात्राधिकः कश्चिन्नास्त्यधर्म इति श्रुतिः । हिंसां ह्येषा परा सृष्टा देवैर्तमुनिभिस्तथा ॥ ११
यदेतद्रविणं नाम प्राणा ह्येते वहिश्चराः । स तस्य हरति प्राणान्यो यस्य हरते धनम् ॥ १२
एवं कृत्वा स दुष्टात्मा भिन्नवृत्तो व्रताच्च्युतः । भूयो निर्वेदमापन्नश्चरेच्चान्द्रायणं व्रतम् ॥ १३
विधिना शास्त्रदृष्टेन संवत्सरमिति श्रुतिः । ततः संवत्सरस्थान्ते भूयः प्रक्षीणकल्पपः ॥ १४
भूयो निर्वेदमापन्नश्चरोद्धिक्शुरतन्द्रितः । अहिंसा सर्वभूतानां कर्मणा मनसा गिरा ॥ १५
अकामादपि हिंसेत यदि भिक्षुः पशून्मृगान् । कृच्छ्रातिकृच्छ्रं कुर्वीत चान्द्रायणमथापि वा ॥ १६
स्कन्देदिन्द्रियदौर्बल्यात्स्त्रियं दृष्ट्वा यतिर्यदि । तेन धारयितव्या वै प्राणायामास्तु षोडश ॥ १७
दिवा स्कन्नस्य विप्रस्य प्रायश्चित्तं विधीयते । (*त्रिरात्रमुपवासश्च प्राणायामशतं तथा ॥ १८
रात्रौ स्कन्नः शुचिः स्नातो द्वादशैव तु धारणाः । प्राणायामेन शुद्धात्मा विरैजा जायते द्विजः
एकान्नं मधु मांसं वा ह्यामश्राद्धं तथैव च । अभोज्यानि यतीनां च प्रत्यक्षलवणानि च ॥ २०
एकैकातिक्रमे तेषां प्रायश्चित्तं विधीयते) । प्राजापत्येन कृच्छ्रेण ततः पापात्प्रमुच्यते ॥ २१
व्यतिक्रमाच्च ये केचिद्वाङ्मनःकायसंभवम् । सद्भिः सह विनिश्चित्य यद्भूयुस्तत्समाचरेत् ॥ २२

विशुद्धबुद्धिः समलोष्टकाञ्चनः समस्तमूर्तेषु चरन्समाहितः ॥

स्थानं ध्रुवं शाश्वतमव्ययं सतां परं स गत्वा न पुनर्हि जायते ॥ २३

शतं श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते यतिप्रायश्चित्तविषयन नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

आदितेः श्लोकानां समाख्यङ्काः— १२४७

अधेहोनविशोऽध्याय ।

अरिष्टनिरूपणम् ।

वायुखाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि अरिष्टानि निबोधत । येन ज्ञानविशेषेण मृत्युं पश्यति चाऽऽत्मनः ॥ १
अरुन्धतीं ध्रुवं चैव सोमच्छायां महापथम् । यो न पश्येत्स नो जीवेन्नरः संवत्सरात्परम् ॥ २
अरश्मिवन्तमादित्यं रश्मिवन्तं च पापकम् । यः पश्येन्न च जीवेत मासादेकादशात्परम् ॥ ३

* धनुर्ध्वान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ स. ग. घ. द. वेष्टयते । २ स. ग. घ. द. 'वेद्धोरोऽ' । ३ स. ग. घ. द. 'तन्त्यं प्र' । ४ स. ग. द. 'रणा । प्रा' । ५ स. 'रजो जा' । ६ स. घ. 'भवा । स' । ग. द. 'भवा । स' ।

श्रीमहैपायनमुनिमणीतम्—

वमेन्मूत्रं करीपं वा सुवर्णं रजतं तथा । मत्स्यक्षमथ वा स्वमे दश मासान्स जीवति ॥ ४
 अग्रतः पृष्ठतो वाऽपि खण्डं यस्य पदं भवेत् । पांशुले कर्दमे वाऽपि सप्त मासान्स जीवति ॥ ५
 काकः कपोतो गृध्रो वा निलीयेद्यस्य पूर्वनि । क्रव्यादो वा खगः कश्चित्पण्मासान्नातिवर्तते ॥ ६
 बंधेद्वायसपद्मीभिः पांशुवर्षेण वा पुनः । छायां वा विकृतां पश्येच्चतुः पञ्च स जीवति ॥ ७
 अनैभ्रे विद्युत् पश्येदक्षिणां दिशमाश्रिताम् । उदकेन्द्रधनुर्वाऽपि त्रयो द्वौ वा स जीवति ॥ ८
 अप्सु वा यदि वाऽऽदर्शे आत्मानं यो न पश्यतिअशिरस्कं तथाऽऽत्मानं मासादूर्ध्वं न जीवति
 शवगन्धि भवेद्वात्रं वशा(सा)गन्धि ह्यथापि वा । मृत्युर्ह्युपस्थितस्तस्य अर्धमासं स जीवति ॥ ९
 (*यस्य वै स्नातमात्रस्य हृत्पादं वाऽवशुष्यति।भ्रूयो(मं)वा मस्तकोन्नेये(त्पश्ये)दशाहं न स जीवति)
 संभिन्नो मारुतो यस्य मर्मस्थानानि कुन्तति । अग्निः स्पृष्टो न मृत्युरुपस्थितः ॥ १२
 ऋक्षवानरयुक्तेन स्थेनाऽऽशां तु दक्षिणाम् । गायत्र्यथ व्रजेत्स्वमे विद्वान्मृत्युरुपस्थितः ॥ १३
 कृष्णाम्बरधरा ज्ञायमा गायन्ती वाऽर्थं चाङ्गना । यत्रयेदक्षिणामाशां स्वमे सोऽपि न जीवति ॥ १४
 छिद्रं वासश्च कृष्णं च स्वमे यो विभ्रवात्तरः । भयं वा श्रवणं दृष्ट्वा विद्यान्मृत्युरुपस्थितः ॥ १५
 आ मस्तकतलाद्यस्तु निमज्जेत्पङ्कसागरे । दृष्ट्वा तु तादृशं स्वमं सद्य एव न जीवति ॥ १६
 भस्माद्गारांश्च केशांश्च नदीं शुष्कां भुजंगमान् । पश्येद्यो दशरात्रं तु न स जीवेत् तादृशः ॥ १७
 कृष्णैश्च विकटैश्चैव पुरुषैरुग्रतायुधैः । पापाणैस्ताड्यते स्वमे यः सद्यो न स जीवति ॥ १८
 सूर्योदये प्रत्युपासि प्रत्यक्षं यस्य वै शिवा । क्रोशन्ती संमुखाऽभ्येति स गतायुर्भवेन्नरः ॥ १९
 यस्य वै स्नातमात्रस्य हृदयं पीड्यते भृशम् । जायते दन्तहर्षश्च तं गतायुपमादिशेत् ॥ २०
 भ्रूयो भ्रूयः श्वसेद्यस्तु रात्रौ वा यदि वा दिवा । दीपगन्धं च नो वेत्ति विद्यान्मृत्युमुपस्थितम्
 रात्रौ चेन्द्रायुधं पश्येदिवा नक्षत्रमण्डलम् । परनेत्रेषु चाऽऽत्मानं न पश्येन्न स जीवति ॥ २२
 नेत्रमेकं स्रवेद्यस्य कर्णौ स्थानाच्च भ्रश्यतः । नासा च वक्रा भवति स ज्ञेयो गतजीवितः ॥ २३
 यस्य कृष्णा खरा जिह्वा पङ्कभासं च वै मुखम् । गण्डे क्षिपिटके रक्ते तस्य मृत्युरुपस्थितः ॥ २४
 मुक्तकेशो हसंश्चैव गायत्र्यंश्च यो नरः । याम्बाशाभिमुखो गच्छेत्तदन्तं तस्य जीवितम् ॥ २५
 यस्य स्वेदसमुद्भूताः श्वेतसर्पसंनिभाः । स्वेदा भवन्ति हासकृत्तस्य मृत्युरुपस्थितः ॥ २६
 उष्ट्रा वा रासभा वाऽपि मुक्ताः स्वमे रथेऽशुभाः । यस्य सोऽपि न जीवेत् दक्षिणाभिमुखो गतः
 द्वे चात्र परमे रिष्टे एतैर्दूषं परं भवेत् । घोषं न शृणुयात्कर्णे ज्योतिर्नेत्रे न पश्यति ॥ २८
 श्वभ्रे यो निपतेत्स्वमे द्वारं चास्यै न विघ्नते । न चोत्तिष्ठति यः श्वभ्रात्तदन्तं तस्य जीवितम् ॥
 ऊर्ध्वा च दृष्टिर्न च संप्रतिष्ठा रक्ता पुनः संपरिवर्तमाना ।
 मुखस्य चोष्मा शुषिरा च नाभिरत्युष्णमूत्रो विषमस्थ एव ॥ ३०
 दिवा वा यदि वा रात्रौ प्रत्यक्षं योऽभिहन्यते । तं पश्येद्य हन्तारं स हतस्तु न जीवति ॥ ३१
 आग्निमवेश्यं कुर्वते स्वमान्ते यस्तु मानवः । स्मृतिं नोपलभेशापि तदन्तं तस्य जीवितम् ॥ ३२
 यस्तु प्रायरेणं शुक्रं स्वकं पश्यति मानवः । रक्तं कृष्णमपि स्वमे तस्य मृत्युरुपस्थितः ॥ ३३

* धनुर्ध्वान्तर्गतप्रत्ययः क. प. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ स. ग. प. द. 'त्र पुी' । २ द. 'वदे द्वादश' । ३ द. 'नक्षत्रि' । ४ स. 'हृदय याव' । ५ स. 'कात्य-
 श्वेद' । ६ प. द. 'य वाऽऽ' । ७ क. ग. 'जो शिपुया' । ८ स. ग. प. 'रा । नर' । ९ द. 'ताप्यते' । १० स. ग. प.
 'भ्रूयन्ते' । ११ ग. प. द. 'दे वाऽऽ' । १२ स. ग. प. द. 'तद्वृत्त प' । १३ स. ग. प. द. 'रथ निपायते' ।

(ओंकारप्राप्तिलक्षणनिरूपणम्)

अरिष्टसूचिते देहे तस्मिन्काल उपागते । त्यक्त्वा भयविपादं च उद्गच्छेद्बुद्धिमान्नरः ॥ ३४
 मार्ची वा यदि बोदीचीं दिशं निष्क्रम्य वै शुचिः । समेऽतिस्थावरे देशे विचित्ते जनवर्जिते ३५
 उदङ्मुखः प्राङ्मुखो वा स्वस्थः स्वाचान्त एव च । स्वस्तिकोपनिविष्टश्च नमस्कृत्वा(त्य)महेश्वरम् ॥
 सम(मं)कायशिरोप्रीवं धारयेन्नावलोकयेत् । यथा दीपो निवातस्थो नेहते सोपमा स्मृता ॥ ३७
 प्रागुदक्प्रवणे देशे तस्माद्युञ्जीत योगवित् । (+कामं वितर्कं प्रीतिं च सुखदुःखे उभे य(त)या ॥
 निगृह्य मनसा सर्वं शुक्लध्यानमनुस्मरेत्) । प्राणे च रमते नित्यं चक्षुषोः स्पर्शने तथा ॥ ३९
 श्रोत्रे मनसि बुद्धौ च तथा वक्षसि धारयेत् । कालधर्मं च विज्ञाय समूहं चैव सर्वशः ॥ ४०
 द्वादशाध्यात्म इत्येवं योगधारणमुच्यते । शतमष्टशतं वाऽपि धारणां मूर्ध्नि धारयेत् ॥ ४१
 न तस्य धारणायोगाद्वायुः सर्वं प्रवर्तते । ततस्त्वापूरयेद्देहमोंकारेण समाहितः ॥ ४२
 अथोंकारमयो योगी न क्षरेस्वक्षरी भवेत् ॥ ४३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्तेऽरिष्टनिरूपणं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१२९०

अथ विंशोऽध्यायः ।

ओंकारप्राप्तिलक्षणनिरूपणम् ।

वायुरुवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि ओंकारप्राप्तिलक्षणम् । एष त्रिमात्रो विज्ञेयो व्यञ्जनं चात्र सस्वरम् ॥ १
 प्रथमा वैद्युती मात्रा द्वितीया तामसी स्मृता । तृतीयां निर्गुणां विद्यान्मात्रामक्षरगामिनीम् ॥ २
 ग(गा)न्धर्वाति च विज्ञेया गान्धारस्वरसंभवा । पिपीलिकासमस्पर्शा प्रयुक्ता मूर्ध्नि लक्ष्यते ॥ ३
 तथा प्रयुक्तमोंकारं प्रति निर्वाति मूर्धनि । तथोंकारमयो योगी ह्यक्षरे स्वक्षरी भवेत् ॥ ४
 मणवो धनुः शरो ह्यात्मा ब्रह्म तल्लक्ष्यमुच्यते । अप्रमत्तेन वेद्व्यं शरवत्तन्मयो भवेत् ॥ ५
 ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म गुहायां निहितं पदम् । ओमित्येतन्नयो वेदास्त्रयो लोकास्त्रयोऽग्रयः ॥ ६
 विष्णुक्रमास्त्रयस्त्वेते ऋक्सामानि यजूंषि च । मात्राश्चात्र चतस्रस्तु विज्ञेयाः परमार्थतः ॥ ७
 तत्र युक्तश्च यो योगी तस्य सालोक्यतां व्रजेत् । अकारस्त्वक्षरो ज्ञेय उकारः स्वरितः स्मृतः ८
 मकारस्तु पुतो ज्ञेयस्त्रिमात्र इतिसंज्ञितः । अकारस्त्वथ भूर्लोक उकारो भुव उच्यते ॥ ९
 सव्यञ्जनो मकारश्च स्वर्लोकश्च विधीयते । ओंकारस्तु त्रयो लोकाः शिरस्तस्य त्रिविष्टपम् ॥ १०
 भुवनान्तं च तत्सर्वं त्रौह्यं तत्पदमुच्यते । मात्रापदं रुद्रलोको ह्यमात्रस्तु शिवं पदम् ॥ ११
 एवं ध्यानविशेषेण तत्पदं समुपांसते । तस्माद्ध्यानरतिर्नित्यममात्रं हि तदक्षरम् ॥ १२
 उपास्यं हि प्रयत्नेन शाश्वतं पदमिच्छता । हस्वा तु प्रथमा मात्रा ततो दीर्घा त्वनन्तरम् ॥ १३
 ततः पुतवती चैव तृतीया उपदिश्यते । एतास्तु मात्रा विज्ञेया यथावदनुपूर्वशः ॥ १४
 यावच्चैव तु शक्यन्ते धार्यन्ते तावदेव हि । इन्द्रियाणि मनो बुद्धिं ध्यायन्नात्मनि यः सदा ॥ १५

+ धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रत्य. क. पुस्तके नास्ति ।

(॥ हाभ्यामपि च शंभीतिभिर्णोक्षैव भवस्य च । यद्वापि कुरुते नित्यं प्रणामं शंकरस्य च) ॥
निस्तरेणाऽऽनुपूर्णा च ऋणुत भुवतो मम । मन्वन्तरस्य संहारे पश्चिमस्य महात्मनः ॥ ११
आसीषु साहसा कल्पः पशो नाम द्विजोत्तमाः । वाराहः सांप्रतस्तेषां तस्य वक्ष्यामि विस्तरम् ॥

सावधिरुपाय—

विपत्ता भैम काशेन कल्पः सेभवते कथम् । किं च प्रमाणं कल्पस्य तन्नः प्रवृद्धि पृच्छताम् १३

सागुरुवाच—

मन्वन्तराणां सप्तानां कालसंख्या(ख्या) यथाक्रमम् । प्रवक्ष्यामि समासेन भुवतो मे निबोधत ॥
कोडीनां द्वे सदसे मे अष्टौ कोटिशतानि च । द्विषष्टिश्च तथा कोट्यो नियुतानि च सप्ततिः ॥ १५
कल्पार्धस्य तु संख्यायामेतत्सर्वमुदाहृतम् । पूर्वोक्तौ च गुणच्छेदौ वर्षाग्रं लब्धमादिशेत् ॥ १६
एतं वैश्व तु कोडीनां कोटीनामष्टसप्ततिः । द्वै च शतसहस्रे तु नवतिर्नियुतानि च ॥ १७
सागुरुषेणं भक्षणेन चान्द्रैवस्वतान्तरम् । एष कल्पस्तु विज्ञेयः कल्पार्धद्विगुणीकृतः ॥ १८
अतागतानां सप्तानामेतेन यथाक्रमम् । प्रमाणं कालसंख्याया विज्ञेयं सर्वमैश्वरम् ॥ १९
नियुतान्प्रथमधासप्तत्यांशीविसतानि च । चतुर्दशीति चा(श्वा)न्यानि मयुवानि प्रमाणतः ॥ २०
सप्तर्षो मनुर्धैव देवाश्चेन्नपुरोगमाः । एतैककालस्य विज्ञेयं वर्षाग्रं तु प्रमाणतः ॥ २१
एष मन्वन्तरे तेषां मालुषान्तः प्रसीदिवः । प्रमंशान्वाह्य ये देवाः साध्या देवगन्ताश्च ये ॥ २२
द्विषे देवाश्च ये विजाः कर्णं जीवन्ति ते मयाः । अयं यो बर्हि कल्पो वाराहः स तु कीर्त्यते
शक्तिस्वार्थेऽस्यैव सर्वैश्च चरुते ॥ २३

अथ च—

कालोद्धारकलोचने वाराहः परिकीर्तितः । कल्पस्य कार्मणोचो बर्हि इति कीर्त्यते ॥ २४
को वा वाराहो मन्वन्तरे सोऽपि विद्वान्महः । वाराहः कल्पस्य सृष्टिकर्ता इति च ॥ २५

अथ च—

वाराहस्य सृष्टिकर्तृत्वोक्तं च कीर्तितं । वाराहस्य स्यात्कल्पः कल्पस्य कल्पस्य च वा २६
कल्पस्योक्तं स्यात्कल्पः कल्पस्य च कीर्तितम् । कल्पस्य कल्पस्योक्तं कल्पस्य कल्पस्य च २७
अथ च वाराहो कल्पस्य सृष्टिकर्ता । वाराहो कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य कल्पस्य च २८
अथ च वाराहो कल्पस्य सृष्टिकर्ता । वाराहो कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य कल्पस्य च २९
अथ च वाराहो कल्पस्य सृष्टिकर्ता । वाराहो कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य कल्पस्य च ३०
अथ च वाराहो कल्पस्य सृष्टिकर्ता । वाराहो कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य कल्पस्य च ३१
अथ च वाराहो कल्पस्य सृष्टिकर्ता । वाराहो कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य कल्पस्य च ३२

वाराहो कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य कल्पस्य च ३३

वाराहो कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य कल्पस्य च ३४
वाराहो कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य कल्पस्य च ३५
वाराहो कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य कल्पस्य च ३६
वाराहो कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य कल्पस्य च ३७
वाराहो कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य कल्पस्य च ३८
वाराहो कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य कल्पस्य च ३९
वाराहो कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य सृष्टिकर्ता कल्पस्य कल्पस्य च ४०

(कल्पनिरूपणम्)

उत्पन्नस्तु यथा नादो गन्धर्वा यत्र चोत्थिताः । ऋषभस्तु ततः कल्पो ज्ञेयः पञ्चदशो द्विजाः ३३
 ऋषभो यत्र संभूतः स्वरो लोकमनोहरः । पैङ्गस्तु षोडशः कल्पः षड्जना यत्र चर्षयः ॥ ३४
 शिशिरश्च वसन्तश्च निदाघो वर्ष एव च । शरद्धेमन्त इत्येते मानसा ब्रह्मणः सुताः ॥ ३५
 उत्पन्नाः पैङ्गसंसिद्धाः पुत्राः कल्पे तु षोडशे । यस्माज्जातैश्च तैः षड्भिः सद्योजातो महेश्वरः
 तस्मात्समुत्थितः पैङ्गः स्वरस्तूदधिसंनिभः । ततः सप्तदशः कल्पो मार्जालीय इति स्मृतः ३७
 मार्जालीयं तु तत्कर्म यस्माद्ब्राह्मणकल्पयत् । ततस्तु मध्यमो नाम कल्पोऽष्टादश उच्यते ॥ ३८
 यस्मिंस्तु मध्यमो नाम स्वरो धैवतपूजितः । उत्पन्नः सर्वभूतेषु मध्यमो वै स्वयंभुवः ॥ ३९
 ततस्त्वेकोनविंशस्तु कल्पो वैराजकः स्मृतः । वैराजो यत्र भगवान्मनुर्वै ब्रह्मणः सुतः ॥ ४०
 तस्य पुत्रस्तु धर्मात्मा दधीचिर्नाम धार्मिकः । प्रजापतिर्महातेजा बभूव त्रिदशेश्वरः ॥ ४१
 अकामयत गायत्री यजमानं प्रजापतिम् । तस्माज्जज्ञे स्वरः स्निग्धः पुत्रस्तस्य दधीचिनः ॥ ४२
 ततो विंशतिमः कल्पो निषादः परिकीर्तितः । प्रजापतिस्तु तं दृष्ट्वा स्वयंभूप्रभवं तदा ॥ ४३
 विरराम प्रजाः स्रष्टुं निषादस्तु तपोऽतपत् । दिव्यं वर्षसहस्रं तु निराहारो जितेन्द्रियः ॥ ४४
 तमुवाच महातेजा ब्रह्मा लोकपितामहः । ऊर्ध्वबाहुं तपोऽग्लानं दुःखितं क्षुत्पिपासितम् ॥ ४५
 निपीदित्यब्रवीदेनं पुत्रं शान्तं पितामहः । तस्मान्निषादः संभूतः स्वरस्तु स निषादवान् ॥ ४६
 एकविंशतिमः कल्पो विज्ञेयः पञ्चमो द्विजाः । प्राणोऽपानः समानश्च उदानो व्यान एव च ४७
 ब्रह्मणो मानसाः पुत्राः पञ्चैते ब्रह्मणः समाः । तैस्त्वर्थवादिभिर्युक्तैर्वाग्भिरिष्टो महेश्वरः ॥ ४८
 यस्मात्परिगतैर्गीतः पञ्चभिस्तैर्महात्मभिः । स्वरस्तु पञ्चमः स्निग्धस्तस्मात्कल्पस्तु पञ्चमः ॥ ४९
 द्वाविंशस्तु तथा कल्पो विज्ञेयो मेघवाहनः । यत्र विष्णुर्महाबाहुर्मैघी भूत्वा महेश्वरम् ॥ ५०
 दिव्यं वर्षसहस्रं तु अवहत्कृत्तिवाससम् । तस्य निश्वसमानस्य भाराक्रान्तस्य वै मुखात् ॥ ५१
 निर्जगाम महाकायः कालो लोकप्रकालनः । यस्त्वयं पठ्यते विप्रैर्विष्णुर्वै कश्यपात्मजः ॥ ५२
 त्रयोविंशतिमः कल्पो विज्ञेयश्चिन्तकस्तथा । प्रजापतिसुतः श्रीर्मांश्चित्तिश्च मिथुनं च तौ ॥ ५३
 ध्यायतो ब्रह्मणश्चैव यस्माच्चिन्ता समुत्थिता । तस्मात्तु चिन्तकः सोवै (कोऽसौ) कल्पः प्रोक्तः
 स्वयंभुवा ॥ ५४
 चतुर्विंशतिमश्चापि ह्याकृतिः कल्प उच्यते । आकृतिश्च तथा देवी मिथुनं संवभूव ह ॥ ५५
 प्रजाः स्रष्टुं तथाऽऽकृतिं यस्मादाह प्रजापतिः । तस्मात्स पुरुषो ज्ञेय आकृतिः कल्पसंज्ञितः ५६
 पञ्चविंशतिमः कल्पो विज्ञातिः परिकीर्तितः । विज्ञातिश्च तथा देवी मिथुनं संप्रसूयते ॥ ५७
 ध्यायतः पुत्रकामस्य मनस्यध्यात्मसंज्ञितम् । विज्ञातं वै समासेन विज्ञातिस्तु ततः स्मृतः ॥ ५८
 षड्विंशस्तु ततः कल्पो मन इत्यभिधीयते । देवी च शंकरी नाम मिथुनं संप्रसूयते ॥ ५९
 प्रजा वै चिन्तमानस्य स्रष्टुकामस्य वै तदा । यस्मात्प्रजासंभवनादुत्पन्नस्तु स्वयंभुवा ॥ ६०

१ क. 'दत्त द्वि' । २ ख. घ. प. पैङ्गस्तु । ३ ख. घ. ड. पैङ्गर्व' । ४ ख. घ. ड. 'स्माद्गते' । ५ ख. ग. घ. ड. पैङ्गः । ६ ग. घ. 'भे तस्माद्ब्रह्म' । ७ घ. ड. 'मो द्वी स्व' । ८ ग. ड. 'स्त्वैकाग्रवि' । ९ ख. ड. 'स्मात्प्रोभटः' । १० ड. पञ्चभिः । ११ क. 'काशनः' । १२ ख. घ. 'क्षित्तश्च' । १३ ख. ड. 'स्नाथ चि' । १४ ख. घ. 'भुवः । च' । १५ ख. घ. ड. 'दाक्षीत्स्वयंभुवः । त' । १६ क. 'यते । ध्या' । १७ ख. ड. 'क्षित्त. । वि' । १८ ख. ग. घ. 'न्तयान' । १९ ख. घ. ड. 'भुवः । त' ।

तस्मात्प्रजासंभवनाद्भावनासंभवः स्मृतः । सप्तविंशतिमः कल्पो भावो वै कल्पसंज्ञितः ॥ ६१
 पौर्णमासी तथा देवी मिथुनं समपद्यत । प्रजा वै स्रष्टुकामस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ ६२
 ध्यायतस्तु परं ध्यानं परमात्मानमीश्वरम् । अग्निस्तु मण्डली भूत्वा रश्मिजालसमावृतः ॥ ६३
 भुवं दिवं च विष्टभ्य दीप्यते स महावपुः । ततो वर्षसहस्रान्ते संपूर्णे ज्योतिमण्डले ॥ ६४
 आविष्टया सहोत्पन्नमपश्यत्सूर्यमण्डलम् । यस्माद्दृश्यो भूतानां ब्रह्मणा परमेष्ठिना ॥ ६५
 दृष्टस्तु भगवान्देवः सूर्यः संपूर्णमण्डलः । सर्वे योगाश्च मन्त्राश्च मण्डलेन सहोत्थिताः ॥ ६६
 यस्मात्कल्पो ह्ययं दृष्टस्तस्मात्तं दर्शमुच्यते(?) । यस्मान्मनसि संपूर्णो ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ ६७
 पुरा वै भगवान्सोमः पौर्णमासी ततः स्मृता । तस्मात्तु पर्वदैशे वै पौर्णमासं च योगिभिः ॥ ६८
 उभयोः पक्षयोर्योज्यमात्मनो हितकाम्यया । दर्शं च पौर्णमासं च ये यजन्ति द्विजातयः ॥ ६९
 न तेषां पुनरावृत्तिर्ब्रह्मलोकात्कदाचन । योऽनाहिताग्निः प्रयतो वीराध्वानं गतोऽपि वा ॥ ७०
 समाधाय मनस्तीव्रं मन्त्रमुच्चारयेच्छनैः । त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिवस्त्वं शर्धो मारुतं पृक्ष ईशिपे
 त्वं पाशगन्धर्वशिपं पूषा विधत्तपासिना । इत्येव मन्त्रं मनसा सम्यगुच्चारयेद्विजः ॥ ७२
 अग्निं प्रविशते यस्तु रुद्रलोकं स गच्छति । सोमश्चाग्निस्तु भगवान्कालो रुद्र इति श्रुतिः ॥ ७३
 तस्माद्यः प्रविशेदग्निं स रुद्रान्न निवर्तते । अष्टाविंशतिमः कल्पो बृहदित्यभिसंज्ञितः ॥ ७४
 ब्रह्मणः पुत्रकामस्य स्रष्टुकामस्य वै प्रजाः । ध्यायमानस्य मनसा बृहत्साम रथंतरम् ॥ ७५
 यस्मात्तत्र समुत्पन्नो बृहत्तः सर्वतोमुखः । तस्मात्तु बृहत्तः कल्पो विज्ञेयस्तच्चचिन्तकैः ॥ ७६
 अष्टाशीतिसहस्राणि योजनानां प्रमाणतः । रथंतरं तु विज्ञेयं परमं सूर्यमण्डलम् ॥ ७७
 तस्मादण्डं तु विज्ञेयमभेद्यं सूर्यमण्डलम् । यत्सूर्यमण्डलं चापि बृहत्साम तु भिद्यते ॥ ७८
 भित्त्वा चैनं द्विजा यान्ति योगात्मानो दृढव्रताः । संघातमुपनीताश्च अन्ये कल्पा रथंतरे ॥ ७९
 इत्येतत्तु मया प्रोक्तं चित्रमध्यात्मदर्शनम् । अतः परं प्रवक्ष्यामि कल्पानां विस्तरं शुभम् ॥ ८०

* जिह्वे स्तुहि(?) जगत्त्रितयैकनाथं नारायणं परमकारुणिकं सदैव ।

प्राचीनकर्पनिगडार्गलबन्धमुक्त्यै नान्यः पुराणानुरुपाद्परोऽस्त्युपायः ॥ ८१

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते कल्पनिर्णयनामैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१४१०

अथ द्वाविंशोऽध्यायः ।

कल्पसंख्यानिरूपणम् ।

ऋषय ऊचुः—

अत्यद्भुतामिदं सर्वं कल्पानां ते महामुने । रहस्यं वै समाख्यातं मन्त्राणां च प्रकल्पनम् । १
 न तवाचिदितं किंचिन्निपु लोकेषु विद्यते । तस्माद्विस्तरतः सर्वाः कल्पसंख्या ब्रवीहि नः ॥ २

* ख पुस्तक एवाय श्मशो नान्यादर्शपुस्तकेषु ।

१ ख. ग. घ. ङ. सप्तावि । २ ग. घ. ङ. ले । अवि । ३ ख. ग. घ. ङ. 'दर्शो वै । ४ क. 'योज्येष्टमा'
 ५ घ. 'त्व वातेररुणैर्यासि शक्यित्व पूषा धीतधामाऽसि न त्मनाः । इ' । ङ. 'त्व वातेर्यासि शक्यराय त्व पूषावीतधा-
 माऽसितन्मनाः । इ' । ६ ग. 'सिनाः । इ' । ७ ख. घ. ङ. 'स्यन्द्विजा । अ' । ८ ङ. 'स्मृति । ९ घ. 'स्माद्य प्र'
 १० ख. 'त्पो विज्ञेय. सस्वचिन्तकै' । अष्टाशीतिसहस्राणि बृह' । ११ ङ. 'स्य द्यु' । १२ ङ. 'हत्तमर्व' । १३ ख. घ.
 ङ. 'साणि यो' । १४ ख. ङ. 'रयान्त' ।

(कल्पसंख्यानिर्दिष्टम्)

वायुरुवाच—

अत्र वः कथयिष्यामि कल्पसंख्या यथा तथा । युगाग्रं च वर्षाग्रं तु ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ३
 एकं कल्पसहस्रं तु ब्रह्मणोऽब्दः प्रकीर्तितः । एतदष्टसहस्रं तु ब्रह्मणस्तद्युगं स्मृतम् ४
 एकं युगसहस्रं तु सवनं तत्प्रजापतेः । सवनानां सहस्रं तु द्विगुणं त्रिवृतं तथा ॥ ५
 ब्रह्मणः स्थितिकालस्य चैतत्सर्वं प्रकीर्तितम् । तस्य संख्यां प्रवक्ष्यामि पुरस्ताद्वै यथाक्रमम् ६
 अष्टाविंशतिर्ये कल्पा नामतः परिकीर्तिताः । तेषां पुरस्ताद्दक्ष्यामि कल्पसंज्ञा यथाक्रमम् ७
 रथंतरस्य साम्नस्तु उपरिष्टान्निबोधत । कल्पान्ते नामधेयानि मन्त्रोत्पत्तिश्च यस्य यौ ॥ ८
 एकोनविंशकः कल्पो विज्ञेयः श्वेतलोहितः । यस्मिंस्तत्परमं ध्यानं ध्यायतो ब्रह्मणस्तथा ९
 श्वेतोष्णीपः श्वेतमाल्यः श्वेताम्बरधरः शिखी । उत्पन्नस्तु महातेजाः कुमारः पावकोपमः १०
 भीमं मुखं महारौद्रं सुघोरं श्वेतलोहितम् । दीप्तं दीप्तेन वपुषा महास्यं श्वेतवर्चसम् ११
 तं दृष्ट्वा पुरुषः श्रीमान्ब्रह्मा वै विश्वतोमुखः । कुमारं लोकधातारं विश्वरूपं महेश्वरम् १२
 पुराणपुरुषं देवं विश्वात्मा योगिनां वैरम् । ववन्दे देवदेवेशं ब्रह्मा लोकपितामहः १३
 हृदि कृत्वा महादेवं परमात्मानमीश्वरम् । सद्योजातं ततो ब्रह्म ब्रह्मा वै समचिन्तयत् १४
 ज्ञात्वा मुमोच देवेशो हृष्टो हासं जगत्पतिः । ततोऽस्य पार्श्वतः श्वेता ऋषयो ब्रह्मवर्चसः १५
 प्रादुर्भूता महात्मानः श्वेतमाल्यानुलेपनाः । सुनन्दो नन्दकश्चैव विश्वनन्दोऽथ नन्दनः १६
 क्षिप्यास्ते वै महात्मानो यैस्तु ब्रह्म ततो वृतम् । तस्याग्रे श्वेतवर्णाभिः श्वेतनामा महामुनिः १७
 विजज्ञेऽथ महातेजा यस्माञ्जज्ञे नरस्त्वसौ तत्र ते ऋषयः सर्वे सद्योजातं महेश्वरम् १८
 तस्माद्विश्वेश्वरं देवं ये प्रपद्यन्ति वै द्विजाः । प्राणायामपरा युक्ता ब्रह्मणि व्यवसायिनः १९
 ते सर्वे पापनिर्मुक्ता विमला ब्रह्मवर्चसः । ब्रह्मलोकमतिक्रम्य ब्रह्मलोकं व्रजन्ति च ॥ २०

वायुरुवाच—

तत्स्त्रिंशत्तमः कल्पो रक्तो नाम प्रकीर्तितः । रक्तो यत्र महातेजा रक्तवर्णमधारयत् २१
 ध्यायतः पुत्रकामस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । प्रादुर्भूतो महातेजाः कुमारो रक्तविग्रहः २२
 रक्तमाल्याम्बरधरो रक्तनेत्रः प्रतापवान् । स तं दृष्ट्वा महादेवं कुमारं रक्तवाससम् २३
 ध्यानयोगं परं गत्वा बुबुधे विश्वमीश्वरम् । स तं प्रणम्य भगवान्ब्रह्मा परमयद्रितः २४
 वामदेवं ततो ब्रह्मा ब्रह्मात्मकं व्यचिन्तयत् । एवं ध्यातो महादेवो ब्रह्मणा परमेष्ठिना २५
 मनसा प्रीतियुक्तेन पितामहमथाब्रवीत् । ध्यायता पुत्रकामेन(ण) यस्मात्तेऽहं पितामिह २६
 दृष्टः परमया भक्त्या ध्यानयोगेन सत्तम । तस्माद्ध्यानं परं प्राप्य कल्पे कल्पे महातपाः २७
 वेत्स्यसे मां महासस्व लोकधातारमीश्वरम् । एवमुक्त्वा ततः शर्वः अ(र्वस्त्व)दृष्ट्वासं मुमोच ह २८
 ततस्तस्य महात्मानश्चत्वारश्च कुमारकाः । संवभूर्बुमहात्मानो विरेजुः शुद्धयुद्धयः ॥ २९
 चिरजश्च विर्वाहुश्च विशोको विश्वभावनः । ब्रह्मण्या ब्रह्मणस्तुल्या वीरा-अध्यवसायिनः ॥३०

१ घ. ङ एकक' । २ ग. तु त्रिगु' । ङ. तु त्रियुग त्रि' । ३ घ. ङ. 'सज्ञा य' । ४ रा. ग. घ. ङ. 'ल्पान्त-
 नां । ५ ङ. सा । ६ क. 'नीविश' । ७ क. चिरम् । ८ रा. ग. घ. ङ. 'वस्तद्वत् ।
 ९ ग. ङ. 'स्मायते । १० क. प्रपद्यन्ति । १२ ग. घ. रक्त व' । १३ रा. ङ. 'बुध त्रि' । १४ घ. ङ. 'देव्य त' ।
 १५ घ. ब्रह्ममेव व्य' । ङ. ब्रह्ममेव विवि' । १६ क. 'मह. । ङ' । १७ घ. ङ. चिरज. शु' । १८ क. 'वाहय ।

रक्ताम्बरधराः सर्वे रक्तमाल्यानुलेपनाः । रक्तभस्मानुलिप्ताङ्गा रक्तास्या रक्तलोचनाः ॥ ३१
 ततो वर्षसहस्रान्ते ब्रह्मण्या व्यवसायिनः । गृणन्तश्च महात्मानो ब्रह्म तद्दामदैविकम् ॥ ३२
 अनुग्रहार्थं लोकानां शिष्याणां हितकाम्यया । धर्मोपदेशमखिलं कृत्वा ते ब्राह्मणाः स्वयम् ॥
 पुनरेव महादेवं प्रविष्टा रुद्रमव्ययम् । येऽपि चान्ये द्विजश्रेष्ठा युञ्जाना वाममीश्वरम् ॥ ३४
 प्रपद्यन्ति महादेवं तद्भक्तास्तत्परायणाः । ते सर्वे पापनिर्मुक्ता विमला ब्रह्मवर्चसः ॥
 रुद्रलोकं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ३५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते कल्पसंख्यानिरूपणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१४४५

अथ त्रयोविंशोऽध्यायः ।

माहेश्वरावतारयोगः ।

वायुरूवाच—

एकत्रिंशत्तमः कल्पः पीतवोसा इति स्मृतः । ब्रह्मा यत्र महातेजाः पीतवर्णत्वमागतः ॥ १
 ध्यायतः पुत्रकामस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । प्रादुर्भूतो महातेजाः कुमारः पीतवस्त्रवान् ॥ २
 पीतगन्धानुलिप्ताङ्गः पीतमाल्यधरो युवा । पीतयज्ञोपवीतश्च पीतोष्णीपो महाभुजः ॥ ३
 तं दृष्ट्वा ध्यानसंयुक्तं ब्रह्मा लोकेश्वरं प्रभुम् । मनसा लोकधातारं वचन्दे परमेश्वरम् ॥ ४
 ततो ध्यानगतस्तत्र ब्रह्मा माहेश्वरीं पराम् । अपश्यद्वां विरूपां च महेश्वरमुखच्युताम् ॥ ५
 चतुष्पदां चतुर्वक्त्रां चतुर्हस्तां चतुस्तनीम् । चतुर्नेत्रां चतुःशृङ्गां चतुर्दंष्ट्रां चतुर्मुखीम् ॥ ६
 द्वात्रिंशलोकसंयुक्तामीश्वरीं सर्वतोमुखीम् । स तां दृष्ट्वा महातेजा महादेवीं महेश्वरीम् ॥ ७
 पुनराह महादेवः सर्वदेवनमस्कृतः । मतिः स्मृतिर्बुद्धिरिति गायमानः पुनः पुनः ॥ ८
 एहेहीति महादेवीं सोत्तिष्ठत्प्राञ्जलिर्भृशम् । विश्वमावृत्य योगेन जगत्सर्वं वशी कुरु ॥ ९
 अधोवाच महादेवो रुद्राणी त्वं भविष्यसि । ब्राह्मणानां हितार्थाय परमार्थे भविष्यसि ॥ १०
 अथैनां पुत्रकामस्य ध्यायतः परमेष्ठिनः । प्रददौ देवदेवेशश्चतुष्पादां महेश्वरीम् ॥ ११
 ततस्तां ध्यानयोगेन विदित्वा परमेश्वरीम् । ब्रह्मा लोकनमस्कार्यः प्रपद्य तां महेश्वरीम् ॥ १२
 गायत्रीं तु ततो रौद्रीं ध्यात्वा ब्रह्मा सुयन्त्रितः । इत्येतां वैदिकीं विद्यां रौद्रीं गायत्रीमार्पिताम् ॥
 जपित्वा तु महादेवीं रुद्रलोकनमस्कृताम् । प्रपन्नस्तु महादेवं ध्यानयुक्तेन चेतसा ॥ १४
 ततस्तस्य महादेवो दिव्यं योगं पुनः स्मृतम् । ऐश्वर्यं ज्ञानसंपत्तिं वैराग्यं च ददौ पुनः ॥ १५
 अथादृष्ट्वासं मुमुचे भीषणं दीप्तमीश्वरः । ततोऽस्य सर्वतो दीप्ताः प्रादुर्भूताः कुमारकाः ॥ १६
 पीतमाल्याम्बरधराः पीतगन्धविलेपनाः । पीतोष्णीपशिराश्वैव पीतास्याः पीतमूर्धजाः ॥ १७
 ततो वर्षसहस्रान्त उपित्वा विमलौजसः । योगात्मानस्तैतः स्नाता ब्राह्मणानां हितैपिणः ॥ १८

१ क 'द्विकं' । २ ग. घ. ङ. ते प्रकृतस्व' । ३ ग. ङ. 'ष्टा युजाना । ४ ग. ङ. 'कविता' । ५ स. ग. घ. ङ. 'मास इ' । ६ घ. 'शशि स्थ । ७ क. 'मार्पे भ' । ८ स. ग. घ. ङ. 'पद्यतां । ९ स. 'यत्रिपिठिता' । ग. ङ. 'यत्रिपी-
 षिता' । घ. 'यत्रपिठिता' । १० क. स्मृत । ऐ' । ११ स. ग. घ. ङ. 'श्वरम् । त' । १२ स. ग. घ. ङ. 'तत्-
 यन्त्रिते' । १३ स. ग. 'रातो म्नाता प्रा' ।

(माहेश्वरावतारयोगः)

धर्मयोगवलोपेता ऋषीणां दीर्घसत्रिणाम् । उपदिश्य तु ते योगं प्रविष्टा रुद्रमीश्वरम् ॥ १९
एवमेतेन विधिना प्रपन्ना ये महेश्वरम् । अन्येऽपि नियतात्मानो ध्यानयुक्ता जितेन्द्रियाः ॥ २०
ते सर्वे पापमुत्सृज्य विरजा ब्रह्मवर्चसः । प्रविशन्ति महादेवं रुद्रं ते त्वपुनर्भवाः ॥ २१

वायुरुवाच—

ततस्तस्मिन्गते कल्पे पीतवर्णे स्वयंभुवः । पुनरन्यः प्रवृत्तस्तु सितकल्पो हि नामतः ॥ २२
एकार्णवे तदा वृत्ते दिव्ये वर्षसहस्रके । स्रष्टुकामः प्रजा ब्रह्मा चिन्तयामास दुःखितः ॥ २३
तस्य चिन्तयमानस्य पुत्रकामस्य वै प्रभोः । कृष्णः समभवद्दर्शो ध्यायतः परमेष्ठिनः ॥ २४
अथापश्यन्महातेजाः मादुर्भूतं कुमारकम् । कृष्णवर्णं महावीर्यं दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ २५
कृष्णाम्बरैरोष्णीपं कृष्णयज्ञोपवीतिनम् । कृष्णेन मौलिना युक्तं कृष्णस्रगनुलेपनम् ॥ २६
स तं दृष्ट्वा महात्मानममरं घोरमन्त्रिणम् । ववन्दे देवदेवेशं विश्वेशं कृष्णपिङ्गलम् ॥ २७
प्राणायामपरः श्रीमान्हृदि कृत्वा महेश्वरम् । मनसा ध्यानसंयुक्तं प्रपन्नस्तु यतीश्वरम् ॥ २८
अघोरेति ततो ब्रह्मा ब्रह्म एवानुचिन्तयत् । एवं वै ध्यायतस्तस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ २९
मुमोच भगवान् रुद्रः अ(द्रस्त्व)दृहासं महास्वनम् । अथास्य पार्श्वतः कृष्णाः कृष्णस्रगनुलेपनाः ॥
चत्वारस्तु महात्मानः संवभूवुः कुमारकाः । कृष्णाः कृष्णाम्बरैरोष्णीपाः कृष्णास्याः कृष्णवाससः
तैश्चादृहासः सुमहान्द्विकारश्चैव पुष्कलः । नमस्कारश्च सुमहान्पुनः पुनरुदीरितः ॥ ३२
ततो वर्षसहस्रान्ते योगात्तत्पारमेश्वरम् । उपासित्वा महाभागाः शिष्येभ्यः प्रददुस्ततः ॥ ३३
योगेन योगसंपन्नाः प्रविश्य मनसा शिवम् । अमलं निर्गुणं स्थानं प्रविष्टा विश्वमीश्वरम् ॥ ३४
एवमेतेन योगेन ये चाप्यन्ये द्विजातयः । स्मरिष्यन्ति विधानज्ञा गन्तारो रुद्रमव्ययम् ॥ ३५
ततस्तस्मिन्गते कल्पे कृष्णरूपे भयानके । अन्यः प्रवर्तितः कल्पो विश्वरूपस्तु नामतः ॥
विनिवृत्ते तु संहारे पुनः सृष्टे चराचरे । ब्रह्मणः पुत्रकामस्य ध्यायतः परमेष्ठिनः ॥ ३७
प्रादुर्भूता महानादा विश्वरूपा सरस्वती । विश्वमाल्याम्बरधरं विश्वयज्ञोपवीतिनम् ॥ ३८
विश्वोष्णीपं विश्वगन्धं विश्वस्थानं महाभुजम् । अथ तं मनसा ध्यात्वा युक्तात्मा वै पितामहः
ववन्दे देवमीशानं सर्वेशं सर्वगं मभूर्मुम् । ओमीशान नमस्तेऽस्तु महादेव नमोऽस्तु ते ॥ ४०
एवं ध्यानगतं तत्र प्रणमन्तं पितामहम् । उवाच भगवानीशः प्रीतोऽहं ते किमिच्छसि ॥ ४१
ततस्तु प्रणतो भूत्वा चाग्निः स्तुत्वा महेश्वरम् । (* उवाच भगवान् ब्रह्मा भीतः प्रीतेन चेतसा
यदिदं विश्वरूपं ते विश्वगं विश्वमीश्वरम् ।) एतद्वेदितुमिच्छामि कश्चायं परमेश्वरः ॥ ४३
कैपा भगवती देवी चतुष्पादा चतुर्मुखी । चतुःशृङ्गी चतुर्वक्त्रा चतुर्दन्ता चतुःस्तनी ॥ ४४
चतुर्हस्ता चतुर्नेत्रा विश्वरूपा कथं स्मृता । किं नामैषेया कोऽस्यात्मा किंवीर्या वाऽपि कर्मतः ॥

* धनुर्दिहान्तर्गतं ग्रन्थः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ख. ग. निहिता । २ ग. घ. ह. 'वर्णं स्व' । ३ ग. घ. ट. 'हृदिके' । ४ ख. ग. प्रभो । ५ क. 'स्वरो' । ६ ट. ह. अ. । ७ ख. ग. 'म्बरश्रीनाः कृष्णा' । ८ ग. घ. ह. 'ब्रह्म उं का' । ९ ख. घ. ह. 'हृत्तु तु यो' । १० ख. सर्वेश । ११ ख. ग. घ. 'मू । उमी' । १२ ख. ग. घ. ट. 'मनेशा को' । १३ ख. ग. घ. ट. 'र्या चापि ।

महेश्वर उवाच—

रहस्यं सर्वमन्त्राणां पावनं पुष्टिवर्धनम् । शृणुष्वैतत्परं गुह्यमादिसर्गे यथातथम् ॥ ४६
 अयं यो वर्तते कल्पो विश्वरूपस्त्वसौ स्मृतः । यस्मिन्भवादयो देवाः पद्त्रिंशन्मनवः स्मृताः
 ब्रह्मस्थानमिदं वाऽपि यदा प्राप्तं त्वया विभो । तदाप्रभृति कल्पश्च त्रयस्त्रिंशत्तपो ह्ययम् ॥ ४८
 शतं शतसहस्राणामतीता ये स्वयंभुवः । पुरस्तात्तव देवेश ताञ्छृणुष्व महामुने ॥ ४९
 आनन्दस्तु स विज्ञेय आनन्देत्वे महातपैः । गालव्यगोत्रतपसा मम पुत्रस्त्वमागतः ॥ ५०
 त्वयि योगश्च सांख्यं च तपो विद्याविधिः क्रिया । ऋतं सत्यं च यद्रह्य अहिंसा संततिक्रमाः ॥
 ध्यानं ध्यानवपुः शान्तिर्विद्याऽविद्या मतिर्धृतिः । कान्तिः शान्तिः स्मृतिर्मेधा लज्जा शुद्धिः
 सरस्वती । तुष्टिः पुष्टिः क्रिया चैव लज्जा शान्तिः प्रतिष्ठिता ॥ ५३
 पद्त्रिंशत्तद्गुणा द्वेषा द्वात्रिंशाक्षरसंज्ञिता । प्रकृतिं विद्धि तां ब्रह्मस्त्वत्प्रसूर्तिं महेश्वरीम् ॥ ५४
 सैषा भगवती देवी तत्प्रसूर्तिः स्वयंभुवः । चतुर्मुखी जगद्योनिः प्रकृतिर्गौः प्रकीर्तिता ॥
 प्रधानं प्रकृतिं चैव यदाहुस्तच्चचिन्तकाः ॥ ५६

अजामेतां लोहितां शुक्लकृष्णां विश्वं संप्रसृजमानां सुरूयाम्

अजोऽहं वै बुद्धिमान्विश्वरूपां गायत्रीं गां विश्वरूपां हि बुबुध्वा ॥ ५७

एवमुक्त्वा महादेवः अ(वस्त्व)दृहासमथाकरोत् । बलितास्फोटितरवं कहाकहनदं तथा ॥ ५८
 ततोऽस्य पार्श्वतो दिव्याः सर्वरूपाः कुमारकाः । जटी मुण्डी शिखण्डी च अर्धमुण्डश्च जङ्गिरे
 ततस्ते तु यथोक्तेन योगेन सुमहौजसः । दिव्यं वर्षसहस्रं तु उपासित्वा महेश्वरम् ॥ ६०
 धर्मोपदेशं नियतं कृत्वा योगमयं दृढम् । शिष्टानां नियतात्मानः प्रविष्टा रुद्रमीश्वरम् ॥ ६१

वायुरुवाच—

ततो विस्मयमापन्नो ब्रह्मा लोकपितामहः । प्रपन्नस्तु महादेवं भक्तियुक्तेन चेतसा ॥
 उवाच वचनं सर्वं श्वेतत्वं ते कथं विभो ॥ ६२

भगवानुवाच—

श्वेतः कल्पो यदा ह्यासीदहं श्वेतस्ततोऽभवम् । श्वेतोष्णीपः श्वेतमाल्यः श्वेताम्बरधरः शिवः ॥ ६३
 श्वेतास्थिमांसरोमा च श्वेतत्वक्श्वेतलोहितः । तेन नाम्ना च विख्यातः श्वेतकल्पस्तदा ह्यसौ
 मत्प्रसादाच्च देवेशः श्वेताङ्गः श्वेतलोहितः । श्वेतवर्णा तदा ह्यासीद्वायुत्री ब्रह्मसंज्ञिता ॥ ६५
 यस्मिन्निदहं च देवेश त्वया गुह्ये पदे स्थितः । विज्ञातः स्वेन तपसा सद्योजातः सनातनः ॥
 सद्योजातेति ब्रह्मतद्गुणं चैव प्रकीर्तितम् ॥ ६६
 तस्माद्ब्रह्मसंज्ञमापन्नं ये वेत्स्यन्ति द्विजातयः । तत्सर्वापं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ६७

१ ग. जे. घ. ट. 'न भुवा' । २ क. ट. पद्विस्त' । ३ क. 'दं चापि । ४ क. 'न्दते मह' । ५ ग. घ. ट. 'पः ताल' । ६ ग. घ. ट. 'मन्त्राते' । ७ ग. पुष्टिः । ८ रा. ग. ट. पट । ९ घ. ग. घ. पट्टप्रसृष्ट' । १० 'हितम्' । ११ ग. 'श य' । ग ट. 'शं प्रम' । १२ ग. ग. ट. 'मुष्या' । ग. ट. 'यत्रिपी-
 मीनग' । १३ ग. ग. 'व कृदा' । १४ ग. ग. ट. 'दृमान्तं ड' । १५ क. 'शेवक' । ग. ग. घ. ग. घ. ट. 'तल-
 ६६ ग. 'गिर' । १७ ग. घ. ट. 'वर्णासादा ।

(महाश्वरावतारयोगः)

यदाऽहं च पुनस्त्वासं लोहितो नाम नामतः । स भूत्कृतेनै वणन कल्पो वै लोहितः स्मृतः ॥ ६८
 तदा लोहितमांसास्थिलोहितक्षीरसंनिभा । लोहिताक्षस्तनवती गायत्री गौः प्रकीर्तिता ॥ ६९
 ततोऽस्य लोहितत्वेन वर्णस्य च विपर्यये । वामत्वाच्चैव योगस्य वामदेवत्वमागतः ॥ ७०
 तेषां हि महासत्त्व त्वयाऽहं नियतात्मना । विज्ञातैः श्वेतवर्णेन तस्माद्गोत्तमः स्मृतः ॥
 ततोऽहं वामदेवेति ख्यातिं यातो महीतले ॥ ७१
 ये चापि वामदेवत्वं ज्ञास्यन्तीह द्विजातयः । विज्ञाय चेमां रुद्राणीं गायत्रीं मातरं विभो ॥ ७२
 सर्वपापादिनिर्मुक्तो विरजा ब्रह्मवर्चसः । रुद्रलोकं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ७३
 यदा तु पुनरेवायं कृष्णवर्णो भयानकः । मत्कृतेन च वर्णेन मत्कल्पः कृष्ण उच्यते ॥ ७४
 तत्राहं कालसंकाशः कालो लोकमर्काशनः । विज्ञातोऽहं त्वया ब्रह्मन् घोरो घोरंपराक्रमः ॥
 तस्माद्घोरत्वमापन्नं ये मां वेत्स्यन्ति भूतले । तेषामघोरः शान्तश्च भविष्याम्यहमव्ययः ॥ ७६
 तस्माद्विश्वत्वमापन्नं ये मां पश्यन्ति भूतले । तेषां शिवश्च सौम्यश्च भविष्यामि सदैव तु ॥ ७७
 तस्माच्च विश्वरूपो वै कल्पोऽयं समुदाहृतः । विश्वरूपा तथा चैयं सावित्री समुदाहृता ॥ ७८
 सर्वरूपास्तथा चे मे संवृत्ता मम पुत्रकाः । चत्वारस्ते समाख्याताः पादा वै लोकसंमताः ॥ ७९
 तस्माच्च सर्ववर्णत्वं प्रजात्वं मे भविष्यति । सर्वभक्ष्या च मेध्या च वर्णतश्च भविष्यति ॥ ८०
 मोक्षो धर्मस्तथाऽर्थश्च कामश्चेति चतुष्टयम् । तस्माद्वेत्ता च वेद्यं च चतुर्धा वै भविष्यति ॥ ८१
 भूतग्रामाश्च चत्वार आश्रमाश्चतु(त्वा)स्तथा । धर्मस्य पादाश्चत्वारश्चत्वारो मम पुत्रकाः ॥ ८२
 तस्माच्चतुर्युगावस्थं जगद्वै सचराचरम् । चतुर्धाऽवस्थितं चैव चतुष्पादं भविष्यति ॥ ८३
 भूर्लोकोऽथ भुवर्लोकः स्वर्लोकोऽथ महस्पथा । जनस्तपश्च शान्तश्च रुद्रलोकस्ततः परम् ॥ ८४
 (+अष्टाक्षरः स्मृतो लोकः स्थाने स्थाने तदक्षरम् । भुवं दिवं परं चैव पादाश्चत्वार एव च ॥
 भूर्लोकः प्रथमः पादो भुवर्लोकस्ततः परम् ।) स्वर्लोको हि तृतीयस्तु चतुर्त्तु मरुः स्मृतः ॥
 तत्र लोकः परं स्थानं परं तद्योगिनां स्मृतम् ॥ ८६
 निर्पमा निरहंकाराः कामक्रोधविवर्जिताः । द्रक्ष्यन्ते तद्दिदो युक्ता ध्यानतत्परपुञ्जकाः ॥ ८७
 यस्माच्चतुष्पदा द्येया त्वया दृष्टा सरस्वती । तस्माच्च पशवः सर्वे भविष्यन्ति चतुष्पदाः ॥
 तस्माच्चैषां भविष्यन्ति चत्वारो वै पयोधराः ॥ ८८
 सोमश्च मन्त्रसंपृक्तो यस्मान्मम मुखाच्च्युतः । जीवः प्राणभृतां ब्रह्मन्सर्वः पीत्वा स्तनैर्धृतम् ॥
 तस्मात्सोममयं चैतदमृतं चैव संश्लितम् । चतुष्पादा भविष्यन्ति श्वेतत्वं चास्य तेन तैर् ॥ ९०
 यस्माच्चैवं क्रिया भूत्वा द्विपादा वै महेश्वरी । दृष्टा पुनस्त्वया चैषा सावित्री लोकभाविनी ॥
 तस्माद्वै द्विपदाः सर्वे द्विम्ननाथ नराः स्मृताः ॥ ९१

+ धनुर्विद्वान्तर्गतप्रत्ययः क. ग. पुन्युद्योर्नादि ।

महते । २. रा. नि कल्पो वै कल्पो लो । ३. प. 'नैवैव वि' । ४. प. 'तः स्तेन व' । ५. स. ग. द.
 रुद्रराजोणा । प. 'यः । वै चैव वैव रुद्रा' । ६. ग. प. द. 'वात्तन । ७. स. 'मया प । ८. क. ग.
 १. स. स. व. सुतो लोह' । १०. स. प. लोह' । ११. ग. प. द. 'नं पद ल' । १२. द. 'निर्मुक्त' । १३. ग. प. द.
 'त्वयो' । १४. द. स. । १५. प. 'द । रुद्रावर्चसना मु' । १६. प. द. द्विजा । १६. ग. प. द. सृष्टा ।
 १७. स. सर्वे ।

यस्माच्चैवमजा भूत्वा सर्ववर्णा महेश्वरी । दृष्टा त्वया महासत्त्वा सर्वभूतधरा परा ॥ ९२
 तस्मात्तु विश्वरूपत्वमजानां वै भविष्यति । अजश्चैव महातेजा विश्वरूपो भविष्यति ॥ ९३
 अमोघरेताः सर्वत्र मुखे चास्य हुताशनः । *तस्मात्सर्वगतो मेध्यः पशुरूपी हुताशनः ॥ ९४
 तपसा भावितात्मानो ये वै द्रक्ष्यन्ति वै द्विजाः । ईशित्वे च शिवत्वे च सर्वगं सर्वतः स्थिरम् ॥
 रजस्तमोविनिर्मुक्तास्त्यक्त्वा मानुष्यकं भुवि । मत्समीपं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ९६
 इत्येवमुक्तो भगवान्ब्रह्मा रुद्रेण वै द्विजाः । प्रणम्य प्रयतो भूत्वा पुनराह पितामहः ॥ ९७

ब्रह्मोवाच—

भगवन्देवदेवेश विश्वरूपो(प) महेश्वरः(र) । इमास्तव महादेव तनवो लोकवन्दिताः ॥ ९८
 विश्वरूप महासत्त्व कस्मिन्काले महाभुज । कस्यां वा युगसंभूत्यां द्रक्ष्यन्ति त्वां द्विजातयः ॥
 केन वा तत्त्वयोगेन ध्यानयोगेन केन वा । तनवस्ते महादेव शक्या द्रष्टुं द्विजातिभिः ॥ १००

भगवानुवाच—

तपसा नैव योगेन दानधर्मफलेन वा । न तीर्थफलयोगेन ऋतुभिर्वा सदक्षिणैः ॥ १०१
 न वेदाध्यापनैर्वाऽपि न चित्तेर्न निवेदनैः । शक्योऽहं मानुषैर्द्रष्टुमृते ध्यानात्परं न हि ॥ १०२
 साध्यो नारायणश्चैव विष्णुस्त्रिभुवनेश्वरः । भविष्यतीह नाम्ना तु वाराहो नाम विश्रुतः ॥ १०३
 चतुर्बाहुश्चतुष्पादश्चतुर्नेत्रश्चतुर्मुखः । तदा संवत्सरो भूत्वा यज्ञरूपो भविष्यति ॥

पद्भ्यश्च त्रिशीर्षश्च त्रिस्थानस्त्रिशरीरवान् ॥ १०४

कृतं त्रेता द्वापरं च कलिश्चैव चतुर्युगम् । एतस्य पादाश्चत्वारः अ(रथा)ङ्गानि ऋतवस्तथा ॥ १०५

भुजाश्च वेदाश्चत्वार ऋतुः संधिमुखानि च । द्वे मुखे द्वे च अयने नेत्राश्च चतुरैस्तथा ॥ १०६

शिरांसि त्रीणि पर्वाणि फाल्गुन्यापादकृत्तिकाः । दिव्यान्तरिक्षभौमानि त्रीणि स्थानानि
 यानि तु ॥ संभवः प्रलयश्चैव आश्रमौ द्वौ प्रकीर्तितौ ॥ १०७

स यदा कालरूपाभो वराहत्वे व्यवस्थितः । भविष्यति यदा साध्यो विष्णुर्नारायणः प्रभुः ॥

तदा त्वमपि देवेश चतुर्वक्त्रो भविष्यसि । ब्रह्मलोकनमस्कार्यो विष्णुर्नारायणः प्रभुः ॥ १०९

एकार्णवे पुत्रे चैव शयानं पुरुषं हरिम् । यदा द्रक्ष्यसि देवेश ध्यानयुक्तं महामुनिम् ॥ ११०

तदा वां मम योगेन मोहितौ नष्टचेतसौ । अन्योन्यस्पर्धिनौ रात्रावविज्ञाय परस्परम् ॥ १११

एकैकस्योदरस्थांस्तु दृष्ट्वा लोकांश्चराचरान् । विस्मयं परमं गत्वा ध्यानाद्बुद्ध्वा तु मानुषौ ॥ ११२

ततस्त्वं पद्मसंभूतः पद्मनाभः सनातनः । पद्माङ्कितस्तदा कल्पे ख्यातिं यास्यसि पुष्कलाम् ॥

ततस्तेस्मिस्तदा कल्पे वाराहे सप्तमे भ्रमोः । पुनर्विष्णुर्महातेजाः कालो लोकप्रकालनः

मनुर्ववस्वतो नाम तव पुत्रो भविष्यति ॥ ११४

* इदमर्थं नास्ति घं. क. पुस्तकयोः ।

११४

१ स. घ. प्रसाः । २ स. घ. च शित्वे । ३ स. ग. घ. भुजः । कं । ४ स. ग. घ. ध्यावन्त्ये । ५ स. ग. घ. 'गिष्वात्तद' । ६ स. ग. 'वाऽऽसर' । ७ स. घ. क. 'दाध्ययने' । ८ घ. 'न न वे' । ९. 'न विवे' । १०. 'यत्रिपी-
 १० स. ग. घ. क. 'स्त्रानो द्विजा' । ११ स. घ. 'स्त्रा' अं । १२ स. ग. घ. 'य चापारो वेदा क्रो' घ. 'क्षय. घ. 'तप-
 १३ घ. 'तुरानना । शि' । १४ स. ग. घ. 'विज्ञा । दि' । १५ स. ग. घ. घ. 'ध्यति । प्र' । १६ स.

(माहेश्वरावतारयोगः ।)

तदा चतुर्युगावस्थे कल्पे तस्मिन्पुर्गान्तके । भविष्यामि शिखायुक्तः श्वेतो नाम महामुनिः ॥
 हिषवच्छिखरे रम्ये छागले पर्वतोत्तमे । चतुःशिष्याः शिवे युक्ता भविष्यन्ति तदा मम ॥
 श्वेतश्चैव शिखश्चैव श्वेताश्वः श्वेतलोहितः । चत्वारस्ते महात्मानो ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥
 ततस्ते ब्रह्मभूयिष्ठा दृष्ट्वा ब्रह्मगतिं पराम् । तत्समीपं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभाम् ॥ ११८
 पुनस्तु मम देवेशो द्वितीयद्वापरे ऋषुः । प्रजापतिर्यदा व्यासः सत्यो नाम (* भविष्यति ॥ ११९
 तदा लोकहितार्याय सुतारो नाम नामतः । भविष्यामि कलौ तस्मिँल्लोकानुग्रहकारणात् ॥
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्या नाम नामतः) । इन्द्राभिः शतरूपश्च ऋचीकः केतुमांस्त्वया ॥
 प्राप्य पोगं तथा ज्ञानं ब्रह्म चैव सनातनम् । रुद्रलोकं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ १२२
 तृतीये द्वापरे चैव यदा व्यासस्तु भार्गवः । तदा ह्यहं भविष्यामि दमनस्तु युगान्तिके ॥ १२३
 तत्रापि च भविष्यन्ति चत्वारो मम पुत्रकाः । विशोकश्च विकेशश्च विशापः शापनाशनः ॥
 तेऽपि तेनैव मार्गेण योगोक्तेन महीजसः । रुद्रलोकं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ १२५
 चतुर्थे द्वापरे चैव यदा व्यासोऽङ्गिराः स्मृतः । तदाऽप्यहं भविष्यामि सुहोत्री नाम नामतः ॥
 तत्रापि मम सत्पुत्राश्चत्वारश्च तपोधनाः । १२६
 भविष्यन्ति द्विजश्रेष्ठा योगात्मानो दृढव्रताः । सुमुखो बुर्मुखश्चैव कुर्दमो पुरतिष्ठमः ॥ १२७
 प्राप्य योगगतिं सूक्ष्मां विशला दग्धकिल्बिषाः । तेऽपि तेनैव मार्गेण गमिष्यन्ति न संशयः ॥
 पञ्चमे द्वापरे चैव व्यासस्तु सविता यदा । तदा चापि भविष्यामि कञ्जो नाम महातपाः ॥ १२९
 अनुग्रहार्थं लोकानां योगात्मा नैककर्मकृत् । चत्वारस्तु महाभागा विरजाः शुद्धयोनयः ॥ १३०
 पुत्रा मम भविष्यन्ति योगात्मानो दृढव्रताः । सनः सनन्दनश्चैव प्रभुर्यस्य सनातनः ॥ १३१
 श्वेतुः सनत्कुमारश्च निर्ममा निरहंकृताः । मत्समीपं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ १३२
 परिवर्ते पुनः षष्ठे मृत्युर्व्यासो यदा विभुः । तदाऽप्यहं भविष्यामि लोकाक्षिर्नाम नामतः ॥ १३३
 शिष्याश्च मम ते दिव्या योगात्मानो दृढव्रताः । भविष्यन्ति महाभागाश्चत्वारो लोकसंमताः ॥
 सुधामा विरजश्चैव शङ्खपाद्म एव च । योगात्मानो महात्मानस्ते सर्वे दग्धकिल्बिषाः ॥ १३५
 तेऽपि तेनैव मार्गेण गमिष्यन्ति न संशयः । सप्तमे परिवर्ते तु यदा व्यासः शतक्रतुः ॥ १३६
 विमुर्नाम महातेजाः पूर्वमासीच्छतक्रतुः । तदाऽप्यहं भविष्यामि कलौ तस्मिन्पुर्गान्तिके ॥ १३७
 जैमीपव्येति विख्यातः सर्वेषां योगिनां धरः । तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति युगे तदा १३८
 सारस्वतः सुमेधश्च वसुवाहः सुधाहनः । तेऽपि तेनैव मार्गेण ध्यानयुक्तिं समाश्रिताः ॥ १३९
 भविष्यन्ति महात्मानो रुद्रलोकपरायणाः । वसिष्ठश्चाष्टमे व्यासः [+ परिवर्ते भविष्यति ॥ १४०
 कपिलथाऽऽसुरिश्चैव तथा पञ्चशिखो मुनिः । वाग्वलिश्च महायोगी सर्व एव महीजसः] ॥ १४१
 तस्य माहेश्वरं योगं ध्यानिनो दग्धकल्मषाः । मत्समीपं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ १४२

* अनुविद्वान्तर्गतमसौ न. पुस्तके नास्ति । + भद्राधिहान्तर्गतमन्यो न. पुस्तके नास्ति ।

१. गान्तिके । २. क. व. श्वेतः श्वेतश्चैव । ३. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ४. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ५. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ६. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ७. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ८. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ९. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । १०. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ११. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । १२. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । १३. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । १४. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । १५. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । १६. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । १७. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । १८. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । १९. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । २०. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । २१. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । २२. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । २३. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । २४. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । २५. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । २६. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । २७. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । २८. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । २९. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ३०. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ३१. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ३२. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ३३. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ३४. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ३५. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ३६. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ३७. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ३८. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ३९. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ४०. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ४१. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ४२. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ४३. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ४४. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ४५. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ४६. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ४७. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ४८. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ४९. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ५०. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ५१. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ५२. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ५३. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ५४. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ५५. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ५६. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ५७. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ५८. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ५९. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ६०. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ६१. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ६२. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ६३. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ६४. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ६५. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ६६. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ६७. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ६८. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ६९. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ७०. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ७१. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ७२. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ७३. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ७४. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ७५. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ७६. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ७७. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ७८. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ७९. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ८०. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ८१. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ८२. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ८३. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ८४. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ८५. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ८६. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ८७. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ८८. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ८९. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ९०. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ९१. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ९२. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ९३. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ९४. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ९५. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ९६. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ९७. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ९८. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । ९९. क. श्वेतः श्वेतश्चैव । १००. क. श्वेतः श्वेतश्चैव ।

परिवर्तेऽथ नवमे व्यासः सारस्वतो यदा । तदा चाहं भविष्यामि ऋषभो नाम नामतः ॥ १४३
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महौजसः । पराशरश्च मार्ग्यश्च भार्गवो ह्यङ्गिरास्तथा ॥ १४४
 भविष्यन्ति महात्मानो ब्राह्मणा वेदपारगाः । सर्वे तपोबलोत्कृष्टाः शापानुग्रहकोविदाः ॥ १४५
 तेऽपि तेनैव मार्गेण योगोक्तेन तपस्विनः । ध्यानमार्गे समासाद्य गमिष्यन्ति तथैव ते ॥ १४६
 दशमे द्वापरे व्यासस्त्रिधामा नाम नामतः । भविष्यति यदा विप्रास्तदाऽहं भविता पुनः ॥ १४७
 हिमवच्छिखरे रम्ये भृगुतुङ्गे नगोत्तमे । नाम्ना भृगोस्तु शिखरं तस्मात्तच्छिखरं भृगुः ॥ १४८
 तत्रैव मम ते पुत्रा भविष्यन्ति दृढव्रताः । बलवन्धुर्निरा(र)मित्रः केतुशृङ्गस्तपोधनः ॥ १४९
 योगात्मानो महात्मानो ध्यानयोगसमन्विताः । रुद्रलोकं गमिष्यन्ति तपसा दग्धकल्पपाः ॥
 एकादशे द्वापरे तु तिष्ठत्यासो भविष्यति । तदाऽप्यहं भविष्यामि गङ्गाद्वारे कलधुरि ॥ १५१
 चग्रा नाम महानादास्तत्रैव मम पुत्रकाः । भविष्यन्ति महौजस्काः सुवृत्ता लोकविश्रुताः ॥ १५२
 रुम्बोदरश्च लम्बश्च लम्बाक्षो लम्बकेशकः । प्राप्य माहेश्वरं योगं रुद्रलोकाय संस्थिताः ॥
 तेऽपि तेनैव मार्गेण गमिष्यन्ति परां गतिम् ॥ १५३
 द्वादशे परिवर्ते तु शततेजा महापुनिः । भविष्यति महासत्त्वो व्यासः कविवरोत्तमः ॥ १५४
 ततोऽप्यहं भविष्यामि अत्रिर्नाम युगान्तिके । हैमकं वनमासाद्य योगमास्थाय भूतले ॥ १५५
 अत्रापि मम ते पुत्रा भस्मस्नानानुलेपनाः । भविष्यन्ति महायोगा रुद्रलोकपरायणाः ॥ १५६
 सर्वज्ञः समबुद्धिश्च साध्यः सर्वस्तथैव च । रुद्रलोकं गमिष्यन्ति ध्यानयोगपरायणाः ॥ १५७
 त्रयोदशे पुनः प्राप्ते परिवर्ते क्रमेण तु । धर्मो नारायणो नाम व्यासस्तु भविता यदा ॥ १५८
 तदाऽप्यहं भविष्यामि वालिर्नाम महामुनिः । वालि(ल)खिल्याश्रमे पुण्ये पर्वते गन्धमादने ॥
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपोधनाः । सुभामा काश्यपश्चैव वसिष्ठो विरजास्तथा ॥ १६०
 महायोगबलोपेता विमलौ ऊर्ध्वरेतसः । तेनैव योगमार्गेण गमिष्यन्ति न संशयः ॥ १६१
 यदा व्यासः सुरक्षस्तु पर्यायश्च चतुर्दश । तत्रापि पुनरेवाहं भविष्यामि युगान्तिके ॥ १६२
 वंशे त्वङ्गिरसः श्रेष्ठो गौतमो नाम योगवित् । तस्माद्भविष्यते पुण्यं गौतमं नाम तद्वनम् ॥ १६३
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति कलौ तथा । अत्रिरुग्रतपाश्चैव श्रावणोऽर्थ स्रविष्ट(ष्ट)कः ॥ १६४
 योगात्मानो महात्मानो ध्यानयोगपरायणाः । तेऽपि तेनैव मार्गेण रुद्रलोकनिवासिनः ॥ १६५
 ततः प्राप्ते पञ्चदशे परिवर्ते क्रमागते । आरुणिस्तु यदा व्यासो द्वापरे भविता प्रभुः ॥ १६६
 तदाऽप्यहं भविष्यामि नाम्ना वेदशिरा द्विजाः । तत्र वेदशिरा नाम अस्त्रं तत्पारमेश्वरम् ॥ १६७
 भविष्यति महावीर्यं वेदशीर्षश्च पर्वतः । हिमवत्पृष्ठमाश्रित्य सरस्वत्या नगोत्तमे ॥ १६८
 तदाऽपि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपोधनाः । कुणिश्च कुणिबाहुश्च कुशरीरः कुनेत्रकः ॥ १६९
 योगात्मानो महात्मानो ब्रह्मिष्ठाश्चोर्ध्वरेतसः । तेऽपि तेनैव मार्गेण रुद्रलोकं गतास्तु ते ॥ १७०
 ततः षोडशमे चापि परिवर्ते क्रमागते । व्यासस्तु संजयो नाम भविष्यति तदा प्रभुः ॥ १७१
 तदाऽप्यहं भविष्यामि गोकर्णो नाम नामतः । [*तस्माद्भविष्यते पुण्यं गोकर्णं नाम तद्वनम् ॥ १७२

* धनुश्चिन्हान्तर्गतप्रन्वो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. हेमकं च । २ घ. 'मि वलि' । ३ ख. ग. घ. ङ. 'ला हूर्ध्व' । ४ क. 'क्षणपर्यायस्तुच' । ५ ख. ङ. तदा । ६ ख. ग. '...

(माहेश्वरावतारयोगः)

- तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महौजसः । कार्श्यपो ह्युशना चैन च्यवनोऽथ बृहस्पतिः]
 तेऽपि तेनैव मार्गेण गमिष्यन्ति परं पदम् ॥ १७३
- तुतः सप्तदशे चैव परिवर्ते क्रमागते । तदा भविष्यते व्यासो नाम्ना देवकृतञ्जयः ॥ १७४
- तदाऽप्यहं भविष्यामि गुहावासीति नामतः । हिमवच्छिखरे चैव महातुङ्गे महालये ॥
- सिद्धक्षेत्रं महापुण्यं भविष्यति महालयम् ॥ १७५
- तत्रापि मम ते पुत्रा ब्रह्मज्ञा योगवेदिनः । भविष्यन्ति महात्मानो मर्मज्ञा निरहंकृताः ॥ १७६
- उत्थयो वामदेवश्च महाकालो महालयः । तेषां शतसहस्रं तु शिष्याणां ध्यानमाधनम् ॥ १७७
- भविष्यन्ति तदा कल्पे सर्वे ते ध्यानयुञ्जकाः । ते तु संनिहिता योगे हृदि कृत्वा महेश्वरम् ॥
- महालये पदं क्षिप्त्वा प्रविष्टाः शिवमव्ययम् ॥ १७८
- ये चान्येऽपि महात्मानः काले तस्मिन्पुनान्तिके । ध्यानयुक्तेन मनसा निमलाः शुद्धबुद्धयः ॥
- गत्वा महालयं पुण्यं दृष्ट्वा माहेश्वरं पदम् । तूर्णं तारयते जन्तून्द्श पूर्वान्दशापरान् ॥ १७९
- आत्मानमेकविंशं च तारयित्वा मर्हार्णवम् । मम प्रसादाद्यास्यन्ति रुद्रलोकं गतञ्जराः ॥ १८०
- ततोऽष्टादशमथैव परिवर्तो यदा भवेत् । तदा ऋतञ्जयो नाम व्यासस्तु भविता मुनिः ॥
- तदाऽप्यहं भविष्यामि शिखण्डी नाम नामतः ॥ १८१
- सिद्धक्षेत्रे महापुण्ये देवदानवपूजिते । हिमवच्छिखरे पुण्ये शिखण्डी यत्र पर्वतः ॥
- शिखण्डिनो वनं चापि ऋषिसिद्धनिषेवितम् ॥ १८२
- तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपोधनाः । वाचस्पतिश्च ऋत्वी(ची)श्च शार्थासश्च दृढव्रतः १८३
- योगात्मानो महासत्त्वाः सर्वे ते वेदपारगाः । प्राप्य माहेश्वरं योगं रुद्रलोकं व्रजन्ति ते ॥ १८४
- ततस्त्वेकोनविंशे तु परिवर्ते क्रमागते । व्यासस्तु भविता नाम्ना भरद्वाजो महापुनिः ॥ १८५
- तत्राप्यहं भविष्यामि जटामालीति नामतः । हिमवच्छिखरे रम्ये जटायुर्वन पर्वतः ॥ १८६
- तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महौजसः । हिरण्यनामा कौशिल्यैः काशीयः कुथमिस्नधा ॥
- ईश्वरा योगधर्माणः सर्वे ते ह्यर्ध्वरेतसः । प्राप्य माहेश्वरं योगे गमिष्यन्ति न संशयः ॥ १८८
- ततो विंशतिमे सर्वे परिवर्ते क्रमेण तु । वाचःश्रवाः स्मृतो व्यासो भविष्यति महामतिः ॥ १८९
- तदाऽप्यहं भविष्यामि हृदृहासेति नामतः । अट्टहासप्रियाश्चापि भविष्यन्ति तदा नराः ॥ १९०
- तत्रैव हिमवत्पृष्ठे त्रट्टहासो महागिरिः । भविष्यति महातेजाः सिद्धचारणसंचितः ॥ १९१
- तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महौजसः । युक्तात्मानो महासत्त्वा धर्मनिनो नियतव्रताः ॥
- सुमन्तुर्वरिर्विद्वान्मुवन्धुः कुशिकन्धरः । प्राप्य माहेश्वरं योगं रुद्रलोकाय ते गताः ॥ १९३
- एकविंशे पुनः प्राप्ते परिवर्ते क्रमेण तु । वाचस्पतिः स्मृतो व्यासो यदा स ऋषिसत्तमः ॥
- तदाऽप्यहं भविष्यामि टारुको नाम नामतः । तस्माद्भविष्यते पुण्यं देवदानवने महत् ॥ १९५
- तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महौजसः । प्रसो दीक्षायणिश्चैव केतुमार्त्तो वक्रस्तथा ॥ १९६

१ क. 'वदयो' । २ ग. 'द. गुणवा' । ३ क. 'गिद्वि' । ४ क. 'द्वयायो' । ५ ग. 'द. 'नो विद्विमा नि' । ६
 रा. ग. 'पे द. हाट्टे म' । ७ क. 'शने वे' । ८ क. 'वर्ते य' । ९ ग. 'नाम' । १० ग. 'ग. 'ध. द. 'वत्तव' । ११ ग.
 प. 'या भार' । १२ क. 'त्यः कर्णधियः' । १३ ग. 'आ धायन्ता नि' । १४ द. 'धायन्तो नि' । १५ द. 'धायन्तो' ।
 १६ रा. 'द. 'दि नर' ।

योगात्मानो महात्मानो नियता ह्यूर्ध्वरेतसः । परमं योगमास्थाय रुद्रं प्राप्तास्तदाऽनघाः ॥
 द्वाविंशे परिवर्ते तु व्यासः शुक्रायनो यदा । तदाऽप्यहं भविष्यामि वाराणस्यां महामुनिः ॥
 नाम्ना वै लाङ्गली भीमो यत्र देवाः सवासवाः । द्रक्ष्यन्ति मां कलौ तस्मिन्नवतीर्णं ह्यलायुधम् ॥
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति सुधार्मिकाः । तृत्यार्चिर्मधुपिङ्गाक्षः श्वेतकेतुस्तथैव च ॥ २००
 तेपि माहेश्वरं योगं प्राप्य ध्यानपरायणाः । विराजा ब्रह्मभूयिष्ठा रुद्रलोकाय संस्थिताः ॥
 परिवर्ते त्रयोविंशे तृणविन्दुर्यदा मुनिः । व्यासो भविष्यति ब्रह्मा तदाऽहं भविता पुनः ॥
 श्वेतो नाम महाकायो मुनिपुत्रः सुधार्मिकः ॥ २०१

तत्र कालं जरिष्यामि तदा गिरिवरोत्तमे । तेन कालंजरो नाम भविष्यति स पर्वतः ॥ २०४
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महौजसः । ऊंसिजो वृहद्वैवथ्यश्च देवलः कविरेव च ॥
 प्राप्य माहेश्वरं योगं रुद्रलोकं गता हि ते ॥ २०५

परिवर्ते चतुर्विंशे ऋक्षो व्यासो भविष्यति । तत्राहं भविता ब्रह्मन्कलौ तस्मिन्युगान्तिके ॥
 शूली नाम महायोगी नैमिषे योगिवन्दिता ॥ २०६

तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपस्विनः । शालिहोत्रोऽग्निवेश्यश्च युवनाश्वः शरद्वसुः ॥
 तेऽपि योगवलोपेता रुद्रं यास्यन्ति सुव्रताः ॥ २०७

पञ्चविंशे पुनः प्राप्ते परिवर्ते यथारुमम् । वसिष्ठस्तु यदा व्यासः शक्तिर्नाम भविष्यति ॥ २०८
 तदाऽप्यहं भविष्यामि दण्डी मुण्डीश्वरः प्रभुः । कोटिवर्षं समासाद्य नगरं देवपूजितम् ॥ २०९

तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति क्रमागताः । योगात्मानो महात्मानः सर्वे ते ह्यूर्ध्वरेतसः ॥ २१०
 छगलः कुम्भकर्पाश्यः कुम्भश्चैव प्रवाहुकः । प्राप्य माहेश्वरं योगं गमिष्यन्ति तथैव ते ॥ २११

षड्विंशे परिवर्ते तु यदा व्यासः पराशरः । तदाऽप्यहं भविष्यामि सहिष्णुर्नाम नामतः ॥
 पुण्यं रुद्रवटं प्राप्य कलौ तस्मिन्युगान्तिके ॥ २१२

तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति सुधार्मिकाः । उलूको वैद्युतश्चैव शर्वको ह्याश्वलायनः ॥
 प्राप्य माहेश्वरं योगं गन्तारस्ते तथैव हि ॥ २१३

सप्तविंशतिमे प्राप्ते परिवर्ते क्रमागते । जातूकण्यो यदा व्यासो भविष्यति तपोधनः ॥ २१४
 तदाऽप्यहं भविष्यामि सोमशर्मा द्विजोत्तमः । प्रभांसं तीर्थमासाद्य योगात्मा लोकविश्रुतः ॥

तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपोधनाः । अक्षपादः कणादश्च उलूको वत्स एव च ॥ २१६
 योगात्मानो महात्मानो विर्मलाः शुद्धबुद्धयः । प्राप्य माहेश्वरं योगं रुद्रलोकं ततो गताः ॥

अष्टाविंशे पुनः प्राप्ते परिवर्ते क्रमागते । पराशरसुतः श्रीमान्विष्णुर्लोकप्रितामहः ॥ २१७
 यदा भविष्यति व्यासो नाम्ना द्वैपायनः प्रभुः । तदा पष्ठेर्न चांशेन कृष्णः पुरुषसत्तमः ॥

वसुदेवाद्यदुश्रेष्ठो वासुदेवो भविष्यति ॥ २१८

१ व. ग 'स्तथाऽन' । २ ख घ ह. 'का भल्वार्चिर्म' । ३ घ 'द्वाक्षधिनके' । ४ ख असिजो । ग. ओसिजो । ड. आसिजो । ५ ख. ग. दुत्यध' । ६ ख. ट. 'ब्रह्मा क' । ७ ख. ग. घ. द. 'कर्णेध कु' । ८ ख. 'प्य रोद्रयन प्रा' । ९ क 'सर्वको' । ख घ. शम्भको । ड. 'शवको' । १० क. 'भासती' । ११ ख घ ड 'गलासु' । १२ ख. पूर्णेन ।

(शार्वस्तव.)

तदा चाहं भविष्यामि योगात्मा योगमायया । (*लोकविस्मयनार्थाय ब्रह्मचरिश्शरीरकः ॥
 इमंशाने मृतमुत्सृष्टं दृष्ट्वा लोकमनाथकम् । ब्राह्मणानां हितार्थाय भविष्यो योगमायया) ॥२२०
 दिव्यां मेरुगुहां पुण्यां त्वया सार्धं च विष्णुना । भविष्यामि तदा ब्रह्मन्नकुली नाम नामतः ॥
 कायारोहणमित्येवं सिद्धक्षेत्रं च वै तदा । भविष्यति तु विख्यातं यावद्भूमिर्धरिष्यति ॥ २२२
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपस्विनः । कुशिकश्चैव गार्ग्यश्च मित्रको रुष्ट एव च ॥ २२३
 योगयुक्ता महात्मानो ब्राह्मणा वेदपारगाः । प्राप्य माहेश्वरं योगं विमला ह्यूर्ध्वरेतसः ॥
 रुद्रलोकं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ २२४
 इत्येतद्द्वै मया प्रोक्तमवतारेषु लक्षणम् । मन्वादिऋष्यन्तमष्टाविंशत्युगक्रमात् ॥ २२५
 +भविष्यति तदा कल्पे कृष्णद्वैपायनो यदा । तत्र स्मृतिसमूहानां विभागो धर्मलक्षणम् ॥ २२६
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते माहेश्वरावतारयोगोनाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१६७१

अथ चतुर्विंशोऽध्यायः ।

शार्वस्तवः ।

वायुस्वाच—

चत्वारि भारते वर्षे युगानि मुनयो विदुः । कृतं त्रेता द्वापरं च त्रिप्यं चेति चतुर्युगम् ॥ १
 एतत्सहस्रपर्यन्तमहर्षद्ब्रह्मणः स्मृतम् । यामाद्यास्तु गणाः सप्त रोमवन्तश्चतुर्दश ॥ २
 सशरीराः श्रयन्ते स्म जनलोकं सहानुगाः । एवं देवेष्वतीतेषु महर्लोकान्जनं तपः ॥ ३
 मन्वन्तरेष्वतीतेषु देवाः सर्वे महौजसः । ततस्तेषु गतेषूर्ध्वं सायुज्यं कल्पवासिनाम् ॥ ४
 समेत्य देवैस्ते देवाः प्राप्ते संकालने तदा । महर्लोकं परित्यज्य गणास्ते वै चतुर्दश ॥ ५
 भूतादिष्ववशिष्टेषु स्थावरान्तेषु वै तदा । शून्येषु तेषु लोकेषु महान्तेषु भुवादिषु ॥
 देवेष्वथ गतेषूर्ध्वं कल्पवासिषु वै जनर्षे ॥ ६
 तत्संहृत्य ततो ब्रह्मा देवर्षिगणदानवान् । संस्थापयति वै सर्वान्दाहवृष्ट्या युगक्षये ॥ ७
 योऽस्तीतः सप्तमः कल्पो मया वः परिकीर्तितः । समुद्रैः सप्तभिर्गाढमेकीभूतैर्महार्णवैः ॥
 आसीदेकार्णवं घोरमविभागं तमोमयम् ॥ ८
 माययैकार्णवे तस्मिन्शङ्खन्नकगदाधरः । जीमूनाभोऽम्बुजाक्षश्च किरीटी श्रीपतिर्हरिः ॥ ९
 नारायणमुत्त्रोद्गीर्णः सोऽष्टमः पुरुषोत्तमः । अष्टवाहुर्महोरस्को लोकानां योनिरुच्यते ॥
 किमप्यचिन्त्यं युक्तात्मा योगमास्थाय योगवित् ॥ १०
 ऋणासदस्रकलितं तपप्रतिमवर्चसम् । महाभोगपतेर्भागमन्वास्तीर्य महोच्छ्रयम् ॥
 तस्मिन्महाति पर्यङ्के गते वै कनकप्रभे ॥ ११
 एवं तत्र शयानेन विष्णुना प्रभविष्णुना । आत्मारामेण क्रीडार्थं सृष्टं नाभ्यां तु पङ्कजम् ॥ १२

* धनुर्निदान्तर्गतग्रन्थः स. घ. पुस्तकयोर्नास्ति । + इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ इ. श्यामायम* । २ ग. घ इ. लङ्गुली । ३ न. ग घ. ट. "त्र धुनि" । ४ ग. ग घ. इ "म् । ताग्" । ५ घ. घ. ट. "मंशवशा सं" । ६ घ. "सिन्धवयोगात्मा"

शतयोजनविस्तीर्णं तरुणादित्यवर्चसम् । वज्रदण्डं महोत्सेधं लीलया प्रभविष्णुना ॥	१३
तस्यैवं क्रीडमानस्य समीपं देवमीदृपः । हेमव्रज्ज्वाण्डजो ब्रह्मा रुद्रमवर्णो ह्यतीन्द्रियः ॥	
चतुर्मुखो विशालाक्षः समागम्य यदृच्छया ॥	१४
श्रिया युक्तेन नव्येन सुप्रभेण सुगन्धिना । तं क्रीडमाने-पञ्चने-दृष्ट्वा ब्रह्मा तु भोजिवान् ॥	१५
स विस्मयमथाऽऽगम्य शस्यसंपूर्णया गिरा । प्रोवाचः को भवाञ्ज्जेते आश्रितो मध्यमम्भसाम् ॥	
अथ तस्याच्युतः श्रुत्वा ब्रह्मणस्तु शुभं वचः । उदतिष्ठत पर्यङ्गाद्विस्मयात्फुडुलोचनः ॥	१७
प्रत्युवाचोत्तरं चैव कियते यच्च किञ्चन । यीरन्तरिक्षं भूधैव परं पदमहं प्रभुः ॥	१८
तमेवमुक्त्वा भगवान्विष्णुः पुनरथाब्रवीत् । कस्त्वं खलु समायातः समीपं भगवान्कुतः ॥	
कुतश्च भूषो गन्तव्यं कुत्र वा ते प्रतिश्रयः ॥	१९
को भवान्विश्वमूर्तिस्त्वं कर्तव्यं किं च ते मया । एवं ब्रुवाणं वैकुण्ठं प्रत्युवाच पितामहः ॥	२०
यथा भवांस्तथा चाहमादिकर्ता प्रजापतिः । नारायणसमाख्यातः सर्वं वै मयि तिष्ठति ॥	२१
सविस्मयं परं श्रुत्वा ब्रह्मणा लोककर्तृणा । सोऽनुज्ञातो भगवता वैकुण्ठो विश्वसंभवः ॥	२२
कौतूहलान्महायोगी प्रविष्टो ब्रह्मणो मुखम् । इमानष्टादश द्वीपान्समुद्रान्सपर्वतान् ॥	२३
प्रविश्य स महातेजाश्चातुर्वर्ण्यसमाकुलान् । ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तान्सप्तलोकान्सनातनान् ॥	२४
ब्रह्मणस्तूदरे दृष्ट्वा सर्वान्विष्णुर्षहायशाः । अहोऽस्य तपसो वीर्यं पुनः पुनरभाषत ॥	२५
पर्यटन्विधाष्टौकान्विष्णुर्नानाविधाश्रमान् । ततो वर्षसहस्रान्ते नान्तं हि ददृशे तदा ॥	२६
तदाऽस्य वक्त्राक्षिष्णुम्य पद्मगेन्द्रादिकेतनः । अजातशत्रुर्षगरान्वितामहमथाब्रवीत् ॥	२७
भगवन्नादिमध्यं च अन्तः कालदिशे-न च । नाहमन्तं मपश्यामि ह्यदरस्य तवानघ ॥	२८
एवमुक्त्वाऽग्रवीन्द्रियः पितामहमिदं हरिः । भवानप्येवमेवाद्य ह्यदरं मम शाश्वतम् ॥	
प्रविश्य लोकान्पश्यैताननौपम्यान्दिदृजोत्तम ॥	२९
मनःप्रहादनीं वार्णां श्रुत्वा तस्याभिनन्द्य च । श्रीपतेरुदरं भूयः प्रविशेऽपि पितामहः ॥	३०
तानेव लोकान्गर्भस्थः पश्यन्सोऽचिन्त्यविक्रमः । पर्यटित्वाऽऽदिदेवस्य ददर्शान्तं न वै हरेः ॥	३१
ज्ञात्वाऽऽर्गं तस्य पितामहस्य द्वाराणि सर्वाणि पिधाय विष्णुः ।	
विभुर्मनः कर्तुमियेष चाऽऽशु सुखं प्रसुप्तोऽस्मि गहाजलौघे ॥	३२
ततो द्वाराणि सर्वाणि पिहितान्युपलक्ष्य तैः । सुक्ष्मं कृत्वाऽऽत्मनो रूपं नाभ्यां द्वारमविन्दत ॥	
पद्ममूत्रानुमार्गेण ह्यनुगम्य पितामहः । उज्जहाराऽऽत्मनो रूपं पुष्कराच्चतुराननः ।	
विरराजारविन्दस्थः पद्मगर्भसमद्युतिः ॥	३४
एतस्मिन्नन्तरे ताभ्यामेकैकस्य तु कात्स्नर्यतः । प्रवर्तमाने संहृप मध्ये तस्यार्णवस्य तु ॥	३५
सूत उवाच—	
ततो ह्यपरिमेयात्मा भूतानां प्रभुरीश्वरः । शूलपाणिर्महादेवो हैमचीराम्बरच्छदः ॥	
आगच्छद्यत्र सोऽनन्तो-नागभोगपतिर्हरिः ॥	३६

(शार्वस्तमः)

शीघ्रं विक्रमतस्तस्य पद्भ्यामत्यन्तपीडिताः । उद्धृतास्तूर्णमाकाशे पृथुलास्तोयविन्दवः ॥

अत्युष्णाश्चातिशीताश्च वायुस्तत्र ववौ भृशम् ॥

३७

तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं ब्रह्मा विष्णुमभाषत । अद्विन्दवो हि स्थूलोष्णाः कम्पते चाम्युजं भृशम्
एतं मे संशयं ब्रूहि किंचान्यत्त्वं चिकीर्षसि ॥

३८

एतदेवंविधं वाक्यं पितामहमुवाच ३
श्रुत्वाऽप्रतिमकर्माऽऽह भगवानसुरान्तकृत् ॥

३९

किं नु खल्वत्र मे नाभ्यां भूतमन्यत्कृतालयम् । वदति मियमत्यर्थं विप्रियेऽपि च ते मया ॥४०

इत्येवं मनसा ध्यात्वा प्रत्युवाचेद्मुत्तरम् । किं न्वत्र भगवांस्तास्मिन्पुष्करे जातसंभ्रमः ॥

४१

किं मया यत्कृतं देव यन्मां मियमनुत्तमम् । भाषसेऽपुरुषश्रेष्ठ किमर्थं ब्रूहि तत्त्वतः ॥

४२

एवं द्रुवाणं देवेशं लोकयात्रां तु तत्त्वंगाम् । प्रत्युवाचाम्युजाभास्कः ब्रह्मा वेदनिधिः प्रभुः ४३

योऽसौ तवोदरं पूर्वं प्रविष्टोऽहं त्वदिच्छया । यथा ममोदरे लोकाः सर्वे दृष्टास्त्वया प्रभो ।

तथैव दृष्टाः कात्स्न्येन मया लोकास्तवोदरे ॥

४४

ततो वर्षसहस्रान्त उपावृत्तस्य मेऽनघ । नूनं मत्सरभावेन मां वशीकर्तुमिच्छता ॥

आशु द्वाराणि सर्वाणि घटितानि त्वया पुनः ॥

४५

ततो मया महाभाग संचिन्त्य स्वेन चेतसा । लब्धो नाभ्यां प्रवेशस्तु पद्मसूत्राद्विनिर्गमः ॥ ४६

मा भूते मनसोऽल्पोऽपि व्याघातोऽयं कथंचन । इत्येर्षाऽनुगतिर्विष्णोः कार्याणामपसर्गिणी ॥

यन्मयाऽनन्तरं कार्यं मर्याऽध्यवसितं त्वयि । त्वां वा वाधितुकामेन क्रीडापूर्वं यदृच्छया ॥

आशु द्वाराणि सर्वाणि घटितानि मया पुनः ॥

४८

न तेऽन्यथाऽवमर्तव्यो मान्यः पूज्यश्च मे भवान् । सर्वं मर्षय कल्याण यन्मर्याऽथ कृतं तव ॥

तस्मान्मयोच्यमानस्त्वं पद्मादवतर प्रभो ॥

४९

नाहं भवन्तं शक्नोमि सोढुं तेजोमयं गुहम् । स चोवाच वरं ब्रूहि पद्मादवतराम्यहम् ॥ ५०

५०

विष्णुहवाच—

पुत्रो भव ममारिन्न पुत्रं प्राप्स्यसि गोभनाम् । संत्यधनो महायोगी त्वपीड्यः प्रणवात्मकः ॥५१

अद्यप्रभृति सर्वेश श्वेतोष्णीषविभूषणः । पद्मयोनिरितीत्येवं रुयातो नाम्ना भविष्यसि ॥

पुत्रो मे त्वं भव ब्रह्मन्सर्वलोकाधिप प्रभो ॥

५२

ततः स भगवान्ब्रह्मा वरं श्रेष्ठं क्रिरीटिनः । एवं भवतु चैन्युक्त्वा प्रानात्मा गतमत्सरः ॥ ५३

प्रत्यामन्नमथाऽऽर्यान्तं वालार्काभं महाननम् । भूतमत्यद्भुतं दृष्ट्वा नारायणमथाब्रवीत् ॥ ५४

अप्रमैयो महावचनोऽदृष्टी व्यस्तगिरोरुहः । दशवानुस्त्रिदूलाद्गो नयनैर्विभ्रैतोमुखः ५५

लोकप्रभुः स्वयं साक्षाद्विकृतो मुञ्जमेखली । मेद्रेणोऽर्धेन महता नदमानोऽतिभरयम् ॥ ५६

कः कल्पेप पुमान्विष्णो तेजोराशिर्महाद्युतेः । व्याप्य सर्वा दिशो द्यां च इत एवाभिवर्तने ॥

१ ग. 'म' । एतद्गुण तदाऽऽद्य' । २ ग. घ. ड. 'गोदरम् । धु' । ३ ग. घ. ङ. 'वि कृते । ४ ग. ङ. 'वि' । ५ ग. घ. ङ. 'विष्णु' । ६ ग. घ. 'विष्णु' । ७ ग. घ. 'विष्णु' । ८ ग. घ. 'विष्णु' । ९ ग. घ. 'विष्णु' । १० ग. घ. 'विष्णु' । ११ ग. घ. 'विष्णु' । १२ ग. घ. 'विष्णु' । १३ ग. घ. 'विष्णु' । १४ ग. घ. 'विष्णु' । १५ ग. घ. 'विष्णु' । १६ ग. घ. 'विष्णु' । १७ ग. घ. 'विष्णु' । १८ ग. घ. 'विष्णु' । १९ ग. घ. 'विष्णु' । २० ग. घ. 'विष्णु' । २१ ग. घ. 'विष्णु' । २२ ग. घ. 'विष्णु' । २३ ग. घ. 'विष्णु' । २४ ग. घ. 'विष्णु' । २५ ग. घ. 'विष्णु' । २६ ग. घ. 'विष्णु' । २७ ग. घ. 'विष्णु' । २८ ग. घ. 'विष्णु' । २९ ग. घ. 'विष्णु' । ३० ग. घ. 'विष्णु' । ३१ ग. घ. 'विष्णु' । ३२ ग. घ. 'विष्णु' । ३३ ग. घ. 'विष्णु' । ३४ ग. घ. 'विष्णु' । ३५ ग. घ. 'विष्णु' । ३६ ग. घ. 'विष्णु' । ३७ ग. घ. 'विष्णु' । ३८ ग. घ. 'विष्णु' । ३९ ग. घ. 'विष्णु' । ४० ग. घ. 'विष्णु' । ४१ ग. घ. 'विष्णु' । ४२ ग. घ. 'विष्णु' । ४३ ग. घ. 'विष्णु' । ४४ ग. घ. 'विष्णु' । ४५ ग. घ. 'विष्णु' । ४६ ग. घ. 'विष्णु' । ४७ ग. घ. 'विष्णु' । ४८ ग. घ. 'विष्णु' । ४९ ग. घ. 'विष्णु' । ५० ग. घ. 'विष्णु' । ५१ ग. घ. 'विष्णु' । ५२ ग. घ. 'विष्णु' । ५३ ग. घ. 'विष्णु' । ५४ ग. घ. 'विष्णु' । ५५ ग. घ. 'विष्णु' । ५६ ग. घ. 'विष्णु' । ५७ ग. घ. 'विष्णु' । ५८ ग. घ. 'विष्णु' । ५९ ग. घ. 'विष्णु' । ६० ग. घ. 'विष्णु' । ६१ ग. घ. 'विष्णु' । ६२ ग. घ. 'विष्णु' । ६३ ग. घ. 'विष्णु' । ६४ ग. घ. 'विष्णु' । ६५ ग. घ. 'विष्णु' । ६६ ग. घ. 'विष्णु' । ६७ ग. घ. 'विष्णु' । ६८ ग. घ. 'विष्णु' । ६९ ग. घ. 'विष्णु' । ७० ग. घ. 'विष्णु' । ७१ ग. घ. 'विष्णु' । ७२ ग. घ. 'विष्णु' । ७३ ग. घ. 'विष्णु' । ७४ ग. घ. 'विष्णु' । ७५ ग. घ. 'विष्णु' । ७६ ग. घ. 'विष्णु' । ७७ ग. घ. 'विष्णु' । ७८ ग. घ. 'विष्णु' । ७९ ग. घ. 'विष्णु' । ८० ग. घ. 'विष्णु' । ८१ ग. घ. 'विष्णु' । ८२ ग. घ. 'विष्णु' । ८३ ग. घ. 'विष्णु' । ८४ ग. घ. 'विष्णु' । ८५ ग. घ. 'विष्णु' । ८६ ग. घ. 'विष्णु' । ८७ ग. घ. 'विष्णु' । ८८ ग. घ. 'विष्णु' । ८९ ग. घ. 'विष्णु' । ९० ग. घ. 'विष्णु' । ९१ ग. घ. 'विष्णु' । ९२ ग. घ. 'विष्णु' । ९३ ग. घ. 'विष्णु' । ९४ ग. घ. 'विष्णु' । ९५ ग. घ. 'विष्णु' । ९६ ग. घ. 'विष्णु' । ९७ ग. घ. 'विष्णु' । ९८ ग. घ. 'विष्णु' । ९९ ग. घ. 'विष्णु' । १०० ग. घ. 'विष्णु' ।

- नेत्रमुक्तो भगवान्त्रिष्णुर्ब्रह्माणमववीत् । पद्भ्यां तलनिपातेन यस्य विक्रमतोऽणवे ॥
 त्रेण महताऽऽकाने व्यधिनाथ जलाशयाः ॥ ६८
- छटाभिर्विश्रुताऽत्यर्थं सिच्यते पद्ममंभवः । घ्राणजेन च घ्रातेन कम्पमानं त्वया सह ॥
 दोष्यते महापद्मं स्वच्छन्दं मम नाभिजम् ॥ ६९
- स एव भगवानीजो ह्यनादिश्रान्तकृद्भिः । भवानहं च स्तोत्रेण ह्यपतिष्ठाव गोध्वजम् ६०
 ततः कृद्धाऽम्बुजाभास्कं ब्रह्मा प्रोवाच केशवम् । न भवान्नूनमात्मानं लोकानां योनिमुत्तमम् ॥
 ब्रह्माणं लोककर्तारं मां च वेत्ति सनातनम् । कोऽयं भोः शंकरो नाम ह्यावयोर्व्यतिरिच्यते ॥
 तस्य तत्क्रोधजं वाक्यं श्रुत्वा विष्णुरभाषते । मा मैवं वद कल्याण-परिचादं महात्मनः ६३
 मायायोगेश्वरो धर्मो दुराधर्षो वरपदः । हेतुरस्यात्र जगतः पुराणः पुरुषोऽव्ययः ॥ ६४
 जीवः सत्येव जीवानां ज्योतिरेकं प्रकाशते । वालक्रीडनकैर्देवः क्रीडते शंकरः स्वपम् ॥ ६५
 प्रधानमव्ययं ज्योतिरव्यक्तं प्रकृतिस्तमः । अस्य चैतानि नामानि नित्यं प्रसवधर्मिणः ॥
 यः कः स इति दुःखात्तैर्मृश्यते यतिभिः शिवः ॥ ६६
- एव वीजी भवान्वीजमहं योनिः सनातनः । एवमुक्तोऽथ विश्वात्मा ब्रह्मा विष्णुमभाषत ॥ ६७
 भवान्योनिरहं वीजं कथं वीजी महेश्वरः । एतन्मे सूक्ष्ममव्यक्तं संशयं छेत्तुमर्हसि ॥ ६८
 ज्ञात्वा चैवं समुत्पत्तिं ब्रह्मणा लोकेतस्त्रिणा । इदं परमसादृश्यं प्रश्नमभ्यवदद्भरिः ॥ ६९
 अस्मान्महत्तरं गुह्यं भूतमन्यन्न विद्यते । महतः परमं धाम शिवमध्यात्मिनां पदम् ॥ ७०
- द्वैधीभावेन चाऽऽत्मानं प्रावष्टस्तु व्यवस्थितः । निष्कलः सूक्ष्ममव्यक्तः सकलश्च महेश्वरः ॥
 अस्य मायाविधिस्तस्य अगम्यगमनस्य च । पुरा लिङ्गं भवद्वीजं प्रथमं त्वादिसर्गिकम् ॥ ७२
 मयि योनीं समायुक्तं तद्वीजं कालस्यैवात् । हिरण्यमयपारं तद्योन्यामण्डमजायत ॥ ७३
 शतानि दश वर्षाणामण्डं चाप्सु प्रतिष्ठितम् । अन्ते वर्षसहस्रस्य वायुना तद्विधा कृतम् ॥ ७४
 कपालमेकं धौर्जज्ञे कपालमपरं क्षितिः । उल्लवं तस्य महोत्सेधं योऽसौ कनकपर्वतः ॥ ७५
 ततस्तस्मात्पुद्गात्मा देवो देवधरः प्रभुः । हिरण्यगर्भो भगवानहं जज्ञे चतुर्भुजः ॥ ७६
 (* ततो वर्षसहस्रान्ते वायुना तद्विधा कृतम् ।) अतारार्केन्दुनक्षत्रं शून्यं लोकमवेक्ष्य च ॥
 कोऽयंमन्त्रेत्यभिध्याते कुमारस्तेऽभवंस्तदा ॥ ७७
 भिषदर्शनास्तु तनवो(या) येऽतीताः पूर्वजास्तव । भूयो वर्षसहस्रान्ते तत एवाऽऽत्मजास्तव ॥
 भवनानलसंकाशाः पञ्चपत्रायतेक्षणाः ॥ ७८
 श्रीमान्सनत्कुमारस्तु ऋतुश्चैवोर्ध्वरेतसौ । सनातनश्च सनकस्तथैव च सनन्दनः ॥
 उत्पन्नः समकालं ते बुद्ध्याऽतीन्द्रियदर्शनाः ॥ ७९
 उत्पन्नाः प्रतिघात्मानो जगदुश्चैतदेव हि । नारपस्यन्ते च कर्माणि तापत्रयविवर्जिताः ॥ ८०
 अल्पसौरुषं बहुलेशं जराशोकसमन्वितम् । जीवितं मरणं चैव संभवं च पुनः पुनः ॥ ८१

* इदमर्थनास्ति ख ग घ पुस्तकेषु ।

१ ख. इ सिच्यते । २ ख. ग. घ. ड. भो । ३ ख. 'योगेन्धतो धर्मो । घ. 'योगेन्धनीव । ४ ख. घ. 'रा पुह' । ५ ख. 'ककर्तृणा । ६ ख. ग. घ. ड. 'विमज्य व्य' । ७ ग. ड. 'यमिने' । ८ घ. ड. 'ऋभुधै' । ९ क. ग. ग. व. सौत्य धः ।

(शार्वस्तव.)

स्वप्नभूतं पुनः स्वर्गं दुःखानि नरकास्तथा । विदित्वा चाऽऽगमं सर्वमवश्यं भवितव्यताम् ॥ ८२

ऋतुं सनत्कुमारं च दृष्ट्वा तव वशे स्थितौ । त्रयस्तु त्रीन्गुणान्हित्वा आत्मजाः सनकादयः ॥

चैवर्त्तेन तु ज्ञानेन निवृत्तास्ते महौजसः ॥ ८३

ततस्तेष्वपवृत्तेषु सनकादिषु वै त्रिषु । भविष्यसि विपुर्हेस्तु मायया शंकरस्य तु ॥ ८४

एवं कल्पे तु वै कल्पे संज्ञा नश्यति तेऽनघ । कल्पशेषाणि भूतानि सूक्ष्माणि पार्थिवानि च ॥ ८५

सा चैषा ह्यैश्वरी माया जगतः समुदाहृता । स एष पर्वतो मेरुर्देवलोको ह्युदाहृतः ॥ ८६

तवैवेदं हि माहात्म्यं दृष्ट्वा चाऽऽत्मानमात्मना । ज्ञात्वा चेश्वरसद्भावं ज्ञात्वा मामम्बुजेक्षणम् ॥

महादेवं महायोगं भूतानां वरदं प्रभुम् । प्रर्षवात्मानमासाद्य नमस्कृत्वा(त्य) जगैदुरुम् ॥

त्वां च मां चैव संकुद्धो निश्वासान्निर्देहेदयम् ॥ ८८

एवं ज्ञात्वा महायोगमभ्युत्तिष्ठ महाबल । अहं त्वामग्रतः कृत्वा स्तोप्येऽहमनलप्रभम् ॥ ८९

सूत उवाच—

ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा ततः स गरुडध्वजः । अतीतैश्च भविष्यैश्च वर्तमानैस्तथैव च ॥

नामभिश्छान्दसैश्चैव इदं स्तोत्रमुदीरयत् ॥ ९०

नमस्तुभ्यं भगवते सुव्रतेऽनन्ततेजसे । नमः क्षेत्राधिपतये वीजिने शूलिनेऽनमः ॥ ९१

अमेदायोर्ध्वमेदाय नमो वैकुण्ठरेतसे । नमो ज्येष्ठाय श्रेष्ठाय ह्यूर्ध्वमथमाय च ॥ ९२

नमो हव्याय पूज्याय सद्योजाताय वै नमः । (*गह्वराय धनेशाय हैमचीराम्वराय च ॥ ९३

नमस्ते ह्यस्मदादीनां भूतानां प्रभवाय च । वेदकर्मावदातानां द्रव्याणां प्रभवे नमः ॥ ९४

+ग्रहाणां प्रभवे चैव ताराणां प्रभवे नमः ।) × नमो योगस्य प्रभवे सांख्यस्य प्रभवे नमः ॥

नमो ध्रुवनिशीथानामृषीणां पतये नमः ॥) ९५

विद्युदशनिमेघानां गर्जितप्रभवे नमः । उदधीनां च प्रभवे द्वीपानां प्रभवे नमः ॥ ९६

अद्रीणां प्रभवे चैव वर्षाणां प्रभवे नमः । नमो नदानां प्रभवे नदीनां प्रभवे नमः ॥ ९७

नमश्चापधिप्रभवे वृक्षाणां प्रभवे नमः । धर्माध्यक्षाय धर्माय स्थितीनां प्रभवे नमः ॥ ९८

नमो रसानां प्रभवे रत्नानां प्रभवे नमः । नमः क्षणानां प्रभवे कलानां प्रभवे नमः] ॥ ९९

निमेषप्रभवे चैव काष्ठानां प्रभवे नमः । अहोरात्रार्थमासानां मामानां प्रभवे नमः ॥ १००

नम ऋतूनां प्रभवे संख्यायाः प्रभवे नमः । प्रभवे च परार्थस्य परस्य प्रभवे नमः ॥ १०१

नमः पुराणप्रभवे युगस्य प्रभवे नमः । चतुर्विधस्य सर्गस्य प्रभवेऽनन्तचक्षुषे ॥ १०२

कल्पोदयनिवृद्धानां ज्ञातानां प्रभवे नमः । नमो विश्वस्य प्रभवे ब्रह्मादिप्रभवे नमः ॥ १०३

विद्यानां प्रभवे चैव विद्यानां पतये नमः । नमो व्रतानां पतये मन्त्राणां पतये नमः ॥ १०४

पितृणां पतये चैव पशूनां पतये नमः । वाग्देवाय नमस्तुभ्यं पुराणवृषेभाय च ॥ १०५

* धनुषिहास्तनमनमो ग पुष्पके नादि । + दशरुद्र ग. ग. ग. य. पुष्पके नादि । × धनुषिहास्तन-
मनमनमो द. पुष्पके नादि ।

१ क. राते । २ क. 'दिः । ३ ग. घ. द. 'दम्प ना । ४ क. 'देव तुदा । ५ स ग 'दिग मां
गः' । ६ ग. ग. घ. द. 'नरि कचयता'श्राट । ७ घ. ग. 'गदरन । द. 'गदराम । ८ क. 'दम्पहास्त । ९ ।
१० घ. मन्त्रे प्रभुम् । ११ । १२ क. 'म हा' । १३ क. 'दके' । १४ 'दनायज्ज । १५ ।

सुचारुचारुकेशाय र्ध्वचक्षुःशिराय च । नमः पशूनां पतये गोवृपेन्द्रध्वजाय च ॥	१०६
प्रजापतीनां पतये सिद्धानां पतये नमः । (* दैत्यदानवसंघानां रक्षसां पतये नमः ॥	१०७
गन्धर्वाणां च पतये यक्षाणां पतये नमः) । गरुडोरगसर्पाणां पक्षिणां पतये नमः ॥	१०८
गोकर्णाय च गोष्ठाय शङ्कुकर्णाय वै नमः । वराहायाप्रमेयाय रक्षोधिपतये नमः ॥	१०९
नमोऽप्तराणां पतये गणानां पतये नमः । अम्भसां पतये चैव तेजसां पतये नमः ॥	११०
नमोऽस्तु लक्ष्मीपतये श्रीमते हीमते नमः । बलावलसमूहाय ह्यक्षोभ्यक्षोभणाय च ॥	१११
दीर्घशृङ्गैकशृङ्गाय वृषभाय ककुब्धिने । नमः स्थैर्याय वंपुषे तेजसे सुप्रभाय च ॥	११२
भूताय च भविष्याय वर्तमानाय वै नमः । सुवर्चसेऽथ वीराय शूराय ह्यतिगाय च ॥	११३
वरदाय वरेण्याय नमः सर्वगताय च । नमो भूताय भव्याय भवाय महते तथा ॥	११४
सर्वाय महतेऽजाय नमः सर्वगताय च । जनाय च नमस्तुभ्यं तपसे वरदाय च ॥	११५
नमो वन्द्याय मोक्षाय जनाय नरकाय च ॥	११६
भवाय भजमानाय ईष्टाय याजकाय च । अभ्युदीर्णाय दीप्ताय तत्त्राय निर्गुणाय च ॥	११७
नमः पाशाय हस्ताय नमः स्वाभरणाय च । हुताय अपहुताय प्रहुतेभाशिताय च ॥	११८
नमस्त्विष्टाय मूर्ताय ह्यग्निष्टोमत्विजाय च । (+नम ऋताय सत्याय भूताधिपतये नमः)	११९
सदस्याय नमश्चैव दक्षिणावभृथाय च । अहिंसायाथ लोकानां पशुमन्त्रोपधाय च ॥	१२०
नमस्तगिण्यनाय त्र्यम्बकाय सुगन्धिने । नमोऽस्त्विन्द्रियपतये परिहाराय स्रग्विणे ॥	१२१
विश्वाय विश्वरूपाय विश्वतोक्षिमुखाय च । सर्वतःपाणिपादाय रुद्रायाप्रभिताय च ॥	१२२
नमो हव्याय कव्याय हव्यकव्याय वै नमः । नमः सिद्धाय मेध्याय चेष्टाय त्वच्ययाय च ॥	१२३
सुवीराय सुधोराय ह्यक्षोभ्यक्षोभणाय च । सुमेधसे सुप्रजाय दीप्ताय भास्कराय च ॥	१२४
नमो नमः सुपर्णाय तपनीयनिभाय च । विरूपाक्षाय त्र्यक्षाय पिङ्गलाय महौजसे ॥	१२५
दृष्टिन्नाय नमश्चैव नमः सौम्येक्षणाय च । नमो धूम्राय श्वेताय कृष्णाय लोहिताय च ॥	१२६
पिशिताय पिशङ्गाय पीताय च निषङ्गिणे । नमस्ते सविशेषाय निर्विशेषाय वै नमः ॥	१२७
(=नम इज्याय पूज्याय चोपजीव्याय वै नमः । नमः क्षेम्याय वृद्धाय वत्सलाय नमो नमः ॥)	१२८
नम ऋताय सत्याय सत्यासत्याय वै नमः ॥)	१२९
नमो वै पञ्चवर्णाय मृत्युघ्नाय चं मृत्यवे । नमः श्यामाय गौराय कद्रवे रोहिताय च ॥	१३०
(† नमः क्रान्ताय सन्ध्याभ्रवर्णाय बहुरूपिणे ।) नमः कपालहस्ताय दिग्बन्धाय कपर्दिने	१३१
अप्रमेयाय शर्वाय ह्यवध्याय वराय च । पुरस्तात्पृष्ठतश्चैव विभ्रान्ताय कृशानवे ॥	१३२
दुर्गाय महते चैव रोधाय कपिलाय च । अर्कप्रभशरीराय बलिने रंहसाय च ॥	१३३

* भनुधिहान्तर्गतप्रन्थ क. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं ग. घ. ङ. पुस्तकेषु नास्ति । = आस्तिमर्थस्थाने इदमर्थं दश्यते ग. घ. ङ. पुस्तकेषु । महासंध्याभ्रवर्णाय चादृष्ट्याय दक्षिणे । † भनुधिहान्तर्गतप्रन्थ क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'ध्वंशः शि' । २ ख. घ. 'ह' / 'य ऋतायि' । ३ ङ. 'अनाय' । ४ ग. घ. ङ. । 'इजाय' । ५ क. ग. 'तप्रानि' । ६ घ. 'रिजादाय' । ७ ग. ङ. 'हाणाय' । ८ ख. ग. ङ. 'दाय प्रतिभाय' । ९ घ. 'दाय प्र' । १० ख. ग. 'य' । ११ ख. 'न वै नमः । न' । १२ घ. 'दिशामाय' । १३ क. 'विजाणाय' । १४ ङ. 'अप्रमेयाय' । १५ ख. ग. घ. 'महंश' ।

(शर्वस्तवः)

पिनाकिने प्रसिद्धाय स्फीताय प्रसृताय च । सुमेधसेऽक्षमालाय दिग्वासाय शिखण्डिने ॥ १३२
चित्राय चित्रवर्णाय विचित्राय धराय च । चैकितानाय तुष्टाय नमस्त्वनिहिताय च ॥ १३३
नमः शान्ताय शान्ताय वज्रसंहननाय च । रक्षाघ्राय मखघ्राय शितिकण्ठोर्ध्वरेतसे ॥ १३४
अरिहाय कृतान्ताय त्रिम्पायुत्रधराय च । संमोदाय प्रमोदाय इरिण्यायैव ते नमः ॥ १३५
प्रणवप्रणवेशाय भक्तानां शर्मदाय च । मृगव्याधाय दक्षाय दक्षयज्ञहराय च ॥ १३६
सर्वभूताय भूनाय सर्वेशातिशयाय च । पुरभेत्रे च शान्ताय सुगन्धायै वरेपत्रे ॥ १३७
पृष्णो दन्तविनाशाय भगनेत्रान्तकाय च । कणादाय वरिष्ठाय कामाङ्गदहनाय च ॥ १३८
रवेः करालचक्राय नागेन्द्रदमनाय च । दैत्यानामन्तकायाथो दिव्याक्रन्दकराय च ॥ १३९
श्मशानरतिनित्याय नमस्त्रयम्बकधारिणे । नमस्ते प्राणपालायै धवमालाधराय च ॥ १४०
प्रहीणशोभैर्विविधैर्भूतैः परिष्टुताय च । नरनारीशरीराय देव्याः प्रियकराय च ॥ १४१
जटिने दण्डिने तुभ्यं व्यालयज्ञोपवीतिने । नमोऽस्तु नृत्यशीलायै वाद्यनृत्यप्रियाय च ॥ १४२
मन्यवे गीतशीलाय सुगीतिं गायते नमः । कर्टककराय भीमाय चोग्ररूपधराय च ॥ १४३
विभीषणाय भीमाय भगप्रमथनाय च । सिद्धसंघातगीताय महाभागाय चै नमः ॥ १४४
नमो मुक्ताट्टहासाय क्ष्वेडितास्फोटिताय च । नदते कूर्दते चैव नमः प्रमुदिताय च ॥ १४५
नमोऽद्भुताय स्वपते धावते प्रस्थिताय च । ध्यायते जृम्भते चैव तुर्दते द्रवते नमः ॥ १४६
चलते क्रीडते चैव लम्बोदरशरीरिणे । नमस्कृताय कम्पाय मुण्डाय विकैराय च ॥ १४७
नम उन्नतवेपाय किंकिणीकाय चै नमः । नमो विकृतवेपाय क्रूरोग्रामर्पणाय च ॥ १४८
अप्रमेयाय दीप्ताय दीप्तये निर्मुणाय चै । नमः प्रियाय वादाय मुद्रामणिधराय च ॥ १४९
(* नमस्तोकाय तनवे गुणैरप्रतिमाय च । नमो गैर्णाय गुह्यायै गम्याय गमनाय च ॥) १५०
लोकधात्री त्वियं भूमिः पादौ सज्जनसेवितौ । सर्वेषां सिद्धयोगानामधिष्ठानं तवोदरम् ॥ १५१
मध्येऽन्तरिक्षं विस्तीर्णं तारागणविभूषितम् । तारापथ इवाऽऽभसति श्रीमान्हास्तत्रोरसि ॥ १५२
दिशा दश भुजांस्ते वै केयूराङ्गदभूषिताः । विस्तीर्णपरिणाहश्च नीलाम्बुदचयोपमः ॥ १५३
कण्ठस्ते शोभते श्रीमान्हेमसूत्रविभूषितः । दंष्ट्राकरालदुर्धर्मनौपम्यं सुखं तव ॥ १५४
पद्ममालाकृतोष्णीपं शीर्षण्यै शोभते कथम् । दीप्तिः सूर्ये वपुश्चन्द्रे स्थैर्यं भूर्त्वनिलो वले ॥ १५५

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः स. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ड. 'नाज्याय प्र' । २ ख. 'य चित्रवर्मध' । ग. घ. 'य चित्रवर्मध' । ड. 'य चित्रवर्मध' ।
३ क च । समो । ४ क 'रिणायै' । ५ ख. ग. घ. ड. पुर्वेत्ताय शा । ६ ख घ. 'य वरेपत्रे' । ७ क. ख. घ. 'रेशवे' ।
८ रेक्षवे । ९ क 'वे पुर्वेत्तायस्वरूपाय' । १० ख. ग. घ. ड. च कामदा । ११ ग. घ. 'लवत्राय' । १२ ख. ग.
घ. ड. 'मस्तूलक' । १३ ख. ग. घ. ड. 'य धनमा' । १४ ख. ग. घ. ड. 'रिल्लुता' । १५ ड. 'नृत्यशीलाय चोपनृत्यप्रि' ।
ख. ग. 'नृत्यशी' । १६ ख. ग. घ. 'य चोपनृ' । १७ क. 'वे शति' । १८ क. 'गीतिगा' । १९ ख. ग. घ. ड. 'ट्टहाय' ।
२० ख. ग. घ. ड. 'चोप्रेप्रतरा' । २१ घ ड. 'तिस्यस्थि' । २२ ख ग ड. रुदते । घ वदते । २३ ख चलने ।
२४ ख गे. घ. ड. 'कटाय' । २५ ख. घ. ड. 'गोलाय' । २६ ख. घ. ड. च । वादप्रि' । २७ ड. गुणाय । २८ क. ख. 'य
अगम्यामम' । २९ ख. घ. 'सिद्धियो' । ३० ख. घ. ड. 'जास्तुभ्य के' । ३१ घ. ड. 'य शिरो र्वाः शो' । ३२ ख. घ. ड.
ड. 'ले । तीक्ष्णमे. प्र' ।

तैक्ष्ण्यमग्नौ प्रभा चन्द्रे खे शब्दः शैत्वमप्सु च । अक्षरोत्तमनिष्प(स्प)न्दान्गुणानेतान्विदुर्बुधाः ॥
 जपो जैष्यो महायोगी महादेनो महेश्वरः । पुरेशयो गुहावासी खेचरो रजनीचरः ॥ १५६
 तपोनिधिर्गुहगुर्नन्दनो नन्दिवर्धनः । हयशीर्षो धराधाता विधाता भूतिवाहनः ॥ १५७
 बोद्धव्यो बोधनो नेता धूर्वहो दुष्प्रकम्पकः । वृहद्रथो भीमकर्मा वृहत्कीर्तिर्धनंजयः ॥ १५८
 घण्टामियो ध्वजी छत्री पताकाध्वजिनीपतिः । कवची पट्टिशी शङ्गी पाशहस्तः परश्वभृत् ॥
 अगस्त्वमनघः शरो देवराजारिमर्दनः । त्वां प्रसाद्य पुराऽस्माभिर्द्विपन्तो निर्हता युधि ॥
 अग्निस्त्वं चार्णवान्सर्वान्पिबन्नेव न तृप्यसे । क्रोधागारः प्रसन्नात्मा कामहा कामदः प्रियः ॥
 ब्रह्मण्यो ब्रह्मचारी च गोघ्नस्त्वं शिष्टपूजितः । वेदानामव्ययः कोशस्त्वया यज्ञः प्रकल्पितः ॥
 ह्वयं च वेदं वहति वेदोक्तं हव्यवाहनः । प्रीते त्वयि महादेव वयं प्रीता भवामहे ॥ २६२

भवानीशोऽनादिमान्धामराशिर्ब्रह्मा लोकानां त्वं कर्ता त्वादिसर्गः ।

सांख्याः प्रकृतिभ्यः परमं त्वां विदित्वाऽक्षीर्णध्यानास्ते न मृत्युं विशन्ति ॥ १६३

योगेन त्वां ध्यानिनो नित्ययुक्ता ज्ञात्वा भोगान्संत्यजन्ते पुनस्तान् ॥

येऽन्ये मर्त्यास्त्वां प्रपन्ना विशुद्धास्ते कर्मभिर्दिव्यभोगान्भजन्ते ॥ १६४

अप्रमेयस्य तत्त्वस्य यथा विज्ञः स्वशक्तितुः । कीर्तिनं तव माहात्म्यमपारं परमात्मनः ॥

शिवो नो भव सर्वत्र योऽसि सोऽसि नमोऽस्तु ते ॥ १६५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते शार्वस्तवी नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१८३६

अथ पञ्चविंशोऽध्यायः ।

मधुकैटभोत्पत्तिविनाशवर्णनम् ।

भूत उवाच—

संपिबन्निव तौ दृष्ट्वा मधुपिङ्गायतेक्षणः । प्रहृष्टवदनोऽत्यर्थमभवच्च स्वकीर्तनात् ॥ १

समापतिर्विरूपाक्षा दक्षयज्ञविनाशनः । पिनाकी खण्डपरशुर्भूतमान्तस्त्रिलोचनः ॥ २

ततः स भगवान्देवः श्रुत्वा वाक्यामृतं तयोः । जानन्नपि महाभागः प्रीतिपूर्वमथाब्रवीत् ॥ ३

कौ भवन्तौ महात्मानौ परस्परद्वितैपिणौ । समेतावम्बुजाभाक्षौ तस्मिन्धोरे जलप्लवे ॥ ४

तानूचतुर्महात्मानौ संनिरीक्ष्य परस्परम् । भगवन्किञ्च तथ्येन विज्ञातेन त्वया विभो ॥ ५

कुत्र वा सुखमानन्त्यमिच्छौर्चौरमृते त्वया ॥ ६

* तयोस्तद्वचनं श्रुत्वा ह्यभिनन्द्यानुमान्य च । उवाच भगवान्देवो मधुरश्लक्ष्णया गिरा ॥ ७

भो भो हिरण्यगर्भ त्वां त्वां च कृष्ण वदाम्यहम् ॥ ८

* इदमर्थे नास्ति क. पुस्तके ।

१ स. ग. घ. ड. 'मविष्णन्दा' । २ घ. जाप्यो । ३ ग. घ. ड. 'ताकी ध्व' । ४ घ. 'मध्यग को' । ५ स. घ. 'शिवहलो' । ६ घ. ड. 'त्व इत्याऽऽदि' । ७ ग. घ. 'रमत्वा' । ८ घ. 'णिधामास्ते' । ९ घ. ड. 'शुद्धा. स्व. क' । १० घ. 'च । आपि' । ११ स. घ. घ. ड. 'ग. क्रीडापू' । १२ घ. प्रभो । १३ घ. 'ब्रह्मो वा मृ' । १४ स. ग. ड. 'चात्रमृ' ।

(मधुकैटमोत्पत्तिविनाशवर्णनम्)

- प्रीतोऽहमनया भक्त्या शाश्वताक्षरयुक्तया । भवन्तो माननीयौ वै मम घर्हतरावुभौ ॥ १ ॥
- युवाभ्यां किं ददाम्यत्र वराणां वरमुत्तमम् ॥ ७ ॥
- तेनैवमुक्ते वचने ब्रह्माणं विष्णुरत्रवीत् । ऋषिं शूहि महाभाग वरो यस्ते विवक्षितः ॥ ८ ॥
- प्रजाकामोऽस्म्यहं विष्णो पुत्रमिच्छामि धूर्वहम् । ततः स भगवान्ब्रह्मा चरेप्सुः पुत्रलिप्सया ९ ॥
- अथ विष्णुरुवाचेदं प्रजाकामं प्रजापतिम् । वीरमपतिमं पुत्रं यत्त्वमिच्छसि धूर्वहम् ॥ १० ॥
- पुत्रत्वेनाभियुङ्क्ष्व त्वं देवदेवं महेश्वरम् । स तस्य वाक्यं संपृष्य केशवस्य पितामहः ॥ ११ ॥
- ईशानं वरदं रुद्रमभिवाच कृताञ्जलिः । उवाच पुत्रकामस्तु वाक्यानि सह विष्णुना ॥ १२ ॥
- यदि मे भगवान्प्रीतः पुत्रकामस्य नित्यशः । पुत्रो मे भव विश्वात्मन्स्वतुल्यो वाऽपि धूर्वहः ॥ १३ ॥
- नान्यं वरमहं वद्रे प्रीते त्वयि महेश्वर । तस्य तां प्रार्थनां श्रुत्वा भगवान्भगनेत्रहा ॥ १४ ॥
- निष्कलमयममायं च बाढमित्यब्रवीद्विचः । यदा कार्यसमारम्भे कस्मिंश्चित्तव सुव्रत ॥ १५ ॥
- अनिष्यत्तौ च कार्यस्य क्रोधस्त्वां समुपैष्यति । आत्मैकादश ये रुद्रा विहिताः प्राणहेतवः ॥ १६ ॥
- सोऽहमेकादशात्मा वै शूलहस्तः सहानुगः । ऋषिर्मित्रो महात्मा वै ललाटाद्भविता तदा ॥ १७ ॥
- प्रसादमतुलं कृत्वा ब्रह्मणस्तादृशं पुरा । विष्णुं पुनरुवाचेदं ददामि च वरं तव ॥ १८ ॥
- स होवाच महाभागो विष्णुर्भवमिदं वचः । सर्वमेतत्कृतं देव परितुष्टोऽसि मे यदि ॥ १९ ॥
- त्वयि मे सुप्रतिष्ठाऽस्तु भक्तिरम्बुदवाहने ॥ २० ॥
- एवमुक्तस्नतो देवः समभाषत केशवम् । विष्णो गृणु यथा देव प्रीतोऽहं तव शाश्वत ॥ २१ ॥
- प्रकाशं चाप्रकाशं च जद्गमं स्यावरं च यत् । विश्वरूपमिदं सर्वं रुद्रनारायणान्यकम् ॥ २२ ॥
- अहमग्निर्भवान्सोमो भवान्रात्रिरहं दिनम् । भवानृतमहं सत्यं भवान्क्रतुरहं फलम् ॥ २३ ॥
- भवान्ज्ञानमहं ज्ञेयं यज्जपित्वा सदा जनाः । मां विशन्ति त्वयि प्रीते जनाः सुकृतकारिणः ॥ २४ ॥
- आत्राभ्यां सहिता चैव गतिर्नान्या युगक्षये ॥ २५ ॥
- आत्मानं प्रकृतिं विद्धि मां विद्धि पुरुषं शिवम् । भवानर्धशरीरं मे त्वहं तव तथैव च ॥ २६ ॥
- वामपार्श्वे महन्मह्यं श्यामं श्रीवत्सलक्षणम् । त्वं च वामेतरं पार्श्वे त्वहं वै नीललोहितः ॥ २७ ॥
- त्वं च मे हृदयं विष्णो तव चाहं हृदि स्थितः । भवान्सर्वस्य कार्यस्य कर्ताऽहमधिदैवतम् ॥ २८ ॥
- तदेहि स्वस्ति ते वत्स गमिष्याम्यम्बुदर्भम् । एवमुक्त्वा गतो विष्णोर्देवोऽन्तर्धानपीश्वरः ॥ २९ ॥
- ततः सोऽन्तर्हिते देवे संप्रहृष्टस्तदा पुनः । अशेत शयने भूयः मविदयान्तर्जले हरिः ॥ ३० ॥
- तं पद्मं पद्मगर्भाभं पद्माक्षः पद्ममंभवः । संप्रहृष्टमना ब्रह्मा भेजे ब्राह्मं तदामनम् ॥ ३१ ॥
- अथ दीर्घेण कालेन तत्राप्यप्रतिमावुभौ । महाबला महासत्तौ भ्रातरौ मधुकैटभौ ॥ ३२ ॥
- (+नृत्पदां तरुणाकारिभं दीप्ताक्षां तपशालिनीं । कन्वयामामतुर्वीरौ हगन्ताविव निर्भयौ ॥ ३३ ॥
- वभञ्जतुश्च पत्राणि तावुभौ मधुकैटयौ) ॥ ३४ ॥
- ऊचनुर्थेव वचनं भेदयो वै नौ भविष्यामि । एवमुक्त्वा तु तौ तस्मिन्मन्तराजं गतावुभौ ॥ ३५ ॥

+ यनुधिगन्तव्यप्रदाः क. पुस्तके नास्ति ।

१ घ. 'ननी ददा म' । २ ट. 'नन्वीर' । ३ स. ग. घ. 'सर्व मय इत' । ४ घ. स. 'हृदः । ए' ।
 ५ स. ग. घ. ट. 'म' । तुन्व. 'नन्वेते वारो ता' । ६ ग. घ. स. 'प्रम' । ७ ' । ८ घ. स. 'यो देवो' । ९ ग. स.
 'जल ह' । १० ग. न. ' । ११ स. 'वति । ए' ।

(मधुकैटभोत्पत्तिविनाशवर्णनम्)

दारुणं तु तयोर्भावं ज्ञात्वा पुष्करसंभवः । माहात्म्यं चाऽऽत्मनो बुद्ध्वा विज्ञातुमुपचक्रमे ॥
कर्णिकाघटनं भूयो नाभ्यजानाद्यदा गतिम् । ततः स पद्मनालेन अवतीर्य रसातलम् ॥
कृष्णाजिनोत्तरासङ्गं ददृशेऽन्तर्जले हरिम् ॥

स च तं बोधयामास विबुद्धं चेदमब्रवीत् । भूतेभ्यो मे भयं देव त्रायस्वोत्तिष्ठ शं कुरु ॥
ततः स भगवान्विष्णुः सप्रहासमरिंदमः । न भेतव्यं न भेतव्यमित्पुवाच मुनिः स्वयम् ॥
यस्मात्पूर्वं त्वया चोक्तं भूतेभ्यो मे महद्भयम् । तस्माद्भृतादिवाक्यैस्तौ दैत्यौ त्वं नाशयिष्यसि ॥
भूर्भुवः स्वस्ततो देवं विविशुस्तमयोनिजम् । ततः प्रदक्षिणं कृत्वा तमेवाऽऽसीनमागतम् ॥
गते तस्मिंस्ततोऽनन्त उद्गीर्य भ्रातरौ मुखात् । विष्णुं जिष्णुं च प्रोवाच ब्रह्माणमभिरक्षताम् ॥
मधुकैटभयोर्ज्ञात्वा तयोरामनं पुनः ॥

चक्राते रूपसादृश्यं विष्णोर्जिष्णोश्च सत्तमौ । कृतसादृश्यरूपौ तौ तावेवाभिमुखौ स्थितौ ॥
ततस्तौ प्रोचतुर्दैत्यौ ब्रह्माणं दारुणं वचः । अस्माकं युध्यमानानां मध्ये वै प्राश्रिको भव ॥
ततस्तौ जलमाविश्य संस्तम्भ्यापः स्वमायया । चक्रतुस्तुमुलं युद्धं यस्य येनेप्सितं तदा ॥
तेषां तु युध्यमानानां दिव्यं वर्षशतं गतम् । न च युद्धमदोत्सेको ह्यन्योन्यं संन्यवर्तत ॥
लक्षणद्वयसंस्थानाद्रूपवन्तौ स्थितेर्ज्ञितौ । सादृश्याद्ब्राह्मणमना ब्रह्मा ध्यानमुपागमत् ॥
स तयोरन्तरं बुद्ध्वा ब्रह्मा दिव्येन चक्षुषा । पद्मकेसरजं सूक्ष्मं बबन्ध कवचं तयोः ॥
आमेखलं च गात्रं च ततो मन्त्रमुदाहरत् ॥

जपतस्त्वभवत्कन्या विश्वरूपसमुत्थिता । पद्मेन्दुवदनप्ररूपा पद्महस्ता शुभा सती ॥
तां दृष्ट्वा व्यथितौ दैत्यौ भयाद्दर्णविवर्जितौ ॥
ततः प्रोवाच तां कन्यां ब्रह्मा मधुरया गिरा । कीऽत्र त्वमवगन्तव्या ब्रूहि सत्यमनिन्दिते ॥
साम्ना संपूज्य सा कन्या ब्रह्माणं प्राञ्जलिस्तदा । मोहिनीं विद्धि मां मायां विष्णोः संदेशकारिणीम्
त्वया संकीर्त्यमानाऽहं ब्रह्मन्प्राप्ता त्वरायुता । अस्याः प्रीतमना ब्रह्मा गौणं नाम चकार ह ॥
मया च व्याहृता यस्मात्त्वं चैव समुपस्थिता । महाव्याहृतिरित्येव नाम ते विचारिष्यति ॥
उत्थिता च शिरो भित्त्वा सावित्री तेन चोच्यते । एकांशं शास्तु यस्मात्त्वमनेकांशा भविष्यसि ॥
गौणानि तावदेतानि कर्षजान्यपराणि च । नामानि ते भविष्यन्ति मत्प्रसादान्छुभानने ॥
ततस्तौ पीड्यमानौ तु वरमेनमयाचताम् । अनादृतं नौ मरणं पुत्रत्वं च भवेत्तव ॥
तथेत्युक्त्वा ततस्तूर्णमनयद्यमसादनम् । अनयत्कैटभं विष्णुं जिष्णुश्चाप्यनयन्मधुम् ॥
एवं तौ निहतौ दैत्यौ विष्णुना जिष्णुना सह । प्रीतेन ब्रह्मणा चाथ लोकानां हितकाम्यया ॥
पुत्रत्वमीशेन यथा ह्यात्मा दत्तो निबोधत । विष्णुना जिष्णुना सार्धं मधुकैटभयोस्तथा ॥
संपराये व्यतिक्रान्ते ब्रह्मा विष्णुमभाषत ॥

१ य बुद्ध्या । २ स ग. घ. ट. गतिः । ३ य 'य विबुद्ध' । ४ घ. 'कथेस्तु दे' । ५ स 'नास्त्वमाधेष्टितो
मिर्त' । सा । ग. 'नाद्रूपवाधेष्टितेर्ज्ञितौ' । सा । घ. 'नाद्रूपवाधेष्टितेर्ज्ञितैः' । सा । ड. 'नास्त्वमाधेष्टितेर्ज्ञितैः' । सा ।
६ स 'दरुणाघटनो घ' । ७ स. ग. ड. 'मिलक च गात्रेण त' । ८ स. ग. घ. का च त्व' । ९ ग घ ट. गौण्य ।
१० स एव तासां नृप' । ११ घ ट. 'काप्रासा सुयस्मात्त्वमनेकांशा भ' । १२ ग. ट. अमादत । स. अनादत ।
१३ स ग. घ ट. 'म्' । विनयात्क' ।

(मधुकैटवमोत्यातावनाशवर्णनम्)

अथ वर्षशतं पूर्णं समयः प्रत्युपस्थितः । संक्षेपसप्तुवं धोरं स्वस्थानं यामि चाप्यहम् ॥ ५७
 स तस्य वचसा देवः संहारमकरोत्तदा । महीं निस्थावरां कृत्वा प्रकृतिस्थांश्च जङ्गमान् ॥ ५८
 यदि गोविन्द भद्रं ते क्षिप्रं ते यादसां प्रति । ग्रही यत्करणीयं स्यान्मया ते लक्ष्मिवर्धन* ॥ ५९
 वाढं शृणु त्वं हेमाभ पद्मयोने वचो मम । प्रसादो यस्त्वया लब्ध ईश्वरात्पुत्रलिप्सया ॥ ६०
 तं तथा सफलं कृत्वा मत्तोऽभूदनृणो भवान् । चतुर्विधानि भूतानि सृज त्वं विसृजस्य च ॥ ६१
 अथाप्य संज्ञां गोविंदात्पद्मयोनिः पितामहः । प्रजाः स्रष्टुमनास्तेपे तप उग्रं ततो मेहत् ॥ ६२
 तस्यैवं तप्यमानस्य न किञ्चित्समवर्तत । ततो दीर्घेण कालेन दुःखात्क्रोधो व्यवर्धत ॥ ६३
 सक्रो(तत्क्रो)धा विष्टनेत्राभ्यामपतन्नश्रुविन्दवः । ततस्तेभ्योऽश्रुविन्दुभ्यो वातपित्तकफात्मकाः ॥
 महोभोगा महासत्त्वाः स्वस्तिकैरभ्यर्लंकृताः । प्रकीर्णकेशाः सर्पास्ते प्रादुर्भूता महाविपाः ॥ ६५
 सर्पास्तथाऽग्रजान्दृष्ट्वा ब्रह्माऽऽत्मानमनिन्दत । अहो धिक्त्पसा मह्यं फलमीदृशकं यदि ॥
 लोकवैनाशिकी जज्ञे आदावेव प्रजा मम ॥ ६६
 तस्य तीव्राऽभवन्मूर्छा क्रोधामर्षसमुद्भवा । मूर्छाभितापेन तदा जहौ प्राणान्मजापतिः ॥ ६७
 तस्याप्रतिमवीर्यस्य देहात्कारुण्यपूर्वकम् । आत्मैकादश ते रुद्राः प्रोद्भूता रुदतस्तथा ॥
 रोदनात्खलु रुद्रास्ते रुद्रत्वं तेन तेषु तत् ॥ ६८
 ये रुद्राः खलु ते प्राणायै प्राणास्ते तदात्मकाः । प्राणाः प्राणभृतां ज्ञेयाः सर्वभूतेष्ववस्थिताः ॥
 अत्युग्रस्य महत्त्वस्य साधुना चरितस्य च । तस्य प्राणान्ददौ भूयस्त्रिशूली नीललोहितः ॥
 ललाटात्पद्मयोनेस्तु प्रभुरैकादशात्मकः ॥ ७०
 ब्रह्मणः सोऽर्द्रदात्प्राणानात्मजः स तदा प्रभुः । महृष्टवदनो रुद्रः किञ्चित्प्रत्यागतासवम् (?) ॥
 अभ्यभाषत्तदा देवो ब्रह्माणं परमं वचः ॥ ७१
 उपवाचस्व मां ब्रह्मन्स्मर्तुमर्हसि चाऽऽत्मनः । मां च वेत्थाऽऽत्मजं रुद्रं प्रसादं कुरु मे प्रभो ॥
 श्रुत्वा त्विदं वचस्तर्ष्य प्रभूतं च मनोगतम् । पितामहः प्रसन्नात्मा नेत्रैः फुल्लाम्बुजप्रभैः ॥ ७३
 ततः प्रत्यागतप्राणः स्निग्धगम्भीरया गिरा । उवाच भगवान्ब्रह्मा शुद्धजाम्बूनदप्रभः ॥ ७४
 भो भो वद महाभाग आनन्दयसि मे मनः । को भवान्विश्वमूर्तिस्त्वं स्थित एकादशात्मकः ॥
 एवमुक्तो भगवता ब्रह्मणाऽनन्ततेजसा । ततः प्रत्यवदद्भद्रो ह्यभिवाद्याऽऽत्मजैः सह ॥ ७६
 यत्ते वरमहं ब्रह्मन्याचितो विष्णुना सह । पुत्रो मे भव देवेनि त्वत्तुल्यो चाऽपि धूर्वहः ॥ ७७
 लोकेषु विश्रुतः कार्यं सर्वैर्विश्वात्मसंभवैः । विपादं त्यज देवेश लोकांस्त्वं स्रष्टुमर्हसि ॥ ७८
 एवं स भगवानुक्तो ब्रह्मा प्रीतमना भवत् । रुद्रं प्रत्यवदद्भयो लोकान्ते नीललोहितम् ॥ ७९
 साहाय्यं मम कार्यार्थं प्रजाः सृज मया सह । वीजी त्वं सर्वभूतानां तत्प्रपन्नस्तथा भव ॥
 वाढमित्येव तां वाणीं प्रतिजग्राह शंकरः ॥ ८०

* अत्र स्थले विश्वेश्वरानि प पुनके ।

१ स. ग. घ. ट. सक्षिपेर्षं प्र' । २ क. सितस्ते यादसां पतिः । प्र' । ३ ग. 'सां पतिन् । प्र' । ४ घ. द. नगान् । ५ घ. 'हमाभा । ६ ग. ग. घ. ट. रुद्रा सुरसामन्तोऽद्यास्त' । ७ ग. घ. ट. 'ददत्त्रा' । ८ ग. ट. 'त्य रर- प्रभुं न' । ९ घ. 'त्य स्वप्रभुं न' । १० स. ग. घ. ट. 'तर्कः म' । ११ स. ग. घ. ट. 'गंद् । रो' । १२ ग. 'जी मयांनि सृजानि तप तपस तथा नयान् । वा' । ग. 'जी सर्पाणि भूतानि तं प्रपन्नं तथा भवान् । वा' । घ. 'जी सर्पाणि भूतानि तप प्रपन्नं तथा भवान् । वा' ।

ततः स भगवान्ब्रह्मा कृष्णाजिनविभूषितः । मनोऽग्रे सोऽमृजद्देवो भूतानां भारणां ततः ॥	
जिहां सरस्वती चैव ततस्तां विश्वरूपिणीम् ॥	८१
भृगुमद्गिरिसं दक्षं पुलस्त्यं पुलहं ऋतुम् । वसिष्ठं च महातेजाः समृजे सप्त मानसान् ॥	८२
पुत्रानात्मसमानन्यान्सोऽमृजद्विश्वसभवान् । तेषां भूयोऽनुमार्गेण गावो वक्त्राद्विजज्ञिरे ॥	८३
ओंकारप्रमुखान्वेदानभिर्मान्याश्च देवताः । एवमेतान्यथा प्रोक्तान्ब्रह्मा लोकपितामहः ॥	८४
दक्षाद्यान्मानसान्पुत्रान्प्रोवाच भगवान्प्रभुः । प्रजाः सृजत भद्रं वो रुद्रेण सह र्थीमता ॥	८५
अनुगम्य महात्मानं प्रजानां पतयस्तदा । वयमिच्छामहे देव प्रजाः स्रष्टुं त्वया सह ॥	
ब्रह्मणस्त्वेप संदेशस्तव चैव महेश्वरं ॥	८६
तैरेवमुक्तो भगवान्रुद्रः प्रोवाच तान्प्रभुः । ब्रह्मणश्चाऽऽत्मजा मक्षं प्राणान्मृक्ष च वै सुराः ॥	८७
कृत्वाऽग्रजोऽग्रजानेतान्ब्राह्मणानात्मजान्मम । ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तान्सप्त लोकान्ममा(दा)त्मकान्	
भवन्तः स्रष्टुर्महन्ति वचनान्मम स्वस्ति वः ॥	८८
तेनैवमुक्ताः प्रत्यूचू रुद्रमाद्यं त्रिशलिनम् । यथाऽऽज्ञापयसे देव तथा तद्वै भविष्यति ॥	८९
अनुमान्य महादेवं प्रजानां पतयस्तदा । ऊचुर्दक्षं महात्मानं भर्वाञ्ज्रेष्ठः प्रजापतिः ॥	
त्वां पुरस्कृत्य भद्रं ते प्रजाः स्रक्ष्यामहे वयम् ॥	९०
एवमस्त्विति वै दक्षः प्रत्यपद्यत भाषितम् । तैः सह स्रष्टुमारेभे प्रजाकामः प्रजापतिः ॥	
सर्गरिथते ततः स्थाणौ ब्रह्मा सर्गमथामृजत् ॥	९१
अथास्य सप्तमेऽतीते कल्पे वै संवभूवतुः । ऋभुः सनत्कुमारश्च तपोलोकनिवासिनौ ॥	
ततो महर्षीनन्यान्स मानसान्मृजत्प्रभुः ॥	९२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते मधुकेटभोत्पत्तिविनाशवर्णन नाम पञ्चविंशोऽध्याय ॥ २५ ॥

• आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१९२८

अथ षट्त्रिंशोऽध्याय ।

स्वरोत्पत्तिनिरूपणम् ।

सूत उवाच—

अहो विस्मयनीयानि रहस्यानि महामते । त्वयोक्तानि यथातत्त्वं लोकानुग्रहकारणात् ॥	१
तत्र वै संशयो मह्यमवतारेषु शूलिनः । किं कारणं महादेवः कालं प्राप्य सुदारुणम् ॥	
दित्वा युगानि पूर्वाणि अवतारं करोति वै ॥	२
आस्मिन्मन्वन्तरे चैव प्राप्ते वैवस्वते प्रभो । अवतारं कथं चक्रे पृथदिच्छामि वेदितुम्	३
न तेऽस्त्यविदितं किञ्चिदिह लोके परत्र च । भक्तानामुपदेशार्थं विनयात्पृच्छतो मम	
कथयस्व महाप्राज्ञ यदि श्राव्यं महामते ॥	४

१ न ग घ ङ 'प्रसिद्धेन सोऽ' । २ घ ङ 'मानाथ' । ३ स ग घ ङ महेश्वर । ४ स घ ङ 'र' ।
तेनैव । ५ ग घ ङ 'सप्तमा वाऽऽत्मजा मक्षं प्राणाऽऽ वो ददमुरा' । ६ घ 'द्विगा वाऽऽत्म' । ७ ग ङ 'णा वाऽऽत्म' ।
८ स, घ, ङ: 'द्वितीयेपि' । ९ स, घ, ङ: 'वाञ्ज्रेष्ठ' । १० क, घ ङ, 'मतम् । सो' ।

(स्वरोत्पत्तिनिर्गमणम्)

लौमश उवाच—

- एवं पृष्टोऽथ भगवान्वायुर्लोकहिते रतः । इदमाह महातेजा वायुर्लोकनमस्कृतः ॥ १
- एतद्भूततमं लोके यन्मां त्वं परिपृच्छसि । तत्सर्वं शृणु गाधेप उच्यमानं यथाक्रमम् ॥ ६
- पुरा ह्येकार्णवे वृत्ते दिव्ये वर्षसहस्रके । सप्तदशमः प्रजा ब्रह्मा चिन्तयामास दुःखितः ॥ ७
- तस्य चिन्तयमानस्य प्रादुर्भूतः कुमारकः । दिव्यगन्धः सुधापेक्षी दिव्यां श्रुतिमुदीरयन् ॥ ८
- अशब्दस्पर्शरूपां तामगन्धां रसवर्जिताम् । श्रुतिं शुदीरयन्देवो यामविन्दचतुर्मुखः ॥ ९
- ततस्तु ध्यानसंयुक्तस्तप आस्थाय भैरवम् । चिन्तयामास मनसा त्रितयं को न्वयं त्विति ॥ १०
- तस्य चिन्तयमानस्य प्रादुर्भूतं तदक्षरम् । अशब्दस्पर्शरूपं च रसगन्धविवर्जितम् ॥ ११
- अयोक्तमं स लोकेषु स्वमूर्तिं चापि पश्यति । ध्यायन्वै स तदा देवमथैनं पश्यते पुनः ॥ १२
- तं श्वेतमथ रक्तं च पीतं कृष्णं तदा पुनः । वर्णस्थं तत्र पश्येत् न स्त्री न च नपुंसकम् ॥ १३
- तत्सर्वं सुचिरं ज्ञात्वा चिन्तयन्हि तदक्षरम् । तस्य चिन्तयमानस्य कण्ठादुत्तिष्ठतेऽक्षरः ॥ १४
- एकमात्रो महाधोपः श्वेतवर्णः सुनिर्मलः । स ओंकारो भवेद्देवः अ(दो ह्य)क्षरं वै महेश्वरः ॥ १५
- ततश्चिन्तयमानस्य त्वक्षरं वै स्वयंभुवः । प्रादुर्भूतं तु रक्तं तु स देवः प्रथमः स्मृतः ॥ १६
- ऋग्वेदं प्रथमं तस्य त्वग्निमीले पुरोहितम् । एतां दृष्ट्वा ऋचं ब्रह्मा चिन्तयामास वै पुनः ॥ १७
- तदक्षरं महातेजाः किमेतदिति लोककृत् ॥ १७
- तस्य चिन्तयमानस्य तस्मिन्नेव महेश्वरः । द्विमात्रमक्षरं जज्ञे ईशित्वेन द्विर्मात्रिकम् ॥ १८
- ततः पुनर्द्विमात्रं तु चिन्तयामास चाक्षरम् । प्रादुर्भूतं च रक्तं तच्छेदने गृह्य सा यजुः ॥ १९
- इपे त्योर्जेत्वा वायवः स्थ देवो वः सविता *पुनः । ऋग्वेद एकमात्रस्तु द्विर्मात्रस्तु यजुः स्मृतः
- ततो वेदं द्विमात्रं तु दृष्ट्वा चैव तदक्षरम् । द्विमात्रं चिन्तयन्ब्रह्मा त्वक्षरं पुनरीश्वरः ॥ २१
- तस्य चिन्तयमानस्य चोँकारः संवभूव ह । ततस्तदक्षरं ब्रह्मा ओँकारं समचिन्तयत् ॥ २२
- अथापश्यत्ततः पीतामृचं चैव समुत्थिताम् । + अग्न आयाहि वीतये शृणानो हव्यदातये ॥
- ततस्तु स महातेजा दृष्ट्वा वेदानुपस्थितान् । चिन्तयित्वा च भगवाँस्त्रिसंख्यं यत्रिरक्षरम् ॥
- त्रिवर्णं यत्त्रिपवणमोँकारं ब्रह्मसंज्ञितम् ॥ २४
- ततश्चैव त्रिसंयोगात्त्रिवर्णं तु तदक्षरम् । (+ लक्ष्यालक्ष्यप्रदृश्यं च सहितं त्रिदिवं त्रिकम् ॥ २५
- त्रिमात्रं त्रिपदं चैव त्रियोगं चैव शाश्वतम् । तस्मात्तदक्षरं ब्रह्मा चिन्तयामास वै प्रभुः ॥ २६
- तस्मात्तदक्षरं सोऽथ ब्रह्म रूपं स्वयंभुवः । चतुर्दशमुखं देवं पश्यते दीप्ततेजसम् ॥
- तमोँकारं स कृत्वाऽऽदौ विज्ञेयः स स्वयंभुवः ॥ २७

* पुनरिति पद नास्ति स. ग. घ. ट. पुस्तकेषु । + इदमर्थं नास्ति स. पुस्तके । † धनुर्धदान्तर्गतमन्यो प. पुस्तके नास्ति ।

१ घ. 'मदमा उ' । २ घ. 'बन्धुनर्त्त' । ३ स. ग. घ. ट. 'दुष्पतन लोक य' । ४ ग. घ. ट. 'हृदिके । ५ ग. घ. 'य किं त्वय । ६ स. घ. शस्य । ७ ट. 'यो रूप स' । ८ ट. 'वाऽरि । ९ ग. घ. तथा देवनभैव प' । १० स. ग. घ. वा । ११ ल. घ. 'नः । स्वर्ग' । १२ ग. घ. ट. 'पैरेव अ' । १३ घ. 'प्रथे नो' । १४ घ. 'नात्रक । त' । १५ ग. ट. 'दिव । त' । १६ स. ग. घ. ट. 'स तु' । १७ क. 'मात्र तु यजु. स्मृतम् । त' । १८ ग. ट. 'ये ततस्तु । १९ स. ग. ट. 'स्यो य' ।

चतुर्मुखमुखात्तस्मादजायन्त चतुर्दश । नानावर्णाः स्वरा दिव्यमाद्यं तच्च तदक्षरम् ॥
तस्मात्त्रिपष्टिर्वर्णा वै अकारप्रभवाः स्मृताः ॥ २८

ततः साधारणार्थाय वर्णानां तु स्वयंभुवः । अकाररूपं आदौ तु स्थितः स प्रथमः स्वरः ॥ २९

ततस्तेभ्यः स्वरेभ्यस्तु चतुर्दश महामुखाः । मनवः संप्रसूयन्ते दिव्या मन्वन्तरेश्वराः ॥ ३०

चतुर्दशमुखो यश्च अकारो ब्रह्मसंज्ञितः । ब्रह्मकल्पः समाख्यातः सर्ववर्णः प्रजापतिः ॥ ३१

मुखात्तु प्रथमात्तस्य मनुः स्वायंभुवः स्मृतः । अकारस्तु स विज्ञेयः श्वेतवर्णः स्वयंभुवः ॥ ३२

द्वितीयात्तु मुखात्तस्य (* आकारो वै मुखः स्मृतः । नाम्ना स्वरोचिपो नाम वर्णः पाण्डुर उच्यते

तृतीयात्तु मुखात्तस्य) इकारो यजुषां वरः । यजुर्मयः स चाऽऽदित्यो यजुर्वेदो यतः स्मृतः ॥ ३४

ईकारः स मनुर्ज्ञेयो रक्तवर्णः प्रतापवान् । ततः क्षत्रं प्रवर्त्तत तस्माद्रक्तस्तु क्षत्रियः ॥ ३५

चतुर्थात्तु मुखात्तस्य उकारः खर उच्यते । वर्णतस्तु स्पृन्स्ताम्रः स मनुस्तामसः स्मृतः ॥ ३६

पञ्चमात्तु मुखात्तस्य ऊकारो नाम जायते । पीतको वर्णतश्चैव मनुश्चापि चरिष्णवः ॥ ३७

ततः षष्ठान्मुखात्तस्य औकारः कपिलः स्मृतः । वरिष्ठश्च ततः षष्ठो विजयः स महातपाः ॥

सप्तमात्तु मुखात्तस्य भूतो वैवस्वतो मनुः । ऋकारश्च स्वरस्तत्र वर्णतः कृष्ण उच्यते ॥ ३९

अष्टमात्तु मुखात्तस्य ऋकारः श्यामवर्णतः । श्यामाक्षरसवर्णश्च ततः सावर्णिरुच्यते ॥ ४०

मुखात्तु नवमात्तस्य लृकारो नवमः स्मृतः । धूम्रो वै वर्णतश्चापि धूम्रश्च मनुरुच्यते ॥ ४१

दशमात्तु मुखात्तस्य लृकारः प्रभुरुच्यते । समश्चैव सर्ववर्णश्च बभौ सावर्णिको मनुः ॥ ४२

मुखादेकादशात्तस्य एकारो मनुरुच्यते । पिशङ्गो वर्णतश्चैव पिशङ्गो वर्ण उच्यते ॥ ४३

द्वादशात्तु मुखात्तस्य ऐकारो नाम उच्यते । पिशङ्गो भस्मवर्णाभः पिशङ्गो मनुरुच्यते ॥ ४४

त्रयोदशान्मुखात्तस्य औकारो वर्ण उच्यते । (+पञ्चवर्णसमायुक्तं औकारो वर्ण उत्तमः ॥ ४५

चतुर्दशमुखात्तस्य औकारो वर्ण उच्यते । कर्कुरो वर्णतश्चैव मनुः सावर्णिरुच्यते ॥) ४६

इत्येते मनवश्चैव स्वरा वर्णाश्च कल्पितः । विज्ञेया हि यथात्त्वं स्वरतो वर्णतस्तथा ॥ ४७

परस्परसवर्णाश्च स्वरा यस्माद्भूता हि वै । तस्मात्तेषां सवर्णत्वादन्यस्तु प्रकीर्तितः ॥ ४८

सवर्णाः सदृशाश्चैव यस्माज्जातास्तु कल्पजाः । तस्मात्प्रजानां लोकेऽस्मिन्सवर्णाः सर्वसंधयः ॥

भविष्यन्ति यथाशैलं वर्णाश्च न्यायतोऽर्थतः । अंभ्यासात्संधयश्चैव तस्माज्ज्ञेयाः स्वरा इति ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते स्वरोत्पत्तिर्नाम षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१९७८

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थ ख ग, घ, पुस्तकेषु नास्ति ।

१ ख, घ, 'पमादौ । २ क, 'रे स्वराः । ३ ख, घ, ड, 'विज्ञेयो । ४ ख, ग, घ, ड, 'द्रिचास्तु
त्रिपिपा । ५ ख, ग, घ, ड, 'स्य ऋका' । ६ ख, 'स्य उका' । ७ ख, ड, 'विज्ञेयः ।
'क, ततो । ८ ख, ग, घ, ड, 'ऋकारः । ९ ख, घ, 'रो मनुर्ऋच्य' । १० ख, 'स्य उका' । ग 'स्य ओङ्कारो । घ, 'स्य उका' ।
१२ ड, 'क ओङ्कारो वर्ण उच्यते । १३ ड, 'स्व ओङ्कारो । १४ ड, 'कर्मभुव' । १५ ख, ग, घ, ड, 'लज्जाः । वि' ।
१६ घ, 'वसिष्ठयः ।

(महादेवतनुवर्णनम्)

अथ समाविशोऽध्यायः ।

महादेवतनुवर्णनम् ।

ऋषय ऊचुः—

अस्मिन्कल्पे त्वया चोक्तः प्रादुर्भावो महात्मनः । महादेवस्य रुद्रस्य साधकैर्मुनिभिः सह ॥ १

सुत उवाच—

उत्पत्तिरादिसर्गस्य मया प्रोक्ता समासतः । विस्तरेणास्य वक्ष्यामि नामानि तर्जुभिः सह ॥२

पत्नीषु जनयामास महादेवः सुतान्वहून् । कल्पेऽष्टमे व्यतीते तु यस्मिन्कल्पे तु तच्छृणु ॥ ३

कल्पादौ चाऽऽत्मनस्तुल्यं सुतं प्रध्यायतः प्रभोः । प्रादुरासीत्ततोऽङ्केऽस्य कुमारो नीललोहितः
तं दध्रे सुस्वरं घोरं निर्दहन्निव तेजसा ॥ ४

दृष्ट्वा रुदन्तं सहसा कुमारं नीललोहितम् । किं रोदिषि कुमारेति ब्रह्मा तं प्रत्यभाषत ॥ ५

सोऽब्रवीद्देहि मे नाम प्रथमं वै पितामह । रुद्रस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुद्रत्पुनः ॥ ६

किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् । नाम देहि द्वितीयं मे इत्युवाच स्वयंभुवम् ॥ ७

भवस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुद्रत्पुनः । किं रोदिषीति तं ब्रह्मा प्रत्युवाचाथ शंकरम्

तृतीयं देहि मे नाम इत्युक्तः प्रत्युवाच तम् । शिवस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुद्रत्पुनः

किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् । चतुर्थं देहि मे नाम इत्युवाच स्वयंभुवम् ॥ १०

पञ्चमं त्वं पतिर्देव इत्युक्तः सोऽरुद्रत्पुनः । किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् ॥ ११

षष्ठमं देहि मे नाम इत्युक्तः प्रत्युवाच तम् । ईशस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुद्रत्पुनः ॥

किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् । षष्ठं मे नाम देहीति इत्युवाचाथ तं प्रभुम् ॥ १३

भीमस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुद्रत्पुनः । किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् ॥

मप्तमं देहि मे नाम इत्युक्तः प्रत्युवाच तम् । उग्रस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुद्रत्पुनः ॥

किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् । अष्टमं देहि मे नाम त्वं विभो पुनरब्रवीत् ॥

महादेवस्तु नाम्नाऽसि इत्युक्त्वा विरराम ह ॥ १६

लब्ध्वा नामानि चैतानि ब्रह्मणो नीललोहितः । प्रोवाच नाम्नामेतेषां स्थानानि प्रदिशेति ह ॥

ततोऽभि सृष्टास्तनय एषां नाम्नां स्वयंभुवा । सूर्यो मही जलं वह्निर्वायुराकाशमेव च ॥ १८

दाक्षितां ब्राह्मणश्चन्द्र इत्येते ब्रह्मधातवः । तेषु पूज्यश्च वन्द्यः स्याद्रुद्रस्तान्न हिनस्ति वै ॥ १९

ततोऽब्रवीत्पुनर्ब्रह्मा तं देवं नीललोहितम् । द्वितीयं नामधेयं ते मया प्रोक्तं भवेति यत् ॥

एतस्याऽऽपो द्वितीया ते तनुर्नाम्ना भविष्यति ॥ २०

इत्युक्ते यत्स्थिरं तस्य शरीरस्थ रसात्मकम् । तद्विवेश तनस्तोयं तस्मादापो भवः स्मृतः ॥ २१

यस्माद्भवन्ति भूतानि ताभ्यस्ता भावयन्ति च । भवनाद्भावनाच्चैव भूतानां संभवः स्मृतः ॥

१८. मनुभिः । २ ल ग. घ. ह. 'स्वेष्यन्त्येष्वतीतेषु य' । ३ ल ग. द. मे । ४ द. 'वाच स्वयंभुवम् । ५ म. ग. घ. द. च । ६ व. भूतानि । ७ ल. 'तो विद्य' । ग. घ. 'द. 'तो निम्' । ८ म. ग. घ. द. 'त्युक्तीति' । ९ म. ग. घ. द. 'त्युक्तीति' । १० म. ग. घ. द. 'त्युक्तीति' । ११ म. ग. घ. द. 'त्युक्तीति' । १२ म. ग. घ. द. 'त्युक्तीति' । १३ म. ग. घ. द. 'त्युक्तीति' । १४ म. ग. घ. द. 'त्युक्तीति' । १५ म. ग. घ. द. 'त्युक्तीति' । १६ म. ग. घ. द. 'त्युक्तीति' । १७ म. ग. घ. द. 'त्युक्तीति' । १८ म. ग. घ. द. 'त्युक्तीति' । १९ म. ग. घ. द. 'त्युक्तीति' । २० म. ग. घ. द. 'त्युक्तीति' । २१ म. ग. घ. द. 'त्युक्तीति' ।

तस्मान्मूत्रं पुरीषं च नाप्सु कुर्वीत सर्वदा । न स्नाये(या)दप्सु नग्रश्च न निष्ठीवेत्कदाचन ॥२॥
 मैथुनं नैव सेवेत शिरःस्नानं च वर्जयेत् । न प्रीतः परिचर्क्षीत वहन्न संस्थितोऽपि वा ॥ ३४
 मेध्यामेध्यशरीरत्वान्नैव दुष्यन्त्यपः क्वचित् । विवर्णरमगन्धाश्च अल्पाश्च परिवर्जयेत् ॥ २५
 अपां योनिः समुद्रश्च तस्मात्तं कामयन्ति ताः । मेध्याश्चैवामृताश्चैव भवन्ति प्राप्य सागरम् ॥
 तस्मादपो न रुन्धीत समुद्रं कामयन्ति ताः । न हिनस्ति भवो देवः सदैवं योऽप्सु वर्तते ॥२६॥
 ततोऽब्रवीत्पुनर्ब्रह्मा तं देवं कृष्णलोहितम् । सर्वस्त्वमिति यन्नाम तृतीयं समुदाहृतम् ॥
 तस्य भूमिस्तृतीया तु तनुर्नाम्ना भवत्वियम् ॥

इत्युक्ते यत्स्थिरं तस्य शरीरस्यास्थिसंज्ञितम् । तद्विवेश ततो भूमिस्तस्मोद्भूः सर्व उच्यते
 तस्मोत्कुर्वीत नो विद्वान्पुरीषं मूत्रमेव वा । न च्छायायां न सोपाने स्वच्छायां नाधि मेहयेत्
 शिरः प्रावृत्य कुर्वीत अन्तर्धाय तृणैर्महीम् । य एवं वर्तते भूमौ तं शर्वो न हिनस्ति वै ॥ ३१
 ततोऽब्रवीत्पुनर्ब्रह्मा तं देवं नीललोहितम् । ईशान इति यत्प्रोक्तं चतुर्थं नाम ते मया ॥ ३२
 चतुर्थस्य चतुर्था स्याद्वायुर्नाम्ना तनुस्तव । इत्युक्ते यच्छरीरस्थं पञ्चधा प्राणसंज्ञितम् ॥
 विवेश तं तदा वार्युमीशानो वायुरुच्यते । तस्माद्देवं परिवदेदायतं वायुमश्वरम्
 एवं युक्तमथेशानो नैव देवो हिनस्ति तम् ॥
 ततोऽब्रवीत्पुनर्ब्रह्मा तं देवं धूम्रलोहितम् । यत्ते पशुपतीत्युक्ते मया नामेह पञ्चमम्
 पञ्चमी पञ्चमस्यैषा तनुर्नाम्नाऽग्निरस्तु ते ॥

इत्युक्ते यच्छरीरस्थं तेजस्तस्योष्णसंज्ञितम् । विवेश तत्तदा ह्यंशितस्मात्पशुपतिः पतिः
 चन्द्रमास्तु स्मृतः सोमः तस्याऽऽत्मा ह्यापेधमिणः । एवं यो वर्तते विद्वान्सदा पर्वाणि पर्वाणि
 न हन्ति तं महादेव एवं वन्देत तं प्रभुम् ॥
 गोपायति दिवाऽऽदित्यः प्रजा नक्तं तु चन्द्रमाः । एकरात्रे समेयातां सूर्याचन्द्रमसावुभौ
 अमावास्यानिशायां तु तस्यां युक्तः सदा वसेत् ॥
 तत्राऽऽविष्टं सर्वमिदं तनुभिर्नामभिः सह । एकाकी यश्चरत्येव सूर्योऽमौ चन्द्र उच्यते ॥
 सूर्यस्य पत्नकाशेन वीक्ष्यन्ते चक्षुषा प्रजाः । शुक्लात्मा संस्थितो रुद्रः पिबेत्सुभो
 अयते पीयते चवाप्यन्नपानात्मकौनि या । तनुरात्मभवा सा वै देहेष्वेवोपचीयेत् ॥
 यथा धत्ते प्रजाः सर्वाः स्थिरीभूतेन चेतसा । पार्थिवी सा तनुस्तस्य शर्वा धारयति प्रजाः
 यावात्स्थिता शरीरेषु भूतानां प्राणवृत्तिभिः । वाय्वाग्निक्ता तु ऐशानी सा प्राणाः प्राणिना
 पीताऽशितानि पचति भूतानां जठरेषु या । ततः पाशुपती तस्य पाचिकी शक्तिरुच्यते ॥
 यानीह सुपिराणि स्युर्देहेष्वन्तर्गतानि वै । वायोः संचरणार्थाय सा भीमा चोच्यते

१ ग. न त्विमाः पं । ग. य. द. नर्वाताः पं । २ ग. ग. य. द. हिनः गं । ३ ल. य. क. न
 ४ क. ग. य. देवाः ५ ग. देवाः ६ ग. देवाः ७ ग. देवाः ८ ग. देवाः ९ ग. देवाः १० ग. देवाः ११ ग. देवाः १२ ग. देवाः १३ ग. देवाः १४ ग. देवाः १५ ग. देवाः १६ ग. देवाः १७ ग. देवाः १८ ग. देवाः १९ ग. देवाः २० ग. देवाः २१ ग. देवाः २२ ग. देवाः २३ ग. देवाः २४ ग. देवाः २५ ग. देवाः २६ ग. देवाः २७ ग. देवाः २८ ग. देवाः २९ ग. देवाः ३० ग. देवाः ३१ ग. देवाः ३२ ग. देवाः ३३ ग. देवाः ३४ ग. देवाः ३५ ग. देवाः ३६ ग. देवाः ३७ ग. देवाः ३८ ग. देवाः ३९ ग. देवाः ४० ग. देवाः ४१ ग. देवाः ४२ ग. देवाः ४३ ग. देवाः ४४ ग. देवाः ४५ ग. देवाः ४६ ग. देवाः ४७ ग. देवाः ४८ ग. देवाः ४९ ग. देवाः ५० ग. देवाः ५१ ग. देवाः ५२ ग. देवाः ५३ ग. देवाः ५४ ग. देवाः ५५ ग. देवाः ५६ ग. देवाः ५७ ग. देवाः ५८ ग. देवाः ५९ ग. देवाः ६० ग. देवाः ६१ ग. देवाः ६२ ग. देवाः ६३ ग. देवाः ६४ ग. देवाः ६५ ग. देवाः ६६ ग. देवाः ६७ ग. देवाः ६८ ग. देवाः ६९ ग. देवाः ७० ग. देवाः ७१ ग. देवाः ७२ ग. देवाः ७३ ग. देवाः ७४ ग. देवाः ७५ ग. देवाः ७६ ग. देवाः ७७ ग. देवाः ७८ ग. देवाः ७९ ग. देवाः ८० ग. देवाः ८१ ग. देवाः ८२ ग. देवाः ८३ ग. देवाः ८४ ग. देवाः ८५ ग. देवाः ८६ ग. देवाः ८७ ग. देवाः ८८ ग. देवाः ८९ ग. देवाः ९० ग. देवाः ९१ ग. देवाः ९२ ग. देवाः ९३ ग. देवाः ९४ ग. देवाः ९५ ग. देवाः ९६ ग. देवाः ९७ ग. देवाः ९८ ग. देवाः ९९ ग. देवाः १०० ग. देवाः

(ऋषियशानुकीर्तनम्)

वैशानशीक्षिताना तु या स्थितिर्ब्रह्मरादिनाम् । तनुग्र्यात्मिका सा तु तेनोग्रो दीक्षितः स्मृतः ॥
यष्टु संकल्पकं तस्य प्रजास्विह समं स्थितम् । सा तनुर्मानसी तस्य चन्द्रमाः प्राणिषु स्थितः ॥
नवो नवो भवति हि जायमानः पुनः पुनः । नीयते यो यथाकामं विबुधैः विवृभिः सह ॥
महादेवोऽमृतात्माऽसौ शम्भयश्चन्द्रमाः स्मृतः ॥ ४८

तस्य या प्रथमा नाम्ना तन् रौद्री प्रकीर्तिता । पत्नी सुरर्चला तस्य पुत्रस्तस्याः शनैश्वरः ॥ ४९
भवस्य या द्वितीया तु तनुरापः स्मृता तु वै । तस्योपाऽत्र स्मृता पत्नी पुत्रश्चाप्युशना स्मृतः ॥
शर्वस्य या तृतीया तु नाम भापस्तनुः स्मृता । पत्नी तस्य विकेशोति पुत्रश्चाङ्गारकः स्मृतः ॥
ईशानस्य चतुर्थस्यै स्वर्गतस्य च या तनुः । तस्य पत्नी शशा नाम पुत्रश्चास्य मनोजवः ॥ ५२

(* नाम्ना पशुपतेर्या तु तनुरग्निद्विजैः स्मृता । तस्य पत्नी स्मृता स्वाहा स्कन्दश्चापि सुतः स्मृतः
नाम्ना पशुस्य या भीमा तनुराकाश उच्यते ।) दिशः पर्यः स्मृतास्तस्य स्वर्गश्चास्य सुतः स्मृतः
उग्रा तनुः सप्तमी या दीक्षितवर्षाणैः स्मृता । दीक्षा पत्नी स्मृता तस्य संतानः पुत्र उच्यते ॥
नाम्नाऽष्टमस्य महतस्तनुर्या चन्द्रमाः स्मृतः । पत्नी तु रोहिणी तस्य पुत्रश्चास्य बुधः स्मृतः ॥
इत्येतास्तनवस्तस्य नामभिः परिकीर्तिताः । तौस्तु वन्द्या नमस्याश्च प्रतिनाम तनूषु वै ॥ ५७
भक्तैः सूर्येऽप्सु पृथिव्यां वाय्वग्निव्योभदीक्षितैः । तथा च वै चन्द्रमासि तनुभिर्नामभिः सह ॥
प्रजावानेति सांयुज्यमीश्वरस्य नरो हि सः ॥ ५८

इत्येतद्वो मयाऽऽख्यातं गुह्यं भीमस्य तत्रशः । शं नोऽस्तु द्विपदे नित्यं शं नोऽस्तु च चतुष्पदे
पतत्प्रोक्तं निदानं वस्तनूनां नामभिः सह । महादेवस्य देवस्य भृगोस्तु शृणुत प्रजाः ॥ ६०

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोत्रे महादेवतनुवर्णन नाम सप्तविंशोऽध्याय ॥ २७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२०३८

अथाष्टाविंशोऽध्याय ।

ऋषियशानुकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

भृगोः ख्यातिर्विजज्ञेऽथ ईश्वरौ सुखदुःखयोः । शुभाशुभप्रदातारौ सर्वप्राणभृतामिह ॥
देवौ धाताविधातारौ मन्वन्तरविचारिणौ ॥ १
तयोर्ज्येष्ठा तु भगिनी देवी श्रीलोकभाविनी । सा तु नारायणं देवं पतिमासाद्य शोभनम् ॥
नारायणात्मजौ सीध्वी वलोत्साहौ व्यजायत ॥ २
तस्यास्तु मानसाः पुत्रा ये चान्ये दिव्यचारिणः । ये वहन्ति विमानानि देवानां पुण्यकर्मणाम्
द्वे तु कन्ये स्मृते भार्ये विधातुर्धातुरेव च । आयतिर्नियतिश्चैव तयोः पुत्रौ दृढव्रतौ ॥ ४

* धनुश्चिदान्तर्गतप्रन्यो इ पुस्तके नास्ति ।

* १ ख घ 'स्य वायुस्तस्य । २ ग घ ङ नाम्नोऽष्ट' । ३ ख ङ स्मृता । ४ ख म घ ङ तासु वन्धो
नमस्यश्च । ५ क भक्ते । ख घ. भक्ति । ६ क. 'क्षित । तं' । ७ ख ग घ ङ सायोज्य' । ८ ख च । प्रजा ।
पतिर्वतिश्चै ।

- पाण्डुश्चैव मृकण्डुश्च ब्रह्मकोशौ सनातनौ । मनस्विन्यां मृकण्डोश्च मार्कण्डेयो वभूव ह ॥
 सुतो वेदशिरास्तस्य मूर्धन्यायामजायत । पीवर्यां वेदशिरसः पुत्रा वंशकराः स्मृताः ॥
 मार्कण्डेया इति ख्याता ऋषयो वेदपारगाः ॥ ६
- पाण्डोश्च पुण्डरीकायां द्युतिमानात्मजोऽभवत् । उत्पन्नौ द्युतिमन्तश्च सृजवानश्च तावुभौ ॥ ७
 तयोः पुत्राश्च पौत्राश्च भार्गवाणां परस्परम् । स्वायंभुवेऽन्तरेऽतीते मरीचेः शृणुत प्रजाः ॥ ८
 पत्नी मरीचेः संभृतिर्विजज्ञे साऽऽत्मसंभवम् । प्रजापतेः पूर्णमासं कन्याश्चेमा निबोधते ॥
 कुष्टिः पृष्टिस्त्वपा चैव तथा चापचितिः शुभा ॥ ९
- पूर्णमासः सरस्वत्यां द्वौ पुत्रावुदपादयत् । विरजं चैव धर्मिष्ठं पर्वसं चैव तावुभौ ॥ १०
 विरजस्याऽऽत्मजो विद्वान्सुधामा नाम, विश्रुतः । सुधामसुत(तो) वैराजः प्राच्यां दिशि समाश्रितः
 लोकपालः सुधर्मात्मा गौरीपुत्रः प्रतापवान् । पर्वसः सर्वगणानां प्रविष्टः स महायशाः ॥ १२
 पर्वसः पर्वसायां तु जनयामास वै सुतौ । यज्ञवामं च श्रीमन्तं सुतं काश्यपमेव च ॥
 तयोर्गोत्रकरौ पुत्रौ तौ जार्ता धर्मनिश्चितौ ॥ १३
- स्मृतिश्चाङ्गिरसः पत्नी जज्ञे तावात्मसंभवौ । पुत्रौ कन्याश्चतस्रश्च पुण्यास्ता लोकविश्रुताः ॥
 सिनीवाली कुहूश्चैव राका चानुमतिस्तथा । तथैव भरताग्निं च कीर्तिमन्तं च तावुभौ ॥ १५
 अग्नेः पुत्रं तु पर्जन्यं संहृती सुपुत्रे प्रभुम् । हिरण्यरोमा पर्जन्यो मारीच्यामुर्दपादयत् ॥
 आभूतसंपुत्रस्थायी लोकपालः स वै स्मृतः ॥ १६
- जज्ञे कीर्तिमतश्चापि धेनुका तावकल्मषी । वैरिष्ठं धृतिमन्तं चाप्युभावङ्गिरसां वरौ ॥ १७
 तयोः पुत्राश्च पौत्राश्च येऽतीता वै सहस्रशः । अनसूयाऽपि जज्ञे तान्पञ्चाऽऽत्रेयानकल्मषान् ॥
 कन्यां चैव धृतिं नाम माता शङ्खपदस्य या । कर्दमस्य तु या पत्नी, पुलहस्य प्रजापतेः ॥ १९
 सत्यनेत्रश्च हव्यश्च आपोमूर्तिः शैवीश्वरः । सोमश्च पञ्चमस्तेषामासीत्स्वायंभुवेऽन्तरे ॥
 यामेऽतीते सहातीताः पञ्चाऽऽत्रेयाः प्रकीर्तिताः ॥ २०
- तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च ह्यत्रिणा वै महात्मना । स्वायंभुवेऽन्तरे यामे शतशोऽथ सहस्रशः ॥ २१
 प्रतियां पुलस्त्यभार्यायां दत्तालिस्तसुतोऽभवत् । पूर्वजन्तानि सोऽगस्त्यः स्मृतः स्वायंभुवेऽन्तरे
 मध्यमो देवबाहुश्च विनीतो नाम ते त्रयः ॥ २२
- स्वसा यवीयसी तेषां सैद्वती नाम विश्रुता । पर्जन्यजननी शुभ्रा पत्नी त्र्यम्नेः स्मृता शुभा ॥
 पालत्यस्य ऋषेथापि प्रीतिपुत्रस्य धीमतः । दत्तालेः सुपुत्रे पत्नी सृजद्वयादीन्वह्-सुतान् ॥
 पालस्तथा इति विख्याताः स्मृताः स्वायंभुवेऽन्तरे ॥ २४
- भौ तु सुपुत्रे पुत्रान्पुलहस्य प्रजापतेः । ते चाग्निर्चसः सर्वे येषां कीर्तिः प्रतिष्ठिता ॥ २५

१ रा. ग. घ. 'द. पञ्चोत्तु मा' । २ घ. 'पदेय द' । ३ क. 'जायते पू' । ४ घ. 'ते । दृषिर्भृष्टिरिषा' । घ. 'त ।
 प्रसिद्धि' । द. 'न । वरिष्ठि' । ५ ग. द. 'पारि' । घ. 'परति' । ६ घ. 'विजयं श्री' । ७ ख. ग. घ. 'पामागु' । ८ घ.
 १. द. 'धृ' । ९ ग. घ. द. 'तामि वे र्ति' । १० ग. घ. मुदती । ११ ग. घ. द. 'दपयत । धा' । १२ रा. गं. घ. द.
 भूतिपु । १३ ग. द. 'जनेश' । १४ घ. द. 'वती प' । १५ ग. घ. द. 'देवीता रा' । १६ रा. घ. द. 'भौ
 वेद' । १७ ग. द. 'ध त्रिणा ना' । १८ घ. 'गुरी' । १९ ग. घ. द. 'माऽप्र सु' । २० रा. ग. घ. द. 'ते । पामि' ।

(अग्निवंशवर्णनम्)

कर्दमश्चाम्बरीषश्च सहिष्णुश्चेति ते त्रयः । ऋषिर्धनकपीवांश्च शुभा कन्या च पीवरी ॥ २६
 कर्दमस्य श्रुतिः पत्नी आत्रेय्यजनयत्सुतान् । पुत्रं शङ्खपदं चैव कन्यां काम्यां तथैव च ॥२७
 स वै शङ्खपदः श्रीमाल्लोकपालः प्रजापतिः । दक्षिणस्यां दिशि रतः काम्यां दत्त्वा प्रियव्रते ॥
 काम्या प्रियव्रतालेभे स्वायंभुवसमान्मुतान् । दशकन्याद्वयं चैव यैः क्षत्रं सम्भवति तम् ॥ २९
 पुत्रो धनकपीवांश्च सहिष्णुर्नाम विश्रुतः । यशोधारी विजज्ञे वै कौमदेवः सुमन्यैर्मा ॥ ३०
 ऋतोः ऋतुसमः पुत्रो विजज्ञे संततिः शुभा । तेषां भार्याऽस्ति पुत्रो वा सर्वे ते ह्यूर्वरेतसः ॥
 पथ्येतानि सहस्राणि वालस्त्रिया इति श्रुताः । ३१
 अरुणस्याग्रतो यान्ति परिवार्य दिवाकरम् । आभूतसंप्लवात्मर्षे पतङ्गसहचारिणः ॥ ३२
 स्वसारौ तु यवीयस्यौ पुण्यात्मसुमती च ते । पर्वसस्य क्षुपे ते वै पूर्णमाससुतस्य वै ॥ ३३
 र्जजायां तु वसिष्ठस्य पुत्रा वै सप्त जज्ञिरे । ज्वायसी च स्वसा तेषां पुण्ड्रीका सुमध्यमा ॥३४
 जननी सा द्युतिमतः पाण्डोस्तु महिषी प्रिया । अस्यां त्विमे यवीयांसो वासिष्ठाः सप्त विश्रुताः
 रजःपुत्रोऽर्धवाहुश्च सवनथाधनश्च यः । सुतपाः शुक्र इत्येते सर्वे सप्तर्षयः स्मृताः ॥ ३६
 रजसो वाऽप्यजनयन्मार्कण्डेयी यशस्विनी । प्रतीच्यां दिशि रज्जन्यं केतुमन्तं प्रजापतिम् ॥३७
 गोत्राणि नामभिस्तेषां वासिष्ठानां महात्मनाम् । स्वायंभुवेऽन्तरेऽतीतास्त्वग्नेस्तु शृणुत प्रजाः ॥
 इत्येष ऋषिसर्गस्तु सानुबन्धः प्रकीर्तितः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या चाप्यग्नेस्तु शृणुत प्रजाः ॥३९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते ऋषिश्शानुकीर्तन नामाष्टाविंशोऽध्याय ॥ २८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२०७७

अथोत्रविंशोऽध्यायः ।

अग्निवंशवर्णनम् ।

योऽसावग्निरभिमानी ह्यासीत्स्वायंभुवेऽन्तरे । ब्रह्मणो मानसः पुत्रस्तस्मात्स्वाहा व्यजायत ॥ १
 पावकैः पवमानश्च पावमानश्च यः स्मृतः । शुचिः शौरस्तु विज्ञेयः स्वाहापुत्रास्त्रयस्तु ते ॥ २
 निर्मध्यपवमानस्तु शुचिः शौरस्तु यः स्मृतः । पावका वैद्युताश्चैव तेषां स्थानानि यानि वै ॥ ३
 पवमानात्मजश्चैव कव्यवाहन उच्यते । पावकात्सहरक्षस्तु हव्यवाहः शुचेः सुतः ॥ ४
 देवानां हव्यवाहोऽग्निः पितॄणां कव्यवाहनः । सहरक्षोऽसुराणां तु त्रयाणां तु त्रयोऽग्नयः ॥ ५
 एतेषां पुत्रपोत्रास्तु चत्वारिंशन्नमैव तु । वक्ष्यामि नामतस्तेषां प्रविभागं पृथक्पृथक् ॥ ६
 वैद्युतो लौकिकाग्निस्तु प्रथमो ब्रह्मणः सुतः । ब्रह्मौदनाग्निस्तत्पुत्रो भरतो नाम विश्रुतः ॥ ७

१ ख. ड. 'विर्वन' । २ ख. 'धो वनकपीनश्च । घ. 'त्रो वनकपीनश्च । ड. 'त्रो वनकपीन्द्रश्च । ३ ख. ग. घ. ड. 'शोधराव' । ४ ख. घ. ड. 'मद च सु' । ५ क. 'ध्यमः । ऋ' । ६ गं घ. ड. 'मा । कनोर्कनु' । ७ ग. घ. सप्तानि । ८ ख. पुण्योज्यास्त सती । ९ ग. 'ण्यात्समुमती । घ. 'ण्यामन्वामती । १० ख. ग. ड. 'अस्यास्त्विमे । ११ घ. ड. 'रानान । १२ घ. 'कः पाव' । १३ ख. घ. ड. 'श्च शुचिरग्निश्च । १४ ग. ड. 'चि. शौर' । १५ ख. ग. घ. ड. 'वक्र. 'स' । १६ ख. ग. घ. ड. 'ते । १७ ख. ग. घ. ड. 'पोत्र तु च' ।

वैश्वानरमुखस्तस्य महः काव्यो ह्यपां रसः । अमृतोऽथर्वणात्पूर्वं मथितः पुष्करोदघौ ॥
सोऽथर्वा लौकिकाग्निस्तु दध्यङ्गोऽथर्वणः सुतैः ॥

अथर्वा तु भृगुर्ज्ञेयोऽप्यङ्गिराऽथर्वणः सुतैः । तस्मात्स लौकिकाग्निस्तु दध्यङ्गोऽथर्वणो मतः
अथ यः पवमानोऽग्निनिर्मन्थ्यः कविभिः स्मृतः । स ज्ञेयो गार्हपत्योऽग्निस्ततः पुत्रद्वयं स्मृतम्
शंस्यस्त्वाहवनीयोऽग्निर्व्यः स्मृतो हव्यवाहनः । द्वितीयस्तु सुतः प्रोक्तः शुक्रोऽग्निर्व्यः प्रणीयते
तथा सभ्यावसथ्यौ वै शंस्यस्याग्नेः सुतावुभौ । शंस्यास्तु षोडश नदीश्वकभे हव्यवाहनः ॥
योऽसावाहवनीयोऽग्निरभिमानी द्विजैः स्मृतः ॥

कावेरीं कृष्णवेणीं च नर्मदां यमुनां तथा । (*गोदावरीं वितस्तां च चन्द्रभागामिरावतीम् ॥ ११
विपाशां कौशिकीं चैव शतद्रुं सरयुं तथा । सीतां सरस्वतीं चैव हादिनीं पावनीं तथा) ॥ १२
तासु षोडशधाऽऽत्मानं प्रविभज्य पृथक्पृथक् । आत्मानं व्यदधात्तासु धिष्णीष्वथ वभूव सः ॥
धिष्ण्यादव्यभिचारिण्यस्तासूत्पन्नास्तु धिष्णयः । धिष्णीषु जज्ञिरे यस्माद्धिष्णयस्तेन कीर्तिताः
इत्येते वै नदीपुत्रा धिष्णीष्वेव विजज्ञिरे । तेषां विहरणीया ये उपस्थेयाश्च येऽग्नयः ॥
ताञ्जगृणुष्वं समासेन कीर्त्यमानान्यथा तथा ॥

ऋतुः प्रवाहणोऽग्नीध्रः पुरस्ताद्धिष्णयोऽपरे । विधीयन्ते यथास्थानं सौत्येऽह्नि सवनक्रमात् ॥
अनिर्देश्यान्यवाच्यानामग्नीनां शृणुत क्रमम् । सम्राडग्निः कृशानुर्यो द्वितीयोत्तरवेदिकः ॥ १९
सम्राडग्निः स्मृतो ह्यष्टौ उपतिष्ठन्ति तान्द्विजाः । अधस्तात्पर्षदन्यस्तु द्वितीयः सोऽत्र दृश्यते ॥
ग्रतद्वोचे नभो नाम चत्वारि स विभाव्यते । ब्रह्मज्योतिर्वसुर्नाम ब्रह्मस्थाने स उच्यते ॥ २१
[+ हव्यसूर्याद्यसंसृष्टः शामित्रे स विभाव्यते । विश्वस्याय समुद्रोऽग्निर्वह्नस्थाने स कीर्त्यते ॥
(× ऋतुधामा च सुज्योतिरौदुम्बर्वा स कीर्त्यते । ब्रह्मज्योतिर्वसुर्नाम ब्रह्मस्थाने स उच्यते)] ॥

अजैकपादुपस्थेयः स वै शालामुखीयकः । अनुद्देश्योऽप्यहिर्बुध्नः सोऽग्निर्गृहपतिः स्मृतः ॥ २४
शंस्यस्त्वेव सुताः सर्वे उपस्थेषः द्विजैः स्मृताः । ततो विहरणीयाश्च वक्ष्याम्यष्टौ तु तत्सुत्थैर्न ॥
ऋतुप्रवाहनोऽग्नीध्रस्तत्रस्था धिष्णयोऽपरे । विद्वयन्ते यथास्थानं सौत्येऽह्नि सवनक्रमात् ॥
पौत्रैर्यस्तत्सुतो ह्यग्निः स्मृतो यो हव्यवाहनः । शान्तिश्चाग्निः प्रचेतास्तु द्वितीयः संत्य उच्यते ॥
तथाऽग्निर्विश्वदेवस्तु ब्रह्मस्थाने स उच्यते । अक्षुरच्छायाकस्तु भुवः स्थाने विभाव्यते ॥ २८
उशीराग्निः सर्वायस्तु नैष्टीयः संविभाव्यते । अष्टमस्तु वपरत्निस्तु मार्जालीयः प्रकीर्तितः
धिष्ण्या विहरणीया ये सौम्येनोऽऽज्येन चैव हि । तयोर्यः पावको नाम स चापां गर्भ उच्यते

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ह. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ह. पुस्तके नास्ति । × धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ह. पुस्तके नास्ति ।

१ ह. काव्यामपारं । २ घ. व्योमपां रस । ३ ख. ग. 'व्यहाय' । ४ ख. ग. घ. ह. स्मृत । ५
ह. स्मृत । ६ क. 'वर्णः सुतः । ७ ख. ग. घ. ह. 'मानस्तु निर्म' । ८ ख. ग. घ. ह. यथा । ९ ख. ग. घ. ह. 'तावथौ । १०
१० क. धिष्ण्यो दिव्यः । ११ ख. घ. विद्वयन्ते । १२ ख. घ. 'व्यहाय' । १३ ख. घ. 'व्यहाय' । १४ ख. घ. 'व्यहाय' । १५ ख. घ. 'व्यहाय' । १६ ख. घ. 'व्यहाय' । १७ ख. घ. 'व्यहाय' । १८ ख. घ. 'व्यहाय' । १९ ख. घ. 'व्यहाय' । २० ख. घ. 'व्यहाय' । २१ ख. घ. 'व्यहाय' । २२ ख. घ. 'व्यहाय' । २३ ख. घ. 'व्यहाय' । २४ ख. घ. 'व्यहाय' । २५ ख. घ. 'व्यहाय' । २६ ख. घ. 'व्यहाय' । २७ ख. घ. 'व्यहाय' । २८ ख. घ. 'व्यहाय' । २९ ख. घ. 'व्यहाय' । ३० ख. घ. 'व्यहाय' । ३१ ख. घ. 'व्यहाय' । ३२ ख. घ. 'व्यहाय' । ३३ ख. घ. 'व्यहाय' । ३४ ख. घ. 'व्यहाय' । ३५ ख. घ. 'व्यहाय' । ३६ ख. घ. 'व्यहाय' । ३७ ख. घ. 'व्यहाय' । ३८ ख. घ. 'व्यहाय' । ३९ ख. घ. 'व्यहाय' । ४० ख. घ. 'व्यहाय' । ४१ ख. घ. 'व्यहाय' । ४२ ख. घ. 'व्यहाय' । ४३ ख. घ. 'व्यहाय' । ४४ ख. घ. 'व्यहाय' । ४५ ख. घ. 'व्यहाय' । ४६ ख. घ. 'व्यहाय' । ४७ ख. घ. 'व्यहाय' । ४८ ख. घ. 'व्यहाय' । ४९ ख. घ. 'व्यहाय' । ५० ख. घ. 'व्यहाय' । ५१ ख. घ. 'व्यहाय' । ५२ ख. घ. 'व्यहाय' । ५३ ख. घ. 'व्यहाय' । ५४ ख. घ. 'व्यहाय' । ५५ ख. घ. 'व्यहाय' । ५६ ख. घ. 'व्यहाय' । ५७ ख. घ. 'व्यहाय' । ५८ ख. घ. 'व्यहाय' । ५९ ख. घ. 'व्यहाय' । ६० ख. घ. 'व्यहाय' । ६१ ख. घ. 'व्यहाय' । ६२ ख. घ. 'व्यहाय' । ६३ ख. घ. 'व्यहाय' । ६४ ख. घ. 'व्यहाय' । ६५ ख. घ. 'व्यहाय' । ६६ ख. घ. 'व्यहाय' । ६७ ख. घ. 'व्यहाय' । ६८ ख. घ. 'व्यहाय' । ६९ ख. घ. 'व्यहाय' । ७० ख. घ. 'व्यहाय' । ७१ ख. घ. 'व्यहाय' । ७२ ख. घ. 'व्यहाय' । ७३ ख. घ. 'व्यहाय' । ७४ ख. घ. 'व्यहाय' । ७५ ख. घ. 'व्यहाय' । ७६ ख. घ. 'व्यहाय' । ७७ ख. घ. 'व्यहाय' । ७८ ख. घ. 'व्यहाय' । ७९ ख. घ. 'व्यहाय' । ८० ख. घ. 'व्यहाय' । ८१ ख. घ. 'व्यहाय' । ८२ ख. घ. 'व्यहाय' । ८३ ख. घ. 'व्यहाय' । ८४ ख. घ. 'व्यहाय' । ८५ ख. घ. 'व्यहाय' । ८६ ख. घ. 'व्यहाय' । ८७ ख. घ. 'व्यहाय' । ८८ ख. घ. 'व्यहाय' । ८९ ख. घ. 'व्यहाय' । ९० ख. घ. 'व्यहाय' । ९१ ख. घ. 'व्यहाय' । ९२ ख. घ. 'व्यहाय' । ९३ ख. घ. 'व्यहाय' । ९४ ख. घ. 'व्यहाय' । ९५ ख. घ. 'व्यहाय' । ९६ ख. घ. 'व्यहाय' । ९७ ख. घ. 'व्यहाय' । ९८ ख. घ. 'व्यहाय' । ९९ ख. घ. 'व्यहाय' । १०० ख. घ. 'व्यहाय' ।

(दक्षशापवर्णनम्)

अग्निः सोऽवभृथो ज्ञेयः सम्यक्प्राप्याप्सु ह्यते । हृच्छयस्तत्सुतो ह्यग्निर्जठरे यो नृणां स्थितः ॥
 मन्युमाञ्जाठरस्याग्नेर्विद्वानग्निः सुतः स्मृतः । परस्परोच्छ्रितः सोऽग्निर्मूर्तानीह विमुर्महान् ॥ ३२
 पुत्रः सोऽग्नेर्मन्युमर्तो घोरः संवर्तकः स्मृतः । विबभ्रपः स वमति समुद्रे बद्धवामुखः ॥ ३३
 समुद्रवासिनः पुत्रः सहरसो विभाण्यते । सहरससुतः क्षामो गृह्णाणि स देहकृणाम् ॥ ३४
 ऋव्यादोऽग्निः सुतस्तस्य पुरुषानत्ति यो मृतान् । इत्येते पावकस्याग्नेः पुत्रा ह्येवं प्रकीर्तिताः ॥
 ततः शुचेस्तु यैः सौरेर्गन्धर्वैरसुरावृतैः । मथितो यस्त्वरण्यां वै सोऽग्निरग्निः समिध्यते ॥ ३६
 आयुर्नामाऽथ भगवान्पशौ यस्तु प्रणीयते । आयुषो महिमान्पुत्रः स शावान्नामतः सुतः ॥ ३७
 पाकयज्ञेष्वभिमानी सोऽग्निस्तु सवनः स्मृतः । पुत्रश्च सवनस्याग्नेरद्भुतः स महायशः ॥ ३८
 विविचिस्त्वद्भुतस्यापि पुत्रोऽग्नेः स महान्स्मृतः । प्रायश्चित्तेऽथ भीमानां हुतं भुङ्क्ते हविः सदा
 विविचेस्तु सुतो ह्यर्को योऽग्निस्तस्य सुतास्त्वमे । अनीकवान्वासृजंवाश्च रक्षोहा पितृकृत्तथा ॥
 सुरभिर्वसुरत्नादौ प्रविष्टो यश्च क्वमवान् ॥ ४०
 शुचेरग्नेः प्रजा ह्येषा बह्वस्तु चतुर्दश । इत्येते बह्वयः प्रोक्ताः प्रणीयन्तेऽध्वरेषु ये ॥ ४१
 आदिसर्गे ह्यतीता वै यामैः सह सुरोत्तमैः । स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्वमग्रयस्तेऽभिमानिनः ॥ ४२
 एते विहरणीयास्तु चेतनाचेतनेष्विह । स्थानाभिमानिनो लोके प्रागासन्हव्यवाहनाः ॥ ४३
 काम्यनैमित्तिकाजस्रेष्वेते कर्मस्ववस्थिताः । पूर्वमन्वन्तरेऽतीते शुक्रैर्यामैः सुतैः सह ॥
 देवैर्महात्माभिः पुण्यैः प्रथमस्यान्तरे मनोः ॥ ४४
 इत्येतानि मयोक्तानि स्थानानि स्थानिनश्च ह । तैरेव तु प्रसंख्यातमतीतानागतेष्वपि ॥ ४५
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु लक्षणं जातवेदमाम् । सर्वे तपस्विनो ह्येते सर्वे ह्यवभृथास्तथा ॥
 प्रेजानां पतयः सर्वे ज्योतिष्मन्तश्च ते स्मृताः ॥ ४६
 स्वारोचिषादिषु ज्ञेयाः सावर्ष्यन्तेषु मत्सु । मन्वन्तरेषु सर्वेषु नानारूपप्रयोजनैः ॥ ४७
 वर्तन्ते वर्तमानैश्च देवैरिह महाग्रयः । अनागतैः सुरैः सार्धं वर्तन्तेऽनागताग्रयः ॥ ४८
 त्येषं विनयोऽग्नीनां मया प्रोक्तो यथातथम् । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च पितृणां वक्ष्यते ततः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्तेऽभिवर्णने नामोत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२१२६

अथ त्रिंशोऽध्यायः ।

दक्षशापवर्णनम् ।

एतेषां
वैद्यतो

सूत उवाच—

सृजतः पुत्रान्पूर्वे स्वायंभुवेऽन्तरे । अम्भांसि जज्ञिरे तानि मनुष्यासुरदेवताः ॥ १
 शोधराव न्यमानस्य जज्ञिरे पितरोऽस्य वै । तेषां निःसर्गः प्रागुक्तो विस्तरस्तस्य वक्ष्यते ॥ २

८ ख पुण्यो-

राजान । १२ ख ग. घ. ङ. 'तः । सयमां । २ फ. 'ताना ह । ३ ग. 'द. 'महान् । पु । ४ ग. घ. ङ. 'भाष्यते । ५ ग.
 स । १६ न. 'सु । १६ ख. ग. घ. ङ. 'हास स । ७ ख. घ. ङ. 'वैरापुरावृत. । म । ८ घ. 'त्र. शशा । ९ ख. ङ.
 । १० ख. ङ. 'जघर' । ११ ख. ग. घ. ङ. 'तीताः सु । १२ ख. घ. ङ. मताना ।

देवासुरमनुष्याणां दृष्ट्वा देवोऽभ्यभाषत । पितृवन्मन्यमानस्य जज्ञिरे चोपयक्षिताः ॥ १
 मध्वादयः पद्वतवस्तान्पितृन्परिचक्षते । ऋतवः पितरां देवा इत्येवा वैदिकी श्रुतिः ॥ ४
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु ह्यतीतानामतेष्वपि । एते स्वायंभुवे पूर्वमुत्पन्ना ह्यन्तरे शुभे ॥ ५
 अग्निष्वात्ताः स्मृता नाम्ना तथा वहिपदश्च वै । अयज्वानस्तथा तेषामासन्वै गृहमेधिनः ॥
 अग्निष्वात्ताः स्मृतास्ते वै पितरोऽनाहिताग्रयः ॥ ६
 यज्वानस्तेषु ये ह्यासन्पितरः सोमपीथिनः । स्मृता वहिपदस्ते वै पितरस्त्वग्निर्होत्रिणः ॥
 ऋतवः पितरो देवाः शास्त्रेऽस्मिन्निश्चयो मतः ॥
 मधुमाधवौ रसौ ज्ञेयौ शुचिशुक्लौ तु शुष्मिणौ । नभश्चैव नभस्यश्च जीवावेतावुदाहृतौ ॥ ८
 इषश्चैव तथोर्जश्च सुधावन्तावुदाहृतौ । सह(हा)श्चैव सहस्यश्च मन्युमन्तौ तु तौ स्मृतौ ॥
 तप(पा)श्चैव तपस्यश्च घोरावेतौ तु शैशिरौ ॥ ९
 कालावस्थास्तु पद्वतेषां मासाख्या वै व्यवस्थिताः । त इमे ऋतवः प्रोक्ताश्चेतनाचेतनास्तु वै ॥
 ऋतवो ब्रह्मणः पुत्रा विज्ञेयास्तेऽभिमानिनः । मासार्धमासस्थानेषु स्थानं च ऋतवोर्तवाः ॥
 स्थानानां व्यतिरेकेण ज्ञेयाः स्थानाभिमानिनः । अहोरात्रं च मासाश्च ऋतवथायनानि च ॥ १६
 संवत्सराश्च स्थानानि कालावस्थाभिमानिनः । निमेषाश्च कलाः काष्ठा मुहुर्ता वै दिनक्षपाः ॥
 एतेषु स्थानिनो ये तु कालावस्थास्ववस्थिताः । तन्मयत्वात्तदात्मानस्तान्वक्ष्यामि निबोधत ॥
 पर्वण्यास्तिथयः संध्या पक्षा मासार्धसंज्ञिताः । निमेषाश्च कलाः काष्ठा मुहुर्ता वै दिनक्षपाः ॥
 द्वावर्धमासौ मासस्तु द्वौ मासाष्टतुरुच्यते ॥ १५
 ऋतुत्रयं चाप्ययनं द्वेऽयने दक्षिणोत्तरे । संवत्सरेः सुमेकस्तु स्थानान्येतानि स्थानिनाम् ॥ १६
 ऋतवः सुमेकपुत्रा विज्ञेया द्वाष्टथा तु पद । ऋतुपुत्राः स्मृताः पञ्च प्रजास्त्वार्तवलक्षणैः ॥ १७
 यस्माच्चैवाऽऽर्तवेयास्तु जायन्ते स्थाणुजङ्गमाः । आर्तवाः पितरश्चैव ऋतवश्च पितामहाः ॥ १८
 सुमेकास्तु प्रसूयन्ते अयन्ते च प्रजातयः । तस्मात्स्मृतः प्रजानां वै सुमेकः प्रपितामहः ॥ १९
 स्थानेषु स्थानिनो ह्येते स्थानात्मानः प्रकीर्तिताः । तदाख्यास्तेन्मयत्वाच्च तदात्मानश्च ते स्मृताः
 प्रजापतिः स्मृतो यस्तु स तु संवत्सरो मतः । संवत्सरः स्मृतो ह्यग्निर्ऋतमित्युच्यते द्विजैः ॥
 ऋतास्तु ऋतवो यस्माज्जज्ञिरे ऋतवस्ततः । मासाः पद्वऋतवो ज्ञेयास्तेषां पञ्चाऽऽर्तवाः सुताः
 द्विपदां चतुष्पदां चैव पक्षिसंसर्पतामपि । स्थावराणां च पञ्चानां पुष्पं कालार्तवं स्मृतम् ॥ २३
 ऋतुत्वमार्तवत्यं च पितृव्यं च प्रकीर्तितम् । इत्येते पितरो ज्ञेया ऋतवश्चाऽऽर्तवाश्च ये ॥ २४
 सर्वभूतानि तेभ्योऽथ ऋतुकालाद्विजज्ञिरे । तस्मादेतेऽपि पितर आर्तवा इति नः श्रुतम् ॥ २५
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु स्थिताः कालाभिमानिनः । स्थानाभिमानिनो ह्येते तिष्ठन्तीह प्रसंयमात् ॥ २६
 अग्निष्वात्ता वहिपदः पितरो द्विविधाः स्मृताः । जज्ञाते च पितृभ्यस्तु द्वे कन्ये लोकविश्रुते ॥

* इदमर्थे नास्ति क. पुस्तके ।

१ ग. स्मृतिः । २ रा. ग. पक्षमा । ३ ग. घ. इ. 'क्षयाः । द्वा' । ४ ग. 'संवत्सरे' । ५ घ. 'तपस्तुमे' ।
 ६ ग. सुमेक । इ. 'सुमे पु' । ७ ग. 'णाः । तस्मा' । ८ रा. घ. 'वेभ्यस्तु' । ९ ख. घ. इ. 'स्त समत्ता' । १० ख.
 घ. 'ऋतुमि' ।

(दशशापवर्णनम्)

मेना च धारिणी चैव याभ्यां विश्वमिदं धृतम् । पितरस्ते निजे कन्ये धर्मार्थं प्रददुः शुभे ॥
ते ऋभे ब्रह्मवादिन्यौ योगिन्यौ चैव ते उभे ॥ २८

अग्निष्वात्तास्तु ये प्रोक्तास्तेषां मेना तु मानसी । धारणी मानसी चैव कन्या बर्हिपदां स्मृता
मेरोस्तु धारणी नाम पत्न्यर्थं व्यमृजञ्जुमाम् । पितरस्ते बर्हिपदः स्मृता ये सोमपीथिनः ॥
अग्निष्वात्तास्तु तां मेनां पत्नीं हिमवते ददुः । स्मृतास्ते वै तु दौहित्रास्तदौहित्राच्चिवोधत ॥ ३१
(+मेना हिमवतः पत्नी मेनाकं साऽन्वसूयत । गङ्गा सरिद्वरा चैव पत्नी यौ लवणोदधेः ॥
मेनाकस्यानुजः क्रौञ्चः क्रौञ्चद्वीपा यतः स्मृतः) ॥ ३२

मेरोस्तु धारणी पत्नी दिव्यौपधिसमन्वितम् । मन्दरं सुषुवे पुत्रं तिस्रः कन्याश्च विश्रुताः ॥ ३३
थेला च नियतिश्चैव तृतीया चाऽऽयतिः पुनः । धातुश्चैवाऽऽयतिः पत्नी विधातुनियतिः स्मृता
स्वायंभुवऽन्तरे पूर्वं तयोर्वै कीर्तिताः प्रजाः । सुषुवे सागराद्वेला कन्यामेकामनिन्दिनाम् ॥ ३५
सावर्णिना च सामुद्री पत्नी प्राचीनवर्हिपः । सवर्णा साऽथ सामुद्री दश प्राचीनवर्हिपः ॥
सर्वे प्रचेतसो नाम धनुर्वेदस्य पारगाः ॥ ३६

तेषां स्वायंभुरो दक्षः पुत्रत्वे जज्ञिवान्प्रभुः । त्र्यम्बकस्याभिशापेन चाक्षुषस्यान्तरे मनोः ॥ ३७
एतच्छ्रुत्वा ततः सूतमपृच्छच्छांशपायनः । उत्पन्नः स कथं दक्षो ह्यभिशापाद्भवस्य तु ॥
चाक्षुषस्ये वये पूर्णं तद्यः तस्माद् पृच्छताम् ॥ ३८

इत्युक्तः कथयामास सूतो दक्षाश्रितां कथाम् । शांशपायनमामन्त्र्य त्र्यम्बकाच्छापकारणम् ॥
दक्षम्याऽऽसन्सुता दृष्ट्वा कन्या याः कीर्तिता मया । स्वेभ्यां गृहेभ्यो ह्यानाद्य ताः पिताऽभ्यर्चयद्गृहे
ततस्त्वभ्यर्चिताः सर्वे न्यदमंस्ताः पितुर्गृहे ॥ ४०

तामां ज्येष्ठा सती नाम पत्नी या त्र्यम्बकस्य वै । नाऽऽजुहावाऽऽत्मजां तां वै दक्षो रुद्रमभिद्विपन्
अक्रोत्स नतिं दक्षे न कदाचिन्वदेष्वरः । जामाता श्वशुरे तांस्मन्स्वभ्रात्राचोजसि स्थितः ॥ ४२
ततो ज्ञात्वा सतीगर्वाः सर्वसु. प्राप्ताः पितुर्गृहम् । जगाम साऽप्यनादृता सती तत्स्वं पितुर्गृहम्
श्लाभ्यो हीनां पिता चक्रे सत्याः पूजामसंभवात् ॥ ४३

ततोऽब्रवीत्पिता पितरं देवी क्रोधादपि पिता । यवीपसीभ्यो ज्यायसीं किंतु पूजामिषां प्रभो ॥
असंभवात्प्रशय कृतवानासु गर्हिताम् ॥ ४४

अहं ज्येष्ठा वरिष्ठा हि मे त्वमत्कर्तुमहेभि । एवमुक्तोऽब्रवीदेनां दक्षः संरक्तलोचनः ॥ ४५
त्वं तु श्रेष्ठा वरिष्ठा च पूज्यां बाला मदा मम । तासां ये चैव भर्तारस्ते मे बहुमताः सदा ॥
ब्रह्मि, च तपिष्ठाश्च भटायोगाः सुधाभिकाः । गुणैश्चैवाधिकाः श्लाघ्याः सर्वे ते त्र्यम्बकात्सति
र्वासृष्टोऽग्निः पुलस्तकश्च अहिराः पुलहः क्रतुः । भृगुर्मरीचिश्च तथा श्रेष्ठो जामातरी मम ॥ ४८
तस्याऽऽन्मा स च ते शर्वो भक्ता चाग्निं हि मे सदा । तेन त्वां न वृभूणामि प्रतिहृन्दो हि मे भवः
इत्युवाच तदा दक्षः संप्रमृष्टेन चेतसा । शापार्थमात्मनश्चैव ये चोक्ताः परमर्षयः ॥ ५०

+ धनुषिहान्तर्गतमन्त्रो द. पुस्तके नास्ति । * इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ क. शुभे । २ ख. 'सा बर्हिपदा' । ३ ख. क. 'त्र्यम्बकस्य' । ४ घ. द. 'दुः' । उपज्ञा. गृहाणा
ये तर्हि । ५ ग. ता । ६ घ. द. 'पेलाग नि' । ७ घ. द. 'मन्त्र' । ८ क. सतिः श' । ९ ख. ग. घ. द. 'अदृता' ।
१० घ. वै १ ११ ख. ग. घ. द. 'सर्व' । १२ द. 'वेदा' ।

यद्येतावन्नान्यं वा वै शुकं देवि दन्वद्विजित् । बाह्यैः कर्मणोर्विवादाद्दुःखं नो विग्रहेत् ॥

यस्यान्नाद्यन्नादं देवाभिर्देवैश्च तदाऽऽनन्द ॥ ५१

यदन्नाद्यन्नादं सती दुःखाद्यन्नादं । अन्नाद्यन्नादं देवी नन्दन्नादं (ल) नदेकरं ॥ ५२

यथाऽऽनन्दं सत्येन पुनरेवैव मान्दना । यथाऽऽनन्दं देवैः सन्तुष्टं वासिष्ठी पुनः ॥

सुखं च यथाऽऽनन्दं चन्द्रस्यैव चमेतः ॥

यैश्वराय समार्थिना तुल्याऽऽनन्दं सदादिव । वाङ्मनाम वाङ्मयेण वाङ्मां मननाऽऽनन्दः

तव आश्रयसमन्वयेन वायुना सपुंरीरितः । सर्वद्विष्यां विनिःसृज्य वद्विषेस्य चकार ताम् ॥

तदुपश्रुत्य निबन्धं सत्या देवोऽस्य श्रुत्तुम् । सैवादेवं तयोर्दृष्ट्वा यायावध्येनः संकरः ॥

दशस्याय श्रुत्वा च शुकोप भगवान्त्वयुः ॥

यस्याद्भवता दक्ष मन्त्रुते नाम सा सती । प्रगन्ताश्चेतनः सर्वाः स्वमुता भवृभिः सह ॥ ५७

तस्माद्विस्वर्षं प्राप्य पुनरेवै मर्षयः । उत्पन्त्यन्ते द्विर्वाये वै मम यदे खयोनिजाः ॥ ५८

दुःखं वै प्रमथा मेरे चाश्रुपस्यान्तरे मनाः । अमिच्याइत्य च ऋषीन्दक्षमभ्यगमत्पुनः ॥ ५९

अथिना चाश्रुपां गता चाश्रुपस्य समन्वये । प्राचीनवद्विपः पौत्रः पुत्रश्चैव प्रचेतसः ॥ ६०

दक्ष इत्येव नाप्ता एवं मार्यायां जनयिष्यमि । कन्यायां शाखिनां चैव प्राप्ते वै चाश्रुपेऽन्तरे ॥

दक्ष उवाच—

अहं तत्रापि ते विप्रमाचरिष्यामि दुर्मते । धर्मार्थकामयुक्तेषु कर्मस्विह पुनः पुनः ॥ ६२

यस्मात्तं मन्त्रुते शुकमृषीन्व्याहृत्वानामि । तस्मान्मार्थं मूर्खेण न त्वां यक्ष्यन्ति वै द्विजाः ॥

शुक्याऽऽहृत्तिं ततः क्रूर अपस्तपस्यान्ति कर्मसु । इहैव वत्स्यसि तथा दिवं हित्वाऽऽयुगक्षयात् ॥

शुक उवाच—

सर्वेषामेव लोकानां भूर्लोकश्चादिरुच्यते । तमहं धारयिष्यामि निदेशात्परमेष्ठिनः ॥ ६५

अस्यां क्षिती वृता लोकाः सर्वे तिष्ठन्ति भास्कराः । तानहं धारयामीह सततं न तवाऽऽज्ञया ॥

यातुर्वर्षं हि देवानां ते चाप्येकत्र भुञ्जते । नाहं तैः सह भोक्ष्यामि ततो दास्यन्ति ते पृथक् ॥

ततो देवैः स नैः सार्धं नश्यते पृथगिज्यते ॥ ६७

ततोऽभिषेयाहृत्वो दक्षो रुद्रेणामितनेजसा । स्वायंभुवेऽन्तरे त्यक्त्वा उत्पन्नो मानुषोऽपिह ॥ ६८

ज्ञात्या शृष्टपतिं दक्षं ज्ञानानामीश्वरं प्रभुम् । दक्षो नाम महायज्ञैः सीऽयजहृवतैः सह ॥ ६९

अथ देवी सती या तु प्राप्ते वैवस्वतेऽन्तरे । मेनायां तामुमां देवीं जक्षयामास शैलराट् ॥ ७०

सा तु देवी सती पृथं ततः पश्चाद्दुगाऽभवत् । सहयता भवस्यैषा न तथा मुच्यते भवः ॥

यावदिच्छति संस्थातुं प्रभुर्भन्वन्तरेऽपिह ॥ ७१

मारीचं कश्यपं देवी यथाऽदितिरेनुग्रता । साध्यं नारायणं श्रीस्तु मघवन्तं शची यथा ॥ ७२

विष्णुं कीर्त्ता रुचिः सूर्यं वसिष्ठं चाप्यरुन्धती । नैतास्तु विजहत्येतान्भर्तृन्देव्यः कथंचन ॥

आधर्तमानकल्पेषु पुनर्जायन्ति तैः सह ॥ ७३

१ ग. घ. ड. 'पृथं पु' । २ ख. घ. सम्रा । ३ क. 'लघुक् । सं' । ४ ख. ग. ड. 'रेन मं' । ५ क. 'कुके । घ. ड. शुक । ६ क. ड. भास्कराः । ७ ख. 'म' । नमस्ते ह्यममेभेन सोऽ । घ. ड. 'म' । नमस्ते महयज्ञेन सोऽ ।

(दक्षशापवर्णनम्)

एवं प्राचेतसो दक्षो जज्ञे वै चाक्षुषेऽन्तरे । प्राचीनर्वाहः पौत्रः पुत्रश्चैव प्रचेतसः ॥ ७४

दशभ्यस्तु प्रचेतोभ्यो मार्पायां च पुनर्नृपः । जज्ञे रुद्राभिशापेन द्वितीयमिति नः श्रुतम् ॥ ७५

भृग्वादयस्तु ते सर्वे जज्ञिरे वै महर्षयः । आद्ये त्रेतायुगे पूर्वं मनोर्वैवस्वतस्य ह ॥

देवस्य महतो यज्ञे वारुणीं विश्रतस्तनुम् ॥ ७६

इति सानुशयो ह्यासीत्तयोर्जात्यन्तरागतः । प्रजापतेस्तु दक्षस्य ज्यम्बकस्य च धीमतः ॥ ७७

तस्मात्सानुशयः कार्यो वैरिष्विह कदाचन । जात्यन्तरगतस्यापि भावितस्य शुभाशुभैः ॥

जन्तुं न मुञ्चति ख्यातिस्तत्रैव कार्यं विजानता ॥ ७८

ऋषय ऊचुः—

प्राचेतसस्य दक्षस्य कथं वैवस्वतेऽन्तरे । विनाशमगमत्सूत ह्यमेधः प्रजापतेः ॥ ७९

देव्यां मृत्युं कृतं मत्वा क्रुद्धं सर्वात्मकं मभुम् । कथं प्रासादयदक्षः स यज्ञः साधितः कथम् ॥

एतद्देदितुमिच्छामस्तादो मृहि यथातथम् ॥ ८०

*सूत उवाच—

पुरा मेरोर्द्विजश्रेष्ठाः शृङ्गं त्रैलोक्यविश्रुतम् । ज्योतिष्कं नाम सावित्रं सर्वरत्नविभूषितम् ॥ ८१

अप्रमेयमनाधृष्यं सर्वलोकनमस्कृतम् । तस्मिन्देवो गिरिश्रेष्ठे सर्वघातुविभूषिते ॥

पर्षद् इव विभ्र्राजन्नुविष्टो बभूव ह ॥ ८२

शैलराजमुना चास्य नित्यं पार्श्वस्थिताऽभवत् । आदित्याश्च महात्मानो वसवश्चापितौजसः ८३

तथैव च महात्मानावदिवर्गो भिषजां वरौ । तथा वैश्रवणो राजा गुह्यकैः परिवारितः ॥ ८४

यक्षाणाणीश्वरः श्रीमान्कैलासनिलयः मधुः । उपासते महात्मानमुशना च महामुनिः ॥

सनत्कुमारममुखास्ते चैव परमर्षयः ॥ ८५

अद्विरःममुखाश्चैव तथा देवर्षयोऽपरे । विश्वावसुश्च गन्धर्वस्तथा नारदपर्वतो ॥ ८६

अप्सरोगणसंघाथ समाजम्पुत्रनेकजः । वरौ शिवः सुरो वायुर्नानागन्धर्वहः शुचिः ॥ ८७

सर्वतृकुमुमोपेनाः पुष्पवन्तां द्रुमास्तथा । तथा विद्याधराश्चैव सिद्धाश्चैव तपोधनाः ॥ ८८

महादेवं पशुपतिं पशुपासन्ति तत्र वै । भूतानि च तथाऽन्यानि नानारूपधराण्यथ ॥ ८९

राक्षसाश्च महारोद्राः पिशाचाश्च महाबलाः । बहुस्यधरा हृष्टा नानामहर्णोघताः ॥ ९०

देवस्यानुचरास्तत्र नम्युर्विधानैरोपमाः । नन्दीश्वरश्च भगवान्देवस्यानुमते स्थितः ॥ ९१

मयुष्य उर्वालयं शूलं शीष्पमानं स्वनेजमा । गद्गा च सरितां श्रेष्ठा सर्वनीर्यजन्तोद्भवा ॥

पर्युपासत नं देवस्त्वपिणी द्विजमत्तमाः ॥ ९२

एवं म भगवांस्तोषे शीष्पमानः सुरार्पणिः । देवेषु सुमहाभागिर्महादेवो यथास्मिन्तः ॥ ९३

पुरा दिमचनः पृष्टे दक्षो वै यज्ञमारभत् । गद्गाशरे श्रुमे देवेन स्नापिमिच्छानिपेयिने ॥ ९४

• इति शक्ति च. अ. ह. सुरोऽपि ।

१. अ. म. ए. र. ए. १. २. अ. म. ए. र. ए. २. ३. अ. म. ए. र. ए. ३. ४. अ. म. ए. र. ए. ४. ५. अ. म. ए. र. ए. ५. ६. अ. म. ए. र. ए. ६. ७. अ. म. ए. र. ए. ७. ८. अ. म. ए. र. ए. ८. ९. अ. म. ए. र. ए. ९. १०. अ. म. ए. र. ए. १०. ११. अ. म. ए. र. ए. ११. १२. अ. म. ए. र. ए. १२. १३. अ. म. ए. र. ए. १३. १४. अ. म. ए. र. ए. १४. १५. अ. म. ए. र. ए. १५. १६. अ. म. ए. र. ए. १६. १७. अ. म. ए. र. ए. १७. १८. अ. म. ए. र. ए. १८. १९. अ. म. ए. र. ए. १९. २०. अ. म. ए. र. ए. २०.

ततस्तस्य भस्त्रे देवाः शक्रतुपुरोगमाः । गमनाय समागम्य बुद्धिमापदिरे तदा ॥ ९९
 स्वैर्विमानैर्महात्मानो ज्वलद्भिर्ज्वलनप्रभाः । देवस्यानुमतेऽगच्छन्गङ्गाद्वार इति श्रुतिः ॥ १००
 गन्धर्वाप्सरसाकीर्णं नानाद्रुमलतावृतम् । ऋपिसंघैः परिवृतं दक्षं धर्मभृतां वरम् ॥ १०१
 पृथिव्यामन्तरिक्षे वा ये च स्वर्लोकवासिनः । सर्वे प्राञ्जलयो भूत्वा उपतस्थुः प्रजापतिम् ॥
 आदित्या वसवो रुद्राः साध्याः सहस्रमरुद्गणैः । जिष्णुना सहिताः सर्वे आगता यज्ञभागिनः ॥
 उष्मपाः सोमपाश्चैव आज्यपा धूमपास्ता । अश्विनौ पितरश्चैव आगता ब्रह्मणा सह ॥ १००
 एते चान्ये च बहवो भूतप्रामास्तथैव च । जरायुजाण्डजाश्चैव स्वेदजोद्भिर्ज्जकास्तथा ॥ १०१
 आहूता मन्त्रतः सर्वे देवाश्च सह पत्निभिः+ । विराजन्ते विमानस्था दीप्यमाना इवाग्नयः ॥
 तान्दृष्ट्वा मन्युमाविष्टो दधीचो वाक्यमब्रवीत् । अपूज्यपूजनं चैव पूज्यानां चाप्यपूजने ॥
 नरः पापमवाप्नोति महद्वै नात्र संशयः ॥ १०३

दक्ष उवाच—

सन्ति मे बहवो रुद्राः शूलहस्ताः कपर्दिनः । एकादशावस्थगता नान्यं वोषि महेश्वरम् ॥ १०५

दधीच उवाच—

सर्वेषामेकमन्त्रोऽयं येनेशो न निमन्त्रितः । यथाऽहं शंकरादूर्ध्वं नान्यत्पश्यामि दैवतम् ॥

तथा दक्षस्य विपुलो यज्ञोऽयं न भाविष्यति ॥ १०६

दक्ष उवाच—

एतन्मस्त्रेशाय सुवर्णपात्रे हविः समस्तं विधिमन्नपूतम् ।

विष्णोर्नयाम्यप्रतिमस्य सर्वं प्रभोर्विभोर्ह्यहवनीयनित्यम् ॥ १०७

गतास्तु देवता ज्ञात्वा शैलराजसुता तदा । उवाच वचनं साध्वी देवं पशुपतिं तदा ॥ १०८

उपोवाच—

भगवन्क गता ह्येते देवाः शक्रपुरोगमाः । ज्ञाहि तत्त्वेन तत्त्वज्ञ संशयो मे महानयम् ॥ १०९

महेश्वर उवाच—

दक्षो नाम महाभंगे प्रजानां पतिरुत्तमः । हयमेधेन यजते तत्र यान्ति दिवोकसः ॥ ११०

देव्युवाच—

यज्ञमेतं महाभाग किमर्थं न गतोऽसि वै । केन वा प्रतिपेधेन गमनं प्रतिपिध्यते ॥ १११

महेश्वर उवाच—

सुरैरेव महाभागे सर्वमेतदनुष्ठितम् । यज्ञेषु मम सर्वेषु न भाग उपकल्पितः ॥ ११२

पूर्वोपायोपपन्नेन मार्गेण वरवर्णिनि । न मे गुराः प्रयच्छन्ति भागं यज्ञस्य धीमतः ॥ ११३

+ आर्य. प्रयोगः ।

१ ग. झ. ड. मय । २ स. ग. घ. ड. 'दा । तैर्वि' । ३ घ. ड. च । ४ ग. विष्णुना । ५ स. ग. ड. 'य सह-
 संस्वेदजोद्भिजैः । आ' । ६ घ. 'व सह सद्देदजोद्भिजैः । गा' । ६ स. घ. ड. 'मार्चय' । ७ रा. 'शीयिरुवा' । ८ क. 'र्व
 निमन्त्रिता देवा येन ईशो नि' । ९ स. घ. यथा । १० क. 'क्षे शूर सु' । ११ क. 'विभो ह्य' । १२ स. ग. घ. ड
 पतिम् । १३ क. ग. 'भागोत्र' । १४ स. ग. घ. ड. 'रुद्र म' । १५ स. घ. ड. पततः ।

(दक्षशापवर्णनम्)

देव्युवाच—

भगवन्सर्वदेवेषु मभावाम्बधिको गुणैः । अज्येयश्चाप्यधृष्यश्च तेजसा यशसा श्रिया ॥ ११४

अनेन तु महाभाग प्रतिपेधेन भागतः । अतीव दुःखमापन्ना वेपथुश्च ममानघ ॥ ११५

किं नाम दानं नियमं तपो वा कुर्यामहं येन पतिर्पिमाद्य ।

लभेत भागं भगवानचिन्त्यो यज्ञस्य चार्धमथ वा तृतीयम् ॥ ११६ ॥

एवं ब्रुवाणां भगवानचिन्त्यः पत्नीं प्रहृष्टः क्षुभितामुवाच ।

न वेत्सि देवेशि कृशोदराङ्गि किं नाम युक्तं वचनं तैवेदम् ॥ ११७ ॥

अहं हि, जानामि विशालनेत्रे ध्यानेन सर्वं हि वदन्ति सन्तैः ।

तवाद्य मोहेन महेन्द्रदेवो लोकत्रयं सर्वथा संप्रमूढम् ॥ ११८ ॥

मामध्वरे संसितारः स्तुवन्ति रथन्तरे(रं) साम गायन्ति गेयम् ।

मा ब्राह्मणा ब्रह्मसत्रे यजन्ते ममाध्वर्यवः कल्पयन्ते च भागम् ॥ ११९

देव्युवाच—

सुप्राकृतोऽपि भगवान्सर्वस्त्रीजनसंसदि । स्तौति गोपायते वाऽपि स्वमात्मानं न संशयः ॥ १२०

भगवानुवाच—

नाऽऽत्मानं स्तौमि देवेशि पश्य त्वमुपगच्छ च । यं स्रक्ष्यामि वरारोहे भागार्थं वरचणिनि ॥

एवमुक्त्वा तु भगवान्पत्नीं प्राणैरपि प्रियाम् । सोऽसृजद्भगवान्वक्त्राद्भूतं क्रोधाग्निसंनिभम् ॥

सहस्रशीर्षं देवं च सहस्रचरणेक्षणम् । सहस्रमुद्गरवरं सहस्रशरपाणिनम् ॥ १२३

शङ्खचक्रगदापाणिं दीप्तकार्मुकधारिणम् । परश्वसिधरं देवं महारौद्रं भयावहम् ॥ १२४

घोररूपेण दीप्यन्तं चन्द्रार्धकृतभूषणम् । वसानं चर्म वैयाघ्रं महारुधिरनिस्रवम् ॥ १२५

दंष्ट्राकरौलं विभ्रान्तं महावक्त्रं महोदरम् । विद्युज्जिह्वं प्रलम्बाष्ट्रं लम्बकर्णं दुरासदम् ॥ १२६

कुलिशोद्योतितकरं भाभिर्ज्वलितमूर्धजम् । ज्वालामालापरिक्षिप्तं मुक्ताटामयिमूपितम् ॥ १२७

तेजसा चैव दीप्यन्तं युगान्तमिव पावकम् । आकर्णदारितास्यान्तं चतुर्दंष्ट्रं भयानकम् ॥ १२८

महाबलं महातेजं महापुरुषमीश्वरम् । विश्वदृष्टमहाकायं महान्यग्रोधमण्डलम् ॥

युगपच्चन्द्रशतवर्दीप्यन्तं मन्मथाशिवत् ॥ १२९

चतुर्महास्यं सिततीक्ष्णदण्डं महोग्रतेजोवर्लपरुपाढयम् ॥

युगान्तसूर्याग्निसहस्रभासं सहस्रचन्द्रामलकान्तकान्तम् ॥

प्रदीप्तसर्वोपधिमन्दराभं सुभेरुक्कैलासद्विमाद्रितुल्यम् ॥ १३०

युगाकर्षं महावीर्यं चारुनासं महाननम् । प्रचण्डगण्डं दीप्तसक्षमग्निज्वालाविलाननम् ॥ १३१

मृगेन्द्रकृत्तिवसनं महाभुजगवेष्टितम् । उष्णीषिणं चन्द्रवरं क्वचिदुग्रं क्वचिन्ममम् ॥ १३२

नानारुसुममूर्धानं नानागन्धानुलेपनम् । नानारत्नविचित्राङ्गं नानाभरणभूषितम् ॥ १३३

१ क. 'वानधि' । घ. 'वादाधि' । २ क. नामतः । ३ ग. घ. ट. तदेवम् । ४ क. 'न्तः । न वा' । ५ घ. 'प्रहृष्ट' । ६ ग. ट. 'म्' । प्रमाध्व' । ७ ग. ट. 'म्' । भद्राक्षणे न' । ८ ग. 'म्' । आत्राक्षणे न' । घ. 'म्' । आत्राक्षणे न' । ९ क. 'न्ते । मात्' । १० क. 'न । भद्रा' । ११ ग. घ. ट. गोपयो । १२ स. घ. 'रागि' । १३ अ. घ. ट. 'ष्ठं स्वल्पम्' । १४ क. 'तुर्दंष्ट्रं ग' । १५ घ. ग. घ. ट. 'स्व' । १६ क. 'द्विगःष्टं म' । १७ क. 'सके'

कर्णिकारस्रजं दीप्तं क्रोधाद्द्वान्तलोचनम् । कचिद्वृत्यति चित्राङ्गं कचिद्वदति सुस्वरम् ॥ १३४
 कचिद्व्यायति युक्तात्मा कचित्स्थूलं प्रमार्जति । कचिद्वायति विश्वात्मा कचिद्रौति सुहुर्महुः ॥
 ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं तपः सत्यं क्षमा धृतिः । प्रभुत्वमात्मसंबोधो ह्यधिष्ठानगुणैर्युतः ॥ १३६
 जानुभ्यामवनिं गत्वा प्रणतः प्राञ्जलिः स्थितः । आज्ञापय त्वं देवेश किं कार्यं करवाणि ते
 तमुवाचाऽऽक्षिप मखं दक्षस्येह महेश्वरः । देवस्यानुमोक्षं श्रुत्वा वीरभद्रो महाबलः ॥
 प्रणम्य शिरसा पादौ देवेशस्य उवापतेः ॥ १३८
 ततो बन्धात्प्रमुक्तेन सिंहेनेवेह लीलया । देव्या मन्युकृतं पत्वा दतो दक्षस्य स क्रतुः ॥ १३९
 मन्युना च महाभीर्मा भद्रकाली महेश्वरी । आत्मनः सर्वसाक्षित्वे तेन सार्धं सहानुगा ॥ १४०
 स एव भगवान्कुद्धः प्रेतावासकृतालयः । वीरभद्र इति ख्यातो देव्या मन्युप्रमार्जकः ॥ १४१
 सोऽसृजद्रोमकूपेभ्यो रौद्रान्नाम गणेश्वरान् । रुद्रानुगा महावीर्या रुद्रवीर्यपराक्रमाः ॥ १४२
 रुद्रस्यानुचराः सर्वे सर्वे रुद्रसमप्रभाः । ते निपेतुस्ततस्तूर्णं शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १४३
 ततः किलाकिलाशब्द आकाशं पूरयन्निव । तेन शब्देन महता त्रस्ताः सवे दिवोकसः ॥ १४४
 पर्वताश्च व्यशीर्यन्ते कम्पते च वसुंधरा । मेरुश्च घूर्णते विप्राः क्षुभ्यन्ते वरुणालयाः ॥ १४५
 अग्रयो नैव दीप्यन्ते न च दीप्यति भास्करः । ग्रहा नैव प्रकाशन्ते नक्षत्राणि न तारकाः ॥
 ऋषयो नाभ्यभाषन्त न देवा न च दानवाः । एवं हि तिभिरीभूते निर्दहन्ति विमानिताः ॥
 सिंहनादं प्रमुञ्चन्ते घोररूपा महाबलाः । प्रभञ्जन्ते परे घोरा यूपानुत्पाटयन्ति च ॥ १४८
 प्रपर्दन्ति तथा चान्ये विनृत्यन्ति तथाऽपरे । आधावन्ति प्रधावन्ति वायुवेगा मनोजवाः ॥
 चुर्ण्यन्ते यज्ञपात्राणि यागस्याऽऽयतनानि च । शीर्यमाणानि दृश्यन्ते तारा इव नभस्तलात् ॥
 दिव्यान्नपानभक्षाणां राशयः पर्वतोपमाः । क्षीरनद्यस्तथा चान्या घृतपायसकर्दमाः ॥
 मधुमण्डोदका दिव्याः खण्डशर्करवालुकाः ॥ १५१
 पद्मसान्निवहन्त्यन्या गुह्यं कृत्वा मनोरमाः । उच्चावचानि मांसानि भक्ष्याणि विविधानि च ॥
 पानकानि च दिव्यानि लेहं चोप्यं तथाऽपरे । भुञ्जते विविधैर्वक्त्रैर्विलुण्ठन्ति (*क्षिपन्ति च
 रुद्रकोपान्महाकायाः कालाग्निसदृशोपमाः । सुरसैन्यानि मर्दन्तो भीषयन्ति) च सर्वशः ॥
 क्रीडन्ति विविधाकाराश्चिक्षिपुः सुरयोपितः ॥ १५४
 रुद्रकोपमयुक्तास्तु सर्वदेवैः सुरक्षितम् । तं यज्ञमहनञ्शीघ्रं रुद्रकल्पाः समीपतः ॥ १५५
 चक्रुस्त्रये तथा नादान्सर्वभूतभयंकरान् । छिन्वा शिरोऽन्ये यज्ञस्य विनदन्ति भयंकराः ॥ १५६
 दक्षो दक्षपतिश्चैव देवो यज्ञपतिस्तथा । मृगरूपेण चाऽऽकाशे प्रपलायितुमारभत् ॥ १५७
 वीरभद्रोऽप्रमेयात्मा ज्ञात्वा तस्य बलं तदा । अन्तरिक्षगतस्याऽऽशु चिच्छेदास्य शिरो भ्रंहान् ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थ* क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. ड. दिव्यं । २ ग. ड. 'स्वनम्'
 प. ड. 'मतं ध्रु' । ३ स. घ.
 'दत्तुन्या । ११ क. च । य
 'द्वलोकान्म' । १५ ख. ग.

क. 'धो अधिष्ठानैर्गु' । ४ स. घ. 'जैर्यतः । ५ ग.
 चूर्णन्ते । ६ ग. घ. ड. याज्याभाय' । १० ख. ग.
 । १३ ख. विलुम्पन्ति । १४ ख. घ.
 मह

(दक्षशपवर्णनम्)

दक्षः प्रजापतिश्चैव नष्टः संभ्रान्तचेतेनः । क्रुद्धेन वीरभद्रेण शिरः पादेन पीडितम् ॥
जराभिभूततीव्रात्मा निपपात महीतले ॥

१५९

त्रयस्त्रिंशद्देवतानां ताः कोट्यो विमलात्मिकाः । पाशेनाग्निवलेनाऽऽशु वद्धाः सिंहवलेन च ॥
तैतो जग्मुर्महात्मानं सर्वे देवा महाबलम् । प्रसीद भगवन् रुद्र भृत्यानां मा क्रुधः प्रभो ॥ १६१
ततो ब्रह्मादयो देवा दक्षश्चैव प्रजापतिः । ऊचुः प्राञ्जलयो भूत्वा कथ्यतां को भवानिति ॥

वीरभद्र उवाच—

न च देवो न चाऽऽदित्यो न च भोक्तुमिहाऽऽगतः । नैव द्रष्टुं हि देवेन्द्रान्न च कौतूहलान्वितः ॥
दक्षयज्ञविनाशार्थं संप्राप्तं विद्धि मामिह । वीरभद्रं इति ख्यातं रुद्रकोपाद्विनिर्गतम् ॥ १६४

भद्रकाली च विज्ञेया देव्याः क्रोधाद्विनिर्गता । प्रेषिता देवदेवेन यज्ञान्तिकामिहाऽऽगता ॥

शरणं गच्छ राजेन्द्र देवं तं त्वमुमापतिम् । वरं क्रोधोऽपि रुद्रस्य वरदानं न देयतः ॥ १६६

वीरभद्रवचः श्रुत्वा दक्षो धर्मभृतां वरः । तोपयामास देवेशं शूलपाणिं महेश्वरम् ॥ १६७

मँदुष्टे यज्ञवाटे तु विद्रुतेषु द्विजातिषु । तारामृगर्भये दीप्ते रौद्रे भीममहानले ॥ १६८

शूलनिर्भिन्नवदनैः क्रुजद्भिः परिचारकैः । निखातोत्पाटितैर्युपैरपविर्द्धैर्यतस्ततः ॥ १६९

चत्पतद्भिः पतद्भिश्च गृध्रैरामिषगृध्रुभिः । पक्षपातविनिर्धूतैः शिवाशतनिनादितैः ॥ १७०

प्राणापानौ संनिरुध्यं ततः स्थानेन यत्नतः । विचायं सर्वतो दृष्टिं बहुदृष्टिरामित्राजित् ॥ १७१

सहसा देवदेवेशस्त्वग्निकुण्डोद्दुर्गमर्तः । चण्डमूर्यसदस्त्रस्य तेजः संवर्तकोपमम् ॥ १७२

ग्रहस्य चैनं भगवानिदं वचनमब्रवीत् । नष्टस्तेऽज्ञानतो दक्ष प्रीतिस्ते मायि सांप्रतम् ॥ १७३

स्मितं कृत्वाऽब्रवीद्वाक्यं ब्रूहि किं करवाणि ते । श्रावितं च समाख्याय देवानां गुरुभिः सह ॥

तमुवाचाञ्जलिं कृत्वा दक्षो देवं प्रजापतिः । भीतिशङ्कितवित्रस्तः सवाप्यवदनेक्षणः ॥ १७५

यदि प्रसन्नो भगवान्पादि वाऽहं तव भियः । यदि वाऽहमद्ग्राह्यो यदि देवो वरो मम ॥ १७६

यैर्हृद्यं भक्षितं पीतमशितं यच्च नाशितम् । चुर्गीकृतं चापविद्धं यज्ञमंभारपीडनम् ॥ १७७

दीर्घकालेन महता प्रयत्नेन च संचितम् । तन्न मिथ्या भवेन्मह्यं वरमेतं वृणोम्यहम् ॥ १७८

तथाऽस्त्वित्याह भगवान्भगनेत्रहरो हरः । धर्माध्यक्षं महादेवं त्र्यक्षं तं वै प्रजापतिः ॥ १७९

जानुभ्यामवानिं गत्वा दक्षो लब्ध्वा भवाद्गम् । नाम्नापष्टमहत्क्षेण स्तुनवान्ष्टमध्वजम् ॥ १८०

दक्ष उवाच—

नमस्ते देवदेवेश देवारिवलसूदन । देवेन्द्रं क्षमस्वैष्ट देवदानवपूजित ॥ १८१

सहस्राक्षं विरूपाक्षं त्र्यक्षं यक्षाधिपयियं । सर्वतः पाणिर्षादस्त्वं सर्वतोक्षिणरोर्धुत्वः ॥

सर्वतःश्रुतिमाँडोके सर्वानावृत्य निष्ठसि ॥ १८२

१ क. 'व विनयो भ्रा' । २ स. ग. घ. ङ. 'दग. । वृ' । ३ म. ग. ङ. तत ऊर्ध्व' । ४ स ग घ. ङ. 'प्रसिति । ५ ङ. 'गत. । श' । ६ स. ग. घ. ङ. 'पतिः । शी' । ७ म. ग. घ. ङ. प्रसिति । ८ स. ग. 'मयं दीप्तं दीपे रो' । ९. 'मयं यज्ञे दीपे रौद्रे महापते । श' । १० ङ. 'वे यज्ञे दीपे रौद्रे म' । ११ स. घ. 'य दमरम' । १२ स. घ. 'दुमापतिः । प' । १३ घ. 'तः । विभम् । १४ क. 'पदम्' । १५ म. ग. घ. ङ. 'विने च । १६ म. भानः श' । १७ क. 'मग्गम् । १८ म. 'सुग' । १९ घ. 'द्व च य' । २० स. घ. ङ. 'त्विदष्ट । २१ ङ. 'पशसद' । २२ स. घ. 'दुग्म् । म' । २३ घ. 'वि' । २४ स. घ. 'सर्वमभूत् निष्ठसि । श' ।

संवत्सरस्त्वमृतवो मांसो मांसार्द्धमेव च । कलाकाष्ठानिमेपाश्च नक्षत्राणि युगा ग्रहाः ॥ २३३
 वृषाणां कुकुदं त्वं हि गिरीणां शिखराणि च । सिंहो मृगाणां पततां ताक्षर्योऽनन्तश्च भोगिनाम्
 क्षीरोदो ह्युदधीनां च यन्त्राणां धनुरेव च । वज्रं प्रहरणानां च व्रतानां सत्यमेव च ॥ २३५
 इच्छा द्वेषश्च रागश्च मोहः क्षामो दमः शमः । व्यवसायो धृतिर्लोभः कामक्रोधौ जयाजयौ ॥
 त्वं गदी त्वं शरी चापि खट्वाङ्गी भुर्भरी तथा । छेत्ता भेत्ता प्रहर्ता च त्वं नेतोऽप्यन्तको मतः ॥
 दशलक्षणसंयुक्तो धैर्मोऽर्थः काम एव च । इन्द्रः समुद्राः सरितः पल्वलानि सरांसि च ॥ २३८
 लतार्वली तृणौषध्यः पशवो मृगपक्षिणः । द्रव्यकर्मगुणारम्भः कालपुष्पफलप्रदः ॥ २३९
 आदिर्शान्तश्च मध्यश्च गायत्र्याङ्कार एव च । हरितो लोहितः कृष्णो नीलः पीतस्तथाऽरुणः ॥
 कद्रुश्च कपिलश्चैव कपोतो मेचकस्तथा । सुवर्णरेता विख्यातः सुवर्णश्चाप्यतो मतः ॥ २४१
 सुवर्णनामा च तथा सुवर्णप्रिय एव च । (* त्वमिन्द्रोऽथ यमश्चैव वरुणो धनदोऽनलः ॥ २४२
 उत्फुल्लश्चित्रभानुश्च स्वर्भानुर्भानुरेव च । होत्रं होता च होमस्त्वं हुतं च प्रहुतं प्रभुः ॥ २४३
 सुपर्णश्च तथा ब्रह्म यजुषां शतरुद्रियम् । पवित्राणां पवित्रं च मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ २४४
 गिरिः स्तोकस्तथा वृक्षो जीवः पुङ्गल एव च) । सत्त्वं त्वं च रजैस्त्वं च तमश्च प्रजनं तथा ॥
 प्राणोऽपानः समानश्च उदानो व्यान एव च । उन्मेषश्चैव मेपश्च तथा जृम्भितमेव च ॥ २४६
 लोहितार्द्रो गदी दंष्ट्री महावक्त्रो महोर्दरः । शुचिरोमा हरिश्चमश्रुर्ध्वकेशस्त्रिलोचनः ॥ २४७
 गीतवादित्रनृत्याङ्गो गीतवादनकप्रियः । मत्स्यो जलो जलो जलयो जवः कालः कली कलः ॥
 विकालश्च सुकालश्च दुःष्कालैः कालनाशनः । मृत्युश्चैव क्षयोऽन्तश्च क्षमापायकरो हरः ॥ २४९
 संवर्तकोऽन्तकश्चैव संवर्तकबलाहकौ । वटो घटीको घण्टीको चूडालो लवलो वैली ॥ २५०
 ब्रह्मकालोऽग्निवक्रश्च दण्डी मुण्डी च दण्डधृक् । चतुर्युगश्चतुर्वेदश्चतुर्होत्रश्चतुष्पथः ॥ २५१
 चतुराश्रमवेत्ता च चातुर्वर्ण्यकरश्च ह । क्षराक्षरप्रियो धूर्तोऽगोप्योऽगण्यगणाधिपैः ॥ २५२
 रक्तभौल्याम्बरधरो गिरिशो गिरिकप्रियः । शिल्पीशः शिल्पिनां, श्रेष्ठः सर्वशिल्पप्रवर्तकः ॥
 भगनेत्रान्तकश्चन्द्रः पूष्णो दन्तविनाशनः । + स्वाहा स्वधा वषट्कार नमस्कार नमोऽस्तु ते ॥
 गूढावर्तश्च गूढश्च गूढमतिनिषेवितौ ॥ २५४
 तरेणस्तारकश्चैव सर्वभूतसुतारणः । धाता विधाता सत्त्वानां निधातौ धारणो धरः ॥ २५५

* धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रथम ख. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थे नास्ति क. पुस्तके ।

१ क. मासा मासा । २ ख. युगप्र । ग. ड. युग प्र । ३ ख ड. च । त्वमेव चच्छा द्वेषश्च रागो मोहः क्षमः
 शमः । घ. च । त्वमेव चच्छा द्वेषश्च रागो मोहः क्षमा शम । ४ ख. ग. घ. ड. ता मन्ता मनो म । ५ ख. ग. घ. ड.
 धर्मार्थः । ६ ख. ग. घ. ड. वन्यस्तृणौ । ७ क. ग. लुपुण । ८ ख. ड. धान्तं च मध्य च गा । ९ घ. ड.
 म्निन्द्रश्च य । १० ग. ड. भु. । धर्मोपार्ण त । घ. भु. । त्रैसोपर्ण त । ११ ग. घ. ड. गिरिकोपेन्दुको वृ ।
 १२ घ. जीवभुर् । १३ घ. त्वं च त्वं रजश्चैव त । १४ ड. जश्च त्वं त । १५ ख. घ. ड. पशु निमेपश्च धुतं जृ ।
 १६ ख. घ. घ. ड. तामाङ्गो ह । १७ ख. ग. रः । मुर्धरो । १८ घ. ड. श्व दुःकालः । १९ क. ल. कल ।
 २० घ. ड. शो कलः । २१ घ. यतम् । २२ घ. मुण्डश्चिद । ड. मुण्डश्चिदण्डभृत् । २३ ख. ग. गण्यगण्यो गणा ।
 ड. गण्यगण्यो । २४ क. पः । दशधमा । २५ घ. गिरिको । २६ ख. ग. ड. मालाम् । २७ ग. ड. ता ।
 तार । २८ ख. घ. ना विता । २९ ड. ता धर ।

(दक्षशापवर्णनम्)

तपो ब्रह्म च सत्यं च ब्रह्मचर्यमथाऽऽर्जवम् । भूतात्मा भूतकृद्भूतो भूतभव्यभवंोद्भवः ॥ २५६
 भूर्भुवस्वरितिश्चैव तैथोत्पत्तिर्महेश्वरः । ईशानोद्वीक्षणः शान्तो दुर्दान्तो दन्तनाशनः ॥ २५७
 ब्रह्मावर्त सुरावर्त कामावर्त नमोऽस्तुते । कामविम्बनिहर्ता च कर्णिकाररजःप्रियः ॥ २५८
 सुखचन्द्रो भीममुखः सुमुखो दुर्मुखो मुखः । चतुर्मुखो बहुमुखो रणे ह्यभिमुखः सदा ॥ २५९
 हिरण्यगर्भः शकुनिर्महोर्दधिः परो विराट् । अधर्महा महादण्डो दण्डधारो रणप्रियः ॥ २६०
 गौतमो गोप्रतारश्च गोवृषेश्वरवाहनः । * धर्मकृद्दर्मस्रष्टा च धर्मो धर्मविदुत्तमः ॥ २६१
 त्रैलोक्यगोप्ता गोविन्दो मानदो मान एव च । तिष्ठस्थिरश्च स्थाणुश्च निष्कम्पः कम्प एव च ॥
 दुर्वारणो दुर्विपदो दुःसहो दुरतिक्रमः । दुर्धरो दुष्प्रकम्पश्च दुर्विदो दुर्जयो जयः ॥ २६३
 शशः शशाङ्कः शमनः शीतोष्णं दुर्जराऽथ तृट् । आधयो व्याधयश्चैव व्याधिहा व्याधिगश्च ह
 सहो यज्ञो मृग व्याधो व्याधीनापाकरोऽक्ररः । शिखण्डी पुण्डरीकाक्षः पुण्डरीकावलोकनः ॥
 दण्डधरः सदण्डश्च दण्डमुण्डविभूषितः । विपपोऽमृतपश्चैव सुरापः क्षीरसोमपः ॥ २६६
 मर्धुपश्चाज्यपश्चैव सर्वपश्चमहाबलः । वृषोऽश्ववाहो वृषभस्तथा वृषभलोचनः ॥ २६७
 वृषभश्चैव विख्यातो लोकानां लोकसत्कृतः । चन्द्रादित्यौ चक्षुषी ते हृदयं च पितामहः ॥
 अग्निरापस्तथा देवो धर्मकर्ममसाधितः ॥ २६८
 न ब्रह्मा न च गोविन्दः पुराण ऋषयो न च । माहात्म्यं वेदितुं शक्ता याथातथ्येन ते शिव ॥
 या मूर्तयः सुसूक्ष्मास्ते न मह्यं यान्ति दर्शनम् । ताभिर्मां सततं रक्ष पिता पुत्रभिर्वासरम् ॥
 रक्ष मां रक्षणीयोऽहं तवानघ नमोऽस्तुते । भक्तानु कम्पी भगवान्भक्तश्चाहं सदा त्वयि ॥२७१
 यः सहस्राण्यनेकानि पुंसामाहृत्य दुर्दशः । तिष्ठत्येकः समुद्रान्ते स मे गोप्ताऽस्तु नित्यशः ॥
 यं विनिद्रा जितश्वासाः सत्त्वस्थाः समदर्शिनः । ज्योतिः पश्यन्ति युञ्जानास्तस्मै योगात्मने नमः
 संभक्ष्य सर्वभूतानि युगान्ते समुपस्थिते । यः ज्ञेते जलमध्यस्थस्तं प्रपद्येऽप्सु शायिनम् ॥ २७४
 प्रविश्य वदने राहोर्धः सोमं ग्रसते निशि । ग्रसत्यर्कं च स्वर्भानुर्भूत्वा सोमाग्निरेव च ॥ २७५
 येऽद्भुष्टमात्राः पुरुषा देहस्थाः सर्वदेहिनाम् । रक्षन्तु ते हि मां नित्यं नित्यमाप्यायन्तु माम् ॥
 ये चाप्युत्पातता गर्भादधोभागगताश्च ये । तेषां स्वाहाः स्वधाश्चैव आप्नुवन्तु स्वदन्तु च ॥२७७
 ये न रोदन्ति देहस्थाः प्राणिनो रोदयन्ति च । हर्षयन्ति च हृष्यन्ति नमस्तेभ्यस्तु नित्य ॥
 ये समुद्रे नदीदुर्गे पर्वनेषु गुहासु च । वृक्षमूलेषु गोष्ठेषु कान्तारगहनेषु च ॥ २७८
 चतुष्पथेषु रथेषु च त्वरेषु सभासु च । (+हस्त्यश्वरथशालासु जीर्णोद्यानारूपेषु च ॥ २७९

* इदमर्थं नास्ति स. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु । + धनुर्धिहान्तर्गतग्रन्थः क. ख. घ. पुस्तकेषु नास्ति

१ स. ग. घ. ङ. ब्रह्मा । २ क. ग. ङ. 'रितर्ध' । ३ स. ग. घ. तया ह्यभिर्म' । ४ क. 'नो योक्ष्यणः ।
 ५ ग. ङ. 'वर्त. सु' । ६ स. ग. घ. ङ. 'म्बविनिहन्ता क' । ७ घ. 'मुमस्तथा । हि' । ८ स. ग. घ. ङ. 'दधिपति-
 विरा' । ९ ग. घ. ङ. 'हावृक्षो द' । १० स. ग. घ. ङ. गोतपो गोप्र' । ११ घ 'प्रदानघ । १२ स. 'न्दो गोमा' ।
 मार्ग' । ग. 'न्दो गोमार्गोमार्ग' । घ. 'न्दो गोमार्गोमार्ग' । ङ. 'न्दो गोविन्दोःमार्ग' । १३ स. घ. ङ. नि. धर्मः ।
 १४ स. घ. ङ. 'रोदुः प्रक' । १५ क. 'सं सुत्ररा' । १६ स. 'दण्डधरश्च दण्डधरश्च दण्डधरश्च' । वि' । घ. 'दण्डधर-
 दण्डधरश्च दण्डधरश्च दण्डधरश्च' । वि' । १७ घ. 'विगर्भकरोऽप्याय' । १८ घ. 'विगर्भकरोऽप्याय' । १९ ग. ङ. 'विगर्भ-
 करोऽप्याय' । २० स. ग. घ. 'पुष्पक' । २१ घ. 'पुष्पक' । २२ ग. ङ. 'विगर्भ' । २३ घ. 'विगर्भ' ।

संवत्सरस्त्वमृतवो मांसो मासार्द्धमेव च । कलाकाष्ठानिमेपाश्च नक्षत्राणि युगा ग्रहाः ॥ २३३
 वृषाणां क्रुद्धं त्वं हि गिरीणां शिखराणि च । सिंहे मृगाणां पततां ताक्षर्योऽनन्तश्च भोगिनाम्
 क्षीरोदो ह्युदधीनां च यन्नाणा धनुरेव च । वज्रं प्रहरणाना च व्रतानां सत्यमेव च ॥ २३५
 इच्छा द्वेषश्च रागश्च मोहः क्षामो दमः शमः । व्यवसायो धृतिर्लोभः कामक्रोधौ जयाजयौ ॥
 त्वं गदी त्वं शरी चापि खद्वाङ्गी भुर्भरी तथा । छेत्ता भेत्ता प्रहर्ता च त्वं नेतोऽप्यन्तको मतः ॥
 दशलक्षणसंयुक्तो धर्मोऽर्थः काम एव च । इन्द्रः समुद्राः सरितः पल्वलानि सरांसि च ॥ २३८
 लतार्वली तृणौषध्यः पशवो मृगपक्षिणः । द्रव्यकर्मगुणारम्भः कालपुष्पफलप्रदः ॥ २३९
 आदिर्धान्तश्च मध्यश्च गायत्र्याङ्कार एव च । हरितो लोहितः कृष्णो नीलः पीतस्तथाऽरुणः ॥
 कद्रुश्च कपिलश्चैव कपोतो मेचकस्तथा । सुवर्णरेता विख्यातः सुवर्णश्चाप्यतो मतः ॥ २४१
 सुवर्णनामा च तथा सुवर्णमिय एव च । (* त्वमिन्द्रोऽथ यमश्चैव वरुणो धनदोऽनलः ॥ २४२
 उत्फुल्लश्चित्रभानुश्च स्वर्भानुर्भानुरेव च । होत्रं होता च होमस्त्वं हुतं च महृतं प्रभुः ॥ २४३
 सुपर्णश्च तथा ब्रह्म यजुषां शतरुद्रियम् । पवित्राणां पवित्रं च मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ २४४
 गिरिः स्तोकस्तथा वृक्षो जीवः पुङ्गव एव च) । सत्त्वं त्वं च रजस्त्वं च तमश्च प्रजनं तथा ॥
 प्राणोऽपानः समानश्च उदानो व्पान एव च । उन्मेषश्चैव मेषश्च तथा जृम्भितमेव च ॥ २४६
 लोहिर्ताङ्गो गदी दंष्ट्री महावक्त्रो महोर्दरः । शुचिरोमा हरिल्लमश्रुर्व्वकेशस्त्रिलोचनः ॥ २४७
 गीतवादित्रनृत्याङ्गो गीतवादनकामियः । मत्स्यो जलो जलो जलयो जवः कालः कली कलः ॥
 विकालश्च मुकालश्चैवः कालैः कालनाशनः । मृत्युश्चैव क्षयोऽन्तश्च क्षमापायकरो हरः ॥ २४९
 संवर्तकोऽप्यर्थय गतिकवलाहकौ । चटो घटीको घण्टीको चूडालो लवलो बेली ॥ २५०
 कलनाय च कल्पाय शङ्खी मुण्डी च दण्डधृक् । चतुर्युगश्चतुर्वेदश्चतुर्होत्रश्चतुष्पथः ॥ २५१
 उग्राय च नयो नित्यं नर्वर्णकरश्च ह । क्षराक्षरमियो धूर्तोऽमृण्योऽगण्यगणाधिपः ॥ २५२
 विभीषणाय भीष्माय नगरिशो गिरिकामियः । शिल्पीशः शिल्पिनां श्रेष्ठः सर्वशिल्पमयिकः ॥
 कटकटाय चण्डाय पूष्णो दन्तविनाशनः । + स्वाहा स्वधा वषट्कार नमस्कार नमोऽस्तु ते ॥
 वरगन्धमालगूश्च गृहप्रतिनिषेवितौ ॥ २५४
 नमो रत्नाङ्कश्चैव सर्वभूतसुतारणः । धाता विधाता सत्त्वानां निधातौ धारणो धर
 अयोर्रूपक

पञ्चपञ्चसुभूतेषु दिशासु त्रिदिशासु च) । चन्द्रार्कयोर्मध्यगता ये च चन्द्रार्कराश्वपु ॥ २८०
 रसातलगता ये च ये च तस्मात्परंगताः । नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्यश्च नित्यशः ॥ २८१
 सूक्ष्माः स्थूलाः कृशा ह्रस्वा नमस्तेभ्यस्तु नित्यशः ॥ २८२
 सर्वस्त्वं सर्वगो देव सर्वभूतपतिर्भवान् । सर्वभूतान्तरात्मा च तेन त्वं न निमन्त्रितः ॥ २८३
 त्वमेव चेज्यसे यस्माद्यज्ञैर्विविधदाक्षिणैः । त्वमेव कर्ता सर्वस्य तेन त्वं न निमन्त्रितः ॥ २८४
 अथ वा मायया देव मोहितः सूक्ष्मया त्वया । एतस्मात्कारणाद्वाऽपि तेन त्वं न निमन्त्रितः ॥
 प्रसीद मम देवेश त्वमेव शरणं मम । त्वं गतिस्त्वं प्रतिष्ठा च न चान्याऽस्ति न मे गतिः ॥
 स्तुत्वैवं स महादेवं विरराम प्रजापतिः । भगवानपि सुप्रीतः पुनर्दक्षमभाषत ॥ २८७
 परितुष्टोऽस्मि ते दक्ष स्तवेनानेन सुव्रत । बहुनाऽत्र किमुक्तेन मत्सर्मापं गमिष्यसि ॥ २८८
 अथैनमव्रवीद्वाक्यं त्रैलोक्याभिपतिर्भवः । कृत्वाऽऽश्वांसकरं वाक्यं वाक्यज्ञो वाक्यमाहृतम् ॥
 दक्ष दक्ष न कर्तव्यो मन्युर्विघ्नमिमं प्रति । अहं यज्ञहा न त्वन्यो दृश्यते तत्पुरा त्वया ॥ २०
 भूयश्च तं वरमिमं मत्तो गृह्णीष्व सुव्रत । प्रसन्नवदनो भूत्वा त्वमेकाग्रमनाः शृणु ॥ २९१
 अश्वमेधसहस्रस्य वाजपेयशतस्य च । प्रजापते मत्प्रसादात्फलभागी भविष्यसि ॥ २९२
 वेदान्पडङ्गानुद्धृत्य सांख्यान्योर्गांश्च कृत्स्नशः । तपश्च विमुलं तप्त्वा दुःशरं देवदानवैः ॥ २९३
 अथैर्दशार्धसंयुक्तैर्गूढमप्राज्ञनिर्मितम् । वर्णाश्रमकृतैर्धर्मैर्विपरीतं क्वचित्समम् ॥ २९४
 श्रुत्यैरध्ववासितं पशुपाशविमोक्षणम् । सर्वेषामाश्रमाणां तु मया पाशुसतं व्रतम् ॥
 उत्पादितं शुभं दक्ष सर्वपापविमोक्षणम् ॥ २९५
 अस्य चीर्णस्य यत्सम्यक्फलं भवति पुष्कलम् । तदस्तु ते महाभाग मानसस्त्यज्यतां ज्वरः ॥
 एवमुक्त्वा महादेवः सपत्नीकः सहानुगः । अदर्शनमनुप्राप्तो दक्षस्यामितविक्रमः ॥ २९७
 अवाप्य च तदा भागं यथोक्तं ब्रह्मणा भवः । ज्वरं च सर्वधर्मज्ञो बहुधा व्यभजत्तदा ॥
 शान्त्यर्थं सर्वभूतानां शृणुष्वं तत्र वै द्विजाः ॥ २९८
 शीर्षाभितापो नागानां पर्वतानां शिलांरुजः । आं तु नीलिकां विद्यान्निर्मोकं भुजगेष्वपि ॥
 खौरकः सौरभेयाणाम्परः पृथिवीतले । इभानामपि धर्मज्ञं दृष्टिप्रत्यवरोधनम् ॥ ३००
 रन्ध्रोद्भूतं तथाऽश्वानां शिखोज्जेदश्च बर्हिणाम् । नेत्ररागः कोकिलानां ज्वरः प्रोक्तो महात्मभिः
 र्जजानां पित्तभेदश्च सर्वेषामिति नः श्रुतम् । शुकानामपि सर्वेषां हिमिका प्रोच्यते ज्वरः ॥
 शार्दूलेष्वपि वै विप्राः शमो ज्वर इहोच्यते ॥ ३०२
 मानुषेषु तु सर्वज्ञं ज्वरो नामैष कीर्तितः । मरणे जन्मानि तथा मध्ये च विशते सदा ॥ ३०३
 एतन्माहेश्वरं तेजो ज्वरो नाम सुदारुणः । नमस्यश्चैव मान्यश्च सर्वप्राणिभिरश्वरः ॥ ३०४
 इमां ज्वरोत्पत्तिमदीनमानसः पठेत्सदा यः सुसमाहितो नरः ॥
 विमुक्तरोगः स नरो मुदा युतो । लभेत कामान्स यथा मनीषितान् ॥ ३०५

१ ख. ग. ड. 'श्रास्यक' । घ. 'श्रास्यपर' । २ ख. ग. ड. 'ज्ञहस्तुभ्य दृष्टमेतत्पुरो मया' । ३ ख. ग. घ. 'लानुज' । ड. 'लानुज' । अ. 'ख. नीलिका । ख. ग. घ. ड. पौरक । ४ ख. ग. घ. ड. 'ले । शुभा । ५ ख. ग. घ. ड. 'न्ध्रोद्भूत' । ६ ख. 'त्रोग । ७ ख. घ. ड. 'अश्वाना । ८ ख. ग. ड. 'हिमिका । घ. 'हिमिका । ९ ख. ग. सवेषु । १० घ. 'नीषिता' ।

(देववंशवर्णनम्)

दक्षप्रोक्तं स्तवं चापि कीर्तयेद्यः शृणोति वा । नाशुभं प्रामुष्योत्कीर्त्तयेद्यं चाऽऽयुरवाप्नुयात् ॥
 यथा सर्वेषु देवेषु वरिष्ठो योगवान्हरः । तथा स्तवो वरिष्ठोऽयं स्तवानां ब्रह्मनिर्मितः ॥ ३०७
 यशोराज्यसुखैश्वर्यवित्तायुर्धनकाङ्क्षिभिः । स्तोतव्यो भक्तिमास्थाय विद्याकामैश्च यत्नतः ॥
 व्याधितो दुःखितो दीनश्चौरत्रस्तो भयार्दितः । राजकार्यनियुक्तो वा मुच्यते महतो भयात् ॥
 अनेन चैव देहेन गणानां स गणाधिपः । इह लोके सुखं प्राप्य गण एवोपपद्यते ॥ ३१०
 न च यक्षाः पिशाचा वा न नागा न विनायकाः । कुर्युर्विघ्नं गृहे तस्य यत्र संस्तूयते भवः ॥
 शृणुयाद्वा इदं नारी सुभक्त्या ब्रह्मचारिणी । पितृभिर्भर्तृपक्षाभ्यां पूज्या भवति देववत् ॥ ३१२
 शृणुयाद्वा इदं सर्वं कीर्तयेद्वाऽप्यभीक्ष्णशः । तस्य सर्वाणि कार्याणि सिद्धिं गच्छन्त्यविघ्नतः ॥
 मनसा चिन्तितं यच्च यच्च वाचाऽप्युदाहृतम् । सर्वं संपद्यते तस्य स्तवनस्यानुकीर्तनात् ॥ ३१४
 देवस्य सगुहस्याथ देव्या नन्दीश्वरस्य तु । वलिं विभवतः कृत्वा दमेन नियमेन च ॥ ३१५
 ततः सै शैलको गृहीयान्नामान्याशु यथाक्रमम् । ईप्सिताल्लेभतेऽत्यर्थं कामान्भोगांश्च मानवः ॥
 मृतश्च स्वर्गमाप्नोति स्त्रीसहस्रपरीवृतः ॥ ३१६
 सर्वकर्मसु युक्तो वा युक्तो वा सर्वपातकैः । पठन्दक्षकृतं स्तोत्रं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
 मृतश्च गणसालोक्यं पूज्यमानः सुरासुरैः ॥ ३१७
 वृषेव विधियुक्तेन विमानेन विराजते । आभूतसंप्लवस्थाथी रुद्रस्यानुचरो भवेत् ॥ ३१८
 इत्याह भगवान्बयासः पराशरमुतः प्रभुः । नैतद्वेदयते कश्चिन्नेदं श्राव्यं तु कस्यचित् ॥ ३१९
 अतैवतत्परमं गुह्यं येऽपि स्युः पापकारिणः । वश्यं स्त्रियश्च शूद्राश्च रुद्रलोकमवाप्नुयुः ॥ ३२०
 श्रावयेद्यस्तु विभेभ्यः सदा पर्वसु पर्वसु । रुद्रलोकमवाप्नोति द्विजो वै नात्र संशयः ॥ ३२१

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते दक्षप्रोक्तस्तवो नाम त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२४४७

अथैकात्रिंशोऽध्यायः ।

देववंशवर्णनम् ।

सूत उवाच—

इत्येषा समनुज्ञाता कथा पापमर्णाशिनी । या दक्षमधिकृत्येह कथा शर्वादुपागता ॥ १
 पितृवंशप्रसङ्गेन कथा ह्येषा प्रकीर्तिता । पितृणामानुपूर्व्येण देवान्वक्ष्याम्यतः परम् ॥ २
 त्रेतायुगमुखे पूर्वमासिन्स्वायंभुवेऽन्तरे । देवा यामा इति ख्याताः पूर्वं ये यज्ञसूनवः ॥ ३
 अजिता ब्रह्मणः पुत्रा जिता जिदजिताश्च ये । पुत्राः स्वायंभुवस्यैते शुक्रनाम्ना तु मानसाः ॥ ४
 वृषिमन्तो गणा ह्येते देवानां तु त्रयः स्मृताः । छन्दोगास्तु त्रयस्त्रिंशत्सर्वे स्वायंभुवस्य ह ॥ ५
 मद्दुर्ययातिर्द्वौ देवौ दीधयः स्रवसो मतिः । विभासश्च क्रतुश्चैव मजातिर्विशतो धृतिः ॥ ६

* १ ग. घ. च । २ ख. घ. दर्विमायु । ३ घ. सुभगा । ४ क. सयुक्तो गृ । ५ ग. शुक्रो । ६ ख. घ. ह. 'सुतप्रभुः । ६ घ. 'णाशनी । ७ घ. ह. 'नी । यदक्षो । ८ ख. ग. घ. ह. 'श्रा अमत्वाशजितास्तु ये । ९ ग. ह. 'साः । 'विभिम' । १० ख. ग. ह. 'स वै स्वा' ।

वायसो मङ्गलश्चैव यामा द्वादश कीर्तिताः । [*अभिमन्युरुग्रदृष्टिः समयोऽथ शुचिश्रवाः ॥

केवलो विश्वरूपश्च सुपक्षो मधुपस्तथा ॥ ७

तुरीयो निर्हयुश्चैव युक्तो ग्रावाजिनस्तु ते । यमिनो विश्वदेवाद्यं यविष्ठोऽमृतवानपि ॥ ८

अजिरो विभुर्विभावश्च मृलिकोऽथ दिदेहकः । श्रुतिशृणो वृहच्छुक्रो देवा द्वादश कीर्तिताः] ॥

आसन्स्वायंभुवस्यैते अन्तरे सोमपायिनः । त्विषिमन्त्रो गणा ह्येते वीर्यवन्तो महाबलाः ॥ १०

तेषामिन्द्रः सदा ह्यासीद्विश्वभुक्प्रथमो विभुः । असुरा ये तदा तेषामासन्दायादवान्धवाः ॥

सुपर्णयक्षगन्धर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः । अष्टौ ते पितृभिः सार्धं नासत्या देवयोनयः ॥ १२

स्वायंभुवेऽन्तरेऽतीताः प्रजास्त्वासां सहस्रशः । प्रभावरूपसंपन्ना आयुषा च बलेन च ॥ १३

विस्तरादिह नोच्यन्ते मा प्रसङ्गो भवत्विह । स्वायंभुवो निसर्गश्च विज्ञेयः सांप्रतं मनः ॥ १४

अतीते वर्तमाने न दृष्टो वैवस्वतेन सः । प्रजाभिर्देवताभिश्च ऋषिभिः पितृभिः सह ॥ १५

तेषां सप्तर्षयः पूर्वमासन्ये तान्निबोधत । भृग्वङ्गिरा मरीचिश्च पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ १६

अत्रिश्चैव वसिष्ठश्च सप्त स्वायंभुवेऽन्तरे । अग्नीध्रश्चातिवाहुश्च मेधा मेधातिथिर्वसुः ॥ १७

उपोतिष्मान्द्युतिमान्हव्यः सवनः पुत्र एव च । मनोः स्वायंभुवस्यैते दर्शे पुत्रा महौजसः ॥ १८

वायुप्रोक्ता महासत्त्वा राजानः प्रथमेऽन्तरे । सासुरं तत्सगन्धर्वं सयक्षोरगराक्षसम् ॥

सपिशाचमनुष्यं च सुपर्णाप्सरसां गणम् ॥ १९

नो शक्यमानुपूर्व्येण वक्तुं वर्षशतैरपि । बहुत्वान्नामधेयानां संख्या तेषां कुले तथा ॥ २०

या वै व्रजकुलारूपास्तु आसन्स्वायंभुवेऽन्तरे । कालेन बहुनाऽतीता अयनाब्दयुगक्रमैः ॥ २१

ऋषय उचुः—

क एष भगवान्कालः सर्वभुतापहारकः । कस्य योनिः किमादिश्च किं तत्त्वं स किमात्मैजः २२

किमस्य चक्षुः का मूर्तिः के चास्यावयवाः स्मृताः किनामधेयः कोऽस्यात्मा एतत्प्रभृदि पृच्छताम्

सुत उवाच—

श्रूयतां कालसद्भावः श्रुत्वा चैवावधार्यताम् । सूर्ययोनिर्निमेषादिः संख्याचक्षुः स उच्यते ॥

मूर्तिरस्य त्वहोरात्रे निमेषावयवश्च सः । संवत्सरशतं त्वस्य नाम चास्य कलात्मकम् ॥

सांप्रतानागतातीतकालात्मा स प्रजापतिः ॥ २३

पञ्चानां मविभक्तानां कालावस्थां निबोधत । दिनार्धमासमासैस्तु ऋतुभिस्त्वयनैस्तथा ॥ २४

संवत्सरस्तु प्रथमो द्वितीयः परिवत्सरः । इद्वत्सरस्तृतीयस्तु चतुर्थश्चानुवत्सारः ॥ २५

वत्सरः पञ्चमस्तेषां कालः स युगसंज्ञितः । तेषां तु तत्त्वं वक्ष्यामि कीर्त्यमानं निबोधत ॥ २६

ऋतुरभिस्तु यः प्रोक्तः स तु संवत्सरो मतः । आदित्येयस्त्वऽसौ सारः कालाग्निः परिवत्सरः

* धनुर्धनान्तगतग्रन्थः स ग. घ पुस्तकेषु नास्ति ।

स. घ. द. 'इष्ये' । २ द. 'प्रकृष्टिः' । ३ द. 'गुरक्षो' । ४ क. 'हेपुषे' । ५ द. 'ते । जनिमा विश्वदेवाश्च । ६ स. घ. द. 'यमन्त्रो' । ७ स. ग. घ. द. 'पितरो र' । ८ ग. घ. द. 'श्री ताः पि' । ९ स. 'जानुजः' । १० द. 'त तु । अ' । ११ स. घ. द. 'तीतो व' । १२ ग. द. 'अग्ने' । १३ द. 'न्यासा' । १४ द. 'ले कुले' । १५ ग. घ. द. 'लक्षः । छि' । १६ स. घ. द. 'रिवताडं' । १७ द. 'नीतिगण' ।

(देवराजपुत्रेणम्)

- शुक्रकृष्णा गतिश्चापि अपां सारमयः स्वगः । स इदावत्सरः सोमः पुराणे निश्चयो मतः ॥ ३०
- यथायं तपते लोकास्तनुभिः सप्तसप्तभिः । आशु कर्ता च लोकस्य स वायुरिति वत्सरः ॥ ३१
- अहंकाराद्बुद्धद्रुद्रः सद्भूता ब्रह्मणस्त्रयः । स रुद्रो वत्सरस्तेषां विजज्ञे नीललोहितः ॥
- तेषां हि तत्त्वं वक्ष्यामि कीर्त्यमानं निबोधत ॥ ३२
- अद्रमत्यद्गमंगो गत्कालात्म प्रपितामहः । ऋक्सामयजुषां योनिः पञ्चानां पतिरीश्वरः ॥ ३३
- सोऽग्निर्यजुश्च सोमश्च स भूतः स प्रजापतिः । प्रोक्तः संवत्सरश्चेति सूर्यो योनिर्मनीषिभिः ॥
- यस्मात्कालविभागानां मासत्वेयनयोरपि । ग्रहनक्षत्रशीतोष्णवर्षायुःकर्मणां तथा ॥
- योजितः प्रविभागानां दिवसानां च भास्करः ॥ ३५
- वैकारिकः प्रसन्नात्मा ब्रह्मपुत्रः प्रजापतिः । एकेनैकोऽथ दिवसो मासोऽथर्तुः पितामहः ॥ ३६
- आदित्यः सविता भानुजर्विनो ब्रह्मसत्कृतः । प्रभवध्याव्ययधैव भूतानां तेन भास्करः ॥ ३७
- ताराभिमानी विज्ञेयस्तृतीयः परिवत्सरः । सोमः सर्वोपधिपतिर्यस्मात्स प्रपितामहः ॥ ३८
- आजीवः सर्वभूतानां योगक्षेमकृदीश्वरः । अवेक्षमाणः सततं विभर्ति जगदंशुभिः ॥ ३९
- तिथीनां पर्वसंधीनां पूर्णिमादर्शयोरपि । योनिर्निशाकरो यश्च योऽमृतात्मा प्रजापतिः ॥ ४०
- तस्मात्स पितृमानसा । ऋग्यजुश्छन्दसात्मवः । प्राणापानसमानाद्यैर्व्यानोदानात्मकैरपि ॥ ४१
- कर्मभिः प्राणिना लोके सर्वचेष्टामवर्तकः । प्राणापानसमानानां वायूनां च मवर्तकः ॥ ४२
- पञ्चानां चेन्द्रियमनोबुद्धिस्मृतिजलात्मनाम् । समानकालकरणः त्रियाः संपादयन्निव ॥ ४३
- सर्वात्मा सर्वलोकानामावहः प्रवहादिभिः । विधाता सर्वभूतानां शमी नित्यं प्रभञ्जनः ॥ ४४
- योनिरग्रेषां भूमेरवेश्चन्द्रममथ यः । वायुः प्रजापतिर्भूतं लोकात्मा प्रपितामहः ॥ ४५
- प्रजापतिमुखैर्देवैः सम्यगिष्टफलार्थिभिः । त्रिमिरेव कपालैस्तु अम्बकैरोपधिक्षये ॥
- इज्यते भगवान्यस्मात्तस्माद्भ्यम्बक उच्यते ॥ ४६
- गायत्री चैव त्रिष्टुप्च जगती चैव या स्मृता । त्र्यम्बका नामैतः प्रोक्ता योनयः सप्तनस्य ताः ॥
- ताभिरेकत्वभूताभिस्त्रिविधाभिः स्ववीर्यतः । त्रिसाधनपुरोडाशस्त्रिकपालः स वै स्मृतः ॥ ४८
- इत्येतत्पञ्चवर्षं हि युगं प्रोक्तं मनीषिभिः । यच्चैव पञ्चधात्मा वै प्रोक्तः संवत्सरो द्विजैः ॥
- सैकं पदकं विज्ञेयं मध्वादीनृपः किल ॥ ४९
- ऋनुपुरार्तवः पञ्च इति सर्गः समासतः । इत्येष पवमानो वै प्राणिना जीवितानि तु ॥ ५०
- नदीवेगसमायुक्तं कालो धावति संहरन् । अहोरात्रकरस्तस्मात्स वायुरभवत्पुनः ॥ ५१
- एते प्रजानां पतयः प्रधानाः सर्वदेहिनाम् । पितरः सर्वलोकानां लोकात्मानः प्रकीर्तिताः ॥ ५२
- ध्यायतो ब्रह्मणो वक्त्राद्बुद्धसमभवद्भवः । ऋषिर्विमो महादेवो भूतात्मा प्रपितामहः ॥ ५३
- ईश्वरः सर्वभूतानां प्रणवाद्योपपन्नते । आत्मवेशेन भूतानामङ्गप्रत्यङ्गसभवः ॥ ५४
- अग्निः संवत्सरः सूर्यश्चन्द्रमा वायुरेव च । युगाभिमानी कालात्मा नित्यं संक्षेपकृद्भिषुः ॥
- उन्मादकोऽनुग्रहकृत्स इद्वत्सर उच्यते ॥ ५५

- वायसो मङ्गलश्चैव यामा द्वादश कीर्तिताः । [अभिमन्युरग्रेदृष्टिः समयोऽथ शुचिश्रवाः ॥
 केवलो विश्वरूपश्च सुपक्षो मधुपस्तथा ॥ ७
 तुरीयो निर्हयुश्चैव युक्तो ग्रावाजिनस्तु ते । यमिनो विश्वदेवाद्यं यविष्टोऽमृतवानपि ॥ ८
 अजिरो विभुर्विभावश्च मृलिकोऽथ दिदेहकः । श्रुतिशृणो बृहच्छुक्रो देवा द्वादश कीर्तिताः] ॥
 आसन्स्वायंभुवस्यैते अन्तरे सोमपायिनः । त्विपिमन्तो गणा ह्येते वीर्यवन्तो महाबलाः ॥ १०
 तेषामिन्द्रः सदा द्यासीद्विश्वभुक्प्रथमो विभुः । असुरा ये तदा तेषामासन्दायादवान्धवाः ॥
 सुपर्णयक्षगन्धर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः । अष्टौ ते पितृभिः सार्धं नासत्या देवयोनयः ॥ १२
 स्वायंभुवेऽन्तरेऽतीताः प्रजास्त्वासां सहस्रशः । प्रभावरूपसंपन्ना आयुषा च बलेन च ॥ १३
 विस्तरादिह नोच्यन्ते मा प्रसङ्गो भवत्विह । स्वायंभुवो निसर्गश्च विज्ञेयः संप्रति मनः ॥ १४
 अतीते वर्तमाने न दृष्टो वैवस्वतेन सः । प्रजाभिर्देवताभिश्च ऋषिभिः पितृभिः सह ॥ १५
 तेषां सप्तर्षयः पूर्वमासन्ये तान्निबोधत । भृग्वङ्गिरा मरीचिश्च पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ १६
 अत्रिश्चैव वसिष्ठश्च सप्त स्वायंभुवेऽन्तरे । अग्नीध्रश्चातिवाहुश्च मेधा मेधातिथिर्वसुः ॥ १७
 ऽयोतिष्मान्द्युतिमान्द्रव्यः सवनः पुत्र एव च । मनोः स्वायंभुवस्यैते दशै पुत्रा महौजसः ॥ १८
 वायुप्रोक्ता महासत्त्वा राजानः प्रथमेऽन्तरे । सासुरं तत्सगन्धर्वं सयक्षोरगराक्षसम् ॥
 सपिशाचमनुष्यं च सुपर्णाप्सरसां गणम् ॥ १९
 नो शक्यमानुपूर्व्येण वक्तुं वर्षशतैरपि । बहुत्वान्नामधेयानां संख्या तेषां कुले तथा ॥ २०
 या वै ब्रजकुलारूपास्तु आसन्स्वायंभुवेऽन्तरे । कालेन बहुनाऽतीता अयनाब्दयुगक्रमैः ॥ २१

ऋषय उचुः—

क एष भगवान्कालः सर्वभूतापहारकः । कस्य योनिः किमादिश्च किं तत्त्वं स किमात्मैजः २२
 किमस्य चक्षुः का मूर्तिः के चास्यावयवाः स्मृताः किं नामधेयः कोऽस्यात्मा एतत्प्रब्रूहि पृच्छताम्
 सूत उवाच—

श्रूयतां कालसद्भावः श्रुत्वा चैवावधार्यताम् । सूर्ययोनिर्निमेषादिः संख्याचक्षुः स उच्यते ॥
 मूर्तिरस्य त्वहोरात्रे निमेषावयवश्च सः । संवत्सरशतं त्वस्य नाम चास्य कलात्मकम् ॥
 संप्रितानागतातीतकालात्मा स प्रजापतिः ॥ २५
 पञ्चानां प्रविभक्तानां कालावस्थां निबोधत । दिनार्धमासमासैस्तु ऋतुभिस्त्वयनेस्तथा ॥ २६
 संवत्सरस्तु प्रथमो द्वितीयः परिवत्सरः । इद्वत्सरस्तृतीयस्तु चतुर्थश्चानुवत्साष्टः ॥ २७
 षत्सरः पञ्चमस्तेषां कालः स युगसंज्ञितः । तेषां तु तत्त्वं वक्ष्यामि कीर्त्यमानं निबोधत ॥ २८
 ऋतुरपिस्तु यः प्रोक्तः स तु संवत्सरो मतः । आदित्येपस्त्वऽसौ सारः कालाभिः परिवत्सरः

* धनुर्दिशान्तर्गतप्रत्यय. स. ग. घ. पुस्तकेषु नास्ति ।

घ. घ. द. 'इपथे' । २ द. 'प्रवृत्तिः' । ३ द. 'गुदसो' । ४ क. 'द्वेष्ये' । ५ द. 'ते । जनिमा विभ्रंता' ।
 १ सप्तरो । २ ग. घ. द. 'विमन्तो' । ६ ख. ग. घ. द. 'पितरो र' । ७ ग. घ. द. 'श्री ला. पि' । १० ख.
 'शुभः' । ११ द. 'तु । अ' । १२ घ. घ. द. 'धीतो व' । १३ ग. द. 'शयोप' । १४ द. 'गुणपत्न्यारो' ।
 १५ द. 'नोप' । १६ ख. ल. घ. द. 'सकः । कि' । १७ द. 'द' । १८ द. 'दिव्य' ।
 १९ घ. 'नि' ।

(देववशमर्षणम्)

- शुक्लकृष्णा गतिश्चापि अपां सारमयः स्वगः । स इदावत्सरः सोमः पुराणे निश्चयो मतः ॥३०
- यश्चायं तपते लोकास्तनुभिः सप्तसप्तभिः । आशु कर्ता च लोकस्य स वायुरिति वत्सरः ॥ ३१
- अहंकाराद्बुद्धद्रुद्रः सद्भूतो ब्रह्मणस्त्रयः । स रुद्रो वत्सरस्तेषां विजग्ने नीललोहितः ॥ ३२
- तेषां हि तत्त्वं वक्ष्यामि कीर्त्यमानं निबोधत ॥ ३२
- अद्भुतमत्यद्भुतसंगं त्कालात्म प्रपितामहः । ऋक्सामयजुषां योनिः पञ्चानां पतिरीश्वरः ॥ ३३
- सोऽभिर्यजुश्च सोमश्च स भूतः स प्रजापतिः । प्रोक्तः संवत्सरश्चेति सूर्यो योनिर्मनीषिभिः ॥ ३३
- यस्मात्कालविभागानां मासत्वंयनयोरपि । ग्रहनक्षत्रशीतोष्णवर्षायुःकर्मणां तथा ॥ ३४
- योजितः सविभागानां दिवसानां च भास्करः ॥ ३५
- वैकारिकः प्रसन्नात्मा ब्रह्मपुत्रः प्रजापतिः । एकेनैकोऽथ दिवसो मासोऽथर्तुः पितामहः ॥ ३६
- आदित्यः सविता भानुजर्षिनो ब्रह्मसत्कृतः । प्रभवश्चाव्ययश्चैव भूतानां तेन भास्करः ॥ ३७
- ताराभिमानो विज्ञेयस्तृतीयः परिवत्सरः । सोमः सर्वोपधिपतिर्यस्मात्स प्रपितामहः ॥ ३८
- आजीवः सर्तभूतानां योगक्षेमकृदीश्वरः । अवेक्षमाणः सततं विभर्ति जगदंशुभिः ॥ ३९
- तिथिना पर्वसंधीनां पूर्णिमादर्शयोरपि । योनिर्नैशाकरो यश्च योऽमृतात्मा प्रजापतिः ॥ ४०
- तस्मात्स पितृमानसा । ऋग्यजुश्छन्दसात्मवः । प्राणापानसमानाद्यैर्व्यानोदानात्मकैरपि ॥ ४१
- कर्मभिः प्राणिना लोके सर्वचेष्टाप्रवर्तकः । प्राणापानसमानानां वायूनां च प्रवर्तकः ॥ ४२
- पञ्चानां चेन्द्रियमनोबुद्धिस्मृतिजलात्मनाम् । समानकालकरणः क्रियाः संपादयन्निव ॥ ४३
- सर्वात्मा सर्वलोकानामावहः प्रवहादिभिः । विधाता सर्वभूतानां शमी नित्यं प्रभञ्जनः ॥ ४४
- योनिर्ग्रेरपां भूधरेवेश्वन्द्रममश्च यः । वायुः प्रजापतिर्भूतं लोकात्मा प्रपितामहः ॥ ४५
- प्रजापतिमुखैर्देवैः सम्यगिष्टफलार्थेभिः । त्रिभिरेव कपालैस्तु अम्बकैरोपधिक्षये ॥ ४६
- इज्यते भगवान्यस्मात्तस्माद्भ्यम्बक उच्यते ॥ ४६
- गायत्री चैव त्रिष्टुप्च जगती चैव या स्मृता । त्र्यम्बका नामैतः प्रोक्ता योनयः सवनस्य ताः ॥ ४७
- ताभिरेकत्वभूताभिस्त्रिविधाभिः स्वर्दीर्घतः । त्रिसाधनपुरोडाशस्त्रिकपालः स वै स्मृतः ॥ ४८
- इत्येतत्पञ्चवर्षं हि युगं प्रोक्तं मनीषिभिः । यच्चैव पञ्चात्मा वै प्रोक्तः संवत्सरो द्विजैः ॥ ४९
- सैकं पदकं विज्ञेयं मध्वादीनृपः तिल ॥ ४९
- ऋतुपुत्रातैवः पञ्च इति सर्गः समासतः । इत्येव प्रथमानो वै प्राणिनां जीवितानि तु ॥ ५०
- नदीवेगसमायुक्तं कालो धापति संहरन् । अहोरात्रकरस्वस्मात्स वायुरभवत्पुनः ॥ ५१
- एते प्रजानां पतयः प्रधानाः सर्वदेहिनाम् । पितरः सर्वलोकानां लोकात्मानः प्रकीर्तिताः ॥ ५२
- ध्यायतो ब्रह्मणो वक्त्राद्बुद्धन्समभवद्भवः । ऋषिर्विभो महादेवो भूतात्मा प्रपितामहः ॥ ५३
- ईश्वरः सर्वभूतानां प्रणवायोपपन्नते । आत्मवेशेन भूतानामद्भुतमत्यद्भुतसंभवः ॥ ५४
- अग्निः संवत्सरः सूर्यश्चन्द्रमा वायुरेव च । युगाभिमानो कालात्मा नित्यं संक्षेपकृद्भिषुः ॥ ५४
- उन्मादकोऽनुग्रहकृत्स इदंत्सर उच्यते ॥ ५५

रुद्राविष्टो भगवता जगत्यस्मिन्स्वतेजसा । आश्रयाश्रयसंयोगात्तनुभिर्नामिभिस्तथा ॥ ५६
 ततस्तस्य तु वीर्येण लोकानुग्रहकारकम् । द्वितीयं भद्रसंयोगं शतं तस्यैककारकम् ॥ ५७
 देवत्वं च पितृत्वं च कालत्वं चास्य यत्परम् । तस्माद्द्वै सर्वथा भद्रस्तद्द्विद्विरभिपूज्यते ॥ ५८
 पतिः पतीनां भगवान्प्रजेशानां प्रजापतिः । भवनः सर्वभूतानां सर्वेषां नीललोहितः ॥
 ओषधीः प्रतिसंधत्ते रुद्रः क्षीणाः पुनः पुनः ॥ ५९
 इत्येषां यदपत्यं वै न तच्छक्यं प्रमाणतः । बहुत्वात्परिसंख्यातुं पुत्रपौत्रमनन्तकम् ॥ ६०
 इमं वंशं प्रजेशानां महतां पुण्यकर्मणाम् । कर्तियान्स्थिरकर्तिर्नामहर्ती सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ६१
 इति धीमहापुराणे वायुप्रोक्ते देववशात्पुनर्नामैकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२५०८

अथ द्वात्रिंशोऽध्यायः ।

युगधर्माः ।

वायुरुवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्रणवस्य विनिश्चयम् । ओंकारमक्षरं ब्रह्म त्रिवर्णं चाऽऽदितः स्मृतम् ॥ १
 यो यो यस्य यथा वर्णो विहितो देवतास्तथा । ऋचो यजूंषि सामानि वायुरभिस्तथा जलम् ॥ २
 तस्मात्तु अक्षरादेव पुनरन्ये प्रजङ्गिरे । चतुर्दश महात्मानो देवानां ये तु देवताः ॥ ३
 तेषु सर्वगतश्चैव सर्वगः सर्वयोगवित् । अनुग्रहाय लोकानामादिमध्यान्त उच्यते ॥ ४
 सप्तर्षयस्तथेद्रा ये देवाश्च पितृभिः सह । अक्षराभिः सृताः सर्वे देवदेवान्महेश्वरात् ॥ ५
 इहामुत्र हितार्थाय वदन्ति परमं पदम् । पूर्वमेव मयोक्तस्ते कालस्तु युगसंज्ञितः ॥ ६
 कृतं त्रेता द्वापरं च युगादिः कलिना सह । परिवर्तमानैस्तेरेव भ्रममाणेषु चक्रवत् ॥ ७
 देवतास्तु तदोद्दिष्टाः कालस्य वशमागताः । न शक्नुवन्ति तन्मानं संस्थापयितुमात्मना ॥ ८
 तदा ते बाण्यता भूत्या आदौ मन्वन्तरस्य वै । ऋषयश्चैव देवाश्च इन्द्रश्चैव महातपाः ॥ ९
 समाधाय मनस्वीं संहस्रं परिवत्सरान् । प्रपन्नास्ते महादेवं भीताः कालस्य वै तदा ॥ १०
 कथं हि कालो देवेशश्चतुर्भुजश्चतुर्मुखः । कोऽस्य विद्यान्महादेव अगाधस्य महेश्वर ॥ ११
 अथ दृष्ट्वा महादेवस्तं कालं चतुर्भुजम् । न भेतव्यमिति प्राह को वः कामः प्रदीयताम् ॥ १२
 तत्करिष्याम्यहं सर्वं न ह्याऽयं परिभ्रमः । उवाच देवो भगवान्स्वयं कालः सुदुर्जयः ॥ १३
 यदेतस्य मुखं श्वेतं चतुर्जिह्वं हि लक्ष्यते । एतत्कृतयुगं नाम तस्य कालस्य वै मुखम् ॥
 असौ देवः सुरश्रेष्ठो ब्रह्मा वैवस्वतो मुखः ॥ १४
 यदेतद्रक्तवर्णमं तृतीयं वः स्मृतं मया । त्रिजिह्वं लेलिहानं तु एतन्नेता युगं द्विजाः ॥ १५

* नात्राध्ययपरिसमाप्तिः, पुस्तके । + जलमित्यन्तेऽध्यायपरिममाप्तिरस्यमे वा. पुस्तके ।

१ वा. ग. ट. 'स्वयंयानुति' । २ वा. ग. घ. 'स्तद्विद्वि' । ३ घ. ट. भावनः । ४ वा. ग. घ. 'र्णवाऽऽदि' ।
 ५ वा. 'म् । कृतं यथायत् ६ वा. ग. घ. 'ह्यस्य लो' । ७ वा. ग. घ. 'ततो द्वि' । ८ वा. 'नित नाऽऽमानं । ९ वा. 'व' ।
 'नित तेन्ना । १० वा. 'निततेमान । ११ वा. 'देवमु' । १२ वा. 'वै विभ्रतोम्' । १३ वा. 'द्वितीय ।

(युगधर्माः)

अत्र यज्ञप्रवृत्तिस्तु जायते हि महेश्वरात् । ततोऽत्र इज्यते यज्ञस्तिस्रो जिह्वास्त्रयोऽग्रयः ॥
 उग्रमैवाग्रयो विपाः कालजिह्वा प्रवर्तते ॥ १६
 यदेतद्वै मुखं भीमं द्विजिह्वं रक्तपिङ्गलम् । द्विपादोऽत्र भविष्यामि द्वापरं नाम तद्द्युगम् ॥ १७
 यदेतन्कृष्णवर्णाभं तुरीयं रक्तशोचनम् । एकजिह्वं पृथु श्यामं लेलिहानं पुनः पुनः ॥ १८
 ततः कलियुगं घोरं सर्वलोकभयंकरम् । कल्पस्य तु मुखं द्वेतच्चतुर्थं नाम भीषणम् ॥ १९
 न सुखं नापि निर्वाण तस्मिन्भवति वै युगे । कालग्रस्ता प्रजा चापि युगे तस्मिन्भविष्यति २०
 ब्रह्मा कृतयुगे पूज्यस्त्रेतायां यज्ञ उच्यते । द्वापरे पूज्यते विष्णुरहं पूज्यश्चतुर्ष्वपि ॥ २१
 ब्रह्मा विष्णश्च यज्ञश्च कालस्यैव कलास्त्रयः । सर्वेष्वेव हि कालेषु चतुर्मुर्तिर्महेश्वरः ॥ २२
 अहं जनो जनयिता वः कालः कालप्रवर्तकः । युगकर्ता तथा चैव परं परपरायणः ॥ २३
 तस्मात्कलियुगं प्राप्य लोकानां हितकारणात् । अभयार्थं च देवानामुभयोर्लोकयोरपि ॥ २४
 तदा भव्यश्च पूज्यश्च भविष्यामि सुरोत्तमाः । तस्माद्भयं न कार्यं च कालं प्राप्य महोजसः ॥ २५
 एवमुक्त्वास्ततः सर्वा देवता ऋषिभिः सह । प्रणम्य शिरसा देव पुनरुचुर्जगत्पतिम् ॥ २६

देवर्षय ऊचुः—

महादेवा महाकायो महावीर्यो महाद्युतिः । भीषणः सर्वभूतानां कथं कालश्चतुर्मुखः ॥ २७

महादेव उवाच—

एष कालश्चतुर्मुर्तिश्चतुर्दृष्टश्चतुर्मुखः । लोकसंरक्षणार्थाय अतिक्रामति सर्वशः ॥ २८
 नासाध्यं विद्यते चास्य सर्वस्मिन्सचराचरे । कालः सृजति भूतानि पुनः संहरति कर्मात् ॥ २९
 सर्वे कालस्य वशमा न कालः कस्यचिद्दृशे । तस्मात्तु सर्वभूतानि कालः कलयते सदा ॥ ३०
 विक्रमस्य पदान्यस्य पूर्वोक्तान्येकमसतिः । तानि मन्वन्तराणीह परिवृत्तयुगक्रमात् ॥ ३१
 एतं पदं परिक्रम्य पदानामेकमसतिः । यदा कालः प्रक्रमते तदा मन्वन्तरक्षयः ॥ ३२
 एवमुक्त्वा तु भगवान्देवर्षिपितृदानवान् । नमस्कृत्य तैः सर्वैस्त्वैवान्तरधीयत ॥ ३३
 एवं स कालो भगवान्देवर्षिपितृदानवान् । पुनः पुनः संहरते समते च पुनः पुनः ॥ ३४
 अतो मन्वन्तरे चैव देवर्षिपितृदानवैः । पूज्यते भगवानीशो भयात्कालस्य तस्य वै ॥ ३५
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्त्ता कुर्यान्नपो द्विजतः । प्रपन्नम्य महादेवं तस्य पुष्पफलं महत् ॥
 तस्माद्देवा दिवं गन्वा अवर्तार्य च भूतले ॥ ३६
 ऋषयश्चैव देवाश्च कालं प्राप्य सुदारुणम् । तप इच्छन्ति भूयिष्ठं कर्तुं धर्मपरायणाः ॥
 अतारात्कालं प्रप्य ऋषोति च पुनः पुनः ॥ ३७
 एवं कालान्तरे सर्वे येऽर्ताता वै रुहस्रजः । वैवस्वतेऽन्तरे तस्मिन्देवराजर्षयस्तथा ॥ ३८
 देवापिः पार्ष्णी राजा भृगुश्चाश्वक्रुर्भजाः । महायोगवन्दोपेताः कालान्तरमुपासते ॥ ३९
 क्षीणं कलियुगे तस्मिन्विनाये त्रेतायुगे इने । महापाभश्चैव मार्त्य भावो त्रेतायुगे पुनः ॥
 शोचणां क्षत्रियाणां च भविष्यास्ते प्रकीर्तिताः ॥ ४०

१ म. गु. ह. जनेता । २ म. म. घ. द. वायुका । ३ म. ९. ° यता । न. । ४ म. घ. द. ° दा । इज्यते
 पूर्. । म. ° दा इज्यते । ५ म. द. ° व. धीम । ६ म. ह. ° वे का उ स. । ७ द. गङ्गा । ८ म. क्षणात् ।
 ९ म. ° हल तु ते । १० द. ° ह. उ र दे । ११ म. घ. ह. रुहस्रज । १२ म. म. घ. द. ° ता न ।

- द्वापरान्ते प्रतिपुन्ये क्षत्रिया ऋषिभिः सह । कृते त्रैतायुगे चैव तथा क्षीणे च द्वापरे ॥ ४१
- [*ब्रह्मक्षत्रस्य चोच्छेदा द्विजार्थाय कलौ स्मृताः । एवमेतेषु सर्वेषु युगेषु क्रमशस्तथा ॥ ४२
- सप्तर्षिभिस्तथा सार्धं संतानार्थं युगे युगे । एवं क्षत्रस्य चोच्छेदाः संबन्धाद् द्विजैः स्मृताः] ॥
- +नराः पातकिनो ये वै वर्तन्ते ते कलौ स्मृताः ॥ ४३
- मन्वन्तराणां सप्तानां सान्तानार्थां श्रुतिः स्मृतिः । एवमेतेषु सर्वेषु युगक्षयक्रमस्तथा ॥ ४४
- परस्मरं युगानां च ब्रह्मक्षत्रस्य चोद्भवः । यथा वै प्रकृतिस्तेभ्यः प्रवृत्तानां यथाक्षयम् ॥ ४५
- जामदग्नयेन रामेण क्षत्रे निरवशेषिते । क्रियन्ते कुलटाः सर्वाः क्षत्रियैर्वसुधाधिपैः ॥
- दिवंगतानहं तुभ्यं कीर्तयिष्ये निबोधत ॥ ४६
- ब्रह्मिणश्चाकुर्वन्स्य प्रकृतिं परिचक्षते । राजानः श्रोणिवन्वास्तु तथाऽन्ये क्षत्रिया भुवि ॥ ४७
- ऐहवंशेऽथ संभूतास्तथा चेक्ष्वाकवो नृपाः । तेभ्य एव शतं पूर्णं कुलानामभिषेचितम् ॥ ४८
- तावदेव तु भोजानां विस्तरो द्विगुणः स्मृतः । भोजं तु त्रिशतं क्षत्रं चतुर्धा तत्रथादिशम् ॥ ४९
- तेष्वतीतास्तु राजानो ब्रुवतस्तान्निबोधत । शतं वै प्रतिविन्ध्यानां हैहयानां तथा शतम् ॥ ५०
- धार्तराष्ट्रास्त्वेकशतमशीतिर्जनमेजयाः । शतं वै ब्रह्मदत्तानां कुलानां वीरिणां शतम् ॥ ५१
- ततः शतं तु पौलानां शतं काशिकुशादयः । तथाऽपरं सहस्रं तु येऽतीताः शशविन्दवः ॥
- ईजानास्तेऽश्वमेधैस्तु सर्वे नियतदक्षिणैः ॥ ५२
- [*एवं राजर्षयोऽतीताः शतशोऽथ सहस्रशः । मनोर्वैवस्वतस्येह वर्तमानेऽन्तरे शुभे ॥ ५३
- पुनरुक्तघटुत्वाच्च न शक्यं विस्तरेण तु ।] एवं संक्षेपतः प्रोक्ता न शक्या विस्तरेण तु ॥
- वक्तुं राजर्षयः कृत्स्ना येऽतीतास्त्रैर्युगै सह ॥ ५४
- एते ययातिवंशस्य वभ्रुर्वंशवर्धनाः । कीर्तिता ह्युतिमन्तस्ते ये लोकान्धारयन्ति वै ॥ ५५
- लभन्ते च वरान्पञ्च दुर्लभान्ब्रह्मलौकिकान् । आयुः पुत्रा धनं कीर्तिरैश्वर्यं भूतिरेव च ॥ ५६
- धारणाच्छ्रवणाच्चैव पञ्चवर्गस्य धीमताम् । तथोक्ता लौकिकाश्चैव ब्रह्मलोकं व्रजन्ति वै ॥ ५७
- चत्वार्याहुः सहस्राणि वर्षाणां च कृतं युगम् । तस्य तावच्छती संध्या संध्यांशश्च तथाविधः ॥
- कृते वै प्रक्रियापादशतुःसाहस्र उच्यते । तस्माच्चतुःशतं संध्या संध्यांशश्च तथाविधः ॥ ५९
- त्रैतां त्रीणि सहस्राणि संख्यया मुनिभिः सह । तस्यापि त्रिशती संध्यां संध्याशस्त्रिशतः स्मृतः
- अनुपङ्गपादस्त्रैतांयास्त्रिसाहस्रस्तु संख्यया । द्वापरे द्वे सहस्रे तु वर्षाणां संप्रकीर्तितम् ॥ ६१
- तस्यापि द्विशती संध्या संध्यांशो द्विशतस्तथा । उपोद्घातस्तृतीयस्तु द्वापरे पाद उच्यते ॥ ६२
- कालिं वर्षसहस्रं तु माऽऽहुः संख्याविदो जनाः । तस्यापि शतिका संध्या संध्यांशः शतमेव च
- संहारपादः संख्यातयतुर्था वै कैलां युगे । ससंध्यानि सहांशानि चत्वारि तु युगानि वै ॥ ६४
- पतद्द्वन्द्वशसाहस्रं चतुर्युगमिति स्मृतम् । एवं पादः सहस्राणि श्लोकानां पञ्चपञ्च च ॥ ६५
- संध्यासंध्यांशकैरेव द्वे सहस्रे तथाऽपरं । एवं द्वादशमाहस्र पुराणं कथयो विदुः ॥ ६६

* धनुर्बिह्वन्तगतधन्य. क. पुन्यक नास्ति । + इदमर्थं नास्ति य. ग. घ. ङ. पुन्येषु । × अनुधिदान्त-
नयान्गो क. पुस्तके नास्ति । - इदमर्थं नास्ति क. ग. घ. ङ. पुन्येषु ।

१ य. 'नी सता मर्थे सु' । घ. र. 'नी सतानाथ भु' । २ ग. ग. घ. ङ. 'द्वयम् । य' । ३ क. 'तां यथा ।
४ र. 'दिशम् । ते' । ५ स. ग. घ. ङ. 'तीना. सान्तानो । ६ ग. घ. ङ. 'द्विजा' । ७ स. घ. 'म् । ययोपो लौकि-
८ क. ' । ९ ग. घ. ङ. 'इदम् । १० र. 'नदीनि सु' । ११ ग. घ. ङ. 'नदीनि' । १२ स. घ. ङ. 'नदीनि' ।

(स्वायंभुववंशवर्णनम्)

यथा वेदश्चतुष्पादश्चतुष्पादं तथा युगम् । यथा युगं चतुष्पादं विधाना विहितं स्वयम् ॥
चतुष्पादं पुराणं तु ब्रह्मणा विहितं पुरा ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते युगधर्मनिरूपणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ ३२

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२५८५

अथ त्रयविंशोऽध्यायः ।

स्वायंभुववंशवर्णनम् ।

सूतउवाच-

- मन्वन्तरेषु सर्वेषु अतीतानागतेष्विह । तुल्याभिमानिनः सर्वे जायन्ते नामरूपतः ॥ १
- देवाश्च विविधा ये च तस्मिन्मन्वन्तरेऽधिपाः । ऋषयो मनवश्चैव सर्वे तुल्याभिमानिनः ॥ २
- महर्षिसर्गः प्रोक्तो वै वंशं स्वायंभुवस्य तु । विस्नरेणानुपूर्व्या च कीर्त्यमानं निबोधत ॥ ३
- मनोः स्वायंभुवस्याऽऽसैन्दश पौत्रास्तु तत्समाः । यैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपैस्समन्विता ॥ ४
- ससमुद्रा करवती प्रतिवर्षं निवेशिता । स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्वमाद्ये त्रेतायुगे तदा ॥ ५
- प्रियव्रतस्य पुत्रैस्तैः पौत्रैः स्वायंभुवस्य तु । प्रजासर्गतपोयोगैस्नैरियं विनिवेशिता ॥ ६
- प्रियव्रतात्मजोवन्तो वीर्यात्कन्या व्यजायत । कन्या सा तु महाभागा कर्दमस्य प्रजापतेः ॥ ७
- कन्ये द्वे शतपुत्राश्च सम्राट्कुक्षिश्च ते उभे । तयोर्वै भ्रातरः शूराः प्रजारतिममा दश ॥ ८
- अग्नीध्रश्च वपुष्मांश्च मेघा मेघातिथिर्विभुः । ज्योतिष्मान्द्युतिमान्हव्यः सर्वानः सर्व एव च ॥ ९
- प्रियव्रतोऽभिपिच्यैतान्सप्तमप्तसु पार्थिवान् । द्वीपेषु तेषु धर्मेण द्वीपांस्तांश्च निबोधत ॥ १०
- जम्बूद्वीपेश्वरं चक्रे अग्नीध्रं तु महाबलम् । पुष्यद्वीपेश्वरश्चापि तेन मेघातिथिः कृतः ॥ ११
- शाल्मली तु वपुष्मन्तं राजानमभिपिक्तवान् । ज्योतिष्मन्तं कुशद्वीपे राजानं कृतवान्प्रभुः ॥ १२
- द्युतिमन्तं च राजानं क्रौञ्चद्वीपे समादिशत् । शाकद्वीपेश्वरं चापि हव्यं चक्रे प्रियव्रतः ॥ १३
- पुष्कराधिपतिं चापि सवनं कृतवान्प्रभुः । पुष्करे सवनस्यापि महावीतः सुतोऽभवत् ॥ १४
- धौतकिश्चैव द्वावेतौ पुत्रौ पुत्रवतां वरौ ॥ १५
- महावीतं स्मृतं वर्षे तस्य नाम्ना महात्मनः । नाम्ना तु धातकेथापि धातकीखण्ड उच्यते ॥ १६
- हव्यो व्यजनयत्पुत्राञ्चाकद्वीपेश्वरान्प्रभुः । जलदं च कुमारं च सुकुमारं मणीचकम् ॥ १७
- वसुमोदं सुमोदाकं सप्तमं च महाशुभम् ॥ १८
- जलदं जलदस्याथ वर्षे प्रथममुच्यते । कुमारस्य च कुमारं द्वितीयं पण्डीकृतितम् ॥ १९
- सुकुमारं तृतीयं तु सुकुमारस्य कीर्तितम् । मणीचकस्य चतुर्थं मणीचकमिहोच्यते ॥ २०

१ स. ग. घ. ङ. 'वायुशविधा । २ क. 'यो मानवाये' । ३ ग. 'सप्त पी' । घ. 'त्रिंशो पुत्रा' । ४ ग. ग. घ. ङ. 'सप्तमपत्तना । स' । ५ ग. ग. नो. 'मी' । ६ स. ग. घ. 'रानक' । ७ क. 'पुत्राथ । ८ स. ग. घ. 'प्रियव्रतापुत्र' । ९ स. घ. 'नः । १० ग. घ. 'न. पुत्र ए' । ११ स. ग. घ. ङ. 'ध्र सुम' । १२ स. घ. ङ. 'धातुकि' । १३ स. ग. ङ. 'वीव' । १४ स. ग. घ. 'दं मणो' । १५ 'द सप्तमं' ।

- वसुमोदस्य वै वर्षं पञ्चमं वसुमोदकम् । मोदकस्य तु मोदाकं वर्षं षष्ठं प्रकीर्तितम् ॥ १९
- महाद्रुमस्य नाम्ना तु सप्तमं तु महाद्रुमम् । एषां तु नामभिस्तानि सप्तवर्षाणि तत्र वै ॥ २०
- क्रौञ्चद्वीपेश्वरस्यापि पुत्रा द्युतिमतस्तु वै । [*कुशला मनुश्वोष्णः पीवरश्चान्धकारकः ॥
मुनिश्च दुन्दुभिश्चैव सुता द्युतिमतस्तु वै ॥] २१
- तेषां स्वनामभिर्देशाः क्रौञ्चद्वीपाश्रयाः शुभाः । उष्णश्वोष्णः स्मृतो देशः पीवरस्यापि पीवरः
अन्धकारकदेशस्तु अन्धकारश्च कीर्त्यते । मुनेस्तु मुनिदेशो वै दुन्दुभेर्दुन्दुभिः स्मृतः ॥
- एते जनपदाः सप्त क्रौञ्चद्वीपे तु भास्वराः ॥ २३
- ज्योतिष्मतः कुशद्वीपे सप्तैते सुमहौजसः । उद्भिदो वेणुमाश्रैव स्वैरथो लवणो धृतिः ॥
- षष्ठः प्रभाकरश्चैव सप्तमः कपिलः स्मृतः ॥ २४
- उद्भिदं प्रथमं वर्षं द्वितीयं वेणुमण्डलम् । तृतीयं स्वैरथाकारं चतुर्थं लवणं स्मृतम् ॥ २५
- पञ्चमं धृतिप्रद्वर्षं षष्ठं वर्षं प्रभाकरम् । सप्तमं कपिलं नाम कपिलस्य प्रकीर्तितम् ॥ २६
- तेषां द्वीपाः कुशद्वीपे तत्सनामान एव तु । आश्रमाचारयुक्ताभिः प्रजाभिः समलंकृताः ॥ २७
- शाल्मस्येश्वराः सप्त पुत्रास्ते तु वपुष्मतः । श्वेतश्च हरितश्चैव जीमूतो रोहितस्तथा ॥
- वैद्युतो मानसश्चैव सुप्रभः सप्तमस्तथा ॥ २८
- श्वेतस्य श्वेतदेशस्तु रोहितस्य च रोहितः । जीमूतस्य च जीमूतो हरितस्य च हरितः २९
- वैद्युतो वैद्युतस्यापि मानसस्यापि मानसः । सुप्रभः सुप्रभस्यापि सप्तैते देशपालकाः ॥ ३०
- सप्तद्वीपे तु वक्ष्यामि जम्बूद्वीपादनन्तरम् । सप्त मेषातिथेः पुत्राः पुञ्जद्वीपेश्वरा नृपाः ॥ ३१
- ज्येष्ठः शान्तभयस्तेषां सप्तवर्षाणि तानि वै । तस्माच्छान्तैभयाच्चैव शिशिरस्तु सुखोर्दयः ॥
- आनन्दश्च ध्रुवश्चैव क्षेमकश्च शिवस्तथा ॥ ३२
- तानि तेषां सनामानि सप्तवर्षाणि भागशः । निवेशितानि तैस्तानि पूर्वं स्वायंभुवेऽन्तरे ॥ ३३
- मेषातिथेस्तु पुत्रैस्तैः सप्तद्वीपनिवासिभिः । वर्णाश्रमाचारयुक्ताः पुञ्जद्वीपे प्रजाः कृताः ॥ ३४
- पुञ्जद्वीपादिकेष्वेव शाकद्वीपान्तरेषु वै । ज्ञेयः पञ्चसु धर्मो वै वर्णाश्रमविभागशः ॥ ३५
- मुखमायुश्च कृत्वा च बलं धर्मश्च नित्यशः । पञ्चस्वेतेषु द्वीपेषु सर्वं साधारणं स्मृतम् ॥ ३६
- सप्तद्वीपपरिक्रान्तं जम्बूद्वीपं निबोधत । अग्नीध्रं ज्येष्ठशायदं कन्यापुत्रं महाबलम् ॥
- मिषव्रतोऽभ्यपिञ्चत्तं जम्बूद्वीपेश्वरं नृपम् ॥ ३७
- तस्य पुत्रा वभूवुर्हि प्रजापतिर्सौमजसः । ज्येष्ठो नाभिरितिर्दुर्धतस्तस्य किम्पुरुषोऽनुजः ॥ ३८
- हरिवर्षस्वतीपस्तु चतुर्थोऽभूद्विलाटतः । रम्यः स्वात्मजनः पुत्रो हरिणमान्यपुत्र उच्यते ॥ ३९
- कुलस्तु सप्तमस्तेषां भद्राश्वो षष्ठपः स्मृतः । नवमः केतुपालस्तु तेषां देशानिवोधत ॥ ४०

* धनुर्धरान्तर्गोमन्थः न. प. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ सा. 'मस्वरा' । २ सा. ग. घ. द. 'याः । प्रक्षदी' । ३ क. 'जम्बूदी' । ४ सा. ग. घ. 'याः सप्तद्वी' ।
५ क. 'नामुगाधर' । ६ ग. 'घ. द. 'क्षम् । आ' । ७ ग. घ. 'नन्दं च शिवं नैत्र क्षेमकं च पूर्वं तथा । ग. द. 'नन्दं
च ध्रुवश्च क्षेमकं च शिवं तथा । ८ घ. द. 'पूर्वं स्मा' । ९ ग. घ. द. 'स्त्री. प्रक्षदी' । १० सा. गतः । मु. घ. द.
'मजः । मु. ११ ग. ग. घ. द. 'म । प्रक्षदीप. परिमन्तो ज' । १२ ग. द. 'दं काम्यसु' । १३ सा. ग. घ. द. 'समा
नश । उदे' । १४ द. 'स्यातो नामोः किम्पु' । १५ घ. 'शो दिग्मा' । १६ घ. ग. घ. द. 'ते । भुवन्तु । १७ सा. ग.
द. 'तय ते' ।

(स्वायम्भुवशवर्षणम्)

- नाभेस्तु दक्षिणं वर्षं हिमाहं तु पिता ददौ । हेमकूटं तु यद्वर्षं ददौ किं पुरुषाय तत् ॥ ४१
- नैपथं यत्स्मृतं वर्षं हरिवर्षाय तददौ । मन्यमं यत्सुमेरोस्तु स ददौ तदित्यावृते ॥ ४३
- नीलं तु यत्स्मृतं वर्षं रम्भायैतत्पिता ददौ । श्वेतं यदुत्तरं तम्पात्पित्रा दत्तं हरिष्मते ॥ ४२
- यदुत्तरं शृङ्गवतो वर्षं तत्कुरवे ददौ । वर्षं मालववतं चापि भद्राश्वाय न्यवेदयेत् ॥ ४४
- गन्धमादनवर्षं तु केतुमाले न्यवेदयेत् । इत्येतानि महान्तीह नव वर्षाणि भागशः ॥ ४५
- अग्नीध्रस्तोषु सर्वेषु पुत्रांस्तानभ्यपिञ्चत । यथाक्रमं स धर्मात्मा ततस्तु तपसि स्थितः ॥ ४६
- इत्येतैः सप्तभिः कृत्स्नाः सप्तद्वीपा निवेशिताः । प्रियव्रतस्य पुत्रैस्तैः पौत्रैः स्वायम्भुवस्य तु ॥ ४७
- यानि किम्पुरुषाद्यानि वर्षाण्यष्टौ शुभानि तु । तेषां स्वभावतः सिद्धिः सुखभाया ह्ययत्नतः ॥
- विपर्ययो न तेष्वस्ति जरामृत्युभयं न च । धर्माधर्मा न तेष्वास्तां नोत्तमाधममन्यमाः ॥
- न तेष्वस्ति युगावस्था क्षेत्रेष्वेव तु सर्वशः ॥ ४९
- नाभेर्हि सर्गं वक्ष्यामि हिमाहे तन्निबोधत । नाभिस्त्वजायन्पुत्रं मरुदेव्यां महाद्युतिः ॥
- ऋषभं पार्थिवश्रेष्ठं सर्वक्षत्रस्य पूर्वजम् ॥ ५०
- ऋषभाद्भरतो जज्ञे वीरः पुत्रशाग्रजः । सोऽभिपिन्यार्थं भानः पुत्रं प्र ब्राज्यमस्मिन्तः ॥ ५१
- हिमाहं दक्षिणं वर्षं भरताय न्यवेदयेत् । तस्मात्तद्भरतं वर्षं तस्य नाम्ना विदुर्बुधाः ॥ ५२
- भरतस्याऽऽत्मजो विद्वान्सुमतिर्नाम धार्मिकः । बभूव तस्मिन्तद्राज्यं भरतः संन्ययोजयत् ॥
- पुत्रसंक्रामितश्रीको वनं राजा निवेश सैः ॥ ५३
- तैजसस्तत्सुतश्चापि भजापतिरमित्रजिर् । तैजसस्याऽऽत्मजो विद्वानिन्द्रद्युम्न इति श्रुतः ॥ ५४
- परमेष्ठां सुतस्वाथ निधने तस्य शोभनः । प्रतीहारीः कुले तस्य नाम्ना जज्ञे तदन्वयात् ॥
- प्रतिहर्तेति विख्यातो जज्ञे तस्यापि धीमतः ॥ ५५
- उज्ज्वेता प्रतिहर्तुस्तु भुवस्तस्य सुतः स्मृतः । उद्गीथस्तस्य पुत्रोऽभूत्प्रभाविश्वापि तत्सुतः ॥ ५६
- प्रभावेस्तु विभुः पुत्रः पृथुस्तस्य सुतो मतः । पृथोश्चापि सुतो नक्तो नक्तस्यापि गैयः स्मृतः ॥
- गैयस्य तु नरः पुत्रो नरस्यापि सुतो विराट् । विराट्सुतो महावीर्यो धीमांस्तस्य सुतोऽभवत् ॥
- धीमतश्च महान्पुत्रो महत्तश्चापि भौवनः । भौवनस्य सुतस्त्वष्टा अरिजस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ५९
- अरिजस्य रजः पुत्रः शाजिद्रजमां माः । तस्य पुत्रगतं त्रामीद्राज नः सर्व एव ते ॥ ६०
- विश्वर्ज्योनिष्प्रधाना यैस्तैरिमा वर्धिताः प्रजाः । तैरिदं भारतं वर्षं (*मर्हस्रण्डं कृतं पुरा ॥
- तेषां वंशप्रसूतैस्तु भुक्तेयं भास्ती धम । कृतव्रतादियुक्तानि युगाख्यान्येकममृनिः ॥ ६२
- येऽतीतास्तैर्गुणैः प्रथमं राजानस्ते तदन्वयाः । स्वायम्भुवेऽन्तरे पूर्वं) शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ६३

* धनुर्धहान्तर्गतप्रत्यो ड पुस्तके नास्ति ।

१ रा. 'माद तु । २ ग. घ. 'त दिरण्' । ३ म. द. 'द्वारतो । ४ ग. घ. द. 'कृत्स्ना सप्तद्वीपा निवेशिता ।
 श्रि' । ५ ख घ. 'सुतिम् । ऋ' । ६ ख घ. द. 'यऋषभः पु' । ७ क स. 'तेजस्तु सुत' । ८ क 'त । तेज' । ९ क.
 'तथाय । १० क. घ. 'दारकु' । ११ ख द. 'हर्तेस्तु । १२ ग. ग. द. 'प्रस्तावि' । घ. 'प्रस्तावणा' । १३ ख. ग.
 द. 'प्रस्तावे' । १४ द. गजः । १५ द. गजस्य । १६ घ. भरत' । १७ घ. भरजस्य । १८ घ. 'ज्यातिप्रधानान्ने धीर्' ।
 १९ ग. ग. 'स्वर्दीपमिहानिष्म' । ते । घ. 'स्वर्दीपमिहानिष्म' । ते ।

एष स्वायंभुवः सर्गो येनेदं पूरितं जगत् । ऋषिभिर्देवतैश्चापि पितृगन्धर्वराक्षसैः ॥ ६४
यक्षभूतपिशाचैश्च मनुष्यमृगपक्षिभिः । तेषां सृष्टिरियं लोके युगैः सह विवर्तते ॥ ६५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते स्वायंभुववंशानुकीर्तन नाम त्रयविंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२६४०

अथ चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ।

जम्बूद्वीपवर्णनम् ।

ऋषय ऊचुः—

एवं प्रजासंनिवेशं श्रुत्वा च ऋषिपुंगवः । पप्रच्छ निपुणः सूतं पृथिव्यायामविस्तरौ ॥ १
कति द्वीपाः समुद्रा वा पर्वताश्च कति प्रभो । कियन्ति चैव वर्षाणि तेषु नद्यश्च काः स्मृताः ॥
महाभूतप्रमाणं च लोकालोकौ तथैव च । पर्यायपारिमाण्यं च गतिश्चन्द्रार्कयोस्तथा ॥
[* एतत्प्रब्रूहि नः सर्वं विस्तरेण यथा तथा ॥ ३

सूत उवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि पृथिव्यायामविस्तरम् । संख्यां चैव समुद्राणां द्वीपानां चैव विस्तरम् ॥
यावन्ति चैव वर्षाणि तेषु नद्यश्च याः स्मृताः । महाभूतप्रमाणं च लोकालोकौ तथैव च ॥
पर्यायपारिमाण्यं च गतिश्चन्द्रार्कयोस्तथा] ॥ ५
द्वीपभेदसहस्राणि सप्तस्वन्तर्गतानि वै । न शक्यन्ते प्रमाणेन वक्तुं वर्षशतैरपि ॥ ६
सप्तद्वीपं तु वक्ष्यामि चन्द्रार्दित्यग्रहैः सह । येषां मनुष्यास्त्वेकेण प्रमाणानि प्रचक्षते ॥ ७
अचिन्त्याः खलु ये भावा न तांस्त्वेकेण भावयेत् । प्रकृतिभ्यः परं यच्च तन्नित्यं च प्रचक्ष्य(क्ष)ते
नववर्षं प्रवक्ष्यामि जम्बूद्वीपं यथा तथा । विस्तरान्मण्डलाच्चैव योननैस्तन्निबोधत ॥ ९
शतमेकं सहस्राणां योजनानां प्रमाणतः । नानाजनपद्राकीर्णैः पुरैश्च विविधैः शुभैः ॥ १०
सिद्धचारणगन्धर्वपर्वतैरुपशोभितम् । सर्वधातुनिवद्धैश्च शिलाजालसमुद्धवैः ॥
पर्वतप्रभवाभिश्च नदीभिः पर्वतैस्तथा ॥ ११
जम्बूद्वीपः पृथुः श्रीमान्सर्वतः परिवारितः । नवभिश्चाऽऽवृतः सर्वैर्भुवनैर्भूतभावनैः ॥
(+ लावणेन समुद्रेण सर्वतः परिवारितः ॥) १२
जम्बूद्वीपस्य विस्तारात्समेन तु समंततः । प्रागायताः सुपर्वाणः पंडितो वर्षपर्वताः ॥
अवगाढा उभयतः समुद्रौ पूर्वपश्चिमौ ॥ १३
हिमपायथ हिमयान्हेमकूटश्च हेमवान् । तरुणादित्यवर्णाभो ह्यैरप्यो निषथः स्मृतः ॥ १४
चातुर्वर्णस्तु सावर्णो मेरुश्चोच्चतमः स्मृतः । गुणाकृतिप्रमाणश्च चतुरस्रः समुच्छ्रितः ॥ १५
नानावर्णस्तु पार्श्वेषु प्रजापतिगुणान्वितः । नाभिवन्धनसंभृतो ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ॥ १६

* भूतान्तरगतान्प्रथमो घ. पार्श्वे नास्ति । + इदमर्थे नास्ति स घ. पुस्तकयोः ।

१ घ. 'द्विजि' । २ ग. ग. ७. 'त्वा ये' । ३ घ. 'त्वा ये' । ४ घ. 'त्वा ये' । ५ घ. 'त्वा ये' । ६ घ. 'त्वा ये' । ७ घ. 'त्वा ये' । ८ घ. 'त्वा ये' । ९ घ. 'त्वा ये' । १० घ. 'त्वा ये' । ११ घ. 'त्वा ये' । १२ घ. 'त्वा ये' । १३ घ. 'त्वा ये' । १४ घ. 'त्वा ये' । १५ घ. 'त्वा ये' । १६ घ. 'त्वा ये' ।

(जम्बूद्वीपवर्णनम्)

पूर्वतः श्वेतवर्णोऽसौ ब्राह्मण्यं तस्य तेन तत् । पीतश्च दक्षिणेनासौ तेन वैश्यत्वमिष्यते ॥ १७

भृङ्गत्रनिभश्चासौ पश्चिमेन मर्द्दावलः । तेनास्य शूद्रता दृष्टा मेरोर्नानार्थकारणात् ॥ १८

पाश्वर्षुत्तरतस्तस्य रक्तवर्णं स्वभावतः । तेनास्य क्षत्रता च स्यादिति वर्णाः प्रकीर्तिताः ॥
व्यक्तः स्वभावतः भोक्तो वर्णतः परिमाणतः ॥ १८

नीलश्च वैदूर्यमयः श्वेतशृङ्गो हिरण्यमयः । मयूरवर्द्धवर्णस्तु शातकौम्भस्तु शृङ्गवान् ॥ २०

एते पर्वतराजानः सिद्धचारणसेविताः । तेषामन्तरविष्कम्भो नवसाहस्र उच्यते ॥ २१

मध्ये त्रिवलावृतं यस्तु महामेरोः समन्ततः । नैव तु सहस्राणि विस्तीर्णः पर्वतस्तु सः ॥

मध्ये तस्य महामेरोर्निर्धूम इव पावकः ॥ २२

वेद्यर्थं दक्षिणं मेरोरुत्तरार्धं तथोत्तरम् । वर्षाणि यानि सप्तात्र तेषां ये वर्षपर्वताः ॥

द्वे द्वे सहस्रे विस्तीर्णा योजनानि समुच्छ्रयात् ॥ २३

जम्बूद्वीपस्य विस्तारात्तेषामायाम उच्यते । योजनानां सहस्राणि शते द्वे मध्यमौ गिरी ॥ २४

नीलश्च निपथश्चैव ताभ्यां हीनास्तु येऽपरे । श्वेतश्च हेमकूटश्च हिमवाञ्छृङ्गवांश्च यः ॥ २५

नवतिर्द्वाविंशतिर्द्वा सहस्राण्यायनास्तु ये । तेषां मध्ये जनपदास्तानि वर्षाणि सप्त वै ॥ २६

संपातविपमैस्तैस्तु पर्वतराष्ट्रानि च । संततानि नदीभिर्देवगम्यानि परस्परम् ॥

वसन्ति तेषु सत्वानि नानाजातीनि भागशः ॥ २७

इदं हैमवतं वर्षं भारतं नाम विश्रुतम् । हेमकूटं परं तस्मान्नाम्ना किंपुरुषं स्मृतम् ॥ २८

नैपथ्यं हेमकूटं तु हरिवर्षं तदुच्यते । हरिवर्षात्परं चैव मेरोश्च तदिलावृतम् ॥ २९

इलावृतप(तात्परं) नीलं रम्यकं नाम विश्रुतम् । रम्यात्परतरं श्वेतं विश्रुतं तद्विरण्यमयम् ॥

हिरण्यमयात्परं चापि शृङ्गवांस्तु कुरु स्मृतम् ॥ ३०

धनुःसंस्थे च विज्ञेये द्वे वर्षे दक्षिणोत्तरे । दीर्घाणि तत्र चत्वारि मध्यमं तदिलावृतम् ॥ ३१

अर्थाकूच निपथम्याथ वेद्यर्थं दक्षिणं स्मृतम् । परं नीलवतो यञ्च वेद्यर्थं तु तदुत्तरम् ॥

वेद्यर्थं दक्षिणे त्रीणि वर्षाणि त्रीणि चोत्तरे ॥ ३२

तयोर्मध्ये तु विज्ञेयं मेरुमध्यमिलावृतम् । दक्षिणेन तु नीलस्य निपथम्योत्तरेण तु ॥ ३३

उदगायतो महार्शलो माल्यवान्नाम पर्वतः । योजनानां सहस्रोत्तरानीलनिपथः यतः ॥

[*आयामन्तश्चतुस्त्रिंशत्सहस्राणि प्रकीर्तितः ॥ ३४

तस्य मतीच्या विज्ञेयः पर्वतो गन्धमादनः । आर्योवाद्य विस्तारान्माल्यवानिति विश्रुतः] ॥

परिमण्डलयोर्मध्ये मेरुरुत्तमपर्वतः । चतुर्वर्णः सुमौच्यणश्चतुरस्रः समुच्छ्रितः ॥

अव्यक्ता धातवः सर्वे समुत्पन्ना जलादयः ॥ ३६

अव्यक्तात्पृथिवीपञ्च मेरुपर्वतकर्णिकम् । चतुष्पथं नैर्मुत्पन्नं व्यक्तं पञ्चगुणं गच्छत् ॥ ३७

* धन्विरान्तर्गतप्रत्ययः सः पुनर्के नास्ति ।

१ घ. घ 'हाचलः' । २ ग 'वेद्ये' । ३ ग ग द. 'भोः सव' । ४ ग. 'मेरुर्नि' । ५ ग. घ. 'नाथ ये' ।
६ ग. ग घ. द. 'ते' । ७ न. च । मन्ति ता' । ८ घ. ग. घ द. 'हमह कु' । ९ क 'सर्वे द' । १० घ. 'यान्मप
विस्तार मा' । ११ ग. ग द. 'मेरोस्त' । घ. 'मेरोस्तस्य' । १२ घ. ग. द. मर्तः । १३ घ. द. 'स्ता पृथो' । १४ ग.
द्विभ्र' ।

- ततः सर्वाः समुत्पन्ना वृत्तयो द्विजलगाः । नैरुक्तद्वारिजैः पुष्पैर्विविधैः प्रागुपार्जितैः ॥ ३८
 कृतात्मभिर्विनीतात्मा महात्मा पुरुषोत्तमः । महादेवो महायोगी जगज्ज्येष्ठो महेश्वरः ॥
 सर्वलोकगतोऽनन्तो ह्यमूर्तित्वादजायत ॥ ३९
 न तस्य प्राकृता मूर्तिर्मासमेदोस्थिसंभवा । योगाच्चैवेवरत्वाच्च सर्वात्मा(त्म)गत एव सः ॥ ४०
 तन्निमित्तं समुत्पन्नं लोकपद्मं मनातनम् । कल्पगेपस्य तस्याऽऽदौ कालस्य गतिरीदृशी ॥ ४१
 तस्मिन्नेव समुत्पन्नो देवदेवश्शर्भुस्त्र्यम् । मजापतिपतिर्ब्रह्मा ईशानो जगतः प्रभुः ॥ ४२
 तस्य बीजानिसर्गो हि पुष्करस्य यथार्थवत् । कृत्स्नः प्रजानिसर्गेण विस्तरेणेह कथ्यते ॥ ४३
 यदङ्गं वैष्णवं कार्यं ततस्तन्नाभितोऽभवत् । पद्माक्षोरा समुत्पन्ना पृथिवी सवनद्रुमा ॥ ४४
 तदस्य लोकपद्मस्य विस्तरेण प्रकाशितम् । वर्णमानं त्रिभिर्भुजैः क्रमशः शृणुत द्विजाः ॥ ४५
 महाद्वीपास्तु विरुपाताश्चत्वारः पत्रसंस्थिताः । ततः कर्णिकुमंस्थानो मेरुर्नाम महौवलः ॥ ४६
 नानार्धर्षेणु पार्श्वेषु पूर्वतः श्वेत उच्यते । पीतं तु दक्षिणं तस्य शृङ्गं कृष्णं तथाऽपरम् ॥ ४७
 उत्तरं तस्य रक्तं वै शोभिर्वर्णसमन्वितम् । मेरुस्तु शोभते शुभ्रा राजवत्स तु धिष्ठितः ॥ ४८
 तरुणादित्यवर्णाभो विधूम इव पावकः । चतुरशीनिसाहस्र उँत्सेधेन प्रकीर्तितः ॥ ४९
 प्रविष्टः षोडशाधस्ताद्विस्तृतस्तावदेव तु । स शरावर्षितः पूर्वं द्वात्रिंशन्मूर्ध्नि विस्तृतः ॥ ५०
 विस्ताराङ्गिगणश्चास्य परिणाहः समन्ततः । [अपण्डलेन देवाणेन ज्येष्ठेऽर्धे तु तदिष्यते ॥ ५१
 चत्वारिंशत्सहस्राणि योजनानां+] समन्ततः । अष्टाभिरधिकानि स्युःस्रयस्त्रे मानं प्रकीर्तितम् ॥
 चतुस्रेण मानेन परिणाहः समन्ततः ।] चतुःपष्टिः सहस्राणि योजनानां] विधीयते ॥ ५३
 स पर्वतो महान्दिव्यो दिव्यौपधिसमन्वितः । भुवनैरावृतः सर्वो जातरूपमयैः शुभैः ॥ ५४
 तत्र देवगणाः सर्वे गन्धर्वोरगराक्षमाः । शैलरजि महश्यन्ते शुभाश्चाप्सरसां गणाः ॥ ५५
 रा तु मेरुः परिहृतो भुवनैर्भूतभार्विनैः । चत्वारो यस्य देशा वै नानापार्श्वेष्वधिष्ठिताः ॥ ५६
 भद्राध्वो भरतश्चैव केतुमालश्च पश्चिमः । उत्तराः कुम्भवश्चैव कृतपुण्यप्रतिश्रयाः ॥ ५७
 कर्णिका तस्य पद्मस्य समन्तात्परिमण्डला । योजनानां सहस्राणि नवतिः पद्मकीर्तिताः ॥
 चत्वारश्चाप्यशीतिश्च अन्तरा(र)न्तरधिष्ठिताः ॥ ५८
 त्रिंशत्तं च महस्य णि योजनानां पत्राणाम् । तस्य केदारजालानि त्रिस्त्रीणानि समन्ततः ॥ ५९

(जम्बूद्वीपवर्णनम्)

यद्यद्यस्य हि यत्पादर्वं पर्वताधिपतेःपिः । तत्तदेवास्य वेदार्त्ता ब्रह्मैतं वेदं कृत्स्नशः ॥	६४
मणिरत्नमयं चित्रं नानावर्णप्रभायुतम् । अनेकवर्णानिचयं सौवर्णमरुणप्रम् ॥	६५
कान्तं सहस्रपर्वणं सहस्रोदककन्दरम् । सहस्रशतपत्रं तं विद्धि मेरुं नगोत्तम् ॥	६६
मणिरत्नार्पितस्तम्भैर्मणिचित्रितवर्दिकैः । सुवर्णमणिचित्राङ्गं तथा विट्टुमतोरणैः ॥	६७
विमानयानैः श्रीमद्भिः शतसंख्यैर्देवौकसाम् । प्रभादीपितरयन्तं मेरुं पर्वणि पर्वणि ॥	६८
तस्य पर्वसहस्रेऽस्मिन्नानाश्रयविभूषिते । सर्वदेवनिकायानि संनिविष्टान्यनेकशः ॥	६९
तमावसच्चोर्व्वतले देवदेवश्चतुर्मुखः । ब्रह्मा ब्रह्मविदां श्रेष्ठो वरिष्ठस्त्रिदिवौकसाम् ॥	७०
महाभुवनसंपूर्णैः सर्वैः कामफलप्रदैः । महापुरसहस्रैस्तं दिक्ष्वनेकसमाकुलम् ॥	७१
तत्र ब्रह्मसभा रम्या ब्रह्मर्षिगणमेविता । नाञ्जा मनोवती नाम सर्वलोकेषु विश्रुता ॥	७२
तत्रेशानस्य देवस्य सहस्रादित्यवर्चमम् । महाविमानसंस्थस्य महिम्ना वर्तते सदा ॥	७३
तत्र सर्पिगणा देवाश्चतुर्वक्त्रस्य ते तदा । तदेव तेजसां राशिर्देवानां तत्र कीर्त्यते ॥	७४
तत्राऽऽस्ते श्रीपतिः श्रीमान्तद्विसाक्षः पुरंदरः । उपास्यमानस्त्रिदशैर्महायोगैः सुरार्पिभिः ॥	७५
तत्र लोकपतेः स्थानमादित्यसप्तवर्चमः । महेंद्रस्य महारौद्रः सर्वसिद्धैर्नमस्कृतम् ॥	७६
तमिन्द्रलोकं लोकस्य ऋद्ध्या परमया युतम् । दीप्यते त्वमरश्रेष्ठैस्त्रिदशैर्नित्यसेवितम् ॥	७७
द्वितीयेऽप्यन्तरतटे वैदिश्ये पूर्वदक्षिणे । नानाधातुशतैश्चित्रैः सुरम्यमतितेजसम् ॥	७८
नैकरत्नार्थिततलमनेकस्तम्भसंयुतम् । जाम्बूनदकृतोद्यानं नानारत्नसुवेदिकम् ॥	७९
कूटागारैर्विनिक्षिप्तमनेकैर्भवनोत्तमैः । महाविमानं मथितं भास्वरं जातवेदसम् ॥	८०
सा हि तेजोवती नाम हुताशस्य महासभा । साक्षात्तत्र सुरश्रेष्ठः सर्वदेवमुखोऽनलः ॥	८१
शिखाशतसहस्राढ्यां ज्वालामाली विभावसुः । स्तूयते हूयते चैवं तत्र सर्पिगणैः सुरैः ॥	८२
अधिदेवकृतं विभूषिषेपः स तु उच्यते । सविभागं च तेजश्च सर्व ए(मे)व न संशयः ॥	८३
भोगान्तरमनुप्राप्त एकतेजोविभुः स्मृतः । पृथक्त्वं च हि युक्त्या तु कार्यकारणमिश्रितम् ॥	८४
तमग्निं लोकलोकज्ञैस्तर्द्वायैस्तत्पराक्रमैः । महात्मभिर्महासिद्धैर्महाभागैर्नमस्कृतम् ॥	८५
तृतीयेऽप्यन्तरतटे एवमेव महासभा । वैवस्वतस्य विज्ञेया लोके ख्याता सुसंयमा ॥	८६
तथा चतुर्थदिग्देशे नैर्ऋत्याधिपतेः सभा । नाञ्जा कृष्णाङ्गना नाम विरूपाक्षस्य धीमतः ॥	८७
पञ्चमेष्यन्तरतटे एवमेव महासभा । वैवस्वतस्य विज्ञेया नाञ्जा शुभवती सती ॥	
उदकाधिपतेः ख्यातुं वरुणस्य महात्मनः ॥	
षोडशे तथा देशे षष्ठेऽन्तरतटे शिव । वायोगेन्द्रवती नाम सभा सर्वगुणोत्तरा ॥	८९
सप्तमेष्यन्तरतटे नक्षत्राधिपतेः सभा । नाञ्जा महोदया नाम शुद्धवैदूर्यं वेदिका ॥	९०
तथाऽष्टमेष्यन्तरतटे ईशानस्य महात्मनः । यतीवती नाम सभा तप्तकाञ्चनसुप्रभा ॥	९१

१ ख. रणम् । वि० । २ य. ग. य. ड. 'यन्तो महः प' । ३ ख. ग. ड. 'पिता । स' । ४ ख. सर्वकामगणे
सरेः । म' । ५ घ. ड. 'मगुणोत्तरे । म' । ६ क. 'हामुर' । ७ फ. 'मान गस्थाप्य म' । ८ ख. 'वैवस्वतस्य
तद' । ९ ख. घ. 'राजस' । ग. ड. 'राज' । ख' । १० क. भास्वर । ११ ड. 'तेजोमु' । १२ क. 'व सगुरार्पिणं ।
नद' । अ' । १३ ख. घ. 'धिदेव' । १४ ख. घ. 'ग तेजस्य एक ए' । १५ य. 'म् । द्विती' । १६ ख. ग. सभा ।
१७ ग. ड. 'सिद्धयन्त' । १८ ख. ड. 'वैदूर्य' ।

महाविमानान्येतानि दिक्ष्वष्टासु शुभानि हि । अष्टानां देवमुख्यानामिन्द्रादीनां महात्मनाम् ॥९२
 ऋषिभिर्देवगन्धर्वैरप्सरोभिर्महोरगैः । सेवितानि महाभागैरुपस्थानगतैः सदा ॥ ९३
 नाकपृष्ठं दिवं स्वर्गमिति यैः परिपठ्यते । वेदवेदाङ्गविद्भिर्हि शब्दैः पर्यायवाचकैः ॥ ९४
 तदेतत्सर्वदेवानामधिवासे कृतात्मनाम् । देवलोकं गिरौ तस्मिन्सर्वश्रुतिषु गीयते ॥ ९५
 नियमैर्विविधैर्षज्ञैर्वहुभिर्नियतात्मभिः । पुण्यैरन्यैश्च विविधैर्नैकजातिशतार्जितैः ॥
 प्राप्नोति देवलोकं तं स स्वर्ग इति चोच्यते ॥ ९६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते जम्बूद्वीपवर्णन नाम चतुर्विंशोऽध्याय ॥ ३४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२७ः६

अथ पञ्चविंशोऽध्याय ।

जम्बूद्वीपवर्णनम् ।

सूत उवाच—

यत्तद्वै कर्णिकामूलमिति वै संपकीर्तितम् । तद्योजनसहस्राणां सप्ततीनामथः स्मृतम् ॥ १
 चत्वारिंशत्तथाऽष्टौ च सहस्राण्यत्र मण्डलम् । शैलैराजावृतं रम्यं मेरुमूलमिति श्रुतिः ॥ २
 तेषां गिरिसहस्राणामनेकेषु महोच्छ्रिताः । दिक्षु सर्वासु पर्यन्तैर्मर्यादाः पर्वताः स्मृताः ॥ ३
 निकुञ्जकन्दरनदीगुहानिर्भरशाभिनाः । बहुप्रासादकटकैस्तटैश्च कुसुमोज्ज्वलैः ॥ ४
 नितम्बपुष्पमालौघैः सानुभिर्धातुर्मण्डितैः । शिखरैर्हेमकपिलैर्नैकपत्रवणावृतैः ॥
 शोभिता गिरयः सर्वे पुष्टै रत्नसमर्पितैः ॥ ५
 विहंगशतसंपुष्टैः कुञ्जैरनुपमैरपि । सिंहशार्दूलशरभैर्नैकैश्चामरवारणैः ॥
 नानावर्णाकृतिधरैः सेविता विविधैर्नगैः ॥
 शैलाश्वहरिकृष्णाङ्गमेकैकं दशपर्वतम् । बाह्यमाभ्यन्तरा ये तु त्रिवाहास्तु समाः स्मृताः ॥ ७
 जठरो देवकूटश्च पूर्वस्यां दिशि पर्वतौ । तौ दक्षिणोत्तरायामावानीलनिपधायतौ ॥ ८
 कैलासो हिमवांश्चैव दक्षिणोत्तरपर्वतौ । पूर्वपश्चायतावतावर्णवान्तव्यवस्थितौ ॥ ९
 योऽसौ मेरुर्द्विजश्रेष्ठाः प्रांशुः कनकपर्वतः । विष्कम्भं तस्य ब्रह्म्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥ १०
 महापादास्तु चत्वारो मेरोरथ चतुर्दिशम् । चर्धृतत्वाच्च चलति सप्तद्वीपवती मही ॥ ११
 दशयोजनसाहस्र आशमस्तेषु पठ्यते । देवगन्धर्वयक्षाणां नानारत्नोपशोभिताः ॥
 नैकनिर्भुरवप्राख्या रम्यकन्दरनिर्मिताः ॥ १२
 नितम्बपुष्पकैर्दम्बैः शोभिताश्चित्रसानवः । मनःशिलादरीभिश्च हरितालतलेस्तथा ॥ १३
 सुवर्णमणिचित्राभिर्गुहाभिश्च समन्ततः । शुद्धहिङ्गुलरुमरुगैः कौञ्चनैर्धातुमण्डितैः ॥ १४

१ ख. घ. द. 'देव पर्व' । २ ग. घ. ट. 'जग' । ३ य. व. 'लंके गि' । ४ ख. ग. घ. ट. 'मर्यादा-
 विवेक' । ५ ग. द. 'लतालाव' । ६ ख. घ. ट. 'दाशप' । ७ रा. घ. ट. 'प्यसालम्बैः गा' । ८ रा. 'मण्डले । दि'
 ९ ख. घ. ट. 'वै पृष्टे' । १० ख. 'गिपृष्टे' । ११ घ. ट. 'रचारणैः' । १२ घ. 'पैर्नगै' । ग. ' । १३ घ. ट. 'सप्तवाहवि-
 कृष्णाङ्ग' । १४ ग. घ. ट. 'शोभिता न च' । १५ ख. ग. घ. 'वैरिज्ञानानारत्नविभूषिता' । १६ ग. घ. ट. 'कालम्बो-
 को' । १७ ख. ग. घ. 'पानने' ।

(जम्बूद्वीपवर्णनम्)

- वरकाञ्चनचित्रैश्च प्रवालैः समलंकृताः । रुचिराः शतपर्वाणः सिद्धवासा मुदन्विताः ॥
महाविमानैः श्रीमद्भिः समन्तात्परिदीपिताः ॥ १६
- पूर्वेण मन्दरो नाम दक्षिणे मन्धमादनः । विपुलः पश्चिमे पार्श्वे सुपार्श्वश्चोत्तरे स्मृतः ॥ १७
- तेषां सहस्रगुह्येषु वज्रवैद्युर्वेदिकाः । शाखासहस्रकालिताः सुमूलाः सुप्रतिष्ठिताः ॥ १७
- स्निग्धैर्नालैर्धनैः पर्णैः सञ्छन्नविविधाश्रयाः । अनेकैर्पौजन्यसेवाः सदा पुष्पफलोपगाः ॥
यक्षमन्धर्वसेव्याश्च सेविताः सिद्धचारणैः । महावृक्षाः समुत्पन्नाश्चत्वारो दीपकेतवः ॥ १९
- मन्दरस्य गिरेः शृङ्गे महावृक्षः स केतुराद् । आलम्बशाखाशिखरः कन्दरश्चैव पादपः ॥ २०
- महाकुम्भप्रमाणैस्तु पुष्पैर्विकचकेसरैः । महागन्धैर्मनोज्ञैश्च शोभितः सर्वकालजैः ॥ २१
- सहस्रमधिकं सोऽथ गन्धेनाऽऽपूर्येन्द्विजः । योजनानां सयन्नाद्धे मन्दपारुतवीजितः ॥ २२
- वरकेतुरेव प्रथितो भद्राश्वो नाम यो द्विजाः । यत्र साक्षाद्दृषीकेशः सिद्धसर्वैर्वाहीयते ॥ २३
- तस्य रुद्रकदम्बस्य तदा श्वेतहरो हरिः । प्राप्तवानपरश्रष्टः स तत्र सहितः पुरा ॥ २४
- तेन चाऽऽलोकितं सर्वे द्वीपं द्विपदनायकाः । यस्य नाम्ना समाख्यातो भद्राश्वो नाम नामतः ॥
दक्षिणस्यापि शैलस्य शिखरे देवसेविता । जम्बूः सदा पुष्पफला सदा माल्योपशोभिता ॥ २६
- महामूलैर्षहास्कन्धैः स्निग्धवर्णैर्विभूषिता । नमैः सदापुष्पफलैः शाखाभिश्चोपशोभिता ॥ २७
- तस्या ह्यतिप्रमाणानि स्वादूनि च मृदूनि च । फलान्यमृतफलानि पतन्ति गिरिर्मुर्धनि ॥ २८
- तस्माद्द्विरिवरप्रस्थोत्पुनः प्रस्थन्दवाहिनी । नदी जम्बूतदी नाम प्रवृत्ता मधुवाहिनी ॥ २९
- तत्र जम्बूनदं नाम सुवर्णं ज्वलनप्रभम् । देवालंकारमतुलं जायते पापनाशनम् ॥ ३०
- देवदानवगन्धर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः । तत्पिबन्त्यमृतप्रखरं मधुं जाम्बूरसस्रवम् ॥ ३१
- स केतुर्दक्षिणे द्वीपे जम्बूलोकेषु विश्रुता । तस्या नाम्ना स विख्यातो जम्बूद्वीपः सनातनः ॥
विपुलस्यापि शैलस्य पश्चिमस्य महात्मनः । जातः शृङ्गेऽतिसुमहानश्वत्थश्चैव पादपः ॥ ३३
- विलम्बिवरमालाढ्यः सुवर्णमणिवेदिकः । महाचस्कन्धविटपो नैकसत्त्वगुणालयः ॥ ३४
- कुम्भप्रमाणैः सुस्रैर्देः फलैः सर्वैर्कैः शुभैः । सकेतुः केतुमालानां देवगन्धर्वसेवितः ॥ ३५
- केतुमालेति च यथा तस्या नाम प्रकीर्तितम् । तन्निषोधत विपेन्द्रा निरुक्तं नाम कर्मनः ॥ ३६
- क्षीरोदमथने वृत्ते दैत्यपक्षे पराजिते । महासपरमंमर्दवृक्षक्षोभविषादता ॥ ३७
- सहस्रश्रेण विदिता माल्या तस्यै सुनानिता । तस्य स्कन्धे ममासेज्या गन्धस्थस्य वनस्पतेः ॥
सा तर्धैव मदागन्धा गम्लाना सर्वकार्षिकी । इज्यते सुमहाभागा विविधैः सिद्धचारणैः ॥ ३९
- तस्य केतोः सर्दा माल्या देवदत्ता विगजते । परनेनेरिता दिव्यं वाति गन्धं मनोरमम् ॥ ४०
- ताभ्यां नामाङ्गिनो द्वीपः पार्श्वे बहुविम्बरः । केतुमाल इति ख्यातो दिवि चेह च सर्वेशः ॥
स्वपार्श्वस्योत्तरे चापि शृङ्गे जातो महाद्रुमः । न्यग्रोथो विपुलस्कन्धोऽनेकपौजनमण्डलः ॥ ४२

१ स. ह 'देव्यै' । २ प 'पिलः नमू' । ३ सिरा मु' । ३ प 'कप्रवतो हेषा नालु' । ४ क. 'गदिग'
५ ग. ग. द. 'नगदि म' । ६ ग. ग. प. द. 'श्रेण म' । ७ द. 'विते। जे' । ८ ग. द. 'ता । नैकै-स' । ९ प
'स्या तौनप्रसन्द' । १० क 'गि.। पर' । ११ ग. ग. घ. द. 'भुजम्बुरी' । १२ ग. ग. ग. घ. द. । १३ क. सुकर्मैः
१४ ख. घ. लघा । १५ घ. प. तस्य नाता म' । १६ ग. 'स्य मता' । घ. 'स्य मता । १७ घ. द. 'गन्धा म'
१८ घ. 'मिशा । इ' । १९ द. संभः । २० ख. ग. द. आउ महद्रुमम् । न्य' ।

(भुवनविन्यास)

शीतान्तश्च कुमुजश्च सुवीरश्चाचलोत्तमः । विकटो मणिशीलश्च वृषभश्चाचलोत्तमः ॥	१८
महानीलोऽथ रुचकः सविन्दुर्मन्दरस्तथा । वेणुपांश्च सुमेधश्च निपथो देवपर्वतः ॥	१९
इत्येते पर्वतवरो अन्ये च गिरयस्तथा । पूर्वेण मन्दरस्यैते सिद्धवासा उदाहृताः ॥	२०
सरसो मानसस्येह दक्षिणा ये महाचलाः । ये कीर्त्तिता मया ते वै नामतस्तान्निबोधत ॥	२१
शैलस्त्रिशिखरश्चापि शिशिरश्चाचलोत्तमः । कलिङ्गश्च पतङ्गश्च रुचकश्चैव सानुमान् ॥	२२
ताम्राभश्च विशाखश्च तथा श्वेतोदरो गिरिः । समूलो विषधारश्च रत्नधारश्च पर्वतः ॥	२३
एकशृङ्गो महामूलो गजशैलः पिशाचकः । पञ्चशैलोऽथ कैलासो हिमवांश्चाचलोत्तमः ॥	२४
इत्येते देवचरिता ह्युत्कृष्टाः पर्वतोत्तमाः । दिग्भागे दक्षिणे प्रोक्ता मेरोरमरवर्चसः ॥	२५
अपरेण सितोदस्य सरसो द्विजसज्जमाः । उत्तमा ये महाशैलास्तान्मवक्ष्ये यथाक्रमम् ॥	२६
सुवक्षाः शिखिशैलश्च कालो वैदूर्यपर्वतः । कपिलः पिङ्गलोऽरुद्रः सुरसश्च महाचलः ॥	२७
कुमुदो मधुमांश्चैव अञ्जनो मुकुटस्तथा । कृष्णश्च पाण्डरश्चैव सहस्रशिखरश्च ह ॥	२८
पारिजातश्च शैलेन्द्रस्त्रिशृङ्गश्चाचलोत्तमः । इत्येते पर्वतवरा दिग्भागे पश्चिमे स्मृताः ॥	२९
महाभद्रस्य सरस उत्तरेणापि श्रीमतः । ये मया पर्वताः प्रोक्तास्तान्वदिष्ये यथाक्रमम् ॥	३०
शङ्कुकूटो महाशैलो वृषभो हंसपर्वतः । नागश्च कपिलश्चैव इन्द्रशैलश्च सानुमान् ॥	३१
नीलः कनकशृङ्गश्च शतशृङ्गश्च पर्वतः । पुष्पको मेघशैलश्च विराजश्चाचलोत्तमः ॥	३२
जारुधिश्चैव शैलेन्द्र इत्येते उत्तराः स्मृताः ॥	३२
एतेषां शैलमुख्यानामन्तरेषु यथाक्रमम् । स्थालयोऽहन्तरद्रोण्यश्च सरांसि च निबोधत ॥	३३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम पटत्रिंशोऽध्याय ॥ ३६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२८१६

अथसप्तत्रिंशोऽध्याय ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

शीतान्तस्याचलेन्द्रस्य कुमुजस्यान्तरेणं तु । द्रोण्यां विदङ्गसद्युष्टा नानासत्त्वनिपेविताः ॥	१
(* त्रियोजनशतायामा विस्तीर्णाः शतयोजनाः । सरसामलपानीपरम्यं तत्र सरोवरम् ॥	२
द्रोण्यायामप्रमाणस्तु पुण्डरीकैः सुगन्धिभिः) । सहस्रशतपत्रैर्हि महापद्मैरलंकृतम् ॥	३
महोरगैरभ्युपितं + महाभोगैर्दुरासदैः । देवदानवगन्धैरुपस्पृष्टं जलं शुभम् ॥	४
पुण्यं तच्छ्रीसरो नाम प्रकाशं दिशि चैव च । प्रसन्नजलतपूर्णं शरण्यं सर्वदेहिनाम् ॥	५

* धनुस्त्रिहान्तर्गतप्रमन्यो ह. पुस्तके नास्ति । + महाभोगैरित्यारभ्य सप्तत्रिंशोऽध्यायस्य षोडशश्लोक-
स्थत्रयस्योत्तमो निबन्धनीत्यन्तप्रमन्य य पुस्तके नास्ति ।

१ घ ह 'श्च समे । २ घ शिखर' । ३ घ. ह 'म्रात्रय । ४ घ ३ वैदूर्य । ५ ह 'त । पर्वत' पिङ्गलो
६ घ 'ल' पित्रो ह' । ७ क 'रियात्रय । ८ ह 'पि धीम' । ९ ग. 'स्य सुकृत्स्यो' । १० घ 'न च । दो' ।
११ घ द्रोणाचापप्र' । घ द्रोणाचापप्र' । ग. द्रोणाचाप' ।

(भुवनविन्यास)

शैलान्तश्च कुमुदश्च सुधीरश्चाचलोत्तमः । विकङ्को मणिशैलश्च वृषभश्चाचलोत्तमः ॥	१८
हानीलोऽथ रुचकः सविन्दुर्मन्दरस्तथा । वेणुपार्थ सुमेधश्च निपधो देवपर्वतः ॥	१९
इत्येते पर्वतवरा अन्ये च गिरयस्तथा । पूर्वेण मन्दरस्यैते सिद्धवासा उदाहृताः ॥	२०
सरसो मानसस्यैह दक्षिणा ये महाचलाः । ये कीर्त्तिता मया ते वै नामतस्तान्निबोधत ॥	२१
शैलसिंशित्वरश्चापि शिशिरश्चाचलोत्तमः । कलिङ्गश्च पतङ्गश्च रुचकश्चैव सानुमान् ॥	२२
ताम्रभश्च विशालश्च तथा श्वेतोदरो गिरिः । समूलो विषधारश्च रत्नधारश्च पर्वतः ॥	२३
एकशृङ्गो महामूलो गजशैलः पिशाचकः । पञ्चशैलोऽथ कैलासो हिमवाश्चाचलोत्तमः ॥	२४
इत्येते देवचरिता ह्युकृष्टाः पर्वतोत्तमाः । दिग्भागे दक्षिणे प्रोक्ता मेरोरमरवर्चसः ॥	२५
अपरेण सितोदस्य सरसो द्विजसत्तमाः । उत्तमा ये महाशैलास्तान्मवक्ष्ये यथाक्रमम् ॥	२६
मुवसाः शिखिशैलश्च कालो वैदूर्यपर्वतः । कपिलः पिङ्गलो-रुद्रः सुरसश्च महाचलः ॥	२७
कुमुदो मधुपर्शश्च अञ्जनो मृमुटस्तथा । कृष्णश्च पाण्डरश्चैव सहस्रशिखरश्च ह ॥	२८
पारिजातश्च शैलेन्द्रसिंशित्वरश्चाचलोत्तमः । इत्येते पर्वतवरा दिग्भागे पश्चिमे स्मृताः ॥	२९
महाभद्रस्य सरस उत्तरेणार्पि श्रीमतः । ये मया पर्वताः प्रोक्तास्तान्बदिष्ये यथाक्रमम् ॥	३०
शङ्कुकूटो महाशैलो वृषभो हंसपर्वतः । नागश्च कपिलश्चैव इन्द्रशैलश्च सानुमान् ॥	३१
नीलः कनकशृङ्गश्च शतशृङ्गश्च पर्वतः । पुष्पको मेघशैलश्च विराजश्चाचलोत्तमः ॥	
जारुधिश्चैव शैलेन्द्र इत्येते उत्तराः स्मृताः ॥	३२
एतेषां शैलमुख्यानामन्तरेषु यथाक्रमम् । स्थालयोऽहन्तरद्रोण्यश्च सरांसि च निबोधत ॥	३३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२८१६

अथसप्तविंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

शैलान्तस्याचलेन्द्रस्य कुमुदस्यान्तरेणं तु । द्रोण्यां विहङ्गसघुष्टा नानासत्त्वनिपेयिताः ॥	१
(* त्रियोजनशतायामा विस्तीर्णाः शतयोजनाः । सरसामलपानीयरम्यं तत्र सरोवरम् ॥	२
द्रोण्यायामप्रमाणस्तु पुण्डरीकैः सुगन्धिभिः) । सहस्रगतपरैर्हि महापद्मैरलंकृतम् ॥	३
महोरगैरभ्युपितं + महाभोगैर्दुरासदैः । देवदानवगन्धर्वैरुपस्पृष्टं जलं शुभम् ॥	४
पुण्यं तच्छीसरो नाम प्रकाशं दिवि चेह च । मसन्नजलसपूर्णं शरभ्यं सर्वदेहिनाम् ॥	५

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ह पुस्तके नास्ति । + महाभोगैरित्याभ्य सप्तचत्वारिंशाध्यायस्यषोडशश्लोक-
स्थब्रह्मपातो निवसतीत्यन्तग्रन्थ स पुस्तके नास्ति ।

१ घ ड 'थ सम । २ घ 'शिखर' । ३ घ ड 'आश्रय' । ४ ल ड वैदूर्य । ५ ड 'त । पर्वत' पिङ्गरो
क । ६ घ 'ल पिनरो ह' । ७ क 'रिपाश्रय' । ८ ड 'पि क्षीम' । ९ ग 'स्य मुत्तरस्यो' । १० घ 'ण च । द्रो ।
११ स 'द्रोणाचापम्' । घ 'द्रोणाचापम्' । ग. 'द्रोणाचा' ।

- तत्र त्वेकं महापद्मं मध्ये पद्मवनस्य ह । कोटिपत्रप्रचारे तत्तरुणादित्यवर्चसम् ॥ ६
- नित्यं व्याकोशमजरं चाञ्चलयाच्चातिमण्डलम् । चारुकेशरजालाढ्यं मत्तपट्पदनादितम् ०७
- तस्मिन्पद्मे भगवती साक्षाच्छ्रीनित्यमेव हि । लक्ष्म्याः पद्मं तदावासं मूर्त्तिमत्या न संशयः ॥८
- सरसस्तस्य पूर्वस्मिस्तीरे सिद्धनिषेविते । सदा पुष्पफलं रम्यं तत्र विल्ववनं महत् ॥ ९
- शतयोजनविस्तीर्णं त्रियोजनशतायतम् । अर्धक्रोशोच्चशिखरैर्महावृक्षैः सहस्रशः ॥ १०
- शाखासहस्रकलितैर्महास्कन्धैः समाकुलम् । फलैः सुवर्णसंकाशैर्हरितैः पाण्डुरैस्तथा ॥ ११
- अमृतस्वादुसदृशैर्भेरीपत्रैः सुगन्धिभिः । शीर्षमाणैः पतद्भिश्च कीर्णा भूमिर्निरन्तरा ॥ १२
- नाम्ना तच्छ्रीवनं नाम सर्वलोकेषु विश्रुतम् । गन्धर्वैः किन्नरैर्यक्षैर्महानागैश्च सेवितम् ॥ १३
- सिद्धैश्चैव समाकीर्णं नित्यं विल्वफलाशिभिः । विविधैर्भूतसंघैश्च नित्यमेव निषेवितम् ॥ १४
- तस्मिन्वने भगवती साक्षाच्छ्रीनित्यमेव हि । देवी संनिहिता तत्र सिद्धसंघैर्नमस्कृता ॥ १५
- विकङ्कस्याचलेन्द्रस्य मणिशैलस्य चान्तरे । शतयोजनविस्तीर्णं द्वियोजनशतायतम् ॥ १६
- विपुलं चम्पकवनं सिद्धचारणसेवितम् । पुष्पलक्ष्म्यावृतं भाति उवलन्तमिव नित्यदा ॥ १७
- अर्धक्रोशोच्चशिखरैर्महास्कन्धैः पलाशिभिः । प्रफुल्लशाखाशिखरैः पिञ्जरं भाति तद्वनम् ॥ १८
- द्विबाहुपरिणाहैस्तैस्त्रिहस्तायामविस्तरैः । मनःशिलाचूर्णनिभैः पाण्डुकेशरशालिभिः ॥ १९
- पुष्पैर्मनोहरैर्व्याप्तं व्याकोशैर्गन्धशालिभिः । विराजते वनं सर्वं मत्तभ्रमरनादितम् ॥ २०
- तद्वनं दानवैर्देवैर्गन्धर्वैर्यक्षराक्षसैः । किन्नरैरप्सरारोभिश्च महानागैश्च सेवितम् ॥ २१
- तत्राऽऽश्रमं भगवतः कश्यपस्य प्रजापतेः । सिद्धसाध्यगुणाकीर्णं नानाश्रुतिविभूषितम् ॥ २२
- महानीलकुमुज्जाभ्यामन्तरेऽप्यचलावध ॥
- महानद्याः सुखायास्तु तीरे सिद्धनिषेविते । पश्चाद्द्वयोजनायामं त्रिंशद्योजनाविस्तरम् ॥ २३
- रम्यं तालवनं तद्धि अर्धक्रोशोचमस्तकम् ॥
- महामूलैर्महासारैः स्थिरैरविरलैः शुभैः । कुमुदाञ्जनसंस्थानैः परिवृत्तैर्महाफलैः ॥ २४
- मृष्टगन्धरसोपेतैरुपेतं सिद्धसेवितम् ॥
- माहेन्द्रस्य द्विपेन्द्रस्य तत्र वास उदाहृतः । पुरावतस्य भद्रस्य सर्वलोकेषु विश्रुतः ॥ २५
- वेणुमन्तस्य शैलस्य सुपेधस्योत्तरेण च । सहस्रयोजनायामं विस्तीर्णं शतयोजनम् ॥ २६
- वृक्षगुल्मलतागुच्छैः सर्ववीरुद्धिरीरितम् । दुर्वाभस्तारमेवाथ सर्वसत्त्ववृषिर्जितम् ॥ २७
- तथा निषधशैलस्य देवशैलस्य चोत्तरे । सहस्रयोजनायामा शतयोजनविस्तृता ॥ २८
- सर्वा ह्येकाशिला भूमिर्वृक्षवीरुद्विर्जिता । आप्लुता पादमात्रेण द्युक्तेन समन्ततः ॥ २९
- इत्येता द्यन्तरद्रोण्यो नानाकाराः प्रकीर्तिताः । मेरोः पूर्वेण विभेन्द्रा यथावदनुपूर्वजः ॥ ३०

(भुवनविन्यासः)

अथाष्टमोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

- अतः परं प्रवक्ष्यामि दक्षिणां दिशभाश्रिताः । या द्रोण्यः सिद्धवरिताः शृणु ता ह्यनुपूर्वशः ॥ १
- शिशिरस्याचलेन्द्रस्य पतङ्गस्यान्तरेण च । श्लक्ष्णभूमिश्रिया युक्तं लतालिङ्गितपादपम् ॥ २
- पृथुक्षेपोच्चशिखरैः पादपैरुपशोभितम् । उदुम्बरवनं रम्यं पक्षिसंघनिषेवितम् ॥ ३
- पर्कविद्रुमसंकाशैर्मधुपूर्णैर्मनोरमैः । ज्वलितं तद्वनं भाति महाकुम्भोपमैः फलैः ॥ ४
- तत्सिद्धयक्षगन्धर्वाः किन्नरा उरगास्तथा । विद्याधराश्च मुदिता उपजीवन्ति नित्यशः ॥ ५
- प्रसन्नस्वादुसलिलास्तत्र नद्यो बहूदकाः । सुरसामलनोयास्ताः सरामि च समन्ततः ॥ ६
- तत्राऽऽश्रमं भगवतः कर्दमस्य प्रजापतेः । रम्यं सुरमणाकीर्णं सर्वताश्चित्रकाननम् ॥ ७
- समन्ताद्योजनगतं तद्वनं परिमण्डलम् ॥ ७
- ताम्रवर्णस्य शैलस्य पतङ्गस्यान्तरेण तु । शतयोजनविस्तीर्णं द्वियोजनशतायतम् ॥ ८
- तरुणादित्यसंकाशैः पुण्डरीकैः समन्ततः । सहस्रपर्णैर्निकर्षैर्हृत्पादपरं कृतम् ॥ ९
- तथा भ्रमरसंलानैः शतपत्रैः सुगन्धिभिः । प्रफुल्लैः शोभितजलं रक्तनीलैर्महोत्पलैः ॥ १०
- सरोवरं महापुण्यं देवदानवसेवितम् । महोरगैरध्यापितं नीलजालैर्विभूषितम् ॥ ११
- तस्य मध्ये जनपदो ह्यायतः शतयोजनः । त्रिशद्भोजनविस्तीर्णो रक्तधातुविभूषितः ॥ १२
- तस्योपरि महारथ्या प्रांशुप्राकारतोरणा । नरनारीगणाकीर्णा स्फीता विभवविस्तरैः ॥ १३
- वलभीकूर्दनैर्युद्धैर्मणिभक्तिविचित्रितैः । रत्नचित्रार्पिततलैः श्लक्ष्णचित्रोत्तरच्छदैः ॥ १४
- महाभवनमालाभिर्महाप्रांशुभिर्हेतमैः । विद्याधरपुरं तत्र शोभते भ्राजयच्छुभम् ॥ १५
- विद्याधरपतिस्तत्र पुत्रोऽसौ तत्र विश्रुतः । चित्रवेपथरः सूर्या महेन्द्रसदृशयुतिः ॥ १६
- दीप्तानां चित्रवेपाणां सूर्यप्रतिमतेजसाम् । विद्याधरसदृस्त्राणापनेकेषां स राजराट् ॥ १७
- विशाखस्याचलेन्द्रस्य पतङ्गस्यान्तरेण च । सरसस्ताम्रवर्णस्य पूर्वं तीरे परिश्रुतम् ॥ १८
- पञ्चपुत्रेणैविद्धं सुशारां वर्णशोभितम् । सर्वकालफलं तत्र स्फीतं चाऽऽश्रमं महत् ॥ १९
- फलैः कनकसंकाशैर्महास्वद्वैः सुगन्धिभिः । महाकुम्भममाणैश्चतनुशाखैः समन्ततः ॥ २०
- गन्धर्वकिन्नरा यक्षा नागा विद्याधरास्तथा । पिबन्त्याम्ररसं तत्र सुस्वादु तपतोपमम् ॥ २१
- तत्राऽऽम्ररमपीतानां मुदितानां महात्मनाम् । श्रुयन्ते हृत्पुत्रानां नादास्तस्मिन्महापने ॥ २२
- समूलस्याचलेन्द्रस्य वसुधारस्य चान्तरे । समामुरभिपूणाद्विद्या विद्वद्भ्रूयशोभिता ॥ २३
- त्रिंशद्योजनविस्तीर्णा पञ्चाशद्योजनायता । तत्र विलसत्यन्त्री विभाः शुद्धाः निम्नफलद्रुमाः ॥ २४
- सुस्वादुविद्रुमनिभैः फलैर्वर्णैर्महोपमैः । शीर्षमाणैर्विशीर्णैश्च प्रकृष्यतन्मृत्तिकाः ॥ २५
- तां स्वस्तीभूपजीवन्ति यज्ञगन्धर्वकिन्नराः । सिद्धा नागाश्च षडृशः नित्यं चित्रकलाशिवः ॥ २६
- अन्तरे वसुधारस्य रत्नधारस्य चान्तरे । त्रिंशद्योजनविस्तीर्णमायतं शतयोजनम् ॥ २७
- सुगन्धं किञ्चुकवनं नित्यं पुष्पितपादपम् । पुष्पलक्ष्म्यात्रुर्न भाति प्रदीप्तमिव सर्वतः ॥ २८

यस्य गन्धेन दिव्येन वास्यते परिमण्डलम् । सपद्यं योजनशतं काननानि समन्ततः ॥	२९
तत्सिद्धचारणगणैरुत्सरोभिश्च सेवितम् । रम्यं तत्किशुकवनं जलाशयविभूषितम् ॥	३०
तत्राऽऽदित्यस्य देवस्य दीप्तमायतनं महत् । मामे मासेऽवतरति तत्र सूर्यः प्रजापतिः ॥	३१
तत्र कालस्य कर्तारं सहस्रांशुं सुरोत्तमम् । सिद्धसंधा नमस्यन्ति सर्वलोकनमस्कृतम् ॥	३२
पञ्चकूटस्य शैलस्य कैलासस्यान्तरेण तु । पद्त्रिंशद्योजनायाम् विस्तीर्णं शतयोजनम् ॥	३३
कुद्रसर्वैरनाधृष्यं सर्वतो हंसपाण्डुरम् । दुष्पारं सर्वसत्त्वानां दुर्गमं लोमहर्षणम् ॥	३४
इत्येता ह्यन्तरद्रोण्यो दक्षिणे परिकीर्तिताः । यथानुपूर्वमखिलाः सिद्धसंघनिषेविताः ॥	३५
पश्चिमायां दिशि तथा येऽन्तरद्रोणिविस्तराः । तान्वर्णयमानांस्तत्त्वेन शृणुनेमान्द्विजोत्तमाः ॥	३६
अन्तराले गिरौ तस्मिन्सुवक्षःशिखिशैलयोः । समन्ताद्योजनशतमेकभूमं शिलातलम् ॥	३७
नित्यतप्तं महाघोरं दुःस्पर्शं रोमहर्षणम् । अगम्यं सर्वसत्त्वानामीश्वराणां सुदारुणम् ॥	३८
मध्ये तस्यां शिलास्थल्यां त्रिंशद्योजनमण्डलम् । ज्वालामहासकलिलं वह्निस्थानं सुदारुणम् ॥	३९
अनिन्धनस्तत्र सदा ज्वालामाली विभावसुः । ज्वलत्येव सदा देवः शश्वत्तत्र हुताशनः ॥४०	४०
अधिदेवकृते योऽसावन्नेर्भागो विधीयते । स तत्र ज्वलते नित्यं लोकसंवर्तकोऽनलः ॥	४१
अन्तरे शैलवरयोर्दोर्वा वाऽपि तयोः शुभाः । मौतुल्लुङ्गस्थली तत्र ह्यायामादशयोजना ॥	४२
मधुव्यञ्जनसंस्थानैः सुरसैः कनकप्रभैः । फलैः परिणतैः सर्वा शोभिता सा महास्थली ॥	४३
तत्राऽऽश्रमं महापुण्यं सिद्धसंघनिषेवितम् । बृहस्पतेः प्रमुदितं सर्वकामगुणैर्युतम् ॥	४४
तथैव शैलवरयोः कुमुदाञ्जनयोरपि । अन्तरे केमद्रोणिरनेकायामयोजना ॥	४५
द्विवाहुपरिणहस्तैस्त्रिहस्तायतविस्तृतैः । चन्द्राशुवर्णैर्व्याकोशैर्मत्तपद्पदनादितैः ॥	४६
मधुसर्पारिजःपृक्तैर्महागन्धैर्मनोहरैः । शबलं तद्वनं भाति कुमुदैः सर्वकालजैः ॥	४७
तत्र विष्णोः सुरगुरोर्दीप्तिगायतनं महत् । प्रकाशं त्रिषु लोकेषु सर्वलोकनमस्कृतम् ॥	४८
अन्तरे शैलवरयोः कृष्णपाण्डुरयोरपि । त्रिंशद्योजनविस्तीर्णं नवत्यायतयोजनम् ॥	४९
श्लक्ष्णमेकशिलं देशं वृक्षभीर्वाद्भिर्वाजितम् । सुखपादमचारं च निम्नोन्नतविशर्जितम् ॥	५०
मध्ये तु सरसस्तस्य रम्या तु स्थलपद्मिनी । सहस्रपत्रैर्व्याकोशैश्च तत्रमात्रैरलंकृता ॥	५१
पुण्डरीकैर्बहापद्मैश्चिर्गन्धशालिभिः । शतपत्रैश्च विकर्चैरुत्पलैर्नलिपत्रकैः ॥	५२
मदोत्कटैर्भुक्तैर्भ्रमरैश्च मदोत्कटैः । मृदुगद्गदकण्ठानां किंनराणां च निस्वनैः ॥	५३
सपगीतपद्मखण्डादद्या विस्तीर्णा स्थलपद्मिनी । यक्षगन्धर्वचरिता सिद्धचारणसेविता ॥	५४
मध्ये तस्याश्च पद्मिन्याः पञ्चयोजनमण्डलः । न्यग्रोधो विपुलस्कन्धो ह्यनेकाराहभण्डितः ॥	५५
तत्र चन्द्रप्रभः श्रीमानूर्णचन्द्रनिभाननः । सहस्रवदनो देवो नीलवीसाः सुरारिहा ॥	५६
पद्मपादयधरस्थल्यां महाभागोऽपराजितः । इज्यते यक्षगन्धर्वविद्याधरगणैस्तथा ॥	५७
तस्मिन्नाश्रुतने साक्षादनादिनिधनो हरिः । पद्मोद्गहारैर्विविधैरिज्यते सिद्धचारणैः ॥	५८

१ घ. ट. 'शोभितम्' । २ ग. घ. ट. 'मृ' । दु.पार । ३ घ. 'न्तरद्रो' । ४ घ. ट. 'रालि' । ५ ग. ट. 'येणः' । अ. 'वाऽपिजययो' । ६ घ. ट. 'वाऽपि जययो शुभा' । मा. '७ ट. म. लु' । ८ घ. ट. 'समु' । ९ ग. घ. ट. 'सर्पि' । १० ग. घ. ट. 'दधव' । ग. ट. 'रम्यास्थ' । ११ घ. ट. 'रम्या जल' । १२ ट. 'स्तीर्णस्थ' । १३ ग. ट. 'वासु' ।

(भुवनविन्यासः)

तदनन्तसदो नाम सर्वलोकेषु त्रिध्रुतम् । पद्ममालावलम्बाभिर्मालाभिरुपशोभितम् ॥	५९
तथा सहस्रशिखरकुमुदस्यान्तरेण च । पञ्चाशद्योजनायामं त्रिंशद्योजनविस्तरम् ॥	
इषुक्षेपोच्चशिखरं नानाविहगसेवितम् ॥	६०
महागन्धैर्महास्वादैर्गजदेहनिभैः फलैः । मधुस्रवैर्महावृक्षैरुपेतं तत्समन्ततः ॥	६१
तत्राऽऽश्रमं महापुण्यं देवर्षिगणसेवितम् । शुक्रस्य प्रथितं तत्र भास्वरं पुण्यकर्मणः ॥	६२
शङ्कुकूटस्य शैलस्य वृषभस्यान्तरेण च । परुषकस्थली रम्या ह्यनेकाय(यु)तयोजना ॥	६३
विल्वप्रमोर्णेश्च शुभैर्महास्वादैः सुगन्धिभिः । फलैः प्रकृष्यते भूमिः पुरुषैर्वृन्तविच्युतैः ॥	६४
तां स्थलीमुपजीवन्ति किंनरोरगमाधवः । परुषकरसोन्मत्ता मानाढयास्तत्र चारणाः ॥	६५
कपिञ्जलस्य शैलस्य नागशैलस्य चान्तरे । द्वियोजनशतायामा विस्तीर्णा शतयोजना ॥	६६
स्थली मनोहरा सा हि नानावनविभूषिता । नानापुष्पफलोपेता किंनरोरगसेविता ॥	६७
द्राक्षावनानि रम्याणि तथा नागवनानि च । स्रग्भ्रूवनखण्डानि नीलाशोकवनानि च ॥	६८
दाडिमानां च स्वादूनामश्लोटकवनानि च । अतसीतिलकानां च कदलीनां वनानि च ॥	६९
वदरीणां च स्वादूनां वनखण्डानि सर्वदाः । स्वादुशीताम्बुपूर्णाभिर्नदीभिः शोभितानि च ॥७०	
तथा पुष्पकशैलस्य महामेघस्य चान्तरे । पट्टियोजनविस्तीर्णा सा भूमिः शतमायता ॥	७१
समा पाणितलप्रख्या काठना पाण्डुरा घना । वृक्षगुल्मलतागुल्मैस्तृणैश्चापि विवर्जिता ॥	७२
वर्जिता विविधैः सर्वाभित्यमस्मिन्निराश्रया । सा काननस्थली नाम दारुणा रोमहर्षणा ॥	७३
महासरांसि च तथा महावृक्षास्तथैव च । महावनानि सर्वाणि कर्न्तानीमानि सर्वशः ॥	७४
सरासां च वनानां च स्थलीनां च प्रजापतेः । क्षुद्राणां सरसां चैव संख्या तत्र न विद्यते ॥	७५
दश द्वादश सप्ताष्टौ विशत्रिंशच्च योजनाः । स्थल्यो द्रोण्यश्च विख्याताः सरांसि च वनानि च	
केचित्सन्ति महाघोराः श्यामाः पर्वतकुक्षयः । सूर्याशुजालैरसृष्टा नित्यं शीता दुरासदाः ॥	
तथा ह्यनलतप्तानि सरांसि द्विजसत्तमाः । शैलकुक्ष्यन्तरस्थानि सहस्राणि शतानि च ॥	७८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नामाष्टात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥

आदिनः श्लोकानां समष्टयङ्काः—२९२४

अथैवेनवत्तारिशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

अतः परं प्रवक्ष्यामि यस्मिन्न्यस्मिन्नलोचये । ये संनिविष्टा देवानां विविधानां वृद्धोत्तमाः ॥
तत्र योऽसौ महाशैलः शीतान्तो नैकाविस्तरः । नैकधानुशतैश्चिभ्रैर्नैकरत्नाकराकरः ॥
नितम्बैः पुष्पसालम्बैर्नैकसत्त्वगुणालयः । महाहृमणिचिनाभिर्हैमवन्दैरलङ्कृतः ॥

१ घ. 'या सादृशजिपर कुं' । २ घ. द. 'नानिः काशिरमे' । ३ घ. द. 'स्य चोपरे' । ४ घ. घ. द. 'नानि
मदी' । ५ घ. 'ना नोम' । ६ घ. 'वात्तनाम' । ७ घ. 'ना च ता स्थली' च प्र' । ८ घ. 'कणां हि' । ९ घ. घ.
द. 'स्थानां से' । १० घ. 'सदरे' ।

नितम्बैः पट्टपदोद्गीतैः प्रवालैर्हेमाचित्रकैः । तटैः कुसुमसंकीर्णैर्मत्तभ्रमरनादितैः ॥	४
लतालम्बैश्चित्रैश्चित्रैर्धातुशतार्चितैः । सानुर्भा रत्नचित्रैश्च पुष्पाढ्यैश्च विभूषितः ॥	५
विमलस्वायुपानीयैर्नैकप्रस्रवणैर्युतः । निकुञ्जैः कुसुमोत्कीर्णैरनेकैश्च विभूषितः ॥	६
पुष्पोद्बुपवहाभिश्च स्रवन्तीभिरलंकृतः । किंनराचरिताभिश्च दरीभिः सर्वतस्ततः ॥	७
यक्षगन्धर्वचरितैरनेकैः कन्दरोदरैः । शोभितश्च सुखासेव्यैश्चित्रैर्गहनसंकटैः ॥	८
नानासस्वगणाकीर्णैः सुपानीयैः सुखाश्रयैः । नानापुष्पफलोपेतैः पादपैः समलंकृतः ॥	९
तस्मिन्गुहाश्रयाकीर्णैः अनेकोदरकन्दरे । क्रीडावनं महेन्द्रस्य सर्वकामगुणैर्युतम् ॥	१०
तत्र तद्देवराजस्य पारिजातवनं महत् । प्रकाशं त्रिषु लोकेषु गीयते श्रुतिनिश्चयात् ॥	११
तरुणादित्यसंकाशैर्मर्द्दागन्धैर्मनोहरैः । पुष्पैर्भाति नगश्रेष्ठः सुदीप्त इव सर्वशः ॥	१२
समग्रं योजनशतं तं गन्धमनिलो ववौ । पारिजातकपुष्पाणां माहेन्द्रवननिर्गतः ॥	१३
वैवूर्यनालैः कमलैः सौवर्णैर्वज्रकेशरैः । सर्वगन्धजलोपेतैर्मत्तपट्टपदनादितैः ॥	१४
व्याकोशैर्विकचैश्चापि शतपत्रैर्मनोहरैः । सुपङ्कजैर्महापत्रैर्वाप्यस्तत्र विभूषिताः ॥	१५
विरेजुरन्तरम्बुस्थाः सौवर्णमणिभूषिताः । परिस्पन्देक्षणा नित्यं मीनयूथाः सहस्रशः ॥	१६
कूर्मैश्चानेकसंस्थानैर्हेमरत्नपरिष्कृतैः । चञ्चुर्यमाणैः सलिलैर्भाति चित्रं समन्ततः ॥	१७
नानावर्णैश्च शकुनैर्नानारत्नतनूरुहैः । सुवर्णपुष्पैश्चानैर्कर्मणितुण्डैर्द्विजातिभिः ॥	१८
वलंगुस्वरैः सदोन्मत्तैः संपतद्भिः समन्ततः । शुशुभे तद्वनं रम्यं सहस्राक्षस्य धीमतः ॥	१९
मत्तभ्रमरसंनदादौर्विहङ्गानां च कूजितैः । नित्यमानन्दितवनं तस्मात्क्रीडावनं महत् ॥	२०
सुवर्णपाशैश्च नगैर्मणिमुक्तापुरस्कृतैः । मणिशृङ्गैर्कणापन्नैः पतद्भिश्च समन्ततः ॥	२१
शाखाभृगैश्च चित्राङ्गैर्नानारत्नतनूरुहैः । नानावर्णप्रकारैश्च सत्त्वैरन्यैः समाकुलम् ॥	२२
मुञ्चन्ति-पुष्पवर्षं च तत्र वाललता द्रुमाः । पारिजातकपुष्पाणां मन्दमारुतकम्पिताः ॥	२३
शयनासननिर्व्यूहैः स्तीर्णै रत्नविभूषितैः । विहारभूमयस्तत्र द्विजाः शकवने शुभाः ॥	२४
न च शीतो न चाप्युष्णो रविस्तत्र समः सदा ॥	२४
नित्यमुन्मादजननो मधुमाधवसंभवः । याति चाप्यनिलस्तत्र नानापुष्पाधिवासितः ॥	२५
नित्यं सङ्गमुखाहादी श्रमरुमविनाशनः ॥	२५
तस्मिन्निन्द्रवने शुभ्रे देवदानवपन्नगाः । यक्षराक्षसगुह्याश्च गन्धर्वाश्चापितौजसः ॥	२६
विद्याधराश्च सिद्धाश्च किंनराश्च मुद्रा युताः । तथाऽऽप्सरोगणाश्चैव नित्यं क्रीडापरायणाः ॥	२६
तस्य पर्वतराजस्य पूर्वे पाश्वर्णे महोचिनम् । कुमुञ्जं(१) शैलराजानं नैकनिर्झरकन्दरम् ॥	२८
तस्य धातुविचित्रेषु कूटेषु बहुविस्तराः । अष्टौ पुर्या एतदीर्णाश्च दानवानां महात्मनाम् ॥	२९
वज्रके पर्वने चापि अनेकशिखरोदरैः । उदीर्णा राक्षसावामा नरनारीसमाकुलाः ॥	३०
नीलहा नाप ते घोरा राक्षसाः कामरूपिणः । तत्र तेऽभिरता नित्यं महाबलपराक्रमाः ॥ ३१	३१

१ ग. घ. ङ. 'प्रगदौ' । २ ग. 'गुणिसिद्धितैः' । ३ ग. ङ. 'पुटैः' । घ. 'निकटैः' । ङ. 'न-
कटैः' । नां । ४ घ. 'पल्लोपैः' । ५ घ. 'हरतनैः' । ६ घ. 'नोमदैः' । ७ ग. ङ. 'वैद्यैः' । ८ घ. 'न्यमलैः' ।
९ ग. घ. ङ. 'निर्मलपु' । १० घ. ग. 'रुगा' । ११ व. ङ. 'तिष्ठैः' । १२ घ. ङ. 'दैः सात्त्विकै रत्नभू' ।

(भुवनविन्यासः)

- महानीलेऽपि शैलेन्द्रे पुराणि दश पञ्च च । ह्याननानां विख्याताः किंनराणां महात्मनाम् ॥
 देवसेनो महाबाहुर्वलमिन्द्रादयस्तथा । तत्र किंनरगजानो दश पञ्च च गर्विताः ॥ ३३
 सुवर्णपाश्र्वाः प्रायेण नानावर्णसमाकुलैः । विलम्बवेशेनगरैः शैलेन्द्रः सोऽभ्यलंकृतः ॥ ३४
 अतिदारुणा दृष्टिविषा ह्यग्निकोपा दुरासदाः । महोरगशतास्तत्र सुवर्णवशवर्तिनः ॥ ३५
 सुनागेऽपि महाशैले दैत्यावासाः सहस्रशः । हर्म्यप्रासादकलिलाः प्रांगुमाकारतोरणाः ॥ ३६
 वेणुमन्ते महाशैले विद्याधरपुरत्रयम् । त्रिंशद्योजनविस्तीर्णं पञ्चाशद्योजनायतम् ॥ ३७
 उलूको रोमशश्चैव महानेत्रश्च वीर्यवान् । विद्याधरवरास्तत्र शक्रतुल्यपराक्रमाः ॥ ३८
 वैकङ्के शैलशिखरे ह्यन्तःकन्दरनिर्झरे । महोच्चशृङ्गे रुचिरे रत्नधातुविचित्रिते ॥ ३९
 तत्राऽऽस्ते गारुडिर्नित्यमुरगारिर्दुरासदः । महावायुजवध्ण्डः सुग्रीवो नाम वीर्यवान् ॥ ४०
 महाप्रपाणैर्विक्रान्तैर्महावलपराक्रमैः । स शैलो ह्यवृतः सर्वैः पक्षिभिः पन्नगारिभिः ॥ ४१
 करञ्जेऽभिरतो नित्यं साक्षाद्भूतपतिः प्रभुः । वृषभाङ्को महादेवः शंकरो योगिनां प्रभुः ॥ ४२
 नानावेषधरैर्भूतैः प्रमथैश्च दुरासदैः । करञ्जे सानवः सर्वे ह्यवकीर्णाः समन्ततः ॥ ४३
 वसुधारे वसुमतां वसूनाममितौजसाम् । अष्टावायतनान्याहुः पूजितानि महात्मनाम् ॥ ४४
 रत्नधातौ गिरिवरे सप्तर्षीणां महात्मनाम् । सप्ताश्रमाणि पुण्यानि सिद्धावासयुतानि च ॥ ४५
 महाप्रजापतेः स्थानं हेमशृङ्गे नगोत्तमे । चतुर्वक्त्रस्य देवस्य सर्वभूतनमस्कृतम् ॥ ४६
 गजशैले भगवतो नानाभूतगणावृताः । रुद्राः प्रमुदिता नित्यं सर्वभूतनमस्कृताः ॥ ४७
 सुमेधे धातुचित्राढ्ये शैलेन्द्रे पेयसंनिभे । नैकोदस्दंरीवप्रनिकुञ्जैश्चापशोभिते ॥ ४८
 आदित्यानां वसूनां च रुद्राणां चामितौजसाम् । तत्राऽऽयतनविन्यासा रम्याश्चैवाश्विनोरपि ॥
 स्थानानि सिद्धैर्देवानां स्थापितानि नगोत्तमे । तत्र पूजापरा नित्यं यज्ञगन्धर्वकिंनराः ॥ ५०
 गन्धर्वनगरी स्फीता हेमकक्षे नगोत्तमे । अशीत्यपरपुर्याभा महाप्राकारतोरणा ॥ ५१
 सिद्धा ह्यपत्तना नाम गन्धर्वा युद्धशालिनः । येषामधिपतिर्देवो राजराजः कपिञ्जलः ॥ ५२
 अनले राक्षसावासाः पञ्चकूटेऽपि दानवाः । ऊर्जिता देवरिपवो महावलपराक्रमाः ॥ ५३
 शतशृङ्गे पुरशतं यक्षाणाममितौजसाम् । ताम्राभे काद्रवेयस्य तक्षकस्य पुरोत्तमम् ॥ ५४
 विशाखे पर्वतश्रेष्ठे नैऋवप्रदरीशुभे । गुहानिरतवासस्य गुहस्याऽऽयतनं महत् ॥ ५५
 श्वेतोदरे महाशैले महाभवनमण्डिते । पुरं गरुडपुत्रस्य सुनाभस्य महात्मनः ॥ ५६
 पिशाचके गिरिवरे हर्म्यप्रासादमण्डितम् । यज्ञगन्धर्वचरितं कुबेरभवनं महत् ॥ ५७
 हरिकूटे हरिर्देवः सर्वभूतनमस्कृतः । प्रभावात्तस्य शैलोऽसौ महानाभः प्रकाशते ॥ ५८
 कुमुदे किंनरावासा अञ्जने च महोरगाः । कृष्णं गन्धर्वनगरा महाभवनं शालिनः ॥ ५९
 पाण्डुरे चारुशिसरे महाप्राकारतोरणे । विद्याधरपुरं तत्र महाभवनशालिनम् (?) ॥ ६०
 सहस्रशिसरे शैले दैत्यानामुग्रकर्मणाम् । पुराणि समुदीर्णानां सहस्रं हेमपालिनाम् ॥ ६१
 मुकुटे पन्नगावासा अनेकाः पर्वतोत्तमाः । पुष्पके वै मुनिगणा नित्यमेव मुदा युताः ॥ ६२

जाम्बूनदमयैः पर्जन्यगन्धस्पर्शगुणान्वितैः । नीलवैदूर्यपत्रैश्च गन्धोपेतैर्महोत्पलैः ॥	१५
तथा कुमुदखण्डैश्च महापद्मैस्लंकृता । यक्षगन्धर्वनारीभिरप्सरोभिश्च शोभिता ॥	१६
देवदानवगन्धर्वैर्धक्षराक्षसपन्नगैः । उपस्पृष्टजला रम्या वापी मन्दाकिनी शुभा ॥	१७
तथा अलकनन्दा च नन्दा च सरितां वरा । एतैरेव गुणैर्युक्ता नद्यो देवपिसेविताः ॥	१८
तस्यैव शैलराजस्य पूर्वे कूटे परिश्रुताः । सदृस्ययोजनायामस्त्रिशद्योजनविस्तराः ॥	१९
दश गन्धर्वनगराः समृद्ध्या परया युताः । महाभवनमालाभिरनेकाभिर्विभूषिताः ॥	२०
सुबाहुहरिकेशाद्याधिपसेनजरादयः । दश गन्धर्वराजानो दीप्तवह्निपराक्रमाः ॥	२१
तस्यैव पश्चिमे कूटे कुन्देन्दुसदृशप्रभे । नानाधानुशतैश्चित्रैः सिद्धदेवपिसेविते ॥	२२
अशीतिषोचनायाम् चत्वारिंशत्प्रविस्तरम् । एकैकयक्षभवनं महाभवनमालिनम् ॥	२३
महायैक्षालयान्यत्र त्रिंशदाढ्यानि मे शृणु । मुदाऽथ परमर्द्ध्या च संयुक्तानि समन्ततः ॥	२४
महामालिसुनेत्राद्यास्तथा मणिर्वरादयः । उदीर्णा यक्षराजानस्तत्र त्रिंशत्सदा वभुः ॥	२५
इत्येते कथिता यक्षा वाय्वग्निमतेजसः । येषामधिपतिर्देवः श्रीमान्वैश्रवणः प्रभुः ॥	२६
तस्यैव दक्षिणे पार्श्वे हिमवत्यचलोत्तमे । निकुञ्जनिर्झरगुहानैकसानुदरीतटे ॥	२७
अर्णवादर्णवं यावत्पूर्वपश्चायतेऽचले । किनराणां पुरशतं निविष्टं वै क्वचित्क्वचित् ॥	२८
नैकशृङ्गकलापस्य शैलराजस्य कुक्षिपु । नरनारीममुदितं हृष्टपुष्टजनाकुलम् ॥	२९
द्रुमसुग्रीवसैन्याद्या भगदत्तपुरःसराः । तत्र राजशतं तेषां दीप्तानां बलशालिनाम् ॥	३०
विवाहो यत्र रुद्रस्य महादेव्यामया सह । तपस्तप्तवती चैव यत्र देवी वराङ्गना ॥	३१
किरातरूपिणा चैव तत्र रुद्रेण क्रीडितम् । यत्र चैव कृतं ताभ्यां जम्बूद्वीपावलोकनम् ॥	३२
यत्र ताः समुद्रा युक्ता नानाभूतगणैर्युताः । चित्रपुष्पफलोपेता रुद्रस्याऽऽक्रीडभूमयः ॥	३३
हृष्टा गिरिदरीवासाः कृशोदर्यो मनोरमाः । सुन्दर्यो यत्र किनर्यो रमन्ते स्म सुलोचनाः ॥३४	३४
विशालाक्षास्तथा यक्षा अन्याश्चाप्सरसां गणाः । गन्धर्वाश्चाङ्गशालिन्यो यत्र तत्र मुदा युताः ॥	३५
तत्रैवोमावनं नाम सर्वलोकेषु विश्रुतम् । अर्धनारीनरं रूपं धृतवान्यत्र शंकरः ॥	३६
तथा शरवेणं नाम यत्र जातः पडानतः । यत्र चैव कृतोत्साहः क्रौञ्चशैलवनं प्रति ॥	३७
ध्वजापताकिनं चैव किङ्किणीजालमालिनम् । यत्र सिंहस्थं युक्तं कार्तिकेयस्य धीमतः ॥	३८
चित्रपुष्पनिकुञ्जस्य क्रौञ्चस्य च गिरेस्तटे । देवारिस्कन्दनः स्कन्दो यत्र शक्तिं विमुक्तवान् ॥	३९
यनाभिपित्तश्च गुहः सेन्द्रोऽन्द्रेः सुरोत्तमैः । सेनापत्ये च दैत्यारिर्द्वादशार्कमतापवान् ॥	४०
भतसंघावकीर्णानि एतान्यन्यानि च द्विजाः । तत्र तत्र कुमारस्य स्थानान्ध्यायतनानि च ॥४१	४१
पाण्डुशिला नाम ह्याक्रीडा क्रौञ्चवातिनः । नानाभूतगणाकीर्णे पृष्ठे हिमवतः शुभे ॥	४२
पूर्वे तटे रम्ये सिद्धावाप्तमुदाहृतम् । कलापग्राममित्येवं नाम्नाऽऽख्यातं मनीषिभिः ॥४३	४३
०२५ वासिष्ठस्य भरतस्य नलस्य च । विश्वाभिन्नस्य विप्रपेस्तर्धैवोद्दालकस्य च ॥	४४
अन्येषां चोग्रतपसामृषीणां भावितात्मनाम् । हिमवत्पाश्र्वापाणां च सदृसाणि शतानि च ॥४५	४५

१ ड. 'वैदूर्य' । २ क. 'नी' तमा । त' । ३ ग. घ. ट. 'धा कनक' । ४ घ. ट. 'सप्त वि' । ५ घ. ट. 'यक्ष' । ६ घ. 'विचरा' । ७ घ. ताः कुमु' । ग. क. ताः समु' । ८ घ. 'दाऽऽन्विताः' । ९ क. 'वर्तना' । १० घ. 'अर्धना' ।

वैवस्वतस्य सोमस्य वायोर्नागाधिपस्य च । सुपक्षे पर्वतवरे चत्वार्यायतनानि च ॥ ६१ ॥

गन्धर्वैः किर्नैर्यक्षैर्नागाविद्याधरात्तमैः । सिद्धैर्द्वैतपु स्थानेषु नित्यमिष्टः मपूज्यते ॥ ६४ ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नामैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयज्ञाः— २९८८

अथ चत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

- मर्षादापर्वते शुभ्रे देवकूटे निबोधत । विस्तीर्णे शिखरे तस्य कटे गिरिवरस्य हे ॥ १ ॥
- समन्ताद्योजनशतं महाभवनमण्डितम् । ज मक्षेत्रं सपणस्य वैनतेयस्य धीमतः ॥ २ ॥
- नैर्कर्महापक्षिगणैर्गारुडैः शीघ्रविक्रमैः । संपूर्णवीर्यसंपन्नैर्दमनैरुगराभिः ॥ ३ ॥
- पक्षिराजस्य भवर्गं प्रथमं तन्महात्मनः । महावायुप्रवेगस्य शाल्मलिह्रीपवासिनः ॥ ४ ॥
- तस्यैव चाक्षुर्धस्तु कूटेषु च महर्षिषु । दक्षिणेषु विचित्रेषु सप्तस्वपि तु शोभिनः ॥ ५ ॥
- [*संख्याभ्रौभाः समुदिता रुक्मप्राकारतोरणाः । महाभवनमालाभिः शोभिता देवानिर्मिताः ॥ ६ ॥
- त्रिंशद्योजनविस्तीर्णाश्चत्वारिंशत्तमायताः । सप्त गन्धर्वनगरा नरनारीसमाकुलाः ॥ ७ ॥
- आग्नेया नाम गन्धर्वा महाबलपराक्रमाः । कुबेरानुचरा दीप्तास्तेषां ते भवनोत्तमाः ॥ ८ ॥
- तस्य चोत्तरकूटेषु भुवनस्य महागिरेः । हर्म्यप्रासादवद्धं च उद्यानवनशोभितम् ॥ ९ ॥
- पुरयाशीविषैः पूर्णं महाप्राकारतोरणम्] । चाद्वित्रशतनिर्घोषैरानन्दितवनान्तरम् ॥ १० ॥
- दुष्प्रसह्यमभिजाणां त्रिंशद्योजनमण्डलम् । नगरं सैदिकेषान्नामुदीर्णं देवविद्विषार्भु ॥ ११ ॥
- सिद्धदेवार्पचरितं देवकूटे निबोधत ॥ १२ ॥
- द्वितीये द्विजनाङ्गुला मर्षादापर्वते शुभ्रे । महाभवनमालाभिर्नानावर्णाभिरावृतम् ॥ १३ ॥
- सुवर्णमणिचित्राभिरनेकाभिरलंकृतम् । विशालरथ्यं दुर्धर्षं नित्यं प्रमुदितं शिवम् ॥ १४ ॥
- नरनारीगणाकर्षिणं प्रांशुप्राकारतोरणम् । षष्टियोजनविस्तीर्णं शतयोजनतमायतम् ॥ १५ ॥
- नगरं कालकेयानामसुराणां दुरासदम् । देवकूटनटे रम्ये संनिविष्टं सुदुर्जयम् ॥ १६ ॥
- महाभ्रचयसंकाशं सुनासं नाम विश्रुतम् ॥ १७ ॥
- तस्यैव दक्षिणे कूटे त्रिंशद्योजनविस्तरम् । द्विषष्टियोजनायामं हेमप्राकारतोरणम् ॥ १८ ॥
- हृष्टं पुष्टाबलिमानामावीसाः कामरूपिणाम् । औत्कचानां प्रमुदितं राक्षसानां महापुरम् ॥ १९ ॥
- मध्यमे तु महाकूटे देवकूटस्य वै गिरेः । सुवर्णमणिपापार्णश्चित्रैः श्लक्ष्णतरैः शुभैः ॥ २० ॥
- शाराशनसहस्राख्यैर्नैकारोहसमाकुलम् ॥ २१ ॥

* धनुर्ध्वान्तर्गतप्रयोगे ग. पुस्तके नास्ति ।

१ म. प. ह. 'मर्षादापर्वते' । २ क. 'यादा. ५' । ३ घ. च । ४ घ. ट. 'मित. । तं' । ५ घ. ट. 'शरंताः स' । ६ घ. 'पुरयाशीविषैः' । ७ क. घ. ट. 'म. । दुष्प्रसह्यं' । ८ घ. 'म. । महापर्वतम्' । ९ घ. क. 'नाम ना' । १० घ. ट. 'दुष्प्रसह्यं' । ११ घ. ट. 'बाण वा' ।

० (भुवनविन्यासः)

स्निग्धपर्णमहामूलमनेकस्कन्धवाहनम् । रम्यं ह्यत्रिलच्छायं दशयोजनमण्डलम् ॥	१९
तत्र भूतवटं नाम नानाभूतगणालयम् । महादेवस्य प्रथितं त्र्यम्बकस्य महात्मनः ॥	
दीप्तमायतनं तत्र सर्वलोकेषु विश्रुतम् ॥	२०
वराहगजासिंहसर्पशार्ङ्गलकरभाननः । गृध्रोल्कमुखैश्चैव मेघोष्णमहामुखैः ॥	२१
कदम्बैर्विकटैः स्थूलैर्मन्वकेशतनूरुहैः । नानावर्णाकृतिधरैर्नानासंस्थानसंस्थितैः ॥	२२
दीप्तैरनेकैरुग्रास्यैर्भूतैरुग्रपराक्रमैः । अशून्यमभवन्नित्यं महापरिपदैस्तथा ॥	२३
तत्र भूतपतेर्भूता नित्यं पूजां प्रयुञ्जते । झञ्झरैः शङ्खपटहैर्भेरीडिण्डिमगोमुखैः ॥	२४
रणितालसितोद्गीतैर्नित्यं बलितवज्रितैः । विस्फूर्जितशतैस्तत्र पूजायुक्ता गणेश्वराः ॥	
प्रीताः पुरारिप्रमथास्तत्र क्रीडापराः सदा ॥	२५
सिद्धदेवर्षिगन्धर्वयक्षनागेन्द्रपूजितः । स्थाने तस्मिन्महादेवः साक्षालोकशिवः शिवः ॥	२६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्तेऽमुषङ्गपादे भुवनविन्यासो नाम चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३०१४

अधेकचत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

विविक्तचारुशिखरं पत्रितं शङ्खवर्चसम् । कैलासं देवभक्तानामालयं सुकृतात्मनाम् ॥	१
तस्य कूटतटे रम्ये मध्यमे कुन्दसंनिभे । योजनानां शतायामे पञ्चाशच्च तथाऽऽयैतम् ॥	२
सुवर्णमणिचित्राभिरनेकाभिरलंकृतम् । महाभवनमालाभिर्भूषितं नैकविस्तरम् ॥	३
धनाध्यक्षस्य देवस्य कुबेरस्य महात्मनः । नगरं तदनाघृष्यमृद्धियुक्तं मुदा युतम् ॥	४
तस्य मध्ये सभा रम्या नानाकनकमण्डिता । विपुला नाम विरुधाता विपुलस्तम्भतोरणा ॥	५
तत्र तत्पुष्पकं नाम नानारत्नविभूषितम् । महाविमानं रुचिरं सर्वकामगुणैर्युतम् ॥	६
मनोजवं कामगमं हेमजालविभूषितम् । चाहनं यक्षराजस्य कुबेरस्य महात्मनः ॥	७
तत्रैकपिङ्गलो देवो महादेवमत्तः स्वयम् । वसति-स्य स यक्षेन्द्रः सर्वभूतनमस्कृतः ॥	८
तत्राप्सरोगणैर्यक्षैर्मन्धर्वैः सिद्धैश्चैव । अत्रैव देवसत्तमः ॥	९
तत्र पद्ममहापद्मा तथा मकरक	१०
अष्टावेतेऽसया दिव्या धनेशस	
तथेन्द्रामियमादीनां देवानाम	
कृत्वा पूर्वमुपस्थानं यक्षेन्द्रस	
तत्र मन्दाकिनी नाम सुरम	

सुवर्णमणि-
सोपाना-
नानापुष्पोत्कटोत्सव-
दृश्यन्ति

समायां रत्नमंचयाः ॥३

आचामो यत्र यक्षेश्वरः प्रभुः ॥ ७१

दृच्छन्ति ये यस्य विहिताः परिचारका ७२

सुवर्णमणिसोपाना नानापुष्पोत्कटोत्सव-
दृश्यन्ति

१ ग. घ. इ. इन्द्रः । ग. सुधी । २ इ. सगति । ३ ग. घ. इ. 'म । मरिचक' । ४ घ. ५० ।
५ ग. घ. इ. 'दत्ते । सु' । ६ ग. घ. इ. 'रत्नतरु' । ७ क. 'सचितः । त' । ८ ग. घ. इ. ।
९ ग. घ. इ. 'म रत्नया वि' ।

वैवस्वतस्य सोमस्य वायोर्नागाधिपस्य च । सुपक्षे पर्वतवरे चत्वार्यायतनानि च ॥ ६१

गन्धर्वैः किन्नरैर्यक्षैर्नागैर्विद्याधरोत्तमैः । सिद्धैर्हितेषु स्थानेषु नित्यमिष्टः प्रपूज्यते ॥ ६४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नामैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः - २२८८

अथ चत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

- मर्यादापर्वते शुभ्रे देवकूटे निबोधत । विस्तीर्णे शिखरे तस्य कूटे गिरिवरस्य ह ॥ १
- समन्ताद्योजनशते महाभवनमण्डितम् । ज पक्षेत्रं सपणेश वैनतेयस्य धीमतः ॥ २
- नैकैर्महापक्षिगणैर्गारुहैः शीघ्रविक्रमैः । संपूर्णवीर्यसंपन्नैर्दमनैरुरगारिभिः ॥ ३
- पक्षिराजस्य भवनं प्रथमं तन्महात्मनः । महावायुपत्रेणस्य शालमलिद्धीपवासिनः ॥ ४
- तस्यैव चारुमूर्धस्तु कूटेषु च महर्षिषु । दक्षिणेषु विचित्रेषु सप्तस्वपि तु शोभिनः ॥ ५
- [*संध्याभ्रभाः समुद्रिता रुक्मपाकारतोरणाः । महाभवनमालाभिः शोभिता देवानिर्मिताः ॥ ६
- त्रिंशद्योजनविस्तीर्णाश्चत्वारिंशत्तमायताः । सप्त गन्धर्वनगरा नरनारीसमाकुलाः ॥ ७
- आग्नेया नाम गन्धर्वा महाबलपराक्रमाः । कुबेरानुचरा दीप्तास्तेषां ते भवनोत्तमाः ॥ ८
- तस्य चोत्तरकूटेषु भुवनस्य महागिरेः । इर्मर्प्रासादवद्दं च उद्यानवनशोभितम् ॥ ९
- पुरमाशीविषैः पूर्णं महापाकारतोरणम्] । वादित्रशतनिर्घोषैरानन्दितवनान्तरम् ॥ १०
- दुष्प्रसह्यमपित्राणां त्रिंशद्योजनमण्डलम् । नगरं सैहिकेयानामुदीर्णं देवविद्विषार्भु ॥ ११
- सिद्धदेवर्षिचरितं देवकूटे निबोधत ॥ ११
- द्वितीये द्विजशार्ङ्गला मर्यादापर्वते शुभे । महाभवनमालाभिर्नानावर्णाभिरावृतम् ॥ १२
- सुवर्णमणिचित्राभिरनेकाभिरलंकृतम् । विशालरथ्यं दुर्धर्षं नित्यं प्रमुदितं शिवम् ॥ १३
- नरनारीगणार्कार्णं प्रांशुपाकारतोरणम् । षष्टियोजनविस्तीर्णं शतयोजनमायतम् ॥ १४
- नगरं कालकेयानामसुराणां दुरासदम् । देवकूटतटे रम्ये संनिविष्टं सुदुर्जयम् ॥ १५
- महाभ्रचयसंकाशं सुनासं नाम विश्रुतम् ॥ १५
- तस्यैव दक्षिणे कूटे त्रिंशद्योजनविस्तरम् । द्विषष्टियोजनायामं द्वेपाकारतोरणम् ॥ १६
- दृष्टेषुष्टावलिप्तानामार्वासाः कामरूपिणाम् । औत्कचानां प्रमुदितं राक्षसानां महापुरम् ॥ १७
- मध्यमे तु महाकूटे देवकूटस्य वै गिरेः । सुवर्णमणिपापाणैश्चित्रैः श्लक्ष्णतरैः शुभैः ॥ १८
- शासाशतसहस्राढ्यैर्नकारोद्दसमाकुलम् ॥ १८

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. प्र. ह. 'मज्ज प्र' । २ क. 'यांदा प' । ३ घ. च । ४ घ. द. 'मित. । स' । ५ घ. ह. 'भ्रास्ता. स' ।
६ घ. 'पु भर्' । ७ क. घ. क. 'म् । दु प्र स' । ८ घ. 'म् । महापदेवच' । ९ घ. क. 'नाम ना' । १० ग. क. 'धृष्ट-
शिव' । ११ घ. ड. 'वायु का' ।

(भुवनविन्यासः)

नैकैर्विमानसंघातैः प्रकामद्भिर्नगस्तलम् । सिद्धैरुपसृष्टजला महापुण्यजला शिवा ॥	६
वायुना प्रेर्यमाणा च अनेकाभोगगामिनी । परिवर्तत्यहरहो य(हर्ष)था सूर्यस्तथैव सा ॥	७
चत्वार्यशीतिप्रतता योजनानां समन्ततः । वेगेन कुर्वती मेरुं सा प्रयाता प्रदक्षिणम् ॥	८
विभिद्यमाना सलिलैस्तैजसेनानिलेन च । मेरोरुत्तरकूटेषु पतिताऽथ चतुर्ध्वपि ॥	९
मेरुकूटतटान्तेभ्य उत्कृष्टेभ्यो निर्वर्तिता । विकीर्णमाणसलिला चतुर्धा संसृतोदका ॥	१०
षष्टियोजनसाहस्रं निरालम्बनमम्बग्म् । निपपात महाभागा [शमेरोस्तस्य चतुर्दिशम् ॥	११
सा चतुर्ध्वधितथैव महापादेषु शोभना । पुण्या मन्दरपूर्णे पतिता हि महानदी ॥	१२
पूर्वेणांशेन देवानां सर्वसिद्धैर्गणालयम् । सुवर्णचित्रकटकं नैकनिर्झरकन्दरम् ॥	१३
प्लावयन्ती सशैलेन्द्रं मन्दरं चारुकन्दरम् । वसमतापत्रपर्वतनेकैः स्फाटिकोदकैः ॥	१४
तथा चैत्ररथं रम्यं प्लावयन्ती प्रदक्षिणम् । प्रविष्टा ह्यम्बरनदी अहणोदसरोवरम् ॥	१५
अहणोदान्निट्टताऽथ शीतान्ते रम्यनिर्झरे । शैले सिद्धगणावासे निपपात सुगामिनी ॥	१६
सीता नाम महापुण्या नदीनां प्रवरा नदी । सा निकुञ्जनिरुद्धा तु अनेकाभोगगामिनी ॥	१७
शीतान्तशिखराद्गुप्ता मुकुञ्जे वरपर्वते । निपपात महाभागा तस्मादपि सुमञ्जसम् ॥	१८
तस्मान्माल्यवतं शैलं भावयन्ती वरागा । वैरुद्धं समनुग्राप्ता वैकङ्कान्मणिपर्वतम् ॥	१९
मणिपर्वतान्नहाशैलमृषभं नैरुकन्दरम् ॥	१९
एवं शैलसहस्राणि दारयन्ती महानदी । पतिताऽथ महाशैले जठरे सिद्धसेविते ॥	२०
तस्मादपि महाशैलं देवकूटं तरङ्गिणी । तस्य कुलिसमुद्रान्ता क्रमेण पृथिवीं गता ॥	२१
सैवं स्थलीसहस्राणि शैलराजशतानि च । वनानि च विचित्राणि सरांसि विविधानि च ॥	२२
प्लावयन्ती महाभागा] विस्फारेष्ववलोकना । नदीसहस्रानुगता प्रवृत्ता च महानदी ॥	२३
भद्रार्थं समहादीपं प्लावयन्ती वरायगा । प्रविष्टा क्षणं पूर्वं पूर्वे द्वीपे महानदी ॥	२४
दक्षिणेऽपि प्रपन्ना या शैलेन्द्रे गन्धमादने । चित्रैः प्रपातैर्विविधैर्नैकविस्फामितोदका ॥	२५
तद्गन्धमादनवनं नन्दनं देवनन्दनम् । प्लावयन्ती महाभागा प्रयाता सा प्रदक्षिणम् ॥	२६
नाम्ना ह्यलकनन्देति सर्वलोकेषु विश्रुता । प्रविशत्युत्तरसरो मानसं देवमानसम् ॥	२७
मानसाच्छैलराजानं रम्यं त्रिशिरं गता । त्रिषटाच्छैलशिखरात्कलिहशिखरं गता ॥	२८
कलिहशिखराद्गुप्ता रुचके निपपात सा । रुचकाशिपथं प्राप्ता ताम्रार्थं निपधादपि ॥	२९
ताम्राभशिखराद्गुप्ता गता श्वेतोदरं गिरिम् । तस्मात्समूचं शैलेन्द्रं वसुधारं च पर्वतम् ॥	३०
हंसकूटं गता तस्मादेवशृङ्गे ततो गता । तस्माद्गता महाशैलं ततश्चापि पिशाचकम् ॥	३१
पिशाचकाच्छैलवरात्प्रकूटं गता पुनः । पथकृत्वाच्च कलामं देवायासं शिलोच्चयम् ॥	३२
तस्य कुक्षिषु विभ्रान्ता नैरुकन्दरमानुष । [महिषपत्युत्तमनदी निपपाता चलोत्तमे ॥	३३
सैवं शैलसहस्राणि दारयन्ती महानदी । स्थलीशतान्यनेकानि प्लावयन्त्यानुगामिनी ॥	३४
वनानां च सहस्राणि कन्दराणां शतानि च । प्लावयन्ती महाभागा प्रयाता दक्षिणोदधिम् ॥	३५

* यमुषिहान्तर्गतप्रयो ह. पुस्तके नास्ति । + यमुषिहान्तर्गतप्रयो य पुस्तके नास्ति ।

- तत्र नागपतिश्चण्डश्चण्डो नाम दुरासदः । शतशीर्षो महाभागो विष्णुचक्राङ्कचिह्नितः ॥
 इत्येवमष्टौ विज्ञेया विचित्रा देवपर्वताः ॥ ७१
 पुरैरायतनैः पुण्यैः पुण्योदैश्च सरोवरैः । सुवर्णपर्वतैर्नैकैस्तथा रजतपर्वतैः ॥ ७४
 नानारत्नप्रभासैश्च नैकैश्च मणिपर्वतैः । हरितालपर्वतैर्नैकैस्तथा हिङ्गुलकाश्चनैः ॥ ७५
 शुद्धैर्मनःशिलाजालैर्भास्वरैररुणप्रभैः । नानाधातुविचित्रैश्च नैकैश्च मणिपर्वतैः ॥ ७६
 पूर्णा वसुमती सर्वा गिरिभिर्नैकविस्तरैः । नदीकन्दरशैलाढ्यैर्नैकैश्चित्रसानुभिः ॥ ७७
 (* तेषु शैलसहस्रेषु नानावर्णेषु नित्यशः । दैत्यदानवगन्धर्वयक्षाणां च महालयैः ।)
 इत्येवमचलैर्धुक्तैर्दैत्यराक्षससाधुभिः । किंनरोरगगन्धर्वैर्विचित्रैः सिद्धचारणैः ॥ ७९
 गन्धर्वैरप्सरामिश्च सेविता नैकविस्तराः । पुण्यकृद्भिः समाकीर्णाः कंसराकृतयो नगाः ८०
 गिरिजालं तु तन्मेरोः सिद्धलोकमिति स्मृतम् । चित्रं नानाश्रयोपेतं प्रचारं सुकृतात्मनाम् ॥
 नात्युग्रकर्मासिद्धानां प्रतिमा मध्यमाः स्मृताः । स हि स्वर्ग इति ख्यातः क्रमस्त्वेव प्रकीर्तितः ॥
 चतुर्मुहूर्त्वादीपवती सेयमुर्वी प्रकीर्तिता । नानावर्णप्रमार्णैर्ह नानावर्णवर्लैस्तथा ॥ ८३
 नानाभक्ष्यान्नपानैश्च नानाच्छादनभूषणैः ॥ प्रजाविकारैर्विविधैश्चित्रैरध्युपितैः सह ॥ ८४
 चत्वारो नैकवर्णाढ्या महाद्वीपाः परिश्रुताः । भद्राश्च भरताश्चैव केतुमालाश्च पश्चिमाः ॥
 उत्तराः कुरवश्चैव कृतपुण्यप्रतिश्रयाः ॥ ८५
 सैषा चतुर्मुहूर्त्वादीपा नानाद्वीपसमाकुला । पृथिवी कीर्तिता कृत्स्ना पद्माकारा मया द्विजाः ॥ ८६
 तदेषा सान्तरद्वीपा सशैलवनकानना । पद्मेत्यभिहिता कृत्स्ना पृथिवी बहुविस्तरा ॥ ८७
 सत्रहस्रसदनं लोकं सदेवासुरमानुषम् । त्रिलोकमिति विख्यातं यत्सत्त्वैर्व्यवहार्यते ॥ ८८
 चन्द्रादित्यावतप्तं यत्तज्जगत्परिगीयते । गन्धवर्णरसोपेतं शब्दस्पर्शगुणान्वितम् ॥ ८९
 तं लोकपद्मं श्रुतिभिः पद्ममित्यभिधीयते । एष सर्वपुराणेषु क्रमः सुपरिनिश्चितः ॥ ९०
 शतै श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्तेऽनुवहपादे भुवनविन्यासो नामैकवर्षारिंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः — ३१०४

अथ द्विचतुर्विंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच —

- सरोवरेभ्यः पुण्योदा देवनद्यो विनिर्गताः । सुमहौघतोया नद्यश्च ताः शृणुध्वं यथाक्रमम् ॥ १
 आकाशाम्भोनिधेयोऽसौ सोम इत्यभिधीयते । आधारः सर्वभूतानां देवानाममृताकरः ॥ २
 तस्मात्प्रवृत्ता पुण्योदा नदी ह्याकाशगामिनी । सप्तमेनानिलपथा प्रयाता त्रिमलोदका ॥ ३
 सा ज्योतिषि निवर्तन्ती ज्योतिर्गणनिषेविता । ताराकोटिसहस्राणां नभसश्च समायता ॥ ४
 माहृद्रेण गजेन्द्रेण आकाशपथयायिना । क्रीडिता ह्यन्तरतले या सा विक्षोभितोदका ॥ ५

* धनुश्चिह्नान्तगतप्रथम. क. ग. द. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ ग. द. 'विधिः सि' । २ क. 'र्णाया म' । ३ ग. द. 'निष्ठितः ।

(भुवनविन्यासः)

नैर्कैर्विमानसंघातैः प्रकामद्भिर्नगस्तलम् । सिद्धैरुपस्पृष्टजला महापुण्यजला शिवा ॥	६
वायुना प्रेर्यमाणा च अनेकाभोगगामिनी । परिवर्तत्यहरहो य(हर्ष)था सूर्यस्तथैव सा ॥	७
चत्वार्यशीतिप्रतला योजनानां समन्ततः । वेगेन कुर्वती मेरुं सा प्रयाता मद्रक्षिणम् ॥	८
विभिद्यमाना सलिलैस्तेजसेनानिलेन च । मेरोरुत्तरकूटेषु पतिताऽथ चतुर्धापि ॥	९
मेरुकूटतटान्तेभ्य उरुकूटेषु निवर्तिता । विकीर्यमाणसलिला चतुर्धा संसृतोदका ॥	१०
षष्टियोजनसाहस्रं निरालम्बनमम्बरम् । निपपात महाभागा [शमेरोस्तस्य चतुर्दिशम् ॥	११
सा चतुर्ध्वभितश्चैव महापादेषु शोभना । पुण्या मन्दरपर्णेण पतिता हि महानदी ॥	१२
पूर्वेणांशेन देवानां सर्वसिद्धैर्गणालयम् । सुवर्णचित्रकटकं नैकनिर्झरकन्दरम् ॥	१३
प्लावयन्ती शैलैः चन्द्रं चान्द्रकन्दरम् । वसपतापशपनैरनेकैः स्फाटिकोदकैः ॥	१४
तथा चैत्ररथं रम्यं प्लावयन्ती मद्रक्षिणम् । प्रविष्टा ह्यम्बरनदी ह्यहणोदसरोवरम् ॥	१५
अहणोदान्निटत्ताऽथ शीतान्ते रम्यनिर्झरे । शैले सिद्धगणावासे निपपात सुगामिनी ॥	१६
सीता नाम महापुण्या नदीनां प्रवरा नदी । सा निकुञ्जनिरुद्धा तु अनेकाभोगगामिनी ॥	१७
शीतान्तगिखराद्गुप्ता मुकुञ्जे वरपर्वते । निपपात महाभागा तस्मादपि सुमञ्जसम् ॥	१८
तस्मान्माल्यवतं शैलं भावयन्ती वराणा । वैरुहं समनुनासा वैकङ्कान्मणिपर्वतम् ॥	१९
मणिपर्वतान्महाशैलमृपभं नैरुकन्दरम् ॥	१९
एवं शैलसहस्राणि दारयन्ती महानदी । पतिताऽथ महाशैले जडरे सिद्धसेविते ॥	२०
तस्मादपि महाशैलं देवकूटं तरङ्गिणी । तस्य कृशिसमुद्रान्ता क्रमेण पृथिवीं गता ॥	२१
सैवं स्थलीसहस्राणि शैलराजशतानि च । वनानि च विचित्राणि सरांसि विविधानि च ॥	२२
प्लावयन्ती महाभागा] विस्फारेष्ववलोकदा । नदीसहस्रानुगता प्रवृत्ता च महानदी ॥	२३
भद्राभं समहादीपं प्लावयन्ती वरापगा । प्रविष्टा ह्यर्णवं पूर्वं पूर्वं द्वीपे महानदी ॥	२४
दक्षिणेऽपि मय्या या शैलेन्द्रे गन्धमादने । वित्रैः मपार्तविविधैर्नैकविस्फामितादका ॥	२५
तद्ग्रन्थमादनवनं नन्दनं देवनन्दनम् । प्लावयन्ती महाभागा प्रयाता सा मद्रक्षिणम् ॥	२७
नाम्ना दालकनन्देति सर्वलोकेषु विश्रुता । प्रविष्टात्पुत्तरसरो मानसं देवमानमम् ॥	२७
मानसान्छैलराजानं रम्यं विशिष्यं गता । त्रिफटाच्छैलशिखरात्कलिङ्गशिखरं गता ॥	२८
कलिङ्गशिखराद्गुप्ता रुचकं निपपात सा । रुचकाक्षिपथं प्राप्ता ताम्राभं निपधादपि ॥	२९
ताम्राभशिखराद्गुप्ता गता श्वेतोदरं गिरिम् । तस्मान्मुमुक्षुं शैलेन्द्रं वसुधारं च पर्वतम् ॥	३०
देवकूटं गता नसुगादेवशृङ्गे सती गता । तस्माद्गता महाशैले तत्रापि पिशाचकम् ॥	३१
पिशाचकाच्छैलवगत्यश्चकूटं गता पुनः । पञ्चकूटाणु कलामं देवावातं शिलोद्ययम् ॥	३२
तस्य कृशियु रिभ्रान्ता नैरुकन्दरसानुषु । [नैरुपपन्न्युनमनदी निपपाताचलोत्तमे ॥	३३
सैवं शैलसहस्राणि दारयन्ती महानदी] स्थलीशतान्यनेकानि प्लावयन्त्यानुगामिनी ॥	३४
वनानां च सशराणि कन्दराणां शतानि च । प्लावयन्ती महाभागा प्रयाता दक्षिणोदधिम् ॥	३४

* मन्वन्विमानसंघातयोः क. पु. १३० १३११ । + भुवनविन्याससंघातयोः घ. पुस्तके नास्ति ।

१. द. दक्षिणोदधिम् । २. द. विविधानि । ३. द. शैलेन्द्रम् । ४. द. शैलेन्द्रं वसुधारं च पर्वतम् । ५. द. विविधानि ।

रम्या योजनविस्तीर्णा शैलकुक्षिपु संवृता । या धृता देवदेवेन शंकरेण महात्मना ॥	३६
पावनी द्विजशार्दूल घोराणामपि पाप्मनाम् । शंकरस्याङ्गसंस्पर्शान्महादेवस्य धीमतः ॥	
द्विगुणं पवित्रसलिला सर्वलोके महानदी ॥	३७
अनुशैलं समस्ताच्च निर्गता बहुभिर्मुखैः । अथोऽन्येनाभिधानेन ख्याता नद्यः सहस्रशः ॥	३८
तस्माद्धिमवतो गङ्गा गता सा तु महानदी । एवं गङ्गेति नाम्ना हि प्रकाशा सिद्धसेविता ॥	३९
धन्यास्ते सत्तमा देशा यत्र गङ्गा महानदी । रुद्रसाध्यानिलादित्यैर्जुष्टतोया र्यशोवती ॥	४०
महापादं प्रवक्ष्यामि मेरोरपि हि पश्चिमम् । नानारत्नाकरं पुण्यं पुण्यकृद्धिर्निषेवितम् ॥	४१
विपुलं शैलराजानं विपुलोदरकन्दरम् । नितम्बकुञ्जकटकैर्विमलैर्मण्डितोदरम् ॥	४२
अपि या उयवकस्यैषा त्रिदशैः सेवितोदका । वायुदेगा गताभोगा लतैव भ्रामिता पुनः ॥	४३
मेरुकूटतटाद्वष्टा महतैः स्वादितोदका । विस्तीर्यमाणसलिला निर्मलांशुकसंनिभा ॥	४४
तस्य कूटेऽम्बरनदी सिद्धचारणसेविता । प्रदक्षिणमथाऽऽवृत्त्य पतिता सांनुगामिनी ॥	४५
देवभ्राजं महाभ्राजं सर्वभ्राजं महावनम् । प्लावयन्ती महाभागा नानापुष्पाफलोदका ॥	४६
प्रदक्षिणं प्रकुर्वाणा नानावनविभूषिता । प्रविष्टा पश्चिमसरः सितोदं विमलोदकम् ॥	४७
सा सितोदाद्विनिष्क्रान्ता सुपक्षं पर्वतं गता । सुपक्षतस्तु पुण्योदात्ततो देवर्षिसेविता ॥	४८
सुपक्षकूटतटगा तस्माच्च संशितोदका । निपपात महाभागा रमण्यं शिखिपर्वतम् ॥	४९
शिखेश्व पर्वतोत्कङ्कं कङ्काद्वैदूर्यपर्वतम् । वैदूर्यात्कपिलं शैलं तस्माच्च गन्वमादनम् ॥	५०
तस्माद्द्विरिवरात्प्राप्ता पिञ्जरं वरपर्वतम् । पिञ्जरात्सरसं याता तस्माच्च कुमुदाचलम् ॥	५१
मधुपन्तं जनं चैव मुकुटं च शिलोचयम् । मुकुटाच्छैलशिखरात्कृष्णं याता महागिरिम् ॥	५२
कृष्णाच्छ्रेतं महाशैलं महानगानिषेवितम् । श्वेतात्सहस्राशेखरं शैलेन्द्रं पतिता पुनः ॥	५३
अनेकाभिः स्रवन्तीभिराप्यायितजला शिवा । एवं शैलसहस्राणि सादयन्ती महानदी ॥	
पारिजाते महाशैले निपपाताऽऽशुगामिनी ॥	५४
अनेकनिर्झरनदी गुहासानुषु राजते । तस्य कुक्षिपद्मेकासु भ्रान्ततोया तरङ्गिणी ॥	५५
व्याह्न्यमानसंवेगा गण्डशैलरनेकशः । संविद्यमानसलिला गता च धरणीतले ॥	५६
केतुमालं महाद्वीपं नानाम्लेच्छगणैर्युतम् । प्लावयन्ती महाभागा प्रयाता पश्चिमार्णवम् ॥	५७
सुवर्णाचित्रपार्श्वे तु सुपार्श्वेऽप्युत्तरे गिरौ । मेरोश्चित्रमहापादे महासंच्चनिषेविते ॥	५८
मेरुकूटतटाद्वष्टा पवनेनेरितोदका । अनेकाभोगवैक्राद्री क्षिप्पर्मार्गे नभस्तले ॥	५९
षष्टियोजनसाहस्रे निरालम्बेऽम्बरे शुभे । विकीर्यमाणा मालेव निपपात महान्दी ॥	६०
एवं कूटतटैर्भ्रष्टा नैकेर्देवर्षिसेवितैः । विकीर्यमाणमालिला नैकपुष्पोद्बुपोत्कचा ॥	६१
नानारत्नवनोद्देशमरुण्यं सवितुर्धनम् । महावनं महाभागा प्लावयन्ती प्रदक्षिणम् ॥	६२
सरोवरं महापुण्यं महाभागनिषेवितम् । तत्राऽऽविवेश कल्याणी महाभद्रं सितोदका ॥	६३

१ घ. 'पु विस्तृता' । २ ग. घ. 'लोहम्' । ३ क. ग. ट. 'नुत्तल' । ४ ट. 'भन्यान्त्ये' । ५ क. 'म्यादित्र' ।
 ६. 'भ्रा वै म' । ७ क. परस्वती । ८ घ. ट. 'वेगता' । ९ ग. 'भोगल' । १० ग. घ. क. 'तेवमिलभूमिता' । मे ।
 ११ क. सा तु गा' । १२ ट. 'दत्ता' । सा । १३ घ. ट. 'तारकाकं काकादे' । १४ ग. घ. 'शानाम' । १५ ग. घ. क.
 १६ क. 'मानान' । ग. क. 'मादेन' । १७ क. 'दिता' । नि' । १८ ग. घ. ट. 'प्योत्तमोरुदा । नानार' ।
 १९ ग. घ. ट. 'दक्षम् । भ' ।

(भुवनविन्यासः)

भद्रसोमेति नाम्ना हि महापारा महाजवा । महानदी महापुण्या महाभद्रा त्रिनिर्गता ॥	६४
नैकजिह्वारवमादया शङ्खकूटतटे तु सा । तत्र कूटे गिरितटे निपपाताऽऽशुगामिनी ॥	६५
शङ्खकूटतटाद्भ्रष्टा पपात वृषपर्वतम् । वृषपर्वतोद्दत्सगिरिं नामशैलं ततो गता ॥	६६
तस्मान्नीलं नगश्रेष्ठं संपाप्ता वर्षपर्वतम् । नीलात्कापिञ्जलं चैव इन्द्रनीलं च निम्नगा ॥	६७
ततः परं महानीलं हेमशृङ्गं च सा ययौ । हेमशृङ्गाद्रता श्वेतं श्वेताञ्च सुनगं ययौ	६८
सुनगाच्छतशृङ्गं च संपाप्ता सा महानदी । शतशृङ्गान्महाशैलं पुष्करं पुष्पमण्डितम् ॥	६९
पुष्कराच्च महाशैलं द्विराजं सुमहाबलम् । वराहपर्वतं तस्मोन्मयूरं च शिलोच्चयम् ॥	७०
मयूराच्चैकशिखरं कन्दरोदरमण्डितम् । जातुधिं शैलशिखरं निपपाताऽऽशुगामिनी ॥	७१
एवं गिरिसहस्राणि दारयन्ती महानदी । त्रिशृङ्गं शृङ्गकलिलं मर्यादापर्वतं गता ॥	७२
त्रिशृङ्गतटाविभ्रष्टा महाभागनिपेविता । मेरुकूटतटाद्भ्रष्टा पवनेनेरितोदका ॥	७३
वीरुधं पर्वतवरं पपात विमलोदका । प्लावयन्ती महाभाना प्रयाता पश्चिमार्णवम् ॥	७४
सुवैर्णभ्रुवि पार्श्वे तु सुपार्श्वेऽप्युत्तरे गिरौ । मेरोश्चिने महापादे महासत्त्वनिपेविते ॥	७५
कन्दरोदरविभ्रष्टा तस्मादपि तरङ्गिणी । नैकभोगा पंपातोर्वा चिण्णुष्योर्द्वेषोत्कचा ॥	७६
प्लावयन्ती प्रमुदिता उत्तरान्सा कुरुञ्जिवा । महादीपस्य मध्येन प्रयाता सोत्तरार्णवम् ॥	७७
एवं तास्तु महानद्यश्चतस्रो विमलोदकाः । महागिरितटभ्रष्टाः संपयाताश्चतुर्दिशम् ॥	७८
तत्सैयं कथितप्राया पृथिवी बहुविस्तरा । मेरुशैलमहाकीर्णाऽविशैश्च सर्वतोदिशम् ॥	७९
चतुर्महाद्वीपवती चतुराक्रीडकानना । चतुष्केतुमहावृक्षा चतुर्वरसैरस्वती ॥	८०
चतुर्महाशैलवती चतुरोरगसंश्रया । अष्टोत्तरमहाशैला तथाऽष्टवरपर्वता ॥	८१

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनाविन्यासो नाम द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१३८५

अथ त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

गन्धमादनपार्श्वे तु स्फीता चोपरि गण्डिका । द्वात्रिंशतं सहस्राणि योजनैः पूर्वपश्चिमा ॥	१
अस्याऽऽयामश्चतुर्दशसहस्राणि प्रमाणतः । तत्र ते शुभकर्माणः केतुमालाः परिभ्रुताः ॥	२
तत्र काला नराः सर्वे महासत्त्वा महाबलाः । स्त्रियश्चोत्पन्नपनाभाः सर्वास्ताः प्रियदर्शनाः ॥	३
तत्र दिव्यो महावृक्षः पनसः पद्मसाश्रयः । ईश्वरो ब्रह्मणः पुत्रः कामचारी मनोजवः ॥	४
तस्य पीत्वा फलरसं जीवन्ति हि समायुतम् ॥	५
पार्श्वे माल्यवतश्चापि पूर्वे पूर्वा तु गण्डिका । आपामतोऽथ विस्ताराद्यथैवापरगण्डिका ॥	६

१ घ. क. जातधि । २ क. ग. 'ना । विदद् प' । क. 'का । वीदद् प' । ३ घ. क. 'वर्ण मु' । ४ ग. क. 'दुषो-
रूप । प्ना' । क. 'दुषोकरा प्ना' । ५ ग. विपृष्वात् । घ. विदृज्यात् । क. विमृष्वात् । ६ ग. घ. क. सरोवती ।
७ क. 'व्यस्तया' । ८ क. 'वेता' । ९ । १० ग. घ. क. 'न्ति वै वर्षायु' ।

रम्या योजनविस्तीर्णा शैलकुक्षिपु संवृता । या धृता देवदेवेन शंकरेण महात्मना ॥	३६
पावनी द्विजशार्दूल घोराणामपि पाप्मनाम् । शंकरस्याङ्गसंस्पर्शान्महादेवस्य धीमतः ॥	
द्विगुणं पवित्रसलिला सर्वलौके महानदी ॥	३७
अनुशैलं समस्ताच्च निर्गता बहुभिर्मुखैः । अथोऽन्येनाभिधानेन ख्याता नद्यः सहस्रशः ॥	३८
तस्माद्धिमवतो गङ्गा गता सा तु महानदी । एवं गङ्गेति नाम्ना हि प्रकाशा सिद्धसेविता ॥	३९
धन्यास्ते सत्तमा देशा यत्र गङ्गा महानदी । रुद्रसाध्यानिलादित्यैर्जुष्टतोया र्शशोवती ॥	४०
महापादं प्रवक्ष्यामि मेरोरपि हि पश्चिमम् । नानारत्नाकरं पुण्यं पुण्यकृद्भिर्निपेवितम् ॥	४१
विपुलं शैलराजानं विपुलोदरकन्दरम् । नितम्बकुञ्जकटकैर्विमलैर्मण्डितोदरम् ॥	४२
अपि या त्र्यम्बकस्यैषा त्रिदशैः सेवितोदका । वायुर्गता गताभौगा लतैव भ्रामिता पुनः ॥	४३
मेरुकूटतटाद्गुप्ता महतैः स्वादितोदका । विस्तीर्यमाणसलिला निर्मलांशुकसंनिभा ॥	४४
तस्य कूटेऽम्बरनदी सिद्धचारणसेविता । प्रदक्षिणमथाऽऽवृत्त्य पतिता सांनुगामिनी ॥	४५
देवभ्राजं महाभ्राजं सर्वभ्राजं महावनम् । प्लावयन्ती महाभागा नानापुष्पाफलोदका ॥	४६
प्रदक्षिणं प्रकुर्वाणा नानावनविभूषिता । प्रविष्टा पश्चिमसरः सितोदं विमलोदकम् ॥	४७
सा सितोदाद्विनिष्क्रान्ता सुपक्षं पर्वतं गता । सुपक्षतस्तु पुण्योदात्ततो देवर्षिसेविता ॥	४८
सुपक्षकूटतटगा तस्माच्च सांशितोदका । निपपात महाभागा रमण्यं शिखिपर्वतम् ॥	४९
शिखेश्व पर्वतोत्कङ्कं कङ्काद्वैदूर्यपर्वतम् । वैदूर्यात्कपिलं शैलं तस्माच्च गन्धमादनम् ॥	५०
तस्माद्भिरिवरात्प्राप्ता पिञ्जरं वरपर्वतम् । पिञ्जरात्सरसं याता तस्माच्च कुमुदाचलम् ॥	५१
मधुपन्तं जनं चैव मुकुटं च शिलोच्चयम् । मुकुटाच्छैलशिखरात्कृष्णं याता महागिरिम् ॥	५२
कृष्णाच्छैलं महाशैलं महानगानिपेवितम् । श्वेतात्सहस्राशिखरं शैलेन्द्रं पतिता पुनः ॥	५३
अनेकाभिः स्रवन्तीभिराप्यायितजला शिवा । एवं शैलसहस्राणि सादयन्ती महानदी ॥	
पारिजाते महाशैले निपपाताऽऽशुगामिनी ॥	५४
अनेकनिर्झरनदी गुहासानुषु राजते । तस्य कुक्षिष्णनेकासु भ्रान्ततोया तरङ्गिणी ॥	५५
व्याहन्यमानसंवेगा गण्डशैलैरनेकशः । संविद्यमानसलिला गता च धरणीतले ॥	५६
केतुमालं महाद्वीपं नानाम्लेच्छगणैर्युतम् । प्लावयन्ती महाभागा प्रयाता पश्चिमार्णवम् ॥	५७
सुवर्णाचित्रपार्श्वे तु सुपार्श्वेऽप्युत्तरे गिरौ । मेरोश्चित्रमहापादे महासत्त्वनिपेविते ॥	५८
मेरुकूटतटाद्गुप्ता पवनेनरितोदका । अनेकाभोगैर्वैक्राङ्गी क्षिप्यमाणे नभस्तले ॥	५९
पण्डियोजनसाहस्रे निरालम्बेऽम्बरे शुभे । विकीर्यमाणा मालेव निपपात महानदी ॥	६०
एवं कूटतटैर्भ्रष्टा नैकेर्देवर्षिसेवितैः । विकीर्यमाणसलिला नैकपुष्पोद्भुपोत्कचा ॥	६१
नानारत्नवनोद्देशमरण्यं सवितुर्यनम् । महावनं महाभागा प्लावयन्ती प्रदक्षिणम् ॥	६२
सरोवरं महापुण्यं महाभागनिपेवितम् । तत्राऽऽविवेश कल्याणी महाभद्रं सितोदका ॥	६३

१ घ. 'पु विस्तृता । २ ग. घ. 'लोहम्' । ३ क. ग. ट. 'नृशील । ४ ड. 'अन्यान्ये' । ५ क. 'भ्रान्तिप्र' ।
 ६. 'भ्रा वै प्र' । ६ क. यशस्वती । ७ घ. ड. 'वेगगता' । ८ ग. 'भोगल' । ९ ग. घ. ड. 'तेवनिलभ्रमिता । मे' ।
 १० क. सा तु गा' । ११ ड. 'दका । सा । १२ घ. ड. 'तारकाक काकाद्वै' । १३ ग. घ. 'हानाग' । १४ न. घ. ड.
 श्वक्राङ्गी । १५ क. 'मानान' । ग. ड. 'मानेन' । १६ ड. 'विता । वि' । १७ ग. घ. ड. 'प्लोद्भुमोत्कचा । नानार' ।
 १८ ग. घ. ड. 'दकम् । भ' ।

(भुवनविन्यासः)

समृद्धराष्ट्रं स्फीतं च नानाजनपदाकुलम् । नानादृशवनोद्देशं नानानगसुवेष्टितम् ॥ ३३
 नरमारीगणाकीर्णं नित्यं प्रमुदितं शिवम् । बहुधान्यवनोपेतं नानानृपतिपालितम् ॥ ३४
 उपेतं कीर्तनशतैर्नानारत्नाकराकरम् ॥
 तस्मिन्देसे समाख्याता हेमशङ्खदलप्रभाः । महाकाया महावीर्याः पुरुषाः पुरुषर्षभाः ॥ ३५
 संभाषणं दर्शनं च समस्थानोपसेवनम् । देवैः सह महाभागाः कुर्वते तत्र वै मजाः ॥ ३६
 दश वर्षसहस्राणि तेषामायुः प्रकीर्तितम् । धर्माधर्मविशेषश्च न तेष्वस्ति महात्मसु ॥
 आर्हिता सत्यवाक्यं च प्रकृत्यैव हि वर्तते ॥ ३७
 ते भवत्या शंकरं देवं गौरीं परमवैष्णवीम् । इज्यापूजानमस्कारांस्ताभ्यां नित्यं प्रयुञ्जते ॥ ३८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥

भादितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३२२३

अथ अतुल्यत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

निसर्गे एव विख्यातो भद्राश्वानां यथार्थवत् । शृणुध्वं केतुमालानां विस्तरेण प्रकीर्तनम् ॥ १
 निपथस्याचलेन्द्रस्य पश्चिमस्य महात्मनः । पश्चिमेन हि यत्तत्र दिक्षु सर्वासुं कीर्तितम् ॥ २
 कुलाचलानां सप्तानां नदीनां च विशेषतः । तथा जनपदानां च विस्तरं श्रोतुमर्हथ ॥ ३
 विशालः कम्बलः कुण्डो जयन्तो हरिपर्वतः । अशोको वर्धमानश्च सप्तैरे कुलपर्वताः ॥ ४
 तेषां प्रसूतिरन्येऽपि पर्वता बहुविस्तराः । कोटिकोटिशता श्रेयाः शनशोऽथ सहस्रशः ॥ ५
 तैर्विमिश्रा जनपदा नानाजातिसमांकुलाः । नानाप्रकारविशेषास्त्वनैकनृपपालिताः ॥ ६
 ते नामधेयैर्विक्रान्ता विविधाः प्रथिता भुवि । अध्यासिता जनपदैः कीर्तनैश्च विधुपिताः ॥ ७
 [+ तेषां सनामधेयानि राष्ट्राणि विविधानि च । गिर्यन्तरनिविष्टानि समेषु विपमेषु च ॥ ८
 यथेह कथिताः पौरा गोमर्जुष्वकपोतकाः] । तत्सुप्तो अमरा यथा माहेयाचलफूटकाः ॥ ९
 सुमौलाः स्तावकाः क्रौञ्चाः फुण्णाङ्गमणिपुञ्जकाः । शूद्रकम्बलर्षापीयाः समुद्रान्तरकास्तथा ॥
 करम्भवाः कुचाः श्वेताः सुवर्णकटकः शुभाः । श्वेताङ्गाः फुण्णापादाश्च विदेशः कपिलकर्णिकः
 अत्याकरालगज्ज्वाला हीनानो वनपातकाः । महिमाः कुम्भदाभाथ कापाटाः सहोत्कचाः ॥
 धुनकासा मरानासा वनासगजभूमिकाः । करञ्जमञ्जमा वाहाः क्षिप्रिण्टीपाण्डुभूमिकाः ॥ १३
 कुबेरा भूमजा जैङ्गा वङ्गा राजीवकोकिलाः । वाचाङ्गाथ महाङ्गाथ मधौरेयाः सूरेचकाः ॥ १४

* इदमर्थं भादितं यं पुराणके । + अतुल्यत्वारिंशोऽध्यायः । भुवनके नाम्नि च ।

१ ग. घ. व. 'नरपत्तनम्' । २ ग. घ. व. 'श्री भद्रमविन' । ३ घ. व. ही। ४ घ. व. 'शुष्याः क' । ५ घ. 'सा भ्राम' । ६ घ. 'निपुण' । ७ घ. व. 'श्रेयाः' । ८ ग. घ. व. 'देव' । ९ ग. विरा. क' । घ. विरा. । व. विरा. क' । १० ग. घ. 'दाः । प्राश' । व. 'का' । उपास' । ११ ग. घ. व. 'नदान' । १२ घ. पुष्पाण । १३ घ. 'जङ्गा' ।

भद्राश्वास्तत्र विज्ञेया नित्यं मुदितमानसाः । भद्रं सालवनं तत्र कालौघ्राश्च महाद्रुमाः ॥ ६
 तत्र ते पुरुषाः श्वेता महासत्त्वा महाबलाः । स्त्रियः कुमुदवर्णाभाः सुन्दर्यः प्रियदर्शनाः ॥ ७
 चन्द्रप्रभाश्चन्द्रवर्णाः पूर्णचन्द्रनिभाननाः । चन्द्रशीतलर्गोत्र्यश्च स्त्रियश्चोत्पलगन्धिकाः ॥ ८
 दश वर्षसहस्राणि तेषामायुर्निरामयम् । कालाञ्जस्य रसं पीत्वा सर्वदा स्थिरयौवनाः ॥ ९

अपय ऊचुः—

प्रमाणं वर्णमायुश्च याथातथ्येन कीर्तितम् । चतुर्णामपि द्वीपानां समीसान् तु विस्तरात् ॥ १०

सूत उवाच—

भद्राश्वानां यथा चिह्नं कीर्तितं कीर्तिवर्धनाः । तच्छृणुध्वं तु कात्स्न्येन पूर्वभिद्धैरुदाहृतम् ॥ ११
 देवकूटस्य सर्वस्य मथितस्येह यत्परम् । पूर्वेण दिक्षु सर्वासु यथान्वयं प्रकीर्तितम् ॥ १२
 कुलाचलानां पश्चानां नदीनां च विशेषतः । तथा जनपदानां च यथादृष्टं यथाश्रुतम् ॥ १३
 सैवालो वर्णमालाग्रः कोरञ्जश्चाचलोत्तमः । श्वेतवर्णश्च नीलश्च पश्चैते कुलवर्धनाः ॥ १४
 तेषां प्रसूतिरन्येऽपि पर्वता बहुविस्तराः । कोटिकोटिः क्षितौ ज्ञेयाः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १५
 तैर्विमिश्रा जनपदैर्नानासत्समाकुलाः । नानाप्रकारजानीयास्त्वनेकनृपपालिताः ॥ १६
 नामधेयैश्च विक्रान्तैः श्रीमद्भिः पुरुपर्षभैः । अध्यासिता जनपदाः कीर्तनीयाश्च शोभिताः ॥ १७
 तेषां तु नामधेयानि राष्ट्राणि विविधानि च । गिर्गन्तरनिविष्टानि समेषु विपमेषु च ॥ १८
 तथा सुमङ्गलाः शुद्धाश्चन्द्ररान्ताः सुनन्दनाः । ब्रजका नीलमालेयाः सौवीरा विजयस्थलाः ॥ १९
 महास्यलाः सुकामाश्च महाकेशाः सुमूर्धजाः । वीररंहाः सोपसङ्गाः परिवायाः पराचकाः ॥ २०
 सैवैवता महानेत्राः सैवालास्तनपास्तथा । कुमुदाः शाकमुण्डाश्च उरःमकीर्णभौमकाः ॥ २१
 मोदका वत्सकाश्चैका वारोहो हारवामकाः । शङ्करुया भाविपन्द्राश्च उत्तरा हैमभौमकाः ॥ २२
 कुण्ठभौमाः सुभौमाश्च महाभौमाश्च कीर्तिताः । एते चान्ये च विख्याता नानाजनपदा मया ॥ २३
 ते पिवन्ति महापुण्यां महागङ्गां महानदीम् । भाद्रौ त्रैलोक्यविख्याता शीता शीताम्बुवाहिनी ॥ २४
 तथा च हंसवसतिर्महाचक्रा च निज्जगा । चक्रा ववत्रा च कौक्षी च सुरसा चापगोत्तमा ॥ २५
 शाखावती चेन्द्रनदी मैघा मङ्गारवाहिनी । कावेरी हरितोया च सोमावर्त्ता शतहदा ॥ २६
 पनमाला वसुपती पम्पा पम्पावती शुभा । सुवर्णा पञ्चवर्णा च तथा पुण्या वपुष्मती ॥ २७
 मणिवषा सुवषा च ब्रह्मभागा शिलाशिनी । कृष्णतोया च पुण्योदा तथा नागपदी शुभा ॥ २८
 शैवालिनी मणितटा सौरिोदा चारुणावती । तथा विष्णुपदी चैत्र महापुण्या महानदी ॥ २९
 हिरण्यवाहिनीला च स्कन्दमाला सुरावती । यामोदा च पताका च वेताली च महानदी ॥ ३०
 एता गङ्गा महानद्यो नायिकाः परिकीर्तिताः । धुद्रनद्यस्त्वसंख्याताः शतशोऽथ सदस्रशः ॥ ३१
 पूर्वद्वीपस्य वाहिन्यः पुण्यवत्यश्च कीर्तिताः । कीर्तनेनापि चैतासां पूतः स्यादिति मे मतिः ॥

१ ग. भद्राश्व । २ ग. क. 'लाञ्जस्य महाद्रुमः । त' । ३ ग. घ. क. 'महोत्तमा म' । ४ क. 'लाञ्जस्य' । ५ क. 'मासे न तु । ६ क. 'श्वे' । ७ क. 'लाया कोरञ्जाश्चलोत्तमाः । श्वे' । ८ प. क. 'वदना' । ९ ग. घ. क. 'न्ता शतस्रकाः । म' । १० क. 'श्वेते' । ११ प. 'सुवर्णाः । १२ प. क. 'तरंहा. सो' । १३ क. 'समवत्स' । १४ ग. घ. 'हा हरिता' । १५ क. 'राह हरिता' । १६ ग. क. 'कृष्णभौ' । १७ क. 'वती' । १८ ग. क. 'ली वेद' । १९ प. क. 'तोदा' । २० प. 'शीतोदा' । २१ ग. घ. 'वदना' ।

(भुवनविन्यासः)

समृद्धराष्ट्रं स्फीतं च नानाजनपदाशुलम् । नानावृक्षवनोद्देशं नानानगसुवेष्टितम् ॥ ३३
 नरमारीगणाकीर्णं नित्यं प्रमुदितं शिवम् । बहुधान्यवनोपेतं नानानृपतिपालितम् ॥
 उपेतं कीर्तनशतैर्नानारत्नाकराकरम् ॥ ३४
 तस्मिन्देसे समाख्याता हेमशङ्खदलप्रभाः । महाकाया महावीर्याः पुरुषाः पुरुषर्षभाः ॥ ३५
 संभायणं दर्शनं च समस्थानोपसेवनम् । देवैः सह महाभागाः कुर्वते तत्र वै प्रजाः ॥ ३६
 दश वर्षसहस्राणि तेषामायुः प्रकीर्तितम् । धर्माधर्मविशेषश्च न तेष्वस्ति महात्मसु ॥
 अहिंसा सत्यवाक्यं च प्रकृत्यैव हि वर्तते ॥ ३७
 ते भवत्या शंकरं देवं गौरौ परमवैष्णवीम् । इज्यापूजानमस्कारांस्ताभ्यां नित्यं प्रयुजते ॥ ३८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

भादितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३२२३

अथ चतुधत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

निसर्ग एष विख्यातो भद्राश्वानां यथार्थवत् । शृणुध्वं केतुमालानां विस्तरेण प्रकीर्तनम् ॥ १
 निपथस्याचलेन्द्रस्य पश्चिमस्य महात्मनः । पश्चिमेन हि यत्तत्र दिशु सर्वासुं कीर्तितम् ॥ २
 कुलाचलानां सप्तानां नदीनां च विशेषतः । तथा जनपदानां च विस्तरं श्रोतुमर्हथ ॥ ३
 विशालः कम्बलः कुण्डो जयन्तो हरिपर्वतः । अशोको वर्धमानश्च सप्तैरे कुलपर्वताः ॥ ४
 तेषां प्रसूतिरन्पेऽपि पर्वता बहुविस्तराः । कोटिकोटिशता ज्ञेयाः शनशोऽथ सहस्रशः ॥ ५
 तैर्विमिक्षा जनपदा नानाजातिसमाकुलाः । नानाप्रकारविशेषास्त्वेकनृपपालिताः ॥ ६
 ते नामधेयैर्विक्रान्ता विविधाः प्रथिता भुवि । अध्यासिता जनपदैः कीर्तनैश्च विभूषिताः ॥ ७
 [+ तेषां सनामधेयानि राष्ट्राणि विविधानि च । गिर्यन्तरनिविष्टानि समेषु विषमेषु च ॥ ८
 यथेह कथिताः पौरा गोगर्भुष्यकपोतकाः] । तत्सुखी भ्रमरा यथा माहेयाचलशूटकाः ॥ ९
 सुमौलाः स्तावकाः क्रौञ्चाः कुण्डाङ्गमणिपुञ्जकाः । शूटकम्बलमौपीयाः समुद्रान्तरकास्तथा ॥
 करम्भवाः कुचाः श्वेताः सुवर्णकटकः शुभाः । श्वेताङ्गाः कुण्डापादाश्च विहाः कपिलकार्णिकीः
 अत्याकरालगाञ्जाला हीनानी वनपातकाः । महिराः कुमुदाभाश्च कालपाटाः सहोत्कचाः ॥
 मुनकासा महानासा वनासगजभूमिकाः । करञ्जमञ्जमा चारुः किण्टिकण्ठीपाण्डुभूमिकाः ॥ १३
 कुवेरा भूमजा त्रैङ्गा वज्रा राजीवकोकिलाः । वाचाङ्गाश्च मराङ्गाश्च मधौमेयाः सुमेचकाः ॥ १४

* इत्यर्थे भादित ग पुस्तके । + धनुषिह न्तर्गतमन्यो च, पुस्तके नास्ति ।

१ ग. द. क. 'नरपतनम्' । २ ग. म. क. 'ते चतस्रः वन' । ३ प. क. गौरा च प. क. 'सुख्याः क' ।
 ५ क. 'या प्राम' । ६ क. 'निपुण' । ७ प. क. 'श्वेता' । ८ ग. म. क. 'शूटका' । ९ ग. विहा क' । प. विहा. ३ क.
 विहाः क' । १० ग. य. 'वा. । जरा' । ११ क. 'का । उरुका' । १२ ग. प. क. 'नामान' । १३ क. सुवर्णम् ।
 १४ प. जहा ।

पित्तलाः काचलाश्चैव श्रवणा मत्तकासिकाः । गोदावा वकुला वाङ्गा वङ्गकामोदकाः कलाः ॥
 ते पिबन्ति महाभागाः प्रथमां तु महानदीम् । सुवर्णां पुण्यसलिलां महानागनिपेविताम् ॥ १६
 कम्बलां तामसां श्यामां सुमेधां बकुलां नदीम् । विकीर्णां शिखिमालां च तथा दर्भावतीमपि ॥
 भद्रानदीं शुकनदीं पलाशां च महानदीम् । भीमां प्रभञ्जनां काञ्चीं पुण्यां चैव कुशावतीम् ॥
 दक्षां शाकवतीं चैव पुण्योदां च महानदीम् । (* चन्द्रावतीं सुमूलां च ऋषभां चाऽऽपगोत्तमाम्
 नदीं समुद्रमालां च तथा चम्पावतीमपि । एकाक्षां पुष्करां वाहां सुवर्णां नन्दिनीमपि ॥ २०
 कालिन्दीं चैव पुण्योदां भारतीं च महानदीम् । सीतोदापातिकां ब्राह्मीं विशालां च महानदीम्)
 पीवरीं कुम्भकारीं च रुपां चैवापगोत्तमाम् । महिषीं मानुषीं दण्डां तथा नदनदीं शुभाम् ॥ २२
 एताश्चान्याश्च पीयन्ते बह्व्यो हि सरितोत्तमाः + देवपिसिद्धचरिताः पुण्योदाः पापहाः शुभाः ॥
 नानाजनपदास्फीतं महापगाविभूषितम् । नानारत्नौघसंपूर्णं नित्यं प्रमुदितं शिवम् ॥ २४
 उदीर्णं धनधान्याढ्यैर्नरवासैः समन्ततः । संनिविष्टं महाद्वीपं पश्चिमं सुकृतात्मनाम् ॥
 निसर्गः केतुमालानामेष वः परिकीर्तितः ॥ २६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३२३८

अथ पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

शशिपायन उवाच—

पूर्वापरौ समाख्यातौ द्वौ देशौ नस्त्वया प्रभो । उत्तराणां च वर्षाणां दक्षिणानां च सर्वशः ॥
 आचक्ष्व नो यथातथ्यं ये च पर्वतवासिनः ॥ १

सूत उवाच—

दक्षिणेन तु श्वेतस्य नीलस्यैवोत्तरेण तु । वर्षं रमणकं नाम जायन्ते तत्र मानवाः ॥ २
 सर्वर्तुकामदाः सत्त्वा शरादुर्गन्धवार्जिताः । शुक्लाभिजनसंपन्नाः सर्वे च मियदर्शनाः ॥ ३
 तत्रापि सुमहान्दिव्यो न्यग्रोधो रोहिणो महान् । तस्य पीत्वा फलरसं पिबन्तो वर्तयन्त्युत ॥
 दशं वर्षसहस्राणि शतानि दश पञ्च च । जीवन्ति ते महाभागाः सदा हृष्टा नरोत्तमाः ॥ ५
 उत्तरेण तु श्वेतस्य शृङ्गसाहस्य दक्षिणे । वर्षं हिरण्यतं नाम यत्र हिरण्यती नदी ॥ ६
 महाबलाः सुतेजस्का जायन्ते तत्र मानवाः । सर्वर्तुकामदाः सत्त्वा धनिनः मियदर्शनाः ॥ ७
 एकादश सहस्राणि वर्षाणां तेऽमितौघसः । आयुष्ममाणं जीवन्ति शतानि दश पञ्च च ॥ ८
 तस्मिन्वर्षे मरुत्सो सकुचः पद्मनाथयः । तस्य पीत्वा फलरसं तत्र जीवन्ति मानवाः ॥ ९
 श्रीणि शृङ्गवतः शृङ्गाण्युच्छ्रितानि मरुन्ति च । एकं मणिमयं तेषामेकं चैव हिरण्ययम् ॥
 सर्वरत्नमयं चैकं भवन्नेकपशोभितम् ॥ १०

* धनुविहान्तर्गतमन्व्यो यः पुस्तके नास्ति । + आपोऽयं पाठः ।

१ ग. द. 'तनाः का' । २ प. 'सवासि' । ३ ग. द. 'सुवर्णां पु' । ४ ग. द. 'बहुनां' । ५ प. 'दावमवि' ।
 ६. 'दावमावि' । ६ क. ग. 'न्यापेन' । ७ प. 'दशंपायन' ।

(भुवनविन्यासः)

- उत्तरस्य समुद्रस्य समुद्रान्ते च दक्षिणे । कुर्यस्तत्र तदूर्ध्वं पुण्यं सिद्धनिपेक्षितम् ॥ ११
- तत्र वृक्षा मधुफला नित्यं पुष्पफलोपमाः । वृक्षाणि च प्रसूयन्ते फलेष्वाभरणानि च ॥ १२
- सर्वकामफलास्तत्र केचिद्बृक्षा मनोरमाः । गन्धवर्णरसोपेतं प्रक्षरन्ति मधूक्षमम् ॥ १३
- अपरे क्षीरिणो नाम वृक्षास्तत्र मनोरमाः । ये क्षरन्ति सदा क्षीरं पद्मसं ह्यमृतोपमम् ॥ १४
- सर्वा मणिमयी भूमिः सूक्ष्मकाञ्चनवालुका । सर्वतः सुखसंस्पर्शा निष्पङ्का नीरुणा शुभा ॥ १५
- देवलोकाद्भ्युतास्तत्र जायन्ते मानवाः शुभाः । शुक्लाभिजनसंपन्नाः सर्वे च स्थिरयौवनाः ॥ १६
- मिथुर्गानि प्रसूयन्ते स्त्रियश्चात्मनोहराः । ते च तं क्षीरिणं वृक्षं पिवन्ति ह्यमृतोपमम् ॥ १७
- मिथुनं जायते सद्यः समं चैव विवर्धते । समं शीलं च रूपं च म्रियन्ते चैव ते समम् ॥ १८
- अन्योन्यमनुरक्ताथ चक्रयाकसधर्मिणः । अनामया ह्यशोकाथ मित्यं सुखनिपेक्षिणः ॥ १९
- त्रयोदश सहस्राणि शतानि दशपथ च । जीवन्ति ते महावीर्या न चान्पल्लीनिपेक्षिणः ॥ २०
- कुल्लुगामपि चैतेषां शृणुष्वं विस्तरेण तु । जारुधेः शैलराजस्याप्युचरेणोत्तरस्य हि ॥
- दिक्षु सर्वासु यद्यत्र कीर्त्यमानं विबोधत ॥ २१
- अनेकान्दरदरीगुहानिर्क्षरमण्डिता । नैककुञ्जवनोपेतौ चिर्प्रधातुविभूषितौ ॥ २२
- अनेकधातुकसिलौ सर्वधातुविभूषितौ । पुष्पमूलफलोपेतौ सिद्धचारणसेधितौ ॥ २३
- द्वाचप्येतौ सुमहान्तावुच्छिन्नौ कुलपर्वतौ । ताभ्यां कूटशतैर्नैकैस्तद्वीपमुपसेधितम् ॥ २४
- चन्द्रशान्तथ शैलश्रृङ्गःसूर्यकान्तथ सानुमान् । ययोर्मध्येन सा याता भद्रसीमा महानदी ॥ २५
- सहस्रशश्च नद्योऽन्याः प्रसन्नसुरसोदकाः । पर्याप्तोदाः कुल्लुगां हि स्नानपानावगाहनैः ॥ २६
- तथाऽन्याः क्षीरवाहिन्यो महानद्यः सहस्रशः । मधुमेरेयवाहिन्यो घृतवाहिन्य एव च ॥ २७
- दध्नः शतहृदाश्चान्यास्ततः स्वाद्वन्नपर्वताः । अमृतस्वातुकवपाणि फलानि विविधानि च ॥ २८
- गन्धवर्णरसादयानि मूलानि च फलानि च । पञ्चगोलर्नगानानि महागन्धानि सर्वशः ॥ २९
- नानावर्णप्रकाराणि पुष्पाणि च सहस्रशः । उपभोगसहस्राणि भद्राणि च महान्ति च ॥ ३०
- गन्धवर्णरसादयानि रसोपेतानि सर्वशः । तमालागुहगन्धानां चन्दनानां वनानि च ॥ ३१
- भ्रमरैरुपगीतानि प्रफुल्लानि सदैव च । वृक्षगुल्मलतादयानि वनानि सुसुखानि च ॥ ३२
- पद्मदैरुपगीतानि द्विभैथान्यैर्द्विजोत्तमाः । पन्नोत्पलवनादयानि सरांसि च सहस्रशः ॥ ३३
- भक्ष्यमाल्यसमृद्धाश्च बहुनाल्यानुलेपनाः । मनोरमुर्खैश्चित्रैः पक्षिसंघानिरूजिताः ॥ ३४
- शयनासनोपभोगाश्च अनेकगुणविस्तराः । विहारभूमयो रम्याः सर्वर्तुषु सुखमदाः ॥ ३५
- आक्रीडाः सर्वतः स्फीता मगिहेमपरिष्कृताः । शिलागृहा वृक्षगृहा वरेण्याः कदलीगृहा ॥ ३६
- लतागृहसहस्राणि मुंसुखानि समन्ततः । शुद्धशङ्खदलाभानि भूमिवेद्यमनानि च ॥ ३७
- तपनीपगदाक्षाणि मणिजालान्तराणि च । सुवर्णमणिचिन्नाणि सर्वत्र विपुञ्जानि च ॥ ३८
- महावृक्षसहस्राणि वरेण्यानि च सर्वशः । नानाकाराणि चासांमि सूक्ष्माणि सुसुखानि च ॥
- मृदङ्गवेणुपणववीणाद्या बहुविस्तराः । फलन्ति कल्पवृक्षाणां सहस्राणि वनानि च ॥ ४०

१ क. 'य जायते' । २ क. 'मनोरमि' । ३ क. 'सोपेति' । ४ म. प. क. 'प्रसूयन्ति' । ५ क. म. 'वित' । म.
६ प. क. 'ननुपानि' । ७ प. क. 'समर्धमि म' । ८ म. प. क. 'मुपागामप्रसन्नोत्तमि' । ९ प. क. 'श रसोत्त' ।
१० प. क. 'मुसुखानि' । ११ म. क. 'विदुष्यन्ते' । १२ म. प. 'पि रसोत्त' ।

सर्वत्रैव तथोद्यानं सर्वत्रैव हि तत्पुरम् । सर्वद्वीपप्रमुदितं नरनारीसमाकुलम् ॥	
प्रधाति चानिलस्तत्र नानापुष्पाधिवासितः ॥	४१
नित्यमङ्गमुखालहादस्तस्मिन्दीपे श्रमापहे । तत्र स्वर्गपरिभ्रष्टा जायन्ते हि नराः सदा ॥	
भोमं तदपि हि स्वर्गं तत्रापि च गुणोत्तमम् ॥	४२
चन्द्रकान्ता नरवराः श्यामौङ्काः पूर्वकूलजाः । श्यामावदाताः सुखिनः सूर्यकान्ता वराः प्रजाः	
तस्मिन्देशे नराः श्रेष्ठा देवसत्त्वपराक्रमाः । सदा विहारिणः सर्वे कामवृत्त्या सुवर्चसः ॥	४४
बलयान्नदकेयूरहारकुण्डलभूषिताः । स्रग्विणश्चित्रमुकुटाश्चित्राच्छादनवाससः ॥	४५
अजीर्णयौवनधराः सुप्रियाः प्रियदर्शनाः । प्रजा वर्षसहस्राणि जीवन्ति सुबहून्युत ॥	४६
न ताः प्रसवधर्मिण्यो न वंशर्मक्षयो विधिः । मिथुनं जायते वृक्षाद्युपक्षमपनीदृशम् ॥	४७
सामान्यविभवाः सर्वे ममत्वपरिवर्जिताः । न तत्र विद्यते धर्मो नाधर्मः संप्रवर्तते ॥	४८
न व्याधिर्न जरा तत्र न दुर्मेधा न च क्लमः । पूर्णे काले विनश्यन्ति जलबुद्बुद्बुवश्च ते ॥	४९
एवमत्यन्तसुखिनः सर्वदुःखविवर्जिताः । रक्ता धर्मं न पश्यन्ति दुःखाद्धर्मोऽभिजायते ॥	५०
उत्तराणां कुरूणां तु पार्श्वे श्येपं तु दक्षिणे । समुद्रमूर्धिमालाढ्यं नानास्वरविभूषितम् ॥	५१
पञ्चयोजनसाहस्रमतिक्रम्य सुरालयम् । चन्द्रद्वीपमिति ख्यातं चन्द्रमण्डलसंस्थितम् ॥	५२
सहस्रयोजनानां तु सर्वतःपरिमण्डलम् । नानापुष्पफलोपेतं समृद्ध्या परया युतम् ॥	
शतयोजनविस्तीर्णमुच्छ्रितं तावदेव तु ॥	५३
तस्य मध्ये गिरिवरः सिद्धचारणसेवितः । चन्द्रतुल्यप्रभैः कान्तैश्चन्द्राकारैः सुलक्षणैः ॥	५४
श्वेतवैदूर्यकुमुदशिश्रोऽसौ कुमुदप्रभः । अनेकचित्रकोद्यानो नैकनिर्झरकन्दरः ॥	
महासानुदरीकुञ्जैर्विविधैः समलंकृतः ॥	५५
तस्माच्छैलान्महापुण्या चन्द्रांशुविमलोदका । भवहृत्युत्तमगदी चन्द्रावर्ता तरङ्गिणी ॥	५६
तत्र चन्द्रमसः स्थानं नक्षत्राधिपतेर्वरम् । सदाऽवतरते तत्र चन्द्रमा ग्रहनायकः ॥	५७
तत्र चन्द्रमसो नाम्ना शैलः स तु परिश्रुतः । चन्द्रद्वीपं महाद्वीपं प्रकाशं दिवि चेह च ॥	५८
तत्र चन्द्रप्रतीकाशाः पूर्णचन्द्रनिभाननाः । चन्द्रकान्ताः प्रजाः सर्वा विमलाश्चन्द्रदैवताः ॥	५९
अत्यन्तधार्मिकाः सौम्याः सत्यसंधाः सुतेजसः । प्रजास्तत्र सदाचारा दशवर्षशतायुषः	६०
पश्चिमेन तु द्वीपस्य पश्चिमस्य प्रकीर्तितम् । चतुर्योजनसाहस्रं समतीत्य महोदधिम् ॥	६१
दशयोजनसाहस्रं समन्तात्परिमण्डलम् । द्वीपं भद्राकरं नाम नानापुष्पोपशोभितम् ॥	६२
प्रभूतधनधोन्याढ्यमनेकनृपपालितम् । नित्यं प्रमुदितं स्फीतं महाशैलैश्च शोभितम् ॥	६३
तत्र भद्रासनं चायोर्नानारत्नैश्च मण्डितम् । तत्र विग्रहान्नायुः सदा पर्वसु पूज्यते ॥	६४
तपनीयसुवर्णाभास्तपनीयविभूषिताः । विराजन्तेऽगारमरुपास्तत्र चित्राम्बरस्रजः ॥	६५
वीर्यवन्तो महाभागाः पञ्चवर्षशतायुषः । सत्यसन्धा मुदा युक्ताः प्रजास्ता वायुदैवताः	६६
गुण उवाच—	
एवमेव निमर्गोऽयं नर्षाणां भारते यमे हिष्टः परमतत्त्वज्ञैर्भूयः किं कीर्तयामि ते ॥	६७

१ ग. घ. द. 'दिवसी तस्मिन्' । २ ग. घ. द. 'माङ्गः पूर्वकूलजाः' । ३ ग. घ. 'स्मिन्दीपे ग' । ४ ग. घ. 'प्रशुतोर्व' । ५ द. 'मनीर' । ६ घ. दु. 'पर्वो न जा' । ७ ग. घ. 'देहवैकुण्ठेशितोऽशुक्रमुदप्रभो' । ८ ग. घ. 'नामोर्व' । ९ घ. द. 'नानाज' । १० ग. घ. द. 'सुरो' । ११ ग. द. 'पान्मुत' । भा' ।

(भुवनावेन्यासः)

आख्यातं त्वेवमृषयः सूतपुत्रेण धीमता । उत्तरश्रवणे भूयः पप्रच्छस्तदनन्तरम् ॥

६८

• ऋषय उचुः—

यदिदं भारतं वर्षं यस्मिन्स्वायंभुवादयः । चतुर्दशैते मनवः प्रजासर्गे भवन्त्युत ॥

६९

एतद्वेदितुमिच्छामस्त्वन्नो निगद सत्तम । एतच्छ्रुत्वा वचस्तेषामब्रवील्लोमहर्षणः ॥

७०

पौराणिकस्तदा सूत ऋषीणां भावित्पनाम् । एतद्विस्तरतो भूयस्तानुवाच समाहितः

७१

सूत उवाच—

निसर्ग एष विरुपातः कुरूणां तु यथार्थवत् । भारतस्य तु वक्ष्यामि निसर्गं तं निबोधत ॥ ७२

पुण्यतीर्थे हिमवतो दक्षिणस्यातलस्य हि । पूर्वपश्चायतस्यास्य दक्षिणेन द्विजोत्तमाः ॥

७३

तथा जनपदानां च तिस्तरं श्रोतुमर्हथ । अत्र वो वर्णयिष्यामि वर्षेऽस्मिन्भारते प्रजाः ॥

७४

द्वे तु मध्यमं चित्रं शुभाशुभफलोदयम् । उत्तरं यत्समुद्रस्य हिमवदक्षिणं च यत् ॥

७५

वर्षं यद्भारतं नाम यत्रेयं भारती प्रजा । भरणाच्च प्रजानां वै मनुर्भरत उच्यते ॥

निरुक्ताचनाच्चैव वर्षं तद्भारतं स्मृतम् ॥

७६

ततः स्वर्गश्च मोक्षश्च मध्यश्चान्तश्च गम्यते । न खल्वन्यत्र मर्त्यानां भूमौ कर्म विधीयते ॥ ७७

भारतस्यास्य वर्षस्य नव भेदाः प्रकीर्तिताः । समुद्रान्तरिता ज्ञेयास्ते त्वगम्याः परस्परम् ॥ ७८

इन्द्रद्वीपः कसेरुश्च ताम्रवर्णी गभस्तिमान् । नागद्वीपस्तथा सौम्यो गन्धर्वस्तथ वारुणः ॥ ७९

अयं तु नवमस्तेषां द्वीपः सागरसंवृतः । योजनानां सहस्रं तु द्वीपोऽयं दक्षिणोत्तरम् ॥

८०

आयतो ह्याकुमारिवयादागङ्गाप्रभवाच्च वै । तिर्यगुत्तरविस्तीर्णः सहस्राणि नवैव तु ॥

८१

द्वीपो ह्युपनिविष्टोऽयं म्लेच्छैरन्तेषु नित्यशः । पूर्वं किराता ह्यस्यान्ते पश्चिमे यवनाः स्मृताः ॥

ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या मध्ये शूद्राश्च भागशः । इज्यायुद्धवणिज्याभिर्वर्तयन्तो ज्यवस्थिताः ॥

तेषां संव्यवहारोऽयं वर्तते तु परस्परम् । धर्मार्थकामसंयुक्तो वर्णानां तु स्वकर्मसु ॥

८४

संकल्पपञ्चमानां तु आश्रमाणां यथाविधि । इह स्वर्गापवर्गार्थं प्रवृत्तिर्येषु मानुषी ॥

८५

यस्त्वयं नवमो द्वीपस्तिर्यगायत उच्यते । कृत्स्नं जयति यो ह्येनं स सम्राडिह कीर्त्यते ॥

८६

अयं लोकस्तु वै सम्राडन्तरीक्षो विराट्स्मृतः । स्वराडन्यः स्मृतो लोकः पुनर्वक्ष्यामि विस्तरम्

सप्त चारिमन्सुपर्वाणो विश्रुताः कुलपर्वताः । महेन्द्रो मलयः सह्यः शुक्तिमानृक्षपर्वतः ॥

विन्ध्यश्च पारियात्रश्च रुसैते कुलपर्वताः ॥

८८

तेषां सहस्रशश्चान्ये पर्वतास्तु समीपगाः । अभिजाताः सर्वगुणा विपुलाश्चित्रमानवः ॥

८९

मन्दरः पर्वतश्चेष्टो वैहारो ददुरस्तथा । कौलादलः ससुरसो मनाको वैद्युतस्तथा ॥

९०

पानथमो नाम गिरिस्तथा पाण्डुरपर्वतः । मन्तुमस्थः कृष्णगिरिर्गोधनो गिरिरेव च ॥

९१

पुण्यगिर्पृञ्जयन्तौ च शैलो रैवतकस्तथा । श्रीपर्वतश्च कारुश्च कृत्शैलो गिरिस्तथा ॥

९२

अन्ये तेष्वयः परिव्राता हस्याः स्वरोपजीविनः । तैर्विमिश्रा जनपदा अयम्लेच्छाश्च नित्यशः

पीयन्ते यैरिमा नद्यो गङ्गा सिन्धुमरस्वती । शतशुश्रुन्द्रभागा च यमुनो सरयुस्तथा ॥

९४

इरावती वितस्ता च विपाशा दैविका रुद्रः । गोमती धृतपापा च वैहृदा च दण्डनी ॥

९५

कौशिकी च तृतीया तु निधीरा गण्डकी तथा । इक्षुलोहित इत्येता हिमवत्पार्दानःश्रुताः ॥

वेदस्मृतिर्वेदवती वृत्रघ्नी सिन्धुरेव च । वर्णाशा चन्दना चैव सतीरा महती तथा ॥ ९७
 पैरा चर्मण्वती चैव विदिशा वेत्रवत्यपि । शिप्रा ह्यवन्ती च तथा पारियात्राभवाः स्मृताः ॥९८
 शोणो महानदश्चैव नर्मदा सुमहाद्रुपा । मन्दाकिनी दशार्णा च चित्रकूटा तथैव च ॥ ९९
 तमसा पिप्पला श्रोणी करतोया पिशाचिको । नीलोत्पला विपाशा च जम्बुला बालुवाहिनी
 सितेरजा शुक्तिमती मरुणा त्रिदिवा क्रमात् । ऋक्षपादात्प्रसूतास्ता नद्यो मणिनिर्भोदकाः ॥
 तापी पयोष्णी निर्वन्ध्या मद्रा च निषधा नदी । वेन्वा वैतरणी चैव शितिबाहुः सुमुद्री ॥
 तोया चैव महागौरी दुर्गा चान्तशिला तथा । विन्ध्यपादप्रसूताश्च नद्यः पुण्यजलाः शुभाः ॥
 गोदावरी भीमरथी कृष्णा वैण्यथ वज्रला । तुङ्गभद्रा सुमयोगा कावेरी च तथाऽऽपगत ॥
 दक्षिणापथनद्यस्तु सहापादाद्देविःसृताः ॥ १०४
 कृतमाला ताम्रवर्णी पुष्पजात्युत्पलावती । मलयाभिजातास्ता नद्यः सर्वाः शतजलाः शुभाः
 त्रिसामा ऋतुकूल्या च इक्षला त्रिदिवा च या । लाङ्गूलिनी वंशधरा महेन्द्रतनयाः स्मृताः ॥
 ऋषीका सुकुमारी च मन्दगा मन्दवाहिनी । कृपा पलाशिनी चैव शुक्तिमत्प्रभवाः स्मृताः ॥
 सर्वाः पुण्याः सरस्वत्याः सर्वा गङ्गाः समुद्रगाः । विश्वस्य मातरः सर्वा जगत्पापहराः स्मृताः
 तासां नद्युपनद्योऽपि शतशोऽथ सहस्रशः । तास्त्वमे कृपाश्चालाः शालयाश्चैव सजाङ्गलाः ॥
 शूरसेना मद्रकारा बोर्धाः शतपथेश्वरैः । वत्साः किस्रणाः कुल्याश्च कुन्तलाः काशिकोशलाः
 अर्थेपाश्च तिलङ्गाश्च मगधाश्च वृकैः सह । मध्यदेशा जनपदाः प्रायशोऽपी प्रकीर्तिताः ॥ १११
 (*सहास्य चोत्तरार्धे तु यत्र गोदावरी नदी । पृथिव्यामिह कृत्स्नायां स प्रदेशो मनोरमः ॥
 [+तत्र गोवर्धनो नाम सुरराजेन निर्मितः) । रामप्रियार्थं स्वर्गोऽयं वृक्षा आपधयस्तथा ॥
 भरद्वाजेन मुनिना तत्प्रियार्थेऽवतारिताः । अन्तःपुरवनोद्देशस्तेन जज्ञे मनोरमः] ॥ ११४
 बाह्रीका वाँटधानाश्च आभीराः कालतोयकाः । अपरीताश्च शूद्राश्च पैर्हवाश्चर्मखण्डिकाः ॥११५
 गान्धारा यवनाश्चैव सिन्धुसौवीरभद्रकाः । शका हदाः कुलिन्दाश्च परिता हारपुरिकाः ॥
 रमटा रद्धकटका कैकया दशमानिकाः । क्षत्रियोपनिवेशाश्च वैश्यशूद्रकुलानि च ॥ ११७
 काम्बोजा दरदाश्चैव वर्वराः मियलौकिर्काः । पौनाश्चैव तुपाराश्च पहना वाह्यतोदराः ॥ ११८
 आत्रेयाश्च भरद्वाजाः प्रस्थलाश्च कसेरुकाः । लम्पाकोः स्तनेपाश्चैव पौडिका जुहुडैः सह ॥११९
 भपगाश्चालिमद्राश्च किरातानां च जातयः । तोमरा हंममार्गाश्च काश्मीरास्तङ्गगास्तथा ॥ १२०
 खिलकीश्चाहुकाश्चैव पूर्णदूर्वास्तथैव च । एते देशा ह्युदीच्याश्च प्राच्यान्देशान्नबोधत ॥ १२१
 अन्ध्रवाकाः सुजरका अन्तर्गिरिवहिर्गिराः । तथा मवङ्गवङ्गेर्योमालेदा मालवार्तिनः ॥ १२२

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ पुस्तके नास्ति ।

१ ग. घ. द. 'सतीरा महती त' । २ घ. ट. पारा । ३ घ. द. शिप्रा । ४ घ. द. गुरहा । ५ घ. द. 'जा ।
 नितोत्प' । ६ घ. द. 'जा मुक्ति' । ७ घ. 'सा । क्र' । ८ घ. विदिन्ध्या । ९ घ. वेणा । १० घ. द. शिनिवा ।
 ११ क. 'चवर्गा पु' । १२ घ. द. 'नि । वृषा । १३ घ. द. 'धाः सहा' । १४ ग. किस्रटाः । द. किस्रज्याः ।
 १५ क. 'यव पार्थेति' । १६ घ. 'राद्र तु । १७ क. 'वाह्या' । १८ घ. द. 'पहलवा' । १९ ग. पुनिन्दा । २० क.
 'मेषपाद' । २१ द. 'वाः । चीना' । २२ द. 'वास्तानकाश्च' । २३ ग. 'नफाश्च' । प. 'नमार्थ' । २४ घ. द. 'खुडिका' ।
 २५ द. 'वा बाहु' । २६ घ. 'या मलद्रा मल' । २७ ग. 'लवा म' ।

(भुवनविन्यास)

ब्रह्मोत्तराः प्रविजया भार्गवा गेषथकाः । प्राञ्जपोतिषाश्च मुण्डाश्च विदेहास्ताम्रालिप्तकाः ॥
माला मगधगोविन्दाः प्राच्यां जनपदाः स्मृताः ॥ १२३
अथापरे जनपदा दक्षिणापथवासिनः । पाण्ड्याश्च केरलाश्चैव चोल्याः कुल्यास्तथैव च ॥ १२४
सैतुका मूषिकाश्चैव कुमना चनवासिकाः । महाराष्ट्रा माहिषकाः कलिङ्गाश्चैव सर्वशः ॥ १२५
अ(आ)भीराः सहचैपीका आटव्याश्च वराश्च ये । पुलिन्दा विन्ध्यमूलीका वैदर्भा दण्डकैः सह
पौनिका मौनिकाश्चैव अस्मका भोगवर्धनाः । नैर्णिकाः कुन्तला अन्ध्रा उद्दिदा नलकालिकाः
दाक्षिणात्याश्च वै देशा अपरांस्तान्निबोधत । सर्पाकाराः कोलवना दुर्गाः कालीतकैः सह ॥
पुलेयाश्च सुरालाश्च रूपास्तापसैः सह । तथा तुरसिताश्चैव सर्वे चैव परक्षराः ॥ १२९
नौसिंकेयाद्याश्च ये चान्ये ये वै चान्तरन्मदाः । भानुकच्छाः समाहेयाः सहसा शाश्वतैरपि ॥
कच्छीपाश्च सुराष्ट्राश्च आनर्ताश्चार्बुदैः सह । इत्येते संपरीताश्च शृणुध्वं विन्ध्यवासिनः ॥ १३१
मालवाश्च करुपाश्च रोकलाश्चोत्कलैः सह । उत्तमार्णा दक्षार्णाश्च भोजाः किष्किन्धकैः सह ॥
तोसलाः कोसलाश्चैव त्रैपुरा वैदिकास्तथा । तमुरास्तुम्बुराश्चैव पद्सुरा निपथैः सह ॥ १३३
अनूपास्तुण्डिकेराश्च वीतिहोत्रा ह्यवन्तयः । एते जनपदाः सर्वे विन्ध्यपृष्ठनिवासिनः ॥ १३४
अतो देशान्प्रवक्ष्यामि पर्वताश्रयिणश्च ये । निगर्हरा हंसमार्गाः क्षुरणास्तङ्गणाः खैसाः ॥ १३५
कुंशमावरणाश्चैव द्रुणा दर्वाः सहैदकाः । त्रिगर्ता मालवाश्चैव किरातास्तामसैः सह ॥ १३६
चत्वारि भारते वर्षे युगानि कवयो विदुः । कृतं त्रेता द्वापरं च कलिथेति चतुष्टयम् ॥
तेषां निसर्गं वक्ष्यामि उपरिष्टान्निबोधत ॥ १३७

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३३८५

अथ पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

(* सूत उवाच)

एतच्छ्रुत्वा तु ऋषय उत्तरं पुनरेव ते । शुश्रूषवा मुदा युक्ताः पप्रच्छुर्लोमहर्षणम् ॥ १

ऋषय ऊचुः—

यद्य किंपुरुष वर्षे हरिवर्षे तथैव च । आचक्ष्व नो यथा तस्त्रं कीर्तितं भारतं त्वया ॥ २

पृष्टस्त्वदं यथा विप्रैर्गथाप्रश्नं विशेषतः । उवाच मुनिनिर्दिष्टं पुगणं विहितं यथा ॥ ३

सूत उवाच—

शुश्रूषा यत्र वो विप्रास्तच्छृणुध्वं मुदा युताः । प्रुक्षस्वण्डः किंपुरुषे सुमहात्मन्दनोपमः ॥ ४

*इदं नास्ति ग घ, ङ, पुस्तकेषु ।

१ घ, ङ, 'समिन्धं' । २ घ, ङ, 'रस्करा' । ३ ङ, 'नासिकायां' । ४ घ, 'सिकायां' । ५ क, 'यै विप्रान्तं' ।
६ घ, ङ, 'भारत' । ७ क, 'श्च अतं' । ८ घ, 'तेषु परान्ताश्च' । ९, 'ते ह परान्ताश्च' । ९ घ, ङ, 'रा नैव' । १० घ, ङ,
अपुगां । ११ घ, 'गाः कुलास्त' । १२, 'गाः कुलास्त' । १२ ग, 'क्षरा' । घ, ङ, 'स्वमा' । १३ घ, ङ, 'कुप्रा' ।
१४ ङ, 'वां, सुहृत्वा' । १५ घ, 'हृत्वा' ।

(भुवनविन्यासः)

ब्रह्मोपेशाचा यक्षाश्च सर्वे हैमवताः स्मृताः । हेमकूटं तु गन्धर्वा विज्ञेयाः साप्सरोगणाः ॥ ३३

माला मगस्तु निषधे शेषवासुकितक्षकाः । महामेरौ त्रयस्त्रिंशद्भ्रमन्ते यज्ञियाः सुराः ॥

अथापरे जगत्प्रमये सिद्धव्रह्मर्षयोऽमलाः ॥

३४

सैतुका मूपिकाश्चेनां च श्वेतपर्वत उच्यते । शृङ्गवान्पर्वतः श्रेष्ठः पितृणां प्रतिसंचरः ॥

३५

अ(आ)भीराः सह्याभागस्थितेषु वै । भूतान्युपनिविष्टानि गतिमन्ति ध्रुवाणि च ॥

३६

पौनिका मौनिकाश्चैव ग्यते देवमानुषी । न शक्या परिसंख्यातुं श्रद्धेयाऽनुबुभूषता ॥

३७

दाक्षिणात्याश्च वै देशा राणे वायुशोक्ते भुवनविन्यासो नाम पञ्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥

पुलेयाश्च सुरालाश्च रूपसाः

नासिक्वाद्याश्च ये चान्ये आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः — ३४२२

कच्छीयाश्च सुराणांश्च आनत

मालवाश्च करुपाश्च रोकलाश्चोः अथ सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ।

तोसलाः कोसलाश्चैव त्रैपुरा वैदिकाः भुवनविन्यासः ।

अनूपास्तुण्डिकेराश्च वीतिहोत्रा ह्यवन

अतो देशान्मवक्ष्यामि पर्वताश्रयिणश्च पर्वतः । तस्मिन्निवसति श्रीमान्कुबेरः सह राक्षसैः ॥

कुंशमावरणाश्चैव हृणा दर्वाः सहैर्द्वैपः ॥

१

चत्वारि भारते वर्षे युगानि कवणेशुभम् । मन्दं नाम्ना कुमुदन्तं शरदम्बुदसंनिभम् ॥

२

तेषां निसर्गं वक्ष्यामि उपरिष्ठाकिनी शुभा । दिव्यं च नन्दनं तत्र तस्यास्तीरे महद्वनम् ॥

३

इति श्रीमहापुराणे ४७ गिरिम् । सुरधातुमयं चित्रं सुवर्णं पर्वतं प्रति ॥

४

श्री रत्नसंनिभः । तस्य पादे महद्दिव्यमच्छोदं नाम तत्सरः ॥

५

श्रीदा नाम निम्नगा । तस्यास्तीरे महद्दिव्यं वनं चैत्रार्थं स्मृतम् ॥

६

निम्नगाः सहानुगः । यक्षसेनापतिः क्रूरगुह्यकैः परिवारितः ॥

७

निम्नगाच्छोदिका तथा । महीमण्डलमध्येन प्रविष्टे ते महोदधिम् ॥

८

पां शिवसत्त्वौपार्थिं गुरुम् । मनः शिलामयं दिव्यं पिशाङ्गं पर्वतं प्रति ॥

९

(* सूतस्तु गिरिः सूर्यप्रभो महान् । तस्य पादे महद्दिव्यं लोहितं नाम तत्सरः ॥

१०

एतच्छ्रुत्वा तु भवति लौहित्यः सदनो महान् । देवारण्यं विशोकं च तस्य तीरे महावनम् ॥

११

ऋष निवसति यक्षो मणिवरो वशी । सौम्यैः सुधार्मिकैश्चैव गुह्यकैः परिवारितः ॥

१२

यच्च किंपक्षिणे पाश्वर्षे क्रूरसत्त्वौपार्थं गिरिम् । वृत्रकायात्किलोत्पन्नपञ्जनं त्रिककुं प्रति ॥

१३

पृष्ठास्त्रिभयस्तत्र सुमहान्वैद्यतो गिरिः । तस्य पादे सरः पुण्यं मानसं सिद्धसेवितम् ॥

१४

भवते पुण्या सरयूलोकभावनी । तस्यास्तीरे वनं दिव्यं वैभ्राजं नाम विश्रुतम् ॥

१५

शुश्रुपाचिरस्तत्र महेतृतनयो वशी । प्रह्लादातो निवसति राक्षसोऽनन्तविक्रमः ॥

क्षचरैर्यौरैर्यातुधानशतैर्वृतः ॥

६ घ. 'शरदन्ते' । २ क 'न्ते याज्ञिका. सु' । ३ ड. 'तिवसेर. । ४ क. 'नुपी । न । ५ ड. 'पते । द' ।
 अ० । ड. 'न सरस्तुदधिगं' । घ. 'न्त सरस्तुदधिसंपुनम् । त' । ७ क. महादिव्य । ८ ग. घ. ड. माणिनद । ९ ग.
 १०. ड. 'पृष्ठा' । ११ ड. 'विगिरिम् । म' । १२ ड. 'कटुं प्र' । १३ ड. 'द्विपेती' ।

अपरेण तु कैलासान्मुखसत्त्वोपाधिं गिरिम् । अरुणं पर्वतश्रेष्ठं रुक्मधातुमयं प्रति ॥ १७
 भवस्य दयितः श्रीमान्पर्वतो मेघसंनिभः । शतकुम्भमयैः शुभ्रैः शिलाजालैः समावृतः ॥ १८
 शतसंख्यैस्तापनीयैः शुद्धैर्दिवमिवोल्लिखन् । सञ्जवान्स महादिव्यो दुर्गशैलो हिमाचितः ॥ १९
 तस्मिन्गिरौ निवसति गिरिशो धूम्रलोहितः । तस्य पादात्प्रभवति शैलोदं नाम तत्सरः ॥ २०
 तस्मात्प्रभवते दिव्या शैलोदा नाम निम्नगा । सा चक्षुःशीतयोर्मध्ये प्रविष्टा लवणोदधिम् २१
 तस्यास्तीरे वनं दिव्यं विश्रुतं सुरभीति वै । अस्त्युत्तरेण कैलासाच्छिवसत्त्वोपाधौ गिरिः ॥ २२
 गौरो नाम गिरिस्तत्र हरितालमयः शुभः । हिरण्यशृङ्गः सुमहान्दिव्यो मणिमयो गिरिः ॥ २३
 तस्य पादे महादिव्यं शुभं काञ्चनवालुकम् । रम्यं विन्दुसरो नाम यत्र यतो भगीरथः ॥ २४
 गङ्गानिमित्तं राजर्षिरुवास बहुलाः समाः । दिवं यास्यन्ति मे पूर्वं गङ्गातोयपरिष्कृताः ॥ २५
 तत्र त्रिपथगा देवी प्रथमं तु प्रतिष्ठिता । सोमपादप्रसूता सा सप्तधा प्रतिपद्यते ॥ २६
 यूपामणिमयास्तत्र चितयश्च हिरण्यमयाः । तत्रेष्टा तु गतः शक्रः शक्रः सर्वैः सुरैः सह ॥ २७
 दिवि च्छायापथो यस्तु अनुनक्षत्रमण्डलम् । दृश्यते भास्वरो रात्रौ देवी त्रिपथगा तु सा ॥ २८
 अन्तरिक्षं दिवं चैव भावयन्ती भुवं गता । भवोत्तमाङ्गे पतिता संरुद्धा योगमायया ॥ २९
 तस्या ये विन्दवः केचित्कुद्धायाः पतिताः क्षितौ । कृतं विन्दुसरस्तत्र ततो विन्दुसरः स्मृतम् ॥
 ततो निरुद्धा देवी सा भवेन स्मयता किल । चिन्तयामास मनसा शंकरक्षेपणं प्रति ॥ ३१
 भित्त्वा विशामि पातालं स्रोतसाऽऽगृह्य शंकरम् । ज्ञात्वा तस्या अभिप्रायं क्रूरं देव्याश्चिकीर्षितम्
 तिरोभावयितुं बुद्धिरासीदङ्गेषु तां नदीम् । तस्या वलेपं तं बुद्ध्वा नद्याः क्रुद्धस्तु शंकरः ॥
 निरुध्य तु शिरस्येनां वेगेन पतितां भुवि ॥ ३३
 एतस्मिन्नेव काले तु दृष्ट्वा राजानमग्रतः । धमनीसंततं क्षीणं क्षुधापस्मितेन्द्रियम् ॥ ३४
 अनेन तोपितश्चाहं नद्यर्थं पूर्वमेव हि । बुद्ध्वाऽस्य वरदानं तु कोपं नियतवास्तु सः ॥ ३५
 ब्रह्मणो हि वचः श्रुत्वा प्रतिज्ञाधारणं प्रति । ततो विसर्जयामास संरुद्धां स्वेन तेजसा ।
 नदीं भगीरथस्यार्थं तपसोग्रेण तोपितः ॥ ३६
 ततो विसर्ज्यमानायाः स्रोतस्तत्सप्ततां यतम् । त्रयः प्राचीमभिमुखं प्रतीचीं त्रय एव तु ॥ ३७
 नद्याः स्रोतस्तु गङ्गायाः प्रत्यपद्यत सप्तधा । नलिनी हादिनी चैव पावनी चैव प्राग्गता ॥ ३८
 सीता चक्षुश्च सिन्धुश्च प्रतीचीं दिशमाश्रिताः । सप्तमी त्वनुगा तासां दक्षिणेन भगीरथम् ॥
 तस्माद्भागीरथी या सा प्रविष्टा लवणोदधिम् । सप्तैता भावयन्तीह दिमाहं वर्षमेव तु ॥ ४०
 प्रसूताः सप्त नद्यस्ताः शुभा विन्दुसरोद्भवाः । नानादेशान्भावयन्त्यो म्लेच्छप्रायांश्च सर्वशः ॥
 उपगच्छन्ति ताः सर्वा यतो वर्षति वासवः । सिरिन्धान्कुन्तलांश्चीनान्वर्षेरान्यवर्षेसान्द्रुहान् ॥
 रूपाणांश्च कुणिन्दांश्च अङ्गलोकवराश्च ये । कृत्वा द्विधा सिन्धुमरुं सीताऽगात्प्रश्चिमोदधिम् ॥
 अथ चीनमरुंश्चैव तद्गणान्सर्वमूलिकान् । सान्ध्रांस्तुपारांस्तम्पाकान्पह्वान्दरदाञ्छकान् ॥
 एताञ्जनपदाश्चर्तुः प्रुावयन्ती गतोदधिर्म् ॥ ४४
 दरदांश्च सकाशमीरान्गान्धारान्वरपान्हदान् । शिवपौरानिन्द्रहासान्वदातींश्च विसर्जयान् ॥ ४५

१ ख. ग. घ. ङ. अभ्युत् । २ ख. ग. घ. ङ. 'पर्व गिरिम् । गौ' । ३ ख. ङ. 'त्र गता भ' । ४ ग. घ. पाठान् ५ घ. स्वर्ग । ६ घ. पूर्व । ७ ख. ग. घ. ङ. 'वर्षूल' । ८ ख. 'क्षुः क्षाव' । ९ ख. घ. 'म । मर' ।

(भुवनविन्यासः)

सैन्धवान् रन्ध्रकरकान् भ्रमराभीररोहकान् । शुनामुखांश्चोर्ध्वमनून्सिद्धचारणसेवितान् ॥	४६
गन्धर्वान्किन्नरान्यक्षान्क्षोविद्याधरोरगान् । कलापग्रापकांश्चैव पारदान्सीगणान्त्वसान् ॥	४७
किरातांश्च पुलिन्दांश्च कुरुन्सभरतानपि । पञ्चालकाशिमात्स्यांश्च मगधाङ्गास्तथैव च ॥	४८
ब्रह्मोत्तरांश्च वङ्गांश्च तामलितांस्तथैव च । एताञ्जनपदानार्यान्गङ्गा भावयते शुभान् ॥	४९
ततः प्रतिहता विन्ध्ये प्रविष्टा दक्षिणोदधिम् । ततश्चाऽऽहादिनी पुण्या प्राचीनाभिमुखी ययौ ॥	
प्लावयन्त्युपभोगांश्च निषादानां च जातयः । धीवरानृपिकांश्चैव तथा नीलमुखानपि ॥	५१
केरलान्तुष्टकर्णांश्च किरातानपि चैव हि । कालोदरान्विवर्णांश्च कुर्मारान्स्वर्णभूषितान् ॥	५२
सा मण्डले समुद्रस्य तिरोभूताऽनुपूर्वतः । ततस्तु पावनी चैव प्राचीमेव दिशं गता ॥	५३
भपथांश्चावयन्तीह इन्द्रघुम्नसरोऽपि च । तथा खरापथांश्चैव इन्द्रशङ्कुरुपथानपि ॥	५४
मध्येनोद्यानभंकरान्कुथप्रावरणान्ययौ । इन्द्रद्वीपसमुद्रे तु प्रविष्टा लवणोदधिम् ॥	५५
ततश्च नलिनी चागात्प्राचीमाशां जवनेन तु । तोमरांश्चावयन्तीह हंसमार्गान्सद्द्रुकान् ॥	५६
पूर्वान्देशांश्च सेवन्ती भिक्षा सा बहुया गिरीन् । कर्णप्रावरणांश्चैव प्राप्य चाश्वमुखानपि ॥	
सिकतापर्वतमरुन्गत्वा विद्याधरान्ययौ । नेमिमण्डलकोष्ठे तु प्रविष्टा सा महोदधिम् ॥	५८
तासां नद्युपनद्यश्च शतशोऽथ सहस्रशः । उपगच्छन्ति ताः सर्वा यतो वर्षति वासवः ॥	५९
वैद्योकसायास्तीरे तु वने सुरभिविश्रुते । हरिशृङ्गे तु वसन्ति विद्वान्कौवेरको वशी ॥	६०
यज्ञापेतः स सुमहानमितौजाः सुविक्रमः । तत्राऽऽगस्त्यैः परिवृतो विद्वद्भिर्वक्षराक्षसैः ॥	
कुवेरानुचरा ह्येते चत्वारस्तत्समाः स्मृताः ॥	६१
एवमेव तु विज्ञेया ऋद्धिः पर्वतवासिनाम् । परस्परेण द्विगुणा धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥	६२
हेमकुटंस्य पृष्ठे तु सायनं नाम तत्सरः । मनस्विनी प्रभवति तस्माज्ज्योतिष्मती च सा ॥	६३
अवगांश्च ह्युपयतः समुद्रौ पूर्वपार्श्वभौ । सरो विष्णुपदं नाम निपत्रे पर्वतोत्तमे ॥	६४
तस्माद्द्वयं प्रभवति गान्धर्वी नैत्वली च या । मेरोः पश्चात्प्रभवति हृदश्चन्द्रप्रभो महान् ॥	६५
तत्र जाम्बूनदी पुण्या यस्यां जाम्बूनदं शुभम् । पयोदं तु सरो नीले सुशुभ्रं पुण्डरीकवत् ॥	६६
पुण्डरीका पयोदा च तस्मान्नद्यां विनिर्गते । श्वेतात्प्रभवते पुण्यं सरस्तत्तरसानसम् ॥	६७
ज्योत्स्ना च मृगकान्ता च तस्माद्दे संवभूवतुः । पधुपत्सरैः पुण्यं च पद्मपीनद्विजाकुलम् ॥	६८
कल्पवृक्षसमाकीर्णं मधुवत्सर्वतः सुखम् । रुद्रकान्तमिति ख्यातं निर्मितं तद्भवेन तु ॥	६९
अन्ये चाप्यत्र विख्यताः पद्मपीनद्विजाकुलाः । नार्त्तौ हृदा जया नाम द्वादशोदधिसन्निभाः ॥	
तेभ्यः शोन्ती च माध्वी च द्वे नद्यां संवभूवतुः । यानि किंदुरुपाद्यानि तेषु द्वेषो न वर्षति ॥	
उद्भिज्जान्युदकुन्ध्यत्र प्रवहन्ति सरिद्वराः । ऋषभो दुन्दुभिश्चैव धुम्नश्चैव महागिरिः ॥	७२
पूर्वायता महाभागा निज्जगा लवणाम्भसि । चन्द्रकङ्कस्वथा प्राणो महानग्निः शिशोच्चयः ॥	
उद्ग्याता उर्दीच्यन्ती अवगाढा महोदधिम् ॥	७३

१ घ. 'गन्धर्व' । २ ख. घ. ड. 'मटाभी' । ३ ख. घ. ड. 'मरुन्तिन्धुरेतान्निपत्रे' । ग. 'रिदा' स्ताङ्गा' । ५ ख. ग. घ. ड. भा । त. '६ ख. घ. ड. 'मिगुला य' । ७ ख. ग. घ. 'ला नोटक' । ८ ख. ग. घ. ड. 'मार्गस्य' । ९ क. 'द्यान्भाव' । १० क. 'मस्कार' । ११ क. 'रान्भाव' । १२ ख. ग. घ. 'वत्वीक' । १३ क. तु 'वारिसु' । १४ ख. तु 'अक्षेदना' । १५ ख. ग. घ. ड. 'गाडे ह्यु' । १६ क. 'मन्वली' । १७ ख. घ. ड. 'रः कुर्य प' । ग. 'रः प्रकुम्प प' । १८ क. 'श्रावराज' । १९ क. 'शापता च' । २० घ. 'दक्षिणा ने देवगा' । २१ ग. ड. 'न्ना देवगाऽऽप प न' ।

- सोमऋथ वराहश्च नारदश्च महीधरः । प्रतीचीमायतास्ते वै प्रविष्टा लवणोदधिम् ॥ ७४
- चक्रो बलाहकश्चैव मैनाकश्चैव पर्वतः । आयतास्ते महाशैलाः समुद्रं दक्षिणं प्रति ॥
- ॥ चन्द्रमैनाकयोर्मध्ये विदिशं दक्षिणं प्रति ॥ ७५
- तत्र संवर्त्तको नाम सोऽग्निः पिबति तज्जलम् । नाम्ना समुद्रपः श्रीमानर्ध्वः स बडवामुखः ॥
- द्वादशैते प्रविष्टा हि पर्वता लवणोदधिम् । महेन्द्रभृगुवित्रस्ताः पक्षच्छेदभयात्तदा ॥
- यदेतद्दृश्यते चन्द्रे श्वेते कृष्णशशाङ्कति ॥ ७७
- भारतस्य तु वर्षस्य भेदास्ते नव कीर्तिताः । इहोदितस्य दृश्यन्ते तथाऽन्येऽन्यत्र नोदिते ॥
- उत्तरोत्तरमेतेषां वर्षेषुद्दिश्य ते गुणैः । आरोग्यायुष्यमाणाभ्यां धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥ ७९
- समान्वितानि भूतानि गुणैरेतैस्तु भार्गवतः । वसन्ति नानाजातीनि तेषु वर्षेषु तानि वै ॥
- इत्येषाऽभारयत्सर्वं पृथ्वी विश्वं जगत्स्थितौ ॥ ८०

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नामसप्तवत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३५०२

अथाष्टवत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

- दक्षिणेनापि वर्षस्य भारतस्य निबोधत । दशयोजनसाहस्रं समतीत्य महार्णवम् ॥ १
- धीष्येव तु सहस्राणि योजनानां समायतम् । अतस्त्रिभागाविस्तीर्णं नानापुष्पफलोदयम् ॥ २
- विद्युत्सन्तं महाशैलं तत्रैकं कुलपर्वतम् । येन कटतदैर्नैर्कैस्तद्वीपं समलंकृतम् ॥ ३
- प्रसन्नस्वादुसालिलास्तत्र नद्यः सहस्रशः । वाप्यस्तस्य तु द्वीपस्य प्रवृत्ता विमलोदकाः ॥ ४
- तस्य शैलस्य च्छिद्रेषु विस्तीर्णेष्वायतेषु च । अनेकेषु समृद्धानि नानाकाराणि सर्वशः ॥ ५
- नरनारीसमाढयानि मुदितानि महान्ति च । तेषां तलप्रवेशानि सहस्राणि शतानि च ॥ ६
- पुराणि संनिविष्टानि पर्वतान्तर्गतानि च । सुसंबद्धानि चान्योन्यमेकद्वाराणि तान्यथ ॥ ७
- दीर्घश्वश्रुधरात्मनो नीला मेघसमप्रभाः । जातमात्राः प्रजास्तत्र अशीतिपरमायुषः ॥ ८
- शाखामृगसधर्माणः फलमूलाशिनस्तथा । गोधर्माणो ह्यनिर्दिष्टाः शौचाचारविवर्जिताः ॥ ९
- तद्वीपं तादृशैः पूर्णं मनुजैः क्षुद्रमानुषैः । एवमेतेऽन्तरद्वीपा व्याख्याता अनुपूर्वशः ॥ १०
- विंशत्रिंशच्च पञ्चाशत्पद्यशीतिः शतं तथा । सहस्रमपि चाप्युक्तं योजनानां समन्ततः ॥ ११
- विस्तीर्णाश्चाऽऽयताश्चैव नानासप्तसमाकुलाः । वर्हिणद्वीपपर्वाणि क्षुद्रद्वीपाः सहस्रशः ॥ १२

* इदमर्थं नस्ति घ. पुस्तके ।

१ क 'म् । चक्रो । २ क 'क्षिणा प्र' । ३ ख 'कृष्ण श' । ४ क 'कृतिः । भा' । ५ ख. घ. 'मुद्दिच्यते ।
६ य. ड. 'गश' । व' । ७ ग. ड. 'जात नि' । ८ क. 'स्थिता । इ' । ख. ड. 'स्थिता । इ' । ९ ख. ग. घ. 'श' ।
प. विन्यस्तस्यद्वी' । ड. 'श' । पाथिनस्तस्यद्वी' । १० ख. सहस्राणि । ११ ग. घ. ड. 'घा तिल' । १२ ख. नीलमे' ।
१३ ग. ड. 'जै क्षुद्रमा' ।

। (भुवनविन्यासः)

- जम्बूद्वीपदेशास्तु षडन्ये विविधाश्रयाः । अत्र द्वीपाः समाख्याता नानारत्नाकराः क्षितौ ॥
 अङ्गद्वीपं यमद्वीपं मलयद्वीपमेव च । *शङ्खद्वीपं कुशद्वीपं वराहद्वीपमेव च ॥ १४
 अङ्गद्वीपं निबोध त्वं नानासंघममाकुलम् । नानाम्लेच्छगणाकीर्णं तद्वीपं बहुविस्तरम् ॥ १५
 हेमविद्रुमपर्णानां रत्नानामाकरं क्षितौ । नदीशैलवनैश्चित्रं संनिभं लवणाम्भसा ॥ १६
 तत्र चक्रगिरिर्नाम नैकनिर्झरकन्दरः । तत्र सा तु दरी चास्य नानासंघसमाश्रया ॥ १७
 स मध्ये नागदेशस्य नैकदेशो महागिरिः । कोटिभ्यां नागनिलयं प्राप्तो नदनदीपतिम् ॥ १८
 यमद्वीपमिति प्रोक्तं नानारत्नाकराचितम् । (+तत्राणि द्युतिमात्राम पर्वतो धातुमण्डितः ॥
 समुद्रगानां(णां) प्रभवः प्रभवः काञ्चनस्य तु ॥ १९
 तथैव मलयद्वीपमेवमेव सुसंवृतम् ।) मणिरत्नाकरं स्फीतमाकरं कनकस्य च ॥ २०
 आकरं चन्दनानां च समुद्राणां तथाऽऽकम् । नानाम्लेच्छगणाकीर्णं नदीपर्वतमण्डितम् ॥ २१
 तत्र श्रीमांस्तु मलयः पर्वतो रजनाकरः । महामलय इत्येवं विख्यातो वरपर्वतः ॥ २२
 द्वितीयं मन्दरं नाम प्रथितं च सदा क्षितौ । +नानापुष्पफलोपेतं रम्यं देवापसेवितम् ॥
 अगस्त्यभवनं तत्र देवासुरनमस्कृतम् ॥ २३
 तथा काञ्चनपादस्य मलयस्यापरस्य हि । निकुञ्जैस्तणसोमाङ्गैराश्रयं पुण्यसेवितम् ॥ २४
 नानापुष्पफलोपेतं स्वर्गादपि विशिष्यते । तत्रावतरते स्वर्गः सदा पर्वसु पर्वसु ॥ २५
 तथा त्रिभुवनिलये नानाधातुविभूषिते । अनेकयोजनोत्सेधे चित्रसानुदरीगृहे ॥ २६
 तस्य कूटतटे रम्ये हेमप्राकारतोरणा । निर्युहवलभी चित्रा हर्म्यमासादमालिनी ॥ २७
 शतयोजनविस्तीर्णा भ्रिञ्जदायामयोजना । नित्यममुदिता स्फीता लङ्का नाम महापुरी ॥ २८
 सा कामरूपिणां स्थानं राक्षसानां महात्मनाम् । आवासां बलहसानां तद्विद्यादेवविद्विषाम् ॥
 मानुषाणामसंवाधा ह्यगम्या सा महापुरी ॥ २९
 तस्य द्वीपस्य वै पूर्वे तीरे नदनदीपतेः । गोकर्णनाभेयस्य शंकरस्याऽऽलयं महत् ॥ ३०
 तथैकराज्यं विज्ञेयं शङ्खद्वीपसमास्थितम् । शतयोजनविस्तीर्णं नानाम्लेच्छगणालयम् ॥ ३१
 तत्र शङ्खगिरिर्नाम धौतशङ्खदलप्रभः । नानारत्नाकरः पुण्यः पुष्पकृद्भिर्निषेवितः ॥ ३२
 शङ्खनागा महापुण्या यस्मात्प्रभवते नदी । यत्र शङ्खमुखो नाम नागराजः कृतालयः ॥ ३३
 तथैव कुमुदद्वीपं नानापुष्पयोपशोभितम् । नानाग्रामसमाकीर्णं नानारत्नाकरं शिवम् ॥ ३४
 कुमुदा नाम महाभागा कुण्डचित्तनिवर्हणी । महादेवस्य भगिनी प्रभाभिस्ताभिरिज्यते ॥ ३५
 तथा वराहद्वीपे च नानाम्लेच्छगणाकुले । नानाजातिममाकीर्णं नानाधिष्ठानपत्तने ॥ ३६
 धनधान्ययुते स्फीते धर्मिष्ठजनसंकुले । नदीशैलवनैश्चित्रैर्वह्वुष्पुष्पफलोपगैः ॥ ३७
 वराहपर्वतो नाम तत्र रम्यः शिलोच्चयः । अनेककन्दरद्वरीगुढानिर्झरशोभितः ॥ ३८
 तस्मात्सुरसपानीया पुण्यतीर्थतरङ्गिणी । वाराही नाम वरदा प्रवृत्ता स्म महानदी ॥ ३९
 वागहरूपिणे तत्र विष्णवे प्रभविष्णवे । अनन्यदेवतास्तस्मै नमस्कुर्वन्ति वै प्रजाः ॥ ४०

* इदमर्थं नास्ति ख. पुस्तके । + धनाश्विहान्तर्गतप्रन्थो ह. पुस्तके नास्ति । X इदमर्थं नास्ति क. ख ग. पुस्तकेषु ।

१ ग. घ. ह. वर्षप । २ ग. घ. निर्युहं । ३ ख. घ. 'कर्ण' नाम देवस्य । ४ ग. ह. 'म' इवस्य ५ क. ख ग. घ. पुष्पयोपं । ६ क. 'रत्ना' । ७ ख. 'निबोधनी' । ८ ख. ग. घ. ह. 'स्मात्सुर' । ९ क. 'सागर' म । १० क. 'नितिविष' । ११ ख. 'वे प्रजा' ।

- एवं पठेते कथिता अनुद्वीपाः समन्ततः । भारतद्वीपदेशो वै दक्षिणे बहुविस्तरः ॥ ११
 एवमेकमिदं वर्षं बहुद्वीपमिहोच्यते । समुद्रजलसंभिन्नं खण्डं खण्डाकृतं स्मृतम् ॥ १२
 एवं चतुर्षहाद्वीपः सान्तरद्वीपमण्डितः । सानुद्वीपः समाख्यातो जम्बूद्वीपस्य विस्तरः ॥ १३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भवनविन्यासो नामाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३५४५

अथैकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।

भवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

- प्लक्षद्वीपं प्रवक्ष्यामि यथावदिह संग्रहात् । शृणुतेमं यथातत्त्वं ब्रुवतो मे द्विजोत्तमाः ॥ १
 जम्बूद्वीपस्य विस्ताराद्विगुणस्तस्य विस्तरः । विस्तारात्रिगुणथास्य परिणाहः समन्ततः ॥
 तेनाऽऽवृतः समुद्रोऽयं द्वीपेन लवणोदकः ॥ २
 तत्र पुण्या जनपदाश्चिराच्च म्रियते प्रजा । कुत एव हि दुर्भिक्ष्यं जराव्याधिभयं कुतः ॥ ३
 तत्रापि पर्वताः शुभ्राः सप्तैव मणिभूषणाः । रत्नाकरास्तथा नद्यस्तासां नामानि वक्ष्यते (चम्यहम्)
 प्लक्षद्वीपादिषु त्वेषु सप्त सप्तसु सप्तसु । ऋज्वायताः प्रतिदिशं निविष्टाः पर्वताः सदा ॥ ५
 प्लक्षद्वीपे तु वक्ष्यामि सप्तद्वीपान्महाचलान् । गोमेदकोऽत्र प्रथमः पर्वतो मेघसंनिभः ॥
 ख्यायते तस्य नाम्ना वै वर्षं गोमेदकं तु तत् ॥ ६
 द्वितीयः पर्वतश्चन्द्रः सर्वोपधिसमन्वितः । अश्विभ्याममृतस्यार्थे ओपध्यस्तत्र संस्थिताः ॥ ७
 तृतीयो नारदो नाम दुर्गशैलो महोच्छ्रयः । तत्राचले समुद्रान्नौ पूर्वं नारदपर्वतौ ॥ ८
 चतुर्थस्तत्र वै शैलो दुन्दुभिर्नाम नामतः । शब्दमृत्युः पुरा तस्मिन्दुन्दुभिस्ताडितः सुरैः ॥
 रज्जुदारी रज्जुमयः शाल्मलश्चासुरान्तकृत् ॥ ९
 पञ्चमः सोमको नाम देवैर्यत्रामृतं पुरा । संभृतं च हृतं चैव मातुरर्थे गरुत्मता ॥ १०
 षष्ठस्तु सुमना नाम स एवर्षभ उच्यते । हिरण्याक्षो वराहेण तस्मिञ्छैले निषृद्धितः ॥ ११
 वैभ्राजः सप्तमस्तत्र भ्राजिष्णुः स्फाटिको महान् । यस्माद्विभ्राजतेऽर्निर्भवेभ्राजस्तेन स स्मृतः
 तेषां वर्षाणि वक्ष्यामि नामतस्तु यथाक्रमम् । गोमेदं प्रथमं वर्षं नाम्ना शान्तैर्भयं स्मृतम् ॥
 चन्द्रस्य शिखरं नाम नारदस्य सुखोदयम् । आनन्दं दुन्दुभेर्वर्षं सोमकस्य शिवं स्मृतम् ॥
 क्षेमकमृषभस्यापि वैभ्राजस्य ध्रुवं तथा ॥ १४
 एतेषु देवगन्धर्वाः सिद्धाश्च सह चारणैः । विहरन्ति रमन्ते च दृश्यमानास्तु तैः सह ॥ १५
 तेषां नद्यश्च सप्तैव प्रतिवर्षं समुद्रगाः । नामतस्ताः प्रवक्ष्यामि सप्त गङ्गा महानदीः ॥ १६
 (*अनुत्तमा सुतस्यैव निष्पापा मुदिता ऋतुः । अमृता सुकृता चैव सप्तैताः सरितां वराः) ॥
 अभिगच्छन्ति ता नद्यस्ताभ्यथान्याः सहस्रशः । बहूदकाश्चैवत्यो यतो वर्षति वासवः ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति ।

(भुवनविन्यासः)

- ताः पिबन्ति सदा हृष्टा नदीर्जनपदास्तु ते । शुभाः शान्तवहाश्चैव ममोदा ये च ते शिवाः ॥
 आनन्दाश्च ध्रुवाश्चैव क्षेमकाश्च शिवैः मह । वर्णाश्रमाचारयुक्ताः मजास्तेष्वथ सर्वशः ॥ २०
 सर्वेष्वरोगाः सुवल्गाः मजास्त्वामयवर्जिताः । अधःसर्पिणी न तेष्वस्ति तथैवोत्सर्पिणी न च
 ने तत्रास्ति युगावस्था चतुर्युगकृता कंचित् । त्रेतायुगसमः कालः सर्वदा तत्र वर्तते ॥ २२
 पुक्षद्वीपादिषु ज्ञेयः पञ्चस्वनेषु सर्वशः । देशस्यानुविधानेन कालस्यानुविधाः स्मृताः ॥ २३
 पञ्च वर्षसहस्राणि तेषु जीवन्ति मानवाः । सुख्याश्च सुवेषाश्च अरोगा बलिनस्तथा ॥ २४
 सुखमायुर्वलं रूपमारोग्यं धर्म एव च । पुक्षद्वीपादिषु ज्ञेयं शाकद्वीपान्तर्केषु च ॥ २५
 पुक्षद्वीपः पृथुः श्रीमान्सर्वतो धनधान्यवान् । दिव्यौषधिफलोपेतः सर्वोषधिवनस्पतिः ॥ २६
 आवृतः पशुभिः सर्वैर्ग्राणा(म्या)रण्यैः सहस्रशः । जम्बूद्वीपेण संख्यातस्तस्य मध्ये द्विजोत्तमाः ॥
 पुक्षो नाम महावृक्षस्तस्य नाम्ना स उच्यते ॥ २७
 स तत्र पूज्यते स्थाणुर्मध्ये जनपदस्य हि । स चापीश्वरसोद्देशः पुक्षद्वीपसमावृतः ॥ २८
 पुक्षद्वीपस्य चैवेह वैपुल्याद्विस्तरेण तु । इत्येष संनिवेशो वः पुक्षद्वीपस्य कीर्तितः ॥
 आनुपूर्व्या समाप्तेन शाल्मलं तं निबोधत ॥ २९
 ततस्तृतीयं द्वीपानां शाल्मलं द्वीपमुत्तमम् । शाल्मलेन समुद्रस्तु द्वीपेनेश्वरसोदकः ॥
 पुक्षद्वीपस्य विस्ताराद्विगुणेन समावृतः ॥ ३०
 तत्रापि पर्वताः सप्त विज्ञेया रत्नयोनयः । रत्नाकरास्तथा नद्यस्तेषु वर्षेषु सप्तसु ॥ ३१
 प्रथमः सूर्यसंकाशः कुमुदो नाम पर्वतः । सर्वधातुमयैः शृङ्गैः शिलाजालसमुद्गतैः ॥ ३२
 द्वितीयः पर्वतस्तस्य उन्नतो नाम विश्रुतः । हरितालमयैः शृङ्गैर्दिवमावृत्य तिष्ठति ॥ ३३
 तृतीयः पर्वतस्तस्य बलाहक इति श्रुतः । जात्यङ्गनमयैः शृङ्गैर्दिवमावृत्य तिष्ठति ॥ ३४
 चतुर्थः पर्वतो द्रोणो यत्रोपधो महाबलाः । विशल्यकरणी चैव मृतसंजीवनी तथा ॥ ३५
 कङ्कस्तु दशमस्तत्र पर्वतः सुमहोदयः । दिव्यपुष्पफलोपेतो वृक्षवीरुत्समावृतः ॥ ३६
 षष्ठस्तु पर्वतस्तत्र महिषो मेघसंनिभः । यस्मिन्सोऽग्निर्निवसति महिषो नाम वारिजः ॥ ३७
 सप्तमः पर्वतस्तत्र ककुशाञ्चाम भाष्यते । तत्र रत्नान्यनेकानि स्वयं वर्धते वासवः ॥
 मजापत्तिमुपाटाय प्राजापत्ये विधिः स्वयम् ॥ ३८
 इत्येते पर्वताः सप्त शाल्मले मणिभूषिताः । तेषां वर्षाणि वक्ष्यामि सप्तैव तु शुभानि, वै ॥
 कुमुदात्प्रथमं श्वेतर्षुन्नतस्यं तु लोहितम् ॥ ३९
 बलाहकस्य ज्जीमूतं द्रोणस्य द्रुमितं स्मृतम् । कङ्कस्य वैद्युतं नाम महिषस्य तु मानसम् ॥ ४०
 ककुदः सुर्धमं नाम सप्तैतानि तु सप्तधा । वर्षाणि पर्वताश्चैव नदीस्तेषु निबोधत ॥ ४१
 पानीतोया वितृणा च चन्द्रा शुक्रा विमोचनी । निवृत्तिः सप्तमी तासां प्रतिवर्षं तु ताः स्मृताः
 तासां समीपगाथान्याः शतशोऽथ सहस्रशः । अशक्याः परिमंस्यातुं श्रद्धेयास्तु बुभूषता ॥
 इत्येष संनिवेशो वः शाल्मलस्यापि कीर्तितः । पुक्षद्वीपेण संख्यातस्तस्य मध्ये महाद्रुमः ॥ ४२

- शाल्मलिर्विष्णुलस्कन्धस्तस्य नाम्ना स उच्यते । शाल्मलिस्तुसमुद्रेण सुरोदनेन समन्ततः ॥
विस्ताराच्छाल्मलस्यैव समेन तु समन्ततः ॥ ४५
- उत्तरेषु तु धर्मज्ञा द्वीपेषु शृणुत प्रजाः । यथाश्रुतं यथान्यायं ब्रुवतो मे निबोधत ॥ ४६
- कुशद्वीपं प्रवक्ष्यामि चतुर्थं ते समासतः । सुरोदकः परिवृतः कुशद्वीपेन सर्वतः ॥ ४७
- सप्तैव गिरयस्तत्र वर्ण्यमानान्निबोधत । शाल्मलस्य तु विस्ताराद्विगुणेन समन्ततः ॥ ४८
- कुशद्वीपे तु विज्ञेयः पर्वतो विद्रुमोच्चयः । द्वीपस्य प्रथमस्तस्य द्वितीयो हेमपर्वतः ॥ ४९
- तृतीयो घृतिमान्नाम जीमूतसदृशो गिरिः । चतुर्थः पुण्ड्रवान्नाम पञ्चमस्तु कुशेशयः ॥ ५०
- षष्ठो हरिगिरिर्नाम सप्तमो मन्दरः स्मृतः । मन्दा इति ह्येषां नाम मन्दरो दारणादपाम् ॥ ५१
- तेषामन्तरविष्कम्भो द्विगुणः परिवारितः । उद्भिदं प्रथमं वर्षं द्वितीयं वेणुमण्डलम् ॥ ५२
- तृतीयं स्वैरथाकारं चतुर्थं लवणं स्मृतम् । पञ्चमं धृतिमद्वर्षं षष्ठं वर्षं प्रभाकरम् ॥ ५३
- सप्तमं कपिलं नाम सप्तैते वर्षपर्वताः ॥ ५४
- एतेषु देवान्धर्वाः प्रभासु जगदीश्वराः । विहरन्ति रमन्ते च दृश्यमानास्तु वर्षशः ॥ ५५
- न तेषु दस्यवः सन्ति म्लेच्छजात्यस्तथैव च । गौरमायो जनः सर्वः ऋषाञ्च म्रियते तथा ॥ ५६
- तत्रापि नद्यः सप्तैव धृतपापाः शिवास्तथा । पवित्रा संततिश्चैव घृतिगर्भा मही तथा ॥ ५७
- अन्यास्तांभ्योऽपरिज्ञाताः शतशोऽथ सहस्रशः । अभिगच्छन्ति ताः सर्वा यतो वर्षति वामवः ॥ ५८
- घृतोदनेन कुशद्वीपो बाह्यतः परिवारितः । विज्ञेयः स तु विस्तारात्कुशद्वीपसमेन तु ॥ ५९
- इत्येष संनिवेशो वः कुशद्वीपस्य वर्णितः । क्रौञ्चद्वीपस्य विस्तारं वक्ष्याम्यहमतः परम् ॥ ६०
- कुशद्वीपस्य विस्ताराद्विगुणः स तु वै स्मृतः । घृतोदकसमुद्रो वै क्रौञ्चद्वीपेन संवृतः ॥ ६१
- तस्मिन्द्वीपे नगश्रेष्ठः क्रौञ्चस्तु प्रथमो गिरिः । क्रौञ्चात्परो वामनक्रो वामनादन्धकारकः ॥ ६२
- अन्धकारात्परश्चापि दिवावृत्ताम पर्वतः । दिवावृतः परश्चापि दिविन्द्रो गिरिरुच्यते ॥ ६३
- दिविन्द्रात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि प्रोच्यते दुन्दुभिस्वनः ॥ ६४
- एते रत्नमयाः सप्त क्रौञ्चद्वीपस्य पर्वताः । बहवक्षफलोपेता नानावृक्षलताकुताः ॥ ६५

तस्मिञ्जनपदाः पुण्याः पर्वतान्तरिते शुभाः । वर्णाश्रमसमाक्रीर्णा देशास्ते सप्त वै स्मृताः ॥
 न संकरश्च तेष्वस्ति वर्णाश्रमकृतः कश्चित् । धर्मस्य चाव्यभोचारादेकान्तमुखिताः प्रजाः ॥
 न तेषु लोभो माया वा ईर्ष्याऽसूयाऽधृतिः कुतः । विपर्ययो न तेष्वस्ति एतत्स्वाभाविकं स्मृतम्
 करोत्पत्तिर्न तेष्वस्ति न दण्डो न च दण्डकाः । स्वधर्मेणैव धर्मज्ञास्ते रक्षन्ति परस्परम् ॥
 एतावदेव शक्यं वै तस्मिन् द्वीपे निवासिनाम् । पुष्करं सप्तमं द्वीपं प्रथमं निबोधत ॥ १०४
 पुष्करेण तु द्वीपेन वृतः क्षीरोदको वहिः । शाकद्वीपस्य विस्माराद्विगुणेन समन्ततः ॥ १०५
 पुष्करे पर्वतः श्रीमामेक एव महाशिलः । चित्रैर्मणिमयैः शैलैः शिखरैस्तु समुच्छ्रितैः ॥ १०६
 द्वीपस्य तस्य पूर्वार्धे चित्रसानुः स्थितो महान् । परिमण्डलसहस्राणि विस्तीर्णः पञ्चविंशतिः ॥
 ऊर्ध्वं चैव चतुस्त्रिंशत्सहस्राणि समाचितः । द्वीपार्धस्य परिस्तोमः पर्वतो मानसोत्तमः ॥ १०८
 स्थितो वेलासपीपे तु नवचन्द्र इवोदितः । योजनानां सहस्राणि ऊर्ध्वं पञ्चाशदुच्छ्रितः ॥ १०९
 तावदेव स विस्तीर्णः सर्वतःपरिमण्डलः । स एवं द्वीपपश्चार्धे मानसः पृथिवीधरः ॥ ११०
 एक एव महासानुः संनिवेशाद्विधा कृतः । स्वाद्दूदकेनोदधिना सर्वतः परिवारितः ॥ १११
 पुष्करद्वीपविस्ताराद्विस्तीर्णोऽसौ समन्ततः । तस्मिन् द्वीपे स्मृतौ द्वौ तु पुण्यौ जनपदौ शुभौ ॥
 अभितो मानसस्याथ पर्वतस्यानुमण्डलौ ॥ ११२
 महावीतं तु यदूर्ध्वं बाह्यतो मानसस्य तत् । तस्यैवाभ्यन्तरे यत्तु धातकीखण्डमुच्यते ॥ ११३
 दश वर्षसहस्राणि तत्र जीवन्ति मानवाः । आरोग्यसुखभूयिष्ठा मानसी सिद्धिमास्थिताः ॥ ११४
 सममायुश्च रूपं च तस्मिन् वर्षद्वये स्थितम् । अधमोक्षमौ न तेष्वास्तां तुल्यास्ते रूपशीलतः ॥
 न तत्र बन्धको मेघ्या न स्तेया(यं) न भयं तथा । निग्रहो न च दण्डोऽस्ति न लोभो न परिग्रहः
 सत्यानृतं न तत्रास्ति धर्माधर्मौ तथैव च । वर्णाश्रमाणां वार्ता वा पाशुपाल्यं वणिक्क्रिया ॥
 त्रयी विद्या दण्डनीतिः शुश्रूषां ज्ञानमेव च । वर्षद्वये सर्वमेतत्पुष्करस्य न विद्यते ॥ ११८
 न तत्र नद्यो वर्षं च शीतोष्णं वा न विद्यते । द्वाद्भिज्जान्युदकान्यत्र गिरिमश्र(स)वणानि च ॥
 उत्तराणां कुरूणां च तुल्यकालो जनः सदा । सर्वत्र सुसुखस्तत्र जराकृमविवर्जितः ॥ १२०
 इत्येव धातकीखण्डे महावीते तथैव च । आनुपूर्व्याद्विधिः कृत्स्नः पुष्करस्य प्रकीर्तितः ॥ १२१
 स्वाद्दूदकेनोदधिना पुष्करः परिवारितः । विस्तरान्मण्डलाच्चैव पुष्करस्य तथैव च ॥ १२२
 एवं द्वीपाः समुद्रैस्तु सप्त सप्तभिरावृताः । द्वीपस्यानन्तरो यस्तु समुद्रंस्तत्समस्तु सः ॥ १२३
 एनं द्वीपसमुद्राणां वृद्धिर्ज्ञेया परस्परात् । अपां चैव समुद्रेकात्समुद्रा इति संज्ञिताः ॥ १२४
 ऋषयो निवसन्त्यस्मिन्प्रजा चस्माच्चतुर्विधाः । तस्माद्दर्पमिति प्रोक्तं प्रजानां सुखदं तु तत् ॥
 ऋष इत्येव ऋषिणो वृषः शक्तिप्रबन्धने । रतिप्रबन्धनात्सिद्धं वर्षत्वं तेन तेषु तत् ॥ १२६
 शुक्रपक्षे चन्द्रवृद्धौ समुद्रः पूर्यते सर्दा । प्रक्षीयमाणे बहुले क्षीयतेऽस्तमिते स्वमे ॥ १२७
 आपूर्यमाण उदधिः स्वत एवाभिपूर्यते । ततोऽपक्षीयमाणेऽपि स्वात्मनैवापकृष्यते ॥ १२८

१ ख. 'रिताः शु' । २ ड. 'धरः स' । ३ ग. ग. घ. 'रे सर्व' । ४ ग. घं. ड. 'धं मित्र' । ५ ख. ग. घ.
 ड. 'वाः । भरोगाः सु' । ६ क. 'णिक्रिया । त्र' । ७ ख. 'वाशित्पमे' । ८ घ. ड. वा' । ९ क. खण्डो म' । १० क.
 'द्रस्तु समन्ततः । ए' । ११ ग. घ. ऋषि इ' । १२ क. ऋषयो वृ' । १३ क. 'ने । इ' । १४ क. ट. तदा । १५ ख.
 ड. 'दुः क्षी' । ग. 'दुः क्षी' ।

(भुवनविन्यासः)

- उखास्थमग्निसंयोगाज्जलमुद्रिच्यते यथा । तथा महोदधिगतं तोयमुद्रिच्यते ततः ॥ १२९
- अन्यूना ह्यतिरिक्ताश्च वर्धन्त्यापो हसन्ति च । उदयास्तामितेश्चेन्दोः पक्षयोः शुक्रकृष्णयोः ॥
अथवृद्धिरेवमुदधेः सोमवृद्धिक्षयात्पुनः ॥ १३०
- दशोत्तराणि पञ्चैत्र अर्जुनीनां शतानि तु । अथां वृद्धिः क्षयो दृष्टैः समुद्राणां तु पर्वसु ॥ १३१
- द्विरापत्वात्स्मृता द्वीपाः सर्वतश्चोदकावृताः । उदकेस्थोऽऽधानं यस्मात्तस्माद्बुदधिरुच्यते ॥
अपर्वाणस्तु गिरयः पर्वभिः पर्वताः स्मृताः । प्लक्षद्वीपे तु गोमेदः पर्वतस्तेन चोच्यते ॥ १३२
- शाल्मलिः शालमलद्वीपे पूज्यते च महाद्रुमः । कुशद्वीपे कुशस्तम्बस्तस्य नाम्ना स उच्यते ॥
क्रौञ्चद्वीपे गिरिः क्रौञ्चो मध्ये जनपदस्य ह । शाकद्वीपे द्रुमः शाकस्तस्य नाम्ना स उच्यते ॥
न्यग्रोधः पुष्करद्वीपे तत्र तैः स नमस्कृतः । महादेवः पूज्यते तु ब्रह्मा त्रिभुवनेश्वरः ॥ १३५
- तस्मिन्निवसति ब्रह्मा सार्धैः सार्धं प्रजापतिः । उपासते तत्र देवास्त्रयस्त्रिंशन्महर्षिभिः ॥
स तत्र पूज्यते चैव देवैर्देवोत्तमोत्तमः ॥ १३६
- जम्बूद्वीपात्पर्वतन्ते रत्नानि विविधानि च । द्वीपेषु तेषु सर्वेषु प्रजानां हि क्रमाँत्विह ॥ १३७
- सर्वशो ब्रह्मचर्येण सत्येन च दमेन च । आरोग्यायुःप्रमाणाद्धि द्विर्गुणं च समन्ततः ॥ १३८
- एतस्मिन्पुष्करद्वीपे यदुक्तं वर्षकद्वयम् । गोपायति प्रजास्तत्र स्वयं संज्जनमण्डिताः ॥ १३९
- ईश्वरो दण्डमुग्रस्य ब्रह्मा त्रिभुवनेश्वरः । सविष्णुः सशिवो देवः स पिता स पितामहः ॥ १४०
- भोजनं चाप्रयत्नेन तत्र स्वयमुपस्थितम् । पद्भूतं सुमहावीर्यं भुञ्जते च प्रजाः सदा ॥ १४१
- परेण पुष्करस्याथ आवृत्त्यायः(यं) स्थितो महान् । स्वाद्भूदकः समुद्रस्तु समन्तात्परिवेष्टितः ॥
परेण तस्य महती दृश्यते लोकसंस्थितिः । काञ्चनी द्विगुणा भूमिः सर्वा चैकशिलोपमा ॥ १४३
- तस्मात्परेण शैलस्तु मर्यादान्ते तु मण्डलम् । प्रकाशश्चाप्रकाशश्च लोकालोकः स उच्यते ॥ १४४
- आलोकस्तस्य चार्वाकु निरालोकस्ततः परम् । योजनानां सहस्राणि दश तस्योच्छ्रयः स्मृतः ॥
तावांश्च विस्तरस्तस्य पृथिव्यां कामगश्च सः । आलोके लोकशब्दस्तु निरालोके सलोकता ॥
लोकार्थं संमतो लोको निरालोकस्तु वाद्यतः ॥ १४६
- लोकविस्तारमात्रं तु आलोकः सर्वतो बहिः । परिच्छिन्नः समन्ताच्च उदकेनाऽऽवृतश्च सः ॥
निरालोकात्परथापि अण्डमवृत्य तिष्ठति ॥ १४७
- अण्डस्यान्तस्त्वमे लोकाः सप्तद्वीपा च मेदिनी । भूर्लोकोऽथ भुवर्लोकः स्वर्लोकोऽथ महैस्तथा
जनस्तपस्तथा सत्य एतावाँलोकसंग्रहः । एतावानेव विज्ञेयो लोकान्तश्चैव तत्परः ॥ १४९
- कुम्भस्थापी भवेद्यथादृक्पृथिव्यां दिशि चन्द्रमाः । आदितः शुक्रपक्षस्य चपुरण्डस्य तद्विषम् ॥
अण्डानामीदृशानां तु कोट्यो ज्ञेयाः सहस्रशः । तिर्यग्ूर्ध्वमधस्ताच्च कारणस्याव्ययात्मनः ॥
कारणं प्राकृतैस्तत्र ह्यवृत्तं प्रतिमर्षैभिः ॥ १५१
- दनाधिक्येन चान्धोन्यं धारयन्ति परस्परम् । परस्परावृताः सर्वे उत्पन्नाश्च परस्परात् ॥ १५२

१. रा. उपास्थं । ग. उपस्थिमं । घ. ट. उपास्थं । २. रा. प. ट. 'दृगुजानां । ३. ग. ग. ट. 'दृ' मासुमीनां । ४. प. 'दस्य निरालोक यत्प्राणां । ५. रा. ग. हिया गान ६. व. पु. वरे । ७. क. 'मासि । ८. ग. घ. 'गुणद्विगुण ता. । ९. रा. ट. 'य द्विगुण ततः । १०. रा. प. ट. 'मण्डलमण्डितां । ११. छ. ग. ट. 'वाद्यतं तेषां । १२. ग. घ. ग. 'महासा' । १३. य. ट. 'सिः प्र' । १४. १५. ग. घ. ट. 'मि. । १६. ।

- अण्डस्यास्य समन्तात्तु संनिविष्टो घनोदधिः । समन्ताद्येन तोयेन धार्यमाणः स तिष्ठति ॥
 बाह्यतो घनतोयस्य तिर्यग्ध्वानुमण्डलम् । धार्यमाणं समन्तात्तु तिष्ठते घनतेजसा ॥ १५४
 अयोगुडनिभो वह्निः समन्तान्मण्डलाकृतिः । समन्ताद्घनवातेन धार्यमाणः स तिष्ठति ॥
 घनवातस्तथाऽऽकाशं धारयाणस्तु तिष्ठति ॥ १५५
 भूतादिष्व तथाऽऽकाशं भूताद्यं चाप्यसौ महान् । महान्व्याप्तो ह्यनन्तेन अव्यक्तेन तु धार्यते ॥
 अनन्तमपरिव्यक्तं दशधा सूक्ष्म एव च । अनन्तमकृतात्मानमनादिनिधनं च तत् ॥ १५६
 अतीत्य परतो घोरमनालम्बमनामयम् । नैकयोजनसाहस्रं विप्रकृष्टं तमोवृतम् ॥ १५७
 तम एव निरालोकममर्यादभेदेशिकम् । देवानामप्यविदितं व्यवहारविवर्जितम् ॥ १५८
 तमसोऽन्ते च विख्यातमाकाशान्ते च भास्वरम् । मर्यादायामतस्तस्य शिवस्याऽऽयतनं महत् ॥
 त्रिदशानामगम्यं तु स्थानं दिव्यमिति श्रुतिः । महतो देवदेवस्य मर्यादायां व्यवस्थितम् ॥ १५९
 चन्द्रादित्यानतस्तास्तु ये लोकाः प्रथिता बुधैः । ते लोका इत्यभिहिता जगतश्च न संशयः ॥ १६०
 रसातलवलात्मसु सप्तैशोर्ध्वतलाः क्षितौ । सप्त स्कन्धास्तथा वायोः सप्तह्यसदना द्विजाः ॥ १६१
 आपातालाद्विं यावन्न पञ्चविधा गतिः । ममाणमेतज्जगत एष संसारसागरः ॥ १६२
 अनार्थन्ता प्रयात्येवं नैकजातिसमुद्भवा । विचित्रा जगतः सा वै प्रवृत्तिरनवस्थिता ॥ १६३
 यथैतद्भौतिकं नाम निसर्गग्रहविस्तरम् । अतीन्द्रियैर्महाभागैः सिद्धैरपि न लक्ष्यते ॥ १६४
 पृथिव्यां चामिवायूनां महत्तमस्तथा । ईश्वरस्य तु देवस्य अनन्तस्य द्विजोत्तमाः ॥ १६५
 क्षयो वा परिमाणं वा अन्तो वाऽपि न विद्यते । अनन्त एष सर्वत्र सर्वस्थानेषु पठ्यते ॥
 तस्य चोक्तं मया पूर्वं तस्मिन्नामानुकीर्तने ॥ १६६
 य एष शिवनाम्ना हि तद्गः कात्स्न्येन कीर्तितम् । स एष सर्वत्र गतः सर्वस्थानेषु पूज्यते ॥
 भूगौ रसातले चैव आकाशे पवनेऽनले । अर्णवेषु च सर्वेषु दिवि चैव न संशयः ॥ १६७
 तथा तपमि विज्ञेय एष एव महाश्रुतिः । अनेकधा विभक्ताहो महायोगी महेश्वरः ॥
 सर्वलोकेषु लोकेश इज्यते बहुधा प्रभुः ॥ १६८
 एवं परस्परोत्पन्ना धार्यन्ते च परस्परान् । आधाराधेयभावेन विकारास्ते विकारिणः ॥ १६९
 पृथ्व्यादपो विकारास्ते परिच्छिन्नाः परस्परम् । परस्पराविकाशैव प्रविष्टाश्च परस्परम् ॥ १७०
 यस्माद्विष्टाश्च तेऽन्योन्यं तस्मात्सर्वैर्यमुपागताः । प्रौगासन्धविशेषास्तु विशेषान्योन्यवेशनात् ॥
 पृथिव्याद्याश्च वाय्वन्ताः परिच्छिन्नास्त्रयस्तु ते ।
 गुणापचमसारेण परिच्छेदो विशेषतः । शेषाणां तु परिच्छेदः सौक्ष्म्यान्नेह विभाव्यते ॥ १७१
 भूतेभ्यः परतस्तेभ्यो ह्यालोकः परतः स्मृतः । भूतान्यालोक आकाशे परिच्छिन्नानि सर्वशः ॥
 पात्रे मयि पात्राणि यथैवान्तर्गतानि तु । भवन्त्यन्योन्यहीनानि परस्परसमाश्रयात् ॥
 तथा ह्यालोक आकाशे भेदास्त्वन्तर्गता मताः ॥ १७२
 कृत्स्नान्येतानि चत्वारि अन्योन्यस्याधिकानि तु । यावदेतानि भूतानि तावदुत्पत्तिरुच्यते ॥ १७३

(ज्योतिःप्रचारः)

जन्तूनामिह संस्कारो भूतेष्वन्तर्गतो मतः । प्रत्याख्याय च भूतानि कार्योत्पत्तिर्न विद्यते ॥ १७९ ॥
 तस्मान्पारिमिता भेदाः स्मृताः कार्यात्मकास्तु ते । करणात्मकास्तथैव स्युर्भेदा ये महदादयः ॥
 इत्येष संनिवेशो वो मया प्रोक्तो विभागशः । सप्तद्वीपसमुद्राया याथातथ्येन वै द्विजाः ॥ १८१ ॥
 विस्तारान्मण्डलाच्चैव प्रसंख्यातेन चैव हि । वैश्वरूपं प्रधानस्य परिमाणैकदेशिकम् ॥ १८२ ॥
 अधिष्ठानं भगवतो यस्य सर्वमिदं जगत् । एवं भूतगणाः सप्त संनिविष्टाः परस्परम् ॥ १८३ ॥
 एतावान्संनिवेशस्तु मया शक्यः प्रभाषितुम् । एतावदेव श्रोतव्यं संनिवेशे तु पार्थिव ॥ १८४ ॥
 सप्त प्रकृतपस्त्वेषां धारयन्ति परस्परम् । तास्वैल्लभपरिमाणेन प्रसंख्यातुमिहोच्यते ॥
 असंख्येषाः प्रकृतयास्तिर्गूर्ध्वमधश्च याः ॥ १८५ ॥
 तारकासंनिवेशश्च यावद्विष्यं तु मण्डलम् । मर्पादासंनिवेशस्तु भूमेस्तदनुमण्डलम् ॥
 अतः परं प्रवक्ष्यामि पृथिव्यां वै द्विजोत्तमाः ॥ १८६ ॥

इति भीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुक्तगोभन्पासो नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ ५९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—३६३१

अथ पञ्चाशोऽध्यायः ।

ज्योतिःप्रचारः ।

सून उवाच—

अथः प्रमाणमूर्ध्वं च वर्ण्यमानं निबोधत । पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पञ्चमम् ॥
 अनन्तधातवो ह्येते व्यापकास्तु मकीर्तिताः ॥ १ ॥
 जननी सर्वभूतानां सर्वभूतधरा धरा । नानाजनपटाकीर्णा नानाधिष्ठानपत्तना ॥ २ ॥
 नानानदनद्रीगैला नैकजातिसमाकुला । अनन्ता गीयते देवी पृथिवी बहुविस्तरा ॥ ३ ॥
 नदीनदसमुद्रस्यास्तथा क्षुद्राश्रयाः स्थिताः । पर्वताकाशसंस्थाश्च अन्तर्भूमिगताश्च याः ॥ ४ ॥
 आपोऽनन्ताश्च विज्ञेयास्तथाऽग्निः सर्वलौकिकः । अनन्तः पटयने चैव व्यापकः सर्वसंभवः ॥ ५ ॥
 तथाऽऽकाशमनालम्ब्यं रम्यं नानाश्रयं स्मृतम् । अनन्तं प्रथितं सर्वं वायुश्चाऽऽकाशसंभवः ॥ ६ ॥
 आपः पृथिव्यामुद्रके पृथिवी चोपरि स्थिता । आकाशश्चापरमधः पुनर्भूमिः पुनर्जलम् ॥ ७ ॥
 पृथ्वन्तमन्तो ह्यनन्तस्य भौतिकस्य न विद्यते । पुरा सुरैरेभिहितं निश्चितं तु निबोधत ॥ ८ ॥
 भूमिर्जलमथाऽऽकाशमिति ज्ञेया परम्परा । स्थितिरैषा तु विज्ञेया सप्तमेऽस्मिन्रमानले ॥ ९ ॥
 दशयोजनमाहर्षमेतन्मौमं रमानलम् । साधुभिः परिविख्यातमेकैकं बहुविस्तरम् ॥ १० ॥
 मथममनलं चैव सुनलं तु ततः परम् । ततः परतरं विद्याद्वितलं बहुविस्तरम् ॥ ११ ॥
 ततो गभन्तलं नाम परतश्च महातलम् । श्रीतलं च ततः प्राऽऽहुः पातालं सप्तमं स्मृतम् ॥ १२ ॥
 कुण्डलमौमं च प्रथमं भूमिभागं च कीर्तितम् । पाण्डुमौमं द्वितीयं तु तृतीयं रक्तमृत्तिकम् ॥ १३ ॥

१ स. ह. 'रसा पञ्चम' । २ स. म. 'श का पापा' । ३ स. प. 'दि । विभ' । ४ स. ह. 'द्वि । म' ।
 ५ स. म. 'अनन्तं प' । ६ स. म. ह. 'द्वि । म' । ७ स. 'के मकथ' । ८ स. 'ते । तु' । ९ स. प. 'द्वि । म' ।
 १० स. 'रविदि । म' ।

(ज्योतिष्प्रचारः) ।

- पातभौमं चतुर्थं तु पञ्चमं शर्करातलम् । पष्ठं शिलामयं चैव सौवर्णं सप्तमं तलम् ॥ १४
- अथैतं तु तले ख्यातमसुरेन्द्रस्य मन्दिरम् । नमुचेरिन्द्रशत्रोर्हि महानादस्य चाऽऽलयम् ॥ १५
- पुरं च शङ्कुकर्णस्य कवचस्य च मन्दिरम् । निष्कुलादस्य च पुरं प्रहृष्टजनसंकुलम् ॥ १६
- राक्षसस्य च भीमस्य शूलदन्तस्य चाऽऽलयम् । लोहितौक्षकलिङ्गानां नगरं श्वापदस्य तु ॥ १७
- अनंजयस्य च पुरं माहेन्द्रस्य महात्मनः । कालियस्य च नागस्य नगरं कलसस्य च ॥ १८
- अथं पुरसहस्राणि नागदानवरक्षसाम् । तले ज्ञेयानि प्रथमे कृष्णभौमे न संशयः ॥ १९
- द्वितीयेऽपि तले विप्रा दैत्येन्द्रस्य गुंयक्षसः । महाजम्भस्य च तथा नगरं प्रथमस्य तु ॥ २०
- तृतीयस्य कृष्णस्य निकुम्भस्य च मन्दिरम् । शङ्खाख्येयस्य च पुरं नगरं गोमुखस्य च ॥ २१
- राक्षसस्य च नीलस्य मेघस्य क्रथनस्य च । पुरं च कुर्कुपादस्य महोष्णीपस्य चाऽऽलयम् ॥ २२
- अपलस्य च नागस्य पुरमश्वतरस्य च । कद्रुपुत्रस्य च पुरं तक्षकस्य महात्मनः ॥ २३
- अथं पुरसहस्राणि नागदानवरक्षसाम् । द्वितीयेऽस्मिस्तले विप्राः पाण्डुभौमे न संशयः ॥ २४
- तृतीये तु तले ख्यातं महादस्य महात्मनः । अर्तुह्लादस्य च पुरं दैत्येन्द्रस्य महात्मनः ॥ २५
- नारकाख्यस्य च पुरं पुरं निगिरसस्तथा । शिशुमारस्य च पुरं हृष्टपुष्टजनाकुलम् ॥ २६
- अयवनस्य च विज्ञेयं राक्षसस्य च मन्दिरम् । राक्षसेन्द्रस्य च पुरं कुम्भिलस्य खरस्य च ॥ २७
- विराधस्य च क्रूरस्य पुरमुल्कामुखस्य च । हेमकंसस्य च नागस्य तथा पाण्डुरकस्य च ॥ २८
- अणिमन्नस्य च पुरं कपिलस्य च मन्दिरम् । नन्दस्य चोरगपतेर्विशालस्य च मन्दिरम् ॥ २९
- अथं पुरसहस्राणि नागदानवरक्षसाम् । तृतीयेऽस्मिस्तले विप्राः पीतभौमे न संशयः ॥ ३०
- चतुर्थे दैत्यसिंहस्य कालनेमेमहात्मनः । गजकर्णस्य च पुरं नगरं कुर्जरस्य च ॥ ३१
- राक्षसेन्द्रस्य च पुरं सुपालेर्वहुविन्तरम् । मुञ्जस्य लोकनाथस्य वृकवत्कस्य चाऽऽलयम् ॥ ३२
- अहुयोजनसाहस्रं बहुपक्षिसमाकुलम् । नगरं वैनतेयस्य चतुर्थेऽस्मिन् रसातले ॥ ३३
- अथमे शर्कराभौमे बहुयोजनविस्तृते । विरोचनस्य नगरं दैत्यासिंहस्य धीमतः ॥ ३४
- अदूर्यस्याग्निजिह्वस्य हिग्ण्याक्षस्य चाऽऽलयम् । पुरं च विद्युज्जिह्वस्य राक्षसस्य च धीमतः ॥ ३५
- अश्रामेघस्य च पुरं राक्षसेन्द्रस्य शालिनः । कर्मरिस्य च नागस्य स्वस्तिकस्य जयस्य च ॥ ३६
- अथं पुरसहस्राणि नागदानवरक्षसाम् । पञ्चमेऽपि तथा ज्ञेयं शर्करानिल्लये सदा ॥ ३७
- अष्टे तले दैत्यपतेः केसरेर्नगरोत्तमम् । सुपर्षणीः पुलोन्नथ नगरं महिषस्य च ॥ ३८
- राक्षसेन्द्रस्य च पुरमुत्क्रोशस्य महात्मनः ॥ ३९
- अथाऽऽस्ते सुरसापुत्रः शतशीर्षो मुदा युतः । कश्यपस्य सुतः श्रीमान्यासकिर्नाम नागरात् ॥ ४०
- अथं पुरसहस्राणि नागदानवरक्षसाम् । षष्ठे तलेऽस्मिन् विख्याते शिलाभौमे रंसीतले ॥ ४१
- असममे तु तले ज्ञेयं पाताले सर्वपश्चिमे । पुरं बलेः प्रमुदितं नरनारीतमाकुलम् ॥ ४२
- असुराशीविषैः पूर्णमुद्धृतैर्देवशत्रुभिः । मुचुकुन्दस्य दैत्यस्य तत्र वै नगरं महत् ॥ ४३

१ द. 'यम तु । २ ख. शून्यद' । ३ अ. 'ताह्यकलिङ्गाभ्या न' । ४. 'ताह्यकलिङ्गाभ्या न' । ५ ग. ड. 'दभ्या न' । ५ घ. ड. 'लसस्य । ६ क. स सुरक्ष' । ७ ख. घ. ड. 'द्वारस्य । ८ क. ग. कुष्पा' । ९ घ. ड. 'नहराद' । १० ग. ड. 'कापस्य । ११ ख. 'मकूटस्य । १२ ग. घ. क्लस्य । १३ ख. ड. 'वैद्य' । १४ ख. घ. ड. 'मीरि' । १५ क. 'ण. मुले' ।

(ज्योतिष्प्रचारः)

अनेकौदितिपुत्राणां समुदीर्णैर्महापुरैः । तथैव नागनगरैर्ऋद्धिमद्भिः सृष्टस्त्रशः ॥ ४३
 दैत्यानां दानवानां च समुदीर्णैर्महापुरैः । उदीर्णैराक्षसावासैरनेकैश्च समाकुलम् ॥ ४४
 पातालान्ते च विभेन्द्रा विस्तीर्णै बहुयोजने । आस्ते रक्तारविन्दाक्षो महात्मा ह्यजरामरः ॥ ४५
 धीतशहोदस्वपुर्नोत्वासा महाभुजः । विशालभोगो द्युतिमांश्चित्रमालाधरो वली ॥ ४६
 रुक्मशृङ्गावदातेन दीप्तास्येन विराजता । प्रभुर्मुखसहस्रेण शोभते वै स कुण्डली ॥ ४७
 स जिहामालया देवो लोलज्वालानलाधिपा । ज्वालामालापरिक्षिप्तः कैलास इव लक्ष्यते ।
 स तु नेत्रसहस्रेण द्विगुणेन विराजता । बालसूर्याभिताम्रेण शोभते स्निग्धमण्डलः ॥ ४८
 तस्य कुन्देन्दुवर्णस्य अक्षमाला विराजते । तरुणादित्यमालेव श्वेतपर्वतमूर्धनि ॥ ५०
 जटाकरालो द्युतिमाल्लक्ष्यते शयनासने । विस्तीर्ण इव मेदिन्यां सहस्रशिखरो गिरिः ॥ ५१
 महाभोगैर्महाभागैर्महानागैर्महावलैः । उपास्यते महातेजा महानागपतिः स्वयम् ॥ ५२
 स राजा सर्वनागानां शेषो नाम महाद्युतिः । सा वैष्णवी ह्यहितनुर्मर्यादायां व्यवस्थिता ॥ ५३
 सप्तैवमेते कथिता व्यवहार्या रसातलाः । देवासुरमहानागराक्षसाध्युपिताः सदा ॥ ५४
 अतः परमनालोक्यमगम्यं सिद्धसाधुभिः । देवानामप्यविदितं व्यवहारविवर्जितम् ॥ ५५
 पृथिव्यज्ञयम्बुवायूनां नभसश्च द्विजोत्तमाः । महत्त्वमेवमृषिभिर्वर्णयते नात्र संशयः* ॥
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि सूर्याचन्द्रमसोर्गतिम् । सूर्याचन्द्रमसावेतौ भ्रमन्तौ यावदेव तु ॥
 प्रकाशतः स्वभाभिस्तौ मण्डलाभ्यां समास्थितौ ॥ ५७
 सप्तानां च समुद्राणां द्वीपानां तु स विस्तरः । विस्तरार्थं पृथिव्यास्तु भवेदन्यत्र वाह्यतः ॥ ५८
 पर्यासपारिमाण्यं तु चन्द्रादित्यौ प्रकाशतः । पर्यासपारिमाण्येन भूमेस्तुल्यं दिवं स्मृतम् ॥ ५९
 अवति त्रीणिमाल्लोकान्यस्मात्सूर्यः परिभ्रमन् । अवधातुः प्रकाशाख्यां ह्यवनात्स रविः स्मृतः ।
 अतः परं प्रवक्ष्यामि प्रमाणं चन्द्रसूर्ययोः । महितत्वांन्महीशब्दो ह्यस्मिन्वर्षे निपात्यते ॥ ६०
 अस्य भारतवर्षस्य विष्कम्भं तु सुविस्तरम् । मण्डलं भास्करस्याथ योजनानां निबोधत ॥ ६१
 नवयोजनसाहस्रो विस्तारो भास्करस्य तु । विस्तारात्रिगुथास्य परिणाटोऽथ मण्डलम् ॥ ६२
 विष्कम्भो मण्डलस्यैव भास्कराद्विगुणः शशी ॥ ६३
 अतः पृथिव्यां वक्ष्यामि प्रमाणं योजनैः सह । सप्तद्वीपसमुद्राया विस्तारो मण्डलं च यत् ॥ ६४
 इत्येतदिह संख्यातं पुराणं परिमाणतः । तद्वक्ष्यामि प्रसंख्याय सांप्रतैरभिमानिभिः ॥ ६५
 अभिमानिव्यतीना ये तुल्यमास्ते सांप्रतैरिह । देवा ये वै ह्यतीतास्ते रूपैर्नामभिर्ग्व च ॥ ६६
 तस्मात्तु सांप्रतैर्देवैर्वक्ष्यामि वसुधातलम् । दिवस्तु संनिवेशो वै सांप्रतैरेव कृत्स्नशः ॥ ६७
 शतार्धकोटिर्विस्तारा पृथिवी कृत्स्नतः स्मृता । तस्या वाधप्रमाणेन मेरोर्वं चातुरन्तरम् ॥ ६८
 पृथिव्या वाधविस्तारो योजनाग्रात्प्रकीर्तितः । मेरुमन्यात्प्रनिदिशं कोटिरेकात् सा स्मृता ॥ ६९
 तथा शतमहनाषि एकोननवतिः पुनः । पञ्चाशच्च महत्याणि पृथिव्यावाध विस्तरः ॥ ७०

* परमनाशतदभोदान्तोऽध्यायहस्तासिः न. पुस्तके वतन ।

१ अ. द. नि । पश्या । २ प. 'लोर्वतनुर्मर्याते' । ३. 'लोर्वतनुर्मर्याते' । ४. 'न प्रमापितो' । ५. 'न प्रमापितो' । ६. 'न प्रमापितो' । ७. 'न प्रमापितो' । ८. 'न प्रमापितो' । ९. 'न प्रमापितो' । १०. 'न प्रमापितो' । ११. 'न प्रमापितो' । १२. 'न प्रमापितो' । १३. 'न प्रमापितो' । १४. 'न प्रमापितो' । १५. 'न प्रमापितो' । १६. 'न प्रमापितो' । १७. 'न प्रमापितो' । १८. 'न प्रमापितो' । १९. 'न प्रमापितो' । २०. 'न प्रमापितो' ।

पृथिव्या विस्तरं कृत्स्नं योजनैस्तन्निबोधत । तिस्रः कोट्यस्तु विस्तारः संख्यातः स चतुर्दिशम् ॥	
तथा शतसहस्राणामेकोनाशीतिरुच्यते । सप्तद्वीपसमुद्रायाः पृथिव्यास्त्वेव विस्तरः ॥ ७२	
विस्तरात्त्रिगुणं चैव पृथिव्यन्तस्य मण्डलम् । गणितं योजनाग्रं तु कोट्यस्त्वेकादश स्मृताः ॥	
तथा शतसहस्रं तु सप्तत्रिंशाधिकानि तु । इत्येतद्वै प्रसंख्यातं पृथिव्यन्तस्य मण्डलम् ॥ ७३	
तारकासंनिवेशस्य दिवि यावद्धि मण्डलम् । पर्यासः संनिवेशस्य भूमेस्तावत्तु मण्डलम् ॥ ७४	
पर्यासपारिमाण्येन भूमेस्तुल्यं दिवं स्मृतम् । सप्तानामपि लोकानामेतन्मानं प्रकीर्तितम् ॥ ७५	
पर्यासपारिमाण्येन मण्डलानुगतेन च । सप्तद्वीपरि लोकानां छत्रवत्परिमण्डलम् ॥ ७६	
संस्थातिर्विहिता सर्वा येषु तिष्ठन्ति जन्तवः । एतदण्डकैटाहस्य प्रमाणं परिकीर्तितम् ॥ ७७	
अण्डस्यान्तस्त्वमे लोकाः सप्तद्वीपा च मेदिनी । भूर्लोकश्च भुवश्चैव तृतीयः स्वरिति स्मृतः ॥	
महर्लोको जनश्चैव तपः सत्यश्च सप्तमः ॥ ७९	
एते सप्त कृता लोकाश्छत्राकारा व्यवस्थिताः । स्वकैरावरणैः सूक्ष्मैर्धार्यमाणाः पृथक्पृथक् ॥	
दशभागाधिकाभिश्च ताभिः प्रकृतिभिर्विहिः । धार्यमाणा विशोपैश्च समुत्पन्नैः परस्परम् ॥ ८१	
अस्याण्डस्य समन्ताच्च संनिविष्टो घनोदधिः । पृथिवीमण्डलं कृत्स्नं घनतोयेन धार्यते ॥ ८२	
घनोदधिपरेणाथ धार्यते घनतेजसा । बाह्यतो घनतेजस्तु तिर्यग्ूर्ध्वं तु मण्डलम् ॥ ८३	
समन्ताद्धनवातेन धार्यमाणं प्रतिष्ठितम् । घनवातात्तथाऽऽकाशमाकाशं च महात्मना ॥ ८४	
भूतादिना वृतं सर्वं भूतादिर्महता वृतः । वृतो महाननन्तेन प्रधानेनाव्ययात्मना ॥ ८५	
पुराणि लोकपालानां प्रवक्ष्यामि यथाक्रमम् । ज्योतिर्गणप्रचारस्य प्रमाणं परिवक्ष्यते ॥ ८६	
मेरोः प्राच्यां दिशि तथा मानसस्यैव मूर्धानि । वैश्वोकसारा माहेन्द्री पुण्या हेमपरिष्कृता ॥ ८७	
दक्षिणेन पुनर्मेरोर्मानसस्यैव मूर्धानि । वैवस्वतो निवसति यमः संयमने पुरे ॥ ८८	
प्रतीच्यां तु पुनर्मेरोर्मानसस्यैव मूर्धानि । सुखा नाम पुरी रम्या वरुणस्याथ धीमतः ॥ ८९	
दिश्युत्तरस्यां मेरोस्तु मानसस्यैव मूर्धानि । तुल्या माहेन्द्रपुर्यां तु सोमस्यापि विभावरी ॥ ९०	
मानसोत्तरपृष्ठे तु लोकपालाश्चतुर्दिशम् । स्थिता धर्मव्यवस्थायै लोकसंरक्षणाय च ॥ ९१	
लोकपालोपरिष्ठात्तु सर्वतो दक्षिणायेन । काष्ठागतस्य सूर्यस्य गतिर्षां तां निबोधत ॥ ९२	
दक्षिणे प्रक्रमे सूर्यः क्षिप्तेपुरिव सर्पति । ज्योतिर्षां चक्रमादाय सततं परिगच्छति ॥ ९३	
मध्यमश्रामरावत्यां यदा भवति भास्करः । वैवस्वते संयमने उदर्यस्तत्र उच्यते ॥ ९४	
सुखायामर्धरात्रं च मध्यमः स्याद्रविर्यदा । सुखायामथ वारुण्यामुत्तिष्ठन्म तु दृश्यते ॥ ९५	
विभायामर्धरात्रं स्यान्माहेन्द्र्यामस्तमेति च । तदा दक्षिणपूर्वेषामपराहो विधीयते ॥ ९६	
दक्षिणापरदेश्यानां पूर्वाह्नः परिकीर्त्यते । तेषामपररात्रं च ये जना उत्तरापथे ॥ ९७	
देशा उत्तरपूर्वा ये पूर्वरात्रं तु तान्मति । एवमेवोत्तरेष्वर्को भवनेषु विराजते ॥ ९८	

१ ख. 'तुर्दिश' । २ क. 'विस्तारा' । ३ ग. ड. 'वपालस्य' । ४ ड. 'मूर्धानुम' । ५ ग. ड. 'पत्नीक' । ६ ख. ग. घ. ङ. यथा । ७ ग. ड. 'वस्त्वत्र' । ८ घ. 'रात्रे च' । ९ ख. ग. घ. ड. 'ते' । सुखाया ।

(ज्योतिष्प्रचारः)

सुखायामथ वारुण्यां मध्याह्ने चार्यमा यदा । * विभावर्या सोमपुर्यामुत्तिष्ठति विभावसुः ॥
 राज्यर्धं चामरावत्यामस्तमेति यमस्य च । सोमपुर्या विभायां तु मध्याह्ने स्याद्विवाकरः ॥१००
 महेन्द्रस्यामरावत्यामुत्तिष्ठति यदा रविः । अर्धरात्रं संयमने वारुण्यामस्तमेति च ॥ १०१
 स शीघ्रमेति पर्येति भास्करोऽलातचक्रवत् । भ्रमन्वै भ्रममाणानि ऋक्षाणि गगने रविः ॥१०२

* एतदर्धस्थानेऽयं ग्रन्थः ख. पुस्तके वर्तते—विभावर्या सोमपुर्या भास्वर सूर्यसंज्ञितम् ॥ १ ॥
 नक्षत्रग्रहमोमाना प्रतिष्ठा योनिरेव च । ऋक्षचन्द्रग्रहाः सर्वे विज्ञेयाः सूर्यसभवाः ॥ २ ॥
 नक्षत्राधिपतिः सोमो ग्रहराजो दिवाकरः । शेषाः पञ्चग्रहा ज्ञेया ईश्वराः कामरूपिणः ॥ ३ ॥
 पठ्यते चाभिरादित्य उदकश्चन्द्रमाः स्मृतः । शेषाणां प्रकृतिः सम्यग्वर्णयमानां निबोधेत ॥ ४ ॥
 सुरसेनापतिः स्रन्दः पठ्यतेऽङ्गारको ग्रहः । नारायणं बुधं प्राहुर्देव ज्ञानविदो ब्रुवाः ॥ ५ ॥
 रुद्रो वैवस्वतः साक्षाद्यमो लोहप्रभुः स्वयम् । महाग्रहो द्विजश्रेष्ठो मन्दगामी शनैश्वरः ॥ ६ ॥
 देवासुरगुरु द्वौ तु भानुमन्तौ महाग्रहौ । प्रजापतिसुतावेतावुभौ शुक्रबृहस्पती ॥ ७ ॥
 देवी महेन्द्रस्वनयोराधिपत्ये विनिर्मितौ । आदित्यमूरुमखिलं त्रैलोक्यं नात्र संशयः ॥ ८ ॥
 भयत्यस्यजगत्कृष्ण सदेवासुररमानुषम् । रुद्रेन्द्रोपेन्द्रचन्द्राणां विप्रेन्द्रास्त्रिदिवकैसाम् ॥ ९ ॥
 शुक्तिर्द्युतिमता कृत्स्ना यत्तेजः सार्वलौकिकम् । सर्वात्मी सर्वलोकेशो मूर्त्तं परमदेवतम् ॥ १० ॥
 ततः सजायते सर्वे तत्र चैव प्रलयते । भाषाभाषौ हि लोकानामादित्याभिःश्रुता पुरा ॥ ११ ॥
 जगज्ज्ञयो ग्रहो विप्रा दीप्तिमान्सुग्रहो रविः । यत्र गच्छन्ति निधनं जायन्ते च पुनः पुनः ॥ १२ ॥
 क्षणा मुहूर्ता दिवसा निशाः पक्षाश्च कृत्स्नशः । मासाः संवत्सराश्चैव ऋतवोऽब्दयुगानि च ॥ १३ ॥
 सदादित्यादृते पेया कालसप्त्या न विद्यते । कालार्हते न निगमो न दीक्षा माहिकम् ॥ १४ ॥
 ऋतूनामविभागश्च पुष्पमूलफल कुतः । कुतः सस्याभिनिष्पत्तिर्गुणौषधिगणादि वा ॥ १५ ॥
 भभावो व्यवहाराणां देवानां दिवि चेह च । जगत्प्रतापनमृते भास्करं धारितस्करम् ॥ १६ ॥
 स एव कालश्चामिष्व द्वादशात्मा प्रजापतिः । तपत्येप द्विजश्रेष्ठोऽप्येभोऽयं सचराचरम् ॥ १७ ॥
 स एष तेजसां राशिः समस्तः सार्वलौकिकः । उत्तम मार्गमास्थाय वायोर्भाभिरिदं जगत् ॥ १८ ॥
 पार्श्वमूर्ध्वमधश्चैव तापस्येप सर्वशः । रवे रश्मिसदृशं यत्प्राद्मया समुदाहृतम् ॥ १९ ॥
 तेषां श्रेष्ठाः पुनः सप्त रश्मयो ग्रहयोनयः । सुपुत्रो हरिकेशश्च विश्वकर्मा तथैव च ॥ २० ॥
 विश्वभ्रवाः पुनश्चान्यः संपदसुरतः परम् । शर्वावसु पुनश्चान्यः स्वराड्यः प्रकीर्तितः ॥ २१ ॥
 सुपुत्रा सूर्यराशेस्तु क्षीरं शशिनमेधयन् । तिर्यग्ूर्ध्वप्रचागोऽसौ सुपुत्रः परिधीर्तितः ॥ २२ ॥
 हरिकेशः पुरस्त्राया ऋक्षयोनिः प्रकीर्तितः । दक्षिणे विश्वकर्मा तु रश्मिर्ध्वयते बुधम् ॥ २३ ॥
 विश्वभ्रवास्तु यः मश्चाच्छुक्रयोनिः स्मृतो बुधैः । संपदसुस्तु यो रश्मिः सा योनिलोहितस्य तु ॥ २४ ॥
 पञ्चस्वर्वावर्मुर्द्विरश्मयोनिस्तु स बृहस्पतेः । शनैश्चर पुनश्चापि रश्मिर प्पायते स्वराट् ॥ २५ ॥
 एव सूर्यप्रभाणेण ग्रहनक्षत्रतारकाः । वर्धन्ते त्रिदिताः सर्वा विश्वे चेद पुनर्जगन् ॥ २६ ॥
 न क्षायन्ते पुनस्तानि तस्मान्नक्षत्रता स्मृता । क्षेत्राण्येतानि वै पूर्वमापतन्ति गम स्ताभिः ॥ २७ ॥
 तेषां क्षेत्राण्यथाऽऽदते सूर्यो नक्षत्रतां ततः । तीर्गना सुहृतेनेह सुहृताः नैव गृह्याभ्याम् ॥ २८ ॥
 ताराणां तारका ह्येताः शुक्रवाचैव तारकाः । दिव्यानां पापेयानां च नेशानां चैव सर्वशः ॥ २९ ॥
 भादानाभिल्यमादित्यस्तमसां तेजसां महान् । सुवतिस्यन्दनार्थश्च धातुरेव विभाव्यते ॥ ३० ॥
 सवनस्येतेषोऽप्या च तेनासौ सविता मतः । बह्वर्धश्चन्द्र इत्येव स्हादने धातुरित्यते ॥ ३१ ॥
 शुक्रवे चामृतत्वे च शीतत्वे च विभाव्यते । सूर्याचन्द्रमयोर्दिव्ये मण्डले भास्करे सगे ॥ ३२ ॥
 उबलतेजोमये शुक्रे वृत्तमृत्तानेभे शुभे । घनतोयामकं तत्र मण्डलं शशिनः स्मृतम् ॥ ३३ ॥
 घनतेजोमयं शुक्रं मण्डलं भास्करस्य तु । निशान्तिं सर्वदेवास्तु स्थानान्येतानि सर्वतः ॥ ३४ ॥
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु ऋतुसूर्यग्रहाभ्याः । तानि देवगृह्याण्येव तदाद्यास्ते भवन्ति च ॥ ३५ ॥
 शीरे सूर्योऽवेद्यथा.....तिविभावसुः इति ॥

- एवं चतुर्षु द्वीपेषु दक्षिणान्तेन सर्पति । उदयास्तमनेनासाञ्जित्तिष्ठति पुनः पुनः ॥ १०३
- पूर्वाहे चापराहे तु द्वौ द्वौ देवालयौ तु सः । तपत्येकं तु मध्याहे तैरेव तु स रश्मिभिः ॥ १०४
- उदितो वर्धमानाभिरामध्याह्नं तपन्रविः । अतः परं हसन्तीभिर्गोभिरस्तं स गच्छति ॥ १०५
- उदयास्तमयाभ्यां हि स्मृते पूर्वापरे दिशौ । यावत्पुरस्तात्तपति तावत्पृष्ठे तु पार्श्वयोः ॥ १०६
- यत्रोद्यन्द्श्यते सूर्यस्तेषां स उदयः स्मृतः । यत्र मणाशमायाति तेषामस्तः स उच्यते ॥ १०७
- सर्वेषामुत्तरे मेरुर्लोकालोकस्तु दक्षिणे । विदूरभावादर्कस्य भूमेर्लखावृतस्य च ॥
हियन्ते रश्मयो यस्मात्तेन रात्रौ न दृश्यते ॥ १०८
- ग्रहनक्षत्रताराणां दर्शनं भास्करस्य च । उच्छ्रयस्य प्रमाणेन ज्ञेयमस्तमनोदयम् ॥ १०९
- शुक्लच्छायोऽग्निरापश्च कृष्णच्छाया च मेदिनी । विदूरभावादर्कस्य उद्यतस्य विरश्मिता ॥
रक्ताभावो विरश्मित्वाद्द्रक्तत्वाच्चाप्यनुष्णता ॥ ११०
- लेखयाऽवास्थितः सूर्यो यत्र यत्र तु दृश्यते । ऊर्ध्वं गतः सहस्रं तु योजनानां स दृश्यते ॥ १११
- प्रभा हि सौरी पादेन अस्तं गच्छति भास्करे । अग्निमाविशते रात्रौ तस्माद्दूरात्प्रकाशते ॥ ११२
- उदितस्तु पुनः सूर्यो हस्तमाग्रेयमाविशत् । संयुक्तो वह्निना सूर्यस्ततः स तपते दिवा ॥ ११३
- प्राकाश्यं च तथोष्णं च सूर्याग्नेयौ च तेजसी । परस्परानुप्रवेशादाप्यायेते दिवानिशम् ॥ ११४
- उत्तरे चैव भूम्यर्धे तथा तस्मिंश्च दक्षिणे । उत्तिष्ठति तथा सूर्ये रात्रिराविशते त्वपः ॥
तस्मात्ताम्रा भवन्त्यापो दिवारात्रिप्रवेशनात् ॥ ११५
- अस्तं याति पुनः सूर्ये दिनं वै प्रविशत्यपः । तस्माच्छुक्लं भवन्त्यापो नक्तमहः प्रवेशनात् ॥
एतेन क्रमयोगेन(ण) भूम्यर्धे दक्षिणोत्तरे । उदयास्तमनेऽर्कस्य अहोरात्रं विशत्यपः ॥ ११७
- दिनं सूर्यप्रकाशाख्यं तामसी रात्रिरुच्यते । तस्माद्दृश्यस्थिता रात्रिः सूर्यावेक्ष्यमहः स्मृतम् ॥
एवं पुष्करमध्येन यदा सर्पति भास्करैः । व्यंशांशकं तु मोर्दिन्या मुहूर्तेनैव गच्छति ॥ ११९
- योजनाग्रान्मुहूर्तस्य इमां संख्यां निबोधत । पूर्णं शतसहस्राणामेकात्रिंशच्चु सा स्मृता ॥ १२०
- पञ्चाशच्च तथाऽन्यानि सहस्राण्यधिकानि तु । मौहूर्तिकी गतिर्धेषा सूर्यस्य तु विधीयते ॥ १२१
- एतेन गतियोगेन यदा काष्ठां तु दक्षिणाम् । पर्यागच्छेत्तदाऽऽदित्यो माघे काष्ठन्तमेव हि ॥ १२२
- सर्पते दक्षिणायां तु काष्ठायां तन्निबोधत । नव कोट्यः प्रसंख्याता योजनैः परिमण्डलम् ॥ १२३
- तथा शतसहस्राणि चत्वारिंशच्च पञ्च च । अहोरात्रात्पतङ्गस्य गतिरेषा विधीयते ॥ १२४
- दक्षिणाद्विनिवृत्तोऽसौ विपुवस्थो यदा रविः । क्षीरोदस्य समुद्रस्य उत्तरोन्तोदितश्चरन् ॥
मण्डलं विपुवद्यापि? योजनैस्तन्निबोधत । तिस्रः कोट्यस्तु विस्तीर्णा विपुवद्यापि? सा स्मृता ॥
तथा शतसहस्राणामशीत्येकाधिका पुनः । श्रवणे चोत्तरां काष्ठां चित्रभानुर्यदा भवेत् ॥
शाकद्वीपस्य पृष्ठस्य उत्तरोन्तोदितश्चरन् ॥ १२७
- उत्तरायां च काष्ठायां प्रमाणं मण्डलस्य च । योजनाग्रात्प्रसंख्याता कोटिरेका तु सा द्विजः ॥
अग्नीतिर्नियुनानीह योजनानां तथैव च । अष्टपञ्चाशदं चैव योजनान्यधिकानि तु ॥ १२९

१ ग. ग. प. 'स्व जिग' । २ ग. घ. 'दिनता । रत्न । ३ ग. घ. 'तथोष्णं च । ४ ग. गदा । भा' । ५ ग. ग. द. 'सूर्यो दिनमाविशते अस्तः । ६ क. 'रि । त्रिशा' । ७ ग. घ. द. 'स्मृतम् । प' । ८ क. 'गन्ता दिग्ध' । ९ ग. द. 'दिग्ध' । १० घ. ग. द. 'रश्मिर्न विपुवस्थापिः स्मृताः । त' । ११ ग. 'शान्ता दिग्ध' । १२ घ. ग. द. 'मदाप' ।

; (व्यातिष्यचारः)

- नागवीध्युत्तरा वीथी अजवीथी च दक्षिणा । मूलं चैव तथाऽऽपाठे ह्यजवीध्युदयास्त्रयः ॥
 अभिजिन्पूर्वतः स्वातिर्नागवीध्युदयास्त्रयः ॥ १३०
- काष्ठयोरन्तरं यच्च तदक्षये योजनैः पुनः । एतच्छतसहस्राणामेकात्रिंशोत्तरं शतम् ॥ १३१
- त्रयस्त्रिंशत्तिकाश्चान्ये त्रयस्त्रिंशच्च योजनैः । काष्ठयोरन्तरं ह्येतद्योजनाग्रात्प्रतिष्ठितम् ॥ १३२
- काष्ठयोर्लेखयोश्चैव अन्तरे दक्षिणोत्तरे । ते तु वक्ष्यामि संख्याय योजनैस्तन्निबोधत ॥ १३३
- एकैकमन्तरं तस्या नियुतान्येकसप्ततिः । सहस्राण्यतिरिक्ताश्च ततोऽन्या पञ्चसप्ततिः ॥ १३४
- लेखयोः काष्ठयोश्चैव वाह्याभ्यन्तरयोः स्मृतम् । अभ्यन्तरं तु पर्येति मण्डलान्युत्तरायणे ॥ १३५
- बाह्यतो दक्षिणे चैव सततं तु यथाक्रमम् । मण्डलानां शतं पूर्णमशीत्यधिकमुत्तरम् ॥ १३६
- * चरते दक्षिणे चापि तावदेव विभावसूः । प्रमाणं मण्डलस्याथ योजनाग्रान्निबोधते ॥ १३७
- एकत्रिंशद्योजनानां सहस्राणि सप्तासतः । शते द्वे पुनरप्यन्ये योजनानां प्रकीर्तिते ॥ १३८
- एकत्रिंशतिभिश्चैव योजनैरधिकैर्द्विद्वे । एतत्प्रमाणमाख्यातं योजनैर्मण्डलं हि तत् ॥ १३९
- विष्कम्भो मण्डलस्यैव तिर्यक्स तु विधीयते । प्रत्यहं चरते तानि सूर्यो वै मण्डलक्रमम् ॥ १४०
- कुलालचक्रपर्यन्तो यथा शीघ्रं निवर्तते । दक्षिणे प्रक्रमे सूर्यस्तथा शीघ्रं निवर्तते ॥ १४१
- तस्मात्प्रकृष्टां भूमिं च कालेनाल्पेण गच्छति । सूर्यो द्वादशभिः शीघ्रं मुहूर्तेर्दक्षिणोत्तरे ॥ १४२
- त्रयोदशार्धमृक्षाणामहाऽनुचरते रविः । मुहूर्तेस्तावदक्षाणि नक्तमष्टादशैश्चरन् ॥ १४३
- कुलालचक्रमध्यस्तु यथा मन्दं प्रसर्पति । तथोद्गमने सूर्यः सर्पते मन्दविक्रमः ॥ १४४
- त्रयोदशार्धमर्धेन ऋक्षाणां चरते रविः । तस्माद्दीर्घेण कालेन भूमिर्मलयां निगच्छति ॥ १४५
- अष्टादशमुहूर्तेस्तु उत्तरायणपश्चिमम् । अहर्भवानि तच्चापि चरते मन्दविक्रमः ॥ १४६
- त्रयोदशार्धमर्धेन ऋक्षाणां चरते रविः । मुहूर्तेस्तावदक्षाणि नक्तमष्टादशैश्चरन् ॥ १४७
- ततो मन्दतरं ताभ्यां चक्रं भ्रमति वै यथा । मृत्पिण्ड इव मन्व्यस्थो ध्रुवो भ्रमति वै तथा ॥
- त्रिंशन्मुहूर्तनिवाऽऽहुरहोरात्रं ध्रुवो भ्रमन् । उभयोः काष्ठयोर्मन्व्ये भ्रमते मण्डलानि सः ॥ १४९
- कुलालचक्रनाभिस्तु यथा तत्रैव वर्तते । ध्रुवस्तथा हि विज्ञेयस्तत्रैव परिवर्तते ॥ १५०
- उभयोः काष्ठयोर्मन्व्ये भ्रमतो मण्डलानि तु । दिवा नक्तं च सूर्यस्य मन्दा शीघ्रा च वै गतिः ॥
- उत्तरे प्रक्रमे त्रिन्दोर्दिवा मन्दा गतिः स्मृता । तथैव च पुनर्नक्तं शीघ्रा सूर्यस्य वै गतिः ॥
- दक्षिणे प्रक्रमे चैव दिवा शीघ्रं विधीयते । गतिः सूर्यस्य नक्तं वै मन्दा चापि तथा स्मृता ॥
- एवं गतिविशेषेण विभजन्राज्यहानि तु । तथा विचरते मार्गं समेन विपमेण च ॥ १५४
- लोकालोके स्थिता ये ते लोकपालाश्चतुर्दिगम् । अगस्त्यश्चरते तेषामुपरिष्ठाज्जवेन तु ॥
- भजन्नमावहोरात्रमेवं गतिविशेषणैः ॥ १५५
- दक्षिणे नागवीध्यायां लोकालोकस्य चोत्तरम् । लोकसंतीरको ह्येष वैश्वानरपथाद्बहिः ॥ १५६
- पृष्ठे यावत्प्रभा सांगी पुनस्तात्संप्रकाशते । पार्श्वयोः पृष्ठतस्तावल्लोकालोकस्य सर्वतः ॥ १५७

* अत्राऽऽ मनेपदमावम् ।

१ ख. घ. ह. प्रकीर्तितम् । २ ख. ग. घ. ह. 'त । योजनानां सहस्राणि सप्तादशसप्त' । ३ घ. 'इथेय तिर्यक-
 शतवीथी' । ४ घ. 'भिः शैष्वाण्मुहूर्' । ५ ख. ग. घ. ह. 'हूर्ते द' । ६ ख. ग. ह. 'मन्व्य नि' । ७ ख. ग. ह. 'हूर्तस्तु'
 ८ घ. ह. तु । ९ ग. मन्दशी' । १० घ. मन्दगतिस्तथा । ११ ग. घ. ह. 'तावदो' । ख. 'तापको' ।

योजनानां सहस्राणि दशोर्ध्वं तूच्छ्रतो गिरिः । प्रकाशश्चाप्रकाशश्च सर्वतः परिमण्डलः ॥ १५८

नक्षत्रचन्द्रसूर्याश्च ग्रहास्तारागणैः सह । अभ्यन्तरं प्रकाशन्ते लोकलोकस्य वै गिरेः ॥ १५९

एतौवानेव लोकस्तु निरालोकस्त्वतः परम् । लोकालोक एकधा तु निरालोकस्त्वनेकधा ॥ १६०

लोकालोकं तु संधत्ते यस्मात्सूर्यः परिग्रहम् । तस्मात्संधयेति तामाहुरुपाब्धुष्वोर्यदन्तरम् ॥ १६०

उषा रात्रिः स्मृता विमेष्युषिष्वापि त्वहः स्मृतम् ॥ १६१

सूर्ये हि ग्रसमानानां संध्याकाले हि रक्षसाम् । प्रजापतिनियोगेन शापस्तेषां दुरात्मनाम् ॥

अक्षयत्वं च देहस्य प्रापिता मरणं तथा ॥ १६२

तिस्रः कोट्यस्तु विख्याता मन्देहा नाम राक्षसाः । प्रार्थयन्ति सहस्रांशुमुदयेन्तं दिने दिने ॥

तापयेन्तो दुरात्मानः सूर्यमिच्छन्ति स्वादितुम् ॥ १६३

अथ सूर्यस्य तेषां च युद्धमासीत्सुदारुणम् । ततो ब्रह्मा च देवाश्च ब्राह्मणाश्चैव सत्तमाः ॥

संधयेति समुपासन्तः क्षेपयन्ति महाजलम् ॥ १६४

ओंकारब्रह्मसंयुक्तं गायत्र्या चाभिमन्त्रितम् । तेन दहन्ति ते दैत्या बज्रभूतेन वारिणा ॥ १६५

(*अग्निहोत्रे ह्यमाने समन्ताद्ब्राह्मणाहुतिः । सूर्यज्योतिः सहस्रांशुः सूर्यो दीप्यति भास्करः) ॥

ततः पुनर्महातेजा महाद्युतिपराक्रमः । योजनानां सहस्राणि ऊर्ध्वमुत्तिष्ठते शतम् ॥ १६७

ततः प्रयाति भगवान्ब्राह्मणैः परिवारितः । वाक्स्वित्पैश्च मुनिभिः कृतार्थैः समरीचिभिः ॥

काष्ठा निमेषा दश पञ्च चैव त्रिंशच्च काष्ठा गणयेत्कलान्तम् ।

त्रिंशत्कलाश्चैव भवेन्मुहूर्तस्तैस्त्रिंशता राज्यहनी कृते ॥ १६६

हासवृद्धी त्वहर्भागैर्दिवसानां यथाक्रमम् । संध्यात्तर्मान्तु हौसे वृद्धौ समा स्मृता ॥ १६९

केखाप्रभृत्यथाऽऽदित्ये त्रिमुहूर्तागते तु वै । प्रस्तानः स्मृतः कालो भागस्त्वहः स पञ्चमः ॥

तस्मात्प्रातस्तनात्कालात्त्रिमुहूर्तस्तु संगवः । संध्यादस्त्रिमुहूर्तस्तु तस्मात्कालाच्च संगवात् ॥ १७२

तस्मान्मध्यदिनात्कालादपराह इति । अथ एव मुहूर्तास्तु तस्मात्कालाच्च मध्यमात् ॥ १७३

अपराह्ये व्यतीपाते कालः सार्थाह चर्यते । दशपञ्च मुहूर्ताद्वै मुहूर्तास्त्रय एव च ॥ १७४

दशपञ्चमुहूर्तं च अहर्विपुनति स्मृतम् । + दशपञ्चमुहूर्ताद्वै रात्रिर्दिवमिति स्मृतम् ॥ १७५

वर्धते हसते चैव अयने दक्षिणोत्तरे । अहस्तु प्रसते रात्रिं रात्रिस्तु प्रसते त्वहः ॥ १७६

मेषरक्षसन्तयोर्मध्ये विधुं तद्विभाष्यते । अहोरात्रं कलाश्चैव सप्त सोमः समञ्जते ॥ १७७

तथा पञ्चदशाहानि पक्ष इत्यभिधीयते । द्वौ पक्षौ च भवेन्मासो द्वौ मासाचन्तरोद्वेष्टुः ? ॥

शाकदीप्यमपनं स्याद्द्वेऽयने वर्षमुच्यते ॥ १७८

अग्नीनिर्निष्ठे * पञ्चविह न्तर्गतप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थे नास्ति अ. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ ग. ग. अ. घ. 'ण्डलम् । ग' । २ अ. ग. घ. ङ. 'तादेव । ३ ग. घ. ङ. 'राज्यवर्ध' ।
 ४. सूर्यो दिनमपि विना । ५ अ. ग. घ. ङ. सूर्ये । ६ अ. घ. ङ. स्मृतः । ७ क. ग. 'यन्ति दिने दिने ।
 ८. विना । ९ अ. ग. घ. ङ. 'दन्त दु' । १० अ. ग. ङ. 'शिवमिति । ११ अ. ग.
 १२. 'अहस्तु प्रसते रात्रिं रात्रिस्तु प्रसते त्वहः' । १३ अ. ग. घ. ङ. 'मध्यमात् ।
 १४. 'निर्निष्ठे' । १५ अ. ग. घ. ङ. 'इदमर्थे नास्ति' । १६ अ. घ. ङ. 'दुरात्मनाम्' । १७ अ. घ. ङ. 'रात्रिः ।
 १८. 'यमपनं द्वे त्मने वर्धते' । १९. 'नि' ।

(ज्योतिष्प्रचारः)

- निमेषादिकृतः कालः काष्ठाया दश पञ्च च । कलायास्त्रिंशतः काष्ठा मात्राशीतिद्वयात्मिका ॥
 शतमैकोनकास्त्रिंशन्मात्रात्रिंशत्पटुत्तरा । द्विपट्टिभाक्त्रयोविंशन्मात्रायां च चला भवेत् ॥ १८०
 चत्वारिंशत्सहस्रणि शतान्यष्टौ च विद्युतिः । सप्ततिं चापि तत्रैव नवतिं विद्विनिश्चये ॥ १८१
 चत्वार्येव शतान्याहुर्विद्युतौ वैधसंयुगे । चरांशो ह्येषु विज्ञेयो नालिका चात्र कारणम् ॥ १८२
 संवत्सरादयः पञ्च चतुर्मानैविकल्पिताः । निश्चयः सर्वकालस्य युगमित्यभिधीयते ॥ १८३
 संवत्सरस्तु प्रथमो द्वितीयः परिवत्सरः । इद्वत्सरस्तृतीयस्तु चतुर्थश्चानुवत्सरः ॥
 पञ्चमो पत्सरस्तेषां कालस्तु परिसंज्ञितः ॥ १८४
 विंशं शतं भवेत्पूर्णं पर्वणां तु रवेर्युगम् । एतान्यष्टादशास्त्रिंशदुदयो भास्करस्य च ॥ १८५
 ऋतवस्त्रिंशतः सौरा अयनानि दशैव तु । पञ्चत्रिंशच्छतं चापि पट्टिर्मासाश्च भास्करः ॥ १८६
 त्रिंशदेव त्वहोरात्रं स तु मासश्च भास्करः । एकषष्टिस्त्वहोरात्रा दत्तुरेको विभाष्यते ॥ १८७
 अहां तु त्र्यधिकाशीतिः शतं चाप्यधिकं भवेत् । मानं तच्चित्रभानोस्तु विज्ञेयं भुवनस्य तु ॥ १८८
 सौरसौम्यं तु विज्ञेयं नक्षत्रं सावनं तथा । नामान्येतानि चत्वारि यैः पुराणं विभाव्यते ॥ १८९
 श्वेतस्योत्तरतश्चैव शृङ्गवान्नाम पर्वतः । त्रीणि तस्य तु शृङ्गाणि स्पृशन्तीव नभस्तलम् ॥ १९०
 तैश्चापि शृङ्गवान्नाम सर्वतश्चैव विभ्रुतः । एकमार्गश्च विस्तारो विष्कम्भश्चापि कीर्तितः ॥ १९१
 तस्य वै पूर्वतः शृङ्गं मध्यमं तद्विरण्मयम् । दक्षिणं राजतं चैव शृङ्गं तु स्फटिकप्रभम् ॥ १९२
 सर्वरत्नमयं चैकं शृङ्गमुत्तरमुत्तमम् । एवं कूटैस्त्रिभिः शैलः शृङ्गवानिति विभ्रुतः ॥ १९३
 यत्तद्विषुवतं शृङ्गं तदर्कः प्रतिपद्यते । शरद्वसन्तयोर्मध्ये मध्यमां गतिमास्थितः ॥
 अहस्तुल्यामथो रात्रिं करोति तिमिरापहः ॥ १९४
 हरिताश्च हया दिव्यास्ते नियुक्ता महारथे । अनुलिप्ता इवाऽऽभान्ति पद्मरक्तैर्गर्भस्तिभिः ॥ १९५
 मेषान्ते च कुलान्ते च भास्करोदयतः स्मृताः । मुहुर्ता दश पञ्चैव अहो रात्रिश्च तावती ॥ १९६
 कृत्तिकानां यदा सूर्यः प्रथमांशगतो भवेत् । विशाखानां तथा ज्ञेयश्चतुर्थांशे निशाकरः ॥ १९७
 विशाखायां यदा सूर्यश्चरतेऽशं तृतीयकम् । तदा चन्द्रं विजानीयात्कृत्तिकाशिरसि स्थितम् ॥
 विषुवन्तं तदा विद्यादेवमाहुर्भर्हर्षयः । सूर्येण विर्षुवं विद्यात्कालं सोमेन लक्षयेत् ॥ १९९
 समा रात्रिरहश्चैव यदा तद्विषुवद्भवेत् । तदा दानानि देवानि पितृभ्यो विषुवत्यपि ॥
 ब्राह्मणेभ्यो विशेषेण मुखमेतच्च दैवतम् ॥ २००
 ऊनरात्राधिमासौ च कलाकाष्ठ मुहूर्तकाः । पौर्णमासी तथा ज्ञेया अमात्रास्या तथैव च ॥
 सिनीवाली कुक्षुश्चैव राका चानुपतिस्तथा ॥ २०१
 तपस्तपस्यां मधुमाधवौ च शुक्रः शुचिश्चायनमुत्तरं स्यात् ।
 नभो नभस्योऽथ ईर्षुः सहोर्जः सहःसहस्याविति दक्षिणं स्यात् ॥ २०२

१ ख. ग. ड. 'कोनिका' । २ ख विपुतः । घ. ड. 'वीपुतः' । ३ घ. ड. 'वद्वि' । ४ घ. ड. 'युतो द्वय' ।
 ५ ख. 'नवक' । ६ क. 'विशश' । ७ ग. ड. 'त्रिंशं शतं' । ८ ख. घ. 'शशत' । ९ ख. ग. घ. ड. 'स्तराः त्रि' । १० ग.
 ड. 'भाष्यते' । ११ क. घ. नक्षत्रे । १२ ख. ग. घ. ड. 'शृङ्गेः स नगः शृङ्गवान्नाम वि' । १३ ड. 'वमर्ग' । १४ घ.
 'गंस्य वि' । १५ क. वै सर्व' । १६ क. ख. शैलेः । १७ घ. ड. 'तादृशमात्रैव' । १८ ख. ग. घ. ड. 'पुनर्दिश' ।
 १९ ख. घ. ड. 'इयः' ।

संवत्सरास्ततो ज्ञेयाः पञ्चाब्दा ब्रह्मणः सुताः । तस्मात्तु ऋतवो ज्ञेया ऋतवो ह्यन्तराः स्मृताः ॥
 तस्मादनुमुखा ज्ञेया अमावास्याऽस्य पर्वणः । तस्मात्तु विपुवं ज्ञेयं पितृदेवहितं सदा ॥ २०४
 एवं ज्ञात्वा न मुञ्चेत दैवे पित्र्ये च मानवः । तस्मात्स्मृतं प्रजानां वै विषुवत्सर्वगं सदा ॥ २०५
 आलोकन्तः स्मृतो लोको लोकान्तो लोक उच्यते । लोकपालाः स्थितास्तत्र लोकालोकस्य मध्यतः
 चत्वारस्ते महात्मानस्तिष्ठन्त्याभूतसंप्रवात् । सुधामा चैव वैराजः कर्दमः शङ्खर्षास्तथा ॥
 हिरण्यलोमा पर्जन्यः केतुर्मात्रजतश्च यः ॥ २०७
 निर्द्वेदा निरभीमाना निस्तत्रा निष्परिग्रहाः । लोकपालाः स्थिता ह्येते लोकालोके चतुर्दिशम् ॥
 उत्तरं यदगस्त्यस्य अजत्रीध्याश्च दक्षिणम् । पितृयाणः स वै पन्था वैश्वानरपथाद्ब्रह्मिः ॥ २०९
 तत्राऽऽसते प्रजावन्तो मुनयो ह्यग्निहोत्रिणः । लोकस्य संतानकराः पितृयाणे पथि स्थिताः ॥
 भूतारम्भकृतं कर्म आशिषा ऋत्विगुच्यते । प्रारभन्ते लोककामास्तेषां पन्थाः स दक्षिणः ॥
 चलितं ते पुनर्धर्मं स्थापयन्ति युगे युगे । संतत्या तपसा चैव मर्यादाभिः श्रुतेन च ॥ २१२
 जायमानास्तु पूर्वं वै पश्चिमानां गृहेषु च । पश्चिमाश्चैव जायन्ते पूर्वेषां निधनेष्वपि ॥
 एवमावर्तमानास्ते तिष्ठन्त्याभूतसंप्रवात् ॥ २१३
 अष्टाशीतिसहस्राणि मुनीनां गृहमेधिनाम् । सवितुर्दक्षिणं मार्गं श्रिता ह्याचन्द्रतारकम् ॥
 क्रियावतां प्रसंख्येया ये श्मशानानि भेजिरे ॥ २१४
 लोकसंव्यवहारेण भूतारम्भकृतेन च । इच्छाद्वेषप्रकृत्या च मैथुनोपगमेन च ॥ २१५
 तथा कायकृतेनेह सेवनाद्विषयस्य च । एतैस्तैः कारणैः सिद्धाः श्मशानानि हि भेजिरे ॥
 प्रजैपिणस्तो मुनयो द्वापरेष्विह जज्ञिरे ॥ २१६
 नागधीश्वयुत्तरे यच्च सप्तर्षिभ्यश्च दक्षिणम् । उत्तरः सवितुः पन्था देवयानस्तु स स्मृतः ॥
 यत्र ते वासिनः सिद्धा त्रिमला ब्रह्मचारिणः । सततं ते जुगुप्सन्ते तस्मान्मृत्युर्जितस्तु तैः ॥
 अष्टाशीतिसहस्राणि तेषामप्यूर्ध्वरेतसाम् । उदक्पन्थानमर्षम्णः श्रिता ह्याभूतसंप्रवात् ॥ २१९
 (*ते प्रसङ्गात् लोकस्य मैथुनस्य तु वर्जनात् । इच्छाद्वेषनिवृत्त्या च भूतारम्भविर्जनात्
 पुष्टिश्च कामसंयोगाच्छब्दादेर्दोषदर्शनात्) ॥ २२०
 इत्येतैः कारणैः शब्दैस्तेऽस्मृतत्वं हि भेजिरे । आभूतसंप्रवस्थानममृतत्वं विभाव्यते ॥ २२१
 ब्रह्मैवयस्थितिकालोऽयमपुनर्मार्गगामिनः । ब्रह्महत्याश्वमेधाभ्यां पुण्यपापकृतोऽपरम् ॥
 आभूतसंप्रवृत्तान्ते तु क्षीयन्तेऽर्ध्वरेतसः ॥ २२२
 ऊर्ध्वोत्तरमृषिभ्यस्तु ध्रुवो यत्रास्ति वै स्मृतम् । एतद्विष्णुपदं दिव्यं तृतीयं व्योम्नि भास्वरम् ॥
 तत्र गत्वा न शोचन्ति तद्विष्णोः परमं पदम् । धर्मं भुवाद्यास्तिष्ठन्ति यत्र ते लोकसाधकाः ॥
 इति श्रीमदापुराणे वायुप्रोक्ते ज्योतिषप्रचारो नाम पञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३८५४

• धनुषिदान्नर्गतमन्यः क ग. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ क. घ. द. 'स्मृतम्' । २ क. द. 'तुर्द' । ३ क. 'संत्परतथा' । ४ घ. द. 'पातपा' । ५ क. 'नुमात-
 शिष' । ६ घ. द. 'विष्णोः' । ७ क. 'स्वागम' । ८ घ. ग. घ. द. 'नापथे' । ९ ग. ग. घ. द. 'मिताम् । श' ।
 १० ग. घ. द. 'निते' । ११ ग. ग. घ. द. 'यत्र स वै श्रुतः । त' ।

: (ज्योतिष्प्रचारः)

अथैकपञ्चाशोऽध्यायः ।

ज्योतिष्प्रचारः ।

• सूत उवाच—

स्वायंभुवे निसर्गे तु व्याख्यातान्युत्तराणि तु । भविष्याणि च सर्वाणि तेषां वक्ष्याम्यनुक्रमम् ॥
एतच्छ्रुत्वा तु मुनयः पप्रच्छुर्लोमहर्षणम् । सूर्याचन्द्रमसोश्चारं ग्रहाणां चैव सर्वशः ॥ २

ऋषय ऊचुः—

भ्रमन्ते कथमेतानि ज्योतींषि दिवि मण्डलम् । तिर्यग्व्यूहेन सर्वाणि तथैवासंकरेण च ॥
कथं भ्रामयते तानि भ्रमन्ति यदि वा स्वयम् ॥ ३
एतद्देदितुमिच्छामस्तन्नो निगद सत्तम । भूतसंमोहनं त्वेतच्छ्रोतुमिच्छा प्रवर्तते ॥ ४

सूत उवाच—

भूतसंमोहनं ह्येतद्ब्रुवतो मे निबोधत । प्रत्यक्षमपि दृश्यं यत्तत्संमोहयते मजाः ॥ ५
योऽसौ चतुर्दिशं पुच्छे शैशुमारे व्यवस्थितः । उत्तानपादपुत्रोऽसौ मेढीभूतो ध्रुवो दिवि ॥ ६
स हि भ्रमन्भ्रामयते चन्द्रादित्वौ ग्रहैः सह । भ्रमन्तमनुगच्छन्ति नक्षत्राणि च चक्रवत् ॥ ७
ध्रुवस्य मनसा चासौ सर्पते भगणः स्वयम् । सूर्याचन्द्रमसौ तारा नक्षत्राणि ग्रहैः सह ॥ ८
वातानीकमपैर्वन्धैर्ध्रुवे वद्धानि तानि वै । तेषां योगश्च भेदाश्च कालचारस्तथैव च ॥ ९
अस्तोदयौ तथोत्पाता अयने दक्षिणोचरे । विपुवद्ब्रह्मवर्णाश्च ध्रुवात्सर्वं प्रवर्तते ॥ १०
वर्षा घर्मो हिमं रात्रिः संध्या चैव दिनं तथा । शुभाशुभं प्रजानां च ध्रुवात्सर्वं प्रवर्तते ॥ ११
ध्रुवेणाधिकृतांश्चैव सूर्योपावृत्य तिष्ठति । तदेष दीप्तकिरणः स कालाग्निर्दिवाकरः ॥ १२
परिवर्तक्रमाद्विषा भाभिरालोकयन्दिशः । सूर्यः किरणजालेन वायुयुक्तेन सर्वशः ॥ १३
जगतो जलमादत्ते कृत्स्नस्य द्विजसत्तमाः ॥ १४
आदित्यपीतं सूर्याग्नेः सोमं संक्रमते जलम् । नाडीभिर्वायुयुक्ताभिर्लोकधातानं प्रवर्तते ॥ १५
यत्सोमात्स्रवते सूर्यं तदभ्रैर्ष्ववतिष्ठते । मेघा वायुनिघातेन विसृजन्ति जलं भुवि ॥ १६
एवमुत्क्षिप्यते चैव पतते च पुनर्जलम् । न नाशमु(ऽ)दकस्यास्ति तदेव परिवर्तते ॥ १७
संधारणार्थं भूतानां मायैषां विश्वनिर्मिता । अनया मायया व्याप्तं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ १८
विश्वेशो लोककृदेवः सहस्रांगुः प्रजापतिः । धाता कृत्स्नस्य लोकस्य प्रभुर्विष्णुर्दिवाकरः ॥ १९
सार्वलौकिकमम्भो वै यत्सोमान्नर्भसश्चुतम् । सोमाधारं जगत्सर्वमेतत्तथ्यं प्रकीर्तितम् ॥ २०
सूर्याकुण्ठं निस्स्रवते सोमाच्छीतं प्रवर्तते । शीतोष्णवीर्यौ द्वावेतौ युक्तौ धारयंतो जगत् ॥ २१
सोमाधारा नदी गङ्गा पवित्रा विमलोदका । सोमपुत्रपुरोगाश्च महानद्यो द्विजोत्तमाः ॥ २२
सर्वभूतशरीरेषु आपो ह्यनुगताश्च याः । तेषु संदह्यमानेषु जद्गमस्थावरेषु च ॥
धूमभूतास्तु ता आपो निष्क्रामन्तीह सर्वशः ॥

१ ख ग. घ. 'भुवनि' । २ क. ड. 'च्छे शिशु' । ३ क. मेधा भू' । ४ ख ग. ड. 'ते ज्योतिषा गणः । सु' ।
५ ख ग. ड. 'र्याग्ने. सो' । ६ ख. ग. घ. ड. 'लोकधा' । ७ क. 'सूर्यरतरेष्व' । ८ 'त्रैलोक्यं तिष्ठति । मे' । ९ क.
'म' । नान प्रवारसुदक त' । १० क. 'र । सर्व' । ११ क. 'भस श्रुते' । १२ ख ग. घ. ड. 'वृत्ता वा' । १३ घ.
ड. 'यते ज' । १४ ख घ. 'नुधेता' । ग. ड. 'नुसृता' ।

आकृष्येते यदा तौ वै ध्रुवेण समधिष्ठितौ । तदा सोऽभ्यन्तरं सूर्यो भ्रमते मण्डलानि तु ॥ ७४
अशीतिमण्डलशतं काष्ठयोरुभयोश्चरन् । ध्रुवेण मुच्यमानाभ्यां रश्मिभ्यां पुनरेव तु ॥ ७५
तथैव बाह्यतः सूर्यो भ्रमते मण्डलानि तु । उद्वेष्टयन्स वेगेन मण्डलानि तु गच्छति ॥ ७६

इति धर्महापुराणे वायुब्रह्मेन्दुपञ्चपादे ज्योतिष्प्रचारो नामैकपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३९३०

अथ द्विपञ्चाशोऽध्यायः ।

ज्योतिष्प्रचारः ।

सूत उवाच—

स रथोऽधिष्ठितो देवैरादित्यैर्ऋषिभिस्तथा । गन्धर्वैरप्सररोभिश्च ग्रामणीसर्वराक्षसैः ॥ १
एते वसन्ति वै सूर्ये द्वौ द्वौ मासौ क्रमेण तु । धाताऽर्यमा पुलस्त्यश्च पुलहश्च प्रजापतिः ॥ २
उरगो वासुकिश्चैव संकीर्णारश्च तावुभौ । तुम्बुरुर्नारदश्चैव गन्धर्वो गायतां वरौ ॥ ३
ऋतुस्थल्यप्तराश्चैव तथा वै पुञ्जिकस्थला । ग्रामणी रथकृच्छश्च तथोर्जश्चैव तावुभौ ॥ ४
रक्षो हेतिः प्रहेतिश्च यातुधानाबुदाहृतौ । मधुमाधवयोरेप गणो वसति भास्करे ॥ ५
वासन्तौ ग्रिष्मकौ मासौ मित्रश्च वरुणश्च ह । ऋषिरत्रिर्वशिष्ठश्च तक्षको रम्भ एव च ॥ ६
मेनका सहजन्त्या च गन्धर्वो च हहा हहूः । रथस्वनश्च ग्रामण्यौ रथचित्रश्च तावुभौ ॥ ७
पौरुषेयो वधश्चैव यातुधानाबुदाहृतौ । एते वसन्ति वै सूर्ये मासयोः शुचिक्रयोः ॥ ८
ततः सूर्ये पुनस्त्वन्त्या निवसन्तीह देवताः । इन्द्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥ ९
एलापैर्णस्तथा सर्पः शङ्खपालश्च तावुभौ । विश्वावसूग्रसेनौ च प्रातश्चैवारुणश्च ह ॥ १०
प्रम्लोचेति च विरुपाती निम्लोचेति च ते उभे । यातुधानस्तथा सर्पो व्याघ्रः श्वेतश्च तावुभौ
नभोनभस्पयोरेप गणो वसति भास्करे ॥ ११
शरदृतौ पुनः शुभ्रा वसन्ति मुनिदेवताः । पर्जन्याश्चाथ पूषा च भरद्वाजः सगौतमः ॥ १२
विश्वावसुश्च गन्धर्वास्तथैव सुरभिश्च यः(या) । विश्वाची च घृताची च उभे ते शुभलक्षणे ॥ १३
नाग ऐरावतश्चैव विभुतश्च धनंजयः । सेन(ना)जिच्च सुषेणश्च सेनानीग्रामिणीश्च तौ ॥ १४
आपो वातश्च तावेतौ यातुधानाबुभौ स्मृतौ । वसन्त्येते तु वै सूर्ये मासयोश्च इपोर्जयोः ॥ १५
हैमन्तिकौ तु द्वौ मासौ वसन्ति तु दिवाकरे । अंशो भगश्च द्वावेतौ कश्यपश्च ऋतुश्च ह ॥ १६
भुञ्जद्भ्य महापद्मः सर्पः कर्कोटकस्तथा । चित्रसेनश्च गन्धर्व ऊर्णागुश्चैव तावुभौ ॥ १७
उर्वशी विप्रचित्तिश्च तथैवाप्सरसौ शुभे । तार्क्ष्यश्चारिष्टनेपिश्च सेनानीग्रामिणीश्च तौ ॥ १८
विद्युत्स्फूर्जश्च तावुभौ यातुधानाबुदाहृतौ । सहे चैव सहस्ये च वसन्त्येते दिवाकरे ॥ १९
ततः शैशिरयोश्चापि मासयोर्निवसन्ति वै । त्वष्टा विष्णुर्जमदग्निर्विश्वामित्रस्तथैव च ॥ २०
काद्रवेयी यथा नागौ कम्बलाश्वतराबुभौ । गन्धर्वो पृतराष्ट्रश्च सूर्यवर्चास्तथैव च ॥ २१

१ म. घ. सप्तर्षी । २. सश्रीर्षो र । ३ म. ग. घ. ह. 'स्वला प्रा । ४ क. स्वली । प्रा । ५ क. 'वीयर्षे ।

५ घ. ह पश्यत । ६ ग. ह. 'ताऽनुम्लो । ७ घ. ह. भुजग ।

(ज्योतिष्प्रचारः)

- तिलोत्तमाप्सराश्चैव देवी रम्भा मनोरमा । ऋतजित्सत्यजिच्चैव ग्रामण्यौ लोकविश्रुतौ ॥ २२
- ब्रह्मोपेतस्तथा दक्षो यज्ञोपेतश्च स स्मृतः । एते देवा वसन्त्यर्के द्वौ मासौ तु क्रमेण तु ॥ २३
- स्थानाभिमानिनो ह्येते गुणा द्वादश सप्तकाः । सूर्यमाप्यायधन्त्येते तेजसा तेज उत्तमम् ॥ २४
- प्रथितैस्तैर्वचोभिस्तु स्तुवन्ति मुनयो रविम् । गन्धर्वाप्सरसश्चैव गीतनृत्यैरुपासते ॥ २५
- ग्रामणीयक्षभूतास्तु कुर्वते भूमिसंग्रहम् । सर्पा वहन्ति सूर्यं च यातुधाना * नुयान्ति च ॥
- वालखिल्या नयन्त्यस्तं परिचार्योदयाद्रविम् ॥ २६
- एतेषामेव देवानां यथावीर्यं यथातपः । यथायोगं यथासत्यं यथाधर्मं यथावलम् ॥ २७
- यथा तपत्यसौ सूर्यस्तेषां सिद्धस्तु तेजसा । इत्येते वै वसन्तीह द्वौ द्वौ मासौ दिवाकरे ॥ २८
- ऋषयो देवगन्धर्वाः पन्नगाप्सरसां गणाः । ग्रामण्यश्च तथा यक्षा यातुधानाश्च भूयशः ॥ २९
- एते तपन्ति वर्षन्ति भान्ति वान्ति सृजन्ति च । भूतानामशुभं कर्म व्यपोहन्तीह कीर्तिताः ॥३०
- मानवानां शुभं ह्येते हरन्ति दुरितात्मनाम् । दुरितं हि प्रचाराणां व्यपोहन्ति कचित्कचित् ॥३१
- विमानेऽवस्थिता दिव्ये कामगा वातरंहेसः । एते । सैव सूर्येण भ्रमन्ति दिवसानुगाः ॥ ३२
- वर्षन्तश्च तपन्तश्च ह्यादयन्तश्च वै मजाः । गोपायन्ति तु भूतानि सर्वाणीहाऽऽमनुक्षयात् ॥ ३३
- स्थानाभिमानिनामेतत्स्थानं मन्वन्तरेषु वै । अतीतानागतानां वै वर्तन्ते सांप्रतं तु ये ॥ ३४
- एवं वसन्ति वै सूर्ये सप्तकास्ते चतुर्दिशम् । चतुर्दिशसु सर्गेषु गणा मन्वन्तरेषु च ॥ ३५
- ग्रीष्मे हिमे च वर्षासु च मुञ्चमानो धर्मं हिमं च वर्षं च दिनं निशां च ।
- कालेन गच्छत्यृतुवशात्परिवृत्तरश्मिर्देवान्पितृंश्च मनुजांश्च स तर्पयन्वै ॥ ३६
- प्रीणाति देवानमृतेन सूर्यः सोमं सुपुत्रेण विवर्धयित्वा ।
- शुक्रे तु पूर्णे दिवसक्रमेण तं कृष्णपक्षे विवुधाः पिवन्ति ॥ ३७
- पीतं तु सोमं द्विकलावशिष्टं कृष्णपक्षे रश्मिभिस्तं क्षरन्तर्म् ।
- स्वधामृतं तत्पितरः पिवन्ति देवाश्च सौम्याश्च तथैव कव्यम् ॥ ३८
- सूर्येण गोभिस्तु समुद्धृताभिरद्भिः पुनश्चैव समुद्धृताभिः ।
- वृष्याऽतिवृद्धाभिरथौषधीभिर्मर्त्याः क्षुधं त्वन्नपानैर्जयन्ति ॥ ३९
- अमृतेन वृषिस्त्वर्धमासं सुराणां मांसार्धतृप्तिः स्वधया पितृगाम् ।
- अन्नेन शश्वत्त दधाति मर्त्याः सूर्यः स्वयं तच्च विभर्ति गोभिः ॥ ४०
- अयं हरिस्तैर्हरिभिस्तुरंगैरयन्दि चापो हरतीति रश्मिभिः ।
- विसर्गकाले विसृजंश्च ताः पुनर्विभर्ति शश्वत्सविता चराचरम् ॥ ४१
- हरिर्हरिर्द्भिर्हियते तुरङ्गमैः पिवत्यथापो हरिभिः सहस्रधा ।
- ततः प्रमुञ्चत्यपि तास्त्वसौ हरिः समुह्यमानो हरिभिस्तुरंगमैः ॥ ४२
- इत्येष एकचक्रेण सूर्यस्तुर्णं रथेन तु । भद्रैस्तैरक्षतैरश्वैः सर्पतेऽसौ दिवि क्षंये ॥ ४३

* अत्र संधिरार्यः ।

* १ ख. घ. ड. भीससं । २ ख. ग. घ. मुत्पयश. । ३ ख. ग. घ. ड. 'ताना च शु' । ४ ग. घ. हसि । ए° ।
 ५ ख. घ. ड. 'तुर्दिश । च' । ६ क. 'म् । सुधा' । ७ ग. ड. मास सुधा तु स्व° । ८ ख. ग. घ. ड. अयन्हरि° ।
 ९ ख. ग. घ. ड. रङ्गैर' । १० ख. ग. घ. ड. श्रवः ।

तेन चाभ्राणि जायन्ते स्थानमत्राम्भसां स्मृतम् । आर्कं तेजो हि भूतेभ्यो ह्यादत्ते रश्मिभिर्जलम् समुद्राद्वायुसंयोगाद्ब्रह्मत्यापो गभस्तपः । यतस्त्वृत्तुवशात्काले परिवर्तो दिवाकरः ॥	
यच्छत्यपो हि मेघेभ्यः शुक्लाः शुक्लगभस्तिभिः ॥	२४
अभ्रस्थाः प्रपतन्त्यापो वायुना समुदीरिताः । सर्वभूतहितार्थाय वायुंभित्थ समन्ततः ॥	२५
ततो वर्षति पण्पासान्सर्वभूतविद्वदये । वायव्यं स्तनितं चैव वैद्युतं चाग्निसंभवम् ॥	२६
मेहनाच्च मिहेर्धातोर्मेघत्वं व्यञ्जयन्ति च । न भ्रश्यन्ति यतस्त्वापस्तदभ्रं कवयो विदुः ॥	२७
मेघानां पुनरुत्पत्तिस्त्रिविधा योनिरुच्यते । आग्नेया ब्रह्मजाश्चैव पक्षणाश्च पृथग्विधाः ॥	
त्रिधा घनाः समाख्यातास्तेषां वक्ष्यामि संभवम् ॥	२८
आग्नेयास्त्वर्णजाः शोक्तास्तेषां तस्मात्पवर्तनम् । शीतदुर्दिनवाता ये स्वगुणास्ते व्यवस्थिताः २९	
महिषाश्च घराहाश्च मत्तमातङ्गगामिनः । भूत्वा धरणिमभ्येत्य विचरन्ति रमन्ति च ॥	३०
जीमूता नाम ते मेघा एतेभ्यो जीवसंभवाः । विद्युद्गुणविहीनाश्च जलधाराविलम्बिनः ॥	३१
मूका घना महाकाया औवहस्य वशान्तुगाः । क्रोशमानाश्च वर्षन्ति क्रोशार्धादपि वा पुनः ॥ ३२	
पर्वताग्रनितम्बेषु वर्षन्ति च रमन्ति । बलाकागर्भदाश्चैव बलाकागर्भधारिणः ॥	३३
ब्रह्मजा नाम ते मेघा ब्रह्मनिश्वाससंभवाः । ते हि विद्युद्गुणोपेताः स्तनयन्ति स्वनभियाः ॥	३४
तेषां शब्दप्रणादेन भूमिः स्वाङ्गरुहोद्गमा । राज्ञी रौद्राभिपिक्तेषु पुनर्यौवनपश्रुते ॥	
तेष्वियं प्रीतिमासक्ता भूतानां जीवितोद्भवा ॥	३५
जीमूता नाम ते मेघा येभ्यो जीवस्य संभवाः । द्वितीयं पवहं वायुं मेघास्ते तु समाश्रिताः ॥	
एते योजनमात्राश्च सार्धार्धाभिष्कृतादपि । दृष्टिसर्गस्तथा तेषां धारासौराः प्रकीर्तिताः ॥	
पुष्करावर्तका नाम ये मेघाः पक्षसंभवाः ॥	३७
शक्रेण पक्षाश्छिन्ना ये पर्वतानां महीजसाम् । कामयानां मृदुद्धानां भूतानां शिवमिच्छता ॥ ३८	
पुष्करा नाम ते मेघा बृहन्तस्तोपमत्सराः । पुष्करावर्तकास्तेन कारणेनेह शब्दिताः ॥	३९
नानारूपधराश्चैव महाघोरतराश्च ते । कल्पान्तदृष्टेः स्रष्टारः संवर्ताग्नेर्नियामकाः ॥	४०
वर्षन्त्येते युगान्तेषु तृतीयास्ते प्रकीर्तिताः । अनेकरूपसंस्थानाः पूरयन्तो गहीतलम् ॥	
वायुं परं वहन्तः स्युराश्रिताः कल्पसाधकाः ॥	४१
यान्यस्याण्डकपालस्य प्राकृतस्याभर्षस्नदा । तस्माद्ब्रह्मा समुत्पन्नशतुर्षवत्रः स्वयंभुवः ॥	
तान्येवाण्डकपालस्य सर्वे मेघाः प्रकीर्तिताः ॥	४२
तेषामाप्यायनं घूमः सर्वेषामविशंपतः । तेषां श्रेष्ठस्तु पर्जन्यश्चत्वारश्चैव दिग्गजाः ॥	४३
गजानां पर्वतानां च मेघानां भोगिभिः सह । कुलमेकं पृथग्भूतं योनिरैका जलं स्मृतम् ॥	४४
पर्जन्यो दिग्गजाश्चैव हेमन्ते शीतसंभवाः । तुषारदृष्टिं वर्षन्ति सर्वसस्यविद्वदये ॥	४५
श्रेष्ठेः परिवहो नाम तेषां वायुरपाथवः । षोडशी विभर्ति भगवान्गाह्मामाकाशगोचराम् ॥	
दिर्वामृतजलां पुण्यां त्रिधां स्वर्गपथे स्थिताम् ॥	४६

१ घ. म. द. 'भूमिर्षे. घ' । २ घ. 'युमूते. घ' । ३ द. 'आवह' । ४ घ. म. द. 'राज्याभि' । ५ म. घ. द. 'सातृषां' । ६ घ. द. 'सातः प्र' । ७ घ. द. 'तितः । पु' । ८ घ. म. घ. द. 'पठवहन्ते रजु' । ९ घ. म. घ. द. 'सातृषां स' । १० घ. द. 'वह' । ११ घ. द. 'व्यापनिज' । १२ घ. 'व्यो विद्या एव' । १३ घ. 'घ. द. धारणादि' ।

: (ज्योतिष्प्रचारः)

- तस्याविष्यन्दजं तोयं दिग्गजाः पृथुभिः करैः । शीकरं संपमुञ्चन्ति नीहार इति स स्मृतः ॥४७
- दक्षिणेन गिरियोऽसौ हेमकूट इति स्मृतः । उदग्घिमवतः शैलादुत्तरस्य च दक्षिणे ॥
- पुण्ड्रं नाम समाख्यातं नगरं तत्र वै स्मृतम् ॥ १८
- तस्मिन्निपतितं वर्षं यत्तु पारसमुद्भवं । ततस्तदावहो वायुर्हिमैशैलात्समुद्बहन् ॥
- आनयत्यात्मयोगेन सिध्वमानो महागिरिम् ॥ १९
- हिमवन्तमतिक्रम्य वृष्टिशेषं ततः परम् । इहाभ्येति ततः पश्चादपरान्तविष्टद्वये ॥ २०
- मेघावा(चाऽऽ)प्यायनं चैव सर्वमेतत्पकीर्तितम् । सूर्य एव तु वृष्टीनां स्रष्टा समुपदिश्यते ॥ २१
- ध्रुवेणाऽऽवेष्टितः सूर्यस्ताभ्यां वृष्टिः प्रवर्तते । ध्रुवेणाऽऽवेष्टितो वायुर्वृष्टिं संहरते पुनः ॥ २२
- ग्रहान्निःसृत्य सूर्यात्तु कृत्स्नं नक्षत्रमण्डले । वारस्यान्ते विशत्यर्कं ध्रुवेण परिवेष्टितम् ॥ २३
- अतः सूर्यरथस्याथ संनिवेशं निबोधत । संस्थितेनैकचक्रेण पञ्चारेण त्रिनेत्रिभिना ॥ २४
- हिरण्यमेन भगवान्पर्वणा तु महौजसा । नष्टवर्त्मान्धकारेण पद्मकारैकनेमिना ॥
- चक्रेण भास्वता सूर्यः स्यन्दनेन प्रसर्पति ॥ २५
- दशयोजनसाहस्रो विस्तारायामतः स्मृतः । द्विगुणोऽस्य रथोपस्थादीपादण्डप्रमाणतः ॥ २६
- स तस्य ब्रह्मणा सृष्टो रथो ह्यर्थवशेन तु । असङ्गः काञ्चनो दिव्यो युक्तः परमगैर्हयैः ॥ २७
- छन्दोभिर्वाजिरूतैस्तु यतः शुक्रस्ततः स्थितः । वरुणस्यन्दनस्यैह लक्षणैः सदृशस्तु सः ॥
- तेनासौ सर्पति व्योम्नि भास्वता तु दिवाकरः ॥ २८
- अथेमानि तु सूर्यस्य प्रत्यङ्गानि रथस्य तु । संवत्सरस्यावयवैः कल्पितानि यथाक्रमम् ॥ २९
- अहस्तु नाभिः सूर्यस्य एकचक्रः स वै स्मृतः । आराः पञ्चवस्तस्य नेभिः पट्टनवः स्मृताः ॥
- रथनीडः स्मृतो ह्यब्दस्त्वयने कूवराबुधौ । मुहूर्ता बन्धुरास्तस्य शम्या तस्य कलाः स्मृताः ॥
- तस्य काष्ठाः स्मृता घोणा ईपादण्डः क्षणास्तु वै । निमेषाश्चानुकर्षोऽस्य ईषा चास्य लवाः स्मृताः
- रात्रिर्वरुथो धर्मोऽस्य ध्वज ऊर्ध्वः समुद्भितः । युगाक्षकोटी ते तस्य अर्धकामाबुधौ स्मृतौ ॥
- सप्ताश्वरूपाश्छन्दांसि वहन्ते वामतो ध्रुवम् । गायत्री चैव त्रिष्टुप्च अनुष्टुप्च जगती तथा ॥ ३४
- पङ्क्तिश्च बृहती चैव उणिक्कैव तु सप्तमम् । अक्षे चक्रं निबद्धं तु ध्रुवे त्वक्षः समर्पितः ॥ ३५
- सहचक्रो भ्रमत्यक्षः सहाक्षौ भ्रमति ध्रुवः । अक्षः सहैव चक्रेण भ्रमतेऽसौ ध्रुवेरितः ॥ ३६
- एवमर्थवशात्तस्य संनिवेशो रथस्य तु । तथा संयोगभागेन संसिद्धो भास्वरो रथः ॥ ३७
- तेनासौ तरणिर्देवस्तरसा सर्पते दिवि । युगाक्षकोटिसंबद्धौ रश्मी द्वौ स्यन्दनस्य हि ॥ ३८
- ध्रुवेण भ्रमतो रश्मी विचक्रयुगयोस्तु वै । भ्रमतो मण्डलानि स्युः खचरस्य रथस्य तु ॥ ३९
- युगाक्षकोटी त्रे तस्य दक्षिणे स्यन्दनस्य तु । ध्रुवेण संगृहीते वै द्विर्वैकश्वेतरञ्जुवत् ॥ ४०
- भ्रमन्तमनगच्छेतां ध्रुवं रश्मी तु ताबुधौ । युगाक्षकोटी ते तस्य वातोर्मा स्यन्दनस्य तु ॥ ४१
- कीलासक्तो यथा रञ्जुभ्रमते सर्वतोदिशम् । ह्रमन्तस्तस्य रश्मी तौ मण्डलेषुत्तरायणे ॥ ४२
- वर्धते दक्षिणे चैव भ्रमतो मण्डलानि तु । ध्रुवेण संगृहीतौ तु रश्मी ॥ ४३

तेन चाभ्राणि जायन्ते स्थानमत्राम्भसां स्मृतम् । आर्के तेजो हि भूतेभ्यो ह्यादत्ते रश्मिभिर्जलम्
 समुद्राद्वायुसंयोगाद्बहन्त्यापो गभस्तयः । यतस्त्वृत्तुवशात्काले परिवर्तो दिवाकरः ॥ २३
 यच्छत्यपो हि मेघेभ्यः शुक्लाः शुक्लगभस्तिभिः ॥ २४
 अभ्रस्थाः प्रपतन्त्यापो वायुना समुदीरिताः । सर्वभूतहितार्थाय वायुंभिश्च समन्ततः ॥ २५
 ततो वर्षति पण्पासान्सर्वभूतविवृद्धये । वायव्यं स्तनितं चैव वैद्युतं चाग्निसंभवम् ॥ २६
 मेहनाच्च मिहेर्धातोर्मेषत्वं व्यञ्जयन्ति च । न भ्रश्यन्ति यतस्त्वापस्तदभ्रं कवयो विदुः ॥ २७
 मेघानां पुनरुत्पत्तिस्त्रिविधा योनिरुच्यते । आमेषा ब्रह्मजाश्चैव पक्षणाश्च पृथग्विधाः ॥ २८
 त्रिधा घनाः समाख्यातास्तेषां वक्ष्यामि संभवम् ॥ २९
 आग्नेयास्त्वर्णजाः प्रोक्तास्तेषां तस्मात्पवर्तनम् । शीतदुर्दिनवाता ये स्वगुणास्ते व्यवस्थिताः ३०
 महिषाश्च वराहाश्च मत्तमातङ्गगामिनः । भूत्वा धरणिमभ्येत्य विचरन्ति रमन्ति च ॥ ३०
 जीमूता नाम ते मेघा एतेभ्यो जीवसंभवाः । विद्युद्गुणविहीनाश्च जलधाराविलम्बिनः ॥ ३१
 मूका घना महाकाया औवहस्य वशानुगाः । क्रोशमात्राश्च वर्षन्ति क्रोशार्थादपि वा पुनः ॥ ३२
 पर्वताग्रनितम्बेषु वर्षन्ति च रमन्ति । बलाकागर्भदाश्चैव बलाकागर्भधारिणः ॥ ३३
 ब्रह्मजा नाम ते मेघा ब्रह्मनिश्वाससंभवाः । ते हि विद्युद्गुणोपेताः स्तनयन्ति स्वनमियाः ॥ ३४
 तेषां शब्दमणादेन भूमिः स्वाङ्गरुहोद्गमा । राक्षी रक्षाभिपिक्तेव पुनर्पौवनमश्नुते ॥ ३५
 तेष्विषं प्रीतिमासक्ता भूतानां जीवितोद्भवा ॥ ३५
 जीमूता नाम ते मेघा येभ्यो जीवस्य संभवाः । द्वितीयं मवहं वायुं मेघास्ते तु समाश्रिताः ॥ ३६
 एते योजनमात्राश्च सार्धाधार्निष्कृतादपि । दृष्टिसर्गस्तथा तेषां धारासौराः प्रकीर्तिताः ॥ ३७
 पुष्करावर्तका नाम ये मेघाः पक्षसंभवाः ॥ ३७
 शक्रेण पक्षाश्छिन्ना ये पर्वतानां महौजसाम् । कामगानां मृद्वानां भूतानां शिवमिच्छता ॥ ३८
 पुष्करा नाम ते मेघा बृहन्तस्तोषमत्सराः । पुष्करावर्तकास्तेन कारणेनेह शब्दिताः ॥ ३९
 नानारूपधराश्चैव महाघोरतराश्च ते । कल्पान्तदृष्टेः स्रष्टारः संवर्ताग्नेर्नियामकाः ॥ ४०
 वर्षन्त्येते युगान्तेषु तृतीयास्ते प्रकीर्तिताः । अनेकरूपसंस्थानाः पूरयन्तो गहीतलम् ॥ ४१
 वायुं परं वहन्तः स्युराश्रिताः कल्पसाधकाः ॥ ४१
 यान्यस्याण्डकपालस्य प्राकृतस्याभवंस्तदा । तस्माद्ब्रह्मा समुत्पन्नश्चतुर्भुवः स्वयंभुवः ॥ ४२
 तान्येवाण्डकपालस्य सर्वे मेघाः प्रकीर्तिताः ॥ ४२
 तेषामाप्यायनं धूमः सर्वेषामविशेषतः । तेषां श्रेष्ठस्तु पर्जन्यश्चत्वारश्चैव दिग्गजाः ॥ ४३
 गजानां पर्वतानां च मेघानां भोगिभिः सह । कुलमेकं पृथग्भूतं योनिरैका जलं स्मृतम् ॥ ४४
 पर्जन्यो दिग्गजाश्चैव हेमन्ते शीतसंभवाः । तुषारदृष्टिं वर्षन्ति सर्वसस्यविवृद्धये ॥ ४५
 श्रेष्ठेः परिवहो नाम तेषां वायुरपाश्रयः । योऽसौ विभर्ति भगवान्गङ्गासाकाशगोचराम् ॥ ४६
 दिव्यमृतजन्तं पुण्यं त्रिधा स्वर्गपथे स्थिताम् ॥ ४६

१ रा. ग. द. 'दुर्दिनेः स' । प. 'गुभनेः स' । २ द. 'आयह' । ३ रा. घ. द. 'सज्जामि' । ४ ग. घ. द. 'मध्यर्ध' । ५ घ. द. 'सातः प्र' । ६ घ. द. 'तितः । पु' । ७ रा. ग. घ. द. 'पतावहन्ते स्यु' । ८ रा. ग. घ. द. 'पण्पासि स' । ९ रा. घ. द. 'पठ' । १० द. ग. द. 'व्यापनित' । ११ क. 'प्रां गिया ए' । १२ ग. घ. द. 'पामवतीप' ।

(ज्योतिष्प्रचारः)

तिलोत्तमाप्सराश्चैव देवी रम्भा मनोरमा । ऋतजित्सत्यजिचैव ग्रामण्यौ लोकविश्रुतौ ॥	२२
ब्रह्मोपेतस्तथा दक्षो यज्ञोपेतश्च स स्मृतः । एते देवा वसन्त्यर्के द्वौ मासौ तु क्रमेण तु ॥	२३
स्यानाभिमानिनो ह्येते गुणा द्वादश सप्तकाः । सूर्यमाप्याययन्त्येते तेजसा तेज उत्तमम् ॥	२४
प्रथितैस्तैर्वचोभिस्तु स्तुवन्ति मुनयो रविम् । गन्धर्वाप्सरसश्चैव गीतनृत्यैरुपासते ॥	२५
ग्रामणीयक्षभृतास्तु कुर्वते भीमसंग्रहम् । सर्पा वहन्ति सूर्यं च यातुधाना * नुपान्ति च ॥	२६
वालाखिल्या नयन्त्यस्तं परिचार्योदयाद्रविम् ॥	२६
एतेपापेव देवानां यथावीर्यं यथातपः । यथायोगं यथासत्यं यथाधर्मं यथाबलम् ॥	२७
यथा तपत्यसौ सूर्यस्तेषां सिद्धस्तु तेजसा । इत्येते वै वसन्तीह द्वौ द्वौ मासौ दिवाकरे ॥	२८
ऋपयो देवगन्धर्वाः पन्नगाप्सरसां गणाः । ग्रामण्यश्च तथा यक्षा यातुधानाश्च भूयशः ॥	२९
एते तपन्ति वर्षन्ति भान्ति वान्ति सृजन्ति च । भूतानामशुभं कर्म व्यपोहन्तीह कीर्तिताः ॥३०	३०
मानवाना शुभं ह्येते हरन्ति दुरितात्मनाम् । दुरितं हि मचाराणां व्यपोहन्ति क्वचित्क्वचित् ॥३१	३१
विमानेऽवस्थिता दिव्ये कामगा वातरहंसः । एते । सहैव सूर्येण भ्रमन्ति दिवसानुगाः ॥	३२
वर्षन्तश्च तपन्तश्च ह्यादयन्तश्च वै मजाः । गोपायन्ति तु भूतानि सर्वाणीहाऽऽमनुक्षपात् ॥	३३
स्थानाभिमानिनामेतत्स्थानं मन्वन्तरेषु वै । अतीतानागतानां वै वर्तन्ते सांप्रतं तु ये ॥	३४
एवं वसन्ति वै सूर्ये सप्तकास्ते चतुर्दिशम् । चतुर्दिशसु सर्गेषु गणा मन्वन्तरेषु च ॥	३५
ग्रीष्मे हिमे च वर्षासु च मुञ्चमानो धर्मं हिमं च वर्षं च दिनं निशां च ।	
कालेन गच्छत्यृतुवशात्परिवृत्तरश्मिर्देवान्पितृंश्च मनुजांश्च स तर्पयन्वै ॥	३६
प्रीणाति देवानमृतेन सूर्यः सोमं सुपुत्रेण विवर्धयित्वा ।	
शुक्रे तु पूर्णं दिवसक्रमेण तं कृष्णपक्षे विबुधाः पिवन्ति ॥	३७
पीतं तु सोमं द्विकलावशिष्टं कृष्णपक्षे रश्मिभिस्तं क्षरन्तर्म् ।	
स्वधामृतं तत्पितरः पिवन्ति देवाश्च सौम्याश्च तथैव कव्यम् ॥	३८
सूर्येण गोभिस्तु समुद्धृताभिरद्भिः पुनश्चैव समुद्धृताभिः ।	
वृष्याऽतिवृद्धाभिरथौपधीभिर्मर्त्याः क्षुधं त्वन्नपानैर्जयन्ति ॥	३९
अमृतेन तृप्तिस्त्वर्धमासं सुराणां मांसार्धतृप्तिः स्वधया पितृगाम् ।	
अन्नेन शश्वत्सु दधाति मर्त्याः सूर्यः स्वयं तच्च विभर्ति गोभिः ॥	४०
अयं हरिस्तैर्हरिभिस्तुरंगमैरयन्दि चापो हरतीति रश्मिभिः ।	
विसर्गकाले विसृजंश्च ताः पुनर्विभर्ति शश्वत्सविता चराचरम् ॥	४१
हरिर्हरिर्द्भिर्हियते तुरङ्गमैः पिवत्यथापो हरिभिः सहस्रधा ।	
ततः प्रमुञ्चत्यपि तास्त्वसौ हरिः समुह्यमानो हरिभिस्तुरंगमैः ॥	४२
इत्येप एकचक्रेण सूर्यस्तुर्णं रथेन तु । भद्रैस्तैरक्षतैरश्वैः सर्पतेऽसौ ॥	४३

* अत्र सधिरार्षः ।

* १ ख. घ. ङ. भीसधं । २ ख. ग. घ. मुदयशः । ३ ख. ग. घ. ङ. 'तानां च शु' । ४ ग. घ. हसि । ए° ।
 ५ ख. घ. ङ. 'तुर्दिशं च' । ६ क. 'म् । मुधा' । ७ ग. ङ. मासं सुग तु स्व° । ८ ख. ग. घ. ङ. अयन्हरि° ।
 ९ ख. ग. घ. ङ. रद्भै' । १० ख. ग. घ. ङ. प्रवः ।

आकृष्येते यदा तौ वै ध्रुवेण समधिष्ठितौ । तदा सोऽभ्यन्तरं सूर्यो भ्रमते मण्डलानि तु ॥ ७४
अशीतिमण्डलगतं काष्ठयोरुभयोश्चरन् । ध्रुवेण मुच्यमानाभ्यां रश्मिभ्यां पुनरेव तु ॥ ७५
तथैव बाह्यतः सूर्यो भ्रमते मण्डलानि तु । उद्दृष्टयन्स वेगेन मण्डलानि तु गच्छति ॥ ७६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्तेऽनुपङ्गपादे ज्योतिष्प्रचारो नामैकपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

आदितः श्लोकानां समाख्यङ्काः—३९३०

अथ द्विपञ्चाशोऽध्यायः ।

ज्योतिष्प्रचारः ।

सूत उवाच—

स रथोऽधिष्ठितो देवैरादित्यैर्ऋषिभिस्तथा । गन्धर्वैरप्सरोभिश्च ग्रामणीसर्पराक्षसैः ॥ १
एते वसन्ति वै सूर्ये द्वौ द्वौ मासौ क्रमेण तु । धाताऽर्यमा पुलस्त्यश्च पुलहश्च प्रजापतिः ॥ २
उरगो वासुकिश्चैव संकीर्णारश्च तावुभौ । तुम्बुरुर्नारदश्चैव गन्धर्वौ गायतां वरौ ॥ ३
ऋतुस्थल्यप्सराश्चैव तथा वै पुञ्जिकस्थला । ग्रामणी रथकृच्छ्रश्च तथोर्जश्चैव तावुभौ ॥ ४
रक्षो हेतिः प्रहेतिश्च यातुधानावुदाहृतौ । मधुमाधवयोरेप गणो वसति भास्करे ॥ ५
वासन्तौ त्रैष्णिकौ मासौ मित्रश्च वरुणश्च ह । ऋषिरत्रिर्वशिष्ठश्च तक्षको रम्भ एव च ॥ ६
मेनका सहजन्या च गन्धर्वौ च हहा इहूः । रथस्वनश्च ग्रामण्यौ रथवित्रश्च तावुभौ ॥ ७
पौरुषेयो वधश्चैव यातुधानावुदाहृतौ । एते वसन्ति वै सूर्ये मासयोः शुचिक्रयोः ॥ ८
ततः सूर्ये पुनस्त्वन्या निवसन्तीह देवताः । इन्द्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥ ९
एलापर्णस्तथा सर्पः शङ्खपालश्च तावुभौ । विश्वावसूग्रसेनौ च प्रातश्चैवारुणश्च ह ॥ १०
प्रम्लोचेति च विरुषार्ता निम्लोचेति च ते उभे । यातुधानस्तथा सर्पो व्याघ्रः श्वेतश्च तावुभौ
नभोनभस्ययोरेप गणो वसति भास्करे ॥ ११
शरदतौ पुनः शुभ्रा वसन्ति मुनिदेवताः । पर्जन्याश्चाथ पूषा च भरद्वाजः सगौतमः ॥ १२
विश्वावसुश्च गन्धर्वास्तथैव सुरभिश्च यः(या) । विश्वाची च घृताची च उभे ते शुभलक्षणे ॥ १३
नाग ऐरावतश्चैव विभ्रुतश्च धनंजयः । सेन(ना)जिच्च सुपेणश्च सेनानीर्ग्रामणीश्च तौ ॥ १४
आपो वातश्च तावेतौ यातुधानावुभौ स्मृतौ । वसन्त्येते तु वै सूर्ये मासयोश्च इपोर्जयोः ॥ १५
हैमन्तिकौ तु द्वौ मासौ वसन्ति तु दिवाकरे । अंशो भगश्च द्वावेतौ कर्षपश्च ऋतुश्च ह ॥ १६
भुंनदश्च महापद्मः सर्पः कर्कोटकस्तथा । चित्रसेनश्च गन्धर्व ऊर्णापुश्चैव तावुभौ ॥ १७
उर्वशी विमचित्तिश्च तथैवाप्सरसौ शुभे । तार्क्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च सेनानीर्ग्रामणीश्च तौ ॥ १८
विष्णुत्स्फूर्जश्च तावुभौ यातुधानावुदाहृतौ । सहै चैव सहस्ये च वसन्त्येते दिवाकरे ॥ १९
ततः शिशिरपोश्चापि मासयोर्निवसन्ति वै । स्वष्टा विष्णुर्जमदगिर्विश्वामित्रस्तथैव च ॥ २०
काद्वेयी यथा नागौ कम्बलाश्वतरावुभौ । गन्धर्वौ धृतराष्ट्रश्च सूर्यवर्चास्तथैव च ॥ २१

साध्यः

'वायानि त स. प. सवर्षोर' । ३. सशीर्णो र' । २ ग. ग. प. द. 'स्वला प' । ३ क. स्वप्ये । प्रा' । ४ क. 'मोय वै' ।
'धारवातिर्' स्त' । ६ ग. द. 'ताऽनुस्तो । ७ प. द. भुतग' ।

(ज्योतिष्प्रचारः)

तिलोत्तमाप्सराश्चैव देवी रम्भा मनोरमा । ऋतजित्सत्यजिचैव ग्रामण्यौ लोकविश्रुतौ ॥	२२
ब्रह्मोपेतस्तथा दक्षो यज्ञोपेतश्च स स्मृतः । एते देवा वसन्त्यर्के द्वौ मासौ तु क्रमेण तु ॥	२३
स्थानाभिमानिनो ह्येते गुणा द्वादश सप्तकाः । सूर्यमाप्याययन्त्येते तेजसा तेज उत्तमम् ॥	२४
प्रथितैस्तैर्वचोभिस्तु स्तुवन्ति मुनयो रविम् । गन्धर्वाप्सरसश्चैव गीतनृत्यैरुपासते ॥	२५
ग्रामणीयक्षभूतास्तु कुर्वते भीमसंग्रहम् । सर्पा वहन्ति सूर्यं च यातुधाना * नुपान्ति च ॥	२६
वालखिल्या नयन्त्यस्तं परिचार्योदयाद्रविम् ॥	२६
एतेपापेव देवानां यथावीर्यं यथातपः । यथायोगं यथासत्यं यथाधर्मं यथावलम् ॥	२७
यथा तपत्यसौ सूर्यस्तेषां सिद्धस्तु तेजसा । इत्येते वै वसन्तीह द्वौ द्वौ मासौ दिवाकरे ॥	२८
ऋषयो देवगन्धर्वाः पन्नगाप्सरसां गणाः । ग्रामण्यश्च तथा यक्षा यातुधानाश्च भूयशः ॥	२९
एते तपन्ति वर्षन्ति भान्ति वान्ति सृजन्ति च । भूतानामशुभं कर्म व्यपोहन्तीह कीर्तिताः ॥३०	३०
मानवानां शुभं ह्येते हरन्ति दुरितात्मनाम् । दुरितं हि प्रचाराणां व्यपोहन्ति क्वचित्क्वचित् ॥३१	३१
विमानेऽवस्थिता दिव्ये कामगा वातरहेसः । एते । सहैव सूर्येण भ्रमन्ति दिवसानुगाः ॥	३२
वर्षन्तश्च तपन्तश्च ह्लादयन्तश्च वै मजाः । गोपायन्ति तु भूतानि सर्वाणीहाऽऽमनुक्षयात् ॥	३३
स्थानाभिमानिनामेतत्स्थानं मन्वन्तरेषु वै । अतीतानागतानां वै वर्तन्ते सांप्रतं तु ये ॥	३४
एवं वसन्ति वै सूर्ये सप्तकास्ते चतुर्दिशम् । चतुर्दशसु सर्गेषु गणा मन्वन्तरेषु च ॥	३५
ग्रीष्मे हिमं च वर्षासु च मुञ्चमानो धर्मं हिमं च वर्षं च दिनं निशां च ।	
कालेन गच्छत्यृतुवशात्परिवृत्तरश्मिर्देवान्पितृंश्च मनुजांश्च स तर्पयन्वै ॥	३६
प्रीणाति देवानमृतेन सूर्यः सोमं सुपुञ्जेन विवर्धयित्वा ।	
शुक्रे तु पूर्णं दिवसक्रमेण तं कृष्णपक्षे विद्युधाः पिवन्ति ॥	३७
पीतं तु सोमं द्विकलावशिष्टं कृष्णक्षये रश्मिभिस्तं क्षरन्तर्म् ।	
स्वधामृतं तत्पितरः पिवन्ति देवाश्च सौम्याश्च तथैव कव्यम् ॥	३८
सूर्येण गोभिस्तु समुद्धृताभिरद्भिः पुनथैव समुद्धृताभिः ।	
वृष्ट्याऽतिवृद्धाभिरथौषधीभिर्मर्त्याः क्षुधं त्वन्नपानैर्जयन्ति ॥	३९
मृतेन वृत्तिस्त्वर्धमासं सुराणां मांसार्धतृप्तिः स्वधया पितृगाम् ।	
अन्नेन शश्वज्ज दधाति मर्त्याः सूर्यः स्वयं तच्च विभर्ति गोभिः ॥	४०
अयं हरिस्तैर्हरिभिस्तुरंगैर्मरयन्दि चापो हरतीति रश्मिभिः ।	
विमर्गकाले विसृजंश्च ताः पुनर्विभर्ति शश्वत्सविता चराचरम् ॥	४१
हरिर्हरिर्द्भिर्हियते तुरङ्गमैः पिवत्यधापो हरिभिः सहस्रधा ।	
ततः प्रमुञ्चत्यपि तास्त्वसौ हरिः समुद्यमानो हरिभिस्तुरंगमैः ॥	४२
इत्येष एकचक्रेण सूर्यस्तुर्णं रथेन तु । मर्दस्तैरक्षतैरश्वैः सर्पतेऽसौ दिवि क्षंये ॥	४३

* अत्र सधिरार्यः ।

* १ स. घ. द. भीसधं । २ स. ग. घ. मुदयस. । ३ स. ग. घ. द. 'तानां च शु' । ४ ग. घ. दसि । ५ स. घ. द. 'तुरंग' । ६ स. 'म' । गुणा । ७ ग. द. मास सुरा तु स्व । ८ स. ग. घ. 'द' अयन्हरि । ९ ग. ग. घ. द. रंहर । १० स. ग. घ. द. ध्रतः ।

अहोरात्राद्रथेनाऽसौ एकचक्रेण तु भ्रमन् । सप्तद्वीपसमुद्रान्तं सप्तभिः सप्तभिर्हयैः ॥	४४
छन्दोभिरश्वरूपैस्तर्यतश्चक्रं ततः स्थितैः । कामरूपैः सकृद्युक्तैरपितैस्तेर्मनोजवैः ॥	४५
हरितैरव्ययैः पिङ्गैरश्वरैर्ब्रह्मवादिभिः । अशीतिमण्डलगतं भ्रमन्त्यब्देन ते हयाः ॥	४६
बाह्यमभ्यन्तरं चैव मण्डलं दिवसक्रमत् । कल्पादौ संपयुक्तास्ते वहन्त्याभूतसंभवात् ॥	
आवृत्ता वालखिल्यैस्ते भ्रमन्ते रात्र्यर्हाणि तु ॥	४७
प्रथितैर्वचोभिरग्र्यैः स्तूयमानो महर्षिभिः । सेव्यते गीतवृत्तैश्च गन्धर्वैरप्सरोगणैः ॥	
पतङ्गः पतंगैरश्वैर्भ्रममाणो दिवस्यतिः ॥	४८
वीथ्याश्रयाणि चरति नक्षत्राणि तथा शशी । हासवृद्धी तथैवास्य रश्मीनां सूर्यवत्स्मृते ॥	४९
त्रिचक्रोभयपार्श्वस्थो विज्ञेयः शशिनो रथः । अपां गर्भसमुत्पन्नो रथः साश्वः ससारथिः ॥	
शतारैश्च त्रिभिश्चकैर्युक्तः शुक्लैर्हयोत्तमैः ॥	५०
दशभिस्तु कृशैर्दिव्यैरसङ्गैस्तेर्मनोजवैः । सकृद्युक्ते रथे तस्मिन्वहन्ते चाऽऽयुगक्षपात् ॥	५१
संगृहीतो रथे तस्मिन्श्वेतचक्षुःश्रवास्तु वै । अश्वास्तमेकवर्णास्ते वहन्ते शङ्खवर्चसम् ॥	५२
ययुश्च त्रिमनाश्चैव वृषो राजीवलो हयः । अश्वो वामस्तुरण्यश्च हंसो व्योमी मृगस्तथा ॥	५३
इत्येते नामभिः सर्वे दश चन्द्रमसो हयाः । एते चन्द्रमसं देवं वहन्ति दिवसक्षपात् ॥	५४
देवैः परिवृतः सोमः पितृभिश्चैव गच्छति । सोमस्य शुक्लपक्षादौ भास्करे पुरतः स्थिते ॥	
आपूर्यते पुरस्यान्तः सततं दिवसक्रमात् ॥	५५
देवैः पीतं क्षये सोममाप्याययति नित्यदा । पीतं पञ्चदशाहं तु रश्मिनैकेन भास्करः ॥	५६
आपूरयन्सुपुत्रेण भागं भागमहःक्रमात् । सुपुत्राप्यायमानस्य शुक्ला वर्धन्ति वै कलाः ॥	५७
तस्माद्भ्रसन्ति वै कृष्णे शुक्ल आप्याययन्ति च । इत्येवं सूर्यवीर्येण चन्द्रस्याऽऽप्यायिता तनुः ॥	
पौर्णमास्यां स दृश्येत शुक्लः संपूर्णमण्डलः । एवमाप्यायितः सोमः शुक्लपक्षे दिनक्रमात् ॥	५९
ततो द्वितीयामभृति बहुलस्य चतुर्दशी । अपां सारमयस्येन्दो रसमात्रात्मकस्य च ॥	
पितृन्त्यम्बुमयं देवा मधु सौम्यं सुर्धामयम् ॥	६०
संभृतं चार्धमासेन अमृतं सूर्यतेजसा । भक्षार्धममृतं सौम्यं पौर्णमास्यामुपामते ॥	६१
एकरात्रं सुरैः सर्वैः पितृभिश्च महर्षिभिः । सोमस्य कृष्णपक्षादौ भास्कराभिमुखस्य च ॥	
प्रक्षीयते परस्यान्तः पीयर्षोनाः कलाः क्रमात् ॥	६२
(* त्रयश्च त्रिशतं चैव त्रयस्त्रिंशत्तथैव च । त्रयस्त्रिंशत्सहस्राथ देवाः सोमं पितृन्ति वै ॥	६३
इत्येतः पीयमानस्य कृष्णा वर्धन्ति वै कलाः) + क्षीयन्ते तस्मात्कृष्णे याः शुक्ले ह्याप्याययन्ति ताः	
एवं दिनक्रमातीते त्रिधुवास्तु निशाकरम् । पीत्वाऽर्धमासं गच्छन्ति अमावास्यां सुरोत्तमाः ॥	
पितरभ्योपतिष्ठन्ति अमावास्यां निशाकरम् ॥	६५

* भद्रविद्यान्तर्गतमन्त्रः क. ग. पुस्तकयोर्नास्ति । + एतदर्थं स्वान् इदमर्थं वर्तते-क्षीयन्ति तस्मात्कृष्णा याः कृष्णा ह्याप्याययन्ति च ।

१ ग. द. 'सुरां वा सप्तभिः । प. 'सुरां वा सुरिभिः वा' । २ ग. प. द. 'नेसांवनरते' । ३ द. 'भ्रमन् ।
 ४ ग. ग. प. द. 'हाभि सु । ५ ग. ग. द. 'त्रिचक्रोभयपार्श्वो वि' । ६ क. ग. सौम्यः । ७ ग. प. 'शशाङ्ग' ।
 ८ ग. प. द. 'ह्याप्याययन्ति' । ९ स. प. 'भाप्याययन्ति' । १० ग. द. 'भाप्याययन्ति' । ११ प. द. 'भाप्याययन्ति' ।
 १२ क. 'सो पुर' । १३ स. प. द. 'मासः क' । १४ ग. प. द. 'सुरोत्तु निशाकरे । पि' ।

(ज्योतिष्प्रचारः)

ततः पञ्चदशे भागे किञ्चिच्छिष्टे कलान्मके । अपराह्णे पितृगणैर्जघन्यः पर्युतास्यते ॥ ६६
 पिबन्ति द्विकलं कालं शिष्टा तस्य तु या कला । निःसृतं तदमावास्यां गभस्तिभ्यः स्वधामृतम् ।
 तां स्वधां मासतृप्त्यै तु पीत्वाऽगच्छन्ति तेऽमृतम् ॥ ६६
 सौम्या वहिपदश्चैव अग्निष्वात्तास्तथैव च । कव्याश्चैव तु ये प्रोक्ताः पितरः सर्व एव ते ॥ ६७
 संवत्सरास्तु वै कव्याः पञ्चाब्दा ये द्विजैः स्मृताः । सौम्यास्तु ऋतवो ज्ञेया मासा वहिपदः स्मृताः
 अग्निष्वात्ता(त्त)र्तवश्चैव पितृसर्गा हि वै द्विजाः ॥ ६८
 पितृभिः पीयमानस्य पञ्चदश्यां कला तु वै । यावन्न क्षीयते तस्य भागः पञ्चदशरतु सः ॥ ६९
 अमावास्यां तदा तस्य अन्तर्मापूर्यते परम् । वृद्धिक्षया वै पक्षादौ षोडश्यां शशिनः स्मृतौ ॥
 एवं सूर्यनिमित्तेषां क्षयवृद्धिर्निशाकरे । ताराग्रहाणां वक्ष्यामि स्वर्भानोश्च रथं पुनः ॥ ७१
 तोयतेजोमयः शुभ्रः सोमपुत्रस्य वै रथः । युक्तो ह्ययः पिशङ्गैस्तु अष्टाभिर्वातरंहसैः ॥ ७२
 सवर्ख्यः सानुकर्षः सूतो दिव्यो रथे महान् । सोपासङ्गपताकस्तु सध्वजो मेघसंनिभः ॥ ७३
 भार्गवस्य रथः श्रीमांस्तेजसा सूर्यसंनिभः । पृथिवीसंभवैर्युक्तैर्नानावर्णैर्हयोत्तमैः ॥ ७४
 श्वेतः पिशङ्गः सारङ्गो नीलः पीतो विलोहितः । कृष्णश्च हरितश्चैव पृषतः पुंश्चिरेव च ॥
 दशभिस्त्रैर्महाभागैरृशैर्वातवेगितैः ॥ ७५
 अष्टाश्वः काञ्चनः श्रीमान्सोमस्यापि रथोऽभवत् । असङ्गैर्लोहितैरश्वैः सर्वगैरग्निसंभवैः ॥
 सर्पतेऽसौ कुमारो वै ऋजुर्वक्रानुचक्रगः ॥ ७६
 ततस्त्वाङ्गिरसो विद्वान्देवाचार्यो बृहस्पतिः । शोणैरश्वैः काञ्चनेन स्यन्दनेन प्रसर्पति ॥ ७७
 युक्तस्तु वाजिभिर्दिव्यैरष्टाभिर्वातसंमितैः । नक्षत्रेऽब्दं निवसति सर्वगस्तेन गच्छति ॥ ७८
 ततः शनैश्चरोऽप्यश्वैः शवलैर्व्यामसंभवैः । काष्णायसं समारुह्य स्यन्दनं याति वै शनैः ॥ ७९
 स्वर्भानोस्तु तथैवाश्वाः कृष्णा ह्यष्टौऽमनोजवाः । रथं तमोमयं तस्य सकृष्टुक्ता वहन्त्युत ॥ ८०
 आदित्याग्निःसृगो राहुः सोमं गच्छति पर्वसु । आदित्यमेति सोमाच्च पुनः सौरिषु पर्वसु ॥ ८१
 अध केतुरथस्याश्वा अष्टाष्टौ वातरंहसः । पलालधूमसंकाशाः शवला रासभारुणाः ॥ ८२
 एते वाहा ग्रहाणां वै मर्या प्रोक्ता रथैः सह । सर्वे ध्रुवनिबद्धास्ते प्रवद्धा वातरश्मिभिः ॥ ८३
 एते वै भ्राम्यमाणास्तु यथायोगं भ्रमन्ति वै । वायव्याभिरदृश्याभिः प्रवद्धा वातरश्मिभिः ॥
 परिभ्रमन्ति तद्बद्धाश्चन्द्रमूर्यग्रहा दिवि । भ्रमन्तमनुगच्छन्ति ध्रुवं ते ज्योतिषां गणाः ॥ ८५
 यथा नद्यदके नीस्तु सलिलेन सद्यो ह्यते । तथा देवालयो ह्येते उद्यन्ते वातरश्मिभिः ॥
 तस्मात्सर्वेण ईश्यन्ते व्योम्नि देवगणास्तु ते ॥ ८६
 यावत्पथैव तारास्तु तावन्तो वानरश्मयः । सर्वा ध्रुवनिबद्धास्ता भ्रमन्त्यो भ्राम्यन्ति तम् ॥
 तैलपीडाकरं चक्रं भ्रमद्भ्रामयते यथा । तथा भ्रमन्ति ज्योतीषि वातवद्धानि सर्वशः ॥ ८८

६ क. 'कलाया' । २ रा. ग. घ. ङ कव्याः पञ्चाब्दा ये । ३ क. 'युक्तो नाना' । ४ क. ङ. पृष्णिरे° । ५ ख. घ. ङ. 'मानुभौन' । ६ घ. 'विस्रानुवक्रगः' । ७ ख. ग. घ. ङ. 'तुशतस्या' । ८ ग. ङ. 'याऽऽकान्तार्ण' । ९ ख. ग. घ. 'दादयावक भ्रमयो भ्राम्यन्ति तत् । त° ।

अलातचक्रवद्यान्ति वातचक्रेरितानि तु । यस्मान्ज्योतीषि बहते प्रबहंस्तेन स स्मृतः ॥ ८९
 एवं ध्रुवनियद्वाऽसौ सर्पते ज्योतिषां गणः । सैष तारामयो ज्ञेयः शिशुमारो ध्रुवो दिवि ।
 यद्दहा कुरुते पापं दृष्ट्वा तं निशि मुच्यते ॥ ९०
 यानत्यथैव तारास्ताः शिशुमाराश्रिता दिवि । तावन्त्येव तु वर्षाणि जीवन्त्यभ्यधिकानि तु ॥
 शाश्वतः शिशुमारोऽसौ विज्ञेयः प्रविभागशः । उत्तानपादस्तस्याथ विज्ञेयो ह्युत्तरो हनुः ॥
 यज्ञोऽधरस्तु विज्ञेयो धर्मो मूर्धानमाश्रितः । हृदि नारायणः साध्य(ध्या) भ्रुवुर्नौ पूर्वपादयोः ॥
 वरुणश्चार्यमा चैव पश्चिमे तस्य सक्थिनी । शिशुः संवत्सरस्तस्य मित्रोऽपाने समाश्रितः ॥
 पुच्छेऽग्निश्च महेन्द्रश्च मरीचिः कश्यपो ध्रुवः । तारकाः शिशुमारश्च नास्तमेति चतुष्टयम् ॥ ९५
 नक्षत्रचन्द्रसूर्याश्च ग्रहास्तारागणैः सह । उन्मुखाभिमुखाः सर्वे चक्रीभूताश्रिता दिवि ॥ ९६
 ध्रुवेणाधिष्ठिताः सर्वे ध्रुवमेव प्रदक्षिणम् । प्रयान्तीह चरं श्रेष्ठं मेढीभूतं ध्रुवं दिवि ॥ ९७
 ध्रुवाग्निर्कश्यपानां तु वरश्चासौ ध्रुवः स्मृतः । एक एव भ्रमत्येष मेरुपर्वतमूर्धनि ॥ ९८
 ज्योतिषां चक्रमेतद्धि सदा कर्षत्यवाङ्मुखः । मेरुमालोकयत्येष प्रयातीह प्रदक्षिणम् ॥ ९९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते ध्रुवचर्या नाम द्विपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४०२९

अथ त्रिपञ्चाशोऽध्यायः ।

ज्योतिःसन्निवेशः ।

शांशपायन उवाच—

एतच्छ्रुत्वा तु मुनयः पुनस्ते संशयान्विताः । पप्रच्छुरुत्तरं भूयस्तदा ते लोमहर्षणम् ॥ १

ऋषय ऊचुः—

यदेतदुक्तं भवता गृहाण्येतानि विश्रुतम् । कथं देवगृहाणि स्युः कथं ज्योतीषि वर्णय ॥ २

एतत्सर्वं समाचक्ष्व ज्योतिषां चैव निश्चयम् । श्रुत्वा तु वचनं तेषां तदा सूतः समाहितः ॥ ३

अस्मिन्नर्थे महामाशैर्बहुक्तं ज्ञानबुद्धिभिः । तद्वोऽहं संप्रवक्ष्यामि सूर्याचन्द्रमसोर्भवम् ॥

यथा देवगृहाणीह सूर्याचन्द्रमसोर्गृहम् ॥

अतःपरं त्रिविधाग्नेर्बक्ष्येऽहं तु समुद्रवम् । दिव्यस्य भौतिकस्यामेराष्ट्याग्नेः पार्थिवस्य च ॥ ५

व्यष्टापां तु रजन्यां वै ब्राह्मणोऽव्यक्तजन्मनः । [अव्याकृतमिदं त्वामीन्नेन तममाऽऽतम्
 चतुर्भूतावशिष्टेऽस्मिन्पार्थिवः सोऽग्निरुच्यते । यथाऽऽदौ तपते सूर्ये शुचिरग्निस्तु स स्मृतैः] ॥

वैद्युतारूपस्तु विज्ञेयस्तेषां बक्ष्येऽथ लक्षणम् । वैद्युतो जाठरः सौरो द्यपां गर्भोऽस्योऽग्रयः ॥

तस्मादपः पिबन्सूर्यो गोभिर्दीप्यत्यसौ दिवि ॥

* ध्रुवमिदं तर्गन्मन्वः स ग. पुस्तकयोर्नस्ति ।

१ य. घ. तपते । २ य. घ. द'डान स' । ३ क. 'मेधीभू' । ४ य. द. 'दि । अग्निप्रक' । ग. घ. 'दि
 अग्निप्रक' । ५ य. घ. द. 'दमे' । ययंती' । ६ य. द. 'श च' । ७ य. 'नि त्रिभुक्त' । क' । ग. 'नि त्रिभुक्त' । क' ।
 य. 'नि त्रिभुक्त' । क' । ८ द. 'विभुक्त' । ९ य. घ. द. 'व तमाम' । १० क. 'हाप्रज्ञ' । ११ य. 'गृहाः । अ' । १२ क.
 य. 'द्वे तु स' ।

(ज्योतिःसंनिवेश)

- वैद्युतेन समाविष्टो वाक्षो नार्द्धिः प्रशाम्यति । मानवानां च कुक्षिस्थो नार्द्धिः शाम्यति पावकः
अर्द्धिप्यानैरमः सोऽग्निः प्रभवो जाठरः स्मृतः । यथायं मण्डली शुक्रो निरुष्णा संप्रकाशते
प्रभा हि सौरी पादेन ह्यस्त्रं याति दिवाकरे । अग्निनाविशते रात्रौ तस्माद्दूरात्प्रकाशते ॥ ११
उद्यन्तं च पुनः सूर्यमौष्ण्यपाग्नेयमाविशत् । पादेन पार्थिवस्याग्नेस्तस्मादग्निस्तपत्यसौ ॥ १२
प्रकाशश्च तथौष्ण्यं च सौराग्नेये तु तेजसी । परस्परानुप्रवेशादाप्यायेते दिवानिशम् ॥ १३
उत्तरे चैव भूम्यर्धे तस्मादास्मिश्च दक्षिणे । उत्तिष्ठति पुनः सूर्ये रात्रिराविशते त्वपः ॥
तेस्मात्ताम्रा भवन्त्यापो दिवारात्रिप्रवेशनात् ॥ १४
अस्तं याति पुनः सूर्ये अर्द्धे प्रविशत्यपः । तस्मान्नक्तं पुनः शुक्ला आपो विशन्ति भास्करे ॥
एतेन क्रमयोगेन(ण) भूम्यर्धे दक्षिणोत्तरे । उदयास्तमये नित्यमहोरात्रं विशत्यपः ॥ १५
यथासौ तपते सूर्ये पिवन्नम्भो गभस्तिभिः । पार्थिवो हि विमिश्रोऽसौ दिव्यः शुचिरिति स्मृतः
सहस्रपादः सोऽग्निस्तु वृत्तः कुम्भनिभः शुचिः । आदत्ते तत्तु रश्मिनां सहस्रेण समन्ततः ॥
नादेयीश्चैव सामुद्रीः कौप्याश्चैव सधान्वनीः । स्थावरा जङ्गमाश्चैव यश्च सूर्यो हिरण्यमयः ॥
तस्य रश्मिसदृशं तु वर्षशीतोष्णनिस्रवम् ॥ १६
तासां चतुःशता नाड्यो वर्षन्ति चित्रमूर्तयः । वन्दनाश्चैव वन्द्याश्च ऋतना नूननास्तथा ॥
अमृता नामतः सर्वा रश्मयो वृष्टिसर्जनाः ॥ २०
हिमवाहाश्च ताभ्योऽन्या रश्मयस्त्रिशताः पुनः । दृश्या मेध्याश्च वाह्याश्च हादिन्यो हिमसर्जनाः
चन्द्रास्ता नामतः सर्वाः पीताभास्तु गभस्तयः । शुक्लाश्च कर्कुभश्चैव गावो विश्वभृतस्तथा ॥
शुक्लास्ता नामतः सर्वास्त्रिशता धर्मसर्जनाः । समं विभन्ति ताभिस्तु मनुष्यपितृदेवताः ॥ २३
मनुष्यानापधेनेह स्वधया च पितृनपि । अमृतेन सुरान्सर्वास्त्रिभिस्वर्षयत्यसौ ॥ २४
वसन्ते चैव ग्रीष्मे चै स तैः सुतपते त्रिभिः । वर्षास्वथो शरदि च चतुर्भिः संपर्कति ॥ २५
हेमन्ते शिशिरे चैव हिमं स मृजते त्रिभिः । ओषधीषु बलं धत्ते स्वधया च पितृनपि ॥
सूर्योऽमरत्वर्धमृतत्रयं त्रिषु नियच्छति ॥ २६
पयं रश्मिसदृशं तत्सौरं लोकार्थसाधकम् । भिद्यते ऋतुमासाद्य जलशीतोष्णनिस्रवम् ॥ २७
इत्येतन्मण्डलं शुक्रं भास्वरं सूर्यसंज्ञितम् । (*नक्षत्रग्रहसोमानां प्रतिष्ठा योनिरेव च ॥
ऋक्षचन्द्रग्रहाः सर्वे विज्ञेयाः सूर्यसंभवाः ॥ २८
नक्षत्राधिपतिः सोमो ग्रहराजो दिवाकरः । शेषाः पञ्च ग्रहा शेषा ईश्वराः कामरूपिणाः ॥ २९
पथ्यते चाग्निरादित्य उदकश्चन्द्रमाः स्मृतः । शेषाणां प्रकृतिं सम्यग्वर्षयमानां निबोधत ॥ ३०
सुरसेनापतिः स्कन्दः पथ्यतेऽङ्गारको ग्रहः । नारायणं बुधं प्राहुर्देवं ज्ञानविदो विदुः ॥ ३१

* धनुर्दिशान्तर्गतग्रहः स पुनरेव नास्ति ।

१ द. नाग्नि प्र । २ ग. ह नाग्नि शा । ३ ग. घ ह पवन. सोऽग्निर्निःप्रभो जा । ४ ख. भास्वरः ।
ग. भास्वराः । ५ ख. घ. ड. वृत्तकु । ६ रा ग घ. ह. नार्द्धिना । ७ ख. 'योत्रश' । ८ ग घ. मेध्य । ९ ख.
ग. घ. 'धे हरादे' । १० ख. घ. शुभायः । ११ ख. घ. 'कुभावे' । १२ ख. घ. शुक्लात्मा । १३ ख. सर्वाग्निभिः ।
१४ ख. च शतेः स त' । १५ ख. ग घ. ह 'मृतेष्वग्निषु । १६ ख. घ. ह. जलच्छीतो' । १७ ख. 'सोम सोम्य.
सार्धं च । शौ' । १८ ख. ग. 'त्वर्धे' । १९ ख. घ. ह बुधाः ।

- रुद्रो वैवस्वतः सक्षाद्धर्मो लोके प्रभुः स्वयम् । महाग्रहो द्विजश्रेष्ठो मन्दगामी शनैश्वरः ॥ ३२
- देवासुरगुरु द्वौ तु भानुमन्तौ महाग्रहौ । प्रजापतिमुतावेताबुधौ शुक्रबृहस्पती ॥ ३३
- दैत्यो महेन्द्रश्च तयोराधिपत्ये विनिर्मितौ ॥ ३३
- आदित्यमूलमखिलं त्रिलोकं नात्र संशयः । भवत्यस्य जगत्कृत्स्नं सदेशासुरमानपम् ॥ ३४
- रुद्रेन्द्रोपेन्द्रचन्द्राणां विभेन्द्रास्त्रिदिवौकसाम् । घृतिर्घृतिमतां कृत्स्ना यत्तेजः सार्वलौकिकम् ॥ ३४
- सर्वात्मा सर्वलोकेशो मूलं परमदैवतम् । ततः संजायते सर्वं तत्र चैव प्रलीयते ॥ ३६
- भावाभावौ हि लोकानामादित्याग्निःसृगौ पुरा । जगद्भयो ग्रहो विप्रा दीप्तिमान्मुग्रहो रविः । यत्र गच्छन्ति निधनं जायन्ते च पुनः पुनः । क्षणा मुद्गूर्ता दिवसा निशाः पक्षाश्च कृत्स्नशः ॥ ३६
- मासाः संवत्सराश्चैव ऋतवोऽब्दयुगानि च । ३८
- तदादित्याहते तेषां कालसंख्या न विद्यते । कालाहते न निगमो न दीक्षा नाहिक्रमः ॥ ३९
- ऋतूनामविभागश्च पुष्पमूलफलं कुतः । कुतः सस्याभिनिष्पत्तिर्गुणौषधिगणादि वा ॥ ४०
- अभावो व्यवहाराणां देवानां दिवि चेह च । जगत्प्रतापनमृते भास्करं चारितस्करम् ॥ ४१
- स एव कालश्चाग्निश्च द्वादशात्मा प्रजापतिः । तपत्येष द्विजश्रेष्ठास्त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ ४२
- स एष तेजसां राशिः समस्तः सार्वलौकिकः । उत्तमं मार्गमास्थाय वायोर्भाभिरिदं जगत् ॥ ४३
- पार्श्वमूर्ध्वमधश्चैव तापयत्येष सर्वशः । ४३
- रवेरग्निमहत्त्वं यत्प्राञ्जया समुदाहृतम् । तेषां श्रेष्ठाः पुनः सप्त रज्जमयो ग्रहयोनयः ॥ ४४
- सुपुत्रा हरिकेशश्च विश्वकर्मा तथैव च । विश्वश्रवाः पुनश्चान्यः संयद्सुरत परम् ॥ ४५
- अर्वाग्यसुः पुनश्चान्यो मया चात्र प्रकीर्तितः ॥ ४५
- सुपुत्रः सूर्यरश्मिस्तु क्षीर्णं शशिनमेधयन् । तिर्यग्मूर्ध्वर्ध्वचारोऽसौ सुपुत्रः परिकीर्त्यते ॥ ४६
- हरिकेशः पुरस्त्वाद्या ऋक्षयोनिः प्रकीर्त्यते । दक्षिणे विश्वकर्मा तु रश्मिर्ध्वयते बुधम् ॥ ४७
- विश्वश्रवास्तु यः पश्चाच्छुक्रयोनिः स्मृता बुधैः । संयद्पुत्र यो रश्मिः सा योनिर्लोहितस्प तु ॥ ४७
- पृष्ठस्त्वर्वाग्यसु रश्मिर्योनिस्तु स बृहस्पतेः । शनैश्वरं पुनश्चापि रश्मिराप्यायते स्वराट् ॥ ४९
- एवं सूर्यमभावेन ग्रहनक्षत्रतारकाः । वर्धन्ते विदिताः सर्वा विश्वं चेदं पुनर्जगत् ॥ ५०
- न क्षीयन्ते पुनस्तानि तस्मान्नक्षत्रता स्मृता ॥ ५०
- क्षेत्राप्येनानि वै पूर्वमापतन्ति गमस्त्रिभिः । तेषां क्षेत्राप्यथाऽऽदत्ते सूर्यो नक्षत्रेतां गतः ॥ ५१
- तीर्णानां सुकृतेनेह सुकृतान्ते ग्रहाश्रयान् । ताराणां तारका ह्येताः शुक्रन्वाच्चैव तारकाः ॥ ५२
- द्विच्यानां पाथिवानां च नैशानां चैव सर्वशः । आदानान्नित्यमादित्यस्तपसां तेजसां महान् ॥ ५२
- सुवति स्पन्दनार्थे च धातुरेष विभाव्यते । सयनात्तेजसोऽयां च तेनासौ सविता मतः ॥ ५४
- वर्धमन्त्र इत्येष द्वादशे धातुरिष्यते । शुक्रन्वे चामृतन्वे च शीतले च विभाव्यते ॥ ५५

१ ग. घ. ङ. 'क्षायनी लो' । २ क. लोके प्र' । ३ घ. ङ. 'श्रेष्ठाने' । ४ ग. घ. ङ. 'ती' । देवां म' । ग. 'ती' । देवां म' । ५ घ. 'प्रयोग' । ६ ल. देवाः । ७ ग. घ. ङ. 'यान्यः स्वताह्वयः प्र' । ८ क. 'प्रनायाऽसी' । ९ घ. पुनस्त्वाट् । १० ग. 'भिः स की' । ११ ग. 'दक्षिणा' । १२ घ. घ. ङ. 'सूर्यो बु' । १३ क. चर्च ३५ ङ. 'वेग म' । १५ ग. घ. ङ. 'प्रनायत' । १६ ग. घ. 'ते' ।

: (ज्योतिःसंनिवेशः)

सूर्याचन्द्रमसोर्दिव्ये मण्डले भास्वरे खगे । ज्वलत्तेजोमये शुक्ले वृत्तकुम्भनिभे शुभे ॥ ८६
 घनतोयात्मकं तत्र मण्डलं शशिनः स्मृतम् । घनतेजोमयं शुक्लं मण्डलं भास्करस्य तु ॥ ८७
 विशन्ति सर्वदेवास्तु स्थानान्येतानि सर्वशः । मन्वन्तरेषु सर्वेषु क्रससूर्यग्रहाश्रयाः ॥ ८८
 तानि देवगृहाण्येव तदारूपास्ते भवन्ति च ।) सौरं सूर्यो विशः स्थानं सौम्यं सोमस्तथैव च ॥
 शौक्रं शुक्रो विशः स्थानं षोडशार्चिः प्रतापवान् । बृहद्बृहस्पतिश्चैव लोहितं चैव लोहितः
 शानैश्वरं तथा स्थानं देवश्चैव शनैश्वरः ॥ ६०

आदित्यगर्भसंयोगात्संप्रकाशात्मिकाः स्मृताः । नवयोजनसाहस्रो विष्कम्भः सवितुः स्मृतः
 त्रिगुणस्तस्य विस्तारो मण्डलं च प्रमाणतः । द्विगुणः सूर्यविस्ताराद्विस्तारः शशिनः स्मृतः ॥
 तुल्यस्तयोस्तु स्वर्भानुर्भूत्वाऽधस्तात्प्रसर्पति । उद्धृत्य पार्थिवच्छायां निर्मितो मण्डलाकृतिः ॥
 स्वर्भानोस्तु बृहत्स्थानं निर्मितं यत्तमोमयम् । आदित्यात्तत्र निष्कम्य सोमं गच्छति पर्वसु ॥
 आदित्यमेति सोमाच्च पुनः सोमं च पर्वसु । स्वर्भासा नुदते यस्मात्ततः स्वर्भानुरुच्यते ॥ ६५
 चन्द्रस्य षोडशो भागो भार्गवश्च विधीयते । विष्कम्भान्मण्डलाच्चैव योजनाग्रात्प्रमागतः ॥ ६६
 भार्गवात्पादहीनस्तु विज्ञेयो वै बृहस्पतिः । बृहस्पतेः पादहीनो कुजसौरावुभौ स्मृतौ ॥
 विस्तारान्मण्डलाच्चैव पादहीनस्तयोर्वुधः ॥ ६७

तारानक्षत्ररूपाणि वपुष्मन्तीह यानि वै । बुधेन समतुल्यानि विस्तारान्मण्डलादथ ॥ ६८
 प्रायशश्चन्द्रयोगीनि(णि) विद्यादक्षाणि तत्राविन् । तारानक्षत्ररूपाणि हीनानि तु परस्परम् ॥
 शतानि पञ्च चत्वारि त्रीणि द्वे चैव योजने । पृथ्वापरनिकृष्टानि तारकामण्डलानि तु ॥
 योजनान्यर्धमात्राणि तेभ्यो हस्वं न विद्यते ॥ ७०

उपरिष्ठात्त्रयस्तेषां ग्रहा ये दुरैसर्पिणः । सौरोऽङ्गिराश्च वक्रश्च ज्ञेया मन्दविचारिणः ॥ ७१
 तेभ्योऽधस्तात्तु चत्वारः पुनरन्ये महाग्रहाः । सूर्यः सोमो बुधश्चैव भार्गवश्चैव शीघ्रगाः ॥ ७२
 यावन्त्यस्तास्काः कोट्यस्तावदक्षाणि सर्वशः । वीथीनां नियमाच्चैवर्षमृक्षमार्गो व्यवस्थितः ॥
 गतिस्तास्त्रेव सूर्यस्य नीचोच्चत्वेऽयनक्रमात् । उत्तरायणमार्गस्थो यदा पर्वसु चन्द्रमाः ॥
 बौधं बौधोऽथ स्वर्भानुः स्वर्भानोः स्थानमास्थितः ॥ ७४

नक्षत्राणि च सर्वाणि नक्षत्राणि विशन्त्युत । गृहाण्येतानि सर्वाणि ज्योतीषि सुकृतात्मनाम् ॥
 कल्पादौ संप्रवृत्तानि निर्मितानि स्वयंभुवा । स्थानान्येतानि तिष्ठन्ति यावदाभूतसंप्लवम् ॥ ७६
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु देवतायतनानि वै । अभिमानिनोऽवतिष्ठन्ति स्थानानि तु पुनःपुनः ॥ ७७
 अतीतैस्तु सहातीता भाव्या भाव्यैः सुरासुरैः । वर्तन्ते वर्तमानैश्च स्थानानि स्वैः सुरैः सह ॥
 अस्मिन्मन्वन्तरे चैव ग्रहा वैमानिकाः स्मृताः । विवस्वानदितेः पुत्रः सूर्यो वैवस्वतेऽन्तरे ॥ ७९
 त्विषिभान्धर्मपुत्रस्तु सोमदेवो वसुः स्मृतः । शुक्रो देवस्तु विज्ञेयो भार्गवोऽसुरंयाजकः ॥ ८०
 बृहत्तेजाः स्मृतो देवो देवाचार्योऽङ्गिरःसुतः । बुधो मनोहरश्चैव त्विषिपुत्रस्तु स स्मृतः ॥ ८१

अग्निर्विकल्पात्संजज्ञे युवाऽसौ लोहिताधिपः । नक्षत्रत्रयसंगामिन्यो दाक्षायण्यः स्मृतास्तु ताः ॥
 स्वर्भानुः सिंहिकापुत्रो भूतसंतापनोऽसुरः । सोमर्क्षग्रहसूर्ये तु कीर्तितास्त्वभिमानिनः ॥ ८३
 स्थानान्येतान्यथोक्तानि स्थानिन्यश्चैव देवताः । शुक्रमग्निमयं स्थानं सहस्रांशोर्विवस्वतः ॥ ८४
 सहस्रांशोस्त्वपः स्थानमम्मयं शुक्रमेव च । आप्यं श्यामं मनोज्ञस्य पञ्चरश्मेर्गृहं स्मृतम् ॥ ८५
 शुक्रस्याप्यम्मयं स्थानं सद्य षोडशरश्मिवत् । नवरश्मेस्तु यूनो हि लोहितस्थानमम्मयम् ॥ ८६
 हरिश्वा(चाऽऽ)प्यं बृहच्चापि द्वादशांशोर्बृहस्पतेः । अष्टरश्मेर्गृहं प्रोक्तं कृष्णं ध्रुवस्य अम्मयम् ॥ ८७
 स्वर्भानोस्तामसं स्थानं भूतसंतापनालयम् । विज्ञेयास्तारकाः सर्वास्त्वम्मयास्त्वेकरश्मयः ॥ ८८
 आश्रयाः पुण्यकीर्तीनां सुशुक्लाश्चैव वर्णतः । घनतोयात्मिका ज्ञेयाः कल्पादौ वेदनिर्मिताः ॥
 उच्चत्वाद्दृश्यते शीघ्रमभिव्यक्तैर्गर्भस्तिभिः । तथा दक्षिणमार्गस्थो नीवीवीथीसमाश्रितः ॥ ९०
 भूमिलेखावृतः सूर्यः पूर्णिमावास्ययोस्तथा । न दृश्यते यथाकालं शीघ्रमस्तमुपैति च ॥ ९१
 तस्माद्दुत्तरमार्गस्थो ह्यभावास्यां निशाकरः । दृश्यते दक्षिणे मार्गे नियमाद्दृश्यते न च ॥ ९२
 ज्योतिषां गतियोगेन सूर्याचन्द्रमसाबुधौ । समानकालास्तमयो विपुवत्सु समोदयौ ॥ ९३
 उत्तरासु च वीथीषु व्यन्तरास्तमयोदयौ । पौर्णि(पूर्णा)मावास्ययोर्ज्ञेयौ ज्योतिश्चक्रानुवर्तितौ ॥
 दक्षिणायनमार्गस्थो यदा भवति रश्मिवान् । तदा सर्वग्रहाणां स सूर्योऽधस्तात्प्रसर्पति ॥ ९५
 विस्तीर्णं मण्डलं कृत्वा तस्योर्ध्वं*चरते शशी । नक्षत्रमण्डलं कृत्वा सोमादूर्ध्वं प्रसर्पति ॥ ९६
 नक्षत्रेभ्यो बुधश्चोर्ध्वं बुधादूर्ध्वं बृहस्पतिः । तस्माच्छनैश्चरश्चोर्ध्वं तस्मात्सप्तर्षिमण्डलम् ॥
 ऋषीणां चैव सप्तानां ध्रुव ऊर्ध्वं व्यवस्थितः ॥ ९७
 द्विगुणेषु सहस्रेषु योजनानां शतेषु च । ताराग्रहान्तराणि स्युरपरिष्ठाद्यथाक्रमम् ॥ ९८
 ग्रहाश्च चन्द्रसूर्यौ तु दिवि दिव्येन तेजसा । नित्यमृक्षेषु युज्यन्ति गच्छन्ति नियमक्रमात् ॥
 ग्रहनक्षत्रसूर्यास्तु नीचोच्चमृद्ववस्थिताः । समागमे च भेदे च पश्यन्ति युगपत्प्रजाः ॥ १००
 परस्परस्थिता ह्येते युज्यन्ते च परस्परम् । असंकरेण विज्ञेयस्तेषां योगस्तु वै बुधैः ॥ १०१
 इत्येष संनिवेशो वः पृथिव्यां ज्योतिषस्य च । द्वापानामुदधीनां च पर्वतानां तथैव च ॥ १०२
 वर्षाणां च नदीनां च ये च तेषु वसन्ति वै । एते चैव ग्रहाः पूर्वं नक्षत्रेषु समुत्थिताः ॥ १०३
 विवस्वानदितेः पुत्रः सूर्यो वै चाक्षुषेऽन्तरे । विशाखासु समुत्पन्नो ग्रहाणां प्रथमो ग्रहः ॥ १०४
 त्विपिमान्धर्मपुत्रस्तु सोमो विश्वावसुस्तथा । शीतरश्मिः समुत्पन्नः कृत्तिकासु निशाकरः ॥
 षोडशांशोर्भृगोः पुत्रः शुक्रः सूर्यादनन्तरम् । ताराग्रहाणां प्रवरस्तिष्यक्षेत्रे समुत्थितः ॥ १०६
 ग्रहश्चाङ्गिरसः पुत्रो द्वादशांशोर्बृहस्पतिः । फल्गुनीषु समुत्पन्नः सर्वासु च जगद्गुरुः ॥ १०७

* अत्राऽऽश्मनेपदं छन्दोऽनुरोधात् ।

१ क. घ. अथ श्या । २ ग. द. च । अप्यं । ३ घ. 'प्यं स्थानं म' । ४ ख. 'नं पत्र । ५ रा. घ. द. रिचाप्यं । ६ क. ग. बुधस्य । ७ घ. 'धीमुपाधि' । ८ ग. 'र्यः पौर्णि' । ९ क. ग. 'प्रतोस्त' । १० ख. ग. घ. द. सूर्यचन्द्रमसावृतः । स । ११ घ. 'वर्तकौ । द' । १२ ख. द. 'तिकी । द' । १३ ख. ग. घ. द. 'ध्रुवक्राद्' । १४ ख. घ. 'ज्यन्ते म' । १५ घ. द. 'यनक' । १६ रा. च ते देव प' । १७ क. तेषु ते । १८ ख. ग. घ. द. 'ते-ध्वे । १९ घ. 'मुक्तिताः । २० ख. घ. द. 'दशांश' ।

(नीलकण्ठस्तव)

नवाचिर्लोहिताङ्गस्तु प्रजापतिसुतो ग्रहः । आपाढास्विह पूर्वासु समुत्पन्न इति श्रुतिः ॥ १०८
 रेवतीष्वेव सप्तार्चिस्तथा सौरः शनैश्चरः । रेवतीषु समुत्पन्नौ ग्रहौ चन्द्रार्कमर्दनी ॥ १०९
 एते ताराग्रहाश्चैव बोद्धव्या भार्गवाद्दयः । जन्मनक्षत्रपीडासु यान्ति वैगुण्यतां यतः ॥
 (+ स्पृशन्ते तेन दोषेण ततस्ता ग्रहभक्तिषु) ॥ ११०
 सर्वग्रहाणांमेतपामादिरादित्य उच्यते । ताराग्रहाणां शुक्रस्तु केतूनां चैव धूमवान् ॥ १११
 ध्रुवः कीलो ग्रहाणां तु विभक्तानां चतुर्दिशम् । नक्षत्राणां श्रविष्ठा स्यादयनानां तथोत्तरम् ॥
 वर्षाणां चापि पञ्चानामाद्यः संवत्सरः स्मृतः । ऋतूनां शिशिरं चापि मासानां माघ एव च ॥
 पक्षाणां शुक्लपक्षस्तु तिथीनां प्रतिपत्तथा । अहोरात्रविभागानामहर्षापि प्रकीर्तितम् ॥ ११४
 मुहूर्तानां तथैवाऽऽट्टिर्मुहूर्तो रुद्रदैवतः । अक्ष्णोर्षापि निमेषादिः कालः कालविदो मतः ॥
 श्रवणान्तं श्रविष्ठादि युगं स्यात्पञ्चवार्षिकम् । भानोर्गतिविशेषेण चक्रवत्परिवर्तते ॥ ११६
 दिवाकरः स्मृतस्तस्मात्कालस्तं विद्धि चेश्वरम् । चतुर्विधानां भूतानां प्रवर्तकनिवर्तकः ॥ ११७
 इत्येष ज्योतिषामेव संनिवेशोऽर्थनिश्चयात् । लोकसंव्यवहारार्थमीश्वरेण विनिर्मितः ॥ ११८
 उत्पन्नः श्रवणेनासौ संक्षिप्तश्च ध्रुवे तथा । सर्वतोऽन्तेषु विस्तीर्णो वृत्ताकार इति स्थितिः ॥
 बुद्धिपूर्वं भगवता कल्पादौ संप्रकीर्तितः । साथयः सोऽभिमानी च सर्वस्य ज्योतिषात्मकः ॥
 विश्वरूपं प्रधानस्य परिणामोऽयमद्भुतः ॥ १२०
 नैव शक्यं प्रसंख्यातुं याथातथ्येन केनचित् । गतागतं मनुष्येषु ज्योतिषां मांसचक्षुषा ॥
 आगमादनुमानाच्च प्रत्यक्षादुपपत्तितः । परीक्ष्य निपुणं भक्त्या श्रद्धातव्यं विपश्चिता ॥ १२२
 चक्षुः शस्त्रं जलं लेख्यं गणितं बुद्धिसत्तमाः । पञ्चैते हेतवो ज्ञेया ज्योतिर्गणविचिन्तने ॥ १२३

इति भीमहापुराणे वायुप्रोक्तेऽनुपपन्नादे ज्योतिःसंनिवेशो नाम त्रिपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४१५२

अथ चतुष्पञ्चाशोऽध्यायः ।

नीलकण्ठस्तवः ।

ऋषय ऊचुः—

कस्मिन्देसे महापुण्यमेतदाख्यानमुत्तमम् । वृत्तं ब्रह्मपुरोगाणां कस्मिन्काले महाद्युते ॥
 एतदाख्याहि, नः सम्यग्यथावृत्तं तपोधनः ॥

सूत उवाच—

यथा श्रुतं मया पूर्वं वायुना जगदायुना । कथ्यमानं द्विजश्रेष्ठाः सत्रे वर्षसदस्रके ॥ २
 नीलता येन कण्ठस्य देवदेवस्य शूलिनः । तदहं कीर्तयिष्यामि शृणुंस्त्वं संसितव्रताः ॥ ३

+ इदमर्थं नास्ति रा. घ. पुस्तकयोः ।

१ क. रोहिणीषु । २ रा. ग. घ. ङ. त्रयो महाचन्द्रार्कमर्दनी । ए । ३ ङ. चित्तः । रा । ४ रा. ग. ङ. 'धादिः प्र' । ५ रा. घ. 'न्तं प्रतिष्ठा' । ६ रा. ग. ङ. 'कः । वैश्व' । ७ क. 'रूप. प्र' । ८ रा. घ. 'वा मासे' । ९ रा. घ. 'सस्मिन्' । १० घ. 'एव सतिश' ।

उत्तरे शैलराजस्य सरांसि सरितो हृदाः । पुण्योद्यानेषु तीर्थेषु देवतायतनेषु च ॥

गिरिशृङ्गेषु तुङ्गेषु गढोपवनेषु च ॥

देवभक्ता महात्मानो मुनयः शंसितव्रताः । स्तुवन्ति च महादेवं यत्र यत्र यथाविधि ॥

ऋग्यजुःसामवेदैश्च नृत्यगीतार्चनादिभिः । ओंकारं हुं नमस्तारैरर्चयन्ति सदा शिवम् ॥

प्रवृत्ते ज्योतिषां चक्रे मध्यव्यासे दिवाकरे । देवता नियतात्मानः सर्वे तिष्ठन्ति तां कथाम् ॥

अथ नियमप्रवृत्ताश्च प्राणशेषव्यवस्थिताः ॥

नमस्ते नीलकण्ठाय इत्युवाच सदागतिः । तच्छ्रुत्वा भावितात्मानो मुनयः शंसितव्रताः ॥

वालखिल्येतिविख्याताः पतङ्गसहचारिणः ॥

अष्टाशीतिसहस्राणि मुनीनामूर्ध्वरेतसाम् । तस्मात्पृच्छन्ति वै वायुं वायुपर्णाम्बुभोजनाः ॥

ऋषय ऊचुः—

नीलकण्ठेति यत्प्रोक्तं त्वया पवनसत्तम । एतद्गुह्यं पवित्राणां पुण्यं पुण्यकृतां वैराः ॥

तद्वयं श्रोतुमिच्छामस्त्वत्प्रसादात्प्रभञ्जन । नीलता येन कण्ठस्य कारणेनाम्बिकापतेः ॥

श्रोतुमिच्छामहे सम्यक्तव वरत्राद्विशेषतः । यावद्वाचः प्रवर्तन्ते सार्थास्ताश्च त्वयेरिताः ॥

वर्णस्थानगते वायौ वाग्बिधिः संप्रवर्तते । ज्ञानं पूर्वमथोत्साहस्त्वचो वायो प्रवर्तते ॥

त्वयि निर्घण्डमाने तु शेषा वर्णप्रवृत्तयः । यत्र वाचो निवर्तन्ते देहवन्थाश्च दुर्लभाः ॥

तत्रापि तेऽस्ति सद्भावः सर्वगस्त्वं सदाऽनिल । नान्यः सर्वगतो देवस्त्वद्वदस्ति समीरण ॥

एष वै जीवलोकस्ते प्रत्यक्षः सर्वतोऽनिल । वेत्थ वाचस्पति देवं मनोनायकनीश्वरम् ॥

ब्रूहि तत्कण्ठदेशस्य किंकृता रूपविक्रिया । श्रुत्वा वाक्यं ततस्तेषामृषीणां भावितात्मनाम् ॥

प्रत्युवाच महातेजा वायुर्लोकनमस्कृतः ॥

वायुरुवाच—

पुरा कृतयुगे विभो वेदनिर्णयतत्परः । वसिष्ठो नाम धर्मात्मां मानसो वै प्रजापतेः ॥

पृच्छ कार्तिकेयं वै मयूरवरवाहनम् । महिषासुरनारीणां नयनाञ्जनतस्करम् ॥

महासेनं महात्मानं मेघस्तनितनिस्वनम् । उमापनः सहर्षेण वालकं छन्नरूपिणम् ॥

कौञ्जजीवितहर्तारं पार्वतीहृदि नन्दनम् । वसिष्ठः पृच्छते भक्त्या कार्तिकेयं महाबलम् ॥

वसिष्ठ उवाच—

नमस्ते हरनन्दाय उमागर्भं नमोऽस्तु ते । नमस्ते अग्निगर्भाय गङ्गागर्भं नमोऽस्तु ते ॥

नमस्ते शरगर्भाय नमस्ते कृत्तिकासुत । नमो द्वादशनेत्राय पण्डुखाय नमोऽस्तु ते ॥

नमस्ते शक्तिहस्ताय दिव्यघण्टापताकिने । एवं स्तुत्वा महासेनं पृच्छ शिखिवाहनम् ॥

यदेतद्दृश्यते वैर्यं शुभं शुभ्राञ्जनप्रभम् । तत्किमर्थं समुत्पन्नं कण्ठे कुन्देन्दुसंभवे ॥

१ ख ग. घ ड वन्ति च । २ क. 'भि । ओंकारेण न' । ३ ख 'थ ते नियमावृत्ता ऽ' । ४ घ. ड. यत्ता प्रा' । ५ घ ड. 'य शंसित । ६ घ 'वरः यदू' । ड. वर त' । ७ ख. घ. ड. 'न्ते सर्वास्ता । ८ ख. ग. ड. 'धतमा' । ९ ख घ तन । १० ख ग. ड. 'निल. बे । ११ ख. ड. 'देहस्य । १२ ख ग घ. ड. 'पतिः । प' । १३ ग. ग. घ ड. 'लच्छ' । १४ क. वर्ण । १५ घ ड. शुभ शु' । १६ 'न्दुसंभ' ।

(नीलकण्ठस्तवः)

एतदाप्ताय भक्ताय दान्ताय ब्रूहि पृच्छते । कथां मद्गलसंयुक्तां पवित्रां पापनाशिनीम् ॥
मत्प्रियार्थं महाभाग वक्तुमर्हस्यशेषतः ॥

२६

श्रुत्वा वाक्यं ततस्तस्य वसिष्ठस्य महात्मनः । प्रत्युवाच महानेजाः सुरारिवलसूदनः ॥

२७

शृणुष्व वदतां श्रेष्ठ कथ्यमानं वचो मम । समोत्सङ्गानिचिष्टेन मया पूर्वं यथा श्रुतम् ॥

२८

पार्वत्या सह संवादः शर्वस्य च महात्मनः । तदहं कीर्तयिष्यामि त्वस्प्रियार्थं महामुने ॥

२९

कैलासशिखरे रम्ये नानाधातुविचित्रिते । [*तरुणादित्यसंकाशे तप्तचामीकरप्रभे ॥

३०

वज्रस्फटिकसोपाने चित्रपट्टशिलातले । जाम्बूनदमये दिव्ये नानाधातुविचित्रिते] ॥

नानाद्रुमलताकीर्णे चक्रवाकोपशोभिते ॥

३१

षट्पदोद्गीतबहुले धारासंपातनादिते । मत्तक्रौञ्चमयूराणां नादैरुद्घुष्टकन्दरे ॥

३२

अप्सरोगणसंकीर्णे किर्नरश्लेषशोभिते । जीवजीवकजातीनां वीरुद्धिरूपशोभिते ॥

३३

कोकिलारावमधुरे सिद्धचारणसेविते । सौरभैषीनिनादाढ्ये मेघस्तनितनिस्वने ॥

३४

विनायकभयोद्विष्टैः कुञ्जरैर्मुक्तकन्दरे । वीणावादित्रनिर्घोषैः श्रोत्रेन्द्रियमनोरमैः ॥

३५

दोलालम्बितसंपाते वनितासंघसेविते । ध्वजैर्लम्बितदोलानां यष्टानां निनदाकुले ॥

३६

मुखमर्दलवादिर्बर्वालानां स्फोटितैस्तथा । क्रीडारवविधारणां निर्घोषः पूर्णमन्दिरे ॥

३७

हासैः संत्रासजननैर्विकरालमुखैस्तथा । देहमन्थैर्विचित्रैश्च प्रक्रीडितगणेश्वरैः ॥

३८

+वज्रस्फटिकसोपानचित्रपट्टशिलातलैः । व्याघ्रभिहृममुखैश्चान्यैर्गजवाजिमुखैस्तथा ॥

३९

विडालवदनैश्चोग्रैः क्रोष्टुकाकारमूर्तिभिः । ह्रस्वैर्दीर्घैः कृशैः स्थूलैर्लम्बोदरमहोदरैः ॥

४०

ह्रस्वजह्वैश्च लम्बोष्ठैस्तालजङ्घैस्तथा परैः । गोकर्णैरेककर्णैश्च महाकर्णैरकर्णकैः ॥

४१

बहुपादैर्महापादैरेकपादैरपादकैः । बहुशीर्षैर्महाशीर्षैरेकशीर्षैरशीर्षकैः ॥

४२

बहुनेत्रैर्महानेत्रैरेकनेत्रैरनेत्रकैः+ । एवंविधैर्महायोगी भूतैर्भूतपतिर्षतः ॥

४३

विशुद्धमुक्तामणिरन्तभूपिते शिलातले हेममये मनोरमे ।

सुखापविष्टं मदनाङ्गनाशनं श्रोत्राच वाक्यं गिरिराजपुत्री ॥

४४

देव्युवाच—

भगवन्भूतध्वयेश गोदृशाङ्गिनंशामन । तव कण्ठे महादेव भ्राजतेऽम्बुदसंनिभम् ॥

४५

नात्युल्बणं नातिशुभ्रं नीलाञ्जनचयोपमम् । किमिदं दीप्यते देव कण्ठे कामाङ्गनाशन ॥

४६

को हेतुः कारणं किञ्च कण्ठे नीलत्वमीश्वर । एतत्सर्वं यथान्यायं ब्रूहि कौतूहलं हि मे ॥

४७

श्रुत्वा वाक्यं ततस्तस्याः पार्वत्याः पार्वतीभियः । कथां मद्गलसंयुक्तां कथयामास शंकरः ॥

४८

मध्यमानेऽमृते पूर्वं क्षीरोदे सुरदानवैः । अग्रे समुत्थितं तस्मिन्विषं कालानलप्रभम् ॥

४९

तं दृष्ट्वा सुरसंघाश्च दैत्याश्चैव वरानने । विषण्णवदनाः सर्वे गतास्ते ब्रह्मणोऽन्तिकम् ॥

५०

* धनुषिहान्तर्गतप्रन्थः क. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं नास्ति ड. पुस्तके । + नेत्रकैरन्युत्तं बहुसंविख्यायर्थं

स्व. गं. घ. ड. पुस्तकेषु ।

१ क. ग. घ. 'दः सर्वं' । २ ख. ग. घ. ड. 'ने मत्प्रि' । ३ ख. ग. घ. ड. 'सुभोधोपकाजते' । ४ ख. घ. ड. 'भयेनि' । ५ घ. द्विमकु' । ६ घ. ड. 'सैर्वलिपतास्फो' । ७ ड. 'विहारा' । ८ ख. ड. 'गकन्दरे' । ९ क. 'पश्चि' ।

१० ख. घ. ड. 'ह्रस्वदीर्घदृशैः' । ११ ख. ग. घ. ड. 'कैः । बहुने' । १२ ख. ग. घ. ड. 'कण्ठं म' । १३ ख. ग. घ. ड. 'द देव दीप्यन्त क' । १४ ख. ग. घ. ड. 'वा ।

दृष्ट्वा सुरगणान्भीतान्ब्रह्मोवाच महद्युतिः । किमर्थं भो महाभागा भीता उद्विग्नचेतसः ॥ ५१
 मयाऽष्टगुणमैश्वर्यं भवतां संप्रकल्पितम् । केन व्यावर्तितैश्वर्या यूयं वै सुरसत्तमाः ॥ ५२
 त्रैलोक्यस्येश्वरा यूयं सर्वे वै विगतज्वराः । प्रजासर्गे न सोऽस्तीह आज्ञां यो मे निर्वर्तयेत् ॥
 विमानगामिनः सर्वे सर्वे स्वच्छन्दगामिनः । अध्यात्मे चाधिभूते च आधिदैवे च नित्यशः ॥
 प्रजाः कर्मविपाकेन शक्ता यूयं प्रवर्तितुम् ॥ ५४
 तत्किमर्थं भयोद्विग्ना मृगाः सिंहादिता इव । किं दुःखं केन संतापः कुतो वा भयमागतम् ॥
 एतत्सर्वं यथान्यायं शीघ्रमाख्यातुमर्हथ ॥ ५५
 श्रुत्वा वाक्यं ततस्तस्य ब्रह्मणो वै महात्मनः । ज्वरुस्ते ऋषिभिः सार्धं सुरदैत्येन्द्रदानवाः ॥
 सुरासुरैर्मथ्यमाने पार्थोर्धा च महात्मभिः । भुजङ्गभृङ्गसंकाशं नीलजीमूतसंनिभम् ॥
 प्रादुर्भूतं विषं घोरं संवर्ताग्निं संप्रभम् ॥ ५७
 कालमृत्युरिवोद्भूतं युगान्तादित्यवर्चसम् । त्रैलोक्योत्सादिसूर्याभं प्रस्फुरन्तं समन्ततः ॥ ५८
 विषेणोत्तिष्ठमानेन कालानलसमत्त्रिपा । निर्दग्धो रक्तगौराङ्गः कृतः कृष्णो जनार्दनः ॥ ५९
 दृष्ट्वा तं रक्तगौराङ्गं कृतं कृष्णं जनार्दनम् । भीताः सर्वे वयं देवास्तथामेव शरणं गताः ॥ ६०
 सुराणामसुराणां च श्रुत्वा वाक्यं पितामहः । प्रत्युवाच महातेजा लोकानां हितकाम्यया ॥
 शृणुध्वं देवताः सर्वे ऋषयश्च तपोधनाः । यत्तदग्रे समुत्पन्नं मथ्यमाने महोद्दधौ ॥ ६२
 विषं कालानलप्रख्यं कालकूटेतिविश्रुतम् । येन प्रोद्भूतमात्रेण ह्यैतः कृष्णो जनार्दनः ॥ ६३
 तस्य विष्णुरहं चापि सर्वे ते सुरपुङ्गवाः । न न कुर्वन्ति वै सोढुं वेगमन्ये तु शंकरात् ॥ ६४
 इत्युक्त्वा पद्मगर्भाभः पद्मयोनिर्योनिजः । ततः स्तोतुं समारब्धो ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ ६५
 नमस्तुभ्यं विरूपाक्ष नमस्तेऽनेकचक्षुषे । नमः पिनाकहस्ताय वज्रहस्ताय वै नमः ॥ ६६
 नमस्त्रैलोक्यनाथाय भूतानां पतये नमः । नमः सुरारिसंहर्त्रे तापसाय त्रिचक्षुषे ॥ ६७
 ब्रह्मणे चैव रुद्राय विष्णवे चैव ते नमः । सांख्याय चैव योगाय भृतग्राभाय वै नमः ॥ ६८
 मन्मथाङ्गविनाशाय कालकालाय वै नमः । रुद्राय च सुरेशाय देवदेवार्थ्यं ते नमः ॥ ६९
 कपर्दिने करालाय शंकराय कपालिने । विरूपायैकरूपाय शिवाय वरदाय च ॥ ७०
 त्रिपुरेणाय चन्द्राय मातृणां पतये नमः । बुद्धाय चैव शुद्धाय गुक्ताय केवलाय च ॥ ७१
 नमः कमलहस्ताय दिग्वासाय शिरण्डिने । लोकत्रयविधात्रे चैव चन्द्राय वरुणाय च ॥ ७२
 अग्राय चैव चोग्राय विप्रायानेकचक्षुषे । रजसे चैव सखाय तमसेऽव्यक्तयोनये ॥ ७३
 निलयायानित्यलाय निल्यानित्याय वै नमः । व्यक्ताय चैवाव्यक्ताय वै व्यक्ताव्यक्ताय वै नमः ७४

* ना लयं श्लोको घ. पुस्तके ।

१ घ. घ. ह. वै । २ ख. 'तयन् । वि' । ३ ख. ग. घ. ह. 'ताप कु' । ख. ग. घ. ह. सुरदैत्य' ।
 ५ ग. ग. ह. 'ने पयोन्मासि म' । ६ घ. 'श्रोमसि म' । ७ घ. 'मितडित्प्रभ' । ८ क. 'स्तादि सू' । ९
 स. ग. घ. । ह. 'म विरु' । १० क. 'द्विःकृत' । ११ क. 'कृत' । १२ ख. घ. ह. 'शृण्वन्तु दे' । १३
 क. 'कृत' । १४ ग. घ. ह. 'यैचासु' । १५ घ. ह. 'मप्यत्र शं' । १६ घ. 'रि हन्ते च सोमसूर्यामितेजते । व' ।
 १७ स. घ. ह. 'य वपुरेताय । १८ ख. घ. ह. 'य रहते । क' । १९ ख. ग. घ. ह. कवीराय । २० ख. ग. घ.
 ह. य हराय च । कपालिने विरूपाय शि' । २१ स. ग. ह. 'प्रमसुप्रायमा' । २२ स. ग. ह. च हन्ता' । २३
 ६ स. ग. घ. ह. 'त्याय नयाऽऽनन्धाय नि' । २४ घ. 'व्यक्ता' ।

(नीलकण्ठस्तवः)

चिन्त्याय चैवाचिन्त्याय चिन्त्याचिन्त्याय वै नमः । भक्तानामार्तिनाशाय नरनारायणाय च ॥
 उपाप्रियाय शर्वाय नन्दैचक्राङ्किनाय च । पक्षमासार्धमासाय नमः संवत्सराय च ॥ ७६
 बहुरूपाय मुण्डाय दण्डिनेऽथ वरूधिने । नमः कपालहस्ताय दिग्वासाय शिखण्डिने ॥ ७७
 र्देवजिने रथिने चैव योमिने ब्रह्मचारिणे । ऋग्यजुःसामवेदाय पुरुपायेश्वराय च ॥
 इत्येवमादिचरितैस्तुभ्यं देव नमोऽस्तु ते ॥ ७८

श्रीमहादेव उवाच—

एवं स्तुत्वा ततो देवः प्राणिपत्य वरानने ॥

७९

ज्ञात्वा तु भक्तिं मम देवदेवो गङ्गाजलाप्लावितकेशदेशः ॥

सूक्ष्मोऽतियोगातिशयादचिन्त्यो न हि ह्युतो व्येक्तमुपैति चन्द्रः ॥ ८० ॥

एवं भगवता पूर्वं ब्रह्मणा लोककर्तृणा । स्तुतोऽहं विविधैस्तोत्रैर्वेदवेदाङ्गसंभवैः ॥ ८१
 ततः प्रीतोऽहं तस्मै ब्रह्मणे सुमहात्मने । ततोऽहं सूक्ष्मया वाचा पितामहमथाब्रवम् ॥ ८२
 भगवन्भूतभव्येश लोकनाथ जगत्पते । किं कार्यं ते मया ब्रह्मन्कर्तव्यं वद सुव्रत ॥ ८३
 श्रुत्वा वाक्यं ततो ब्रह्मा प्रत्युवाचाम्बुजेक्षणः । भूतभव्यभवन्नाथ श्रूयतां कारणेश्वर ॥ ८४
 सुरासुरैर्मध्यमाने पयोधावम्बुजेक्षण । भगवन्मेघमंकाञ्च नीलजीमूतसंनिभम् ॥ ८५
 प्रादुर्भूतं विपं घोरं संवर्तामिसमप्रभम् । कालमृत्पुंरिवोद्भूतं युगान्तादित्यवर्चसम् ॥ ८६
 त्रैलोक्योत्सादसूर्याभं विस्फुरन्तं समन्ततः । अग्रे समुत्थितं तस्मिन्विपं कालानलमभम् ॥ ८७
 तं दृष्ट्वा तु वयं सर्वे भीताः संभ्रान्तचेतसः । तत्पिपस्व महादेव लोकानां हितकाम्यया ॥
 भवानग्रयस्य भोक्ता वै भवांश्चैव वरः प्रभुः ॥ ८८
 त्वामृतेऽन्यो महादेव विपं सोढुं न विद्यते । नास्ति कश्चित्पुमाञ्चर्त्तस्त्रैलोक्येषु च गीयते ॥
 एवं तस्य वचः श्रुत्वा ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । वाढमित्येव तद्वाक्यं प्रतिगृह्य वरानने ॥ ८९
 ततोऽहं पातुमारब्धो विपमन्तकसंनिभम् । पिबतो मे महाघोरं विपं सुरभयंकरम् ॥
 कण्ठः समभवत्तूर्णं कृष्णो मे वरवर्णिनि ॥ ९०
 तं दृष्ट्वात्पलपत्राभं कण्ठे सक्तमिवोरगम् । तक्षकं नागराजानं लेलिहानमिव स्थितम् ॥ ९१
 अथोवाच महातेजा ब्रह्मा लोकपितामहः । शोभसे त्वं महादेव कण्ठेनानेन सुव्रत ॥ ९२
 ततस्तस्य वचः श्रुत्वा मया गिरिवरात्मजे । पश्यतां देवसंघानां दैत्यानां च वरानने ॥ ९३
 यक्षगन्धर्वभूतानां पिशाचभैरवैरक्षसाम् । घृतं कण्ठे विपं घोरं नीलकण्ठस्ततो ह्यहम् ॥ ९४

तत्कालकूटं विपमुप्रतेजः कण्ठे मया पर्वतराजपुत्रि ।

निवेशयमानं सुरदैत्यसंघो दृष्ट्वा परं विस्मयमाजगाम ॥ ९५ ॥

ततः सुरगणाः सर्वे सदैत्योरगराक्षसाः । ऊचुः प्राञ्जलयो भूत्वा मत्तमातङ्गगामिनि ॥ ९६

१ ख. ग. ड. 'य प्रियता' । २ ख. शर्वाय । ३ ख. घ. 'न्दिवक्राङ्कि' । ४ ख. ग. घ. ड. 'ध्वानिने रथिने
 चै' । ५ ख. ग. घ. ड. 'यतिने' । ६ क. 'स्तुतस्ततो देवैः प्र' । ७ ख. ग. घ. ड. 'देव ग' । ८ क. ख. ग. घ. ड.
 'लास्फलितमुककेशः' । ९ घ. 'व्यक्तिमु' । १० ख. घ. ड. 'त्युनिशे' । ११ क. 'स्तादि सु' । १२ ख. घ. 'मू' ।
 तद्द' । १३ ख. ड. 'व वेगं सो' । १४ ख. घ. ड. 'क्तमिपुत्रेणैषु विद्यते' । १५ ख. ग. घ. ड. 'गराज' ।

अहो बलं धीर्यपराक्रमस्ते अहो पुनर्योगबलं तथैव ।
 अहो प्रभुत्वं तव देवदेव गङ्गाजलास्फालितमुक्तकेश ॥ ९७
 त्वमेव विष्णुश्चतुराननस्त्वं त्वमेव मृत्युवरदस्त्वमेव ।
 त्वमेव सूर्यो रजनीकरश्च त्वमेव भूमिः सलिलं त्वमेव ॥ ९८
 त्वमेव यज्ञो नियमस्त्वमेव त्वमेव भुतं भविता त्वमेव ।
 त्वमेव चाऽऽदिनिधनं त्वमेव स्थूलश्च सूक्ष्मः पुरुषस्त्वमेव ॥ ९९
 त्वमेव सूक्ष्मस्य परः परस्यै त्वमेव वह्निः पवनस्त्वमेव ।
 त्वमेव सर्वस्य चराचरस्य लोकस्य कर्ता प्रलये च गोप्ता ॥ १००
 इतीदमुक्त्वा वचनं सुरेन्द्राः प्रगृह्य सोमं प्रणिपत्य मूर्ध्ना ।
 गता विमानैरनिगृह्यवेर्गर्भहात्मनो मेरुमुपेत्य सर्वे ॥ १०१

इत्येतत्परमं गुह्यं पुण्यात्पुण्यतरं महत् । नीलकण्ठेति यत्प्रोक्तं विख्यातं लोकविश्रुतम् ॥ १०२
 स्वयं स्वयंमुवा प्रोक्तां कथं पापप्रणाशनीम् । यस्तु धारयते नित्यमेनां ब्रह्मोद्भवां कथाम् ॥
 तस्याहं संप्रवक्ष्यामि फलं वै विपुलं महत् ॥ १०३
 विषं तस्य वरारोहे स्थावरं जङ्गमं तथा । गात्रं प्राप्य तु सुश्रोणि क्षिप्रं तत्प्रतिहन्यते ॥ १०४
 क्षमयत्यशुभं घोरं दुःस्वप्नं चापकर्षति । स्त्रीषु बल्लभतां याति सभायां पाथिवस्य च ॥ १०५
 विवादे जयमाप्नोति युद्धे शूरत्वमेव च । गच्छंतः क्षेममध्वानं गृहे च नित्यसंपदः ॥ १०६
 शरीरभेदे वक्ष्यामि गतिं तस्य वरानने । नीलकण्ठो हरिच्छमश्रुः शशाङ्काद्वितमूर्धजः ॥ १०७
 त्र्यक्षस्त्रिशूलपाणिश्च वृषयानः पिनाकधृक् । नन्दितुल्यबलः श्रीमान्नन्दितुल्यपराक्रमः ॥ १०८
 विचरत्यधिरात्सर्वान्सर्वलोकान्ममाऽऽज्ञया । न हन्यते गतिस्तस्य अनिलस्य यथाऽम्बरे ॥
 मम तुल्यबलो भूत्वा तिष्ठत्याभूतसंभ्रवम् ॥ १०९
 मम भक्ता वरारोहे ये च शृण्वन्ति मानवाः । तेषां गतिं प्रवक्ष्यामि इह लोके परत्र च ॥ ११०
 ब्राह्मणो वेदमाप्नोति क्षत्रियो जयते महीम् । वैश्यस्तु लभते लाभं शूद्रः सुखमवासुयात् ॥
 व्याधितो मुच्यते रोगाद्बद्धो मुच्येत बन्धनात् । गर्विणी लभते पुत्रं कन्या विन्दति सत्पतिम्
 नष्टं च लभते सर्वमिह लोके परत्र च ॥ ११२
 गवां शतसहस्रस्य सम्यग्दत्तस्य यत्फलम् । तत्फलं भवति श्रुत्वा विभोर्दिव्यामिमां कथाम् ॥
 पादं वा यदि वाऽप्यर्धं श्लोकं श्लोकार्धमेव वा । यस्तु धारयते नित्यं रुद्रलोकं स गच्छति ॥
 + (इतिहासमेनं गिरिराजपुत्रि मया सुतुष्टेन तवाम्बुजेक्षणे ।
 निवेदितं पुण्यफलादियुक्तं मया च गीतं चतुराननेन) ॥ ११५

+ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख 'स्तेमहाबलोग' । घ. ड. स्ते महावपुर्यो । २ घ. 'क्तदेह । त्व' । ३ ख. ग. ड. 'व त्वमेव सू' । ४ क.
 परस्य सूक्ष्मस्त्वमे' । ५ ख. ग 'स्य सूक्ष्मध्व' । ६ ख. परमस्त्व । ७ क. 'ण्यमहत्तरम् । नी' । ८ ख. ग.
 न. विष्णुलोकेपु वि' । ड. विष्णुलोकेऽतिवि । ९ क. पुण्या । १० क. च । ख. ग. ड. 'च्छतेक्षे' । ११ ख. ग. ड.
 'स्यो नि' । १२ ख. घ. ड गतिस्तस्य १३ ख ग घ. ड. 'ने । हरिच्छमश्रुर्नीलकण्ठः श' । १४ ख. घ. 'त्यत्रि-
 यत्रुवी' । १५ क ग. घ. ड. 'तेपुत्रमे' ।

:(लिङ्गोद्भवस्तव)

कथामिमां पुष्पफलादियुक्तां निवेद्य देव्याः शशिवद्भूर्धनः ।

वृषस्य पृष्ठेन सहोमया प्रभुर्जगाम किष्किन्धगुहां गुहमियः ॥

क्रान्तं मया पापहरं महापदं निवेद्य तेभ्यः प्रददौ मभञ्जनः ।

अधीत्य सर्वं त्वखिलं सलक्षणं जगाम आदित्यपथं द्विजोत्तमाः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते नीलकण्ठस्तोत्रे नाम चतुष्पञ्चाशाऽध्यायः ॥ ५४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४१५२

अथ पञ्चपञ्चाशाऽध्यायः ।

लिङ्गोद्भवस्तवः ।

ऋषयञ्जुः—

गुणकर्मप्रभावंश्च कोऽधिको वदतां वैरः । श्रोतुमिच्छामहे सम्भ्रैगैश्वर्यगुणविस्तरम् ॥ १

सून उवाच—

अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् । महादेवस्य माहात्म्यं विभूतं च महान्मनः ॥ २

पूर्वं त्रैलोक्यत्रिजये विष्णुना समुदाहृतम् । बलिं बद्ध्वा महोजास्तु त्रैलोक्याधिपतिः पुरा ॥ ३

मनष्टेषु च दैत्येषु महष्टे च शचीपतौ । अथाऽऽजुषुः प्रभुं द्रष्टुं सर्वे देवाः सवामवाः ॥ ४

यत्राऽऽस्ते विश्वरूपात्मा क्षीरोदस्य समीपतः । सिद्धब्रह्मर्षयो यक्षा गन्धर्वाप्सरसां गणाः ॥ ५

नागा देवर्षयश्चैव नद्यः सर्वे च पर्वताः । अभिगम्य महात्मानं स्तुवन्ति पुरुषं हरिम् ॥ ६

त्वं यावा त्वं च कर्ताऽस्य त्वं लोकान्मृजसि प्रभो । त्वत्प्रसादाच्च कल्याणं प्राप्तं त्रैलोक्यमव्ययम्

असुराश्च जिताः सर्वे बलिर्वद्धश्च वै त्वया ॥ ७

एवमुक्तः सुरैर्विष्णुः सिद्धैश्च परमर्षिभिः । प्रत्युवाच ततो देवान्सर्वास्तान्पुरुषोत्तमः ॥ ८

श्रूयतामभिधास्यामि कारणं सुरसत्तमाः । यः स्रष्टा सर्वभूतानां कालः कालकरः प्रभुः ॥ ९

येनहं ब्रह्मणा सार्धं सृष्टा लोकाश्च पायया । तस्यैव च प्रसादेन आदौ सिद्धत्वमागतम् ॥ १०

पुरा तमसि चोव्यक्ते त्रैलोक्ये ग्रासिते मया । उदरस्थेषु भूतेषु लोकेऽहं शयितस्तदा ॥ ११

सहस्रशीर्षो भूत्वाऽथ सहस्राक्षः सहस्रपात् । शङ्खचक्रगदापाणिः शयितो विमलेऽम्भासि ॥ १२

एतस्मिन्नन्तरे दूरात्पश्यामि ह्यमितमभम् । शतसूर्यमतीकाशं ज्वलन्तं स्वेन तेजसा ॥ १३

चतुर्वक्त्रं महायोगं पुरुषं काञ्चनमभम् । कृष्णाजिनधरं देवं कण्ठलुविभूषितम् ॥

निमेषान्तरमात्रेण प्राप्तोऽसौ पुरुषोत्तमः ॥ १४

ततो मामब्रवीद्ब्रह्मा सर्वलोकनमस्कृतः । कस्त्वं कुतो वा किंचिद् तिष्ठसे वद मे विभो ॥ १५

अहं कर्ताऽस्मि लोकानां स्वयंभूर्विश्वतोमुखः । एवमुक्तस्तदा तेन ब्रह्मणाऽहमुवाच तम् ॥ १६

अहं कर्ता च लोकानां संहर्ता च पुनः पुनः । एवं संभाषमाणाभ्यां परस्परजयैषिणाम् ॥

उत्तरां दिशमास्थाय ज्वालाला दृष्ट्वाऽप्यधिष्ठिता ॥ १७

१ क 'ल सु०' । २ क 'तम' । ३ म 'वर' । ४ ग 'म्यगाथय गु' । ५ म 'व द' भुत्वे । ६ म. ग. घ. ङ. महातेनादीने । ७ स द सिद्धा प्र । ८ य द. देव स । ९ ग. ङ. वरप्र । १० क. यन हि म । ११ ख. घ. ङ. चावृक्ते । १२ ख ग म द ज्वालाला पर्यायैषिणो । ज्वा ।

ज्वालां ततस्तामालोक्य त्रिस्मितौ च तदाऽनघाः । तेजसा चैव तेनाथ सर्वं ज्योतिष्कृतं जलम्
वर्धमाने तदा ब्रह्मावत्यन्तपरमार्द्धते । अतिदुद्राव तां ज्वालां ब्रह्मा चाहं च सत्वरौ ॥ १९
दिवं भूमिं च विष्टभ्य तिष्ठन्तं ज्वालमण्डलम् । तस्य ज्वालस्य मध्ये तु पश्योवो विपुलप्रभम् ॥
प्रादेशमात्रमव्यक्तं लिङ्गं परमदीपितम् । न च तत्काञ्चनं मध्ये न शैलं न च राजतम् ॥ २१
अनिर्देश्यमचिन्त्यं च लक्ष्यालक्ष्यं पुनः पुनः । महौजसं महाघोरं वर्धमानं भृशं तदा ॥
ज्वालामालायतं न्यस्तं सर्वभूतभयंकरम् ॥ २२
अस्य लिङ्गस्य योऽन्तं वै गच्छते मन्त्रकारणम् । घोररूपिणमत्यर्थं भिन्दन्तमिव रोदसी ॥ २३
ततो मामब्रवीद्ब्रह्मा अधो गच्छत्वतन्द्रितः । अन्तमस्य विजानीमो लिङ्गस्य तु महात्मनः ॥
अहमूर्ध्वं गमिष्यामि यावदन्तोऽस्य हृश्यते । तदा तौ समयं कृत्वा गतावूर्ध्वमधश्च ह ॥ २५
ततो वर्षसहस्रं तु अहं पुनरधो गतः । न च पश्यामि तस्यान्तं भीतश्चाहं न संशयः ॥ २६
तथा ब्रह्मा च श्रान्तश्च न चान्तं तस्य पश्यति । समागतो मया सार्धं तत्रैव च महाम्भसि ॥
ततो विस्मयमापन्नाबुभौ तस्य महात्मनः । मायया मोहितौ तेन नष्टसंज्ञौ व्यवस्थितौ ॥ २८
ततो ध्यानगतं तत्र ईश्वरं सर्वतोमुखम् । प्रभवं निधनं चैव लोकानां प्रभुमव्ययम् ॥ २९
ब्रह्माऽञ्जलिपुटो भूत्वा तस्मै शर्वाय शूलिने । महाभैरवनादाय भीमरूपाय दंष्ट्रिणे ॥
अव्यक्ताय महान्ताय नमस्कारं प्रकुर्महे ॥ ३०

नमोऽस्तु ते लोकसुरेश देव नमोऽस्तु ते भूतपते महान्त ॥

नमोऽस्तु ते शाश्वत सिद्धयोने नमोऽस्तु ते सर्वजगत्प्रतिष्ठ ॥ ३१

परमेष्ठि(ष्ठी) परं ब्रह्म अक्षरं परमं पदम् । श्रेष्ठस्त्वं वामदेवथ रुद्रः स्कन्दः शिवः प्रभुः ३२
त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कारस्त्वमोकारः परं पदम् । स्वाहाकारो नमस्कारः संस्कारः सर्वकर्मणाम् ॥
स्वधाकारश्च जाप्यश्च ब्रतानि नियमास्तथा । वेदा लोकाश्च देवाश्च भगवानेव सर्वशः ॥ ३४
आकाशस्य च शब्दस्त्वं भूतानां प्रभवाव्ययम् । भूर्मेर्गन्धो रसथापां तेजोरूपं महेश्वर ॥ ३५
वायोः स्पर्शश्च देवेश वपुश्चन्द्रमम(मम)स्तथा । वुशो ज्ञानं च देवेश प्रकृती वीजमेव च ॥ ३६
त्वं कर्ता सर्वभूतानां कालो मृत्युर्मोऽन्तकः । त्वं धारयसि लोकांस्त्रिस्त्वमेव सृजसि प्रभो ॥ ३७
पूर्वेण वदनेन त्वमिन्द्रस्त्वं(स्त्वं) च प्रकाशसे । दक्षिणेन च वक्त्रेण लोकान्संक्षिप्यसि प्रभो ॥ ३८
पश्चिमेन तु वक्त्रेण वरुणस्त्वं करोषि वै । उत्तरेण तु वक्त्रेण सौम्यस्त्वं च व्यवस्थितम् ॥ ३९
रौजसे बहुधा देव लोकानां प्रभवार्थयः । आदित्या वसवो रुद्रा मरुतेश्चाश्विनीसुतौ ॥ ४०
साध्या विद्याधरा नागाधारणाश्च तपोधनाः । वाल्खिल्यया महान्मानस्तपःसिद्धाश्च सुव्रताः ॥
त्वत्तः प्रसृता देवेश ये चान्ये नियतव्रताः । उमा सीता सिनीवाली कुहूगयिन्निरेव च ॥ ४२

१ ग. द. 'उत्तम' भ । २ ग. घ. अनिदु । ३ क. 'त्वरः दि' । ४ ग. ग. घ. द. 'इयाव वि' । ५ ग. द. 'दक्षिणम्' न । ६ ग. ग. घ. द. 'नय च वाव' । ७ ग. ग. घ. द. 'पत्नी भानी त' । ८ द. 'शरी ग. । ९ ग. घ. द. 'मू पथेदथ वा' । १० ग. ग. घ. द. 'ध जन्म' । ११ ग. द. 'गरः वा' । १२ क. देवथ प' । १३ ग. द. 'होसी' । १४ क. 'पथे प्र' । १५ ग. घ. द. 'मरेरे ग' । १६ ग. घ. द. 'स्थितः रा' । १७ ग. ग. घ. द. रमते । १८ ग. द. 'ज्वम् । १९ ग. 'व्यय । २० ग. '१९ ग. ग. घ. द. 'उपगशक्तिः । वा' ।

(लिङ्गोद्भवस्तवः)

लक्ष्मीः कीर्तिधृतिर्मेधा लज्जा क्षान्तिर्वपुः स्वधा । तुष्टिः पुष्टिः क्रिया चैवं वाचां देवी सरस्वती
त्वन्तः प्रसूता देवेश संध्या रात्रिस्तथैव च ॥ ४३

सूर्यायुत्तानामयुनप्रभाव नमोऽस्तु ते चन्द्रमहस्रगोचर ।

नमोऽस्तु ते पर्वतरूपधारिणे नमोऽस्तु ते सर्वगुणाकराय ॥ ४४

नमोऽस्तु ते पट्टिशरूपधारिणे नमोऽस्तु ते चर्मविभूतिधारिणे ।

नमोऽस्तु ते रुद्रपिनाकपाणये नमोऽस्तु ते शायकचक्रधारिणे ॥ ४५

नमोऽस्तु ते भस्मविभूतिपाङ्ग नमोऽस्तु ते कामशरीरनाशन ।

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवाससे नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवाहवे ॥ ४६

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यरूप नमोऽस्तु ते देव हिरण्यनाभ ।

नमोऽस्तु ते नेत्रसहस्राधिने नमोऽस्तु ते देव हिरण्यरेतः ॥ ४७

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवर्ण नमोऽस्तु ते देव हिरण्यगर्भ ।

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यचीर नमोऽस्तु ते देव हिरण्यदायिने ॥ ४८

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यमालिने नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवाहिने ।

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवर्त्मने नमोऽस्तु ते भैरवनादनादिने ॥ ४९

नमोऽस्तु ते भैरववेगवेग नमोऽस्तु ते शंकर नीलकण्ठ ।

नमोऽस्तु ते दिव्यसहस्रवाहो नमोऽस्तु ते नर्तनवादनप्रिय ॥ ५०

एवं संस्तूयमानस्तु व्यक्तो भूत्वा महापतिः । भाति देवो महायोगी सूर्यकोटिममप्रभः ॥ ५१

अभिभाष्यस्तदा हृष्टो महादेवो महेश्वरः । वक्त्रकोटिसदृशेण ग्रसमान इवोम्बरम् ॥ ५२

एकग्रंथस्त्वेकजटो नानाभूषणभूषितः । नानारत्नवाचित्राद्गो नानामाल्यानुलेपनः ॥ ५३

पिनाकपाणिर्भगवोऽष्टपभासनशूलधृक् । दण्डकृष्णाजिनधरः कपाली घोररूपधृक् ॥ ५४

व्यालयज्ञोऽवीती च सुगणामभयंकरः । दुन्दुभिस्वननिर्वापपर्जन्यनिनदोपमः ॥ ५५

मुक्तो हासस्तदा तेन नभः सर्वमपूरयत् ॥ ५६

तेन शब्देन महता वयं भीता महात्मनः । तदोवाच महायोगी प्रीतोऽहं सुरसत्तमो ॥ ५७

पश्येतां च महामायां भयं सर्वं प्रमुच्यताम् । युवां प्रसूता गात्रेषु मम पूर्वं मनातनी ॥ ५८

अयं मे दक्षिणो बाहुर्नसां लोकपितामहः । बाया बाहुश्च मे विष्णुर्नित्यं युद्धेषु निष्ठति ॥ ५९

प्रीतोऽहं युवयोः सम्यग्वरं दधि यथेप्सतम् ॥ ६०

ततः प्रहृष्टमनसीं प्रणतौ पादयोः पुनः । ऊचतुश्च महात्मानो पुनरेव तदाऽनयो ॥ ६१

यादि प्रीतिः समुत्पन्ना यदि देवो वरश्च नो । भक्तिर्भवतु नो नित्यं त्वयि देव सुरेश्वर ॥ ६२

१ ग. ग. प. द. 'य वा च दे' । २ क. 'भा च य' । ३ स. प. द. ते दिव्यसहस्रवाहो नमोऽस्तु ते दि' । ४ ग. प. द. ते दिव्यसहस्रवाहो । ५ ग. प. द. ते भस्मविभूतिपाणये । ६ ग. प. द. ते शायकचक्रधारिणे न' । ७ ग. प. द. ते चर्मविभूतिधारिणे । ८ ग. प. द. ते रुद्रपिनाकपाणये । ९ ग. प. द. ते कामशरीरनाशने । १० ग. प. द. ते देव हिरण्यवाहवे । ११ ग. प. द. ते देव हिरण्यरूप । १२ ग. प. द. ते देव हिरण्यनाभ । १३ ग. प. द. ते देव हिरण्यवर्ण । १४ ग. प. द. ते देव हिरण्यगर्भ । १५ ग. प. द. ते देव हिरण्यचीर । १६ ग. प. द. ते देव हिरण्यदायिने । १७ ग. प. द. ते देव हिरण्यमालिने । १८ ग. प. द. ते देव हिरण्यवाहिने । १९ ग. प. द. ते देव हिरण्यवर्त्मने । २० ग. प. द. ते भैरवनादनादिने । २१ ग. प. द. ते भैरववेगवेग । २२ ग. प. द. ते शंकर नीलकण्ठ । २३ ग. प. द. ते दिव्यसहस्रवाहो नमोऽस्तु ते नर्तनवादनप्रिय ॥

२४ ग. प. द. 'दण्डकृष्णाजिनधरः' । २५ ग. प. द. 'कपाली घोररूपधृक्' । २६ ग. प. द. 'व्यालयज्ञोऽवीती च सुगणामभयंकरः' । २७ ग. प. द. 'दुन्दुभिस्वननिर्वापपर्जन्यनिनदोपमः' । २८ ग. प. द. 'मुक्तो हासस्तदा तेन नभः सर्वमपूरयत्' । २९ ग. प. द. 'तेन शब्देन महता वयं भीता महात्मनः' । ३० ग. प. द. 'तदोवाच महायोगी प्रीतोऽहं सुरसत्तमो' । ३१ ग. प. द. 'पश्येतां च महामायां भयं सर्वं प्रमुच्यताम्' । ३२ ग. प. द. 'युवां प्रसूता गात्रेषु मम पूर्वं मनातनी' । ३३ ग. प. द. 'अयं मे दक्षिणो बाहुर्नसां लोकपितामहः' । ३४ ग. प. द. 'बाया बाहुश्च मे विष्णुर्नित्यं युद्धेषु निष्ठति' । ३५ ग. प. द. 'प्रीतोऽहं युवयोः सम्यग्वरं दधि यथेप्सतम्' । ३६ ग. प. द. 'ततः प्रहृष्टमनसीं प्रणतौ पादयोः पुनः' । ३७ ग. प. द. 'ऊचतुश्च महात्मानो पुनरेव तदाऽनयो' । ३८ ग. प. द. 'यादि प्रीतिः समुत्पन्ना यदि देवो वरश्च नो' । ३९ ग. प. द. 'भक्तिर्भवतु नो नित्यं त्वयि देव सुरेश्वर' ॥

भगवानुवाच—

एवमस्तु महाभागौ सृजतां विविधाः प्रजाः । एवमुक्त्वा स भगवांस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ ६१
एवमेव मयोक्तो वः प्रभावस्तस्य योगिनः । तेन सर्वमिदं सृष्टं हेतुमात्रा वयं त्विह ॥ ६२
एतद्विरूपमज्ञातमव्यक्तं शिवसंज्ञितम् । अचिन्त्यं तद्दृश्यं च पश्यन्ति ज्ञानचक्षुषः ॥ ६३
[* तस्मै देवाधिपत्याय नमस्कारं प्रयुञ्ज्वहे । येन सूक्ष्ममचिन्त्यं च पश्यन्ति ज्ञानचक्षुषः] ६४
महादेव नमस्तेऽस्तु महेश्वर नमोऽस्तु ते । सुरासुरवरश्रेष्ठ मनोहंस नमोऽस्तु ते ॥ ६५

सूत उवाच—

एतच्छ्रुत्वा गताः सर्वे सुराः स्वं स्वं निवेशनम् । नमस्कारं प्रयुञ्जानाः शंकराय महात्मने ॥
इमं स्तवं पठेद्यस्तु ईश्वरस्य महात्मनः । कामांश्च लभते सर्वान्पापेभ्यस्तु विमुच्यते ॥ ६७
एतत्सर्वं सदा तेन विष्णुना प्रभविष्णुना । महादेवप्रमादेन उक्तं ब्रह्म सनातनम् ॥
एतद्गः सर्वमाख्यातं मया माहेश्वरं बलम् ॥ ६८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते लिङ्गोद्भवस्तोत्रे नाम पञ्चपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४३३८

अथ षट्पञ्च शोऽध्यायः ।

पितृवर्णनम् ।

शांशपायन उवाच—

अगात्कथममावास्यां मासि मासि दिवं नृपः । ऐडः पुरुरवाः सूत कथं वाऽतर्पयत्पितृन् ॥ १

सूत उवाच—

तस्य चाहं प्रवक्ष्यामि प्रभावं शांशपायन । ऐडस्पाऽऽदित्यसंयोगं सोमस्य च महात्मनः ॥ २
अपां सारमयस्येन्दोः पक्षयोः शुक्लकृष्णयोः । ह्यमष्टद्धीं पितृमतः पक्षस्य च विनिर्णयः ॥ ३
सोमाद्यैत्रामृतमाक्षिः पितृणां तर्पणतथा । कव्याग्नेश्वाऽऽत्तसोमानां पितृणां चैव दर्शनम् ॥ ४
यथा पुरुरवाश्चैडस्तर्पयामास वै पितृन् । एतत्सर्वं प्रवक्ष्यामि पर्वाणि च यथाक्रमम् ॥ ५
यदा तु चन्द्रसूर्यौ तौ नक्षत्रेण समागतौ । अमावास्यां निवसत एकर्षोत्रकमण्डले ॥ ६
स गच्छति तदा द्रष्टुं दिवाकरनिशाकुरौ । अर्मात्रस्याममावास्यां मातामहपितामहौ ॥
अभिवाद्य तदा तत्र कालापेशः प्रतीक्षन्ति(ते) ॥ ७
प्रसीदमानात्सोमाच्च पित्रर्थं तत्परिस्तवात् । ऐलः पुरुरवा विद्वान्मासि मासि प्रयत्नतः ॥
चपाम्ने पितृमन्वं तं समोमं स दिवा स्थितः ॥ ८

* धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ घ. ड. तमटं । २ स. 'क्षुपा । म' । ३ स. घ. ड. 'पिंगलथा । ४ स. 'शित्वेक' । ५ स. ग. घ. ड. 'नि । म' । ६ स. ग. घ. ड. 'मावास्या' । ७ क. 'नीक्ष्यते । प्र' । ८ स. घ. ड. 'विच्यर्थ' । ९ स. ग. घ. ड. 'सिन-
प्रनु वै ।

(पितृवर्णनम्)

- द्विलवं कुहुमात्रं तु ते उभे तु विचार्य सः । सिनीवालीममाणेन सिनीवालीमुपासकः ॥ ९
- कुहुमात्रां कलां चैव श्रात्वोपास्ते कुहुं पुनः । स तदा भानुमत्येककालावेक्षी मपश्यति ॥ १०
- सुधामृतं कुतः सोमात्प्रसवेन्मासतृप्तये । दशभिः पञ्चभिश्चैव सुधामृतपरिस्रवैः ॥ ११
- कृष्णपक्षे तदा पीत्वा दुग्धमानं तथाऽशुभिः । सद्यः प्रक्षरता तेन सौम्येन मधुना च सः ॥ १२
- निर्वापणार्थं दत्तेन पित्र्येण विधिना नृपः । सुधामृतेन राजेन्द्रस्तर्पयामास वै पितृन् ॥
- सौम्यां बर्हिपदः काव्या अग्निष्वात्तास्तथैव च ॥ १३
- ऋतुरग्निस्तु यः प्रोक्तः स तु संवत्सरो मतः । जज्ञिरे ष्टवस्तस्माद्दत्तुभ्यश्चाऽऽर्तवाक्ष ये ॥
- आर्तवा क्षर्धमासारुयाः पितरो ह्यद्दसूनवः । ऋतुः पितामहा मासा ऋतुश्चैवाद्दसूनवः ॥ १५
- प्रपितामहास्तु वै देवाः पञ्चाब्दा ब्रह्मणः सुताःसौम्यास्तु सौम्यजा ज्ञेयाः काव्या ज्ञेयाः कवेः सुताः
- उपहृताः स्मृता देवाः सोमजाः सोमपास्तथा । आज्यपास्तु स्मृताः काव्यास्तृप्यन्ति पितृजातयः
- काव्या बर्हिपदश्चैव अग्निष्वात्ताश्च ते त्रिधा । गृहस्था ये च यज्वान ऋतुर्बर्हिपदो ध्रुवम् ॥ १८
- गृहस्थार्थापि यज्वानो अ(ह्य)ग्निष्वात्तास्तथाऽर्त्नाः । अष्टकापतयः काव्याः पञ्चाब्दास्तान्निबोधत
- एषां संवत्सरो ह्यग्निः सूर्यस्तु परिवत्सरः । सोम इद्वत्सरः प्रोक्तो वायुश्चैवानुवत्सरः ॥ २०
- रुद्रस्तु वत्सरस्तेषां पञ्चाब्दा ये युगात्मकाः । लेखाश्चैवोष्मपाश्चैव दिवाकीर्त्याश्च ते स्मृताः ॥
- एते पिबन्त्यमावास्यां मासि मासि सुधां दिवि । तांस्तेन तर्पयामास यावदासीन्पुच्छरवाः ॥
- यस्मात्प्रस्रवते सोमान्मासि मासि निबोधत । तस्मात्सुधामृतं तद्वै पितृणां सोमपायिनाम् ॥
- एवं तदमृतं सौम्यं सुधा च मधु चैव ह । कृष्णपक्षे यैर्था चन्द्रोः कलाः पञ्चदश क्रमात् ॥ २४
- पिबन्त्यम्बुमयीर्देवास्त्रयस्त्रिंशत्तु छन्दनाः । पीत्वो च मासं गच्छन्ति चतुर्दश्यां सुधामृतम् ॥ २५
- इत्येवं पीयमानस्तु देवतैश्च निशाकरः । समागच्छद्मावास्यां भागे पञ्चदशे स्थितः ॥ २६
- सुषुम्नाप्यायितं चैव अमावास्यां यथाक्रमम् । पिबन्ति द्विकलं कालं पितरस्ते सुधामृतम् ॥ २७
- ततः पीतक्षये सोमे सूर्योऽसावेकरश्मिना । आप्यायैत्सुषुम्नेन पितृणां सोमपायिनाम् ॥ २८
- निःशेषायां कलायां तु सोममाप्याययत्पुनः । सुषुम्नाप्यायमानस्य भागं भागमहःक्रमात् ॥
- कलाः क्षीयन्ति ताः कृष्णाः शुक्लाश्चाऽऽप्याययन्ति तैर्म् ॥ २९
- एवं सूर्यस्य वीर्येण चन्द्रस्याऽऽप्यायिता तनुः । दृश्यते पौर्णमास्यां वै शुक्लः संपूर्णमण्डलः ॥
- संसिद्धिरेवं सोमस्य पक्षयोः शुक्रकृष्णयोः ॥ ३०
- इत्येष पितृमान्सोमः स्मृत इद्वत्सरः क्रमात् । क्रान्तः पञ्चदशैः सार्धं सुधामृतपरिस्रवैः ॥ ३१
- अतः पर्वाणि वक्ष्यामि पर्वणां संधयस्तथा । ग्रन्थिमन्ति यथा पर्वाणीश्रुवेणोर्भवन्त्युत ॥ ३२

१ ख. घ. ड 'अत ते । २ ख. घ. 'विक्रमपेशी' । ३ ख. ग. घ. 'मा ऋवद्वै मास' । ४ ख. ग. घ. क. 'वज्र
त' । ५ ख. घ. ड 'निर्वापणय द' । ६ ख. घ. क 'इन्द्रान्बर्हिपदः काव्याग्नि' । ७ ख. घ. ड 'तुमग्नि' । ८ ख. घ.
क. 'पारतथा । आ' । ९ घ. 'व्यामेयाः क' । १० ख. ग. घ. ड. 'व्यांश्चयस्ताः पि । ११ ख. ग. घ. ड. 'अप्य-
यत्वा' । १२ ख 'कीर्त्यध । १३ ख. घ. ड यदा । १४ ख. ग. घ. ड. 'त्वाऽर्धमा' । १५ घ. ड 'इतुदेवनेन
निशाकरम् । स' । १६ ग. ड. 'विदन्म । सु' । १७ ख. ड. 'दम्पु सु' । १८ क. ग. न । १९ ख. ग. घ. ड. 'सिम्क' ।

- तथाऽर्धमासपर्वाणि शुक्लकृष्णानि वै विदुः । पूर्णमावास्ययोर्भेदैर्ग्रन्थियार्थं संधयश्च वै ॥ ३३
- अर्धमासास्तु पर्वाणि तृतायाप्रभृतीनि तु । अग्रथाधानक्रिया यस्मात्क्रियते पर्वसंधिषु ॥ ३४
- (* सायाहे हनुमत्याऽसौ द्वौ लवौ काल उच्यते । लवौ द्वावेव राकायाः कालो ज्ञेयोऽपराह्लिकः
+ प्रतिपत्कृष्णपक्षस्य कालेऽतीतेऽपराह्लिकः ।) सायाहे प्रतिपच्चैव स कालः पौर्णमासिकः ॥
व्यतीपाते स्थिते सूर्ये लेखोर्ध्वं? तु युगान्तरे । युगान्तरोदिते चैव लेखोर्ध्वं? शशिनः क्रमात् ॥ ३७
- पौर्णमासे व्यतीपाते यदीक्षते परस्परम् । यस्मिन्काले सौ सोमान्ते स व्यतीपात एव तु ॥ ३८
- कालं सूर्यस्य निर्देशं दृष्ट्वा संख्यां तु सर्पति । स वै पथं? क्रियाकालः कालात्सद्यो विधीयते ॥
पूर्णेन्दोः पूर्णपक्षे तु रात्रिसंधिषु पूर्णिमा । * यस्मात्तामनुपश्यन्ति पितरो देवतैः सह ॥
तस्मादनुर्मतिर्नाम पूर्णिमा प्रथमा स्मृता ॥ ४०
- अत्यर्थं भ्राजते यस्मान्पौर्णमास्यां निशाकरः । रज्जनाच्चैव चन्द्रस्य राकेति कत्रयो विदुः ॥ ४१
- अमा वसेतामृक्षे तु यदा चन्द्रदिवाकरौ । एकां पञ्चदशी रात्रिममाशास्या ततः स्मृता ॥ ४२
- ततोऽपरस्यै तैर्व्यक्तः पौर्णमास्यां निशाकरः । यदीक्षते व्यतीपाते दिवा पूर्णो परस्परम् ॥
चन्द्रार्कावपराहे तु पूर्णात्मानौ तु पूर्णिमा ॥ ४३
- भिच्छिञ्जां ताममाशास्यां पश्यन्तश्च समागतौ । अन्योन्यं चन्द्रसूर्यौ तौ यदा नदर्श उच्यते ॥ ४४
- द्वौ द्वौ लवावमावास्यां यः कालः पर्वसंधिषु । द्वयक्षरं कुहुमानं तु एवं कालस्तु स स्मृतः ॥
नष्टचन्द्रोपमावास्या मध्यसूर्येण संगता ॥ ४५
- दिवसार्धेन रौद्र्यर्थं सूर्यं प्राप्य तु चन्द्रमाः । सूर्येण सहसा भुंक्तं मत्वा प्रातस्तनोत्सवौ ॥
द्वौ कालौ संगमश्चैव मध्याहे निष्पतेद्रविः ॥ ४६
- प्रतिपच्छुक्लपक्षस्य चन्द्रमाः सूर्यमण्डलात् । निर्मुच्यमानयोर्मध्ये तयोर्मण्डलयोस्तु वै ॥ ४७
- स तदा ह्याहुतेः कालो दर्शस्य च वपुःक्रिया । एतद्वतमुखं ज्ञेयममावास्याऽस्य पर्वणः ॥ ४८
- दिवा पर्वण्यमावास्यां क्षीणेन्द्रौ बहुले तु वै । तस्माद्दिवा ह्यमावास्यां गृह्णतेऽसौ दिवाकरः ॥
गृह्यते वै दिवा तस्मादमावास्यां दिविसंघैः ॥ ४९
- कलानामपि वै तार्त्तां यदुमान्याजडात्मकैः । तिथीनां नामनेयानि विद्वद्भिः संज्ञितानि वै ॥
दर्शयेतामथान्योन्यं सूर्याचन्द्रमसावुभौ । निष्क्रामत्यथ तत्रैव क्षमगः सूर्यमण्डलात् ॥ ५१

* धनुर्निरान्तर्गतग्रन्थः क पुस्तकेषु । + इदमर्थं नास्ति रा. ग घ. पुस्तकेषु । × यस्य दिवारभ्य ततः
स्मृतेत्यन्तग्रन्थस्वरूपव्यत्यासः । रा घ ड. पुस्तकेषु वर्तते ।

१ रा. घ ड. 'कः पौर्णिमा' । २ घ. ड 'मासात्' । ३ रा. घ. ड 'सोमान्तेऽती व्य' । ४ रा. घ. ड
'न्याऽनु' । ५ घ. ड. 'पौर्णिमा' । ६ रा. घ. ड. 'मतीनाम' । ७ रा. घ. ड. 'तस्मात्स वि' । ८ रा. घ. ड. 'स्य
ते रदः श्री' । ९ रा. घ. ड. 'तस्मात्स' । १० रा. ग. ड. 'स्यात्स' । ११ रा. घ. ड. 'क्षयः कुहुमानस्तु' ।
१२ रा. ग. घ. ड. 'न्याममावास्यामामध्यमात्सवने दि' । १३ रा. ग. घ. ड. 'राश्या च ग' । १४ क. मुक्ति ।
१५ रा. ग. घ. ड. 'निष्पतेद्रवि' । १६ घ. 'निष्पतेद्रवि' । १७ रा. ग. ड. 'नेन्दो' । १८ रा. ग. घ. ड.
'क्षय' । १९ रा. ग. घ. ड. 'स' । २० रा. ग. घ. ड. 'निष्पतेद्रवि' ।

; (पितृवर्णनम्)

द्विलवेन ह्यहोरात्रं भास्करं स्पृशते शशी । स तदा ह्याहुतेः कालो दर्शस्य च वषट्क्रिया ॥ ५२

कुहेति कोकिलेनोक्तो यः कालः परिचिह्नितः । तत्कालसंज्ञिता यस्मादमावास्या कुहूः स्मृता ॥

सिनीवालीप्रमाणेन क्षीणशेषो निशाकरः । अमावास्यां विशत्यर्कं सिनीवाली ततः स्मृता ॥

(* अनुमत्याः सराकायाः सिनीवाली कुहूस्तथा । एतासां द्विलवः कालः कुहूमात्रा कुहूस्तथा ॥

इत्येष पर्वसंधीनां कालो वै द्विलवः स्मृतः ॥) ५५

पर्वणः पर्वकालस्तु तुल्यो वे तु वषट्क्रिया । चन्द्रसूर्यव्यतीपाते उभे ते पूर्णिमे स्मृते ॥ ५६

प्रतिपत्पञ्चदशयोश्च पर्वकालो द्विमात्रकः । कालः कुहूभिनीवाल्योः समुद्रो द्विलवः स्मृतः ॥ ५७

अर्काग्निमण्डले सोमे पर्वकालः कलाश्रयः । एवं स शुक्राक्षो वै रजण्याः पर्वसंधिषु ॥ ५८

संपूर्णमण्डलः श्रीमांश्चन्द्रमा उपरज्यते । यस्मादाप्यायते सोमः पञ्चदश्यां तु पूर्णिमा ॥ ५९

दशभिः पञ्चभिश्चैव कलाभिर्द्विसक्रमात् । तस्मात्कलाः पञ्चदशी सोमे नास्ति तु षोडशी ॥

तस्मात्सोमस्य भवति पञ्चदश्यां षोडश्याः ॥ ६०

इत्येते पितरो देवाः सोमपाः सोमवर्धनाः । आर्तवा ऋतवो यस्मात्ते देवाः भावयन्ति च ॥ ६१

अतः पितृन्प्रवक्ष्यामि मासश्राद्धभुजस्तु ये । तेषां गतिं च सत्त्वं च गतिं श्राद्धस्य चैव हि ॥ ६२

न मृतानां गतिः शक्या विज्ञातुं पुनरागतिः । तपसाऽपि प्रतिद्धेन किं पुनर्गोसचक्षुर्वा ॥ ६३

श्राद्धदेवान्पितृनेतान्पितरो लौकिकाः स्मृताः । देवाः सौम्याश्च यज्वानः सर्वे चैव ह्ययोनिजाः

देवास्ते पितरः सर्वे देवास्तान्भावयन्त्युत । मनुष्याः पितरश्चैव तेभ्योऽन्ये लौकिकाः स्मृताः ॥

पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः । यज्वानो ये तु सोमन सोमवन्तस्तु ते स्मृताः ॥ ६६

ये यज्वानः स्मृतास्तेषां ते वै वर्हिपदः स्मृताः । कर्मस्तेतेषु युक्तास्ते तृप्सन्त्यादेहसंभवात् ॥ ६७

अग्निष्वात्ताः स्मृतास्तेषां होमिनो याज्याजिनः । तेषां ते धर्मसाधर्म्यात्स्मृता सा योज्यैर्कर्मिणैः

ये चाऽप्याश्रमधर्मेण प्ररूपानेषु व्यवस्थिताः ॥ ६८

अन्ते च नैव सीदन्ति श्रद्धायुक्तेन कर्मणा । ब्रह्मचर्मेण तपसा यज्ञेन प्रजया च वै ॥ ६९

श्रद्धया विद्यया चैव मदानेन च सप्तया । कर्मस्तेतेषु ये युक्ता भवन्त्यादेहपातनात् ॥ ७०

देवैस्तैः पितृभिः सार्धं सर्वैर्भक्तैः सोमपायकैः । स्वर्गना दिवि मोदन्ते पितृमन्तमुपासते ॥ ७१

प्रजावतां प्रशंसैव स्मृता सिद्धां क्रियावताम् । तेषां नेवावदत्तान्नं तत्कुलीनैश्च वान्धवैः ॥ ७२

मौसं श्राद्धभुजस्तृप्तिं लभन्ते सोमलौकिकाः । एते मनुष्याः पितरो मासि श्राद्धभुजस्तु ते ॥ ७३

तेभ्योऽपरे तु ये चान्ये संकीर्णाः कर्मयोनिषु । भ्रष्टाश्चाऽऽश्रमधर्मेभ्यः सर्वथास्याहाविराजिताः

भिन्नदेहा दुरात्मानः प्रेतभूता यमक्षये । स्वकर्मण्ये । शोचन्ति यातनास्थानमागताः ॥ ७५

दीर्घायुपाऽतिशुष्काश्चै विवर्णाश्च विशामसः । सुत्पियासापरीताश्च विद्रवन्ति ततस्ततः ॥ ७६

सरित्सरस्नदीगानि वापीश्चैव जलेप्सवः । परात्मानि च लिप्सन्ते काल्यमानास्तनस्ततः ॥ ७७

स्थानेषु पाच्यमानाश्च यातायातेषु तेषु वै । शाल्पन्या वैतरण्यां च कुम्भीपाकेषु तेषु च ॥ ७८

* धनशिवान्तर्गतग्रन्थ क पुस्तके नास्ति । + इदमर्थे नास्ति क. पुस्तके ।

१ रा. ग. घ. ङ. कालस्तु सममप्यते तं । २ क. घ. कुहूः । ३ ग. न घ ङ. 'पुप्रतिपद्यन्त. प' । ४ क. कयाप' । ५ रा. घ. 'वान्भाव' । ६ रा ग. घ ङ. 'पा । अग्रदेववि' । ७ ग. घ. 'ज्वानो ह्ययज्वानो ह्य' । ८ रा. ग. घ. ङ. 'धानि भवन्त्या' । ९ रा. घ. ङ. ग नाव । १० ख ग. घ ङ. 'क्षयैः सोमपाय्ये । स्व' । ११ ङ. स्मृता. शुक्राः किं । १२ रा ङ. निर्वापे दत्ताऽर्ण । १३ रा. ग. घ. ङ. आसथा' । १४ घ. ङ. धे । १५ रा ग. घ ङ. 'ध' इत्युक्तय । १६ ङ. 'नि ह्य' । १७ क. 'ने य दना' । १८ ग. घ पच्य' । १९ 'पु जारवय' ।

अथवायादुः सहस्राणि वर्षाणां तु कृतं युगम् । नैत्र तावच्छरी मंधरा संख्यांश्च तथाविधः ॥
 इतरामृ न संख्याम् संख्यांश्चैव च त्रिषु । एकायायेन वनेने सहस्राणि युवानि चै ॥ २४
 श्रेया श्रीणि सहस्राणि संख्यांश्च परिकीर्त्यते । तस्यास्तु त्रिभूती संख्या संख्यांश्च तथाविधः ॥
 द्वापरं द्वे महसं तु युगमाहुर्मनीषिणः । तस्यापि द्विभूती संख्या संख्यांश्च संख्याया समयः ॥ २६
 कलिं वर्षमहसं तु युगमाहुर्मनीषिणः । तस्यैष्येकशती संख्या संख्यांश्च संख्याया समयः ॥ २७
 एषा द्वादशमाहस्ती युगाख्या परिकीर्तिता । कृतं त्रेता द्वापरंश्च कलिंश्च चतुष्टयम् ॥ २८
 अथ संवत्सराः सृष्टा मानुषेण प्रमाणतः । कृतस्य तावद्द्वराभि वर्षाणां तत्प्रमाणतः ॥ २९
 सहस्राणां शतान्यत्र चतुर्दश तु संख्यया । चत्वारिंशत्सहस्राणि कलिं कालयुगस्य तु ॥ ३०
 अथ संख्यातकालश्च कालेऽपि विधेयतः । एवं चतुर्गुणः कालो विना संख्यांश्चैः स्मृतः ॥
 नियुतान्येकपद्यद्विंशतिरंशानि तु तानि वै । चत्वारिंशत्त्रीणि चैव नियुतानि च संख्यया ॥
 विंशतिश्च सहस्राणि च संख्यांश्चतुष्टये ॥ ३२
 परं चतुर्गुणाख्या तु साधिका लोकसप्ततिः । कृतत्रेतादियुक्तौ सा मनोरन्तरमुच्यते ॥ ३३
 मन्वन्तरस्य संख्या तु वर्षाभिः निबोधत । विश्वकोट्यस्तु वर्षाणां मानुषेण प्रकीर्तिताः ॥ ३४
 सात्पट्टिस्ताथाऽन्वानि नियुतान्यत्रिकानि तु । विंशतिश्च सहस्राणि कालोऽयं संधिकं विना ॥
 मन्वन्तरस्य संख्यायां संख्याविद्भिर्द्विजैः स्मृता । मन्वन्तरस्य कालोऽयं युगैः सार्धं प्रकीर्तितः ॥
 चतुर्गुणाख्यां नै प्रथमं तत्कृतं युगम् । त्रेतांश्चिष्टं वक्ष्यामि द्वापरं कलिमेव च ॥ ३७
 युगपरतमपेतागो द्विधा गर्भं न शक्यते । क्रमागतं मया ह्यनन्तुर्भवं प्रोक्तं युगद्वयम् ॥
 यद्विषयमागच्छेत् प्याकुलत्वात्तत्रैव च ॥ ३८
 तत्र पेटायुगस्याऽऽशौ मनुः सप्तर्षयश्च ते । श्रौतं स्मार्तं च धर्मं च ब्रह्मणा च भेषोदितम् ॥ ३९
 द्वापरादिप्रसंगमग्नयुगः सागसंज्ञितम् । इत्यादिलक्षणं श्रौतं धर्मं सप्तर्षयोऽब्रुवन् ॥ ४०
 परम्परामयं धर्मं स्मार्तं चाऽऽचारलक्षणम् । वर्णाश्रमाचारयुतं मनुः स्वार्थंभुवोऽब्रवीत् ॥ ४१
 सत्येन प्रजापतेन ध्रुवेन तपसा च वै । तेषां सुतसप्तपसामार्षेयेण क्रमेण तु ॥ ४२
 सात्पर्षाणां मनोमैत्र आथे त्रेतायुगस्य तु । अद्युद्धिपूर्वकं तेषामक्रियापूर्वमेव च ॥ ४३
 अभिष्यत्तास्तु ते मयास्तारकाद्यैर्निदर्शनैः । आदिकल्पे तु देवानां माकुर्भूतास्तु ते स्वयम् ॥

* इत्यर्थे पारितोषिकं पुराणे । +अदितसर्षःपान इदमर्थं मह्यातस् वेकालस्तु काले त्विह विरोधत इति ख. ग. घ. पुस्तकेषु ।

१ ग. घ. ङ. 'नां तादृशां । २ ख. ग. घ. तस्य । ३ ख. ग. घ. ङ. च श्रीणि श्रीणितं । ४ ख. घ. 'क्षेण यु' ।
 ५ ग. घ. ङ. 'श्रीणि शरीणां स' । ६ ख. ग. ङ. 'परे च कलिं चैव । घ. 'परे च कलिं चैव चतुर्वेधम् । अ' । ७ ख.
 ङ. 'सारा दशा मा' । घ. 'सरो दशो मा' । ८ ख. घ. 'या पट्टिभैव स' । ग. घ. 'या । पट्टिभैव स । ९ क. 'युगाः ।
 ए' । १० ख. घ. ङ. 'सप्तर्षी' । ११ ग. रा. भि. १२ ख. ग. घ. ङ. 'वै पाऽतं त' । १३ ख. ग. घ. ङ. 'तादृशं
 मय' । १४ ख. ग. घ. 'प्रोदि' । १५ ख. ग. ङ. 'स' । १६ ख. ग. घ. 'सप्तर्षी' । १७ ग. घ. ङ. 'स' ।

(यज्ञपर्जनम्)

- भ्रूणाशे त्वथ सिद्धीनामप्यासां च प्रवर्तनम् । आसन्मन्त्रा व्यतीतेषु ये कल्पेषु सहस्रशः ॥
 ते मन्त्रा वै पुनस्तेषां प्रतिभाससमुत्थिताः ॥ ४९
- ऋचो यजूंषि सामानि मन्त्राश्चाथर्वणानि च । सप्तर्षिभिस्तु ते प्रोक्ताः स्मार्ते धर्मं मनुर्जगौ ॥
 त्रेतादौ संहिता वेदाः केवला धर्मशततः । संरोधादायुपश्चैव व्यस्यन्ते द्वापरेषु ते ॥ ४७
- ऋषयस्तपसा देवाः कलौ च द्वापरेषु वै । अनादिनिरना दिव्याः पूर्वं सृष्टाः स्वयंभुवा ॥ ४८
- सधर्माः सप्रजाः साक्षा यथाधर्मं युगे युगे । विक्रियन्ते समानार्था वेदवादा यथायुगम् ॥ ४९
- आरम्भयज्ञाः क्षत्रस्य हविर्यज्ञा विशांपैतेः । परिचारयज्ञाः शूद्रास्तु जपयज्ञा द्विजोत्तमाः ॥ ५०
- तदा प्रमुदिता वर्णास्त्रेतायां धर्मपालिताः । क्रियावन्तः प्रजावन्तः समृद्धाः सुखिनस्तथा ॥ ५१
- ब्राह्मणाननुवर्तन्ते क्षत्रियाः क्षत्रियान्विशः । वैश्यानुवर्तिनः शूद्राः परस्परमनुव्रताः ॥ ५२
- शुभाः प्रवृत्तयस्तेषां धर्मा वर्णाश्रमास्तथा । संकल्पितेन मनसा वाचोक्तेन स्वकर्मणा ॥
 त्रेतायुगे त्वविकलः कर्मरम्भः प्रसिध्यति ॥ ५३
- आयुर्मेधा बलं रूपमारोग्यं धर्मजीलना । सर्वमाधारणा ह्येते त्रेतायां वै भवन्त्युत ॥ ५४
- वर्णाश्रमव्यवस्थानं तेषां ब्रह्मा तथाऽकरोत् । पुनः प्रजास्तु ता मोहात्तान्वर्षान्नि ह्यपालयन् ॥
 परस्परविरोधेन मनुं ताः पुनरन्वयुः । मनुः स्वयंभुवो हृष्टा यथातथ्यं प्रजापतिः ॥ ५६
- ध्यात्वा तु शतरूपायाः पुमान्स उदपादयत् । प्रियत्रोत्तानपादौ प्रथमं तौ महीपती ॥ ५७
- ततः प्रभृति राजान उत्पन्ना दण्डधारिणः । प्रजानां रज्जनाश्चैव राजानस्त्वभवन्नुपाः ॥ ५८
- प्रच्छन्नपापी ये जेतुमजकथा मनुजा भुवि । धर्ममंथ्यावनार्थाय तेषां शास्त्रे तपोमयाः ॥ ५९
- वर्णानां प्रविभोग्नाथ त्रेतायां संपत्नीनिताः । संहिताश्च ततो मन्त्रा ऋषिभिर्ब्राह्मणैस्तु ते ॥ ६०
- यज्ञः प्रवर्तितश्चैव तदा ह्येवं तु देवतैः । यामैः शुक्लैर्जैश्चैव सर्वसंभारसंवृतैः ॥ ६१
- सार्धं विश्वभुजा चैव देवेन्द्रेण महीजमा । स्वयंभुवेऽन्तरे देवैर्यज्ञास्ते प्राक्प्रवर्तिताः ॥ ६२
- सत्यं जपस्तपो दानं त्रेतायां धर्म उच्यते । क्रिया धर्मश्च हृषते सत्यधर्मः प्रवर्तते ॥ ६३
- प्रजायन्ते ततः शूरा आयुष्यन्तो महाबलाः । न्यस्तदण्डमहाभागा यज्जानो ब्रह्मवादिनः ॥
 पदपत्रायताक्षाश्च पृथग्स्ताः सुमंदिनाः । सिद्धान्तका महासत्त्वा मत्तमानङ्गगाभिनः ॥ ६५
- महाधनुर्धराश्चैव त्रेताया चक्रवर्तिनः । सर्वलक्षणसंयन्ता न्यग्रोधपरिमण्डलाः ॥ ६६
- न्यग्रोधौ तौ स्मृतौ बहू टेषामो न्यग्रोध उच्यते । व्यामनैरोच्छ्रयो यस्य सम उर्व्वे तु देहिनः ॥
 समुच्छ्रयपरिणाहो ज्ञेयो न्यग्रोधमण्डलः ॥ ६७
- चक्रं रथो मणिर्भार्या निरिन्द्रिया गजास्तथा । सप्तातिगयरत्नानि सर्वेषां चक्रवर्तिनाम् ॥ ६८
- चक्रं रथो मणिः रङ्गं धनुरन्तं च पञ्चमम् । केतनिधिश्च सप्तैते प्राणहीनाः प्रकीर्तिताः ॥ ६९

१ य. प्रजाशेष । २ ग घ ह. शेषश्च । ३ ख ग य. ह. देवन्क । ४ क विक्रीडन्त । ५ ग घ. पते ह. प । ६ क. तथा । ७ ग घ. ह. विकलः । ८ ग घ ह. वत्यतः । ९ व । १० ग ह. मन्त्रावभा । ११ ग घ. । यथातथ्यं । ११ ख. ग. घ. ह. पन्ते ये तु नश । १२ ख ग. घ. भागश्च । १३ ख ग घ. तित । १४ ग घ. व्यामैः शु । १५ ख. घ. संभृतैः । १६ क. तु । दामेनैरोच्छ्रयाद्यस्य । १७ ख घ. रथो गजस्त । १८ ख ग घ. ह. हीनाने नभने । भ ।

- चत्वार्याहुः सहस्राणि वर्षाणां तु कृतं युगम् । तत्र तावच्छवी संध्या संध्यांशश्च तथाविधः ॥
 इतरासु च संध्यासु संध्यांशेषु च वै त्रिषु । एकापायेन वर्तन्ते सहस्राणि शतानि च ॥ २४
 त्रेता त्रीणि सहस्राणि संख्यैव परिकीर्त्यते । तस्यास्तु त्रिंशती संध्या संध्यांशश्च तथाविधः ॥
 द्वापरं द्वे सहस्रे तु युगमाहुर्मनीषिणः । तस्यापि द्विंशती संध्या संध्यांशः संध्यया समः ॥ २६
 कलिं वर्षसहस्रं तु युगमाहुर्मनीषिणः । तस्योप्येकशती संध्या संध्यांशः संध्यया समः ॥ २७
 एषा द्वादशसाहस्री युगाख्या परिकीर्तिता । कृतं त्रेता द्वापरंश्च कलिश्चैव चतुष्टयम् ॥ २८
 अत्र संवत्सराः सृष्टा मानुषेण प्रमाणतः । कृतस्य तावद्दक्ष्यामि वर्षाणां तत्प्रमाणतः ॥ २९
 सहस्राणां शतान्यत्र चतुर्दश तु संख्यया । चत्वारिंशत्सहस्राणि कलिकालयुगस्य तु ॥ ३०
 *एवं संख्यातकालश्च कालेऽपिह विशेषतः । एवं चतुर्गुणः कालो विना संध्यांशकः स्मृतः ॥
 +नियुतान्येकपद्विंशतिरंशानि तु तानि वै । चत्वारिंशत्त्रीणि चैव नियुतानि च संख्यया ॥
 विंशतिश्च सहस्राणि स संध्यांशश्चतुर्गुणे ॥ ३२
 एवं चतुर्गुणाख्या तु साधिका लोकसप्ततिः । कृतत्रेतादियुक्तां सा मनोरन्तरमुच्यते ॥ ३३
 मन्वन्तरस्य संख्या तु वर्षाग्रेण निबोधत । त्रिंशत्कोट्यस्तु वर्षाणां मानुषेण प्रकीर्तिताः ॥ ३४
 सप्तपष्टिस्तथाऽन्यानि नियुतान्यधिकानि तु । विंशतिश्च सहस्राणि कालोऽयं संधिकं विना ॥
 मन्वन्तरस्य संख्यैषा संख्याविद्भिर्द्विर्जः स्मृता । मन्वन्तरस्य कालोऽयं युगैः सार्धं प्रकीर्तितः ॥
 चतुःसहस्रयुक्तं वै प्रथमं तत्कृतं युगम् । त्रेतात्रिंशत् दक्ष्यामि द्वापरं कलिमेव च ॥ ३७
 युगपत्समवेतार्थो द्विधा वर्तुं न शक्यते । क्रमागतं मया ह्येतत्तुभ्यं प्रोक्तं युगद्वयम् ॥
 ऋषिंशमसद्गेन व्याकुलत्वः चैव च ॥ ३८
 तत्र त्रेतायुगस्याऽऽदौ मनुः सप्तर्षयश्च ते । श्रौतं स्मार्तं च धर्मं च ब्रह्मणा च भवोदितम् ॥ ३९
 दाराग्निहोत्रसंयोगमृग्यजुःसामसंज्ञितम् । इत्यादिलक्षणं श्रौतं धर्मं सप्तर्षयोऽब्रुवन् ॥ ४०
 परस्परागतं धर्मं स्पर्तं चाऽऽचारलक्षणम् । वर्णाश्रमाचारयुतं मनुः स्वायंभुवोऽब्रवीत् ॥ ४१
 सत्येन ब्रह्मचर्येण श्रुतेन तपसा च वै । तेषां सुतप्तपसापार्षयेण क्रमेण तु ॥ ४२
 वर्षाणां मनोश्चैव आद्ये त्रेतायुगस्य तु । अत्रुद्धिपूर्वकं तेषामक्रियापूर्वमेव च ॥ ४३
 त्रयुगैः कालास्तु ते मन्वास्तारकार्यनिदर्शनैः । आदिकल्पे तु देवानां प्रादुर्भूतास्तु ते स्वयम् ॥

सु० मर्षं नास्ति क. पुस्तके । +अस्मिन्नर्थेऽथान इदमर्थं सह्यातस्वेककालस्तु काले त्विह विशेषत इति ख. ग.
 श्रुतिव्यादिम् ।

१ ख. ग. 'णां तत्कृतं' । २ ख. ग. घ. तस्य । ३ ख. ग. घ. द. च त्रीणि त्रीणितं । ४ ख. घ. 'क्षेण यु' ।
 वै । यातितास्त' । ५ 'तिकु' सं । ६ ख. ग. द. 'पर च कलि चैव । घ. 'पर च कलि चैव चतुर्विधम् । भ' । ७ ख.
 'स्योन्यासु । ८ ख. द. 'भारिसरो दृष्टो मा' । ९ ख. द. 'या दृष्टिचैव स' । ग. घ. 'या । षष्ठिश्चैव स. । १० क. 'युगः ।
 'वासवमेकास्तु भ' । ११ ख. 'स' । १२ क. साधिका । १३ ख. ग. घ. द. वै प्रादुर्भूतं त' । १४ ख. 'ग. घ. द. 'ताशिष्टं
 १५ ग. घ. द. कालो यातनास्था' । १६ ख. ग. द. सहित' । घ. संवृत । १७ घ. 'स्मार्तमाचा' । १८ ख. ग. घ. द. 'युगै
 १९ ख. ग. घ. 'तत्तद्दक्ष्या' ।

(यज्ञवर्णनम्)

भ्रूणाशे त्वथ सिद्धीनामप्यासां च प्रवर्तनम् । आसन्मन्त्रा व्यतीतेषु ये कल्पेषु सहस्रशः ॥

ते मन्त्रा वै पुनस्तेषां प्रतिभाससमुत्थिताः ॥

४६

ऋचो यजूंषि सामानि मन्त्राश्चार्धवर्णानि च । सप्तर्षिभिस्तु ते प्रोक्ताः स्मार्ते धर्मं मनुर्जगौ ॥

त्रैतादौ संहिता वेदाः केवला धर्मशेषतः । संरोधादायुषश्चैव व्यस्यन्ते द्वापरेषु ते ॥

४७

ऋषयस्तपसा देवाः कलयै च द्वापरेषु वै । अनादिनिवना दिव्याः पूर्वं सृष्टाः स्वयंभुवा ॥

सधर्माः सप्रजाः साङ्गा यथाधर्मं युगे युगे । विक्रियन्ते समानार्था वेदवादा यथायुगम् ॥

आरम्भयज्ञाः सत्रम्य हविर्यज्ञा विशांपैतेः । परिचारयज्ञाः शूद्रास्तु जपयज्ञा द्विजोत्तमाः ॥

तदा प्रमुदिता वर्णास्त्रेतायां धर्मपालिताः । क्रियावन्तः प्रजावन्तः समृद्धाः सुखिनस्तथा ॥

ब्राह्मणाननुवर्तन्ते क्षत्रियाः क्षत्रियान्विशः । वैश्यानुवर्तिनः शूद्राः परस्परमनुव्रताः ॥

शुभाः प्रवृत्तवस्तेषां धर्मा वर्णाश्रमास्तथा । संकल्पितेन मनसा चाचोक्तेन स्वकर्मणा ॥

त्रैतायुगे त्वविकलः कर्माग्म्यः प्रसिध्यति ॥

५३

आयुर्ध्या वलं रुरमारोग्यं धर्मशीलता । सर्वमाधारणा ह्येते त्रेतायां वै भवन्त्युत ॥

वर्णाश्रमव्यवस्थानं तेषां ब्रह्मा तथाऽकरोत् । पुनः प्रजास्तु ता मोहात्तान्वर्तान्न ह्यालयन् ॥

परस्परविरोधेन मनं नाः पुनरन्वयुः । मनुः स्वायंभुवो हृष्टा र्थाधातव्यं प्रजापतिः ॥

ध्यात्वा तु शतरूपायाः पुमानस उदपादयत् । प्रियव्रतोत्तानपार्दा प्रथमं तौ महीपती ॥

ततः प्रभृति राजान उदपन्ना दण्डयारिणः । प्रजानां रञ्जनाच्चैव राजानस्त्वभवन्मृपाः ॥

प्रच्छन्नार्षो ये जेतुमजकवा मनुजा भुवि । धर्मसंस्थापनार्थाय तेषां शास्त्रे तपोमयाः ॥

वर्णानां प्रविर्माणाय त्रेतायां संप्रकीर्तिताः । संहिताश्च तनो मन्त्रा ऋषिभिर्ब्राह्मणैस्तु ते ॥

यज्ञः प्रवर्तितश्चैव तदा ह्येवं तु देवतैः । र्षोभिः शुकैर्जर्मैश्चैव सर्वमभारसंगृतैः ॥

सार्धं विश्वभुजा चैव देवेन्द्रेण महीजमा । स्वायंभुवेऽन्तरे देवैर्ब्रह्मास्ते प्राक्प्रवर्तिताः ॥

सत्यं जपस्तपो दानं त्रेतायां धर्म उच्यते । क्रिया धर्मश्च हवते सत्यधर्मः प्रवर्तते ॥

भिप्रजायन्ते ततः शृग आयुष्यन्तो महाबलाः । न्यस्तदण्डमहाभागा यज्यानो ब्रह्मवादिनः ॥

पत्रायताभाश्च दृशरस्ताः स्मृतिनाः । सिद्धान्तज्ञा महायत्ना मत्तमानद्गगाभिनः ॥

* इति पुस्तकेषु त्रेतायां चक्रवर्तिनः । सर्वलक्षणसंज्ञा न्यग्रोवपिमण्डलाः ॥

तौ स्मृतौ ब्रह्मैतानो न्यग्रोव उच्यते । व्यापनेनोच्छ्रयो यस्य सम उर्ध्वं तु देहितः ॥

१ ग. घ. ट. णादो शेषो न्यग्रोवमण्डलः ॥

१ ग. घ. ट. स्यापि चर्मायां निर्दिष्टा मजास्तथा । सप्तानिजयरत्नानि सर्वेषां चक्रवर्तिनाम् ॥

१ ग. घ. ट. सप्तानिजयरत्नानि सर्वेषां चक्रवर्तिनाम् ॥

१ ग. घ. ट. सप्तानिजयरत्नानि सर्वेषां चक्रवर्तिनाम् ॥

१ ग. घ. ट. सप्तानिजयरत्नानि सर्वेषां चक्रवर्तिनाम् ॥

१ ग. घ. ट. सप्तानिजयरत्नानि सर्वेषां चक्रवर्तिनाम् ॥

१ ग. घ. ट. सप्तानिजयरत्नानि सर्वेषां चक्रवर्तिनाम् ॥

- भार्या पुरोहितश्चैव सेनानी रथकृच्च यः । मन्व्यश्वः कलभश्चैव प्राणिनः संपकीर्तिताः ॥ ७०
- रत्नान्येतानि दिव्यानि संसिद्धानि महात्मनाम् । चतुर्दश विधेयानि सर्वेषां चक्रवर्तिनाम् ॥
- विष्णोरंशेन जायन्ते पृथिव्यां चक्रवर्तिनः । मन्वन्तरेषु सर्वेषु अतीतानामतेषु वै ॥ ७२
- (* भूतभव्यानि यानीह वर्तमानानि यानि च । त्रेतायुगादिकेष्वत्र जायन्ते चक्रवर्तिनः ॥ ७१
- भद्राणीमानि तेषां वै भवन्तीह महीक्षिताम् ।) अद्भुतानि च चत्वारि बलं धर्मः सुखं धनम् ॥
- अन्योन्यस्याविरोधेन प्राप्यन्ते वै नृपैः समम् । अर्थो धर्मश्च कामश्च यशो विजय एव च ॥
- ऐश्वर्येणाणिमाद्येन प्रभुशक्त्या तथैव च । अग्नेन तपसा चैव ऋषीन्भिभवन्ति च ॥
- बलेन तपसा चैव देवदानवमानुषान् ॥ ७६
- लक्षणैश्चापि जायन्ते शरीरस्थैरमानुषैः । केशस्थिता ललाटोर्णा जिह्वा चाऽऽस्यप्रमार्जनी ।
- ताम्रप्रभोष्ठदन्तोष्ठाः श्रीवत्साश्वोर्ध्वरोमशाः ॥ ७७
- आजानुवाहवश्चैव जालहस्ता वृषोद्धिनाः । न्यग्रोधपरिणाहाश्च सिंहस्कन्धाः सुमेहनाः ॥
- गजेन्द्रगतयश्चैव महाहनव एव च ॥ ७८
- पादयोश्चक्रमत्स्यौ तु शङ्खपद्मौ तु हस्तयोः । पञ्चाशीतिमहस्त्राणि ते भवन्त्यजरा नृपाः ॥ ७९
- असक्ता गतयस्तेषां घतस्त्रश्चक्रवर्तिनाम् । अन्तरिक्षे समुद्रे च पाताले पर्वतेषु च ॥ ८०
- इज्या दानं तपः सत्यं त्रेतायां धर्म उच्यते । तदा प्रवर्तते धर्मो वर्णाश्रमविभार्गशः ॥ ८१
- मर्यादास्थापनार्थं च दण्डनीतिः प्रवर्तते । हृष्टपुष्टाः प्रजाः सर्वा ह्यरोगाः पूर्णमानसाः ॥ ८२
- एको वेदश्चतुष्पादस्त्रेतायुगविधौ स्मृतः । त्रीणि वर्षसहस्राणि तदा जीवन्ति मानवाः ॥ ८३
- पुत्रपौत्रसमाकीर्णा म्रियन्ते च क्रमेण तु । एष त्रेतायुगे धर्मस्त्रेतासंधौ निबोधत ॥ ८४
- त्रेतायुगस्वभावस्तु संध्यापादेन वर्तते । संध्यायां वै स्वभावस्तु युगपादेन तिष्ठति ॥ ८५

शांशेपायन उवाच—

- कथं त्रेतायुगमुखे यज्ञस्याऽऽसीत्प्रवर्तनम् । पूर्वं स्वायंभुवे सर्गे यथावत्तद्ब्रवीहि मे ॥ ८६
- अन्तर्हितायां संध्यायां सार्धं कृतयुगेन वै । कलारुच्यायां प्रवृत्तायां प्राप्ते त्रेतायुगे तदा ॥
- वर्णाश्रमव्यवस्थानं कृतवन्तश्च वै पुनः ॥ ८७
- संभारांस्तांश्च संभृत्य कथं यज्ञः प्रवर्तितः । एतच्छ्रुत्वाऽवतीत्सुतः श्रुयंतां शांशेपायन ॥ ८८
- यथा त्रेतायुगमुखे यज्ञस्याऽऽसीत्प्रवर्तनम् । ओषंधांपु च जातासु मृत्ते वृष्टिसर्जने ॥
- प्रतिष्ठितायां वार्तायां गृहाश्रमपुरेषु च ॥ ८९
- वर्णाश्रमव्यवस्थानं कृत्वा मन्त्रांश्च संहिताम् । मन्त्रान्संयोजयित्वाऽथ इहामुत्रेषु कर्मसु ॥ ९०
- तथा विश्वभुगिन्द्रस्तु यज्ञं प्रावर्तयत्तदा । देवैतैः सहितः सर्वैः सर्वसंभारसंभृतम् ॥ ९१

* धनुर्दिहान्तर्गतमन्त्रो ग. पुस्तके नास्ति ।

(यज्ञवर्जनम्)

अथाश्वमेधे वितते समाजन्मुर्महर्षयः । यजन्ते पशुभिर्मध्येर्हुत्वा सर्वे समागताः ॥	९३
कर्मव्यग्रेषु ऋत्विक्षु सतते यज्ञकर्मणि । मंगगीतेषु तेष्वेवमागमेष्वर्थं सुस्वरम् ॥	९३
परिक्रान्तेषु लघुषु अध्वर्युवृषभेषु च । आलब्धेषु च मध्येषु तथा पशुगणेषु वै ॥	९४
द्विष्यशौ ह्यमाने देवानां देवहीतृभिः । आहूतेषु च देवेषु यज्ञभाक्षु महात्मसु ॥	९५
य इन्द्रियात्मका देवा यज्ञभाजस्तथा तु ये । तान्यजन्ते तदा देवाः कलादिषु भवन्ति ये	९६
अध्वर्यवः प्रैषकाले व्युत्थिता ये महर्षयः । महर्षयस्तु तान्दृष्ट्वा दीनान्पशुगणान्स्थितान् ॥	
पप्रच्छुरिन्द्रं संभूय कोऽयं यज्ञविधिस्त्वय ॥	९७
अधर्मो बलवानेष हिंसाधर्मोऽसया तव । नेष्टः पशुधर्मत्वेप तव यज्ञे सुरोत्तम ॥	९८
अधर्मो धर्मघाताय प्रारब्धः पशुभिस्त्वया । नायं धर्मो ह्यधर्मोऽयं न हिंसा धर्म उच्यते ॥	९९
आगमेन भवान्यज्ञं करोतु यदिहेच्छसि । विधिदृष्टेन यज्ञेन धर्मव्ययहेतुना ॥	
यज्ञवीजैः सुरश्रेष्ठ येषु हिंसा न विद्यते ॥	१००
त्रिवर्षपरमं कालमुपितैः प्ररोहिभिः । एष धर्मो महानिन्द्र स्वयंभुविहितः पुरा ॥	१०१
एवं विश्वभुगिन्द्रस्तु मुनिभिस्तत्त्वदाशिभिः । जङ्गमैः स्थावरैर्वेति कैर्यष्टव्यमिहोच्यते ॥	१०२
ते तु खिन्ना विवादेन तत्त्वयुक्ता महर्षयः । संधाय वाक्यमिन्द्रेण पर्यच्छश्वरं वसुम् ॥	१०३

ऋषय उचुः—

महामाज्ञ कथं दृष्टस्त्वया यज्ञविधिर्नृणाम् । उत्तानपादे मन्नाहि संगयं छिन्वि नः मभो ॥	१०४
धुन्वा वाक्यं ततस्तेषामविचार्य बलात्तलम् । वेदशास्त्रगनुस्मृत्य यज्ञतत्त्वमुवाच ह ॥	
यथापदिष्टैर्यष्टव्यमिति होवाच पार्ष्णिभः ॥	१०५
यष्टव्यं पशुभिर्मध्येरथ योजैः फलैसाथा । हिंसास्वर्भावो यज्ञन्य इति मे दर्शयत्यसौ ॥	१०६
यथेह संहितामन्त्रा हिंमालिङ्गा महर्षिभिः । दर्शयेण तपसा युक्तैर्दर्शनैस्तारकादिभिः ॥	
तत्प्रामाण्यान्मया चाक्तं तस्मान्मा मन्तुपठथ ॥	१०७
यदि प्रमाणं तान्येषु मन्त्राण्यनि(णि) वे द्विजाः । तदा प्रावर्तनां यज्ञो एतन्वथा नोऽनृतं वचः ॥	
एवं हतोचरास्ते वै युक्तात्मानस्तपोधनाः ॥	१०८
अथ भवनं दृष्ट्वा तमर्षिवाग्यतो भव । मिथपावादी नृपो यस्मात्प्रविवेश रमातलम् ॥	१०९
इत्युक्तमात्रे नृपातिः प्रविवेश रमातलम् । ऊर्ध्वगामी वसुर्भन्वा रमातलचरोऽभवत् ॥	११०
वसुधातलरामी तु तेन वाक्येन सोऽभात् । धर्माणां संशयच्छेत्ता राजा वसुरथाऽऽगतः ॥	१११
तस्मान्न वाग्यमेकेन बहुज्ञेनापि संशयः । बहुद्वारम्य धर्मस्य सूक्ष्मादृश्यागतिः ॥	११२
तस्मान्न निश्चयादरक्तं धर्मः शक्यस्तु नेनचित् । देवाद्यपीतुशदाय स्वायंभुमृते मनुम् ॥	११३
तस्मान्न हिंसा धर्मस्य द्वारमुक्तं महर्षिभिः । ऋषिकोटिसदस्याणि कर्मभिः स्वैर्दिवं ययैः ॥११४	

१ म. ग. घ. कस्वयं । २ म. ग. घ. द. एतेषु म । ३ क. 'य सत्वरं' । ग. घ. द. 'य साव' । ४ म. 'होविभिः' । ५ म. घ. द. से । ६ म. घ. प. 'अष्टु येषु' । ७ म. ग. घ. द. 'य नो वद प्र' । ८ म. ग. घ. 'भवा य' । ९ म. ग. घ. द. 'मोनाय' । १० घ. द. 'वि यो द्वि' । ११ म. 'साव्य म' । ग. घ. द. 'अवश्यम्' । १२ घ. द. 'यदि' ।

- तस्मान्न दानं यज्ञं वा प्रशंसन्ति महर्षयः । [तुच्छं मूलं फलं शाकमुदपात्रं तपोधनाः ॥
 एवं दत्त्वा विभवतः स्वर्गलोके प्रतिष्ठिताः ॥ ११५
- अद्रोहश्चाप्यलोभश्च दमो भूतदया तपः] । ब्रह्मचर्यं तथा सत्यमनुक्रोशः क्षमा धृतिः ॥
 सनातनस्य धर्मस्य मूलमेतद्विरासदम् ॥ ११६
- धर्मयत्रात्मकां यज्ञस्तपश्चानशनात्मकम् । यज्ञेन देवानामोति वैराग्यं तपसा पुनः ॥ ११७
- ब्राह्मण्यं कर्मसंन्यासाद्वैराग्यात्प्रेक्षते लयम् । ज्ञानात्प्राप्नोति कैवल्यं पञ्चा गतयः स्मृताः ॥
 एवं विवादः सुमहान्यज्ञस्याऽऽसीत्प्रवर्तने । ऋषीणां देवतानां च पूर्वं स्वायंभुवेऽन्तरे ॥ ११९
- ततस्ते ऋषयो दृष्ट्वाऽद्भुतं वर्त्म बलेन तु । वसोर्वाच्यमनादत्य जग्मुस्ते वै यथागताः ॥ १२०
- गतेषु देवसंघेषु देवा यज्ञमर्वाप्रयुः । श्रूयन्ते हि तपःसिद्धा ब्रह्मक्षत्रमया नृपाः ॥ १२१
- प्रियव्रतोत्तानपादौ ध्रुवो मेधातिथिर्वसुः । रुमेधा विरजाश्चैव शङ्खपाद्भ्रज एव च ॥
 प्राचीनवर्हिः पर्जन्यो हविर्धानाद्यो नृपाः ॥ १२२
- एते चान्ये च बहवो नृपाः सिद्धा दिवं गताः । राजर्षयो महासत्त्वा येषां कीर्तिः प्रतिष्ठिता ॥
 (* तस्माद्विशिष्यते यज्ञात्तपः सर्वेषु कारणैः । ब्रह्मणा तपसा सृष्टं जगद्विश्वमिदं पुरा ॥)
 तस्मान्नात्येति तर्धज्ञस्तपोमूलमिदं स्मृतम् । यज्ञप्रवर्तनं ह्येवमतः स्वायंभुवेऽन्तरे ॥
 ततः प्रभृति यज्ञोऽयं युगैः सह व्यवर्तत ॥ १२५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते यज्ञप्रवर्तनं नाम सप्तपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४५५७

अथाष्टपञ्चाशोऽध्यायः ।

चतुर्युगाख्यानम् ।

सूत उवाच—

- अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि द्वापरस्य विधिं पुनः । तत्र त्रेतायुगे क्षीणे द्वापरं प्रतिपद्यते ॥ १
- द्वापरादौ प्रजानां तु सिद्धिस्त्रेतायुगे तु या । परिवृत्ते युगे तस्मिन्ततः सा संप्रणश्यति ॥ २
- ततः प्रवर्तते तासां प्रजानां द्वापरे पुनः । लोभोऽधृतिर्वणिग्युद्धं तत्त्वानापविनिश्चयः ॥ ३
- संपेदश्चैव वर्णानां कार्याणां च विनिर्णयः । याश्चा वधः पणो दण्डो मदो दम्भोऽक्षमाऽवलम् ॥
 एषां रजस्तमोयुक्ता प्रवृत्तिर्द्वापरे स्मृता ॥ ४

* धनुषिदान्तर्गतग्रन्थो द. पुस्तके नास्ति । + धनुषिदान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ रा. ग. घ. उच्छं । २ रा. राज्यं तं । ग. घ. 'राजं तं' । ३ क. ग. घ. वैरत्यं । ४ रा. ग. घ. पूर्वं । ५ ग.
 'श्वा इतं धर्मं व' । ग. घ. द. 'श्वा हतवर्मं व' । ६ रा. घ. द. 'वाप्रवन् । धु' । ७ रा. 'द्वय ए' । ८ रा. घ. 'द्व-
 स्तपःशि' । ९ क. 'यज्ञ मपो' । १० रा. ह्येतन्मतः । ग. घ. द. 'त्येवम' । ११ क. 'णां चाणि' । १२ क. 'क-
 यशीपणेः पणोर्दण्डो' । १३ ग. घ. द. दम्भः क्ष' । १४ ग. घ. द. एसा ।

: (चतुर्गुणाह्वयानम्)

- आद्ये कृते न धर्मोऽस्ति त्रेतायां संपद्यते । द्वापरे व्याकुलो भूत्वा मणश्यति कलौ युगे ॥ ५
- वर्णानां विपरिध्वंसः संकीर्त्यते तथाऽऽश्रमः । द्वैधमुत्पद्यते चैव युगे तस्मिञ्श्रुतौ स्मृतौ ॥ ६
- द्वैधोच्छ्रुतेः स्मृतेश्चैव निश्चयो नाधिगम्यते । अनिश्चयाधिगमनाद्धर्मतत्त्वं न विद्यते ॥
- धर्मतत्त्वे तु भिन्नानां मतिभेदो भवेन्नृणाम् ॥ ७
- परस्परविभिन्नैर्दृष्टीनां विभ्रमेण च । अयं धर्मो ह्ययं नेति निश्चयो नाधिगम्यते ॥ ८
- कारणानां च वैकल्यात्कारणस्याप्यनिश्चयात् । मतिभेदे च तेषां वै दृष्टीनां विभ्रमो भवेत् ॥ ९
- ततो दृष्टिविभिन्नैस्तैः कृतं शास्त्रकुलं त्विदम् । एको वेदश्चतुष्पादस्त्रेतास्त्रिह विधीयते ॥ १०
- संरोधादायुषश्चैव दृश्यते द्वापरेषु च । वेदव्यासैश्चतुर्धा तु व्यस्यते द्वापरादिषु ॥ ११
- ऋषिपुत्रैः पुनर्वेदा भिद्यन्ते दृष्टिविभ्रमैः । मन्त्रब्राह्मणविन्यासैः स्वरवर्णविपर्ययैः ॥ १२
- संहिता ऋग्यजुःसाम्नां संहन्यन्ते श्रुतार्पिभिः । सामान्याद्वैकृताच्चैव दृष्टिविभ्रमैः क्वचित्क्वचित् ॥
- ब्राह्मणं कल्पसूत्राणि मन्त्रमवचनानि च । अन्ये तु भ्रंहितास्तीर्थैः केचित्तान्मत्यवस्थिताः ॥ १४
- द्वापरेषु प्रवर्तन्ते भिन्नवृत्ताश्रमा द्विजाः । एकमाध्वर्यवं पूर्वमासीद्धैधं पुनस्ततः ॥ १५
- सामान्यं विपरीतार्थैः कृतं शास्त्रकुलं त्विदम् । आध्वर्यवस्य प्रस्तावैर्वहुधा व्याकुलं कृतम् ॥ १६
- तथैवाध्वर्यवक्रुक्ताम्नां विकल्पैश्चाप्यसंक्षयैः । व्याकुलं द्वापरे भिन्नं क्रियते भिन्नदर्शनैः ॥ १७
- तेषां भेदाः प्रभेदाश्च विकल्पैश्चाप्यसंक्षयाः । द्वापरे संप्रवर्तन्ते विनश्यन्ति पुनः कलौ ॥ १८
- तेषां विपर्ययाश्चैव भवन्ति द्वापरे पुनः । अदृष्टिर्मरणं चैव तथैव व्याध्युपद्रवाः ॥ १९
- बाह्मणः कर्मभेदुःखैर्निर्वेदो जायते पुनः । निर्वेदाज्जायते तेषां दुःखमोक्षविचारैणा ॥ २०
- विचारणाच्च वैराग्यं वैराग्याद्दोषदर्शनम् । दोषाणां दर्शनाच्चैव द्वापरे ज्ञानसंभवः ॥ २१
- तेषां च मानिनां पूर्वमाद्ये स्वायंभुवेऽन्तरे । उत्पद्यन्ते हि शास्त्राणां द्वापरे परिपन्थिनः ॥ २२
- आयुर्वेदविकल्पांश्च अज्ञानां ज्योतिषस्य च । अर्थशास्त्रविकल्पश्च हेतुशास्त्रविकल्पनम् ॥ २३
- स्मृतिशास्त्रप्रभेदांश्च मस्थानानि पृथक्पृथक् । द्वापरेष्वभिभवन्ते मतिभेदास्तथा नृणाम् ॥ २४
- मनसा कर्मणा वाचा कृच्छ्राद्दार्ता प्रसिध्यति । द्वापरे सर्वभूतानां कायक्लेशपुरस्कृता ॥ २५
- लोभोऽधृतिर्वणिग्युद्धं तस्त्रानामविनिश्चयः । वेदशास्त्रप्रणयनं धर्माणां संकरस्तथा ॥ २६
- द्वापरेषु प्रवर्तन्ते रागो लोभो वधस्तथा । वर्णाश्रमपरिध्वंसाः कामद्वेषौ तथैव च ॥ २७
- पूर्णे वर्षसहस्रे द्वे पद्मायुस्तथा नृणाम् । निःशेषे द्वापरे तस्मिन्स्तस्य संध्या तु पादतः ॥ २८
- प्रतिष्ठते गुणैर्हीनो धर्मोऽसौ द्वापरस्य तु । तथैव संध्यापादेन अंशस्तस्यावतिष्ठते ॥ २९
- द्वापरस्य च वर्षे या तिष्ठस्य तु निवोधन । द्वापरस्यांशशेषे तु प्रतिपत्तिः कलेरतः ॥ ३०

१ क च । २ ख. ग. घ. ङ 'पादय धुनिस्मृयोनैश्च' । ३ क. 'त्व निगद्य' । ४ ख. ग. घ. ङ. 'व व्यस्यते ।
 ५ ख. ग. घ. ङ 'पु स ये । ६ ख 'विभिस्तैः पुनर्भेदा भि' । घ. 'विभिस्तु पुनर्भेदा भि' ७ ख ग घ ङ.
 प्रस्थितास्त्वान्वे के' । ८ ख. ग. घ. 'मान्विता. । ए' । ९ ख. ग. घ. 'मान्यादि' घ. 'मान्याद्वैपरीतार्थे क' । १०
 य भिमे । ११ ख. घ. ङ. भेदप्रतीभेदा वि' । १२ ख. ग. घ. 'श्यन्ते पु' । १३ ख. ग. घ. ङ. 'ययोत्पमा भ' ।
 १४ ख. घ. दुःख मो' । १५ ख घ. 'रणम् । वि' । १६ ख. घ. ङ. तेषामज्ञानि' । १७ ख. घ. ङ. 'स्याच्च अ' ।
 १८ ख. ग. ङ 'शास्त्रे वि' । १९ घ. 'द्वैधभेदाद्य प्र' । २० ख. ग. ङ. 'दाद्य प्र' । २१ ख. ग. घ. तिष्ठतैर्गुणै' ।
 २२ घ. 'वतिष्यते । २३ ख. ग. ङ. 'येषु प्र' ।

- हिंसाऽसूयाऽनृतं माया वधश्चैव तपस्विनाम् । एते स्वभावास्तिष्यस्य साधयन्ति च वै प्रजाः ॥
एष धर्मः कृतः कृत्स्नो धर्मश्च परिहीयते । मनसा कर्मणा स्तुत्या वार्ता सिध्यति वा नवा ॥
कलौ प्रमारको रोगः सततं भुङ्गयानि वै । अनावृष्टिभयं घोरं देशानां च पिपर्ययः ॥ ३३
न प्रमाणं स्मृतेरस्ति तिष्ये लोके युगे युगे । गर्भस्थो म्रियते कश्चिद्यौवनस्थस्तथाऽपरः ॥
स्थाविरे माध्यकौमारे म्रियन्ते वै कलौ प्रजाः ॥ ३४
अधार्मिकास्त्वनाचारा मोहकोपालपतेजसः । अनृतब्रुवाश्च सततं तिष्ये जायन्ति वै प्रजाः ॥ ३५
दुरिष्टैर्दुरधीतैश्च दुराचारैर्दुरागमैः । विप्राणां कर्मदांपैस्तैः प्रजानां जायते भयम् ॥ ३६
हिंसा माया तथेर्ष्या च क्रोधोऽसूयाऽक्षमाऽनृतम् । तिष्ये भवन्ति जन्तूनां रागो लोभश्च सर्वशः
संक्षोभो जायतेऽत्यर्थं कलिमासाद्य वै युगम् । नाधीयन्ते तदा वेदा न यजन्ते द्विजातयः ॥
उत्सीदन्ति नराश्चैव क्षत्रियाः सविशः क्रमात् ॥ ३८
शूद्राणामन्त्ययोनेस्तु संवन्धा ब्राह्मणैः सह । भवन्तीह कलौ तस्मिञ्शयर्नासनभोजनैः ॥ ३९
राजानः शूद्रभूयिष्ठाः पापण्डानां प्रवर्तकाः । भ्रूणहत्याः प्रजास्तत्र प्रजा एवं प्रवर्तते ॥ ४०
आयुर्मेधा बलं रूपं कुलं चैव महीयते । शूद्राश्च ब्राह्मणाचाराः शूद्राचाराश्च ब्राह्मणाः ॥ ४१
राजवृत्ते स्थिताश्चौराश्चौरवृत्ताश्च पार्थिवाः । भृत्याश्च नष्टसुहृदो युगान्ते पर्युपस्थिते ॥ ४२
अशीलिन्पोऽव्रताश्चापि स्त्रियो मद्यामिषप्रियाः । मायामात्रा भविष्यन्ति युगान्ते प्रत्युपस्थिते ॥
श्वापदप्रबलत्वं च गत्रां चैवाप्याक्षयः । साधूनां विनिवृत्तिश्च विद्यात्तस्मिन्कलौ युगे ॥ ४४
तदा सूक्ष्मो महोदको दुर्लभो दानमूलवान् । चतुराश्रमशैथिल्याद्धर्मः प्रविचलिष्यति ॥ ४५
तदा ह्यल्पफला देवी भवेद्भूमिर्महीयसी । शूद्रास्तपश्चरिष्यन्ति युगान्ते प्रत्युपस्थिते ॥ ४६
तदा द्वैकांक्षिको धर्मो द्वापरे यश्च मासिकः । त्रेतायां वत्सरस्थश्च एकांक्षादतिरिच्यते ॥ ४७
अरक्षितारो हतारो बलिभागस्य पार्थिवाः । युगान्तेपु भविष्यन्ति स्वरक्षणपरायणाः ॥ ४८
अक्षत्रियाश्च राजानो विशाः शूद्रोपजीविनः । शूद्राभिवादिनः सर्वे युगान्ते द्विजसत्तमाः ॥ ४९
यतयश्च भविष्यन्ति बहवोऽस्मिन्कलौ युगे । चित्रवर्षी तदा देवो यदा स्यात्तु युगक्षयः ॥ ५०
सर्वे वाणिजकाश्चापि भविष्यन्त्ययमे युगे । (*शूद्राश्च यतिनश्चैव गृहवासास्तपस्विनः ॥
लोलुपाः परदारेषु नष्टमार्गाः कलौ युगे ।) भयिष्ठं कूटमानैश्च पण्यं विक्रीयते जनैः ॥ ५१
कुशीलचर्या पापण्डैर्दृष्टार्हैः समावृतम् । पुरुषाल्यं बहुस्त्रीकं युगान्ते पर्युपस्थिते ॥ ५२
बहुयाचनको लोको भविष्यति परस्परम् । ऋष्यादनः कुर्याक्योऽनार्जवो नानसूयकः ॥ ५३
न कृते मतिकर्ता च क्षीणो लोको भविष्यति । अगङ्गा चैव पतिते तद्युगान्तस्य लक्षणम् ॥ ५४
नरशून्या वसुमती, शून्या चैव भविष्यति । मण्डलानि भवन्त्यत्र देशेषु नगरेषु च ॥ ५५
अल्पोदका चाल्पफला भविष्यति वसुंधरा । गोप्ताश्चाप्यगोप्ताः प्रभविष्यन्त्यशासनाः ॥ ५६

* नास्त्यय श्लोकः क. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ क. र दर्शनं च । २ क. 'ययम् । न । ३ ग, ग घ ङ. 'विये मा' । ४ द ग. घ. ङ. 'मिष्येऽनाचारमो' ।
५ क. 'तु । शूद्रा' । ६ ख. ग. घ. ङ. 'नागन' । ७ ख. घ 'ते प्रष्टुय' । ८ ग. घ. घ. 'स्मिन्गते यु' । ९ क. 'नो भोगिनां तथा ।
ख । १० क कादिभो । घ. घ. 'कादिभो । ११ क. 'काहा' । १२ ग. विशाः शू' । १३ ग. ङ. 'स्तप' । १४ ख
'वभि शा' ।

(चतुर्थेऽध्यायानम्)

हर्तारः पररत्नानां परदारप्रर्षकाः । कामान्मानो दुरात्मानो ह्यधर्मात्माहमप्रियाः ॥ ५७
 मनष्ट्रैचेतनाः-पुंसो मृतकेशास्तु चूलिकाः । ऊनपोढशवर्षाश्च (+प्रजायन्ते युगक्षये ॥ ५८
 शुक्लदन्ता जिताक्षाश्च मुण्डाः कापायवामसः । शूद्रा धर्मं चरिष्यन्ति युगान्ते पर्युपस्थिते ॥ ५९
 सस्पचौरा भविष्यन्ति तथा चैलाभिपर्शनाः । चौराश्चौरस्य हर्तारो हर्तुहर्तार एव च ॥ ६०
 ज्ञानकर्मण्युपरते लोके निष्क्रियतां गते । कीटमूषिकसर्पाश्च) धर्मयिष्यन्ति मानवान् ॥ ६१
 सुभिक्षं क्षेममारोग्यं सामर्थ्यं दुर्लभं भवेत् । कौशिकाः प्रतिवत्स्यन्ति देशान्शुद्धयतीदितान् ॥
 दुःखेनाभिप्लुतानां च परमायुः शतं भवेत् । दृश्यन्ते न च दृशन्ते वेदाः कालयुगेऽखिलाः ॥
 उत्सीदन्ति तथा यज्ञाः केवला धर्मपीडिताः । कपायिणश्च निर्ग्रन्थास्तथा कापालिनश्च ह ॥ ६४
 वेदविक्रयिणश्चान्ये तीर्थविक्रयिणोऽपरे । वर्णाश्रमाणां ये चान्ये पापण्डाः पारपन्थिनः ॥ ६५
 उत्पद्यन्ते तथा ते वै संप्राप्ते तु कलौ युगे । नाधीयन्ते तदा वेदाः शूद्रा धर्माथकोविदाः ॥ ६६
 यजन्ते नाश्वमेधेन राजानः शूद्रयोनयः । स्त्रीवधं गोवधं कृत्वा हत्वा चैव परस्परम् ॥
 उपह्न्युस्तदाऽन्योन्यं साधयन्ति तथा प्रजाः ॥ ६७
 दुःखमचारितोऽस्त्रायुर्देशात्सादः सरोगतौ । मोहो ग्लानिस्तथा सौख्यं तमोऽतं कलौ स्पृतम् ॥
 प्रजासु भ्रूणहत्या च अथ वै संपवर्तते । तस्मादायुर्वलं रूपं कलिं प्राप्य प्रहीयते ॥
 दुःखेनाभिप्लुतानां वै परमायुः शतं नृणाम् ॥ ६९
 दृश्यन्ते नाभिदृश्यन्ते वेदाः कलियुगेऽखिलाः । उत्सीदन्ते तदा यज्ञाः केवला धर्मपीडिताः ॥
 तदा त्वल्पेन कालेन सिद्धिं यास्यन्ति मानवाः । धन्या धर्मं चरिष्यन्ति युगान्ते द्विजसत्तमाः ॥
 श्रुतिस्मृत्युदितं धर्मं ये चरन्त्यनसूयकाः । त्रेतायां वार्षिको धर्मो द्वापरे मासिकः स्मृतः ॥
 यथाशक्ति चरन्प्राज्ञस्तदह्ना प्रामुयात्कलौ ॥ ७२
 एषा कलियुगेऽवस्था संध्यांशं तु निबोध मे । युगे युगे तु हीयन्ते त्रींस्त्रीन्पारदांश्च सिद्धयः ॥ ७३
 युगस्वभावात्संध्यास्तु तिष्ठन्तीमाम्स्तु पादशः । संध्यास्वभावाच्चान्शेषु पादशस्ते प्रतिष्ठिताः ॥ ७४
 एवं संध्यांशके काले संप्राप्ते तु युगान्तिके । तेषां शास्ता ह्यमाधूनां भृगूणां निधनोत्थितः ॥
 गोत्रेण वै चन्द्रमसो नाम्ना प्रभितिरुच्यते । माधवस्य तु सौंशेन पूर्वं स्वायंभुवेऽन्तरे ॥ ७६
 समाः स विंशतिं पूर्णाः पर्यटन्वै वसुंधराम् । आचकथं स वै सेना सवाजिरथकुञ्जराम् ॥ ७७
 प्रगृहीतायुधैर्विभैः शतशोऽथ सहस्रशः । स तदा तैः परिरुतो म्लेच्छान्हन्ति सहस्रशः ॥ ७८
 स हत्वा सर्वगश्चैव राजस्ताब्जशूद्रयोनिजान् । पापण्डान्स तनः सर्वान्निशेषान्कृतवान्प्रभुः ॥ ७९
 नात्यर्थं धार्मिका ये च तान्सर्वान्हन्ति सर्वशः । वर्णव्यत्यासजातांश्च ये च तानुपजीविनः ॥ ८०
 उदीच्यान्मध्यदेशांश्च पार्वतीयांस्तथैव च । प्राच्यान्प्रतीच्यांश्च तथा विन्ध्यपृष्ठापरान्तिकान् ॥ ८१
 तथैव दाक्षिणात्यांश्च द्रविडान्सिंहलैः सह । गान्यारान्पारदांश्चैव पद्मवान्यवनांस्तथा ॥ ८२

+ धनुर्बिहान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके न स्ति ।

१ ग. घ. ट. 'दति तथा यज्ञ. कं' । २ ग. घ. ट. 'दित के' । ३ ग. घ. ट. 'ह्य तदा' । ४ ख. घ. ट. 'रताऽस्या' । ५ ख. 'ता इत्युवादिप्रवृत्ते च तमो' । ६ ग. टा । परस्परविरुद्धाश्च तमो' । ६ क. 'जातुभ्रूणहत्याधामय' । ७ ख. ट. 'ह्यन्ते' ।

तुषारान्वर्षरांश्रीनाञ्जलिकान्दरदान्खमान् । लम्पाकानथ केनांश्च किरातानां च जायतः ॥८३
 प्रवृत्तेचक्रो बलवान्मन्त्रेच्छानामन्त हाद्रभुः । अधृष्टः सर्वभूतानां चवाराथ वसुं सराम् ॥ ८४
 भौधवस्य तु सोऽशेन देवस्य हि विजज्ञिवान् पर्वजन्निविधर्षश्च परिपतिर्नम वीयवान् ॥ ८५
 गोत्रेण वै चन्द्रमसः पूर्वं कलियुगे प्रभुः द्वाविंशत्युत्तरे वै शकान्तं विंशतिं समाः ॥ ८६
 विनिघ्नन्मर्भूतानि मानवानि महस्रः । कृत्वा वींशत्यंशं तु पृथगै क्लृप्तं कर्मणा ॥
 परस्परनिमित्तं कान्तेनाऽऽहांस्यके । तु ॥ ८७
 स सधयित्वा वृषलन्मायशस्तानधार्मिकान् । गङ्गा मुनिर्निघ्निघ्नां प्राप्ताः महानुगः ॥ ८८
 ततो व्यतीते तन्मिस्तु अपात्य सत्यभक्तिके । उपायान् विधाय नान्मन्त्रेच्छाश्चैव सहस्रशः ॥
 तत्र संस्थांशके बाले नमस्ते तु युगान्तिके । स्थितास्त्वपायविष्टामु प्रजास्विह काचकवित् ॥
 अमहाहास्तस्ता वै लोकचेष्टस्तु वृन्दशः । उपहिंसन्ति चान्पोन्यं प्रपद्यन्ते पास्वरम् ॥ ९१
 अराजके युगवगान्संशयं समुपस्थितं । प्रजासु वै ताः सर्वः पास्वरभूषादिताः ॥ ९२
 व्याकुलाश्च परिश्रान्तास्त्यक्त्व. दाराःशृङ्गाणि चास्यान्प्राणान्ममोक्षन्तो निष्कारुणाः सुदुःखिताः
 नष्टे श्रौते स्मृते धर्मे परम्परदत्तास्तदा । निर्मर्यादा निराक्रन्दा निस्त्रहा निष्पत्रयाः ॥ ९४
 नष्टे वै प्रतिहता हस्वकाः पञ्चविंशकाः । हित्वा दागश्च पुत्रांश्च विपादव्याकुलेन्द्रियाः ॥ ९५
 अनावृष्टिहताश्चैव वार्तासु सृज । दुःखिताः । प्रत्यन्तांस्तान्निवन्ते हि-वा जनपदान्स्कान् ॥
 सवितः सागरोनूपान्सेवन्ते पर्वतासदा । मधुमानैर्मूलकलैर्निगन्ति सुदुःखिताः ॥ ९७
 चीरैर्वस्त्राजिनधरा निष्पत्रा निष्परिग्रहाः । वर्णाश्रमपरिश्रष्टाः संकरं घोरमास्थिताः ॥ ९८
 एता काष्ठापनुप्र सा अल्पशेषाः प्रजास्तथा । जराश्याश्चिन्थाविष्टा दुःखान्निर्वेदपागमन् ॥
 विचारणं तु निर्वेदात्साम्यावस्था विचारणात् । साम्यावस्थासु संवाधः संबोधाद्धर्मशीलता ॥
 तासूपगमयुक्तासु कलिशिष्टीसु वै स्वयम् । अहोरात्रं तदा तासां युगं तु परिवर्तते ॥ १०१
 चित्तसंमोहनं कृत्वा तासां तैः सप्तम तु तत् । भाविनोऽर्थस्य च बलात्ततः कृतमवर्तत ॥ १०२
 प्रवृत्ते तु पुनस्तस्मिंस्ततः कृतयुगे तु वै । उत्पन्नाः कलिशष्टास्तु कार्तयुग्यः प्रजास्तदा ॥ १०३
 तिष्ठन्ति चेह ये सिद्धाः सुदृष्टा विचरन्ति च । सदा सप्तपयश्चैव तत्र ते च व्यवस्थिताः ॥
 ब्रह्मक्षत्रविशः शूद्रा बीजार्थे ये स्मृता इह । कलिजैः सह ते सर्वे निर्विशेषास्तदाऽभवन् ॥
 तेषां सप्तर्षयो धर्मं कथयन्तीतरंपु च । वर्णाश्रमचारयुक्तः श्रौतः स्मार्तो द्विधा तु सः ॥ १०६
 ततस्तेषु क्रियावत्सु वर्तन्ते वै प्रजाः कृते । श्रौतः स्मार्तः कृतानां तु धर्मः सप्तर्षिर्दक्षितः ॥
 तासु धर्मव्यवस्थार्थं तिष्ठन्तीहाऽऽयुगक्षयात् । मन्वन्तराधिकारेषु तिष्ठन्ति मुनयस्तु वै ॥ १०८
 यथा दावप्रदग्धेषु तृणेष्विह तपे ऋता । नवानां प्रथमं दृष्टंस्तेषां मूले तु संभवः ॥ १०९

१ प. 'रक्षान्याशु' । २ ख. ग. घ. 'सर्वत्रो व' । ३ ख. ग. घ. ड. 'मानव' । ४ ख. ग. घ. ड. 'वस्ये-
 हवि' । ५ ख. घ. 'जाति. स' । ६ ख. ग. घ. ड. 'राग बीजाव' । ७ ख. ग. घ. ड. 'शूरेण' । ८ क. 'निष्ठा प्राप्ताः
 सु' । ९ क. 'रान्कू' । १० ख. ग. घ. ड. 'रपत्राजि' । ११ ख. ग. घ. ड. 'रयस्तु नि' । १२ ग. ड. 'वस्यां वि' ।
 १३ ख. ग. घ. ड. 'स्यात्मको वो' । १४ ख. ग. घ. ड. 'ष्टातु वै' । १५ घ. ड. 'राज.स्तदा' । १६ क. घ. सुदृष्टा । ड.
 सुदृष्टा । १७ ख. घ. ड. 'सप्तस' । १८ ख. ग. घ. 'श्रौतस्मार्तदृष्टतां तु धर्मं सप्तर्षिर्दक्षिते' । १९ तेषु ध' । २० ग. घ.
 ड. 'दृष्टा तेषां ।

(ऋषिलक्षणम्)

* तथा कार्त्तयुगानां तु कलिङ्गेष्विह संभवः । एवं युगाद्युगस्येह संतानस्तु परस्परम् ॥
वर्तते ह्यव्यवच्छेदाद्यावन्मन्वन्तरक्षणः ॥

११०

सुखमायुर्वलं रूपं धर्माथी काम एव च । युगेष्येतानि हीयन्ते त्रीणि पादक्रमेण तु ॥

१११

संसंध्यांशेषु हीयन्ते युगानां धर्मसिद्धयः । इत्येष प्रतिसंधिवः कीर्तितस्तु मया द्विजाः ॥

११२

चतुर्युगानां(णां) सर्वेषामेतन्नैव प्रसाधनम् । एषां चतुर्युगावृत्तिरासहस्रात्प्रवर्तते ॥

११३

ब्रह्मणस्तदहः प्रोक्तं रात्रिश्च तावती स्मृता । अत्राऽऽर्जः जडीभावो भूतानामायुक्षयात् ॥

एतदेव तु सर्वेषां युगानां लक्षणं स्मृतम् । एषां चतुर्युगानां(णां) तु गणना ह्येकसप्ततिः ॥

क्रमेण परिवृत्ता तु मनोरन्तरमुच्यते ॥

११५

चतुर्युगे तथैकमिन्भवतीह यथाश्रुतम् । तथा चान्येषु भवति पुनस्तद्वै यथाक्रमम् ॥

११६

सर्गे सर्गे यथा भेदा उच्यन्ते तथैव तु । पञ्चविंशत्परिमिता न न्यूना नाधिकास्तथा ॥

११७

तथा कल्पयुगैः सार्धं भवन्ति समलक्षणाः । मन्वन्तराणां सर्वेषामेतदेव तु लक्षणम् ॥

११८

तथा युगान् परिवर्तनानि चिरप्रवृत्तानि युगस्यैव वात् ।

तथा न संनिष्ठति जीवलोकः क्षयोदशाभ्यां परिवर्तमानः ॥

इत्येतल्लक्षणं प्रोक्तं युगानां वै मयासतः । अतीतानागतानां वै सर्वमन्वन्तरेऽपिह ॥

१२०

अनागतेषु तद्वच्च तर्कः कार्त्तं विजानता । मन्वन्तरेषु सर्वेषु अतीतानागतेऽपिह ॥

१२१

मन्वन्तरेण चैतेन सर्वाण्येषान्तमृगि वै । उपरुत्तानानि विजानींश्च कले कलेन चैव हि ॥

१२२

अस्याभिमानिनः सर्वे नामरूपैर्भवन्त्या । देवा ह्यविधा ये च इह मन्वन्तरेश्वराः ॥

१२३

ऋषयो मनवश्चैव सर्वे तुल्याः मयाजनैः । एवं वर्णाश्रमायां तु परिभागो युगे युगे ॥

१२४

युगस्वभावाच्च तथा विधत्ते वै मदा प्रभुः । वर्णाश्रमविमाथ्य युगानि युगसिद्धये ॥

१२५

अनुपङ्गः समाख्यानः सृष्टिर्गर्ग निराधरा । विस्तरेण ऽऽभुवत् । च स्थितिं वक्ष्ये युगेऽपिह ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते चतुर्युगव्याख्यान नामाष्टमब्राह्मणेऽध्यायः । ५८ ॥

आदतः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४०८३

मनोरन्तरमुच्यते ।

युगस्यैव वात् ।

सूत उवाच—

युगेषु यस्तु जायन्ते प्रजास्ता वै निवेशिता । आसुरी सपगोराक्षपशाची यक्षराक्षसी ॥

यस्मिन्युगे च भूभूतित्तासां यस्तु जायितम् ॥

पिशाचामुरगन्धर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः । युगानत्रे तु जीयन्ति क्रते मृत्युं वधेन ते ॥

१

२

* इदमत्राभिहितं च पुस्तके ।

१ स. ग. घ. द. 'सार्धः' वा । २ स. ग. घ. 'सदृशोऽपि' । ३ स. घ. द. 'निर्वृता' । ४ स. द. गणिता
५ स. ग. घ. 'निका' । ६ स. 'धातु' । ७ स. घ. द. तथा ८ स. चिरं प्र । ९ स. ग. द. हि तुभ्याम् । १
१० स. घ. भाग पु । ११ स. ग. घ. द. 'वदात्ममात्म्यायः' । १२ स. ग. घ. द. 'पितृणां' ।

- मनुष्याणां पशूनां च पक्षिणां स्थावरैः सह । तेषामायुः परिक्रान्तं युगधर्मेषु सर्वशः ॥ ३
- अस्थितिस्तु कलौ दृष्टा भूतानामायुषस्तु वै । परमायुः शतं त्वेतन्मुष्याणां कलौ स्मृतम् ॥ ४
- देवासुरप्रमाणात् सप्तसप्ताङ्गुलं ह्रस्वम् । अङ्गुलानां शतं पूर्णमष्टपञ्चाशदुत्तरम् ॥ ५
- देवासुरप्रमाणं तदुच्छ्रायं कलिलैः स्मृतम् । चत्वारश्चाप्यशीतिश्च कलिलैरङ्गुलैः स्मृतम् ॥ ६
- स्वेनाङ्गुलप्रमाणेन उर्ध्वमापादमस्तकम् । इत्येष मानुषोत्सेधो ह्यपतीह युगान्तिके ॥ ७
- सर्वेषु युगकालेषु अतीतानागतेष्विह । स्वेनाङ्गुलप्रमाणेन अष्टतालः स्मृतो नरः ॥ ८
- आपादतो मस्तकं तु नवतालो भवेत्तु यः । संहताजानुग्राहस्तु स सुरैरपि पूज्यते ॥ ९
- गवाश्वहस्तिनां चैव महिषस्थावरात्मनाम् । क्रमेणतेन योगेन हासट्टी युगे युगे ॥ १०
- पद्मस्यङ्गुलोत्सेधः पशूनां ककुदस्तु वै । अङ्गुलाष्टशतं पूर्णमुत्सेधः करिणां स्मृतः ॥ ११
- अङ्गुलाना सहस्रं तु चत्वारिंशाङ्गुलं विना । पञ्चाशतं हयानां च उत्सेधः शाखिनां स्मृतः ॥ १२
- मानुषस्य शरीरस्य संनिवेशस्तु यादृशः । तल्लक्षणस्तु देवानां दृश्यते तत्पदर्शनात् ॥ १३
- बुद्ध्याऽतिशययुक्तं च देवानां कायमुच्यते । देवानतिशयं च मानुषं कायमुच्यते ॥ १४
- इत्येते वै परिक्रान्ता भावा ये दिव्यमानुषाः । पशूनां पक्षिणां चैव स्थावराणां निबोधत ॥ १५
- गात्रो ह्यज्ञो महिषोऽश्वा हस्तिनः पक्षिणो नगाः । उपयुक्ताः क्रियास्वेते यज्ञियास्विह सर्वशः ॥ १६
- देवस्थानेषु जायन्ते तद्रूपा एव ते पुनः । यथाशयोपभोगास्तु देवानां शुभमर्तयः ॥ १७
- तेषां रूपाङ्गुलीर्स्त्रैः प्रमाणैः स्थाणुगङ्गुलैः । मनाङ्गुलैस्तत्त्वभावज्ञैः सुखिनो ह्युपेदिरे ॥ १८
- अतः शिष्टान्मवक्ष्यामि सतः सार्धंस्तथैव च । सदिति ब्रह्मणः शब्दस्तद्वन्तो ये भवन्त्युत ॥ १९
- सायुज्यं ब्रह्मर्णोऽत्यन्तं तेन सन्तः प्रचक्षते ॥ २०
- दशात्मके ये विषये कारणे चाष्टरक्षणे । न क्रुध्यन्ति न हृष्यन्ति जिवात्मानस्तु ते स्मृताः ॥ २१
- सामान्येषु च धर्मेषु तथा वैशेषिकेषु च । ब्रह्मक्षत्रावशो युक्ता यस्मात्तस्माद्भिजातयः ॥ २२
- वर्णाश्रमेषु युक्तस्य स्वर्गोपुत्रचारिणः । श्रौतस्मार्तस्य धर्मस्य ज्ञानाद्धर्मः स उच्यते ॥ २३
- विद्यायाः साधनात्साधुर्ब्रह्मचारी गुणोद्दिष्टः । क्रियाणां साधनाच्चैव गृहस्थः साधुरुच्यते ॥ २४
- साधनात्तपसोऽरण्ये साधुर्ब्रह्मचरः स्मृतः । यतमानो यतिः साधुः स्मृतो योगस्य साधनात् ॥ २५
- एवमाश्रमधर्माणां साधनात्साधनः स्मृतः । गृहस्थो ब्रह्मचारी च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ॥ २६
- न च देवा न पितरां मुनयो न च मानवाः । अयं धर्मो ह्ययं नेति श्रुतिं भिन्नदर्शनाः ॥ २७
- धर्माधर्मानिह मोक्षां गच्छानेनां क्रियात्कर्मा । कुजलाकुरुलं कर्म धर्माधर्माविनि स्मृता ॥ २८
- [+धारणो धृतिरित्यर्थाद्धानोर्धर्मः प्रकीर्तितः । अन्वारणेऽपहृत्त्वे च अधर्म इति चाच्यते ॥ २८
- अधेष्टमापको धर्म आचार्यरूपदिश्यते] । वृद्धा दालालुपाश्चैव आत्मवन्तो ह्यदम्भकाः ॥ २९
- सम्पत्तिवनीनां क्रमवस्तानाचार्यान्प्रचक्षते ॥ २९

+ धनुषिहान्तरं तद्वन्या ग पुस्तके नास्ति ।

१ म ग-ह कल १२१५ । २ स-घ-घ-दत्तप्र तपयो न । ३ स-घ-ह 'तेऽन्वयद्' । ४ स-घ-
 'ब्रह्मणि' । ५ घ-ह-जावयोऽश्वा । ६ म-घ-ह 'णा ह्यन्तस्तेन' । ७ क-स- 'यदर्थो' । ८ 'म ग-घ-ह-
 'योनी मु' । ९ ह-जावयोऽश्वा । १० क- 'वन्तो' मि ११ स- 'नार्ये' धृतिरित्येव भावधर्म । १२ 'नार्ये' धृतिरित्येव भावधर्म
 २-धर्मो धृतिरित्येव भावधर्म । १३

: (ऋषिलक्षणम्)

स्वयमाचरते यस्मादाचारं स्थापयत्यपि । आचिनोति च शास्त्रार्थान्यमैः संनिर्यर्च्युतः ॥ ३०
पूर्वेभ्यो वेदयित्वेह श्रौतं सप्तर्षयोऽब्रुवन् । ऋचो यज्ञपि सामानि ब्रह्मणोऽङ्गानि च श्रुतिः ॥
मन्वन्तरस्यातीतस्य स्मृत्वाऽऽचारं पुनर्जगौ । तस्मात्स्मार्तः स्मृतो धर्मो वर्णाश्रमविभागकः ॥
स एष द्विविधो धर्मः शिष्टाचार इहोच्यते । शेषशब्दाच्छिष्ट इति शिष्टाचारः प्रचक्षते ॥ ३३
मन्वन्तरेषु ये शिष्टा इह तिष्ठन्ति धार्मिकाः । मनुः सप्तर्षयश्चैव लोकसंतानकारणात् ॥
धर्मार्थं ये च शिष्टा वै याथातथ्यं प्रचक्षते ॥ ३४
मन्वादयश्च ये शिष्टा ये मया प्रागुदीरिताः । तैः शिष्टैश्चरितो धर्मः सम्पगेव युगे युगे ॥ ३५
त्रयी चार्ता दण्डनीतिरिज्या वर्णाश्रमास्तथा । शिष्टैराचर्यते यस्मान्मनुना च पुनः पुनः ॥
पूर्वैः पूर्वगतन्वाच्च शिष्टाचरः स शाश्वतः ॥ ३६
दानं मत्स्यं तपोऽलोभो विद्येज्याप्रजनौ दया । अष्टौ तानि चरित्राणि शिष्टाचारस्य लक्षणम् ॥
शिष्टा यस्माच्चरन्त्येनं मनुः सप्तर्षयश्च वै । मन्वन्तरेषु सर्वेषु शिष्टाचारस्ततः स्मृतः ॥ ३८
विज्ञेयः श्रवणान्छ्रेतः स्मरणात्स्मार्त उच्यते । इज्यावेदात्मकः श्रौतः स्मार्तो वर्णाश्रमात्मकः
प्रत्यङ्गानि च वक्ष्यामि धर्मस्येह तु लक्षणम् ॥ ३९
दृष्टो प्रभूतमर्थं यः पृष्टो वै न निगूहति । यथा भूतप्रवादस्तु इत्येतत्सत्यलक्षणम् ॥ ४०
ब्रह्मचर्यं जगो मौनं निराहारत्वमेव च । इत्येतत्तपसो मूलं सुघोरं तदुरासदम् ॥ ४१
पशूनां द्रव्यहविषामृक्मामयजुषां तथा । ऋत्विजां दक्षिणानां च संयोगो यज्ञ उच्यते ॥ ४२
आत्मान्सर्वभूतेषु या हितायाहिनाय च । समा प्रवर्तते दृष्टिः कृत्स्ना ह्येषा दया स्मृता ॥ ४३
अ. क्रु. श्रे. अभि. ह. वा. ऽपि ना. ऽऽ. क्रो. श्रे. यो न हन्ति वा । वा. अ. नः. कर्मभिः क्षान्तिस्तिस्तिक्षैषा क्षमा स्मृता
स्वामिनाऽऽरक्ष्यमाणानामुत्सृष्टानां च सत्सु च । परस्वानामनादानमलोभ इह कीर्त्यते ॥ ४५
मैद्युनभ्यासमाचांगे ह्यचिन्तनमकलयनम् । निवृत्तिर्ब्रह्मचर्यं तदच्छिद्रं दम उच्यते ॥ ४६
आत्मार्थं वा परार्थं वा इन्द्रियाणीह यस्य वै । न मिथ्या संपवर्तन्ते शमस्यैतत्तु लक्षणम् ॥ ४७
दशात्मके यो विषये कारणे चाष्टलक्षणे । न क्रुध्येत्तु प्रतिहतः स जितात्मा विर्भाष्यते ॥ ४८
यद्यदिष्टतमं द्रव्यं न्यायनोपागतं च यत् । तत्तद्गुणवते देयमित्येतदानलक्षणम् ॥ ४९
दानं त्रिविधमित्येतत्कनिष्ठज्येष्ठमध्यमम् । तत्र नैःश्रेयसं श्रेयं कनिष्ठं स्वार्थसिद्धये ॥
कारुण्यैः सर्वभूतेभ्यः सुविभागस्तु बन्धुषु ॥ ५०
धृतिस्मृतिभ्यां विहितो धर्मो वर्णाश्रमात्मकः । शिष्टाचाराविरुद्धश्च धर्मः सत्साधुसङ्गतः ॥
अ. द्वेषो ह्यनिष्टेषु तथेष्टानभिनन्दनम् । प्रीतितापविषादेभ्यो विनिवृत्तिर्विरक्तता ॥ ५२
संन्यासः कमणो न्यासः कृतानामकृतैः सह । कुशलाकुशलानां च प्रहाणं त्याग उच्यते ॥ ५३
अव्यक्ताद्योऽविशेषाच्च विकाराऽस्मिन्नचेतने । चेतनाऽचेतनान्यत्वविज्ञानं ज्ञानमुच्यते ॥ ५४

१ ख. ग. घ. ङ 'ति शेषं शिष्टः प्रचक्षते । २ ख घ 'थान्वै वायुमामे प्र' । ३ क. 'वक्ष्यते । ४ ख ग.
'श्वा तु भू' । ५ क. ग. 'गो योग उ' । ६ ख. घ. ङ. च । प्रवर्तते सम' । ७ ख. घ. ङ. 'चार अचि' । ८ क. 'भाष्यते ।
९ ख. घ. ङ. श्रेष्ठ' । १० ख. घ. ङ. 'न्यास्वार्थभूतेभ्यः मवि' ।

प्रत्यङ्गानां तु धर्मस्य इत्येतल्लक्षणं स्मृतम् । ऋषिभिर्धर्मतत्त्वज्ञैः पूर्वं स्वार्थभुवेऽन्तरे ॥	५५
अत्र वो वर्तयिष्यामि विधिर्मन्वन्तरस्य येः । इतरेतरवर्णस्य चातुर्वर्णस्य च व हि ॥	५६
प्रतिमन्वन्तरं चैव श्रुतिरन्या विधीयते ॥	५७
ऋचो यजूंषि सामानि यथावत्प्रतिदेवतम् । आभूतसंप्लुवस्थापि वर्ज्यकं शतरुद्रियम् ॥	५८
विधिर्होत्रं तथा स्तोत्रं पूर्ववत्संप्रवर्तते । द्रव्यं स्तोत्रं गुणस्तोत्रं कर्मस्तोत्रं तथैव च ॥	५९
चतुर्थमाभिजनिकं स्तोत्रमेतच्चतुर्विधम् ॥	६०
मन्वन्तरेषु सर्वेषु यथा देवा भवन्ति ये । प्रवर्तयति तेषां वै ब्रह्मा स्तोत्रं चतुर्विधम् ॥	६१
एवं मन्त्रगुणानां च समुत्पत्तिश्चतुर्विधा ॥	६२
अथर्वयजूषां साम्नां वेदोऽपि पृथक्पृथक् । ऋषीणां तप्यतामुग्रं तपः परमदुश्चरम् ॥	६३
मन्त्राः प्रादुर्बभूवुर्हि पूर्वमन्वन्तरेऽपि । परितोपाद्भ्याहुः स्वात्सुखाच्छ्लोकाच्च पञ्चधा ॥	६४
ऋषीणां तपः कात्स्न्येन दर्शनेन यदृच्छया । ऋषीणां यद्विपित्वं हि तद्रक्षामीह लक्षणैः ॥	६५
अतीतानागतानां तु पञ्चधा ऋषिरुच्यते । अतस्त्वृषीणां वक्ष्यामि ह्यार्पस्य च समुद्भवम् ॥	६६
गुणसाम्ये वर्तमाने सर्वसंप्रलये तदा । अतिचारे तु देवानामतिदेशे तयोर्थथा ॥	६७
अबुद्धिपूर्वकं तद्वै चेतनार्थं प्रवर्तते । तेन ह्यबुद्धिपूर्वं तच्चेतनेन ह्यधिष्ठितम् ॥	६८
वर्तते च यथा तौ तु यथा मत्स्योदके उभौ । चेतनाधिष्ठितं तत्त्वं प्रवर्तति गुणान्मना ॥	६९
कारणत्वात्तथा कार्यं तदा तस्य प्रवर्तते । विषये विषयित्वाच्च ह्यर्थेऽर्थित्वात्तथैव च ॥	७०
कालेन प्रापणीयेन भेदास्तु कारणात्मकाः । संसिध्यन्ति तदा व्यक्ताः क्रमेण महदादयः ॥	७१
महतश्चाप्यहंकारस्तस्माद्भूतेन्द्रियाणि च । भूतभेदास्तु भेदेभ्यो जाज्ञरे ते परस्परम् ॥	७२
संसिद्धिकारणं कार्यं सद्य एव विवर्तते ॥	७३
यथोर्लुमुकस्तुद्वैर्ध्वमेककालं प्रवर्तते । तथा विवृतः क्षेत्रज्ञः कालेनैकेन कर्मणा ॥ १३	७४
यथाऽन्यकारे खद्योतः सहसा संप्रदृश्यते । तथा विवृतो ह्यव्यक्तात्खद्योत इव चोत्पन्नः ॥	७५
स महान्सशरीरस्तु यत्रैवाग्रे व्यवस्थितः । तत्रैव संस्थितो विद्वान्द्वारशालामुत्से स्थितः ॥	७६
महांस्तु तमसः पारे वैलक्षण्याद्विभाव्यते । तत्रैव संस्थितो विद्वान्स्तमसोऽन्त इति श्रुतिः ॥	७७
बुद्धिर्विवर्तमानस्य प्रादुर्भूता चतुर्विधा । ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं धर्मश्चेति चतुष्टयम् ॥	७८
सांसिद्धिकान्यथैतानि सुप्रतीकानि तस्य वै । महतः सशरीरस्य वैवर्ण्यान्मिद्विरुच्यते ॥	७९
अत्र शेते च यत्पुर्या क्षेत्रज्ञानमथापि वा । पुंशित्वाच्च पुरुषः क्षेत्रज्ञानार्थमुच्यते ॥	८०
क्षेत्रज्ञः क्षेत्रविज्ञानाद्भगवान्मतिरुच्यते । यस्माद्बुद्ध्याऽन्तु शेते ह तस्माद्बोधात्मकः स वै ॥	८१
सांसिद्धये परिगतं व्यक्ताव्यक्तमचेतनम् ॥	८२

१ रा. ग. घ. पूर्व । २ रा. 'य.' । तत्रैव चातुर्व' । घ. 'यः' । तथेतरस्य व' । ३ क 'विस्यापि व' ।
 ४ रा. ग. घ. 'णा तारकाश्च' । ५ ग. घ. ड. अविभावे तु । ६ रा. घ. ड. तथा । ७ क उभे । ८ रा. घ. ड.
 'स्तु कर' । ९ ग. घ. ड. 'वायंकरण । स' । १० रा. घ. 'स्मृतास्तुद्वैर्ध्वमे' । ग. ड. 'स्मृतास्तुद्वैर्ध्वमे' । ११
 घ. ड. वृत्तं क्षेत्र' । १२ रा. ग. घ. ड. 'मैतेन । १३ रा. चोत्पन्नात् । ग. चोत्पन्नत् । ड. चोत्पन्नम् । १४ रा.
 ग. घ. ड. विभुः । १५ रा. ग. घ. 'त्रीषामि । १६ रा. घ. वै । समदात्मवत्' । १७ रा. पुरुषत्वा' । १८ घ. ड.
 तत् उच्यते' । १९ क. 'ज्ञानं तु क्षेत्र' ।

(ऋषिलक्षणम्)

एवं निवृत्तिः क्षेत्रज्ञा क्षेत्रज्ञेनाभिसंहिता । क्षेत्रज्ञेन परिज्ञातो भोग्योऽयं विषयस्त्विति ॥ ७८

ऋषीत्येष गर्तो धातुः श्रुतो सत्ये तपस्यथ । एतन्संनिर्यतस्तस्मिन्ब्रह्मणा स ऋषिः स्मृतः ॥

निवृत्तिसमकालं तु बुद्ध्याऽव्यक्तमृषिः स्वयम् । परं हि ऋषते यस्मात्परमोपस्ततः स्मृतः ॥८०

गत्यर्थादपतेर्ज्ञातोर्नामनिवृत्तिरादितः । यस्मादिष स्वयंभूतस्तस्माच्च ऋषिता स्मृता ॥

ईश्वराः स्वयमुद्भूता मानसा ब्रह्मणः सुताः ॥

८१

यस्मान्न हन्यते मानैर्महान्परिगतः पुरः । [* यस्माऽहर्षन्ति ये धीरा महान्तं सर्वतो गुणैः ॥

तस्मान्महर्षयः प्रोक्ता बुद्धेः परमदर्शिनः] ॥

८२

ईश्वराणां शुभास्तेषां मानसा औरसाश्च ते । अहंकारं तमश्चैव त्यक्त्वा च ऋषितां गताः ॥ ८३

तस्मात्तु ऋषयस्ते वै भूतादौ तत्त्वदर्शनाः । ऋषिपुत्रा ऋषीकास्तु मैथुनाद्गर्भसंभवाः ॥ ८४

तन्मात्राणि च सत्यं च ऋषन्ते ते महौजसः । सप्तर्षयस्तनस्ते वै परमाः सत्यदर्शनाः ॥ ८५

ऋषीणां च सुतास्ते तु विज्ञेया ऋषिपुत्रकाः । ऋषन्ति वै श्रुतं यस्माद्विशेषां चैव तत्त्वतः ॥

तस्माच्छुनर्षयस्तेपि श्रुतस्य परिदर्शनात् ॥

८६

अव्यक्तात्मा महात्मा चाहंकारात्मा तथैव च । भूतात्मा चेन्द्रियात्मा च तेषां तज्ज्ञानमुच्यते

इत्येता ऋषिजातीस्तु नामभिः पञ्च वै शृणु ॥

८७

भृगुर्मरीचिरत्रिश्च अङ्गिराः पुलहः क्रतुः । मनुर्दक्षो वसिष्ठश्च पुलस्त्यश्चेति ते दश ॥

ब्रह्मणो मानसां ह्येत उद्भूताः स्वयमीश्वराः ॥

८८

प्रवर्तत ऋषेर्पस्मान्महांस्तस्मान्महर्षयः । ईश्वराणां सुतस्त्वेत ऋषयस्तान्निबोधत ॥

८९

काव्यो बृहस्पतिश्चैव कश्यपश्चोशनास्तथा । उत्थरो यामदेवश्च अयोज्यश्चौशिजस्तथा ॥ ९०

कर्दमो विश्रवाः शक्तिर्बालखिल्यस्तथैव धराः । इत्येन ऋषयः प्रोक्ता ज्ञानतो ऋषितां गताः ॥

ऋषिपुत्रानृषीकास्तु गर्भोत्पन्नान्निबोधत । वत्सरो नैग्रहूश्चैव भारद्वाजस्तथैव च ॥

९२

बृहदुत्थः शरद्वार्थे अगस्त्यश्चौशिजस्तथा । ऋषिर्दीर्घतमाश्चैव बृहदुत्थः शरद्वतः ॥

९३

वाजश्रवाः सुविश्वश्च सुवाग्येषपरायणः । दधीचः शङ्खमार्थेव राजा वैश्रवणस्तथा ॥

इत्येत ऋषिकाः प्रोक्तास्ते सत्यादृषिता गताः ॥

९४

ईश्वरा ऋषिकार्थैरे ये चान्ये वै तथा स्मृताः । एते मन्त्रकृतः सर्वे कृत्स्नशस्तान्निबोधत ॥ ९५

भृगुः काव्यः प्रचेतास्तु दधीचो ह्यात्पवानपि । और्वोऽथ जमदग्निश्च विदः सारस्वतस्तथैव ॥

अद्विपेणो हरूपश्च भीतहृष्यः सुमेषसः । वैन्यः पृथुर्दिवोदासः पेश्वोऽस्योगृत्ममात्रभः ॥

एकोनविंशदित्येत ऋषयो मन्त्रवादिनः ॥

९७

* यदुपिस्तन्तन्मम यो य पुस्तके नस्ति ।

१ क. 'यत तस्मि' । २ ग ग प ट 'तः । विवृत्तम' । ३ क. 'स्माद्यामापेता । ४ स. ग. ट. 'पन्तु ये ।
५ क. 'गान्तर' । ६ ग ट वि 'इपन्न क' । ७ ट. 'सना' । ऋ' । ८ घ. 'व सर्वतः त' । ९ क. 'सिना । अ' ।
१० स. ग. घ. ट. 'ऋषिर्थ' । ११ स. घ ट. 'पथवनस्त' । १२ स 'या परे । इ' । ट. 'यापरा । इ' । १३ ग. घ. ट.
नमह' । १४ घ 'थ भारद्वाजस्तथैव' । १५ घ. 'गुजिसिथ' । १६ स ट. 'वित्तिथ' । १७ ग ट. 'थ स्यावा-
ग्नेय परास' । इ' । १८ ग. ग ट. 'व ऋषिर्वा' । १९ स घ. 'पि । ऊर्वो' । २० घ. 'था । आद्विषे' ।
२१ घ. घ. ट. 'एवधो इ' । २२ क 'श्वरो ट' । २३ घ. घ. 'ये मृगो म' ।

अङ्गिरा-वेधतथैव भाद्राजोऽथ वाष्कलिः । तथोऽमृतस्तथा मार्ग्यः शनी संहतिरेव च ॥ ९८
 पुरुकुत्सोऽथ मांधाता अम्बरीपस्तथैव च । युवनाश्वः पौरुकुत्सस्तसदस्युः सदस्युमान् ॥
 आहार्योऽथाजमीढश्च ऋषभो धालिरेव च । पृषदश्वो विरूपश्च कण्वश्चैवाथ मुद्गलः ॥ १००
 एतद्यश्च भरद्वाजस्तथा वाजश्रवा अपि । आयाप्यश्च सुविचिश्च वामदेवस्तथैव च ॥ १०१
 औगजो बृहदुक्थश्च ऋषिदीर्घर्तपास्तथा । कक्षीवांश्च त्रयस्त्रिंशत्स्मृता अङ्गिरसो वराः ॥
 एते मन्त्रकृतः सर्वे काश्यपांस्तु निबोधते ॥ १०२
 काश्यपश्च वत्सारो विश्रमो रैभ्य एव च । असितो देवलश्चैव पडेते ब्रह्मवादिनः ॥ १०३
 अत्रिरचिसनश्चैव श्यामांवांश्चार्थे निष्ठुरः । वल्गून्को मुनिर्धोमांस्तथा पूर्वातिथिश्च यः ॥
 इत्येते चात्रयः प्रोक्ता मन्त्रकारा मर्षपयः ॥ १०४
 वसिष्ठश्चैव शक्तिश्च तथैव च पराशरः । चतुर्थे इन्द्रप्रैमतिः पञ्चमस्तु भरद्गुः ॥ १०५
 षष्ठस्तु गैत्रावरुणः कुण्डिनः सप्तमस्तथा । [* एते सप्तर्षयो विमा ब्रह्मक्षेत्रनिवासिनः ॥ १०६
 ब्रह्मक्षेत्रं महातीर्थं ब्रह्मणा निर्मितं पुरा । + कुरुक्षेत्रे पुण्यतमे पितामहनिषेविते ॥ १०७
 देवानां च ऋषीणां च मुनीनां तत्र सङ्गमः । ब्रह्मणा च कृतं पञ्चं क दृष्टो व युदेवता ॥ १०८
 ऋषिगणैस्तदा प्रोक्तं न दृष्टो (ष्टा) वायुदेवता । इति चिन्तयतां तेषामणुमात्रस्तु दृष्टवान् ॥
 दृष्टं पुरं च तत्राऽऽसीद्वायोर्नाम्ना पुरं परम् । [* अष्टादशसहस्राणि द्विजाः संस्थापितास्तदा
 शूद्रास्ताद्विगुणास्तत्र स्थापिता मातरिश्वाना । तानुवाच ततो देवो मातरिश्वा महाविभुः ॥ १११
 यूयं मद्भक्तिकर्तारो मन्त्राम्ना ख्यातिमाप्नुथ । द्वयं द्रुतं नु प्रत्येकं द्विजान्भजत भो द्विजाः ॥
 भवतां तु भविष्यन्ति गोत्राह्ये (ष्ये) कादशैव हि । विवाहकालोऽभिमतश्चत्वरस्तपनादरः ॥
 तत्राकोत्सासिदस्तास्तु रक्षयाः सुवलिनो नराः । तत्र स्नानं न पश्यन्ति यथाऽन्ये स विधिः शुभः
 गोत्रजायाश्च नैवेद्यं तथोकार्थं पृथक्पृथक् । चतस्रः सुभगास्तत्र कुर्युः कुण्डनमादरात् ॥ ११५
 एवमपि कुलाचारो भवतां कथितः कियान् । मर्जनेन च वापीयं भवज्वरविनाशिनी ॥
 अस्यां नान्याधिकारोऽस्ति मर्जने मर्त्यपुङ्गवाः । पट् स्थानानि च मन्त्राम्ना दृष्ट्वा पूजो भवेन्नरः ।)
 तत्तीर्थं भुवि विख्यातं हनुमान्यत्र जीवितः । तत्रैवै स्थापिता विमा वायुना ब्रह्मवादिना ॥
 देवत्रयाणामादेशाद्धर्मसंक्षणाय च । यत्र रुद्रः स्थिरश्चाऽऽसीद्विष्णुः सर्वासु मूर्तिमान् ॥ ११९
 र्वाहादित्यश्च देवेशः स्थापितो वायुना तदा । कामदः सर्वदः सूर्यो प्रभुरीशः प्रतापवान् ॥
 सहस्रकरसंयुक्तः सर्वायुधविभूषितः । रत्नादेवीयुतः श्रीमांस्त्रयाधारस्त्रयीवपः ॥ १२१
 सूर्यकुण्डं च तत्राऽऽसीद्ब्रह्मकुण्डमतः परम् । रुद्रकुण्डं ह्येः कुण्डमेतत्कुण्डचतुष्टयम् ॥ १२२

* एते सप्तर्षय इत्यारभ्य विधेया ब्राह्मणस्य त्वित्यन्तमन्य क ग ह पुस्तकेषु नास्ति । + इदं च नास्ति
 ष पुस्तके । * धनुषिष्ठातर्गतमन्यः सा पुस्तके नास्ति ।

१ स. ग. घ. ङ. 'द्विरो वे' । २ स. ग. घ. ङ. 'व भर' । ३ ग. घ. ङ. 'थायामृतथा' । ४ स. घ. र्यः
 दानी । ग. ङ. र्यः शिनी । ५ ख. ग. घ. संहति' । ६ स. घ. सुचित्ति' । ७ स. च दग्लो व' । ८ स. घ. व. ह.
 तमास्त' । ९ ङ. 'द काश्य' । १० ग. ह. 'मावाश्वोऽथ तिष्ठिरः' । ११ घ. 'म तिष्ठ' । १२ ङ. ल्गुथको । १३ ङ.
 'द्विगुणः' । १४ ख. 'प्रमितिः' । १५ घ. दृष्टो । १६ स. तत्रैव दश' । १७ ग. तत्र । १८ स. वायुडो' ।

(महास्थानतीर्थवर्णनम्)

(* नव दुर्गाः स्थितास्तत्र क्षेत्रमंरक्षणाय च । इहद्वयं त्रिगुण्येषां तथा यज्ञचतुष्टयम्) ॥ १२३
 विवाहव्रतच्छूडासु करं तेषां प्रदीयते । आचारा विविधाः प्रोक्ता वाडवानां प्रयत्नतः ॥ १२४
 तावन्नो द्विगुणाः शूद्रा यावन्तो ब्रह्मणाः स्मृताः । कुगरूपा द्विजाः पूर्वं मूर्तिर्मन्त्राः स्थिताः
 मन्त्रैर्मन्त्राविदां श्रेष्ठैः कृता वै शास्त्रज्ञाभिदैः । वाणीरूपतडागानि देवतायतनानि च ॥ १२६
 धर्मशालाऽपि बहुला वायुस्थाने महापुरे । रत्नावती स्वर्गमयी गङ्गा चामृ-वाहिनी ॥ १२७
 कलौ दृषद्गती नाम महापातकनाशिनी । वायुना स्थापितं ह्यतच्छासनं पादनाशनम् ॥ १२८
 सुनन्दनं वनं तत्र रम्यं राजर्षिभोजितम् । एतत्स्थानं मया प्रोक्तं सर्वेषां च समागतः ॥ १२९
 निरू(रु)पमाश्च ते विषा वायुना स्थापिताश्च ये । उरमां चैव देवेशि विधेया ब्राह्मणस्य तु ॥]
 (+ सुष्टुभ्रश्चाष्टमश्चैव नवमोऽथ इहस्पतिः । दशमस्तु भरद्वाजो मन्त्रब्राह्मणकारकाः ॥ १३१
 एतं चैव हि कर्तारो विधर्मध्वंसकारिणः) । लक्षणं ब्रह्मणश्चैतद्विहितं सर्वशाश्विनाम् ॥ १३२
 हेतुहितैः स्मृतो धार्मिकानिहन्त्यादितं परैः । अथ वार्धपरिभाषेहि नोतेर्गतिकर्मणः ॥ १३३
 तथा निवचनं श्रूयाद्वाक्यार्थस्यावधारणम् । निन्दां तामाहुराचार्या यद्दोषान्निन्द्यते वचः ॥ १३४
 प्रपूर्वाच्छ्रुततेर्गतोः प्रशंसा गुणवत्तया । इदं त्विदमिदं नेदमित्यनिश्चित्य संशयः ॥ १३५
 इदमेव विधातव्यमित्ययं विधिरुच्यते । अन्यस्यान्यस्य चोक्तत्वाद्बुधाः परकृतिः स्मृता ॥
 यो ह्यत्यन्तरोक्तश्च पुराकल्पः स उच्यते । पुरा विक्रान्तवाचित्वात्पुराकल्पस्य कल्पना ॥ १३७
 मन्त्रब्राह्मणकल्पैस्तु निगमैः शुद्धिस्तैः । अनिश्चित्य कृतामाहुर्व्यवधारणकल्पिनाम् ॥ १३८
 यथा हीदं तथा तद्वै इदं वाऽपि तथैव तर्तु । इत्येव ह्युद्देशोऽयं दशमो ब्राह्मणस्य तु ॥ १३९
 इत्येतद्ब्राह्मणस्याऽदौ विहितं लक्षणं वृष्टैः । तस्य तद्वृत्तिरुद्दिष्टा व्याख्याऽप्यनुपदं द्विनः ॥
 मन्त्राणां कलानं चैव विधिदृष्टेषु कर्मसु । मन्त्रो मन्त्रयतेर्धातोर्ब्राह्मणो ब्रह्मणोऽवनात् ॥ १४१
 अल्पाक्षरमसन्दिग्धं सारवद्विधितोमुखम् । अस्तोभमनवद्यं च सूत्रं सूत्रविदो विदुः ॥ १४२

इति श्रीमहापुराणे वायुश्लोक ऋषिलक्षण नामोत्पट्टपद्यायः ॥ ५९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ४८२५

अथ पट्टपद्यायः ।

महास्थानतीर्थवर्णनम् ।

ऋषय ऊचुः—

ऋषयस्त्रयः श्रुत्वा सूतर्माहुः सुदुस्तरम् । कथं वेदाः पुरा व्यस्तास्तन्नो ह्येहि महामते ॥ १

सूत उवाच—

शपरे तु पुराट्ते मनोः स्वायंभुवेऽन्नरे । ब्रह्मा मनुमुवाचेदं तद्गदिष्ये महामते ॥ २

* धनुषिहान्तर्गतप्रन्यो घ. पुस्तके नास्ति । † धनुषिहान्तर्गतप्रन्यः ग ग घ ङ. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ घ. 'स्मो द्विजः पूर् १२ घ. 'येदाः । ३ घ. 'मा च दशयेति वि' । ४ घ. 'ण ब्राह्मणस्यैत' । ५ ग. घ. 'व्यस्तम्' । ६ ग. ग घ. 'तम्' । ७ ग. ग. 'हेन ह' । घ. 'हेन कर्मणा । म' । ८ 'णोऽवना' । ९ घ. 'माहुः' । १० घ. 'सु पठ' । ११ ग. घ. 'दं वेदुणाघ २' ।

२०६

परितो युगे गान स्वराधीर्षा द्विजावयः । नम्रता युगज्ञोपेण मेवं चर यथाक्रमम् ॥ ३
 अश्वमानं युगवशादल्पविष्टं हि दृश्यते । दृग्गमाद्वृत्तभागेन श्वविष्टं कृतादितम् ॥ ४
 श्रीर्षे तैर्जा बलं वाक्यं गर्भं चैव प्रगद्यति । वेदवेदा हि कार्याः स्युर्माभुद्वेऽविनाशनम् ॥ ५
 वेदे नागमनुशास्त्रे यत्रो नाशं गमिष्यति । यज्ञे नष्टे देवनाशस्ततः सर्वं प्रणश्यति ॥ ६
 आशो वेदशतृपादेः शतमाहर्षमंहितः । पुनरेतन्मृगः कृन्तो यज्ञो वै सर्वकामधुक् ॥ ७
 एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा यनुर्लोकहिते रतः । वेदमेकं चतुष्पादं चतुर्धा व्यभजन्मसुः ॥ ८
 ब्रह्मणां वचनात्तात लोकानां हितकाम्यया । तदिदं वर्तमानेन यूप्याकं वेदकलानम् ॥ ९
 यन्नन्तरेण वक्ष्यामि व्यतीतानां प्रकल्पनम् । प्रत्यग्रेण परमं वै तन्निर्वाचत सत्तपाः ॥ १०
 अस्मिन्पुगे कृनो व्यासः पाराशरिः परंतपः । द्वैतार्थेन इति रूपा ते विष्णोरंशः प्रकीर्तितः ॥
 ब्रह्मणा चोदितः सोऽस्मिन्वेदं व्यस्तुं प्रचक्रमे । अ । शिष्यान्स जग्राह चतुरो वेदकारणात् ॥
 जैमिनिं च सुमन्तुं च वैशम्पायनमेव च । पैलं तेषां चतुर्थं तु पञ्चमं लोमहर्षिणम् ॥ १३
 ऋग्वेदश्रावकं पैलं जग्राह विधिवद्विजम् । यजुर्वेदप्रवक्तारं वैशम्पायनमेव च ॥ १४
 जैमिनिं सामवेदार्थश्रावकं सोऽन्वपद्यत । तथैवाथर्ववेदस्य सुमन्तुमृषिसत्तमम् । १५
 इतिहासपुराणस्य चत्वारं सम्यगेव हि । मां चैव प्रतिजग्राह भगवानीश्वरः प्रभुः ॥ १६
 एकं आसीद्यजुर्वेदस्तं चतुर्धा व्यकल्पयत् । चतुर्द्वौत्रमभूत्तस्मिन्नेन यज्ञप्रकलायत् ॥ १७
 आथर्वयं यजुर्भिस्तु ऋग्भिर्द्वौत्रं तथैव च । वेदार्थं सामभिश्चक्रे ब्रह्मत्वं चाप्यथर्वभिः ॥
 ब्रह्मत्वप्रकारोयज्ञे वेदेनाथर्वणेन तु ॥ १८
 ततः स ऋचैर्बुद्धस्य ऋग्वेदं समकलायत् । होतृकं कल्पयते तेन यज्ञवाहं जगद्धितम् ॥ १९
 सामभिः सामवेदं च तेनोद्गात्रमरोचयत् । राज्ञस्त्वथर्ववेदेन सर्वकर्मण्यकारयत् ॥ २०
 आरुपातैश्चाप्युपाख्यानैर्गाथीभिः फुलकर्मभिः । पुराणसंहितां चक्रे पुराणार्थविशारदः २१
 यच्छिष्टं तु यजुर्वेदे तेन यज्ञमथायुजत् । युज्जानः स यजुर्वेद इति शास्त्रविनिश्चर्यैः ॥ २२
 पदानामुद्गतत्वाच्च यजुर्षिं विपणाणि वै । स तेनोद्धृतवीर्यस्तु ऋत्विग्भिर्वेदपारगैः ॥
 प्रयुज्यते शश्वमेभस्तेन वा युज्यते तु सः ॥ २३
 ऋचो गृहीत्वा पैलस्तु व्यभजत्तद्विधा पुनः । द्विः कृत्वा संयुगे चैव शिष्याभ्यामददात्प्रभुः ॥
 इन्द्रमपतपे चैकां द्वितीयां चापकलाय च । चतस्रः संहिताः कृत्वा वैष्कलिर्द्विजसत्तमः ॥
 शिष्यान्ध्यापयामास शुभ्रपाभिरतान्हितान् ॥ २५
 बौध्दं तु मथसां शाखां द्वितीयांमिषाठरम् । पाराशरं तृतीयां तु याज्ञवल्क्यपर्यापाराम् ॥ २६
 इन्द्रमपतिरेकां तु संहितां द्विजसत्तमः । अध्यापयन्महाभागं मार्कण्डेयं यशस्विनम् ॥ २७
 सत्यश्वसगर्भं तु पुत्रं स तु महायशाः । सत्यश्रवाः सत्यदितं पुनरुध्यापयद्विजः ॥ २८

१ अ. ग. घ. ट. कृते युगे तां । २ ग. घ. ट. गर्भे । ३ अ. ग. । ट. तं वाक्यं मं । ४ घ. वेदो । ट. वेदे मे देहि । ५ ट. 'दः दसता' । ६ ग. ग. घ. ट. ममदे । पुं । ७ स. ट. 'दापे धां' ट. ग. ग. घ. 'स्य वाधो- वापयस्य । ८ ग. घ. 'वयाऽऽर्षो' । ९ ग. भां विस्वयन् । च । १० घ. 'तु । नात्' । ११ ट. श्रीश्रुं । १२ अ. ग. घ. ट. 'व दद' । १३ घ. घ. ट. 'सर्वं कलायत' । १४ ग. ट. 'यानिद्विजसत्तमः । पुं । १५ अ. घ. घ. । पात' । १६ अ. बोधे पुं । ग. घ. ट. पत्म् । १७ स. घ. ट. 'यत् तु । १८ स. ट. द्विजात् ।

(महास्थानतीर्थवर्णनम्)

सोऽपि सत्यतरं पुत्रं पुनरध्यापयद्विभुः । सत्यश्रियं महात्मानं सत्यधर्मपरायणम् ॥	२९
अधवंस्तस्य शिष्या वै त्रयस्तु सुमहौजसः । सत्यश्रियं तु विद्वांसः शास्त्रग्रहणतत्पराः ॥	३०
शाकलयः प्रथमस्तेषां तस्मादन्यो रथान्तरः । वाष्कलिश्च भरद्वाज इतिशाखाभवर्तकाः ॥	३१
देवमित्रस्तु शाकलयो ज्ञानाहंकारगर्वितः । जनकस्य स यज्ञे वै विनाशमगमाद्विजः ॥	३२
शांशपायन उवाच—	
कथं विनाशमगमत्स मुनिर्ज्ञानगर्वितः । जनकस्याश्वमेधेन कथं वादो बभूव ह ॥	३३
किमर्थं चाभवद्वादः केन सार्धमथापि वा । सर्वमेतद्यथावृत्तमाचक्ष्व विदितं तव ॥	
ऋषीणां तु वचः श्रुत्वा तदुत्तरमथाब्रवीत् ॥	३४
सूत उवाच—	
जनकस्याश्वमेधे नु महानासीत्समागमः । ऋषीणां तु सहस्राणि तत्राऽऽजग्मुर्नैकशः ॥	
राजर्षेर्जनकस्याथ तं यज्ञं हि दिदृक्षवः ॥	३५
आगतान्ब्राह्मणान्दृष्ट्वा जिज्ञासाऽस्याभवत्ततः । को न्वेषां ब्राह्मणः श्रेष्ठः कथं मे निश्चयो भवेत्	
इति निश्चित्य मनसा बुद्धिं चक्रे जनाधिपः ॥	३६
गवां सहस्रमादाय सुवर्णमधिकं ततः । ग्रामान्नत्नानि दासांश्च मुनीन्प्राह नराधिपः ॥	
सर्वानहं प्रपन्नाऽस्मि शिरसा श्रेष्ठभागिनः ॥	३७
यदेतदाहृतं वित्तं यो वः श्रेष्ठतमो भवेत् । तस्मै तद्वृत्नीतं हि विद्यावित्तं द्विजोत्तमाः ॥	३८
जनकस्य वचः श्रुत्वा मुनयस्ते श्रुत्क्षमाः । दृष्ट्वा धनं महासारं धनवृद्ध्या त्रिष्टुक्षवैः ॥	
आह्वयंचक्रुरन्योन्यं वेदज्ञानमदोऽवगाः ॥	३९
मनसा गतांचित्तास्ते ममेदं धनमित्युत । ममैवैतन्नैवेत्यन्यो ब्रुहि किं वा विकल्प्यते ॥	
इत्ययं धनदोषेण वादांश्चक्रुरनैकशः ॥	४०
तथाऽन्यस्तत्र वै विद्वान्ब्रह्मवादस्ततः कविः । याज्ञवल्क्यो महातेजास्तपस्वी ब्रह्मवित्तमः ॥	४१
ब्रह्मणोऽद्वात्समुत्तरो वाक्यं प्रोवाच सुस्वरम् । जित्पुत्रं ब्रह्मविदां श्रेष्ठो धनमेतद्गृहाण भो ॥	
नपस्व च गृहं नत्न ममैतन्न त्र संशयः । गर्ध्वेदेपरहं वक्ता नान्यः कथितुं परसमः ॥	
यो वा न प्रीयते तिम्रः समेद्वयत्त मा चिरम् ॥	४३
ततो ब्रह्मार्थवः शुभ्रः समुद्र इव संसृजः । नानुवाच नतः सस्थो याज्ञवल्क्यो हमन्निर ॥	४४
क्रोधं मा कर्षीष्येऽहो भवन्तः सल्लाघादिनः । वदामहे यथायुक्तं जिज्ञासन्तः परस्परम् ॥	४५
ततोऽभ्युपागमंस्तेषां दादा जग्मुर्नैकशः । सहस्रधा शर्मरथैः सूक्ष्मदर्शनमंभवेः ॥	४६
लोकं वेदे तथाऽध्यान्मे निश्चास्यानिरलं कृताः । शापोत्तमगुणैर्युक्ता नृत्तैर्यपरिवर्जनाः ॥	४७
वादाः समभवेस्तत्र धनहंतोर्मदानाम् ॥	४७

१ ग. गते परं । २ ग. इ 'सत्य वि' । ३ ग. घ. शक्यः । ४ घ. रथन्तरः । ५ ल. घ. 'द्विजाः । शां' ।
 ६ घ. 'विनाशम गमे वै क' । ७ रा. 'नि समाज' । ८ ग. ग. द. दाक्षिणि । ९ क. वि. । प्रथया । १० क. ग. 'त' . ता' ।
 ११ ग. द. 'प्रयाऽन्वय' श्रु' । १२ ग. घ. द. 'द' पसे । १३ ग. ग. घ. द. 'वैवादिप' । १४ ख. 'व' -
 'रांनिदा' । १५ ग. ग. द. 'न्योश्च' ।

ऋषयस्त्वेकतः सर्वे याज्ञवल्क्यस्तथैकतः । सर्वे ते मुनयस्तेन याज्ञवल्क्येन धीमता ॥

एकैकशस्ततः पृष्ठा नैवोत्तरमथाब्रुवन् ॥

०४८

तान्विजित्य मुनीन्सर्वान्ब्रह्मराशिर्महाद्युतिः । शाकल्यमिति होवाच वादकर्तारमञ्जसा ॥ ४९

शाकल्य वद वक्तव्यं किं ध्यायन्नवतिष्ठसे । पूर्णस्त्वं जडमानेन वाताधमातो यथा दृतिः ॥ ५०

एवं स धर्षितस्तेन रोषात्ताम्रास्यलोचनः । प्रोवाच याज्ञवल्क्यं तं परुषं मुनिसंनिधौ ॥ ५१

स्वमस्मांस्तृणवत्कृत्वा तथैवेमान्द्विजोत्तमान् । विद्याधनं महासारं स्वयंग्राहं जिघृक्षसि ॥ ५२

शाकल्येनैवमुक्तं स याज्ञवल्कः समब्रवीत् । ब्रह्मिष्ठानां वलं विद्धि विद्यातत्त्वार्थदर्शनम् ॥ ५३

कामश्चार्थेन संबद्धस्तेनार्थं कामयामहे । कामप्रश्रयना विषाः कामप्रश्रान्वदामहे ॥ ५४

पणवैपोऽस्य राजर्षेस्तस्मान्नीतं धनं मया । एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य शाकल्यः क्रोधमूर्च्छितः ॥

याज्ञवल्क्यमथोवाच कामप्रश्रार्थवद्वचः ॥

५२

दृष्टीर्दानीं मयोद्दिष्टान्कामप्रश्रान्यथार्थतः । ततः समभवद्वादस्तोर्ब्रह्मविदोर्भहून् ॥ ५३

सार्धं प्रश्रसदसं तु शाकल्यस्तमच्चचुरत् । याज्ञवल्क्योऽब्रवीत्सर्वानृषीणां शृण्वतां तदा ॥ ५७

शाकल्ये चापि निर्वादे याज्ञवल्क्यस्तमब्रवीत् । प्रश्नमेकं मयापि त्वेवं वद शाकल्य कामिकम् ॥

शापः पणोऽस्य वादस्य अब्रुवन्मृत्युमात्रजेत् ॥ ५८

अथ मन्नादिनं प्रश्नं याज्ञवल्क्येन धीमता । शाकल्यस्तमविज्ञाय सद्यो मृत्युमवःमुयात् ॥ ५८

एवं मृतः स शाकल्यः प्रश्नव्याख्यानपीडितः । एवं वादश्च सुमहानासीत्तेषां धनार्थिनाम् ॥

ऋषीणां मुनिभिः सार्धं याज्ञवल्क्यस्य चैव हि ॥

६०

मर्षेः पृष्टान्तु संप्रश्नाञ्जशतशोऽथ सदस्रशः । व्याख्यायं वै मुने तेषां प्रश्नानारं महौगतिः ॥ ६१

याज्ञवल्क्यो धनं शृण्व यशो विख्याप्य चाऽऽत्मनः । जगाम वै गृहं स्वैरस्यः शिष्यैः पण्डितो वशी

येऽभिद्रस्तु शाकल्यो महान्मा द्विजमत्तमः । चकार संहिताः पञ्च बुद्धिमान्पदवित्तमः ॥ ६३

तच्छिष्या अगवन् च मुद्गलो गालकस्तथा । खलीयश्च तथा मत्स्यः शाशुरेयैस्तु पञ्चमः ॥ ६४

प्रोवाच संहितास्त्रिभुवः शाकल्यैर्गोस्थीतरः । निरुक्तं च पुनश्चक्रे चतुर्थं द्विजमत्तमः ॥ ६५

तस्य शिष्यास्तु चतुर्गैः केनचो दालकिस्तथा । [* धर्मशर्मा देवशर्मा सर्वे व्रतधरा द्विजाः ॥

शाकल्ये तु मृते सर्वे ब्रह्मघ्नास्ते वभूवुरे । तदा चिन्तां परां प्राप्य गीर्से ब्रह्मणोऽन्तिकम्

ताञ्जान्या चेतना ब्रह्मा मेपितः पवने पुरे । तत्र गच्छत यूथं वः सद्यः पापं प्रणश्यति ॥ ६८

द्वादशार्कं नमस्कृत्य तथा वै वालुकेश्वरम् । एकादश तथा रुद्रान्वासुपुत्रं विशोपतः ॥

कुण्डे चतुष्टये स्नात्वा ब्रह्महत्यां तरिष्यथ ॥

६९

(प्रजापतिवशानुकीर्तनम्)

सर्वे शीघ्रतरा भूत्वा तत्पुरं समुपागताः । स्नानं कृतं विधानेन देवानां दर्शनं कृतम् ॥ ७०
 उत्तरेश्वरं नमस्कृत्य वाडवानां प्रसादतः । सर्वे पापविनिर्मुक्ता गतास्ते सूर्यमण्डलम् ॥ ७१
 तदा प्रभृति तर्तीर्थं जातं पातकनाशनम् । वायोः पुरं पवित्रं च वायुना निर्मितं पुरा ॥ ७२
 अञ्जनीगर्भसंभूतो हनुमान्पवनात्मजः । यदा जातो महादेव हनुमान्सत्यविक्रमः ॥
 तदैव निर्मितं तीर्थं वायुना ब्रह्मयोनिना ॥ ७३
 उर्व्या जातास्तु ये शूद्रा ब्राह्मणाना निवेदिताः । वृत्त्यर्थं ब्रह्मयज्ञार्थं करस्तेषु कृतो महान् ॥
 अनेन विधिना जातं विप्राणां शासनं महत् । गोघ्नो वाऽपि कृतघ्नो वा सुरापी गुरुतल्पगः ॥
 र्वाडादित्यं नमस्कृत्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ७६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त महास्थानतीर्थवेदशाखाप्रणयनवर्णनं नाम षष्ठ्यध्यायः ॥ ६० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४९००

अथ षष्ठ्यध्यायः ।

प्रजापतिवशानुकीर्तनम् ।

ऋषय ऊचुः—

भारद्वाजो याज्ञवल्क्यो गार्गीः सालकिस्तथा] धीमाञ्जतवलाकश्च नैगमश्च द्विप्रोक्तमः ॥ १
 वाष्कलिश्च भरद्वाजस्तिष्ठः प्रोत्राच संहिताः । रथीतरो निरुक्तं च पुनश्चक्रे चतुर्थकम् ॥ २
 त्रयस्तस्याभनञ्जिष्ण्या महात्मानो गुणान्विताः । धीमान्मन्दायनीयश्च पन्नगारिश्च बुद्धिमान् ॥
 तृतीयश्चाऽऽर्यवस्ते च तपसा संशितव्रताः ॥ ३
 वीतरागा * महातेजाः संहिताज्ञानपारगाः । इत्येते बह्वृचाः प्रोक्ताः संहिता यैः प्रवर्तिताः ॥ ४
 वैशम्पायनगोत्रोऽमौ यजुर्वेदं व्यकल्पयत् । षडशीतिस्तु येनोक्ताः संहिता यजुषा शुभाः ॥ ५
 जिष्णुश्च मद्ददौ ताश्च जशृङ्गुस्ते विधानतः । एकस्तत्र परित्यक्तो याज्ञवल्क्यो महातपाः ॥
 षडशीतिश्च तस्यापि संहितानां विकल्पकाः । ६
 सर्वेषामेव तेषां वै त्रिधा भेदाः प्रकीर्तिताः । त्रिधा भेदास्तु ते प्रोक्ता भेदेऽस्मिन्नवमे शुभे ॥ ७
 उदीच्या मध्यदेशाश्च प्राच्याश्चैव पृथग्विधाः । श्यामायनिरुदीच्यानां प्रथानः संभूय ह ॥ ८
 मध्यदेशपतिष्ठानामारुणिः प्रथमैः स्मृतः । आलम्बिगादिः प्राच्यानां त्रयोदश्यादयस्तु ते ॥ ९
 इत्येते चरकाः प्रोक्ताः साहतावाटिनो द्विजाः । ऋषयस्त्वद्वचः श्रुत्वा सृतं जिज्ञामसोऽनुवन् ॥
 चरकाध्वर्यवः केन कारणं ब्रूहि तत्त्वनः । किञ्चीर्णं कस्य हेतोश्च चरकन्वं च भोजिरे ॥
 इत्युक्तः प्राह तेषां स चरकन्वमभृयथा ॥ ११

* आपत्वात्प्रवचनम् ।

१ म. भारद्वाजं वि. २ य सर्वपा. ३ न स भिमत. ४ य देसो ह. ५ क तदेव. ६ य तदद. ६ य
 प्यडा. ७ न भरद्वाजो. ८ य लवि गा. ९ य लवि ग. १० स ग प चाऽऽर्ण. ११ य प विान.

सूत उवाच—

कार्यमासीदृषीणां च किञ्चिद्ब्राह्मणसत्तमाः । मेरुपृष्ठं समासाद्य तैस्तदा त्विति मन्त्रितम् ॥
यो नोऽत्र सप्तरात्रेण नाऽगऽच्छेद्विजसत्तमाः । स कुर्याद्ब्रह्मवध्यां वै समयो नः प्रकीर्तितः ॥ १३
ततस्ते सगणाः सर्वे वैशम्पायनवर्जिताः । प्रययुः सप्तरात्रेण यत्र संधिः कृतोऽभवत् ॥ १४
ब्राह्मणानां तु वचनाद्ब्रह्मवध्यां चकार सः । शिष्यान्थ समानीय स वैशम्पायनोऽब्रवीत् ॥ १५
ब्रह्मवध्यां चरध्वं वै मत्कृते द्विजसत्तमाः । सर्वे यूयं समागम्य ब्रूतं मत्प्रदितं वचः ॥ १६

याज्ञवल्क्य उवाच—

अहमेव चरिष्यामि तिष्ठन्तु मुनयस्त्वमे । बलं चोत्थापयिष्यामि तपसा स्वेन भावितः ॥ १७
एवमुक्तस्ततः क्रुद्धो याज्ञवल्क्यमथाब्रवीत् । उवाच यत्त्वयाऽधीतं सर्वं प्रत्यर्पयस्व मे ॥ १८
एवमुक्तः स रूपाणि यज्ञंपि प्रददौ गुरोः । रुधिरेण तथाक्तानि छर्दित्वा ब्रह्मवित्तमः ॥ १९
ततः स ध्यानमास्थाय सूर्यमाराधयद्विजाः । सूर्यब्रह्म यदुच्छिन्नं खं गत्वा प्रतितिष्ठति ॥ २०
ततो यानि गतान्यूर्ध्वं यजूंष्यादित्यमण्डलम् । तानि तस्मै ददौ तुष्टः सूर्यो वै ब्रह्मैरातये ॥
अश्वरूपाय मार्तण्डो याज्ञवल्क्याय धीमते ॥ २१
यजूंष्यऽधीयन्ते यानि ब्राह्मणा येन केन च । अश्वरूपाय दत्तानि ततस्ते वाजिनोऽभवन् ॥
ब्रह्महत्या तु यैर्थाणी चरणाचरकाः स्मृताः । वैशम्पायनशिष्यास्ते चरकाः समुदाहृताः ॥
इत्येते चरकाः प्रोक्ता वाजिनस्तान्निबोधत । याज्ञवल्क्यस्य शिष्यास्ते कण्ववैधेयशालिनः ॥
मध्यन्दिनश्च शापेयी त्रिदिग्धर्षाप्य उदलः । ताम्रायणश्च वात्स्यश्च तथा गालवशैपिरी ॥
आटवी च तथा पैर्णी धीरणी सपरायणः ॥ २५
इत्येते वाजिनः प्रोक्ता दश पञ्च च संस्मृताः । शतमेकाधिकं कृत्स्नं यजुषां वै विकल्पकाः ॥
पुत्रमध्यापयामास सुमन्तुमथ जैमिनिः । सुमन्तुश्चापि सुत्वानं पुत्रमध्यापयत्प्रभुः ॥
+ सुकर्माणं सुतं सुत्वा पुत्रमध्यापयत्प्रभुः । २६
स सहस्रमधीत्याऽऽशु सुकर्माऽप्यथ संहिताः । प्रोवाचाथ सहस्रस्य सुकर्मा सूर्यवर्चसः ॥ २८
अनध्यायेष्वधीयानांस्ताञ्जघान शतक्रतुः । प्रायोपवेशमकुरोत्ततोऽसौ शिष्यकारणात् ॥ २९
क्रुद्धं दृष्ट्वा ततः शक्रो चरमस्मै ददौ पुनः । भाविनौ ते महावीर्यौ शिष्यावनलवर्चसौ ॥ ३०
अधीयानौ महाभाज्ञौ सहस्रं संहितावृषा । एतौ सुरौ महाभागौ मा क्रुध्य द्विजसत्तम ॥ ३१
इत्युक्त्वा वासदः श्रीमान्सुकर्माणं यशस्विनम् । शान्तक्रोधं द्विजं दृष्ट्वा तत्रैवान्तरधीयत् ॥ ३२
तस्य शिष्यो भवेद्भीमान्पौर्ण्यज्ञी द्विजसत्तमाः । द्विरण्यनाभः कौशिल्यो द्वितीयोऽभून्नराधिपः ॥

(प्रजापतिवशानुकीर्तनम्)

अध्यापर्यंतु पौष्यञ्जी सहस्रार्थं तु संहिताः । ते नाम्नोदीच्यसामान्याः शिष्याः पौष्यञ्जिनः शुभाः
शतानि पञ्च कौशिल्यः संहितानां च वीर्यवान् । शिष्या हिरण्यनाभस्य स्मृतास्ते प्राच्यसामगाः ॥
लोकाक्षी कुथुमिश्चैव कुशीती लाङ्गलिस्तथा । पौष्यञ्जिशिष्याश्चत्वारस्तेषां भेदान्निबोधत ॥ ३६
राणायनीयः सहितण्डिपुत्रस्तस्मादन्यो मूलचारी सुनिद्वान् ।
सकैतिपुत्रः सहसात्यपुत्र एतान्भेदान्वित्त लोकाक्षिणस्तु ॥ ३७
त्रयस्तु कुथुमेः पुत्रा औरसो रसपासरः । भागवित्तिश्च तेजस्वी त्रिविधाः कौथुमाः स्मृताः ॥
शौरिद्युः शृङ्गिपुत्रश्च द्वावेतौ चरितव्रतौ । राणायनीयः सौमित्रिः सामवेदविशारदौ ॥ ३९
प्रोवाच संहितास्त्रिस्रः शृङ्गिपुत्रो महातपाः । चैलः प्राचीनयोगश्च सुरालश्च द्विजोत्तमाः ॥ ४०
प्रोवाच संहिताः पद् तु पाराशर्यस्तु कौथुमः । आसुनायणवैशाख्यौ वेदवृद्धपरायणौ ॥ ४१
प्राचीनयोगपुत्रश्च बुद्धिमांश्च पतञ्जलिः । कौथुमस्य तु भेदास्ते पाराशर्यस्य पद् स्मृताः ॥
लाङ्गलिः शालिहोत्रश्च पद्पद् प्रोवाच संहिताः ॥ ४२
भोलुकिः कामहानिश्च जैमिनिर्लोमगायिनिः । कण्डुश्च कीहलश्चैव पडेते लाङ्गलाः स्मृताः ॥
एते लाङ्गलिनः शिष्याः संहिता यैः प्रसाधिताः ॥ ४३
तनो हिरण्यनाभस्य कृतशिष्यो नृपात्मजः । सोऽकरोच्च चतुर्विंशत्संहिता द्विपदां वरः ॥
प्रोवाच चैव शिष्येभ्यो येभ्यस्तांश्च निबोधत ॥ ४४
राईश्च महवीर्यश्च पञ्चमो वाहनस्तथा । तालकः पाण्डकश्चैव कालिको राजिकस्तथा ॥
गौतमश्चाजवस्तश्च सोमराजोऽपतत्ततः ॥ ४५
पृष्ट्रः परिकृष्टश्च उल्लखलक एव च । यवीयसश्च वैशालो अङ्गुलीयश्च कौशिकः ॥ ४६
सालिमञ्जरिसत्यश्च कापीयः कानिकश्च यैः । पराशरश्च धर्मात्मा इति क्रान्तास्तुसामगाः ॥ ४७
सामगानां तु सर्वेषां श्रेष्ठौ द्वौ तु प्रकीर्तितौ । पौष्यजिश्च कृतिश्चैव संहितानां विकल्पकौ ॥ ४८
अथर्वाणं द्विधा कृत्वा सुमन्तुरददाद्विजाः । कवन्धाय गुहः कृत्स्नं स च विद्याद्यथाक्रमम् ॥ ४९
कवन्धस्तु द्विधा कृत्वा पथ्यायैकं पुनर्ददौ । द्वितीयं वेदस्पर्शाय स चतुर्वाऽकरोत्पुनः ॥ ५०
मोदो ब्रह्मवलथैव पिप्पलादस्तथैव च । शौण्कायनिश्च धर्मज्ञश्चतुर्थस्तपनः स्मृतः ॥
वेदस्पर्शस्य चत्वारः शिष्यास्त्वेते दृढव्रताः ॥ ५१
पुनश्च त्रिविधं विद्धि पथ्यानां भेदमुत्तमम् । जाजलिः कुमुदादिश्च तृतीयः शौनकः स्मृतः ॥
शौनकस्तु द्विधा कृत्वा ददावेकं तु वंभ्रवे । द्वितीयां संहितां धीमान्सैन्धवायनसंज्ञिते ॥ ५३
सैन्धवो मुञ्जकेशाय भिन्ना सा च द्विधा पुनः । नक्षत्रकल्पो वैतानस्तृतीयः संहिताविधिः ॥
चतुर्थोऽद्विरसः कल्पः शान्तिकल्पश्च पञ्चमः ॥ ५४
श्रेष्ठास्त्वथर्वणो ह्येते संहितानां विकल्पनाः । पद्शः कृत्वा मयाऽप्युक्तं पुराणमृषिसत्तमाः ॥

१ स ग घ. ड. 'यत पौष्यञ्जिनः स' । २ क. 'नाम्योदी' । ३ क. 'कौशिक्य' । ४ ख. ग घ. ड. 'लोकाक्षिः ।
५ म ग. 'औरसा । ६ ख. ग घ. ड. 'नीयि सौ' । ७ ख घ. ड. 'पाः । चैल । ८ म. घ. 'लिंगोत्रस्तु पड्वै प्रो' । ९
क. 'यिनः । क' १० क. वण्डश्च । ११ ग. घ. 'दक्षमह' । १२ ग. ड. 'जायतन्ततः । १३ ग. घ. यः पारा' । १४
ग. घ. ड. 'पौष्यजिश्च । १५ क. पुनः । १६ क. ड. 'शौवाय' । ग. 'शैकाय' । १७ ख. ड. 'यद्भवे ।

- अत्रियः सुमतिर्धीमान्काश्यपो ह्यकृतव्रणः । भारद्वाजोऽग्निवर्चाश्च वशिष्ठो मित्रयुश्च यः ॥
 सावर्णिः सौमदत्तिस्तु सुशर्मा शांशपायनः ॥ ५६
- एते शिष्या मम ब्रह्मन्पुराणेषु दृढव्रताः । त्रिभिस्त्रिस्रः कृतास्त्रिस्रः संहिताः पुनरेव हि ॥
 काश्यपः संहिताकर्ता सावर्णिः शांशपायनः । सामिका च चतुर्थी स्यात्सा चैषा पूर्वसंहिता ॥
 सर्वास्ता हि चतुष्पादाः सर्वाश्चैकार्थवाचिकाः । पाठान्तरे पृथग्भूता वेदशाखा यथा तथा ॥
 चतुःसाहस्रिकाः सर्वाः शांशपायनिकामृते ॥ ५९
- लोमहर्षणिका मूर्धास्ततः काश्यपिकाः पराः । सावर्णिकोस्तृतीयास्ता यजुर्वक्त्रार्थपण्डिताः ॥
 शांशपायनिकाश्चान्याः नोदनार्थविभूषिताः । सहस्राणि ऋचामष्टौ पद्शतानि तथैव च ॥ ६१
 एताः पञ्चदशान्याश्च दशान्या दशभिस्तथा । बालखिल्याः सहस्रैषाः ससावर्णाः प्रकीर्तिताः ॥
 अष्टौ साम सहस्राणि सामानि च चतुर्दश । आरण्यकं सहोमं च एतद्वायन्ति सामगाः ॥ ६३
 द्वादशैव सहस्राणि छन्द आध्वर्यवं स्मृतम् । यजुषां ब्राह्मणानां च तथा व्यासो व्यकल्पयत् ॥
 सग्राम्यारण्यकं तत्स्यात्समघ्नकरणं तथा । अतः परं कथानां तु पूर्वा इति विशेषणम् ॥ ६५
 ग्राम्यारण्यं समघ्नं च ऋग्ब्राह्मणयजुः स्मृतम् । तथा हारिद्रवीयाणां खिलान्युपखिलानि च ॥
 तथैव तैत्तिरीयाणां परशुद्रा इति स्मृतम् ॥ ६६
 द्वे सहस्रे शतेन्यूने वेदे वाजसनेयके । ऋग्गणः परिसंख्यातो ब्राह्मणं तु चतुर्गुणम् ॥ ६७
- अष्टौ सहस्राणि शतानि चाष्टावशीतिरन्यान्यधिकश्च पादः ॥
 एतत्प्रमाणं यजुषामृचां च सशुक्रियं साखिलयाज्ञवल्क्यम् ॥ ६८
 तथा चरणविद्याणां प्रमाणं संहितां गृणु । पद्साहस्रमृचामुक्तमृचः पद्द्विंशतिः पुनः ॥
 एतावदधिकं तेषां यजुः कामं विवेक्षयति ॥ ६९
- एकादश सहस्राणि दश चान्या दशोत्तराः । ऋचां दश सहस्राणि अशीतित्रिशतानि च ॥ ७०
 सहस्रमेकं मन्त्राणामृचामुक्तं प्रमाणतः । एतावद्भृगुविस्तारमन्यञ्चाथर्विकं बहु ॥ ७१
 ऋचामथर्वणां पञ्च सहस्राणि विनिश्चयः । सहस्रमन्यद्विज्ञेयमृपिभिर्विशतिं विना ॥ ७२
 एतदङ्गिरेसा प्रोक्तं तेषामारण्यकं पुनः । इति संख्या प्रसंख्याता शाखाभेदास्तथैव च ॥ ७३
 कर्तारथैव शाखानां भेदे हेतुस्तथैव च । सर्वमन्वन्ततरेष्वेवं शाखाभेदाः समाः स्मृताः ॥ ७४
 प्राजापत्या श्रुतिर्नित्या तद्विकल्पास्त्वमे स्मृताः । अनित्यभावाद्देवानां मन्त्रोत्पत्तिः पुनः पुनः ॥
 मन्वन्तराणां क्रियते सुराणां नामनिश्चयः । द्वापरेषु पुनर्भेदाः ध्रुवीनां परिकीर्तिताः ॥ ७६
 एवं वेदं तदा न्यस्य भगवानृषिसत्तमः । शिष्येभ्यश्च पुनर्दत्त्वा तपस्तप्तुं गतो वनम् ॥
 तस्य शिष्यप्रशिष्यैस्तु शाखाभेदास्त्वमे कृताः ॥ ७७
 अज्ञानि वेदाश्चत्वारो भीमांसा न्यायविस्तरः । धर्मशास्त्रं पुराणं च विद्यास्त्वेताथतुर्दश ॥ ७८
 आयुर्भेदो धनुर्भेदो गान्धर्वथैव ते त्रयः । अर्थशास्त्रं चतुर्थं तु विद्यास्त्वष्टादशैव तु ॥ ७९

१३ क. ग. - द. 'तिः मोन' । २ ग. घ. ह. 'ला ततः' । ३ ग. ग. घ. द. 'विता प' । ४ ग. ग. घ. 'शाखीय' । ५ द. 'नार्य वि' । ६ क. समग्रगा. ग' । ७ क. ग. यथा । ८ ग. ग. घ. द. 'दामा प्र' । ९ क. 'विपति' । १० ग. ग. द. 'तगा । ऋ' । ११ ग. घ. द. 'ति' । १२ ग. 'विदशानि' । १३ ग. घ. 'गान्धी वि' । १४ ख. ग. घ. द. 'रिता प्र' । १५ ग. घ. द. 'भेदे' । १६ क. घ. 'धुवीनां' । १७ ग. घ. 'तुर्गुणु वि' ।

(प्रजापतिवशानुर्कीर्तनम्)

ज्ञेया ब्रह्मर्षयः पूर्वतेभ्यो देवर्षयः पुनः । राजर्षयः पुनस्तेभ्य ऋषिप्रकृतयस्त्रयः ॥
तेभ्य ऋषिप्रकृतयो मुनिभिः संशितव्रतैः ॥

८०

कश्यपेषु वशिष्टेषु तथा भृग्वङ्गिरोऽत्रिषु । पञ्चस्वेतेषु जायन्ते गोत्रेषु ब्रह्मवादिनः ॥
यस्मादपन्ति ब्रह्माणं तेन ब्रह्मर्षयः स्मृताः ॥

८१

धर्मस्याथ पुलस्त्यस्य क्रतोश्च पुलहस्य च । प्रत्यूषस्य प्रभासस्य कश्यपस्य तथा पुनः ॥
देवर्षयः सुतास्तेषां नामतस्तान्निबोधत । देवर्षी धर्मपुत्रौ तु नरनारायणाबुधौ ॥

८२

८३

वालखिल्यः क्रतोः पुत्राः कर्दमः पुलहस्य तु । कुवेरश्चैव पौलस्त्यः प्रत्यूषस्याचलः स्मृतः ॥
पर्वतो नारदश्चैव कश्यपस्यात्मजाबुधौ । ऋपन्ति देवान्यस्मात्ते तस्माद्देवर्षयः स्मृताः ॥

८५

मानवे वैपये वंशे ऐहवंशे च ये नृपाः । ऐडा ऐक्ष्वाकनाभागा ज्ञेया राजर्षयस्तु ते ॥
ऋपन्ति रञ्जनाद्यस्मात्प्रजा राजर्षयस्ततः । ब्रह्मलोकप्रतिष्ठास्तु स्मृता ब्रह्मर्षयो मताः ॥

८६

८७

देवलोकप्रतिष्ठाश्च ज्ञेया देवर्षयः शुभाः । इन्द्रलोकप्रतिष्ठास्तु सर्वे राजर्षयो मताः ॥
अभिजात्या च तपसा मन्त्रव्याहरणैस्तथा । एवं ब्रह्मर्षयः प्रोक्ता दिव्या राजर्षयस्तु ये ॥

८८

८९

देवर्षयस्तथाऽन्ये च तेषां वक्ष्यामि लक्षणम् । भूतभव्यभवज्ञानं सत्याभिव्याहृतं तथा ॥
संबुद्धास्तु स्वयं ये तु संबुद्धा ये च वै स्वयम् । तपसेह प्रसिद्धा ये गर्भे यैश्च प्रनो[णो]दितम्

९०

मन्त्रव्याहारिणो ये च ऐश्वर्यात्सर्वगाश्च ये । इत्येतं ऋषिभिर्युक्ता देवद्विजनृपास्तु ये ॥
एतान्भावानधीयाना ये चैत ऋषयो मताः । सप्तैते सप्तभिश्चैव गुणैः सप्तर्षयः स्मृताः ॥

९२

९३

दीर्घायुषो मन्त्रकृत ईश्वरा दिव्यचक्षुषः । बुद्धाः प्रत्यक्षधर्माणो गोप्रभावनकाश्च ये ॥
पद्कूर्माभिरता नित्यं शीलिनो गृहमेधिनः । तुल्यैर्व्यवहरन्ति स्म अदृष्टैः कर्महेतुभिः ॥

९४

९५

अग्राम्यैर्वर्तयन्ति स्म रसैश्चैव स्वयंकृतैः । कुटुम्बिन ऋद्धिमन्तो बाह्यान्तरनिवासिनः ॥
कृतादिषु युगांरूपेषु सर्वेष्वेव पुनः पुनः । वर्णाश्रमव्यवस्थानं क्रियन्ते प्रथमं तु वै ॥

९६

९७

प्राप्ते त्रेतायुगमुखे पुनः सप्तर्षयस्त्विह । प्रवर्तयन्ति ये वर्णानाश्रमांश्चैव सर्वशः ॥
तेषामेवान्वये वीरा उत्पद्यन्ते पुनः पुनः ॥

९९

जायमाने पिता पुत्रे पुत्रः पितरि चैव हि । एवं सभेत्याविच्छेदाद्वर्तयन्त्यायुगक्षयात् ॥
अष्टाशीतिसहस्राणि प्रोक्तानि गृहमेधिनाम् ॥

९९

अर्थमगो दक्षिणा ये तु पितृर्षोणं समाश्रिताः । दाराभिहोत्रिणस्ते वै ये प्रजाहेतवः स्मृताः ॥
गृहमेधिनां च संख्येयाः श्मशानान्याश्रयन्ति ते । अष्टाशीतिसहस्राणि निहिता उत्तरायणे ॥

ये श्रूयन्ते दिवं प्राप्ता ऋषयो ह्यूर्ध्वरेतसः । मन्त्रब्राह्मणकर्तारो जायन्ते ह युगक्षये ॥
एवमावर्तमानास्ते द्वारेषु पुनः पुनः । कल्पनां भाष्यविद्यानां नानाशास्त्रकृतः क्षये ॥
+क्रियते तैर्विवरणं त्रेतादौ संयुगे प्रभुः ॥

१०३

+ इदमर्थं नास्ति क. घ पुस्तकेयोः ।

१ ख. घ 'या देवर्ष' । २ 'भ्यो ब्रह्मर्ष' । ३ ग. ड 'प्रभृत' । ४ ख. घ 'वर्षिष' । ५ घ. 'पश्चात्' । ६ घ. 'वैयवे वै' । ७ ख. ग. ट 'त चारिष्यै' । घ 'त वा ऋषि' । ८ सप्त ते । ९ ख घ. बुद्ध । १० क ग घ 'त्र प्रव' । ११ ग घ शालीना गृ । १२ ख. ग. घ. ड. अदृष्टे । १३ ख. ग घ ड 'गात्यास्तु सर्वास्तेव' । १४ 'दाद्वर्षय' । १५ क घ ड 'यान स' । १६ ग ड. 'ये । क्रियते तैर्व्यवर्तयन्ति' । भ ।

भविष्ये द्वापरे चैव द्रौणिर्द्वैपायनः पुनः । वेदव्यासो ह्यतीतेऽस्मिन्भविता सुमहातपाः ॥ १०४
 भविष्यन्ति भविष्येषु शाखाप्रणयनानि तु । तस्मै तद्ब्रह्मणा ब्रह्म तपसा प्राप्तमव्ययम् ॥ १०५
 तपसा कर्म संप्राप्तं कर्मणा हि ततो यशः । यशसा प्राप्य सत्यं हि सत्येनाप्तो हि चाव्ययः ॥
 अव्ययादमृतं शुक्रममृतात्सर्वमेव हि । ध्रुवमेकाक्षरमिदं स्वात्मन्येव व्यवस्थितम् ॥
 बृहत्त्वाद्बृहणाच्चैव तद्ब्रह्मेत्यभिधीयते ॥ १०७
 प्रणवावस्थितं भूयो भूर्भुवः स्वरिति स्मृतम् । ऋग्यजुः सामार्थर्वणिं यत्तस्मै ब्रह्मणे नमः ॥ १०८
 +जगतः प्रलयोत्पत्तौ यत्तत्कारणसंज्ञितम् । महतः परमं गुह्यं तस्मै सुब्रह्मणे नमः ॥ १०९
 अर्गोधपारमक्षय्यं जगत्संमोहनालयम् । सप्रकाशप्रवृत्तिभ्यां पुरुषार्थप्रयोजनम् ॥ ११०
 सांख्यज्ञानवतां निष्ठा गतिः सर्गदमात्मनः । यत्तदव्यक्तममृतं प्रकृतिब्रह्म शाश्वतम् ॥ १११
 प्रधानमात्मयोनिश्च गुह्यं सत्त्वं च शब्दयैते । अविभागस्तथा शुक्रमक्षरं बहुवाचकम् ॥
 परमब्रह्मणे तस्मै नित्यमेव नमो नमः ॥ ११२
 कृते पुनः क्रिया नास्ति कुत एवाकृतक्रिया । सकृदेव कृतं सर्वं यद्वै लोके कृताकृतम् ॥ ११३
 श्रोतव्यं वै श्रुतं वाऽपि तथैवासाधुसाधुनाम् । ज्ञातव्यं चाथ मन्तव्यं स्पृष्टव्यं भोज्यमेव च ॥
 द्रष्टव्यं चाथ श्रोतव्यं ज्ञातव्यं वाऽथ किञ्चन ॥ ११४
 दर्शितं यदनेनैव ज्ञानं तद्वै सुरर्षिणाम् । यद्वै दर्शितवानेष कस्तदन्वेष्टुमर्हति ॥
 सर्वाणि सर्वांसर्वाश्च भगवानेव सोऽब्रवीत् ॥ ११५
 यदा यत्क्रियते येन तदा तत्सोऽभिमन्यते । *येनेदं क्रियते पूर्वं तदन्येन विभावितम् ॥
 यदा तु क्रियते किञ्चित्केन चिद्द्वैज्यं क्वचित् । तेनैव तत्कृतं पूर्वं कर्तृणां प्रतिभाति वै ॥ ११७
 विरक्तं चातिरिक्तं च ज्ञानाज्ञाने भियाभिये । धर्माधर्मौ सुखं दुःखं मृत्युश्चामृतमेव च ॥
 ऊर्ध्वं तिर्यग्धोभागस्तस्यैवाष्टकारणम् ॥ ११८
 स्यायंभुवोऽथ ज्येष्ठस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । प्रत्येकैविद्यं भवति त्रेतास्विह पुनः पुनः ॥ ११९
 व्यस्यते लोकविद्यं तद्द्वापरेषु पुनः पुनः । ब्रह्मा चैतदुवाचाऽऽदौ तस्मिन्वैवम्बतेऽन्तरे ॥ १२०
 आवर्तमाना ऋषयो युगाख्यासु पुनः पुनः । कुर्वन्नि संहिता ह्येते जायमानाः परस्परम् ॥
 अष्टाशीतिसहस्राणि श्रुतर्षीणां स्मृतानि वै । ता एव संहिता ह्येत आवर्तन्ते पुनः पुनः ॥ १२२
 श्रिता दक्षिणपन्थानं ये श्मशानानि भेजिरे । युगे युगे तु ताः शाखर व्यस्यन्ते तैः पुनः पुनः
 द्वापरेऽपिह सर्वेषु संहितैश्च श्रुतर्षिभिः । तेषां गोत्रेऽपिमाः शाखा भवन्तीह पुनः पुनः ॥
 ताः शाखास्तत्र कर्तारो भवन्तीह युगक्षयात् ॥ १२४

+ नास्तय श्लोक एत. घ. पुस्तकयो. । * इदमर्थस्थाने मयेदं क्रियते पूर्वं नतदन्वेन भाषितमात् एत. घ. द. पुस्तकेषु ।

१ ग. घ. द. व्यासो ह्य । २ द. तपसा कर्मणा प्राप्त कर्मणा वाऽपि तेजसा । पुनश्च तेजसा सत्य मत्वेनाम्भोभिः रचयम् । प्रस प्रणमून शुक्र ब्रह्मवातामुच्यते । ३ घ. 'र्षिणा प्राप्त कर्मणा वाऽपि तपसा । पुनश्च तेजसा सत्य सत्येनाम्भो भिनव्ययम् । तपसा कर्मणा प्राप्त कर्मणा वाऽपि तेजसा । पुनश्च तेजसा सत्य सत्येनाम्भो भिनव्ययम् । ४ घ. 'धर्मरूपिणे प्र' । ५ र. घ. 'गापार' । ६ र. 'गतिग म' । ७ घ. द्वापरे । ८ घ. 'द्वैव शाखा' । ९ 'प्रष्टव्य' । १० ग. घ. द. प्राप्य । ११ घ. द. 'श्रिता । दक्षिण' । १२ र. घ. द. गोत्रे । १३ घ. भेजिरे । १४ र. घ. 'तिरक्त' । १५ ग. 'कर्मणः' । १६ र. 'कृता' । १७ ग. घ. 'प्राप्त' ।

(प्रजापतिवशानुकीर्तनम्)

एवमेव तु विज्ञेयं व्यतीतानागतेष्विह । मन्वन्तरेषु सर्वेषु शाखाप्रणयनानि वै ॥ १२५
 अतीतेषु अतीतानि वर्तन्ते सांप्रतेषु च । भविष्याणि च यानि स्युर्वर्ण्यन्तेऽनागतेष्वपि ॥
 पूर्वेण पश्चिमं ज्ञेयं वर्तमानेन चोभयम् । एतेन क्रमयोगेन(ण)मन्वन्तरविनिश्चयः ॥ १२७
 एवं देवाश्च पितर ऋषयो मनवश्च ये । मन्त्रैः सहोर्ध्वं गच्छति ह्यावर्तन्ते च तैः सह ॥ १२८
 जनलोकात्सुराः सर्वे पशुकल्पात्पुनः पुनः । पर्याप्तकाले संप्राप्ते संभूता नैव[ध]नस्य तु ॥ १२९
 अवश्यं भाविनाऽर्थेन संबध्यन्ते तदा तु ते । ततस्ते दोषवज्जन्म पश्यन्ते रागपूर्वकम् ॥ १३०
 निवर्तते तदा वृतिस्तेषामादोषदर्शनात् । एवं देवयुगानीह दश कृत्वा निवर्तते ॥ १३१
 जनलोकात्तपोलोकं गच्छन्तीहानिवर्तनम् । एवं देवयुगानीह व्यतीतानि सहस्रशः ॥
 निधनं ब्रह्मलोके वै गतानि मुनिभिः सह ॥ १३२
 न शक्यमानुपूर्वेण तेषां वक्तुं सविस्तरान् । अनादित्वाच्च कालस्य असंख्यानाच्च सर्वशः ॥
 मन्वन्तराण्यतीतानि यानि कल्पैः पुरा सह । पितृभिर्मुनिभिर्देवैः सार्धं सप्तर्षिभिश्च वै ॥
 कालेन प्रतिस्मृष्टानां युगानां च निवर्तनम् ॥ १३४
 एतेन क्रमयोगेन(ण)कल्पमन्वन्तराणि तु । सप्रजानि व्यतीतानि शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १३५
 मन्वन्तरान्ते संहारः संहारान्ते च संभवः । देवतानामृषीणां च मनोः पितृगणस्य च ॥ १३६
 न शक्यमानुपूर्वेण वक्तुं वर्षशतैरपि । विस्तरस्तु निसर्गस्य संहारस्य च सर्वशः ॥
 मन्वन्तरस्य संख्या तु मानुषेण निबोधत ॥ १३७
 देवतानामृषीणां च संख्यानार्थविशारदैः । त्रिंशत्कोट्यस्तु संपूर्णाः संख्याताः संख्यया द्विजैः
 सप्तपष्टिस्तथाऽन्यानि नियुतानि च संख्यया । विंशतिश्च सहस्राणि कालोऽयं सांधिकाद्विना ॥
 मन्वन्तरस्य संख्यैषा मानुषेण प्रकीर्तिता । वत्सरेणैव दिव्येन प्रवक्ष्याम्यन्तरं मनोः ॥ १४०
 अष्टौ शतसहस्राणि दिव्यया संख्यया स्मृतर्ध्व । द्विपञ्चाशत्तथाऽन्यानि सहस्राण्यविकानि तु ॥
 चतुर्दशगुणो ह्येष काल आभूतसंभ्रवः । पूर्णं युगसहस्रं स्यात्तदहर्ब्रह्मणः स्मृतम् ॥ १४२
 तत्र सर्वाणि भूतानि दग्धान्यादित्यरश्मिभिः । ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा सह देवर्षिदानवैः ॥
 प्रविशन्ति सुरश्रेष्ठं देवदेवं महेश्वरम् ॥ १४३
 स स्रष्टा सर्वभूतानि कल्पादिषु पुनः पुनः । इत्येष स्थितिकालो वै मनोर्देवर्षिभिः सह ॥ १४४
 सर्वमन्वन्तराणां वै प्रतिसंधि निबोधत । युगाख्या या समुद्दिष्टा प्रागेवास्मिन्मर्षाऽनघाः ॥
 कृतत्रेतादिसंयुक्तं चतुर्युगमिति स्मृतम् । तदेकसप्ततिगुणं परिवृत्तं तु साधिकम् ॥
 मनोरेतमधीकारं प्रोवाच भगवान्प्रभुः ॥ १४६
 एवं मन्वन्तराणां तु सर्वेषामेव लक्षणम् । अतीतानागतानां वै वर्तमानेन कीर्तितम् ॥ १४७
 इत्येष कीर्तितः सर्गो मनोः स्वायंभुवस्य ह । प्रतिसंधि तु वक्ष्यामि तस्य चापरस्य तु ॥
 मन्वन्तरं यथा पूर्वमृषिभिर्देवतैः सह । अवश्यं भाविनाऽर्थेन यथा तद्वै निवर्तते ॥ १४९

१ 'च. 'तेष्विह । पूर् १२ स. ग घ ड. 'यांसना' । ३ स. घ. 'नैधन' । ४ स. घ. ट. 'वश्यमा' । ५
 स. घ. 'श्यन्तो राजपु' । ६ स. घ. 'रात् । अ' । ७ क. 'य सोऽधिक निग । घ ड 'य स' । ८ स. घ.
 घ. ड. 'म' । ९ 'त' । १० 'वा तत्र । ट. ११ घ. 'निग । ग' । १२ क.

(पृथिवीदोहनम्)

मन्वन्तरेष्वतीतेषु भविष्याणां तु साधनम् । एवमत्यन्तविच्छिन्नं भवत्याभृतसंस्तुवात् ॥	१७६
मन्वन्तराणां परिवर्तनानि एकान्ततस्तानि महर्गतानि ॥	
महर्जनं चैव जनं तपश्च एकान्तगानि स्म भवन्ति सत्ये ॥	१७७
तस्माद्भिनां तत्र तु दर्शनेन नानान्वदृष्टेन च प्रत्ययेन ॥	
सत्ये स्थितानीह तदा तु तानि प्राप्ते विकारे प्रतिसर्गकाले ॥	१७८
मन्वन्तराणां परिवर्तनानि मुञ्चन्ति सत्यं तु ततोऽपरान्ते ॥	
ततोऽभियोगाद्द्विपमप्रमाणं विशन्ति नारायणमेव देयम् ॥	१७९
मन्वन्तराणां परिवर्तनेषु चिरमवृत्तेषु विधिस्वभावात् ॥	
क्षणं रसं तिष्ठति जीवलोकः क्षयोदयाभ्यां परिवन्दमानः ॥	१८०
इत्युत्तगणैश्चमृषिस्तुतानां धर्मात्मनां दिव्यदृशां मनूनाम् ॥	
वायुप्रणीतान्युपलभ्य दृश्यं दिव्यौजसा व्याससमामयोगैः ॥	१८१
सर्वाणि राजर्षिसुरर्षिप्रन्ति ब्रह्मर्षिदेवोरभवन्ति चैव ॥	
सुरेशमर्षिर्षितृप्रजेशैर्गुक्तानि सम्यक्परिवर्तनानि ॥	१८२
उदारवंशाभिजनपुत्रीनां प्रकृष्टमेधाभिसमेधितानां ॥	
कीर्त्तिद्युतिख्यातिभिरन्वितानां पुण्यं हि विख्यापनमीश्वराणाम् ॥	१८३
स्वर्गीयमेतत्परमं पवित्रं पुत्रीयमेतच्च परं रहस्यम् ॥	
जप्यं महत्पर्यसु चैतदुत्तमं दुःस्वप्नशान्तिः परमायुषेयम् ॥	१८४
प्रजेशदेवर्षिपनुप्रदाना पुण्यप्रसूतिं प्रथितामजस्य ॥	
ममापि विख्यापनसंघमाय सिद्धिं जुषध्वं सुमहेशतत्त्वम् ॥	१८५
इत्येतदन्तरं प्रोक्तं मनोः स्वायंभुवस्य तु । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च भूयः किं वैर्णयान्यहम् ॥ १८६	१८६

इति धामदापुराणे वायुप्रं स्ते प्रजापतिवशानुकीर्तन नामैकपद्याध्यायः ॥ ६१ ॥

आदितः श्लोकाणां सम्पत्त्यङ्काः—६०८६

भय द्विपद्याध्याय ।

पृथिवीदोहनम् ।

शांशपायन उवाच—

तमं मन्वन्तराणां तु ज्ञातुमिच्छामि तत्परतः । देवतानां च सर्वेषां ये च यस्यान्तरे मनोः ॥ १

सुत उवाच—

मन्वन्तराणि यानि स्युर्मतीतानागतानि ह । समामाद्विस्तराच्चैव सुततो वै निबोधनं ॥ २

स्वायंभुरो मनुः पूर्वं मनुः स्वामोचिपस्पर्गा । आत्तमन्नाममश्रैव नया रवतचाक्षुषो ॥ ३

पश्येन् मनसोऽनीता बहूपान्यष्टारनागतान् ॥

सावर्णाः पञ्चरौच्यश्च भौत्यो वैवस्वतस्तथा । वक्ष्याम्येतान्पुरस्तात्तु मनोवैवस्वतस्य ह ॥ १४
मनवः पञ्च येऽतीता मानवांस्तान्निबोधत । मन्वन्तरं मया चोक्तं क्रान्तं स्वायंभुवस्य ह ॥ १५
अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि मनोः स्वारोचिपस्य च । मजासर्गं समासेन द्वितीयस्य महात्मनः ॥ १६
*आसन्मै तुपिता देवा मनुस्वारोचिपेन्तरे । पारावताश्च विद्वांसो द्वावेव तु गणौ स्मृतौ ॥ १७
तुपितायां समुत्पन्नाः क्रतोः पुत्राः स्वरोचिपैः । पारावताश्च शिष्टाश्च द्वादशा तौ गणौ स्मृतौ ॥
छन्दजाश्च चतुर्विंशद्वंवास्ते वै तदा स्मृतौ ॥ १८
धैवस्य शोऽथ वामान्यो गांया देवायनस्तथा । अजश्च भगवान्देवो दुरोणश्च महाबलः ॥ १९
आपश्चापि महाव हुर्महौजाश्चापि वीर्यवान् । चिकित्वाग्निभृतो यश्च अंशो यश्चैव पठ्यते ॥
*अजश्च द्वादशस्तेषां तुपिताः परिकीर्तिताः । इत्येते क्रतुपुत्रास्तु तदाऽऽसन्सोमपायिनः ॥ २१
प्रचेताश्चैव यो देवो विश्वदेवास्त्रयैव च । समञ्जो विभ्रुतो यश्च अजिह्मश्चारिमर्दनः ॥ २२
अजिह्मानमहीयानो विद्यावन्तौ तथैव च । अजोपौ च महाभागी यत्रीयश्च महाबलः ॥ २३
होता यज्या च इत्येते पराक्रान्ताः परावताः । इत्येता देवता ह्यासन्मनुस्वारोचिपेऽन्तरे ॥ २४
सोमपास्तु तदा हेताश्चतुर्विंशतिदेवताः । तेषामिन्द्रस्तदा ह्यासीद्वैधश्च लोकविश्रुतः ॥ २५
ऊर्जो वसिष्ठपुत्रस्तु स्तम्भः काश्यप एव च । भार्गवश्च तदा द्रोणो ऋषभोऽङ्गिरसस्तथा ॥ २६
[+ पौलस्त्यश्चैव दत्तात्रिरात्रेयो निश्चलस्तथा । पौलहस्य च धावास्तु एते सप्तर्षयः स्मृताः] २७
चैत्रः कविरुतश्चैव कृतान्तो विभ्रुतो रविः । बृहद्बुधो नवश्चैव शुभाश्चैते नव स्मृताः ॥ २८
मनोः स्वारोचिपस्येते पुत्रा वंशकराः स्मृताः । पुराणे परिसंख्याता द्वितीयं चैतदन्तरम् ॥ २९
सप्तर्षयो मनुर्देवाः पितरश्च चतुष्टयम् । मूलं मन्वन्तरस्येते तेषां चैवान्तरे प्रजाः ॥ ३०
ऋषीणां देवतः पुत्राः पितरो देवसुनवः । ऋषयो देवपुत्राश्च इति शास्त्रविनिश्चयः ॥ ३१
मनोः क्षत्रं विशश्चैव सप्तर्षिभ्यो द्विजातयः । एतन्मन्वन्तरं प्रोक्तं समासान्न तु विस्तरात् ॥ ३२
स्वायंभुवेन विस्तारो ज्ञेयः स्वरोचिपस्य तु । न शक्यो विस्तरस्तस्य वक्तुं वर्षशतैरपि ॥
पुनरुक्तबहुत्वात्तु प्रजानां वै कुले कुले ॥ ३३
तृतीयस्त्वथ पर्यायं औत्तमस्यान्तरे मनोः । पञ्चै देवगणाः प्रोक्तास्तान्वक्ष्यामि निबोधत ॥ ३४
सुधामानश्च देवाश्च ये चान्ये वंशवर्तिनः । मर्दनाः शिवाः सत्या गणा द्वादश वै स्मृताः ॥
सत्यो धृतिर्दमो दान्तः क्षमः क्षामो धृतिः शोचः । ईपोर्जाश्च तथा ज्येष्ठो वपुष्मांश्चैव द्वादश ॥
इत्येते नामभिः क्रान्ताः सुधामानस्तु द्वादश ॥ ३५
सहस्रधारो विश्वात्मा शोमतारो वृद्धसुः । विश्वया विश्वकर्मा च मनस्वन्तो विराड्यंशाः ॥
ज्योतिश्चैव विभाव्यश्च कीर्तिमन्वंशकारिणः । अन्यानाराधितो देवो वसुधिष्णो विवस्वसुः ॥

* इदमर्थं नास्ति घ पुस्तके । * इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । + धनुश्चिह्नान्तर्गतमन्यो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. ट. पुनस्तास्तु म । २ ग. ड. चोदका । ३ ख. ग. ड. मनोः स्वा । ४ ख. ग. ड. 'रे । परा । ५ ख. घ. 'षः । परा । ६ ख. घ. 'ताः । वैधस्य । ७ ख. पदमा । ग. घ. ड. पदका । ८ घ. तथा । ९ ड. 'विकृत । १० ख. घ. विभ्रुतो । ११ क. 'व सुताश्चै । १२ ख. 'नेपु परिस्था । १३ ग. घ. ड. शक्य । १४ ख. 'य उत्त । १५ क. 'व चैव । १६ ख. घ. 'तिर्मदो दा । १७ ख. स्मृतिः । १८ ख. घ. शतधारो । १९ ग. घ. ड. 'व्यश. २० ज्यो । २० ख. घ. 'धिते देवे व । २१ ख. ड. 'धिरो वि ।

(पृथिवीदोहनम्)

दिनक्रतुः सुधर्मा च धृतवर्मा यशस्विनः । केतुमांश्चैव इत्येते कीर्तिनास्तु प्रमर्दनाः ॥	२८
इंस्वरोऽहिदा चैव मनर्दनयशस्करौ । सुदानो वसुदानश्च सुपञ्जमविपात्रुभौ ॥	२९
यसु बाहयतिश्चैव सुवित्तसुनयस्तथा । शिवा ह्येते तु विज्ञेया यज्ञिया द्वादशापरौः ॥	३०
संत्वानामपि नामानि निबोधत यथामतम् । दिवंपतिर्वाक्पतिश्चैव विश्वः शंभुस्तथैव च ॥	३१
स्वमृहीकोऽधिपश्चैव वचोधा मुह्यसर्वशः । वासवश्च रुदाश्वश्च क्षेमानन्दौ तथैव च ॥	३२
सत्या ह्येते परिक्रान्ता यज्ञिया द्वादशापराः । इत्येता देवता ह्यामन्त्रोत्तमस्यान्तरे मनोः ॥	३३
भजश्च परशुश्चैव दिव्यो दिव्यौषधिर्नयः । देवानुजभाप्रतिभो महोत्साहौशिजस्तथा ॥	३४
विनीतश्च सुकेतुश्च सुमिश्रः सुबलः शुचिः । औत्तमस्य मनोः पुत्रास्त्रयोदश मर्हात्मनः ॥	
एते क्षत्रप्रणेतारस्त्वृतीयं चैतदन्तरम् ॥	
औत्तमो परिसंख्यातः सर्गः स्वरोचिषेण तु । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च तामसांस्तान्निबोधत ॥	
चतुर्थे त्वथ पर्याये तामसस्यान्तरे मनोः । [सत्योः स्वरूपाः सुत्रियो हरयश्चतुरो गणाः ॥३७	
पुलस्त्यपुत्रस्य सुतास्तामसस्यान्तरे मनोः] । गणस्तु तेषां देवानामेकैकः पञ्चविंशकः ॥	३८
इन्द्रियाणां शतं यदि मुनयः प्रतिजानते । सत्यप्रागास्तु शीर्ष्यण्यास्तमश्चैवाष्टमस्तथा ॥	
इन्द्रियाणि तदा देवां मनोस्तस्यान्तरे स्मृताः ॥	३९
तेषां च प्रभुदेवानां शिविरिन्द्रः प्रतापवान् । सप्तर्षयोऽन्तरे चैव तान्निबोधत सत्तमाः ॥	४०
काव्यो हर्षस्तथा चैव कांश्यपः पृथुरेव च । आत्रेयश्चाग्निरित्येव ज्योतिर्धामा च भार्गवः ॥	४१
पौलहो वनपीठश्च गोत्रवासिष्ठ एव च । चैत्रस्तथाऽपि पौलस्त्य ऋषयस्तामसेऽन्तरे ॥	४२
जनुर्घण्टस्तथा शान्तिर्नरः ख्यातिर्भयस्तथा । मियभृत्यो ह्यवसिश्च पृष्ठलोढो दृढोद्यतः ॥	
ऋतश्च ऋतबन्धुश्च तामसस्य मनोः सुताः ॥	४३
पञ्चमे त्वथ पर्याये मनोश्चारिष्णवेऽन्तरे । गणास्तु सुमपारुगता देवतानां निबोधत ॥	४४
अमृतात्प्राभूतरजोविक्रुण्ठाः ससुमेधसः । चरिष्णोस्तु शुभाः पुत्रा वसिष्ठस्य प्रजापतेः ॥	
चतुर्दश च चत्वारो गणास्तेषां तु भास्वराः ॥	४५
स्वैभविप्रोऽग्निभासश्च मत्येतिष्ठामृतस्तथा । सुमतिर्वाविरावश्च वाचिनोदःस्रवास्तथा ॥	४६
भैविराशी च वादश्च माशश्चेति चतुर्दश । अमृताभाः स्मृता ह्येते देवाश्चारिष्णवेऽन्तरे ॥	४७
मतिश्च सुमतिश्चैव ऋतसत्यौ तथैव च । आष्टतिर्विष्टतिर्धैव मदी विनय एव च ॥	४८

* धनुश्चिदान्तर्गतमन्यो ल. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ग. घ. द. 'स्विजाः । के' । २ स. द. प्रतर्दनाः । य इदर्शनाः । ३ क. 'भो । जन्तुवा' । ४ ल. ग. घ. द. 'समुने' । ५ ग. 'राः । पश्चाना' । ६ क. ल. सत्याना' । ७ ल. ग. ग. द. 'शः । राश्रश्चैव स' । ८ घ. 'हाबलाः । ए । ९. ग. द. 'त्याः सुसाराः सुरिहा ह' । १० घ. द. कश्यपः । ११ क. ल. ग. 'तिधा' । १२ ग. द. 'र्गवाः । पी' । १३ क. गोत्रे वा' । १४ ल. च । चित्र' । १५ ल. 'रे । अनु घण्टुस्त' । घ. 'रे । अनुर्घण्ट' । १६ ग. द. 'घण्टस्त' । १७ घ. द. 'लोढेपुपुत्' । इतश्च कृत' । १८ ल. घ. द. 'स्तु ये स' । १९ ल. ग. घ. 'तामो भूतरजा विक्रुण्ठाः स' । २० क. स्वत्रिभि' । २१ ग. घ. 'श्च सत्यति' । २२ ल. द. 'नोदश्रवा' । २३ ल. घ. द. मतिरामो च । २४ ल. घ. द. 'श्च इतश्चे' । ग. 'श्च शतश्चेति' । २५ ल. ग. घ. द. च । अर्क' ।

- जेता जिष्णुः सहस्रैव द्युतिर्माञ्जवसस्तथा । उत्पेतानीह नामानि आभूतरजसां विदुः ॥ ४२
- वृषभेत्ता जयो भीमः शुचिर्दान्तो यशो दमः । नाथो विद्वानजेयश्च कृशो गौरो ध्रुवस्तथा ॥
- कीर्तितास्तु विकुण्ठा वै सुमेधास्तु निबोधत ॥ ५०
- मेधा मेधातिथिश्चैव सत्यमेधास्तथैव च । पृश्निमेधाल्पमेधाश्च भूयोमेधादयः प्रभुः ॥ ५१
- दीप्तिमेधा यज्ञोमेधा स्थिरमेधास्तथैव च । सर्वमेधाश्चमेधाश्च प्रतिमेधाश्च यः स्मृतः ॥
- मेधावान्मेधहर्ता च कीर्तितास्तु सुमेधसः ॥ ५२
- विभुरिन्द्रस्तदा तेषामासीद्विक्रान्तपौरुषः । पौलस्त्यो वेदवाहुश्च यजुर्नामा च काश्यपः ॥ ५३
- हिरण्यरोमाङ्गिरसौ वेदश्रीश्चैव भार्गवः । ऊर्ध्वबाहुश्च वासिष्ठः पर्जन्यः पौलहस्तथा ॥
- सत्यनेत्रस्तथाऽऽत्रेया ऋषयो रैवतान्तरे ॥ ५४
- महापुराणसंभाव्यः प्रत्यङ्गपरहा शुचिः । बलबन्धुर्निरामित्रः केतुभृद्गो दृढव्रतः ॥
- चरिष्णवस्य पुत्रास्ते पञ्चमं चैतदन्तरम् ॥ ५५
- स्वारोचिपोत्तमश्चैव तामसो रैवतस्तथा । प्रियव्रतान्वया ह्येते चन्वारो मनवस्तथा
- पष्टे खल्वथ पर्याये देवा ये चाक्षुषेऽन्तरे । आद्याः प्रसूता भाव्याश्च पृथुकाश्च दिवौकराः ॥
- महानुभवा लेखाश्च पञ्च देवगणाः स्मृताः ॥ ५७
- दिवौकसः सर्ग एव प्रोच्यते मातृनामभिः । अत्रेः पुत्रस्य नप्तार आरण्यस्य प्रजापतेः ॥
- गणश्च तेषां देवानामेकैको ह्यष्टकः स्मृतः ॥ ५८
- अन्तरीक्षो वसुहयो ह्यतिथिश्च प्रियव्रतः । श्रोता मन्ता सुमन्ता च आद्या ह्येते प्रकीर्तिताः ॥ ५९
- इपेनभद्रस्तथा पश्यः पथ्यनेत्रो महायशाः । सुमनाश्च सुवेताश्च रेवतः सुमचेतसः ॥
- द्युतिश्चैव महासत्त्वः प्रसूत्याः परिकीर्तिताः ॥ ६०
- विजयः सुजयश्चैव मनोद्यानौ तथैव च । सुमतिः सुपरिश्चैव विज्ञातोऽर्थपतिश्च यैः ॥
- भाव्या ह्येते स्मृता देवाः पृथुकास्तु निबोधत ॥ ६१
- अजिष्टः शाक्यनो देवो वानपृष्ठस्तथैव च । शांकरः सत्यधृष्णश्च विष्णुश्च निजयस्तथा ॥
- अजितश्च महाभागः पृथुकास्ते दिवौकसः ॥ ६२
- लेखास्तथा प्रवक्ष्यामि ध्रुवतो मे निबोधत । मनोजवः प्रघासस्तु प्रचेतास्तु महायशोः ॥ ६३
- यातो ध्रुवक्षिनिश्चैव अद्भुतश्चैव वीर्यवान् । अवनो बृहस्पतिश्चैव लेखाः संपरिकीर्तिताः ॥ ६४
- मनोजयो महावीर्यस्तेषामिन्द्रस्तदाऽभवत् । उन्नतो भार्गवश्चैव दयिष्मानङ्गिरः सुतः ॥ ६५
- सुभार्गी काश्यपश्चैव वसिष्ठो विरजस्तथा । अतिमानश्च पौलस्त्यः सहिष्णुः पौलहस्तथा ॥
- मथुरानेय उत्पेते सप्त वै चाक्षुषेन्तरे ॥ ६६
- ऊरुः पूरुः शतघुन्नस्तपस्वी सत्यवाकृतिः । अग्निष्णुदतिरात्रश्च सद्युन्नश्चेति ते नव ॥ ६७

१ ग. घ. विष्णुः । २ क. 'मानसव' । ३ ख ग. द. 'वृशगौ' । घ. 'वृशगौ' । च. घ. कश्यप. । ५ क. ग. ह. 'रिसो वे' । ६ घ. 'निभः' । ७ ग. द. 'भावी ले' । ८ ग. 'ते नाममातृभिः' । ९ ग. 'पर्यने' । १० ख. ग. 'सुवेता' । ११ क. ह. 'सूताः प' । १२ ग. घ. द. 'मनस्योनी' । १३ ख. ग. घ. य. 'भया ह्ये' । १४ ७. य. 'शाक्यः मनपृष्ण' । १५ ख. घ. 'सा । ध्रुवो ध्रु' । १६ ग. घ. द. 'मा वदसप' । १७ ख. ग. घ. द. 'भनिमा' ।

(पृथिवीदोहनम्)

अभिमन्युश्च दशमो नाहलेया मनोः सुताः । चाक्षुपस्य सुता ह्येते पष्टं चैव तदन्तरम् ॥ ६८
वैवस्वतेन संख्यातस्तस्य सर्गो महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च कथितं वै मया द्विजाः ॥

ऋषय ऊचुः—

चाक्षुपस्य तु दायादः संभूतः कश्यपान्वये । तस्यान्ववाये येऽप्यन्ये तन्नो ब्रूहि यथातेधम् ॥ ७०

सूत उवाच—

चाक्षुपस्य निसर्गं तु समासाच्छ्रोतुमर्हथ । तस्यान्ववाये संभूतः पृथुर्वैन्यः प्रतापवान् ॥ ७१

प्रजानां पतयश्चान्ये दक्षः प्राचेतसस्तथा । उत्तानपादं जग्राह पुत्रमग्निः प्रजापतिः ॥ ७२

दक्षकस्य तु पुत्रोऽस्य राजा ह्यासीत्प्रजापतेः । स्वायंभुवेन मनुना दत्तोऽत्रेः कारणं प्रति ॥ ७३

मन्वन्तरमथाऽऽसाद्य भविष्यं चाक्षुपस्य ह । पष्टं तदनुवक्ष्यामि उपोद्घातेन वै द्विजाः ॥ ७४

उत्तानपादाच्चतुरा सृष्टता वित्तभाविनी । ऋधर्मस्य कन्या धर्मज्ञा सृष्टता नाम विश्रुता ॥ ७५

उत्पन्ना चाधिधर्मेण ध्रुवस्य जननी शुभा । धर्मस्य पत्न्यां लक्ष्यां वै उत्पन्ना सा शुचिस्मिता ॥

ध्रुवं च कीर्तिमन्तं च अघस्पन्तं वसुं तथा । उत्तानपादोऽजनयत्कन्ये द्वे च शुचिस्मिते ॥

मनस्विनीं सरां चैव तयोः पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥

ध्रुवो वर्षसहस्राणि दश दिव्योनि वीर्यवान् । तपस्तेपे निराहारः प्रार्थयन्त्रिपुलं यशः ॥ ७७

त्रेतायुगे तु प्रथमे पौत्रः स्वायंभुवस्य सः । आत्मानं धारयन्योगात्प्रार्थयन्सुमहद्यगः ॥ ७८

तस्मै ब्रह्मा ददौ प्रीतिं ज्योतिषां स्थानमुत्तमम् । आभूतसंपुत्रं हृद्यमस्तोदयविवर्जितम् ॥ ७९

तस्यातिमात्रामृद्धिं च महिमानं निरीक्ष्य ह । दैत्यासुराणामाचार्यः श्लोकमप्युगता जगौ ॥ ८०

अहोऽस्य तपसो वीर्यमहो श्रुतमहो हुतम् । स्थिताः सप्तर्षयः कृत्वा यद्रेणमुपरि ध्रुवम् ॥

ध्रुवे दिवं समासक्तमीश्वरः स दिवस्पतिः ॥

ध्रुवात्पुष्टिं चै भव्यं च भूमिः सा सुपुत्रे नृपौ । स्वां छायामाह वै पुष्टिर्भव नारी तु तां विभुः ॥

सत्याभिव्याहृते तस्य सद्यः स्त्री साऽभवत्तदा । दिव्यमंहननाच्छाया दिव्याभरणभूषिता ॥ ८३

छायायां पुष्टिराधत्त पञ्च पुत्रानकल्पपान । प्राचीनगर्भं तृर्षकं वृकं च वृकलं धृतिम् ॥ ८४

पत्नी प्राचीनगर्भस्य सुवर्चा सुपुत्रे नृपम् । नान्नोदारधियं पुत्रमिन्द्रो यः पूर्वजन्मनि ॥ ८५

संवत्सरमहस्रान्ते सकृदाहारमाहरत् । एवं मन्वन्तरं युक्तमिन्द्रत्वं प्राप्तवान्विभुः ॥ ८६

उदारधेः सुतं भद्राऽजनयत्सा दिवंजयम् । रिपुं रिपुंजयं जज्ञे वराज्ञी सा दिवंजयात् ॥ ८७

रिपोराधत्त वृहती चाक्षुपं सर्वतेजसम् । + तस्य पुत्रो मनुर्विद्वान्ब्रह्मक्षत्रप्रवर्तकः ॥ ८८

व्यजीजनत्पुष्करिण्यां वारुण्यां चाक्षुपं मनुम् । प्रजापतेरात्मजायामरण्यस्य महात्मनः ॥ ८९

+ चाक्षुपं नाम विख्यातं मनुं धर्मार्थकोविदम् । मनोरजायन्त दर्शं लहृलायां शुभाः सुताः ॥

कन्यायां वै महाभाग वैराजस्य प्रजापतेः ॥

९०

* इदमर्थं नास्ति क पुस्तके । + इदमर्थं नास्ति क पुस्तके । † इदमर्थं नास्ति क पुस्तके ।

१ घ. ह. नाह्वले । २ ग. तथा । सु । ३ ख. ग. घ दत्तकं । ४ ख. ग. घ. ह. तुरः सृष्टताऽधत्तभामिनी ।
५ ग. घ. ह. ते । स्वरा मनस्वती चै । ६ ख. ग. घ. ह. ते । ७ ख. घ. च धान्यं च मृमिस्तौ सु । ग. ह. च
धान्यं च मृमिस्तौ सु । ८ ख. घ. धर्मं वृ । ९ ख. घ. वृषभं धृ । १० ख. ग. घ. ह. जयम् । रि । ११ ख. ग.
घ. ह. रिणीशरणी च । १२ क. चाक्षुपो । १३ ख. घ. ह. पतेः सुताया वै वीरणस्य । १४ ख. घ. ह. श

ऊरुः पुरुः शतघुन्नस्तपस्वी सत्यत्रांकाविः । अग्निष्टुदतिरात्रश्च सुघुन्नश्चेति ते नव ॥	
अभिमन्युश्च दशमो नद्वलायां मनोः सुताः ॥	११
ऊगोरजनयत्पुत्रान्पहाग्नेयी महाप्रभां । अङ्गं सुमनसं स्वार्तिं क्रतुर्मेद्भिरसं शिवम् ॥	१२
अद्गात्सुनीथाऽपत्यं वै वेनमेकं व्यजायत । अपचारेण वेनस्य प्रकोपः सुपहानभूत् ॥	१३
प्रजार्थमृषयस्तस्य ममन्थुर्दक्षिणं करम् । वेनस्य पाणौ मथिते संबभूव महोद्भृत् ॥	
*वैन्यो नाम महीपालो यः पृथुः परिकीर्तितः ॥	१४
स धन्वी कवची जातस्तेजसा प्रज्वलन्निव । पृथुर्वैन्यः सर्वलोकान्तरस्य क्षत्रपूर्वजः ॥	१४
राजसूयाभिषिक्तानामार्घ्यः स वसुधाधिपः । तस्य स्तवार्थमुत्पन्नौ निपुणौ सूतमागधौ ॥	१५
तेनेयं गौर्महाराज्ञा दुग्धा सस्यानि धीमता । प्रजानां वृत्तिकामानां देवैर्ऋषिगणैः सह ॥	१६
पितृभिर्दानवैश्चैव गन्धर्वैरप्सरोगणैः । सैर्वैः पुण्यजनेश्चैव वीरुद्भिः पर्वतैस्तथा ॥	१७
तेषु तेषु तु पात्रेषु दुह्यमाना वसुंधरा । प्रादाद्यथेप्सितं क्षीरं तेन लोकांस्त्वधारयत् ॥	१८

ऋषय ऊचुः—

विस्मरेण पृथोर्जन्म कीर्तयस्व महामते । यथा महात्मना दुग्धा पूर्वं तेन वसुंधरा ॥	१९
यथा देवैश्च नागैश्च यथा ब्रह्मर्षिभिः सह । यथा यक्षैः सगन्धर्वैरप्सरोगणैश्च पुरा ॥	
+यथायथा च तैर्दुग्धा विधिना येन येन च ॥	१००
तेषां पात्रविशेषांश्च दोग्धारं क्षीरमेव च । तथा वरसविशेषांश्च तत्राः प्रश्नुहि पृच्छताम् ॥	१०१
यस्मिंश्च कारणे पाणिर्वेनस्य मथितः पुरा । कुद्वैर्महर्षिभिः पूर्वं तत्सर्वं कथयस्व नः ॥	१०२

सून उवाच—

वैर्णयिष्यामि वो विमाः पृथोर्वैन्यस्य संभवम् । एकाग्राः प्रयताश्चैव शुश्रूषध्वं द्विजोत्तमाः ॥	
नाशुचेर्नापि पापाय नाशिष्यायाहिताय च । वैर्णयेयमिमं पुण्यं नात्रताय कथंचन ॥	१०४
स्वर्ग्यं यशस्यमायुष्यं पुण्यं वेदैश्च संमितम् । रहस्यमृषिभिः प्रोक्तं शृणुयाद्योऽनसूयकः ॥	१०५
यश्चेमं श्रावयेन्मर्त्यः पृथोर्वैन्यस्य संभवम् । ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृत्य न स शोचेत्कृताकृतम् ॥	
गोप्ता धर्मस्य राजोऽसौ वभूवात्रिसप्तः प्रभुः ॥	१०६
अत्रिंशत्समुत्पन्नो ह्यज्ञो नाम प्रजापतिः । यस्य पुत्रोभवद्देवो नात्यर्थं धार्मिकस्तथा ॥	१०७
जातो मृत्युसुतायां वै सुनीथायां प्रजापतिः । स मातामहदोषेण वेनः कालात्मजात्मजः ॥	१०८
स धर्मं पृष्टतः कृत्वा कामालोभे व्यवर्तत । स्थाप्यैतं स्थापयामास धर्मोपेतं स पार्थिवः ॥	१०९
वेदशास्त्राण्यतिक्रम्य ह्यधर्मं निरतोऽभवत् । निःस्वाध्यायवपद्काराः प्रजास्तस्मिन्प्रशासति ॥	
आसन्न च पपुः सोमं हुनं यज्ञेषु देवताः ॥	११०

* एतदर्थस्थानेऽयं श्लोकः—“जनयित्वा सुतं तस्य पृथुं प्रथितपीत्यम् । भद्रवस्त्वेष दे राजन्सुतयो मुदिताः प्रजाः” इति स. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु । + इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ स. घ. ङ. 'वा कृतिः । २ स. घ. ङ. मा । भ । ३ स. घ. ङ. 'मैत्रनमोत्रिनम् । सुनीथामार्णवित्वाहादेन' । ४ ग. घ. ङ. 'दायुष । ५ ग. घ. ङ. 'स वै लो' । ६ स. ग. ङ. 'मार्ग स । ७ घ. ग. ङ. 'सर्वे । ८ 'घ. ग. घ. ङ. 'निर्वैन्यस्य । ९ स. घ. ङ. 'वर्तयि' । १० स. ग. घ. ङ. 'वर्तये' । ११ घ. वेदे 'सुसंमत्तम् । १२ स. घ. ङ. 'आसन्न' । १३ स. ग. घ. 'पत्नी स्या' । १४ स. ग. घ. 'पेता स ।

(पृथिवीदोहनम्)

- न यष्टव्यं न होतव्यमिति तस्य प्रजापतेः । आसीत्प्रतिज्ञा क्रूरेयं विनाशे प्रत्युपस्थिते ॥ १११
- अद्भुमिडयश्च पूडयश्च सर्वयज्ञे द्विजातिभिः । मयि यज्ञो विधातव्यो मयि होतव्यमित्यपि ॥ ११२
- तपतिक्रान्तमर्गादमाददानमसांपतम् । ऊर्चुर्महर्षयः सर्वे मरीचिप्रमुखास्तथा ॥ ११३
- वयं दीक्षां प्रवक्ष्यामः संवत्सरशतान्वहन् । माऽधर्मं वेन कार्षीस्त्वं नैष धर्मः-सनातनः ॥
- निधने च प्रसृतोऽसि प्रजापतिरसंशयः ॥ ११४
- पालयिष्यं प्रजाश्चेति त्वया पूर्वं प्रतिश्रुतम् । तास्तथा वादिनैः सर्वान्ब्रह्मर्षीन्ब्रवीत्तदा ॥
- स प्रहस्य तु दुर्बुद्धिरिदं वचनकोविदः । स्रष्टा धर्मस्य कश्चान्यः श्रोतव्यं कस्य वै मया ॥ ११५
- वीर्यश्रुततपःसन्धैर्मया वा कः समो भुवि । मेहात्मानमनूनं मां यूयं जानीत तस्वतः ॥ ११७
- प्रभैत्रः सर्वलोकानां धर्माणां च विशेषतः । इच्छन्दहेयं पृथिवीं प्लावयेयं जलेन वा ॥
- सृजेयं वा प्रमेयं वा नात्र कार्या विचारणा ॥ ११८
- यदा न शक्यते स्तम्भान्मानाश्च भृशमोहितः । अनुनेतुं नृपो वेनस्ततः क्रुद्धा महर्षयः ॥ ११९
- निगृह्य तं महाबाहुं विस्फुरन्तं यथाऽनलम् । ततोऽस्य वामहस्तं ते ममन्धृशकोपिताः ॥ १२०
- तस्मान्मपध्यमानाद्दे जज्ञे पूर्वमभिभ्रुतः । हस्वोऽतिमात्रं पुरुषः कृष्णश्चापि तथा द्विजाः ॥ १२१
- स भीतः प्राञ्जलिश्चैव स्थितवान्व्याकुलेन्द्रियः । तपार्ते विह्वलं दृष्ट्वा निपीदेत्यमुवन्किल ॥
- निपादवंशकर्ताऽसौ बभूवानन्तविक्रमः । धीविरानसृजेत्सोऽपि वेनकल्मषसंभवान् ॥ १२३
- ये चान्ये विन्ध्यनिलयास्तुम्बुरां स्तुवराः खसाः । अधर्मरुचयश्चापि संभूता वेनकल्मषात् ॥
- पुनर्महर्षयस्तस्यै पाणिं वेनस्य दक्षिणम् । अरणीमिव संरम्भान्ममन्धुर्जातमन्यवः ॥ १२५
- पृथुतस्मात्समुत्पन्नः करास्फालनतेजसः । पृथोः करतलाद्वाऽपि यस्माज्जातः पृथुस्ततः ॥
- दीप्यमाद्ः स्ववपुषा साक्षादग्निरिवोज्वलन् ॥ १२६
- आद्यम^१नाम धनुर्गृह्य महारवम् । शरांश्च विश्रद्रक्षार्थं कवचं च महाप्रभम् ॥ १२७
- तस्मैज्जातेऽथ भूतानि संप्रहृष्टानि सर्वशः । संपुत्रेण महाराज्ञि वेनश्च त्रिदिवं गतः ॥ १२८
- समुद्रान्नेन राजैर्षिः स सत्पुत्रेण धीमता । ऋत्रातः स पुरुषव्याघ्रः पुत्राम्नो नरकात्तदा ॥
- तं नद्यश्च समुद्राश्च रत्नान्यादाय सर्वशः । अभिपेकाय तोयं च सर्व एवोपतस्थिरे ॥ १३०
- पितामहश्च भगवानग्निरोभिः सहामरैः । स्थावराणि च भूतानि जङ्गमानि च सर्वशः ॥ १३१
- समागम्य तदा वैश्वमध्यपिञ्जराधिपम् । महता राजराज्येन महाराजं महाद्युतिम् ॥ १३२
- सोऽभिपिक्तो महाराजां देवैरङ्गिरसः सुतैः । आदिराजो महाराजः पृथुर्वैश्वः प्रतापवान् ॥
- पित्राऽपरञ्जितास्तस्य प्रजास्तेनानुरञ्जिताः । ततो राजेति नामास्य अनुरागादजायत ॥ १३४
- आपस्तस्तम्बुरे चास्य समुद्रमभियास्यतः । पर्वताश्च विशीर्यन्ते ध्वजभङ्गश्च नाभवत् ॥ १३५

* एतदर्धस्थाने—“पुरुषव्याघ्रः पुत्राम्नो नरकात्प्रायते ततः” इति क. पुस्तके ।

१ ख. घ. ङ. नदात् । २ ख. ग. घ. ङ. 'नेऽत्र प्र' । ३ ख. ग. घ. ङ. 'नः पूर्वा' । ४ ख. ग. घ. ङ. 'रा ।
वेनः प्र' । ५ ख. मन्दारमानो हान् । ६ घ. ङ. 'भवं स' । ७ ख. ग. घ. ङ. 'द्युतिः । ह' । ८ ख. ङ. पुत्रः स कृ' ।
९ ख. घ. ङ. 'जन्वाऽपि । १० ग. 'रा वरैः । ११ ग. घ. ङ. 'पि विद्धि सान्वेन' । १२ ख. ग. ङ. 'पान् । पु' ।
१३ घ. स्य दक्षिण अरणीमिव । कर प्रसय सं । १४ ख. ग. घ. ङ. समापेतुर्महाराज वे' । १५ ख. नृपतिः । १६ ख.
ग. घ. ङ. 'स्तत्र प्र' ।

अकृष्टपच्या पृथिवी मिध्यन्त्यज्ञानि चिन्तना । सर्वकामधुघा गावः पुटके पुटके मधु ॥ १३६

एतस्मिन्नेव काले च यज्ञे पैतामहे शुभे । सूतः सुत्यां समुत्पन्नः सौत्येऽहनि महामतिः ॥

तस्मिन्नेव महायज्ञे जज्ञे प्राज्ञोऽथ मागधः ॥

[*सामगेषु तु गायत्सु स्रग्भाण्डे वैश्वदेवके । सामगाने समुत्पन्नस्तस्मान्मागध उच्यते]

ऐन्द्रेण हविषा चापि हविः पृक्तं बृहस्पतेः । जुहावेन्द्राय देवेन ततः सूतो व्यजायत ॥ १३८

प्रमादस्तत्र संजज्ञे प्रायश्चित्तं च कर्मसु । शिष्यहव्येन यत्पृक्तमभिभूतं गुरोर्हविः ॥

अधरोत्तरचारेण जज्ञे तद्वर्णवैकृतम् ॥

यच्च क्षत्रात्समभवद्ब्राह्मण्यं हीनयोनितः । सूतः पूर्वेण साधर्म्यात्तुल्यधर्मः प्रकीर्तितः ॥ १४०

मध्यमो ह्येष सूतस्य धर्मः क्षत्रीयजीवनम् । रथनागाश्च चरितं जघन्यं च चिकित्सितम् ॥ १४१

पृथोस्तवार्थं तौ तत्र समाहूतौ सुरर्षिभिः । तावूचुर्मुनयः सर्वे स्तूयतामेष पार्थिवः ॥

कर्मतदनुकूलं वा पात्रं स्तोत्रस्य चाप्ययम् ॥

तावूचतुस्तदा सर्वास्तानृषीन्सूतमागधौ । आवां देवानृषींश्चैव प्रीणयावः स्वकर्मभिः ॥ १४३

न चास्य कर्म वै विद्वो न तथा लक्षणं यशः । स्तोत्रं येनास्य कुर्यावो राजस्तेजस्विनो ह्रिजाः ॥

ऋषिभिस्तौ नियुक्तौ तु भविष्यैः स्तूयतामिति । दानधर्मरतो नित्यं सत्यवाकंसंजितेन्द्रियः ॥

ज्ञानशीलो वदान्यस्तु संग्रामेष्वपराजितः ॥

यानि कर्माणि कृतवानृथुश्चापि महाबलः । तानि शीलेन वृद्धानि स्तुवद्भिः सूतमागधैः ॥

ततस्तवान्ते सुमीतः पृथुः प्रादात्प्रजेश्वरः । अतृपदेशं सूताय मगधान्मागधाय च ॥ १४७

तदा वै पृथिवीपालाः स्तूयन्ते सूतमागधैः । आशीर्वादैः प्रबोध्यन्ते सूतमागधवन्दिभिः ॥ १४८

तं दृष्ट्वा परममीताः प्रजा ऊचुर्मुहर्षयः । एष वो वृत्तिदो वैन्यो भवत्विति नराधिपः ॥ १४९

ततो वैन्यं महाभागं प्रजाः समभिदुद्बुधुः । त्वं नो वृत्तिं विधत्स्वेति महर्षेर्वचनात्तदा ॥

सोऽभिदुतः प्रजाभिस्तु प्रजाहितचिकीर्षया ॥

धनुर्गृहीत्वा वाणांश्च वसुधामार्दयद्दली । अस्यार्दनभयत्रस्ता गौर्भूत्वा प्राद्रवन्मही ॥ १५१

तां पृथुर्नुरादाय द्रवन्तीमन्ववावत । सा लोकान्ब्रह्मलोकादीन्गत्वा वैन्यभयात्तदा ॥

ददर्श चाग्रतो वैन्यं कार्मुकोद्यतधारिणम् ॥

ज्वलद्भिर्विशिखैर्वाणैर्दीप्ततेजसमच्युतम् । महायोगं महात्मानं दुर्धर्ममरैरपि ॥

अलभन्ती तदा त्राणं वैन्यमेवान्वपद्यत । कृताञ्जलिपुटा देवी पूजया लोकैस्त्रिभिः सदा ॥

उवाच वैन्यं नाधर्मं स्त्रीवधे परिपश्यसि । कथं धारयिता चासि प्रजा राजन्मया विना ॥ १५५

गयि लोकाः स्थिता राजन्मयेदं धार्यते जगत् । मद्गते च विनश्येयुः प्रजाः पार्थिवस्तत्तमा ॥ १५६

न मामहमि वै हन्तुं श्रेयश्चेत्तं चिकीर्षसि । प्रजानां पृथिवीपाल नृणु चेदं वचो मम ॥ १५७

उपायतः समाख्याः सर्वे मिध्यन्त्युपक्रमाः । दृत्वाऽपि मां न शक्तस्त्वं प्रजानां पालने नृप ॥

* धनुर्विद्वान्तर्गतप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. घ. ङ. 'ते तु यजतस्तस्य वै ममे । सोमे सूतः समुत्पन्नस्ततः शीले तदाऽहनि । तां २ रा. ग. घ. ङ. 'देवं मनुष्ये पुनर्भवे तु मा' । ३ रा. ग. घ. ङ. 'सारायणा' । ४ रा. ग. ङ. 'वधपात्रं चाव नराधिपः । तां' । ५ रा. घ. ङ. 'मर्षे' ।

(पृथिवीदोहनम्)

अन्नभूता भविष्यामि जट्टि कोपं महाद्युते । अवध्याश्च स्त्रियः प्राहुस्तिर्यग्योनिशतेष्वपि ॥

मत्स्रं पृथिवीपाल धर्मं न त्यक्तुमर्हसि ॥

१६९

एवं बहुविधं वाक्यं श्रुत्वा राजा महामनाः । क्रोधं निगृह्य धर्मात्मा वसु संमिदमब्रवीत् ॥ १६०

एकस्वार्थाय यो हन्यादात्मनो वा परस्य वा । एकं प्राणं बहून्वाऽपि कामं तस्यास्ति पातकम्

यस्मिंस्तु निहते भद्रे लभन्ते बहवः सुखम् । तस्मिन्हते शुभे नास्ति पातकं चोपपातकम् ॥ १६२

सोऽहं प्रजानिमित्तं त्वां भविष्यामि वसुंधरे । यदि मे वचनं नाद्य करिष्यसि जगद्धितम् ॥

त्वां निहत्याद्य वाणेन मच्छासनराड्मुखीम् । अत्मानं प्रथयित्वेहै धारयिष्याम्यहं प्रजाः ॥

सा त्वं वचनमासाद्य मम धर्मभृतां वरे । संजीवय प्रजा नित्यं शक्ता ह्यसि न संशयः ॥ १६५

दुहितृन्वं च मे गच्छ एवमेतं महद्वरम् । नियन्त्रे त्वां तु धर्मार्थं प्रयुक्तं धोरदर्शने ॥ १६६

प्रत्युवाच ततो वैन्यमेवमुक्ता सती मही । एवमेतदहं राजन्विधास्यामि न संशयः ॥ १६७

वत्सं तु मम तं धेच्छ क्षरेयं येन वत्सला । समां च कुरु सर्वत्र मां त्वं धर्मभृतां वर ॥

यथा विष्यन्दमानं च क्षीरं सर्वत्र भावयेत् ॥ १६८

तत उत्सारयामास शिलाजालानि सर्वशः । धनुष्कोट्या ततो वैन्यस्तेन शैला विवर्धिनाः ॥

मन्वन्तरं प्वतीतपु विपमाऽऽसीद्वसुंधरा । स्वभावेनाभवंस्तस्याः समानि विपमाणि च ॥ १७०

न हि पूर्वविसर्गे वै विपमे पृथिवीतले । प्रविभागः पुराणां वा ग्रामाणां वाऽपि विद्यते ॥ १७१

न सस्यानि न गोरक्षा न कृषिर्न वणिक्पथः । चाक्षुषस्यान्तरे पूर्वमेतदासीत्पुरा किल ॥

वैवस्वतेऽन्तरे तस्मिन्सर्वस्यैतस्य संभवः ॥ १७२

समत्वं पुत्रौ वाऽऽसीद्वसुंधरास्तस्मिंस्तदेव हि । तत्र तत्र प्रजास्ता वै निवसन्ति स्म सर्वदा ॥ १७३

आनर्थानान्पुत्रं तु प्रजानामभवत्किल । * कृच्छ्रेणैव तदा तासामित्येवमनुशुश्रुम ॥

आवीत्रकृति लोकेऽस्मिन्सर्वस्यैतस्य संभवः ॥ १७४

+ कृच्छ्रेण महता सोऽपि प्रजष्टास्त्रोपधीषु वै । स कल्पयित्वा वत्सं तु चाक्षुषं पनुषीश्वरः ॥

पृथुदोह सस्यानि स्रतले पृथिवीं ततः ॥ १७५

सस्यानि तेन दुग्धानि(वै)न्येन तु वसुंधरी । मनुं च चाक्षुषं कृत्वा वत्सं पात्रे च भूमये ॥

तेनाग्नेन तदा ता वै वर्तयन्ते प्रजाः मदा ॥ १७६

ऋषिभिः स्तूयते वाऽपि पुनर्दुग्धा वसुंधरा । वत्सः सोमस्त्वभूतेषां दोग्धा चापि बृहस्पतिः ॥

पात्रमासीत्तु च्छन्दांसि गायत्र्यादीनि सर्वशः । क्षीरमासीत्तदा तेषां तपो ब्रह्म च शाश्वतम् ॥

पुनः स्तुत्वा देवर्षेणः पुरंदरपुरगेगमैः । सावर्णे पात्रमादार्यं अमृतं बुदुहे तदा ॥

तेनैव वर्तयन्ते च देवा इन्द्रपुरोगमाः ॥ १७९

* इदं न अस्ति क. पुस्तके । + इदं न अस्ति रा. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ घ. 'पि । न येन्यष्ट' । २ रा. ङ. 'द्रे एधन्ते । ३ ग. ङ. 'हं प्रजा धारयिता सयम् । ४ । ५ ग. घ. 'चोय त्वय' । ६ ग. घ. ङ. 'शनम् । प्र' । ७ ग. घ. ङ. 'पत्य । ८ रा. ग. घ. 'न मे क्षी' । ९ क. 'ये । ल' । १० रा. घ. 'विर्वसल । स' । ११ क. 'राम् । म' । १२ रा. ग. घ. ङ. 'भ्रूणे । १३ रा. घ. 'नस्ततो दे' । १४ रा. 'व सुधाक्षरे तदाऽभवत् । १५ ग. 'व दुग्धा पृथ्वीं सुधापयः । मदागै. पुनर्दुग्धयते च वसुंधरा । अन्त्याप्रमाद' य विं । घ. ङ. 'द वि' ।

नागैश्च स्तृयने दुग्धा पिपे शीमे नदा मही । तेषां च वासुकिर्दोग्धा काद्रवेया महैजसः ॥ १८० ॥
 नागानां वै द्विजश्रेष्ठ सर्पाणां चैव सर्वशः । तेनैव वर्तयन्त्युग्रा महाकाया महोल्बणाः ॥
 तदाहारास्तदाचारास्तदीर्घोऽन्तु नदाश्रयाः ॥ १८१ ॥
 आमपात्रे पुनर्दुग्धा त्वन्तर्धानामिव मही । वत्सं वैश्रवणं कृत्वा यज्ञैः पुण्यजनैस्तथा ॥ १८२ ॥
 दोग्धो च जनुनाभस्तु पिपा मणिवरस्य सः । यक्षात्मजो महातेजा वशी स सुमहाबलः ॥ १८३ ॥
 तेन ते वर्तयन्तानि परम परिहृवाच ह ॥ १८४ ॥
 राक्षसैश्च पिशाचैश्च पु-दुग्धा वसुंधरा । ब्रह्मोपेतस्तु दोग्धा वै तेषामासीत्कुबेरकः ॥ १८५ ॥
 रक्षः सुमाली चन्द्रान्क्षीर काश्रमेव च । कपालपात्रे निर्दुग्धा अन्तर्धानं च राक्षसैः ॥
 तेन क्षीरेण रक्षांसि वर्तयन्तीह सर्वशः ॥ १८६ ॥
 [* राजतं पात्रमादाय पितृभिः स्तृयने मही । स्वधामृतं च पितृणां मासीद्दोग्धाऽर्यमा तथा ॥
 यमो वत्सोऽभवत्तेषां मासो(मं) तृप्तिन्तु सर्वदा ॥] १८७ ॥
 पद्मपात्रे पुनर्दुग्धा गन्धर्वैरप्सरोगणैः । वत्सं चित्ररथं कृत्वा शुचीन्गन्धांस्तथैव च ॥ १८८ ॥
 तेषां विश्वावसुश्च त्रामीर्दुग्धा पुत्रो मनेः शुचिः । गन्धर्वराजोऽतिबलो महात्मा सूर्यसंनिभः ॥
 शैलैश्च जयने दुग्धा पुनर्देवा वसुंधरा । तत्रौपथीर्मूर्तिमती रत्नानि विविधानि च ॥ १८९ ॥
 वत्सस्तु हिमवांस्तेषां मेरुर्दोग्धा महागिरिः । पात्रं तु शैलमेवाऽऽसीत्तेन शैलः प्रतिष्ठितः ॥ १९० ॥
 स्यूयते वृक्षवीरुद्धिः पुनर्दुग्धा वसुंधरा । पलाशपात्रमादार्यं दुग्धं स्त्रिजमरोहणम् ॥ १९१ ॥
 कामधुकपुष्पितः शैलः पक्षो वत्सो यशास्त्रिणी । सर्वकामदुग्धा पृथिवी भूतभाविनी ॥
 सैषा धात्री विधात्री च धारणां च वसुंधरा । दुग्धा हितार्थं लोकानां इति श्रुतम् ॥
 चराचरस्य लोकस्य प्रणिष्टा नोनिरेव च ॥ १९२ ॥

इति श्रीमद्भाग्युणे वायुश्लोके पृथिवीदीहन नाम द्विपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६२

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५२७९

अ १ द्विपष्ठितमोऽध्यायः ।

पृथुवशानुकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

आमीदृश्यं मुद्रान्ता मेदिनीनि परिश्रुता । वसु धारयते यस्माद्दुग्धा तेन चोच्यते ॥ १ ॥
 मधुकंदमयोः पूर्वं मेदसा संपरिष्कृता । ततोऽभ्युपगमाद्राज्ञः पृथिवीत्यस्य धीमतः ॥ २ ॥
 इयं चाऽऽसीत्समुद्रान्ता मेदिनीनि परिश्रुता । दुहितृत्वमनुमाप्ता पृथिवीत्युच्यते तदा ॥ ३ ॥
 प्रथिता मविभक्ता च शोभिना च वसुंधरा । सस्याकरवती राज्ञा पत्न्याकरमालिनी ॥ ४ ॥
 चातुर्वर्णसमाकीर्णा रक्षिता तेन धीमता ॥ ५ ॥

* मधुकंदान्तर्गतमधु-क म ध, द, पुस्तकेषु नास्ति ।

१ म ध द 'या विदो' २ म, 'मोभुवुपात्रे' ३ म, म ध द 'पत्र पु' ४ म, म ध, क, 'या
 रजुमयो' ५ म, ध, क, 'म' ६ म, ध, क, 'म' ७ म, ध, क, 'म' ८ म, ध, क, 'म' ९ म, ध, क, 'म' १० म, ध, क, 'म'

(पृथुवंशानुकीर्तनम्)

- एवंप्रभावो राजाऽऽमोद्वैन्यः स नृपसत्तमः । नमस्यश्चैव पूजाश्च भूतप्रापेण सर्वशः ॥ ५
- ब्राह्मणैश्च महाभागैर्वेदवेदाङ्गपारंगैः । पृथुरेव नमस्कार्यो ब्रह्मयोनिः सनातनः ॥ ६
- पार्थिवैश्च महाभागैः प्रार्थयद्भिर्पह्वयशः । आदिराजा नमस्कार्यः पृथुर्न्यः प्रतापवान् ॥ ७
- योधैरपि च सङ्ग्रामं प्रार्थयानैर्जयं युधि । आदिकर्ता नरणां वै नमप्यः पृथुरेव हि ॥ ८
- यो हि योद्धा रणं याति कीर्तयित्वा पृथुं नृपम् । स घोररुद्रे सङ्ग्रामे क्षेपी तरति कीर्तिमान् ॥
- वैश्वैरपि च राजर्षिवैश्वकृत्तिममास्थितैः । पृथुरेव नमस्कार्यो वृत्तिदाना महायशः ॥ १०
- एते व-सविशेषाश्च दोग्धारः क्षीरमेव च । पात्राणि च मयाक्तानि सर्वाण्येव यथाक्रमम् ॥ ११
- ब्रह्मणा प्रथमं दुग्धा पुरा पृथ्वी महात्मना । वायुं कृत्वा तदा वत्सं बीजानि वसुधातले ॥ १२
- ततः स्वायंभुवे पूर्वं तदा मन्वन्तरे पुनः । वत्सं स्वायंभुवं कृत्वा दृ धौऽऽग्नीध्रिग वै मही ॥
- मनौ स्वरोचिपे दुग्धा मही चैत्रेण धीमता । [* मनुं स्वरोचिर्षं कृत्वा वत्सं सस्यानि वै पुरा
उत्तमेऽनुत्तमेनापि दुग्धा देवभुजेन तु । मनुं कृत्वोत्तमं वत्सं सर्वसस्यानि धीमता ॥] १५
- पुनश्च पञ्चमे पृथ्वी तामसस्यान्तरे मनोः । दुग्धेयं तामसं वत्सं कृत्वा तु वञ्चव-धृता ॥ १६
- चारिष्णवस्य देवस्य संप्राप्ते चान्तरे मनोः । दुग्धा मही पुराणेन वत्सं चारुष्णं प्रति ॥ १७
- चाक्षुषेऽपि च संप्राप्त तदा मन्वन्तरे पुनः । दुग्धा मही पुराणेन वत्सं कृत्वा तु चाक्षुषम् ॥ १८
- चाक्षुषस्यान्तरेऽतीते प्राप्ते वैवस्वते पुनः । वैवस्वनेयं मही दुग्धा यथा ते कीर्तितं मया ॥ १९
- इतैर्दुग्धा पुरा पृथ्वी व्यतीनेष्वन्तरेषु वै । देवादिभिर्मनुष्यैश्च तथा भतादिभिश्च या ॥ २०
- (+एवं सर्वेषु विज्ञेया क्षतीतानागतेष्विह । देवा मन्वन्तरेष्वस्य पृास्तु शृणुत मजाः ॥ २१
- पृथोस्तु पुत्रौ विक्रान्तौ जज्ञातेऽन्तर्धिपालिनौ । शिखण्डिनी हवि रानमन्वर्धानाम्यजायत ॥ २२
- हविर्धानान्पहाद्रेयी धिपणाऽजनयत्सुतान् । प्राचीनैर्वर्हिषं शुक्रं गयं कृष्णं व्रजाजिनौ ॥ २३
- प्राचीनवर्हिर्भगवान्महानासीत्प्रजापतिः । बलश्रुततपोवीर्यैः पृथिव्यामेकराडसौ ॥
- प्राचीनाग्राः कुशास्तस्य तस्मात्प्राचीनवर्हिषौ ॥ २४
- समुद्रतनपायां तु कृतदारः स वै प्रभुः । महत्स्तपसः पारे सवर्णायां प्रजापतिः ॥
- सवर्णाऽथत्त सामुद्री दश प्राचीनवर्हिषः) ॥ २५
- सर्वे प्रचेतसो नाम धनुर्वेदस्य पारगाः । अपृथग्धर्मचरणास्तेऽतप्यन्त महत्तपः ॥
- दश वर्षसहस्राणि समुद्रसलिलेक्षयाः ॥
- तपश्चरत्सु पृथिवीं प्रचेतःसु महीरुहाः । अरक्ष्यर्षाणाः खं वसुर्वभूताथ प्रजाक्षयः ॥ २७
- प्रत्याहते तदा तस्मिन्चाक्षुषस्यान्तरे मनोः । नाशकन्मारुतो वातुं वृत्तं खमभवद्द्रुमैः ॥
- दश वर्षसहस्राणि न शेकुश्चेष्टितुं मजाः ॥ २८
- तदुपश्रुत्य तपसा सर्वे युक्ताः प्रचेतसः । मुखेभ्यो वायुमग्निं च समृजुर्जातमन्यवः ॥ २९

* मनुविद्वान्तर्गतप्रन्यो इ. पुस्तके नास्ति । + धनुविद्वान्तर्गतप्रन्यो इ. पुरतरे नास्ति ।

१ घ. 'धेयद्विर्ज' । २ ख. ग. घ ङ. 'हृषान्तंमामन्वक्षेमी' । ३ क. 'मिषा प्रथो' । ४ ख. घ. 'क्षे स विपा-
यिनौ । शि' । ५ ग. घ. 'नद्विषा पु' । ६ ख. ग. घ. 'क्रुमाय वृष्ण प्रताजि' । ७ क. प. 'स' । ८ ख. ग. घ.
'र्षोऽस्त' । ९ ख. घ. 'सर्वान्प्रचेतसो नाम धनुर्वेदस्य पारगान् । अ । १० ख. ग. घ. 'सु वृत्तं खमभवद्द्रुमैः
म' । ११ * 'मया भाव' ।

- उन्मूलानथ तान्वृक्षान्कृत्वा वायुरशोषयत् । तानग्निरदहद्दुष्टोर एवमासीद्द्रुमक्षयः ॥ ३०
- द्रुमक्षयमथो वृद्ध्वा किञ्चिच्छेषेषु शाखिषु । उपगम्यान्नवीदेतात्राजा सोमः प्रचेतसः ॥ ३१
- दृष्ट्वा प्रयोजनं सर्वं लोकसंतानकारणात् । कोपं त्यजत राजानः सर्वं प्राचीनवर्हिषः ॥ ३२
- दृक्षाः क्षित्वा जनिष्यन्ति शाम्येतामग्निमारुतौ । रत्नभूता तु कन्येयं वृक्षाणां वरवर्णिनी ॥ ३३
- भविष्यं जानता ह्येषा मया गोभिर्विवर्धिता । मारिषा नाम नाम्नैषा वृक्षैरेव विनिर्मिता ॥ ३४
- भार्या भवतु वो ह्येषा सोमगर्भविवर्धिता ॥ ३४
- युष्माकं तेजसोऽर्धेन मम चार्धेन तेजसः । अस्यामुत्पत्स्यते विद्वान्दक्षो नाम प्रजापतिः ॥ ३५
- स इमां दग्धभूयिष्ठां युष्मत्तेजोमयेन वै । अग्निनाऽग्निसमो भूयः प्रजाः संवर्धयिष्येसि ॥ ३६
- ततः सोमस्य वचनाज्जगृहस्ते प्रचेतसः । संहत्य कोपं वृक्षेभ्यः पत्नीं धर्मेण मारिषाम् ॥ ३७
- मारिषायां तनस्ते वै मनसा गर्भमादधुः । दशभ्यस्तु प्रचेतोभ्यो मारिषायां प्रजापतिः ॥ ३८
- दक्षो जज्ञे महातेजाः सोमस्यांशेन वीर्यवान् । असृजैन्मनसा चाऽऽदौ प्रजा दक्षो न मैथुनात् ॥ ३९
- अचरांश्च चर्मांश्चैव द्विपदोऽथ चतुष्पदः । विसृज्य मनसा दक्षः पथादसृजत स्त्रियः ॥ ४०
- ददौ स दश धर्माय कश्यपाय त्रयोदश । कालस्य नयने युक्ताः सप्तविंशतिमिन्द्रवे ॥ ४१
- एभ्यो दद्यात् ततोऽन्या वै चतस्रोऽरिष्टनेमिने । द्वे चैव बाहुपुत्राय द्वे चैवाङ्गिरसे तथा ॥ ४२
- कन्यामर्कां कृशाश्वाय तेभ्योऽपत्यं निबोधत ॥ ४२
- अन्तरं चाक्षुपस्यात्र मनोः पष्ठं तु हीयते । मनोर्वैवस्यतस्यापि सप्तमस्य प्रजापतेः ॥ ४३
- तासु देवाः खगा गावो नागा दितिजदानवाः । गन्धर्वाप्सरसश्चैव जङ्गिरेऽन्याथ जातयः ॥ ४४
- ततः प्रभृति लोकेऽस्मिन्मजा मैथुनसंभवाः । संकल्पाद्दर्शनात्स्पर्शात्पूर्वेषां सृष्टिरुच्यते ॥ ४५
- ऋषय ऊचुः—
- देवानां दानवानां च देवर्षीणां च ते शुभः । संभवः कथितः पूर्वं दक्षस्य च महात्मनः ॥ ४६
- प्राणान्मजापतेर्जन्म दक्षस्य कथितं त्वया । कथं प्राचेनमत्वं च पुनर्लभे महातपाः ॥ ४७
- एतं नः संशयं सूत व्याख्यातुं त्वमिहार्हसि । स दौहित्रश्च सोमस्य कथं श्वशुरतां गतः ॥ ४८
- सूत उवाच—
- उत्पात्तिश्च निरोधश्च नित्यं भूतेषु सत्तमाः । ऋषयोऽत्र न मुह्यन्ति त्रिद्यावन्तश्च ये नराः ॥ ४९
- युगे युगे भवन्त्येते सर्वे दक्षादयो द्विजाः । पुनश्चैव निरुध्यन्ते विद्वांस्तत्र न मुह्यति ॥ ५०
- उपैष्ट्य कानिष्ठ्यमप्येषां पूर्वं नासीद्विजोत्तमाः । तप एव गरीयोऽभूत्प्रभावश्चैव कारणम् ॥ ५१
- इमो ऽसृष्टि यो वेद चाक्षुपस्य चराचरम् । प्रजानामायुरुत्तीर्णः स्वर्गल्योके महीयते ॥ ५२
- एष गगः समाख्यातश्चाक्षुपस्य समासतः । इत्येते पटविसर्गा हि कान्ता गन्धन्तःशतमहाः ॥ ५३
- स्वान्भु ऽथाः संक्षेपाश्चाक्षुपान्ता यथाक्रमम् ॥ ५३
- एते सर्वा यथान्तं प्रोक्ता वै द्विजनत्तमाः । चैवस्वतैविसर्गेण तेषां ज्ञेयस्तु विन्तारः ॥ ५४

१ न ग. घ. द. 'वैवस्यत' । २ घ. द. 'विष्यज्जानता देवा भूता गणैः ये मया । मा' । ३ घ. ग. घ. द. 'तेजसा' । ४ घ. घ. द. 'भित्ति' । ५ घ. 'गन्धानगान्ता' । ६ घ. 'सोऽपते' । ७ घ. 'परा' । ८ घ. 'सु' । ९ घ. घ. द. 'वि' । १० घ. 'वि' । ११ घ. घ. द. 'पुंसर्गा' । १२ घ. 'वि' । १३ घ. 'वि' । १४ घ. 'वि' । १५ घ. 'वि' । १६ घ. 'वि' । १७ घ. 'वि' । १८ घ. 'वि' । १९ घ. 'वि' । २० घ. 'वि' । २१ घ. 'वि' । २२ घ. 'वि' । २३ घ. 'वि' । २४ घ. 'वि' । २५ घ. 'वि' । २६ घ. 'वि' । २७ घ. 'वि' । २८ घ. 'वि' । २९ घ. 'वि' । ३० घ. 'वि' । ३१ घ. 'वि' । ३२ घ. 'वि' । ३३ घ. 'वि' । ३४ घ. 'वि' । ३५ घ. 'वि' । ३६ घ. 'वि' । ३७ घ. 'वि' । ३८ घ. 'वि' । ३९ घ. 'वि' । ४० घ. 'वि' । ४१ घ. 'वि' । ४२ घ. 'वि' । ४३ घ. 'वि' । ४४ घ. 'वि' । ४५ घ. 'वि' । ४६ घ. 'वि' । ४७ घ. 'वि' । ४८ घ. 'वि' । ४९ घ. 'वि' । ५० घ. 'वि' । ५१ घ. 'वि' । ५२ घ. 'वि' । ५३ घ. 'वि' । ५४ घ. 'वि' । ५५ घ. 'वि' । ५६ घ. 'वि' । ५७ घ. 'वि' । ५८ घ. 'वि' । ५९ घ. 'वि' । ६० घ. 'वि' । ६१ घ. 'वि' । ६२ घ. 'वि' । ६३ घ. 'वि' । ६४ घ. 'वि' । ६५ घ. 'वि' । ६६ घ. 'वि' । ६७ घ. 'वि' । ६८ घ. 'वि' । ६९ घ. 'वि' । ७० घ. 'वि' । ७१ घ. 'वि' । ७२ घ. 'वि' । ७३ घ. 'वि' । ७४ घ. 'वि' । ७५ घ. 'वि' । ७६ घ. 'वि' । ७७ घ. 'वि' । ७८ घ. 'वि' । ७९ घ. 'वि' । ८० घ. 'वि' । ८१ घ. 'वि' । ८२ घ. 'वि' । ८३ घ. 'वि' । ८४ घ. 'वि' । ८५ घ. 'वि' । ८६ घ. 'वि' । ८७ घ. 'वि' । ८८ घ. 'वि' । ८९ घ. 'वि' । ९० घ. 'वि' । ९१ घ. 'वि' । ९२ घ. 'वि' । ९३ घ. 'वि' । ९४ घ. 'वि' । ९५ घ. 'वि' । ९६ घ. 'वि' । ९७ घ. 'वि' । ९८ घ. 'वि' । ९९ घ. 'वि' । १०० घ. 'वि' ।

(वैवस्वतसर्गवर्णनम्)

अनन्ता नातिरिक्ताश्च सर्वे सर्गा विवस्वतः । आरोग्यायुः प्रमाणेन धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥

एतन्नेव गुणानेति यः पठत्यनसूयकः ॥

५५

वैवस्वतस्य वक्ष्यामि सांप्रतस्य महात्मनः । समासाध्यासतः सर्गे ब्रुवतो मे निबोधत ॥

५६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते पृथुवंशानुकीर्तन नाम त्रिषष्टितमोऽध्याय ॥ ६३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५३३५

अथ चतुःषष्टितमोऽध्यायः ।

वैवस्वतसर्गवर्णनम् ।

सूत उवाच—

सप्तमे त्वथ पर्यागे मनोर्वैवस्वतस्य ह । मारीचात्कश्यपाद्देवा जज्ञिरे परमर्षयः ॥ १

आदित्या वसवो रुद्राः साध्या विश्वे मरुद्गणाः । भृगवोऽङ्गिरसश्चैव ह्यष्टौ देवगणाः स्मृताः ॥

आदित्या मरुतो रुद्रा विज्ञेयाः कश्यपात्मजाः । साध्याश्च वसवो विश्वे धर्मपुत्रास्त्रयो गणाः

भृगोस्तु भार्गवो देवो ह्यङ्गिरोऽङ्गिरसः सुतः । वैवस्वतेऽन्तरे ह्यस्मिन्नित्यं ते छन्दजाः सुराः ॥

* एतेऽपि च गमिष्यन्ति महतः कालपर्ययात् ॥

एष मार्गस्तु मारीचो विज्ञेयः सांप्रतः शुभः । तेजस्वी सांप्रतस्तेषामिन्द्रो नाम्ना महाबलः ॥

अतीतानागता ये च वर्तन्ते ये च सांप्रतम् । सर्वे मन्वन्तरेन्द्रास्तु विज्ञेयास्तुल्यलक्षणाः ॥ ६

भूतभव्यभवन्नाथाः सहस्राक्षाः पुरंदराः । मघवन्तश्च ते सर्वे शृङ्गिणो वज्रपाणयः ॥

सर्वैः ऋतुशतेनेष्टं पृथक्शतगुणेन तु ॥

७

त्रैलोक्ये यानि सत्त्वानि गतिमन्त्यवलानि च । अभिभूयावतिष्ठन्ते धर्माद्यैः कारणैरपि ॥ ८

तेजसा तपसा बुद्ध्या चलश्रुतपराक्रमैः । भूतभव्यभवन्नाथा यथा ते प्रभविष्णवः ॥

एतत्सर्वं प्रवक्ष्यामि ब्रुवतो मे निबोधत ॥

९

भूतं भव्यं भविष्यं तत्स्मृतं लोकत्रयं द्विजैः । भूर्लोकोऽयं स्मृतो भूमिरन्तरिक्षं भुवं स्मृतम् ॥

भव्यं स्मृतं दिवं ह्येतत्तेषां वक्ष्यामि साधनम् ॥

१०

ध्यायता पुत्रकामेण ब्रह्मणाऽग्रे विभाषितम् । भूरिति व्याहृतं पूर्वं भूर्लोकोऽयमभूत्तदा ॥ ११

भूसत्तायां स्मृतो धातुस्तथाऽसौ लोकदर्शने । भूतत्वादर्शनत्वाच्च भूर्लोकोऽयमभूत्ततः ॥

अतोऽयं प्रथमो लोको भूतत्वाद्भूर्द्विजैः स्मृतः ॥

१२

भूनेऽस्मिन्भवदित्युक्तं द्वितीयं ब्रह्मणा पुनः । भवत्युत्पद्यमानेन कालशब्दोऽयमुच्यते ॥ १३

भवनात्तु भुवर्लोको निरुक्तज्ञैर्निरुच्यते । अन्तरिक्षं भुवस्तस्माद्द्वितीयो लोक उच्यते ॥ १४

उत्पन्ने तु भुवर्लोके तृतीयं ब्रह्मणा पुनः । भव्येति व्याहृतं यस्माद्भव्यो लोकस्तदाऽभवत् ॥

अनागते भव्य इति शब्द एष विभाव्यते । तस्माद्भव्यो तस्य लोको नामतस्तु दिवं स्मृतम् ॥

स्वरित्युक्तं तृतीयोऽन्यो भाव्यो लोकस्तदाऽभवत् । भाव्य इत्येष धातुर्वै भाव्ये काले विभाव्यते

* इदमर्थं नास्ति क पुस्तके

भूरितीयं स्मृता भूमिरन्तरिक्षं भुवं स्मृतम् । दिवं स्मृतं तथा भाव्यं त्रैलोक्यस्यैव संग्रहः ॥ १८
 त्रैलोक्ययुक्तैर्व्याहारैस्त्रिस्रो व्याहृतयोऽभवन् । नार्थ इत्येव धातुर्वै धातुज्ञैः पालने स्मृतः ० ॥
 यस्माद्भूतस्य लोकस्य भव्यस्य भवतस्तदा । लोकत्रयस्य नाथास्ते तस्मादिन्द्रा द्विर्जः स्मृताः
 प्रधानभूता देवेन्द्रा गुणभूतास्तथैव च । मन्वन्तरेषु ये देवा यज्ञभाजो भवन्ति हि ॥ २१
 यक्षगर्ध्वरक्षांसि पिशाचोरमदानवाः । माह्वमानः स्मृता ह्येते देवेन्द्राणां तु सर्वशः ॥ २२
 देवेन्द्रा गुरवो नाथा राजानः पितरो-हि ते । रक्षन्तीमाः प्रजाः सर्वा धर्मेणेह सुरोत्तमाः ॥
 इत्येतल्लक्षणं प्रोक्तं देवेन्द्राणां समासतः । सप्तर्षीन्संप्रवक्ष्यामि सांप्रतं ये दिवि स्थिताः ॥ २४
 गाधिजः कौशिको धीमान्विश्वामित्रो महातपाः । भार्गवो जमदग्निश्च ऊरुपुत्रः प्रतापवान् ॥
 बृहस्पतिसुतश्चापि भारद्वाजो महातपाः । औत्थयो गौतमो विद्वाञ्छरद्वात्राम धार्मिकः ॥ २६
 स्वायंभुवोऽत्रिर्भगवान्ब्रह्मकोशस्तु पञ्चमः । पृष्टो वैशिष्ट्युत्रस्तु वसुम.ल्लोकविश्रुतः ॥ २७
 चत्सारः काश्यपश्चैव सप्तैते साधुसंप्रताः । एते सप्तर्षयः सिद्धा वर्तन्ते सांप्रतेऽन्तरे ॥ २८
 इक्ष्वाकुश्चैव नाभागो धृष्टः शर्यातिरेव च । नरिष्यन्तश्च विख्यातो नाम उद्विष्ट एव च ॥ २९
 करुषश्च पृषधश्चैव वसुमान्नवमः स्मृतः । मनोर्वैवस्वतस्यैते नव पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥
 कीर्तिता वै मया ह्येते सप्तं चैतदन्तरम् ॥ ३०

इत्येर्ष वै मया पादो द्वितीयः कथितः द्विजाः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च भूयः किं वर्णयाम्यहम्

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते वैवस्वतसर्गवर्णन नाम चतु षट्तिमोऽध्याय ॥ ६४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५३६६

इत्यनुषङ्ग पादो द्वितीयः ।

अथोपोद्घातपादस्तृतीयः ।

अथ पञ्चषट्तिमोऽध्यायः ।

प्रजापतिवशानुकीर्तनम् ।

ऋषय ऊचुः—

श्रुत्वा पादं द्वितीयं तु क्रान्तं सूतेन धीमता । अतस्त्वृतीयं पप्रच्छ पादं वै शांशपायनः ॥ १

पादः क्रान्तो द्वितीयोऽयमनुषङ्गेण यस्त्वया । तृतीयं विस्तरात्पादं सोपोद्घातं प्रकीर्तय ॥

एवमुक्तोऽग्रवीत्सूतः महृष्टेनान्तरारम्भना ॥ २

सूत उवाच—

कीर्तयिष्ये तृतीयं च सोपोद्घातं सविस्तरम् । पादं समुदयादिना गदनो मे निबोधत ॥ ३

मनोर्वैवस्वतस्येयं सांप्रतम्य महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च निसर्गं शृणुत द्विजाः ॥ ४

चतुर्युगैकसप्तत्या संख्यातः पूर्वमेव तु । सह देवगणैश्चैव ऋषिभिर्दानवैः सह ॥ ५

१ स च यवेरेष' । २ स च इ. 'नराक्षया' म' । ३ क 'छो वाशि' । ४ घ. इ. यतेष्ट' । ५ क. ग. प. '२' । ६ ग. घ. इ. 'नाभागोरिष्ट' । ७ क. ग. घ. इ. 'व मागुध' । ८ क. घ. इ. 'व सो म' ।

(प्रजापतिवंशानुकीर्तनम्)

- पितृगन्धर्वयक्षैश्च रक्षोभूतगणैस्तथा । मानुषैः पशुभिश्चैव पक्षिभिः स्थावरैः सह ॥ ६
- मन्वादिकं भविष्यान्तमाख्यानेर्वदुविस्तम् । वक्ष्ये वैवस्वतं सर्गं नमस्कृत्य विवस्वते ॥ ७
- आद्ये मन्वन्तरेऽतीताः सगाः प्रावर्तकाश्च ये । स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्णं सप्ताऽऽसन्त्ये महर्षयः ॥ ८
- चाक्षुषस्यान्तरेऽतीते प्राप्तं वैवस्वतं पुनः ॥ ८
- दक्षस्य च ऋषीणा च भृग्वादीनां महौजसाम् । शापान्महेश्वरस्याऽऽसीत्मादुर्भावो महात्मनाम् ॥ १०
- भूयः सप्तर्षयस्ते च उत्पन्नाः सप्त मानसाः । पुत्रत्वे कल्पिताश्चैव स्वयमेव स्वयंभुवा ॥ १०
- प्रजासंतानकृद्भिस्तेरुत्पद्यद्भिर्महात्मभिः । पुनः प्रवर्तितः सर्गो यथापूर्वं यथाक्रमम् ॥ ११
- तेषां प्रसूतिं वक्ष्यामि विशुद्धज्ञानकर्मणाम् । समासव्यासयोगाभ्यां यथावदनुपूर्वशः ॥ १२
- येषामन्वयसंभूतलोकोऽयं सचराचरः । पुनः स पूरितः सर्गो ग्रहनक्षत्रमण्डितः ॥ १३
- एतच्छ्रुत्वा चचस्तस्य मुनीनां संशयोऽभवत् । ततस्तं संशयाविष्टाः सूतं संशयनिश्चये ॥ १४
- सत्कृत्य परिपप्रच्छुर्मुनयः सशितव्रताः ॥ १४

ऋषय ऊचः—

- कथं सप्तर्षयः पूर्वमुत्पन्नाः सप्त मानसाः । पुत्रत्वे कल्पिताश्चैव तन्नो निगद सत्तम ॥ १५
- ततोऽब्रवीन्महातेजाः सूतः पौराणिकः शुभम् ॥ १५

सूत उवाच—

- कथं सप्तर्षयः सिद्धा ये वै स्वायंभुवेऽन्तरे । मन्वन्तरं समासाद्य पुनर्वैवस्वतं किल ॥ १६
- भवाभिगापात्संविद्धा ह्यमाप्तास्ते तदा तपः । उपपन्ना जनं लोके सकृदागामिनस्तु ते ॥ १७
- ऊचुः सर्वे ततोऽन्योन्यं जनलोके महर्षयः । ऊचुरेव महाभागा वारुणे वितते ऋतौ ॥ १८
- सर्वे त्रयं प्रसूयामश्चाक्षुषम्यान्तरे मनोः । पितामहान्प्रजाः सर्वे ततः श्रेयो भविष्यति ॥ १९
- स्वायंभुवेऽन्तरे शप्ताः सत्यार्थं ते भवेन तु । जज्ञिरे वै पुनस्ते ह जनलोकौदिवं गताः ॥ २०
- देवस्य महतो यज्ञे वारुणीं विभ्रतस्तनुम् । ब्रह्मणो जुहतः शुरुमग्नौ पूर्वं प्रजेप्सया ॥ २१
- ऋषयो जज्ञिरे पूर्वं द्वितीयमिति नः श्रुतम् ॥ २१
- भृगुगङ्गिरा मरीचिः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः । अत्रिश्चैव वसिष्ठश्च अष्टौ ते ब्रह्मणः सुताः ॥ २२
- तथाऽस्य वितते यज्ञे देवाः सर्वे समागताः । यज्ञाङ्गानि च सर्वाणि वपद्कारश्च मूर्तिमान् ॥ २३
- मूर्तिमन्ति च सामानि यजूषि च सहस्रशः । ऋग्वेदश्चाभवत्तत्र पदकमविभूषितः ॥ २४
- यजुर्वेदश्च वृत्ताढ्य ओंकारवदनोज्ज्वलः । स्थितो यज्ञार्थसंपृक्तसूक्तब्राह्मणमन्त्रवान् ॥ २५
- सामवेदश्च वृत्ताढ्यः सर्वगोपपुरःसरः । विश्वायस्वादिभिः सार्धं गन्धर्वैः संभृतोऽभवत् ॥ २६
- ब्रह्मवेदस्तथा परैः कृत्याविभिभिरन्वितः । प्रत्यङ्गिरसयोगैश्च द्विगरीरशिरोऽभवत् ॥ २७
- लक्षणानि स्वरा स्तोभा निरुक्तस्वरभक्तयः । आश्रयस्तु वपद्कारो निग्रहमग्रहावपि ॥ २८
- दीप्ता दीप्तिरिला देवी दिशः प्रदिशगीर्धराः । देवकन्याश्च पत्न्यश्च तथा मातर एव च ॥ २९
- आयुः सर्वत एवते देवस्य यजनो मुवे । मूर्तिमन्तः स्वरूपाख्या वरुणस्य वपुर्भूतः ॥ ३०

- स्वयंभुवस्तु ता दृष्ट्वा रेतः समपतद्भुवि । ब्रह्मर्षिर्भावभूतस्य विधानाच्च न संशयः ॥ ३१
- कृत्वा जुहावं स्रग्भ्यां च स्रवेण पग्निगृह्य च । आज्यवज्जुहु(ह)वांचक्रे मन्त्रवच्च पितामहः ० ॥
- ततः स जनयामास भूतग्रामं प्रजापतिः । तस्यार्वाङ्मतेजसस्तस्य यज्ञे लोकेषु तैजसम् ॥
- तपसा भावव्याप्यत्वं तथा सत्त्वं तथा रजः ॥ ३३
- सगुणात्तेजसो नित्यं आकाशे तपसि स्थितम् । तपसस्तेजसत्वाच्च सर्वभूतानि जाज्ञिरे ॥ ३४
- यदा तस्मिन्नजायन्त काले पुत्रास्तु कर्मजाः । आज्यस्थाल्यामुपादाय स्वशुकं हुतवांश्च ह ॥ ३५
- शुक्रे हुतेऽथ तस्मिंस्तु प्रादुर्भूता महर्षयः । ज्वलन्तो वपुषा युक्ताः सप्त वै प्रसवैर्गुणैः ॥ ३६
- हुते चाग्नौ सकृच्छुक्रे ज्वालाया निःसृतः कविः । हिरण्यगर्भस्तं दृष्ट्वा ज्वालां भित्त्वा विनिःसृतम्
- भृगुस्त्वमिति होवाच यस्मात्तस्मात्स वै भृगुः ॥ ३७
- महादेवस्तथोद्भूतं दृष्ट्वा ब्रह्माणमब्रवीत् । ममैष पुत्रकामस्य दीक्षितस्य त्वयं प्रभोः ॥
- विजज्ञेऽथ भृगुर्देवो मम पुत्रो भवत्वयम् ॥ ३८
- तथेति समनुज्ञातो महादेवः स्वयंभुवा । पुत्रत्वे कल्पयामास महादेवस्तथा भृगुम् ॥
- वारुणा भृगवस्तस्मात्तदपत्यं च स प्रभुः ॥ ३९
- द्वितीयं तु ततः शुक्रमङ्गारेष्वपेतत्प्रभुः । अङ्गारेष्वङ्गिरोऽद्भानि संहितानि ततोऽङ्गिराः ॥ ४०
- संभूतिं तस्य तां दृष्ट्वा ब्रह्मर्षिर्ब्रह्माणमब्रवीत् । रेतोधास्तुभ्यमेवाहं द्वितीयोऽयं समास्त्विति ॥ ४१
- एवमस्त्विति सोऽप्युक्तो ब्रह्मणा सदसैस्त्विति । तस्मादङ्गिरसश्चापि आग्नेया इति नः श्रुतम् ॥
- षट्कृत्वस्तु पुनः शुक्रे ब्रह्मणा लोककारिणा । हुते समभवस्तत्र पदंब्रह्माण इति श्रुतिः ॥ ४३
- मरीचिः प्रथमस्तत्र मरीचिभ्यः समुत्थितः । ऋतौ तस्मिन्सुतो जज्ञे यतस्तस्मात्स वै ऋतुः ॥
- अहं तृतीय इत्यर्थस्तस्मादग्निः स कीर्त्यते । केशीश्च निशितैर्भूतः पुलस्त्यस्तेन स स्मृतः ॥ ४५
- केशैर्लम्बैः समुद्भूतस्तस्मात्तु पुलहः स्मृतः । वसुमध्यात्समुत्पन्नो वसुमान्वसुंधाश्रयः ॥ ४६
- वाशिष्ठ इति तत्त्वज्ञैः प्रोच्यते ब्रह्मवादिभिः । इत्येते ब्रह्मणः पुत्रां मानसाः षण्महर्षयः ॥ ४७
- लोकस्य संतानकरास्तैरिमा वर्धिताः प्रजाः । प्रजापतय इत्येवं पठ्यन्ते ब्रह्मणः सुताः ॥ ४८
- अपरे पितरो नाम एतैरेव महर्षिभिः । उत्पादिता ऋषिगणाः सप्त लोकेषु विश्रुताः ॥ ४९
- मारीचा भार्गवाश्चैव तथैवाङ्गिरसोऽपरे । पौलस्त्याः पौलहाश्चैव वाशिष्ठाश्चैव विश्रुताः ॥
- आग्नेयाश्च गणाः प्रोक्ताः पितॄणां लोकविश्रुताः ॥ ५०
- एते समासतस्तात पुरैव तु गुणास्त्रयः । र्भूमृताश्च प्रकाशाश्च ज्योतिष्मन्तश्च विश्रुताः ॥ ५१
- तेषां राजा यमो देवो यमैर्विहतकल्मषः । अपरे प्रजानां पतयस्ताञ्छृणुध्वमतन्द्रिताः ॥ ५२
- कर्दमः कश्यपः शेषो विक्रान्तः सुश्रवास्तथा । बहुपुत्रः कुमारश्च विवस्वान्सशुचिश्रवाः ॥
- प्रचेतसोऽरिष्टनेमिर्वह्नुलश्च प्रजापतिः । इत्येवमादयोऽन्येऽपि बहवश्च प्रजेश्वराः ॥ ५४
- कुशोच्चगा वालखिल्याः संभूताः परमर्षयः । मनोजवाः सर्वगताः सार्वर्भोमाश्च तेऽभवन् ॥ ५५

१ स. 'य तच्छुक्रे भुवे' । २ घ. द. जज्ञे । ३ स. घ. द. स्थितः । ४ स. घ. युक्ता युक्ताः प्रसवैर्गुणैः ।
 ५ क. स. घ. 'एता ब्रह्मणः' । ६ स. घ. त्वया प्र' । ७ क. स. घ. प्रभो' । ८ स. घ. द. 'देव म' । ९ घ. 'स्वयं
 त्' । १० घ. 'द्विर्ब्रह्मणः' । ११ क. ग. ग. द. 'सन्पतिः' । १२ द. 'कधारि' । १३ स. ग. घ. 'पद्भ्राह्मण' । १४ घ.
 'सुतिने । क' । १५ स. ग. घ. द. 'नय तस्मा' । १६ घ. 'गैर्लेने म' । १७ ग. घ. 'गुणांश्च य' । १८ क. अर्ग्याश्च ।

: (प्रजापतिवशानुकीर्तनम्)

जाता भस्मव्यपो^१हन्यां ब्रह्मर्षिगणसंमताः । वैखानसा मुनिगणास्तपःश्रुतपरायणाः ॥ ५६
 श्रोतोभ्यस्तस्य चौत्पन्नानश्विनौ रूपसंमितौ । विदुर्जन्माक्षरजसो विमला नेत्रसंभवाः ॥ ५७
 ज्येष्ठाः प्रजानां पतयः श्रोतोभ्यस्तस्य जज्ञिरे । ऋषयो रोमरूपेभ्यस्तथा स्वेदमलाद्भवाः ॥ ५८
 दारुणा हि रुते मासा निर्यासाः पक्षसंधयः । वत्सरा ये त्वहोरात्राः पित्रं^(ज्यं) ज्योतिश्च दारुणम्
 रौद्रं लोहितमित्याहुर्लोहितं कनकं स्मृतम् । तन्मैत्रमिति विज्ञेयं धूमश्च पशवः स्मृताः ॥ ६०
 येऽर्चिपस्तस्य ते रुद्रास्तथाऽऽदित्याः समुद्भवाः । अङ्गारेभ्यः समुत्पन्ना ज्योतिषो दिव्यमानुषाः
 आदिमानस्य लोकस्य ब्रह्मा ब्रह्मसमुद्भवः । सर्वकामदमित्याहुस्तनं कन्यामुदाहरन् ॥ ६२
 ब्रह्मा सुरगुरुस्तत्र त्रिदशैः संप्रसीदति । इमे वै जनयिष्यन्ति प्रजाः सर्वाः प्रजेश्वराः ॥ ६३
 सर्वे प्रजानां पतयः सर्वे चापि तपस्विनः । तत्प्रसादादिमाह्लोकान्धारयेयुरिमाः क्रियाः ॥
 द्वंद्वं संवर्धयामास तत्र तेजो विवर्धनम् । देवेषु वेदविद्वांसः सर्वे राजर्षयस्तथा ॥ ६५
 वेदमश्रपराः सर्वे प्रजापतिगुणोद्भवाः । अनन्तं ब्रह्म सत्यं च तपश्च परमं भुवि ॥ ६६
 सर्वे हि त्रयमेते च तत्रैव प्रसवः प्रभो । ब्रह्म च ब्राह्मणाश्चैव लोकाश्चैव चराचराः ॥ ६७
 मरीचिमादितः कृत्वा देवाश्च ऋषिभिः सह । अपत्यानीह संचिन्त्य तेऽपत्यं कामयामहे ॥ ६८
 तस्मिन्त्यज्ञे महाभागा देवाश्च ऋषिभिः सह । एतद्दशसमुद्भूताः स्थानकालाभिमानिनः ॥ ६९
 न च तेनैव रूपेण स्थापयेयुरिमाः प्रजाः । युगादिनिधर्नाश्चैव स्थापयेयुरिमाः प्रजाः ॥ ७०
 ततोऽवधीह्लोकगुरुः परमित्यविचारयन् । एवं देवा विनिश्चित्य मया सृष्टा न संशयः ॥
 भवतां वंशसंभूताः पुनरेते महर्षयः ॥ ७१
 तेषां भृगोः कीर्तयिष्ये वंशं पूर्वं महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च प्रथमस्य प्रजापतेः ॥
 भार्ये भृगोरप्रतिमे उत्तमेऽभिजने शुभे । हिरण्यकशिपोः कन्या दिव्या नाम परिश्रुता ॥
 पुलोमश्चापि पौलोमी बुहिता वरवर्णिनी ॥ ७३
 भृगोस्त्वजनपदिव्या काव्यं वेदविदां वरम् । देवासुराणामाचार्यं शुक्रं कविमुतं ग्रहम् ॥ ७४
 स शुक्रश्चोशना रूपातः स्मृतः काव्योऽपि नामनः । पितॄणां मानसी कन्या सोमपानां यशस्विनी
 शुक्रस्य भार्या गोनाम विजज्ञे चतुरः सुतान् ॥ ७५
 ब्राह्मेण तेजसा युक्तः स जातो ब्रह्मविचमः । तस्यामेव तु चत्वारः पुत्राः शुक्रस्य जज्ञिरे ॥ ७६
 त्वष्टा वरुणी द्वावेतौ शण्डामर्को च तावुर्भौ । ते तदाऽऽदित्यसंकाशा ब्रह्मकल्पाः प्रभावनः ॥
 रञ्जनः पृथुरदिमश्च विद्वान्पस्य वृद्धद्विराः । वरुणिणः सुता ह्येने ब्रह्मिष्ठाः सुरयाजकाः ॥ ७८
 इज्याधर्मविनाशार्थं मनुमेत्याभ्ययोजयन् । निरस्यमानं वै धर्मं दृष्ट्वेन्द्रो मनुमवधीत् ॥ ७९
 एतरेव तु कामं त्वां प्रापयिष्यामि याजनम् । श्रुत्वेन्द्रस्य तु तद्वाक्यं तस्माद्देशात्प्राक्रमेत् ॥ ८०
 निरोभूतेषु तेऽप्यिन्द्रो धर्मपत्नीं च चेतनाम् । ग्रहेण मोचयित्वा तु ततः सोऽनुससार ताम् ॥ ८१

१ ग. घ द. 'हन्यो प्र' । २ ग. ग घ द. 'लता । भतोभास्व' । ३ ल. ग घ पित्त ज्यो' । ४ ग घ.
 द. 'द्वैवमभशा । ग' । ५ स. घ. 'रुद्रा प्र' । ६ स. घ द. 'न. मन्त्रो' । ७ स. घ. द. 'वेयुर्दे' ।
 ८ द. 'नभेद' । ९ स. ग. द. 'देव वि' । १० घ 'नरिभ्यः' । ११ द. 'कारि ग' । १२ घा गोविम । १३ ग.
 घ 'नरिभ्यः' । १४ क 'नरिभ्यः' ।

- तत इन्द्रविनाशाय यतमानान्यतींस्तु तान् । तत्राऽऽगताऽपुनर्दृष्ट्वा दुष्टानिन्द्रः महन्व(ण्य) तु ॥
 सुप्वाप देवदेवस्य वेद्यां वै दक्षिणे ततः ॥ ८२
- तेषां तु भैक्ष्यमाणानां तत्र शालाऽहैः सह । शीर्षाणि न्यपतंस्तानि खर्जूराण्यभवंस्ततः ॥ ८३
- एवं चरुत्रिणः पुत्रा इन्द्रेण निहताः पुरा । यज्ञेन्यां देवयानी च शुक्रस्य दुहिताऽभवत् ॥ ८४
- त्रिशिरा विश्वरूपास्तु त्वष्टः पुत्रोऽभवन्महान् । * यशोधरायामुत्पन्नो वैरोचन्यां महायशाः ॥
 विश्वरूपातुजश्चापि विश्वकर्मा यमः स्मृतः ॥ ८५
- भृगोस्तु भृगवो देवा जज्ञिरे-द्वादशाऽऽत्मजाः । देव्यां तान्सुपुत्रे सर्वान्काव्यथैवोऽऽत्मजान्प्रभुः ॥
 भुवनो भावनश्चैव अन्यश्चान्यायतस्तथा । क्रतुः श्रवाश्च मूर्धा च व्यजयो व्यश्रुपश्च यः ॥
 प्रसवश्चाप्यजश्चैव द्वादशोऽधिपतिः स्मृतः ॥ ८७
- इत्येते भृगवो देवाः स्मृता द्वादश याज्ञिकाः । पौलोम्यजनयत्पुत्रं ब्रह्मिष्ठं वसिनं विभुम् ॥ ८८
- व्याधितः सोऽष्टमे मासि गर्भः क्लृण्वन् कर्मणा । च्यवनाच्च्यवनः सोऽर्थं चेतनस्तु भवेत्तसः ॥
 प्राचेतसाच्च्यवनक्रोधादध्वानं पुरुपादजः ॥ ८९
- जनयामास पुत्रौ द्वौ सुकन्यायां च भार्गवः । आत्मवानं दधीचं च तादुभौ साधुसंमतौ ॥ ९०
- सारस्वतः सारस्वत्यां क्षत्रीचाञ्चोपपद्यते । रुची पत्नी महाभागा आत्मवानस्य नादुषी ॥ ९१
- तस्यै तूर्वोर्ऋषिर्जज्ञे ऊरू भित्वा महायशाः । और्वश्चाऽऽसीद्वचीकस्तु दीप्ताग्निसंहशमभः ॥ ९२
- जमदग्निर्ऋचीकस्य सत्यवत्यां व्यजायत । भृगोश्चै चरुपर्यासे रौद्रवैष्णवयोस्तथा ॥ ९३
- जमनाद्वैष्णवस्याग्नेर्जमदग्निरजायत । रेणुका जमदग्नेस्तु शक्रतुल्यपराक्रमम् ॥
 ब्रह्मसत्रमयं रामं सुपुत्रेऽमिततेजसम् ॥ ९४
- और्वस्याऽऽसीत्पुत्रशतं जमदग्निपुरोगमम् । तेषां पुत्रसहस्राणि भार्गवाणां परस्परात् ॥ ९५
- ऋष्यन्तरेषु वै बाह्या बहवो भार्गवाः स्मृताः । वैत्सो विश्वोऽश्विषेणश्च पाण्डः पथ्यः सशौनकः
 गोत्रेण सप्तमा ह्येते पक्षा ज्ञेयास्तु भार्गवाः ॥ ९६
- शृणुताङ्गिरसो वंशमग्नेः पुत्रस्य धीमतः । यस्यान्ववाये संभूता भारद्वाजाः सगौतमाः ॥
 देवाश्चाङ्गिरसो मुरुयास्त्वपुमन्तो महौजसः ॥ ९७
- सुरूपा चैव मारीची कार्दमी च तथा स्वगद् । पथ्या च मानवी कन्या तिस्रो भार्यास्त्वधर्वणः
 इत्येताऽङ्गिरसः पत्न्यस्तासु वक्ष्यामि संततिम् ॥ ९८
- अधर्वणस्तु दायादास्तासु जाताः कुलोद्भवाः । उत्पन्ना महता चैव तपसा भावितात्मेनाम् ॥
 बृहस्पतिः सुरूपार्यां गौतमः सुपुत्रे स्वराट् । अरन्ध्यं वामदेवं च उतथ्यमुशिजं तथा ॥ १००

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ य. प्रहत्य । २ य. द. 'यश्च वेद्ये द' । ३ क. य. भक्षमा । ४ य. जयन्त्या । ५ य. य. द. 'वानुजा' ।
 ६ य. द. 'य वेद्ये तु प्र' । ७ य. य. 'तन तु प्र' । ८ य. 'सः । प्राचेतसाच्च्यवेन क्रो' । ग. 'सः । प्रचे' ।
 य. 'सः । वतसा च्यवतो क्रो' । द. 'म' प्रचेतसाच्यवने क्रो' । ९ य. आमान । १० य. ग. द. 'धीचोपपत्' ।
 ११ य. सचिव । १२ य. 'स्य कर्षो' । १३ य. य. ऊरू भि' । १४ य. 'य ऋषिपर्याये रो' । य. द. 'य ऋषि' ।
 १५ य. 'द । रन्तरे' । १६ य. द. यमा ति' । १७ य. य. द. 'य दाह्य । १८ य. य. द. 'यमः । १९ य. ' ।

[अ० ६५ श्लो० १०१-१२१]

; (प्रजापतिवशानुकीर्तनम्)

धिष्णुः पुत्रस्तु पथ्यार्या संवर्तश्चैव मानसः । विचित्तथं तथा यस्य शरदांश्चाप्युतथ्यजः ॥ १०१ ॥
 अशिशो दीर्घतमा बृहदुत्थो वामदेवजः । धिष्णोः पुत्रः सुधन्वान ऋषभश्च सुधन्वनः ॥ १०२ ॥
 रथकारः स्मृता देवा ऋषयो ये परिश्रुताः । बृहस्पतेर्भरद्वाजो विश्रुतैः सुमहायशाः ॥ १०३ ॥
 अङ्गिरसस्तु संवर्तो देवानङ्गिरसः शृणु । बृहस्पतेर्यवीयांमो देवा ह्यङ्गिरसः स्मृताः ॥ १०४ ॥
 औरसाङ्गिरसः पुत्राः सुख्यायां विजङ्गिरे । औदार्यायुर्दनुर्दक्षो दर्भः प्राणस्यैव च ॥ १०५ ॥
 हविष्मांश्च हविष्णुश्च क्रतुः सत्यश्च ते दश ॥ १०६ ॥
 अयस्यस्तु उतथ्यश्च वामदेवस्तर्धोसिर्जः । भारद्वाजाः शांक्रुतिका गार्ग्यकान्वरथीतराः ॥ १०७ ॥
 मुद्गला विष्णुवृद्धाश्च हरिता वायवस्तथा । तथा भाक्षा भरद्वाजा आर्षभाः किंभयास्तथा ॥ १०८ ॥
 एते ह्यङ्गिरसः पक्षा विज्ञेया दश पञ्च च । ऋष्यन्तरेषु वै बाह्या बहवोऽङ्गिरसः स्मृताः ॥ १०९ ॥
 मारीचं परिवक्ष्यामि वंशमुत्तमपूरुषम् । यस्यान्ववाये संभूतं जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ ११० ॥
 मरीचिरापश्चक्रमे ताभिर्ध्यायन्प्रजेप्सया । पुत्रः सर्वगुणोपेतः प्रजावीन्सुरुचिर्दितिः ॥ १११ ॥
 संपूर्ज्यैते प्रशस्तायां मनसा भाविता मभुः ॥ ११२ ॥
 आहूताश्च ततः सर्वा आपः समवसत्प्रभुः । तासु मणिहितात्मानमेकः सोऽजनयत्प्रभुः ॥ ११३ ॥
 पुत्रमप्रतिमन्नाम्नाऽरिष्टनेमिः प्रजापतिः । पुत्रं मरीचं सूर्याभं वधौ वेशो व्यजीजनत् ॥ ११४ ॥
 प्रध्यायन्दि सतां वाचं पुत्रार्थी सलिले स्थितः । सप्त वर्षसहस्राणि ततः सोऽप्रतिभोऽभवत् ॥ ११५ ॥
 कश्यपः सविर्बुध्वांस्तेन स ब्रह्मणोः समः । मन्वन्तरेषु संवर्षु ब्रह्मणांशेन जायते ॥ ११६ ॥
 कन्यानिमित्तमित्युक्ते दक्षेण कुपिताः प्रजाः । अपिवत्स तदा कश्यं कश्यं मद्यमिहोच्यते ॥ ११७ ॥
 अर्हश्चेकसा हि विज्ञेयी वाङ्मनः कश्य उच्यते । कश्यं मद्यं स्मृतं विमैः कश्यपानांस्तु कश्यपः ॥ ११८ ॥
 करोति नाम यद्वाचो वाचं क्रमुदाहृतम् । दक्षाभिगतः कुपिताः कश्यपस्तेन सोऽभवत् ॥ ११९ ॥
 तस्माच्च कश्यपेनोक्तो ब्रह्मणा परमेष्ठिनो । तस्माद्दक्षः कश्यपाय कन्यास्ताः प्रत्यपद्यत् ॥ १२० ॥
 सर्वाश्च ब्रह्मवादिन्यः सर्वास्ता लोकमातरः ॥ १२१ ॥
 इत्येतमृपिसर्गं तु पुण्यं यो वेद वाङ्मनम् । आयुष्मान्पुण्यवाङ्मुद्गः सुखभागोत्यनुत्तमम् ॥ १२२ ॥
 धारणाच्छ्रवणाद्यैव सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १२३ ॥
 अधात्रुवन्पुनः सर्वे मुनयो रोमहर्षणम् । विनिवृत्ते प्रजासर्गे पष्टे वै चाशुभस्य ह ॥ १२४ ॥
 निसर्गः संभवतोऽयं मनोर्वैवस्वतस्य ह ॥ १२५ ॥

पुत्र उवाच—

प्रजाः सृजेति व्यादिष्टः स्वयं दक्षः स्वयंभुवा । मसर्जं दक्षो भूतानि गतिमन्ति धृवाणि च ॥
 उपस्थितेऽन्तरे ह्यस्मिन्मनोर्वैवस्वतस्य ह ॥ १२६ ॥

* इदमर्थं नास्ति इ. पुस्तके । + इदमर्थं नास्ति य. पुस्तके ।

१ स. ग. इ. धिष्णुः । २ स. य. पितृष्व । ३ स. य. धिष्णुः पु । ४ स. य. न्वतः । ५ सं. घ. 'तः सम' । ६ स. घ. दमः प्रा । ७ दशः प्रा । ८ य. घ. इ. प्रतः घ । ९ य. 'वशिजः । १० य. घ. द. । जः । भर' । ११ य. इ. रमां प । १२ य. 'रसस्तया । मा । १३ स. य. 'वान्नेर' । १४ य. 'ज्यभाविता तत्र मनसा मादिना पुनः । आ' । १५ उच्यते प्र मनसा मनसा भा । १६ य. 'मैवि सु' । १७ य. नः स्मृतः । म । १८ क. स. 'पु मद्र' १९ स. ग. य. 'सुखी दक्षेण कुपिः' प्र । २० इ. हा वद' । २१ दक्षे' । २२ 'वा म' : इ । २३ स. इ. वाचा । २४ स. 'वा । देवाभुवापुष्टोदय. इ' ।

ततः प्रवृत्तो दक्षस्तु प्रजाः स्रष्टुं चतुर्विधाः । जरायुजाण्डजाश्चैव उद्भिज्जाः स्वेदजास्तथा ॥ १२२
दश वर्षसहस्राणि तपत्वां घोरं महत्तपः । संभावितो योगवलैरणिमाद्यैर्विशेषतः ॥ १२३

आत्मानं व्यभजच्छ्रीमान्मनुष्योरगराक्षसान् । * देवासुरसगन्धर्वान्दिव्यसंहननप्रजान् ॥

ईश्वरानात्मनस्तुल्यान्रूपद्रविणतेजसा ॥ १२४

तथैवान्यानि मुदितो गतिमन्ति ध्रुवाणि च । मानसान्येव भूतानि सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः ॥
ऋषीन्देवान्सगन्धर्वान्मनुष्योरगराक्षसान् । यक्षभूतपिशाचांश्च वयःपशुमृगांस्तथा ॥ १२६

यदाऽस्य मनसा सृष्टा न व्यवर्धन्त ताः प्रजाः । अपध्याता भगवता महादेवेन धीमता ॥

मैथुनेन च भावेन सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः । असिक्रीं चावहत्पर्त्नीं वीरणस्य प्रजापतेः ॥

सुतां सुमहता युक्तां तपसा लोकधारिणीम् । यया धृतमिदं सर्वं जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ १२९

अत्राप्युदाहरन्तीमौ श्लोकौ प्राचेतसं प्रति । दक्षस्योद्ब्रह्मो भार्यामसिक्रीं वीरणीं पैराम् ॥ १३०

कूपानां नियुतं दक्षः सर्पिणां साभिमानिनाम् । नदीगिरिषु सर्जस्ताः पृष्ठतोऽनुययौ प्रभुः ॥

तं दृष्ट्वा ऋषिभिः प्रोक्तं प्रतिष्ठास्यति वै प्रजाः । प्रथमोऽत्र द्वितीया तु दक्षस्येह प्रजापतेः ॥

तथाऽगच्छद्यथाकालं कूपानां नियुते तु सः । असिक्रीं वैरिणीं यत्र दक्षः प्राचेतसोऽब्रह्म ॥ १३३

अथ पुत्रसहस्रं स वैरिण्यामामतौजसा । असिकन्यां जनयामास दक्षः प्राचेतसः प्रभुः ॥ १३४

तांस्तु दृष्ट्वा महातेजाः स विवर्धयिषून्प्रजाः । देवर्षिः प्रियसंवादो नारदो ब्रह्मणः सुतः ॥

नाशाय वचनं तेषां शापायैवाऽऽत्मनीऽब्रवीत् ॥ १३५

पः स वै प्रोच्यते विप्रः कश्यपस्येति कृत्रिमः । दक्षशापभयाद्भीतो ब्रह्मर्षिस्तेन कर्मणा ॥

यः कश्यपसुतस्याथ परमेष्ठीं व्यजायत । मानसः कश्यपस्येह दक्षशापभयात्पुनः ॥ १३७

तस्मात्स कश्यपस्याथ द्वितीयं मानसोऽभवत् । स हि पूर्वममुत्पन्नो नारदः परमेष्ठिनः ॥ १३८

येन दक्षस्य पुत्रास्ते हर्यश्वा इति विश्रुताः । निन्दार्थं नाशिताः सर्वे विनष्टाश्च न संशयः ॥

तस्योद्यतस्तदा दक्षः क्रुद्धो नाशाय वै प्रभुः । ब्रह्मर्षिन्वै पुरस्कृत्य याचितः परमेष्ठिना ॥

ततोऽभिसंधितं चक्रे दक्षस्तु परमेष्ठिना । कन्यायां नारदो मह्यं तव पुत्रो भवत्विति ॥ १४१

ततो दक्षः सुतां प्रादात्प्रियां वै परमेष्ठिने । तस्मात्स नारदो जज्ञे भूयः शान्तो भयादपिः ॥

तद्वपथुत्य विप्रास्ते जातकौतूहलाः पुनः । अपृच्छन्वदतां श्रेष्ठं सूतं तत्रार्थदर्शिनम् ॥ १४३

ऋषय ऊचुः—

कथं विनाशिताः पुत्रा नारदेन महात्मना । प्रजापतिसुतास्ते वै प्रजाः प्राचेतसात्मजाः ॥

स तथ्यं वचनं श्रुत्वा जिज्ञासासंभवं शुभम् । प्रोवाच मधुरं वाक्यं तेषां सर्वगुणान्वितम् ॥

दक्षपुत्राश्च हर्यश्वा विवर्धयिष्वः प्रजाः । समागता महावीर्या नारदस्तानुवाच ह ॥ १४६

* एतदर्थस्यानेऽयं श्लोकः—देवासुरसगन्धर्वान्मनुष्योरगराक्षसान् । समनवानेतान्त्वर्वान्दिव्यसंहननप्रजान् । इति वा. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ ग. घ. ङ. 'व तथा स्व स्वेदजोद्भिजाः द' । ग. घ. ङ. 'व तथा स्व स्वेदजोद्भिजाः । द' । २ ग. घ. ङ. अमृशी चा' । ३ वा. ग. ङ. पुन । ४ वा. घ. ङ. 'रिषसमस्ताः । ५ वा. घ. ङ. मा न द्वि' । ६ वा. घ. ङ. 'तेन सः । ७ ग. घ. ङ. अमृशी । ८ वा. घ. ङ. 'याम् । ध' । ९ ग. घ. 'याम् । ध' । १० घ. पूर्व स' । ११ वा. घ. ङ. तेन । १२ घ. पुनः । १३ वा. ङ. शातमया क' । १४ घ. शान्तमयो ऋषिः ।

:(कश्यपीयप्रजासर्ग)

- वाल्लिशा वत यूयं वै न प्रजाणीय भूतलम् । भन्तमूर्ध्वमधश्चैव कथं स्रक्ष्यथ वै प्रजाः ॥ १४७
- किंश्चमाणं तु मेदिन्याः स्रष्टव्यानि तथैव च । भविज्ञायेह स्रष्टव्यं अन्यथा किं नु स्रक्ष्यथ ॥
- अल्पं वाऽपि बहुर्वाऽ(वाऽ)पि तत्र दोषस्तु दृश्यते ॥ १४८
- ते तु तद्वचनं श्रुत्वा प्रयाताः सर्वतोदिशम् । वायुं तु समनुप्राप्य गतास्ते वै पराभवम् ॥ १४९
- अद्यापि न निवर्तन्ते भ्रमन्तो वायुमिश्रिताः । एवं वायुपथं प्राप्य भ्रमन्ते ते महर्षयः ॥ १५०
- स्वेषु पुत्रेषु नष्टेषु दक्षः प्राचेतसः पुनः । वैरिण्यामेव पुत्राणां सहस्रमसृजत्प्रभुः ॥ १५१
- प्रजा विवर्धयिषवः शबलाश्वाः पुनस्तु ते । पूर्वमुक्तं वचस्तत्र श्राविता नारदेन ह ॥ १५२
- तच्छ्रुत्वा वचनं सर्वे कुमारस्ते महौजसः । अन्योन्यमूचुस्ते सर्वे सम्यगाह महानृपिः ॥
- भ्रातृणां पदवी चैव गन्तव्या नात्र संशयः । १५३
- ज्ञात्वा प्रमाणं पृथ्व्याश्च सुखं स्रक्ष्यामहे प्रजाः । श्रुतेऽपि तेनैव मार्गेण प्रयाताः सर्वतोदिशम् ॥
- अद्यापि न निवर्तन्ते समुद्रेभ्य इवाऽऽपगाः ॥ १५४
- ततः प्रभृति वै भ्राता भ्रातुरन्वेषणे रतः । प्रयातो नश्यति तथो तत्र कार्यं विजानता ॥ १५५
- नष्टेषु शबलाश्वेषु दक्षः क्रुद्धोऽभवद्विभुः । नारदं नाशमेहीति गर्भवासं वसेति च ॥ १५६
- तथा तेष्वपि नष्टेषु महात्मसु पुरा किल । पष्टिकन्याऽसृजदक्षो वैरिण्यामेव विश्रुताः ॥ १५७
- तास्तदा प्रतिजग्राह पत्न्यर्थे कश्यपः प्रभुः । धर्मः सोमस्तु भगवांस्तथैवान्ये महर्षयः ॥ १५८
- इमां विसृष्टिं दक्षस्य कृत्स्नां यो वेद तत्त्वतः । आयुष्मान्कीर्तिमान्धन्यः प्रजावांश्च भवत्युत ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रजापतिवशामुकीर्तन नाम पञ्चपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५८२५

अथ षट्पष्ठितमोऽध्यायः ।

कश्यपीयप्रजासर्गः ।

ऋषय ऊचुः—

- देवाना दानवानां च दैत्यानां चैव सर्वशः । उत्पत्तिं विस्तरेणेह ब्रूहि वैवस्वतेऽन्तरे ॥ १
- सूत उवाच—
- धर्मस्य तावद्वक्ष्यामि निसर्गं तं निबोधत । अरुन्धती वसुर्षामी लम्बा भानुर्मरुत्वती ॥ २
- संकलया च मुहूर्ता च साध्या विश्वा तथैव च । धर्मपत्न्यो दश त्वेता दक्षः प्राचेतसो ददौ ॥
- साध्यां पुत्रास्तु धर्मस्य साध्यान्द्वादश जज्ञिरे । साध्या नाम महाभागाश्छन्दजा यज्ञभागिनः ॥
- देवेभ्यस्तान्परान्देवान्देवज्ञाः परिर्चक्षवे ॥
- ब्रह्मणो वै मुखात्सृष्टा जया देवाः प्रजेप्सया । सर्वे मन्त्रशरीरास्ते स्मृता मन्वन्तरेऽपि ह ॥ ४
- ५

* इदमर्थे नास्ति ख. ग. घ ङ पुस्तकेषु ।

१ स ग. ङ 'जा न च भू । २ ङ दिशा. । ३ ग. घ ङ तु नाशन प्रा' । ४ ख. घ. ङ. 'न्ते विस्तारा-
यामलिसव । त' । ५ ख ग. घ. ङ. 'यदा । ६ ख. घ. ङ. 'क्षो विरि' । ७ घ 'न्या पनी तु धी' । ८ क.

दर्शश्च पौर्णमासश्च वृहद्यच्च रथंतरम् । चित्तिश्चैव विचित्तिश्च आकृतिः कृतिरेव च ॥ ६
विज्ञाता चैव विज्ञातो मनो यज्ञश्च ते स्मृताः । नामान्येतानि तेषां वै जयानां प्रथितानि च ॥
ब्रह्मशापेन ते जाताः पुनः स्वायंभुवे जिताः । स्वारोचिषे वै तुषिताः सत्याश्चैवोत्तमे पुनः ॥८
तामसे हरयो नाम वैकुण्ठा रैवतान्तरे । साध्याश्च चाक्षुषे नाम्ना छन्दजा जज्ञिरे सुराः ॥ ९
धर्मपुत्रा महाभागाः साध्या ये द्वादशामराः । पूर्वं स्म अनुसूयन्ते चाक्षुषस्यान्तरे मनोः ॥ १०
स्वारोचिषेऽन्तरेऽतीता देवा ये वै महौजसः । तुषिता नाम तेऽन्योन्यमूचुर्वै चाक्षुषेऽन्तरे ॥ ११
किञ्चिच्छिष्टे तदा तस्मिन्देवा वै तुषिताऽब्रुवन् । इतरेतरं महाभागान्वयं साध्यान्प्रविश्य वै ॥
मन्वन्तरे भविष्यामस्तन्नः श्रेयो भविष्यति ॥ १२
एवमुक्त्वा तु ते सर्वे चाक्षुषस्यान्तरे मनोः । तस्माद्द्वादश संभूता धर्मात्स्वायंभुवात्पुनः ॥ १३
नरनारायणौ तत्र जज्ञाते पुनरेव हि । विपश्चिदिन्द्रो यश्चाऽऽसीत्तथा सत्यो हरिश्च तौ ॥
स्वारोचिषेऽन्तरे पूर्वमास्तां तौ तुषितौ सुरौ ॥ १४
तुषितानां तु साध्यत्वे नामान्येतानि वक्ष्यते । मनोऽनुमन्ता प्राणश्च नरो यानश्च वीर्यवान् ॥
चित्तिर्हयो नयश्चैव हंसो नारायणस्तथा । प्रभवोऽथ विभुश्चैव साध्या द्वादश जज्ञिरे ॥ १५
स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्वं ततः स्वारोचिषे पुनः । नामान्यासन्पुनस्तानि तुषितानां निबोधत ॥ १७
प्राणोऽपानस्तथोदानः समानो व्यान एव च । चक्षुः श्रोत्रं तथा प्राणः स्पर्शो बुद्धिर्मनस्तथा ॥
प्राणापानाबुदानश्च समानो व्यान एव च । नामान्येतानि पूर्वं तु तुषितानां स्मृतानि ह ॥१९
वसोस्तु वसवः पुत्राः साध्यानां मनुजाः स्मृताः । धरो भ्रुवश्च सोमश्च आपश्चैवानलोऽनिलः ॥
प्रत्युपश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टौ प्रकीर्तिताः ॥ २०
धरस्य पुत्रो द्रविणो हुतईव्यवहस्तथा । ध्रुवपुत्रो भवो नाम्ना कालो लोकप्रकालनः ॥ २१
सोमस्य भगवान्वर्चा बुधश्च ग्रहबोधनः । रोहिण्यां तौ समुत्पन्नौ त्रिषु लोकेषु विभ्रुतौ ॥ २२
धारोर्मिकलिलाश्चैव त्रयश्चन्द्रमसः सुताः । आपस्य पुत्रो वैतण्ड्यः शमः शान्तस्तथैव च ॥ २३
स्कन्दः सनत्कुमारश्च जज्ञे पादेन तेजसः । अग्निपुत्रः कुमारस्तु शरस्तम्बे व्यजायत ॥
तस्य शाखो विनासश्च नैगमेषश्च पृष्ठजाः ॥ २४
आनिलस्य शिवा भार्या तस्याः पुत्रो मनोजवः । अविज्ञातगतिश्चैव द्वौ पुत्रावनिलस्य च ॥ २५
प्रत्युपस्य विदुः पुत्र ऋषिर्नाम्नां तु देवलः । द्वौ पुत्रौ देवलस्यापि क्षमावन्तौ मनीषिणौ ॥ २६
वृहस्पतेस्तु भगिनी वरस्त्री ब्रह्मचारिणी । योगसिद्धा जगत्कृन्स्त्रमसर्त्ता विचरत्युत ॥ २७
प्रभामस्य तु या भार्या वसुनामष्टमस्य ह । विश्वकर्मा सुतस्तस्या जातः शिल्पिप्रजापतिः ॥
स कर्ता सर्वशिल्पानां त्रिदशानां चैव वर्धकिः । भूषणानां च सर्वेषां कर्ता कारयिता च सः ॥
सर्वेषां च विमानानि देयतानां करोति सः । मानुषाश्चोपजीवन्ति यस्य शिल्पानि शिल्पिनः ॥

१ अ. ग. म. द. 'भुवो जि । २ अ. ग. घ. ङ. 'मसा ह । ३ अ. घ. द. द । ४ अ. ग. म. द. 'रो पान' ।
५ अ. घ. ङ. 'निर्व पु' । ६ अ. द. 'त्रे मनोऽपान २५' । ७ अ. घ. द. 'दयो रजस' । ८ अ. घ. द. भोः पुत्रं
मुनारं तु एवहा जज्ञे सुरावृणम् । तं । ९ अ. ग. घ. द. 'नैव मोपय । १० अ. द. 'श'ऽप दे' । ११ अ. म. द. मन-
विभ्रुः । १२ अ. ग. घ. ङ. नी भूषण मन्वादिनी । यो । १३ अ. ग. घ. 'साय रनिरुद' । १४ । १५ अ.
घ. दिव' । १६ अ. ग. घ. द. म भव' । १७ ।

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

विश्वे(श्व)देवास्तु विश्वाया जज्ञिरे दश विश्रुताः । क्रतुर्दक्षः श्रवः सत्यः कालः कामो घृनिस्तथा
 कुरुत्रान्मभवांश्चैव रोचमानश्च ते दश । धर्मपुत्राः स्मृता ह्येते विश्वायां जज्ञिरे शुभाः ॥ ३२
 मरुत्वन्त्यां तु मरुतो भानवो भानुजाः स्मृताः । मुहूर्ताश्च मुहूर्तायां घोषं लम्बा व्यजायत ॥ ३३
 संकल्पायां तु संजज्ञे विद्वान्संकल्प एव च । नागवीथ्यस्तु जाम्ब्यां च पथप्रयसमाश्रिताः ॥ ३४
 पृथिवीविषयं सर्वमरुन्धत्यां व्यजायत । एष सर्गः समाख्यातो विद्वान्धर्मस्य शाश्वतः ॥ ३५
 मुहूर्ताश्चैव तिथ्यश्च पतिभिः सह सुव्रताः । नामतः संप्रवक्ष्यामि ब्रुवतो मे विबोधत ॥ ३६
 अहोरात्रविभागश्च नक्षत्राणि समौसतः । मुहूर्ताः सर्वनक्षत्रा अहोरात्रविदस्तथा ॥ ३७
 अहोरात्रकलानां तु पद्मशतीत्यधिका स्मृता । स्वर्गतिविशेषेण सर्वेषु ऋतुमिच्छतः ॥ ३८
 ततो वेदविदश्चैतां तिथिमिच्छन्ति पर्वसु । अविशेषेषु कालेषु योज्यः स पितृदानतैः ॥ ३९
 रौद्रः सार्वस्तथा मैत्रः पिण्ड्यवासव एव च । आप्योऽथ वैश्वदेवश्च ब्राह्मो मध्याह्नसंश्रितः ॥ ४०
 प्राजापत्यस्तथा ऐन्द्रस्तयेन्द्रो निर्ऋतिस्तथा । वारुणश्च तथाऽर्यम्गो भौगाध्यापि दिनाश्रिताः ॥
 एते दिनमुहूर्ताश्च दिवाकरविनिर्मिताः । शंकुच्छायाविशेषेण वेदितव्याः प्रमाणतः ॥ ४२
 अजास्तथाऽहिर्बुध्नश्च पूषा हि यमदेवताः । आप्रेयस्यापि विज्ञेयः प्राजापत्यस्तथैव च ॥ ४३
 ब्रह्मसौम्यस्तथाऽऽदित्यो बार्हस्पत्योऽथ वैष्णवः । सावित्रोऽथ तथा त्वष्ट्रो वायव्यश्चेति संग्रहः
 एकरात्रिमुहूर्ताः स्युः क्रमोक्ता दश पञ्च च । इन्दोर्गत्युदया ह्येया नालिकाः पादिकास्तथा ॥
 कालावस्थास्त्विमास्त्वेते मुहूर्ता देवताः स्मृताः ॥ ४५
 सर्वग्रहाणां त्रीण्येव स्थानानि विहितानि च । दक्षिणोत्तरमध्यानि तानि विद्याद्यथाक्रमम् ॥
 स्थानं जारद्वयं मध्ये तथैरावतमुत्तरम् । वैश्वानरं दक्षिणतो निर्दिष्टमिह तत्त्वतः ॥ ४७
 अश्विनी कृत्तिका याम्या नागवीथिरिति स्मृता । पुण्योऽश्लेषापुनर्वसू वीथिरैरावती मता ॥
 तिस्रस्तु वीथयो ह्येता उत्तरो मार्ग उच्यते ॥ ४८
 पूर्वोत्तरे फाल्गुन्यौ च मघा चैर्वार्यमी स्मृता । हस्तचित्रे तथा स्वाती गोवीथीत्याभिशब्दिता ॥
 ज्येष्ठा विशाखाऽनुराधा वीथी जारद्वयो स्मृता । एतास्तु वीथयस्त्रिस्रो मध्यमो मार्ग उच्यते ॥
 मूलं चाऽऽषाढे द्वे चापि अजवीथ्यभिशब्दिता । श्रवणं च धनिष्ठा च गार्गी शतभिषक्तया ॥
 वैश्वानरी भार्गवदे रेवती चैवं कीर्तिता । स्मृता वीथ्यस्तु तिस्रस्ता भौर्गो वै दक्षिणो बुधैः ॥
 सप्तविंशत्तु याः कन्या दक्षः शोभाय ता ददौ । सर्वा नक्षत्रनाम्न्यस्ता ज्योतिषे चैव कीर्तिताः ॥
 तासामपत्यान्यभवन्दीप्तान्यामिततेजसा ॥ ५३
 यास्तु शेषास्तदा कन्याः प्रतिजग्राह कश्यपः । चतुर्दश महाभागाः सर्वास्ता लोकमातरः ॥ ५४

१ क. 'त्वा मरुत्वन्तो भ' । २ ग. घ. ड. च । नववीथ्यस्तु जाम्ब्यां प' । ३ घ. ड. 'सत्वत्यामजा' ।
 ४ ग. घ. ड. 'र प्र वि' । ५ ग. घ. ड. 'माश्रितः' । ६ स. स्मृताः । ७ घ. एवैरुतुभिनिलयतः । त' । ८ स. ग.
 ९ त. निवृत्तः । त' । १० घ. 'तः' । ११ स. 'द्रः संप्रस्त' । १२ घ. 'पिथ्य मा' । १३ स. घ. भाग्यशा' ।
 १४ घ. अजरत' । १५ स. 'ती स्मृता' । १६ घ. 'दे पन्त्या' । १७ स. घ. 'पार्यमी स्मृ' । १८ स. ग. घ. 'वीथ्यो-
 मारीमा' । १९ स. ग. घ. 'वन्धय' । २० ग. ड. 'री भरप' । २१ क. मार्गो वै दक्षिणे बु' । २२ घ. 'मन्यभवन्ती-

अदितिर्दितिर्दनुः काला अरिष्ठा सुरसा तथा । सुरभिर्विनता चैव ताम्रा क्रोधवशा इरा ॥
 कैटुर्मुनिश्च धर्मज्ञः प्रजास्तासां निबोधत ॥ ५५

चारिष्णवेऽन्तरेऽतीते ये द्वादश पुरोगमाः । वैकुण्ठा नाम ते साध्या बभूवुश्चाक्षुषेऽन्तरे ॥ ५६
 उपस्थितेऽन्तरे ह्यस्मिन्पूनेवैवस्वतस्य ह । आराधिता ह्यदित्या ते समेत्याऽऽहुः परस्परम् ॥ ५७
 एतामेव महाभागामदितिं संप्रविश्य वै । वैवस्वतेऽन्तरे ह्यस्मिन्योगादर्धेन तेजसः ॥ ५८
 गच्छामः पुत्रतामस्यास्तन्नः श्रेयो भविष्यति । अदित्यास्तु प्रसूतानामादित्यत्वं भविष्यति ॥ ५९
 एवमुक्त्वा तु ते सर्वे चाक्षुषस्याऽन्तरे मनोः । जज्ञिरे द्वादशाऽऽदित्या मारीचात्कश्यपात्पुनः ॥
 शतक्रतुश्च विष्णुश्च जज्ञाते पुनरेव हि । वैवस्वतेऽन्तरे ह्यस्मिन्नरनारायणौ सुरौ ॥ ६१
 तेषामपि हि देवानां निधनोत्पत्तिरुच्यते । यथा सूर्यस्य लोकेऽस्मिन्नुदयास्तमयानुभौ ॥
 प्रजापतेश्च विष्णोश्च भवस्य च महात्मनः ॥ ६२
 श्रेष्ठानुश्रविके यस्माच्छक्ताः शब्दादिलक्षणे । अष्टात्मकेऽणिमाद्ये च तस्मात्ते जज्ञिरे सुराः ॥ ६३
 इत्येष विषये रागः संभूत्याः कारणं स्मृतम् । ब्रह्मशापेन संभूता जयाः स्वार्थभुवे जिताः ॥ ६४
 स्वाराचिषे वै तपिताः सत्याश्रैवोत्तमे पुनः । तामसे हरयो देवा जाताश्चारिष्णवे तु वै ॥
 वैकुण्ठाश्चाक्षुषे साध्या आदित्याः सांप्रते पुनः ॥ ६५
 धाताऽर्यमा च मित्रश्च वरुणोऽशो भगस्तथा । इन्द्रो विवस्वान्पूषा च पर्जन्यो दशमः स्मृतः ॥
 ततस्त्वष्टा ततो विष्णुरजघन्योऽजघन्यजः । इत्येते द्वादशाऽऽदित्याः कश्यपस्य सुताः स्मृताः
 सुरभी कश्यपाद्बुद्रानेकादश विजज्ञिरे । महादेवप्रसादेन तपसा भाविता सती ॥ ६८
 अङ्गारकं तथा सर्पं निर्कृतिं सदसस्पतिम् । अजैकपादहिर्बुध्नमूर्ध्वकेतुं ज्वरं तथा ॥ ६९
 भुवनं चेश्वरं मृत्युं कपालं चैव विश्रुतम् । देवानेकादशैतांस्तु रुद्रास्त्रिभुवनेश्वरान् ॥
 तपसा तेन महता सुरभी तानजीजनत् ॥ ७०
 ततो दुहितरावन्ये सुरभी द्वे व्यजायत । रोहिणी चैव रुद्राभा गौन्वारी च यशस्विनी ॥ ७१
 रोहिण्यां जज्ञिरे कन्याश्चतस्रो लोकविश्रुताः । सुरूपा हंसकीला च भद्रा कामदुघा तथा ॥
 सुप्वे कामदुघा तु सुरूपा तनयद्वयम् ॥ ७२
 हंसकीला नृमहिषा भद्रार्यास्तु व्यजायत । विश्रुतास्तु महाभागा गन्धर्वा वाजिनः सुताः ॥
 उच्चैःश्रवास्तदा जाताः खेचरास्ते मनोजवाः । श्वेताः शोणाः पिशङ्गाश्च सारङ्गा हरितार्जुनाः ॥
 रुद्रा देवोपवाद्यास्ते गन्धर्वथोनयो हयाः ॥ ७४
 भूयो जज्ञे सुरभ्यास्तु श्रीमांश्चन्द्राभसुप्रभः । * वृषो दक्ष इति ख्यातः कण्ठेमणिदलप्रभः ॥ ७५

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ स. ग. घ. ड. 'दनुवांचा नाष्टिजायुपरतथा । २ स. घ. ड. 'ता ताम्रा मुनिः क्रोशव' । ३ क. 'कटुर्मु' ।
 ४ ग. घ. ड. 'दुर्माता च नागता प्र' । ५ स. ग. घ. ड. 'रिष्णावन्त' । ६ क. 'न चेतसः । स. 'न तेजसा । ग' ।
 ७ स. ग. घ. ड. 'स्तत्तु श्रे' । ८ स. ग. घ. ड. 'त्यायां प्र' । ९ स. ड. 'न वैश्वरं मृत्यु कपालं
 ये' । १० स. ग. घ. ड. 'रभिस्तान' । ११ स. घ. ड. 'रभिर्द्वे व्य' । १२ स. ग. घ. ड. 'गान्धर्वो च ।
 १३ स. ड. 'हंसकीली । ग. घ. 'हंसकाली । १४ स. ग. घ. ड. 'वै गोमदुघा तु । १५ क. 'वृषमृषीन्भ' । १६ घ.
 'यास्तन्य जानयः । वि' । १७ क. 'सोता ।

(कश्यपीयप्रजासर्ग.)

स्रग्वी ककुद्गी धृतिमानमृतालयमंभवः । सुरभ्यनुमते दत्तो ध्वजो माहेश्वरस्तु सः ॥ ७६
 इत्येने कश्यपमुता रुद्रादित्याः प्रकीर्तिताः । धर्मपुत्राः स्मृताः माध्या विश्वे च वसवस्तथा ॥
 अरिष्टनेमिपत्नीनामपत्यानीह षोडश । बहुपुत्रस्य विदुपश्चतस्रो विद्युतः स्मृताः ॥
 मत्यङ्गिरसजाः श्रेष्ठा ऋचो ब्रह्मर्षिमत्कृताः ॥ ७८
 कृशाश्वस्य तु देवर्षेर्देवप्रहरणाः स्मृताः । एते युगमहस्त्रान्ते जायन्ते पुनरेव हि ॥ ७९
 सर्वे देवगणा विशास्त्रयस्त्रिंशत्तु च्छन्दजाः । एतेषामपि देवानां निरोधोत्पत्तिरुच्यते ॥ ८०
 यथा सूर्यस्य लोकेऽस्मिन्नुद्रयास्तमयावुभौ । एते देवनिकायास्ते संभवन्ति युगे युगे ॥ ८१

ऋषय ऊचुः—

माध्याथ वसवो विश्वे रुद्रादित्यास्तथैव च । अभिजात्या प्रभावैश्च कर्मभिश्चैव विश्रुताः ॥ ८२
 प्रजापतेश्च विष्णोश्च भवम्य च महात्मनः । अन्तरं ज्ञातुमिच्छामो यश्च यस्माद्भिरीष्यते ॥ ८३
 यश्च यस्मात्प्रभवति यश्च यस्मिन्प्रतिष्ठितः । ज्यायान्यो मध्यमश्चैव कनीयान्यश्च तेषु वै ॥ ८४
 प्रधानभूतो यस्तेषां गुणभूतश्च तेषु यः । कर्मभिश्चाभिजात्या च प्रभावेण च यो महान् ॥
 एतत्प्रब्रूहि नः सर्वं त्वं हि वेत्स्य यथायथम् ॥ ८५

सूत उवाच—

अत्र वो वैर्णयिष्येऽहमन्तरं तेषु यत्स्मृतम् । यद्ब्रह्मविष्णुरुद्राणां शृणुष्व मे विवक्षतः ॥ ८६
 राजसी तामसी चैव सात्त्विकी चैव नाः स्मृताः । तेन्यः स्वयंभुवः प्रोक्ताः काले काले भवन्ति याः ॥
 एतासामन्तरं वक्तुं नैव शक्यं द्विजोत्तमाः । गुणवृद्धिनिर्वृद्धत्वाद्द्विधातुग्रहबन्धतः ॥ ८८
 प्रवृत्तिच निवृत्ति च गुणवृद्धिमिह द्विजः । यथाशक्त्या प्रवक्ष्यामि तनूनां तन्निरोधतं ॥ ८९
 [* ब्राह्मी तु राजसी तेषां कालाख्या तामसी स्मृता । सात्त्विकी पौरुषी चैव कर्म तासां निरोधत]
 एका तु कुरुते तासां राजसी सर्वतः प्रजाः । एका चैवार्णवस्था तु साऽनुगृह्णाति सात्त्विकी ॥
 एका सा क्षिपते काले तामसी ग्रमते प्रजाः ॥ ९१
 रजसा तु समुद्रित्तो ब्रह्मा संभवते यदा । पुरुषाख्या तदा तस्य सात्त्विकी विनिवर्तते ॥ ९२
 यदा भवति कालान्मा उद्रेकात्तमस्तु सः । ब्रह्माख्या सा तदा त्वस्य राजसी विनिवर्तते ॥
 सत्तोद्रेकात्त पुरुषो यदा भवति स प्रभुः । कालाख्या सा तदा तस्य पुनर्न भवतीति वै ॥ ९४
 क्रमात्तस्य निवर्तन्ते रूपं नाम च कर्म च । ब्रह्माख्ये वर्तमानस्य सर्गानुग्रहनिग्रहः ॥ ९५
 यदा भवति ब्रह्मा च तदा चान्तरमुच्यते । यदा च पुरुषो ब्रह्मा न चैव पुरुषस्तु सः ॥ ९६
 [+ यदा च पुरुषो भवति ब्रह्मा न भवते तदा । यदा भक्षद्भवति हि तदा न पुरुषस्तु सः ॥ ९७
 यदा भद्रो भवेद्भूयो ब्रह्मा न भवते तदा । यदा न भवति ब्रह्मा न चैव पुरुषस्तु सः] ९८

* धनुषिद्वान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति । + धनुषिद्वान्तर्गतग्रन्थः क. स. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ स. ग. घ. २ 'दा यद्भुवो ब्रह्म' । ३ स. ग. घ. द. 'ताः । शृणु' । ४ घ. द. च । ५ ग. घ. 'णः
 गुणः । ६ ग. द. सर्वदे' । ७ स. घ. द. 'वनधु' । ग. वनधुनम् । प्र' । ८ घ. घ. द. वनयि' । ९ ग. घ. द. वत-
 यिष्यन्ति अन्त' । १० ग. द. 'द' । तदन्त' । ११ ग. घ. तन्त्य' । १२ क. 'वन्वता' । १३ ग. द. 'वृत्तिनि' । १४ घ. द.
 सुपुत्रो न' । १५ घ. द. 'द' । १६ घ. द. 'द' । १७ ग. द. 'द' । १८ घ. द. 'द' । १९ ग. घ. द. 'द' । २० घ. द. 'द' ।

(कश्यपीयप्रजासर्गः) .

मणिर्विभजते वर्णाग्निचित्रान्फटिके यथा । वैमल्यादाश्रयवशात्तद्वर्णः स्यात्तदञ्जनः ॥ ९९
 तदा गुणवशात्तस्य स्यात्संभोग्गुरञ्जनम् । एकत्वे च पृथक्त्वे च प्रोक्तपेतान्नदर्शनम् ॥ १००
 एको भूत्वा यथा मेघः पृथक् पेनावतिष्ठते । रूपतो वर्णतश्चैव तथा गुणवशात्तु सः ॥ १०१
 भवत्येको द्विधा चैव त्रिधा मूर्तिविनाशनात् । एको ब्रह्माऽन्तकृच्चैव पुरुषश्चोत ये त्रयः ॥ १०२
 एकस्यैताः स्मृतास्तिस्त्रस्तनवस्तु स्वयंभुवः । ब्राह्मी च पौरुषी चैव अन्तकारी च ते त्रयः ॥
 तत्र या राजसी तस्य तनुः सा वै प्रजाकरी । या तामसी तु कालाख्या प्रजाक्षयकरी तु सा ॥
 सात्त्विकी पौरुषी या तु सानुग्रहकरी स्मृता ॥ १०४
 राजस्या ब्रह्मणोऽंशेन मरीचिः कश्यपोऽभवत् । तामसी चान्तकृद्या तु तदंशेनाभवद्भवः १०५
 सात्त्विकी पौरुषी या सा तस्यांशो विष्णुरुच्यते । त्रैलोक्ये ताः स्मृतास्तिस्त्रस्तनवस्तु स्वयंभुवः
 नानाप्रयोजनार्था हि कालोऽवस्थां करोति यः । ब्रह्मत्वेन प्रजाः सृष्ट्वा विष्णुत्वेनानुगृह्य च ॥
 वैष्णव्याऽनुगृहीतास्ता रौद्र्याऽनुग्रसते पुनः ॥ १०७
 एकः स्वयंभुवः कालस्त्रिभिस्त्रिन्वै करोति सः । सृजते चानुगृह्णाति प्रजाः संहरते तथा ॥ १०८
 इत्येताः कथितास्तिस्त्रस्तनवस्तु स्वयंभुवः । प्राजापत्या च रौद्री च वैष्णवी चैव ताः स्मृताः ॥
 एका तनुः स्मृता वेदे धर्मशास्त्रे पुरातने । सांख्ययोगपरैर्वीरैः पृथक्त्वैकत्वदाशैभिः ॥
 अभिजातप्रभावैर्ऋषिभिस्त्रयदाशैभिः ॥ ११०
 एकत्वे च पृथक्त्वे च तासु भिन्नाः प्रजास्तिवह । इदं परमिदं नेति ब्रुवन्तो भिन्नदर्शनाः ॥ १११
 ब्रह्माणं कारणं केचित्केचित्प्राहुः प्रजापतिम् । केचिच्छिवं परत्वेन प्रहुर्विष्णुं तथाऽपरं ॥
 अविज्ञानेन संसक्ताः सक्ता रत्यादिचेतसा । ११२
 तत्त्वं कालं च देशं च कार्याण्यवेक्ष्य तत्परतः । कारणं च स्मृता ह्येता नानार्थैर्विह देवताः ॥
 एकं निन्दति यस्तेषां सर्वानेव स निन्दति । एकं प्रशंसमानस्तु सर्वानेव प्रशंसति ॥
 * एकं निन्दति यस्तेषां सर्वानेव स निन्दति । एकं यो वेत्ति पुरुषं तमाहुर्ब्रह्मवादिनम् ॥ ११४
 अद्वेषस्तु सदा कार्यो देवतासु विज्ञानता । न शक्यमीश्वरं ज्ञातुमैश्वर्येण व्यवस्थितम् ॥ ११५
 एकात्मा स त्रिधा भूत्वा संमोहयति यः प्रजाः । एतेषां च त्रयाणां तु विचरन्त्यन्तरं जनाः ॥
 जिज्ञासन्तः परीक्षन्तः संक्ता रूपाविचेतसः । इदं परमिदं नेति वदन्ति भिन्नदर्शिनः ॥ ११७
 यातुधानान्विशन्त्येताः पिशाचाश्चैव तान्नरान् । एकत्वेन पृथक्त्वेन स्वयंभर्व्यवतिष्ठते ॥ ११८
 गुणमात्रात्मिकाभिस्तु तनुभिर्मोहयन्प्रजाः । तेष्वेकं यजते यस्तु स तदा यजते त्रयम् ॥ ११९
 तस्माद्देवास्त्रयो ह्येते नैरन्तर्ये व्यवस्थिताः । तस्मान्पृथक्त्वमेकत्वसंख्या संख्यागतागतम् ॥
 एकत्वं वा बहुत्वं वा तेषु को ज्ञातुमर्हति ॥ १२०
 यस्मात्सृष्ट्वाऽनुगृहीते ग्रसते चैवं ते प्रजाः । गुणात्मकत्वाच्चैकाल्ये तस्मादेकः स उच्यते ॥ १२१

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ग घ. ड सा त्वनुग्रहसा स्मृ० । २ स ग घ. ड. 'नार्था हि कालोऽवस्था क' । ३ ग घ. ड. स्वयं-
 भुवात्स्वयंभुवः । ४ स घ. ड. रत्यास्तनव्य स्मृ० । ५ क. ड. 'परैर्वी' । ६ 'योगीकाथ्यद' । ७ ड. रण्यादि' । ८ स.
 घ. ड. 'तसः । त' । ९ स. ग. कारी च चक्षुः । १० ग. शक्यता । ११ ग. घ. ड. स्याद्वि' । १२ स. ग. 'ति
 सभिन्ना भि' । घ. 'ति ब्रुवन्तो भिन्नदर्शना । या' । १३ घ. 'क्त्व स' । १४ स. ग. ड. 'व स प्र' ।

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

रुद्रं ब्रह्माणमिन्द्रं च लोकरूपालानृपीन्दनून् । देवं तमेकं बहुधा प्राहुर्नारायणं द्विजाः ॥ १२२
 प्राजापत्या तनुर्या च तनुर्या चैव वैष्णवी । मन्वन्तरे च कल्पे च आवर्तन्ते पुनः पुनः ॥ १२३
 ऋक्षेत्रज्ञो अ(ह्य)पि चाऽऽनेप्य विभजेदित्यनुग्रहात् । तेजसा यशसा बुद्ध्या श्रुतेन च वलेन च ॥
 जायन्ते तत्समार्थैव तानपीह निबोधत ॥ १२४
 राजस्या ब्रह्मणोऽग्नेन मरीचिः कश्यपोऽभवत् । तामस्यास्तस्य चांशेन कालात्मा रुद्र उच्यते
 सारिवक्यां पुरुपांशेन यज्ञे विष्णुरभूत्तदा ॥ १२५
 त्रिषु कालेषु तन्वैता ब्रह्मणस्तनवोऽशजाः । कालो भूत्वा पुनश्चासौ रुद्रः संहरते प्रजाः ॥ १२६
 संप्राप्ते चैव कल्पान्ते सप्तशिमिद्विवाकरः । भूत्वा संवर्तकादित्यो लोकास्त्रीन्स तदा दहेत् ॥ १२७
 विष्णुः प्रजाऽनुगृह्णाति नामरूपविपर्ययैः । तस्यां तस्यामवस्थायां तत्तर्दुत्पाद्य कारणम् ॥ १२८
 सस्त्रोद्विक्ता तु या प्रोक्ता ब्रह्मणः पौरुषी तनुः । तस्यांशेन विजज्ञे स इह स्वार्थभुवेऽन्तरे ॥
 आकृत्यां मनसो देव उत्पन्नः मथमे विभुः ॥ १२९
 ततः पुनः स वै देवः प्राप्ते स्वारोचिपेऽन्तरे । तुपितायां समुत्पन्नो र्धजितस्तुपितैः सह ॥ १३०
 औत्तमे चान्तरे चैव तुपितस्तु विदुः सं वै । वशवर्तिभिरुत्पन्नो वशवर्ती हरिः पुनः ॥ १३१
 सत्यायामभवत्सत्यः सत्यः सह सुरोत्तमैः । तामसस्यान्तरे चापि संप्राप्ते पुनरेव हि ॥
 भार्यायां हरिभिः सार्धं हरिरेव बभूव ह ॥ १३२
 चारिष्णवेऽन्तरे चापि हरिर्देवः पुनस्तु सं । विकुण्ठायामजो जज्ञे ह्याभूतरजसैः सह ॥
 वैकुण्ठः स पुनर्देवः संप्राप्ते चाक्षुपेऽन्तरे ॥ १३३
 धर्मो नारायणः साध्यः सार्धं सह सुरैरभूत् । स तु नारायणः साध्यः प्राप्ते वैवस्वतेऽन्तरे ॥
 मारीचात्कश्यपाद्रिष्णुरदित्यां संवभूव ह । त्रिभिः क्रमैरिमाँल्लोकाञ्चित्वा विष्णुरुहर्कमम् ॥
 मत्यपादयदिन्द्राय देवेभ्यश्चैव स प्रभुः । इत्येतास्तनवस्तस्य व्यतीताः सप्त सप्तसु ॥
 मन्वन्तरेष्वतीतेषु याभिः संरक्षिताः मर्जाः ॥ १३६
 यस्माद्विष्टमिदं सर्वं वामनेनेह जायता । तस्मात्स वै स्मृतो विष्णुर्विशोर्धातोः प्रवेगनात् ॥ १३७
 इत्येतद्ब्रह्मणश्चैव वामनस्य महात्मनः । एकत्वं च पृथक्त्वं च विशिष्टत्वं च कीर्तितम् ॥ १३८
 देवतानामिहांशेन जायन्ते प्रास्तु देवताः । तामां तास्तेजसा बुद्ध्या श्रुतेन च वलेन च ॥
 जायन्ते तत्समार्थैव ता वै तेषामनुग्रहात् ॥ १३९
 यद्यद्विभूतिपरसत्त्वं श्रीमद्भूजितमेव वा । तत्तद्देवावगच्छन्त्वं विष्णोस्तेजोऽशसंभवम् ॥ १४०
 स एवं जायतेऽंशेन केचिद्विच्छन्ति मानवाः । ततोऽपरे भ्रुवन्तीममन्योन्त्यांशेन जायते ॥ १४१
 एवं विप्रदमामास्ते दृष्ट्वा तान्यैः भ्रुवन्ति ह । यस्मान्न विद्यते भेदो मनसश्चेनसथ ह ॥
 तस्मादनुग्रहान्तेषां क्षेत्रज्ञास्ते भवन्त्युत ॥ १४२
 एकस्तु प्रभुमयत्या वै बहुधा भवन्तीश्वरः । भूत्वा यस्माच्च बहुधा भवत्येवः पुनस्त मः ॥ १४३

* नामनिर्देशकः पुस्तके ।

१३ ग. द. 'तेजो' । १४ ग. प. द. 'दिव्यं' । १५ ग. द. 'रतिप्र' । १६ ग. य. द. 'वि' । १७ क. ग.
 द. 'वैव' । यदा । १८ क. 'दुर्गमिद्य' । १९ ग. क. घ. 'पद्मे वि' । २० क. द. 'दृष्ट्वा' । २१ ग. घ. द. 'दृष्ट्वायाः' ।
 २२ ग. द. 'रे कश्चिद्वि' । २३ ग. स. 'वैकुण्ठायामजो ज' । २४ ग. द. 'द्वे' । २५ क. घ. 'जाः । तस्मा'

- तस्मात्सुमनसो भेदाज्जायन्ते तेजसश्च ह । मन्वन्तरेषु सर्वेषु प्रजाः स्यावरजङ्गमाः ॥
 सर्गादौ सकृदुत्पन्नास्तिष्ठन्तीह प्रशंसया ॥ १४४
- प्राप्ते प्राप्ते तु कल्पान्ते रुद्रः संहरति प्रजाः । जायन्ते मोहयन्तोऽन्यानीश्वरा योगमायया ॥
 ऐश्वर्येण चरन्तस्ते मोहयन्ति ह्यनीश्वराः । तस्माद्दोषपचारेषु युक्तायुक्तं न विद्यते ॥ १४५
- भूतापवादिनो दुष्टा मध्यस्था भूतभाविनः । भूतापवादिनः शक्तास्त्रयो वेदाः प्रवादिनाम् ॥
 * परीक्ष्य यो न गृह्णाति गृह्णाति च विपर्ययात् । दृढपूर्वश्रुतत्वाच्च प्रवादाच्चैव लौकिकात् ॥
 चतुर्भिः कारणैरेभिर्यथातत्त्वं न विन्दति ॥ १४७
- पूर्वमर्थान्तरे न्यस्ताः कालान्तरगता अपि । तेनान्यत्सन्तमप्यर्थं द्वेषान्न प्रतिपद्यते (?) ॥ १४८
- दर्शानां द्रव्यभूतो यो गुणभूतस्तु तेषु यः । कर्मणां महतां कर्ता अभिजात्या च यो महान् ॥
 श्रुतज्ञैः कारणैरेतैश्चतुर्भिः परिकीर्त्यते ॥ १४९
- अशक्तरुष्टो जानाति देवताः प्रविभागशः । इमौ चोदाहरन्त्यत्र श्लोकौ योगेश्वरं प्रति ॥ १५०
- आत्मनः प्रतिरूपाणि परेषां च सहस्रशः । कुर्याद्योगबलं प्राप्य तैश्च सर्वैः सहाऽऽचरेत् ॥ १५१
- प्राप्तुयाद्विषयांश्चैव तथैवोग्रतपश्चरन् । संहरेच्च पुनः सर्वान्मूर्खतेजो गुणानिव ॥ १५२
- इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गुणनैरन्तर्ये कश्यपीयप्रजासर्गे नाम षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५९७७

अथ सप्तषष्टितमोऽध्यायः ।

कश्यपीयप्रजासर्गः ।

ऋषय ऊचुः—

- एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य नैमिषेयास्तपस्विनः । पप्रच्छुर्ऋषयः श्रेष्ठं वचनस्य यथाक्रमम् ॥ १
- सप्तस्विह कथं देवा जाता मन्वन्तरेष्विह । इन्द्रविष्णुप्रधानास्ते आदित्यास्तु महौजसः ॥
 एतत्प्रवृहि नः सर्वं विस्तराद्गोमहर्षण ॥ २
- एवमुक्तस्तदा सूतो विनयी ब्रह्मवादिभिः । उवाच वदतां श्रेष्ठो यथा पृष्टो महार्पिभिः ॥ ३
- सूत उवाच—
- ब्रह्मणो वै मुखात्सृष्टा यथा देवाः प्रजेप्सया । सर्वे मन्त्रशरीरास्ते स्मृता मन्वन्तरेष्विह ॥ ४
- दर्शश्च पौर्णमासश्च बृहद्यच्च रथन्तरम् । आकूतः प्रथमस्तेषां ततस्त्वाकूतिरेव च ॥ ५
- वित्तिश्चैव सुवित्तिश्च आकूतिः कूतिरेव च । अधीष्टस्तु ततो ज्ञेयः अधीतिश्चैव तत्ततः ॥ ६
- विज्ञातिश्चैव विज्ञातो मनवो ये च द्वादश ॥ ६

* इदमर्थं नास्ति क पुस्तके ।

१ इ. परिक्षयो । २ ग. रीक्षा यो । रीक्षया न । ३ स. न्यस्ता कालान्तरगतामपि । घ. न्यस्ता कालोत्तरगतामपि । ङ. न्यस्ता कालान्तरगतामपि । च. दर्शानां । ५. क. मनसा । ६ ख. ग. घ. ङ. सूर्यस्तेनगुं । ७. क. घ. ङ. शिष्ट । ८ स. ङ. तिष्ठत्यते । वि० ।

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

३ श्रेयो द्वादशपुत्रश्च यथाब्देन समाजयेत् । तं दृष्ट्वा चाब्रवीद्ब्रह्मा जया देवानसूयत ॥ ७
 दाराग्निहोत्रसंयोगमिज्यामारभतेति च । एवमुक्त्वा तु तं ब्रह्मा तत्रैवान्तरधीयत ॥ ८
 ततस्ते नाभ्यनन्दन्त तद्वाक्यं परमेष्ठिनः । सन्यस्येह तु कर्माणि वाङ्मनःकर्मजानि तु ॥ ९
 यमेष्वेवावतिष्ठन्ते दोषं दृष्ट्वा तु कर्मसु । क्षयातिशययुक्तं तु ते दृष्ट्वा कर्मणां फलम् ॥ १०
 जुगुप्सन्तः प्रसूर्तिं च निस्तन्द्रा निर्ममाऽभवन् । अजैस्त्वं काङ्क्षमाणास्ते विरक्ता दोषदर्शिनः ॥
 अर्थं धर्मं च कामं च हित्वा ते वै व्यवस्थिताः । पौरुषं ज्ञानमास्थाय तेजः संक्षिप्य चाऽऽस्थिताः
 तेषां च तमभिप्रायं ज्ञात्वा ब्रह्मा चुक्रोप ह । तानब्रवीत्तदा ब्रह्मा निरुत्साहान्मुरानथ ॥ १३
 प्रजार्थमिह यूयं वै प्रजासृष्टाऽस्मि नान्यथा । प्रसूयन्त्वं यजध्वं चेत्युक्तवानस्मि यत्पुरी ॥ १४
 यस्माद्वाक्यमनादृत्य मम वैराग्यमास्थिताः । जुगुप्समानाः स्वं जन्म संतर्ति नाभिनन्दथ ॥ १५
 (+ कर्मणां च कृतो न्यासो ह्यमृतत्वाभिकाङ्क्षया । तस्माद्युयमनादृत्य सप्तकृत्वस्तु यास्यथ) ॥
 ते जप्ता ब्रह्मणा देवा जयास्तं वै प्रसादयन् । क्षमास्माकं महादेव यदज्ञानात्कृतं विभो ॥ १७
 प्रणिपत्य सानुनयं ब्रह्मा तानब्रवीत्पुनः । लोके मयाऽननुज्ञातः कः स्वातन्त्र्यमिहार्हति ॥ १८
 मया परिगतं सर्वं कथमच्छन्दतो मम । प्रतिपत्स्यन्ति भूतानि शुभं वा यदि वाऽशुभम् ॥ १९
 लोके यदस्ति किञ्चिद्द्वै सञ्चासच्च व्यवस्थितम् । बुद्ध्यात्मना मया व्याप्तं को मां लोकेऽतिसंधयेत्
 भूतानां तर्कितं यच्च यच्चाप्येषां विधारितम् । तथा विधारितं यच्च तत्सर्वं विदितं मम ॥ २१
 मया स्थितमिदं सर्वं जगत्स्थावरजङ्गमम् । आशामयेन तत्त्वेन कथं छेत्तुमिहोत्सहे ॥ २२
 यस्माच्चाहं विवृत्तो वै सर्गार्थमिह नान्यथा । इह कर्माण्यनारभ्य को मे छन्दाद्विमोक्षयते ॥ २३
 परिभाष्य ततो देवान्जयान्वै नष्टचेतसः । अब्रवीत्स पुनस्तान्वै धृतान्दण्डे प्रजापतिः ॥ २४
 यस्मान्मार्गभिसंधाय संन्यासो वः कृतः पुरा । यस्मात्स विफलो यत्नो ह्यपारस्त्वेम यः कृतः ॥
 भवित्तांऽतः सुखोदको देवा भाषेपु जायताम् ॥ २५
 आत्मच्छन्देन वो जन्म भविष्यति सुरोत्तमाः । मन्वन्तरेषु संसृढाः पद्सु सर्वे गमिष्यथ ॥ २६
 वैवस्वतान्तेषु सुरास्तथा स्वायंभुवादिषु । तान्ज्ञात्वा ब्रह्मणा तत्र श्लोको गीतः पुरातनः ॥
 त्रयीं विद्यां ब्रह्मचर्यं प्रसूर्तिं श्राद्धमेव च । यज्ञं चैव तु दानं च एषामेव तु कुर्वताम् ॥
 स हि स्म विरजा भूत्वा वसतेऽन्यप्रशंसया ॥ २८
 स एवं श्लोकमुक्त्वा तु जयान्देवानथाब्रवीत् । वैवस्वतेऽन्तरेऽतीते मत्समीपमिहेष्यथ ॥ २९
 ततो यूयं मया सार्धं सिद्धिं प्राप्स्यथ शाश्वतीम् । एवमुक्त्वा तु तान्ब्रह्मा तत्रैवान्तरधीयत ॥ ३०
 ततो देवास्तिरोभूत ईश्वरे ह्यकृतोभयाः । प्रपन्ना अणिमाद्यैश्च युक्ता योगवलान्विताः ॥ ३१
 ततस्तेषां तु यस्तन्वस्ताऽभवन्द्वादश हृदाः । जया इति समाख्याता जाताश्चोदधिसंनिभाः ॥

* एतदर्धस्थान इदमर्थम्—श्रेयो दशपुत्र. पथाब्देन समाजयेत्यजोदति ख ग घ ङ. पुस्तकेषु । + नास्त्ययं श्लोको घ. पुस्तके ।

१ घ. 'गमिष्यामां' । २ ख. ग घं. ङ 'ष्टन्त दो' । ३ क. जल कां । ४ ख. ङ. प्रजाः सृष्टा जनां । घ. प्रजाः सृष्टक प्रजाऽन्यथा । ५ क. 'स. ध्वं जयध्व । ६ क. घ. 'हंसि । म' । ७ क. सत्वासत्त्वव्यं । ८ ख. ग. घ. ट. 'स कामादोके । ९ ग. 'मति स' । १० ख. घ. ङ. 'ता वः सु' । ११ ख. घ. ङ. शान्ता । १२ क. श्लोक दृष्ट्वा तु । १३ क. 'या देवा' । १४ घ. गति । १५ क. ग. ङ. भयम् । प्र' । १६ ख. ग. घ. ङ. 'ता कुर्वताम्' ।

ततः स्वायंभुवे तस्मिन्सर्गे ते जज्ञिरे सुराः । अजितायां रुचेः पुत्रा अजिता द्वादशात्मकाः ॥
विधिश्च मुनयश्चैव क्षेमो नन्दोऽव्ययस्तथा । प्राणोऽपानः सुधामा चै क्रतुशक्तिव्यवस्थिताः ॥
इत्येते मानसाः सर्वे अजिता द्वादश स्मृतौः ॥ ३४

ते च यज्ञे सुरैः सार्धं यज्ञभाजस्तदा स्मृताः । स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्वं ततः स्वारोचिषे पुनः ॥
तुषितौ नाम ते ह्यासन्प्राणारूपा यज्ञियाः सुराः । पुनस्ते तुषिता देवा उत्तमे त्वन्तरे स्वयम् ॥
तुषितायां समुत्पन्नाः पुनः पुत्राः स्वरोचिषः ॥ ३५

उत्तमस्य तु ते पुत्राः सत्यायां जज्ञिरे शुभाः । ततः सत्याः स्मृता देवा उत्तमे चान्तरे तदा ॥
अभवन्यज्ञभाजस्ते तृतीये द्वापरान्तरे । ते तु सत्याः पुनर्देवाः संप्राप्ते तामसेऽन्तरे ॥ ३६

हैर्ष्या ये तमसः पुत्रा जज्ञिरे द्वादशैव तु । हरयो नाम ते देवा यज्ञभाजस्तथाऽभवन् ॥ ३७
ततस्ते हरयो देवाः प्राप्ते चारिष्णवेऽन्तरे । वैकुण्ठायां ततस्ते वै चरिष्णोर्जज्ञिरे सुराः ॥
वैकुण्ठा नाम ते देवाः पञ्चमस्यान्तरे मनोः ॥ ४०

ततस्ते वै पुनर्देवा वैकुण्ठाः प्राप्य चाक्षुषम् । साध्यायां द्वादश सुता जज्ञिरे धर्मसूनवः ॥ ४१
ततस्ते वै पुनः साध्याः संक्षीणे चाक्षुषेऽन्तरे । उपास्थिते मनोः सर्गे पुनर्वैवस्वतस्य ह ॥ ४२

आद्ये त्रेतायुगमुखे प्राप्ते वैवस्वतस्य तु । अंशेन साध्यास्तेऽदित्यां मारीचात्कश्यपान्पुनः ॥ ४३
जज्ञिरे द्वादशाऽऽदित्या वर्तमानेऽन्तरे पुनः । यदा त्वेते समुत्पन्नाश्चाक्षुषस्यान्तरे मनोः ॥ ४४
ततः स्वायंभुवे साध्या जज्ञिरे द्वादशामराः । एवमाद्या जयास्ते वै शापात्समभवंस्तदा ॥ ४५
य इमां सप्तसंभूतिं देवानां देवशासनात् । पठेद्यः श्रद्धया युक्तः प्रत्यवायं न गच्छति ॥ ४६
इत्येता भूतयः सप्त जयानां सप्तलक्षणाः । परिक्रान्ता मया चाद्य किं भूयः श्रोतुमिच्छथ ॥ ४७

ऋषय ऊचुः—

दैत्यानां दानवानां च गन्धर्वैरर्गैरक्षसाम् । सर्पभूतपिशाचानां पशूनां पक्षिवीरुवाम् ॥
उत्पत्तिं निधनं चैव विस्तरात्कथयस्व नः ॥ ४८

एवमुक्तस्तदा सूत उवाच ऋषिसत्तमान् । दितेः पुत्रद्वयं जज्ञे कश्यपादिति नः श्रुतम् ॥ ४९
कश्यपस्याऽऽत्मजौ तौ वै सर्वेभ्यः पूर्वजौ स्मृतौ । सौत्येऽहन्यतिरात्रस्य कश्यपस्याऽऽश्वमेधिके ॥
हिरण्यकशिपुर्नाम प्रथमं घृत्विगासनम् । दित्या गर्भाद्विनिःसृत्य तत्राऽऽसीनोऽचसंसदि ॥
हिरण्यकशिपुस्तस्मात्कर्मणा तेन स स्मृतः ॥ ५१

ऋषय ऊचुः—

हिरण्यकशिपोर्नाम जन्म चैव महात्मनः । प्रभावं चैव दैत्यस्य विस्तराद्ग्रहि नः प्रभो ॥ ५२
सूत उवाच—

कश्यपस्याश्वमेधोऽभूत्पुण्यो वै पुष्करे पुरा । ऋषिभिर्देवनाभिश्च गन्धर्वैरुपशोभितः ॥ ५३
उत्कृष्टेनैव विधिना आख्यानादी यथाविधि । आसनान्युपकृतानि काञ्चनानि तु पञ्च वै ॥

* भय धीरार्यः ।

१ ग. 'श' नराः । वि० । प. 'ज्ञानराः । वि० । २ रा. प. घ ऋतुः उल्लिखितः दिपतिः । इति ३ ग. ६ 'ताः ।
लोकोपिः मु० । ४ ग. प. द. 'तामुने । ५ ग. य क्षिपः । ६ ग. प. द. 'स्य दतः पु० । ७ ग. द. 'द्वया । ८ रा.
'सौत्ये' । ९ ग. द. 'भुजायन्त्र' । १० स. द. 'भूतिर्देवा' । ११ रा. द. 'गराह' । १२ फा. ग. द. 'साम्' ।

(कश्यपीयप्रजासर्गा.)

- कुंशपूतानि त्रीण्यत्र कूर्चः फलकमेव च । मुख्यत्विजश्च चत्वारस्तेषां तान्युपकल्पयेत् ॥ ५५
- शुभं तत्राऽऽमनं यत्तु होतुरर्थे प्रकल्पितम् । हिरण्यं तथा दिव्यं दिव्यास्तरंणसंस्तुतम् ॥ ५६
- अन्तर्बत्नी दितिश्चैव पत्नीत्वं समुपागता । दश वर्षसहस्राणि गर्भस्तस्या अवर्तत ॥ ५७
- स तु गर्भो विनिःसृत्य मातुर्वै उदरात्तदा । उपकृत्वासनं यत्तु होतुरर्थे हिरण्यम् ॥
- निपसाद् स गर्भोऽत्र तत्राऽऽसीनः शशंस च ॥ ५८
- आरूपौनपञ्चमान्वेदान्महर्षिः काश्यपो यथा । तं दृष्ट्वा मुनयस्तस्य नामाकुर्वन्स्तु तद्विधम् ॥ ५८
- हिरण्यकशिपुस्तम्मात्कर्मणा तेन विश्रुतः । हिरण्याक्षोऽनुजस्तस्य सिद्धिका तस्य चानुजा ॥
- राहोः सा जननी देवी विप्रचित्तेः परिग्रहः ॥ ६०
- हिरण्यकशिपुर्देत्यश्चचार परमं तपः । शतं वर्षसहस्राणां निराहारो ह्यधःशिराः ॥ ६१
- तं ब्रह्मा छन्दयामास दैत्यं तुष्टो वरेण तु । सर्वामरत्वं विमेशाः सर्वभूतेभ्य एव च ॥
- योगाद्देवान्विनिर्जित्य सर्वदेवत्वमास्थितः ॥ ६२
- दानवाश्चासुराश्चैव देवाः समा भवन्तु वै । मारुतेर्यन्महैश्वर्यमेष मे दीयतां वरः ॥ ६३
- एवमुक्तोऽथ ब्रह्मा तु तस्मै दत्त्वा यथेप्सितम् । दत्त्वा तस्मै वरान्दिव्यांस्तत्रैवान्तरधीयत ॥
- हिरण्यकशिपुर्देत्यः श्लोकैर्गीतः पुरातनैः ॥ ६४
- राजा हिरण्यकशिपुर्वा यामाशां निषेवते । तस्यै तस्यै दिशे देवा नमश्चैकुर्महर्षिभिः ॥ ६५
- एवंमभावो दैत्येन्द्रो हिरण्यकशिपुर्देवाः । तस्याऽऽसीन्नरसिंहः स विष्णुर्मृत्युः पुरा किल ॥
- नसैस्तु तेन निर्भिन्नानार्द्रेशुष्का नखाः स्मृताः ॥ ६६
- हिरण्याक्षमुताः पञ्च विक्रान्ताः सुमहाबलाः । उत्कुरः शकुनिश्चैव कालनाभस्तथैव च ॥ ६७
- महानाभश्च विक्रान्तो भूतसंतापनस्तथा । हिरण्याक्षमुता ह्येते देवैरपि दुरामदाः ॥ ६८
- तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च बौद्धेयः स गणः स्मृतः । शतं तानि सहस्राणि निहतास्तारकामये ॥ ६९
- हिरण्यकशिपोः पुत्राश्चत्वारस्तु महाबलाः । भृङ्गादः पूर्वमस्तेषामर्तुहादस्तथैव च ॥
- संहादश्च हृदश्चैव हृदपुत्रान्निबोधत ॥ ७०
- हादो निसुन्दश्च तथा हृदपुत्रौ बभूवतुः । सुन्दोपसुन्दौ विक्रान्तौ निसुन्दतनयाबुधौ ॥ ७१
- ब्रह्मज्ञस्तु महावीर्यो मूकस्तु हृददायिनः । मारीचः सुन्दपुत्रस्तु ताडकामुपपद्यते ॥ ७२
- ताडका निहता साऽथ राघवेण बलीयसा । मूको विनिहतश्चापि किराते सव्यसाचिना ॥ ७३
- उत्पन्ना महता चैव तपसा भाविताः स्वयम् । तिस्रः कोट्यस्तु तेषां वै मणिवर्तनिवासिनाम् ॥
- अवध्या देवतानां वै निहताः सव्यसाचिना ॥ ७४
- अनुहादसुतो वायुः मिनीवाली तथैव च । तेषां तु शतसाहस्रो गणो हालाहलः स्मृतः ॥ ७५

१ ग. द. 'ल्पयन् । शु' । २ घ. द. 'दिय' । ३ घ. 'सिंहकृत' । ४ द. 'स्तस्यामवर्धत' । ५ ख. 'म्यान् प' । ६ क. 'प्रहात् । हि' । ७ क. 'प्रेभ्य' स' । ८ ख. घ. द. 'प्रेभ्य' स' । ९ ग. द. 'समम' । १० ख. घ. द. 'शिपोर्देत्ये' श्लोको गीतः । ११ क. 'तस्यास्तस्या दिशो दे' । १२ ख. ग. द. 'थकु' सह' । १३ ख. ग. घ. द. 'दैत्यस्तु हि' । १४ क. 'भिर्नस्तत' । १५ ग. 'वालेय' । १६ ख. घ. द. 'त्वार' मुम' । १७ ग. द. 'प्रहात्' । १८ ख. घ. द. 'निराद' । १९ घ. द. 'निसुन्द' । २० ख. घ. 'प्रथ' ना' । २१ घ. 'यम । दण्डके निहत सोऽथ । २२ ख. घ. द. 'निरा' । २३ क. ग. घ. द. 'त. दिशो' ।

विरोचनस्तु प्राङ्गलादिः पञ्च तस्याऽऽत्मजाः स्मृताः । गवेष्ठी कालनेमिश्च जम्भो वाष्कल एव च शंभुस्तु अनुजस्तेषां स्मृतोः प्रहादसूनवः ॥	७३
यथाप्रधानं वक्ष्यामि तेषां पुत्रान्दुरासदान् । शुम्भश्चैव निशुम्भश्च विष्वक्सेनो महौजसः ॥ ७७	७७
गवेष्ठिनः सुता ह्येते जम्भस्य शतदुन्दुभिः । (* तथा दक्षश्च खण्डश्च चत्वारो जम्भसूनवः ॥ ७८	७८
विरोधश्च मनुश्चैव वृक्षायुः कुशलीमुखः । वाष्कलस्य सुता ह्येते कालनेमिसुताञ्छृणु ॥ ७९	७९
ब्रह्माजित्क्षत्रजिच्चैव देवान्तक्रनरान्तकौ । कालनेमिसुता ह्येते शंभोस्तु गृणुत प्रजाः ॥ ८०	८०
धनुको ह्यसिलोमा च नावलश्च सगोमुखः । गवाक्षश्चैव गोमांश्च शंभोः पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥ ८१	८१
विरोचनस्य पुत्रस्तु बलिरेकः प्रतापवान्) । बलेः पुत्रशतं जज्ञे राजानः सर्व एव ते ॥ ८२	८२
तेषां प्रधानाश्चत्वारो विक्रान्ताः सुमहाबलाः । सहस्रबाहुर्ज्येष्ठस्तु वाणो द्रविणसंमतः ॥	
कुम्भनामो गर्दभाक्षः कुशिरित्येवमादयः ॥	८३
शकुनी पूतना चैव कन्ये द्वे तु बलेः सुते । बलेः पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ८४	८४
बलियो नामविरुधातो गणो विक्रान्तपौरुषः । + वाणस्य चेन्द्रमनसो लौहित्यमुपपद्यते ॥ ८५	८५
दितिर्विनष्टपुत्रा वै तोषयामास कश्यपम् । स कश्यपः प्रसन्नात्मा सम्यगाराधितस्तीया ॥	
वरेण च्छन्दयामास सा च वत्रे वरं ततः । स तु तस्यै वरं प्रादात्प्रार्थितं भगवान्प्रभुः ॥	
किमिच्छेसीति चाप्युग्रो मारीचस्तामभाषत ॥	८७
मारीचं कश्यपं तुष्टं भर्तारं प्राञ्जलिस्तथा । हतपुत्राऽस्मि भगवन्नादित्यैस्तव सूनुभिः ॥ ८८	८८
शक्रहन्तारमिच्छेयं पुत्रं दीर्घतपोन्वितम् । अहं तपश्चरिष्यामि गर्भमाधातुमर्हसि ॥ ८९	८९
तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा मारीचः कश्यपस्तथा । प्रत्युवाच महातेजा दितिं परमदुःखिताम् ॥ ९०	९०
एवं भवतु भद्रं ते शुचिर्भव तपोधने । जनयिष्यति सत्पुत्रं शक्रहन्तारमाहवे ॥ ९१	९१
पूर्णं वपेशतं तावच्छुचिर्यदि भविष्यसि । पुत्रं त्रिलोकभ्रंवरमथ त्वं जनयिष्यसि ॥ ९२	९२
एवमुक्त्वा महातेजास्तथा समवसत्प्रभुः । तामालिङ्ग्य त्रिभुवनं जगाम भगवानृषिः ॥ ९३	९३
गते भर्तारि सा देवी दितिः परमहर्षिता । कुशलं वनमामाद्य तपस्तेपे सुदारुणम् ॥ ९४	९४
तपस्तस्यां तु कुर्वत्यां परिचर्यां चकार ह । सहस्राक्षः सुरश्रेष्ठः परया गुणसंपदा ॥ ९५	९५
अग्निं समित्कुशं काष्ठं फलं मूलं तथैव च । न्यवेदयत्सहसाक्षो यर्चान्यदपि किञ्चन ॥ ९६	९६
गात्रसंवाहनैश्चैव श्रमापनयनैस्तथा । शक्रः सर्वेषु लोकेषु दितिं परिचचार ह ॥	
एवमाराधिता शक्रमुवाचाथ दितिस्तथा ॥	९७

* धनुधिहान्तर्गतग्रन्थो ग पुस्तके नास्ति । + तस्मिन्गणे ह्येते देवैर्विभ्रान्ते दुर्जयेऽपरैरित्यधिकं स. पुस्तके ।

१ स. ग. घ. ङ. 'स्यानुजा. । २ ग. घ. वेष्ठी क' । ३ स. ग. घ. ङ. शंभुः पयोऽनु' । ४ क. 'ताः । प्राङ्गलादिम्' । ५ स. घ. 'धानान्वक्ष्या' । ६ घ. ङ. दक्षः गुण्ड' । ७ क. 'थ प्रयस्तु ज' । ८ घ. 'व दक्षायु. शकुनी मु' । ९ स. घ. ङ. च । १० स. ङ. शुम्भनामो । ११ क. घ. 'स्य चन्द्र' । १२ स. 'सो लोहित्यामु' । स. घ. ङ. 'सो लोहित्यामु' । १३ स. घ. ङ. 'स्तथा । व' । १४ क. 'छति मयि शूत्रे मा' । १५ स. घ. ङ. 'हर्तार' । १६ घ. गर्ज गातु ममाहे' । १७ स. ग. ङ. 'प्यमि पुत्रं त्वं शक्रहन्ता' । १८ स. घ. ङ. 'यं सहस्र मे सु नि' । १९ क. 'प्रवर' । २० ग. घ. ङ. 'शपा' । २१ स. घ. ङ. 'गुण' ।

सप्तर्षयस्तैधवोर्ध्वमाध्रुवात्सप्तमस्तु यः । वातस्कन्धः परिवहस्तत्र तिष्ठन्तु मे सुताः ॥ १२०
एतत्सर्वं चरन्त्येते काले काले ममाऽऽत्मजाः । त्वत्कृतेन च नाम्ना वै भवन्तु मरुतस्त्वमे ॥
ततस्तेषां तु नामानि मातापुत्रौ प्रचक्रतुः । तत्कृते कर्मभिश्चैव मरुतो वै पृथक्पृथक् ॥ १२२
सैत्रज्योतिस्तथाऽऽदित्यः सत्यज्योतिस्तथाऽपरः । तिर्यग्ज्योतिश्च सज्योतिर्ज्योतिष्मो नपरस्तथा
प्रथमस्तु गणः प्रोक्तो द्वितीयं मे निबोधत । ऋतजित्सत्यजिच्चैव सुपेणः सेनजित्तथा ॥ १२४
सत्यमित्रोऽभिमित्रश्च हरिमित्रस्तथाऽपरः । गण एष द्वितीयस्तु तृतीयं मे निबोधत ॥ १२५
ऋतः सत्यो ध्रुवो धर्ता विधर्ताऽथ विधारयः । ध्वान्तश्चैव धुनिश्चैव ह्यग्नौ भीमस्तथैव च ॥
अभियुः साक्षिपश्चैवमाह्वयश्च गणः स्मृतः ॥ १२६
ईदृक्चैव तथाऽन्यादृग्पादृक्च प्रतिकृत्तथा । ऋक्तथा समितिश्चैव संरम्भश्च तथा गणः ॥ १२७
ईदृक्च पुरुषश्चैव अन्यादृक्षाच्च चेतसः । समितासमिदृक्षाच्च प्रतिदृक्षाच्च वै गणाः ॥ १२८
(+मरुतिद्रसरैतश्चैव तथा देवो दिशोऽपरः । यजुश्चैवानुद्वक्सामस्तथाऽन्यो मानुषीविशः ॥
दैत्या देवाः समाख्याताः सप्तैते सप्तका गणाः ॥) १२९
एते ह्येकोनपञ्चाशन्मरुतो नामतः स्मृताः । प्रसंख्यातास्तथा ताभ्यां दित्या चेन्द्रेण चैव हि १२९
कृत्वौ तेषां तु नामानि दितिरिन्द्रमुवाच ह । वातस्कन्धं चरन्त्येते मम पुत्राश्च पुत्रक ॥
विचरन्तु च भद्रं ते देवैः सह ममाऽऽत्मजाः ॥ १३०
तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा सहस्राक्षः पुरंदरः । उवाच प्राञ्जलिर्भूत्वा मातर्भवतु तत्तथा ॥ १३१
सर्वमेतद्यथोक्तं ते भविष्यति न संशयः । देवभूता महात्मानः कुमारो देवसंमताः ॥
देवैः सह भविष्यन्ति यज्ञभाजस्तैवाऽऽत्मजाः ॥ १३२
तस्मात्ते मरुतो देवाः सर्वे चेन्द्रानुजामराः । विज्ञेयाश्चामराः सर्वे दितिपुत्रास्तपस्विनः ॥ १३३
एवं तौ निश्चयं कृत्वौ मानापुत्रौ तपोधनौ । जग्मतुस्त्रिदिवं हृष्टौ शंक्रोऽपि त्रिदिवं गतः ॥ १३४
मरुतां हि शुभं जन्म शृणुयाद्यः पठेत वा । नावृष्टिभयमाप्नोति बहायुश्च भवत्युत ॥ १३५
इति भीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्गातपादे कश्यपीयप्रजासर्गो नाम सप्तपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ६२१२

अथाष्टपष्ठितमोऽध्यायः ।

कश्यपीयप्रजासर्गः ।

सूत उवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि दनुपुत्रान्निबोधत । अभवन्दनुपुत्रास्तु वंशे खर्याता महासुराः ॥ १

+ धनुनिहान्तर्गतप्रत्ययः क प पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ क. जा. । तत्र ते । २ ख. घ. ह. सृज्योति । ३ ग. ह. 'धतुज्योतिर्ज्यो' । ४ ख. घ. 'ध्मान्हरितस्त' ।
५ घ. 'मित्रधामित्रध दुरेभि' । ६ ख. ह. 'श्रो त्थामित्रध दुरे मि' । ७ क. वृत्तः । ८ ख. ग. ह. 'न्तध धुमितर्ध' ।
९ क. 'या । वृत्तया । १० क. प. गुणा । ११ ख. ह. 'रभस्तया । १२ क. ध्रुवा १३ क. 'स्तथा ऽऽत्' । १४ ख.
घ. ह. 'ई पृथिपु' । १५ क. शरया । १६ ग. 'ष्टौ रिपुधाभूद्रतज्वर' । मं १७ ख. घ. ह. शरयाभूद्रतज्वरः । मं ।
१८ घ. ह्याताः तद्वर । वि ।

(कश्यपीयप्रजासर्ग.)

- विमचित्तिप्रधानास्ते शतं तीव्रपराक्रमाः । सर्वे लब्धवराश्चैव सुतप्ततपसस्तथा ॥ २
- सत्यसंधाः पराक्रान्ताः क्रूरा मायाविनश्च ते । महाबलौ अपञ्चानो ह्यब्रह्मण्याश्च दानवाः ॥ ३
- कीर्त्यमानान्मया सर्वान्प्राधान्येन निबोधत ॥ ३
- द्विपूर्था शङ्कुकर्णश्च तथा शङ्कुनिरामयः । शङ्कुकर्णो महाविश्वो गवेष्टिर्दुन्दुभिस्तथा ॥ ४
- अजामुखोऽथै भगवाञ्जिहलो वामनसस्तथा । मरीचिरक्षकश्चैव महागार्भ्योऽङ्गिरावृत्तः ॥ ५
- विक्षोभ्यश्च सुकेतुश्च सुवीर्यः सुहृदस्तथा । इन्द्रजिद्विश्वजिच्चैव तर्था सुरविमर्दनः ॥ ६
- एकचक्रः सुवाहश्च तारकश्च महाबलः । वैश्वानरः पुलोमा च प्रवीणोऽथ महाशिराः ॥ ७
- स्वर्भानुर्वृषपर्वा चै मुण्डकश्च महासुरः । धृतराष्ट्रश्च सूर्यश्च चन्द्र इन्द्रश्च तापिनः ॥ ८
- सूक्ष्मश्चैव निचन्द्रश्च ऊर्णनाभो महागिरिः । असिलोमा सुकेशश्च सदश्च बलको दश ॥ ९
- तथा गगनपूर्था च कुम्भैर्नाभो महोदरः । प्रमोदाहश्च कुपयो हयग्रीवश्च वीर्यवान् ॥ १०
- असुरश्च विरूपाक्षः सुपथोऽथ महासुरः । अजो हिरण्मयश्चैव शतमायुश्च शम्बरः ॥ ११
- शरभः शलभश्चैव सूर्याचन्द्रपसावुभौ । असुराणां सुरावेतौ सुराणां सार्पनाविभौ ॥ १२
- इति पुत्रा दनोर्विशो प्रधानाः परिकीर्तिताः । तेषामपरिसंख्येयं पुत्रपौत्राद्यनन्तकम् ॥ १३
- इत्येते त्वसुराः प्रोक्ता दैतेया दानवाश्च ये । स्वर्भानुस्तु स्मृतो दैत्यो ह्यनुभानुर्दनोः सुतः ॥ १४
- इमे तु वंशानुगता दनोः पुत्रास्तु ये स्मृताः ॥ १४
- एकाक्ष ऋषभोऽरिष्टः प्रैलम्बनरकावपि । इन्द्रवाधनकेशी च मेरुः शंखोऽथ धेनुकः ॥ १५
- गवेष्टिश्च ग्वाक्षश्च तालकेतुश्च वीर्यवान् । एते मनुष्यधैर्मस्तिुं दनोः पुत्रा मया स्मृताः ॥ १६
- दैत्यदानवसंघर्षे जाता भीमपराक्रमाः । सिंहिकायामथोत्पन्ना विमचित्तिमुतास्त्वमे ॥ १७
- सैहिकेया इति ख्याताश्चतुर्दश महासुराः । शतैर्गालश्च बलवाक्यासः शाम्बस्तथैव च ॥ १८
- + अनुलोमः शुचिश्चैव वातापिश्च सितांशुकः । हरैकल्पः कालनाभो भीमश्च नरकस्तथा ॥ १९
- राहुर्ज्येष्ठस्तु तेषां वै चन्द्रसूर्यप्रमर्दनः । इत्येते सिंहिकापुत्रा देवैरपि दुरासदाः ॥ २०
- दारुणाभिजनाः क्रूराः सर्वे ब्रह्मद्विपश्च ते । दशान्यानि सहस्राणि सैहिकेयो गणः स्मृतः ॥ २१
- निहतो जामदग्न्येन भार्गवेण बलीयसा । स्वर्भानोस्तु प्रभा कन्या पुलोमोऽथ शची सुता ॥ २२
- उपदानवीयमस्यापि शर्मिष्ठा वार्षपर्षणी । पुलोमा कालिका चैव वैश्वानरसुते उभे ॥ २३
- प्रभाया नहुपः पुत्रो जयन्तश्च शचीसुतः । पुहं जज्ञेऽथ शर्मिष्ठा दुष्यन्तमुपदानवी ॥ २४
- वैश्वानरसुते ह्येते पुलोमाकालिके उभे । उभे ह्यपि तु ते कन्ये मारीचस्य परिग्रहे ॥ २५

+ एतदपेक्ष्यान इदमर्थं स ग घ. क. पुस्तकेषु ' इत्यला नमुचिश्चैव वातापी दमृयाजकः ' इति ।

१ स. द. सत्यसत्या प । घ. सत्याः सत्यप । २ स. घ. ह. वै । ३ स. घ. द. 'लाश्च य' । ४ स. 'दुर्कनिराशयः' । ५ स. ह. 'य मधवानादिशो वामनस्त' । ६ घ. 'विरिक्षवश्च' । द. 'विरिक्ष' । ७ घ. द. 'गार्भ्य-महाशिराः । स्व' । ११ स. घ. ह. च हृत् । १२ स. ग. ह. उर्णना । १३ घ. 'म्भानो म' । १४ ग. 'नादो म' । १५ ग. प्रमोदोह । स. द. प्रमोदोह । १६ घ. 'मोदोह' । १७ ग. ह. 'ताः । एषा । १८ स. ग. घ. ह. 'पौत्रमत्' । १९ क. प्रमदोह । २० स. घ. ह. 'पन्यास्तु' । २१ घ. 'स्तु दनो पुत्राजयः स्मृ' । २२ क स घ. 'सहर्षे' । २३ ग. ह. 'तराल' । २४ क. हरः क । २५ घ. ह. 'वीमयस्था' ।

- ताभ्यां पुत्रसहस्राणि पट्टिर्दानवपुङ्गवाः । चतुर्दश तथाऽन्यानि हिरण्यपुरवासिनाम् ॥ २६
 पौलोमाः कालकेयाश्च दानवाः सुमहावलाः । अवध्या देवतानां ते निहताः सव्यसाचिनाः ॥
 मयस्य जातौ ये पुत्राः सर्वे वीरपराक्रमाः । मायावी हुन्दुभिश्चैव वृषश्च महिपस्तथा ॥ २८
 वालिको वज्रकर्णश्च कन्या मन्दोदरी तथा । दैत्यानां दानवानां च सर्ग एव प्रकीर्तितः ॥ २९
 दनायुपायाः पुत्रास्तु स्मृताः पञ्च महावलाः । अरुरुर्वलिजन्मौ च विरक्षश्च विषस्तथा ॥ ३०
 अरुरोस्तनयः क्रूरो धुन्धुर्नाम महासुरः । निहतः कुवलाश्वेन उत्तङ्कवचनात्किल ॥ ३१
 वलेः पुत्रौ महावीर्यौ तेजसाऽप्रतिमावुभौ । कुम्भिलश्चक्रवर्मा च स कर्णः पूर्वजन्मानि ॥ ३२
 विरक्षस्यापि पुत्रौ द्वौ कालकश्च वरश्च तौ । विपस्य त्वभवन्पुत्राश्चत्वारः क्रूरकर्भिणः ॥
 श्राद्धहा यज्ञहा चैव ब्रह्महा पशुहा तथा ॥ ३३
 क्रान्ता दनायुपापुत्रा वृत्रस्यापि निबोधत । जज्ञिरे श्वसनाद्घोराद्बृत्रस्येन्द्रेण युध्यतः ॥ ३४
 भर्तारो मनसा ख्याता राक्षसाः सुमहावलाः । शतं तानि सहस्राणि महेन्द्रानुचराः स्मृताः ॥
 सर्वे ब्रह्मविदः सौम्या धार्मिकाः सूक्ष्ममूर्तयः । प्रजास्यन्तर्गताः सर्वे निवसन्ति सुधार्मिकाः ॥
 दैत्यानां दानवानां च सर्ग एव प्रकीर्तितः । प्रवाह्यजनयत्पुत्रान्यज्ञे वै गायनोत्तमान् ॥ ३७
 सत्वनः सत्त्वात्मकश्चैव कलापश्चैव वीर्यवान् । कृतवीर्यो ब्रह्मचारी सुपाण्डुश्चैव सप्तमः ॥ ३८
 पनश्चैव तरण्यश्च सुचन्द्रो दशमस्तथा । इत्येते देवगन्धर्वा विज्ञेयाः परिकीर्तिताः ॥ ३९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपादे कश्यपीयप्रजासर्गो नामाष्टपट्टितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६१५१

अथ नवपट्टितमोऽध्यायः ।

कश्यपीयप्रजासर्गः ।

सूत उवाच—

- गन्धर्वाप्सरसः पुण्या मीनेयाः परिकीर्तिताः । चित्रसेनोग्रमेनश्च ऊर्णायुरनघस्तथा ॥ १
 धृतराष्ट्रः पुलोमा च सूर्यवर्चास्तर्धेव च । युगपत्तृणपत्कालिदितिश्चित्ररथस्तथा ॥ २
 त्रयोदंशो भ्रमिशिराः पर्जन्यश्च चतुर्दशः । कलिः पञ्चदशश्चैव नारदश्चैव षोडशः ॥
 इत्येते देवगन्धर्वा मीनेयाः परिकीर्तिताः ॥ ३
 चतुस्त्रिंशद्वीपस्यस्तेषामप्सरसः शुर्भाः । अन्तेरा दारवत्या च मिथंमुल्गा सुरोत्तमा ॥ ४
 मिश्रकेगी तथा चाशी पैर्णिनी वाऽप्यलम्बुपा । मारीची पुत्रिका चैव विद्युद्दर्णा निलोत्तमा ॥
 अद्रिहा लक्षणा चैव देवी रम्भा मनोरमा । सुवरा च सुराहुश्च पुर्णिता सुप्रनिष्ठिता ॥ ६
 पुण्डरीका सुगन्धा च सुदन्ता सुरसा तथा । हेर्मा शारद्री चैव सुवृत्ता कमला च या ॥ ७

१ रा. घ. ट. 'ता हेमायाः पुत्राः पञ्चमहापरा । मा' । २ घ. 'लिचित्रा च । ३ ट. 'व तुर' । ४ ग. घ. 'न्यर्वाः प्रायेणः । ५ ग. 'दश' शशिसिराः । ६ ट. दश शशिसि' । ६ घ. 'शो अलिशि' । ७ रा. 'ता' । त्रयलि' । ८ च. 'भा । शन्तकादाश्वया च । ९ रा. 'न्तया दारवाया च । १० ग. 'वशिष्ठा मु' । ११ ग. निपये' । १२ ग. पैर्णिनी । प. वाग्नी । १३ घ. ट. 'मुपा । मा' । १४ रा. ट. 'ची पुत्रिका । १५ ग. 'हेमारा मु' । १६ रा. 'देवा क' । १७ ग. 'वृत्ता ।

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

सुभुजा हंसपादा च लौकिकयोऽप्सरसस्तथा । गन्धर्वाप्सरसो द्वेता मौनेयाः परिकीर्तिताः ॥ ८
 गन्धर्वाणां दुहितरो मया याः परिकीर्तिताः । (*तासां नामानि सर्वामां कीर्त्यमानानि मे शृणु ॥
 सुयशा प्रथमा तासां गन्धर्वी नदनन्तरम् । विद्यावती चारुमुखी सुमुखी च वरानना) ॥ १०
 तत्रेमे सुयशापुत्रा महाबलपराक्रमाः । पचेतसः सुता यक्षास्तेषां नामानि मे शृणु ॥ ११
 कम्बलो हरिकेशश्च कपिलः काञ्चनस्तथा । मेघमाली तु यक्षाणां गण एव उदाहृतः ॥ १२
 सुयशाया दुहितरथतस्रोऽप्सरसः स्मृताः । तासां नामानि वै सम्यग्श्रुवतो मे निबोधत ॥ १३
 लोहेयी त्वभवज्ज्येष्ठा भरता तदनन्तरम् । कृशाङ्गी च विशाला च रूपेणाप्रतिमा तथा ॥ १४
 ताभ्योऽपरे यक्षगणाश्चत्वारः परिकीर्तिताः । उत्पादिता विशालेन विक्रान्तेन महात्मना ॥
 लोहेया भरतेयाश्च कृशाङ्गेयाश्च विश्रुताः । विशालेयाश्च यक्षाणां पुराणे प्रथिता गणाः ॥ १६
 इत्येतेरसुरैर्घोरैर्महाबलपराक्रमैः । नैकैर्यक्षगैर्व्याप्ता लोका लोकविदां वराः ॥ १७
 गन्धर्वाश्चाथ बालेया विक्रान्तेन महात्मना । उत्पादिता महावीर्या महामन्धर्वनायकाः ॥ १८
 विक्रमौदार्यसंपन्ना महाबलपराक्रमाः । तेषां नामानि वक्ष्यामि यथावदनुपूर्वशः ॥ १९
 चित्राङ्गदो महावीर्यश्चित्रवर्मा तथैव च । चित्रकेतुर्महाभागः सोमदत्तोऽथ वीर्यवान् ॥
 तिस्रो दुहितरश्चैव तासां नामानि वक्ष्यते (मे शृणु) ॥ २०
 प्रथमा त्वमिका नाम कम्बला तदनन्तरम् । तथा वसुमती नाम खोणाप्रतिमौजसः ॥ २१
 ताभ्यः परे कुमारेण गणा उत्पादितास्त्रिमे । त्रयो गन्धर्वमुख्यानां (णा) विक्रान्ता युद्धदुर्मदाः ॥
 आग्नेयाः काम्बलेयाश्च तथा वसुमतीसुताः । तैर्गणैर्विविधैर्व्याप्तमिमं लोकं चराचरम् ॥ २३
 विद्यावन्तश्च तेनैव विक्रान्तेन महात्मना । उत्पादिता महाभागा रूयविद्याधनेश्वराः ॥ २४
 तेषामुदीर्णवीर्याणां गन्धर्वाणां महात्मनाम् । नामानि कीर्त्यमानानि शृणुष्वं मे विवक्षतः ॥ २५
 हिरण्यरोमा कपिलः सुलोमा मागधस्तथा । चन्द्रेकेतुश्च वै गाङ्गो गोदश्चैव महाबलः ॥ २६
 महविद्यावदातानां विक्रान्तानां तपस्विनाम् । इत्येवपादिर्हि गणो द्वे चान्ये च सुलोचने ॥ २७
 शिवा च सुमनाश्चैव ताभ्यामपि महात्मना । उत्पादिता विश्रवंसा विद्याचरणगोचराः ॥ २८
 शैवेयाश्चैव विक्रान्तास्तथा सौमनसा गणाः । एनैर्व्याप्तमिमं लोकं विद्याधरगणैस्त्रिभिः ॥ २९
 एभ्योऽनेकानि जातानि अम्बरान्तरचारिणाम् । लोके गणगतान्येव विद्याधरविचेष्टितात् ॥
 अश्वर्मुख्याश्च तेनैव विक्रान्तेन महात्मना । उत्पादिता ह्यश्वमुखाः किनरांस्तान्निबोधत ॥ ३१
 समुद्रसेनः कालिन्दो महानेत्रो महाबलः । सुवर्णघोषः सुग्रीवो महाघोषश्च वीर्यवान् ॥ ३२
 इत्येवमादिर्हि गणः किनराणां महात्मनाम् । हयाननानां विद्मद्भिर्विस्तीर्णः परिकीर्त्यते ॥ ३३
 तथा समुत्थितेनैव विक्रान्तेन महात्मना । उत्पादिता नरमुखाः किनराः शाशपायनाः ॥ ३४
 हरिषेणः सुपेणश्च वारिषेणश्च वीर्यवान् । रुद्रत्तेन्द्रत्तौ च चन्द्रद्रुममहाद्रुमौ ॥ ३५
 विन्दुश्च विन्दुसारश्च चन्द्रवंशाश्च किनराः । इत्येते किनराः श्रेष्ठा लोके ख्याताः सुशोभनाः

* वनुश्चिदान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके न स्ति ।

१ स. द. 'रन स्मृताः । ग' । २ स'ताः । अन्यादिव्या यु' । ३ स. द. 'रो मौनेयाः परिविश्रुताः ।
 ४ स. घ. द. अश्वमुखी । ५ स. घ. द. वृष्णाहा । ६ क. 'ने । लोकं' । ७ ग. घ. द. गङ्गो । ८ क. 'सुखाश्च ।
 ९ ग. घ. द. 'याऽधुनास्तेन' ।

नृत्यगीतप्रगल्भानामेतेषां द्विजसत्तमाः । लोके गणशतान्येव किंनराणां महात्मनाम् ॥ ३७
 यक्षा यक्षोपशान्तश्च लौहेया रूपशालिनी । दुहिता सुरविन्देति प्रकाशा सिद्धसंमता ॥ ३८
 उपायाकेतनस्याहि स्वयमुत्पादितो गणः । करालकेन भूतानां तेषां नामानि मे शृणु ॥ ३९
 भूता भूतगणैर्ज्ञेया आवेशकनिवेशकाः । * सुतौरः कालभवनानिर्देशकविदेशकाः ॥
 इत्येवमादिर्हि गणो भूमिगोजरकः स्मृतः ॥ ४०
 विज्ञेय इह लोकेऽस्मिन्भूतानां भूतनायकः । ये तूत्कृष्टा भवन्त्येषामम्बरान्तरचारिणाम् ॥
 वृक्षाग्रमात्रमाकाशं ते चरन्ति न संशयः ॥ ४१
 तत्रेमे देवगन्धर्वाः प्रायेण कथिता मया । देवोपस्थाननिरता विज्ञेयास्ते यशस्विनः ॥ ४२
 नारायणं सुरगुरं विरजं पुष्करेक्षणम् । हिरण्यगर्भं च तथा चतुर्वक्त्रं स्वयंभुवम् ॥ ४३
 शंकरं च महादेवमीशानं च जगत्प्रभुम् । इन्द्रपूर्वास्तथाऽऽदित्यान्रुद्रांश्च वसुभिः सह ॥ ४४
 उपतस्थः सगन्धर्वा नृत्यगीतविशारदाः । त्रिदशाः सर्वलोकस्था निपुणा गीतवादिनः ॥ ४५
 हंसो ज्येष्ठः कनिष्ठोऽन्यो मध्यमौ च दहा हुहुः । चतुर्थो विषणश्चैव ततो वासिरुचिस्तथा ॥
 षष्ठस्तु तुम्बुरुस्तेषां ततो विश्वावसुः स्मृतः । इमाश्चाप्सरसो दिव्या विहिताः पुण्यलक्षणाः ॥
 सुषुप्तेऽष्टौ महाभागा वरिष्ठा देवपूजिताः । अनवद्यामनवशामन्वतां मदनप्रियाम् ॥
 अरूपां सुभगां भासीपरिष्ठाऽष्टौ व्यजायत ॥ ४८
 मनोवती सुकेशा च तुम्बुरोस्तु सुते उभे । पञ्चचूडास्त्विमा दिव्या दैविक्योऽप्सरसो दश ॥
 मेनका सहज्या च पर्णिनी पुञ्जिकस्थला । घृतस्थला घृताची च विश्वाची पूर्वचीत्यपि ॥
 प्रम्लोचेत्यभिविख्याताऽनुम्लोचन्ती तथैव च ॥ ५०
 अनादिनिधनस्याथ जज्ञे नारायणस्य या । उर्रोः सर्वानवद्याङ्गी उर्वश्येकादशी स्मृता ॥ ५१
 मेनस्य मेनका कन्या ब्रह्मणो हृष्टचेतसः । सर्वाश्च ब्रह्मवादिर्न्यो महायोगाश्च ताः स्मृताः ५२
 गणा अप्सरसां ख्याताः पुण्यास्ते वै चतुर्दश । + आहृताः शोभयन्तश्च गणा ह्येते चतुर्दश ॥
 ब्रह्मणो मानसाः कन्याः शोभयन्त्यो मनोः सुताः । वेगयन्तस्त्वरिष्ठाया ऊर्जायाश्चाग्निसंभवाः ।
 (× आर्युष्मत्यश्च सूर्यस्य रश्मिजाताः सुभास्वराः । गर्भस्तेजश्च सोमस्य ज्ञेयास्ते कुरवः शुभाः ॥
 यज्ञोत्पन्नाः शुभा नाम ऋक्सामान्यास्तु बहवः) । वारिजा ह्यमृतोत्पन्ना अमृता नामतः स्मृताः
 वायुत्पन्ना सुदा नाम भूमिजाता भवास्तु वै । विद्युतश्च रुचो नाम भृत्योः कन्याश्च भैरवाः ॥
 शोभयन्त्यश्च कामस्य गणाः प्रोक्ताश्चतुर्दश । सेन्द्रोपेन्द्रैः सुरगणै रूपातिशयनिर्मिताः ॥ ५८

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । + एतदर्थस्यानेऽय प्रन्यः—'आहृता शोभयन्त्यश्च वेगवत्यस्तथैव च । दुर्म-
 याथ युवत्यश्च तथा भेकुरयः शुभाः । बहवोच्यमतात्वेदां भुवश्च रुचयस्तथा । भैरवाः शोभयन्त्यश्च गणा ह्येते चतुर्दश'
 इति—ख. घ. पुस्तकयोः । × धनुधिहान्तर्गतग्रन्थ. क. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. घ. द. यथा 'य' । २ ग घ द. 'श्च लोहाया' । ३ ग. घ. द. 'उपयाकित' । ४ ख. घ. द. 'भूतभू' ।
 ५ द. 'तारका' । ६ ख. द. 'कालि भवतानि' । ७ क. 'ये उत्कृ' । ८ ख. ग. द. 'ज्येष्ठा कनिष्ठाया म' । ९ ख. घ.
 द. 'र्षो विषमाणश्च ततो वसु' । १० घ. 'न्यो ब्रह्मणो' ११ क. 'वन्त्यस्त्व' । १२ ख. 'युर्वत्यश्च । ग. घ द. 'युवत्यश्च ।
 १३ घ. द. 'ता. शुभा.स्व' । १४ ख. ग. द. 'भूतिजा' । १५ क. 'यन्या' कामगुणा ग' । १६ ख. ग. द. 'ताः ।
 तिल्यातिल म ।

(कर्यर्पायप्रजासर्गः)

- शुभरूपा महाभागा दिव्या नारी तिलोत्तमा । ब्रह्मणश्चाभिकुण्डाच्च देवनारी प्रभावती ॥
 रूपयोवनसंपन्ना उत्पन्ना लोकविश्रुता ॥ ६९
- वेदीतलसमुत्पन्ना चतुर्वक्त्रस्य धीमतः । नाम्ना वेदवती नाम सुरनारी महाप्रभा ॥ ६०
- तथा यमस्य दुहिता रूपयोवनशालिनी । वरहेपनिभा हेमा देवनारी सुलोचना ॥ ६१
- इत्येते बहुसाहस्रं भास्वरा ह्यप्सरोगणाः । देवतानामृषीणां च पत्न्यस्ता मातरश्च हः ॥ ६२
- सुगन्धाश्चम्पवर्णाश्च सर्वाश्चाप्सरसः समाः । संप्रयोगे तु कान्तेन माद्यन्ति मदिरां विना ॥
 तासामाप्यायते स्पर्शादानन्दश्च विवर्धते ॥ ६३
- (*पर्वते नारदे पूर्वं रेतः स्कन्नं प्रजापतेः । पर्वतस्तत्र संभूतो नारदश्चैव तावुभौ ॥ ६४
- तयोर्यवीयसी चैव तृतीयाऽहन्धती स्मृता । देवरूपयो(?)सूर्यजन्म तस्मिन्नारदपर्वतौ) ॥ ६५
- विनतायास्तु पुत्रौ द्वावरुणो गरुडश्च ह । पद्त्रिंशत्तु स्वप्नारश्च यवीयस्यस्तु ताः स्मृताः ॥ ६६
- गायत्र्यादीनि च्छन्दांसि सर्पिर्णेषाश्च पक्षिर्णः । हव्यवाहानि सर्वाणि दिक्षु संनिहितानि च ॥
 कण्डूनागसहस्रं वै चराचरमजीजनत् । अनेकशिरसां तेषां खेचराणां महात्मनाम् ॥
 बहुधा नामधेयानां प्रायशस्तु निबोधत ॥ ६८
- तेषां प्रधाननार्गाश्च शेषचासुकितक्षर्काः । सर्कर्णारश्च जम्भश्च अञ्जनो वामनस्तथा ॥ ६९
- पेरावतमहापद्मौ कम्बलाश्वतरावुभौ । ऐलपत्रश्च शङ्खश्च कर्कोटकधनंजयो ॥ ७०
- महाकर्णो महानीलो धृतराष्ट्रबलाहकी । कुमारः पुष्पदेन्तश्च सुमुखो दुर्मुखस्तथा ॥ ७१
- शिलीमुखो दधिमुखः कालीयः शालिपिण्डकः । विन्दुपादः पुण्डरीको नागश्चापूरणस्तथा ॥
 कपिलश्चाम्बरीर्षश्च धृतपादश्च कच्छपः । महलादः पद्मचित्रश्च गन्धर्वोऽर्थ मनस्विकः ॥ ७३
- नहुषः खररोमा च मणिरित्येवमादयः । काद्रवेया मया ख्याताः खशायास्तु निबोधत ॥ ७४
- खशा विजङ्गे पुत्रौ द्वौ विश्रुतौ पुरुपादकौ । ज्येष्ठं पश्चिमसंख्यायां पूर्वस्यां मनुजास्तथा ॥ ७५
- विलोहितं विकर्णं च पूर्वं साऽजनयत्सुतम् । चतुर्भुजं चतुष्पादं द्विपूर्धानं द्विधागतिम् ॥ ७६
- सर्वाङ्गकेशं स्थूलाङ्गं तुङ्गनासं महोदरम् । स्थूलशीर्षं महाकर्णं मुञ्जकेशं मनोरंभम् ॥ ७७
- हस्त्योष्ठं दीर्घजङ्घं च अश्वदंष्ट्रं महाहनुम् । रक्तजिह्वं जटाक्षं च स्थूलास्यं दीर्घनासिकम् ॥ ७८
- गुह्यकं शितिकर्णं च महानग्दं महोमुखम् । एवंविधं खशा पुत्रं विजङ्गे साऽतिभीषणम् ॥ ७९
- तस्यानुजं द्वितीयं तु खशा चैव व्यजायत । त्रिशीर्षं च त्रिपादं च त्रिहस्तं कृष्णलोचनम् ॥ ८०
- ऊर्ध्वकेशं हरिच्छमश्रुं शिलासंहननं दृढम् । ह्रस्वकायं सुत्राहुं च महाकायं महाबलम् ॥ ८१
- आकर्णदारितास्यं च लम्बैश्रुं स्थूलनासिकम् । स्थूलोष्ठमष्टदंष्ट्रं च द्विजिह्वं शङ्कुकर्णकम् ॥ ८२

+ धनुर्ध्विहान्तर्गतप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'आश्रु' । २ ख. ग. घ. ङ. 'हिष्वा ना । ३ ख. ङ. 'न्धा चाप्यनिष्पन्दा स' । ४ क. ग. 'ण । इत्येवा' । ५ ख. घ. ङ. 'नियता' । ६ ख. घ. वै धराधर' । ७ ख. घ. ङ. 'गाना शे' । ८ ग. 'काः । कर्णार-
 श्वेव ज' । ९ क. 'कर्णार' । १० ख. 'भौ । एला' । ङ. 'भौ । एल' । ११ घ. ङ. 'कर्णो महानीलो धृ' । १२ ख. ङ.
 'पददृष्ट' । १३ ख. घ. ङ. 'था । शुर्नाम्' । १४ ख. ग. घ. ङ. विल्वपाद. पुण्डरीकना' । १५ ख. घ. ङ. 'श्च तथा
 पापय क' । १६ क. 'श्च नमस्वि' । १७ ग. 'रमम् । ह' । १८ ख. ग. घ. ङ. स्थूलभ्रदी' । १९ ख. 'क शङ्कु' ।
 २० ख. घ. ङ. 'हाश्रु' । २१ ख. घ. ङ. विहस्त । २२ ख. ङ. 'मश्रु' ।

- पिङ्गलोद्भूतनयनं जटिलं पिङ्गलं तथा । महाकर्ण महोरस्कं कटिहीनं कृशोदरम् ॥
- नैखिनं लोहितग्रीवं सा कनिष्ठं प्रसूयते ॥ ८३
- सद्यः प्रसूतमात्रौ तु विवृद्धौ च प्रमाणतः । उरभोगसमर्थाभ्यां शरीराभ्यामुपस्थितौ ॥
- सद्योजानविवृद्धाङ्गौ मातरं पर्यभूयताम् ॥ ८४
- ज्यायांस्तयोस्तु यः कृतो मातरं सोऽभ्यर्कत । अव्रवीन्मातरायाहि भक्षार्थे क्षुधयाऽर्दितः ॥ ८५
- न्यपेधयत्पुनर्होत्रं ज्यायांसं तु कनिष्ठकः । अवर्षत्सोऽसकृत्तं वै रक्षेमां मातरं स्वशाम् ॥
- बाहुभ्यां परिगृह्येनं मातरं तां व्यमोचयत् ॥ ८६
- एतस्मिन्नेव काले तु प्रादुर्भूतस्तयोः पिता । तौ दृष्ट्वा विकृताचारौ वसतां हीत्यभापत ॥ ८७
- तौ तु तं पितरं दृष्ट्वा बलवन्तौ त्वरान्वितौ । मातुरेव पुनश्चाङ्के प्रलपेतां स्वमायया ॥ ८८
- अथाव्रवीदपिर्भार्यामावाभ्यामुक्तवत्यसि । पूर्वमाचक्ष्व तत्त्वेन तथैवाऽऽभ्यां व्यतिक्रमम् ॥ ८९
- मातुलं भजते पुत्रः पितृन्भजति कन्यका । यथाशीला भवेन्माता तथाशीलो भवेत्सुतः ॥ ९०
- यदूर्णा तु भवेद्भूमिस्तदूर्णं मलिलं ध्रुवम् । मातृणां शीलदोषेण तथा शीलगुणैः पुनः ॥
- विभिन्नास्तु प्रजाः सर्वास्तथा ख्यातिवशेन च ॥ ९१
- बलशीलादिभिस्तासामादितिर्धर्मतत्परा । गन्वशीला दितिश्चैव प्रवाच्ययनशालिनी ॥
- धर्मशीलादिभिश्चैव मवोधवलशालिनी ॥ ९२
- गीतशीला तथाऽग्निशा मायाशीला दनुः स्मृता । विनता तु पुनर्देवी वैहायसगतिप्रिया ॥ ९३
- तपोमयेन शीलेन सुरभिः समलंकृता । क्रोधशीला तथा कद्रूः क्रोधेनासुखशीलका ॥ ९४
- दनायुषायाः शीलं वै वैरानुग्रहलक्षणम् । त्वं च देवि महाभागे क्रोधशीला मताऽसि मे ॥ ९५
- इत्येतानि स्वशीलानि स्वभावालोकनाद्युगां । कर्मतां यत्नतो बुद्ध्या रूपतो बलतस्तथा ॥
- क्षमातश्चैव भिन्नानि भावितार्थवलेन च ॥ ९६
- गजःसत्त्वतयोवृत्तेर्विश्वरूपाः, स्वभावतः । मातुलं त्वन्नुपातास्ते पुत्रका गुणवृत्तिभिः ॥ ९७
- इत्येवमुक्त्वा भगवान्स्वशामप्रतिमां तदा । पुत्रावाहूय साम्ना वै चक्रे सोममभीतयः(?) ॥ ९८
- ताभ्यां च यत्कृतं तस्यास्तदाचष्ट तदा स्वशा । मात्रा यथा समाख्यातं कर्म ताभ्यां पृथक्पृथक्
- तेन धात्वर्थयोगेन तत्त्वदर्शां चकार ह. ॥ ९९
- यक्ष इत्येव धातुर्वै सादने कृपणे च सः । यक्षयत्युक्तवान्यस्मात्तस्माद्यक्षो भवत्ययम् ॥ १००
- रक्ष इत्येव धातुर्यः पान्चने स विभाष्यते । उक्तवांश्चैव यस्मात्तु रक्ष मे मातरं स्वशाम् ॥
- नाम्नाऽयं राक्षसस्तस्माद्भविष्यति तवाऽऽत्मजः ॥ १०१
- स तदा तद्विद्वान्दृष्ट्वा विज्ञाय तु तयोः पिता । तथा भाविनमर्थं च बुद्ध्वा मातृकृतं तयोः ॥

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ग. 'टिलोद्भूतनयनम्' । मं । ग. द. 'टिलोद्भूतनयनम्' । मं । २ ग. घ. द. कस्या ही ।
 ३ ग. द. निल । ४ ग. 'य एव्य शोषणपरिदम्' । एव विधु तुमार सा । ५ ग. घ. 'ए' सप्रसूयत । मं । ६ ग.
 घ. द. 'ए' । मुराण गो । ७ ग. ग. घ. द. 'धृता सवृद्ध तद्वयाभिः' । ८ ग. शीतशीला । ९ क. बटु । १० ग.
 घ. 'न्या' । ११ । १२ क. निगर्जा । १३ द. 'विनर्ष' । १४ ग. द. पुत्राय मे पुं । १५ ग. गोमान् ।

(दृश्यपीथप्रनामर्ग)

तांबुभौ क्षुधितौ दृष्ट्वा विस्मितः परिमृग्य च । तयोः प्रादिशदाहारं प्रजापतिरसृग्बसे ॥ १०३
 पितृ तौ क्षुधितौ दृष्ट्वा वरं चेम तयोर्देवौ । युवयोर्हस्तसंस्पर्शो नक्तमेव तु सर्वशः ॥ १०४
 नक्ताहारविहारौ च दिवास्वप्नोपभोगिनौ । नक्तं चैव बलीयांसौ दिवास्वप्नावुभौ युवाम् ॥
 मातरं रक्षतं चैव धर्मशैवानुशिष्यताम् । इत्युक्त्वा कश्यपः पुत्रौ तत्रैवान्तरधीयत ॥ १०६
 गते पितरि तौ वीरौ निसर्गादेव दारुणौ । विपर्ययेण वर्तन्तौ किमसौ प्राणिर्दिसकौ ॥ १०७
 महाबलौ महासत्त्वौ महाकायौ दुरासदौ । पापाविनौ च दृश्यौ तावन्तर्धानगतावुभौ ॥ १०८
 तौ कामरूपिणौ वीरौ विहृतिज्ञौ स्वभावतः । रूपानुरूपैराहारैः प्रभवेतामुभावपि ॥ १०९
 देवानुरानृषीश्चैव गन्धर्वाङ्किनरानपि । पिशाचांश्च मनुष्याश्च पन्नगान्पक्षिणः पशून् ॥ ११०
 भक्षार्थमपि लिप्सन्तौ सर्वतस्तौ निशाचरौ । इन्द्रेण तु वैरौ चैव धृतौ दृत्वा त्ववध्यताम् ॥ १११
 यक्षस्तु न कदाचिद्धं निशीथे ह्यककश्चिरम् । आहारं न परीप्सन्त्वं शब्देनानुचचार ह ॥ ११२
 आमसाद् पिशाचौ द्वौ जैनुचण्डौ च तावुभौ । पिङ्गाश्वानूर्ध्वरोमाणौ वृत्ताक्षौ तु सुदारुणौ ॥
 असृङ्गांसवसाहारौ पुरुपादौ महाबलौ । कन्याभ्यां महिनौ तौ तु ताभ्यां प्रियचिकीर्षया ॥ ११४
 द्वे कन्ये कामरूपिणौ तदाचारे च ते शुभे । आहारार्थमटन्तौ तौ कन्याभ्यां सहितावुभौ ॥
 तेऽपश्यन्राक्षसं तत्र कामरूपं महाबलम् । महिमा संनिपाते तु दृष्ट्वा चैव परस्परम् ॥ ११६
 रक्षमाणौ ततोऽन्योन्यं परस्परजिघृक्षवः । पितरावृचतुः कन्ये युवामानयतं द्रुतम् ॥ ११७
 जीवद्राहं विगृह्येनं विस्फुरन्तं पदे पदे । ततः समभिसृत्स्वैनं कन्ये जगृहतुस्तदा ॥
 गृहीत्वा हस्तयोस्ताभ्यामानीते पितृमंसादि ॥ ११८
 ताभ्यां कौ गृहीतं तं पिशाचावथ राक्षसम् । पृच्छतां कोऽसि कम्य त्वं स च सर्वमभाषत ॥
 तस्य कर्माभिनिज्ञातं ज्ञात्वा तौ राक्षसर्षभौ । अजस्य खण्डं तस्यैते प्रत्यपादयतां सुने ॥
 तौ तुष्टौ कर्मणा तस्य कन्ये द्वे ददतुस्तु ते ॥ १२१
 पैशाचेन विग्राहेन सुदत्या बुद्ध्वाहनः । अजः खण्डश्च ताभ्यां तौ तदाश्रावयतां धनम् ॥ १२२
 इयं ब्रह्मधना नाम मम कन्या ह्यन्योमिका । ब्रह्मसत्वधनाहारा इति खण्डोऽभ्यभाषत ॥ १२३
 इयं जन्तुयना नाम कन्या सर्वाङ्गिसुन्दरी । जन्तवोऽस्या धनाहारास्तावश्रावयतां धनम् ॥
 सर्वाङ्गिकेयी नाम्ना च कन्या जन्तुधना तथा । अकर्णान्ताऽप्यरोमा च कन्या ब्रह्मधना तु या ॥
 ब्रह्मधनं प्रमृता मीं तत्तत्त्वां चैव कन्यका । एवं पिशाचकन्ये ते मिथुने द्वे प्रसूयताम् ॥
 तयोः प्रजापिमर्गं च वृत्तो मे निबोधत ॥ १२६
 हेतुप्रहेतुकप्रधः(?) शोकेयो चधस्तया । विस्फूर्जिथैव वातश्च आपो व्याघ्रन्तथैव च ॥ १२७
 सर्वथ राक्षस्यु येने यातुधानात्मजा दश । सुगस्थानुचरा येने सह तेन भ्रमन्ति च ॥ १२८
 हेतुप्रस्तथा लट्टकुलेद्गोर्दीपेर चात्मजा । माल्यवांश्च सुमाली च प्रहेतुतनयाञ्जृणु ॥
 प्रहेतुनयः श्रीमान्पुत्रोमा नामविधुतः ॥ १२९

१ घ. 'सदायं' । २ घ. द. 'वशे मे' । ३ क. 'त्ता मुने' । ४ स. 'द्वौ जालन' । ५ क. 'जन्तु च' । घ. 'द' । ६ ग. 'प' । ७ घ. 'द' । ८ घ. 'द' । ९ घ. 'द' । १० घ. 'द' । ११ घ. 'द' । १२ घ. 'द' । १३ घ. 'द' । १४ घ. 'द' । १५ घ. 'द' । १६ घ. 'द' । १७ घ. 'द' । १८ घ. 'द' । १९ घ. 'द' । २० घ. 'द' । २१ घ. 'द' । २२ घ. 'द' । २३ घ. 'द' । २४ घ. 'द' । २५ घ. 'द' । २६ घ. 'द' । २७ घ. 'द' । २८ घ. 'द' । २९ घ. 'द' । ३० घ. 'द' । ३१ घ. 'द' । ३२ घ. 'द' । ३३ घ. 'द' । ३४ घ. 'द' । ३५ घ. 'द' । ३६ घ. 'द' । ३७ घ. 'द' । ३८ घ. 'द' । ३९ घ. 'द' । ४० घ. 'द' । ४१ घ. 'द' । ४२ घ. 'द' । ४३ घ. 'द' । ४४ घ. 'द' । ४५ घ. 'द' । ४६ घ. 'द' । ४७ घ. 'द' । ४८ घ. 'द' । ४९ घ. 'द' । ५० घ. 'द' । ५१ घ. 'द' । ५२ घ. 'द' । ५३ घ. 'द' । ५४ घ. 'द' । ५५ घ. 'द' । ५६ घ. 'द' । ५७ घ. 'द' । ५८ घ. 'द' । ५९ घ. 'द' । ६० घ. 'द' । ६१ घ. 'द' । ६२ घ. 'द' । ६३ घ. 'द' । ६४ घ. 'द' । ६५ घ. 'द' । ६६ घ. 'द' । ६७ घ. 'द' । ६८ घ. 'द' । ६९ घ. 'द' । ७० घ. 'द' । ७१ घ. 'द' । ७२ घ. 'द' । ७३ घ. 'द' । ७४ घ. 'द' । ७५ घ. 'द' । ७६ घ. 'द' । ७७ घ. 'द' । ७८ घ. 'द' । ७९ घ. 'द' । ८० घ. 'द' । ८१ घ. 'द' । ८२ घ. 'द' । ८३ घ. 'द' । ८४ घ. 'द' । ८५ घ. 'द' । ८६ घ. 'द' । ८७ घ. 'द' । ८८ घ. 'द' । ८९ घ. 'द' । ९० घ. 'द' । ९१ घ. 'द' । ९२ घ. 'द' । ९३ घ. 'द' । ९४ घ. 'द' । ९५ घ. 'द' । ९६ घ. 'द' । ९७ घ. 'द' । ९८ घ. 'द' । ९९ घ. 'द' । १०० घ. 'द' ।

बधपुत्रौ दुराचारौ विघ्नश्च शमनश्च ह । विद्युत्पुत्रो दुराचारो रुमनो नाम राक्षसः ॥
 स्फूर्जपुत्रा निकुम्भश्च क्रूरो वै ब्रह्मराक्षसः । वातपुत्रो विरागस्तु आपपुत्रस्तु जम्बुकः ॥ १६०
 व्याघ्रपुत्रो निरानन्दो जन्तूनां विघ्नकारकः । इत्येते वै पैराक्रान्ताः क्रूराः सर्वे तु राक्षसाः ॥
 कीर्तिता यातुधानास्तु ब्रह्मधानान्निबोधत । वैज्ञः पिता धुनिः क्षेमो ब्रह्मो पापोऽथ यज्ञहा ॥
 स्वाकोटकः कलिः सर्पो ब्रह्मधानात्मजा दश । स्वसारो ब्रह्मराक्षस्वस्तेषां चेमाः सुदारुणाः ॥
 रक्तकर्णा महाजिह्वाऽक्षया चैवोपहारिणी । ऐतेषामन्वये जाताः पृथिव्यां ब्रह्मराक्षसाः ॥ १३४
 श्लेष्मातकतरुष्वेते प्रायशस्तु कृतालयाः । इत्येते राक्षसाः क्रान्ता यक्षस्यापि निबोधत ॥ १३५
 चकमेऽप्सरसं यक्षः पञ्चस्थूलां क्रतुस्थलीम् । तां लिप्सुश्चिन्तयानश्च नन्दनं स चचार ह ॥
 वैभ्राजं सुराभिं चैव तथा चैत्ररथं च यत् । दृष्ट्वा नन्दने तस्मिन्नप्सरोभिः सहासतीम् ॥ १३७
 नोपायं चिन्दते तत्र तस्या लाभाय चिन्तयन् । दूषितः स्वेन रूपेण कर्मणा तेन दूषितः ॥ १३८
 मपोद्विजन्ते भूतानि भयान्वृत्तस्य सर्वशः । तत्कथं नाम चार्धर्द्धीं प्राप्नुयामहमङ्गनाम् ॥ १३९
 दृष्ट्वा नोपायं ततः सोऽथ शीघ्रकारी व्यवर्तत । कृत्वा रूपं वसुरुचेर्गन्धर्वस्य तु गुह्यकः ॥
 ततः सोऽप्सरसां मध्ये तां जग्राह क्रतुस्थलीम् ॥ १४०
 बुद्ध्वा वसुरुचिं तं सा भावेनैवाभ्यवर्तत । संवृतः स तया सार्धं दृश्यमानोऽप्सरोगणैः ॥ १४१
 तत्र संसिद्धकरणः सद्यो जातः सुतोऽस्य वै । परिणाहोच्छ्रयैर्गुक्तः सद्यो वृद्धो ज्वलञ्चिषया ॥
 राजाऽहमिति नाभिर्हि पितरं सोऽभ्यभाषत । तवात्र जाते न भीतिः पिता तं प्रत्युवाच ह ॥
 मानाऽनुरूपो रूपेण पितृवीर्येण जायते । जाते स तस्मिन्हर्षेण स्वरूपं प्रत्यपद्यत ॥ १४४
 स्वभावं प्रतिपद्यन्ते वृहन्तो यक्षराक्षसाः । त्रियमाणाः प्रसुप्ताश्च क्रुद्धा भीताः महर्षिताः ॥
 ततोऽब्रवीदप्सरसं स्मयमानः स गुह्यकः । गृहं मे गच्छ सुश्रीणि मपुत्रा वरत्रिणिनी ॥ १४६
 उस्तुक्ता सदसा न च वृद्धा स्वं रूपमास्थितम् । विभ्रान्ताः प्राद्रवन्भीताः क्रोधमानांप्सरोगणाः ॥
 गन्धर्वाप्सरसां मध्ये तां नीत्वा स न्यवर्तत ॥
 तां च वृद्धा मपुत्राणि गतास्याप्सरसां गणाः । यक्षाणां त्वं जनिनीति प्रोचुस्तां वै क्रतुस्थलीम्
 ज । म । ह । पुत्रेण तेनो यक्षः स्वमालयम् । न्यग्रोधरोहिणं नाम गुह्यका यत्र शेरते ॥
 तस्मिन्निवासो यक्षाणां न्यग्रोधः सर्वतः प्रियः ॥ १५०
 यक्षो रजतनाभस्तु गुह्यकानां पितामहः । अनुहादस्य दैत्यस्य भद्रामतिवरां सुताम् ॥
 उपयेमे स भद्रायां यस्यां मणिवरो वशी ॥ १५१
 जज्ञे सा मणिभद्रं च शक्रतुल्यपराक्रमम् । तयोः पत्न्यौ भगिन्यौ तु त्रतुस्थल्यात्मजे शुभे ॥
 नाम्ना पुण्यजनी चैव तथा देवजनी च या । विजज्ञे मणिभद्रात्तु पुत्रान्पुण्यजनी शुभान् ॥
 सिद्धार्थं सूर्यतेजं च सुमन्तं नन्दनं तथा । कन्यकं यौगिकं चैव मणिदत्तं वसुं तथा ॥ १५४

१ रा. दृष्टो । २ रा. म. घ. ह. 'नन्दः सर्पो वै वि' । ३ क. 'परिका' । ४ रा. म. घ. यज्ञे पि' । ५ रा. म. घ. ह. 'दा पपोऽथ' । ६ ह. घ. 'इत्येते' । ७ रा. म. ह. 'वर्षो म' । ८ रा. म. ह. 'ध्याय' । ९ क. 'एतास्ताम' ।
 १० घ. ह. 'रते वै' । ११ रा. म. घ. 'याद्गुह्यक' । १२ क. 'यं महमतं गन्ध' । १३ घ. ह. 'जाता नाभी' ।
 १४ रा. 'न्तो महन्तो' । १५ रा. 'दृष्ट्वा विघ्नस्या' गा' । १६ रा. घ. ह. 'भद्रे यो वस्यामणिवरो' । १७ रा. घ. ह. 'पि' ।

(कदयपीयप्रजासर्गः)

सर्वानुभूतं शङ्खं च पिङ्गाक्षं भीरुमेव च । तथा मन्दरशोभिं च पुत्रं चन्द्रप्रभं तथा ॥ १५५
 मेघपूर्णं सुभद्रं च प्रयोतं च महोजसम् । द्युतिमत्केतुपन्तौ च मित्रं मौलिसुदर्शनी ॥ १५६
 चत्वारो विंशतिश्चैव पुत्राः पुण्यजनाः शुभाः । जज्ञिरे मणिभद्रस्य ते सर्वे पुण्यलक्षणाः ॥
 तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च यक्षाः पुण्यजनाः शुभाः ॥ १५७
 विजज्ञे देवजननी पुत्रान्मणिवरात्मजात् । पूर्णभद्रं हेमरथं मणिमन्दिवर्धनी ॥ १५८
 कुस्तुम्बुहं पिङ्गाक्षं स्थूलकर्णं महार्जयम् । श्वेतं च त्रिपुलं चैव पुण्यवन्तं भयावहम् ॥ १५९
 पद्मवर्णं सुनेत्रं च यक्षं बालं वक्रं तथा । कुमुदं क्षेमकं चैव वर्धमानं तथा दमम् ॥ १६०
 पद्मनाभं वराङ्गं च सुवीरं विजयं कृतिम् । पूर्णमासं हिरण्याक्षं सुरूपं चैवमादयः ॥ १६१
 पुत्रा मणिवरस्यैते यक्षा वै गुह्यकाः स्मृताः । सुरूपाश्च विरूपाश्च स्रग्विणः प्रियदर्शनाः ॥ १६२
 तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १६३
 स्वशापास्त्वपरे पुत्रा राक्षसाः कामरूपिणः । तेषां यथा प्रधानान्वै वर्धमानान्निबोधत ॥
 लालाविः कुथनो भीमः सुमाली मधुरेव च । विस्फूर्जितो विद्युज्जिह्वो मातङ्गो धूम्रितस्तथा ॥
 चन्द्रार्कः सुकरो बुधः कपिलोमः प्रहासकः । क्रीडः परशुनाभश्च चक्राक्षश्च निशाचरः ॥ १६६
 विशिरीः शतदंष्ट्रश्च तुण्डैकेजश्च राक्षसैः । यक्षश्चाकम्पनश्चैव दुर्मुखश्च शिलीमुखः ॥ १६७
 इत्येते राक्षसवरा विक्रान्ता गणरूपिणः । सर्वलोकैश्चरास्ते तु त्रिदशानां समक्रमाः ॥ १६८
 सप्त चान्या दुहितरस्ताः शृणुध्वं यथाक्रमम् । तासां च यः प्रजासर्गो येन चोत्पादिता गणाः ॥
 आलम्बा उत्कचा कृष्णा निर्ऋता कपिला शिवा । केशिनी च महाभागा भगिन्यः सप्त चाः स्मृताः
 ताभ्यो लोकामिषादश्च हन्तारो युद्धदुर्मदाः । उदीर्णा राक्षसगणा इमे उत्पादिताः शुभाः ॥
 आलम्बेयो गणः क्रूर उत्कचेयो गणस्तथा । तथा कार्ण्येश्वरैश्चैवा राक्षसा ह्युत्तमा गणाः ॥
 तथैव नैर्ऋतो नाम व्यम्बकानुचरेण ह । उत्पादितः प्रजासर्गो गगेश्वरचरेण तु ॥ १७३
 * उत्पादिता बलवता उदीर्णा यक्षराक्षसाः । विक्रान्ताः शौर्यसंपन्ना नैर्ऋता देवराक्षसाः ॥
 येषामधिपतिर्युक्तो नाम्ना ख्यातो विरूपक्रुः ॥ १७४
 तेषां गणशतानेका उद्धतानां महात्मनाम् । प्रायेणानुचरन्त्येते शंकरं जगतः प्रभुम् ॥ १७५
 दैत्यराजेन कुम्भेन महाकाया महात्मना । उत्पादिता महावीर्या महाबलपराक्रमाः ॥ १७६
 कापिलेया महावीर्या उदीर्णा दैत्यराक्षसाः । कम्पनेन च यज्ञेण केशिन्यांस्ते परे जनाः ॥ १७७
 उत्पादिता बलवता उदीर्णा यक्षराक्षसाः । केशिनीदुहितुश्चैव नीलायाः ह्युद्धमानसाः ॥ १७८
 आलम्बेयेन जनिता नैर्ऋताः सुरसिकेन हि । नैला इति समाख्याता दुर्जया घोरविक्रमाः ॥
 चरन्ति पृथिवीं कृत्वा तत्र ते देवलौकिकाः । बहुत्वार्थैव सर्गस्य तेषां वक्तुं न शक्यते ॥

* इदमर्थं नास्ति स. ग. घ. ङ पुस्तकेषु ।

१ घ. 'शोभिं च । २ स. ग. घ. ङ. 'निमान्के' । ३ स. ग. ङ. मित्रासौ । ४ घ. 'त्रान्मुचिवरात्मजात् ।
 ५ ग. ङ. 'जात् । ६ ग. ङ. 'हेमरथ । ७ घ. 'स्तुम्बुर वि' । ८ स. 'हामय' । ९ ललावी । १० स. ग.
 ध. 'स्फुर्जितो वि' । ११ स. घ. 'शुरानभ' । १२ स. 'सः शित' । १३ ग. ङ. 'कोशः । १४ स. ङ. 'सः ।
 भक्ष' । १५ स. ग. ङ. 'ध निरा चरः इ' । १६ स. 'न्तागुण' । १७ ग. सर्वे लोकचरा । १८ ग. 'कधरा' । १९ स.
 घ. यक्षभे' । २० घ. ङ. 'न्या कप' । २१ क. महावाता । २२ स. घ. ङ. 'द राक्षसाः ।

तस्यास्त्वपि च नीलाया विकचा नाम राक्षसी । बुहिता स्वभावविकचा मन्दसत्त्वपराक्रमा ॥
 तस्या अपि विरूपेण नैर्ऋतेनेह च प्रजाः । उत्पादिताः सुरा(?)घोराः शृणु तांस्त्वनुपूर्वशः ॥ १८२
 दंष्ट्राकरालविकृता महाकर्णा महोद्गराः । हारका भीषकाश्चैव तथैव कामकाः परे ॥ १८३
 वैनकाश्च पिशाचाश्च वाहकाः प्राशकाः परे । भूमिराक्षसका ह्येते मन्दाः पुरुषविक्रमाः ॥ १८४
 चरन्त्यदृष्टपूर्वाश्च नानाकारा ह्यनेकशः । उत्कृष्टबलसत्त्वा ये ते च वै खेचराः स्मृताः ॥ १८५
 लक्षमात्रेण चाऽऽकाशं स्वल्पाः स्वल्पं चरन्ति वै । एतैर्व्याप्तमिमं लोकं शतशोऽथ सहस्रशः ॥
 भूमिराक्षसकैः सर्वैरनेकैः क्षुद्रराक्षसैः । नानामकारैराक्रान्ता तानादेशाः समन्ततः ॥ १८७
 समासाभिहताश्चैव ह्यष्टौ राक्षसमातरः । अष्टौ विभागा ह्येषां हि विख्याता अनुपूर्वशः ॥ १८८
 भद्रका-निकराः केचिद्यज्ञनिष्पत्तिहेतुकाः(?) । सहस्रशतसंख्याता मर्त्यलोकविचारिणः ॥ १८९
 पूतना मातृसामान्यास्तथा भूतभयकराः । बालानां मानुषे लोके ग्रहा वैमानहेतुकाः ॥ १९०
 स्कन्दग्रहादयश्चैव आपकास्त्रासकादयः । कौमाराम्ते तु विज्ञेया बालानां ग्रहवृत्तयः ॥ १९१
 स्कन्दग्रहविशेषाणां मायिकानां तथैव च । पूतनानामभूतानां ये च लोकविनायकाः ॥ १९२
 सहस्रशतसंख्यानां मर्त्यलोकाविचारिणाम् । एवं गणशतान्येव चरन्ति पृथिवीमिमाम् ॥ १९३
 यक्षाः पुण्यजना नाम तथा ये केऽपि गुह्यकाः । यक्षा देवजनाश्चैव तथा पुण्यजनाश्च ये ॥ १९४
 गुह्यकानां च सर्वेषामगस्त्या ये च राक्षसाः । पौलस्त्या राक्षसा ये च विश्वामित्राश्च ये स्मृताः ॥
 यक्षाणां राक्षसानां च पौलस्त्यागस्तयश्च ये । तेषां राजा महाराजः कुबेरो ह्यलकाधिपः ॥
 यक्षा दृष्ट्वा पिवन्तीह नृणां मांसमसृग्भवाम् । रक्षांस्यनुप्रवेशेन पिशाचाः परिपीडनैः ॥ १९७
 सर्वलक्षणसंपन्नाः सैमक्षेत्राश्च देवतैः । भास्वरा बलवन्तश्च ईश्वराः कामरूपिणः ॥ १९८
 अनाभिभाष्या विक्रान्ताः सर्वलोकनमस्कृताः । सूक्ष्माश्चौजरिवनो मेध्या वरदा यज्ञियाश्च ये ॥
 देवानां तुल्यधर्माणां ह्यसुराः सर्वशः स्मृताः । त्रिभिः पादैस्तु गन्धर्वा देवैर्हीनाः प्रभावतः ॥
 गन्धर्वेभ्यस्त्रिभिः पादैर्हीना वै सर्वगुह्यकाः । प्रभावतुल्या यक्षाणां विज्ञेयाः सर्वराक्षसाः ॥
 ऐश्वर्यहीना यक्षेभ्यः पिशाचास्त्रिगुणं पुनः ॥ २०१

सूत उवाच—

अनः शृणु भद्रं वः प्रजाः क्रोधवशात्मकाः । क्रोधायां कन्यका जज्ञे द्वादश ह्यात्मसंभवाः ॥
 ता भार्याः पुलहस्याऽऽसन्नामतस्ता निबोधत ॥ २०४
 मृगी च मृगमन्दा च हरिभद्रा इरावती । भूता च कविशा दंष्ट्रा निशा निर्या तथैव च ॥
 श्वेता चैव स्वरा चैव सुरसा चेति विश्रुताः ॥ २०५
 मृग्यास्तु हरिणाः पुत्रा मृगाथान्याः शशास्तथा । न्यङ्कराः शरभा ये च रुखः पृषताश्च ये ॥
 मृगराजा मृगमन्दाया गवयाश्चापरे तथा । महिपोष्ट्वराहाश्च खड्गगौरिमुखास्तथा ॥ २०७

१ स घ. ड. 'ना । विष्पनेन तस्यापि न' । २ स. 'रे । रेखाका । घ. 'रे । रेचक्रायाः पि' । ३ स. घ. ड. 'राः त्यासकाः । ४ ग. घ. प. 'वास्तु जा' । ५ स. ग. घ. ड. 'तां वै' । ६ ग. ग. घ. ड. 'नानुभू' । ७ 'भ्यतमा । ८ स. विश्वमि' । ९ स. घ. ड. समाक्षे' । १० घ. 'रमृगदा' ।

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

हरेस्तु हरयः पुत्रा गोलाङ्गुलतरक्षवः । वानराः किंनराश्चैव व्याघ्राः किंपुरुपास्तथा ॥

इत्येभ्यमादयोऽन्येऽपि इरावत्या निबोधन ॥

२०८

* सूर्यस्याण्डकपाले द्वे समानीय तु भौवनः । हस्ताभ्यां पद्मिगृह्णाथ रथंतरमगायत ॥

२०९

साम्ना प्रसूयमानेन सद्य एव गजोऽभवत् । स प्रागच्छदिरावत्यै पुत्रार्थे स तु भौवनः ॥२१०

इरावत्याः सुतो यस्मात्तस्मादैरावतः स्मृतः । देवराजोपवाहत्वात्प्रथमः स मतङ्गराट् ॥

शुभ्राभ्राभश्चतुर्दंष्ट्रः श्रीमानैरावतो गजः ॥

२११

अप्सजस्यैकमूलस्य सुवर्णाभस्य हस्तिजः । पङ्कदन्तस्य हि भद्रस्य औपवाहश्च वै बलः ॥ २१२

तस्य पुत्रोऽञ्जनश्चैव सुप्रतीकोऽथ वामनः । पद्मश्चैव चतुर्थोऽभूद्धस्तिनी चाभ्रपुस्तथा ॥ २१३

दिग्गजांस्तांश्च चत्वा(तु)रः श्वेताऽजनयताऽऽशुगान् । भद्रं मृगं च मन्दं च संकीर्णं चतुरः सुतान्

संकीर्णोऽप्यञ्जनो यस्तु उपवाहो यमस्य तु । भद्रो यः सुप्रतीकस्तु हरितः स ह्यपांपतः ॥ २१५

पद्मो मन्दस्तु यो गौरो द्विपो ह्यैलविलस्य सः । मृगः श्यामस्तु यो हस्ती उपवाहः स पावकैः ॥

पद्मोत्तरस्तु यः पद्मो गजो वै वरुणो गणः । उपलेपनमेपश्च तस्याष्टौ जज्ञिरे सुताः ॥ २१७

उदग्रभावेनोपेता जायन्ते तस्य चान्वये । श्वेतवालनखाः पिङ्गा वर्ष्मवन्तो मतङ्गजाः ॥

मतङ्गजान्प्रवक्ष्यामि नागानन्यानपि क्रमात् ॥

२१८

कपिलः पुण्डरीकश्च सुमनाभो रथान्तरः । जातौ नाम्ना सुतौ ताभ्यां सुप्रतिष्ठप्रमर्दनौ ॥ २१९

शूलाः स्थूलाः शिरोदान्ताः शुद्धवालनखास्तथा । बलिनः शक्तिनश्चैव स्मृतान्त्राकुलिका गजाः

पुष्पदन्तो वृहत्सामा पङ्कदन्तो दन्तपुष्पवान् । ताम्रवर्णी च तत्पुत्रः सहचारिविषाणितः ॥२२१

अन्वये चास्य जायन्ते लम्बोष्ठाश्चारुदर्शिनः । श्यामाः सुदर्शनाश्चण्डा नानापीडायताननाः ॥

वामदेवोऽञ्जनश्यामः साम्नो जज्ञेऽथ वामनः । भार्या चैवाङ्गदा तस्य नीलवल्लक्षणौ सुतौ ॥

चण्डाश्चारुशिरोग्रीवा व्यूढोरस्कास्तरस्विनः । नरैर्वद्धाः कुले तेषां जायन्ते विकृता गजाः ॥२२५

सुप्रतीकस्तु रूपेण नास्त्यस्य सदृशो गजः । तस्य महारी संर्षाती पृथुश्चित्तिमुतास्त्रयः ॥ २२५

पशवो दीर्घताल्वोष्ठाः सुविभक्तशिरोदराः । जायन्ते मृदुसंभूता वंशे तस्य मतङ्गजाः ॥ २२६

अञ्जनादञ्जना साम्नो विजज्ञे चाञ्जनावती । + एवं माता तयोश्चापि प्रथितायुरजः सुतौ ॥

महाविभक्तशिरसः स्निग्धजीमूतसंनिभाः । सुदर्शनाः सुवर्ष्माणः पद्माभाः परिमण्डलाः ॥

शूनाः पीतायतमुखा गजास्तस्यान्वयेऽभवन् ॥

२२८

जज्ञे चन्द्रमसः साम्नः पिङ्गला कुमुदद्युतिः । पिङ्गलायाः सुतौ तस्या महापद्मोर्मिमालिनौ ॥

समायवरदांश्चण्डांश्चण्डवलिनीदरान् । हस्तिपुद्गे भियान्नागान्निद्धि तस्य कुलोद्भवान् ॥ २३०

* इदमर्थं नास्ति य. पुस्तके । + एतदर्थंस्मान् इदमर्थं 'पर्वनाना तयोश्चापि प्रथिताः पुवनः सुतौ' इति ख. य. द. पुस्तकेषु ।

१ ख. मयुः । ग. घ. मायु- । २ ड. प्रस्तुव' । ३ ड. 'णो' व्यञ्ज' । ४ ख. ह्यैडविडस्य । ५ ख. 'तरः पद्मगु'फ. स गजो ब द' । घ. ड 'तर. पद्मगु'को दिगजो वाह' । ६ ख. ग. घ. ड. 'गिनः । अ. ' । ७ ख. ग. घ. 'दर्शनाः । श्यामास्त्वग्दर्शनाश्चण्डा नानापीडाय' । ८ घ. 'पति पृ' । ९ ख. ग. घ. ड. 'जन सा' । १० घ. ड. 'ण्डान्मृदुवलिनी हरीन् । १० ।

एतान्देवासुरे युद्धे जयार्थे जगृहुः सुराः । कृतार्थैश्च विसृष्टास्तैः पूर्वोक्ताः प्रययुर्दिशः ॥ २३१ ॥
 एतेपामन्त्रये जातान्विनीतांस्त्रिदशा ददुः । अङ्गाय लोमपादाय सूत्रकाराय वै द्विपान् ॥ २३२ ॥
 द्विरदो द्विरदाभ्यां च हस्ताद्धस्ती करात्करी । वरणाद्वारणो दन्ती दन्ताभ्यां गर्जनाद्गजः ॥
 कुञ्जरः कुञ्जचारित्वान्नागो नगविरोधतः । भैत्वा यातीति मातङ्गो द्विपो द्वाभ्यां पिवन्स्मृतः ॥
 सामजः सामजातत्वादिति निर्बचनक्रमः ॥ २४४

एषां जिह्वापरावृत्तिरि(र)वाक्त्वं ह्यग्निशापजम् । बलस्यानवतो या तु या चैषां गूढमुक्ता ॥
 उभयं दन्तिनामेतत्स्वयंभूसुरशापजम् ॥ २३५

देवदानवगन्धर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः । कन्यासु जाता दिशगैर्नानासत्त्वास्ततो गजाः ॥
 संभूतिश्च प्रभूतिश्च नामनिर्वचनं तथा । एतद्गजानां विज्ञेयं येषां राजा विभावसुः ॥ २३७

कौशिकाद्याः समुद्रात्तु गङ्गायास्तदनन्तरम् । अञ्जनस्यैकमूलस्य प्राच्यान्नागवर्न तु तत् ॥ २३८ ॥
 उत्तरा तस्य विन्ध्यस्य गङ्गाया दक्षिणं च यत् । गङ्गोद्भेदात्करूपेभ्यः सुप्रतीकस्य तदनम् ॥

अपरेणोत्कलाच्चैव ह्यावेदिभ्यश्च पञ्चमम् । एकभूवात्मजस्यैतद्दामनस्य वनं स्मृतम्(?) ॥ २४० ॥
 अपरेण तु लौहित्यमासिन्धोः पश्चिमेन तु । यमस्यैतद्वनं प्रोक्तमनुपर्वतमेव तत् ॥ २४१

भूतिर्विजज्ञे भूतांश्च रुद्रस्यानुचरान्प्रभो । स्थूलान्कृशांश्च दीर्घांश्च वामनान्द्वस्वकान्समान् ॥
 लम्बकर्णान्प्रलम्बोष्णालम्बजिह्वास्तनोदरान् । एकरूपान्विरूपांश्च लम्बस्फिक्स्थूलापिण्डिकान् ॥

सरोवरसमुद्रादिनदीपुलिनवासिनः । कृष्णान्गौरांश्च नीलांश्च श्वेतांश्च लोहितारुणान् ॥ २४४ ॥
 वधून्वै शबलान्धून्नाकद्रुर्नौक्षसदारुणान् । मुञ्जकेशान्हृषीकेशान्सपर्यङ्गापवीतिनः ॥ २४५

विश्वेष्टाक्षान्विरूपाक्षान्कृशाक्षानेकलोचनान् । बहुशीर्षान्विशिर्षांश्च एकशीर्षानशीर्षिकान् ॥
 चण्डांश्च विकटांश्चैव विरोमान्रोमशांस्तथा । अन्धांश्च जटिलांश्चैव कुञ्जान्हेपकवामनान् ॥ २४७

सरोवरसमुद्रादिनदीपुलिनसेविनः । एककर्णान्महाकर्णाञ्जशङ्कुकर्णान्कर्णिकान् ॥ २४८ ॥
 दंष्ट्रिणो नखिनश्चैव निर्दन्तांश्च द्विजिह्वकान् । एकहस्तान्द्विहस्तांश्च त्रिहस्तांश्चाप्यहस्तकान् ॥

एकपादान्द्विपादांश्च त्रिपादान्वहुपादकान् । महायोगान्महासत्त्वान्सुतपक्वान्महाबलान् ॥ २५० ॥
 सर्वत्रगान्प्रतिघान्ब्रह्मज्ञान्कामरूपिणः । घोरान्कूरांश्च मेध्यांश्च शिवान्पुण्यान्सवादिनः ॥ २५१

कुशहस्तान्महाजिह्वान्महाकर्णान्महाननान् । हस्तादांश्च सुखादांश्च शिरोदांश्च कपालिनः ॥ २५२ ॥
 घन्विनो मुद्गरधरानसिशूलधरांस्तथा । दीप्तास्यान्दीप्तनेत्रांश्च चित्रमालयानुलेपनान् ॥ २५३

अन्नादान्पिशितादांश्च बहुरूपांन्मुखकान् । रात्रितन्ध्याचरान्घोरान्कचित्सौम्यान्दिवाचरान् ॥
 नक्तंचरान्सुदुःमेक्ष्यान्घोरांस्तान् वै निशाचरान् ॥ २५४

परस्वये च भवं देवं सर्वं ते गतमानसाः । नैषां भार्याऽस्ति पुत्रो वा सर्वं ते ह्यूर्ध्वरेतसः ॥ २५५ ॥
 शतं तानि सहस्राणि भूतानापात्मयोगिनाम् । एते सर्वे महात्मानो भूत्याः पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥

कपिशो जज्ञे कृष्माण्डी कृष्माण्डाञ्जशिरे पुनः । मिथुनानि पिशाचानां वर्णेन कपिशेन च ॥
 कपिशन्पान्पिशाचान्ते सर्वं च पिशिताचनाः ॥ २५७

१ ग. घ. द. महामाशापो । २ व. ननद्रादिति । ३ ग. ग. 'भिरवाल' ए । ४ घ. 'विश्वेष्ट' । ५ घ. 'प्रभूति' । ६ ग. घ. 'विश्वेष्ट' । ७ द. 'विश्वेष्ट' । ८ घ. एता भूतान् । ९ ग. घ. द. तु । १० घ. 'पयस्य' । ११ द. भूता विनः । १२ ग. घ. 'विश्वेष्ट' । १३ द. 'शक्ति' । १४ व. दूरा राक्षसा । १५ ग. घ. 'दन्ता' । १६ व. 'दन्ता' । १७ द. 'पवित्र' । १८ व. 'दन्ता' ।

(ऋक्षपीयप्रजासर्गः)

युग्मानि षोडशान्यानि वर्तमानास्तदन्वयाः । नामतस्तान्मवक्ष्यामि पुरुपादांस्तदन्वयान् ॥

छगन्लश्छगली चैव वक्रो वक्रमुखी तथा । षोडशानां गणा चैव सूची सूचीमुखस्तथा ॥ २६९

कुम्भपात्रश्च कुम्भी च वज्रदंष्ट्रश्च दुन्दुभिः । उपचारोऽपचारश्च उलूखल उलूखली ॥ २६०

अनर्कश्च अनर्का च कुखण्डश्च कुखण्डिका । पाणिपात्रः पाणिपात्री पांशुः पांशुमती तथा ॥

नितुण्डश्च नितुण्डी च निपुणा निपुणस्तथा । छलादोच्छेषणा चैव प्रस्कन्दः स्कन्दिका तथा ॥

षोडशानां पिशाचानां गणाः प्रोक्तास्तु षोडश ॥ २६२

अजामुखा वक्रमुखाः पूरिणः स्कन्दिनस्तथा । विपादाङ्गारिकाश्चैव कुम्भपात्राः प्रकुन्दकाः ॥

उर्ध्वारोलूखलिका हानर्काश्च कुखण्डिकाः । पाणिपात्राश्च नैतुण्डा ऊर्णाशा निपुणास्तथा ॥

सूचीमुखोच्छेषणादाः कूलान्येतानि षोडश । इत्येता ह्यभिजातास्तु कूप्माण्डानां प्रकीर्तिताः ॥

पिशाचास्ते तु विज्ञेयाः सकुल्या इति जज्ञिरे । वीभत्सं विकृताचारं पुत्रपौत्रमनन्तकम् ॥

अतस्तेषां पिशाचानां लक्षणं च निबोधत ॥ २६६

सर्वाङ्गकेशा वृत्तारूपा दंष्ट्रिणो नखिनस्तथा । तिर्यङ्गाः पुरुपादाश्च पिशाचास्ते ह्यधोमुखाः ॥

अकेशका ह्यरोमाणस्त्वग्वसाश्चर्मवाससः । कूप्माण्डिकाः पिशाचास्ते तिलभक्षाः सदापिपाः ॥

वक्राङ्गहस्तपादाश्च वक्रशीलागतास्तथा । ज्ञेया वक्रपिशाचास्ते वक्रगाः कामरूपिणः ॥ २६९

लम्बोदरास्तुण्डनाशा ह्रस्वकायशिरोभुजाः । नितुण्डकाः पिशाचास्ते तिलभक्षाः प्रियश्रवाः ॥

वामनाकृतयश्चैव वाचालाः घृतगामिनः । पिशाचानर्कमर्कास्ते वृक्षवासादनपियाः ॥ २७१

ऊर्ध्वबाहूर्ध्वरोमाणे उद्धृत्ताश्च तथालयाः । मुञ्चन्ति पांशून्नेभ्यः पिशाचाः पांशवश्च ते ॥ २७२

धर्मनीमन्तकाः शुष्काः श्मश्रुलाशीरवाससः । उपवीराः पिशाचाश्च श्मशानायतनास्तथा ॥ २७३

विष्टब्धाक्षा महाजिह्वा लेलिहाना ह्यूलूखलाः । हस्त्युष्टूलशिरसो विरता वद्वपिण्डकाः ॥

पिशाचाः कुम्भपात्रास्ते अदृष्टान्नानि भुञ्जते । सुक्ष्मास्तु रोमशाः पिङ्गा दृष्टादृष्टाश्चरन्ति वै ॥

अयुक्ताश्च विशन्तीह निपुणास्ते पिशाचकाः । आकर्णदारितास्याश्च लम्बशूस्थलनासिकाः ॥

* शून्यागाराश्रयाः स्थूलाः पिशाचाः पूरणास्तु ते । हस्तपादाकान्तैर्गणा ह्रस्वकाः क्षितिदृष्टयः ॥

वालादास्ते पिशाचा वै सूतिकागृहसेविनः ॥ २७७

पृष्ठतःपाणिपादाश्च ह्रस्वका वातरंहसः । पिशितादाः पिशाचास्ते सङ्ग्रामे रुधिराशिनः ॥ २७८

नग्नका हानिकेताश्च लम्बकेशाश्च पिण्डकाः । पिशाचाः स्कन्दिनस्ते वै अन्या उच्छेषणाशिनः ॥

षोडश जातयस्तेषां पिशाचानां प्रकीर्तिताः ॥ २७९

एवंविधान्पिशाचांस्तु दीनान्दृष्ट्वाऽनुकम्पया । तेभ्यो ब्रह्मा वरं प्रादात्कारुण्यादल्पचेतसः ॥

अन्तर्धानं प्रजास्तेषां कामरूपत्वमेव च ॥ २८०

* इदमर्थे नास्ति क. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. 'ना रणा । २ ग. घ. ड. 'श्वगणकृत्कु' । ३ ख. घ. छ. 'निरुन्दश्च निरुन्दी च । ४ क. 'खा वक्रम्' । ५ ख. घ. ड. 'प्रकुन्द' । ६ ख. ड. 'पवीरो' । ७ ख. घ. ड. 'श्च वै तु' । ८ क. 'याः सुकल्या इ' । ९ ड. शा दत्ता । १० ख. ग. ड. 'कैमार्का' । ११ क. 'ण ऊर्ध्ववृक्षास्तथा । १२ क. 'मतयाः । १३ क. 'सुदुर्ष' । १४ ख. घ. ड. 'रतोदर' । १५ ख. घ. ड. 'न्तरणा । १६ ग. घ. ड. 'भ्रूशोमण्डपिण्डिकाः । १७ क. 'उच्छ्वसनाशि' । १८ ख. घ. ड. 'दमान्यास्तु जात्योऽथ पि' ।

उभयोः संध्ययोश्चारं स्थानान्याजिवमेव च । गृहाणि यानि भग्नानि शून्यान्यल्पजनानि च ॥
 विध्वस्तानि च यानि स्युरनाचारोपितानि च । असंसृष्टोपलिप्तानि संस्कारैर्वर्जितानि च ॥
 राजमार्गोपरथ्याश्च निष्कुटाश्चत्वरानि च । द्वाराण्यट्टालकाश्चैव निर्माणसंक्रमांस्तथा ॥ २८३
 पथो नद्योऽथ तीर्थानि चैत्यवृक्षान्महापथान् । पिशाचा विनिविष्टा वै स्थानेष्वेतेषु सर्वशः ॥
 अधार्मिका जनास्ते वै आजीवा विहिताः सुरैः । वर्णाश्रमाः संकरिकाः कारुशिल्पिजनास्तथा ॥
 अमृतोपमसत्त्वानां चौरविश्वासघातिनाम् । एतैरन्यैश्च बहुभिरन्यायोपार्जितैर्धनैः ॥
 आरभन्ते क्रिया यास्तु पिशाचास्तत्र देवताः ॥ २८६
 मधुमांसौदनैर्दद्यात् तिलचूर्णसुरासवैः । धूपैर्हारिद्रकृशरैस्तैलभद्रगुडौदनैः ॥ २८७
 कृष्णानि चैव वासांसि धूमाः सुमनसस्तथा । एवं युक्ताः सुबलयस्तेषां वै पर्वसंधिषु ॥
 पिशाचानामनुज्ञाय ब्रह्मा सोऽधिपतिर्ददौ ॥ २८८
 सर्वभूतपिशाचानां गिरिशं शूलपाणिनम् । दंष्ट्रौ त्वजनयत्पुत्रान्बघान्सिंहांश्च भामिनी ॥ २८९
 द्विपिनश्च सुतास्तस्य व्यालेयाश्चाऽऽमिपाशिनः । ऋपायाश्चापि कात्स्न्येन प्रजासर्गं निबोधत ॥
 तस्या दुहितरः पञ्च तासां नामानि मे शृणु ॥ २९०
 मीना माता तथा वृत्ता परिवृत्ता तथैव च । अनुवृत्ता तुं विज्ञेया तासां वै शृणुत प्रजाः ॥ २९१
 सहस्रदन्ता मकराः पाठीर्नास्तिमिरोहिताः । इत्येवमादिर्हि गणो मैत्रो विस्तीर्ण उच्यते ॥ २९२
 ग्राहाश्चतुर्विधा ज्ञेया तथोऽनुज्येष्टका अपि । निष्कांश्च शिशुमारार्थं मीनां व्यजनयत्प्रजाः ॥
 वृत्ता कूर्मविकाराणि नैकानि जलचारिणाम् । तथा शङ्खविकाराणि जनयामास नैकशः ॥ २९४
 गण्डुकानां विकाराणि अनुवृत्ता व्यजायत । ऐणेयानां विकाराणि शम्बुकानां तथैव च ॥
 तथा शुक्तिविकाराणि वराटककृतानि च । तथा शङ्खविकाराणि परिवृत्ता व्यजायत ॥ २९६
 कालकूटविकाराणि जलौकविहितानि च । इत्येव हि ऋषेर्वंशः पञ्च शाखाः प्रकीर्तिताः ॥ २९७
 तिर्यग्भेदुक्रमाद्याहुर्वहुलं(?) वंशविस्तरम् । संस्वेदजविकाराणि यथा येभ्यो भवन्ति ह ॥ २९८
 स्वस्तिपिकशरीरेभ्यो जायन्त्युत्पादका द्विजाः । मनुष्याः स्वेदमलजा उशना नाम जन्तवः ॥
 [* तथा शिरसि चैले च यूकाः संस्वेदजाः स्मृताः । चन्द्रादित्याग्निताप्यां पृथिव्यां संपवन्ति ये ॥
 तृणभेषजसिक्तायाः स्मृताः संस्वेदजन्तवः ।] नानापिपीलिकगणाः कीटका वद्धपादकाः ॥
 शङ्खोपलविकाराणि कीलकाचारकाणि च । इत्येवमादिवहुलाः स्वेदजाः पार्थिवा गणाः ॥ ३०२
 तथा यमादितप्तभस्त्वद्भ्यो वृष्टिभ्य एव च । नैका मृगशरीरेभ्यो जायन्ते जन्तवस्त्वमे ॥
 मीनैकाः पिप्पला दंशास्तथा तित्तिरपुत्रिकाः । नीलचित्राश्च जायन्ते ह्यलका बहुविस्तराः ॥
 जलजाः स्वेदजाश्चैव जायन्ते जन्तवस्त्वमे । काशतोपञ्ज(ज)काः कांठानलदा बहुपादकाः ॥
 मिहला रामलार्थैव पिच्छलाः परिकीर्तिताः । इत्येवमादिर्हि गणो जलजः स्वेदजः स्मृतः ॥
 सर्पिभ्यो मापमुद्रानां जायन्ते क्रमशस्तथा । विल्वजम्भास्रपुगेभ्यः फलेभ्यश्चैव जन्तवः ॥ ३०७

* धनुर्धरान्तर्गतग्रन्थः क. म. पुस्तकयोर्नरित ।

१ घ. ट. 'जीमो विहितः सु' । २ ग. म. द. 'मक्षु' । ३ क. 'ट्ट्या' । ४ क. 'राग्या व्या' । ५ क. 'मदयथा' । ६ क. 'तास्तामर्गे' । ७ ग. द. 'था ज्योत्स्वया' । ८ क. 'था ज्योत्स्वया' । ९ ग. 'था ज्योत्स्वया' । १० ग. द. 'जायन्ते' । ११ ग. घ. द. 'न्या विष्टया' । १२ क. 'पौदन' ।

(कश्यपायप्रजासर्गः)

मुद्गैभ्यः पनसेभ्यश्च तण्डुलेभ्यस्तथैव च । तथा कोटरशुष्केभ्यो निहितेभ्यो भवन्ति हि ॥ ३०८
 अन्येभ्योऽपि च जायन्ते न हि तेभ्यश्चिरं सदा । जन्तवस्तुरगादिभ्यो विपादिभ्यस्तथैव च ॥
 वह्न्यहानि निक्षिप्ते संभवन्ति च गोमये । जायन्ते कृमयो विपाः काष्ठेभ्यश्च घुर्णादयः ॥ ३१०
 क्रमा द्रुमाणां जायन्ते त्रिविधा नीलमक्षिकाः । तथा शुष्कविकारेभ्यः पुत्रिकाः प्रभवन्ति च ॥
 कालिका शतिकेभ्यश्च सर्पा जायन्ति सर्वशः । संस्वेदजाश्च जायन्ते वृश्चिकाः शुष्कगोमयात् ॥
 (* गोभ्यो हि पहिपेभ्यश्च जायन्ते जन्तवः प्रभो । मत्स्यादयश्च त्रिविधा अण्डकुक्षौ विशेषतः ॥
 चैवीरिकाश्च जायन्ते तथा गोजाकुलानि च । तथाऽन्यानि च सूक्ष्माणि जलौकादीनि जातयः
 [+ कपोतकुररादिभ्यः सूक्ष्मा यूकास्तथैव च । × तथैवान्येऽपि संख्याता अष्टापदकलीरकाः] ॥
 मक्षिकाणां विकाराणि जायन्ते जातयोऽपरे ।) प्रायेण तु वसन्त्यस्मिन्नुच्छिष्टोदककर्दमे ॥
 मशकानां विकाराणि भ्रमराणां तथैव च । तृणेभ्यः समजायन्त पुत्रिकाः पुत्रसप्तकाः ॥ ३१७
 मणिच्छेर्दास्तथा व्यालाः पोतजाः परिकीर्तिताः । शतवेरिविकाराणि करीपेभ्यो भवन्ति हि ॥
 एवमादिरसंख्यातो गणः संस्वेदजो मया । समासाभिहितो ह्येष प्राकर्षवशजः स्मृतः ॥ ३१९
 तथाऽन्ये नैर्ऋताः सत्त्वास्ते स्मृता उपमर्गजाः । पूतास्तु योनिजाः केचित्केचिदौत्पत्तिकाः स्मृताः
 प्रायेण देवाः सर्वे वै विज्ञेया ह्युत्पत्तिजाः । केचित्तु योनिजा देवाः केचिद्देवानिमित्ततः ॥ ३२१
 तूलालाघश्च कोलश्च शिवा कन्या तथैव च । अपत्यं सरमायास्तु गणा वै सरमादयः ॥ ३२२
 श्यामश्च शबलश्चैव अर्जुनो हरितस्तथा । कृष्णो धूम्राणुश्चैव तूलालाघश्च कद्रुकाः ॥ ३२३
 सुरमाऽथ विजज्ञे तु शतमेकं शिरोमृतम् । सर्पाणां तक्षको राजा नागानां चापि वासुकिः ॥
 तमोघड्गुल इत्येष गणः क्रोधवशात्मकः ॥ ३२४
 पुलहस्याऽऽत्मजात्सर्गस्ताम्रायास्तन्निबोधत । वह्न्यास्त्वभिन्निख्यातास्ताम्रायाश्च विजज्ञिरे ॥
 श्येनी भासी तथा क्रौञ्ची धृतराष्ट्री शुकी तथा । अरुणस्य भार्या श्येनी तु वीर्यवन्तौ महाबलौ
 संपातिं च जटायुं च प्रसूता पक्षिसत्तमा ॥ ३२६
 संपातिरजनत्पुत्रं कन्यामेकां तथैव च । जटायुपश्च ये पुत्राः काकशृभ्राश्वकर्जिनः ॥ ३२७
 भार्या गरुत्मतश्चापि भासी क्रौञ्ची तथा शुकी । धृतराष्ट्री च भद्रा च तास्वपत्यानि वक्ष्यते (चम्पहम्) ॥
 शुकी गरुत्मतः पुत्रान्सुपुत्रे प्रद परिश्रुतान् । त्रिशिरं समुखं चैव बलं पृष्ठं महाबलम् ॥ ३२९
 विशङ्खनेत्रं समुखं सुखं सुरसं बलम् । एषां पुत्राश्च पौत्राश्च गरुडानां महात्मनाम् ॥ ३३०
 चतुर्दश सहस्राणि कुराणां पन्नगाशिनाम् । पुत्रपौत्रविसर्गाच्च तेषां वै वंशविस्तरः ॥ ३३१
 व्याप्तानि यानि देशानि (स्थानानि) तानि वक्ष्ये यथाक्रमम् । शालमलिद्वीपमखिलं देवकूटं च पर्वतम्

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ५. पुस्तकं नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थ क. पुस्तके नास्ति । × इदमर्थं नास्ति
 ह पुस्तके ।

१ ग. ड. 'न्ते किम' । २ ख. यः । कृमीणां जायते केया विवि' । ३ ख. घ. ड. 'कागनि' । ४ ग. ड.
 भन्तकु' । ५ ग. ड. 'तः । चैवीरि' । ६ ग. लीवरा' । म' । ७ ख. ड. माक्षिकाणा । ८ ख. ग. ड. 'दास्तृणा व्या ।
 ९ क. ग. 'नि किरी' । १० ख. ड. 'लाघ शको' । ११ ख. 'व हलालाव' । घ. 'वदुलालावुश्च । ड. 'व इलालावुश्च क-
 र्या । १२ क. 'रोमत' । १३ ख. ग. घ. ड. 'तः । पट्टकन्या' । १४ ख. 'तिर्जनयत्वन्या द्विरदा. सप्तसांश्च ये । ज' ।
 घ. 'तिर्जनयत्वन्या द्विरदा. सप्तसांश्च ये । ज' । १५ ग. घ. ड. 'चरायु' । १६ ग. ड. 'नि दिशास्तु ता ।

(कश्यपीयप्रजासर्गः) .

मणिमन्तं च शैलेन्द्रं सहस्रशिखरं तथा । पर्णमालं सुकेशं च शतशृङ्गं तथाऽचलम् ॥ ३३३
 कौरजं पञ्चशिखरं हेमकूटं च पर्वतम् । प्रचण्डवायुप्रभवैर्दीपितैः पद्मरागिभिः ॥ ३३४
 शैलजालानि व्याप्तानि गरुडैस्तैर्महात्माभिः । भासीपुत्राः स्मृता भासा उलूकाः काककुक्कुटाः ॥
 मयूराः कलविङ्काश्च कपोता लावंतित्तिराः । * क्रौञ्ची वार्धोणसाञ्जयेनी कुररान्सारसान्वकान्
 इत्येवमादयोऽन्येऽपि क्रव्यादा ये च पक्षिणः । धृतराष्ट्री च हंसाश्च कलहंसाश्च भामिनी ॥ ३३७
 चक्रवाकाश्च विहगान्सर्वाश्चैवाद्कान्द्रिजान् । एतानेव विजज्ञेऽथ पुत्रपौत्रमनन्तकम् ॥ ३३८
 गरुडस्याऽऽत्मजाः प्रोक्ता इरायाः शृणुत प्रजाः । इरा प्रजज्ञे कन्या वै तिस्रः कमललोचनाः ॥
 वनस्पतीनां पृक्षाणां वीरुधां चैव मातरः । लता चैवाथ बल्ली च वीरुधा चेति तास्तु वै ॥ ३३९
 लता वनस्पतीञ्जज्ञे ह्यपुष्पान्पुलिनस्थितान् । युक्तान्पुष्पफलैर्वृक्षाँल्लता वै संप्रसूर्यते ॥ ३४०
 अथ बल्ली तु गुल्मांश्च त्वक्सारस्तृणजातयः । वीरुधा तदपत्यानि वंशश्चात्र समाप्यते ॥ ३४१
 एते कश्यपदायादा व्याख्याताः स्थाणुजङ्गमाः । तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च यैरिदं पूरितं जगत् ॥
 इति सर्गकदेशस्य वीर्तितोऽवयवो भया । मारीचोऽयं प्रजासर्गः समासेन प्रकीर्तितः ॥
 न शक्यं व्यासतो वक्तुमपि वर्षशतैर्द्विजाः ॥ ३४३
 अदितिर्धर्मशीला तु बलशीला दितिः स्मृता । तपःशीला तु सुरभिर्मायाशीला दनुः स्मृता ॥
 [+मुनिश्च गन्धशीला वै प्रावाध्ययनशालिनी । गीतशीला त्वरिष्ठाऽथ क्रोधशीला खशा स्मृता]
 क्रूरशीला तथा कँट्टुः क्रौञ्चश्च श्रुतिशालिनी । इरौऽनुग्रहशीला तु दनायुर्भक्षणे रता ॥ ३४६
 वाहशीला तु विनता ताम्रा वै पाशशालिनी । स्वभावा लोकमातृणां शीलान्येतानि सर्वशः ॥
 धर्मतः शीलतां पुद्ग्या क्षमया बलरूपतः । रजःसत्त्वतमोवृत्ता धार्मिकाधार्मिकास्तु वै ॥ ३४७
 मातृतुल्याश्चाभिजाताः कश्यपस्याऽऽत्मजाः प्रजाः । देवतासुरगन्धर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः ॥
 पिशाचाः पशवश्चैव मृगाः पतंगवीरुधः ॥ ३४८
 यस्माद्वाक्षायणीप्वेते जज्ञिरे मानुषीष्विह । मन्वन्तरेषु सर्वेषु तस्मान्छ्रेयास्तु मानुषाः ॥ ३४९
 धर्मार्थकाममोक्षाणां मानुषाः साधकास्तु वै । ततोऽधःश्रोतंसस्ते वै उत्पद्यन्ते सुरासुराः ॥
 जायन्ते कार्यसिद्धयर्थं मानुषेषु पुनः पुनः । इत्येव वंशप्रभवः प्रमंख्यातस्तपस्विनाम् ॥ ३५०
 सुराणामसुराणां च गन्धर्वाप्सरसां तथा । यक्षरक्षःपिशाचानां सुपर्णोरमपक्षिणाम् ॥ ३५२
 व्यालानां शिखिनां चैव शोषधीनां च सर्वशः । कृमिकीटपतङ्गानां क्षुद्राणां जलजाश्च ये ॥
 पशूनां ब्राह्मणानां च श्रीमतां पुण्यलक्षणः ॥ ३५३
 आयुष्यश्चैव धन्यश्च श्रीमान्द्वितसुखान्वहः । श्रोतव्यश्चैव मनतं ग्राह्यश्चैवानमूयता ॥ ३५४
 इमं तु वंशं नियमेन यः पठेन्महात्मनां ब्राह्मणैश्चममादि ।
 अपत्यलाभं हि लभेत् पुण्ड्रं श्रियं धनं प्रेत्य च शोभनां गतिम् ॥ ३५५
 इति श्रीमहापुराणे मातृगोक्त उपाध्यायपादे कश्यपीयप्रजासर्गो नाम नवपद्यितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥
 आदितः श्लोकानां समष्टयज्ञाः—६९०६

* एतदभेधानि 'प्रोक्ता वाद्रिजताः देवता कुरराः सारगा वसाः' इति रा. ग. घ. ङ. पुराणेषु ।
 † मनुष्याणां नाम्नां ग. पुत्राने नाम्नि ।
 ‡ ग. श. ना । लतापत्नीऽथ मु. ४ ३ ६। घ. ङ. इरादापले हि व. ३ ग. कडू शोषो घ मु । घ.
 ४ ६: शोषो च मु. ४ क. ६। मरुत्तरी ।

अथ सप्ततितमोऽध्यायः ।

ऋषिवशानुकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

एवं प्रजासु सृष्टासु कश्यपेन महात्मना । प्रतिष्ठितासु सर्वासु स्थावंरासु चरासु च ॥ १
 अभिपिच्याधिपत्येषु(?) तेषां मुख्यः प्रजापतिः । ततः ऋषेण राज्यानि व्यादेष्टुमुपचक्रमे ॥ २
 द्विजातीनां वीरुयां च नक्षत्राणां ग्रहैः सह । यज्ञानां तपसां चैव सोमं राज्येऽभ्यपेचयत् ॥ ३
 बृहस्पतिं तु विश्वेषां ददावद्भिरसां पतिम् । भृगूणामधिपं चैव काव्यं राज्येऽभ्यपेचयत् ॥ ४
 आदित्यानां पुनर्विष्णुं वसूनामथ पावकम् । प्रजापतीनां दक्षं च मरुतामथ वासवम् ॥ ५
 दैत्यानामथ राजानं प्रह्लादं दितिनन्दनम् । नारायणं तु साध्यानां रुद्राणां वृषभध्वजम् ॥ ६
 विप्रचित्तिं च राजानं दानवानामथाऽऽदिशत् । अपां तु वरुणं राज्ये राज्ञां वैश्रवणं पतिम् ॥ ७
 यक्षाणां राक्षसानां च पार्थिवानां धनस्य च ॥ ७
 वैवस्वतं पितृणां च यमं राज्येऽभ्यपेचयत् । सर्वभूतपिशाचानां गिरिशं शूलपाणिनम् ॥ ८
 शैलानां हिमवन्तं च नदीनामथ सागरम् । गन्धर्वाणामधिपतिं चक्रे चित्ररथं तदा ॥ ९
 उच्चैःश्रवसमश्वानां राजानं चाभ्यपेचयत् । मृगाणामथ शार्दूलं गोवृषं च चतुर्प्पदाम् ॥ १०
 पक्षिणामथ सर्वेषां गह्वरं पततां वरम् । गन्धानां मारुतं चैव भूतानामशरीरिणाम् ॥ ११
 शैवदाकाशवलानां च वायुं बलवतां वरम् । सर्वेषां दंष्ट्रिणां शेषं नागानामथ वासुकिम् ॥ १२
 सरीसृपाणां सर्पाणां नागानां चैव तक्षकम् । सागराणां नदीनां च मेघानां वर्षितस्य च ॥
 आदित्यानामन्यतमं पर्जन्यमभिपिक्तवान् ॥ १३
 सर्वाप्सरोगणानां च कामदेवं तथैव च । ऋतूनामथ मासानामार्तवानां तथैव च ॥ १४
 पक्षाणां च विपक्षाणां मुहूर्तानां च पर्वणाम् । कलाकाष्ठाप्रमाणानां गतेरयनयोस्तथा ॥
 गणितस्थाय योगस्य चक्रे संवत्सरं प्रभुम् ॥ १५
 प्रजापतिर्वै रजसः पूर्वस्यां दिशि विश्रुतम् । पुत्रं नाम्ना सुधामानं राजानं सोऽभ्यपेचयत् ॥ १६
 पश्चिमस्यां(मायां) दिशि तथा रजसः पुत्रमच्युतम् । केतुमन्तं महात्मानं राजानं सोऽभ्यपेचयत्
 मनुष्याणामधिपतिं चक्रे वैवस्वतं मनुम् । तैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा सपत्तना ॥
 यथाप्रदेशमद्यापि धर्मेण परिपाल्यते ॥ १७
 स्वार्थभुवेऽन्तरे पूर्वं ब्रह्मणा तेऽभिपेचिताः । नृपा ह्येतेऽभिपिच्यन्ते मनवो ये भवन्ति वै ॥
 मन्वन्तरेऽप्यतीतेषु गता ह्येतेषु पार्थिवाः । एवमन्येऽभिपिच्यन्ते प्राप्ते मन्वन्तरे पुनः ॥
 अतीतानागताः सर्वे स्मृता मन्वन्तरेऽश्वराः ॥ २०
 राजसूयेऽभिपिक्तश्च पृथुरोभिर्नरोत्तमैः । वेददृष्टेन विधिना कृतो राजा प्रतापवान् ॥ २१
 एतानुत्पाद्य पुत्रांस्तु प्रजासंतानकारणात् । पुनरेव महाभागः प्रजानां पतिरीश्वरः ॥ २२
 कश्यपो गोत्रकामस्तु चैवार परमं तपः । पुत्रौ गोत्रकरौ मद्यं भवेतामित्यचिन्तयत् ॥ २३

१ ख. ह. प्रह्लादं । २ ग. घ. ह. शब्दकालवला । ३ ख. घ. ह. तथा प्रभुम् । ऋ० । ४ क. 'के चैव मनं' ।

५ ख. घ. ह. 'तपः । वै' ।

तस्य प्रध्यायमानस्य कश्यपस्य महात्मनः । ब्रह्मणोऽशौ सुतौ पश्चात्प्रादुर्भूतौ महौजसां ॥ २४
 वत्सारथासितश्चैव तावुभौ ब्रह्मवादिनौ । वत्सारान्निध्रुवो जज्ञे रैभ्यश्च स महायशाः ॥ २५
 रैभ्यस्य रैभ्या विज्ञेया निध्रुवस्य निबोधत । च्यवनस्य सुकन्यायां सुमेधाः समपद्यत ॥ २६
 निध्रुवस्य तु या पत्नी माता वै कुण्डपायिनाम् । असितस्यैकपर्णायां ब्रह्मिष्ठः समपद्यत ॥ २७
 शाण्डिल्यानां वचः श्रुत्वा देवलः सुमहायशाः । निध्रुवाः शाण्डिला रैभ्यास्त्रयः पश्चात्तु कश्यपाः
 वरमभृतयो देवा देवलस्य प्रजास्त्विमाः । चतुर्युगे त्वतिक्रान्ते मनोर्होऽकादशे प्रजाः ॥
 अथावशिष्टे तस्मिंस्तु द्वापरे संपवर्तते ॥ २९
 मानसस्य च रिप्यन्तस्तस्य पुत्रो दमः किल । मानसस्तस्य दायादस्तृणविन्दुरिति श्रुतः ॥ ३०
 त्रेतायुगमुखे राजा तृतीये संवभूव ह । तस्य कन्या त्विडिविला रूपेणामंतिमाऽभवत् ॥
 पुलस्त्याय स राजर्षिस्तां कन्यां प्रत्यपादयत् ॥ ३१
 ऋषिरिडिविलायां तु विश्रवाः समपद्यत । तस्य पत्न्यथतप्तस्तु पौलस्त्यकुलवर्धनाः ॥ ३२
 बृहस्पतेर्वृहत्कीर्तिर्देवाचार्यस्य कीर्तिता । कन्यां तस्योपयेमे स नाम्ना वै देववर्णिनीम् ॥ ३३
 पुष्पोत्कटां च वाकां च सुते माल्यवतः स्थिते । कैकसीं मालिनः कन्यां तासां तु शृणुत प्रजाः
 ज्येष्ठं वैश्रवणं तस्य सुपुत्रे देववर्णिनी । दिव्येन विधिना युक्तमार्षेणैव श्रुतेन च ॥
 राक्षसेन च रूपेण आसुरेण बलेन च ॥ ३५
 त्रिपादं सुमहाकायं स्थूलशीर्षं मेहातनुम् । अष्टदंष्ट्रं हरिच्छमश्रुं शङ्कुकर्णं विलोहितम् ॥ ३६
 ह्रस्वबाहुं प्रबाहुं च पिङ्गलं सुविभीषणम् । वैवर्तज्ञानसंपन्नं संबुद्धं ज्ञानसंपदा ॥ ३७
 एवंविधं सुतं दृष्ट्वा विश्वरूपधरं तथा । पिता दृष्ट्वाऽब्रवीत्तत्र कुबेरोऽयमिति स्वयम् ॥ ३८
 कुत्सायां कितिशब्दोऽयं क्षरीरं वेरमुच्यते । कुबेरः कुशरीरत्वान्नाम्ना तेन च सोऽङ्कितः ॥ ३९
 यस्माद्विश्रवसोऽपत्यं सादृश्याद्विश्रवा इव । तस्माद्विश्रवणो नाम नाम्ना लोके भविष्यति ॥ ४०
 ऋद्ध्यां कुबेरोऽजनयद्विश्रुतं नलकूबरम् । रावणं कुम्भकर्णं च कन्यां शूर्पणखां तथा ॥
 विभीषणचतुर्यास्तान्कैकस्यजनयत्सुतान् ॥ ४१
 शङ्कुकर्णो दशग्रीवः पिङ्गलो रक्तमूर्धजः । चतुष्पाद्विंशतिभुजो महाकायो महाबलः ॥ ४२
 जात्वाऽञ्जननिभो दंष्ट्री लोहितग्रीव एव च । राजसेनो यथा युक्तो रूपेण च बलेन च ॥ ४३
 र्भत्यबुद्धिर्दृढतनु राक्षसैरेव रावणः । निसर्गादारुणः क्रूरो रावणाद्रावणस्तु सः ॥ ४४
 हिरण्यकशिपुस्त्वासीत्स राजा पूर्वजन्मनि । चतुर्युगानि(णि) राजाऽत्र त्रयोदश स राक्षसः ॥ ४५
 ताः पञ्च कोट्यो वर्षाणामारुयाताः संख्यया द्विजैः । नियुतान्येकषष्टिश्च संख्या विद्मिरुदाहृताः ॥
 षष्टिं शतसहस्राणि वर्षाणां तु स रावणः । देवतानामृषीणां च घोरं कृत्वा प्रजागरम् ॥ ४७
 त्रेतायुगे चतुर्विंशे रावणस्तपसः क्षयात् । रामं दाशरथिं प्राप्य सगणः क्षयभीषिवान् ॥ ४८
 महोदरैः प्रहस्तश्च महापांशुः खरस्तथा । पुष्पोत्कटायाः पुत्रास्ते कन्या कुम्भीनसी तथा ॥ ४९
 त्रिशिरा दूषणधैव विष्णुजिह्वश्च राक्षसः । कन्या योसालिका चैव वाकायाः प्रसेवाः स्मृताः ॥

१ क. 'विल्या रं' । २ स. घ. ड. 'वाः । च' । ३ ग. घ. ड. 'पि रंशिवो यस्यां वि' । ४ क. ड. 'तितः ।
 क' । ५ स. 'दाहनु' । ६ स. 'यत्नदं ने' । ७ क. 'नो जययु' । स. घ. 'नोऽप्रता यु' । ८ घ. ड. 'एवबुद्धिर्दृढतनु' ।
 ९ स. ग. ड. 'नि । सातु' । १० स. ग. घ. ड. 'इतम् । प' । ११ क. ग. दय. 'प्र' । १२ स. ग. घ. ड. 'व्यालि' ।
 १३ ग. घ. 'मयः स्मृते' । १४

(ऋषिवशानुकीर्तनम्)

इत्येते क्रूरकर्माणः पौलस्त्या राक्षसा दश । दारुणाभिजनाः सर्वे देवैरपि दुरासदाः ॥ ५१
 सर्वे लब्धवराश्चैव पुत्रपौत्रसमन्विताः । यक्षाणां चैव सर्वेषां पौलस्त्या ये च राक्षसाः ॥ ५२
 आगस्त्यवैश्वामित्राणां क्रूराणां ब्रह्मरक्षसाम् । वेदाध्ययनशीलानां तपोव्रतनिषेविणाम् ॥ ५३
 तेषामैडाविलो राजा पौलस्त्यः सव्यपिङ्गलः । इतरे वै यज्ञमुखास्तेन रक्षोगणास्त्रयः ॥ ५४
 यातुधाना ब्रह्मधाना वार्ताश्चैव दिवाचराः । निशाचरगणास्तेषां च वारः कविभिः स्मृताः ॥
 पौलस्त्या नैर्ऋताश्चैव आगस्त्याः कौशिकास्तथा । इत्येताः सप्त तेषां वै जातयो राक्षसाः स्मृताः
 तेषां रूपं प्रवक्ष्यामि स्वभावेन व्यवस्थितम् । वृत्ताक्षाः पिङ्गलाश्चैव महाकाया महोदराः ॥ ५७
 अष्टदंष्ट्राः शङ्कुकर्णा ऊर्ध्वरोमाण एव च । आकर्णदारितास्याश्च मुञ्जधूमोर्ध्वमूर्धजाः ॥ ५८
 स्थूलशीर्षाः सिताभाश्च ह्रस्वैकाश्च प्रवाहुकाः । ताम्रास्या लम्बजिहोष्ठा लम्बभ्रूस्थूलनासिकाः ॥
 नीलाङ्गा लोहितग्रीवां गम्भीराक्षा विभीषणाः । महाघोरस्वराश्चैव विकटा वद्धपिण्डिकाः ॥
 स्थूलाश्च तुङ्गनासाश्च शिलासंहनना दृढाः । दारुणाभिजनाः क्रूराः प्रायशः क्षिप्रकर्मिणः ॥ ६१
 सकण्डलाङ्गदापीढा मुकुटोष्णीपधारिणः । विचित्रवस्त्राभंरणाश्चित्रस्त्रगनुलेपनाः ॥ ६२
 अन्नादाः पिशितादाश्च पुरुपादाश्च ते स्मृताः । इत्येतद्रूपसाधर्म्यं राक्षसानां बुधैः स्मृतम् ॥
 न सर्वस्तद्वलं बुद्धं यतो मायाकृतं हि तत् ॥ ६३
 पुलहस्य मृगाः पुत्राः सर्वे व्यालाश्च दंष्ट्रिणः । भूताः पिशाचाः सर्पाश्च भ्रमरा इस्तिनस्तथा ॥
 वानराः किन्नराश्चैव मणूकिंपुरुपास्तथा । * येऽन्ये चैव परिक्रान्ता मायाक्रोधवशानुगाः ॥ ६५
 अनपत्यः क्रतुस्तस्मिन्स्मृतो वैश्वस्वतेऽन्तरे । न तस्य पुत्रः पौत्रो वा तेजः संक्षिप्य वा स्थितः ॥
 अत्रेर्वशं प्रवक्ष्यामि तृतीयस्य प्रजापतेः । तस्य पत्न्यश्च सुन्दर्यो दशैवाऽऽसन्पतिव्रताः ॥ ६७
 भद्राश्वस्य घृताच्यां वै दशाप्सरसि सूनवः । भद्रा शूद्रा च यद्रा च शलदा मलदा तथा ॥ ६८
 वेला खला च सप्तैता या च गोचपला स्मृता । तथा मानरसा चैव रत्नकूटा च ता दश ॥
 आत्रेयवंशकृत्तासां भर्ता नाम्ना प्रभाकरः । भद्रायां जनयामास सोमं पुत्रं यशस्विनम् ॥ ७०
 स्वर्भानुना हते सूर्ये पतमाने दिवो महीम् । तपोभिभूते लोकेऽस्मिन्प्रभा येन प्रवर्तिता ॥ ७१
 स्वस्ति तेऽस्ति इति चोक्तः स पतन्निह दिवाकरः । ब्रह्मर्षेर्वचनात्तस्य न पपात दिवो महीम् ॥
 अत्रिश्रेष्ठानि गोत्राणि यश्चकार महातपोः । यज्ञेष्वत्रिघनश्चैव सुरैर्यश्च प्रवर्तितः ॥ (?) ७३
 सता स्वजनपत्पुत्रानात्मैतुल्याननामकान् । दश तास्वैव महता तपसा भावितप्रभाः ॥ ७४
 स्वस्त्यात्रेया इति ख्याता ऋषयो वेदपारगाः । तेषां विख्यातयज्ञसौ ब्रह्मिष्ठौ सुमहौजसौ ॥
 दत्तात्रेयस्तस्य ज्येष्ठो दुर्वासास्तस्य चानुजः । यवीयसी सुता तस्यामवला ब्रह्मवादिनी ॥
 अत्राप्युदाहरद्गतीमं श्लोकं पौराणिकाः पुरा ॥ ७६
 अत्रेः पुत्रं महात्मानं शान्तात्मानमकल्पम् । दत्तात्रेयं तनुं विष्णोः पुराणज्ञाः प्रवक्षते ॥ ७७

* एतदर्थस्थानेऽर्थपाः-प्रायोऽन्योयः परिक्रान्तो मशानोऽपि यशान्वय इति ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ घ. 'साः । अगस्त्याविधा' । २ ङ. 'मीलधि' । ३ घ. 'विद्यो रा' । ४ घ. 'द. सत्यपि' । ५ ख. घ. ङ. 'सशक्ताः प्रवाहवः । ता' । ६ ख. ङ. 'मत्ते बले बुद्धी धृते मायाकृते तथा । पु' । ७ ङ. 'व यमकि' । ८ ग. घ. 'स्य पत्न्यः पुत्रो वा । ९ क. पाः । जज्ञे' । १० ख. 'शेष्वनिधनं चैव सुरैर्यश्च प्रवर्तितम् । स । घ. 'शेष्वनिधनं यज्ञ' । ११ घ. 'दत्तसमानं' ।

तस्य गोत्रान्वये जाताश्चत्वारः प्रार्थिता भुवि । श्यामाश्च मुद्गलाश्चैव बलारकमविष्टिराः ॥	
एते नृणां तु चत्वारः स्मृताः पक्षा महौजसाम् ॥	७८
कश्यपान्नारदश्चैव पर्वतोऽरुन्धती तथा । जङ्घिरे च त्वरुन्धत्यास्तात्रिवोधत सत्तमाः ॥	७९
नारदस्तु वसिष्ठायारुन्धती प्रत्यपादयत् । ऊर्ध्वरेता महातेजा दक्षशापात्तु नारदः ॥	८०
पुरा देवासुरे तस्मिन्सङ्ग्रामे तारकामये । अनादृष्ट्या हते लोके व्यग्रे शक्रे सुरैः सह ॥	
वसिष्ठस्तपसा धीमान्धारयामास वै प्रजाः ॥	८१
अन्नौषधं मूलफलमोषधीश्च प्रवर्तयन् । तास्तेन जीवयामास कारुण्यादौषधेन तु ॥	८२
अरुन्धत्यां वसिष्ठस्तु शक्तिमुत्पादयद्विजाः । सागरं जनयच्छक्तेरदृश्यन्ती पराशरम्? ॥	८३
काली पराशराज्जज्ञे कृष्णद्वैपायनं प्रभुम् । द्वैपायनादरण्यां वै शुंको जज्ञे गुणान्वितः ॥	८४
उत्पद्यन्ते च पीवर्यां पडिमे शुकसूनवः । भूरिश्रवा भ्रुः शंभुः कृष्णो गौरश्च पञ्चमः ॥	८५
कन्या कीर्तिमती चैव योगमाता दृढव्रता । जननी ब्रह्मदत्तस्य पत्नी सात्वेगुहस्य च ॥	८६
श्वेताः कृष्णाश्च गौराश्च श्यामा धूम्राः समूलिकाः । ऊष्मपा दारकाश्चैव नीलाश्चैव पराशराः ॥	
पाराशराणामष्टौ ते पक्षाः प्रोक्ता महात्मनाम् ॥	८७
अत ऊर्ध्वं निबोधध्वमिन्द्रप्रतिमसंभवम् । वसिष्ठस्य कपिञ्जल्यां घृताच्यां समपद्यत ॥	
कुर्शातियः समाख्यात इन्द्रप्रतिम उच्यते ॥	८८
पृथोः सुतायाः संभूतः पुत्रस्तस्याभवद्वसुः । उपमन्युः सुतस्तस्य यस्येमे उपमन्यवः ॥	८९
मित्रावरुणयोश्चैव कुण्डिनो ये परिश्रुताः । एकार्पेयास्तथैवान्ये वसिष्ठा नाम विश्रुताः ॥	
एते पक्षा वसिष्ठानां स्मृता एकादशैव तु ॥	९०
इत्येते ब्रह्मणः पुत्रा मानसा ह्यष्ट विश्रुताः । भ्रातरः सुमहाभागा येषां वंशाः प्रतिष्ठिताः ॥	
त्रीङ्शोऽकान्धारयन्तीमान्देवर्षिणासंकुलान् । तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥	
थैर्व्यासा पृथिवी सर्वा सूर्यस्येव गभस्तिभिः ॥	९१

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपाद ऋषिवशानुकीर्तन नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६५९७

अथैकसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धप्रक्रियारम्भः ।

* एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य सूतस्य विदितात्मनः । उत्तरं परिपमन्तुः सूतपुत्रं द्विजातयः ॥ ?

शांशपायन उवाच—

कथं द्वितीयमुत्पन्ना भवानी प्राक्सती तु याँ । आसीद्दक्षायणी पूर्वमुपा कथमजायत ॥ २

मेनायां पितृकन्यायां जनयामास शैलराट् । के चैते पितरश्चैव येषां मेना तु मानसी ॥ ३

* एतस्मात्पूर्वं सूत उवाचेति स. पुस्तके ।

१ स. 'य व-गुरगपिष्टयाः । ए' । ग. घ. 'य वन्गुरक' । २ द. 'जा युक्त' । ३ घ. पृथुः । ४ घ. द. 'सपुट' । ५ ग. घ. द. 'वाः उष्मादा दारिषा' । ६ ग. घ. द. 'कृष्णिनि' । ७ स. घ. छा ।

(श्राद्धप्रक्रियारम्भः)

मैनाकश्चैव दौहित्रो दौहित्री च तथा ह्युग । एकपर्णा तथा चैव तथा या चैकपाटला ॥ ४
 गङ्गा चैव सरिच्छ्रेष्ठा सर्वासां पूर्वजा तथा । पूर्वमेव मयोद्विष्टं शृणुञ्च मम सर्वशः ॥ ५
 क एते पितरश्चैव वर्तन्ते क च वा पुनः । श्रोतुमिच्छामि भद्रं ते श्राद्धस्य च परं विधिम् ॥ ६
 पुत्राश्च ते स्मृताः केषां कथं च पितरस्तु ते । पितरः कथमुत्पन्नाः कस्य पुत्राः किमात्मकाः ॥७
 स्वर्गे तु पितरोऽन्ये ये देवानामपि देवताः । एवं वै श्रोतुमिच्छामि पितृणां सर्गमुत्तमम् ॥
 यथावदत्तमस्माभिः श्राद्धं प्रीणाति वै पितृन् ॥ ८

यदर्थं ते न दृश्यन्ते तत्र किं कारणं स्मृतम् । स्वर्गे हि के तु वर्तन्ते पितरो नरके तु के ॥ ९
 अभिसंधाय पितरं पितुश्च पितरं तथा । पितुः पितामहं चैव त्रिषु पिण्डेषु नामनः ॥ १०
 कानि श्राद्धानि देवानि कथं गच्छन्ति वै पितृन् । कथं च शक्तास्ते दातुं नरकस्थाः फलं पुनः
 के चेह पितरो नाम कान्यजामो वयं पुनः । देवा अपि पितृन्स्वर्गे यजन्तेति हि नः शतम् १-
 एतदिच्छामि वै श्रोतुं विस्तरेण बहुश्रुत्वा । स्पष्टाभिधानमर्थं वै तद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ ३
 ऋषीणां तु वचः श्रुत्वा सूतस्तुत्वाथेर्दशिवान् । आचक्षते यथाप्रश्नं ऋषीणां मानसं ततः ॥१४

सूत उवाच—

अत्र वो वर्णयिष्यामि यथाप्रश्नं यथाश्रुतम् । मन्वन्तरेषु जायन्ते पितरो देवसूनवः ॥ १५
 अतीतानामते ज्येष्ठाः कनिष्ठा क्रमशस्तु ते । देवैः सार्धं पुराऽतीताः पितरो येऽन्तरेषु वै ॥
 वर्तन्ते सांप्रते ये तु तान् वै वक्ष्यामि निश्चयात् ॥ १६

श्राद्धं चेषां मनुष्याणां श्राद्धमेव प्रवर्तते । देवानसृजत ब्रह्मा नायक्षन्निति वै पुनः ॥
 तमुत्सृज्य तदात्मानमसृजंस्ते फलार्थिनः ॥ १७

ते शप्ता ब्रह्मणा मूढा नष्टमज्ञा भविष्यथ । न स्म किंचिद्विजानन्ति ततो लोको ह्यमुद्यत ॥ १८
 ते भूयः प्रणताः सर्वे याचन्ति स्म पितामहम् । अनुग्रहाय लोकानां पुनस्तानब्रवीत्पद्भुः ॥ १९

प्रायश्चित्तं चरध्वं वै व्यभिचारो हि वैः कृतः । पुत्रान्स्वान्परिपृच्छध्वं ततो ज्ञानमवाप्स्यथ ॥२०
 ततस्ते स्वान्मुतांश्चैव प्रायश्चित्तजिघृक्षवः । अपृच्छन्संयतात्मानो विधिवच्च मिथो मिथः ॥ २१

तेभ्यस्ते नियतात्मानः प्रशशंसुरनेकधा । प्रायश्चित्तानि धर्मज्ञा वाङ्मनःकर्मजानि तु ॥ २२
 ते पुत्राननुष्णीता लघ्यसंज्ञा दिवोकसः । यूयं वै पितरोऽस्माकं ये वयं प्रतिबोधिताः ॥

धर्मज्ञानं च कामश्च को वरो वः प्रदीयताम् ॥ २३
 पुनस्तानब्रवीद्ब्रह्मा यूयं वै सत्यवादिनः । तस्माद्यदुक्तं युष्माभिस्तत्तथा न तदन्यथा ॥ २४

उक्तं च पितरोऽस्माकमिति वै तनया स्वताः । पितरस्ते भविष्यन्ति तेभ्योऽयं दीयतां वर ॥
 तेनैव वचसा पुत्रा ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । पुत्राः पितृत्वंमाजग्मुः पुत्रत्वं पितरः पुनः ॥ २६

तस्मात्ते पितरः पुत्राः पितृत्वं तेषु तस्मृतम् । एवं स्मृत्या पितृन्पुत्रान्पुत्राश्च पितरस्तु ॥
 व्याजहार पुनर्ब्रह्मा पितृनात्मविट्पदे ॥ २७

यो ऋषिणा पितृश्राद्धे क्रियां कांचित्करिष्यति । राक्षसा दानवाश्चैव फलं प्राप्स्यति तस्य तत्र
 श्राद्धराप्यापिताथैव पितरः सोममन्वयम् । आप्याद्यमाना युष्माभिर्वर्धयिष्यन्ति त्वयः ॥

तस्य गोत्रान्वये जाताश्चत्वारः प्रार्थिता भुवि । श्यामाश्च मुद्गलाश्चैव बलारकनविष्टिराः ॥	
एते नृणां तु चत्वारः स्मृताः पक्षा महौजसाम् ॥	७८
कश्यपाचारदशैव पर्वतोऽरुन्धती तथा । जज्ञिरे च त्वरुन्धत्यास्तात्रिवोधत सत्तमा ॥	७९
नारदस्तु वसिष्ठायारुन्धतीं प्रत्यपादयत् । ऊर्ध्वरेता महातेजा दक्षशापात्तु नारदः ॥	८०
पुरा देवासुरे तस्मिन्सङ्ग्रामे तारकामये । अनावृष्ट्या हते लोके व्यग्रे शक्रे सुरैः सह ॥	८१
वसिष्ठस्तपसा धीमान्धारयामास वै प्रजाः ॥	८२
अन्नौषधं मूलफलमोषधीश्च प्रवर्तयन् । तास्तेन जीवयामास कारुण्यादौषधेन तु ॥	८३
अरुन्धत्यां वसिष्ठस्तु शक्तिमुत्पादयद्विजाः । सागरं जनयच्छक्तेरदृश्यन्ती पराशरम् ? ॥	८४
काली पराशराजज्ञे कृष्णद्वैपायनं प्रभुम् । द्वैपायनादरण्यां वै शुक्रो जज्ञे गुणान्वितः ॥	८५
उत्पद्यन्ते च पीवर्यां पडिमे शुक्रसूनवः । भूरिश्रवा भ्रभुः शंभुः कृष्णो गौरश्च पञ्चमः ॥	८६
कन्या कीर्तिमती चैव योगमाता दृढव्रता । जननी ब्रह्मदत्तस्य पत्नी सार्वभौहस्य च ॥	८७
श्वेताः कृष्णाश्च गौराश्च श्यामा धूम्राः सम्लिकाः । ऊष्मपा दारकाश्चैव नीलाश्चैव पराशराः ॥	८८
पाराशराणामष्टौ ते पक्षाः प्रोक्ता महात्मनाम् ॥	८९
अत ऊर्ध्वं निवोधध्वमिन्द्रप्रतिमसंभवम् । वसिष्ठस्य कपिञ्जल्यां घृताच्यां समपद्यत ॥	९०
कुर्शातियः समाख्यात इन्द्रप्रतिम उच्यते ॥	९१
पृथोः सुतायाः संभूतः पुत्रस्तस्याभवदसुः । उपमन्युः सुतस्तस्य यस्येमे उपमन्यवः ॥	९२
मित्रावरुणयोश्चैव कुण्डिनो ये परिश्रुताः । एकार्पेयास्तथैवान्ये वसिष्ठा नाम विश्रुताः ॥	९३
एते पक्षा वसिष्ठाना स्मृता एकादशैव तु ॥	९४
इत्येते ब्रह्मणः पुत्रा मानसा ह्यष्ट विश्रुताः । भ्रातर सुमहाभागा येषा वंशाः प्रतिष्ठिताः ॥	९५
त्रीष्टौ कान्धारयन्तीमान्देवर्षिगणसंकुलान् । तेषा पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥	९६
यैर्व्याप्ता पृथिवी सर्वा सूर्यस्येव गभस्तिभिः ॥	९७

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपाद ऋषिवशानुकीर्तन नाम सप्ततितमोऽध्याय ॥ ७० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६५९७

अथैकसप्ततितमोऽध्याय ।

श्राद्धप्रक्रियारम्भ ।

* एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य सूतस्य विदितात्मनः । उत्तरं परिपमच्छुः सूतपुत्रं द्विजातयः ॥ १

शंशपायन उवाच—

कथं द्वितीयमुत्पन्ना भवानी मावसती तु यां । आमीदाक्षापणी पूर्वमुपा कथमजापत ॥ २

मेनायां पितृकन्यायां जनयामास शैलराट् । के चैते पितरश्चैव येषां मेना तु मानसी ॥ ३

* एतस्मात्पूर्वं सूत उवाचैति ए. पुस्तके ।

१ ए. "व य-गुरगंगिष्ठ्या । ए" । ग घ "व बल्लूरुका" । २ ए. "जा पृक्ष" । ३ घ. पृथु । ४ घ ट. "रगुः" । ५ ए ग घ ट. "म उष्मादा दारिका" । ६ ग य ट. वृणीति" । ७ ग घ सा ।

तस्य गोत्रान्वये जाताश्चत्वारः प्रार्थिता भुवि । श्यामाश्च मुद्गलाश्चैव वलारकमविष्टिराः ॥	
एते नृणां तु चत्वारः स्मृताः पक्षा महौजसाम् ॥	७८
कश्यपान्नारदश्चैव पर्वतोऽरुन्धती तथा । जज्ञिरे च त्वरुन्धत्यास्तान्निबोधत सत्तमाः ॥	७९
नारदस्तु वसिष्ठायारुन्धतीं प्रत्यपादयत् । ऊर्ध्वरेता महातेजा दक्षशापात्तु नारदः ॥	८०
पुरा देवासुरे तस्मिन्सङ्ग्रामे तारकामये । अनादृष्ट्या हते लोके व्यग्रे शक्रे सुरैः सह ॥	
वसिष्ठस्तपसा धीमान्धारयामास वै प्रजाः ॥	८१
अन्नौषधं मूलफलमोषधीश्च प्रवर्तयन् । तास्तेन जीवयामास कारुण्यादौषधेन तु ॥	८२
अरुन्धत्यां वसिष्ठस्तु शक्तिमुत्पादयद्विजाः । सागरं जनयच्छक्तेरदृश्यन्ती पराशरम् ? ॥	८३
काली पराशराज्जज्ञे कृष्णद्वैपायनं प्रभुम् । द्वैपायनादरण्यां वै शुको जज्ञे गुणान्वितः ॥	८४
उत्पद्यन्ते च पीवर्यां पडिमै शुक्रसूनवः । भूरिश्रवा भुभुः शंभुः कृष्णो गौरश्च पञ्चमः ॥	८५
कन्या कीर्तिमती चैव योगमाता दृढव्रता । जननी ब्रह्मदत्तस्य पत्नी सार्वभौमस्य च ॥	८६
श्वेताः कृष्णाश्च गौराश्च श्यामा धूम्राः समूलिकाः । ऊष्मपा दारकाश्चैव नीलाश्चैव पराशराः ॥	
पाराशराणामष्टौ ते पक्षाः प्रोक्ता महात्मनाम् ॥	८७
अत ऊर्ध्वं निबोधध्वमिन्द्रप्रतिमसंभवम् । वसिष्ठस्य कपिञ्जल्यां घृताच्यां समपद्यत ॥	
कुशीतियः समारूपात इन्द्रप्रतिम उच्यते ॥	८८
पृथोः सुतायाः संभूतः पुत्रस्तस्याभवद्भुसुः । उपमन्युः सुतस्तस्य यस्येमे उपमन्यवः ॥	८९
मित्रावरुणयोश्चैव कुण्डिनो ये परिश्रुताः । एकार्पेयास्तथैवान्ये वसिष्ठा नाम विश्रुताः ॥	
एते पक्षा वसिष्ठानां स्मृता एकादशैव तु ॥	९०
इत्येते ब्रह्मणः पुत्रा मानसा ह्यष्ट विश्रुताः । भ्रातरः सुमहाभागा येषां वंशाः प्रतिष्ठिताः ॥	
त्रीष्ट्रिकान्धारयन्तीमान्देवर्षिगणसंकुलान् । तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥	
यैर्व्यासा पृथिवी सर्वा सूर्यस्यैव गभस्तिभिः ॥	९१

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपाद ऋषिवंशानुकीर्तन नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६५९७

अथैकसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धप्रक्रियारम्भः ।

* एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य सूतस्य विदितात्मनः । उत्तरं परिपमच्छुः सूतपुत्रं द्विजातयः ॥ १

शांशपायन उवाच—

कथं दितीयमुत्पन्ना भवानी प्राक्सती तु यौ । आसीदाक्षापणी पूर्वमुपा कथमजायत ॥ २

मेनायां पितृकन्यायां जनयामास शैलराट् । के चैते पितरश्चैव येषां मेना तु मानसी ॥ ३

* एतस्मात्पूर्वं सूत उवाचैति ख. पुस्तके ।

तस्य गोत्रान्वये जाताश्चत्वारः प्रार्थिता भुवि । श्यामाश्च मुद्गलाश्चैव वलारकमविष्टिराः ॥	
एते वृणां तु चत्वारः स्मृताः पक्षा महौजसाम् ॥	७८
कश्यपान्नारदश्चैव पर्वतोऽरुन्धती तथा । जज्ञिरे च त्वरुन्धत्यास्तात्रिवोधत सत्तमाः ॥	७९
नारदस्तु वसिष्ठायारुन्धती प्रत्यपादयत् । ऊर्ध्वरेता महातेजा दक्षशापात्तु नारदः ॥	८०
पुरा देवासुरे तस्मिन्सङ्ग्रामे तारकामये । अनावृष्ट्या हते लोके व्यग्रे शक्रे सुरैः सह ॥	८१
वसिष्ठस्तपसा धीमान्धारयामास वै प्रजाः ॥	८२
अन्नौषधं मूलफलमोषधीश्च प्रवर्तयन् । तास्तेन जीवयामास कारुण्यादौषधेन तु ॥	८३
अरुन्धत्यां वसिष्ठस्तु शक्तिमुत्पादयद्विजाः । सागरं जनयच्छक्तेरदृश्यन्ती पराशरम् ? ॥	८४
काली पराशराज्जज्ञे कृष्णद्वैपायनं प्रभुम् । द्वैपायनादरण्यां वै शुको जज्ञे गुणान्वितः ॥	८५
उत्पद्यन्ते च पीवर्यां पडिमे शुक्रसूनवः । भूरिश्रवा भूभुः शंभुः कृष्णो गौरश्च पञ्चमः ॥	८६
कन्या कीर्तिमती चैव योगमाता दृढव्रता । जननी ब्रह्मदत्तस्य पत्नी सात्वेगुहस्य च ॥	८७
श्वेताः कृष्णाश्च गौराश्च श्यामा धूम्राः सम्लिकोः । ऊष्मपा दारकाश्चैव नीलाश्चैव पराशराः ॥	८८
पाराशराणामष्टौ ते पक्षाः प्रोक्ता महात्मनाम् ॥	८९
अत ऊर्ध्वं निबोधध्वमिन्द्रप्रतिमसंभवम् । वसिष्ठस्य कपिञ्जल्यां घृताच्यां समपद्यत ॥	९०
कुर्शातिथः समाख्यात इन्द्रप्रतिम उच्यते ॥	९१
पृथोः सुतायाः संभूतः पुत्रस्तस्याभवद्भुः । उपमन्युः सुतस्तस्य यस्येमे उपमन्यवः ॥	९२
मित्रावरुणयोश्चैव कुण्डिनो ये परिश्रुताः । एकार्पेयास्तथैवान्ये वसिष्ठा नाम विश्रुताः ॥	९३
एते पक्षा वसिष्ठानां स्मृता एकादशैव तु ॥	९४
इत्येते ब्रह्मणः पुत्रा मानसा ह्यष्ट विश्रुताः । आतर. सुमहाभागा येषां वंशाः प्रतिष्ठिताः ॥	९५
त्रीष्टीकान्धारयन्तीमान्देवपिण्डसंकुलान् । तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥	९६
यैर्व्याप्ता पृथिवी सर्वा सूर्यस्यैव गभस्तिभिः ॥	९७

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपाद ऋषिवशानुकीर्तन नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६९९७

अथैकसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धप्रक्रियारम्भः ।

* एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य सूतस्य विदितात्मनः । उत्तरं परिपमच्छुः सूतपुत्रं द्विजातयः ॥ ?

शांशपायन उवाच—

कथं दितीपमुत्पन्ना भवानी प्राक्सती तु यां । आसीदाक्षायणी पूर्वमुमा कथमजायत ॥ २

मेनायां पितृरुन्यायां जनयामास शैलराट् । के चैते पितरश्चैव येषां मेना तु मानसी ॥ ३

* एतस्मात्पूर्वं सूत उवाचैति ख. पुस्तके ।

(श्राद्धकल्पः)

आप्याययन्ति ते यस्मात्सोमं चान्नं च योगतः । ऊचुस्तान्वै पितृस्तस्माच्छोकानां लोकसत्तमाः ॥
 मनोजवाः स्वधाभक्षाः सर्वकामपरिच्छदाः । लोभमोहभयापेता निश्चिताः शोकवर्जिताः ॥ ६९
 एते योगं परित्यज्य प्राप्ता लोकान्सुदर्शनान् । दिव्याः पुण्या महात्मानो विपाप्मानो भवन्त्युत
 ततो युगसहस्रान्ते जायन्ते ब्रह्मवादिनः । प्रतिलभ्य पुनर्योगं मोक्षं गच्छन्त्यमूर्तयः ॥ ६१
 व्यक्ताव्यक्तं परित्यज्य महायोगवलेन वा । नश्यन्त्युल्लेखेन गगने क्षीणविद्युत्प्रभेव च ॥ ६२
 उत्सृज्य देहजातानि महायोगवलेन च । निराख्योपाख्यतां यान्ति सरितः सागरे यथा ॥ ६३
 क्रियया गुरुपूजाभिर्योगं कुर्वन्ति नित्यशः । ताभिराप्याययन्त्येते पितरो योगवर्धनाः ॥ ६४
 श्राद्धे प्रीताः पुनः सोमं पितरो योगमास्थिताः । आप्याययन्ति योगेन त्रैलोक्यं येन जीवति ॥
 तस्माच्छ्राद्धानि देयानि योगिभ्यो यत्नतः सदा । पितृणां हि बलं योगो योगात्सोमः प्रवर्तते
 सहस्रशस्तु विमान्वै भोजयेद्यावदागतान् । एकंस्तु योगवित्प्रीतः सर्वानर्हति तच्छृणु ॥ ६७
 कल्पितानां सहस्रेण स्नातकानां शतेन च । योगाचार्येण यद्भुक्तं त्रायते महतो भयाद् ॥ ६८
 गृहस्थानां सहस्रेण वानप्रस्थशतेन च । ब्रह्मचारिसहस्रेण योगी ह्येको विशिष्यते ॥ ६९
 नास्तिको वा विकर्मा वा संकीर्णस्तस्करोऽपि वा । नान्यत्र कारणं दानं योगेष्वाह प्रजापतिः
 पितरस्तस्य तुष्यन्ति सुवृष्टेनेव कर्षकाः । पुत्रो वाऽप्यथ वा पौत्रो ध्यानिनं भोजयिष्यति ॥ ७१
 अलाभे ध्यानिभिर्भूणां भोजयेद्ब्रह्मचारिणौ । तदलाभेऽप्युदासीनं गृहस्थमपि भोजयेत् ॥ ७२
 यस्तिष्ठेदेकपादेन वायुभक्षः शतं समाः । ध्यानयोगी परस्तस्मादिति ब्रह्मानुशासनम् ॥ ७३
 सिद्धा हि विप्ररूपेण चरन्ति पृथिवीमिमाम् । तस्मादतिथिमार्यान्तमभिगच्छेत्कृताञ्जलिः ॥ ७४
 पूजयेच्चार्घ्यर्पाद्येन वेश्मना भोजनेन च । उर्वी सागरपर्यन्तां देवा योगेश्वराः सदा ॥
 नानारूपैश्चरन्त्येते प्रजा धर्मेण पालयन् ॥ ७५
 तस्माद्दद्याच्च वै दानं विप्रायातिथये नरः । प्रदानानि प्रवक्ष्यामि फलं चैषां तथैव च ॥ ७६
 अश्वमेधसहस्रेण राजसूयशतेन च । पुण्डरीकसहस्रेण योगिष्वावसथो वरम् ॥ ७७
 आद्य एष गणः प्रोक्तः पितृणाममितौजसाम् । भावयन्सप्त कालान्वै स्थित एष गणः सदा ॥ ७८
 अत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि सर्वान्पितृगणान्पुनः । संततिं संस्थितिं चैव भावनां च यथाक्रमम् ॥ ७९
 इति श्रीमहापुराणे वायुः ७१ तपादे श्राद्धप्रक्रियारम्भो नामैकमसतितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६६७६

अथ द्विसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

सूत उवाच—

मेधावतां श्रेष्ठाः स्वैर्गो पितृगणाः स्मृताः । चत्वारो मूर्तिमन्तश्च त्रयस्तेषाममूर्तयः ॥
 लोकविसर्गं तु कीर्तयिष्ये निबोधत ॥

१ ख. पितृन्यस्मा । ग घ. ह. पितृन्यस्मा । २ क. भिर्ये च कु. । ३ ख. घ. श्राद्धैः । ४ ख. कस्तान्म-
 प्रविं । ग. घ. ह. कस्तान्यो । ५ कर्तुकाः । ६ ख. घ. रिणाम् । त । ७ ख. ग. घ. ह. भे सुदा । ८ ख. यान्तं
 पूजयेत् कृ. । ९ क. पात्रेण वै । १० ख. गिना श्राद्धभोजिनाम् । आ. ११ क ग. गगस्तदा । १२ ग. घ. ह. सर्गं ।
 १३ ग. घ. ह. लोमान्विनं ।

- या वै दुहितरस्तेषां दौहित्राश्चैव ये स्मृताः । धर्ममूर्तिधरास्तेषां ये त्रयः परमा गणाः ॥ २
नामानि लोकसर्ग च तेषां रक्षये समासतः । लोका विरजसो नाम्ना यत्र तिष्ठन्ति भास्वराः ॥
अमूर्तयः पितृगणाः पुत्रास्ते वै प्रजापते । विरजस्य द्विजाः श्रेष्ठा वैराजा इति विश्रुताः ॥
एष वै प्रथमः कल्पो वैराजानां प्रकीर्तितः ॥ ४
तेषां तु मानसी कन्या मेना नाम महागिरेः । पत्नी हिमवतः शुभ्रा यस्यां मैनाक उच्यते ॥ ५
जातः सर्वौषधिधरः सर्वरत्नाकरात्मवान् । पर्वतः प्रवरः पुण्यः कौश्वस्तस्याऽऽत्मजोऽभवत् ॥ ६
तिस्रः कन्यास्तु मेनाया जनयामास शैलराट् । अपर्णामेकपर्णा च तृतीयामेकपाटलाम् ॥ ७
आश्रिते द्वे ह्यपर्णा तु अनिकेता तपोऽचरत् । न्यग्रोधमेकपर्णा तु पाटलामेकपाटला ॥
शतं वर्षसहस्राणि दुश्चर देवदानवैः ॥ ८
आहारमेकपर्णेन एकपर्णा समाचरत् । पाटलेनैव चैकेन विद्व्यादेकपाटला ॥ ९
पूर्णे पूर्णे सहस्रे द्वे आहार वै प्रचरतुः । एका तत्र निराहारा ता माता प्रत्यभापत ॥ १०
निषेधयन्ती ह्युमेति माता स्नेहेन दुःखिता । सा तथोक्ता तथा देवी माता दुश्चरचारिणी ॥ ११
उमेति सा महाभागा त्रिषु लोकेषु विश्रुता । तथेति नाम्ना तेनासौ निरुक्ता कर्मणा शुभा ॥ १२
एतत्तु त्रिकुमारीक जगत्स्थास्यति शाश्वतम् । एतासां तपसा दत्त यावद्भूमिर्धरिष्यति ॥ १३
तपःशरिरास्ताः सर्वास्तिस्त्रो योगवलान्विताः । देव्यस्ताः सुमहाभागाः सर्वाश्च स्थिरयौवनाः ॥
सर्वाश्च ब्रह्मवादिन्यः सर्वाश्चैवोर्वरेतसः । उमा तासां वरिष्ठा च श्रेष्ठा च चरवर्णिनी ॥ १५
महायोगवलोपेता महादेवमुपस्थिता । दन्तकाण्डोशनास्तस्याः पुत्रो वै भृगुनन्दनः ॥ १६
असितस्यैकपर्णा तु पत्नी साध्वी दृढप्रता । दत्ता हिमवता तस्मै योगाचार्याय धीमते ॥
देवलं सुपुत्रे सा तु ब्रह्मिष्ठ मानसं सुतम् ॥ १७
यां चैतासा कुमारीणां तृतीया त्वेकपाटला । पुत्रं शतशिलाकस्य जैगीषव्यमुपस्थिता ॥ १८
तस्यापि शङ्खलिखितौ स्मृतौ पुत्रावयोनिजौ । इत्येतां वै महाभागा कन्या हिमवतः शुभाः ॥
रुद्राणी सा तु प्रवरां स्वगुणैरतिरिच्यते । अन्योन्यप्रीतिरनयोरुमाशंकरयोरथ ॥ २०
श्लेष संसक्तयोर्ज्ञात्वा शङ्कितः किल वृत्रहा । ताभ्यां मैथुनसक्ताभ्यामपत्योद्भवभीरुणा ॥
तयोः सकाशमिन्द्रेण प्रेषितो हव्यवाहनः ॥ २१
अनयो रतिवित्र च त्वमाचर हुताशन । सर्वत्र गत एव त्वं न दोषो विद्यते तदा ॥ २२
इत्येवमुक्ते तु तथा वह्निना च तथा कृतम् । उमादह समुत्सृज्य शुक्र भूमौ विसर्जितम् ॥ २३
ततो रुपितया देव्या शप्नोऽग्निः शाशपायन । इदं चोक्तवती वह्निं रोपगद्गद्या गिरा ॥ २४
यस्मान्प्रव्यवितृप्ताया रतिवित्र हुताशन । कृतवानस्य कर्तव्यं तस्माच्चमसि दुर्मतिः ॥ २५
यदेव विभृत गर्भं रौद्रं शुक्रं महार्पभम् । गर्भं त्वं धारयस्वैवमेपा ते दण्डधारणां ॥ २६

१ ग घ ङ पा यस्त्रय परमा गण । ना । २ ख घ ड लोक स । ३ ख ग घ ङ 'स्यानुजो' । ४ घ.
'ध्यावेर' । ५ क 'योचतयादे' । ६ ग घ ङ 'पगा तु' । ७ ख घ ङ या वै ता' । ८ ख 'ता ब्रह्मवादिन्य क' ।
९ ग घ ङ 'रा स्वगुणी' । १० क योर्धया । ११ घ 'योस्तया । श्रे' । १२ ख तय । १३ द प्रास्ते' । १४ क
'भो' । य' । १५ ख विष्ट । १६ ख 'क सदा प्र' । १७ ग घ ङ 'प्रभुम्' । १८ ख 'णा । शशाप रापाद्गुदाणी
ज व' ।

(श्राद्धकल्प)

स शापरोषाद्द्राण्या अन्तर्गर्भो हुताशनः । बहुन्वर्पणान्गर्भं धारयामास वै द्विजाः ॥	२७
स गङ्गामुपगम्याऽऽह श्रूयता सरिदुत्तमे । सुमहान्परिखेदो मे गर्भधारणकारणात् ॥	२८
मद्वितार्थमिमं गर्भमतो धारय निम्नगे । मत्पसादाच्च खेदो वै मन्दस्तव भविष्यति ॥	२९
तथेत्युक्त्वा तदा सा तु संप्रहृष्टा महानदी । तं गर्भं धारयामास दह्यमानेन तेजसा ॥	३०
साऽपि कृच्छ्रेण महतां खिद्यमाना महानदी । कालं प्रकृष्टं सुमहद्गर्भधारणतत्परा ॥	३१
तया परिगतं गर्भं कुक्षौ हिमवतः शुभे । शुभ शरवणं नाम चित्रं पुष्पितपादपम् ॥	
तत्र तं व्यसृजद्गर्भं दीप्पमानमिवानलम् ॥	३२
रुद्राग्निगङ्गातनयस्तत्र जातोऽरुणप्रभः । आदित्यशतसंकाशो महातेजाः प्रतापवान् ॥	३३
तस्मिञ्जाते महाभागे कुमारे जाह्नवीसुते । विमानयानैराकाशं पतत्रिभिरिन्द्राट्टतम् ॥	३४
देवदुन्दुभयो नेदुराकाशे मधुरस्वराः । मुमुचुः पुष्पवर्षं च खेचैराः सिद्धचारणाः ॥	३५
जगुर्गन्धर्वमुख्याश्च सर्वशस्तत्र तत्र ह । यक्षा विद्याधराः सिद्धाः किनराश्चैव सर्वशः ॥	३६
महानागसहस्राणि प्रवराश्च पतत्रिणः । उपतस्थुर्महाभागभागेयं शंकरात्मजम् ॥	
प्रभावेण हतास्तेन दैत्यदानवराक्षसाः ॥	३७
सह सर्वापिभार्याभिरादावेवाग्निसंभव । अभिपेकप्रयाताभिर्दृष्टो वर्ज्यं स्वरुन्धतीम् ॥	३८
ताभिः स वालार्कनिभो रौद्रः परिवृतः प्रभुः । स्निह्यमानाभिरत्यर्थं स्वकाभिरिव मातृभिः ॥	
युगपत्सर्वदेवीर्हि दिवृक्षुर्जाह्नवीसुतः । पण्मुखान्यसृजच्छ्रीमांस्तासां प्रीत्या महाद्युतिः ॥	४०
श्रीमान्कमलपत्राक्षस्तरुणादित्यसंनिभः । येन जातेन लोकानामाक्षेपस्तेजसा कृतः ॥	४१
तेन जातेन महता देवानामसहिष्णवः । स्कन्दिता दानवगणास्तस्मात्स्कन्दः प्रतापवान् ॥	४२
कृत्तिकाभिस्तु यस्मात्स वर्धितः स पुरातनः । कार्तिकेय इति ख्यातस्तस्मादसुरसूदनः ॥	४३
जृम्भतस्तस्य दैत्यारेर्ज्वालामालाकुलात्तदा । सुखाद्विनिर्गता तस्य स्वशक्तिरपराजिता ॥	४४
कीडार्थं चैव स्कन्दस्य विष्णुना प्रभविष्णुना । गरुडादाति सृष्टौ हि पक्षिणौ हि प्रभद्रकौ ॥	
मयूरः कुक्कुडश्चैव पताका चैव वायुना । यस्य दत्ता सरस्वत्या महावीणा महास्वना ॥	
अजः स्वयभुवा दत्तो मेपो दत्तश्च शंभुना ॥	४६
मायाविहरणे विष्णो गिरौ क्रौञ्चे निपातिते । तारके चासुरवरे समुद्रीर्णे निपातिते ॥	४७
सेन्द्रोपेन्द्रैर्महाभागैर्देवैरग्निसुतः प्रभुः । सेनापत्येन दैत्यारिरभिपिक्तः प्रतापवान् ॥	४८
देवसेनापतिस्त्वेव पठ्यते नरनायकः । देवारिस्कन्दनः स्कन्दः सर्वलोकेश्वरः प्रभुः ॥	४९
प्रमथैर्विविधैर्देवैस्तथा भूतगणैरपि । मातृभिर्मिथिवाभिश्च विनायकगणैस्तथा ॥ *	५०

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते सेना-युत्पत्ति-कथन नाम द्विसप्ततितमोऽध्याय ॥ ७२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६७२६

* नात्राध्यायपरिसमाप्ति क ख घ ङ पुस्तकेषु । परन्तु कथासंगत्याऽयमेव पाठः समीचीन इति प्रतिभाति ।

१ क ग ङ 'न चेतसा । २ ख ग घ ङ 'ता सेय' । ३ ग घ ङ 'त्वरम् । तं' । ४ ग घ ङ 'चित्रप' । ५ क ग घ ङ खचरा । ६ क 'ण तदा तेन । ७ ख 'यत् । दे' ।

अथ त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

[*बृहस्पतिरुवाच—

लोकाः सोमपदा नाम मारीचेर्यत्र वै सुताः । पितरो दिवि वर्तन्ते देवास्तान्भावयन्ति वै ॥ १
 अग्निष्वात्ता इति ख्याताः सर्व एवामितौजसः । एतेषा मानसी कन्या अच्छोदा नाम निम्नगा
 अच्छोदं नाम तद्विच्यं सरो यस्याः समुच्छ्रितम् । अद्रिकाप्सरसा युक्तं विमानैर्धिष्ठितं दिवि ॥
 अमूर्तिमतश्च पितृन्ददृशे सा तु विस्मिता । पीडिताऽनेन दुःखेन वभूव वरवर्णिनी ॥ ४
 सा दृष्ट्वा पितरं वद्रे वसूनामन्तरिक्षगम् । अमावसुरिति ख्यातमायोः पुत्रं यशस्विनम् ॥ ५
 सा तेन व्यभिचारेण मनसः कामचारिणी । पतिकामा तदा सा च योगभ्रष्टा पपात ह ॥] ६
 सा त्वपश्यद्विमानानि पतन्ती सा दिवश्च्युता । त्रसरेणुप्रमाणानि तेष्यपश्यच्च तान्पितॄन् ॥ ७
 सुसूक्ष्मानपरित्यक्तानग्नीनुमिष्विवाऽऽहितान् । त्रायध्वमित्युवाचाथ पतन्ती तानवाकिशराः ॥ ८
 तैरुक्ता सा तु मा भैपीरित्युक्ताऽधिष्ठिताऽभवत् । ततः प्रासादयत्सा वै पितृस्तान्दीनया गिरा
 ऊचुस्ते पितरः कन्यां भ्रष्टैश्वर्या व्यतिक्रमात् । भ्रष्टैश्वर्या स्वदोषेण पतसि त्वं शुचिस्मिते ॥
 यैः क्रियन्ते च कर्माणि शरीरैरिह दैवतैः । तैरेव तत्कर्मफलं प्राप्नुवन्तीह देवताः ॥ ११
 सद्यः फलन्ति कर्माणि देवत्वे प्रेत्य मानुषे । तस्मादमावसोऽ(सुं)त्वं(तिं) त्वं प्रेत्य प्राप्स्यसे फलम्
 इत्युक्तया वै पितरः पुनस्ते तु प्रसादिताः । ध्यान्वा प्रसादं संचक्रुस्तस्यास्ते त्वनुकम्पया ॥
 अवश्यंभाविनं दृष्ट्वा ह्यर्थमूचुस्ततः सुराः । सोमपाः पितरः कन्या राज्ञश्चैव ह्यमावसोः ॥ १४
 उत्पन्नस्य पृथिव्यां तु मानुपत्वे महात्मनः । कन्या भत्वा त्विमाल्लोकान्पुनः प्राप्स्यसि स्वानिति
 अष्टाविंशो भवित्री त्वं द्वापरे मत्स्ययोनिजा । अस्यैव राज्ञो दुहिता अद्रिकायां ह्यमावसोः ॥ १६
 पराशरस्य दायादमृषेस्त्वं जनयिष्यसि । स वेदमेकं विप्रपिथतुर्धा वै करिष्यति ॥ १७
 महाभिषस्य पुत्रौ द्वौ शंतनोः कीर्तिवर्धनौ । विचित्रवीर्यं धर्मज्ञं त्वमेवोत्पादयिष्यसि ॥ १८
 चित्राङ्गदं च राजानं तेजोवलगुणान्वितम् । एतानुत्पाद्य पुत्रास्त्वं पुनर्लोकानवाप्स्यसि ॥ १९
 व्यतिक्रमात्पितॄणां त्वं प्राप्स्यसे जन्म कुत्सितम् । तस्यैव राज्ञस्त्वं कन्या अद्रिकाया भविष्यसि
 कन्या भूत्वा ततश्च त्विमाल्लोकानवाप्स्यसि । एतमुक्ता तु दासेयी जाता सत्यवती तु सा ॥
 अद्रिकाया सुता मत्स्यां सुता जाता ह्यमावसोः । अद्रिकामत्स्यसंभूता गङ्गायामनुसगमे ॥ २२
 तस्य राज्ञो हि सा कन्या राज्ञो वीर्ये सदैव हि । विरजा नाम ते लोका दिवि रोचन्ति ते गणाः
 अग्निष्वात्ताः स्मृतास्तत्र पितरो भास्वरप्रभाः । तान्दानवगणा यक्षा रक्षोगन्धर्वकिन्नराः ॥ २४
 भूतसर्पपिशाचाश्च भावयन्ति फलार्थिनः । एते पुत्राः समाख्याताः पुलहस्य प्रजापतेः ॥ २५

* धनुर्विहान्तर्गतग्रन्थः फ ग घ ङ पुस्तकेषु नास्ति ।

१ क 'सच्युता' । २ स. ग घ ङ 'न् । स तु' । ३ म य 'रिखतोऽधि' । ४ ग घ. 'तः प्रसा ।
 ५ य स तपसि । ६ ग ग घ ङ 'वन्ति स्म दे' । ७ स. ग घ ङ 'कायाममा । ८ स 'ता रिधवास्त' ।
 ९ ङ. 'अ विरजो भा' ।

(श्राद्धकल्पः)

त्रय एते गणाः प्रोक्ता धर्ममूर्तिधराः शुभाः । एतेषां मानसी कन्या पीवरी नाम विश्रुता ॥२६
योगिनी योगपत्नी च योगमाता तथैव च । भविता द्वापरं प्राप्य अष्टाविंशं तदैवं तु ॥ २७
पराशरकुलोद्भूतः शुको नाम महातपाः । श्रीमान्योगी महायोगी योगस्तस्माद्विजोर्त्तमाः ॥२८
व्यासौदरण्यां संभूतो विधूम इव पावकः । स तस्यां पितृकन्यायां योगाचार्यान्परिश्रुतान् ॥२९
कृष्णं गौरं प्रभुं शंभुं तथा भूरिश्रुतं च वै । कन्यां कीर्तिमतीं चैव योगिनीं योगमातरम् ॥ ३०
ब्रह्मदत्तस्य जननी महिषी त्वणुहस्य तु । एतानुत्पाद्य धर्मात्मा पुत्रान्योगप्रवाप्य च ॥ ३१
महायोगतपाश्चैव अपरावर्तिनीं गतिम् । आदित्यकिरणोपेतं त्वपुनर्भविमास्थितः ॥ ३२
सर्वव्यापी विनिर्मुक्तो भविष्यति महापुनिः । अमूर्तिमन्तः पितरो धर्ममूर्तिधरास्तु ये ॥ ३३
त्रय एते गणास्तेषां चत्वारोऽन्ये निबोधत । यान्वक्ष्यामि द्विजश्रेष्ठा मूर्तिमन्तो महार्भवाः ॥ ३४
उत्पन्नास्ते स्वधायास्तु कन्या ह्यग्नेः कवेः सुताः । पितरो देवलोकेषु ज्योतिर्भासिषु भास्वराः ॥
सर्वकामसमृद्धेषु द्विजास्तान्भावयन्त्युत । एतेषां मानसी कन्या गौर्नाम दिवि विश्रुता ॥ ३६
र्दत्तसेना कुमारेण शुक्रस्य महिषी प्रिया । एकत्रिंशच्च विख्याता भृगूणां कीर्तिवर्धनाः ॥ ३७
मरीचिगर्भास्ते लोकाः समावृत्य दिवि श्रुताः । एते ह्यङ्गिरसः पुत्राः साध्वैः सह विवर्धिताः ॥
उपहृताः स्मृतास्ते तु पितरो भास्वरा दिवि । तान्क्षत्रियगणान्दृष्ट्वा भावयन्ति फलार्थिनः ॥३९
एतेषां मानसी कन्या यशोदा नाम विश्रुता । पत्नी सा विश्वमहतः क्षुपा वै विश्वशर्मणः ॥
राजर्षेर्जननी देवी खट्वाङ्गस्य महात्मनः । यस्य यज्ञे पुरा गीता गार्थो दिव्यैर्महर्षिभिः ॥ ४१
अग्नेर्जन्म तथा दृष्ट्वा शाण्डिल्यस्य महात्मनः । यजमानं दिलीपं ये पश्यन्ति सुसमाहिताः ॥४२
सत्यव्रतं महात्मानं ते स्वर्गजयिनोऽमराः । आज्यपा नाम पितरः कर्दपस्य प्रजापतेः ॥ ४३
समुत्पन्नस्य पुलहादुत्पन्नास्तस्य वै पुनः । लोकेष्वेतेषु वर्तन्ते कामगेषु विहंगमाः ॥ ४४
एतान्वैश्यगणाः श्राद्धे भावयन्ति फलार्थिनः । एतेषां मानसी कन्या विरजा नाम विश्रुता ॥
ययातेर्जननी साध्वी पत्नी सा नहुपस्य तु । सुकाला नाम पितरो वसिष्ठस्य प्रजापतेः ॥ ४६
हिरण्यगर्भस्य सुताः शूद्रास्तान्भावयन्त्युत । मानसा नाम ते लोका वहन्ते यत्र ते दिवि ॥ ४७
एतेषां मानसी कन्या नर्मदा सरितां वरा । सा भावयति भूतानि दक्षिणापथगामिनी ॥ ४८
जननी त्रसदस्योर्हि पुरुमुत्स्रपरिग्रहः । एतेषामभ्युपगर्भोन्मनुर्मन्वन्तरेश्वरः ॥ ४९
मन्वन्तरादौ श्राद्धानि प्रवर्तयति सर्वशः । पितृणामानुपूर्व्येण सर्वेषां द्विजसत्तमाः ॥ ५०
तस्मादिह स्वधर्मेण श्राद्धं देयं तु श्रद्धया । सर्वेषां राजतैः पार्त्रैरपि वा रजतान्वितैः ॥ ५१
दत्तं स्वर्गं पुरोधाय तथा भीणाति वे पितृन् । सोमस्याऽऽप्यायनं कृत्वा गर्भैर्वैश्वतस्य च ॥
उदगायनं चैश्रौ च अश्वमेधं तदानुयात् । पितृन्भीणानि च भक्त्या पितरः भीणयन्ति तम् ॥
पितरः पुष्टिकापस्य प्रजाकामस्य वा पुनः । पुष्टिं प्रजां च स्वर्गं च प्रयच्छन्ति न संशयः ॥
देवकार्यादापि सदा पितृकार्यं विशिष्यते । देवताभ्यः पितृणां हि पूर्वमाप्यायनं स्मृतम् ॥ ५५

१ स. 'दिवे एदे' । २ क. 'सं तु देवतम् । ५' । ३ ग. 'हायशा । श्री' । ४ क. 'समः । ज्या' ।
५ क. 'माशु' । ६ ग. घ. ङ. 'प्रमान् । ८' । ७ स. घ. ङ. 'छिष्टां' । ८ स. घ. द. 'स्य पुनाकुर्ण' । ९ 'जा
द्वयैर्भासयन्ति पत्नीभिः । ए' । १० ग. ग. 'विजोर्त्तमा' । ११ घ. 'दक्षिणः' । १२ क. ग. घ. ङ. 'जा गर्भैः' ।
१३ ग. 'शुभा' । १४ क. घ. ङ. 'मानसी' । १५ ग. ङ. 'भद्रे दे' । १६ घ. 'सर्वैर्गर्भैः' । १७ स. ङ. 'वामाध' ।

न हि योगगतिः सूक्ष्मा पितॄणामपि तृप्तयः । तपसा हि प्रसिद्धेन दृश्यन्ते मांसचक्षुषा ॥ ५८
 इत्येते पितरश्चैव लोका दुहितरश्च वै । दौहित्रा यजमानाश्च प्रोक्ता ये भावयन्ति तान् ॥ ५९
 चत्वारो मूर्तिमन्तश्च त्रयस्तेषाममूर्तयः । तेभ्यः श्राद्धानि सत्कृत्य देवाः कुर्वन्ति यत्नतः ॥ ६०
 भक्ताः प्राञ्जलयः सर्वे सेन्द्रास्तद्रतमानसाः । विश्वे च सिकताश्चैव पृश्निजाः शृङ्गिन(ण)स्तथा
 कृष्णाः श्वेतास्त्वजाश्चैव विधिवत्पूजयन्त्युत । प्रजास्ता वातरशना दिवाकीर्त्यास्तथैव च ॥ ६२
 लेखाश्च मरुतश्चैव ब्रह्माद्याश्च दिवोकसः । अत्रिभृग्वङ्गिराद्याश्च ऋषयः सर्व एव च ॥ ६३
 यक्षा नागाः सुपर्णाश्च किनरा राक्षसैः सह । पितॄस्त्वपूजयन्सर्वे नित्यमेव फलार्थिनः ॥ ६४
 एवमेते महात्मानः श्राद्धे सत्कृत्य पूजिताः । सर्वान्कामान्प्रयच्छन्ति शतशोऽथ सहस्रशः ॥
 हित्वा त्रैलोक्यसंसारं जरामृत्युभयं तथा । मोक्षं योगमथैश्वर्यं प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ६६
 मोक्षोपायमथैश्वर्यं सूक्ष्मदेहाश्च देवताः । कृत्स्नं वैराग्यमानन्त्यं प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ६७
 ऐश्वर्यं विहितं योगमथैश्वर्यं वित्तमुत्तमम् । योगैश्वर्यादृते मोक्षः कथं चिन्नोपपद्यते ॥ ६८
 अपक्षस्यैव गमनं गगने पक्षिणो यथा । वरिष्ठः सर्वधर्माणां मोक्षधर्मः सनातनः ॥ ६९
 विमानानां सहस्राणि युक्तान्यप्सरसां गणैः । सर्वकामप्रसिद्धानि प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ७०
 प्रज्ञा पुष्टिः स्मृतिर्मथा राज्यमारोग्यमेव च । पितॄणां हि प्रसादेन प्राप्यते सुमहात्मनाम् ॥ ७१
 मुक्तावैदूर्यवासांसि वाजिनागायुतानि च । कोटिशश्चापि रत्नानि प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ७२
 हंसवर्हिणयुक्तानि मुक्तावैदूर्यवन्ति च । किङ्किणीजालनद्धानि सदापुष्पफलानि च ॥
 मीत्या नित्यं प्रयच्छन्ति भैरव्याणां पितामहाः ॥ ७३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपादे श्राद्धकल्पो नाम त्रिंशत्तितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६७९९

अथ चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

बृहस्पतिरुवाच—

सौवर्णं राजतं ताम्रं पितॄणां पात्रमुच्यते । रजतं रजताक्तं वा पितॄणां पात्रमुच्यते ॥ १
 रजतस्य कर्था वाऽपि दर्शनं दानमेव च । अनन्तमक्षयं स्वर्ग्यं पितॄणां दानमुच्यते ॥
 पितृनेतेन दानेन सत्पुत्रास्तारयन्त्युत ॥ २
 राजते हि स्वधा दुग्धा पात्रेऽस्मिन्पितृभिः पुरा । स्वधादायार्थभिस्तात तस्मिन्दत्ते तदक्षयम्
 कृष्णाजिनस्य सान्निध्यं दर्शनं दानमेव वा । रक्षोघ्नं ब्रह्मवर्चस्यं पितॄस्तत्तद्वितारयेत् ॥ ४
 काश्चनं राजतं ताम्रं दौहित्रं कुतपास्तिलाः । वस्त्रं च पावनीयानि त्रिदण्डी योग एव च ॥ ५
 श्राद्धकर्मण्ययं श्रेष्ठो विधिर्वाह्यः सनातनः । आयुः कीर्तिः प्रजाश्चैव प्रज्ञासंततिवर्धनः ॥ ६

१ ख. 'तृणां न पितृक्षयः' । त° । घ. 'तृणां च पितृक्षयः' । त° । २ ख. ग. द. 'तृप्तेऽपू' । ३ ख. 'देहे च ते स्थिताः' । कृ° । ग. द. 'देहे च दे' । ४ क. 'मोक्षो ध' । ५ क. ख. 'त्मना । मु' । ६ ख. द. 'वैदूर्य' । ७ द. 'मानुषाणां' । ८ क. घ. 'था चापि' । ९ ग. घ. द. 'त्रेऽस्मिन्' । १० घ. 'सद्वित' । ११ क. 'दण्डो घो' ।

(श्राद्धकल्पः)

- दिशि दक्षिणपूर्वस्यां विदिवस्थानं विशेषतः । सर्वतोऽरत्निमात्रं तु चतुरस्रं सुसाहितम् ॥ ७
- वक्ष्यामि विधिवत्स्थानं पितॄणामनुशासनात् । धन्यमारोग्यमायुष्यं बलवर्णविवर्धनम् ॥ ८
- तत्र गर्तास्त्रयः कार्यास्त्रयो दण्डाश्च खादिराः । रत्निमात्रास्तु ते कार्या रजतेन विभूषिताः ॥
- ते वितस्त्यायताः कार्याः सर्वतश्चतुरङ्गुलाः ॥ ९
- प्राग्दक्षिणमुखान्भूमौ स्थितानसुपिरांस्तथा । अद्भिः पवित्रपूताभिः पुत्रयेत्सततं शुचिः ॥ १०
- पायसां ह्यजगव्येन शोधनं चार्धिरेव तु । तर्पणात्सततं ह्येवं तृप्तिर्भवति शाश्वती ॥ ११
- इह चामुत्र च श्रीमान्सर्वकर्मसमन्वितः । एवं त्रिपवणस्नातो योऽर्चयेत् पितॄन्सदा ॥
- मन्त्रेण विधिवत्सम्पन्नमश्वमेधफलं लभेत् ॥ १२
- तत्स्थापयेदमावास्यां(?)गते भूचतुरङ्गुले । त्रिःसप्तसंज्ञास्ते यज्ञास्त्रैलोक्यं धार्यते तु वै ॥ १३
- तस्य पुष्टिरथैश्वर्यमायुः संततिरेव च । विचित्रा भजते लक्ष्मीमोक्षं च लभते क्रमात् ॥ १४
- पाप्मापहं पावनीयमश्वमेधफलं तथा । अश्वमेधफलं ह्येतद्विजैः सत्कृत्य पूजितम् ॥
- मन्त्रं वक्ष्याम्यहं तस्मादमृतं ब्रह्मनिर्मितम् ॥ १५
- देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च । नमः स्वधायै स्वाहायै नित्यमेव भवन्त्युत ॥ १६
- आद्यावसाने श्राद्धस्य त्रिरावर्ते जपेत्सदा । पिण्डनिर्वपणे चैव जपेदेतत्समाहितः ॥
- पितरः क्षिप्रमायान्ति राक्षसाः मद्रवन्ति च ॥ १७
- पितॄंस्तत्रिषु लोकेषु मन्त्रोऽयं तास्यत्युत । पठ्यमानः सदा श्राद्धे नियतं ब्रह्मवादिभिः ॥ १८
- राज्यकामो जपेदेनं सदा मन्त्रमतन्द्रितः । वीर्यशौचार्थसत्त्वं च श्रीरायुर्वलवर्धनम् ॥ १९
- प्रीयन्ते पितरो येन जप्येन नियमेन च । सप्तार्चिषं प्रवक्ष्यामि सर्वकामपदं शुभम् ॥ २०
- अमूर्तानां समूर्तानां पितॄणां दीप्ततेजसाम् । नमस्यामि सदा तेभ्यो ध्यानिभ्यो योगचक्षुषः ॥
- इन्द्रादीनां जनयितारो भृगुमारीचयोस्तथा । सप्तर्षीणां पितॄणां च तान्नमस्यामि कामदान् ॥ २२
- मन्वादीनां सुरेशानां सूर्याचन्द्रमसोस्तथा । तान्नमस्कृत्य सर्वान्वै पितॄन्कुशलदायकान् ॥ २३
- नक्षत्राणां चरादीनां पितॄनथ पितामहान् । द्यावापृथिव्योश्च तथा नमस्यामि कृताञ्जलिः ॥ २४
- देवर्षीणां जनयितृश्च सर्वलोकनमस्कृतान् । अभयस्य सदा दैतृन्मस्येऽहं कृताञ्जलिः ॥ २५
- प्रजापतेः कश्यपाय सोमायं वरुणाय च । योगयोगेश्वरेभ्यश्च नमस्यामि कृताञ्जलिः ॥ २६
- पितृगणेभ्यः सप्तभ्यो नमो लोकेषु सप्तसु । स्वयंभुवे नमश्चैव ब्रह्मणे योगचक्षुषे ॥ २७
- एतदुक्तं सप्तैवपित्रहार्षिगणपूजितम् । पवित्रं परमं ह्येतच्छ्रीमद्रक्षोविनाशनम् ॥ २८
- अनेन विधिना युक्तस्त्रीन्वरांल्लभते नरः । अन्नमायुः सुतांश्चैव ददते पितरो भुवि ॥ २९
- भक्त्या परमया युक्तः श्रद्धधानो जितेन्द्रियः । सप्तार्चिषं जपेद्यस्तु नित्यमेव समाहितः ॥
- सप्तर्षीपसमुद्रार्थां पृथिव्यामेकराहभवेत् ॥ ३०

१ घ. स्थानानि विशेषतः । स. १. २ ख. ड. नं निवेशयेत् । स. १. ३ क. घ. 'जा ह्यज' । ४ ग. ड. वाऽभि-
रेव च । त. ५ क. ग. ड. देवतेभ्यः । ६ ख. ग. मः स्वाहायै स्वधायै नि । ७ ख. घ. ड. 'यतैर्वज्र' । ८ ख. ग.
'शौर्यार्थ' । ९ घ. 'योगिच' । १० घ. ड. 'क्षुपाम् । इ. ११ ख ग. घ. ड. जनेता । १२ ख. घ. ड. 'तृणस्वर्णवेषु
च । न. १. १३ ख. ग. ड. 'णां चवाश्वान्योः पि' । घ. 'णां च वेद्यज्ञो पि' । १४ घ. 'दातुर्नम' । १५ ख. ग. घ. ड.
'सप्तार्चिर्ब्रह्म' । १६ ख. ग. ददतः ।

यत्किञ्चित्पच्यते गेहे भक्ष्यं वा भोज्यमेव च । अनिवेद्य न भोक्तव्यं तस्मिन्नायतने सदा ॥३१॥
क्रमशः कीर्तयिष्यामि वलिपात्राण्यतः परम् । येषु यच्च फलं प्रोक्तं तन्मे निगदतः शृणु ॥ ३२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पो नाम चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—५९९०

अथ पञ्चसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

बृहस्पतिरुवाच—

- पालाशं ब्रह्मवर्चस्यमश्वत्थे राज्यभार्वना । सर्वभूताधिपत्यं च प्लक्षे नित्यमुदाहृतम् ॥ १
(*पुष्टिकामं च न्यग्रोधं बुद्धिं प्रज्ञां धृतिं स्मृतिम् । रक्षोघ्नं च यशस्यं च काश्यप्यं पात्रमुच्यते ॥२
सौभाग्यमुत्तमं लोके मैथुके समुदाहृतम् ।) फल्गुपात्रे च कुर्वाणः सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ३
परा ह्युतिरथो कर्तुः प्राकाश्यं च विशेषतः । विंशे लक्ष्मीस्तथा मेधा नित्यमायुष्यमेव च ॥ ४
क्षेत्रारामतडागेषु सर्वसस्येषु चैव हि । वर्षेदजस्रं पर्जन्यो वेणुपात्रेषु कुर्वतः ॥ ५
एतेष्वेव सुपात्रेषु ये चैवाऽऽग्रयणं ददुः । सकृदप्यत्र यज्ञानां सर्वेषां फलमुच्यते ॥ ६
पितृभ्यो यस्तु माल्यानि सुगन्धीनि च सर्वशः । सदा दद्याच्छ्रिया युक्तः स विभाति दिवाकरः
गुग्गुलादींस्तथा धूपान्पितृभ्यो यः प्रयच्छति । सयुक्तान्मधुसर्पिभ्यां सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥
धूपं गन्धगुणोपेतं कान्तं पितृपरायणम् । लभते स्त्रीष्वपत्यानि इह चामुत्र चोभयोः ॥
दद्यादेव पितृभ्यस्तु नित्यमेव ह्यतन्द्रितः ॥ ९
दीपं पितृभ्यः प्रयतः सदा यस्तु प्रयच्छति । स लोकेऽप्रतिभं चक्षुः सदा च लभते शुभम् ॥१०
तेजसा यशसा चैव कान्त्या चैव बलेन च । भुवि प्रकाशो भवति भ्राजते च त्रिविष्टपे ॥
अप्सररोभिः परिवृतो विमानाग्रे स मोदते ॥ ११
गंधान्पुष्पाणि धूपांश्च दद्यादाज्वाहुतींश्च वै । फलमूलनमस्कारैः पितृणां प्रयतः शुचिः ॥
पूर्वं कृत्वा द्विजान्पश्चात्पूजयेदन्नसंपदा ॥ १२
श्राद्धकाले तु सततं वायुभृताः पितामहाः । आविशन्ति द्विजान्दृष्ट्वा तस्मादेतद्ब्रवीमि ते ॥ १३
वस्त्रैरन्नैः प्रदानैस्तैर्भक्ष्यपेयैस्तथैव च । गोभिरश्वैस्तथा ग्रामैः पूजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥ १४
भवन्ति पितरः प्रीताः पूजितेषु द्विजातिषु । तस्मादन्नेन विधिवत्पूजयेद्विजसत्तमान् ॥ १५
सव्योत्तराभ्यां पाणिभ्यां कुर्यादुल्लेखनं द्विजः । प्रोक्षणं च तथा कुर्याच्छ्राद्धकर्मण्यतन्द्रितः ॥ १६
दर्भान्पिण्डास्तथा भक्ष्यान्पुष्पाणि त्रिविधानि च । गन्धदानमलंकारमेकैकं निर्वपेद्बुधः ॥ १७
पोषयित्वा जनं सम्यग्भैश्वः स्यादुत्तरो द्विजः । अभ्यङ्गदर्भपिञ्जलैस्त्रिभिः कुर्याद्यथाविधि ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ह पुस्तके नास्ति ।

(आद्रकल्पः)

अप्सव्यं पितृभ्यश्च दद्याद्दन्नमनुत्तमम् । तानुच्चार्याथ सर्वेषां वृक्षार्थं सूत्रमेव च ॥ १९
 खण्डनं पेपैणं चैव तथैवोल्लेखनं तथा । सकृदेव हि देवानां पितृणां त्रिभिरुच्यते ॥ २०
 एकं पवित्रं हस्तेन पितृन्सर्वान्सकृत्सकृत् । चैलमन्त्रेण पिण्डेभ्यो दत्त्वा दर्शनजं हितम् ॥ २१
 सदा सर्षिस्तिलैर्युक्तांस्त्रीन्पिण्डान्निर्वपेद्भुवि । जानुं कृत्वा तथा सव्यं भूमौ पितृपरायणः ॥ २२
 पितृन्पितामहांश्चैव तथैव प्रपितामहान् । आहूय च पितृन्माञ्चान्पितृतीर्थेन यत्नतः ॥
 पिण्डान्परिक्षिपेत्सम्यगपसव्यमतन्द्रितः ॥ २३
 अन्नेनाद्भिश्च पुष्पैश्च भक्ष्यैश्चैव पृथग्विधैः । पृथङ्जातामहानां तु केचिदिच्छन्ति मानवाः ॥ २४
 त्रीन्पिण्डानानुपूर्वेण साङ्गुष्ठान्पुष्टिवर्धनान् । जान्वन्तराभ्यां यत्नेन पिण्डान्दद्याद्यथाक्रमम् २५
 सव्योत्तराभ्यां पाणिभ्यां धर्मं मन्त्रे च पर्ययः । नमो वः पितरः शुष्मै सदा ह्येवमतन्द्रितः २६
 दक्षिणस्यां तु पाणिभ्यां प्रथमं पिण्डमुत्सृजेत् । नमो वः पितरः सौम्याः पठन्नित्यमतन्द्रितः २७
 सव्योत्तराभ्यां पाणिभ्यां धर्मं सर्वमतन्द्रितः । उल्लूखलस्य लेखायामुदपात्राच्च सेवनम् ॥ २८
 क्षौमसूत्रं नवं दद्याच्छ्लोणं कार्पासिकं तथा । पत्रेर्णं पितृसूत्रं च कौशेयं परिवर्जयेत् ॥ २९
 वर्जयेत्तदृशां यज्ञे यद्दप्यहतर्षस्त्रजाम् । न प्रीणन्ति तथैतानि दातुराप्यायतो भवेत् ॥ ३०
 श्रेष्ठमाहुस्त्रिककुदमज्जनं नित्यमेव च । कृष्णेभ्यश्च तिलेभ्यश्च यत्तैलं परिरक्षितम् ॥ ३१
 चन्दनागुरुणी चोभे तमालोशीरपन्नकम् । धूपं च गुग्गुलं श्रेष्ठं तुरुष्कं धूपमेव च ॥ ३२
 शुक्लाः सुमनसः श्रेष्ठास्तथा पद्मोत्पलानि च । गन्धवन्त्युपपन्नानि यानि चान्यानि कृत्स्नशः ॥
 जपासुमनसो भण्डीरूपकामकुरण्डकाः । पुष्पाणि वर्जनीयानि श्राद्धकर्मणि नित्यशः ॥ ३४
 यानि गन्धादपेतानि उग्रगन्धानि यानि च । वर्जनीयानि पुष्पाणि भूतिमन्विच्छता तदा ॥ ३५
 द्विजातपस्तथाऽन्विष्टा नियताः स्युरुदङ्घ्रुखाः । पूजयेद्यजमानस्तु विधिवद्दक्षिणामुखः ॥ ३६
 तेषामभिमुखो दद्याद्दर्भान्पिण्डांश्च यत्नतः । अनेन विधिना साक्षादर्चयेत्स्वान्पितामहान् ॥ ३७
 हरिता वै सपिञ्जूलयः पुष्पैस्त्रिगधाः समाहिताः । रत्निमात्रप्रदानेन पितृतीर्थेन संस्थिताः ॥ ३८
 उपमूले तथा नीलाः प्रैस्तरायकुलोद्यमाः । तथा श्यामाकनीवारा दुर्वाराः समुदाहृताः ॥ ३९
 पूर्वं कीर्तितवाञ्छ्रेष्ठो बभूवाथ प्रजापतिः । तस्य बाला निपतिता भूमौ चाऽऽकाशमार्गतः ॥ ४०
 तस्मान्मेध्याः सैदा काशाः श्राद्धकर्मणि पूजिताः । पिण्डनिर्वपणं तेषु कर्तव्यं भूतिपिच्छता ४१
 प्रजापुष्टिर्द्युतिः कीर्तिः प्रैज्ञाकान्तिसमन्विता । भवन्ति रुचिरा नित्यं विपाप्मानोऽथवर्जिताः ॥
 सकृदेवाऽऽस्तरेद्दर्भान्पिण्डार्थं दक्षिणामुखः । प्राग्दक्षिणाग्रनियतो विधिं चाप्यनुवक्ष्यति ॥ ४३
 न दीनो वाऽपि वा क्रुद्धो न चैवान्यमना नरः । एकाग्रमाधाय मनः श्राद्धं कुर्यात्सदा बुधः ॥
 निहन्मि सर्वे यदमेध्यवद्भवेद्धताश्च सर्वेऽसुरदानवा मया ॥
 रक्षांसि यक्षाश्च पिशाचसंघा हता मया यातुधानाश्च सर्वे ॥ ४५ ॥

१ ग. घ. ड. 'दन्नमनुत्त' । २ क. 'म्' । तमुच्चा' । ३ क. 'पोषणं' । ४ घ. 'वृक्षार्थं' । स्यात्पितृणां तृप्तिर्' ।
 ५ ख. घ. ट. 'शास्त्राणं' । ६ ख. ड. 'र्णं पदम्' । ७ ख. ग. ड. 'यद्यप्य' । ८ घ. 'वस्तुजम्' । न । ९ ख. तुश्चप्यायनं
 भ' । ग. घ. ड. 'तुश्चप्याय' । १० ख. घ. ड. 'तिलैस्तेलं यत्नात्सुप' । ११ क. 'उपगन्धीनि' । १२ ख. ग. घ. ट. 'व्यि-
 प्यन्पि' । १३ ख. 'पुशुक्लाः स' । १४ ख. प्रस्थारामकु' । ग. प्रस्थारामकु' । घ. प्रस्थारामकु' । ड. प्रस्थारामकु' ।
 १५ क. ख. समाहा' । १६ क. प्रजाहा' । १७ ख. घ. निविताः । भ' ।

*एतेन मन्त्रेण सुसंयतात्मा तां वै वेदीं सकृदुल्लिख्य धीरः ।

भूतिं शिवां हि ध्रुवामिच्छमानः क्षिपोद्विजातिर्दिशमुत्तरां गतः ॥ ४६ ॥

एवं पित्रे दृष्टमन्नं हि यस्य तस्यासुरा वर्जयन्तीह सर्वे ।

यस्मिन्देशे पठ्यते एष मन्त्रस्तं वै देशं राक्षसा वर्जयन्ति ॥ ४७ ॥

(+अन्नप्रकारान्नाशुचिः साधु वीक्षणचैवान्नं संस्पृशंश्चापि दद्यात् ।

पवित्रपाणिश्च भवेत्तथा हि सहस्रकृत्तस्य फलं समश्नुते ॥ ४८ ॥)

अनेन विधिना नित्यं श्राद्धं कुर्याद्विजः सदा । मनसा काङ्क्षितं यद्यत्तद्दद्युः पितामहाः ४९

पितरो हृष्टमनसो रक्षांसि विमनांसि च । भवन्त्येवं कृते श्राद्धे नित्यमेव प्रयत्नतः ॥ ५०

शूद्राः श्राद्धे क्षीरचाशु(?)बलवजास्तरवस्तथा । वारणाश्च लवाथैवै लववर्पाश्च नित्यशः ॥

एवमादीन्यथान्यानि तृणानि परिवर्जयेत् ॥ ५१

अञ्जनाभ्यञ्जनागन्धोर्मानुप्रलयनं(?)तथा । काशैः पुनर्भवैः कार्यं सर्वमेव फलं भवेत् ॥ ५२

काशाः पुनर्भवा ये च वैर्हणा उपवर्हणाः । अथ ते पितरो देवा देवाश्च पितरः पुनः ॥ ५३

पुष्पगन्धादिधूपानामेष मन्त्र उदाहृतः । भाहृत्य दक्षिणायां तु होमार्थे विप्रयत्नतः ॥ ५४

अस्वर्ग्यं लौकिकं वाऽपि जुहुयात्कर्मसिद्धये । अन्तराधाय समिधं तथा होमो विधीयते ॥

समाहितेन मनसा प्रयताग्निः प्रयत्नतः ॥ ५५

अग्नये कव्यर्वाहाय स्वधा अङ्गिरसे नमः । सोमाय वै पितृमते स्वधा अङ्गिरसे नमः ॥

यमाय चैवाङ्गिरसे स्वधा नम इति ब्रुवन् ॥ ५६

इत्येते वै होममन्त्रा मन्त्राणामनुपूर्वशः । दक्षिणातोऽग्नये नित्यं सोमायान्तरतस्तथा ॥ ५७

एतयोरन्तरं नित्यं जुहुयाद्वै विवस्वते । उपचारं स्वधाकारं तथैवोल्लेखनं च यत् ॥ ५८

होमजप्ये नमस्कारः प्रोक्षणं च विशेषतः । अञ्जनाभ्यञ्जने चैव पिण्डसंवननं तथा ॥ ५९

अश्वमेधफलेनैव तत्स्मृतं मन्त्रपूर्वकम् । क्रियाः सर्वा यथोद्दिष्टाः प्रयत्नेन समाचरेत् ॥ ६०

बहुहव्यत्वमेवाग्नौ सुसमिद्धे विशेषतः । विधूमे लेहिहाने च होतव्यं कर्मसिद्धये ॥ ६१

अप्रबुद्धे सधूमे च जुहुयाद्यो हुताशने । यजमानो भवेदन्धः सोऽपुत्र इति नः श्रुतम् ॥ ६२

अल्पेन्धनो वा रूक्षो वा विस्फुलिङ्गश्च सर्वशः । ज्वालाधूमोऽर्पसव्यश्च स तु बह्निर्न सिद्धये ॥ ६३

दुर्गन्धश्चैव नीलश्च कृष्णश्चैव विशेषतः । भूमिं विगाहते यत्र तत्र विद्यात्पराभवम् ॥ ६४

अर्चिष्मान्पिण्डितशिखः सर्पिष्काञ्चनसंभवः । स्निग्धः प्रदक्षिणश्चैव बह्निः स्यात्कार्यसिद्धये ॥

नरनारीगणेभ्यश्च पूजां प्राप्नोति शाश्वतीम् । अक्षयाः पूजितास्तेन भवन्ति पितरोऽव्ययाः ॥

स्थांल्युदुम्बरपात्राणि फलानि समिधस्तथा । श्राद्धे चातिपवित्राणि मेध्यानीति विशेषतः ॥ ६७

पवित्रं वा द्विजश्रेष्ठ शुद्धये जन्मकर्मसु । पात्रेषु फलमुद्दिष्टं यन्मया श्राद्धकर्मणि ॥ ६८

तदेव कृत्स्नं विशेष्यं समित्सु च यथाक्रमम् । कृत्वा समाहितं चित्तमग्नये वै करोम्यहम् ॥ ६९

* नास्त्यय श्लोकः क. पुस्तके । + धनुश्चिह्नातर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. पित्र्ये २ ख. ग. ङ. 'धा । वीर' । ३ घ. 'व बलव' । ४ ख. ग. ङ. लम्बावः । ५ ङ. 'न्धामनु' । ६ ख. 'मानुःप्रलेप' । ७ ख. ग. ङ. बर्हिण उपवर्हणः । अ' । ८ घ. 'क्षिण भागं हो' । ९ ख. घ. 'वाहनाय । १० क. 'पसेच्य' । ११ ख. ग. ङ. स्थाल्यौट' । १२ ख. ग. ङ. 'त्यानि च वि' ।

(श्राद्धकल्पः)

अनुज्ञातः कुरुष्वेति तथैव द्विजसत्तमैः । पत्नीमादाय पुत्रांश्च जुहुयाद्धव्यवाहनम् ॥	७०
समभ्रपुक्षन्प्रोधपुक्षाश्वत्थविकङ्कताः । उदुम्बरास्तथा विल्वचन्दना यज्ञियाश्च ते ॥	७१
सरलो देवदारुश्च शालश्च खदिरस्तथा । समिदर्थं प्रशस्ताः स्युरेते वृक्षा विशेषतः ॥	७२
ग्राम्याः कण्टकिनश्चैव यज्ञिया येन केन च । पूजिताः समिदर्थे तु पितृणां वचनं तथा ॥	७३
समिद्धिः कल्कलेयाभिर्जुहुयाद्यो हुताशनम् । फलं यत्कर्मणस्तस्य तन्मे निगदतः शृणु ॥	७४
आयसं सर्वकामीयमश्वमेधफलं हि तत् । श्लेष्मातको नक्तमालः कपित्थः शाल्मलिस्तथा ॥	७५
नीपो विभीतकश्चैव वल्लीभिश्च तथैव च । शकुनानां निवासश्च वर्जयेच्च महीरुहान् ॥	७६
अयज्ञियाः स्मृता ये च वृक्षांश्चैव तु वर्जयेत् ॥	७६
स्वधेति चैव मन्त्रान्ते पितृणां वचनं तथा । स्वाहेति चैव देवानां यज्ञकर्मण्युदाहृतम् ॥	७७

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पो नाम पञ्चसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६५५७

अथ यद्सप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

सूत उवाच—

देवाश्च पितरश्चैव तेभ्योऽन्ये पितरस्तथा । आथर्वणविधिर्ह्येष प्रत्युवाच बृहस्पतिः ॥	१
पूजयेच्च पितृन्पूर्वं देवांश्चापि विशेषतः । देवेभ्योऽपि पितृन्पूर्वमर्चयन्तीह यन्नतः ॥	२
दक्षस्य दुहिता ख्याता लोके विश्वेति नामतः । विधिना सा तु धर्मज्ञ दत्ता धर्माय धर्मतः ॥	३
तस्याः पुत्रा महात्मानो विश्वे देवा इति श्रुतिः ॥	३
प्रख्यातास्त्रिषु लोकेषु सर्वलोकनमस्कृताः । समस्तास्ते महात्मानश्चेरुग्रं महत्तपः ॥	४
हिमवच्छिखरे रम्ये देवगन्धर्वसेविते । सर्वाप्सरसोभिश्चरितं देवगन्धर्वसेवितम् ॥	५
शुद्धेन मनसा प्रीताः पितरस्तानथान्ब्रुवन् । वरं वृणीध्वं प्रीताः स्म कं कामं करवापहे ॥	६
एवमुक्ते तु पितृभिस्तदा त्रैलोक्यभावनः । प्रजानामधिपो ब्रह्मा विश्वानितीदमब्रवीत् ॥	७

ब्रह्मोवाच—

महातेजा महादेवस्तपसा तैस्तु तापितः । तपसा तेन सुभीतः कं कामं विदधामि वः ॥	८
एवमुक्तास्तदा विश्वे ब्रह्मणा लोककर्तृणा । उचुस्ते सहिताः सर्वे ब्रह्माणं लोकभाँविनम् ॥	९
श्राद्धेऽस्माकं भवेदंशो ह्येष नः काङ्क्षितो वरः । प्रत्युवाच ततो ब्रह्मा तान्त्रै त्रिदिवपूजितान् ॥	१०
भविष्यत्येवमेवेति काङ्क्षितो वो वरस्तु यः । पितृभिस्तु तथेत्युक्त्वा एवमेतन्न संशयः ॥	११
सहास्माभिस्तु वो भाव्यं यत्किञ्चिक्रियते त्विह । अस्माकं कल्पिते श्राद्धे युष्मानग्रासनं ह वै ॥	१२
भविष्यति मनुष्येषु सत्यमेतद्ब्रवीमि ते । माल्यैर्गन्धैस्तथाऽन्नेन युष्मानग्रेऽर्चयिष्यति ॥	१३
प्रदाता चेति युष्माकमस्माकं दास्यते ततः । विसर्जनमथास्माकं पूर्वं पश्चात्तु देवताः ॥	१४

१ ख. घ. ड. 'हने । स' । २ ग. घ. ड. 'या विश्वव । ३ ख. शाल्मलिः ख' । ४ ग. घ. 'ह्येवं प्र' । ५ ख. 'महा ६' । ६ घ. 'ख्याताः सर्वलो' । ७ घ. 'भावन' । ८ ख. घ. 'चिद्वियते । ९ ख. ग. घ. ड. 'तत्तु ब्रुमहे । मा' ।

- रक्षणं चैव श्राद्धस्य आतिथ्यं च विधिद्वयम् । भूतानां देवतानां च पितॄणां श्राद्धकर्मणि ॥
 एवं विधिकृतः(तं)सम्यक्सर्वमेतद्भविष्यति ॥ १५
- एवं दत्त्वा वरं तेषां ब्रह्मा पितृगणैः सह । भूतानुग्रहकृद्देवः संचचार यथासुखम् ॥ १६
- वेदे पञ्च महायज्ञा नराणां समुदाहृताः । एतान्पञ्च महायज्ञान्निर्वपेत्सततं नरः ॥ १७
- यत्र यास्यन्ति दातारः संस्थानं वै निबोधत । निर्भयं निरहंकारं निःशोकं निर्व्यथकृमम् ॥
 ब्रह्मस्थानमवाप्नोति सर्वकामपुरस्कृतम् ॥ १८
- शूद्रेणापि प्रकर्तव्याः पञ्चैते मन्त्रवर्जिताः । अतोऽन्यथा तु यो भुङ्क्ते स ऋणं नित्यमश्नुते ॥ १९
- ऋणं च भुङ्क्ते पापात्मा यः पचेदात्मकारणात् । तस्मान्निर्वर्तयेत्पञ्च महायज्ञान्सदा बुधः ॥ २०
- नैवेद्यं केचिदिच्छन्ति जीवत्यपि प्रयत्नतः । उदकपूर्वं वलिं कुर्यादुदकुम् तथैव च ॥ २१
- वलिं सुविदितं कुर्यादुच्चादुच्चतरं क्षिपेत् । परशृङ्गवां पूर्वं वलिं सूक्ष्मं समुत्क्षिपेत् ॥ २२
- न निवेद्यो भवेत्पिण्डः पितॄणां यस्तु जीवति । इष्टेनान्नेन भक्ष्यैश्च भोजयेत् यथाविधि ॥
 विधानं वेदाविहितमेतद्भक्ष्यामि यत्नतः ॥ २३
- देवदेवा महात्मानो ह्येतेऽपि पितरो ह्युत । इच्छन्ति केचिदाचार्याः पश्चात्पिण्डनिवेदनम् ॥ २४
- पूजनं चैव विप्राणां पूर्वमेव हि नित्यशः । तद्विधमार्थकुशलानित्युवाच बृहस्पतिः ॥ २५
- पूर्वं निवेदयेत्पिण्डं पश्चाद्विप्रांश्च भोजयेत् । योगात्मानो महात्मानः पितरो योगसंभवाः ॥
 सोममाप्याययन्त्येते पितरो योगमास्थिताः ॥ २६
- तस्माद्दद्याच्छुचिः पिण्डान्योगिभ्यस्तत्परायणः । पितॄणां हि भवेदेतत्साक्षादिव हुतं हविः २७
- ब्राह्मणानां सहस्रेभ्यो योगी चाग्रासने यदि । यजमानं च भोक्तृंश्च नौरिवाम्भसि तारयेत् ॥
 असतां प्रग्रहो यत्र सतां चैव विमार्जना । दण्डो देवकृतस्तत्र सद्यः पतति दारुणः ॥ २९
- हित्वाऽऽगमं सधर्माणं वालिशं यत्र भोजयेत् । आदिकर्म समुत्सृज्य दाता तत्र विनश्यति ॥ ३०
- पिण्डमग्नौ सदा दद्याद्भोगार्थी तु प्रयत्नतः । प्रजार्थी योपिते दद्यान्मध्यमं तत्र पूर्वकम् ॥ ३१
- उत्तमां द्युतिमन्विच्छन्गोषु नित्यं प्रयच्छति । प्रज्ञां पूजां यशः कीर्तिं गोषु नित्यं प्रयच्छति ॥
 प्रार्थयन्दीर्घमायुश्च वायसेभ्यः प्रयच्छति । सौकुमार्यमथान्विच्छन्कुक्कुटेभ्यः प्रयच्छति ॥ ३३
- एवमेतत्समुद्दिष्टं पिण्डनिर्वपणात्फलम् । आकाशं शनयेद्वाऽपि स्थितोऽप्सु दक्षिणामुखः ॥
 पितॄणां स्थानमाकाशं दक्षिणा चैव दिग्भवेत् ॥ ३४
- एकं विप्राः पुनः प्राहुः पिण्डोद्धरणमग्रतः । अनुज्ञाते तु तैर्विप्रैर्वानमुद्दि(द्धि)यताभिति(?) ३५
- पुष्पाणां च फलानां च भक्ष्याणामन्नतस्तथा । अग्रमुद्धृत्य सर्वेषां जुहुयाज्जातवेदासि ॥ ३६
- भक्ष्यमन्नं तथा पथ्यमनुत्तमफलानि च । हुत्वा चाग्नौ ततः पिण्डान्निर्वपेद्दक्षिणामुखः ॥ ३७
- (*वैवस्वताय सोमाय हुत्वा पिण्डं निवेद्य सः । उदकानपनं कृत्वा पश्चाद्विप्रांश्च भोजयेत् ॥
 आनुपूर्व्यात्तथा विमान्भक्ष्यैरन्नैश्च शक्तितः) ॥ ३८

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके न स्ति ।

१ ख. सलमे । २ ख. ग. 'ह । पूजानु' । ३ ख. ग. घ. 'पि च क' । ४ ख. ग. घ. द. वारं । ५ क. घ. 'णा सर्वमे' । ६ ख. घ. 'नता । द' । ७ क. घ. तथे । ग. घ. द. पत्तये । ८ क. स्थितौ सुद' । ९ ख. द. एके । १० ख. 'दोद्धार' । ११ ख. ग. घ. द. 'समुत्सृज्य फ' । १२ द. तोपयेत् । १३ द. 'रि. स्वस' ।

(श्राद्धकल्पः)

स्त्रिगर्भक्षयैः सुगन्धैश्च तर्पयेत् रसैस्तथा । एकाग्रः पर्युपासीत प्रयतः प्राञ्जलिःस्थितः ॥
तत्परः श्रद्धानश्च कामानामोति मानवः ॥

३९

अक्षुद्रत्वं कृतज्ञत्वं दाक्षिण्यं सत्कृतं च यत् । ततो यज्ञं च दानं च प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥४०

अतः परं विधिं सौम्यं भुक्तवत्सु द्विजातिषु । आनुपूर्व्येण विहितं तन्मे निगदतः शृणु ॥ ४१

प्रोक्ष्य भूमिमथोद्धृत्य पूर्वं पितृपरायणः । ततोऽत्र विकिरं कुर्याद्विधितृष्टेन कर्मणा ॥ ४२

स्वर्धा वाच्य ततो विप्रा विधिवद्भूरिदाक्षिणान् । अन्नशेषमनुज्ञाप्य सत्कृत्य द्विजसत्तमान् ॥

प्राञ्जलिः प्रयतश्चैव अनुगम्य विसर्जयेत् ॥ ४३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पो नाम पट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६९५१

अथ सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

बृहस्पतिरुवाच—

सकृदभ्यर्चिताः प्रीता भवन्ति पितरोऽव्ययाः । योगात्मानो महात्मानो विपाप्मानो महीजसः
मेत्य च स्वर्गलाभाय कामैश्वर्यं सुविस्तरम् । येषां चाप्यनुगृह्णन्ति मोक्षप्राप्तिक्रमेण तु ॥ २

तानि वक्ष्याम्यहं सौम्याः सरांसि सरितस्तथा । तीर्थानि चैव पुण्यानि देशाञ्छैलांस्तथाऽऽश्रमान्
पुण्यो यस्त्रिषु लोकेष्वमरकण्टकपर्वतः । पर्वतप्रवरः पुण्यः सिद्धचारणसेवितः ॥ ४

यत्र वर्षसहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च । तपः सुदुश्चरं तेपे भगवानङ्गिराः पुरा ॥ ५

यत्र मृत्योर्गतिर्नास्ति तथैवासुररक्षसाम् । न भयं चैव वाऽलक्ष्मीर्यावद्भूमिर्धारिष्यति ॥ ६

तेजसा यशसा चैव भ्राजते स नगोत्तमः । शृङ्गमालपवतो नित्यं वह्निः संवर्तको यथा ॥ ७

मृदवश्च सुगन्धाश्च हेमाभाः मिथदर्शनाः । शान्ताः कुशा इति रुधाताः पिवन्दक्षिणनर्मदाम् ॥

दृष्टवान्स्वर्गसोपानं भगवानङ्गिराः पुरा । अग्निहोत्रे महातेजाः प्रस्तरार्थेकुशोत्तमान् ॥ ९

तेषु दर्भेषु पिण्डान्योऽमरकण्टकपर्वते । दद्यात्सकृदपि प्राञ्जस्तस्य वक्ष्यामि यत्फलम् ॥ १०

तद्भवत्यक्षयं श्राद्धं पितॄणां प्रीतिवर्धनम् । अन्तर्धानं च गच्छन्ति क्षेत्रमासाद्य तत्सदा ॥ ११

तत्र ज्वालोरसः पुण्यो दृश्यतेऽद्यापि सर्वशः । सशल्यानां च सत्त्वानां विशल्यकरणी नदी ॥

प्राक्षिणा तु सावर्ता वापी सा पर्वतोत्तमे । कलिङ्गदेशपार्श्वार्धे पितॄणां प्रीतिवर्धनम् ॥ १३

सिद्धक्षेत्रमृषिभ्रेष्ठा यदुक्तं परमं भुवि । संमतो देवदैत्यानां श्लोकमप्युशना जगौ ॥ १४

धन्यास्ते पुरुषा लोके ये प्राप्यामरकण्टकम् । पितॄन्संतर्पयिष्यन्ति श्राद्धे पितृपरायणाः ॥ १५

अल्पेन तपसा सिद्धिं गमिष्यन्ति न संशयः । सकृदेवाचितास्तत्र स्वर्गममरकण्टके ॥ १६

महेन्द्रपर्वते रम्ये पुण्यं शक्रानिषेवितम् । तत्राऽऽरुह्य भवेत्प्रीतिः श्राद्धं चैव महत्फलम् ॥ १७

विल्वाधः शिखरे युक्ता दिव्यं चक्षुः प्रवर्तते । अदृश्यं चैव भूतानां देववच्चरते महीम् ॥ १८

१ क. विधिना त. २ ख. 'तोऽत्रवि' । ३ ख. ग. घ. ङ. विकरं । ४ ख. ग. 'राधे कु' । घ. 'रर्ध कु' ।

५ ख. 'लासुरः पु' ।

सप्तगोदावरे चैव गोकर्णे च तपोवने । अश्वमेधफलं तत्र स्नात्वा च लभते नरः ॥ १९
 धूतपापस्थलं प्राप्य पूतः स्नात्वा भवेन्नरः । रुद्रस्तत्र तपस्तेपे देवदेवो महेश्वरः ॥ २०
 गोकर्णे वर्णितं विप्रैर्नास्तिकानां निदर्शनम् । अब्राह्मणस्य सावित्री पठतः संप्रणश्यति ॥ २१
 देवर्षिभवने शृङ्गे सिद्धचारणसेविते । आरुह्य तं तु नियमात्ततो यान्ति त्रिविष्टपम् ॥ २२
 दिव्यैश्चन्दनवृक्षैश्च पादपैरुपशोभितम् । आपश्चन्दनसंपृक्ता वहन्ति सततं यतः ॥ २३
 नदी प्रवर्तते ताभ्यस्ताम्रपर्णीति नामतः । योपेव समेदाखेदा दक्षिणं याति सागरम् ॥ २४
 नद्यास्तस्यास्तु या आपो मूर्च्छमाना महोदधौ । शङ्खा भवन्ति मुक्ताश्च जायन्ते शङ्खमुक्तिकाः ॥ २५
 उदकानयनं कृत्वा शङ्खमौक्तिकसंयुतम् । आधिभिव्याधिभिश्चैव मुक्ता यान्त्यपरावतीम् ॥ २६
 चन्दनेभ्यः प्रयुक्तानां शङ्खानां मौक्तिकस्य च । पापकर्तृनपि पितृस्तारयन्ति यथाश्रुति ॥ २७
 *चन्द्रतीर्थे वरे पुण्ये पुण्यकृद्भिर्निषेविते । चन्द्रतीर्थे कुमार्यां तु कावेर्यां प्रभवेऽक्षये ॥
 श्रीपर्वतस्य तीर्थेषु वैकृते च तथा गिरौ ॥ २८
 एकस्था यत्र दृश्यन्ते वृक्षा ह्यौशिरपर्वते । पौलाशाः खादिरा विल्वा प्लुशाश्वत्यविकङ्कताः ॥
 एतद्धि मण्डलं सिद्धं यज्ञियं द्विजसत्तमाः । अस्मिन्मुक्त्वा जनोऽङ्गानि क्षिप्रं यात्यपरावतीम् ॥
 कर्माणि स्वप्रयुक्तानि सिध्यन्ति प्रभवात्यये । दुष्प्रसक्तानि पितृषुं प्रयुक्तानि भवन्त्युत ॥ ३१
 पितृणां दुहिता पुण्या नर्मदा सरितां वरा । तत्र श्राद्धानि दत्तानि अक्षयाणि भवन्त्युत ॥ ३२
 माठरस्य वने पुण्ये सिद्धचारणसेविते । अन्तर्धानं न गच्छन्ति सक्तास्तस्मिन्महागिरौ ॥ ३३
 विन्ध्ये चैव गिरौ पुण्ये धर्माधर्मनिदर्शनम् । पापधारां न पश्यन्ति धारां पश्यन्ति साधवः ॥ ३४
 तस्यां तुं दृश्यते पापं केषांचित्पापकर्मणाम् । स्पष्टा भवति सा धारा प्रायशः शुभकर्मणाम् ॥ ३५
 कोशलायां मतङ्गस्य वापी पापनिपूदनी । स्नातास्तस्यां दिवं यान्ति कामचारविहंगमाः ॥ ३६
 कुमारकोशलातीर्थे पर्वते पालपञ्जरे । पाण्डुकूले समुद्रान्ते पण्डारकवने तथा ॥ ३७
 विमले च विपापे च सत्कृत्य प्रभवेऽर्भयम् । श्रीवृक्षे गृध्रकूटे च जम्बूमार्गे च नित्यशः ॥ ३८
 असितस्यं गुरोः पुण्ये योगाचार्यस्य धीमतः । तत्रापि श्राद्धमानन्त्यमसितायां च नित्यशः ॥
 पुष्करेऽवक्षयं श्राद्धं तपश्चैव महाफलम् । महोदधौ प्रभासे च तस्मादेवं विनिर्दिशेत् ॥ ४०
 देविकायां वृषो नाम कूपः सिद्धनिषेवितः । समुत्पतन्ति तस्याऽऽपो गवां शब्देन नित्यशः ॥
 योगेश्वरैः सदा जुष्टैः सर्वपापत्रहिष्कृतैः । दद्याच्छ्राद्धं तु यस्तस्मिन्स्तस्य वक्ष्यामि यत्फलम् ॥
 अक्षयं सर्वकामीयं श्राद्धं प्रीणाति वै पितृन् । जातवेदः शिला तत्र साक्षादग्नेः सनातनी ॥ ४३
 यस्त्वग्निं प्रविशेत्तत्र नाकपृष्ठे स मोदते । अग्निः शान्तः पुनर्जातस्तस्मिन्दत्तं तदक्षयम् ॥ ४४
 दशाश्वमेधिके तीर्थे तीर्थे पञ्चाश्वमेधिके । यथांदिष्टं फलं तेषां क्रतूनां नात्र संशयः ॥ ४५
 रुयातं हयशिरो नाम तीर्थं सद्यो वरप्रदम् । श्राद्धं तत्र तदाऽक्षय्यं दत्त्वा स्वर्गं च मोदते ॥ ४६

* इदमर्थे नास्ति क. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ क. आपः स्वादनस । २ क. 'महाखे' । ३ ख. घ. ङ. खशुक्ति । ४ ख. ग. घ. 'क्षयम् । श्री' ५ ख. ग. ङ. पलाशाः । ६ ख. घ. ङ. सिद्धाय । ७ ख. ग. घ. ङ. 'पु सुप्रयुक्ता भ' । ८ ख. ग. घ. ङ. पुण्याधर्माधर्मनिदर्शनीम् । धारा पापा न । ९ ख. 'यः । तेषा न ह' । १० क. न । ११ ग. 'रुशिला' । १२ ख. न्ते पिण्डा' । १३ क. 'भये धी । १४ ग. ङ. 'स्य गिरौ पु' । १५ ग. घ. ङ. जुष्ट स' । १६ ग. घ. ङ. 'कृतम् । द' ।

(आद्रकल्पः) .

श्राद्धं कुम्भे विमुञ्चन्ति ज्ञेयं पापनिषूदनम् । श्राद्धं तत्राक्षयं प्राक्तं जप्यहोमतपांसि च ॥ ४७
 अजतुङ्गे शुभे तीर्थे तर्पयेत्सततं पितॄन् । दृश्यते पर्वसु छाया यत्र नित्यं दिवौकसाम् ॥
 पृथिव्यामक्षयं दत्तं नीरुजा यत्र पाण्डवाः ॥ ४८
 योगेश्वरैः सदा जुष्टं सर्वपापवहिष्कृतैः । दद्याच्छ्राद्धं तु यस्तस्मिंस्तस्य वक्ष्यामि यत्फलम् ॥ ४९
 अर्चितास्तेन वै साक्षाद्भवन्ति पितरः सदा । अस्मिँल्लोके वशी यः स्यात्प्रेत्य स्वर्गे स मोदते ॥
 प्रायशः प्रवरः पुण्यः शिवो नाम हृदस्तथा । तत्र व्याससरः पुण्यं दिव्यं ब्रह्मसरस्तथा ॥ ५१
 उज्जन्तः पर्वतः पुण्यो यस्मिन्योगेश्वरालयः । तत्रैव चाऽऽश्रमः पुण्यो वसिष्ठस्य महात्मनः ॥ ५२
 ऋग्यजुःसामशिरसैः कापोतः पुष्पसाह्वयः । आख्यातः पञ्चमो वेदो सृष्ट्वा ह्येतेषु ब्रह्मणा ॥ ५३
 गत्वैतान्मुच्यते पापाद्भिजो वह्निः सनातनः । श्राद्धं चाऽऽनन्त्यमेतेषु जप्यहोमतपांसि च ॥ ५४
 पुण्डरीके महातीर्थे पुण्डरीकसमं फलम् । ब्रह्मतीर्थे महातीर्थे अश्वमेधफलं लभेत् ॥ ५५
 सिन्धुसागरसंभेदे तथा पञ्चनदेऽक्षयम् । कीरकात्मा ततः पुण्यो मण्डवायां च पर्वते ॥ ५६
 देयं सप्तनदे श्राद्धं मानसे च विशेषतः । महाकूटे च वन्दे च गिरौ त्रिककुंभे तथा ॥ ५७
 संध्यायां च महोर्वेद्यां दृश्यते महदद्भुतम् । अश्रद्धधानान्नाभ्येति साऽभ्येति च धृतव्रतान् ॥ ५८
 जातवेदःशिला तत्र साक्षाद्दग्धेः सनातनी । श्राद्धानि चाग्निकार्यं च तत्र कुर्यात्सदाऽक्षयम् ॥
 संश्रयित्वैकमेकेन सायाह्नं प्रति नित्यशः । *तस्मिन्देये सदा श्राद्धं पितॄणामक्षयार्थिना ॥ ६०
 कृतात्मा चाऽकृतात्मा वा यत्र विज्ञायते नरः । स्वर्ग्यमार्गप्रदं नाम तीर्थं सद्योवरप्रदम् ॥
 वैराण्युत्सृज्य तस्मिंस्तु दिवं सप्तर्षयो गताः ॥ ६१
 अद्यापि तानि दृश्यन्ते वैराण्येव गतानि तु । स्नात्वा स्वर्गमवाप्नोति तस्मिंस्तीर्थोत्तमे नरः ॥
 रूपातमायतनं तत्र नन्दिसिद्धनिषेवितम् । नैन्दीश्वरस्य या मूर्तिर्दुराचारैर्न दृश्यते ॥ ६३
 दृश्यन्ते काञ्चना घूषाः संचिप्ये(दृष्टं) भास्करोदये । कृत्वा प्रदक्षिणं तांस्तु गच्छन्त्यन्तर्हिता दिवम्
 सर्वतश्च कुरुक्षेत्रं सुतीर्थं च विशेषतः । पुण्यं सनत्कुमारस्य योगेशस्य महात्मनः ॥
 कीर्त्यते च तिलान्दत्त्वा पितॄणां वै सदाऽक्षयम् ॥ ६४
 ओजसे चाक्षयं श्राद्धं धर्मराजनिवेशने । श्राद्धं दत्तमर्षवस्यां विधिना च यथाक्रमम् ॥ ६५
 पुनः संनिहितानां वै कुरुक्षेत्रे विशेषतः । अर्चयेद्वा पितॄंस्तत्र सत्पुत्रस्त्ववृणो भवेत् ॥ ६६
 विनशने सरस्वत्यां पुत्रप्रश्रवणे तथा । व्यासतीर्थे सरस्वत्यां त्रिपुत्रे च विशेषतः ॥ ६७
 देयमोङ्कारपवने श्राद्धमक्षयमिच्छता । सर्वतश्चैव गङ्गायां मैनाके च नगोत्तमे ॥ ६८
 यमुनाप्रभवे चैव सर्वपापैः प्रमुच्यते । अत्युष्णाश्चातिशीताश्च आपस्तत्र निदर्शनम् ॥ ६९
 यमस्य भगिनी पुण्या मार्तण्डदुहिता तथा । तत्राक्षयं तदा श्राद्धं पितृभिः पूर्वकीर्तितम् ॥ ७०
 ब्रह्मतुङ्गहृदे स्नात्वा सद्यो भवति ब्राह्मणः । तस्मिन्दि श्राद्धमानन्त्यं जपहोमतपांसि च ॥ ७१

* एतदर्थस्थानेऽयं पाठः ख. पुस्तके- ' तस्मिन्देये तथा श्राद्धं पितॄणामक्षयार्थिनाम् ' इति ।

१ इ. ज पदो । २ ख. घ. इ. 'सः कपो' । ३ ख. घ. इ. 'व्यानपञ्चमावेदाः सृष्टा ह्ये' । ४ इ. 'कुमे त' ।
 ५ ग. इ. 'द्वन्द्यां' । ६ ख. ग. घ. इ. 'दग्धिः सनातनः । धा' । ७ ख. 'याहे प्र' । ८ ख. घ. इ. 'स्वर्गमा' । ९ ख. घ.
 इ. 'नन्देश्व' । १० ख. इ. 'संचिप्ये' । ११ क. 'न ते तु ग' । १२ ख. ग. इ. 'क्षयान् । ओ' । १३ घ. 'निषेवणे । धा' ।
 १४ ख. घ. इ. 'मावास्या' । १५ ख. ग. घ. इ. 'शोधं वि' । १६ क. 'ता वशाशेने वि' । १७ क. घ. 'प्रदा तु' ।

(श्राद्धकल्पः)

स्थाणुभूतश्चरंस्तत्र वसिष्ठो वै महातपाः । अद्यापि यत्र दृश्यन्ते पादपा मणिचर्चिताः ॥ ७२
 तुला तु दृश्यते यत्र धर्माधर्मप्रदर्शिनी । यया वै तुलितं विभैस्तीर्थानां फलमुत्तमम् ॥ ७३
 पितृणां दुहिता योगा गन्धकालीति विश्रुता । चतुर्थो ब्रह्मणश्चांशः पराशरकुलोद्भवः ॥ ७४
 व्यस्य त्वेकं चतुर्धा तु वेदं धीमान्महापुनिः । महायोगं महात्मानं यो व्यासं जनयिष्यति ॥ ७५
 अच्छोदकं नाम सरो यत्राच्छोदा समुच्छ्रिता । मत्स्ययोनौ पुनर्जाता नियोगाद्वारणेन तु ॥ ७६
 तस्या यत्राऽऽश्रमः पुण्यः पुण्यकृद्भिर्निषेवितः । सकृदत्तं तु वै श्राद्धमक्षयं समुदाहृतम् ॥
 तस्यां योगसमाधाने दत्तं युगपदुद्भवेत् ॥ ७७
 कुवेरतुङ्गे व्यामोचे व्यासतीर्थे तथैव च । पुण्यः स ब्राह्मणो दद्याच्छ्राद्धमानन्त्यमक्षयम् ॥ ७८
 सिद्धैस्तु सेविता नित्यं दृश्यते नाकृतात्मभिः । अनिर्वर्तनं तु नन्दायां वेद्यां प्रागुत्तरे(?)दिशि ॥
 सिद्धक्षेत्रं तु वै जुष्टं यत्प्राप्य न निर्वर्तते । महालये पदं न्यस्तं महादेवेन धीमता ॥ ८०
 देव्यालये तपस्तप्त्वा एकपादेन ईश्वरः । नीहारश्च युगं दिव्यमुमातुङ्गे स्थितं जलम् ॥ ८१
 उमातुङ्गे भृगोस्तुङ्गे ब्रह्मतुङ्गे महालये । कौद्रवत्यां च शाण्डिल्यां गुहायां वामनस्य च ॥ ८२
 गत्वा चैतानि पूतः स्याच्छ्राद्धमक्षयमेव च । जपो होमस्तथा ध्यानं यत्किञ्चित्सुकृतं भवेत् ८३
 ब्रह्मचर्यं यजन्ते वै गुरुभक्ताः शतं समाः । एवमादीनि सद्यस्तां स्नात्वा प्राप्नोति सत्फलम् ॥
 कुमारधारा तत्रैव दृष्टा पापप्रणाशनी । यानासनं च तत्रैव सद्यः स्याद्यत्प्रदृश्यते ॥ ८५
 शैलकीर्तिपुराभ्यासे कामानाम्नोति पुष्कलान् । अर्हर्ष्यः सर्वभूतानां देववचरते महीम् ॥ ८६
 काश्यपस्य महातीर्थं कालसर्पिरिति श्रुतम् । तत्र श्राद्धानि देयानि नित्यमक्षयमिच्छता ॥ ८७
 अक्षयं तु भवेच्छ्राद्धं शालग्रामसमन्ततः । दृष्ट्या न दृश्यते तत्र प्रत्यक्षमकृतात्मनाम् ॥ ८८
 प्रत्यादेशो ह्यशिष्टानां शिष्टानां च निवेशनम् । तत्र चैत्र हृदे पुण्ये दिव्यो वै नागराद्यतः ॥ ८९
 पिण्डं गृह्णाति हि सतां न गृह्णात्यसतां हि सः । अतिप्रदीप्तैर्भुजगैर्भोक्तुमन्नं न शक्यते(?) ॥ ९०
 प्रत्यक्षं दृश्यते धर्मस्तीर्थयोरनयोर्द्वयोः । देवदारुवने चापि चारयेस्तं निदर्शनम् ॥ ९१
 विधूतानि तु पापानि दृश्यन्ते सुकृतात्मनाम् । भागीरथ्यां प्रयागे च नित्यमक्षयमुच्यते ॥ ९२
 कालञ्जरे दशार्णायां नैमिषे कुरुजाङ्गले । वाराणस्यां नगर्यां तु देयं श्राद्धं तु यत्नतः ॥ ९३
 तस्यां योगेश्वरो नित्यं तत्तस्यां दत्तमक्षयम् । दत्तं चैतेषु पूतः स्याच्छ्राद्धमानन्त्यमेव च ॥ ९४
 जपो होमस्तथा ध्यानं यत्किञ्चित्सुकृतं भवेत् । लौहित्ये वैतरण्यां वै स्वर्णवेद्यां तथैव च ॥ ९५
 सकृदेव समुद्रान्ते दृश्यते पुण्यकर्मभिः । गङ्गायां धर्मपृष्ठे च सरसि ब्रह्मणस्तथा ॥ ९६
 गयायां गृध्रकूटे च श्राद्धं दत्तं महाफलम् । हिमं च ऋपतते तत्र समन्तात्पञ्चयोजनम् ॥ ९७
 भरतस्याऽऽश्रमे पुण्येऽरण्यं पुण्यतमं स्मृतम् । मत्तद्गस्य पदं तत्र दृश्यते मांसचक्षुषा ॥ ९८

* अत्राऽऽश्रमनेपदमार्थम् ।

१ रा. ग. घ. गाद्रन्ध' । २ ख. घ. लोद्धवः । व्य' । ३ ख. ग. घ. ड. 'मोघे व्या' । ४ ग. घ. ड. 'ननीश्व' ।
 ५ ग. घ. कारद्वत्यां सां । ६. कारद्वत्यां शां । ६ ख. घ. ड. 'ति यत्नत' । ७ ख. दृष्ट्या । ८ ग. शैलः की' ।
 ९ घ. 'कीर्तिः पु' । १० ख. 'दृश्यं त' । ११ घ. कश्यपस्य । १२ ग. ड. 'प्रामे सं' । १३ ग. घ. ड. 'पि धार' ।
 १४ घ. ड. 'त्यं तस्यां दत्तमयाक्ष' । १५ ख. घ. ड. 'त्वा चैतानि पू' । १६ क. च । तपो' । १७ क. ग. ड. गयायां ।
 १८ ख. घ. ड. 'प्ये रन्ध पु' ।

(श्राद्धकल्पः)

- रुंयापितं धर्मसर्वस्वं लोकस्यास्य निदर्शनम् । एवं पञ्चवनं पुण्यं पुण्यकृद्भिर्निषेवितम् ॥
यस्मिन्पाण्डुविशालेति तीर्थं सद्यो निदर्शनम् ॥ ९९
- तुलामानैस्तथा चापैः शास्त्रैश्च विविधैस्तथा । उन्मज्जन्ति तथा लभे ये वै पापकृतो जनाः ॥
तृतीयायां तथा पादे निःस्वरे पावमण्डले(?) । महाहृदे वै कौशिक्यां दत्तं श्राद्धं महाफलम् ॥
मुण्डपृष्ठे पदं न्यस्तं महादेवेन धीमता । बहून्देवयुगांस्तप्त्वा तपस्तीव्रं सुदुश्चरम् ॥ १०२
- अल्पेनाप्यत्र कालेन नरो धर्मपरायणः । पाप्मानमुत्सृजत्याशु जर्णित्वचमिवोरगः ॥ १०३
- सिद्धानां प्रीतिजननैः पापानां च भयंकरैः । लेलिहानैर्महाभोगै रक्षितं तु दिवानिशम् ॥ १०४
- नाम्ना कनकनन्दीति तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् । उदीच्यां मुण्डपृष्ठस्य देवार्पणसेवितम् ॥
तत्र स्नात्वा दिवं यान्ति कामचारा विहंगमाः ॥ १०५
- दत्तं चापि तथा श्राद्धमक्षयं समुदाहृतम् । ऋणैस्त्रिभिस्तदा स्नात्वा निक्षिणोति नरोत्तमः ॥
तीरे तु सरसस्तत्र देवस्याऽऽयतनं महत् । आरुह्य तज्जपंस्तत्र सिद्धो याति दिवं ततः ॥ १०७
- उत्तरं मानसं गत्वा सिद्धिं प्राप्नोत्यनुत्तमाम् । तत्र गत्वा सुरश्रेष्ठं दृश्यते महद्द्रुतम् ॥ १०८
- तस्मिन्निर्वर्तयेच्छ्राद्धं यथाशक्ति यथावलम् । कामान्स लभते दिव्यान्मोक्षोपायं च नित्यशः ॥
मानसे सरसि श्रेष्ठे दृश्यते महद्द्रुतम् । दिवश्च्युता महाभागा ह्यन्तरिक्षे विराजते ॥ ११०
- गङ्गा त्रिपथगा देवी सोमपादाच्च्युता भुवि । आकाशे दृश्यते तत्र तोरणं सूर्यसंनिभम् ॥ १११
- जाम्बूनदमयं दिव्यं स्वर्गद्वारमिवाऽऽयतम् । यतः प्रवर्तते भूयः पूर्वसागरमूर्तिमम् ॥ ११२
- पावनी सर्वभूतानां धर्मज्ञानां विशेषतः । चन्द्रभागा च सिन्धुश्च उभे मानससंनिभे ॥
सागरं पश्चिमं याति दिव्यसिन्धुर्नदीवरः ॥ ११३
- पर्वतो हिमवान्नाम नानाधातुविभूषितः । योजनानां सहस्राणि आयतोऽशीतिरुच्यते ॥ ११४
- सिद्धचारणसंकीर्णः सिद्धचारणसेवितः । तत्र पुष्करिणी रम्या सुपुत्रा नाम विश्रुता ॥ ११५
- दश वर्षसहस्राणि तत्र जातस्तु जीवति । श्राद्धं भवति चाऽऽनन्त्यं तस्यां दत्तं महोदयम् ॥
तारयैच यदा श्राद्धं दशपूर्वान्दशापरान् ॥ ११६
- सर्वं पुण्यं हिमवतो गङ्गा पुण्या च सर्वतः । समुद्रगाः समुद्राश्च सर्वे पुण्याः समन्ततः ॥ ११७
- एवमादिषु सर्वेषु श्राद्धं निर्वर्तयेद्बुधः । पूतो भवति स्नात्वा तु दत्त्वा दत्त्वा तथैव च ॥ ११८
- शैलमानुषु तुङ्गेषु कन्दरेषु गुहासु च । उपहरानितम्बेषु तथा मश्रवणेषु च ॥ ११९
- पुलिनेष्वापगानां च तथैव प्रभवे युगे । महोदधौ गवां गोष्ठे संगमेषु वनेषु च ॥ १२०
- असंस्पृष्टोपलिप्तासु ह्यासु सुरभीषु च । गोमयेनोपलिप्तेषु विविक्तेषु गृहेषु च ॥ १२१
- कुर्याच्छ्राद्धमथैतेषु नित्यमेव यथाविधि । प्रदक्षिणं दिशं गत्वा सर्वकामचिकीर्षिकः ॥ १२२
- एवमेतेषु सर्वेषु श्राद्धं कुर्यादतन्द्रितः । एवमेव तु मेधावी ब्राह्मी सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ १२३
- त्रैवर्ण्ये विहिते स्थाने धर्मवर्णाश्रमे तथा । कोपस्थानस्य संत्यागात्प्राप्यते पितृपूजनम् ॥ १२४

१ ग. ड. 'म' । यच्चम्पकव' । घ. 'म' । यत्पावकव' । २ ख 'गैस्तेरक्षयं सदि' । ३ ख घ. 'त्वा निः
कीणाति । ४ ग. निकीणाति । ५ क. 'त्वा पुर' । ६ ख. ग. ड. 'न्तिमान् । पा' । ७ क. उभौ मा' । ८ क. 'निभौ ।
सा' । ९ ख. ग. घ. दिव्यो सि' । १० ख. घ. ड. 'तस्यां । ११-ख ग. घ. ड. श्राद्धे । १२ ख. 'त्वा दानं त' ।
१३ ख. ग. घ. 'मेतत्तु मे' । १४ घ. 'वर्ण्यविहिताः श्राद्धे धर्मा व' । १५ ख ग. घ. ड. 'स्थानाथ रा' ।

तीर्थान्यनुसरन्धीरः श्रद्धधानो जितेन्द्रियः । कृतपापश्च शुध्येत किं पुनः शुभकर्मकृत् ॥ १२६
 तिर्यग्घोर्नि न गच्छेच्च कुदेशे न च जायते । स्वर्गा भवति वै विमो मोक्षोपायं च विन्दति ॥
 अश्रद्धधानाः पाप्मानो नास्तिकाः स्थितसंशयाः । हेतुद्रष्टा च पञ्चैते न तीर्थफलमश्नुते ॥ १२७
 गुरुतीर्थे परा सिद्धिस्तीर्थानां परमं पदम् । ध्यानं तीर्थपरं तस्माद्ब्रह्मतीर्थं सनातनम् ॥ १२८
 उपवासात्परं ध्यानमिन्द्रियाणां निवर्तनम् । उपवासनिवद्धा हि प्राणैरिह पुनः पुनः ॥ १२९
 प्राणापानौ समौ कृत्वा विषयाणीन्द्रियाणि च । बुद्धिं मनसि संयम्य सर्वेषां तु निवर्तनम् ॥
 प्रत्याहारं पुनर्विद्धि मोक्षोपायमसंशयम् । इन्द्रियाणां मनो घोरं बुद्ध्यादीनां प्रवर्तनम् ॥ १३१
 अनाहारात्क्षयं याति विद्यादनशनं तपः । निग्रहाद्बुद्धिमर्त्सो रम्या बुद्धिस्तु जायते ॥ १३२
 क्षीणेषु सर्वपापेषु क्षीणेष्वेवेन्द्रियेषु च । परिनिर्वाति शुद्धात्मा यथा वह्निर्निरिन्धनः ॥ १३३
 कारणेभ्यो गुणेभ्योऽथ व्यक्ताव्यक्तस्य कृत्स्नशः । वियोजयति क्षेत्रज्ञं तेभ्यो योगेन योगवित् ॥
 तस्य नास्ति गतिस्थानं व्यक्ताव्यक्तं न संशयः । *नासन्न सदसन्नैव नैव किञ्चित्स्थितेरिति ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पे तीर्थयात्रा नाम सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ७०८६

अथाष्टसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

बृहस्पतिरुवाच—

अतः परं प्रवक्ष्यामि दानानि च फलानि च । श्राद्धकर्मणि मेध्यानि वर्जनीयानि यानि च ॥ १
 हिमपतने कुर्यादाहरेद्वा हिमं ततः । अग्निहोत्रमतः पुण्यं परमं हि ततः स्मृतम् ॥ २
 नक्तं तु वर्जयेच्छ्राद्धं राहोरन्यत्र दर्शनात् । सर्वस्वेनापि कर्तव्यं क्षिप्तं वै राहुदर्शने ॥ ३
 उपरागे न कुर्याद्य पद्मे गौरिव सीदति । कुर्वाणस्तूदरेत्पापान्भ्रज्जनैरिव सागरे ॥ ४
 विश्वदेवं च सौम्यं च बहुमांसपरं हविः । विषाणं वर्जयेत्खाद्गमसूयानाशनाय वै ॥ ५
 त्वष्टा वै वार्यमाणस्तु देवेशेन महात्मना । पिवञ्चाचीपतेः सोमं पृथिव्यामपतत्पुरा ॥ ६
 श्यामाकास्तु तथोत्पन्नाः पित्रर्थमपि पूजिताः । विष्णुपस्तस्य नासाभ्यामसक्ताभ्यां तथेक्षवः ॥७
 श्लेष्माणः शीतला हृद्या मधुराश्च तथेक्षवः । श्यामाकैरिक्षुभिश्चैव पितृणां सार्वकामिकम् ॥
 कुर्यादाग्रयणं यस्तु स शीघ्रं सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ८
 श्यामाका हस्तिनामा च पटोलं बृहतीफलम् । अगस्त्यस्य शिखा तीव्रा कपायाः सर्व एव च ॥
 एवमादीनि चान्पानि स्वादूनि मधुराणि च । नागरं चात्र वै देयं दीर्घमूलकमेव च ॥ १०

* एतदर्थस्थाने 'आसन्नः सदसन्नैव नैव किञ्चित्स्थितः' इति क. पुस्तके ।

१ ग. घ. ह. वीरः । २ ख. घ. काः छिन्नसं । ३ ख. घ. ह. 'पमाननि' । ४ ख. ग. घ. ह. विषयाणीन्द्रि' ।
 ५ ख. ग. घ. ह. 'ना निव' । ६ ख. घ. ह. नसा र' । ७ ख. 'प्रतपने । ८ ख. तपः । ९ घ. 'णस्तु हरेत्पापं म' ।
 १० ख. ग. ह. पाप म' । ११ क. ममागौरि' । १२ ख. ग. घ. ह. 'माणेन दे' । १३ क. तथैव च । श्ले' । १४ ग.
 ह. श्लेष्मण. शी' ।

(श्राद्धकल्पः)

वंशीकरीराः सुरसाः सर्जकं भूस्तृणानि च । वर्जनीयानि वक्ष्यामि श्राद्धकर्मणि नित्यशः ॥ ११ ॥
 [* लघुनं गृह्णन् चैव पलाण्डुः पिण्डमूलकम् । करम्भाद्यानि चान्यानि हीनानि रसगन्धतः ॥
 श्राद्धकर्मणि वर्ज्यानि कारणं चात्र वक्ष्यते । पुरा दे(दै)वासुरे युद्धे निर्जितस्य वलेः सुरैः ॥ १३ ॥
 व्रणेभ्यो विस्फुरन्तो वै पतिता रक्तविन्दवः । तत एतानि वर्ज्यानि श्राद्धकर्मणि नित्यशः ॥ १४ ॥
 अथ वेदोक्तनिर्यासाह्वणान्यूर्पणानि च । श्राद्धकर्मणि वर्ज्यानि याश्च नार्यो रजस्वलाः ॥ १५ ॥
 दुर्गन्धं फेनिलं चैव तथा वै पल्वलोदकम् । न लभेद्यत्र गौस्तृप्तिं नक्तं यैश्चैव गृह्यते ॥ १६ ॥
 आविकं मार्गमौष्टं च सर्वमेकशफं च यत् । माहिपं चामरं चैव पयो वर्ज्यं विजानता ॥ १७ ॥
 अतः परं प्रवक्ष्यामि वर्ज्यान्देशान्प्रयत्नतः । न द्रष्टव्यं च यैः श्राद्धं शौचाशौचं च कृत्स्नशः १८ ॥
 वन्यमूलफलाहारैः श्राद्धं कुर्यात्तु श्रद्धया । र्वाष्टमिष्टमवाप्नोति स्वर्गं मोक्षं यशस्करम् ॥ १९ ॥
 अनिष्टशब्दसंकीर्णं जन्तुव्याप्तमथापि वा । पूतिगन्धां तथा भूमिं श्राद्धकर्मणि वर्जयेत् ॥ २० ॥
 नद्यः सागरपर्यन्ता द्वारं दक्षिणपूर्वतः । त्रिशङ्कुं वर्जयेद्देशं सर्वं द्वादशयोजनम् ॥ २१ ॥
 उत्तरेण महानद्या दक्षिणेन च कैकटात् । देशस्त्रैशङ्कुवो नाम वर्जितः श्राद्धकर्मणि ॥ २२ ॥
 कार्त्तस्कराः कलिङ्गाश्च सिन्धोरुत्तरमेव च । मनष्टाश्रमधर्माश्च वर्ज्या देशाः प्रयत्नतः ॥ २३ ॥
 नग्नादयो न पश्येयुः श्राद्धमेवं व्यवस्थितम् । गच्छन्ति तैस्तैर्दृष्टानि न पितृन् पितामहान् ॥ २४ ॥

शंयुक्त्वाच—

नग्नादीन्भगवन्सम्पन्नमाद्य परिपृच्छतः । कथय द्विजमुख्याद्य विस्तरेण यथातथम् ॥ २५ ॥
 एवमुक्त्वा महातेजा बृहस्पतिरुवाच तम् । सर्वेषामेव भूतानां त्रयी संवरणं स्मृतम् ॥ २६ ॥
 परित्यजति यो मोहात्ते वै नग्नादयो जनाः । प्रलीयते नरो यस्मान्निरालम्बश्च यो वृषः ॥ २७ ॥
 वृषं यश्च परित्यज्य मोक्षमन्यत्र मार्गति । वृथा वेदाश्रमास्तस्मिन्धो वै सम्पद्ग्न पश्यति ॥ २८ ॥
 ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या वृषेलाश्चैव सर्वशः । पुरा दे(दै)वासुरे युद्धे निर्जितैरसुरैस्तदा ॥ २९ ॥
 पापैर्पण्डवैर्कृतास्तास्त नैषा सृष्टिः स्वयंभुवः । + यद्विश्राद्धकनिर्ग्रन्थाः शक्त्या जीवन्ति कर्पटाः ॥
 ये धर्मं नानुवर्तन्ते ते वै नग्नादयो जनाः । वृथाजटी वृथामुण्डी वृथानम्रश्च यो द्विजः ॥ ३१ ॥
 वृथायती वृथाजापी ते वै नग्नादयो जनाः । कुलंधमा निकाशाश्च तथा पुष्टिकलशकाः ॥ ३२ ॥
 कृतकर्माक्षितास्त्वेते कुपथाः परिकीर्तिताः । एभिर्निर्वृत्तं वा श्राद्धं वृथा गच्छति मानवान् ॥
 ब्रह्मघ्नश्च कृतघ्नश्च नास्तिक्रा गुरुतल्पगाः । दस्यवश्च नृशंसाश्च दर्शनेनैव वर्जिताः ॥ ३४ ॥

* धनुर्धरान्तर्गतमन्थो द. पुस्तके नास्ति । + एतदर्थेस्थानेऽय पाठः—' द्विश्राद्धकश्च निर्ग्रन्थाः शक्त्या पुष्टिकलशकाः इति क. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. द. 'साः मज्जकं । २ घ. 'गन्धि च । था' । ३ ख. ग. घ. 'णि चान्यानि' । ४ क. 'परणा' ।
 ५ ग. घ. द. यत्रैव । ६ ख. ग. द. राज्यनिष्ठाम् । ७ ख. ग. द. च वैकटः । दे' । ८ क. 'रङ्गराः । ९ घ. 'नि पितृ-
 भापि पिता' । १० क. विस्तारे' । ख. ग. द. विस्तारय यथा' । ११ क. 'मा द्विजोत्तमाः । प्र' । १२ क. 'ते यः
 स्यामि' । १३ क. वधो वेदममस्त' । १४ घ. 'पभाध न स' । १५ ख. द. 'लाश्च न स' । १६ ख. 'वण्डा वैकृताः
 साता न' । १७ क. 'कृतस्थाने न' । घ. 'कृतस्तात न' । १८ क. 'भुवा । द्वि' । १९ ग. वः । विद्धि था' । २० क.
 'मुदी । वृ' । २१ क. 'न्यादाश्च तथा पुष्टिविनाश' । २२ क. ख. ग. घ. 'तं दृष्टं वा श्राद्ध गच्छन्ति मा' । २३ क.
 'नवा । प्र' ।

उक्तं श्राद्धं मया पूर्वं विधिश्च श्राद्धकर्मणि । परिशिष्टं प्रवक्ष्यामि ब्राह्मणानां यथाक्रमम् ॥ ४
 न मीमांस्याः सदा विप्राः (*पवित्रं ह्येतदुत्तमम् । दैवे पित्र्ये च सततं श्रूयते वै परीक्षणम् ॥ ५
 यस्मिन्दोषाः प्रपश्येरन्सद्भिर्वा वर्जितस्तु यः । जानीयाद्वाऽपि संवासाद्दर्जयेत्तं प्रयत्नतः ॥ ६
 अविज्ञातं द्विजं श्राद्धे परीक्षेत सदा बुधः । सिद्धा हि विप्ररूपेण चरन्ति पृथिवीमिमाम् ॥ ७
 तस्मादतिथिमायान्तमभिगच्छेत्कृताञ्जलिः) । पूजयेद्यापि पाद्येन पादाभ्यञ्जनभोजनैः ॥ ८
 उर्वी सागरपर्यन्तां देवा योगेश्वरास्तथा । नानारूपैश्चरन्त्येते मजा धर्मेण पालयन् ॥ ९
 अर्चयित्वा ततो दद्याद्विप्रायातिथये नरः । व्यञ्जनानि च भक्ष्याणि फलं तेषां तथैव च ॥ १०
 आग्निष्टोमं तु पयसा प्राप्नुयाद्वै तथा श्रुतम् । सर्पिणा तु शुभं चक्षुः षोडशाहफलं लभेत् ॥
 मधुना त्वतिरात्रस्य फलं च समवाप्नुयात् ॥ ११

तैत्प्रामुयाच्छूद्रधानो नरो वै सर्वैः कामैर्भोजयेद्यस्तु विप्रान् ।

सर्वार्थदः सर्वविप्रातिथेयः फलं भुङ्क्ते सर्वमेधस्य नित्यम् ॥ १२

यस्तु श्राद्धेऽतिथिं प्राप्य दैवे वाऽप्यवमन्यते । तं वै देवा निरस्यन्ति होता यद्वत्परां वसुम्(?) ॥
 देवाश्च पितरश्चैव वह्निश्चैव हि तान्द्विजान् । आविश्य भुञ्जते तद्वै लोकानुग्रहकारणात् ॥ १४
 अपूजिता दहन्त्येते दद्युः कामांश्च पूजिताः । सर्वस्वेनापि तस्माद्वै पूजयेदतिथीन्सदा ॥ १५
 वानप्रस्थो गृहस्थश्चैव गृहमभ्यागतोऽथवा । बालाः खिन्ना यतिश्चैव जानीयादतिथीन्सदा ॥ १६
 अभ्यागतो याचकः स्यादतिथिः स्यादयाचकः । अतिथेरतिथिः श्रेष्ठः सोऽतिथिर्योग उच्यते ॥
 न घोरो नापि संकीर्णो नाविर्धो न विशेषचित् । न च संतानसमृद्धो न सेवी नाचरोऽतिथिः ॥
 पिपासिताय श्रान्ताय भ्रान्तायातिबुभुक्षते । तस्मै सत्कृत्य दातव्यं यज्ञस्य फलमिच्छता ॥ १९
 आरुह्य भृगुतुङ्गे तु गत्वा पुण्यां सरस्वतीम् । आपगां तु नदीं पुण्यां गङ्गां देवीं महानदीम् ॥ २०
 हिमवत्प्रभवा नद्यो याश्चान्या ऋषिपूजिताः । +सरस्तीर्थाभिसंवेद्या नदी नत्रवहास्तथा ॥ २१
 गत्वैतान्मुच्यते पापैः स्वर्गे नित्यं महीयते । दशरात्रमशौचं तु प्रोक्तं वै मृतसूतके ॥ २२
 ब्राह्मणस्य विशेषेण क्षत्रिये द्वादशं स्मृतम् । अर्धमासं तु वैश्यस्य मासाच्छूद्रस्तु शुध्यति ॥ २३
 उदक्या सर्ववर्णानां त्रिरात्रेण तु शुध्यति । उदक्यां सूतिकां चैव श्वानमन्त्यावसायिनम् ॥ २४
 नग्नादीन्मृतहारांश्च स्पृष्ट्वाऽशौचं विधीयते । स्नात्वा सचैलो मृद्भिस्तु द्वादशभिस्तु शुध्यति ॥
 एतदेव भवेच्छौचं मैथुने वपने तथा । मृदा प्रक्षाल्य हस्तौ तु कुर्याच्छौचविधिं नरः ॥ २५
 प्रक्षाल्य चाद्भिर्हस्तौ च स्नात्वा चैव मृदा पुनः । मृदं गुह्ये ततो द्विस्तु पुनरेव मृदं बुधः ॥ २६
 एवं शौचविधिर्दृष्टः सर्ववर्णेषु नित्यदा । परिदद्यान्मृदस्तिस्त्रो हस्तपादावसेचनम् ॥ २९
 आरण्यं शौचमेतत्तु ग्राम्यं वक्ष्याम्यतः परम् । मृदस्तिस्त्रः पादयोस्तु हस्तयोस्तिस्त्र एव च ॥
 मृदः पञ्चदशामेधे हस्तादीनां विभागशः । अनिर्णिक्ते मृदं दद्यान्मृदन्ते त्वद्भिरेव तु ॥ ३१
 कण्ठं शिरो वा प्रावृत्य रथ्यापादगतस्तु वा । अकृत्वा पादयोः शौचमाचान्तोऽप्यशुचिर्भवेत् ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख पुस्तके नास्ति । + नास्तीदमर्थं घ. पुस्तके ।

१ ख. भवेत् । २ ख. ग. घ. ङ. तं । ३ क तिथी यः । ४ ख. ग. घ. ङ. प्रांतं ५ ख. ग. ङ. 'थ सताम' ।
 ६ ङ. बालखिल्याय । ७ ख. घ. ङ. 'व विज्ञेया अति' । ८ ग. घ. ङ. 'यो नावि' । ९ क. सन्तो न । १० ख. घ
 ङ. 'द गृह्य ततोऽद्विस्तु' । ११ ग. घ. ङ. 'दशो मे' ।

(श्राद्धकल्पः)

प्रक्षाल्य पात्रं निक्षिप्य आचम्याभ्युक्षणं पुनः । द्रव्यस्यान्यस्य तु तथा कुर्यादभ्युक्षणं पुनः ॥
 पुष्पदीनां वृणानां च प्रोक्षणं हविषां तथा । पराहतानां द्रव्याणां निधायाभ्युक्षणं तथा ॥ ३४
 नामोक्षितं हरेत्किञ्चिच्छ्राद्धे दैवे तथा पुनः । उत्तरेणाऽऽहरेद्देव्यां दक्षिणेन विसर्जयेत् ॥ ३५
 * विच्छिन्नं स्याद्विपर्यासे दैवे पित्र्ये तथैव च । दक्षिणेन तु हस्तेन दक्षिणां वेदिमालिखेत् ॥
 कराभ्यामेव देवानां पितॄणां विकरं(?) शुभम् । क्षुभितस्वप्रयोश्चैव तथा मूत्रपुरीषयोः ॥ ३७
 निष्ठीविते तथा व्यक्ते भुक्त्वा विपरिधाय च । उच्छिष्टस्य च संस्पर्शे तथा पादावसेचने ॥ ३८
 उत्सृष्टस्य सुसंभाषे ह्यगुर्चि(?) प्रयतस्य च । संदेहेषु च सर्वेषु शिखां मुक्त्वा तथैव च ॥ ३९
 विना यज्ञोपवीतेन मोहात्तु यैद्युपस्पृशेत् । ओष्ठस्य दन्तसंस्पर्शे दर्शने चान्त्यवासिनाम् ॥ ४०
 जिहया चैत्र संस्पृश्य दन्तासक्तं तथैव च । सशब्दमङ्गुलीभिश्च प्रणतश्चावलोकयन् ॥ ४१
 यश्चाधर्मे स्थितो मोहादाचान्तोऽप्यगुर्चिर्भवेत् । उपविश्य गुचौ देशे प्रणतः प्रागुद्ङ्मुखः ॥ ४२
 पादौ प्रक्षाल्य हस्तौ तु अन्तर्जानुरुपस्पृशेत् । प्रसन्नास्त्रिः पिवेचापः प्रयतः सुसमाहितः ॥ ४३
 द्विरेव मार्जनं कुर्यात्सकृदभ्युक्षणं ततः । खानि मूर्धानमात्मानं हस्तौ पादौ तथैव च ॥ ४४
 अभ्युक्षणं तथा तस्य यद्यपीमांसितं भवेत् । एवमाचमनं तस्य वेदा यज्ञास्तपांसि च ॥ ४५
 दानानि ब्रह्मचर्यं च भवन्ति सफलास्तथा । क्रियां यः कुरुते मोहादनाचम्यैव नास्तिकः ॥
 भवन्ति च वृथा तस्य क्रिया हेता न संशयः । वाग्भावशुद्धिनिर्णिक्तमदुष्टं वाऽप्यनिन्दितम् ॥
 मेध्यान्येतानि ज्ञेयानि दुष्टमेभ्यो विपर्ययः । न वक्तव्यः सदा विप्रः क्षुधितो नास्ति किञ्चन ॥
 तस्मै सत्कृत्य यो दद्याद्यूपो यज्ञ उच्यते । अंशुष्टान्नं शृतान्नं तु कृशवृत्तिमयाचकम् ॥ ४९
 एकान्तशीलं हीमन्तं सदा श्राद्धेषु भोजयेत् । यो ददात्यन्तिमेभ्यश्च स ब्रह्मघ्नो दुरात्मवान् ॥
 अपि जातिशतं गत्वा न स मुच्येत किल्बिषात् । विपमं भोजयेद्विप्रानेकपङ्क्त्यां च यो नरः ॥
 नियुक्तो वाऽनियुक्तो वा पङ्क्त्या हरति दुष्कृतम् । पापेन गृह्यते क्षिप्रमिष्टापूर्तं च नश्यति ॥
 यतिस्तु सर्वविप्राणां सर्वेषामग्न्य उत्सवे । इतिहासपञ्चमान्वेदान्यः पठेत्तु द्विजोत्तमः ॥ ५३
 अन्तरं यथाद्योऽयं नियोक्तव्यो विज्ञानता । त्रिवेदोऽन्तरस्तस्य द्विवेदस्तदन्तरः ॥ ५४
 एकवेदस्तथा पश्चाद्यायाध्यायी ततः परम् । पावर्णां ये च पङ्क्त्या वै तान्प्रवक्ष्ये निबोधत ॥
 य एते पूर्वनिर्दिष्टाः सर्वे ते ह्यनुपूर्वज्ञः । पंडङ्गी विनयी योगी सर्वतन्त्रस्तथैव च ॥ ५६
 यायावरश्च पञ्चैते विज्ञेयाः पङ्क्तिपावनाः । अष्टादशानां विद्यानामेकः स्यात्पारगोऽपि यः ॥ ५७
 यथावद्वर्तमानश्च सर्वे ते पङ्क्तिपावनाः । त्रिनाचिकेतस्त्रैविद्यो यश्च धर्मान्यठेद्विजः ॥ ५८
 बार्हस्पत्ये तथा शास्त्रे पारं यश्च द्विजो गतः । सर्वे ते पावना विप्राः पङ्क्तीनां समुदाहृताः ॥
 आमन्त्रितस्तु यः श्राद्धे योपितं सेवते द्विजः । पितरस्तस्य तं मासं तस्य रेतसि शेरते ॥ ६०
 श्राद्धं दत्त्वा च भुक्त्वा च मैथुनं यो निषेवते । पितरस्तस्य तं मासं रेतःस्था नात्र संशयः ॥

* इदमर्थं नास्ति ख. ग पुस्तकयोः ।

१ क. 'या । प्रोक्षितं तु ह' । २ घ. 'रेण ह' । ३ घ. 'विपर्ज' । ४ क. 'वेदमा' । ५ घ. 'क. य उप' । ६ सू. घ. 'शुद्धिनि' । ७ ख. ग. घ. 'ह. अङ्किष्टमं घृणोक्तमं कृ' । ८ ख. घ. 'त । मा ददात्पारिते न्वम-
 प्रवीयो दु' । घ. 'त । माददात्पारिते चैवमप्रज्ञयो दु' । ९ ख. घ. 'ह. 'योगं नि' । १० क. 'नाथैव प' । ११ ग. घ.
 ह. 'ह्यविनयो योगी । १२ क. 'मेकस्मिन्पार' । १३ क. 'केताद्रे' ।

उक्तं श्राद्धं मया पूर्वं विधिश्च श्राद्धकर्मणि । परिशिष्टं प्रवक्ष्यामि ब्राह्मणानां यथाक्रमम् ॥ ४
 न मीमांस्याः सदा विप्राः (*पवित्रं ह्येतदुत्तमम् । दैवे पित्र्ये च सततं श्रूयते वै परीक्षणम् ॥ ५
 यस्मिन्दोषाः प्रपश्येरन्सद्भिर्वा वर्जितस्तु यः । जानीयाद्वाऽपि संवासाद्वर्जयेत्तं प्रयत्नतः ॥ ६
 अविज्ञातं द्विजं श्राद्धे परीक्षेत सदा बुधः । सिद्धा हि विप्ररूपेण चरन्ति पृथिवीमिमाम् ॥ ७
 तस्मादतिथिमायान्तमभिगच्छेत्कृताञ्जलिः) । पूजयेच्चापि पाद्येन पादाभ्यञ्जनभोजनैः ॥ ८
 उर्वी सागरपर्यन्तां देवा योगेश्वरास्तथा । नानारूपैश्चरन्त्येते प्रजा धर्मेणपालयन् ॥ ९
 अर्चयित्वा ततो दद्याद्विप्रायातिथये नरः । व्यञ्जनानि च भक्ष्याणि फलं तेषां तथैव च ॥ १०
 आग्निष्टोमं तु पयसा प्रामुषाद्वै तथा श्रुतम् । सर्पिषा तु शुभं चक्षुः षोडशाहफलं लभेत् ॥
 मधुना त्वतिरात्रस्य फलं च समवाप्नुयात् ॥ ११

तेत्प्रामुषाच्छूद्रधानो नरो वै सर्वैः कामैर्भोजयेद्यस्तु विप्रान् ।

सर्वार्थदः सर्वविप्रातिथेयः फलं भुङ्क्ते सर्वमेधस्य नित्यम् ॥ १२

यस्तु श्राद्धेऽतिथिं प्राप्स्य दैवे वाऽप्यवमन्यते । तं वै देवा निरस्यन्ति होता यद्वत्परां वसुम्(?) ॥
 देवाश्च पितरश्चैव बह्विश्चैव हि तान्द्विजान् । आविश्य भुञ्जते तद्वै लोकानुग्रहकारणात् ॥ १४
 अपूजिता दहन्त्येते दद्युः कामांश्च पूजिताः । सर्वस्वेनापि तस्माद्वै पूजयेदतिथीन्सदा ॥ १५
 वानप्रस्थो गृहस्थश्चैव गृहमभ्यागतोऽथवा । वाँलाः खिन्ना यतिश्चैवै जानीयादतिथीन्सदा ॥ १६
 अभ्यागतो याचकः स्यादतिथिः स्यादयाचकः । अतिथेरतिथिः श्रेष्ठः सोऽतिथिर्योग उच्यते ॥
 न घोरो नापि संकीर्णो नाविर्धो न विशेषवित् । न च संतानसमृद्धो न भेवी नाचरोऽतिथिः ॥
 पिपासिताय श्रान्ताय भ्रान्तायातिबुभुक्षते । तस्मै सत्कृत्य दातव्यं यज्ञस्य फलमिच्छता ॥ १९
 आरूह्य भृगुतुङ्गे तु गत्वा पुण्यां सरस्वतीम् । आपगां तु नदीं पुण्यां गङ्गां देवीं महानदीम् ॥ २०
 हिमवत्प्रभवा नद्यो याश्चान्या ऋषिपूजिताः । +सरस्तीर्थाभिसंवेद्या नदी नववहास्तथा ॥ २१
 गत्वैतान्मुच्यते पापैः स्वर्गे नित्यं महीयते । दशरात्रमशौचं तु प्रोक्तं वै मृतसूतके ॥ २२
 ब्राह्मणस्य विशेषेण क्षत्रिये द्वादशं स्मृतम् । अर्धमासं तु वैश्यस्य मासाच्छूद्रस्तु शुध्यति ॥ २३
 उदक्पा सर्ववर्णानां त्रिरात्रेण तु शुध्यति । उदक्पां सूतिकां चैव श्वानमन्त्यावसायिनम् ॥ २४
 नग्रादीन्मृतहारांश्च स्पृष्ट्वाऽशौचं विधीयते । स्नात्वा सचैलो मृद्भिस्तु द्वादशभिस्तु शुध्यति ॥
 एतदेव भवेच्छौचं मैथुने वमने तथा । मृदा प्रक्षाल्य हस्तौ तु कुर्याच्छौचविधिं नरः ॥ २५
 प्रक्षाल्य चाद्भिर्हस्तौ च स्नात्वा चैव मृदा पुनः । मृदं गुह्ये ततो द्विस्तु पुनरेव मृदं बुधः ॥ २६
 एवं शौचविधिर्दृष्टः सर्ववर्णेषु नित्यदा । परिदद्यान्मृदस्तिप्तो हस्तपादावसेचनम् ॥ २९
 आरण्यं शौचमेतत्तु ग्राम्यं वक्ष्याम्यतः परम् । मृदस्तिप्तः पादयोस्तु हस्तयोस्तिप्त एव च ॥
 मृदः पञ्चदशमेधे हस्तादीनां विभागशः । अनिर्णिक्ते मृदं दद्यान्मृदन्ते त्वद्भिरेव तु ॥ ३१
 कण्ठं शिरो वा प्रावृत्य रथपापादगतस्तु वा । अकृत्वा पादयोः शौचमाचान्तोऽप्यशुचिर्भवेत् ॥

* धनुस्त्रिहान्तर्गतग्रन्थः ख पुस्तके नास्ति । + नास्तीदमर्थं घ. पुस्तके ।

ख ग. घ. ड. तं । ३ क तिथी य. । ४ ख. ग. घ. ड. प्राप् ५ ख. ग. ड. 'य सताम'
 घ. ड. 'य पितृया अति' । ८ ग. घ. ड. 'यो नावि' । ९ क. सन्तो न° । १० ख. घ
 ड. 'दशो मे' ।

ये चान्ये पापकर्माणः सर्वास्तान्परिवर्जयेत् । देवदेवार्पिनिदागां रताश्चैव विशेषतः ॥ ३५
 असुरान्यातुधानांश्च दृष्टमेभिर्त्रजन्त्युत । ब्राह्मं कृतयुगं प्रोक्तं त्रेता तु क्षत्रियं स्मृतम् ॥
 वैश्यं द्वापरमित्याहुः शूद्रं कलियुगं स्मृतम् ॥ ३६

पितर ऊचुः—

वेदाः कृतयुगे पूज्यास्त्रेतायां तु सुरास्तथा । युद्धानि द्वापरे नित्यं पापण्डाश्च कलौ युगे ॥ ३७
 अपमानापवित्रश्च कुकुटो ग्रामसूकरः । स्वा चैव दर्शनादेव हन्ति श्राद्धं न संशयः ॥ ३८
 शावसूतकसंसृष्टो दीर्घरोगिभिरेव च । मलिनैः पतितैश्चैव न द्रष्टव्यं कथं चन ॥ ३९
 अन्नं पश्येयुरेते वै नैतत्स्याद्व्यकव्ययोः । तत्संसृष्टं प्रधानार्थं संस्कारैश्चापदो भवेत् ॥ ४०
 हविषां संहतानां तु पूर्वमेव विवर्जनम् । मृतसंयुक्ताभिरद्भिश्च प्रोक्षणं च विधीयते ॥ ४१
 सिद्धार्थकैः कृष्णतिलैः कार्यं वाऽप्यवकीरणम् । गरुसूर्याग्निवस्तूनां दर्शनं वाऽपि यत्नतः ॥ ४२
 आसनाखड्गमानेषु पादोपहतमेव च । अपेद्यैर्जङ्गमैर्दृष्टं शुष्कं पर्युषितं च यत् ॥ ४३
 अंशितं परिदुष्टं च तथैवाग्रावलेहितम् । शर्कराकेशपापाणैः कीटैर्यच्चाप्युपैद्भुतम् ॥ ४४
 पिण्याकमथितं चैव तथा तिलयवादिषु । सिद्धोक्षताश्च ये भक्ष्याः प्रत्यक्षलवणीकृताः ॥ ४५
 वाससा चावधूतानि वर्ज्यानि श्राद्धकर्माणे । सन्ति वेदविरोधेन केचिद्विद्वानमानिनः ॥ ४६
 अर्थज्ञपतयो नाम ते श्राद्धस्य यथा रजः । दधि शौकं तथाऽभक्ष्याः शुक्लं चौषं विवर्जितम् ॥ ४७
 वर्तार्कं वर्जयेद्दद्यात्सर्वानभिपत्रानपि । सैन्धवं लवणं यच्च तथा मानससंभवम् ॥ ४८
 पवित्रं परमं ह्येतत्प्रत्यक्षमपि वर्तते । अग्नौ निक्षिप्यै गृहीयाद्भस्तौ भक्षिष्य यत्नतः ॥ ४९
 गमयेन्मस्तकं चैव ब्रह्मतीर्थं हि तत्स्मृतम् । द्रव्याणां प्रोक्षणं कार्यं तथैवाऽऽवपनं पुनः ॥ ५०
 निधाय चाद्भिः मिश्रेत तथैवाप्सु निवेशनम् । अरिष्टतुपुले विल्वं त्विच्छुदध्वदनान्यपि ॥ ५१
 विदलानां च सर्वेषां चर्पवच्छौचमिष्यते । तथा दन्तास्थिदारूणां शृङ्गाणां चावलेखनम् ॥ ५२
 सर्वेषां मृन्मयानां तु पुनर्दाह उदाहृतः । मणिवज्रमवालानां मुक्ताशङ्खमणैस्तथा ॥ ५३
 सिद्धार्थकानां कल्केन तिलकल्केन वा पुनः । स्याच्छौचं सर्ववालानामाविकानां च सर्वशः ॥ ५४
 आविकानां च सर्वेषां मृद्भिरद्भिर्विधीयते । आद्यन्तयोस्तु शौचानामद्भिः प्रक्षालनं पुनः ॥ ५५
 च भस्मना समुदाहृतम् । फलपुष्पशलाकानां पूजनं चाद्भिरिष्यते ॥ ५६
 प्रोक्षणं च भूमेथैवोपलेपनम् । निष्क्रम्य बाह्यतो ग्रामाद्वायुपूता वसुंधरा ॥ ५७
 चैव मृद्भिः शौचं विधीयते । एवमेष समुद्दिष्टः शौचीनां विधिरुत्तमः ॥
 परं प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥ ५८
 प्रातर्गृहात्पश्चिमदक्षिणेन इपुक्षेपं चाक्षमात्रं पदं च ।
 कुर्यात्पुरीषं च शिरोऽवगुण्ठय न च स्पृशेत्तत्र शिरः करेण ॥ ५९

१ क. घ 'मसूक' । २ घ 'संसृष्टो' । ३ ख. नष्टद्रव्यै. क' । ४ ख. ग. ड. 'समृष्ट' । ५ ग. घ. रस्त्वप' ।
 ६ क. ड. वर्जितम् । मृ' । ७ ख. ड. 'यच्चाप्युपकार' । घ. 'यं चाप्युपकी' । ८ ड. 'मानाज्य पा' । ९ ख ग घ. ड.
 अश्विन परिदुष्टं च । १० ख ग. 'पदवात् । पि' । ११ घ. सिद्ध' । १२ ख. ग. ड. 'दाहता' । १३ क अजज्ञ' ।
 ड. अजज्ञयत' । १४ घ. 'वशायत' । १५ ख. घ. ड. शाक्य । १६ क शुक्ल । १७ क. 'इ चो विद्यु' । १८ क.
 गार्ग्य । १९ क. 'व्यवनीया' । २० ख घ. ड. 'रिटे तु तुल विन्ने त्विच्छुदध्वदना' । २१ ख. ग. घ. ड. पि । वैद ।
 २२ क. 'ता भर्म' । २३ ख ग घ ड 'मुध्यत्य' ।

(श्राद्धकल्पः)

मुण्डाञ्जटिलकापायाञ्छ्राद्धकालेऽपि वर्जयेत् । शिखिभ्यो वा त्रिदण्डिभ्यः श्राद्धं यत्नात्मदापयेत्
येऽनु व्रते स्थिता नित्यं ज्ञानिनो ध्यानिनस्तथा । देवभक्ता महात्मानः पुनीयुर्दर्शनादपि ॥९१
सर्वे योगेश्वरैर्व्याप्तं त्रैलोक्यं वै निरन्तरम् । तस्मात्पश्यन्ति ते सर्वे यत्किञ्चिज्जगतीगतम् ॥९२
व्यक्ताव्यक्तं वशीकृत्य सर्वस्यापि च यत्परम् । सदसचेति यैर्दृष्टं सदसच्च महात्मनाम् ॥ ९३
सर्वज्ञानानि दृष्टानि मोक्षादीनि महात्मनाम् । तस्मात्तेषु सदा सक्तः प्रामोत्यनुपमं शुभम् ॥९४

ऋचो हि यो वेद स वेद वेदान्यजृम्पि यो वेद स वेद यज्ञम् ।

सायानि यो वेद स वेद ब्रह्म यो मानसं वेद स वेद सर्वम् ॥

९५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पे ब्राह्मणपरीक्षणं नाम नवसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—७२५९

अथाशीतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे दानफलम् ।

बृहस्पतिरुवाच —

अतः परं प्रवक्ष्यामि दानानि च फलानि च । तारणं सर्वभूतानां स्वर्गमार्गं सुखाबुद्धम् ॥ १
लोके श्रेष्ठतमं स्वर्ग्यमात्मनश्चापि यत्प्रियम् । सर्वे पितृणां दातव्यं तेषामेवाक्षयार्थिना ॥ २
जाम्बूनदमयं दिव्यं विमानं सूर्यसंनिभम् । पदिव्याप्नरोभिः संकीर्णमन्नदो लभते फलम् ॥ ३
आच्छादनं तु यो दद्याद्दहनं श्राद्धकर्मणि । आयुः प्रकौममैश्वर्यं रूपं च लभते मुतम् ॥ ४
उपवीतं तु यो दद्याच्छ्राद्धकालेषु धर्मवित् । पानं च सर्वविमाणां ब्रह्मदानस्य यत्फलम् ॥ ५
कृतं विधेषु यो दद्याच्छ्राद्धकाले कण्ठलुम् । मधुश्रीरसवा धेनुर्दातारमुपतिष्ठति ॥ ६
चक्राविद्धं तु यो दद्याच्छ्राद्धकाले कण्ठलुम् । धेनुं स लभते दिव्यां पयोदां काम्पदोहिनीम् ॥ ७
पूर्णशय्यां तु यो दद्यात्पुष्पमालाविभूषिताम् । प्रासादो ह्युत्तमो भूत्वा गच्छन्तमनुगच्छति ॥ ८
भवनं रत्नसंपूर्णं सशय्यासनभोजनम् । श्राद्धे दत्त्वा यतिभ्यस्तु नाकपृष्ठे स मोदते ॥ ९
मुक्ताभिर्यवासाभि रत्नानि विविधानि च । वाहनानि च दिव्यानि अयुतान्यर्बुदानि च ॥ १०
सुमहज्ज्वलनवरुणं रत्नकामसमन्वितम् । सूर्यचन्द्रनभं दिव्यं विमानं लभतेऽक्षयम् ॥ ११
अप्सररोभिः परिवृतं कामनं तु मनोजवम् । वसते स विमानाट्ये स्तूयमानः सपन्ततः ॥ १२
*दिव्यैर्गन्धैः प्रसिञ्चन्ति पुष्पशृष्टिभिरेव च । गन्धर्वाप्सरसस्तत्र गायन्ते वादयन्ति च ॥ १३
कन्या युर्वतगो मुख्याः सहिताश्चाप्सरोगणैः । सुस्वरैस्ते विबुध्यन्ते सततं हि मनोरमैः ॥ १४
अश्वदानसहस्रेण रथदानशतेन च । दन्तिनां च सहस्रेण योगिन्या वसते नरः ॥ १५
दद्यात्पितृभ्यो योगिभ्यो यस्तुज्ज्वलनपम्भामि । अथ निष्कसहस्राणां फलं मामोति मानवः ॥

* एतदर्थं स्थान इदमर्थं 'दिव्यैः सुरैः प्रसिञ्चन्ति पुष्पशृष्टिभिरेव च' इति ग. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ ग. यत्नेन दा । २ क. 'मुत्तम' । ३ ख. ग. ङ. 'मिनाम् । जा' । ४ ग. घ. 'कामनम्' । ५ ग. ङ. 'दुनम्' । ६ ग. कम् । ६ ग. 'म्' । तुर्वतगो तु । ग. ङ. 'म्' । तुर्वतगो तु । ग. 'म्' । पूर्णवर्णा तु । ७ ग. घ. ङ. 'नि प्रयु' । ८ ग. घ. ङ. 'वितिल्याना ग' । ९ क. 'रिंसी वि' । ग. 'रिहोयम्' । १० ग. घ. ङ. 'मिदावर्णो करः' ।

(श्राद्धकल्पः)

दधि गव्यमसंसृष्टं भक्ष्यान्नानाविधांस्तथा । तदन्नं शोचति श्राद्धे वर्षासु च मघासु च ॥ ४४

घृतेन भोजयेद्विप्रान्घृतं भूपौ समुत्सृजेत् । गयायां हस्तिनश्चैव दत्त्वा श्राद्धे न शोचति ॥ ४५

ओदनं पायसं सर्पिर्मधुमूलफलानि च । भक्ष्यांश्च विविधान्दत्त्वा प्रेत्य चेद् च मोदते ॥ ४६

शर्कराक्षिरसंयुक्तं पृथुकं नित्यमक्षयम् । स्युश्च संवत्सरं प्रीताः कुशरैर्मसुरेण च ॥ ४७

सकुलाजास्तथा पूषाः कुल्माषव्यञ्जनैस्तथा । सर्पिःस्निग्धानि हृद्यानि दध्ना संकुंस्तु भोजयेत् ॥

श्राद्धेष्वेतानि यो दद्यात्पञ्चानि लभते निधिम् ॥ ४८

नवसस्यानि यो दद्याच्छ्राद्धे सत्कृत्य यत्नतः । सर्वभोगानवाप्नोति पूज्यते च दिवं गतः ॥ ४९

भक्ष्यभोज्यानि चोद्याणि पेयलेह्यवराणि च । सर्वश्रेष्ठानि यो दद्यात्सर्वश्रेष्ठो भवेन्नरः ॥ ५०

वैश्वदेवं च सौम्यं च खाद्गमांसं परं हविः । विषाणं वर्जयेत्खाद्गं असूयां नाशयामहे ॥ ५१

भोजनेऽऽयासनं दद्यादतिथिभ्यः कृताञ्जलिः । सर्वयज्ञक्रियाणां स फलं मामोत्यनुत्तमम् ॥ ५२

क्षिप्रमत्युष्णमक्लिष्टं दद्याच्चान्नं बुभुक्षते । व्यञ्जनं च तथा स्निग्धं भक्त्या सत्कृत्य यत्नतः ॥ ५३

तरुणादित्यसंकाशं त्रिमानं हंसवाहनम् । अन्नदो लभते तिस्रः कैत्याकोटीस्तर्यैव च ॥ ५४

अन्नदानात्परं दानं विद्यते नेह किञ्चन । अन्नाद्भूतानि जायन्ते जीवन्ति च न संशयः ॥ ५५

जीवदानात्परं दानं न किञ्चिदिह विद्यते । अन्नैर्जीवति त्रैलोक्यमन्नस्यैव हि तत्फलम् ॥ ५६

अन्ने लोकाः प्रतिष्ठन्ति लोकदानस्य तत्फलम् । अन्नं मजापतिः साक्षात्तेन सर्वमिदं ततम् ॥

तस्मादन्नसमं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ ५७

यानि रत्नानि मेदिन्यां वाहनानि स्त्रियस्तथा । क्षिप्रं प्राप्नोति तत्सर्वं पितृभक्तो हि मानवः ॥

प्रतिश्रयं सदा दद्यादतिथिभ्यः कृताञ्जलिः । देवास्ते समतीक्ष्णन्ते दिव्यातिथ्यैः सहस्रशः ॥ ५९

सर्वाण्येतानि यो दद्यात्पृथिव्यामेकराद्भवेत् । त्रिभिर्द्वाभ्यामथैकेन दानेन तु सुखी भवेत् ॥ ६०

दानानि परमो धर्मः सद्भिः सत्कृत्य पूजितः । त्रैलोक्यस्याऽऽधिपत्यं हि दानादेव व्यवस्थितम्

राजा तु लभते राज्यमधनश्चोत्तमं धनम् । क्षीणायुर्लभते चाऽऽयुः पितृभक्तः सदा नरः ॥

यान्कामान्मनसांऽर्थे त तांस्तस्य पितरो ददुः ॥ ६२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पे दानफलं नामाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७३२?

अथैकाशीतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे त्रिपिबिंशेपे श्राद्धफलम् ।

बृहस्पतिरुवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि श्राद्धकर्माणि पूजितम् । काम्यनैमित्तिकाजसं श्राद्धकर्माणि नित्यशः ॥ १

१ क. स्या नानाविधास्त° । २ ख. ग. घ. ङ. छायागा । ३ क. 'म् । यद्य संवत्सरं प्रीत्या कृ° । ४ ख. प. द. स. हृत्य मो° । ५ ग. घ. ङ. च सद्भिः । ६ ख. ग. घ. ङ. दत्त्वा भक्ति° । ७ क. प. कल्पको° । ८ ख. प. क. भ्राजन्तीव° । ९ ख. घ. ङ. 'पत्ये हि दानादेव भुवं स्थितः । रा° । १० ख. घ. ङ. छा. यावेतांस्त° । ११ क. 'रां विदुः ।

पुत्रदा धनमूलाः स्युरष्टकास्तिस्र एव च । पूर्वपक्षो वरिष्ठो हि पूर्वा चित्री उदाहृता ॥ २
 प्राजापत्या द्वितीया स्यात्तृतीया वैश्वदेविकी । आद्या पूर्वेः सदा कार्या मांसैरन्या भवेत्सदा ॥
 (*शकैरन्या तृतीया स्यादेवं द्रव्यगतो विधिः । अन्वष्टका पितृणां वै नित्यमेव विधीयते ॥४
 यद्यन्या च चतुर्थी स्यात्तां च कुर्याद्विशेषतः । तासु श्राद्धं बुधः कुर्यात्सर्वस्वेनापि नित्यशः ॥
 परत्रेह च सर्वेषु नित्यमेव सुखीभवेत् । पूजकानां सदोत्कर्षो नास्तिकानामधोगतिः ॥ ६
 पितरः पर्वकालेषु तिथिकालेषु देवताः । सर्वे पुरुषमायान्ति निधानमिव धेनवः ॥ ७
 मा स्म ते प्रतिगच्छेयुरष्टकाः सुरपूजिताः । मोघस्तस्य भवेत्लोको लब्धं चास्य विनश्यति ॥ ८
 देवांस्तु दायिनो यान्ति तिर्यग्गच्छन्त्यदायिनः । भिक्षां पुष्टिं स्मृतिं मेधां पुत्रानैश्वर्यमेव च ॥ ९
 कुर्वाणः पौर्णमास्यां च पूर्वं पूर्णं समश्नुते । प्रतिपद्नलाभाय लब्धं चास्य न नश्यति ॥ १०
 द्वितीयार्यां तु यः कुर्याद्विपदाधिपतिर्भवेत्) । वरार्थिनां तृतीया तु शत्रुघ्नी पापनाशिनी ॥११
 चतुर्थ्यां कुरुते श्राद्धं शत्रोश्छिद्राणि पश्यति । पञ्चम्यां वै प्रकुर्वाणः प्राप्नोति महतीं श्रियम् ॥
 षष्ठ्यां श्राद्धानि कुर्वाणं द्विजास्तं पूजयन्त्युत । कुरुते यस्तु सप्तम्यां श्राद्धानि सततं नरः ॥
 महासन्नमवाप्नोति गणानामधिपो भवेत् । संपूर्णामृद्धिमाप्नोति योऽष्टम्यां कुरुते नरः ॥ १४
 श्राद्धं नवम्यां कुर्वाण ऐश्वर्यं काङ्क्षितां स्त्रियम् । कुर्वन्दशम्यां तु नरो ब्राह्मीं श्रियमवामुयात् ॥
 वेदाधैवाऽऽमुयात्सर्वान्मणाशमेनसस्तथा । एकादश्यां परं दानमैश्वर्यं सततं तथा ॥
 द्वादश्यां रौप्यलाभं तु जयमाहुर्वसूनि च ॥ १६
 प्रजां बुद्धिं पशून्मेधां स्वातङ्ग्यं पुष्टिमुत्तमाम् । दीर्घमायुर्यैश्वर्यं कुर्वाणस्तु त्रयोदशीम् ॥ १७
 पुत्रानथ मृता यस्य गृहे तेषां प्रदापयेत् । शस्त्रेण तु हता ये वै तेषां दद्याच्चतुर्दशीम् ॥ १८
 तथा विषमजातानां यमलानां तु सर्वशः । अमावास्यां प्रयत्नेन श्राद्धं कुर्याच्छुचिः सदा ॥
 सर्वान्कामानवाप्नोति स्वर्गमानन्त्यमश्नुते । ऋतं दद्यादमावास्यां सोममाप्यायनं महत् ॥ २०
 एवमाप्याचितः सोमस्त्रीष्टौकान्धारपिप्यति । सिद्धचारणमन्थवैः स्तूयमानस्तु नित्यशः ॥ २१
 स्तवैः पुष्पैर्मनोज्ञैश्च सर्वकामपरिच्छदैः । नृत्यवादित्रगीतैश्च अप्सरोभिः सहस्रशः ॥ २२
 उपक्रीडैर्विमानैस्तु पितृभक्तं दृढव्रतम् । स्तुवन्ति देवगन्धर्वाः सिद्धसंघाश्च तं सदा ॥ २३
 पितृभक्तस्त्वमावस्यां सर्वान्कामानवामुयात् । प्रत्यक्षमर्चितास्तेन भवन्ति पितरः सदा ॥ २४
 पितृदेवा मघा यस्मात्तस्मात्तास्वक्षयं स्मृतम् । पित्र्यं कुर्वन्ति तस्यां तु विशेषेण विचक्षणैः ॥
 तस्मान्मघां वै वाञ्छन्ति पितरो नित्यमेव हि । पितृदेवतभक्ता ये तेऽपि यान्ति परां गतिम् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पे तिथिविशेषे श्राद्धफलवर्णनं नामैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७३४७

* धनुधिहान्तर्गतग्रन्थो ग पुस्तके नास्ति ।

१ क. दारधनमूला अष्ट° । २ ख. द । 'मूलं स्यू° । ३ क. 'श्वदेविकी । ४ घ. 'पि शक्तिः । ५ । घ. 'पि शक्तिः । ५ । ५ क. घ. 'रः सर्वे' । ६ क. प्रजा । ७ ख. द. 'मावास्यां सर्वे पू° । ८ द. 'शशनी । ९ ग. द. 'र्थं स्त्रीष्वकाङ्क्षितम् । कु° । १० ख. ग. द. 'राज्यला° । ११ ख. घ. द. 'तद्वल म° । १२ ख. ग. घ. द. 'कुर्यात्ततस्तां वि° । १३ ख. घ. द. 'णाः । एतस्मान्मघां वा° ।

:(श्राद्धकल्पः)

अथ दशतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे नक्षत्रविशेषे श्राद्धफलम् ।

बृहस्पतिरुवाच —

यमस्तु यानि श्राद्धानि प्रोवाचं शिवविन्दवे । तानि मे शृणु कात्स्नर्येन नक्षत्रेषु पृथक्पृथक् ॥ १
 श्राद्धं यः कृत्तिकायोगे करोति सततं नरः । अग्नीनाथाय सापत्यो जायते स गतज्वरः ॥ २
 अपत्यकामो रोहिण्यां सौम्येनौजस्विता भवेत् । प्रायशः क्रूरकर्मा तु चाऽऽर्द्रायां श्राद्धमाचरेत्
 क्षेत्रभागी भवेत्पुत्री श्राद्धं कुर्वन्पुनर्वसौ । धनधान्यसमाकीर्णः पुत्रपौत्रसमाकुलः ॥ ४
 तुष्टिकामः पुनस्तिव्ये श्राद्धं कुर्वीत मानवः । आश्लेषासु पितृनर्च्य वीरान्पुत्रानवामुयात् ॥ ५
 श्रेष्ठो भवति ज्ञातीनां मघासु श्राद्धमाचरन् । फल्गुनीषु पितृनर्च्य सौभाग्यं लभते नरः ॥ ६
 प्रधानशीलः सापत्य उत्तरासु करोति यः । स सत्सु मुख्यो भवति हस्ते यस्तर्पयेत्पितृन् ॥ ७
 चित्रायां चैव यः कुर्यात्पश्येद्रूपवतः सुतान् । स्वातिना चैव यः कुर्याद्विद्वाल्लौभमवाप्नुयात् ॥ ८
 पुत्रार्थं तु विशाखासु श्राद्धमीहेत मानवः । अनुराधासु कुर्वाणो नरश्चक्रं प्रवर्तयेत् ॥ ९
 आपिपत्यं लभेच्छ्रेष्ठं ज्येष्ठायां सततं तु यः । मूलेनाऽऽरोग्यमिच्छन्ति आपाढासु महघराः ॥ १०
 आपाढाभिश्चोत्तराभिर्वीतशोको भवेन्नरः । श्रवणेन तु लोकेषु प्रामुष्यात्परमां गतिम् ॥ ११
 राज्यभार्यै धनिष्ठासु प्रामुष्याद्विपुलं धनम् । श्राद्धं त्वभिजिता कुर्वन्वेदान्साङ्गानवामुयात् ॥
 नक्षत्रे चारुणे कुर्वन्भिषयसिद्धिप्रवामुयात् । पूर्वे प्रोष्ठपदे कुर्वन्निन्दतेऽजाविकं फलम् ॥ १३
 उत्तरास्वनतिक्रम्य विन्देद्राश्व सहस्रशः । बहुं रूपकृतं द्रव्यं विन्देत्कुर्वस्तु रेवतीम् ॥

अश्वान्शैवाभिवनीयुक्तो भरण्यामायुरुत्तमम् ॥

१४

इमं श्राद्धविधिं कुर्वन्शशविन्दुर्महीमिमाम् । * कृत्स्नां तु लेभे स कृत्स्नां लब्ध्वा च प्रशशंस तम् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते नक्षत्रविशेषे श्राद्धफलवर्णनं नाम दशतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—७३६२

अथ दशतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे भिन्नकालिकृतसिमाधनद्रव्यविशेषगयाश्राद्धादिकल-
माक्षणपरीक्षादिकथनम् ।

(+ शंयुरुवाच—

किञ्चिद्दत्तं पितॄणां तु धिनोति वदतां वर । किं हि स्विधिररात्राय किं चाऽऽनन्त्याय कल्प्यते ॥)

* एतदर्थस्यान इदमर्थम्—' कृत्स्नां सन्मतो कृत्वा लब्ध्वा च प्रशशंस ताम् इति ' इ. पुस्तके । + धनुमिहान्त-
र्गतमर्थो य. पुस्तके नास्ति ।१ स. इ. 'व शशरि' । २ ग. 'शिशिवि' । य. 'शशिवि' । ३ स. ग. य. इ. 'नृ. पान्पु' । ४ य. इ. 'तंते ।
भा' । ५ स. ग. य. इ. 'उत्तरासु भागदासु शीत' । ६ क. 'धनया गुण' । ७ य. 'रत्न' । ८ य. 'पदम् । ए' । ९ क. 'विन्द
सेऽनन्तिके पत्नम् न' । १० स. य. इ. 'दृष्ट्याह' । ११ स. ग. य. 'पृथो ।

बृहस्पतिरुवाच—

हवींषि श्राद्धकाले तु यानि श्राद्धविदो विदुः । तानि मे शृणु सर्वाणि फलं चैषां यथाबलम् ॥
 तिलैर्ब्राह्मिवैर्माषैरङ्गिर्मूलफलेन च । दत्तेन मासं प्रीयन्ते श्राद्धेन तु पितामहाः ॥ ३
 मत्स्यैः प्रीणन्ति द्वौ मासौ त्रीन्मासान्हारिणेन तु । शाशं तु चतुरो मासान्पञ्च प्रीणाति शाकुनम् ॥
 वाराहेण तु षण्मासांश्छागलं साप्तमासिकम् । आष्टमासिकमित्युक्तं यच्च पार्षतकं भवेत् ॥ ५
 रौरवेण तु प्रीयन्ते नव मासान्पितामहाः । गवयस्य तु मासेन तृप्तिः स्याद्दशमासिकी ॥ ६
 कूर्मस्य चैव मासेन मासानेकादशैव तु । श्राद्धमेवं विजानीयाद्भव्यं संवत्सरं भवेत् ॥ ७
 तथा गव्यसमायुक्तं पायसं मधुसर्पिषां । वध्नीणसस्य मासेन तृप्तिर्द्वादशवर्षिकी ॥ ८
 आनन्त्याय भवेद्युक्तं खाद्मयांसैः पितृक्षये । कृष्णच्छागस्तथा गोधा आनन्त्यायैव कल्प्यते ॥
 अत्र गाथाः पितृगीताः कीर्तयन्ति पुराविदः । तास्तेऽहं संभवक्ष्यामि यथावत्संनिबोधत ॥
 अपि नैः स्वकुले जायाद्योऽन्नं दद्यान्नयोदशीम् । पायसं मधुसर्पिर्भ्यां छायायां कुञ्जरस्य तु ॥
 आज्ञेन सर्वलोहेन वर्षासु च मघासु च । एष्टव्या बहवः पुत्रा यथेकोऽपि गयां व्रजेत् ॥
 * गौरीं वाऽप्युद्गहेद्भार्या नीलं वा वृषमुत्सृजेत् ॥ १२

शंयुरुवाच—

गयादीनां फलं तात प्रब्रूहि मम पृच्छतः । पितृणां चैव यत्पुण्यं निखिलेन ब्रवीहि मे ॥ १३

बृहस्पतिरुवाच—

(+अब्दमध्ये गयाश्राद्धं यः करोति च मानवः । सर्वान्कामान्स लभते स्वर्गलोके महीयते १४
 यदि पुत्रो गयां गच्छेच्छ्राद्धं कुर्यादतन्द्रितः । कामान्स लभते दिव्यान्मोक्षोपायं च विन्दति ॥
 उद्यतस्तु गयां गन्तुं श्राद्धं कृत्वा विधानतः । विधाय कर्पटीवेषं ग्रामस्यापि प्रदक्षिणम् ॥ १६
 ततो ग्रामान्तरं गत्वा श्राद्धशेषस्य भोजनम् । कृत्वा प्रदक्षिणं गच्छेत्प्रतिग्रहविवर्जितः ॥ १७
 केशश्मश्रुनखादीनां वपनं न प्रशस्यते । अतो न कार्यं वपनं श्राद्धार्थं ना गयासदा(?) ॥ १८
 वित्तशाठ्यं न कुर्वीत गयाश्राद्धे सदा नरः । वित्तशाठ्यं तु कुर्वाणो न तीर्थफलभाग्भवेत् ॥
 ब्रह्मकुण्डे प्रभासे च ब्रह्मवेद्यां तथैव च । प्रेतपर्वतमासाद्य श्राद्धं कुर्याद्विधानतः ॥ २०
 उत्तरे मानसे चैव यत्र मैनाकसंज्ञकाः । उदीच्यां कनखले चैव दक्षिणे मानसे तथा ॥ २१
 स्नात्वा कृत्वा तथा श्राद्धं पितृलोकं समुद्धरेत् । स्वर्गपातालमर्त्येषु नास्ति तीर्थसमं भुवि ॥ २२
 तेषु श्राद्धं प्रकुर्वीत यदीच्छेत्परमां गतिम् । धर्मार्णवं ततो गच्छेदाधं दृष्ट्वा गदाधरम् ॥ २३
 मतङ्गे स पुनर्दृष्ट्वा बुद्ध्वा नारायणं तथा । श्राद्धं कृत्वा विधानेन कुलकोटीः समुद्धरेत् ॥ २४
 यदि पुत्रो गयां गच्छेत्कदाचित्कालपर्ययात् । तानेव भोजयेद्विमान्ब्राह्मणा ये प्रकल्पिताः ॥
 अमानुषतया विषा ब्राह्मणा ये प्रकल्पिताः । तेषु तुष्टेषु संतुष्टाः पितृभिः सह देवताः ॥ २६
 न विचार्यं कुलं शीलं विद्यां च तप एव च । पूजितैस्तेस्तु राजेन्द्र मुक्तिं प्राप्नोति मानवः ॥

* इदमर्थं नास्ति य. पुस्तके । + अब्दमध्ये इत्यारभ्य दद्याद्विचक्षण इत्यन्तप्रत्ययः स. पुस्तके वर्ततेऽत्रैव स्थले गयामाहात्म्यमपि तत्रिचत्वारिंशाध्यायादुपरितनं द्रष्टव्यम् ।

१ ख. ग. घ. 'या । वाध्नीण' । २ ग. घ. ह. 'कं खड्गमांसं पि' । ३ ख. ग. घ. ह. 'या लोह भा' ।
 ४ ख. ग. घ. ह. नः स्वकुले जायाद्यो नोद' ।

(श्राद्धकर्मः)

ततः प्रवर्तयेच्छ्राद्धं यथाशक्तिवलावलम् । कामान्स लभते दिव्यान्मोक्षोपायं च विन्दति ॥
 सवर्णा जातयो मित्रा बान्धवाः सुहृदश्च ये । तेभ्यो भूय गयाकूपे पिण्डा देया विधानतः ॥
 तेऽपि यान्ति दिवं सर्वे पिण्डदा इति नः श्रुतम् । अज्ञातनामगोत्राणां मन्त्र एष प्रकीर्तितः ॥
 पितृवंशे समुत्पन्ना मातृवंशे तथैव च । गुरुश्वशुरबन्धूनां ये चान्ये बान्धवास्तथा ॥ ३१
 ये ये कुले लुप्तापिण्डाः पुत्रदारविवाहिताः । विरूपा आमगर्भाश्च ज्ञाताज्ञाताः कुले मम ॥ ३२
 क्रियालोपगता ये च येचान्ये गर्भसंस्थिताः । तेभ्यो दत्तो मया पिण्डो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ ३३
 आत्मनस्तु महाबुद्धे गयायां तु तिलैर्विना । पिण्डानिर्वपणं कुर्यात्तथा चान्येऽत्र गोत्रजाः ॥
 पुत्रेभ्योऽपि दुहितृभ्य इष्टेभ्योऽपि च सर्वशः । दद्यात्पिण्डं प्रयत्नेन बुद्धिमान्सुसमाहितः ॥
 त्रिदिवं यान्ति ते सर्वे पिण्डदा इति च श्रुतिः । ब्रह्महा च कृत्स्नश्च महापातकेनश्च ये ॥ ३६
 ते सर्वे अनष्कृतिं यान्ति गयायां पिण्डपातनात् । ब्रह्मघ्नस्य सुरापस्य बालवृद्धगुरुदुहः ॥ ३७
 नाशमायाति वै पापं गयायामनुयाति यः । यन्नाम्ना पातयेत्पिण्डं तं नयेद्ब्रह्म शाश्वतम् ॥ ३८
 दुर्लभं त्रिषु लोकेषु नास्ति तीर्थं गयासमम् । नरकस्था दिवं यान्ति स्वर्गस्था मोक्षमामुयुः ॥
 अपि नस्ते भविष्यन्ति कुले सन्मार्गशीलिनः । गयामुपेत्य ये पिण्डान्दास्यन्त्यस्माकमादरात् ॥
 मकरे वर्तमाने तु ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः । प्रेतपक्षे च चित्रे च दुर्लभं पिण्डपातनम् ॥ ४१
 अधिमासे जन्मदिने चास्ते च गुरुशुकृतयोः । न त्यक्तव्यं गयाश्राद्धं सिंहस्थे च वृहस्पतौ ॥
 गयायां सर्वकालेषु पिण्डं दद्याद्विचक्षणः) ॥ ४२

(*गयायामक्षयं श्राद्धं जपहोमतयांसि च । पितृर्क्षयाहे ते पुत्र तस्मात्तत्राक्षयं स्मृतम् ॥ ४३
 पुनीयादेकात्रिंशं तु गौर्यामुत्पादितः सुतः । मातामहांस्तु पद्भूय इति तस्य फलं स्मृतम् ॥ ४४
 फलं वृषस्य वक्ष्यामि गदतो मे निबोधत । वृषोत्सृष्टा पुनात्येव दशातीतान्दशावरान् ॥ ४५
 यत्किञ्चित्सृश्यते तोर्यैरुत्तीर्णेन जलान्महीम् । वृषोत्सर्गे पितृणां तु अक्षयं समुदाहृतम् ॥ ४६
 यद्यद्धि संस्पृशेत्तोयं लाङ्गूलादिभिरन्ततः । सर्वं तदक्षयं तस्य पितृणां नात्र संशयः ॥ ४७
 गृह्णैः खुरैर्वा यद्भूमिपुल्लिखत्यनिशं वृषः । मधुकुल्याः पितृंस्तस्य अक्षयास्ता भवन्ति वै ॥ ४८
 (+सहस्रनल्वमात्रेण तडाकेन यथा श्रुतिः । तृप्तिस्तृप्तिः पितृणां वै तद्वृषस्याधिकोच्यते ॥ ४९
 यो ददाति गुह्यैर्मित्रांस्तिलान्नै श्राद्धकर्मणि । मधुना मधुमिश्रान्वा अक्षयं सर्वमेव तत् ॥ ५०

वृहस्पतिरुवाच—)

न ब्राह्मणान्परीक्षेत सदा देये तु पानवः । दैवे कर्मणि पित्र्ये च श्रूयते वै परीक्षणम् ॥ ५१
 सर्ववेदव्रतज्ञाताः पक्षीनां पावना द्विजाः । ये च भाष्यविदो मुख्या ये च व्याकरणे रताः ५२
 अधीपते पुराणं च धर्मशास्त्रं तथैव च । त्रिणाचिकेतपञ्चामिस्त्रिसुपर्णः पद्भ्रवेत् ॥ ५३
 ब्रह्मदेयसुतथैव छन्दोगो ज्येष्ठसामगः । पुण्येषु येषु तीर्थेषु अभिषेककृतव्रताः ॥ ५४
 मुख्येषु येषु सत्रेषु भवन्त्यवभृथप्लुताः । ये च सद्योव्रता नित्यं स्वकर्मनिरताश्च ये ॥
 अक्रोधनाः शान्तिपरास्तान् श्राद्धे निमज्जयेत् ॥ ५५

* धनुर्विद्वान्तर्गतप्रत्ययः गः पुस्तके नास्ति । + धनुर्विद्वान्तर्गतप्रत्ययो मः पुस्तके नास्ति ।

१ ग. घ. इ. शिष्ये हि ते । २ ग. तस्याः । ३ ग. क. 'म्' । येन येन एत' । ४ ग. इ. 'मिथ वा ५ ग. घ. इ. देवाम् । ६ क. 'मि भूताः ।

[+ ये चापि नित्यं दशसु सुकृतेषु व्यवस्थिताः । *स्वकर्मनिरता नित्यं तांश्राद्धेषु निमग्नयेत् ॥
एतेषु दत्तमक्षय्यमेते वै पङ्क्तिपावनाः । श्रद्धया ब्राह्मणा ये तु योगधर्ममनुव्रताः ॥ ५७
धर्माश्रमवरिष्ठास्ते हव्यकव्येषु ते वराः । त्रयोऽपि पूजितास्तेन ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ५८
पितृभिः सह लोकाश्च यो ह्येतान्पूजयेन्नरः । पवित्राणां पवित्रं च मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ ५९
प्रथमः सर्वधर्माणां योगधर्मो निगद्यते । अपाङ्केषांस्तु वक्ष्यामि गदतो मे निबोधत ॥ ६०
कितवो मघपो यक्ष्मी पशुपालो निराकृतिः । ग्रामप्रेष्यो वार्धुपिको गायनो वणिजस्तथा ॥६१
अगारदाही गरदः कुण्डाशी सोमविक्रयी । समुद्रयायी बुधर्मा तैलिकः कूटकारकः ॥ ६२
पित्रा विवदमानश्च यस्य चोपपतिर्गृहे । अभिशस्तस्तथा स्तेनः शिल्पर्यश्चोपजीवति ॥ ६३
सूचकः पर्वकारी च यस्तु मित्रेषु द्रुह्यति । गणयाचनकश्चैव नास्तिको वेदवर्जितः ॥ ६४
उन्मत्तः पण्डकशठौ श्रूणहा गुह्यतल्पगः । भिषक्जीवः प्रैषणिकः परस्त्री यश्च गच्छति ॥ ६५
विक्रीणाति च यो ब्रह्म व्रतानि च तपांसि च । नष्टं स्यान्नास्तिके दत्तं कृतघ्ने चैव शंसके ॥६६
यच्च वाणिजके चैव नेह नामुत्र तद्भवेत् । निक्षेपहारिणे चैव कितवे वेदनिन्दके ॥ ६७
तथा वाणिजके चैव कारुके धर्मवर्जिते । निन्दन्क्रीणाति पण्यानि विक्रीणंश्च प्रशंसति ॥] ६८
अनृतस्य समावासो न वाणिकश्राद्धमर्हति । भस्मनीव हुतं हव्यं दत्तं पौनर्भवे द्विजे ॥ ६९
पाँटि काणः शतं पण्डैः श्वित्री यावत्प्रपश्यति । पापरोगी सहस्रस्य दातुर्नाशयते फलम् ॥ ७०
श्रश्यते सत्फलात्तस्मादाता यस्य तु वालिशः । यो वेष्टितशिरा भुङ्क्ते यो भुङ्क्ते दक्षिणामुखः ॥
सोपानत्कश्च यो भुङ्क्ते यच्च दद्यात्तिरस्कृतम् । सर्वं तदसुरेन्द्राणां ब्रह्मा भागमकल्पयत् ॥ ७२
श्वानश्च यातुधानाश्च नावेशेरन्कथंचन । तस्मात्परिवृतिं दद्यात्तिलैश्चान्ववकीरयन् ॥ ७३
राक्षसानां तिलाः प्रोक्ताः शुनां परिवृतिस्तथा । दर्शनात्सूकरो हन्ति पक्षपातेन कुक्कुटः ॥ ७४
रजस्वलानुस्पर्शेन कुद्धो यश्च प्रयच्छति । यस्य मित्रमदेयानि श्राद्धानि च हवींषि च ॥
न प्रीणाति पितृन्देवान्स्वर्गं न च स गच्छति ॥ ७५
नदीतीरेषु रम्येषु सरित्सु च सरस्सु च । विविक्तेषु च प्रीयन्ते दत्तेनेह पितामहाः ॥ ७६
न चाशु पातयेज्जातुं न युक्तो वाचमीरयेत् । न च कुर्वीत भुञ्जानो ह्यन्योन्यं मत्सरं तदा ॥
अपसव्ये कृते तेन विविवद्दर्भपाणिना । पित्र्यमानिधनं कार्यमेवं प्रीणाति वै पितृन् ॥ ७८
अनुमत्याऽऽदितो विप्रानग्रौ कुर्याद्यथाविधि । पितृणां निर्वपेद्भूमौ सूर्पे वा दर्भसंस्तरे ॥ ७९
शुरूपक्षस्य पूर्वाह्ने श्राद्धं कुर्याद्विचक्षणैः । कृष्णपक्षेऽपराह्णे तु रौहिर्णे न विलङ्घयेत् ॥ ८०
एवमेते महात्मानो महायोगा महौजसः । सदा वै पितरः पूज्या द्रष्टारो देशकालयोः ॥ ८१
पितृभक्तिरतो नित्यं योगं प्राप्नोत्यनुत्तमम् । ध्यानेन मोक्षं गच्छन्ति हित्वा कर्मशुभाशुभम् ॥
यज्ञहेतोर्भुङ्क्ष्य मोहयित्वा जगत्तदा । गुहायां निहतं योगं कश्यपेन महात्मना ॥ ८३

+ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । * इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ क. श्रद्धया । घ. इ. श्राद्धया । २ घ. 'या । अद्धार' । ३ ग. घ. इ. शिल्पं यथो' । ४ ग. इ. 'तः पण्ड' ।
५ ख. पण्ड । घ. शण्डः । ख. 'घ. कार्याः । ६ ख. ग. घ. इ. 'वृतं तथा । ७ क. ख. घ. 'नाच्छुक' । ८ ग. इ.
'क्षवाते' । ९ ख 'तु नायुक्ता वा' । १० ख. सदा । ११ ख. घ. इ. 'नुमान्याऽऽदि' । १२ ख. 'मौ सर्पपान्दर्भ' ।
१३ घ. 'णः । पितृपक्षे । १४ घ. इ. पूज्याः सदा' ।

(श्राद्धकल्पः)

अमृतं गुह्यमुद्धृत्य योगं योगविदांवर । प्रोक्तं सनत्कुमारेण महान्तं धर्मशाश्वतम् ॥ ८४
 देवाणां परमं गुह्यमृषीणां च परायणम् । पितृभक्त्या प्रयत्नेन पितृभक्तैश्च नित्यशः ॥ ८५
 तं च योगं समासेन पितृभक्तस्तु कृत्स्नशः । प्रयत्नात्प्राप्तुयात्तत्र सर्वमेव न संशयः ॥ ८६
 यस्मै श्राद्धानि देयानि यच्च दत्तं महाफलम् । येषु वाऽप्यक्षयं श्राद्धं तीर्थेषु च नदीषु च ॥
 येषु च स्वर्गप्राप्नोति तत्ते प्रोक्तं ससंग्रहम् ॥ ८७

बृहस्पतिरुवाच—

श्रुत्वैवं श्राद्धकल्पं तु योऽसूयां कुरुते नरः । स मज्जेन्नरके घोरे नास्तिकस्तपसाऽऽश्रुतः ॥ ८८
 महारोगावमायस्तु स यः संयतमानसः । वेदाश्रमान्मुक्तचित्तः कुम्भीकानधिगच्छति ॥
 जिह्वाछेदं स्तेनमेत्य प्राप्नुयुस्तेन चैव ह ॥ ८९

सीदन्ति ते सागरे लोष्टभृता योगद्विपः स्थास्यन्ते यावदुर्वी ॥

तस्माच्छ्राद्धे धर्मं उद्दिष्ट एष नित्यं कार्यः श्रद्धधानेन पुंसा ॥ ९०

परिवादो न कर्तव्यो योगिनां च विशेषतः । परिवादात्कृमिभूत्वा तत्रैव परिवर्तते ॥ ९१

योगं परिवदेद्यस्तु ध्यानिनां पोषकौरणम् । स गच्छेन्नरकं घोरं श्रोता यथ न संशयः ॥ ९२

आवृतं तपसा सर्वं नरकं घोरदर्शनम् । योगीश्वरर्षरीषादान्निश्चयं याति मानवः ॥ ९३

योगेश्वराणामाक्रोशं शृणुयाद्यो यत्तात्मनाम् । स हि कालं चिरं मज्जेत्कुम्भीपाके न संशयः ॥

मनसा कर्मणा वाचा द्वेषं योगिषु वर्जयेत् । प्रेत्यान्त्यं तत्फलं भुङ्क्त इह चैव न संशयः ॥ ९५

न पारगो विन्दति पारमात्मनस्त्रिलोकमध्ये चरति स्वकर्मभिः ।

ऋचो यजुः साम तद्गुणपारगो विकारमेवं ह्यनवाप्य सीदति ॥ ९६

विकारपारः प्रकृतेश्च पारगस्त्रिगुणानां त्रिगुणान्तपारगः ।

तत्त्वं चतुर्विंशतियोगपारगः स पारगो यस्त्वयनान्तपारगः ॥ ९७

कृत्स्नं यथा तत्त्वविसर्गमात्मनस्तथैव भूयः प्रलयं सदाऽऽत्मनः ।

प्रत्याहरेद्योगवलेन योगवित्स सर्वपारक्रमयानगोचरः ॥ ९८

वेदस्य वेदिता यो वै वेद्यं विन्दति योगवित् । तं वै वेदविदं प्राहुस्तं प्राहुर्वेदपारगम् ॥ ९९

वेद्यं च वेदितव्यं च विदिन्वा वै यथोविधि । एवं वेदविदं प्राहुस्ततोऽन्ये वेदचिन्तकाः ॥

यज्ञान्वेदांस्तथा कामाङ्गानानि विविधानि च । प्राप्नोत्यायुः प्रजाश्चैव पितृभक्तो धनानि च ॥

श्राद्धे यः श्राद्धकल्पं वै परित्वमं नियतं पठेत् । सर्वाण्येतान्यवामोति तीर्थे दानफालानि च ॥

स पद्भिर्पावनश्चैव द्विजानामग्रभुग्भवेत् । अद्याप्य वा द्विजान्सर्वान्सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥१०३

यश्चैव शृणुयात्त्रित्वमानन्त्यं स्वर्गमभुवे । अनसूयो जितक्रोधो लोभमोहविचर्जिनः ॥ १०४

तीर्थानां च फलं कृत्स्नं दानादीनां तथैव च । पोक्षोपायो त्वयं श्रेष्ठः स्वर्गोपायो त्वयं परः ॥

इह चापि परा तुष्टिस्तस्मात्सुर्वीत यत्नतः ॥ १०५

१ ग. द. 'परः । प्रो' । २ क. 'नरकदर्श' । ३ ग. 'ति । स्तेनमेत्यजिह्वाछेदं प्रा' । घ. 'ति । स्तेनमे-
 त्यजिह्वाछेदं प्रा' । द. 'ति । स्तेनमेत्यजिह्वाछेदं प्रा' । ४ घ. 'विदिन्वा वै' । ५ ग. द. 'कारिण' । ६ ग. 'सामान्ती
 नि.गर्भ या' । घ. द. 'परिवादो नि.गर्भ या' । ७ ग. घ. द. 'तानन्तर' । ८ क. रं मं । ९ ग. घ. प. द.
 'धारिषाम् । ए' ।

इमं विधिं यो हि पठेदतस्त्रितः समाहितः संसदि पर्वसंधिषु ।

अपत्यभागभवति परेण तेजसा दिवौकसां स व्रजते सलोकताम् ॥ १०६

येन प्रोक्तस्त्वयं कल्पो नमस्तस्मै स्वयंभुवे । महायोगेश्वरेभ्यश्च सदा च प्रणतो ह्यहम् ॥ १०७

इत्येते पितरस्तात देवानामपि देवताः । सप्तस्वेतेषु ते नित्यं स्थानेषु पितरोऽव्यथाः ॥ १०८

प्रजापतिसुता ह्येते सर्वे चैव महात्मनः । आद्यो गणस्तु योगानां स नित्यो योगवर्धनः ॥ १०९

द्वितीयो देवतानां तु तृतीयो देवताऽरिणाम् । शेषास्तु वर्णिनां ज्ञेया इति सर्वे प्रकीर्तिताः ॥

देवास्त्वेतान्यजन्ते वै सर्वेष्वेतेष्ववस्थिताः । आश्रमास्तु यजन्त्येतांश्चत्वारस्तु यथाक्रमम् १११

वर्णाश्चापि यजन्त्येतांश्चत्वारस्तु यथाविधि । तथा संकरजाताश्च म्लेच्छाश्चैव यजन्ति वै ११२

पितृंश्च यो यजेद्भक्त्या पितरः पूजयन्ति तम् । पितरः पुष्टिकामस्य प्रजाकामस्य वा पुनः ॥

पुष्टिं प्रजाश्च स्वर्गं च प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ११३

देवकार्यादपि सूनोः पितृकार्यं विशिष्यते । देवतानां हि पितरः पूर्वमाप्यायनं स्वयम् ॥ ११४

न हि योगगतिः सूक्ष्मा पितृणां च परा गतिः । तपसा विप्रकृष्टेन दृश्यते मांसचक्षुषा ॥ ११५

सर्वेषां राजतं पात्रमथवा रजतान्वितम् । पावनं ह्युत्तमं प्रोक्तं देवानां पितृभिः सह ॥ ११६

येषां दास्यन्ति पिण्डांस्त्रीन्वान्धवा नामगोत्रतः । भूमौ कुशोत्तरायां च अपसव्यविधानतः ११७

सर्वत्र वर्तमानांस्ते पिण्डाः प्रीयन्ति वै पितृन् । यदाहारो भवेज्जन्तुराहारः सोऽस्य जायते ११८

यथा गोष्ठे प्रनष्टां वै वत्सो विन्दति मातरम् । तथा तं नयते मन्त्रो जन्तुर्यत्रावतिष्ठते ॥ ११९

नाम गोत्रं च मन्त्रश्च दत्तमन्नं नयन्ति तम् । अपि योनिशतं प्राप्तांस्तृप्तिस्ताननुगच्छति ॥ १२०

एवमेवा स्थिता संस्था ब्रह्मणा परमेष्ठिना । पितृणामादिसर्गस्तु लोकानामक्षयार्थिनाम् ॥ १२१

इत्येते पितरो देवा देवाश्च पितरः पुनः । दौहित्रा यजमानाश्च प्रोक्ताश्चैव मयाऽनैघाः ॥ १२२

लोका दुहितरश्चैव दौहित्राश्च सुतास्तथा । दानानि सह शौचेन तीर्थानि च फलानि च १२३

अक्षयत्वं द्विजाश्चैव यायावरविधिस्तथा । प्रोक्तं सर्वं यथान्यायं यथा ब्रह्माऽब्रवीत्पुरा ॥ १२४

बृहस्पतिरुवाच—

इत्येतदङ्गिराः प्राह ऋषीणां शृण्वतां तदा । पृष्टस्तु संशयं सर्वं पितृणां प्राह संसदि ॥ १२५

सत्रे वै वितते पूर्वं तदा वर्षसहस्रिके । यस्मिन्गृहपतिर्ह्यासीद्ब्रह्मा वै देवता प्रभुः ॥ १२६

संवत्सरशतान्पञ्च तत्रोपेता इति श्रुतिः । श्लोकाश्चात्र पुरा गीता ऋषिभिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ १२७

दीक्षितस्य तदा सत्रे ब्रह्मणः परमात्मनः । तत्रैव जातमत्युग्रं पितृणागक्षयार्थिनाम् ॥

लोकानां च हितार्थाय ब्रह्मणा परमेष्ठिना ॥ १२८

सूत उवाच—

एवं बृहस्पतिः पूर्वं पृष्टः पुत्रेण धीमता । प्रोवाच पितृवंशं तु यत्तद्वै समुदाहृतम् ॥

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वरुणस्य निबोधत ॥ १२९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पे त्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—७४९१

(श्राद्धकल्पः)

अथ चतुरशीतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे वरुणवंशवर्णनम् ।

ऋषयश्चैवमुक्तास्तु परं हर्षमुपागताः । परं शुश्रूषवो भूयः पप्रच्छुस्तदनन्तरम् ॥ १

ऋषय ऊचुः—

वंशानामानुपूर्व्येण राज्ञां चामिततेजसाम् । स्थितिं चैषां प्रभावं च ब्रूहि नः परिपृच्छताम् ॥ २

एवमुक्तस्ततः सूतस्तथाऽसौ लोमहर्षणः । शुश्रूषामुत्तरारुष्याने ऋषीणां वाक्यकांविदः ॥ ३

आख्यानकुशलो भूयः परं वाक्यमुवाच ह ।

सूत उवाच—

ब्रुवतो मे निवोधस्व ऋषिराह यथा मम ॥ ४

वंशानामानुपूर्व्येण राज्ञां चामिततेजसाम् । स्थितिं चैषां प्रभावं च ब्रुवतो मे निवोधत ॥ ५

वरुणस्य पत्नी सामुद्री शुनादेवीत्युदाहता । तस्याः पुत्रौ कलिर्वैद्यः सुता च सुरसुन्दरी ६

कलिपुत्रौ महावीर्यौ जयश्च विजयश्च ह । वैद्यपुत्रौ घृणिश्चैव मुनिश्चैव महाबलौ ॥ ७

प्रजानामत्तुकामानामन्योन्यस्य प्रभक्षिणौ । भक्षयित्वा तावन्योन्यं विनाशं समवापतुः ॥ ८

कलिः सुरायां संजज्ञे तस्य पुत्रो मदः स्मृतः । त्वार्षी हि सा कलेर्भार्या ज्येष्ठा या निकृतिः स्मृता १०

असूतान्यान्कलेः पुत्रांश्चतुरः पुरुषादकान् । नाकं विघ्नं च विरुपातं सद्रमं विधमं तथा ॥ १०

अशिरस्कस्तयोर्विघ्नो नाकश्चैवाशरीरवान् । सद्रमश्चैकहस्तोऽभूद्विधमश्चैकपात्स्मृतः ॥ ११

सद्रमस्य तथा पत्नी तामसी पूतना स्मृता । रेवती विधमस्यापि तयोः पुत्राः सहस्रशः ॥ १२

नाकस्य शकुनिः पत्नी विघ्नस्य च अयोमुखी । राक्षसास्तु मर्हाशीर्षाः संध्याद्वयविचारिणः ॥ १३

रेवतीपूतनापुत्रा नैर्ऋता नामतः स्मृताः । ग्रहास्ते राक्षसाः सर्वे बालानां तु विशेषतः ॥ १४

स्कन्दस्तेषामधिपतिर्ब्रह्मणोऽनुमते प्रभुः ॥ १४

वृहस्पतेर्या भगिनी वरुणी ब्रह्मचारिणी । योगसिद्धा जगत्कृत्स्नमसक्ता चरते सदा ॥ १५

प्रभासस्य तु सा भार्या वसूनामष्टमस्य तु । विश्वकर्मा सुतस्तस्या जातः शिल्पिप्रजापतिः ॥ १६

त्वष्टा विराजो रूपाणां धर्मपौत्र उदारधीः । कर्ता शिल्पसहस्राणां त्रिदशानां च वास्तुकृत् ॥ १७

यः सर्वेषां विमानानि देवतानां चकार ह । मानुषाश्चोपजीवन्ति यस्य शिल्पं महात्मनः ॥ १८

प्रैहादी विश्रुता तस्य त्वष्टः पत्नी विरोचना । विरोचनस्य भगिनी माता त्रिशिरसस्तु सा ॥ १९

देवाचार्यस्य महतो विश्वकर्माऽस्य धीमतः । विश्वकर्मात्मजश्चैव विश्वकर्मा मयः स्मृतः ॥ २०

सुरेणुरिति विख्याता स्वसा तस्य यवीयसी । त्वार्षी सा सवितुर्भार्या पुनः संज्ञेति विश्रुता ॥ २१

असूत तपसा सा तु मनुं ज्येष्ठं विवस्वतः । यमौ पुनरसूतासौ यमं च यमुनां च ह ॥ २२

सा तु गरुवा कुरुन्देवी बडवारूपधारिणी । सवितुश्चाश्वरूपस्य नासिकाभ्यां तु तौ स्मृतौ ॥ २३

असूत सा महाभागा त्वन्तरीक्षेऽश्विनौ किल । नासत्यं चैव दसं च मार्तिण्डस्याऽऽत्मजावुर्भौ २४

ऋषय ऊचुः—

कस्मान्मार्तिण्ड इत्येष विवस्वानुच्यते बुधैः । किमर्थं-साऽश्वरूपा वै नासिकाभ्यामसूयत ॥ २५

एतद्देदितुमिच्छामस्तत्त्वं विद्महि पृच्छताम् ॥ २५

सूत उवाच—

चिरोत्पन्नमतिभिन्नमण्डं त्वष्टा विदारितम् । दृष्ट्वा गर्भवधाद्धीतः कश्यपो दुःखितोऽभवत् ॥
 अण्डे द्विधाकृते त्वण्डं दृष्ट्वा त्वष्टारमब्रवीत् । नैतदण्डं भवात्तूनं मार्तण्डस्त्वं भवानघ ॥ २७
 न खल्वयं मृतोऽण्डस्थ इति स्नेहात्पिताऽब्रवीत् । तस्य तद्रचनं श्रुत्वा नामान्वर्थमुदाहरत् ॥ २८
 यन्मार्तण्डो भवेत्युक्तः पित्राऽण्डे वै द्विधा कृते । तस्माद्विवस्वान्मार्तण्डः पुराणज्ञैर्विभाष्यते २९
 ततः प्रजाः प्रवक्ष्यामि मार्तण्डस्य विवस्वतः । विजज्ञे सवितुः संज्ञाभार्यायां तु त्रयं पुरा ॥ ३०
 मनुर्व्यधीयान्सावर्णिः संज्ञायां च तथाऽश्विनौ । शनैश्चरश्च सप्तैते मार्तण्डस्याऽऽत्मजाः स्मृताः ॥
 विवस्वान्कश्यपाज्जज्ञे दाक्षायण्यां महायशाः । तस्य भार्याऽभवत्त्वाप्ती महादेवी विवस्वतः ॥
 सुरेणुरिति विख्याता पुनः संज्ञेति विश्रुता ॥ ३२
 सा तु भार्या भगवतो मार्तण्डस्यातितेजसः । नातुष्यद्भूर्वरूपेण रूपयौवनशालिनी ॥ ३३
 आदित्यस्य हि तद्रूपं मार्तण्डस्य हि तेजसा । गात्रेषु प्रतिरुद्धं वै नातिकान्तमिवाभवत् ॥ ३४
 न खल्वयं मृतो ह्यण्डे इति स्नेहात्तमब्रवीत् । अज्ञानः कश्यपः स्नेहान्मार्तण्ड इति चोच्यते ॥
 तेजस्त्वभ्यधिकं तस्य नित्यमेव विवस्वतः । येनापि तापयामास त्रीँल्लोकान्कश्यपात्मजः ॥ ३५
 त्रीँष्यपत्यानि संज्ञायां जनयामास वै रविः । द्वौ सुतौ तु महावीर्यौ कन्यां कालिन्दिमेव च ॥
 मनुर्विवस्वतो ज्येष्ठः श्राद्धदेवः प्रजापतिः । ततो यमो यमी चैव यमजौ संवभूवतुः ॥ ३६
 शातवर्णं तु तद्रूपं दृष्ट्वा संज्ञा विवस्वतः । असहन्ती स्वकां छायां सवर्णां निर्ममे पुनः ॥ ३७
 महीमयी तु सा नारी तस्याश्छायासमुद्भवा । प्राञ्जलिः प्रयता भूत्वा पुनः संज्ञामभाषत ॥ ४०
 वदस्व किं मया कार्यं सा संज्ञा तामथाब्रवीत् । अहं यास्यामि भद्रं ते स्वमेव भवनं पितुः ॥
 त्वयेह भवने मह्यं वस्तव्यं निर्विशङ्कया । इमौ च वालकौ मह्यं कन्या च वरवर्णिनी ॥ ४२
 भर्त्रे वै नैवमाख्येयमिदं भगवते त्वया । एवमुक्त्वाऽब्रवीत्संज्ञां संज्ञां या पार्थिवी तु सा ॥ ४३
 आकेशग्रहणाद्देवि आशयं नैव कर्हिचित् । आख्यास्यामि मतं तुभ्यं गच्छ देवि स्वमालयम् ॥
 समाधाय च तां संज्ञा तथेत्युक्त्वा तथा च सा । त्वष्टुः समीपमगमद्त्रीँदितेव तपस्विनी ॥ ४५
 पिता तामागतां दृष्ट्वा क्रुद्धः संज्ञामथाब्रवीत् । भर्तुः समीपं गच्छ त्वं मा जुगुप्स दिवाकरम् ॥
 संवमुक्त्वा तदा पित्रा नियुक्त्वा च पुनः पुनः । वर्षाणां तु सहस्रं वै वसति स्म पितुर्गृहे ॥ ४७
 भर्तुः समीपं गच्छ त्वं नियुक्त्वा च पुनः पुनः । अगमद्दृष्ट्वा भूत्वाऽऽच्छाद्य रूपमनिन्दिता ॥
 उत्तरान्तां कुरुन्गत्वा तृणान्यथ चचार सा ॥ ४८
 द्वितीयायां तु संज्ञायां संज्ञेयमिति चिन्त्य ताम् । आदित्यो जनयामास पुत्रावादित्यवर्चसा ॥
 पूर्वजस्य मनोस्तुल्यौ सादृश्येन तु तौ प्रभुः । श्रुतश्रवं तु धर्मज्ञं श्रुतकर्माणमेव च ॥ ५०
 श्रुतश्रवा मनुः सोऽपि सावर्णिर्नै भविष्यति । श्रुतकर्मा तु विज्ञेयो ग्रहो वै यः शनैश्चरः ॥ ५१
 मनुरेवाभवत्स वै सार्वर्ण इति वुध्यते । संज्ञा तु पार्थिवी सा वै स्वस्य पुत्रस्य वै तदा ॥ ५२

१ रा. घ. ड. 'तुक्करत्वण्डारसोण्डो द्विधा कृतः । त° । २ रा. घ. ड. 'वितुर्भार्या संज्ञाऽपत्यांस्तु त्रीँपुरा ।
 ३ रा. घ. ड. मनुं यधीयस चैव सावर्णिं च त । ४ क. 'सायः पा' । ५ क. प्रम् । ६ क. ग. 'वर्ग्य इ' । ७ रा.
 घ. ड. 'ति चोच्यते ।

(आद्धकल्पः)

- चकाराभ्यधिकं स्नेहं न तथा पूर्वजेषु वै । मनुस्तद्याक्षमत्सर्वं यमस्तद्वै न चाक्षमत् ॥ ५३
- बहुशो यस्य मानस्तु (अवमानितश्च बहुशः) सापत्न्यादतिदुःखितः ।
तां वै रोपाच वाल्याच भाविनोऽर्थस्य वै वलात् ॥ ५३
- पदा संतर्जयामास संज्ञां वैवस्वतो यमः । सा शशाप ततः क्रोधात्सवर्णां जननी यमम् ॥ ५४
- पदा तर्जयसे यस्मात्पितृभार्या यशस्विनीम् । तस्मात्तत्रैव चरणः पतिष्यति न संशयः ॥ ५५
- यमस्तु तेन शापेन भृशं पीडितमानसः । मनुना सह धर्मात्मा पितुः सर्वं न्यवेदयत् ॥ ५६
- भृशं शापभयोद्विग्नः संज्ञावाक्यैर्विनिर्जितः । बाल्याद्वा यदि वा मोहान्मां भवांस्त्रातुमर्हति ॥
शशोऽहमस्मि लोकेश जनन्या तपतां वर । तव प्रसादो नस्त्रातु ह्येतस्मान्महतो भयात् ॥ ५८
- विवस्वानेवमुक्तस्तु यमं प्रोवाच वै प्रभुः । असंशयं पुत्र महद्भविष्यत्यत्र कारणम् ॥ ५९
- येन त्वामाविशत्क्रोधो धर्मज्ञं सत्यवादिनम् । न शक्यमेतन्मिथ्या तु कर्तुं मातुर्वचस्तव ॥ ६०
- किमयो मांसमादाय यास्यन्ति तु महीं तव । ततः पादं महामाज्ञं पुनः संप्राप्त्यसे सुखम् ॥ ६१
- कृतपेत्रं वचः सत्यं मातुस्तव भविष्यति । शापस्य परिहारेण त्वं च त्रातो भविष्यसि ॥ ६२
- आदित्यस्त्वन्नवीत्संज्ञां किमर्थं तनयेषु वै । तुल्येष्वप्यधिकः स्नेह एकस्मिन्क्रियते त्वया ॥ ६३
- सा तत्परिहरन्ती वै नाऽऽचक्षे विवस्वतः । आत्मना स समाधाय योगं तथ्यमपश्यत् ॥ ६४
- तां शप्तुकामो भगवान्नाशाय कुपितः प्रभुः । सा तत्सर्वं यथातत्त्वमाचक्षे विवस्वतः ॥ ६५
- विवस्वानथ तच्छ्रुत्वा क्रुद्धस्त्वष्टारमभ्ययात् । त्वष्टा तु तं यथान्यायमर्चयित्वा विभावसुम् ॥
निर्दग्धुकामं रोपेण सान्त्वयामास वै शनैः । तत्रातितेजसा युक्तमिदं रूपं न शोभते ॥ ६७
- असहन्ती तु तत्संज्ञा वने चरति शौड्वले । द्रक्ष्यते तां भवानथ स्वां भार्यां शुभचारिणीम् ॥
श्लाघ्यां यौवनसंपन्नां योगमास्थाय गोपते । अनुकूलं भवेदेवं यदि स्यात्समर्प्यो मतः ॥ ६९
- रूपं निर्वर्तयेऽथं ते आद्यं श्रेष्ठमर्दिम । रूपं विवस्वतस्त्रासीत्तिर्यगूर्ध्वमधस्तथा ॥ ७०
- तेनासौ त्रीडितो देवो रूपेण तु दिवस्पतिः । तस्मात्त्वष्टा स चक्रं तु बहु मेने महातपाः ॥ ७१
- अनुज्ञातस्ततस्त्वष्टा रूपनिवर्तनाय तु । ततोऽभ्युपगमात्त्वष्टा मार्तण्डस्य विवस्वतः ॥ ७२
- भ्रमिमारोप्य तच्चेजः शातयामास तस्य वै । तच्च निर्भासितं तेजस्तेजसाऽपहृतेन तु ॥ ७३
- कान्तात्कान्ततरं द्रष्टुमशुभं शुशुभे ततः । ददर्श योगमास्थाय स्वां भार्यां बडवां तथा ॥ ७४
- अदृश्यां सर्वभूतानां तेजसा नियमेन च । अश्वरूपेण मार्तण्डस्तां मुखे समभावयत् ॥ ७५
- मैथुनाय विचेष्टन्ती परपुंसोपशङ्कया । सा तन्निरधमच्छुक्रं नासिकाभ्यां विवस्वतः ॥ ७६
- देवौ तस्मादजायेतामश्विनौ भिषजां वरौ । नासत्यश्चैव दत्तश्च स्मृतौ द्वावश्विनाविति ॥ ७७
- मार्तण्डस्य सुतावेतावष्टमस्य प्रजापतेः । तां तु रूपेण कान्तेन दर्शयामास भास्करैः ॥ ७८
- सा तं दृष्ट्वा तदा भार्या तुतोप च मुपोह च । यमस्तु तेन शापेन भृशं पीडितमानसः ॥ ७९
- धर्मेण रञ्जयामास धर्मरार्जस्ततस्तु सः । सोऽलभत्कर्मणा तेन शुभेन परमद्युतिः ॥ ८०
- पितृणामाधिपत्यं च लोकपालत्वमेव च । मनुः प्रजापतिस्त्वेवं सावर्णः स महायशाः ॥ ८१
- भौव्यसौ नागते तस्मिन्मनुः सावर्णिकेऽन्तरे । मेरुपृष्ठे सुरम्ने वै अद्यापि चरते प्रभुः ॥ ८२

१ क. ग. शाद्वले । २ ग. घ. ह. 'मय मतम् । ह' । ३ ख. ग. 'निर्वर्ते' । ४ ख. ग. घ. ह. 'र स ता ह' ।
५ ख. ग. घ. ह. भार्या । ६ ग. 'जस्तुत' । ७ ख. घ. ह. भाव्याः सोऽता' । ८ ख. घ. ह. 'ष्टे तपो घोरमशा' ।

भ्राता शनैश्चरस्तत्र ग्रहत्वं स तु लब्धवान् । त्वष्टा तु तेन रूपेण विष्णोश्चक्रमकल्पयत् ॥

महाप्रतिहतं युद्धे दानवप्रतिवारणे ॥

यवीयसी तयोर्या तु यमुना च यशस्विनी । अभवत्सा सरिच्छ्रेष्ठा यमुना लोकभाविनी ॥ ८४

यस्तु ज्येष्ठो महातेजाः सर्गो यस्य तु सांप्रतम् । विस्तरं तस्य वक्ष्यामि मनोर्वैवस्वतस्य ह ॥ ८५

इदं तु जन्म देवानां शृणुष्वद्वा पठेत वा । वैवस्वतस्य पुत्राणां सप्तानां तु महौजसाम् ॥

आपदं प्राप्य मुच्येत प्राप्नुयाच्च महद्यशः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते वैवस्वतोत्पत्तिर्णन नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—७५५७

अथ पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् ।

सूत उवाच—

ततो मन्वन्तरेऽतीते चाक्षुषे दैवतैः सह । वैवस्वताय महते पृथिवीराज्यमादिशत् ॥ १

तस्य वैवस्वतो वक्ष्ये सांप्रतस्य महात्मनः । आनुपूर्व्येण वै विषाः कीर्त्यमानं निबोधत ॥ २

मनोर्वैवस्वतस्येह सर्गमादाय सांप्रतम् । मनोः प्रथमजस्याऽऽसन्नव पुत्रास्तु तत्समाः ॥ ३

इक्ष्वाकुर्नहुपश्चैव धृष्टः शर्यातिरेव च । नरिष्यन्तस्तथा प्रांशुर्नाभागोऽरिष्ट एव च ॥

करूपश्च पृषधश्च नवैते मानवाः स्मृताः ॥

ब्रह्मणा तु मनुः पूर्वं चोदितस्तुं निबोधत । स्रष्टुं प्रचक्रमे कामं निष्फलं समवर्तत ॥ ५

अथाकरोत्पुत्रकामः परामिष्टिं प्रजापतिः । मित्रावरुणयोरंशे मन्तराहुतिमावपत् ॥ ६

तत्र दिव्याम्बरधरा दिव्याभरणभूषिता । दिव्यसंनहना चैव इडा जज्ञे इति श्रुतिः ॥ ७

तामिलेत्यथ होवाच मनुर्दण्डधरः स्मृतः । अनुगच्छामि भद्रं ते तमिला प्रत्युवाच ह ॥ ८

धर्मयुक्तामिदं वाच्यं पुत्रकामं प्रजापतिम् । मित्रावरुणयोरंशे जाताऽस्मि वदतां वर ॥ ९

तयोः सकाशं यास्यामि मनो धर्मो हतोऽवधीत् । सैवमुक्त्वा पुनर्देवी तयोरन्तिक्रमागमत् ॥ १०

गत्वाऽन्तिकं वरारोहा प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् । अंशेऽस्मि युवयोरजाता देवौ किं करवाणि वाम् ॥ ११

मनुर्नैवाहमुक्ताऽस्मि अनुगच्छस्व मामिति । तथा तु वदतीं साध्वीमिडामाश्रित्य तावुभौ ॥ १२

देवौ च मित्रावरुणाविदं वचनमचतुः । अनेन तत्र धर्मज्ञे प्रश्रयेण दमेन च ॥ १३

सत्येन चैव सुश्रोणि प्रीतौ स्वो वरवर्णिनि । आवयोस्त्वं महाभागे ख्यातिं कन्या प्रयास्यसि ॥

सुद्युम्न इति विख्यातोऽस्रपु लोकेषु पूजितः । जगत्प्रियो धर्मशीलो मनोर्वैवस्वतस्य ॥ १५

मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीर्भावमगमत्प्रभुः । सा तु देवी वरं लब्ध्वा निवृत्ता पितरं प्रति ॥ १६

बुधेनान्तरमासाद्य मैथुनायोपमात्रिता । सोमपुत्राद्बुधाच्चाभ्या ऐलो जज्ञे पुरूरवाः ॥ १७

बुधात्सा जन्धित्वा तु सुद्युम्नं पुनरागता । सुद्युम्नस्य तु दायादास्रयः परमधार्मिकाः ॥ १८

१ क. 'ष्टा तु ते' । २ स ग. घ. ट 'रणम् । य' । ३ ख न भगर्ध' । ४ ग. ड 'स्तु प्रवो' । ५ स. घ 'सदृश' । ६ ग ड मनो । ७ क. ग च । ८ ख. घ. ट. 'भागमगम'पुन सा ।

(वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्च्छनाकथनम्)

उत्कलथ गयश्चैत्र विनताश्वस्तथैव च । उत्कलस्योत्कलं राष्ट्रं विनताश्वस्य पथिमम् ॥

दिक्ष्ववातस्य राजर्षेर्गयस्य तु गया पुरी ॥

१९

प्रविष्टे मनौ तस्मिन्प्रजाः सृष्ट्वा दिवाकरः । दशधा तदधत्क्षेत्रमकरोत्पृथिवीमिमाम् ॥

२०

इक्ष्वाकुरेव दायादानन्यान्दश समामुयात् । कन्याभावात्तु सुद्युन्नो नैनं भागमवाप्नुयात् ॥

२१

वशिष्टवचनाद्याऽऽसीत्प्रतिष्ठां नो महाद्युतिः । प्रतिष्ठा धर्मराजस्य सुद्युन्नस्य महात्मनः ॥

२२

तत्पुरूरवसे प्रादाद्राष्ट्रं प्राप्य महायज्ञाः । मानवेभ्यो महाभोगा स्त्रीपुंसोर्लक्षणं प्रति ॥

मानवः स तु सुद्युन्नः स्त्रीभावमगमत्पुनः ॥

२३

एतच्छ्रुत्वा तु ऋषयः पप्रच्छुस्तदनन्तरम् । मानवः स तु सुद्युन्नः स्त्रीभावमगमत्कथम् ॥

२४

सूत उवाच—

प्रोवाच वचनं देवी प्रियहेतोः प्रियं प्रिया । समे ममाऽऽश्रमे देव यः पुमान्संपवेक्ष्यति ॥

भविष्यति ध्रुवं नागी सा तुल्याप्सरसां शुभा ॥

२५

तत्र सर्वाणि भूतानि पिशाचाः पशवश्च ये । स्त्रीभूताः सह रुद्रेण क्रीडन्त्यप्सरसो यथा ॥

२६

उमावनं प्रविष्टस्तु स राजा मृगयां गर्तः । पिशाचैः सह भूतैस्तु रुद्रेः स्त्रीभावमस्थिते ॥

२७

तस्मात्स राजा सुद्युन्नः स्त्रीभावं लब्धवान्पुनः । महादेवप्रसादाच्च गाणपत्यमवाप्नुयात् ॥

२८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते वैवस्वतमनोः सृष्टिकथन नाम पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७०६५

अथ पट्टशीतितमोऽध्यायः ।

तत्र वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्च्छनाकथनम् ।

सूत उवाच—

निसर्गं मनुपुत्राणां विस्तरेण निबोधत । पृथग्यो हिंसयित्वा तु गुरोर्भगवमभक्षयत् ॥

१

शापाच्छ्रुत्त्वमापन्नक्षयवनस्य महात्मनः । करूपस्य तु कारुणाः क्षत्रिया युद्धदुर्मदाः ॥

२

सहस्रक्षत्रियगणविक्रान्तः संवभूव ह । नाभागोऽरिष्टपुत्रस्तु विद्वानासीद्भलन्दनः ॥

३

भलन्दनस्य पुत्रोऽभूत्प्रांशुर्नाम महाबलः । प्रांशोरेकोऽभवत्पुत्रः प्रजानिरिति विश्रुतः ॥

४

प्रजानेरभवत्पुत्रः खनित्रो नाम वीर्यवान् । तस्य पुत्रोऽभवच्छ्रीमान्क्षुषो नाम महायज्ञाः ॥

५

क्षुपस्य विंशः पुत्रस्तु प्रतिमानं वभूव ह । विंशपुत्रस्तु कल्याणो विविंशो नाम धार्मिकः ॥

६

विविंशपुत्रो धर्मात्मा खनिनेत्रः प्रतापवान् । करन्धमस्तस्यपुत्रस्त्रेतायुगमुखेऽभवत् ॥

७

करन्धमसुतथापि आविक्षिन्नाम वीर्यवान् । आविक्षितो व्यतिक्रामत्पितरं गुणवत्तया ॥

८

मैनुत्तो नाम धर्मात्मा चक्रवर्तिसमो नृपः । संवर्तेन दिवं नीतः ससुहृत्सह वान्यवैः ॥

९

* अत्राऽऽर्षत्वादाकारैकदेशाभावः ।

१ स. घ. ड. वितता । २ क. दिक्षु वा । ग. ड. दिक्षुर्वा तु च रा । ३ घ. ड. 'छाने म' । ४ स. ग. घ. ड. 'द्राज्यं प्रा' । ५ स. ग. घ. भागर्क्षी । ६ क. ग. घ. 'तः । सहपिशाचैर्भू' । ७ क. 'रुद्रेः स्त्री' । ८ घ. माश्रिते । ९ क. 'रुपः क्षत्रियो युद्धदुर्मदः । स' । १० घ. ड. 'दृष्टं क्षत्रियगणा वि' । ११ क. 'मान व' । १२ घ. ड. महतो ।

भ्राता शनैश्चरस्तत्र ग्रहत्वं स तु लब्धवान् । त्वष्टां तु तेन रूपेण विष्णोश्चक्रमकल्पयत् ॥

महाप्रतिहतं युद्धे दानवपतिवारणे ॥

यवीयसी तयोर्या तु यमुना च यशस्विनी । अभवत्सा सरिच्छ्रेया यमुना लोकभाविनी ॥ ८३

यस्तु ज्येष्ठो महातेजाः सर्गो यस्य तु सांप्रतम् । विस्तरं तस्य वक्ष्यामि मनोर्वैवस्वतस्य ह ॥ ८४

इदं तु जन्म देवानां शृणुष्वद्वा पठेत वा । वैवस्वतस्य पुत्राणां सप्तानां तु महौजमाम् ॥

आपदं प्राप्य मुच्येत प्राप्नुयाच्च महद्यशः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते वैवस्वतोत्पात्तवर्णनं नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७५५७

अथ पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् ।

सूत उवाच—

ततो मन्वन्तरेऽतीते चाक्षुषे दैवतैः सह । वैवस्वताय महते पृथिवीराज्यमादिशत् ॥ १

तस्य वैवस्वतो वक्ष्ये सांप्रतस्य महात्मनः । आनुपूर्व्येण वै विधाः कीर्त्तयमानं निबोधत ॥ २

मनोर्वैवस्वतस्येह सर्गमादाय सांप्रतम् । मनोः प्रथमजस्याऽऽसन्नव पुत्रास्तु तत्समाः ॥ ३

इक्ष्वाकुर्नहुपथैव धृष्टः शर्यातिरेव च । नरिष्यन्तस्तथा प्रांशुर्नाभागोऽरिष्ट एव च ॥

करूपश्च पृषधश्च नवैते मानवाः स्मृताः ॥

ब्रह्मणा तु मनुः पूर्वं चोदितस्तुं निबोधत । स्रष्टुं प्रचक्रमे कामं निष्फलं समवर्तत ॥ ४

अथाकरोत्पुत्रकामः परामिष्टिं प्रजापतिः । मित्रावरुणयोरंशे मनुराहुतिमावपत् ॥ ५

तत्र दिव्याम्बरधरा दिव्याभरणभूषिता । दिव्यसंनहना चैव इडा जज्ञे इति श्रुतिः ॥ ७

तामिलेत्यथ होवाच मनुर्दण्डधरः स्मृतः । अनुगच्छामि भद्रं ते तमिला प्रत्युवाच ह ॥ ८

धर्मयुक्तमिदं वाच्यं पुत्रकामं प्रजापतिम् । मित्रावरुणयोरंशे जाताऽस्मि वदतां वर ॥ ९

तयोः सकाशं यास्यामि मानो धर्मो हतोऽवधीत् । सैवमुक्त्वा पुनर्देवी तयोरन्तिकमागमत् ॥ १०

गत्वाऽन्तिकं वरारोहा प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् । अंशेऽस्मि युवयोरजाता देवौ किं करवाणि वाम् ॥

मनुर्नैवाहमुक्ताऽस्मि अनुगच्छस्व मामिति । तथा तु वदतीं साध्वीमिडाभाश्रित्य तावुभौ ॥ १२

देवौ च मित्रावरुणाविदं वचनमूचतुः । अनेन तव धर्मज्ञे प्रश्रयेण दर्मेन च ॥ १३

सत्येन चैव सुश्रोणि प्रीतौ स्वो वरवाणिनि । आनयोस्त्वं महाभागे ख्यातिं कन्या प्रयास्यसि ॥

सुद्युम्न इति विख्यातिस्रपु लोकेषु पूजितः । जगत्प्रियो धर्मशीलो मनोर्वैवस्वतवर्धनः ॥ १५

मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीर्भावमगमत्प्रभुः । सा तु देवी वरं लब्ध्वा निवृत्ता पितरं प्रति ॥ १६

बुधेनान्तरमासाद्य मैथुनायोपमन्त्रिता । सोमपुत्राद्बुधाच्चास्या ऐलो जज्ञे पुरुरवाः ॥ १७

बुधात्सा जनयित्वा तु सुद्युम्नं पुनरागता । सुद्युम्नस्य तु दायादास्त्रयः परमधार्मिकाः ॥ १८

१ क. 'या तु ते' । २ ख. ग. घ. ङ. 'रणम् । य' । ३ ख नं भयश्चै' । ४ ग. ङ 'स्तु प्रवो' । ५ ख. घ 'संहतना । ६ ख ङ. मनो । ७ क. ग. च । ८ ख. घ. ङ. 'भागमगमत्पुन' सा ।

(वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्च्छनाकथनम्)

उत्कलश्च गयश्चैव विनताश्वस्तथैव च । उत्कलस्योत्कलं राष्ट्रं विनताश्वस्य पश्चिमम् ॥

दिक्ष्ववातस्य राजर्षेर्गयस्य तु गया पुरी ॥

१९

प्रविष्टे पनौ तस्मिन्प्रजाः सृष्ट्वा दिवाकरः । दशधा तदधत्सेत्रमकरोत्पृथिवीमिमाम् ॥

२०

इक्ष्वाकुरेव दायादानन्यान्दश समाप्नुयात् । कन्याभावात्तु सुद्युम्नो नैनं भागमवाप्नुयात् ॥

२१

वशिष्टवचनाच्चाऽऽसीत्प्रतिष्ठां नो महाद्युतिः । प्रतिष्ठा धर्मराजस्य सुद्युम्नस्य महात्मनः ॥

२२

तत्पुत्रवसे प्रादाद्राष्ट्रं प्राप्य महायशाः । मानवेभ्यो महाभागा स्त्रीपुंसोर्लक्षणं प्रति ॥

मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीभावमगमत्पुनः ॥

२३

एतच्छ्रुत्वा तु ऋषयः पप्रच्छुस्तदनन्तरम् । मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीभावमगमत्कथम् ॥

२४

सूत उवाच—

प्रोवाच वचनं देवीं मियहेतोः मियं मिया । समे ममाऽऽश्रमे देव यः पुमान्संप्रवेक्ष्यति ॥

भविष्यति ध्रुवं नागी सा तुल्याप्सरसां शुभा ॥

२५

तत्र सर्वाणि भूतानि पिशाचाः पशवश्च ये । स्त्रीभूताः सह रुद्रेण क्रीडन्त्यप्सरसो यथा ॥

२६

उमावनं प्रविष्टस्तु स राजा मृगयां गर्तः । पिशाचैः सह भूतैस्तु रुद्रेः स्त्रीभावमास्थिते ॥

२७

तस्मात्स राजा सुद्युम्नः स्त्रीभावं लब्धवान्पुनः । महादेवप्रसादाच्च गाणपत्यमवाप्नुयात् ॥

२८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते वैवस्वतमनोः सृष्टिकथनं नाम पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७०६५

अथ पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ।

तत्र वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्च्छनाकथनम् ।

सूत उवाच—

निसर्गं मनुपुत्राणां विस्तरेण निबोधत । पृषध्रो हिंसयित्वा तु गुरोर्गर्भवमभक्षयत् ॥

१

शापाच्छ्रुत्त्वमापन्नक्षयवनस्य महात्मनः । करूपस्य तु कारुणाः क्षत्रिया युद्धदुर्मदाः ॥

२

सहस्रक्षत्रियगणविक्रान्तः संवभूव ह । नाभागोऽरिष्टपुत्रस्तु विद्वानासीद्भलन्दनः ॥

३

भलन्दनस्य पुत्रोऽभूत्प्रांशुर्नाम महाबलः । प्रांशोरेकोऽभवत्पुत्रः प्रजानिरिति विश्रुतः ॥

४

प्रजानेरभवत्पुत्रः खनित्रो नाम वीर्यवान् । तस्य पुत्रोऽभवच्छ्रीमान्क्षुपो नाम महायशाः ॥

५

क्षुपस्य विंशः पुत्रस्तु प्रतिभानं वभूव ह । विंशपुत्रस्तु कल्याणो विविंशो नाम धार्मिकः ॥

६

विविंशपुत्रो धर्मात्मा खनिनेत्रः प्रतापवान् । करन्धमस्तस्यपुत्रश्चेतायुगमुखेऽभवत् ॥

७

करन्धमसुतश्चापि आविक्षिन्नाम वीर्यवान् । आविक्षितो व्यतिक्रामत्यितरं गुणवत्तया ॥

८

भर्तुतो नाम धर्मात्मा चक्रवर्तिसमो नृपः । संवर्तेन दिवं नीतः ससुहृत्सह वान्यवैः ॥

९

* अत्राऽऽर्षत्वादाकारिकादेशाभावः ।

१ ख. घ. ड. वितता । २ क. दिक्षु वा । ग. ड. दिम्पूर्वा तु च रा । ३ घ. ड. 'क्षाने म' । ४ ख. ग. घ. ड. 'द्राज्यं प्रा' । ५ ख. ग. घ. भागस्त्री । ६ क. ग. घ. 'तः । सहपिशाचैर्भू' । ७ क. 'रुद्रेः स्त्री' । ८ घ. माधिते । ९ क. 'ह्यः क्षत्रियो युद्धदुर्मदः । स' । १० घ. ड. 'हसं क्षत्रियगणा वि' । ११ क. 'मानव' । १२ घ. ड. महतो ।

विवादोऽत्र महानासीत्संवर्तस्य वृहस्पतेः । ऋद्धिं दृष्ट्वा तु यज्ञस्य क्रुद्धस्तस्य वृहस्पतिः ॥ १०
 संवर्तेन हते यज्ञे चुक्रोष सुभृशं तदा । लोकानां स हि नाशाय दैवतैर्हि प्रसादितः ॥ ११
 मनुत्तश्चक्रवर्ती स नरिष्यन्तमवाप्तवान् । नरिष्यन्तस्य दायादो राजा दण्डधरो दमः ॥ १२
 तस्य पुत्रस्तु विक्रान्तो राजाऽऽसीद्राष्ट्रवर्धनः । सुधृती तस्य पुत्रस्तु नरः सुधृतिनः सुतः ॥ १३
 केवलस्तस्य पुत्रस्तु बन्धुमान्केवलात्मजः । अथ बन्धुमतः पुत्रो धर्मात्मा वेगवानृषः ॥ १४
 बुधो वेगवतः पुत्रस्तृणविन्दुर्वुधात्मजः । त्रेतायुगमुखे राजा तृतीये संवभूव ह ॥ १५
 कन्या तु तस्य द्रविडा माता विश्रवसो हि सा । पुत्रश्चास्य विशालोऽभूद्राजा परमधार्मिकः ॥ १६
 विशालस्य समुत्पन्ना विशाला येन निर्मिता । विशालस्य सुतो राजा हेमचन्द्रो महाबलः ॥ १७
 सुचन्द्र इति विख्यातो हेमचन्द्रादनन्तरम् । सुचन्द्रतनयो राजा धूम्राश्व इति विश्रुतः ॥ १८
 धूम्राश्वतनयो विद्वान्मृञ्जयः समपद्यत । मृञ्जयस्य सुतः श्रीमान्सहदेवः प्रतापवान् ॥ १९
 कृशाश्वः सहदेवस्य पुत्रः परमधार्मिकः । कृशाश्वस्य महातेजाः सोमदत्तः प्रतापवान् ॥ २०
 सोमदत्तस्य राजर्षेः सुतोऽभूज्जनमेजयः । जनमेजयात्मजश्चैव प्रेमतिर्नाम विश्रुतः ॥ २१
 तृणविन्दुप्रसादेन सर्वे वैशालका नृपाः । दीर्घायुषो महात्मानो वीर्यवन्तः सुधार्मिकाः ॥ २२
 शर्यातिर्मिथुनं त्वासीदानार्तो नाम विश्रुतः । पुत्रः सुकन्या कन्या च भार्या या च्यवनस्य तु ॥
 आनार्तस्य तु दायादो रेवो नाम्ना तु वीर्यवान् । आनार्तो विषयो यस्य पुरी चापि कुशस्थली
 रेवस्य रैवतः पुत्रः ककुब्धी नाम धार्मिकः । ज्येष्ठो भ्रातृशतस्याऽऽसीद्राजा प्राप्य कुशस्थलीम् ॥
 कन्यया सह श्रुत्वा च गान्धर्वं ब्रह्मणोऽन्तिके । मुहुर्तं देवदेवस्य मूर्त्त्यं बहुयुगं विभोः ॥ २६
 आजगाम युवा चैव स्वां पुरीं यादवैर्दृताम् । कृतां द्वारवतीं नाम बहुद्वारां मनोरमाम् ॥ २७
 भोजवृष्यन्धकैर्गुप्तीं वसुदेवपुरोगमैः । तां कथां रैवतः श्रुत्वा यथातत्त्वमारिंदमः ॥ * २८
 + कन्यां तु बलदेवाय सुव्रतां नाम रेवतीम् । दत्त्वा जगाम शिखरं मेरोस्तपसि संस्थितः ॥
 रेमे रामश्च धर्मात्मा रेवत्या सहितः किल । तां कथामृषयः श्रुत्वा पप्रच्छुस्तदनन्तरम् ॥ ३०

ऋषय ऊचुः—

कथं बहुयुगे काले व्यतीते सूतनन्दन । न जरां रेवतीं प्राप्तां पलितं च कुतः प्रभो ॥ ३१
 मेरुं गतस्य वा तस्य शर्यातेः संततिः कथम् । स्थिता पृथिव्यामद्यापि श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥
 कियन्तो वा सुरगणा गन्धर्वास्तत्र कीदृशाः । यच्छ्रुत्वा रैवतः कालान्मुहूर्तमिव मन्यते ॥ ३३

सूत उवाच—

न जरा क्षुत्तिर्पासा वा न च मृत्युभयं ततः । न च रोगः प्रभवति ब्रह्मलोकगतस्य हि ॥ ३४
 गान्धर्वं प्रति यद्यापि पृष्टस्तु मुनिसत्तमाः । ततोऽहं संप्रवक्ष्यामि याथातथ्येन सुव्रताः ॥ ३५

* अत्रैवाध्यायसमाप्तिः ख. घ. पुस्तकयोः । + कन्या तु बलदेवाय इत्यारम्य सप्ताशीतितमाध्यायस्यसप्तत-
त्वस्वर तु य इत्यन्तप्रन्थः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ग. ड. 'न्तरः' । सु० । २ ख. 'प्रमिति' । ३ ख. 'सीदनर्तो' । ४ ख. 'मार्त' । ग. 'गार्त्य' । ५ ख. घ. ड. 'सा वासु' ।
६ ख. 'स्वा जगाम ब्रह्मणोऽन्तिकम्' । घ. 'त्वा कथितं वै पुरा सुत' । ७ ड. 'सा रैवतं च ककुब्धिनम् । मे' । ८ ग.
ड. 'पागे वा' । ९ क. 'मि यथा' । १० ग. ड. 'ताः । सूत उवाच' स' ।

(वैवस्वतमनुवंशमान्धर्वमूर्च्छनालशयकथनम्)

सूत उवाच—

सप्त स्वरास्त्रयो ग्रामा मूर्च्छनास्त्वेकविंशतिः । तालाश्वैकोनयञ्चाशदित्येतस्स्वरमण्डलम् ॥ ३६
 षड्जर्षभौ च गान्धारो मध्यमः पञ्चमस्तथा । धैवतश्चापि विज्ञेयस्तथा चापि निपादवान् ॥ ३७
 सौवीरी मध्यमग्रामो हरिणास्या तथैव च । स्यात्कलोपैवल्लोपेता चतुर्थी शुद्धमध्यमा ॥ ३८
 शार्ङ्गी च पावनी चैव दृष्टाका च यथाक्रमम् । मध्यमग्रामिकाः रूपाताः षड्जग्रामं निबोधत ॥
 उत्तरमन्द्रा जननी तथा या चोत्तरायता । शुद्धषड्जा तथा चैव जानीयात्सप्तमी च ताम् ॥ ४०
 गान्धारग्रामिकाश्चान्यानकीर्त्यमानान्निबोधत । आग्निष्टोमिकमाद्यं तु द्वितीयं वाजपेयिकम् ॥ ४१
 तृतीयं पौण्ड्रकं प्रोक्तं चतुर्थं चाऽऽश्वमेधिकम् । पञ्चमं राजसूयं च षष्ठं चक्रमुवर्णकम् ॥ ४२
 सप्तमं गोसवं नाम महाष्टाष्टिकमष्टमम् । ब्रह्मदानं च नवमं माजापत्यमनन्तरम् ॥ ४३
 नागपक्षाश्रयं विद्याद्गोतरं च तथैव च । हयक्रान्तं मृगक्रान्तं विष्णुक्रान्तं मनोहरम् ॥ ४४
 सूर्यक्रान्तं वरेण्यं च मत्तकोकिलैवादिनम् । सावित्रमर्षसावित्रं सर्वतोमद्रमेव च ॥ ४५
 सुवर्णं च स्रुतन्द्रं च विष्णुवैष्णुवरानुभौ । सागरं विजयं चैव सर्वभूतमनोहरम् ॥ ४६
 हंसं ज्येष्ठं विजानीमस्तुम्बुहामियमेव च । मनोहरमघ्राज्यं च गन्धर्वात्तुगतश्च यः ॥ ४७
 अलम्बुवेषुश्च तथा नारदप्रिय एव च । कथितो भीमसेनेन नागराणां यथा प्रियः ॥ ४८
 विकलोपनीतविनता श्रीराख्यो भार्गवप्रियः । *अभिरम्यश्च शुक्रश्च पुण्यः पुण्यारकः स्मृतः ॥
 विंशतिर्मध्यमग्रामः षड्जग्रामश्चतुर्दश ॥ ४९
 तथा षड्दशेच्छन्ति गान्धारग्रामसंस्थितान् । ससौवीरा तु गान्धारी ब्रह्मणा ह्युपगीयते ॥ ५०
 उत्तरादिस्वरस्पर्षैव ब्रह्मा वै देवताऽत्र च । हरिदेशसमुत्पन्ना हरिणास्या व्यजायत ॥
 मूर्च्छना हरिणासौव अस्या इन्द्रोऽधिदैवतम् ॥ ५१
 करोपनीतवितता महद्भिः स्वरमण्डले । सा कलोपनता तस्मान्मारुतश्चात्र दैवतम् ॥ ५२
 भैरुदेशसमुत्पन्ना मूर्च्छना शुद्धमध्यमा । मध्यमोऽत्र स्वरः शुद्धो गन्धर्वश्चात्र देवता ॥ ५३
 मृगः सह संचरते सिद्धानां मार्गदर्शने । यस्मात्तस्मात्स्मृता मार्गा मृगेन्द्रोऽस्थौथ देवता ॥ ५४
 सा चाऽऽश्रमसमायुक्ता अनेकान्पौरवाचवान् । मूर्च्छना योजना ह्येषा रजसा रजनी ततः ॥
 ताल उत्तरमन्द्रांशः षड्जदैवतकां विदुः । तस्मादुत्तरर्तालं च प्रथमं स्थापयतं विदुः ॥
 तस्मादुत्तरमन्द्रोऽयं देवताऽस्य ध्रुवो ध्रुवम् ॥ ५६
 आपामादुत्तरत्वाच्च धैवतस्योत्तरायणः । स्यादियं मूर्च्छना ह्येवं पितरः श्राद्धदेवताः ॥ ५७
 शुद्धषड्जस्वरं कृत्वा यस्मादाग्निं महर्षयः । उपतिष्ठन्ति तस्मात्तं जानीयाच्छुद्धषड्जिकम् ॥ ५८

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ग. ड. 'तानाश्वै' । २ ग. ड. 'प्रामेह' । ३ ड. 'यनतोपे' । ४ ग. ड. 'निकाशान्याः कीर्त्यमाना निः ।
 ५ ड. 'ष्टवहुवर्ण' । ६ ग. ड. 'स गौत' । ७ ग. ड. 'लतापि सा च जीवनं ह्यपि । मा । ८ ड. 'सुमद्र' । ९ ग. 'गम्बु-
 धेषुश्च । १० ग. ड. 'णा भयार्त्रि' । ११ ग. ड. 'वीरा तु सौवीरी ब्रह्मणो ह्यु' । १२ ग. ड. 'णाश्वैव इन्द्रश्चात्यापि' ।
 १३ ग. 'नीता विचला म' । ड. 'जीलाविचिता म' । १४ क. 'मनुदे' । १५ ड. 'स्याधिदैवतम् । सा । १६ ग. ड. 'पा
 स्याद्रज' । १७ ग. ड. 'तानि ड' । १८ ग. ड. 'ताया च । १९ ग. 'स्वायत' । २० क. 'म् । अपानाहु' । २२ ग.
 ड. 'षड्जास्व' ।

यः सैतां मूर्च्छनां कृत्वा पञ्चमस्वरको भवेत् । यक्षीणां मूर्च्छना सा तु योक्षिका मूर्च्छना स्मृता ॥
 नागदृष्टिविषा गीता नोपसर्पन्ति मूर्च्छनाम् । भवेन्तीव हृता ह्येते ब्राह्मणा नागदेवताः ॥
 (* अहीनां मूर्च्छना ह्येषा वरुणश्चात्र देवता । + जलाधिपेन दृष्टा स्यादप्सु लीला तथैव च ॥
 शकुन्तकानां कृत्वा च उपैगायन्ति किंनराः । उत्तमा मूर्च्छना तस्मात्पक्षिराजोऽत्र देवता ॥ ६२
 [* मनो मन्दयती तेषां मूर्च्छना मन्दनीत्यपि । ऋषीणां स्नातकानां च विश्वे देवात्र (स्तु) देवतम् ॥
 अश्वक्रमंतकतावा रमन्ते चाऽत्र वाजिनः । अश्वक्रन्तेति नित्या वै अश्विनी वाऽत्र देवतम्] ॥
 + गान्धाररागशब्देन गां धारयतेऽर्थतः । तस्माद्दिगुद्गान्धारी गन्धर्वश्चाधिदेवतम् ॥ ६५
 गान्धारानन्तरं गत्वा सृष्टेयं मूर्च्छना यतः । तस्माद्भुत्तरगान्धारी वसवश्चात्र देवताः ॥ ६६
 सेर्यं खलु महाभूता पितामहमुपस्थिता । पद्भजेयं मूर्च्छना तस्मात्सृता ह्यनलदेवता) ॥ ६७
 दिव्येयं चाऽऽयता तेन मन्दपद्मा च मूर्च्छने । निवृत्तगुणनामानं पञ्चमं चात्र देवतम् ॥ ६८
 पूर्णाः सप्त स्वरा ह्येवं मूर्च्छनाः संमकीर्तिताः । नानासाधारणाश्चैव षडेर्वाभुविदस्तथा ॥ ६९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्च्छनालक्षणवचनं नाम
 षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः— ७६७४

अथ सप्तशीतितमोऽध्यायः ।

गीतालंकारनिर्देशः ।

पूर्वाचार्यमतं बुद्ध्या प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः । त्रिशतं वै अलंकारास्तान्पे निगदतः शृणु ॥ १
 अलंकारास्तु वक्तव्याः स्वैः स्वैर्वर्णैः प्रहेतवः । संस्थानयोगैश्च तथो पदानां चान्ववेक्षया ॥ २
 वाक्यार्थपदयोगार्थैरलंकारस्य पूरणम् । पदानि गीतकस्याऽऽहुः पुरस्तात्पृष्ठतोऽथवा ॥ ३
 स्थानानि त्रीणि जानीयादुरः कण्ठः शिरस्तथा । एतेषु त्रिषु स्थानेषु प्रवृत्तो विधिहत्तमः ॥ ४
 चत्वारः प्रकृतौ वर्णाः प्रविचारश्चतुर्विधः । विकल्पमष्टधा चैव देवाः षोडशधा विदुः ॥ ५
 स्थायी वर्णः प्रसंचारी तृतीयमवरोहणम् । आरोहणं चतुर्थं तु वर्णं वर्णविदो विदुः ॥ ६
 तत्रैकः संचरस्थायी सचरोऽस्तु चरीर्भवन् । अथ रोहणवर्णानामवरोहं विनिर्दिशेत् ॥ ७
 आरोहणेन चाऽऽरोहवर्णं वर्णविदो विदुः । एतेषामेव वर्णानामलंकारान्निबोधत ॥ ८
 अलंकारास्तु चत्वारः स्थापनी क्रमैरेजिनः । ममादश्चाममादश्च तेषां वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ ९
 विश्वरोष्कलाश्चैव स्थानादेकान्तरं गीताः । आवर्तस्याक्रमोत्पत्ती द्वे कार्ये परिणामतः ॥ १०

* धनुर्विद्वान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति । + नास्तीदमर्थ क. पुस्तके । × धनुर्विद्वान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति । † एतदर्थस्थान इदमर्थं गाधारयते शब्देन गाधारेत्य वा पुनरिति ड. पुस्तके ।

१ ग. द. सर्वा मूर्च्छना भुत्वा यद्य मत्तारं । २ द. 'त्' पक्षिणा मूर्च्छना भुत्वा पक्षि । ३ ग. नागाहं ।
 ४ नागादृष्टिमुखा गीतां गो । * ग. वभीतकृत्वा ह्येते ब्राह्मणा ना । ५ क. 'पसा यान्ति । ६ ड. 'य षडे खलु दृष्टा
 पि' । ७ द. दिव्य पञ्चावतानेन । ८ ग. द. 'वाऽत्र वि' । ९ क. द. 'या पाठ' । १० ग. पादानि । ११ ग. वर्णं प्र ।
 द. वर्णं । १२ ग. द. 'म' अरो । १३ क. 'तस्तव' । १४ ग. द. 'भवेत् । अ' । १५ ग. द. 'रोहवि' । १६ ग.
 ग. मि । १७ ग. द. गत. । १८ ग. 'मोलाश्रि' ।

; (गीतालंकारनिर्देशः)

- कुमारमपरं विद्याद्विस्तरं वमनं गतम् । एष वै चाप्यपाङ्गस्तु कुंतारेकैः कलाधिकः ॥ ११
- इयेनस्त्वेकान्तरे जातः कलौमात्रान्तरे स्थितः । तस्मिंश्चैव स्वरे वृद्धिस्तिष्ठते तद्विलक्षणा ॥ १२
- इयेनस्तु अपरोहस्तु उत्तरः परिकीर्तितः । कलाकलप्रमाणाच्च सविन्दुर्नाम जायते ॥ १३
- विन्दुरेककला कार्या वर्णान्तस्थायिनी भवेत् । विपर्ययस्वरोऽपि स्याद्यस्य दुर्घटितोऽपि न ॥
- एकान्तरां तु वाद्यं तु षड्जतः परमः स्वरैः । आक्षेपास्कन्दनं कार्यं काकस्येवोच्चपुष्कलम् ॥ १५
- संतारौ तौ तु संचार्यौ कार्यं वा कारणं तथौ । आक्षिप्तमवरोह्यापि प्रोक्षमर्थैस्तथैव च ॥ १६
- द्वादशं च कलास्थानमेकान्तरगतं ततः । (* प्रेह्लोलितमलंकारमेवं स्वरसमन्वितम् ॥ १७
- स्वरसंक्रामकाच्चैव ततः प्रोक्तं तु पुष्कलम् । प्रक्षिप्तमेव कलया पादौनीतरयो भवेत् ॥) १८
- द्विकलं वा यथा भूतं यत्तद्ग्रासितमुच्यते । उच्चारद्विस्वराहृदा तथा चाष्टस्वरान्तरम् ॥ १९
- यस्तु स्यादवरोहो वा तारतो मन्द्रतोऽपि वा । एकान्तरहिता ह्येते तमेव स्वरमन्ततः ॥ २०
- मक्षिप्रच्छेदनो नाम चतुष्कलगणः स्मृतः । अलंकारा भवन्त्येते त्रिंशद्ये वै प्रकीर्तिताः ॥
- वर्णस्थानप्रयोगेण कलामात्राप्रमाणतः ॥ २१
- संस्थानं च प्रमाणं च विकारो लक्षणं तथा । चतुर्विधमिदं ज्ञेयमलंकारप्रयोजनम् ॥ २२
- यथाऽऽत्मनो ह्यलंकारो विपर्यस्तोऽतिगर्हितः । वर्णमेवाप्यलं कर्तुं विपमं ह्यात्मसंभवात् ॥ २३
- नानाभरणसंयोगाद्यथा नार्या विभूषणम् । वर्णस्य चैवालंकारो विपर्यस्तोऽतिगर्हितः ॥ २४
- न पादे कुण्डले दृष्टे न कण्ठे रसना तथौ । एवमेव ह्यलंकारो विपर्यस्तो विगर्हितः ॥ २५
- क्रियमाणोऽप्यलंकारो रागं यश्चैव दर्शयेत् । यथोद्दिष्टस्य मार्गस्य कर्तव्यस्य विधीयते ॥ २६
- लक्षणं पर्यवस्यापि वर्णिकाभिः प्रवर्तनम् । याथातथ्येन वक्ष्यामि मासोद्भवमुखोद्भवे ॥ २७
- त्रयोविंशत्यशीतिस्तु तेषामेतद्विपर्ययः । षड्जपक्षोऽपि तच्चादौ मध्यो हीनस्वरो भवेत् ॥ २८
- षड्जमध्यमयोश्चैव ग्रामयोः पर्ययस्तथा । मौनो योत्तरमन्द्रस्यै पडेवात्राविकस्य च ॥ २९
- स्वरालंप्रत्ययश्चैव सर्वेषां प्रत्ययः स्मृतः । अनुगम्य बहिर्गीतं विज्ञातं पञ्चदैवतम् ॥ ३०
- गोरूपाणां पुरस्तात्तु मध्यमांशस्तु पर्ययः । तयोर्विभागो गीतानां लार्वेण्यमार्गसंस्थितः ॥ ३१
- अनुपङ्गं मयोद्दिष्टं स्वसारं च स्वरान्तरम् । पर्ययः संप्रवर्तेत सप्तस्वरपदक्रमम् ॥ ३२
- गान्धरांशेन गीयन्ते चत्वारि मद्रकानि च । पञ्चमो मध्यमश्चैव धैवते तु निपादजैः ॥
- षड्जर्षमैश्च जानीषौ मद्रकेष्वेव नान्तरे ॥ ३३

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. ड. 'भारं सपरं विद्याद्विस्तरं च मनागं' । २ ग. ड. 'चास्यपा' । ३ ग. कुनारो । ४ ड. कुलोर ।
 ग. 'कः कुला' । ५ ग. 'लाममितरे' । ६ ग. ड. 'क्षणम्' । इये । ७ ग. ड. 'यिनो भ' । ८ ड. 'तौ नमः । ए' ।
 ९ ग. 'न्तधातुराज्यं तु खड्गान्तः प' । १० ड. 'राच राज्यस्तु खड्गान्तः प' । ११ ड. 'रः । अक्षेपम स्कन्दन-
 कार्यं काकस्यो यच्च । १२ ड. 'या । अक्षिप्तम' । १३ क. 'य तथै' । १४ ड. 'स्वरास्वरं च संक्रामकाप्रयोज्य तु ।
 १५ ड. 'दानान्तयो भ' । १६ ग. ड. 'तद्ग्रापित' । १७ ग. 'रापराम् । य' । ड. 'रापर' । १८ ग. ड. 'म् ।
 वायः स्य' । १९ ग. ड. 'रत्तं ततः । २० ग. ड. 'विभूषा ह्यात्मसंभवः । न । २१ क. 'यथा । २२ क. 'म । याथा' ।
 २३ ग. ड. 'मातो यो । २४ ड. 'स्य पाडवोऽत्र वि' । २५ ग. 'म् । नगोनां पु' । २६ ग. ड. 'वष्ये मा' । २७ ग.
 'स्थितिः । भ' । २८ ग. ड. 'क्षमं मध्यमं चैव ।

बृहदश्वोऽभ्यपिञ्चत्तं तस्मिन्नाष्ट्रे नराधिपः । पुत्रसंक्रामितश्रीस्तु वनं राजा विवेश ह ॥ ३२
बृहदश्वं महाराजं शूरमुत्तमधार्मिकम् । प्रयातं तमुत्तङ्गस्तु ब्रह्मर्षिः प्रत्यवारयत् ॥ ३३

उत्तङ्ग उवाच—

भवता रक्षणं कार्यं तत्तावत्कर्तुमर्हति । निरुद्विग्नस्तैपः कर्तुं न हि शक्नोमि पार्थिव ॥ ३४
ममाऽऽश्रमसमीपेषु समेषु मरुधन्वसु । समुद्रो वालुकापूर्णस्तत्र तिष्ठति भूपते ॥ ३५
देवतानामवध्यस्तु महाकायो महाबलः । अन्तर्भूमिगतस्तत्र वालुकान्तर्हितो महान् ॥ ३६
स मनोस्तनयः क्रूरो धुन्धुर्नाम सुदारुणः । शतं लोकविनाशाय तप आस्थाय दारुणम् ॥ ३७
संवत्सरस्य पर्यन्ते स निश्वासं प्रमुञ्चति । यदा तदा मही तत्र चलति स्म सकानना ॥ ३८
तस्य निश्वासवातेन रज उद्धूयते भेहत् । आदित्यपथमावृत्य सप्ताहं भूमिकम्पनम् ॥ ३९
सविस्फुलिङ्गं सज्वालं सधूममतिदारुणम् । तेन राजन्न शक्नोमि तस्मिन्स्थातुं स्व आश्रमे ॥ ४०
तं वारय महाबाहो लोकानां हितकाम्यया । तेजस्ते सुर्भहाविष्णुस्तेजसाऽऽप्याययिष्यति ॥ ४१
लोकाः स्वस्था भवन्त्वद्य तस्मिन्विनिहतेऽसुरे । त्वं हि तस्य वधायाद्य समर्थः पृथिवीपते ॥ ४२
विष्णुना च वरो दत्तो मम पूर्वं ततोऽनघ । न हि धुन्धुर्भहावीर्यस्तेजसाऽल्पेन शक्यते ॥ ४३
निर्दग्धुं पृथिवीपाल अपि वर्षशतैरिह । वीर्यं हि सुमहत्तस्य देवैरपि दुरासहम् ॥ ४४
एवमुक्तस्तु राजर्षिरुत्तङ्गेन महात्मना । कुवलाश्वं सुतं प्रादात्तस्मिन्धुन्धुनिवारणे ॥ ४५
राजा संन्यस्तशस्त्रोऽहमयं तु तनयो मम । भविष्यति द्विजश्रेष्ठ धुन्धुमारो न संशयः ॥ ४६
स तं व्यादिश्य तनयं धुन्धुमारणमुद्यतम् । जगाम पर्वतायैव तपसे शंसितव्रतः ॥ ४७
कुवलाश्वस्तु धर्मात्पा पितुर्वचनमास्थितः । सहस्रैरेकविंशत्या पुत्राणां सह पार्थिवः ॥
प्रायादुत्तङ्गसहितो धुन्धोस्तस्य निवारणे ॥ ४८
तमाविशत्ततो विष्णुर्भगवान्स्वेन तेजसा । उत्तङ्गस्य नियोगात्तु लोकानां हितकाम्यया ॥ ४९
तस्मिन्प्रयाते दुर्धर्षे दिवि शब्दो महानभूत् । अद्यमभृत्येप नृपो धुन्धुमारो भविष्यति ॥ ५०
दिठ्यैः पुष्पैश्च तं देवाः सममंसत अद्भुतम् । स गत्वा पुरुषव्याघ्रस्तनयैः सह वीर्यवान् ॥ ५१
समुद्रं खनयामास वालुकार्णवमव्ययम् । नारायणेन राजर्षिस्तेजसाऽऽप्यायितो हि सः ॥
वभूवातिवलो भूय उत्तङ्गस्य वशे स्थितः ॥ ५३
तस्य पुत्रैः खनद्भिश्च वालुकान्तर्हितस्तदा । धुन्धुरासादितस्तत्र दिशमाश्रित्य पश्चिमाम् ॥ ५४
मुखजेनाग्निना क्रुद्धो लोकानुद्वर्तयन्निव । वारिर्मुस्ताव योगेन महोदधिरिवोदये ॥ ५५
सोमस्य सोमपश्रेष्ठ धारोर्मिकलिलो महान् । तस्य पुत्रास्तु निर्दग्धास्त्रिभिर्हनास्तु राक्षसाः ॥
ततः स राजाऽतिवलो धुन्धुवन्धुनिवर्हणः । तस्य वारिमयं वेगमपिवत्स नराधिपः ॥ ५७
योगी योगेन वह्निं वा शपयामास वारिणा । निरस्यत्तं महाकायं चलेनोदकराक्षसम् ॥ ५८

१ घ. सज्ये नराधिपम् । २ पु । ३ ख. ग. घ. 'यन् । उ' । ३ क. 'वतो र' । ४ घ. 'र्हति । नि' । ५ ख. ग. घ. 'स्तपयर्तु' । ६ ग. घ. 'पु परिवस्तु वै । स' । ७ ख. 'र्ण उज्जने क इति धृतिः । दे' । घ. 'र्ण उज्जानक इति धृतिः । दे' । ८ ख. घ. ङ. 'शेतेली' । ९ ख. ग. घ. महान् । १० ख. 'स्ते समहद्विष्णु' । ११ घ. 'महाद्विष्णु' । १२ ख. ग. घ. 'सदम् । ए' । १३ ख. घ. 'णमच्युत' । १४ ख. घ. 'से साक्षित' । १५ ग. घ. 'तोऽरिह' । १६ क. 'सुधाव' । १७ ख. ग. घ. 'स्य त म' ।

(वैवस्वतमनुवंशवर्णनम्)

- उत्तङ्गं दर्शयामास कृतकर्मा नराधिपः । उत्तङ्गश्च वरं प्रादात्तस्मै राज्ञे महात्मने ॥ ५९
- अक्षत्तस्वाक्षयं वित्तं शत्रुभिश्चाप्यधृष्यताम् । धर्मे रतिं च सततं स्वर्गे वासं तथाऽक्षयम् ॥
- पुत्राणां चाक्षयाल्लोकान्स्वर्गे ये रक्षसा हताः ॥ ६०
- तस्य पुत्रास्त्रयः शिष्टा दृढाश्वो ज्येष्ठ उच्यते । भद्राश्वः कपिलाश्वश्च कनीयांसौ तु तौ स्मृतौ
- धौन्धुमारिर्दृढाश्वस्तु हर्यश्वस्तस्य चाऽऽत्मजः । हर्यश्वस्य निकुम्भोऽभूत्क्षत्रधर्मरतः सदा ॥ ६२
- संहताश्वो निकुम्भस्य श्रुतौ रणविशारदः । कृशाश्वश्चाक्षयाश्वश्च संहताश्वसुतावुभौ ॥ ६३
- तस्य पत्नी हैमवती सती मतिदृढवती । विख्याता त्रिषु लोकेषु पुत्रैस्तस्याः प्रसेनजित् ॥ ६४
- युवनाश्वः सुतस्तस्य त्रिषु लोकेष्वतिद्युतिः । अत्यन्तधार्मिको गौरी तस्य पत्नी पतिव्रता ॥ ६५
- अभिज्ञस्ता तु सा भर्ता नदी सा बाहुदा कृता । तस्यास्तु गौरिकः पुत्रश्चक्रवर्ती बभूव ह ॥
- मांधाता यौवनाश्वो वै त्रैलोक्यविजयी नृपः । अत्राप्युदाहरन्तीमं श्लोकौ पौराणिका द्विजाः ॥
- यावत्सूर्य उदयति यावच्च प्रतितिष्ठति । सर्वं तद्यौवनाश्वस्य मांधातुः क्षेत्रमुच्यते ॥ ६८
- अत्राप्युदाहरन्तीमं श्लोकं वंशविदो जनाः । यौवनाश्वं महात्मानं यज्वानमपितौजसम् ॥
- मांधाता तु तनुर्विष्णोः पुराणज्ञाः प्रचक्षते ॥ ६९
- तस्य चैत्ररथी भार्या शशविन्दोः सुताऽभवत् । साध्वी विन्दुमती नाम रूपेणाप्रतिमा भुवि ॥
- पतिव्रता च ज्येष्ठा च भ्रातृणामयुतस्य सा । तस्यामुत्पादयामास मांधाता त्रीन्सुतान्प्रभुः ॥
- पुरुकुत्समम्बरीपं मुचुकुन्दं च विश्रुतम् । अम्बरीपस्य दायादो युवनाश्वोऽपरः स्मृतः ॥ ७२
- हरितो युवनाश्वस्य हारिताः शूरयः स्मृताः । एते ह्यङ्गिरसः पुत्राः क्षात्रोपेता द्विजातयः ॥ ७३
- पुरुकुत्सस्य दायादस्त्रसदस्युर्महायशाः । नर्मदायां समुत्पन्नः संभूतस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ७४
- संभूतस्याऽऽत्मजः पुत्रो ह्यनरण्यः प्रतापवान् । रावणो निहतो येन त्रिलोकीविजये पुरा ॥ ७५
- त्रसदश्वोऽनरण्यस्य हर्यश्वस्तस्य चाऽऽत्मजः । हर्यश्वान्तु दृढवत्यां जज्ञे वसुमतो नृपः ॥ ७६
- तस्य पुत्रोऽभवद्राजा त्रिधन्वा नाम धार्मिकः । आसीत्त्रैधन्वनश्चापि विद्वान्स्त्रैद्यपाखणः प्रभुः ॥
- तस्य सत्यव्रतो नाम कुशरोऽभून्महाबलः । तेन भार्या विदर्भस्य हता इत्वा दिवौकसान् ॥ ७८
- पाणिप्रहणमन्त्रेषु निष्ठां समापितेष्विह । विष्णुवृद्धः सुतस्तस्य विष्णुवृद्धा यतः स्मृताः ॥
- एते ह्यङ्गिरसः पुत्राः क्षात्रोपेताः समाश्रिताः ॥ ७९
- कामाद्वलाच मोहाच्च संकर्षणवलेन चै । भाविनोऽर्थस्य च बलात्तत्कृतं तेन धीमता ॥ ८०
- तमवर्मेण संयुक्तं पिता त्रैद्यारुणोऽत्यजत् । अपध्वंसेति बहुशोऽवदत्क्रोधसमन्वितः ॥ ८१
- पितरं सोऽब्रवीदेकः क्व गच्छामीति वै मुहुः । पिता चैनमयोवाच श्वपाकैः सह वर्तय ॥ ८२
- नाहं पुत्रेण पुत्रार्थी त्वयाऽद्य कुलपांसन । इत्युक्तः स निराकामन्नगरादचनाद्विभो ॥ ८३
- न चैनं धारयामास वसिष्ठो भगवानृषिः । स तु सत्यव्रतो र्धामाञ्श्वपाकावसयान्तिकम् ॥
- पित्रा मुक्तोऽवसद्वीरः पिता चास्य वनं ययौ ॥ ८४

१ रा. ग. द. 'ने । ददत्तं वाश्व' । २ क. 'ये राक्ष' । ३ घ. 'सोऽद्वय' । ४ रा. घ. 'धाट्टशाश्व' । ५ रा. ग. घ. 'तौ माता द' । ६ रा. घ. द. 'त्रय्यास्याः' । ७ रा. घ. 'ठतिमानात्मजा गौ' । ८ क. ग. द. 'पटुदा' । ९ रा. ग. पुनः । १० रा. घ. द. 'ता स्मृ' । ११ घ. घ. द. 'त्राः क्षत्रो' । १२ ग. घ. द. 'लोहवि' । १३ क. 'व्रिजां रणम्' । १४ ग. द. 'सदर्थ' । घ. 'सदर्थम्' । १५ ग. घ. द. 'या' । १६ क. 'त्रयोयुगे' ।

द्वे चापरान्तिके विद्याद्वयशृङ्गाएकस्य तु । प्राकृते वैणवैश्वैव गान्धारांशे प्रयुज्यते ॥	३४
पदस्य तु त्रयं रूपं सप्तरूपं तु कैशिकम् । गान्धारांशेन कात्स्न्येन पर्ययस्य विधिः स्मृतः ॥	३५
एवं चैव क्रमोद्दिष्टो मध्यमांशस्य मध्यमः ॥	३६
यानि गीतानि प्रोक्तानि रूपेण तु विशेषतः । तत्तु सप्तस्वरं कार्यं सप्तरूपं च कैशिकम् ॥	३७
अङ्गदर्शनमित्याहुर्मने द्वे समके तथा । द्वितीयभावाचरणा मात्रा नाभिप्रतिष्ठिता ॥	३८
उत्तरे च प्रकृत्येवं मात्रा तल्लीयते तथा । हन्तारः पिण्डको यत्र मात्रार्थां नातिवर्तते ॥	३९
पादेनैकेन मात्रायां पादोनापतिवरीणा । संख्यायाश्चोपह्ननं तत्र यानमिति स्मृतम् ॥	४०
द्वितीयं पादंभङ्गं च ग्रहेणाभिप्रतिष्ठितम् । पूर्वपठतृतीये तु द्वितीयं चापरीतके ॥	४१
अर्धेन पादसौम्यस्य पादभागाच्च पञ्चके । पादभागं सपादं तु प्रकृत्यामपि संस्थितम् ॥	४२
चतुर्थमुत्तरे चैव मद्रवत्यां च मद्रके । मद्रके दक्षिणस्यापि यथोक्ता वर्तते कला ॥	४३
पूर्वमेवानुयोगं तु द्वितीया वृद्धिरिष्यते । पादौ चाऽऽहरणं चास्मत्पारं नात्र विधीयते ॥	४४
एकत्वमुपयोगस्य द्वयोर्यद्वि द्विजोत्तम । अनेकसमवायस्तु पताकाहरिणं स्मृतम् ॥	४५
तिसृणां चैव वृत्तीनां वृत्तौ वृत्ता च दक्षिणा । अष्टौ तु समवायास्ते सौवीरी मूर्च्छना तर्था ॥	४६
कुशल्यनुत्तरः सत्यं सप्तसच्चस्वरं तु यः । * चित्रशाखासुतं तस्य धार्मिकस्य महात्मनः ॥	४६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गीतालंकारनिर्देशो नाम सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७७२०

अथाष्टाशीतितमोऽध्यायः ।

वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् ।

सूत उवाच—

ककुब्जिनस्तु तं लोकं रैवतस्य गतस्य ह । हता पुण्यजनैः सर्वा राक्षसैः सा कुशस्थली ॥	१
तद्वै भ्रातृशतं तस्य धार्मिकस्य महात्मनैः । निवध्यमाना रक्षोभिर्दिशः संप्राद्रवन्भयात् ॥	२
तेषां तु ते भयाक्रान्ताः क्षत्रियास्तत्र तत्र हि । अन्ववायस्तु सुमहान्महांस्तत्र द्विजोत्तमैः ॥	३
मयता इतिविख्याता दिक्षु सर्वासु धार्मिकाः । घृष्टस्य धौर्ष्टिकं क्षत्रं रणधृष्टं बभूव ह ॥	४
त्रिसाहस्रं तु सैगणं क्षत्रियाणां महात्मनाम् । नभगस्य च दायादो नाभागो नाम वीर्यवान् ॥	५

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । अस्यार्थस्य न पूर्वापरसंगतिः ।

१ द. 'यमुहोष्ट' । २ ग. द. 'दस्वरूपं रूपं तु स' । ३ क. ग. तु कौशि' । ४ क. ग. कैशिकम् । ५ ग. 'मार्द्धे मनके । मार्तुर्द्वेमके । ६ ग. द. तत्राय । ७ ग. द. 'न्तारोऽपिण्डके य' । ८ द. यां न निव' । ९ ग. द. 'हवर्न । १० द. 'दिभागे य । ११ ग. द. परान्तिके । १२ ग. द. 'तामस्य । १३ ग. द. च मन्द्रके । मन्द्रके । १४ ग. द. 'णं वा स्यात्पा' । १५ ग. द. 'त्वमुत्तमो' । १६ द. वृत्ते । १७ क. 'वीरा मू' । १८ ग. 'था । कश्यासुत्त' । द. 'था । कश्यासुत्त' । १९ द. 'त्यं पूर्णं सप्तस्व' । २० घ. धर्मिष्ठस्य । २१ ख. ग. घ. द. 'नः । ते बध्य' । २२ ख. 'माः । दायाया इ' । घ. माः । सायाया इ' । द. माः । अजता इ' । २३ ख. घ. द. धाष्टर्ये । २४ ख. ग. घ. द. 'सगणः ।

(वैवस्वतमनुवंशवर्गेनम्)

अम्बरीषस्तु नाभागिर्विरूपस्तस्य चाऽऽत्मजः । पृषदश्वो विरूपस्य तस्य पुत्रो रथीतरः ॥ ६
 एतेऽक्षत्रप्रसूता वै पुनश्चाङ्गिरसः स्मृताः । रथीतराणां प्रवराः क्षात्रोपेता द्विजातयः ॥ ७
 क्षुवतस्तु मनोः पूर्वमिक्ष्वाकुरभिनिःसृतः । तस्य पुत्रशतं त्वासीदिक्ष्वाकोभूरिदक्षिणम् ॥ ९
 तेषां ज्येष्ठो विकुक्षिश्च नेमिर्दण्डश्च ते त्रयः । शकुनिप्रमुखास्तस्य पुत्राः पञ्चशतं तु ते ॥ ८
 उत्तरापथदेशस्य रक्षितारो महीक्षितः । चत्वारिंशत्तथाऽष्टौ च दक्षिणायां च ते दिशि ॥ १०
 विंशतिप्रमुखास्ते तु दक्षिणापथरक्षिणः । इक्ष्वाकुस्तु विकुक्षिं वै अष्टकायामथाऽऽदिशत् ॥ ११

राजोवाच—

मांसमानय श्राद्धेयं मृगान्हत्वा महाबल । श्राद्धमथ नु कर्तव्यमष्टकायां न संशयः ॥ १२
 स गतस्तु मृगव्यां वै वचनात्तस्य धीमतः । मृगान्सहस्रशो हत्वा परिश्रान्तश्च वीर्यवान् ॥
 भक्षयच्छशकं तत्र विकुक्षिर्मृगयां गतः ॥ १३
 आगते स विकुक्षौ तु समांसे सहसैनिके । वसिष्ठं चोदयामास मांसं भोक्षयतामिति ॥ १४
 तथेति चोदितो राज्ञा विधिवत्समुपास्थितः । स दृष्टोपहतं मांसं क्रुद्धो राजानमब्रवीत् ॥ १५
 क्षुद्रेणोपहतं मांसं पुत्रेण तव पार्थिव । शशभैसादभोज्यं वै तव मांसं महाद्युते ॥ १६
 शशो दुरात्मना पूर्वपरण्ये भक्षितोऽनघ । तेन मांसमिदं दुष्टं पितृणां नृपसत्तम ॥ १७
 इक्ष्वाकुस्तु ततः क्रुद्धो विकुक्षिमिदमब्रवीत् । पितृकर्मणि निर्दिष्टो, मया त्वं मृगयां गतः ॥
 शशं भक्षयसेऽरण्ये निर्घृणः पूर्वमथ नु ॥ १८
 तस्मात्परित्यजामि त्वां गच्छ त्वं स्वेन कर्मणा । एवमिक्ष्वाकुना त्यक्तो वसिष्ठवचनात्सुतः ॥ १९
 इक्ष्वाकौ संस्थिते तस्मिञ्शशास पृथिवीमिमाम् । प्राप्तः परमधर्मात्मा स चायोध्याधिपोऽभवत्
 तदाऽकरोत्स राज्यं वै वसिष्ठपरिनोदितः । ततस्तेनैतसा पूर्णो राज्यावस्थो महीपतिः ॥ २१
 कालेन गतवांस्तत्र स च न्यूनतरां गतिम् । ज्ञात्वैवमेतदाख्यानं नाविधिर्भक्षयेत्तु वै ॥ २२
 मां स भक्षयिताऽमुत्र यस्य मांसमिहाद्म्यहम् । एतन्मांसस्य मांसत्वं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ २३
 शशादस्य तु दायादः ककुत्स्थो नाम वीर्यवान् । इन्द्रस्य वृषभूतस्य ककुत्स्थो जायते पुरा ॥
 पूर्वभाडीवके युद्धे ककुत्स्थस्तेन स स्मृतः । अनेनास्तु ककुत्स्थस्य पृथुरानेनसः स्मृतः ॥ २५
 वृषदश्वः पृथोः पुत्रस्तस्मादन्ध्रस्तु वीर्यवान् । आंध्रस्तु यवनाश्वस्तु श्रावस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
 जज्ञे श्रावस्तको राजा श्रावस्ती येन निर्मिता । श्रावस्तस्य तु दायादो बृहदश्वो महायशाः ॥
 बृहदश्वसुतश्चापि कुवलाश्व इति श्रुतेः । यः स धुन्धुवधाद्राजा धुन्धुमारत्वमागतः ॥ २८

ऋषय ऊचुः—

धुन्धेर्वाधं महापात्रं श्रोतुमिच्छामि विस्तरात् । यदर्थं कुवलाश्वः स धुन्धुमारत्वमागतः ॥ २९

सूत उवाच—

बृहदश्वस्य पुत्राणां सहस्राण्येकविंशतिः । सर्वे विद्यासु निष्णाता बलवन्तो, दुरासदाः ॥ ३०
 वभ्रुवर्धामिकाः सर्वे यज्वानो भूरिदक्षिणाः । कुवलाश्वं महावीर्यं शूरमुजमधार्मिकम् ॥ ३१

१ क. पञ्चाशता स्तु ते । ख. घ. ङ. पञ्चाशतास्तुते । २ क. इ. 'दिशेत्' । ३ ग. घ. ङ. बलाह' ।
 ख. 'यशः' । धा° । ४ ख. घ. 'द. प्रोक्षीय' । ५ ख. घ. ङ. भक्षयद्' । ६ क. शशी स । ७ घ. 'ये दुरी' ।
 धुन्धुवर्ध ।

बृहदश्वोऽभ्यपिञ्चत्तं तस्मिन्राष्ट्रे नराधिपः । पुत्रसंक्रामितश्रीस्तु वनं राजा विवेश ह ॥ ३२
 बृहदश्वं महाराजं शूरमुत्तमधार्मिकम् । प्रयातं तमुत्तङ्गस्तु ब्रह्मर्षिः मत्यवारयत् ॥ ३३

उत्तङ्ग उवाच—

भवेता रक्षणं कार्यं तत्तावत्कर्तुमर्हति । निरुद्विग्नस्तैपः कर्तुं न हि शक्नोमि पार्थिव ॥ ३४
 ममाऽऽश्रमसमीपेषु समेषु मरुधन्वसु । समुद्रो वालुकापूर्णस्तत्र तिष्ठति भूपते ॥ ३५
 देवतानामवध्यस्तु महाकायो महाबलः । अन्तर्भूमिगतस्तत्र वालुकान्तर्हितो महान् ॥ ३६
 स मनोस्तनयः क्रूरो धुन्धुर्नाम सुदारुणः । शतं लोकविनाशाय तप आस्थाय दारुणम् ॥ ३७
 संवत्सरस्य पर्यन्ते स निश्वासं प्रमुञ्चति । यदा तदा मही तत्र चलति स्म सकानना ॥ ३८
 तस्य निश्वासवातेन रज उद्धूयते मेहत् । आदित्यपथमावृत्य सप्ताहं भूमिकम्पनम् ॥ ३९
 सविस्फुल्लिङ्गं सञ्चालं सधूममतिदारुणम् । तेन राजन्न शक्नोमि तस्मिन्स्थातुं स्व आश्रमे ॥ ४०
 तं वारय महाबाहो लोकानां हितकाम्यया । तेजस्ते सुर्भेहाविष्णुस्तेजसाऽऽप्याययिष्यति ॥ ४१
 लोकाः स्वस्था भवन्त्वद्य तस्मिन्निनिहतेऽसुरे । त्वं हि तस्य वधायाद्य समर्थः पृथिवीपते ॥ ४२
 विष्णुना च वरो दत्तो मम पूर्वं ततोऽनघ । न हि धुन्धुर्महावीर्यस्तेजसाऽल्पेन शक्यते ॥ ४३
 निर्दग्धुं पृथिवीपाल अपि वर्षशतैरिह । वीर्यं हि सुमहत्तस्य देवैरपि दुरासंहम् ॥ ४४
 एवमुक्तस्तु राजर्षिरुत्तङ्गेन महात्मना । कुवलाश्वं सुतं प्रादात्तस्मिन्धुन्धुनिवारणे ॥ ४५
 राजा संन्यस्तशस्त्रोऽहमयं तु तनयो मम । भविष्यति द्विजश्रेष्ठ धुन्धुमारो न संशयः ॥ ४६
 स तं व्यादिश्य तनयं धुन्धुमारणमुद्यतम् । जगाम पर्वतायैव तपसे शंसितव्रतः ॥ ४७
 कुवलाश्वस्तु धर्मात्मा पितुर्वचनमास्थितः । सहस्रैरेकविंशत्या पुत्राणां सह पार्थिवः ॥ ४८
 प्रायादुत्तङ्गसहितो धुन्धोस्तस्य निवारणे ॥ ४९
 तपविशततो विष्णुर्मगवान्स्त्रेन तेजसा । उत्तङ्गस्य' नियोगात्तु लोकानां हितकाम्यया ॥ ५०
 तस्मिन्प्रयाते दुर्षये दिवि शब्दो महानभूत् । अद्यमभृत्येप नृपो धुन्धुमारो भविष्यति ॥ ५१
 दिव्यैः पुष्पैश्च तं देवाः सममंसत अद्भुतम् । स गत्वा पुरुषव्याघ्रस्तनयैः सह वीर्यवान् ॥ ५२
 समुद्रं खनयामास वालुकार्णवमव्ययम् । नारायणेन राजर्षिस्तेजसाऽऽप्यायितो हि सः ॥ ५३
 बभूवातिबलो भूय उत्तङ्गस्य वशे स्थितः ॥ ५४
 तस्य पुत्रः खनद्दिश्व वालुकान्तर्हितस्तदा । धुन्धुरासादितस्तत्र दिशमाधित्य पश्चिमाम् ॥ ५५
 मुखजेनाग्निना क्रुद्धो लोकानुद्वर्तयन्निव । वारिर्मुस्ताव योगेन महोदधिरिवोदये ॥ ५६
 सोमस्य सोमपश्रेष्ठ धारोमिकालिलो महान् । तस्य पुत्रास्तु निर्दग्धास्त्रिभिर्हनास्तु राक्षसाः ॥ ५७
 ततः स राजाऽतिबलो धुन्धुवन्धुनिवर्हणः । तस्य वारिमयं वेगमपिवत्स नराधिपः ॥ ५८
 योगी योगेन चाहं वा शमयामास वारिणा । निरस्यैषं महाकायं घलेनोदकराक्षसम् ॥ ५९

१ घ. राग्ने मयाधिपम् । २ पु । ३ ग. ग. घ. 'वत् । उ' । ३ क. 'वतो र' । ४ घ. घ 'दृष्टि । नि' । ५ ग. ग. घ. 'दत्तपर्यु' । ६ ग. घ. 'पुपरितस्तु यै । स' । ७ घ. 'नं उग्रमे क इति धुतिः । दे' । ८ घ. 'नं उग्रमे क इति धुतिः । दे' । ९ घ. घ. घ. ग. घ. 'सोतेऽ' । १० घ. ग. घ. महान् । ११ घ. 'स्ते समदक्षिणु' । १२ घ. 'समदक्षिणु' । १३ घ. ग. घ. 'समदक्षिणु' । १४ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । १५ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । १६ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । १७ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । १८ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । १९ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । २० घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । २१ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । २२ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । २३ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । २४ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । २५ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । २६ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । २७ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । २८ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । २९ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ३० घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ३१ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ३२ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ३३ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ३४ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ३५ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ३६ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ३७ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ३८ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ३९ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ४० घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ४१ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ४२ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ४३ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ४४ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ४५ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ४६ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ४७ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ४८ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ४९ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ५० घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ५१ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ५२ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ५३ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ५४ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ५५ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ५६ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ५७ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ५८ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' । ५९ घ. घ. घ. 'समदक्षिणु' ।

(वैवस्वतमनुवंशवर्णनम्)

- उत्तङ्गं दर्शयामास कृतकर्मा नराधिपः । उत्तङ्गश्च वरं प्रादात्तस्मै राज्ञे महात्मने ॥ ५९
- अदात्तस्याक्षयं वित्तं शत्रुभिश्चाप्यधृष्यताम् । धर्मे रतिं च सततं स्वर्गे वासं तथाऽक्षयम् ॥
- पुत्राणां चाक्षयाल्लोकान्स्वर्गे ये रक्षसा हताः ॥ ६०
- तस्य पुत्रास्त्रयः शिष्टा दृढाश्वो ज्येष्ठ उच्यते । भद्राश्वः कपिलाश्वश्च कनीयांसौ तु तौ स्मृतौ
- धौन्युमारिर्दृढाश्वस्तु हर्षश्वस्तस्य चाऽऽत्मजः । हर्षश्वस्य निकुम्भोऽभूत्क्षत्रधर्मरतः सदा ॥ ६१
- संहताश्वो निकुम्भस्य श्रुतौ रणविशारदः । कृशाश्वश्चाक्षयाश्वश्च संहताश्वसुताबुधौ ॥ ६२
- तस्य पत्नी हैमवती सती मतिदृढती । विख्याता त्रिपु लोकेषु पुत्रैस्तस्याः प्रसेनजित् ॥ ६४
- युवनाश्वः सुतस्तस्य त्रिपु लोकेष्वतिद्युतिः । अत्यन्तधार्मिको गौरी तस्य पत्नी पतिव्रता ॥ ६५
- अभिशस्ता तु सा भर्त्रा नदी सा बाहुदा कृता । तस्यास्तु गौरिकः पुत्रश्चक्रवर्ती बभूव ह ॥
- मांधाता यौवनाश्वो वै त्रैलोक्यविजयी नृपः । अत्राप्युदाहरन्तीमौ श्लोकौ पौराणिका द्विजाः ॥
- यावत्सूर्य उदयति यावच्च प्रतितिष्ठति । सर्वे तद्यौवनाश्वस्य मांधातुः क्षेत्रमुच्यते ॥ ६८
- अत्राप्युदाहरन्तीमं श्लोकं वंशविदो जनाः । यौवनाश्वं महात्मानं यज्वानमपितौजसम् ॥
- मांधाता तु तनुर्विष्णोः पुराणज्ञाः प्रचक्षते ॥ ६९
- तस्य चैत्ररथी भार्या शशविन्दोः सुताऽभवत् । साध्वी विन्दुमती नाम रूपेणाप्रतिमा भुवि ॥
- पतिव्रता च ज्येष्ठा च भ्रातृणामयुतस्य सा । तस्यामुत्पादयामास मांधाता त्रीन्सुतान्प्रभुः ॥
- पुरुकुत्समम्बरीपं मुचुकुन्दं च विधुतम् । अम्बरीपस्य दायादो युवनाश्वोऽपरः स्मृतः ॥ ७२
- हरितो युवनाश्वस्य हारिताः शूरयः स्मृताः । एते ह्यङ्गिरसः पुत्राः क्षात्रोपेता द्विजातयः ॥ ७३
- पुरुकुत्सस्य दायादस्त्रसदस्युर्महायशाः । नर्मदायां समुत्पन्नः संभूतस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ७४
- संभूतस्याऽऽत्मजः पुत्रो ह्यनरण्यः प्रतापवान् । रावणो निहतो येन त्रिलोकीविजये पुरा ॥ ७५
- त्रसदश्वोऽनरण्यस्य हर्षश्वस्तस्य चाऽऽत्मजः । हर्षश्वस्तु दृढद्वयां जज्ञे वसुमती नृपः ॥ ७६
- तस्य पुत्रोऽभवद्राजा त्रिधन्वा नाम धार्मिकः । आसीत्त्रैधन्वनश्चापि विद्वांस्रैद्यारुणः प्रभुः ॥
- तस्य सत्यव्रतो नाम कुमारोऽभून्महाबलः । तेन भार्या विदर्भस्य हता हत्वा दिवोकसान् ॥ ७८
- पाणिग्रहणमन्त्रेषु निष्ठां संप्रापितेष्विह । विष्णुवृद्धः सुतस्तस्य विष्णुवृद्धा यतः स्मृताः ॥
- एते ह्यङ्गिरसः पुत्राः क्षात्रोपेताः समाश्रिताः ॥ ७९
- कामाद्वलाच मोहाच्च संकर्षणवलेन च । भाविनोऽर्थस्य च वलात्तत्कृतं तेन धीमता ॥ ८०
- तमवर्षेण संयुक्तं पिता त्रैद्यारुणोऽत्यजत् । अपध्वंसेति बहुशोऽवदत्कोवममन्विनः ॥ ८१
- पितरं सोऽववीदेकः क्व गच्छामीति वै मुहुः । पिता चैनमयोवाच श्वपाकैः सह वर्तय ॥ ८२
- नाहं पुत्रेण पुत्रार्थं त्वयाऽद्य कुलपांसन । इत्युक्तः स निराकामन्नगराद्वचनाद्विभो ॥ ८३
- न चैनं धारयामास वसिष्ठो भगवानृषिः । स तु सत्यव्रतो धीमाञ्श्वपाकावसयान्तिकम् ॥
- पित्रा मुक्तोऽवसदीरः पिता चास्य वनं ययौ ॥ ८४

१ स. ग. द. 'ने । ददतं वाश' । २ क. ये राक्ष' । ३ घ 'तोऽश्न' । ४ सं. घ. 'धाट्शाश' । ५ स. ग. प. 'तां माता द' । ६ स. घ. द. 'प्रधास्याः । ७ स. घ. इतिमान्मजा गौ' । ८ क. ग. द. वदुता । ९ स. ग. पुनः । १० स. घ. द. 'ता भूर' । ११ सं. घ. इ. 'द्राः क्षत्रो' । १२ ग. घ. द. 'लोकवि' । १३ क. 'दयां रणम' । १४ ग. द. महर्ष' । १५ ग. घ. द. या । १६ क. प्रथोगुणो ।

तस्मिंस्तु विषये तस्य नावर्षत्पाकशासनः । समा द्वादश संपूर्णास्तिनाधर्मेण वै तदा ॥ ८६
 दारांस्तु तस्य विषये विश्वामित्रो महातपाः । संन्यस्य सागरानूपे चचार विपुलं तपः ॥ ८६
 तस्य पत्नी गले बद्ध्वा मध्यमं पुत्रमौरसम् । शिष्टानां भरणार्थाय व्यक्रीणाद्दोशतेन वै ॥ ८७
 तं तु बद्धं गले दृष्ट्वा विक्रीतं तं नरोत्तमः । महर्षिपुत्रं धर्मात्मा मोक्षयामास सुव्रतः ॥ ८८
 सत्यव्रतो महाबुद्धिर्भरणं तस्य चाकरोत् । विश्वामित्रस्य तुष्यर्वमनुकम्पार्थमेव च ॥ ८९
 सोऽभवद्बालवो नाम गले बद्धो महातपाः । महर्षिः कौशिकस्तातस्तेन वीर्येण मोक्षितः ॥ ९०
 तस्य व्रतेन भक्त्या च कृपया च प्रतिज्ञया । विश्वामित्रकलत्रं च वभार विनये स्थितः ॥ ९१
 हत्वा मृगान्वराहांश्च महिषांश्च वनेचरान् । विश्वामित्राश्रमाभ्यासे तन्मांसमपचत्ततः ॥ ९२
 उपांशुव्रतमास्याय दीक्षां द्वादशवर्षिकीम् । पितुर्नियोगाद्भजन्तूपे तु वनमास्थिते ॥ ९३
 अयोध्यां चैव राज्यं च तथैवान्तःपुरं मुनिः । याज्योपाध्यायसंयोगाद्द्विशिष्टः पर्यरक्षत ॥ ९४
 सत्यव्रतस्तु बाल्याच्च भाविनोऽर्थस्य वै बलात् । वशिष्टेऽभ्यधिकं मन्युं धारयामास मन्युना ॥
 पित्रा रुदंस्तदा राष्ट्रात्परित्यक्तं स्वमात्मजम् । न वारयामास मुनिर्वसिष्टः कारणेन वै ॥ ९६
 पाणिग्रहणमन्त्राणां निष्ठा स्यात्सप्तमे पदे । एवं सत्यव्रतस्तान्वै हृतवान्सप्तमे पदे ॥ ९७
 जानन्धर्मान्वसिष्टस्तु न च मन्त्रानिहेच्छति । इति सत्यव्रते रोपं वशिष्टो मनसाऽकरोत् ॥ ९८
 गुरुवुद्ध्या तु भगवान्वसिष्टः कृतवांस्तदा । न तु सत्यव्रतोऽबुध्यदुपांशुव्रतमस्य वै ॥ ९९
 तस्मिंश्चोपरते यो यत्पितुरासीन्पहामनाः । तेन द्वादश वर्षाणि नावर्षत्पाकशासनः ॥ १००
 तेन त्विदानीं बहुधा दीक्षां तां दुर्वलां भुवि । कुलस्य निष्कृतिः स्वस्य कृतेयं च भवेदिति ॥
 ततो वसिष्टो भगवान्पित्रा त्यक्तं न्यवारयत् । अभिषेक्ष्याम्यहं राज्ये पश्चादेनमिति प्रभुः ॥
 स तु द्वादश वर्षाणि दीक्षां तामुद्रहन्वली । अविद्यमाने मांसे तु वसिष्टस्य महात्मनः ॥ १०३
 सर्वकामदुघां धेनुं स ददर्श नृपात्मजः । तां वै क्रोधाच्च मोहाच्च श्रमाच्चैव क्षुभान्वितः ॥ १०४
 दस्यधर्मं गतो दृष्ट्वा जघान वलिनां वरः । स तु मांसं स्वयं चैव विश्वामित्रस्य चाऽऽत्मजान् ।
 भोजयामास तच्छ्रुत्वा वसिष्टस्तं तदाऽत्यजत् । प्रोवाच चैव भगवान्वसिष्टस्तं नृपात्मजम् ।
 पातये क्रूर हे क्रूर तव शङ्कुमयोमयम् । यदि ते त्रीणि शङ्कुनि न स्युर्हि पुरुषाधम ॥ १०५
 पितुश्चापरितोषेण गुरोर्दोग्ध्रोवधेन च । अभोक्षितोपयोगाच्च त्रिविधस्ते व्यतिक्रमः ॥ १०६
 एवं स त्रीणि शङ्कुनि दृष्ट्वा तस्य महातपाः । त्रिशङ्कुरिति होवाच । त्रिशङ्कुस्तेन स स्मृतः ।
 विश्वामित्रस्तु दाराणामागतो भरणे कृते । ततस्तस्मै वरं प्रादात्तदा प्रीतस्त्रिशङ्कवे ॥ ११०
 छिद्यमानो वरेणाय गुरुं वद्रे नृपात्मजः । अनावृष्टिभये तस्मिन्गते द्वादशवर्षिके ॥ १११
 अभिषिच्ये तदा राज्ये याजयामास तं मुनिः । म्रिपतां देवतानां च वशिष्टस्य च कौशिकः ।
 अविन्ध्यपार्श्वे महापुण्या निम्नगा गिरिकानने । तस्य स्नानेन संभूता कर्मनाशा शुभा नदी ॥
 सशरीरं तदा तं वै दिवमारोपयत्प्रभुः ॥ ११३

* नाशययं श्लोकः क. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ ता. ग. घ. ङ. 'स्तेन ध' । २ क. शिष्या । घ. शोषणा । ३ क. परिरक्षितः । घ० । ग. ङ. परिरक्षिता ।
 तां । ४ क. दृष्ट्वा । ५ क. 'दृष्ट्वा' । ६ क. 'तो मुत्या उपा' । ७ घ. 'द्वारमः । ते' । ८ क. घ. 'नुं संद' ।
 ९ ग. 'प्रोक्षो' । घ. 'प्रोक्षो' । १० क. ग. घ. 'स्व राज्ये विद्रे ता' ।

(वैवस्वतमनुवंशवर्णनम्)

मिपतस्तु वसिष्ठस्य तदद्भुतमिवाभवत् । अत्राप्युदाहरन्तीमौ श्लोकौ पौराणिका जनाः ॥ ११४
 विश्वामित्रप्रसादेन त्रिशङ्कुर्दिवि राजते । देवैः सार्धं महातेजाऽनुग्रहात्तस्य धीमतः ॥ ११५
 शनैर्यात्यवला रम्या हेमन्ते चन्द्रमण्डिता । अलंकृता त्रिभिर्भावैस्त्रिशङ्कुग्रहभूषिता ॥ ११६
 तस्य सत्यरता नाम भार्या केकयवंशजा । कुमारं जनयामास हरिश्चन्द्रमकल्मषम् ॥ ११७
 स तु राजा हरिश्चन्द्रस्त्रैशङ्कु इति श्रुतः । आहर्ता राजसूयस्य सम्राडिति परिश्रुतः ॥ ११८
 हरिश्चन्द्रस्य तु सुतो रोहितो नाम वीर्यवान् । हरितो रोहितस्याथ चञ्चुर्हारीत उच्यते ॥ ११९
 विजयश्च सुदेवश्च चञ्चुपुत्रौ बभूवतुः । जेता सर्वस्य क्षत्रस्य विजयस्तेन स स्मृतः ॥ १२०
 रुरुकस्तनयस्तत्र राजा धर्मार्थकोविदः । रुरुकाद्धतकः पुत्रस्तस्माद्वाहुश्च जज्ञिवान् ॥ १२१
 हैहयैस्तालजङ्घैश्च निरस्तो व्यसनी नृपः । शर्केर्यवनकाम्बोजैः पारदैः पल्लवैस्तथा ॥ १२२
 नात्यर्थं धार्मिकोऽभूत्स धर्म्ये सत्ययुगे तथा । सगरस्तु सुतो बाहोर्जज्ञे सह गरेण वै ॥
 मृगोराश्रममासाद्य तूर्वेण परिरक्षितः ॥ १२३

आग्नेयमस्रं लब्ध्वा तु भार्गवात्सगरो नृपः । जघान पृथिवीं गत्वा तालजङ्घान्सहैहवान् ॥
 शकानां पल्लवानां च धर्मान्निरसदच्युतः । क्षत्रियाणां तथा तेषां पारदानां च धर्मवित् ॥

ऋषय ऊचुः—

कथं स सगरो राजा गरेण सह जाज्ञिवान् । किमर्थं च शकादीनां क्षत्रियाणां महौजसाम् ॥
 धर्मान्कुलोचितान्क्रुद्धो राजा निरसदच्युतः ॥ १२६

सूत उवाच—

बाहोर्व्यसनिनस्तस्य हृतं राज्यं पुरा किल । हैहयैस्तालजङ्घैश्च शकैः सार्धं समागतैः ॥ १२७
 यवनाः पारदैश्चैव काम्बोजाः पल्लवास्तथा । हैहयार्थं पराक्रान्ता एते पञ्च गणास्तदा ॥ १२८
 हृतं राज्यं वलीयोभिरेभिः क्षत्रियपुङ्गवैः । हृतराज्यस्तदा बाहुः संन्यस्य तु तदा नृपः ॥
 वनं प्रविश्य धर्मात्मा सह पत्न्या तपोऽचरत् ॥ १२९

कस्यचित्त्वथ कालस्य तोयार्थं प्रस्थितो नृपः । वृद्धत्वाद्दुर्बलत्वाच्च अन्तरा स ममार च ॥
 पत्नी तु यादवी तस्य सगर्भा पृष्टनोऽन्वगात् । सपत्न्या तु गरस्तम्यै दत्तो गर्भजिघांसया ॥
 सा तु भर्तुधितां कृत्वा वैर्हि तं समरोहयत् । आर्वस्तां भार्गवो दृष्ट्वा कारुण्याद्विन्यवर्तयत् ॥
 तस्याऽऽश्रये तु तं गर्भं सागरेण तदा सहै । व्याजायत महाबाहुं सगरं नाम धार्मिकम् ॥ १३३
 आर्वस्तु जातकर्मादीन्कृत्वा तस्य महात्मनः । अध्याप्य वेदशास्त्राणि तनोऽस्त्रं प्रत्यपादयत् ॥
 जामदग्न्यात्तदाग्नेयमर्मुंररपि दुःमहम् । स तेनास्त्रवलेनैव वन्येन च समन्वितः ॥

जघान हैहयान्क्रुद्धो रुद्रः पशुगणानिव ॥ १३५

ततः शकान्सयवनान्काम्बोजान्पारदांस्तथा । पल्लवांश्चैव निःशेषान्कर्तुं व्यवमितो नृपः ॥ १३६

ते वध्यमाना वीरेण सगरेण महात्मना । वसिष्ठं शरणं सर्वे प्रपन्नाः शरणपिणः ॥ १३७

वसिष्ठस्तांस्तपेत्युत्त्वा समयेन महामुनिः । सगरं वारयामास तेषां दत्त्वाऽभयं तदा ॥ १३८

सगरः स्वां प्रतिज्ञां च गुरोर्व्याप्त्यं निशम्य च । धर्मं जघान तेषां च वेपान्पत्नं चकार ह ॥

अर्थे शकानां शिरसो मुण्डयित्वा व्यसर्जयत् । यवनानां शिरः सर्वे काम्बोजानां तथैव च ॥
 पारदा मुक्तकेशाश्च पलहवाः श्मश्रुधारिणः । निःस्वाध्यायवपट्काराः कृतास्तेन महात्मना ॥
 शका यवनकाम्बोजाः पलहवाः पारदैः सह । कलिस्पर्शा माहिषिका दार्वाश्चोलाः खसास्तथा ॥
 सर्वे ते क्षत्रियगणा धर्मस्तेषां निराकृतः । वसिष्ठवचनात्पूर्वं समरेण महात्मना ॥ १४३
 स धर्मविजयी राजा विजित्वेषां वसुंधराम् । अश्वं विचारयामास वाजिमेधाय दीक्षितः ॥
 तस्य चारयतः सोऽश्वः समुद्रे पूर्वदक्षिणे । वेलासमीपेऽपहतो भूमिं चैव प्रवेशितः ॥ १४५
 स तं देशं सुतैः सर्वैः खानयामास पार्थिवः । आसेदुश्च ततस्तस्मिन्स्तदन्तस्ते महार्णवे ॥ १४६
 तमादिपुरुषं देवं हरिं कृष्णं प्रजापतिम् । विष्णुं कपिलरूपेण हंसं नारायणं प्रभुम् ॥ १४७
 तस्य चक्षुः समासाद्य तेजस्तत्प्रतिपद्यते । दग्धाः पुत्रास्तदा सर्वे चत्वारस्त्ववशेषिताः ॥ १४८
 वह्निकेतुः सकेतुश्च तथा धर्मरतेश्च यः । शूरः पञ्चवनश्चैव तस्य वंशकराः प्रभोः ॥ १४९
 प्रादाच्च तस्य भगवान्हरिर्नारायणो वरान् । अक्षयत्वं स्ववंशस्य वाजिमेधशतं तथा ॥
 विभुं पुत्रं समुद्रं च स्वर्गं वासं तथाऽक्षयम् ॥ १५०
 स समुद्रोऽश्वमादाय ववन्दे सरितां पतिः । सागरत्वं च लेभे स कर्मणा तेन तस्य वै ॥ १५१
 तं चाऽऽश्वमेधिकं सोऽश्वं समुद्रात्प्राप्य पार्थिवः । आजहाराश्वमेधानां शतं चैव पुनः पुनः ॥
 पष्टिपुत्रसहस्राणि दग्धान्यश्वानुसारिणाम् । तेषां नारायणं तेजः प्रविष्टानां महात्मनाम् ॥
 पुत्राणां तु सहस्राणि पष्टिस्तु इति नः श्रुतम् ॥ १५३

ऋषय ऊचुः—

सगरस्याऽऽत्मजा राज्ञः कथं जाता महाबलाः । विक्रान्ताः पष्टिसहस्रा विधिना केन वा वद ॥

सूत उवाच—

द्वे पत्न्यौ सगरस्याऽऽस्नां तपसा दग्धकित्त्रिणे । ज्येष्ठा विदर्भदुहिता केशिनी नाम नामतः ॥
 कनीयसी तु या तस्य पत्नी परमधर्मिणी । अरिष्टनेमिदुहिता रूपेणाप्रतिमा भुवि ॥ १५६
 और्वस्ताभ्यां वरं प्रादात्तपसाऽऽराधितः प्रभुः । एका जनिष्यते पुत्रं वंशकर्तारमीप्सितम् ॥
 पष्टिपुत्रसहस्राणि द्वितीया जनयिष्यति ॥ १५७
 मुनेस्तु वचनं श्रुत्वा केशिनी पुत्रमेककम् । वंशस्य कारणं श्रेष्ठा जग्राह नृपसंसदि ॥ १५८
 पष्टिपुत्रसहस्राणि सुपर्णभगिनी तथा । *महात्मनस्तु जग्राह सुमतिः स्वमतिर्यथा ॥ १५९
 अथ काले गते ज्येष्ठा ज्येष्ठं पुत्रं व्यजायत । असमञ्ज इति ख्यातं काकुत्स्थं सगरात्मजम् ॥
 सुमतिस्त्वपि जज्ञे वै गर्भं तुम्यं यशस्विनी । पष्टिपुत्रसहस्राणि तुम्यमध्याद्विनिःसृताः ॥ १६१
 घृतपूर्णेपु कुम्भेषु तान्गर्भान्यदधत्ततः । धात्रीश्चैकैकशः प्रादात्तावतीः पोषणे नृपः ॥ १६२
 ततो नवसु मासेषु समुत्स्युर्यथासुसम् । कुमारास्ते महाभागाः सगरप्रीतिवर्धनाः ॥ १६३
 कालेन महता चैव यौवनं प्रतिपेदिरे । पष्टिपुत्रसहस्राणि तेषामश्वानुसारिणाम् ॥ १६४

* एतदर्भस्याने इदमर्थं 'महात्मानं तु समदतो जग्राह सुमती तथा' इति स. ग. घ. पुस्तकेषु ।

१ क. ह. 'केलि' । २ स. घ. भूमिर्भव । ३ घ. 'तुः गुणे' । ४ क. 'तस्यः' । ५ क. घ. प्रभो । ६ स. ग. प. द. विमुः । ७ स. घ. ऊर्ध्वः । ८ स. ग. 'धितप्र' । ९ स. ग. द. पष्टि पु' । १० स. ग. घ. द. धेष्ट । ११ स. ग. घ. द. पष्टि पु' । १२ द. तु महतो जग्राह सुमती तथा ।

(वैवस्वतमनुवशवर्णनम्)

स तु ज्येष्ठां नरच्याघ्नः सगरस्याऽऽत्मसंभवः । असमञ्ज इति ख्यातो वह्निकेतुर्महाबलः ॥ १६९ ॥
 पौराणामहिते युक्तः पित्रा निर्वासितः पुरा । तस्य पुत्रोऽशुमान्नाम असमञ्जस्य वीर्यवान् ॥
 तस्य पुत्रस्तु धर्मात्मा दिलीप इति विश्रुतः । दिलीपास्तु महातेजा वीरो जातो भगीरथः ॥
 येन गङ्गा सरिच्छ्रेष्ठा विमानैरुपशोभिता । ईजानेन समुद्राद्वै दुहितृत्वेन कल्पिता ॥
 अत्राप्युदाहरन्तीमं श्लोकं पौराणिका जनाः ॥ १६८ ॥
 भगीरथस्तु तां गङ्गापानयामास कर्मभिः । तस्माद्भागीरथी गङ्गा कथ्यते वंशवित्तमैः ॥ १६९ ॥
 भगीरथसुतश्चापि श्रुतो नाम बभूव ह । नाभागस्तस्य दायादो नित्यं धर्मपरायणः ॥ १६० ॥
 अम्बरीषः सुतस्तस्य सिन्धुद्वीपस्ततोऽभवत् । एवं वंशपुराणज्ञा गायन्तीति परिश्रुतम् ॥ १७१ ॥
 नाभागेरम्बरीषस्य भुजाभ्यां परिपालिता । बभूव वसुधाऽत्यर्थं तापत्रयविवर्जिता ॥ १७२ ॥
 आयुतायुः सुतस्तस्य सिन्धुद्वीपस्य वीर्यवान् । आयुतायोस्तु दायाद ऋतुपर्णो महायशाः ॥
 दिव्याक्षहृदयज्ञोऽसौ राजा नलसखो वली । नलौ द्वात्रिंशति विख्यातौ पुराणेषु दृढव्रतौ ॥
 वीरसेनात्मजश्चैव यश्चेक्ष्वाकुकुलोद्भवः । ऋतुपर्णस्य पुत्रोऽभूत्सर्वकामो जनेश्वरः ॥ १७५ ॥
 सुदासस्तस्य तनयो राजा हंसमुखोऽभवत् । सुदासस्य सुतः प्रोक्तः सौदासो नाम पाथिवः ॥
 ख्यातः कल्पापपादो वै नाम्ना मित्रसहस्र सः । वसिष्ठस्तु महातेजाः क्षेत्रे कल्पापपादके ॥
 अश्मकं जनयामास इक्ष्वाकुकुलवृद्धये ॥ १७७ ॥
 अश्मकस्योरकामस्तु मूलकस्तत्सुतोऽभवत् । अत्राप्युदाहरन्तीमं मूलकं वै नृपं प्रति ॥ १७८ ॥
 स हि रामभयाद्राजा स्त्रीभिः परिवृतोऽवसत् । विवस्त्रस्त्राणमिच्छन्वै नारीकवचपीश्वरः ॥ १७९ ॥
 मूलकस्यापि धर्मात्मा राजा शतरथः स्मृतः । तस्माच्छतरथाज्जज्ञे राजा चैडिविडो वली ॥
 आसीत्चैडिविडः श्रीमान्कृतशर्मा प्रतापवान् । पुत्रो विश्वमहत्तस्य पुत्रिकस्य व्यजायत ॥ १८१ ॥
 दिलीपस्तस्य पुत्रोऽभूत्खट्वाङ्गद इति श्रुतिः । येन स्वर्गादिहाऽऽगम्य मुहूर्तं प्राप्य जीवितम् ॥
 त्रयोऽभिसंहिता लोका बुध्या सत्येन चैव हि ॥ १८२ ॥
 दीर्यवाहुः सुतस्तस्य रघुस्तस्मादजायत । अजः पुत्रो रघोश्चापि तस्माज्जज्ञे स वीर्यवान् ॥
 राजा दशरथो नाम इक्ष्वाकुकुलनन्दनः ॥ १८३ ॥
 रामो दाशरथिर्वीरो धर्मज्ञो लोकविश्रुतः । भरतो लक्ष्मणश्चैव शत्रुघ्नश्च महाबलः ॥ १८४ ॥
 माघवं लवणं हत्वा गत्वा मधुवनं च तत् । शत्रुघ्नेन पुरी तत्र मथुरा संनिवेशिता ॥ १८५ ॥
 सुवाहुः शूरसेनश्च शत्रुघ्नसहितावुभौ । पालयामासतुः सुतौ वैदेह्यौ मथुरां पुरीम् ॥ १८६ ॥
 अद्भुतचन्द्रकेतुश्च लक्ष्मणस्याऽऽत्मजावुभौ । हिमवत्पर्वताभ्यासे स्फीतौ जनपदौ तयोः ॥ १८७ ॥
 अद्भुदस्याद्भुदीया तु देशे कारपथे पुरी । चन्द्रकेतोस्तु मल्लस्य चन्द्रवन्ता पुरी शुभा ॥ १८८ ॥
 भरतस्याऽऽत्मजौ वीरौ तक्षः पुष्कर एव च । गान्धारविपथे मिद्धे तयोः पुर्यां महात्मनोः ॥
 तक्षस्य दिक्षु विख्याता रम्या तक्षशिला पुरी । पुष्करस्यापि वीरस्य विख्याता पुष्करावती ॥
 गाथां चैवात्र गापन्ति ये पुराणविदो जनाः । रामे निवृद्धास्तत्रार्था पादात्म्यात्तस्य धीमतः ॥

१ ग. 'तो महार' । २ ग. घ. द. ता । आयु' । ३ ग. घ. द. 'जारहासुम्' । ४ ग. 'अवधिंरन् इया' ।
 ५ ग. 'जा विदधि' । ६. 'जा विदि' । ७ क. ग. द. 'पुत्रीक' । ७ क. तस्य । ८ घ. ग. द. 'पुरीम्' ।

श्यामो युवा लोहिताक्षो दीप्तास्यो मितभाषितः । आजानुवाहुः सुमुखः सिंहस्कन्धो महाभुजः
 दश वर्षसहस्राणि रामो राज्यमकारयत् । ऋकसामयजुषां घोषो ज्याधोपश्च महास्वनः ॥१९३॥
 अविच्छिन्नो भवद्रौष्ट्रे दीयतां भुज्यतामिति । जनस्थाने वसन्कार्यं त्रिदशानां चकार सः ॥
 तमागस्कारिणं पूर्वं पौलस्त्यं मनुजर्षभः । सीतायाः पद्मन्विच्छन्निजघान महायशाः ॥ १९५
 सन्ववान्गुणसंपन्नो दीप्यमानः स्वतेजसा । अति सूर्यं च वह्निं च रामो दाशरथिर्वभौ ॥ १९६
 एवमेव महाबाहुरिक्ष्वाकुकुलनन्दनः । रावणं सगणं हत्वा दिवमाचक्रमे त्रिभुः ॥ १९७
 श्रीरामस्याऽऽत्मजो जज्ञे कुश इत्यभिधीयते । लवश्चान्यो महावीर्यस्तयोर्देशौ निबोधत ॥ १९८
 कुशस्य कोशला राज्यं पुरी वाऽपि कुशस्थली । रम्या निवेशिता तेन विन्ध्यपर्वतसानुषु ॥
 उत्तराकोशले राज्यं लवस्य च महात्मनः । श्रावस्ती लोकविख्याता कुशवंशं निबोधत * ॥ २००
 कुशस्य पुत्रो धर्मात्मा ह्यतिथिः सुप्रियातिथिः । अतिथेरपि विख्यातो निपथो नाम पार्थिवः ॥
 निपथस्य नलः पुत्रो नभः पुत्रो नलस्य तु । नभसः पुण्डरीकस्तु क्षेमधन्वा ततः स्मृतः ॥ २०२
 क्षेमधन्वसुतो राजा देवानीकः प्रवापवान् । आसीदहीनगुर्नाम देवानीकात्मजः प्रभुः ॥ २०३
 अहीनगोस्तु दायादः पारिपात्रो महायशाः । दलस्तस्याऽऽत्मजश्चापि तस्माज्जज्ञे वल्लो नृपः ॥
 औङ्को नाम स धर्मात्मा वलपुत्रो वभूव ह । वज्रनाभसुतस्तस्य शङ्खनस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ २०५
 शङ्खनस्य सुतो विद्वान्व्युपिताश्व इति श्रुतः । व्युपिताश्वसुतश्चापि राजा विश्वसहः किल ॥
 हिण्यनाभकौशल्यो वशिष्ठस्तत्सुतोऽभवत् । पौत्रस्य जैमिनेः शिष्यः स्मृतः सर्वेषु शर्मसु ॥
 शतानि संहितानां तु पञ्च योऽधीतवांस्ततः । तस्मादधिगतो योगो योऽज्ञवल्क्येन धीमता ॥
 पुप्यस्तस्य सुतो विद्वान्ध्रुवसंधिश्च तत्सुतः । सुदर्शनस्तस्य सुतः अग्निवर्णः सुदर्शनात् ॥ २०९
 अग्निवर्णस्य शीघ्रस्तु शीघ्रकस्य मनुः स्मृतः । मनुस्तु योगमास्थाय कलापग्राममास्थितः ॥
 एकोनविंशप्रयुगे क्षत्रप्रावर्तकः प्रभुः ॥ २१०
 प्रसुश्रुतो मनोः पुत्रः सुसांधिस्तस्य चाऽऽत्मजः । सुसंधेश्च तथा मर्षः सहस्त्रान्नाम नामतः ॥
 आसीत्सहस्वतः पुत्रो राजा विश्रुतवानिति । तस्याऽऽसीद्विश्रुतवतः पुत्रो राजा बृहद्बलः ॥
 एते इक्ष्वाकुदायादा राजानः प्रायशः स्मृताः । वंशे प्रधाना ये तेऽस्मिन्प्राधान्येन तु कीर्तिताः ॥
 पठन्सम्पगिमां सृष्टिमादित्यस्य विवस्वतः । प्रजावानेति सायुज्यं मनोर्वैवस्वतस्य सः ॥ २१४
 श्राद्धदेवस्य देवस्य प्रजानां पुष्टिदस्य च । विपाप्मा विरजश्चैव आयुष्मान्भवतेऽच्युतः ॥
 + अपुत्रो लभते पुत्रं दीर्घायुः परमां गतिम् ॥ २१५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त इक्ष्वाकुवंशानुकीर्तन नामाष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७९३५

* पुत्राय षोडशवार्यं लवस्य च महात्मन इत्यर्थे घ. पुनने । + नात्त्वर्धमिदं क. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ ग. ग. घ. ङ. 'पिता । अ' । २ ग. ङ. भन्तु रिज' । ३ क. ग. 'शयो दी' । ४ ग. घ. ङ. 'भुः ।
 राजास्य एतयो अ' । ५ ग. घ. ङ. 'पिनिधुः । ल' । ६ ङ. 'दियायो । उ ग न --

अथ नवाशीतितमोऽध्यायः ।

वैवस्वतमनुवंशकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

अनुजस्य विकुक्षेस्तु निमेर्वशं निबोधत । योऽसौ निवेशयामास परं देवपुरोपमम् ॥ १
जयन्तमिति विख्यातं गौतमस्याऽऽश्रमाभितः । यस्यान्ववाये जज्ञे वै जनकादपिसत्तमात् ॥ २
नेमिर्नाम सुधर्मात्मा सर्वसत्त्वनमस्कृतः । आसीत्पुत्रो महारौज्ञः* इक्ष्वाकोभूरितेजसः ॥ ३
स शापेन वसिष्ठस्य विदेहः समपद्यत । तस्य पुत्रो मिथिर्नाम जनितः पर्वभिस्त्रिभिः ॥ ४
अरण्यां मध्यमानायां प्रादुर्भूतो महायशाः । नाम्ना मिथिरितिख्यातो जननाज्जनकोऽभवत् ॥
+मिथिर्नाम महावीर्यो येनासौ मिथिलाऽभवत् । राजासौ जनको नाम जनकाद्याप्युदावसुः ॥
उदावसोः सुधर्मात्मा जानितो नैन्दिवर्धनः । नन्दिवर्धनतः शूरः सुकेतुर्नाम धार्मिकः ॥ ७
सुकेतोरपि धर्मात्मा देवर्षीतो महाबलः । देवराजस्य धर्मात्मा बृहदुत्थ इति श्रुतिः ॥ ८
बृहदुत्थस्य तनयो महावीर्यः प्रतापवान् । महावीर्यस्य धृतिमान्सुधृतिस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ९
सुधृतेरपि धर्मात्मा धृष्टकेतुः परंतपः । धृष्टकेतुसुतश्चापि हर्यश्वो नाम विश्रुतः ॥ १०
हर्यश्वस्य मैरुः पुत्रो मरोः पुत्रः प्रतित्वकः । प्रतित्वकस्य धर्मात्मा राजा कीर्तिरथः सुतः ॥ ११
पुत्रः कीर्तिरथस्यापि देवमीढ इति श्रुतः । देवमीढस्य विबुधो विबुधस्य सुतो धृतिः ॥ १२
महाधृतिसुतो राजा कीर्तिरौजः प्रतापवान् । कीर्तिरौजात्मजो विद्वान्महारोमेति विश्रुतः ॥ १३
महारोम्णस्तु विख्यातः स्वर्णरोमा व्यजायत । स्वर्णरोमात्मजश्चापि हस्वरोमाऽभवन्नृपः ॥ १४
हस्वरोमात्मजो विद्वान्सीरध्वज इति श्रुतिः । उद्दिन्ना कृपता येन सीता राज्ञा यशस्विनी ॥
रामस्य महिषी साध्वी सुव्रताऽतिपतिव्रता ॥ १५

शांशपायन उवाच—

कथं सीता समुत्पन्ना कृप्यमाणा यशस्विनी । किमर्थं चाकृपद्राजा क्षेत्रं यस्मिन्वभूव सा ॥ १६

सूत उवाच—

अग्निक्षेत्रे कृप्यमाणे अश्वमेधे महात्मनः । विधिना सुप्रयुक्तेन तस्मात्सा तु समुत्थिता ॥ १७
सीरध्वजात्तु जातस्तु भानुमान्नाम मैथिलः । भ्राता कुशध्वजस्तस्यैव स काश्याधिपतिर्नृपः ॥ १८
तस्य भानुमतः पुत्रः प्रघृन्नश्च प्रतापवान् । मुनिस्तस्य सुतश्चापि तस्माद्दर्जबहः स्मृतः ॥ १९
ऊर्जवाहात्सुतद्राजः शकुनिस्तस्य चाऽऽत्मजः । स्वर्गैतः शकुनेः पुत्रः सुवर्चास्तसुतः स्मृतः ॥
श्रुतो यस्तस्य दाय्यादः सुश्रुतस्तस्य चाऽऽत्मजः । सुश्रुतस्य जयः पुत्रो जयस्य विजयः सुतः ॥
विजयस्य क्रतुः पुत्र क्रतुस्य सुनयः स्मृतः । सुनयाद्वीतहव्यस्तु वीतहव्यात्मजो धृतिः ॥ २२

*अथ समाप्ततागाय भाष्यं । + इदमर्थं नास्ति स. घ. पुस्तकयोः ।

१ स. 'स्तु मनोर्ष' । २ य. 'वे यज्ञे' । ३ स. 'रागादे' । ग. घ. इ. 'राज इ' । ४ ग. घ. इ. 'यसोस्तु'
धं । ५ घ. 'नन्वयः' । ६ घ. 'राज्ञो महाबलः । देवराजस्य । ७ घ. 'मरुपुत्रो मरुपुत्रः । ८ घ. इ. 'विन्दवः । प्रतित्वकः'
९ ग. इ. 'श्रुतः । १० ग. घ. 'राजः प्र' । स ग घ. 'राजानं' । ११ घ. 'इय सीता' । १२ स. घ.
'मार्थेणात्राय तु' ।

धृतेस्तु बहुलाश्वोऽभूद्बहुलाश्वसुतः कृतिः । तस्मिन्संतिष्ठते वंशो जनकानां महात्मनाम् ॥
इत्येते मैथिलाः प्रोक्ताः सोमस्यापि निबोधत ॥

२३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते मैथिलवंशानुकीर्तनं नाम नवाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७९५८

अथ नवतितमोऽध्यायः ।

तत्र सोमजन्मविवरणम् ।

सूत उवाच—

पिता सोमस्य वै विप्रा जज्ञेऽग्निर्भगवानृषिः । तत्राग्निः सर्वलोकानां तस्थौ स्वेनमये धृतः ॥ १
कर्मणा मनसा वाचा शुभान्येव समाचरन् । काष्ठकुड्यशिलाभूत ऊर्ध्वबाहुर्महाद्युतिः ॥ २
सुदुश्चरं नाम तपो येन तप्तं महत्पुरा । त्रीणि वर्षसहस्राणि दिव्यानीति हि नः श्रुतम् ॥ ३
तस्योर्ध्वरेतसस्तत्र स्थितस्यानिमिषस्पृहा । सोमत्वं तनुरापेदे महाबुद्धिः स वै द्विजः ॥ ४
ऊर्ध्वमाचक्रमे तस्य सोमत्वं भावितात्मनः । सोमः सुस्त्राव नेत्राभ्यां दर्शं वा द्योतयन्दिशः ॥
तं गर्भं विधिर्नाऽऽदिष्टा दश देव्यो दधुस्तदा । समेत्य धारयामासुर्नर्चं तास्तमशक्नुवन् ॥ ६
स ताभ्यः सहसैवाथ दिग्भ्यो गर्भः प्रभान्वितः । ययाऽवभासयल्लोकान्शीतांशुः सर्वभावनः ॥
यदा न धारणे शक्तास्तस्य गर्भस्य ताः स्त्रियः । ततः स ताभिः शीतांशुर्निपपात वसुंधराम् ॥
पतन्तं सोममालोक्य ब्रह्मा लोकपितामहः । रथमारोपयामास लोकानां हितकाम्यया ॥ ९
स हि देवमयो विप्रा धर्मार्थी सत्यसंगरः । युक्तो वाजिसहस्रेण सितेनेति हि नः श्रुतम् ॥
तस्मिन्निपतिते देवाः पुत्रेऽत्रेः परमात्मनि । तुष्टुवुर्ब्रह्मणः पुत्रा मानसाः सप्त विधुताः ॥ ११
तत्रैवाङ्गिरसस्तस्य भृगोश्चैवाऽऽत्मजस्तथा । ऋग्भिर्भुजुभिर्वहुभिरथर्वाङ्गिरसैरपि ॥ १२
ततः संस्तूयमानस्य तेजः सोमस्य भास्वतः । आप्यायमानं लोकांस्त्रीन्भावयामास सर्वशः ॥
स तेन रथमुख्येन सागरान्तां वसुंधराम् । त्रिःसप्तकृत्वो विपुलश्चकाराभिप्रदक्षिणम् ॥ १४
तस्य यद्यापि तत्तेजः पृथिवीमन्वपद्यत । ओपध्यस्ताः समुद्रतास्तेजसा संज्वलन्त्युत ॥ १५
ताभिर्धार्थित्ययं लोकान्प्रजाश्चापि चतुर्विधाः । पोष्टा हि भगवान्सोमो जगतो हि द्विजोत्तमाः
स लब्धतेजास्तपसा संस्तवैस्तैश्च कर्मभिः । तपस्तेपे महाभागः पद्मानां दशतीर्दश ॥ १७
दिरण्यवर्णा या देव्यो धारयन्त्यात्मना जगत् । विभुस्तासां भवेत्सोमः प्रलयेतः स्वेन कर्मणा
तन्मनसैर्ददा राज्यं ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः । वीर्जापधिषु विमाणामपां च द्विजसत्तमाः ॥ १९
सोऽभिषिक्तो महातेजा महाराज्येन राजराट् । लोकानां भावयामास स्वभावात्तपतां वरः ॥
सप्तविंशतिरिन्द्रोस्तु दासायण्यो महाव्रताः । ददा प्राचेतसो दक्षो नक्षत्राणीति या विदुः ॥२१

१ क. 'संस्तु' । २ ग. ग. प. 'निः नेत्राभ्यां सोमः सुस्त्राव दे' । ३ ग. द. 'अथा पो' । ४ ग. 'नि दृष्टे
दितो दे' । ५. 'आ रश दे' । ५ क. 'सुख्येवतामनवकथनम्' । ६ थ. 'य स तनुरापेदे' । ग। ७ ग. ग. पू. द. भरते ।
८ ग. ग. हि देवता वि' । ९ घ. द. 'मर्भ. ग' । १०. 'मांशुपयामासः' । ११ द. 'पाः सुत्रे प' । १२ क. ग.
मोत । १३ ग. ग. विपुला' । १४ ग. 'द्विजस' । १५ क. ग. 'दवापः रो' ।

(सोमजन्मकथनम्)

- सं तत्प्राप्य महद्राज्यं सोमः सोमवतां प्रभुः । समा जज्ञे राजसूर्यं सहस्रशतदक्षिणम् ॥ २२
- हिरण्यगर्भश्चोद्गाता ब्रह्मा ब्रह्मत्वमेपिवान् । सदस्यस्तत्र भगवान्हरिर्नारायणः प्रभुः ॥
- सनत्कुमारप्रमुखैराद्यैर्ब्रह्मर्षिभिर्भृतः ॥ २३
- दक्षिणामददत्सोमस्त्रील्लोकानिति नः श्रुतम् । तेभ्यो ब्रह्मर्षिमुख्येभ्यः सदस्येभ्यश्च वै द्विजाः ॥
- तं सिनी च कुहूश्चैव वपुः पुष्टिः प्रभा वसुः । कीर्तिर्धृतिश्च लक्ष्मीश्च नव देव्यः सिपेविरे ॥
- प्राप्यावभृथमव्यग्रः सर्वदेवर्षिपूजितः । अतिराजातिराजेन्द्रो दशधाऽतापयद्दिशः ॥ २६
- तदा तत्प्राप्य दुष्प्रापमैश्वर्यमृपिसंस्तुतम् । स विभ्रममतिर्विप्रा विनैयोऽविनयाहतः ॥ २७
- वृहस्पतेः स वै भार्या तारां नाम यशस्विनीम् । जहार सहसा सर्वानवमत्याङ्गिरःसुतान् ॥ २८
- स याच्यमानो देवैश्च तथा देवर्षिभिश्च ह । नैव व्यसर्जयत्तारां तस्मायाङ्गिरसे तदा ॥ २९
- उशना तस्य जग्राह पार्ष्णिमङ्गिरसो द्विजाः । स हि शिष्यो महातेजाः पितुः पूर्वं वृहस्पते ॥
- तेन स्नेहेन भगवान् रुद्रस्तस्य वृहस्पतेः । पार्ष्णिग्राहोऽभवद्देवः प्रगृह्णाऽऽजगत्वं धनुः ॥ ३१
- तेन ब्रह्मर्षिमुख्येभ्यः परमाहं महात्मना । उद्दिश्य देवानुत्सृष्टं येनैषां नाशितं यशः ॥ ३२
- तत्र तद्दुद्धमभवत्प्रत्यक्षं तारकामयम् । देवानां दानवानां च लोकक्षयकरं महत् ॥ ३३
- तत्र शिष्टास्त्रयो देवास्तु पिताश्चैव ये स्मृताः । ब्रह्माणं शरणं जग्मुरादिदेवं पितामहम् ॥ ३४
- ततो निवार्योशनसं रुद्रं ज्येष्ठं च शंकरम् । ददावाङ्गिरसे तारां स्वयमेव पितामहः ॥ ३५
- अन्तर्वर्त्नीं च तां दृष्ट्वा तारां ताराधिपाननाम् । गर्भमुत्सृजसे न त्वं विप्रः प्राह वृहस्पतिः ॥
- मदीयायां तनौ योनौ गर्भो धार्यः कथं च न । अथो नावसृजत्तं तु कुमारं दस्युहन्तमम् ॥ ३७
- ईपिकास्तम्बमासात्र ज्वलन्तमिव पावकम् । जातमात्रोऽथ भगवान् देवानामाक्षिपद्दुः ॥ ३८
- ततः संशयमापन्नास्तारामकथयन्सुराः । सत्यं ब्रूहि सुतः कस्य सोमस्याथ वृहस्पतेः ॥ ३९
- हीयमाणा यदा देवान्नाऽऽह सा साध्वसाधु वा । तदा तां शशुमारब्धः कुमारो दस्युहन्तमः ॥
- तं निवार्य तदा ब्रह्मा तारां चन्द्रस्य शंसयैः । यदत्र तथ्ये तद्ब्रूहि तारे कस्य सुतस्त्वयम् ॥
- सा प्राञ्जलिरुवाचेदं ब्रह्माणं वरदं प्रभुम् । सोमस्येति महात्मानं कुमारं दस्युहन्तमम् ॥ ४२
- ततैः सुतमुपाग्राय सोमो दाता प्रजापतिः । बुध इत्यकरोन्नाम तस्य पुत्रस्य धीमर्तः ॥ ४३
- प्रतिपूर्वं च गमने समभ्युत्तिष्ठते बुधैः । उत्पादयामास तदा पुत्रं वै राजपुत्रिका ॥ ४४
- तस्य पुत्रो महातेजा बभूवैलः पुरूरवाः । उर्वश्यां जज्ञिरे तस्य पुत्राः पट्सुमहौजसः ॥ ४५
- प्रसह्य धर्षितस्तत्र भिवशो राजयक्ष्मणा । ततो यक्ष्माभिभूतस्तु सोमः प्रक्षिणमण्डलः ॥
- जगाम शरणायाथ पितरं सोऽत्रिमेव तु ॥ ४६
- तस्य तत्प्रापशमनं चकारान्निर्महायशाः । स राजयक्ष्मणा मुक्तः श्रिया जज्वाल सर्वशः ॥
- एतत्सोमस्य वै जन्म कीर्तितं द्विजसत्तमाः । वंशे तस्य द्विजश्रेष्ठाः कीर्त्यमानं निबोधत ॥ ४८
- धन्यमारोग्यमाशुष्यं पुण्यं कल्मषशोधनम् । सोमस्य जन्म श्रुत्वैव सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ४९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते सोमोत्पत्तिकथनं नाम नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८००७

१ क. घ. कुहूश्चै । २ ग. घ. द. तस्य । ३ क. 'नये विनयो ह' । ४ घ. द. 'र्षिभिः सह । ५ क. 'क्षियद्' ।
६ घ. द. यम् । ७ क. 'तः स त' । ८ घ. 'तः । प्रीति' । ९ ख घ. युधः । १० घ. 'ष्य संकल्पशो' ।

अथैकनवतितमोऽध्यायः ।

चन्द्रवंशकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

सोमस्य तु बुधः पुत्रो बुधस्य तु पुरूरवाः । तेजस्वी दानशीलश्च यज्वा विपुलदक्षिणः ॥ १
 ब्रह्मवादी पराक्रान्तः शत्रुभिर्युधि दुर्जयः । आहर्ता चाग्निहोत्रस्य यज्वनां च ददौ महीम् ॥
 सत्यवाकर्मबुद्धिश्च कान्तः संवृतमैथुनः । अतीव पुत्रो लोकेषु रूपेणाप्रतिमोऽभवत् ॥ ३
 तं ब्रह्मवादिनं दान्तं धर्मज्ञं सत्यवादिनम् । उर्वशी वरयामास हित्वा मानं यशस्विनी ॥ ४
 तथा सहावसद्राजा दश वर्षाणि चाष्ट च । सप्त पद् सप्त चाष्टौ च दश चाष्टौ च वीर्यवान् ॥ ५
 वने चैत्ररथे रम्ये तथा मन्दाकिनीतटे । अलकायां विशालायां नन्दने च वनोत्तमे ॥ ६
 गन्धमादनपादेषु मेरुशृङ्गे नगोत्तमे । उत्तरांश्च कुरून्प्राप्य कलापग्राममेव च ॥ ७
 एतेषु वनमुख्येषु सुरैराचरितेषु च । उर्वश्या सहितो राजा रेमे परमया मुदा ॥ ८

ऋषय ऊचुः—

गन्धर्वी चोर्वशी देवी राजानं मानुषं कथम् । देवानुत्सृज्य संप्राप्ता तन्नो ब्रूहि बहुश्रुत ॥ ९

सूत उवाच—

ब्रह्मशापाभिभूता सा मानुषं समुपस्थिता । ऐलं तु तं वरारोहा समयेन व्यवस्थिता ॥ १०
 आत्मनः शापमोक्षार्थं निषमं सा चकार त्वे । अनम्रदर्शनं चैव अकामात्सह मैथुनम् ॥
 द्वौ मेपौ शयनाभ्यासे स तावद्व्यवतिष्ठते । घृतमात्रं तथाऽऽहारः कालमेकं तु पार्थिव ॥ ११
 यद्येष समयो राजन्यावत्कालश्च ते दृढम् । तावत्कालं तु वत्स्यामि एष नः समयः कृतः ॥ १२
 तस्यास्तं समयं सर्वं स राजा पर्यपालयत् । एवं सा चावसत्तस्मिन्पुरूरवासि भामिनी ॥ १३
 वर्षाण्यथ चतुःषष्टिं तद्भक्त्या शापमोहिता । उर्वशी मानुषं प्राप्ता गन्धर्वाश्चिन्तयान्विताः ॥

गन्धर्वा ऊचुः—

चिन्तययध्वं महाभागा यथा सा तु वराङ्गना । आगच्छेत्तु पुनर्देवानुर्वशी स्वर्गभूषणा ॥ १५
 ततो विश्वावसुर्नाम तत्राऽऽह वदतां वरः । तथा तु समयस्तत्र क्रियमाणो मतोऽर्नघः ॥ १६
 समयव्युत्क्रमात्सा वै राजानं त्यक्ष्यते यथा । तदहं वच्मि वः सर्वं यथा त्यक्ष्यति सा नृपम् ॥
 संसहापो गमिष्यामि युष्माकं कार्यसिद्धये । एवमुक्त्वा गतस्तत्र प्रतिष्ठानं महायशाः ॥ १८
 स निशायामथाऽऽगम्य मेपमेकं जहार वै । पाटुवद्वर्तते सा तु मेपयोश्चारुहासिनी ॥ १९
 गन्धर्वागमनं ज्ञात्वा शयनस्था यशस्विनी । राजानमवव्रीत्सा तु पुत्रो मेऽहियतेति वै ॥ २०
 एवमुक्त्वा विनिश्चित्य नमस्तिष्ठति वै नृपः । नमं द्रक्ष्यति मां देवी समयो वितथो भवेत् ॥ २१
 ततो भूयस्तु गन्धर्वा द्वितीयं मेपमाददुः । द्वितीयेऽपहने मेमे ऐलं देवी तमवव्रीत् ॥ २२
 पुत्रो मम हर्ता राजन्ननाथाया इव प्रभो । एवमुक्तस्तदोत्थाय नमो राजा प्रधावितः ॥ २३

१ प. 'यान्म' । २. 'यान्म' । ३. स. घ. संभृत । ४. घ. घ. पश्य । ५. स. ग. घ. द. श्रुतः । गुं ।
 ५ ग. द. १६ क. 'सा' । ७ प. द. 'उत्तमे' । ८ प. द. 'नपाः । ९ स. 'मये व्युत्क्रमे मा । १० ग. घ.
 क. 'हमा यो' । ११ प. ११

(चन्द्रवंशकथनम्)

मेपाभ्यां पदवीं राजन्गन्धर्वैर्व्युत्थितामथ । उत्पादिता तु महती माया तद्भवन् महत् ॥ २४
 मकीशितं तु सहसा ततो नग्नमवेक्ष्य सा । नग्नं दृष्ट्वा तिरोऽभूत्सा अप्सरा कामरूपिणी ॥ २५
 तिरोभूतां तु तां ज्ञात्वा गन्धर्वास्तत्र ताबुभौ । मेपां त्यक्त्वा च ते सर्वे तत्रैवान्तर्हिताऽभवन्* ॥
 उत्सृष्टाचुरणौ दृष्ट्वा राजाऽऽगृह्याऽऽगतः प्रभुः । अपश्यंस्तां तु वै राजा विललाप सुदुःखितः ॥ २७
 चचार पृथिवीं चैव मार्गमाणस्ततस्ततः । (+भ्रममाणः सुदुःखेन विललाप जगत्पतिः ॥ २८
 वनेषु सरितां कूलेप्वालयेषु महेषु च । विचचार गिरिप्वेको निर्झरोपवनेषु च ॥ २९
 खेटखर्वटवाटीषु नगरे नगरे तथा । पमच्छ सकलान्सत्वान्विपीदन्निदमव्रवीत् ॥ ३०
 किं न पश्यसि रे मूढं मदमूढं विरुध्य माम् । क्व गताऽसि वरारोहे धित्ते (ञ्ज)जीवितपीडशम् ॥)
 अथापश्यच्च तां राजा कुरुक्षेत्रे महाबलः ॥ ३१
 पुस्ततीर्थे पुष्करिण्यां विगाढेनाम्बुनाऽऽश्रुताम् । क्रीडन्तीमप्सरोभिश्च पञ्चभिः सह शोभनाम् ॥
 अपश्यत्सा ततः सुभ्रू राजानमविदूरतः । उर्वशी ताः सखीः प्राह अयं स पुरुषोत्तमः ॥ ३३
 यस्मिन्नहमवासीति? दर्शयामास तं नृपम् । तत आविर्बभूवुस्ताः पञ्चैवैवाप्सरास्तु ताः ॥ ३४
 दृष्ट्वा तु राजा तां भीतः मलापान्कुरुते घदूर्न् । आयाहि तिष्ठ मनसा घोरे वचासि तिष्ठ हे ॥ ३५
 एवमादीनि सूक्ष्माणि परस्परमभाषत । उर्वशी त्वन्नवीचैलं सगर्भाऽहं त्वया प्रभो ॥ ३६
 संवत्सरात्कुमारस्ते भविता नैव संशयः । निशामेकां तु वै राजा अवसत्तु तथा सह ॥ ३७
 संपहृष्टो जगामाथ स्वपुरं तु महायशाः । गते संवत्सरे राजा उर्वशीं पुनरागमत् ॥ ३८
 उषित्वा तु तथा सार्धमेकरात्रं महामनाः । कामार्तश्चाब्रवीद्दीनो भव नित्यं ममेति वै ॥ ३९
 उर्वश्यथाब्रवीच्चैनं गन्धर्वास्ते वरं ददुः । तं वृणीष्व महाराज ब्रूहि चैतांस्त्वमेव हि ॥ ४०
 वृणे नित्यं हि सालोक्यं गन्धर्वाणां महात्मनाम् । तथेत्युक्त्वा वरं वत्रे गन्धर्वाश्च तथाऽस्तिवाति
 स्थालीमग्रेः पूरयित्वा गन्धर्वाश्च तमब्रुवन् । अनेन इष्ट्वा लोकं तं प्राप्स्यसि त्वं नराधिप ॥ ४२
 तमादाय कुमारं तु नगरायोपचक्रमे । निक्षिप्य तमरण्यां च सपुत्रस्तु गृहान्ययौ ॥ ४३
 पुनरादाय दृश्याग्निमश्वत्थं तत्र दृष्ट्वात् । समीपतस्तु तं दृष्ट्वा ह्यश्वत्थं तत्र विस्मितः ॥ ४४
 गन्धर्वेभ्यस्तथाऽऽख्यातुमग्निना गां गतस्तु सः । श्रुत्वा तमर्थमखिलमरणिं तु समादिशत् ॥ ४५
 अश्वत्थादरणिं कृत्वा मथित्वाऽग्निं यथाविधि । तेनेष्ट्वा तु सलोकं नः प्राप्स्यसि त्वं नराधिप ॥
 मथित्वाऽग्निं त्रिधा कृत्वा ह्ययजत्स नराधिपः । इष्ट्वा यज्ञैर्वहुविधैर्गतस्तेषां सलोकताम् ॥ ४७
 वासाय च स गन्धर्वस्त्रेतायां स महारथः । एकोऽग्निः पूर्वासासीद्द्वै ऐलस्त्रींस्तानकल्पयत् ॥ ४८
 एवंप्रभावो राजाऽऽसीद्वैलस्तु द्विजसत्तमाः । देशे पुण्यतमे चैव महर्षिभिरलंकृते ॥ ४९
 राज्यं स कारुणामास प्रयागे पृथिवीपतिः । उत्तरे यामुने तीरे प्रतिष्ठाने महायशाः ॥ ५०
 तस्य पुत्रा वभूवुर्है षडिन्द्रोपमतेजसः । गन्धर्वलोके विदिता आयुर्धोमानमावसुः ॥ ५१
 विश्वायुश्च शतायुश्च गतायुश्चोर्वशीसुताः । अमावसोस्तु वै जातो भीमो राजाऽथ विश्वजित् ॥
 श्रीमान्भीमस्य दायदो राजाऽऽसीत्काञ्चनप्रभः । विद्वांस्तु काञ्चनस्यापि सुहोत्रोऽभून्महाबलः

* अत्र सधिरार्यः । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके विद्यते ।

१ ग. घ. ड. 'रोभूता अ' । २ ख. ग. घ. पुनः । ३ क. ग. 'भनम् । अ' । ४ ग. ड. 'ब्रकीडा । ५ ख.

, 'व । ज्याये हि । ६ क. गृह । ७ ग. घ. एङ् । ८ ग. घ. 'द्वै तु । ९ क. 'ष्टान्ते म' ।

सुहोत्रस्याभवज्जहनुः कौशिकागर्भसंभनः । प्रतिगत्य ततो गङ्गा वितते यज्ञकर्मणि ॥ ६४
 प्लावयामास तं देशं भाविनोऽर्थस्य दर्शनात् । गङ्गया प्लावितं दृष्ट्वा यज्ञवाटं समन्ततः ॥ ६५
 सौहोत्रिर्वरदः क्रुद्धो गङ्गां संरक्तलोचनः । अस्य गङ्गेऽवलेपस्य सद्यः फलमवामुहि ॥ ६६
 एतत्ते विफलं सर्वं पीतमम्भः करोम्यहम् । राजर्षिणा ततः पीतां गङ्गां दृष्ट्वा सुरर्षयः ॥ ६७
 उपनिन्युर्महाभागा दुहितृत्वेन जाह्नवीम् । यौवनाश्वस्य पौत्रीं तु कावेरीं जह्नुरावहत् ॥ ६८
 युवनाश्वस्य शापेन गङ्गां येन विनिर्ममे । कावेरीं सरितां श्रेष्ठां जह्नुभार्यामानिन्दिताम् ॥ ६९
 जह्नुश्च दयितं पुत्रं सुहोत्रं नाम धार्मिकम् । कावेर्यां जनयामास अजकस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ६०
 अजकस्य तु दायादो बलाकाशो महायशाः । बभूवुश्च गयः शीलः कुशस्तस्याऽऽत्मजः स्मृतः
 कुशपुत्रा बभूवुश्च चत्वारो वेदवर्चसः । कुशाश्वः कुशनाभश्च अमूर्तरयशो वसुः ॥ ६२
 कुशस्तम्बस्तपस्तेपे पुत्रार्थं राजसत्तमः । पूर्णे वर्षसहस्रे वै शतक्रतुमपश्यत् ॥ ६३
 सुदुर्गं तापसं दृष्ट्वा सहस्राक्षः पुरंदरः । समर्थः पुत्रजनने स्वयमेवास्य शाश्वतः ॥ ६४
 पुत्रत्वं कल्पयामास स्वयमेव पुरंदरः । गाधिर्नामाभवत्पुत्रः कौशिकः पाकशासनः ॥ ६५
 पौरुकुत्साऽभवद्भार्या गाधिस्तस्यामजायत । पूर्वकन्यां महाभागां नाम्ना सत्यवतीं शुभाम् ॥
 तां गांधिः पुत्रः काव्याय रुचीकाय ददौ प्रभुः ॥ ६६
 तस्यां पुत्रस्तु वै भर्ता भार्गवो भृगुनन्दनः । पुत्रार्थे साधयामास चरुं गाधेस्तथैव च ॥ ६७
 तथा चाऽऽहूय णिधृतिमृचीको भार्गवस्तदा । उपयोज्यश्चरुरयं त्वया मात्रा च ते शुभे ॥ ६८
 तस्यां जनिष्यते पुत्रो दीप्तिमान्क्षत्रियर्षभः । अजेयः क्षत्रियैर्युद्धे क्षत्रियर्षभसूदनः ॥ ६९
 तवापि पुत्रं कल्पाणि धृतिर्मन्तं तपोधनम् । शमात्मकं द्विजश्रेष्ठं चरुरेप विधास्यति ॥ ७०
 एवमुक्त्वा तु तां भार्यामृचीको भृगुनन्दनः । तर्पस्याभिरतो नित्यमरण्यं प्रविवेश ह ॥ ७१
 गाधिः सदारस्तु तदा ऋचीकाश्रममभ्यगात् । तीर्थयात्रापसङ्गेन सुतां द्रष्टुं नरेश्वरः ॥ ७२
 चरुद्रयं गृहीत्वा तु ऋपेः सत्यवती तर्दा । भर्तुर्वचनमव्यग्रा हृष्टा मात्रे न्यवेदयत् ॥ ७३
 माता तु तस्यै दैवेन दुहित्रे स्वं चरुं ददौ । तस्याश्चरुमथाज्ञानादात्मनः सा चकार ह ॥ ७४
 अथ सत्यवती गर्भं क्षत्रियान्तकरं शुभम् । धारयामास दीप्तेन वपुषा घोरदर्शना ॥ ७५
 तमृचीकस्ततो दृष्ट्वा योगेनाप्यनुमृश्य च । तदाऽब्रवीद्विजश्रेष्ठः स्वां भार्यां वरवर्णिनीम् ॥ ७६
 भौत्राऽसि वञ्चिता भद्रे चरुवत्या सहेतुना । जनिष्यति हि पुत्रस्ते कूरकर्माऽतिदारुणः ॥ ७७
 माता जनिष्यते वाऽपि तथाभूतं तपोधनम् । विश्वं हि ब्रह्म तपसा मया तत्र समर्पितम् ॥ ७८
 एवमुक्त्वा महाभागा भर्त्रा सत्यवती तदा । प्रसादयामास पतिं सुतो मे नेदशो भवेत् ॥
 ब्राह्मणापसदस्त्वन्य इत्युक्तो मुनिरब्रवीत् ॥ ७९
 नैप संकल्पितः कामो मया भद्रे तथा त्वया । उग्रकर्मा भवेत्पुत्रः पितुर्मातुश्च कारणात् ॥ ८०
 पुनः सत्यवती वाक्यमेवमुक्त्वाऽब्रवीदिदम् । इच्छुःशोकानपि मुने सृजेथाः किं पुनः सुतम् ॥ ८१

१ ग. घ. 'शिक्याग' । २ रा. ग. 'र्व विवप्रम्भः' । ३ घ. 'हायेनविनिर्ममी । का' । ४ घ. रो देववर्ब' ।
 ५ रा. 'मूर्तर' । घ. 'मूर्तरमो व' । ६ क. 'ता स उग्रं त' । ७ ग. घ. गाधिपु' । ८ क. ग. 'धृति रुची' । ९ क. रा.
 ग. शुभाः । १० क. ग. 'मिभ्रं त' । ११ घ. 'पस्यगि' । १२ क. रा. ग. सदा । १३ ग. घ. 'ष्टः रमा' । १४ क.
 मातुः गिष्यति ते भ' । १५ रा. घ. 'रिन्यात' । १६ घ. जनयिष्यति । १७ रा. नैर गं ।

(चन्द्रवंशकथनम्)

- शमात्मकमृजुं भर्तः पुत्रं मे दातुमर्हसि । काममेवंविधं पुत्रो मम स्यात्तु वद भभौ ॥ ८२
- मद्यन्यथा न शक्यं वै कर्तुमेव द्विजोत्तम । ततः प्रसादमकरोत्स तस्यास्तपसो बलात् ॥ ८३
- पुत्रे नास्ति विशेषो मे पौत्रे वा वरवर्णिनि । त्वया यथोक्तं वचनं तथा भद्रे भविष्यति ॥ ८४
- तस्मात्सत्यवती पुत्रं जनयामास भार्गवम् । तपस्यभिरतं दान्तं जपदात्रिं शमात्मकम् ॥ ८५
- भृगोश्चरुविपर्यासे रौद्रवैष्णवयोः पुरा । जमनाद्वैष्णवस्याग्नेर्जमदग्निरजायत ॥ ८६
- विश्वामित्रं तु दायदं गाधिः कुशिकनन्दनः । प्राप्य ब्रह्मर्षिममतां जगाम ब्रह्मणा वृतः ॥ ८७
- सा हि सत्यवती पुण्या सत्यव्रतपरायणा । कौशिकीति समाख्याता प्रवृत्तपं महानदी ॥ ८८
- परिश्रुता महाभागा कौशिकी सरितां वरा । इक्ष्वाकुवंशे त्वभवत्सुवेणुर्नाम पार्थिवः ॥ ८९
- तस्य कन्या महाभागा कामली नाम रेणुका । रेणुकायां तु कामल्यां तपोधृतिसमन्वितः ॥
- आर्चीको जनयामास जमदग्निः सुदारुणम् ॥ ९०
- सर्वविद्यान्तगं श्रेष्ठं धनुर्वेदस्य पारगम् । रामं क्षत्रियहन्तारं मदीप्तमिव पावकम् ॥ ९१
- और्वस्यैवमृचीकस्य सत्यवत्यां महामनाः । जमदग्निस्तैपोवीर्याज्जज्ञे ब्रह्मविदां वरः ॥
- मध्यमश्च शुनःशेषः शुनःपुच्छः कनिष्ठकः ॥ ९२
- विश्वामित्रस्तु धर्मात्मा नाम्ना विश्वरथः स्मृतः । जज्ञे भृगुप्रसादेन कौशिकाद्वंशवर्धनः ॥ ९३
- विश्वामित्रस्य पुत्रस्तु शुनःशेषोऽभवन्मुनिः । हरिश्चन्द्रस्य यज्ञे तु पशुत्वे नियतः स वै ॥ ९४
- *देवैर्दत्तः शुनःशेषो विश्वामित्राय वै पुनः । देवैर्दत्तः स वै यस्माद्देवरातस्ततोऽभवत् ॥ ९५
- विश्वामित्रस्य पुत्राणां शुनःशेषोऽग्रजः स्मृतः । मधुच्छन्दो नयश्चैव कृतदेवौ ध्रुवाष्टकौ ॥ ९६
- कच्छपः पूरणश्चैव विश्वामित्रसुतास्तु वै । तेषां गोत्राणि बहुधा कौशिकानां महात्मनाम् ॥ ९७
- पार्थिवा देवराताश्च याज्ञवल्क्याः समर्षणाः । उदुम्बरा उदुम्बानास्तारका यमपुञ्जताः ॥ ९८
- लोहिण्यां रेणवश्चैव तथा कारीषवः स्मृताः । वभ्रवः पाणिनश्चैव ध्यानजप्यास्तथैव च ॥ ९९
- शालावत्या हिरण्याक्षा स्येङ्कृता गालवाः स्मृताः । देवला यामदूताश्च सालङ्कायनवीष्कलाः ॥
- ददातिवाद्राश्चान्ये विश्वामित्रस्य धीमतः । ऋष्यन्तरविवाह्यास्ते बहवः कौशिकाः स्मृताः ॥
- कौशिकाः सौश्रुताश्चैव तथाऽन्ये सैधवायनाः । पौरोरवस्य पुण्यस्य ब्रह्मर्षेः कौशिकस्य तु ॥
- दृषद्वतीसुतश्चापि विश्वामित्रात्तथाष्टकः । अष्टकस्य सुतो यो हि प्रोक्तो जहनुगणो मया ॥ १०३
- ऋषय ऊचुः—
- किं लक्षणैर्धर्मेण तपमेह श्रुतेन वा । ब्राह्मण्यं समनुप्राप्तं विश्वामित्रादिभिर्नृपैः ॥ १०४
- येन येनाभिधानेन ब्राह्मण्यं क्षत्रिया गताः । विशेषं ज्ञातुमिच्छामस्तपसा दानतस्तथा ॥ १०५
- एवमुक्तस्ततो वाक्यमब्रवीदिदमर्थवत् । अन्यायोपगतैर्द्रव्यैरिह्य द्विजसत्तमान् ॥
- धर्माभिकाङ्क्षी यजते न धर्मफलमश्नुते ॥ १०६

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ 'ध. पीत्रो । २ ख. स्यान्न' । ३ ख. घ. 'भो । यद्यन्य । ४ ख. ग. गाधि कु' । ५ क. घ. 'स्ततो वी' । ६ क. 'शेषः शु' । ७ क. 'नः पृच्छः । ८ क. घ. 'शेषोऽभ' । ९ क. ग. घ 'शेषोऽभ' । १० ग. घ. 'न्दोत्तय' । ११ ख. घ. 'देवो धु' । १२ क. 'ण्यो रे' । १३ ख. 'वः च्यवन' । घ. 'धः सवन' । १४ ख. साकृता । १५ क. 'वास्कुलाः । १६ क. 'शिकासोभ्रुमाधे' । ग. 'शिकासोभ्रु' । १७ क. ख. ग. 'च्छामि तप' । १८ क. 'राह्य यजने विया । ध' । ख. घ. 'राह्य यजते हि यः । ध' ।

मग पार्श्वे त्वनाचारस्तव भर्ता महेश्वरः । दरिद्रः सर्व एवेह अक्लिष्टं लडतेऽनघे ॥ ३२
 मात्रा तथोक्ता वचसा स्त्रीस्वभावान्नचाक्षमत् । स्मितं कृत्वा तु वरदा ह्यपार्श्वमथागमत् ॥ ३३
 विपण्णवदना देवी महादेवमभाषत । नेह वत्स्याम्यहं देव नय मां स्वं निवेशनम् ॥ ३४
 तथोक्तस्तु महादेवः सर्वाल्लोकानवेक्ष्य ह । वासार्थं रोचयामास पृथिव्यां तु द्विजोत्तमाः ॥
 वाराणसीं महातेजाः सिद्धक्षेत्रं महेश्वरः ॥ ३५
 दिवोदासेन तां ज्ञात्वा निविष्टां नगरीं भवः । पार्श्वस्थं स समाहूय गणेशं क्षेमकं *ब्रवीत् ॥
 गणेश्वर पुरीं गत्वा शून्यां वाराणसीं कुरु । मृदुना चाभ्युपायेन अतिवीर्यः स पार्थिवः ॥ ३७
 ततो गत्वा निकुम्भस्तु पुरीं वाराणसीं पुरा । स्वप्ने संदर्शयामास मङ्गलं नाम नापितम् ॥ ३८
 श्रेयस्तेऽहं करिष्यामि स्थानं मे रोचयानघ । मद्रूपां प्रतिमां कृत्वा नगर्षन्ते निवेशय ॥ ३९
 तथा स्वप्ने यथा दृष्टं सर्वं कारितवान्द्विजाः । नगरीद्वार्यनुज्ञाप्य राजानं तु यथाविधि ॥ ४०
 पूजा तु महती चैव नित्यमेव प्रयुज्यते । गन्धैर्धूपैश्च माल्यैश्च प्रेक्षणीयैस्तथैव च ॥ ४१
 अन्नमदानयुक्तैश्च अत्यद्भुतमिवाभवत् । एवं संपूज्यते तत्र नित्यमेव गणेश्वरः ॥ ४२
 ततो वरसहस्राणि नगराणां प्रयच्छति । पुत्रान्निर्हरण्यमायुषि सर्वकामांस्तथैव च ॥ ४३
 राज्ञस्तु महिषी श्रेष्ठा सुयशा नाम विश्रुता । पुत्रार्थमागता साध्वी राज्ञा देवी प्रचोदिता ॥ ४४
 पूजां तु विपुलां कृत्वा देवी पुत्रानयाचत । पुनः पुनरथाऽऽगम्य बहुशः पुत्रकारणात् ॥ ४५
 न प्रयच्छति पुत्रांस्तु निकुम्भः कारणेन तु । राजा यदि तु क्रुध्येत ततः किञ्चित्प्रवर्तते ॥ ४६
 अथ दीर्घेण कालेन क्रोधो राजानमाविशत् । भूतं त्विदं महाद्वारि नागराणां प्रयच्छति ॥ ४७
 भीत्या वरांश्च शतशो न किञ्चिन्न प्रयच्छति । मामकैः पूज्यते नित्यं नगर्यां मम चैव तु ॥ ४८
 तत्रार्चितश्च बहुशो देव्या मे तत्र कारणात् । न ददाति च पुत्रं मे कृतघ्नो बहुभोजनः ॥ ४९
 अतो नार्हति पूजां तु मत्सकाशात्कथंचन । तस्मात्तु नाशयिष्यामि तस्य स्थानं दुरात्मनः ॥
 एवं तु स विनिश्चित्य दुरात्मा राजकिल्बिषी । स्थानं गणपतेस्तस्य नाशयामास दुर्मतिः ॥ ५१
 भग्नमायतनं दृष्ट्वा राजानमगमत्प्रभुः । यस्माद्दिनपरार्थं मे त्वया स्थानं विनाशितम् ॥ ५२
 अकस्मात्तु पुरीं शून्या भवित्री ते नराधिप । ततस्तेन तु शापेन शून्या वाराणसी तदा ॥ ५३
 शंप्त्वा पुरीं निकुम्भस्तु महादेवमथानयत् । शून्यां पुरीं महादेवो निर्ममे परमात्मनेना ॥ ५४
 तुल्यां देवविभूत्यास्तु देव्याश्चैव महात्मनः । रमते तत्र वै देवी रममाणो महेश्वरः ॥ ५५
 न रतिं तत्र वै देवी लभते गृहविस्मयात् । देव्याः क्रीडार्थमीशानो देवो वाक्पमथाब्रवीत् ॥
 नाहं वेश्म विमोक्ष्यामि अविमुक्तं हि मे गृहम् । महस्यैनामथोवाच अविमुक्तं हि मे गृहम् ॥ ५७
 नाहं देवि गमिष्यामि गच्छस्वेहं वमाम्यहम् । तस्मात्तदविमुक्तं हि प्रोक्तं देवेन वै स्वयम् ॥

* अत्राङ्गभाव आर्षः ।

१ स. अष्ट लभते । घ. अष्ट ल° । २ घ. विवर्णव° । ३ घ. 'वा सा देव सम' । ४ घ. क्षेत्रक
 रा. क्षेमकं । ५ घ. ग. घ. मददा° । ६ क. 'चित्तु प्रवर्तते । मा° । ७ घ. तत्रार्थित° । ८ क. 'स्मादृतेऽप' । ग. स्मात्त्व
 नय° । ९ क. तथा । १० क. शप्ता । ११ स. घ. 'त्मनः । र° । १२ ग. घ. 'थी ऐश्वर्यात्मा तु विस्मिता । दे° ।
 १३ ग. घ. देवारण्यमथानयत् । रमते तत्र वै देवी रमणाना महेश्वरम् । न रतिं तत्र वै देवी लभते गृहविस्मयात् ।
 पुनर्यामीति ता देवी देवी° । १४ क. स. 'ह रमाम्य' ।

(चन्द्रवशकीर्तनम्)

- एवं वाराणसी शप्ता अविमुक्तं च कीर्तितम् । यस्मिन्वसति वै देवः सर्वदेवनमस्कृतः ॥ ६९
- युगेषु त्रिषु धर्मात्मा सह देव्या महेश्वरः ॥ ६९
- अन्तर्धानं कलौ याति तत्पुरं तु महात्मनः । अन्तर्हिते पुरे तस्मिन्पुरी सा वसते पुनः ॥ ६०
- एवं वाराणसी शप्ता निवेशं पुनरागता । भद्रश्रेण्यस्य पुत्राणां शतमुत्तमधन्विनाम् ॥ ६१
- हत्वा निवेशयामास दिवोदासो नराधिपः । भद्रश्रेण्यस्य राज्यं तु हृतं तेन बलीयसा ॥ ६२
- भद्रश्रेण्यस्य पुत्रस्तु दुर्दमो नाम नामतः । दिवोदासेन बालेति घृणया स विवर्जितः ॥ ६३
- दिवोदासादृषद्वत्यां वीरो जज्ञे प्रतर्दनः । तेन पुत्रेण बालेन प्रहृतं तस्य वै पुनः ॥ ६४
- वैरस्यान्तं महाराज्ञा तदा तेन विधित्सता । प्रतर्दनस्य पुत्रौ द्वौ वत्सो गर्गश्च विश्रुतः ॥ ६५
- वत्सपुत्रो ह्यलर्कस्तु संनतिस्तस्य चाऽऽत्मजः । अलर्कं प्रति राजर्षिगीतश्लोकौ पुरातनौ ॥ ६६
- षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिवर्षशतानि च । युवा रूपेण संपन्नो ह्यलर्कः काशिसत्तमः ॥ ६७
- लोपामुद्रापसादेन परमायुस्वाप्तवान् ॥ ६७
- शापस्यान्ते महाबाहुर्हत्वा क्षेमकराक्षसम् । रम्यामावासयामास पुरीं वाराणसीं नृपः ॥ ६८
- संनतेऽपि दायादः सुनीथो नाम धार्मिकः । सुनीथस्य तु दायादः सुकेतुर्नाम धार्मिकः ॥ ६९
- सुकेतुतनयश्चापि धर्मकेतुरिति श्रुतिः । धर्मकेतोस्तु दायादः सत्यकेतुर्महारथः ॥ ७०
- सत्यकेतुसुतश्चापि विभुर्नाम प्रजेश्वरः । सुविभुस्तु विभोः पुत्रः सुकुमारस्ततः स्मृतः ॥ ७१
- सुकुमारस्य पुत्रस्तु घृष्टकेतुः स धार्मिकः । घृष्टकेतोस्तु दायादो वेणुहोत्रः प्रजेश्वरः ॥ ७२
- वेणुहोत्रसुतश्चापि गार्ग्यो वै नाम विश्रुतः । गार्ग्यस्य गर्भभूमिस्तु वात्स्यो वत्सस्य धीमतः ॥ ७३
- ब्राह्मणाः क्षत्रियाश्चैव तयोः पुत्राः सुधार्मिकाः । विक्रान्ता बलवन्तश्च सिंहतुल्यपराक्रमाः ॥ ७४
- इत्येते काश(श्य)पाः प्रोक्ता रजेरपि निबोधत । रजेः पुत्रशतान्यासन्पञ्च वीर्यवतो भुवि ॥ ७५
- राजेयमिति विख्यातं क्षत्रमिन्द्रभयावहम् ॥ ७५
- तदा देवासुरे युद्धे समुत्पन्ने सुदारुणे । देवाश्चैवासुराश्चैव पितामहमथाब्रुवन् ॥ ७६
- आचयोर्भगवन्युद्धे विजेता को भविष्यति । ब्रूहि नः सर्वलोकेश श्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥ ७७

ब्रह्मोवाच—

- येषामर्थाय सङ्ग्रामे रजिरात्तायुधः प्रभुः । योत्स्यते ते विजेष्यन्ति त्रीँलोकान्नात्र संशयः ॥७८
- रजिर्यत्तस्ततो लक्ष्मीर्यतो लक्ष्मीस्ततो धृतिः । यतो धृतिस्ततो धर्मो यतो धर्मस्ततो जयः ॥ ७९
- तद्देवा दानवाः सर्वे ततः श्रुत्वा रजेर्जयम् । अभययुर्जयामिच्छन्तः स्तुवन्तो राजसत्तमम् ॥ ८०
- ते हृष्टमनसः सर्वे राजानं देवदानवाः । ऊचुरस्मज्जयाय त्वं गृहाण वरकार्मुकम् ॥ ८१

रजिरुवाच—

अहं जेष्यामि वो युद्धे देवाञ्शक्रपुरोगमान् । इन्द्रो भवामि धर्मात्मा ततो योत्स्यामि संयुगे ॥

दानवा ऊचुः—

अस्माकमिन्द्रः महलादस्तस्यार्थे विजयामहे । अस्मिस्तु समये राजंस्तिष्ठेथा देवनोदिते ॥ ८३

१ ख. 'द्रसेनस्य । २ ख. 'स्तु सत्तति' । ३ ख. ग घ. 'पिण्डोक्तौ गीहो पु' । ख. 'तु सुधा' । ५ ख. 'पि गणो वै' । ६ ख. ग. घ. 'स्तु वत्सो व' । ७ ख. 'क्ता राजे' । ८ ख. राजेः । ९ क. ख. ग. नो । १० ख. घ. 'तो यास्यामि । ११ ग. ड. 'प्रहराद' । १२ क. 'दिते' । ख ।

धर्मं चैतं सर्माख्याय पापात्मा पुरुषाधमः । ददाति दानं विभेभ्यो लोकानां दम्भकारणात् ॥
 जपं कृत्वा तथा तीव्रं धनलोभाच्चिरङ्कुशः । रागमोहान्वितो ह्यन्ते पावनार्थं ददाति यः ॥ १०८
 तेन दत्तानि दानानि अफलानि भवन्त्युत । तस्य धर्मप्रवृत्तस्य हिंसकस्य दुरात्मनः ॥ १०९
 एवं लब्ध्वा धनं मोहाद्ददतो यजतश्च ह । संक्लिष्टकर्मणो दानं न तिष्ठति दुरात्मनः ॥ ११०
 न्यायामतानां द्रव्याणां तीर्थे संप्रतिपादनम् । कामाननभिसंधाय यजते च ददाति च ॥ १११
 स दानफलमाप्नोति तच्च दानं सुखोदयम् । दानेन भोगानाम्नोति स्वर्गं सत्येन गच्छति ॥ ११२
 तपसा तु सुगुप्तेन लोकान्विष्टभ्य तिष्ठति । विष्टभ्य स तु तेजस्वी लोकेष्वानन्त्यमश्नुते ॥ ११३
 दानाच्छ्रेयस्तथा यज्ञो यज्ञाच्छ्रेयस्तथा तपः । संन्यासस्तपसः श्रेयांस्तस्माज्ज्ञानं गुरु स्मृतम् ॥
 श्रूयन्ते हि तपःसिद्धाः क्षात्रोपेता द्विजातयः । विश्वामित्रो नरपतिर्माधाता संकृतिः कपिः ॥
 कपेश्च पुरुकुत्सश्च सत्यश्चानृहवानृथुः । आर्षिपेणोऽजपीठश्च भागान्योऽन्यस्तथैव च ॥ ११६
 कक्षीवश्चैव शिजयस्तथाऽन्ये च महारथाः । रथीतरश्च रुन्दश्च विष्णुवृद्धादयो नृपाः ॥ ११७
 क्षात्रोपेताः स्मृता ह्येते तपसा ऋषितां गताः । एते राजर्षयः सर्वे सिद्धिं सुमहतीं गताः ॥
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि अयोर्वंशं महात्मनः ॥ ११८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते अमावसुवंशानुकीर्तनं नामैकनवतितमोऽध्यायः ॥ ११ ॥

आदितः श्लोकानां सप्तत्यङ्काः—८१२५

अथ द्विनवतितमोऽध्यायः ।

चन्द्रवंशकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

एते पुत्रा महात्मनः पञ्चैवाऽऽसन्महाबलाः । स्वर्भानुतर्नया विप्राः प्रभायां जज्ञिरे नृपाः ॥ १
 नहुषः प्रथमस्तेषां पुत्रधर्मा ततः स्मृतः । धर्मवृद्धात्मजश्चैव सुतहोत्रो महायशाः ॥ २
 सुतहोत्रस्य दायादास्त्रयः परमधार्मिकाः । काशः शलथ द्वावेतौ तथा गृत्समैदः प्रभूः ॥ ३
 पुत्रो गृत्समदस्यापि गुणको यस्य शौनकः । ब्राह्मणाः क्षत्रियाश्चैव वैश्याः शूद्रास्तथैव च ॥ ४
 एतस्य वंशे संभूता विचित्रैः कर्मभिर्द्विजाः । शलात्मजो ह्यार्षिपेणश्चरन्तस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ५
 शौनकाश्चाऽऽर्षिपेणाश्च क्षात्रोपेता द्विजातयः । काशस्य काशयो रामुः पुत्रो दीर्घतपास्तथा ॥ ६
 धर्मश्च दीर्घतपसो विद्वान्धन्वन्तरिस्ततः । तपसा सुमहातेजा जातो वृद्धस्य धीमतः ॥

अर्धेनमृषयः प्रोचुः सूतं वाक्यमिमं पुनः ॥ ७

ऋषय ऊचुः—

कथं धन्वन्तरिर्दिवो मानुषेष्विह जज्ञिवात् । एतद्देदितुमिच्छामस्ततो ब्रूहि मियं तथा ॥ ८

१ स. य. 'मास्याय' । २ घ. 'तु' । तपः कृ° । ३ स. ग. जयं । ४ क. सुगते° । घ. सुतमे । ५ स. धेष्टस्त° ।
 ६ क. घ. च । कक्षीव° । ७ स. घ. 'पाः । क्षयो° । ८ नयातेयाप्र° । घ. 'नयातेय प्र° । ९ क. ग. नृपः । १० स.
 घ. गुणहोत्र । ११ स. घ. जातो मत्स्य । १२ क. 'मदः प्र° । १३ घ. स्मृतः । १४ स. घ. च । तस्य वंशे 'समुद्रता ।
 १५ घ. 'पतोऽन्ते समर्हयो मा° । १६ घ. 'निर्दु° ।

(चन्द्रवंशकीर्तनम्)

सूत उवाच—

धन्वन्तरेः संभवोऽयं श्रूयतामिह वै द्विजाः । स संभूतः समुद्रान्ते मध्यमानेऽमृते पुरा ॥ ९

उत्पन्नः सकलात्पूर्वं सर्वतश्च श्रिया वृतः । सर्वसांसिद्धकार्यं तं दृष्ट्वा विष्टम्भितः स्थितः ॥

अजस्त्वमिति होवाच तस्पादजस्तु स स्मृतः ॥ १०

अजः प्रोवाच विष्णुं तं तनयोऽस्मि तव प्रभो । विधत्स्व भागं स्थानं च मम लोके सुरोत्तम ॥

एवमुक्तः स दृष्ट्वा तु तैथ्यं प्रोवाच स प्रभुः । कृतो यज्ञविभागस्तु यज्ञियैर्हि सुरैस्तथा ॥ १२

वेदेषु विधियुक्तं च विधिहोत्रं महर्षिभिः । न शक्यमि(इ)ह होषो वै तुल्यं(त्यः) कर्तुं कदाचन ॥

अर्वाक्सुतोऽसि हे देव नाममन्नोऽसि वै प्रभो । द्वितीयायां तु संभूत्यां लोके ख्याते गमिष्येति

अणिपादियुता सिद्धिर्गर्भस्थस्य भविष्यति । तेनैव च शरीरेण देवत्वं प्राप्स्यसि प्रभो ॥

चरुमन्त्रैर्घृतैर्गन्धैर्यक्ष्यन्ति त्वां द्विजातयः ॥ १५

अथ च त्वं पुनश्चैव आयुर्वेदं विधास्यासि । अवश्यंभावी ह्यर्थोऽयं प्राक्सृष्टस्त्वज्जगोनिना ॥ १६

द्वितीयं द्वापरं प्राप्य भविता त्वं न संशयः । तस्मात्तस्मै वरं दत्त्वा विष्णुरन्तर्दधे ततः ॥ १७

द्वितीये द्वापरे प्राप्ते सौनहोत्रः प्रकाशिराद् । पुत्रकामस्तपस्तेषु नृपो दीर्घतपास्तथा ॥ १८

अजं देवं तु पुत्रार्थे ह्यारिराधयिषुर्नृपः । वरेण च्छन्दयामास प्रीतो धन्वन्तरिर्नृपम् ॥ १९

नृप उवाच—

भगवन्वदि तुष्टस्त्वं पुत्रो मे धृतिमान्भव । तथेति समनुज्ञाय तत्रैवान्तरधीयत ॥ २०

तस्य गेहे समुत्पन्नो देवो धन्वन्तरिस्तदा । काशिराजो महाराजः सर्वरोगप्रणाशनः ॥ २१

आयुर्वेदं भरद्वाजश्चकार सभिपकिक्रयम् । तमष्टथा पुनर्वर्यस्य शिष्येभ्यः प्रत्यपादयत् ॥ २२

धन्वन्तरिसुतश्चापि केतुमानिति विश्रुतः । अथ केतुमतः पुत्रो विभो भीमरथो नृपः ॥

दिवोदास इति ख्यातो वाराणस्पथिपोऽभवत् ॥ २३

पतस्मिन्नेव काले तु पुरीं वाराणसीं पुरा । शून्यां विवेशयामास क्षेमको नाम राजसः ॥ २४

शप्ता हि सा पुरी पूर्वं निकुम्भेन महात्मना । शून्या वर्षतहस्रं वै भवित्रीति पुनः पुनः ॥ २५

तस्यां तु शप्तमात्रायां दिवोदासः प्रजेश्वरः । विषयान्ते पुरीं रम्यां गोमत्यां संन्यवेशयत् ॥ २६

ऋषय ऊचुः—

वाराणसीं किमर्थं तां निकुम्भः शप्तवानपुरा । निकुम्भश्चापि धर्मात्मा सिद्धक्षेत्रं शशाप यः ॥

सूत उवाच—

दिवोदासस्तु राजर्षिर्नगरं प्राप्य पार्थिवः । वसते स महातेजाः स्फीतायां वै नराधिपः ॥ २८

एतस्मिन्नेव काले तु कर्तदारो महेश्वरः । देव्याः स मियकामस्तु वसंतः श्वशुरान्तिके ॥

देवाज्ञया पारिपदा विश्वरूपास्तपोधनाः । पूर्वोक्तै रूपविशेषैस्तोषयन्ति महेश्वरीम् ॥

दृष्ट्वेति तैर्महादेवो मेना नैव तु हृष्यति । जुगुप्सते सा नित्यं च देवं देवीं तथैव च ।

स तथेति ब्रुवन्नेव देवैरप्यभिचोदितः । भविष्यसीन्द्रो जित्वेति देवैरपि निमात्रितः ॥	८४
जधान दानवान्सर्वान्समक्षं वज्रपाणिनः । स विमनष्टां देवानां परमश्रीः श्रियं वशी ॥	८५
निहत्य दानवान्सर्वानाजहार रजिः प्रभुः । तं तथा तु रजिं तत्र देवैः सह शतक्रतुः ॥	८६
रजिपुत्रोऽहमित्युक्त्वा पुनरेवाब्रवीद्वचः । इन्द्रोऽसि राजन्देवानां सर्वेषां नात्र संशयः ॥	
यस्याहगिन्द्र पुत्रस्ते ख्यातिं यास्यामि शत्रुहन् ॥	८७
स तु शक्रवचः श्रुत्वा वञ्चितस्तेन मायया । तथेत्येवाब्रवीद्राजा प्रियमाणः शतक्रतुम् ॥	८८
तस्मिंस्तु देवसदृशे दिवं प्राप्ते महीपतौ । दायाद्यमिन्द्रादाजहुराचारं तनया रजेः ॥	८९
तानि पुत्रशतान्यस्य तच्च स्थानं शचीपतेः । समक्रामन्त बहुधा स्वर्गलोकं त्रिविष्टपम् ॥	९०
ततः काले बहुतिथे समतीते महाबलः । हनराज्योऽब्रवीच्छक्रो हतभागो बृहस्पतिम् ॥	९१
चदरीफलमाश्रं वै पुरोडाशं विधत्स्व मे । ब्रह्मर्षे येन तिष्ठेयं तेजसाऽऽप्यायितस्ततः	९२
ब्रह्मन्कृशोऽयं विमना हूतराज्यो हूताशनः । हतीजा दुर्बलो मूढो रजिपुत्रैः प्रसीद मे ॥	९३

बृहस्पतिरुवाच—

यद्येवं चोदितः शक्र त्वया स्यां पूर्वमेव हि । नाभविष्यत्त्वत्प्रियैर्यथैर्था नाकर्तव्यं ममानघ ॥	९४
प्रयतिष्यामि देवेन्द्र त्वद्विदितार्थं महाद्युते । यथा भूमिं च राज्यं च अचिरात्प्रतिपत्स्यसे ॥	९५
तथा शक्र गमिष्यामि मा भूत्ते विक्रवं मनः । ततः कर्म चकारास्य तेजःसंवर्धनं महत् ॥	९६
तेषां च बुद्धिसंमोहमकरोद्बुद्धिसत्तमः । ते यदा ससुता मूढा रागोन्मत्ता विधर्मिणः ॥	९७
ब्रह्माद्विपश्च संवृत्ता हतवीर्यपराक्रमाः । ततो लेभे सुरैश्वर्यमैन्द्रस्थानं तथोत्तमम् ॥	९८
हत्वा रजिसुतान्सर्वान्कामक्रोधपरायणान् । य इदं पावनं स्थानं प्रतिष्ठानं शतक्रतोः ॥	९९
शृणुयाद्वा रजेर्वाऽपि न स दौरात्म्यमामुयात् ॥	९९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते रजियुद्धं नाम द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८२२४

अथ त्रिनवतितमोऽध्यायः ।

चन्द्रवंशवर्णनम् ।

ऋषय ऊचुः—

मरुत्तेन कथं कन्या राज्ञे दत्ता महात्मना । किंवीर्याश्च महात्मानो जाता मरुत्तकर्णकाः ॥	१
सूत उवाच—	
आर्हन्तं मरुत्सोमपन्नकामः प्रजेश्वरम् । मासि मासि महतेजाः पष्टिसंवत्सरानृपः ॥	२
तेन ते मरुतस्तस्य मरुत्सोमेन तोपिताः । अक्षय्यान्नं ददुः प्रीताः सर्वकामपरिच्छदम् ॥	३
अन्नं तस्य सकृत्पक्वमहोरात्रे न क्षीयते । कोटिशो दीयमानं च सूर्यस्योदयनादपि ॥	४

१ द. 'योन्धे मध्याय' । २ क. 'मोन्ध्याय' । ३ घ. 'शोऽहं वि' । ४ घ. 'शयः । ह' । ५ ए ग. घ. द. 'यार्धमष्ट' । ६ ग. द. भायं । ७ क. 'गोत्प्रावि' । ८ ए. ग. घ. द. 'न्यया । गु' । ९ क. 'ह्यन्तं म' । १० ए. घ. द. 'रात्रं न ।

(चद्रवंशवर्णनम्)

मित्रज्योतिस्तु कन्यायां मरुत्तस्य च धीमतः । तस्माज्जाता महासत्त्वा धर्मज्ञा मोक्षदर्शिनः ॥५	
संन्यस्य गृह्यर्माणि वैराग्यं समुपस्थिताः । यतिधर्मपत्राप्येह ब्रह्मभूयाय ते गताः ॥	६
अनेपायस्ततो जातस्तदा धर्मप्रदत्तवान्(?) । क्षत्रधर्मस्ततो जातः प्रतिपक्षो महातपाः ॥	७
प्रतिपक्षसुतश्चापि संजयो नाम विश्रुतः । संजयस्य जयः पुत्रो विजयस्तस्य जग्मिवान् ॥	८
विजयस्य जयः पुत्रस्तस्य हर्यद्वतः स्मृतः । हर्यद्वतस्ततो राजा सहदेवः प्रतापवान् ॥	९
सहदेवस्य धर्मात्मा अर्दीन इति विश्रुतः । अर्दीनस्य जयत्सेनस्तस्य पुत्रोऽथ संकृतिः ॥	१०
संकृतेरपि धर्मात्मा कृतधर्मा महायशाः । इत्येते क्षत्रधर्माणो नहुपस्य निबोधत ॥	११
नहुपस्य तु दायादाः पडिन्द्रोपमतेजसः । उत्पन्नाः पितृकन्यायां विरजायां महौजसः ॥	१२
यातिर्ययातिः संयातिरायातिः पञ्च तु द्वयः(?) । यतिज्येष्ठस्तु तेषां वै ययातिस्तु ततोऽवरः ॥१३	
काकुत्स्थकन्यायां गां नाम लेभे पत्नीं यतिस्तदा । संयातिर्मोक्षमास्थाय ब्रह्मभूतोऽभवन्मुनिः ॥	
तेषां मध्ये तु पञ्चानां ययातिः पृथिवीपतिः । देवयानीमुशनसः सुतां भार्यामवाप ह ॥	१५
शर्मिष्ठामासुरीं चैव तनयां वृषपर्वणः । यदुं च तुर्वसुं चैव देवयानी व्यजायत ॥	१६
द्रुह्यं चानुं च पुरुं च शर्मिष्ठा चार्पपर्वणी । अजीजनन्महाश्रीर्यान्मुतान्देवसुतोपमान् ॥	१७
रथं तस्मै ददौ रुद्रः प्रीतः परमभास्वरम् । असङ्गं काञ्चनं दिव्यमक्षयौ च महेषुयी ॥	१८
युक्तं मनोजवैरश्वैरेण कन्यां समुद्वहन् । स तेन रथमुख्येन जिगाय च ततो महीम् ॥	१९
ययानिर्युधि दुर्धरो देवदानवमानवैः । पौरवाणां नृपाणां च सर्वेषां सोऽभवद्रथः ॥	२०
यावत्सुदेशप्रभवः कौरवो जनमेजयः । कुरोः पुत्रस्य राज्ञस्तु राज्ञः पारिक्षितस्य ह ॥	
जगाम स रथो नाशं शार्पाद्गार्ग्यस्य धीमतः ॥	२१
गार्ग्यस्य हि सुतं धौलः स राजा जनमेजयैः । दुर्बुद्धिर्हिसयामास लोहगन्धं नराधिपम् ॥	२२
स लोहगन्धो राजर्षिः परिधावन्नितस्ततः । पौरजानपदैस्त्यक्तो न लेभे शर्म कर्हिचित् ॥	२३
ततः स दुःखसंतप्तो नालभत्संविदं क्वचित् । शशाप हेतुकमृषिं शरण्यं व्यथितस्तदा ॥	२४
इन्द्रोतो नाम विख्यातो योऽसौ मुनिरुदारधीः । याजयामास चेन्द्रोतः शौनको जनमेजयम् ॥	
अश्वमेधेन राजानं पावनार्थं द्विजोत्तमः ॥	२५
स लोहगन्धो व्यनशत्तस्याऽऽवसथमेत्य ह । * स च दिव्यो रथस्तस्माद्रसोथेदिपतेस्तथा ॥	२६
ततः शक्रेण तुष्टेन लेभे तस्माद्वृहद्रथः । ततो हत्वा जरासंधं भीमस्तं रथमुत्तमम् ॥	
प्रददौ वासुदेवाय प्रीत्या कौरवनन्दनः ॥	२७
स जरां प्राप्य राजर्षिर्ययातिर्नहुपात्मजः । पुत्रं ज्येष्ठं वरिष्ठं च यदुमित्यब्रवीद्वचः ॥	२८

* अत्रत्यग्रन्थस्य न पूर्वापरसंगतिः ।

१ ख ड. प्रज्योतिस्तु । ग त्रयोतेस्तु । २ ख. घ. नपत्यो महस्तत्र तदा धर्मस्य चक्षते क्ष° । ड. नपत्य-
स्ततो जातस्तदा धर्मः प्रतापवान् । क्ष° । ३ ग. जग्मिवान् । ४ ख. घ. ड. आशीन । ५ ख. घ. ड. त्मा क्षत्रध° ।
६ ख. 'श्च ऊद्वहः । यः । घ. 'श्च रुद्रवः । यः । ड. 'श्च नुद्रवः । यः । ७ घ. जिगाय । ८ क. 'हत् । घ ।
९ क. घ. 'यः । योव° । १० ख. 'पादार्थस्य । ११ ख. ग. घ. ड. बालं । १२ ख. घ. 'यः चक्रेण हिम° । १३ ड.
'बुद्धि हिस् । १४ ख. ग. घ. ड. 'गन्धीनराधिपः । स लोहगन्धी रा° । १५ क. ग. योः । योव° । १६ ख.
घ. शुक्रेण ।

जरावली च मां तात पलितानि च पर्यगुः । काव्यस्योशनसः शापान्न च तृप्तोऽस्मि यौवने ॥
 त्वं यदो प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह । जरां मे प्रतिगृहीष्व तं यदुः प्रत्युवाच ह ॥ ३०
 अनिर्दिष्टा मया भिक्षा ब्राह्मणस्य प्रतिश्रुता । सा च व्यायामसाध्या वै न ग्रहीष्यामि ते जराम्
 जराया वहवो दोषा यानभोजनकारिणः । तस्माज्जरां न ते राजन्यहीतुमहमुत्सहे ॥ ३२
 सितश्मश्रुधरो दीनो जरया शिथिलीकृतः । वलीसंततगात्रश्च दुर्दर्शो दुर्बलाकृतिः ॥ ३३
 अशक्तः कार्यकरणे परिभूतस्तु यौवने । महोपभीतिभिश्चैव तां जरां नाधिकामये ॥ ३४
 सन्ति ते वहवः पुत्रा मत्तः प्रियतरा नृप । प्रतिगृह्णन्तु धर्मज्ञ पुत्रमन्यं वृणीष्व वै ॥ ३५
 स एवमुक्तो यदुना तीव्रकोपसमन्वितः । उवाचऽवदतां श्रेष्ठो ज्येष्ठं तं गर्हयन्सुतम् ॥ ३६
 आश्रमः कश्च वाऽन्योऽस्ति को वा धर्मविधिस्तव । मामनाहत्य दुर्वुद्धे यदात्थ नवदेशिक ॥
 एवमुक्त्वा यदुं राजा शशापैनं स मन्युमान् । यस्त्वं मे हृदयाज्जातो वयः स्वं न प्रयच्छसि ॥
 तस्मान्न राज्यभाग्मूढ प्रजा ते वै भविष्यति । तुर्वसो प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह ॥ ३९
 (* यौवनेन चरेयं वै विपर्यास्तव पुत्रक । पूर्णे वर्षसहस्रे ते प्रतिदास्यामि यौवनम् ॥
 स्वं चैव प्रतिपत्स्यामि पाप्मानं जरया सह ॥) ४०

तुर्वसुस्वाच—

न कामये जरां तात कामभोगप्रणाशिनीम् । जराया वहवो दोषाः पानभोजनकारिणः ॥
 तस्माज्जरां न ते राजन्यहीतुमहमुत्सहे ॥ ४१

ययातिरुवाच—

यस्त्वं मे हृदयाज्जातो वयः स्वं न प्रयच्छसि । तस्मात्प्रजा समुच्छेदं तुर्वसो तव यास्यति ॥ ४२
 असंकीर्णा च धर्मेण प्रतिलोभवरेषु च । पिशिताशिषु चान्येषु मूढ राजा भविष्यति ॥ ४३
 गुरुदारमसक्तेषु तिर्यग्योनिगतेषु वा । पशुधर्मेषु म्लेच्छेषु भविष्यसि न संशयः ॥ ४४

सूत उवाच—

एवं तु तुर्वसुं शप्त्वा ययातिः सुतमात्मनः । शभिष्ठायाः सुतं द्रुह्यामिदं वचनमब्रवीत् ॥ ४५
 द्रुह्य त्वं प्रतिपद्यस्व वर्णरूपविनाशिनीम् । जरां वर्षसहस्रं वै यौवनं स्वं ददस्व मे ॥ ४६
 पूर्णे वर्षसहस्रे ते प्रतिदास्यामि यौवनम् । स्वं चाऽऽदास्यामि भूयोऽहं पाप्मानं जरया सह ॥

द्रुह्य उवाच—

न गजं न रथं नाश्वं जीर्णो भुङ्क्ते न च स्त्रियम् । न सद्गन्थास्य भवति न जरां तेन कामये ॥

ययातिरुवाच—

यस्त्वं मे हृदयाज्जातो वयः स्वं न प्रयच्छसि । तस्माद्द्रुह्य मियः कामो न ते संपत्स्यते कश्चित्
 नौद्रोत्तरसंचामस्तात्र नित्यं भविष्यति । अरीर्जुंभ्राजवंशस्त्वं तत्रै नित्यं भविष्यसि ॥ ५०

* धनुर्ध्वान्तर्गतग्रन्थः च. पुरतके नास्ति ।

१ ग. द. 'राया प' । २ ग. ग. प. द. दोषाः पानभोजनकारिताः । त' । ३ द. 'संवत्' । ४ ग. 'ने ।
 गार्ग्यहारिणी' । ग. प. द. 'ने । तदोपयति' । ५ ग. प. द. 'दाऽहं तव देशिकः । ए' । ६ ग. प. द. 'पाः ।
 जानभोजनकारिताः । ग' । ७ ग. प. द. 'मिरे' । ८ ग. प. १ प' । ९ ग. ग. द. 'राजो भ' । १० ग. ग. प.
 * चिच्छति । त' । ११ ग. द. 'गजान्त' । १२ द. 'जभोज' । १३ प. प्र नात्यधि यानाः । भ' । १४ ग. प.
 ५० । ३ । ग. प. द. 'सिद्धि' ।

(चंद्रवशवर्गनम्)

अनो त्वं प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह । एवं वर्षसहस्रं तु चरेयं यौवनेन ते ॥

५१

*अनुरुवाच—

जीर्णः शिशुरहं तात जरया ह्यशुचिः सदा । नै भजामि महाराज तां जरां नाभिकामये ॥

ययातिरुवाच—

यस्त्वं मे हृदयाज्जातो वयः स्वं न प्रयच्छसि । जरादोषस्त्वयोक्तोऽयं तस्मात्ते प्रतिपत्स्यते ॥

प्रजा च यौवनं प्राप्ता विनशिष्यत्यतस्तत्र । अग्निप्रस्कन्दनपरस्त्वं चाप्येव भविष्यासि ॥ ५४

पुरो त्वं प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह । जरावली च मां तात पलितानि च पर्यगुः ॥ ५५

काव्यस्योशनसः शापान्न च तृप्तोऽस्मि यौवने । कंचित्कालं चरेयं वै विषयान्वयसा तव ॥५६

पूर्णे वर्षसहस्रे ते प्रतिदास्यामि यौवनम् । स्वं चैव प्रतिपत्स्यामि पाप्मानं जरया सह ॥ ५७

सूत उवाच—

एवमुक्तः प्रत्युवाच पुत्रः पितरमज्जता । यथाऽनुप्रन्यमे तात करिष्यामि तथैव च ॥ ५८

प्रतिपत्स्यामि ते राजन्पाप्मानं जरया सह । गृहाण यौवनं मत्तश्चर कामान्यथेप्सितान् ॥ ५९

जरयाऽहं प्रतिच्छन्नो वयोरूपधरस्तव । यौवनं भवते दत्त्वा चरिष्यामि यथार्थवत् ॥ ६०

ययातिरुवाच—

पुरो प्रीतोऽस्मि भद्रं ते प्रीतश्चेदं ददामि ते । सर्वकामसमृद्धा ते प्रजा राज्ये भविष्यति * ॥

सूत उवाच—

पुरोरनुमतो राजा ययातिः स्वां जरां ततः । संक्रामयामास तदा प्रसादाद्भार्गवस्य तु ॥ ६२

यौवनेनाथ वयसा ययातिर्नहुपात्मजः । प्रीतियुक्तो नरश्रेष्ठश्चचार विषयान्स्वकान् ॥ ६३

यथाकामं यथोत्साहं यथाकालं यथासुखम् । धर्माविरोधाद्वाजेन्द्रो यथाऽर्हति स एव हि ॥ ६४

देवानतर्पयन्नैः पितृञ्छ्राद्धैस्तथैव च । दीनांश्चानुग्रहरिष्टैः कामैश्च द्विजसत्तमान् ॥ ६५

अतिथीन्नुपानैश्च वैश्यांश्च परिपालनैः । आनृशंस्येन शूद्रांश्च दस्यून्संनिग्रहेण च ॥ ६६

धर्मेण च प्रजाः सर्वा यथावदनुरज्जयन् । ययातिः पालयामास साक्षादिन्द्र इवापरः ॥ ६७

स राजा सिंहविक्रान्तो युवा विषयगोचरः । अविरोधेन धर्मस्य चचार सुखमुत्तमम् ॥ ६८

स मार्गमाणः कामानामन्तदोपनिदर्शनात् । विश्वाच्या सहितो रेमे वैभ्राजे नन्दने वने ॥ ६९

अपश्यत्स यदा तां वै वर्धमानां नृपस्तदा । गत्वा पुरोः सकाशं वै स्वं जरां प्रत्यपद्यत ॥ ७०

स संप्राप्य तु तान्कामांस्त्वग्नाः खिन्नश्च पार्थिवः । कालं वर्षसहस्रं वै सस्मार मनुजाधिपः ॥७१

परिसंख्याय कालं च कलाकाष्ठास्तथैव च । पूर्णं मत्वा ततः कालं पुरुं पुत्रमुवाच ह ॥ ७२

यथासुखं यथोत्साहं यथाकालमरिंदम । सेविता विषयाः पुत्र यौवनेन मया तव ॥ ७३

पुरो प्रीतोऽस्मि भद्रं ते गृहाण त्वं स्वयौवनम् । राज्ञ्यं च त्वं गृहाणेदं त्वं हि मे प्रियकृत्सुतः ॥

प्रतिपेदे जरां राजा ययातिर्नहुपात्मजः । यौवनं प्रतिपेदे च पुरुः स्वं पुनरात्मनः ॥ ७५

* अथाध्यायसमाप्तिः ख. पुस्तके ।

* १ क. ग. शवर दिते ज २ क. ग. न जुहोति स कालेऽग्निं ता । ३ ख. घ. ड. 'स्मात्प्र प्रतिपत्स्यते । प्री ४ ख. ह । गृ ५ घ. ह । पुरुषवाच । गृ । ५ ख. ग. ड. 'तिः स्वज' । ६ ख. घ तु । पीरवेणातिव' । ग. ड. तु । पीरवेणाय व' । ७ घ. ग. घ. ड. 'था हन्ति स । ८ क. 'श्रावहेनो रेमे वै वै' । ९ क. राष्ट्र । १० ख. ग. ड. 'त्मनः । अ' ।

अभिपेक्षुहामं च नृपं पुरुं पुत्रं कनीयसम् । ब्राह्मणप्रमुखा वर्णा इदं वचनमब्रुवन् ॥ ७६
 कथं शुक्रस्य नप्तारं देवयान्याः सुतं प्रभो । श्रेष्ठं यदुमतिक्रम्य पुरो राज्यं प्रदास्यसि ॥ ७७
 यदुर्ज्येष्ठस्तव सुतो जातस्तमनु तुर्वसुः । शर्मिष्ठायाः सुतो द्रुह्यस्ततोऽनुः पुरुरेव च ॥ ७८
 कथं ज्येष्ठानतिक्रम्य कनीयान्राज्यमर्हति । धर्मतो बोधयामि त्वां धर्मं समनुपालय ॥ ७९

ययातिरुवाच —

ब्राह्मणप्रमुखा वर्णाः सर्वे शृण्वन्तु मे वचः । ज्येष्ठं प्रति यथा राज्यं न देयं मे कथंचन ॥ ८०
 मातापित्रोर्वचनकृद्धितपुत्रः प्रशस्यते । मम ज्येष्ठेन यदुना नियोगो नानुपालितः ॥ ८१
 प्रतिकूलः पितुर्यश्च न स पुत्रः सतां मतः । स पुत्रः पुत्रवद्यश्च वर्तते पितृमातृषु ॥ ८२
 यदुनाऽहमवज्ञातस्तथा तुर्वसुनाऽपि च । द्रुह्येण चानुना चैवमप्यवज्ञा कृता भृशम् ॥ ८३
 पुरुणा तु कृतं वाक्यं मानितश्च विशेषतः । कनीयान्मम दायादो जरा येन धृता मम ॥
 सर्वकामः सर्वकृतः पुरुणा पुत्रकारिणा ॥ ८४
 शुक्रेण च वरो दत्तः काव्येनोशनसा स्वयम् । पुत्रो यस्त्वाऽनुवर्तेत स राजा ते महामते ॥ ८५
 भवतोऽनुमतोऽप्येवं पुरु रोज्येऽभिपिच्यताम् । यः पुत्रो गुणसंपन्नो मातापित्रोर्हितः सदा ॥
 सर्वमर्हति कल्याणं कनीयानपि स प्रभुः ॥ ८६
 अर्हः पुरुरिदं राज्यं यः प्रियः प्रियकृत्तव । वरदानेन शुक्रस्य न शक्यं वक्तुमुत्तरम् ॥ ८७
 पौरजातपदैस्तुष्टैरित्युक्तो नाहुपस्तदा । अभिपिच्य ततः पुरुं स्वराज्ये सुतमात्मनः ॥ ८८
 दिशि दक्षिणपूर्वस्यां तुर्वसुं तु न्यवेशयत् । दक्षिणापरतो राजा यदुं श्रेष्ठं न्यवेशयत् ॥ ८९
 प्रतीच्यामुत्तरस्यां च द्रुह्यं चानुं च तावुभौ । सप्तद्वीपां ययातिस्तु जित्वा पृथ्वीं ससागराम् ॥
 व्यभजत्पञ्चधा राजा पुत्रेभ्यो नाहुपस्तदा ॥ ९०
 तौरियं पृथिवीं सर्वां सप्तद्वीपा सपत्तना । यथाप्रदेशं धर्मज्ञैर्धर्मेण प्रतिपालयते ॥ ९१
 एवं विभज्य पृथिवीं पुत्रेभ्यो नाहुपस्तदा । पुत्रसंक्रामितश्रीस्तु प्रीतिमानभवन्नृपः ॥ ९२
 धनुर्न्यस्य पृपत्कांश्च राज्यं चैव सुतेषु तु । प्रीतिमानभवद्राजा भारमावेश्य वन्धुषु ॥ ९३
 अत्र गाथा महाराज्ञा पुरा गीता ययातिना । योऽभिमत्याहरन्कामान्कूर्मोऽङ्गानीव सर्वशः ॥ ९४
 न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति । हविषा कृष्णवर्त्मैव भूय एवाभिवर्धते ॥ ९५
 यत्पृथिव्यां त्रीहियवं हिरण्यं पशवः स्त्रियः । नालमेकस्य तत्सर्वमिति पश्यन्न मुह्यति ॥ ९६
 यदा तु दुरुते भावं सर्वभूतेषु पात्रकम् । कर्मणा मनसा वाचा ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ ९७
 यदा परान्न विभेति यदा त्वस्मान्न विभ्यति । यदा नेच्छति न द्वेष्टि ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ ९८
 या दुस्त्वजा दुर्मतिभिर्या न जीर्यति जीर्यतः । दोषः प्राणान्तिको रागस्तां नृष्णां त्यजतः सुखम्
 जीर्यन्ति जीर्यतः केशा दन्ता जीर्यन्ति जीर्यतः । जीविताशा धनाशा च जीर्यतोऽपि न जीर्यति
 यद्य कामसुखं लोके यद्य दिव्यं महत्सुखम् । नृष्णांक्षयमुखस्यैतत्कलां नार्हति षोडशीम् ॥ १०१

१ क. 'ति । भतः संवो' । ग. घ. ङ. 'ति' । तुत संवो' । २ क. राष्ट्र । ३ स. प. 'नासमं' । ४ क. 'राष्ट्रेऽभि' ।
 ५ क. राष्ट्र । ६ क. राष्ट्रं गुं । ७ ग. ग. घं. ङ. ज्येष्ठ । ८ क. प्रियम् । ९ स. 'दुर्विष्ट' । १० क. दोषाशं ।
 ११ क. 'नाऽस्य च सागरैव यतां ।

(कार्तवीर्योत्पत्तिवचनम्)

एवमुक्त्वा स राजर्षिः सदारः प्रस्थितो वनम् । भृगुतुङ्गे तपस्तप्त्वा तत्रैव च महायशाः ॥
पालयित्वा व्रतशतं तत्रैव स्वर्गमाप्तवान्मुयात् ॥ १०२
तस्य वंशास्तु पञ्चैते पुण्या देवर्षिसत्कृताः । यैर्व्याप्ता पृथिवी कृत्स्ना सूर्यस्येव गभास्तिभिः ॥
धन्यः प्रजावानायुष्मान्कीर्तिमांश्च भवेन्नरः । ययातिश्चरितं सर्वं पठञ्शृण्वन्दिजोत्तमः ॥ १०४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते ययातिप्रसवकीर्तन नाम त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ १३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ८३२८

अथ चतुर्नवतितमोऽध्यायः ।

कार्तवीर्यार्जुनोत्पत्तिविवरणम् ।

सूत उवाच—

यदोर्वेशं प्रवक्ष्यामि ज्येष्ठस्योत्तमतेजसः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च गदतो मे निबोधत ॥ १
यदोः पुत्रा बभूवुर्हि पञ्च देवसुतोपमाः । सहस्राजिदथ श्रेष्ठः कोष्ठुर्नीलो जितो लघुः ॥ २
सहस्राजित्सुतः श्रीमाञ्शतजिन्नाम पार्थिवः । शतजित्सुना विख्यातास्त्रयः परमधार्मिकाः ॥ ३
हैहयश्च हयश्चैव राजा वेणुहयश्च यः । हैहयस्य तु दायादो धर्मतत्र इति श्रुतिः ॥ ४
धर्मतत्रस्य कीर्तिस्तु संज्ञेयस्तस्य चाऽऽत्मजः । संज्ञेयस्य तु दायादो महिष्मान्नाम पार्थिवः ॥ ५
आसीन्महिष्मतः पुत्रो भद्रश्रेण्यः प्रतापवान् । वाराणस्यधिपो राजा कथितः पूर्वं एव हि ॥ ६
भद्रश्रेण्यस्य दायादो दुर्मदो नाम पार्थिवः । दुर्मदस्य ततो धीमान्कनको नाम विश्रुतः ॥ ७
कनकस्य तु दायादाश्चत्वारो लोकविश्रुताः । कृतवीर्यः कार्तवीर्यः कृतवर्मा तथैव च ॥ ८
कृतो जातश्चतुर्थोऽभूत्कृतवीर्यात्ततोऽर्जुनः । जज्ञे बाहुसहस्रेण सप्तद्वीपेश्वरो नृपः ॥ ९
स हि वर्षायुतं तप्त्वा तपः परमदुश्चरम् । दत्तमाराधयामास कार्तवीर्योऽत्रिसंभवम् ॥ १०
तस्मै दत्तो वरान्प्रादाच्चतुरो भूरितेजसः । पूर्वं बाहुसहस्रं तु स वव्रे प्रथमं वरम् ॥ ११
अधर्मं दीयमानस्य सद्भिस्तस्मान्निवारणम् । धर्मेण पृथिवीं जित्वा धर्मेणैवानुपालनम् ॥ १२
सङ्ग्रामांस्तु बहूञ्जित्वा हत्वा चारीन्सहस्रशः । सङ्ग्रामे युध्यमानस्य वधः स्यादधिकद्रणे १३
तेनेयं पृथिवी कृत्स्ना सप्तद्वीपा सपत्तना । सप्तोदधिपरिक्षिप्ता क्षात्रेण विधिर्ना जनाः ॥ १४
तस्य बाहुसहस्रं तु युध्यतः किल धीमतः । योद्धो ध्वजो रथश्चैव प्रादुर्भवति मायया ॥ १५
दश यज्ञसहस्राणि तेषु द्वीपेषु सप्तसु । निरर्गलाः स्म निर्वृत्ताः श्रूयन्ते तस्य धीमतः ॥ १६
सर्वे यज्ञा महाबाहोस्तस्याऽऽसन्भूरितेजसः । सर्वे काञ्चनवेदीकाः सर्वे यूपैश्च काञ्चनैः ॥ १७
सर्वे देवैर्महाभागैर्विमानस्थैरलंकृताः । गन्धर्वैरप्सररोभिश्च नित्यमेवोपगोभिताः ॥ १८
तस्य राज्ञो जगौ गाथां गन्धर्वो नारदस्तथा । चरितं तस्य राजर्षेर्महिमानं निरीक्ष्य च ॥ १९
न नूनं कार्तवीर्यस्य गतिं यास्यन्ति मानवाः । यज्ञैर्दानैस्तपोभिश्च विक्रमेण श्रुतेन च ॥ २०

१ क. ग. ड. सूर्य उ' । २ क. 'मिश्रेष्ठ' । ३ क. 'पूर्वग' । ४ क. ग. 'तत्त्वद्' । ५ क. ग. ड. 'स्तु की' । ६ घ. 'म वीर्यवान् । क' । ७ घ. 'जाय चतु' । ८ ग. घ. 'नाजेता । त' । ९ घ. 'या । देस । १० घ. 'गताय नि' ।

- द्वीपेषु सप्तसु स वै खड्गी वरशरासनी । रथी राजाऽप्यनुचरोऽन्योऽगाच्चैवानुदृश्यते ॥ २१
- अनष्टद्रव्यैश्चैवाऽऽसीन्न शोको न च विभ्रमः । प्रभावेण महाराज्ञः प्रजा धर्मेण रक्षतः ॥ २२
- पञ्चाशीतिसहस्राणि वर्षाणां स नराधिपः । सै सप्तद्वीपवान्सम्राट् चक्रवर्ती वभूव ह ॥ २३
- स एष पशुपालोऽभूत्क्षेत्रपालस्तथैव च । स एव वृष्ट्या पर्जन्यो योगित्वादर्जुनोऽभवत् ॥ २४
- स वै बाहुसहस्रेण ज्याघातकठिनेन च । भाति रश्मिसहस्रेण शारदेनेव भास्करः ॥ २५
- स हि नागसहस्रेण महिष्मत्यां नराधिपः । कर्कोटकसभां जित्वा पुरीं तत्र न्यवेशयत् ॥ २६
- स वै वेगं समुद्रस्य प्रावट्कालाम्बुजेक्षणः । क्रीडन्निर्व मुखोद्विग्नः प्रावट्कालं चकार ह ॥ २७
- ललिता क्रीडता तेन हेमस्रग्दाममालिनी । ऊर्मिभ्रुकुटिसंनादा शङ्किताऽभ्येति नर्मदा ॥ २८
- पुरा स तामनुसरन्नवगाढो महार्णवम् । चकारोद्धृत्य वेलान्तं स कालं प्रावृषोद्वनम् ॥ २९
- तस्य बाहुसहस्रेण क्षोभ्यमाणे महोदधौ । भवन्ति लीना निश्रेष्ठाः पातालस्था महासुराः ॥ ३०
- चूर्णीकृतमहावीचिलीनमीनमहाविषाः । पतिता विद्धफेनौघमावर्तक्षिप्तदुस्सहम् ॥ ३१
- चकार क्षोभयन्नाजा दोःसहस्रेण सागरम् । देवासुरपरिक्षिप्तं क्षीरोदमिव सागरम् ॥ ३२
- मन्दरक्षोभणकृता ह्यमृतोदकशङ्किताः । सहस्रोत्पादि(टि)ता भीता भीमं दृष्ट्वा नृपोत्तमम् ॥ ३३
- नतनिश्चलमूर्धानो बभूवुश्च महोरगाः । सायाहे कदलीपण्डा निर्वातस्तिमिता इव ॥ ३४
- स वै वद्ध्वा धर्मैर्यानि उत्सिक्तः पश्वाभिः शतैः । लङ्कायां मोहयित्वा तु सवलं रावणं वलात् ॥ ३५
- निर्जित्य वद्ध्वा चाऽऽनीय माहिष्मत्यां ववन्ध तम् ॥ ३६
- ततो गत्वा पुलस्त्यस्तु अर्जुनं च प्रसादयैत् । मुमोच राजा पौलस्त्यं पुलस्त्येनानुपालितम् ॥ ३७
- तस्य बाहुसहस्रस्य वभूव ज्यातलस्वनः । युगान्तेऽम्बुदृक्षस्य स्फुटितस्याशनेरिव ॥ ३८
- अहो मृधे महावीर्यं भार्गवो यस्य सोऽच्छिनत् । मृधे सहस्रं वाहूनां हेमतालवनं यथा ॥ ३९
- वृषितेन कदाचित्स भिक्षितश्चित्रभानुना । सप्त द्वीपांश्चित्रभानोः प्रादाद्भिक्षां विशां पतिः ॥ ४०
- पुराणि घोषान्ग्रामांश्च पत्तनानि च सर्वशः । जज्वाल तस्य वाणेषु चित्रभानुर्दिधक्षया ॥ ४१
- स तस्य पुरुषेन्द्रस्य प्रेतापेन महायशाः । ददाह कार्तवीर्यस्य शैलांश्चापि वनानि च ॥ ४२
- स शून्यमाश्रमं सर्वं वरुणस्याऽऽत्मजस्य वै । ददाह सवनद्वीपांश्चित्रभानुः सहैर्हयैः ॥ ४३
- स लेभे वरुणः पुत्रं पुरा भास्विनमुत्तमम् । वसिष्ठनामा स मुनिः खर्गुर्त आपव इत्युत ॥ ४४
- तत्राऽऽर्षेवस्तदा क्रोधादर्जुनं शप्तयान्विभुः । यस्मान्न वर्जितमिदं वनं ते मम हैहय ॥ ४५
- तस्मात्ते दुष्करं कर्म कृतमन्यो हनिष्यति । अर्जुनो नाम कौन्तेयो न च राजा भविष्यति(?) ॥ ४६
- अर्जुन त्वां महावीर्यो रामः महरतां वरः । छित्त्वा बाहुसहस्रं वै प्रमथ्य तरसा वली ॥ ४७
- तपस्वी ब्राह्मणश्चैव वधिष्यति महाबलः । तस्य रामस्तदा ह्यासीन्मृत्युः शापेन धीमतः ॥ ४८

१ घ. खड्गाद्री च श' । २ रा ट 'गीचर्नीश' । ३ ग. घ. 'व्यतात्ताऽऽमो' । ४ क. रा. ग. 'वेनम्' ।
 ५ क. सप्त सप्त वासना' । ६ रा. घ. 'सप्तसवा' । ७ घ. ट. 'ण म' । ८ क. वेगे । ९ क. 'वृषयोद्वि' । १० क. कालः ।
 ११ क. घ. 'माने म' । १२ रा. ट. 'विम' । १३ घ. ट. 'निगते स्ति' । १४ घ. ट. 'मुग्गां गमुति' । १५ रा.
 यन् । मु' । १६ रा. घ. ट. 'रितः । त' । १७ रा. 'नुनिपुत्र' । १८ क. प्रभावेन । १९ क. 'यः । सने' । २० क.
 'विषाय भिः धु । त' । घ. 'त आप दन यु । त' । २१ क. 'पदम्' । २२ क. रा. ग. ट. 'नृगुया' ।

(ज्यामघवृत्तकथनम्)

राज्ञा तेन वरश्चैव स्वयमेव वृतः पुरा । तस्य पुत्रशतं ह्यासीत्पञ्च तत्र महारथाः ॥ ४८
 कृतास्त्रा वलिनः शूरा धर्मात्मानो यशस्विनः । शूरश्च शूरसेनश्च वृष्ट्याद्यं वृष एव च(?) ॥ ४९
 जयध्वजश्च वै पुत्रा अवन्तिषु विशांपतेः । जयध्वजस्य पुत्रस्तु तालजङ्घ्यः प्रतापवान् ॥ ५०
 तस्य पुत्रशतं ह्येव तालजङ्घ्या इति श्रुतम् । तेषां पञ्च गणाः ख्याता हैहयानां महात्मनाम् ॥
 वीरहोत्रा ह्यसंख्याता भोजाश्चावर्तयस्तथा । तुण्डिकेराश्च विक्रान्तास्तालजङ्घ्यास्तथैव च ॥ ५२
 वीरहोत्रसुतश्चापि अनन्तो नाम पार्थिवः । दुर्जयस्तस्य पुत्रस्तु वभूवामित्रदर्शनः ॥ ५३
 अनष्टद्रव्यता चैव तस्य राज्ञो वभूव ह । प्रभावेन महाराजः प्रजास्ताः पर्यपालयत् ॥ ५४
 न तस्य वित्तनार्शश्च नष्टं प्रतिलभेत सः । कार्तवीर्यस्य यो जन्म कथयेदिह धीमतः ॥ ५५
 वित्तवान्भवतेऽत्रैव धर्मश्चास्य विवर्धते । यथा त्वष्टा यथा दाता तथा स्वर्गे महीयते ॥ ५६

इति श्रीसहापुराणे वायुप्रोक्ते कार्तवीर्योर्जुनोत्पत्तिविवरणं नाम चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ १४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ८३८४

अथ पञ्चनवतितमोऽध्यायः ।

ज्यामघवृत्तान्तकथनम् ।

ऋषय ऊचुः—

किमर्थं भुवनं दग्धैर्मापवस्य महात्मनः । कार्तवीर्येण विक्रम्य तन्नः प्रवूहि पृच्छताम् ॥ १
 रक्षिता स तु राजर्षिः प्रजानामिति नः श्रुतम् । कथं स रक्षिता भूत्वाऽनार्शयत्तत्तपोवनम् ॥ २

सूत उवाच—

आदित्यो विप्ररूपेण कार्तवीर्यमुपस्थितः । वृत्तिकामः प्रयच्छान्नमादित्योऽहं न संशयः ॥ ३

राजोवाच—

भगवन्केन ते तुष्टिर्भवेद्ब्रूहि दिवाकर । कीदृशं भोजनं दद्वि श्रुत्वा च विदधाम्यहम् ॥ ४

सूर्य उवाच—

स्थावरं देहि मे सर्वमाहारं ददतां वर । तेन तृप्तो भवेयं वै न तुष्येऽन्येन पार्थिव ॥ ५

राजोवाच—

न शक्यं स्थावरं सर्वं तेजसा मानुषेण तु । निर्दग्धुं तर्पतां श्रेष्ठ त्वामेव प्रणमाम्यहम् ॥ ६

आदित्य उवाच—

तुष्टस्तेऽहं शरान्दाग्निं अक्षयान्सर्वतः सुखान् । प्रक्षिप्ताः प्रज्वलिष्यन्ति मम तेजःसमन्विताः ॥ ७

१ स. 'हायराः । कृ' । २ ग. घ. 'वृष्टपदयं । ३ घ. ड. 'वृष्ण' । ४ स. ग. घ. ड. 'जस्य वै कर्ता भ' ।
 ५ स. ग. घ. ड. 'पतिः । ज' । ६ क. 'स्तु जाल' । ७ घ. ति स्मृताः । ते' । ८ ख. ड. श्रुताः । ९ स. ग. घ. ड.
 'सतः । प्र' । १० ग. घ. ड. 'सस्य न' । ११ ग. घ. ड. 'भेद्य सः । १२ घ. भवनं । १३ क. 'ग्धमप' । १४ स.
 'मायप्रस्यन्नेह' । १५ क. 'मापकस्य' । १५ क. 'त्मनाम् । का' । १६ स. घ. ड. 'शयेत तपो' । १७ स. ग. घ. ड. ते
 वृत्तिर्भ' । १८ स. घ. ड. 'रं दद' । १९ क. ग. 'पसां श्रे' । २० स. ड. 'नू । ये क्षिप्ताः प्र' ।

आदिष्टं तेजसा मेघसागरं शोषयिष्यति । शुष्कं भस्म करिष्यामि तेन प्रीतो नराधिप ॥ ८
 ततः शरानथाऽऽदित्यस्त्वर्जुनाय मयच्छत । ततः संप्राप्य सुमहत्स्थावरं सर्वमेव हि ॥ ९
 आश्रमानथ ग्रामांश्च घोषांश्च नगराणि च । तपोवनानि रम्याणि वनान्युपवनानि च ॥ ८
 एवं प्राचीनमदहत्ततः सूर्यप्रदक्षिणम् । निर्दृष्टा निस्तृणा भूमिर्दग्धा सूर्येण तेजसा ॥ ११
 एतस्मिन्नेव काले तु आपवो नियमस्थितः । दशवर्षसहस्राणि जलवासा महानृपिः ॥ १२
 पूर्णे व्रते महातेजा उदतिप्लुत्तपोधनः । सोऽपश्यदाश्रमं दग्धमर्जुनेन महानृपिः ॥
 क्रोधाच्छशाप राजर्षि कीर्तितं वो यथा मया ॥ १३

सूत उवाच—

क्रोष्टोः शृणुत राजर्षेर्वशमुत्तमपूरुषम् । यस्यान्ववाये संभूतो वृष्णिर्दृष्णिकुलोद्भवः ॥ १४
 क्रोष्टोरेकोऽभवत्पुत्रो वृजिनीवान्महायशाः । वार्जिनीव्रतमिच्छन्ति स्वाहि स्वाहावतां वरम् ॥ १५
 स्वाहेः पुत्रोऽभवद्राजा रशादुर्दतां वरैः । सुतं प्रसूतमिच्छन्ति रशादोरट्टयमात्मजम् ॥ १६
 महाक्रतुभिरीजे स विविधैराम्नाक्षिणैः । चित्रैश्चित्ररथस्तस्य पुत्रकर्मभिरान्वितः ॥ १७
 एवं चित्ररथो वीरो यज्ञान्विपुलदक्षिणान् । शशविन्दुः परं वृत्तो राजर्षीणामनुष्ठितः ॥ १८
 चक्रवर्ती महासत्त्वो महावीर्यो बहुर्मजः । तत्रानुवंशश्लोकोऽयं यस्मिन्गीतः पुराविदैः ॥ १९
 शशविन्दोऽस्तु पुत्राणां शतानामभवच्छतम् । धीमतामनुरूपाणां भूरिद्रविणतेजसाम् ॥ २०
 तेषां पद् च प्रधानास्तु पृथुसाहा महाबलाः । पृथुश्रवाः पृथुयशाः पृथुर्मर्मा पृथुंजयः ॥ २१
 पृथुकीर्तिः पृथुंदाता राजानः शशविन्दवः । शंसन्ति च पुराणानि पार्थश्रवसमन्तरम् ॥
 अन्तरं स पुरा यस्तु यज्ञस्य तनयोऽभवत् ॥ २२
 उशनी सतु धर्मात्मा अवाप्य पृथिमीमिमाम् । आजहाराश्वमेधानां शतमुत्तमैर्धार्मिकः ॥ २३
 मरुत्तस्तस्य तनयो राजर्षीणामनुष्ठितः । वीरः कम्बलवर्हिस्तु मरुत्ततनयः स्मृतः ॥ २४
 पुत्रस्तु रुक्मकवचो विद्वान्कम्बलवर्हिर्षः । निहत्य रुक्मकवचः पुरा कवचिनो रणे ॥ २५
 धन्विनो निशितैर्वाणैरवाप श्रियमुत्तमाम् । ब्राह्मणेभ्यो ददौ वित्तमश्वमेधे महायशाः ॥ २६
 राज्ञस्तु रुक्मकवचादपरावृत्य वीरहाः । जज्ञिरे पञ्च पुत्रास्तु महौसत्त्वा महाबलाः ॥ २७
 रुक्मेपुः पृथुरुक्मश्च ज्यामघः परिघो हरिः । परिघं च हरिं चैव विदेहेऽस्थापयत्पिता ॥ २८
 ब्रह्मेपुरभवद्राजा पृथुरुक्मस्तदाश्रयः । तेभ्यः प्रव्रजितो राज्याज्ज्यामघोऽभवदाश्रमे ॥ २९
 प्रशान्तस्तु वने घोरे ब्राह्मणेनावबोधितः । जगाम धनुरादाय देशमध्यं रथी ध्वजी ॥ ३०
 नर्मदानूप एकाकी मेर्कलावृत्तिका अपि । ऋक्षवन्तं गिरिं गत्वा शुक्तिमन्यामथाविशत् ॥ ३१
 ज्यामघस्याभवद्भार्या सैव्या बलवती भृशम् । अपुत्रोऽपि स वै राजा भार्यामन्यां न विन्दति ॥

१ ग. घ. ड. 'वमेष्यति । २ क 'च्छति । त' । ३ ख ग. घ. ड. 'दहं ततः सर्वाप्र' । ४ क तु अपोनि-
 लयमाश्रितः । ग. घ. तु आपोनिलयमाश्रितः । ५ क ग. घ. स्वाहोव' । ६ क. 'रः धृत' । ७ ख. ग. घ. ड. वृत्तं रा' ।
 ८ ख. घ. 'प्रभः । त' । ९ ख. अनिशंस्य पु' । घ. अनिरस्य पु' । १० ग. ड. 'न्तरस्य पुरा यस्तु पुरायोस्तु सुतोऽभ' ।
 ११ क. 'नाः सुतध' । १२ घ. 'मधमिणः । म' । १३ ख. ग. रुक्म' । १४ ख. ग. घ. ड. 'पः विनि' । १५ घ.
 'हाकायाम' । १६ ख. घ. ड. 'स्तदाश्र' । १७ ख. ग. ड. 'मर्दानूप । १८ ख. 'कलां वृत्तिकावृत्तिकाः ऋ' । ग. घ.
 ड. कलां मृत्तिकावतीम् । ऋ' ।

(विष्णुवंशवर्णनम्)

तस्याऽऽसीद्विजयो युद्धे ततः कन्यामवाप सः । भार्यामुवाच राजा स क्षुपेति तु नरेश्वरः ॥३३
 एवमुक्त्वाऽब्रवीदने कस्येयं ते क्षुपेति सा । यस्ते जानिष्यते पुत्रस्तस्य भार्या भविष्यति ॥ ३४
 तस्य सा तपसोग्रेण सैव्या वैशं प्रसूयत । पुत्रं विदर्भं सुभगा सैव्या परिणता सती ॥ ३५
 राजपुत्रौ तु विद्वांसौ क्षुपायां क्रथैकौशिकौ । पुत्रौ विदर्भोऽजनयच्छूरौ रणविशारदौ ॥ ३६
 लोमपादं तृतीयं तु पश्चाज्जज्ञे सुधार्मिकम् । लोमपादात्मजो वस्तुराहृतिस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥३७
 कौशिकस्य चिदिः पुत्रस्तस्माच्चैद्या नृपाः स्मृताः । क्रथो विदर्भपुत्रस्तु कुन्तिस्तस्याऽऽत्मजोऽभवत्
 कुन्तेर्धृष्टसुतो जज्ञे पुंरो धृष्टः प्रतापवान् । धृष्टस्य पुत्रो घर्मात्मा निर्वातिः परवीरहा ॥ ३९
 तस्य पुत्रो दशार्हस्तु महाबलपराक्रमः । दशार्हस्य सुतो व्योमा ततो जीमूत उच्यते ॥ ४०
 जीमूतपुत्रो विकृतिस्तस्य भीमरथः सुतः । अथ भीमरथस्याऽऽसीत्पुत्रो रथवरः किल ॥ ४१
 दांता धर्मस्तो नित्यं सत्यशीलपरायणः । तस्य पुत्रो नवरथस्ततो दशरथः स्मृतः ॥ ४२
 तस्य चैकादशरथः शकुनिस्तस्य चाऽऽत्मजः । तस्मात्करम्भको धन्वी देवरातोऽभवत्ततः ॥ ४३
 देवक्षत्रोऽभवद्राजा देवरातिर्भहायशाः । देवक्षत्रसुतो जज्ञे देवनेः क्षत्रनन्दनः ॥ ४४
 देवनात्स मधुर्जज्ञे यस्य मेधार्थसम्भवः । मधोश्चापि महातेजा मनुर्मनुवशस्तथा ॥ ४५
 नन्दनश्च महातेजा महारुरुवशस्तथा । आसीत्पुरुवंशात्पुत्रः पुरुद्वान्पुरुपोत्तमः ॥ ४६
 जज्ञे पुरुद्वतः पुत्रो भद्रवत्यां पुरुद्वहः । ऐश्वराकी त्वभवद्भार्या सत्त्वस्तस्यामजायत ॥
 सत्त्वात्सत्त्वगुणोपेतः सात्त्वतः कीर्तिवर्धनः ॥ ४७
 इमां विसृष्टिं विज्ञाय ज्यामघस्य महात्मनः । प्रजावानेति सायुज्यं राज्ञः सोमस्य धीमतः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते ज्यामघवृत्तान्तरुथनं नाम पञ्चनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८४३२

अथ पणवतितमोऽध्यायः ।

विष्णुवंशवर्णनम् ।

सूत उवाच—

सात्वती रुरसंपन्ना कौशलया सुपुत्रे सुतान् । भजिनं भजमानं च दिव्यं देवावृधं नृपम् ॥ १
 अन्धकं च महाभोजं वृष्णिं च यदुनन्दनम् । तेषां हि सर्गाश्चत्वारः शृणुध्वं विस्तरेण वै ॥ २
 भजमानस्य शृञ्जय्यां बाह्यैश्चोपरि बाह्यकः । शृञ्जयस्य सुते द्वे तु बाह्यकस्ते उदावहत् ॥ ३
 तस्य भार्ये भगिन्यौ ते प्रसूतेति सुतान्वहुन् । निमिश्च पणवश्चैव वृष्णिः परपुरंजयैः ॥ ४

१ क. ग. 'देवं का' । ड. 'देवकन्येय' । २ क. ख. 'नं कस्येय' । ३ ख. 'वै संप्र' । ४ क. 'क्रथुकी' । ५ ग. 'यकौशि' । ६ क. 'मिकः । लो' । ७ ताः 'विदेविदि' । ८ क. ग. 'योविदि' । ९ घ. 'पुत्री दृष्टः' । १० ख. घ. ड. 'निवृत्तिः' । ११ ख. ग. घ. 'स्तुवलाव' । १२ ग. घ. ड. 'व्योम त' । १३ ख. ड. 'दानध' । १४ क. 'स्यं शील-
 सन्यप' । १५ ख. 'नः सूर्यन' । १६ घ. 'स्यधर्माथ' । १७ ख. ड. 'वशः पुत्रः' । १८ घ. 'सत्यगु' । १९ क. ग. घ. 'पन्नं
 कौशलया सुपुत्रे सुतम् । भ' । २० ख. ड. 'वृष्टि' । २१ ख. ग. घ. 'द्वस्योपरिबाह्यकौ । शृ' । २२ ड. 'द्वस्योपरिवा-
 ह्यकौ । गृ' । २३ क. 'ते प्राम्' । २४ ख. घ. ड. 'यः । वैवाशमार्गाश' ।

- ये बाह्यकार्यगृह्ययां भजमानाद्विजज्ञिरे । अयुतायुतसार्हस्रशतजिदथ वामकः ॥ ९
- बाह्यकार्याभगिन्यां ये भजमानाद्विजज्ञिरे । तेषां देवावृधो राजा चचार परमं तपः ॥ ६
- पुत्रः सर्वगुणोपेतो मम भूयादिति स्म ह । संयोज्याऽऽत्मानमेवं सैवर्णा सा जलमस्पृशत् ॥ ७
- सा चोपस्पर्शनात्तस्य चकार ऋषिमापगा । कल्याणं च नरपतेस्तस्य सा निम्नगोत्तमा ॥ ८
- चिन्तयाऽभिपरीर्ताङ्गी जगामाथ विनिश्चयम् । नाधिगच्छामि तां नारीं यस्यामेवंविधः सुतः ॥
- भवेत्सर्वगुणोपेतो राज्ञो देवावृधस्य हि । तस्मादस्य स्वयं चाहं भवाम्यद्य सहव्रता ॥
- जज्ञे तस्याः स्वयं हस्तो भावस्तस्य यथेरितः ॥ १०
- अथ भूत्वा कुमारी तु सावित्री परमं वचः । चिन्तयामास राजानं तामियेष स पार्थिवः ॥ ११
- तस्यामाधत्त गर्भं स तेजस्विनमुदारधीः । अथ सा नवमे मासि सुपुत्रे सरितां वरा ॥ १२
- पुत्रं सर्वगुणोपेतं यथा देवावृधेप्सितः । तत्र वंशे पुराणज्ञा गाथां गायन्ति वै द्विजाः ॥ १३
- गुणान्देवावृधस्यापि कीर्तयन्तो महात्मनः । यथैव शृणुते दूरात्संप्रैश्यति तथाऽन्तिक्रात् ॥ १४
- वभ्रुः श्रेष्ठो मनुष्याणां देवैर्देवावृधः समः । पुरुषाः पञ्चपष्टिश्च सहस्राणि च सप्ततिः ॥
- येऽमृतत्वमनुप्राप्ता वभ्रुर्देवावृधादपि ॥ १५
- यज्वा दानपतिर्वीरो ब्रह्मण्यः सत्यवाग्बुधः । कीर्तिमांश्च महाभागः सात्वतानां महारथः ॥ १६
- तस्यान्ववाये सुमहाम्भोजयेमार्तिकाबलाः । गान्धारी चैव माद्री च वृष्णेर्भार्ये वभ्रुवतुः ॥ १७
- गान्धारी जनयामास सुमित्रं मित्रनन्दनम् । माद्री युधाजितं पुत्रं सा तु वै देवमीडुपम् ॥ १८
- अनमित्रं सुतं चैव तावुभौ पुरुषोत्तमौ । अनमित्रसुतो निम्नो निम्नस्य द्वौ वभ्रुवतुः ॥ १९
- प्रसेनश्च महाभागः शक्रजिच्च सुतावुभौ । तस्यै शक्रजितः सूर्यः सखा प्राणसमोऽभवत् ॥ २०
- स कदाचिन्निशापाये रथेन रथिनां वरः । तोयकूलादपः स्पष्टमुपस्थातुं ययौ रविम् ॥ २१
- तस्योपतिष्ठतः सूर्यो विवस्वानग्रतः स्थितः । अस्पष्टमूर्तिर्भगवांस्तेजोमण्डलवान्विभुः ॥ २२
- अथ राजा विवस्वन्तमुवाच स्थितमग्रतः । यथैव व्योम्नि पश्यामि त्वामहं ज्योतिषां पते ॥ २३
- तेजोमण्डलिनं चैव तथैवाप्यग्रतः स्थितम् । को विशेषो विवस्वन्स्ते सरूपेनोपगतेन वै ॥ २४
- एतच्छ्रुत्वा स भगवान्मणिरत्नं स्यमन्तकम् । स्वकण्ठादवमुच्याथ वबन्ध नृपतेस्तदा ॥ २५
- ततोऽवग्रहवन्तं तं ददर्श नृपतिस्तदा । प्रतिमामथ तां दृष्ट्वा मुहूर्तं कृतवांस्तथा ॥ २६
- तपतिप्रस्थितं भूयो विवस्वन्तं स शक्रजित् । प्रोवाचाग्निसर्वर्णा त्वं येन लोकान्प्रयास्यति(सि) ॥
- तदेव मणिरत्नं तन्मां भवान्दातुमर्हति ॥ २७
- स्यमन्तकं नाम मणिं दत्तवांस्तस्य भास्करः । स तमावध्य नगरं प्रविवेश महीपतिः ॥ २८

१ ख. ग. ड. 'हृत्वाद्यताजि' । घ 'हृत्वाश' । २ ख. घ. ड. 'काया भगिन्यास्ते भ' । ३ ग. 'वं सा वर्णा-
साङ्गल' । ४ ख. स 'सवर्गा ज' । घ. सपर्णाशाज' । ५ घ. 'ण नृपतेस्तस्य तपमा । ६ क. ख. ग. ड. 'ताज्ञा ज' ।
७ ख. 'तं तदा देवावृधं तदा । त' । ग. 'तं वस्तु वृधा तु न तदा । त' । घ. 'तं तव देवा भृधं तदा । त' । ड. 'तं
यभ्रु देवावृधं तदा त' । ८ ख. ग. घ. ड. 'पश्यामि तं' । ९ ख. ग. घ. ड. 'तिर्धीते' । १० ख. ड. 'हान्भोजयेमा-
तिकावताः । गा' । घ. 'हान्भोजयेन्मार्तिकावताः । गा' । ११ क. 'मीडुप' । १२ घ. 'मित्रं शनं' । १३ ख. ग. शतं ।
१४ ख. निम्नो निम्नस्य' । १५ घ. 'स्य सप्राजि' । १६ क. 'स्ते साक्षादुप' । १७ ख. ग. घ. ड. 'म् । त्वात्कण्ठा' ।
१८ क. ख. 'वर्णा त्वं । घ. 'वर्णा त्वं' ।

(विष्णुवंशवर्णनम्)

तं जनाः पर्यधावन्त सूर्योऽयं गच्छतीति ह । स तान्विस्मापयित्वाऽथ पुरीमन्तःपुरं तथा ॥ २९
 तं प्रसेनजिते दिव्यं मणिरत्नं स्यमन्तकम् । ददौ भ्रात्रे नरपतिः प्रेम्णा शक्रजिदुत्तमम् ॥ ३०
 * स्यमन्तको नाम मणिर्गस्य राष्ट्रे स्थितो भवेत् । कालवर्षी च पर्जन्यो न च व्याधिभयं तदा ॥
 लिप्सां चक्रे प्रसेनात्तु मणिरत्नं स्यमन्तकम् । गोविन्दो न च तं लेभे शक्तोऽपि न जहार च ॥
 कदाचिन्मृगयां यातः प्रसेनस्तेन भूपितः । स्यमन्तककृते सिंहाद्वयं प्राप्तः सुदारुणम् ॥ ३३
 जाम्बवानृक्षराजस्तु तं सिंहं निजघान वै । आदाय च मणिं दिव्यं स्वं विलं प्रविवेश ह ॥ ३४
 तत्कर्म कृष्णस्य ततो वृष्णयन्धकमहत्तराः । मैणौ गृध्रं तु मन्वानास्तमेव विशशङ्किरे ॥ ३५
 मिथ्याभिर्शास्ति तेभ्यस्तां बलवानरिसूदनः । अमृष्यमाणो भगवान्वनं स विचचार ह ॥ ३६
 स तु प्रसेनो मृगयामचरत्तत्र चाप्यथ । प्रसेनस्य पदं गृह्य पुरुषैराप्तकारिभिः ॥ ३७
 ऋक्षवन्तं गिरिवरं विन्ध्यं च नगमुत्तमम् । अन्वेषणपरिश्रान्तः स ददर्श महामनाः ॥ ३८
 साध्वं हतं प्रसेनं तं नाविन्दत्तत्र वै मणिम् । अथ सिंहः प्रसेनस्य शरीरस्याविदूरतः ॥ ३९
 ऋक्षेण निहतो दृष्टः पार्दैर्ऋक्षस्य सूचितः । पदैरन्वेषयामास गुहामृक्षस्य यादवः ॥ ४०
 महर्त्यपि विले वार्णो गुश्राव ममदेरिताम् । धात्र्या कुमारमादाय सुतं जाम्बवतो द्विजाः ॥
 प्रीतिमत्याऽथ मणिना मा रोदीरित्युदीरिताम् ॥ ४१

धात्र्युवाच—

प्रसेनमवधीर्त्सिहः सिंहो जाम्बवता हतः । सुकुमारक मा रोदीस्तव ह्येव स्यमन्तकः ॥ ४२
 व्यक्तीकृतं च शब्दं तं तूष्णं सोऽपि ययौ विलम् । अपश्यच्च विलाभ्यासे प्रसेनमवदासितम् ॥
 मविश्य चापि भगवांस्तदक्षविलमञ्जसा । ददर्श ऋक्षराजानं जाम्बवन्तमुदारधीः ॥ ४४
 युयुधे वासुदेवस्तु विले जाम्बवता सह । बाहुभ्यामेव गोविन्दो दिवसानेकार्वेगतिम् ॥ ४५
 प्रविष्टे च विलं कृष्णे वासुदेवपुरःसराः । पुनर्द्वारवतीमेत्य हतं कृष्णं न्यवेदयन् ॥ ४६
 वासुदेवस्तु निर्जित्य जाम्बवन्तं महाबलम् । लेभे जाम्बवतीं कन्यामृक्षराजस्य संपताम् ॥ ४७
 भगवत्तेजसा ग्रस्तो जाम्बवान्मसभं मणिम् । सुतां जाम्बवतीमाशु विष्णवसेनाय दत्तवान् ॥
 मणिं स्यमन्तकं चैव जग्राहोऽऽत्मविशुद्धये । अनुनीय ऋक्षराजं निर्वयौ च तदा विलात् ॥ ४९
 एवं स मणिमादाय विशोऽध्याऽऽत्मानमात्मना । ददौ शक्रजिते तं वै मणिं सात्वतसंनिधौ ॥
 कन्यां पुनर्जाम्बवतीमुवाह मधुसूदनः । तस्मान्मिथ्याभिशापात्स व्यमुच्यत जनार्दनः ॥ ५१
 इमां मिथ्याभिर्शास्ति यः कृष्णस्येह व्यपोहिताम् । वेद मिथ्याभिर्शास्तेः स नाभिर्शास्ति कादिचिन्
 दशस्वैष्टभ्यो भार्याभ्यः जन्मुजितः शतं सुताः । रुयातिमन्तस्त्रयस्तेषां मद्गकारस्तु पूर्वजः ॥
 वीरो व्रतपतिश्चैव तपस्वैन्तश्च सुभियः ॥ ५३

* एतदर्थस्यान इमे अर्थे—'स्यमन्तकमणि रत्नं धृष्यकं स्व निवेसने' इति घ. पुस्तके । 'स्यमन्तकमणि रत्ने
 रस्यरत्नाप्रिवेसने' इति घ. पुस्तके ।

१ क. सना । ग. इ. सना । २ ग. घ. इ. शप्य । ३ ग. मनेधोर्य सुमन्वानास्तमेव वै शक्रजि । ४ ग.
 'नाम ते' । ५ क. 'विन्ध्य' । ६ क. इ. 'स्वनिभिः' । ७ ग. ग. इ. 'शुतयशब्दः स तूष्णं वाऽपि । ८ घ. क. 'जनिः ।
 श' । ९ ग. ग. घ. इ. 'मादयति' । १० क. 'दौ सप्राप्ति' । ११ घ. स्वकारः शक्रजितो भार्याभ्यः शतं सुताः ।
 रत्ना' । घ. स्वकारः शक्रजितो भार्याभ्यः शतं पुता । रत्ना' । १२ घ. 'रत्ना-
 न्ताप गुदिसाः । नाभिनेवाः शक्रजितो महारत्नराजनाः । वि । ग. इ. 'मन्वानांथ । घ. 'रत्नादींश्च सुभियः । १३' ।

अथ द्वारवती नाम भङ्गकारस्य सुप्रजाः । सुपुत्रे सा कुमारीस्तु तिस्रो रूपगुणान्विताः ॥ ५४
 सत्यभामोत्तमा स्त्रीणां व्रतिनी च दृढव्रता । तथा तपस्विनी चैव पिता कृष्णस्य तां ददौ ॥ ५५
 यत्तच्छक्रजिते कृष्णो मणिरत्नं स्पमन्तकम् । प्रादात्तद्द्वारयद्भ्रुर्भोजेन शतधन्वना ॥ ५६
 तदा हि प्रार्थयामास सत्यभामामनिन्दिताम् । अक्रूरो रत्नमन्विच्छन्मार्गं चैव स्पमन्तकम् ॥ ५७
 भद्रकारं ततो हत्वा शतधन्वा महाबलः । रात्रौ तं मणिमादाय ततोऽक्रूराय दत्तवान् ॥ ५८
 अक्रूरस्तु तदा रत्नमादाय स नरर्षभः । समयं कारणं चक्रे बोध्यो नान्यस्त्वपेत्युत ॥ ५९
 वयमभ्युपपत्स्यामः कृष्णेर्न त्वं प्रार्थितः । मम च द्वारेका सर्वा वशे तिष्ठत्यसंशयम् ॥ ६०
 हते पितरि दुःखार्ता सत्यभामा यशस्विनी । प्रययौ रथमारुह्य नगरं वारणावतम् ॥ ६१
 सत्यभामा तु तद्वृत्तं भोजस्य शतधन्वनः । भर्तुर्निवेद्य दुःखार्ता पार्श्वस्थाऽश्रूण्यवर्तयत् ॥ ६२
 पाण्डवानां तु दग्धानां हरिः कृत्वोदकक्रियाम् । तुल्यार्थं चैव भ्रातॄणां नियोजयति सात्यकिम् ॥ ६३
 ततस्त्वरितमागम्य द्वारकां मधुसूदनः । पूर्वजं हलिनं श्रीमानिदं वचनमब्रवीत् ॥ ६४
 हतः प्रसेनः सिंहेनं शत्रुजिच्छतधन्वना । स्पमन्तकमहं मार्गे तस्य महर हे प्रभो ॥ ६५
 तदारोह रथं शीघ्रं भोजं हत्वा महाबलम् । स्पमन्तको महाबाहो तदाऽस्माकं भविष्यति ॥ ६६
 ततः प्रवृत्ते युद्धे तु तुमुले भोजकृष्णयोः । शतधन्वा न चाक्रूरमवैक्षत्सर्वतो दिशि ॥ ६७
 अनाष्टाश्वारोहं तु कृत्वा भोजजनार्दनो । शक्तोऽपि सार्धैर्द्वारुदिक्यो नाक्रूरोऽभ्युपपद्यत ॥ ६८
 अपयाने ततो बुद्धिं भूयश्चक्रे भयान्वितः । योजनानां शतं साग्रं यथा च प्रत्यपद्यत ॥ ६९
 विज्ञातहृदया नाम शतयोजनगाभिनी । भोजस्य वडवा दिव्या यया कृष्णमयोधयत् ॥ ७०
 प्रवृद्धवेगा वडवा त्वध्वनां शतयोजनम् । दृष्ट्वा रथस्य तां बुद्धिं शतधन्वानमर्हयत् ॥ ७१
 ततस्तेस्या हयायास्तु श्रमात्स्वेदाच्च वै द्विजाः । खमुत्पेतुरथ प्राणाः कृष्णो राममथाब्रवीत् ॥ ७२
 तिष्ठस्वेह महाबाहो दृष्टदोषा मया हया । पद्भ्यां गत्वा हरिष्यामि मणिरत्नं स्पमन्तकम् ॥ ७३
 पद्भ्यामेव ततो गत्वा शतधन्वानमच्युतः । मिथिलाधिपतिं तं वै जघान परमास्त्रवित् ॥ ७४
 स्पमन्तकं न चापश्यद्धत्वा भोजं महाबलम् । निवृत्तं चाब्रवीत्कृष्णं रत्नं देहीति लाङ्गली ॥ ७५
 नास्तीति कृष्णश्चोवाच ततो रामो रूपाऽन्वितः । धिक्शब्दमसकृत्पूर्वं प्रत्युवाच जनार्दनम् ॥ ७६
 भ्रातृत्वान्मर्षयाम्येव स्वस्ति तेऽस्तु व्रजाम्यहम् । कृत्यं न मे द्वारकया न त्वया न च वृष्णिभिः ॥ ७७
 प्रविवेश ततो रामो मिथिलामरिर्मदनः । सर्वकामैरुपहृतैर्मिथिलेनैव पूजितः ॥ ७८
 एतस्मिन्नेव काले तु वभ्रुर्मतिमतां वरः । नानारूपान्कृतून्सर्वानाजहार निर्गलान् ॥ ७९
 दीक्षामयं सकवचं रक्षार्थं प्रविवेश ह । स्पमन्तककृते राजा गाधिपुत्रो महायशाः ॥ ८०

१ क. 'प्रजा । सु' । २ क. 'तत्प्रजाजि' । ३ ख. म । ददौ यच्छक्रजित्तस्मै भङ्गकाराय तन्मणिम् । प्रा ।
 ४ क. 'तदाहरत्नं भोजे' । ५ ख. घ. ड. 'रौत्तममन्वि' । ६ ड. भङ्गका' । ७ क. नान्यैस्त्व' । ८ ख ग घ. न त्वा
 प्रार्थितम् । मम च । ९ क. 'रकाः सर्वा वशे तिष्ठन्त्यसं' । १० क. 'न सद जि' । ११ घ. हन्तुं । १२ ग घ. ड.
 'होसन्वोऽमद्रवि' । १३ ख. ग. घ ड. 'न्वातमकू' । १४ ख ग घ. ड. दिशः । १५ ख. अनाष्टाश्वारोहे तु ।
 ग. अनाष्टाश्वारोही तु । घ. अनाष्टाश्वरोही तु । ड. अनाष्टाश्वराहोतु । १६ क. 'ध्याद्वार्धक्यान्नाकू' । १७ ख. ग. घ.
 ड. 'भ्रं ह. य' । १८ क. दिव्यो य' । १९ ख. ग. घ. ड. 'त । क्षीणां जवाध्यहृदयामध्वानश' । २० क. 'दृष्टा रथम्'
 तिस्तस्य श' । २१ क. 'स्तस्य हयात्तास्तु । २२ क. 'मुत्तर' । २३ क. हयः । २४ ख. ग. घ. ड. 'मिथि' ।

(विष्णुवंशवर्णनम्)

अर्थाच्चत्नानि चाग्न्याणि द्रव्याणि विविधानि च । पष्टिवर्षगते काले यज्ञेषु विन्ययोजयत् ॥
 अक्रूरयज्ञा इत्येते ख्यातास्तस्य महात्मनः । वह्नदक्षिणाः सर्वे सर्वकामपदायिनः ॥ ८२
 अथ दुर्योधनो राजा गत्वाऽथ मिथिलां प्रभुः । गदाशिक्षां ततो दिव्यां बलभद्रादवाप्तवान् ॥
 प्रसाद्य तु ततो रामो वृष्ण्यन्धकमहारथैः । आनीतो द्वारकामेव कृष्णेन च महात्मना ॥ ८४
 अक्रूरैस्त्वन्धकैः सार्धमुपायात्पुरंपर्षभः । युद्धे हत्वा तु शत्रुघ्नं सह बन्धुमता वली ॥ ८५
 स्वफलकतनयायां तु नरायां नरसत्तमौ । भङ्गकारस्य तनयौ विश्रुतौ सुमहाबलौ ॥ ८६
 जज्ञातेऽन्धकमुख्यस्य शत्रुघ्नो बन्धुमांश्च तौ । बधार्थं भङ्गकारस्य कृष्णो न प्रीतिमान्भवेत् ॥ ८७
 ज्ञातिभेदभयाद्धीतस्नमुपोक्षित्वांस्तथा । अपयाते तथाऽक्रूरं नावर्षत्पाकशासनः ॥ ८८
 अनावृष्ट्या हतं राष्ट्रमभवत्तद्वधोच्चतम् । ततः प्रसादयामासुरक्रूरं कुकुरान्वकाः ॥ ८९
 पुनर्दारवतीं प्राप्ते तदा दानपतीं तथा । प्रवर्षत् सहस्राक्षः कुक्षौ जलनिधेस्ततः ॥ ९०
 कन्यां च वासुदेवाय स्वसारं शीलसंमताम् । अक्रूरः प्रददौ श्रीमान्प्रीत्यर्थं यदुयुंगवः ॥ ९१
 अथ विज्ञाय योगेन कृष्णो बभ्रुगतं मणिम् । सभामध्ये तदा प्राह तमक्रूरं जनार्दनः ॥ ९२
 येच रत्नं मणिवरं तव हस्तगतं प्रभो । तत्प्रयच्छस्व मानार्हं विमतिमत्र मा कृथाः ॥ ९३
 पष्टिवर्षगते काले यद्रोपोऽभूत्तदा मम । सुसंरूढः सकृत्प्राप्तस्तत्कालाश्रित्य यो महान् (?) ॥ ९४
 ततः कृष्णस्य वचनात्सर्वसात्वतसंसदि । प्रददौ तं मणिं बभ्रुरक्लेशेन महापतिः ॥ ९५
 ततं आर्जवसंप्राप्तवभ्रुहस्तादरिन्दमः । ददौ प्रहृष्टमनसा तं मणिं बभ्रवे पुनः ॥ ९६
 स कृष्णहस्तात्संप्राप्य मणिरत्नं स्वमन्तकम् । आवध्य गान्दिनीपुत्रो विरराजांशुमानिव ॥ ९७
 इमां मिथ्याभिशास्ति यो विशुद्धामपि चोत्तमाम् । वेद मिथ्याभिशास्ति स न ब्रजेच्च कथंचन ॥
 अनमित्राच्छिनिर्जज्ञे कनिष्ठादृष्टिनन्दनात् । सत्यवाचसत्यसंपन्नः सत्यकस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
 सात्यकिर्युगृधार्नश्च तस्य भूतिः सुतोऽभवत् । भूतेर्युगंधरः पुत्र इति पौत्याः प्रकीर्तिताः ॥ १००
 ऋषाभ्यासुतस्य जज्ञे तु सुतः पृश्निर्युवाजितः । जज्ञाते तनयौ पृश्नेः स्व(श्व)फलकश्चित्रकश्च यः
 स्व(श्व)फलकस्तु महाराजो धर्मात्मा यत्र वर्तते । नास्ति व्याधिर्भयं तत्र न चादृष्टिभयं तथा ॥
 कदाचित्काशिराजस्यं विभोस्तु द्विजसत्तमाः । त्रीणि वर्षाणि विषये नावर्षत्पाकशासनः ॥ १०३
 स तत्र वासयामास स्व(श्व)फलकं परमार्षितम् । स्व(श्व)फलकपरिवासेन भावर्षत्पाकशासनः ॥
 स्व(श्व)फलकः काशिराजस्य सुतां भार्यामनिन्दितामागान्दिनीं नाम गां सा हि ददौ विप्राय नित्यशः
 सा मातुरुदरस्या वै बहुवर्षशतान्किर्ल । वसति स्म न वै जज्ञे गर्भस्यां तां पिनाऽघ्नवीत् ॥ १०६
 जायस्व शीघ्रं भद्रं ते किमर्थं चापि तिष्ठसि । प्रोवाच चैनं गर्भस्या सा कन्यो गौर्दिने दिने ॥

* नास्त्यर्थमिदं क पुस्तके ।

१ रा. घ. भासाय २ क. 'तो विप्रा य' । ३ क. 'रमन्ध' । ४ घ. घ. ती । यद्वा तु म' । ग. ट. ती
 यद्वाऽथ म' । ५ क. भीतः समु' । ६ घ. घ. ट. 'तवानध । भ' । ७ ग. घ. ट. 'द्विषयतः । त' । ८ ट.
 न्येतिता' । ९ ग. ग. ट. यत्तदनं । १० रा. ग. ट. 'हं मन्यमानाय मा । ११ घ. 'सिमृष्टोऽम' । १२ रा. ग. ट. 'रुष्टोऽम' ।
 १३ क. ग. । १४ रा. घ. ट. 'तस्मिन्मार्गवशात्सं व' । १५ ग. ग. ट. 'सो हृष्टमनास्तुष्टरत्नं' । १६ क. 'नित्यश' । १७ ग.
 स्वपशोय ' । १८ घ. 'हरवत्रोऽम् । १९ रा. ग. ट. 'न । निरगन्ती न । २० ग. घ. ट. 'न्या गां दि' ।

यदि दत्ता तदा स्यां हि यदि स्यामीहतां पितः । तथेत्युवाच तां तस्याः पिता काममपूर्पुरत् ॥
 दाता यज्वा च गूरश्च श्रुतवानतिथिमियः । तस्याः पुत्रः स्मृतोऽक्रूरः स्व(श्व)फलको भूरिदक्षिणः
 उपमङ्गुस्तथा मङ्गुर्मृदुरश्चारिमेजयः । गिरिरक्षस्ततो यक्षः शत्रुघ्नो वाऽरिमर्दनः ॥ ११०
 धर्मभृच्च शृष्टुर्चयो वर्गमोचस्तथाऽपरः । आवाहप्रतिवाहौ च वसुदेवा वराङ्गना ॥ १११
 अक्रूराद्गुप्तसेन्यां तु सुतौ द्वौ कुलनन्दिनौ । देवश्चानुपदेवश्च जज्ञाते देवसंमितौ ॥ ११२
 चित्रकस्याभवन्पुत्राः पृथुर्विपृथुरेव च । अश्वग्रीवोऽश्ववाहुश्च सुपार्श्वकगवेषणौ ॥ ११३
 अरिष्टनेमिरश्वश्च सुवर्मा चर्मवर्मभृत् । अभूमिर्वहुभूमिश्च श्रविष्ठाश्रवणे स्त्रियौ ॥ ११४
 सत्यकौत्काशिदुहिता लेभे सा चतुरः सुतान् । ककुदं भजमानं च शमीकं म्वलवर्हिणौ ॥ ११५
 ककुदस्य सुतो वृष्टिर्वृष्टेस्तु तनयोऽभवत् । कपोतरोमा तस्याथ रेवतोऽभवदात्मजः ॥ ११६
 तस्याऽऽसीत्सुम्बुरुसखा विद्वान्पुत्रोऽभवत्किल । खयायते यस्य नाम्ना स चन्दनोदकदुन्दुभिः ॥
 तस्माच्चाभिजितः पुत्र उत्पन्नस्तु पुनर्वसुः । अश्वमेधं तु पुत्रार्थं आजहार नरोत्तमः ॥ ११८
 तस्य मध्येऽतिरात्रस्य सदोमध्यात्समुत्थितः । ततस्तु विद्वान्धर्मज्ञो दाता यज्वा पुनर्वसुः ॥
 तस्यापि पुत्रमिथुनं ब्राह्मेवाणाजितः किल । आहुकश्चाऽऽहुकी चैव खयातौ मतिमतां वैरी १२०
 इमांश्चोदाहरन्त्यत्र श्लोकान्प्रति तमाहुकम् । सोपासङ्गानुकर्पाणां सध्वजानां वरूथिनाम् ॥ १२१
 रथानां मेघयोषाणां सहस्राणि दशैव तु । नासत्यवादी त्वासीत्तु नायज्वा नासहस्रदः ॥ १२२
 नाशुचिर्नाप्यधर्मात्मा नाविद्वान्न कृशोऽभवत् । आहुकस्य धृतिः पुत्र इत्येवमनुशुश्रुम ॥ १२३
 श्वेतेन परिचारेणै किशोरप्रतिमान्हयान् । अशीतिमश्वनियुतान्याहुकप्रतिमोऽव्रजत् ॥ १२४
 पूर्वस्यां दिशि नागानां भोजस्य प्रतिमोऽभवत् । रूप्यकाञ्चनकक्षाणां सहस्राण्येकविंशतिः ॥
 तावन्त्येव सहस्राणि उत्तरस्यां तथा दिशि । भूमिपालस्य भोजस्य उत्तिष्ठेत्किङ्किणी किल ॥
 आहुकश्चोऽऽहुकान्धाय स्वसारं त्वाहुकीं ददौ । आहुकोऽन्धस्य दुहिता द्वौ पुत्रौ संवभूवतुः ॥
 देवकथोग्रसेनश्च देवगर्भसमावुभौ । देवकस्य सुता वीरा जज्ञिरे त्रिदशोपमाः ॥ १२८
 देवानामपि देवश्च सुदेवो देवरञ्जिता । तेषां स्वसारः सप्ताऽऽसन्वसुद्रेवार्थं तां ददौ ॥ १२९
 वृकदेवोपदेवा च तथाऽन्या देवरक्षिता । श्रीदेवा शान्तिदेवा च महादेवा तथाऽपरा ॥ १३०
 सप्तमी देवकी-तासां सुनामा चारुदर्शना । नरोग्रसेनस्य सुताः कंसस्तेषां तु पूर्वजः ॥ १३१
 न्यग्रोधश्च सुनामा च कद्रुशंकुश्च भूमयः । सुतनू राष्ट्रपालश्च युद्धस्तुर्धुः सुपुष्टिमान् ॥ १३२

१ ख. घ. ड. ततोऽस्याहं यं । २ घ. ड. 'मीहिते पि' । ३ ख. ग. घ. ड. 'पूरयत्' । ४ ख. ग. ड. 'रिरिक्ष' ।
 ५ ख. ड. 'मोऽपारि' । ६ ख. ग. घ. ड. 'यो गन्धमो' । ७ ख. ग. घ. ड. 'सेन्या तु' । ८ ख. ग. घ. ड. 'न्दिनी दे' ।
 ९ घ. ड. 'वकानु' । १० ड. पुत्रा विधुर्वि । ११ क. ख. ग. घ. 'मी वर्मवर्म' । १२ ख. घ. 'कात्सत्यदु' । १३ ख.
 'तुरात्मजान् । कं । १४ ड. 'तुरोत्मजान् । कं' । १५ क. 'कवली' । १६ ख. ग. घ. ड. 'वृष्टिर्वृष्टेस्तु' । १७ घ. 'तुम्बु' ।
 १८ ग. घ. 'मुत्थितः' । १९ क. 'त्यितम् । त' । २० ख. ग. घ. ड. 'ह्वानजि' । २१ ख. ग. घ. ड. 'वगः इ' । २२ ड.
 'ग कृशो' । २३ क. 'तिरेजिरे रु' । २४ ख. घ. ड. 'धाप्यवतिष्ठन्त' । २५ ख. 'कात्कस्य । ग. 'काःकाप्यदु' । घ.
 ड. 'कात्कास्यदु' । २६ ख. ड. 'गिताः । ते' । घ. 'जितः । ते' । २७ क. 'य संद' । २८ ख. घ. ड. 'युद्धे तु' । २९ ख. ग.
 घ. ड. 'शः स' ।

(विष्णुवंशकथनम्)

(ः)तेषां स्वसारः पञ्चैव कर्मधर्मवैती तथा । शतांकूराष्ट्रगोला च कण्ठा चैव वराङ्गना ॥ १३३
 उग्रसेनो महापत्यो विख्यातः कुरुरोद्भवः) । कुरुराणामिमं वंशं धारयन्नमितौजमाम् ॥
 आत्मनो विपुलं वंशं प्रजावाञ्छ भवेन्नरः ॥ १३४
 भजमानस्य पुत्रस्तु रथिमुख्यो विदूरथः । राज्याधिदेवः शूरश्च विदूरश्च सुतोऽभवत् ॥ १३५
 तस्य शूरस्य तु सुता जज्ञिरे बलवत्तराः । वातश्चैव निवातश्च शोणितः श्वेतवाहनः ॥ १३६
 शमी च गदवर्मा च निदातः शक्रशक्रजित् । शमिपुत्रः प्रतिक्रिसः प्रतिक्रिसस्य चाऽऽत्मजः ॥
 स्वयंभोजः स्वयंभोजाद्धृदिकः संवभूव ह । हृदिकस्य सुतास्त्वासन्दश भीमपराक्रमाः ॥
 कृतवर्मा कृतस्तेषां शतधन्वा तु मध्यमः । देवार्हश्च वनार्हश्च भिषग्द्वैतरथश्च यः ॥ १३९
 सुदान्तश्च धियान्तश्च नकवान्कनकोद्भवः । देवार्हश्च सुतो विद्वाञ्जज्ञे कम्बलवर्हिपः ॥ १४०
 असमौजाः सुतस्तस्य सुसमौजाश्च विश्रुतः । अजावपुत्राय ततः प्रददावसमौजसे ॥
 सुदंष्ट्रं च सुरूपं च कृष्ण इत्यन्धकाः स्मृताः ॥ १४१
 + अन्धकानामिमं वंशं कीर्तयानस्तु नित्यशः । आत्मनो विपुलं वंशं लभते नात्र संशयः ॥
 अस्मक्यां जनयामास शूरो वै देवमीदृपम् । भीष्यां तु जनयामास शूरो वै देवमीदृपम् ॥ १४३
 भाष्यां तु जज्ञिरे शूराञ्जोजायां पुरुषो दश । वसुदेवो महाबाहुः पूर्वमानकदुन्दुभिः ॥ १४४
 जज्ञे तस्य प्रसूतस्य दुन्दुभिः प्राणददिवि । आनकानां च सहादः सुमहानभवदिवि ॥ १४५
 पपात पुष्पवर्षं च शूरस्य भवने महत् । मनुष्यलोके कृत्स्नेऽपि रूपे नास्ति समो भुवि ॥ १४६
 यस्याऽऽसीत्पुरुषाग्र्यस्य कीर्तिश्चन्द्रमसो यथा । देवभागस्ततो जज्ञे ततो देवश्रवाः पुनः ॥
 अनाट्टाष्टिकदश्चैव नन्दैश्चैव भृञ्जिनः । श्यामः शमीको गण्डर्षश्चत्वारस्तु वराङ्गनाः ॥ १४८
 पृथा च श्रुतवेदा च श्रुतकीर्तिः श्रुतश्रवा । राजाधिदेवी च तथा पञ्चैता वीरमातरः ॥ १४९
 पृथां दुहितरं चक्रे कुन्तिस्तां पाण्डुरावहत् । अनपत्याय वृद्धाय कुन्तिभोजाय तां ददौ ॥ १५०
 तस्मात्कुन्तीति विख्याता कुन्तिभोजात्मजा तथा । कुहवीरः पाण्डुमुख्यस्तस्माद्भार्यामविन्दत ॥
 पृथा जज्ञे ततः पुत्रांस्त्रीनग्निसमतेजसः । लोकेऽप्रतिरथान्वीराञ्शक्रतुल्यपराक्रमान् ॥ १५२
 धर्माद्युधिष्ठिरं पुत्रं मारुताञ्च वृकोदरम् । इन्द्राद्धनंजयं चैव पृथा पुत्रानजीजनत् ॥ १५३
 माद्रवत्यां तु जनितावाश्विनाविति विश्रुतम् । नकुलः सहदेवश्च रूपसत्त्वगुणान्वितौ ॥ १५४
 जज्ञे च श्रुतदेवायां तनयो वृद्धशर्मणः । करुपाधिपतिर्वीरो दन्तवक्रो महाबलः ॥ १५५
 कैकेय्यां श्रुतकीर्त्या तु जज्ञे संतर्दनः पुनः । चेकितानवृहत्सर्त्रौ तर्षवान्यौ महाबलौ ॥ १५६
 विन्दानुविन्दावावन्त्यां भ्रातरौ सुमहाबलौ । श्रुतश्रवायां चैवस्तु शिशुपालो वभूव ह ॥ १५७

* धनुर्ध्वान्तर्गतग्रन्थो द. पुस्तके नास्ति । + नास्तीदमर्थं घ पुस्तके ।

१ ग. 'वशी त' । २ ख. घ. 'पाली च' । ३ ख. घ. 'सेनः सहा' । ४ ख. घ. व्याख्यातः । ५ ख. ग. घ.
 द. रथम् । ६ ख. घ. द. शोणाशः शै' । ७ घ. शक्रशक्रजि । ख. घ. < 'विशंभ्रः प्रतिक्रिसस्य । ८ ग. 'व कनकान्क-
 नको' । द. 'कनकवा' । ९ ख. ग. घ. द. लयुक्तः । १० क. 'वमनुयिन् । ना । ११ ग. भाष्यां । घ. भाष्यां ।
 १२ क. 'धियाद्यु' । १३ ख. घ. द. 'काचन सं' । ग. 'काचन । सं' । १४ ख. द. 'न्दैश्चैवभृ' । १५ क. 'घ चत-
 रस्तु । १६ ख. द. 'इमः । १७ । १८ घ. द. भवाः । रा' । १९ द. 'धुतां । न' ।

दमघोषस्य राजर्षेः पुत्रो विख्यातपौरुषः । यः पुराऽऽसीदशग्रीवः संवभूवारिमर्दनः ॥ १५८
 पटुश्रवानुजस्तस्य रुजकन्यानुजस्तथा । पत्न्यस्तु वसुदेवस्य त्रयोदश वराङ्गनाः ॥ १५९
 पौरवी रोहिणी चैव मदिरा चापरा तथा । तथैव भद्रा वैशाखी देवकी सप्तमी तथा ॥ १६०
 सुर्गन्धर्वनराजी च द्वे चान्ये परिचारिके । रोहिणी पौरवी चैव वाल्मीकस्याऽऽत्मजाऽभवत् ॥
 ज्येष्ठा पत्नी महाभागा दयिताऽऽनकदुन्दुभेः । ज्येष्ठं लेभे सुतं रामं सारणं निर्शवं तथा ॥
 दुर्दमं दमनं शुभ्रं पिण्डारककुशीतकौ । चित्रां नाम कुमारीं च रोहिण्यष्टौ व्यजायत ॥ १६३
 पौत्रौ रामस्य जज्ञाते विज्ञातौ निशितोत्सुकौ । पार्श्वी च पार्श्वनन्दी च शिशुः सत्यधृतिस्तथा ॥
 मन्दवाह्योऽर्थं रामाणगिरिकौ गिर एव च । शुक्लगुल्मेति गुल्मश्च दरिद्रान्तक एव च ॥ १६५
 कुमार्यश्चापि पञ्चाद्या नामतस्ता निबोधत । अर्चिष्मती सुनन्दा च सुरसा सुवचास्तथा ॥ १६६
 तथा शतवला चैव सारणस्य सुतास्त्विमाः । भद्राश्वो भद्रगुप्तिश्च [* भद्रविद्यस्तथैव च ॥
 भद्रवाहुर्भद्ररथो भद्रकैल्पस्तथैव च । सुपार्श्वकः कीर्तिमांश्च] रोहिताश्वश्च भद्रजः ॥ १६८
 दुर्मदश्चाभिभूतश्च रोहिण्याः कुलजाः स्मृताः । नन्दोपनन्दौ मित्रश्च कुक्षिमित्रस्तथा चलः ॥
 चित्रोपचित्रे कन्ये च स्थितः पुष्टिरथापरः । मदिरायाः सुतां ह्येते सुदेवोऽथ विजज्ञिरे ॥ १७०
 उपविम्बोऽथ विम्बश्च सर्वदन्तमहोजसौ । चत्वार एते विख्याता भद्रापुत्रा महावलाः ॥ १७१
 वैशाख्यां समदाच्छौरिः पुत्रं कौशिकमुत्तमम् । देवक्यां जाज्ञिरे शौरिः सुपेणः कीर्तिमानपि ॥
 तैर्दयो भद्रसेनश्च यजुदायश्च पञ्चमः । पट्टो भद्रविदेकस्य कंसः सर्वाङ्गयान तान् ॥ १७३
 अथ तस्यामवस्थायामायुष्मान्संवभूव ह । लोकनाथः पुनर्विष्णुः पूर्वकृष्णः प्रजापतिः ॥ १७४
 अनुजाताऽभवत्कृष्णा सुभद्रा भद्रभाषिणी । कृष्णा सुभद्रेति पुनर्व्याख्याता वृष्णिनन्दिनी ॥
 सुभद्रायां रथी पार्थादभिनन्युरजायत । वसुदेवस्य भार्यासु महाभागसु सप्तसु ॥
 ये पुत्रा जज्ञिरे शूरा नामतस्तान्निबोधत ॥ १७६
 अतोऽस्य सहदेवायां शूरो जज्ञे भंग्यासखः । शार्ङ्गदेवाऽजनेत्तम्बुं शौरी जज्ञे कुलोद्बहम् ॥ १७७
 उपसङ्गं वसुं चापि तनयौ देवरक्षितौ । एवं दश सुतास्तस्य कंसस्तानप्यघातयत् ॥ १७८
 विजयं रोचनं चैव वर्धमानं तथैव च । एतान्सर्वान्महाभागानुपदेवा व्यजायते ॥ १७९
 + स्वगाह्यं महात्मानं वृकदेवी त्वजायत । आगाही च स्वसा चैव सुरूपा शिशिरायिणी ॥
 सप्तमं देवकी पुत्रं सुनेसा सुपुत्रे भुवम् । गत्रेपणं महाभागं सङ्ग्रामे चित्रयोधिनम् ॥ १८१
 श्राद्धदेवं पुरा येन वै न विरचितं द्विजाः । सैव्यायामददाच्छौरिः पुत्रं कौशिकमव्ययम् ॥ १८२

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति । + इदमर्थे नास्ति ख. घ. पुस्तकयोः ।

१ क. 'नः । यदुत्र' । २ ड. 'स्यनुजकन्यासज' । ३ क. 'कन्योनु । ख. कन्यद्वस्त' । ४ क. 'द्वणाः । पी ।
 ५ ग. घ. ड. 'वसुदेव' । ६ ख ग 'गधी वन' । ७ ख ग. घ. 'चारके । ८ ख. ग. 'शट त' । घ. 'शठं त' ९ ख. ग.
 'श्वमन्दी । घ. 'श्वमदी च । १० ख. 'ध रोमाणं गिरिको गिरिरेव । ११ क. 'थैश्चापि । १२ क. 'वित्रस्त' । १३ ग. ड.
 'कन्यास्त' । १४ ख. 'दुर्मदश्चा' । १५ ख. ग. ड. 'तानेतान्मुदे' । घ. 'तानेतान्वसु' । १६ ड. 'त्वदम्भम' । १७ घ.
 'शाह्यामददा' । १८ ग. घ. ड. 'तदायी भ' । १९ ख. ग. घ. ड. 'नुज्ञाता । २० ख. ड. 'भयोऽस' । २१ ख. घ.
 'नरमनुशौरिज्ञे । २२ ड. 'त । आगह्यं ग' । २३ ग. घ. 'नामा सु' । २४ ख. घ. 'सुतम् । २५ क. घ. ड. 'वने । क.
 'विरचिताः । ड. 'विरचितं ।

(विष्णुवत्कथनम्)

- सुगन्धी व(न्धर्व)नराजो च शौरैरास्तां परिग्रहः । पुण्ड्रश्च कपिलश्चैव वसुदेवात्मजौ हि तौ ॥
 तयोराजाऽभवत्पुण्ड्रः कपिलस्तु वनं ययौ ॥ १८३
- तस्यां समभवद्दीरो वसुदेवात्मजो वली । राजा नाम निपादोऽसौ प्रथमः स धनुर्धरः ॥ १८४
- विरूपातो देवरातस्य महाभागः सुतोऽभवत् । पण्डितानां मतं प्राहुर्देवश्रवणमुद्भवम् ॥ १८५
- अस्मक्यां लभते पुत्रमनोदृष्टिं यशस्विनम् । निवर्तः शक्रशत्रुघ्नं श्राद्धदेवं महाबलम् ॥ १८६
- अजापत श्राद्धदेवो निपधादिर्यतः श्रुतः । एकलव्यो महावीर्यो निपादैः परिवर्धितः ॥ १८७
- गण्डूपायानपत्याय कृष्णस्तुष्टोऽददात्सुतो । चारुदेष्णं च साम्बं च कृतास्त्रां शस्त्रलक्षणौ ॥
 तन्तिजस्तन्तिमालश्चै स्वपुत्रौ कनकस्य तु । *वस्तावनेस्त्वपुत्राय वसुदेवः प्रतापवान् ॥
 सौमिर्ददौ सुतं वीरं शौरिं कौशिकमेव च ॥ १८९
- तपश्च कोधनुश्चैव विरेजाः श्यामसृष्टिमौ । अनपत्योऽभवच्छ्यामः श्यामकस्तु वनं ययौ ॥
 जुगुप्समानो भोजत्वं राजर्षित्वमवामुयात् ॥ १९०
- +य इदं जन्म कृष्णस्य पठेत नियतव्रतः । श्रावयेद्ब्राह्मणश्चापि सुमहत्सुखमामुयात् ॥ १९१
- देवदेवो महातेजाः पूर्वं कृष्णः प्रजापतिः । विहारार्थं मनुष्येषु जज्ञे नारायणः प्रभुः ॥ १९२
- देवक्यां वसुदेवेन तपसा पुष्करेक्षणः । चतुर्बाहुस्तु संजज्ञे दिव्यरूपाः श्रियाऽन्वितः ॥ १९३
- प्रकाशो भगवान्योगी कृष्णो मानुषमागतः । अवपक्तो व्यक्तलिङ्गस्थः स एव भगवान्प्रभुः ॥
 नारायणो यतश्चक्रे प्रभवं चार्वर्य्यो हि सः । देवो नारायणो भूत्वा हरिरासीत्सनातनः ॥
 योऽसृजज्ञाऽऽदिपुरुषं पुरा चक्रे प्रजापतिम् । अदितेरपि पुत्रत्वमेत्य यादवनन्दनः ॥
 देवो विष्णुरिति ख्यातः शक्रादैर्वरजोऽभवत् ॥ १९६
- प्रसादजं यस्य विभोरादित्याः पुत्रकारणम् । वधार्थं सुरशत्रूणां दैत्यदानवैरेक्षसाम् ॥ १९७
- ययातिवंशजस्याथ वसुदेवस्य धीमतः । कुलं पुण्यं यतः कर्म भेजे नारायणः प्रभुः ॥ १९८
- सागराः समकम्पन्त चेलश्च धरणीधराः । जज्वलुश्चाग्निहोत्राणि जायमाने जनार्दने ॥ १९९
- शिवाश्च प्रवबुर्वाताः प्रशान्तमभवद्भजः । ज्योतीर्ष्यभ्यधिकं रेजुर्जायमाने जनार्दने ॥ २००
- अभिजिन्नाम नक्षत्रं जयन्ती नाम शर्वरी । मुहूर्तो विजयो नाम यत्र जातो जनार्दनः ॥ २०१
- अव्यक्तः शाश्वतः कृष्णो हरिनारायणः प्रभुः । जायते स्मैव भगवान्मयनैर्मोहयन्प्रजाः ॥ २०२
- आकाशात्पुष्पवृष्टीश्च ववर्ष त्रिदशेश्वरः । गीर्भर्मङ्गलयुक्ताभिः स्तुवन्तो मधुसूदनम् ॥
 महर्षयः सगन्धर्वा उपतस्थुः सहस्रशः ॥ २०३
- वसुदेवस्तु तं रात्रौ जातं पुत्रमधोक्षजम् । श्रीवत्सलक्षणं दृष्ट्वा दिवि दिर्व्यैः सुलक्षणैः ॥
 उवाच वसुदेवः स्वं रूपं संहर वै प्रभो ॥ २०४
- भीतोऽहं कंसनस्तात एतदेव ब्रवीम्यहम् । मम पुत्रा हतास्तेन ज्येष्ठास्तेऽद्भुतदर्शनाः । २०५

* वस्तावनेरिति संप्रदानार्थे पठ्यते । + नाय श्लोको घ पुस्तके ।

१ ख. घ. ड. 'नावृष्टि' । २ ग. ड. निवर्तः । ३ ग. ड. वो नैप' । ४ ख. घ. च सुतो पञ्चाक्षरं । ५ ग. ट. 'श्च खपु' । ६ घ. ड. वस्ताव' । ७ ग. ड. सौमिर्द' । ८ ख. घ. ड. च । उपाश्वको । ९ ख. घ. ड. 'रजश्याम-
 सृष्टिमः । अ' । १० क. ग. पठते । ११ क. 'बाहुः स विशेषो दि' । घ. 'बाहुः सुजज्ञे यो दि' । १२ ग. घ. ड. प्रकाश्यो । १३ ख. ग. घ. ड. 'व्यय हियत् । दे' । १४ ख. घ. 'दतवरोऽभ' । १५ क. ख. ग. 'वराक्ष' ।
 १६ क. 'शान्तिम' । १७ ख. घ. ड. 'ते ह्येव भ' । १८ ख. ग. 'व्यै. रव' । घ. ड. 'व्यैः सर' । १९ ख. 'देवस्त
 रू' । २० ख. घ. 'स्ते भुवद' ।

वसुदेववचः श्रुत्वा रूपं संहृतवान्प्रभुः । अनुज्ञातः पिता त्वेनं नन्दगोपगृहं गतैः ॥

उग्रसेनमते तिष्ठन् यशोदायै तदा ददौ ॥

२०६

तुल्यकालं तु गर्भिण्यां यशोदा देवकी तथा । यशोदा नन्दगोपस्य पत्नी सा नन्दगोपतेः ॥ २०७

यामेव रजनीं कृष्णो जज्ञे वृष्णि कुलप्रभुः । तामेव रजनीं कन्यां यशोदाऽपि व्यजायत ॥

तं जातं रक्षमाणस्तु वसुदेवो महायशाः । प्रादात्पुत्रं यशोदायै कन्यां तु जगृहे स्वयम् ॥ २०९

दैर्घ्येनं नन्दगोपस्य रक्ष मामिति चात्रवीत् । सुतस्ते सर्वकरुणाणो यादवानां भविष्यति ॥

अयं स गर्भो देवक्या अस्मत्केशान्हनिष्यति ॥

२१०

उग्रसेनात्मजे तां च कन्यामानकदुन्दुभिः । निर्वेदयामास तदा कन्येति शुभलक्षणा ॥ २११

+ स्वसायां तनयां कंसो जातां नैवावधारयत् । अथ तामपि दुष्टात्मा ह्युत्ससर्ज मुदाऽन्वितः ॥

हृता वै या यदा कन्या जपत्येव वृथामतिः । कन्या सा ववृधे तत्र वृष्णिसद्वानि पूजिता ॥

पुत्रवत्परिपालयान्तो देवा देवान्यर्था तदा(?) । तामेव विधिनोत्पन्नमाहुः कन्यां प्रजापतिम् ॥

एकं दशा तु जज्ञे वै रक्षार्थं केशवस्य ह । तां वै सर्वे सुमनसः पूजयिष्यन्ति यादवाः ॥

देवदेवो दिव्यवपुः कृष्णः संरक्षितोऽनया ॥

२१६

ऋषय ऊचुः—

किमर्थं वसुदेवस्य भोजः कंसो नराधिपः । जघान पुत्रान्बालान्वै तन्नो व्याख्यातुमर्हसि ॥

सूत उवाच—

शृणुध्वं वै यथा कंसः पुत्रानानकदुन्दुभिः । जाताञ्जाताञ्जिशून्सर्वान्निष्पिपेष वृथामतिः ॥ २१७

भयाद्यथा महाबाहुर्जातः कृष्णो विवासितः । तथा च गोषु गोविन्दः संवृद्धः पुरुषोत्तमः ॥

उक्तं हि किल देवक्या वसुदेवस्य धीमतः । सारथ्यं कृतवान्कंसो युवराजस्तदाऽभवत् ॥ २१९

ततोऽन्तरिक्षे वागासीद्विव्या भूतस्य कस्यचित् । कंसो यथा सदा भीतः पुष्कला लोकसाक्षिणी ॥

यामेतां वहसे कंस रथेन परकारणाद् । अस्या यः सप्तमो गर्भः स ते मृत्युर्भविष्यति ॥ २२१

तां श्रुत्वा व्यथितो वाणी तदा कंसो वृथामतिः^{२३} निष्क्रम्य (प्लुष्य) ग्वङ्गं तां कन्यां हन्तुकामोऽभवत्तदा

तमुवाच महाबाहुर्वसुदेवः प्रतापवान् । उग्रसेनात्मजं कंसं सौहृदात्मण्येन च ॥ २२३

न स्त्रियं क्षत्रियो जातुं हन्तुमर्हति कश्चन । उपायः परिदृष्टोऽत्र मया यादवनन्दन ॥ २२४

योऽस्याः संभवते गर्भः सप्तमः पृथिवीपते । तमहं ते प्रयच्छामि तत्र कुर्या यथाकर्मर्म् ॥ २२६

+ अथ प्रयोगश्चाऽऽप्ये ।

१ क 'प सह' । २ घ 'गृहानयत्' । उ' । ३ ख. ड. नयन् । ४ ग घ. ड. 'नपतेस्तिष्ठ' । ५ ड ददौ त
न' । ६ क ख 'मजायां च' । ७ क 'न्दुभे' । नि' १८ ख. 'वेशया' । १९ ख घ ड 'सायास्तन' । १० क 'नय कसोजात
नै' । ११ ग. ड. यन् । अ' । १२ ख घ. हता नैपा यदा कन्या जज्ञे त्युक्त्वा वृ' । ग. ड. हते वैपा यदा कन्या
जज्ञेत्येवा वृ' । १३ ख ग. घ ड 'ह्यन्ती दे' । १४ ख. ग. घ ड. यदा । १५ ग. घ. ड. 'मेवं वि' । १६ ग. घ.
ड. 'पतिः' । १७ ड. कान सा तु । ग. घ 'शास्तु ज' । १८ ड. तां चैव सर्वमन' । १९ ख. ग घ ड. 'बाहो जा ।
२० ख ग घ ड. यथा । २१ ख रिक्षाज्ञाता' । २२ ख. कसमत्यन्तगात्रेण पु' । ग. कसमप्यम्भगोत्रेण पु' । घ. ड.
कसमत्यन्तगात्रेण पु' । २३ ख. निष्क्रम्य । ग. घ. निष्क्रम्य । २४ ख. 'तु स्वसार हन्तुमर्हति । उ' । घ. तु यो
वृषा हन्तुमर्हति । उ' । २५ ख. ग. घ ड. 'र्योगा' । २६ ख. ग घ. 'म् । तत्विदा' ।

(विष्णुवशकथनम्)

त्वं त्रिवदानीं यथेष्टत्वं वर्तेथा भूरिदाक्षिण । सर्वानस्योस्तु वै गर्भान्सत्यं नेष्यामि ते वशम् ॥
 एवं मिथ्या नरश्रेष्ठ वागेपा न भविष्यति । एवमुक्तोऽनुनीतः स जग्राह तनयांस्तदा ॥ २२७
 वसुदेवश्च तां भार्यामवाप्य मुदितोऽभवत् । कंसश्चास्यावधीत्पुत्रान्पापकर्मा वृथामतिः ॥ २२८

ऋषय ऊचुः—

क एष वसुदेवश्च देवकी च यशस्विनी । नन्दगोपस्तु कस्त्वेष यशोदा च महायशाः ॥
 यो विष्णुं जनयामास या चैनं चाभ्यवर्धयत् ॥ २२९

सूत उवाच—

पुरुषाः कश्यपस्याऽऽसन्नादित्यास्तु स्त्रियस्तथा । अथ कामान्महाबाहुर्देवक्योः समवर्धयत् ॥
 अचरत्स महीं देवः प्रविष्टो मानुषीं तनुम् । मोहयन्सर्वभूतानि योगात्मा योगमायया ॥ २३१
 नष्टे धर्मे तदा जज्ञे विष्णुर्वृष्णिकुले स्वयम् । कर्तुं धर्मव्यवस्थानमसुराणां प्रणाशनम् ॥ २३२
 आहूता रुक्मिणी कन्या सत्या नम्रजितस्तदा । सात्राजिती सत्यभामा जाम्बवत्यपि रोहिणी ॥
 सै(शै)व्या सुदेवी माद्री च सुशीला नाम चापरा । कालिन्दी मित्रविन्दा च लक्ष्मणां जालवासिनी
 एवमादीनि देवीनां सहस्राणि च षोडश । चतुर्दश तु ये प्रोक्ता गणाश्चाप्सरसां दिवि ॥

विचिन्त्य देवैः शक्रेण विशिष्टास्त्विह प्रेषिताः ॥ २३५

पत्न्यर्थं वासुदेवस्य उत्पन्ना राजवेश्मसु । एताः पत्न्यो महाभागा विष्वक्सेनस्य विश्रुताः ॥

प्रद्युम्नश्चारुदेष्णश्च सुदेष्णः शरभस्तथा । चारुश्च चारुभद्रश्च भद्रचारुस्तथाऽपरः ॥ २३७

चारुविन्ध्यश्च रुक्मिण्यां कन्या चारुर्भही तथा । सानुर्भानुस्तथाऽक्षश्च रोहितो मन्त्रयस्तथा ॥

जरान्धकस्ताम्रवक्षा भौमरिश्च जरंधमः । चतस्रो जज्ञिरे तेषां स्वसारो गरुडध्वजात् ॥ २३९

भानुर्भौमरिका चैव ताम्रपर्णी जरन्धमा । सत्यभामासुतानेताञ्जाम्बवत्याः प्रजाः शृणु ॥ २४०

भद्रश्च भद्रगुप्तश्च भद्रैविन्द्रस्तथैव च । सप्तबाहुश्च विख्यातः कन्या भद्रावती तथा ॥

संबोधनी च विख्याता ज्ञेया जाम्बवतीसुता ॥ २४१

सङ्ग्रामजिच्च शतजित्तथैव च सहस्रजित् । एते पुत्राः सुदेव्याश्च विष्वक्सेनस्य कीर्तिताः ॥

वृको वृकश्वो वृकजिद्वृजिनी च सुराङ्गना । मित्रबाहुः सुनीथश्च नागजित्याः प्रजास्त्विह ॥

एवमादीनि पुत्राणां सहस्राणि निबोधत । प्रयुतं तु समाख्यातं वासुदेवस्य ये सुताः ॥ २४४

अयुतानि तथाऽष्टौ च शूरा रणविशारदाः । जनार्दनस्य वंशो वः कीर्तितोऽयं यथातथम् ॥

वृहती नर्तकोत्प्रेयी भुनये संज्ञेता तथा । कन्या सा वृहद्वृकथस्यै शौनेयस्य महात्मनः ॥ २४६

तस्याः पुत्रास्तु विख्यातास्त्रयः समितिशोभनाः । अङ्गदः कुमुदः श्वेतः कन्या श्वेता तथैव च ॥

अंबगाहश्च चित्रश्च शूरश्चित्रेश्वरश्च यः । चित्रसेनः सुतश्चास्य कन्या चित्रवती तथा ॥ २४८

१ ग. ड. 'क्षिण. । स' । २ ख. घ. ड. 'स्यापि ते गर्भान्सप्तं ने' । ३ ख. कथं । ४ ख. ग. घ. 'वस्तुदे' ।
 ख. घ. 'वक्या स' । ५ ख. घ. 'स्तथा । सा' । ६ ख. 'णा जल' । ७ क. ख. घ. देवाना । ८ ख. ग. घ. ड.
 'णास्त्वरस' । ९ घ. देव्यः श' । १० घ. ड. 'मती त' । ११ ग. 'धरः । च' । १२ ड. 'द्विन्दुस्त' । १३ ख. घ.
 'विन्दुस्त' । १४ ग. ड. भद्रव' । १५ क. 'सुता. । स' । १६ घ. 'ती नर्तकोत्प्रेयी । १७ ख. ग. 'कोत्प्रेयी । १८ ग.
 घ. सुमये । ड. सुयमे । १९ ख. ग. घ. ड. 'इयत्तथा । २० ख. ड. 'स्य शौने' । २१ ख. ग. ड. अगावह । २२ ख.
 'नतर' । घ. 'नरथश्च ।

तुम्बश्च तुम्बवाणश्च जनस्तम्बश्च तावुभौ । उपाङ्गस्य स्मृतौ द्वौ तु वज्रारः क्षिप्र एव च ॥ २४९°
 * भूरीन्द्रसेनो भूरिश्च गवेषस्य सुतावुभौ । युधिष्ठिरस्य कन्या तु सुतनुर्नाम विश्रुता ॥ २५०
 तस्यार्मश्वसुतो जज्ञे वज्रो नाम महायशाः । वज्रस्य प्रतिवाहुस्तु सुचारुस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
 कौशमा सुपार्श्वं तनयं जज्ञे साम्बा तरस्विनम् । तिस्रः कोट्यस्तु पुत्राणां यादवानां महात्मनाम्
 षष्टिशतसहस्राणि वीर्यवन्तो महाबलाः । देवांशाः सर्व एवेह उत्पन्नास्ते महौजसः ॥ २५३
 दैवासुरे हता ये च असुरा वै महातपाः । इहोत्पन्ना मनुष्येषु बाधन्ते सर्वमानवान् ॥
 तेषामुत्सादनार्थं तु उत्पन्ना यादवे कुले ॥ २५४
 कुलानि दश चैकं च यादवानां महात्मनाम् । सर्वमेककुलं यद्वर्तते वैष्णवे कुले ॥ २५५
 विष्णुस्तेषां प्रमाणे च प्रभुत्वे च व्यवस्थितः । निदेशस्थायिभिस्तस्य बध्यन्ते सर्वमानुषाः ॥
 इति प्रसृतिवृष्णीनां समासव्यासयोगतः । कीर्तितां कीर्तिनाचैव कीर्तिसिद्धिमभीप्सिताम् ॥
 + य इमं कृष्णवंशस्य सुचरित्रस्य धीमतः । स्वर्गापवर्गदं श्रेष्ठं महापातकनाशनम् ॥
 अपुत्रो लभते पुत्रं वित्तार्थी वित्तमाप्नुयात् ॥ २५८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते विष्णुवंशानकीर्तनं नाम षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८६९०

अथ सप्तनवतितमोऽध्यायः ।

विष्णुमाहात्म्यकीर्तनम् ।

*सूत उवाच—

मनुष्यप्रकृतीन्देवान्कीर्त्यमानान्निबोधत । संकर्षणो वासुदेवः प्रद्युम्नः साम्ब एव च ॥ १
 अनिरुद्धश्च पञ्चैते वंशवीराः प्रकीर्तिताः । सप्तर्षयः कुबेरश्च यक्षो मणिवरस्तथा ॥ २
 शालकी बदरश्चैव विद्वान्यन्वन्तरिस्तथा । नन्दिनश्च महादेवः शालङ्कायन उच्यते ॥
 आदिदेवस्तदा जिष्णुरेभिश्च सह दैवतैः ॥ ३

ऋषय उचुः—

विष्णुः किमर्थं संभूतः स्मृताः संभूतयः कति । भविष्याः कति वाऽन्ये तु प्रादुर्भावा महात्मनः
 ब्रह्मक्षेत्रे युमान्तेषु किमर्थमिह जायते । पुनः पुनर्मनुष्येषु तन्नः प्रवृद्धिं पृच्छताम् ॥ ५
 विस्तरंण्य सर्वाणि कर्माणि रिपुघातिनः । श्रोतुमिच्छामहे सम्यग्देहैः कृष्णस्य धीमतः ॥ ६
 कर्मणामानुपूर्व्यं च प्रादुर्भावाश्च ये भूभोः । या चास्य प्रकृतिः सूत तां चास्मान्प्रकृमर्हसि ॥ ७

* इत्यर्थनास्ति ग. पुस्तके. । + अर्थं सर्वाश्लोकोऽधिक. ग. पुस्तके. । × सूत उवाचेति नास्ति क. ग. य. पुस्तकेषु ।

१ ग. य. द. 'मत्स्यसु' । २ ग. द. काश्याः गु' । ३ ग. गोत्राणा । ग. द. पीत्राणा । ४ ग. द. पट्टि श' ।
 ५ ग. य. द. 'निभुमर्षीना पी' । ६ ग. द. भविष्याम् । ७ य. 'सते वि' । ८ ग. 'निरुद्ध' । ९ य. 'दी' ।
 १० ग. य. य. 'ग' । ११ द. 'एषा विष्णु' । १२ य. 'दश' । १३ ग. य. द. 'देहे क' । १४ क. ग. 'पूर्व' ।
 १५ द. य. ग. 'प्रयो' ।

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

- कथं स भगवान्विष्णुः सुरेष्वरिनिषूदनः । वसुदेवकुले धीमान्वासुदेवत्वमागतः ॥ ८
- अर्भैः सूत किं पुण्यं पुण्यकृद्भिरलं कृतम् । देवलोकं समुत्सृज्य मर्त्यलोकमिहाऽऽगतः ॥ ९
- देवमानुषयोर्नेता भूर्भुवःप्रसवो हरिः । किमर्थं दिव्यमात्मानं मानुषे समवेशयत् ॥ १०
- यश्चक्रं वर्तयत्येको मनुष्याणां मनोमयम् । मनुष्ये स कथं बुद्धिं चक्रे चक्रभृतां वरः ॥ ११
- गोपायनं यः कुरुते जगतां सार्वलौकिकम् । स कथं गां गतो विष्णुर्गोपैत्वमकरोत्प्रभुः ॥ १२
- महाभूतानि भूतात्मा यो दधार चकार ह । श्रीगर्भः स कथं गर्भे स्त्रिया भूचरया धृतः ॥ १३
- येन लोकान्क्रमैजित्वा त्रिभिस्त्रींस्त्रिदशेप्तया । स्थापिता जगतो मार्गास्त्रिवर्गप्रवरास्त्रयः ॥ १४
- योऽन्तकाले जगत्पीत्वा कृत्वा तोयमयं वपुः । लोकमेकार्णवं चक्रे दृश्यादृश्येन वर्त्मना ॥ १५
- यः पुराणे पुराणात्मा वाराहं वपुरास्थितः । ददौ जित्वा वसुमतीं सुराणां सुरसत्तमः ॥ १६
- येन सैहं वपुः कृत्वा द्विधा कृत्वा च यत्पुनः । पूर्वदैत्यो महावीर्यो हिरण्यक्षशिपुर्हतः ॥ १७
- यः पुरा ह्यनलो भूत्वा और्वः संवर्तको विभुः । पातालस्थोऽर्णवगतः पपौ तोयमयं हविः ॥ १८
- सहस्रचरणं देवं सहस्रांशुं सहस्रशः । सहस्रशिरसं देवं यमाहुर्वै युगे युगे ॥ १९
- नाभ्यारण्यां समुद्भूतं यस्य पैतामहं गृहम् । एकार्णवगते लोके तत्पङ्कजमपङ्कजम् ॥ २०
- येन ते निहता दैत्याः सङ्ग्रामे तारकामये । सर्वदेवमयं कृत्वा सर्वायुधधरं वपुः ॥ २१
- गरुडस्थेन चोत्सिक्तः कालनेमिर्निपातितः । उत्तरांशे समुद्रस्य क्षीरोदस्यामृतोदधेः ॥ २२
- यः शेते शाश्वतं योगमास्थाय तिविरं महर्षे ॥ २२

पुरारणी गर्भमधत्त दिव्यं तपःप्रकर्षादितिः पुरा यम् ।

शक्रं च यो दैत्यगणावरुद्धं गर्भावमानेन भृशं चकार ॥

यदाऽनिलो लोकैर्षदानि हृत्वा चकार दैत्यान्सलिलेशयांस्तान् ।

कृत्वाऽऽदिदेवस्त्रिदिवस्य देवांश्चक्रे सुरेशं पुरुहूतमेव ॥

गार्हपत्येन विधिना अन्वाहार्येण कर्मणा । अग्निमाहवनीयं च वेदिं चैव कुशंक्षुचम् ॥ २५

प्रोक्षणीयं स्त्रुवं चैव अवभृथं तथैव च । अथ त्रीनिह यश्चक्रे हव्यभागप्रदान्मखे ॥ २६

हव्यादांश्च सुरांश्चक्रे कव्यादांश्च पितृनपि । भोगार्थं यज्ञविधिना यो यज्ञो यज्ञकर्मणि ॥ २७

यूपान्समित्क्षुत्रं सोमं पवित्रं परिधीनपि । यज्ञियानि च द्रव्याणि यज्ञियांश्च तथाऽनलान् ॥ २८

सदस्यान्यजमानांश्च अश्वमेधान्क्रतूत्तमान् । शिवभ्राज पुरा यश्च पारमेष्ठ्येन कर्मणा ॥ २९

युगानुरूपं यः कृत्वा त्रींलोकान्दि यथाक्रमम् । क्षणा निमेषाः काष्ठाश्च कलास्त्रैर्कालमेव च ॥

मुहूर्तास्तितथयो मासा दिनसंवत्सरं तथा । ऋतवः कालयोगाश्च प्रमाणं त्रिविधं नृपे ॥ ३१

आयुः क्षेत्रौभ्युपचयं लक्षणं रूपसौष्ठवम् । मेधौ वित्तं च शौर्यं च शास्त्रस्यैव च पारणम् ॥ ३२

१ क. निसूद° । २ ग. घ. ड. 'भरैरावृत पु° । ३ ख. 'द्विनिषेवितम् । दे° । ४ ग. ड. 'क किमु° । ५ ग. घ. ड. 'तायुर्भु° । ६ ग. घ. ड. 'नुष्ये स° । ७ क. 'पमन्वक° । ८ ख. ग. घ. ड. 'च त'पु° । ९ ख. घ. 'स्त्राय स° । १० क. 'रण्या. स° । ११ ड. 'त। सुरा° । १२ घ. ड. 'कपादानि । १३ ख. घ. ड. कृत्वा । १४ ड. वेदीं च° । १५ क. 'सहस्रम् । प्रो° । ख. ड. 'सहस्रयाम् । प्रो° । १६ ग. ड. लुवधैव । १७ क. 'भृथ त° । १८ ख. ग. घ. त्रीणि च व° । १९ ख. ग. घ. ड. 'त्वा त्रयो लोकाननुरु° । २० ख. ग. ड. 'काल्यमे° । २१ क. 'सुरास्तया । २२ क. तथा । ग. घ. त्रिपु । २३ ग. घ. ड. 'प्राप्यप° । २४ घ. 'धावत्य च ।

दंष्ट्रायां तु वराहेण समुद्रोद्भूर्यदा कृता । प्राह्लादो निर्जितो युद्धे इन्द्रेणामृतमन्थने ॥	७९
विरोचनस्तु प्राह्लादिर्नित्यमिन्द्रवधोद्यतः । इन्द्रेणैव स विक्रम्य निहतस्तारकामये ॥	८०
भवादवध्यतां प्राप्य विशेषास्त्रादिभिस्तु यैः । सङ्ग्रामे निहतः पृष्ठे शक्राविष्टेन विष्णुना ॥	८१
अशक्नुवन्तो देवेषु पुरं गौमुं त्रिदैवतम् । निहता दानवाः सर्वे त्रिपुरस्त्रयम्बकेण तु ॥	८२
अष्टमे त्वसुराश्चैव राक्षसाश्चान्धकारकाः । जितदेवमनुष्यैस्तु पितृभिश्चैव संगतान् ॥	८३
संवृतान्दानवांश्चैव संगतान्कृत्स्नशश्च तान् । तथा विष्णुसहायेन महेन्द्रेण निवर्हिताः ॥	८४
हतो ध्वजो महेन्द्रेण मायाच्छन्नश्च योधयन् । ध्वजं लक्ष्यं समाविश्य विभञ्चित्तिर्महाभुजः ॥	८५
दैत्यांश्च दानवांश्चैव संहतान्कृत्स्नशश्च तान् । रजिः कोलाहले सर्वान्देवैः परिवृतोऽजयत् ॥	८६
यज्ञामृतेन विजितौ पण्डामर्कौ तु दैवतैः ॥	८६
एते देवाः पुरा वृत्ताः सङ्ग्रामा द्वादशैव तु । देवासुरक्षयकराः प्रजानामशिवाय च ॥	८७
हिरण्यकशिपू राजा वर्षाणामर्बुदं वभौ । तथा शतसहस्राणि ह्यधिकानि द्विसप्ततिः ॥	
अशीतिं च सहस्राणि त्रैलोक्यस्येश्वरोऽभवत् ॥	८८
पर्याये तस्य राजाऽनु वलिर्वर्षावर्बुदं पुनः । पैष्टिशैव सहस्राणि त्रिंशच्च नियुतानि च ॥	८९
बले रौज्याधिकारस्तु यावत्कालं वभूव ह । प्रह्लादेन गृहीतोऽभूत्तावत्कालं तदाऽसुरैः ॥	९०
इन्द्रास्त्रयस्ते विख्याता असुराणां महौजसः । दैत्यसंस्थामिदं सर्वमासीदशयुगं किल ॥	९१
असपत्नं ततः सर्वं रौष्ट्रं दशयुगं पुरो । त्रैलोक्यमव्ययामिदं महेन्द्रेण तु पाल्यते ॥	९२
प्रह्लादस्यै ततश्चादस्त्रैलोक्यं कालपर्ययात् । पर्यायेण च संप्राप्ते त्रैलोक्ये पाकशासनः ॥	९३
ततोऽसुरान्परित्यज्य यज्ञे देवा उपागमन् । यज्ञे देवानथ गते काव्यं ते ह्यसुराब्रुवन् ॥	९४
हतं नो मिपतां राष्ट्रं त्यक्त्वा यज्ञं पुनर्गताः । स्थातुं न शक्नुमो ह्यथ प्रविशामो रसातलम् ॥	
एवमुक्तोऽब्रवीदेतान्विपण्णः सांत्वयन्गिरा । मा भष्ट धारयिष्यामि तेजसा स्वेन चासुराः ॥९६	
वृष्टिरोपधयश्चैव रसा वसु च यद्वयम् । कृत्स्ना मयि च तिष्ठन्तु पादस्तेषां सुरेषु वै ॥	
युष्मदर्थं प्रदोस्यामि तत्सर्वं धार्यते मया ॥	९७
ततो देवासुरान्दृष्ट्वा धृतान्काव्येन धीमता । अमन्नयंस्तदा ते वै संविद्या विजिगीषया ॥	९८
एष काव्य इदं सर्वं व्यावर्तयति नो बलात् । साधु गच्छामहे तूर्णं क्षीणानाप्यार्यैस्व तान् ॥	
प्रसह्य हत्वा शिष्टान्चै पातालं प्रापयामहे ॥	९९
ततो देवाः सुसंख्या दानवानभिसृत्य वै । जघ्नुस्सर्वध्वजमानास्ते काव्यमेवाभिदुष्टवुः ॥ १००	

१ घ. दृष्ट्या तु । २ ग. घ. द. 'दास्तु द्विधा कृताः । प्रा' । ३ क. घ. द. यः । संजभो नि' । ४ ग. घ. क. सोडुं । ५ ग. द. जिता दे । ६ ग. द. 'हितः । ह' । ७ क. 'मयतिर्म' । ८ क. 'श्रामार्ध' । ९ घ. द. 'ते देवागता । १० रा. सतिः । ११ । ११ क. पटि नेव । १२ ग. राष्ट्रानि' । १३ घ तथाऽगु' । १४ घ. द. राष्ट्रं । १५ रा. घ. द. पुनः । १६ रा. घ. द. 'व्यभिदमव्ययं महेन्द्रेणानुसा' । १७ रा. घ. द. 'स्य कृते कस्मिन्न' । १८ ग. घ. द. ये नैव से' । १९ रा. घ. द. यतो देवानुपागमन् । यो । २० क. ग. 'न्' । हत्तं । घ. 'न्' । हत्तं । २१ ग. ग. घ. द. 'न ये कृताः । २२ ग. द. 'टिरीडुं' । २३ क. 'द्युतिं पा' । २४ रा. घ. 'दास्तानि त' । २५ ग. 'यदिश' । घ. द. 'यदिश' । २६ ग. घ. द. शिष्टांस्तु पा' । २७ रा. ग. घ. देवास्तु ग' ।

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

ततः काव्यस्तु तान्दृष्ट्वा तूर्णं देवैरभिद्रुतान् । समरेऽस्त्रक्षतार्तास्तान्देवेभ्यस्तान्दितेः सुतान् ॥
 काव्यो दृष्ट्वा स्थितान्देवांस्तत्र देवोऽभ्यचिन्तयत् । तानुवाच ततो ध्यात्वा पूर्ववृत्तमनुस्मरन् ॥
 त्रैलोक्यं विजितं सर्वं वामनेन त्रिभिः क्रमैः । बालैर्वद्धो हतो जम्भो निहतश्च विरोचनः ॥१०३
 महार्हेषु द्वादशसु सङ्ग्रामेषु सुरैर्हताः । तैस्तैरुपायैर्भूयिष्ठा निहता ये प्रधानतः ॥ १०४
 किञ्चिच्छिष्टास्तु वै यूयं युद्धेष्वन्येषु वै स्वयम् । नीतिं वो हि विधास्यामि कालः कश्चित्पतीक्ष्यताम्
 यास्याम्यहं महादेवं मन्त्रार्थे विजयाय वैः । अग्निमाप्याययेद्धोता मन्त्रैरेव बृहस्पतिः ॥ १०६
 ततो यास्याम्यहं देवं मन्त्रार्थे नीललोहितम् । युष्माननुग्रहीष्यामि पुनः पश्चादिहाऽऽगतः १०७
 यूयं तपश्चरध्वं वै संवृता बलकलैर्वने । न वै देवा वधिष्यन्ति यावदागमनं मम ॥ १०८
 अमतीपांस्ततो मन्त्रान्देवात्माप्य महेश्वरात् । [*योत्स्यामहे पुनर्देवांस्ततः प्राप्स्यथ वै जयम् ॥
 ततस्ते कृतसंवादा देवानुच्यस्ततोऽसुराः । न्यस्तवादा वयं सर्वे लोकान्यूयं क्रमन्तु वै ॥] ११०
 वयं तपश्चरिष्यामः संवृता बलकलैर्वने । प्रह्लादस्य वचः श्रुत्वा सत्यव्याहरणं तु तत् ॥ १११
 ततो देवा निवृत्ता वै विज्वरा मुदिताश्च ह । न्यस्तशस्त्रेषु दैत्येषु स्वान्वै जग्मुर्गथाऽऽगतान् ॥
 ततस्तानव्रवीत्काव्यः कञ्चित्कालमुपास्यताम् । निरुत्सुकैस्तपोयुक्तैः कालं कार्यार्थसाधकैः ॥
 पितुर्भमाऽऽश्रमस्था वै सर्वे देवाः सवासवाः ॥ ११३
 स संदिश्यासुरान्काव्यो महादेवं प्रपद्य च । प्रणम्यैनमुवाचाथ जगत्प्रभवमीश्वरम् ॥ ११४
 मन्त्रानिच्छाम्यहं देव ये न सन्ति बृहस्पती । पराभवाय देवानामसुरेष्वभयवहान् ॥ ११५
 एवमुक्तोऽब्रवीद्देवो मन्त्रानिच्छसि वै द्विज । व्रतं चर मयोद्दिष्टं ब्रह्मचारी समाहितः ॥ ११६
 पूर्णं वर्षसहस्रं वै कुण्डधूममवांकिचराः । यदि पार्यसि भद्रं ते मत्तो मन्त्रमवाप्स्यसि ॥ ११७
 तथोक्तो देवदेवेन स शुक्रस्तु महातपाः । पादौ संस्पृश्य देवस्य बाहमित्यभ्यभाषत ॥ ११८
 व्रतं चराम्यहं शेषं यथोद्दिष्टोऽस्मि वै प्रभो । ततो नियुक्तो देवेन कुण्डधारोऽस्य धूमकृत् ११९
 असुराणां हितार्थाय तस्मिन्कुण्डे गते तदा । मन्त्रार्थे तत्र वसति ब्रह्मैवर्ष महेश्वरे ॥ १२०
 तद्बुद्ध्वा नीतिपूर्वं तु राज्यं न्यस्तं तदाऽसुरैः । तस्मिन्शिखरे तदाऽमर्षादेवास्तान्समाभिद्रवन् + ॥
 निशितात्तायुधाः सर्वे बृहस्पतिपुरोगमाः ॥ १२१
 दृष्ट्वाऽसुरगणा देवान्प्रगृहीतायुधान्पुनः । उत्पेतुः सहसा सर्वे संव्रस्तास्ते ततोऽभवन् ॥ १२२
 न्यस्तशस्त्रे जये दत्ते आचार्ये व्रतमास्थिते । संत्यज्य समयं देवास्तै सपत्नजिघांसवः ॥ १२३
 अनाचार्यास्तु भद्रं वो विश्वस्तास्तपसि स्थिताः । चीरवल्काजिनधरा निष्क्रिया निष्परिग्रहाः
 रणे विजेतुं देवान्वै न शक्यामः कथंचन । अशुद्धेन(?) प्रपद्यामः शरणं काव्यमातरम् ॥ १२५
 ज्ञापयामः कृत्स्नमिदं यावदागमनं गुरोः । विनिवृत्ते ततः काव्ये योत्स्यामो युधि तान्सुरान् ॥
 एवमुक्त्वाऽसुरान्योग्गं शरणं काव्यमातरम् । प्रापद्यन्त ततो भीतास्तदा चैव तदाऽभयम् ॥

* अनुश्रितान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । + अडभाव आर्ष ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'मरुतशस्त्रार्तान्दे' । २ ग. ङ. देवाम्यचिन्तयन् । ता' । ३ ङ. ध्वत्पेषु । ४ ग. घ. ङ. च ।
 ५ ख. घ. ङ. 'तीघास्त' । ६ ख. घ. ङ. 'वर्ष' । ७ घ. ङ. 'स्यत' । नि । ८ ख. ग. घ. ङ. 'सुष्ठस्तपोयुक्ता. काल कार्यार्थ साधकाः ।
 पि' । ९ ख. याय च । ए' । १० ख. घ. ङ. 'कृशिरः' । ११ क. 'ययुग' । १२ ख. ग. घ. ङ. 'स्यति भ' । १३ क.
 'ब्रह्मर्षो महेश्वरः । त' । १४ क. 'ध्वानाति' । १५ क. शक्यामः । १६ क. 'यामस्ततमि' ।

त्रयो वर्णास्त्रयो लोकास्त्रैविद्यं पावकास्त्रयः । त्रैकाल्यं त्रीणि कर्माणि तिस्रो मायास्त्रयो गुणाः ॥	
सृष्टा लोकाः सुराश्चैव येनोऽऽनन्त्येन कर्मणा । सर्वभूतगणाः सृष्टाः सर्वभूतगणात्मना ॥	३४
नृणामिन्द्रियपूर्वेण योगेन रमते च यः । गतागतानां यो नेता सर्वत्र विविधेश्वरः ॥	३५
यो गतिर्धर्मयुक्तानामगतिः पापकर्मणाम् । चातुर्वर्ण्यस्य प्रभवश्चातुर्वर्ण्यस्य रक्षिता ॥	३६
चातुर्विद्यस्य यो वेत्ता चातुराश्रम्यसंश्रयः । दिगन्तरं नभो भूमिरापो वायुर्विभावसुः ॥	३७
चन्द्रसूर्यद्वयं ज्योतिर्युगेशः क्षणदाचरः । यः परं श्रूयते देवो यः परं श्रूयते तपः ॥	३८
यः परं तपसैः प्राहुर्यः परंपरमात्मवान् । आदित्यादिस्तु यो देवो यश्च दैत्यान्तको विभुः ॥	३९
युगान्तेष्वन्तको यश्च यश्च लोकान्तकान्तकः । सेतुर्यो लोकसेतूनां मेध्यो यो मेध्यकर्मणाम् ॥	४०
वेद्यो यो वेदविदुषां प्रभुर्यः प्रभवात्मनाम् । सोमभूतस्तु भूतानामग्निभूतोऽग्निवर्चसाम् ॥	४१
मनुष्याणां मनोभूतस्तपोभूतस्तपस्विनाम् । विनयो नयवृत्तानां तेजस्तेजस्विनामपि ॥	४२
विग्रहो विग्रहाणां यो गतिर्गतिमतामपि । आकाशप्रभवो वायुर्वायुर्माणो हुताशनः ॥	४३
देवा हुताशनप्राणाः प्राणोऽग्नेर्धुसूदनः । रसाच्छोणितसंभूतिः शोणितान्मांसमुच्यते ॥	४४
मांसात्तु मेदसो जन्म मेदसोऽस्थि निरूप्यते । अस्थनो मज्जा समभवन्मज्जातः शुक्रसंभवः ॥	४५
शुक्राद्गर्भः समभवद्रसमूलेन कर्मणा । अत्रापि प्रथमं चाऽऽपस्ताः सौम्यराशिरुच्यते ॥	४६
+गर्भोऽप्यसंभवो ज्ञेयो द्वितीयो राशिरुच्यते । शुक्रं सोमात्मकं विद्यादार्तवं पात्रकात्मकम् ॥	४७
भावौ रसानुगावेतौ वीर्ये च शशिपावकौ । कफवर्गेऽभवच्छुक्रं पित्तवर्गे च शोणितम् ॥	४८
कफस्य हृदयं स्थानं नाभ्यां पित्तं प्रतिष्ठितम् । देहस्य मध्ये हृदयं स्थानं तु मनसः स्मृतम् ॥	४९
नाभीकोष्ठान्तरं यत्तु तत्र देवो हुताशनः । मनः प्रजापतिर्ज्ञेयः कफः सोमो विभोऽव्यते ॥	५०
पित्तमग्निः स्मृतावेतार्थशीपोमात्मकं जगत् । एवं प्रवर्तितो गर्भो वर्ततेऽम्बुदसंनिभः ॥	५१
वायुः प्रवेशनं चक्रे सद्गतः परमात्मना । स पञ्चधा शरीरस्थो विद्यते वर्धयेत्पुनः ॥	५२
प्राणपानौ सपानश्च उदानो व्यान एव च । प्राणोऽस्य परमात्मानं वर्षणपरिवर्तते ॥	५३
अपानः पश्चिमं कायमुदानोर्ध्वशरीरगः । व्यानो व्यानस्पते येन समानः सर्वसंधिषु ॥	५४
भूतावाप्तिस्ततस्तस्य जायतेऽन्द्रियगोचरौ । पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पञ्चमम् ॥	५५
सर्वेन्द्रिया निविष्टास्तं स्वं स्वं योगं प्रचाक्रिरे । पार्थिवं देहमाहुस्तं प्राणात्मानं च मारुतम् ॥	५६

* एतदर्थस्थाने तत्रापि प्रथमा चापः स सौम्यो राशिरुच्यते इति घ. पुस्तके । ख. ग. द. पुस्तकेष्वेतत्सदृश एव पाठो वर्तन्ते तेऽस्पष्टा इति नोदिति । + अत्र संधिरार्थः । × अत्र संधिरार्थः ।

१ क. घ. त्रैकाल्यं । २ घ. कल्पानि । ३ ग. 'त्रि त्रयो यामात्र' । ४ क. 'नात्यन्तेन' । ५ घ. सर्वे म' । ६ ग. घ. द. सर्वां विविधे' । ७ ग. घ. या । ८ क. 'स्ता चतुराश्रमसं' । ९ द. 'धर्मस्य' । १० ख. ग. घ. द. 'न्तरं' । ११ ख. ग. घ. द. 'दमः च' । १२ ख. ग. घ. परं । १३ ख. ग. घ. 'पत. प्रा' । १४ क. प्राणा हु' । १५ क. रसोऽभवच्छोणितं च शो' । १६ ख. घ. द. निरूप्यते । १७ ग. घ. द. 'न्तरस्था त् स' । १८ क. 'ज्ञेयं च' । १९ ग. घ. द. 'भणने' । २० क. 'मिष्टोमा' । २१ घ. द. 'वर्तते गर्भे वर्ततेऽम्बुदसंनिभे । या' । २२ ग. 'धते पु' । २३ ग. घ. 'नोर्ध्वं शरीरिण व्या' । २४ ख. द. घ. 'राष्ट' । २५ ग. घ. द. 'न्द्रियनिविष्टान् स्वं स्वं यो' । २६ ख. घ. द. 'दुस्तु प्रा' ।

(विष्णुमाहान्यकथनम्)

छिद्राण्याकाशयोनीनि जलाश्रावं प्रवर्तते । तेजश्शुष्विता ज्योत्स्ना तेषां यन्नामतः स्मृतम् ॥
सङ्ग्रामा विपयाश्चैव यस्य वीर्यात्प्रवर्तिताः* ॥ ५७

इत्येतान्पुरुषः सर्वान्सृजँल्लोकान्सनातैः । नैधनेऽस्मिन्कथं लोके नरत्वं विष्णुरागतः ॥ ५८

एष नः संशयो धीमन्नेष वै विस्मयो महान् । कथं गतिर्गतिमतामापन्नो मानुषीं तनुम् ॥ ५९

श्रोतुमिच्छामहे विष्णोः कर्माणि च यथाक्रमम् । आश्चर्याणि परं विष्णुर्वेददेवैश्च कथयते ॥ ६०

विष्णोरुत्पत्तिमाश्चर्यं कथयस्व महामते । एतदाश्चर्यमाख्यानं कथयतां वै सुखावहम् ॥ ६१

प्रख्यातवलवीर्यस्य प्रादुर्भावां महात्मनः । कर्मणाऽऽश्चर्यभूतस्य विष्णोः सत्त्वमिहोच्यताम् ॥

सूत उवाच—

अहं वैः कीर्तयिष्यामि प्रादुर्भावं महात्मनः । यथा स भगवाञ्जातो मानुषेषु महातपाः ॥ ६३

सप्तसप्ततयः प्रोक्ता भृगुशापेन मानुषे । जायते च युगान्तेषु देवकार्यार्थसिद्धये ॥ ६४

तस्य दिव्यतनुं विष्णोर्गदतो मे निबोधत । युगधर्मे परावृत्ते काले च शिथिले प्रभुः ॥ ६५

कर्तुं धर्मव्यवस्थानं जायते मानुषेष्विह । भृगोः शापनिमित्तेन देवासुरकृतेन च ॥ ६६

ऋषय ऊचुः—

कथं देवासुरकृते अध्याहारमवामुयात् । एतद्वेदितुमिच्छामो वृत्तं देवासुरं कथम् ॥ ६७

सूत उवाच—

देवासुरं यथा वृत्तं ब्रुवतस्तन्निबोधत । हिरण्यकशिपुर्देत्यस्त्रैलोक्यं प्राक्प्रशासति ॥ ६८

बलिनाऽधिष्ठितं रौद्रं पुनर्लोकत्रये क्रमात् । सख्यमासीत्परं तेषां देवानामसुरैः सह ॥ ६९

युगं वै दशसंकीर्णमासीदव्याहतं जगत् । निदेशस्थायिनश्चैव तयोर्देवासुराः+ऽभवन् ॥ ७०

वैलवान् वै विवादोऽयं संप्रवृत्तः सुदारुणः । देवासुराणां च तदा घोरक्षयकरो महान् ॥ ७१

तेषां दायनिमित्तं वै सङ्ग्रामा बहवोऽभवन् । वराहेऽस्मिन्दश द्वौ च पण्डामर्कान्तगाः स्मृताः ॥

नामतस्तु समासेन शृणुध्वं तान्विवक्षतः । प्रथमो नारसिंहस्तु द्वितीयश्चापि वामनः ॥ ७३

तृतीयः स तु चाराहश्चतुर्थोऽमृतमन्थनः । सङ्ग्रामः पञ्चमश्चैव सुधोरस्तारकामयः ॥ ७४

षष्ठो ह्यौडीवकस्तेषां सप्तमस्त्रैपुरः स्मृतः । अन्धकारोऽष्टमस्तेषां ध्वजश्च नवमः स्मृतः ॥ ७५

वार्तश्च दशमो ज्ञेयस्ततो हालाहलः स्मृतः । स्मृतो द्वादशमस्तेषां घोरकोलाहलोऽपरः ॥ ७६

हिरण्यकशिपुर्देत्यो नरसिंहेन सूदितः । वामनेन बलिर्बद्धस्त्रैलोक्याक्रमणे कृते ॥ ७७

हिरण्याक्षो हतो द्वन्द्वे प्रतिवादे तु देवतैः । महाबली महासत्त्वः सङ्ग्रामेष्वपराजितः ॥ ७८

दत्तं तेषां तु भीतानां दैत्यानामभयार्थिनाम् । न भेतव्यं न भेतव्यं भयं त्यजत दानवाः ॥
 मत्संनिधौ वर्ततां वो न भीर्भवितुमर्हति । भयाच्चाप्यभिपन्नास्तान्दृष्ट्वा देवाऽसुरांस्तदा ॥ १२९
 अभिर्जम्नः प्रसह्यतानविचार्य बलाबलम् । तांस्त्रस्तान्वध्यमानांश्च देवैर्दृष्ट्वाऽसुरांस्तदा ॥ १३०
 देवी क्रुद्धाऽब्रवीदेनाननिन्द्रत्वं करोम्यहम् । संस्तभ्य शीघ्रं संरम्भादिन्द्रं सौऽभ्यचरत्ततः ॥
 ततः संस्तंभितं दृष्ट्वा शक्रं देवास्तु यूपवत् । व्यद्रवन्त ततो भीता दृष्ट्वा शक्रं वशीकृतम् ॥ १३२
 गतेषु सुरसंघेषु विष्णुरिन्द्रमभाषत । मां त्वं प्रविश भद्रं ते नेष्यामि त्वां सुरेश्वर ॥ १३३
 एवमुक्तस्ततो विष्णुं प्रविशेश पुरंदरः । विष्णुना रक्षितं दृष्ट्वा देवी क्रुद्धा वचोऽब्रदत् ॥ १३४
 एषा त्वां विष्णुना सार्धं दहामि मैघवानिव(?) । मिषतां सर्वभूतानां दृश्यतां मे तपीबलम् ॥ १३५
 तयाऽभिभूतौ तौ देवाविन्द्राविष्णू जजल्पतुः । कथं मुच्येव सहितौ विष्णुरिन्द्रमभाषत ॥ १३६
 इन्द्रोऽब्रवीज्जहीहिनां यावन्नौ न दहेद्विभो । विशेषेणाभिभूतोऽहमतस्त्वं जहि मा चिरम् ॥
 ततः समीक्ष्य तां विष्णुः स्त्रीवधं कर्तुमास्थितः । अभिध्याय ततश्चक्रमापन्नः सत्वरं प्रभुः ॥
 तस्याः सत्वरमाणायाः शीघ्रकारी सुरारिहा । स्त्रिया विष्णुस्ततो देव्याः क्रूरं बुद्ध्वा चिकीर्षितम्
 क्रुद्धस्तदस्त्रमाविध्य शिरश्चिच्छेदं माधवः ॥ १३९
 तं दृष्ट्वा स्त्रीवधं घोरं लुक्लोप भृगुरीश्वरः । ततोऽभिर्शप्तो भृगुणा विष्णुर्भार्याविधे तदा ॥ १४०
 यस्मात्ते जानता धर्मानवध्या स्त्री निपूदिता । तस्मात्त्वं सप्तकृत्वो वै मानुषेषु प्रवत्स्यसि ॥
 ततस्तेनाभिशापेन नष्टे धर्मं पुनः पुनः । लोके सर्वहितार्थाय जायते मानुषेष्विह ॥ १४२
 अनुव्याहृत्य विष्णुं स तदादाय शिरः स्वयम् । समानीय ततः काये अपो गृह्येदमब्रवीत् ॥
 एष त्वां विष्णुना सत्ये हतां संजीवयाम्यहम् । यदि कृत्स्नो मया धर्मश्चरितो ज्ञायतेऽपि वा ॥
 तेन सत्येन जीवस्य यदि सत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ १४४
 सत्याभिव्याहृता तस्य देवी संजीविता तदा । तदा तां प्रोक्ष्य शीताभिरद्भिर्जीविति सोऽगब्रवीत्
 ततस्तां सर्वभूतानि दृष्ट्वा सुप्तोत्थितामिव । साधु साध्वित्यदृश्यानां वाचस्ताः सस्त्रनुर्दिशाः ॥
 दृष्ट्वा संजीवितामेवं देवीं तां भृगुणा तदा । मिषतां सर्वभूतानां तदद्भुतमिवाभवत् ॥ १४७
 असंभ्रान्तेन भृगुणा पत्नीं संजीवितां ततः । दृष्ट्वा शक्रो न लेभेऽथ शर्म काव्यभयात्ततः ॥
 प्रगागरे ततश्चेन्द्रो जयन्तीमात्मनः सुताम् । (*प्रोवाच मतिमान्वाक्यं स्वां कन्यां पाकशासनः
 एष काव्यो ह्यनिन्द्राय चरते दारुणं तपः । तेनाहं व्याकुलः पुत्रि कृतो धृतिमता दृढम्) ॥
 गच्छ संभावयस्त्वं न श्रमापनयनैः शुभैः । तैस्सैर्मनोनुकूलैश्च ह्युपचारैरतन्द्रिना ॥ १५१
 देवी सा हीन्द्रदुहिता जयन्ती शुभचारिणी । युक्तध्यानं च शाम्पन्तं दुर्बलं धृतिमास्थितम् ॥
 पिशा यथोक्त काव्यं सा काव्ये कृतवती तदा । गीर्भार्थवानुकूलाभिः स्तुर्वती बल्युभाषिणी ॥
 गात्रमंराहनेः काले सेवमानो सुखावहः । शुश्रूषन्त्यनुकूला च उवास बहुलाः समाः ॥ १५४

* पञ्चविंशन्तमंतमन्थ सं. पुस्तके नास्ति ।

१४. 'जम्नु' २० । २ ग. प. द. 'सा-वाय' । ३ ग. ए. ४. 'य मय धमिनाम् । मि' । ५ क. 'निन्द्रवि' ।
 १ ग. प. द. 'देव' २० । ७ क. सा. द. 'सापो भू' । ८ क. 'निर्दि' । ९ ग. प. 'जीवन्ति' । १० ग. द. प. द.
 'ता' २० । ११ प. 'गी' । १२ ग. प. 'शाम्य' २० । १३ ग. द. 'वती म' । १४ ग. 'ता भृगुणा' २० ।

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

- पूर्णं धूम्रव्रते चापि घोरे वर्षसहस्रिके । वरेण च्छन्दयामास काव्यं प्रीतो भवस्तदा ॥ १५५
- एवं भ्रुवंस्त्वयैकेन चीर्णं नान्येन केनचित् । तस्मात्त्वं तपसा बुद्ध्या श्रुतेन च बलेन च ॥ १५६
- तेजसा चापि विबुधान्सर्वानभिभविष्यसि । यच्च किञ्चिन्मम ब्रह्मन्विद्यते भृगुनन्दन ॥ १५७
- साङ्गं च सरहस्यं च यज्ञोपनिषदां तथा । प्रतिभास्यति ते सर्वं तच्चाऽऽद्यन्तं(?) न कस्यचित् ॥ १५८
- सर्वाभिभात्री तेन त्वं द्विजश्रेष्ठो भविष्यसि । एवं दत्त्वा वैरांस्तस्मै भार्गवाय पुनः पुनः ॥
- अजेयत्वं धनेशत्वमवध्यत्वं च वै ददौ । एताल्लेख्या वरान्काव्यः संप्रहृष्टतनूरुहः ॥ १६०
- हर्षात्प्रादुर्बभौ तस्य देवस्तोत्रं महेश्वरम् । तदा तिर्यकिस्थितस्त्वेवं तुष्टुवे नीललोहितम् ॥ १६१
- नमोऽस्तु शित्तिकण्ठाय सूरूपाय सुवर्चसे । रिरिहाणाय लोपाय वत्सराय जगत्पते ॥ १६२
- कपर्दिने ह्यूर्ध्वरोम्णे हयाय करणाय च । संस्कृताय सुतीर्थाय देवदेवाय रंहसे ॥ १६३
- उष्णीषिणे सुवक्त्राय सहस्राक्षाय मीढुपे । वसुरेताय रुद्राय तपसे चरिवाससे ॥ १६४
- ह्रस्वाय मुक्तकेशाय सेनान्ये रोहिताय च । (* कवये राजवृद्धाय तक्षकक्रीडनाय च ॥ १६५
- गिरिशायार्कनेत्राय यतिने जाम्बवाय च । सुवृत्ताय सुहस्ताय धन्विने भार्गवाय च) ॥ १६६
- सहस्रबाहवे चैव सहस्रामलचक्षुषे । सहस्रकुक्षये चैव सहस्रचरणाय च ॥ १६७
- सहस्रशिरसे चैव बहुरूपाय वेधसे । भवाय विश्वरूपाय श्वेताय पुरुषाय च ॥ १६८
- निपङ्गिणे कवार्चने सूक्ष्माय क्षपणाय च । ताम्राय चैव भीमाय उग्राय च शिवाय च ॥ १६९
- वभ्रवे च पिशङ्गाय पिङ्गलायारुणाय च । महादेवार्थं शर्वाय विश्वरूपशिवाय च ॥ १७०
- हिरण्यार्थं च शिष्टाय श्रेष्ठाय मध्यमाय च । + वभ्रवे च पिशङ्गाय पिङ्गलायारुणाय च ॥
- पिनाकिने चेपुमते चित्राय रोहिताय च ॥ १७१
- दुन्दुभ्यायैकपादाय अर्हाय बुद्धये तथा । मृगव्याधाय सर्पाय स्थाणवे भीषणाय च ॥ १७२
- बहुरूपाय चोग्राय त्रिनेत्राश्वराय च । कपिलायैकवीराय मृत्यवे त्र्यम्बकाय च ॥ १७३
- वास्तोष्पते पिनाकाय शंकराय शिवाय च । आरण्यायै गृहस्थाय यतये ब्रह्मचारिणे ॥ १७४
- सांख्याय चैव योगाय ध्यानिने दीक्षिताय च । अन्तर्हिताय शैर्वाय मान्याय मालिने तथा ॥
- बुद्धाय चैव शुद्धाय मुक्ताय केवलाय च । रोधसे चेकितानाय ब्रह्मिष्ठाय महर्षये ॥ १७६
- चतुष्पादाय मेध्याय धर्मिणे शीघ्रगाय च । शिखण्डिने कपालाय [+ दंष्ट्रिणे विश्वमेधसे ॥
- अप्रतीघाताय दीप्ताय भास्कराय सुमेधसे । क्रूराय विकृतायैव वीभत्साय शिवाय च ॥ १७८
- सौम्याय चैव पुण्याय] धार्मिकाय शुभाय च । अवध्यायामृताङ्गाय नित्याय शाश्वताय च ॥
- कठ्याय शरभायैव शूलिने च त्रिचक्षुषे । सोमपायाऽऽज्यपायैव धूमपायोष्मपाय च ॥ १८०
- शुचये रेरिहाणाय सद्योजानाय मृत्यवे । पिशिताशाय खर्वाय मेधाय वैद्युताय च ॥ १८१

* धनुश्चिह्नान्त त्रिप्रन्थो ङ. पुस्तके नास्ति । + नास्त्यर्थमिदं क. पुस्तके । x धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रन्थो ङ. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. काव्यः प्री° । २ घ तत्व ते तु न° । ङ. तत्तुभ्य तु न । ३ ख घ. ङ. वरन° । ४ क. लब्धा ।
 ५ ख. ग श्वरः । त° । ६ क ग. ङ. सुरापा° । ७ ख. से ररि° । घ. ङ. से। रेरि° । ८ ख. घ. 'नेतुष्पाय क्ष° ।
 ९ क. ख. 'य सर्वा° । १० ख. ग घ. ङ. विरूपाय शि° । ११ ख. 'य वाशि° । १२ ख. ग. ङ. 'य ज्येष्ठा° । १३ ख.
 घ. ङ. च । अर° । १४ ख. घ. ङ. 'य गृह° । १५ ख. ङ. सर्वाय । १६ ख. घ. 'से । प्र° । १७ ग. ङ. मेध्याय ।

व्याश्रिताय श्रविष्ठाय भारतायान्तरिक्षये । क्षेमाय सहमानाय सत्याय तपनाय च ॥	१८२
त्रिपुरघ्नाय दीप्ताय चक्राय रोमशाय च । तिग्मायुधाय मेध्याय सिद्धाय च पुँलस्तये ॥	१८३
रोचमानाय खण्डाय स्फीताय ऋषभाय च । भोगिने युञ्जमानाय शान्तायैवोर्ध्वरेतसे ॥	१८४
अघघ्नाय मखघ्नाय मृत्यवे यज्ञियाय च । कृशानवे प्रचेताय वह्नये किशलाय च ॥	१८५
सिकत्याय प्रसन्नाय वरेण्यायैव चक्षुषे । क्षिप्रगवे सुधन्वाय प्रमेध्याय पिवाय च ॥	१८६
रक्षोग्नाय पशुघ्नाय विघ्नाय शयनाय च । विभ्रान्ताय मेहान्ताय अन्तये दुर्गमाय च ॥	१८७
दक्षाय च जघन्याय लोकानामीश्वराय च । अनामयाय चोर्ध्वाय संहत्याधिष्ठिताय च ॥	१८८
हिरण्यवाहवे चैव सत्याय शमनाय च । असिकल्पाय मांघाय री(इ)रिण्यायैकचक्षुषे ॥	१८९
श्रेष्ठाय चाप्रदेवाय ईशानाय च धीमते । महाकल्पाय दीप्ताय रोदनाय हस्यै च ॥	१९०
दृढधन्वने कवाचिने रथिने च वरूथिने । भृगुनाथाय शुक्राय वह्निरिष्ठाय धीमते ॥	१९१
अघाय अघसंसाय(?) विप्रियाय प्रियाय च । दिग्वासःकृत्तिवासाय भगघ्नाय नमोऽस्तु ते ॥	१९२
पशूनां पतये चैव भूतानां पतये नमः । प्रणवे ऋग्यजुःसाम्ने स्वधायै च सुधाय च ॥	१९३
चपटकारतमायैव तुभ्यमन्तात्मने नमः । स्रष्ट्रे धात्रे तथा होत्रे हत्रे च क्षपणाय च ॥	१९४
भूतभव्यभवायैव तुभ्यं कालात्मने नमः । वसवे चैव साध्याय रुद्रादित्याश्विनाय च ॥	१९५
विश्वाय मरुते चैव तुभ्यं देवात्मने नमः । अग्नीषोमस्त्विगिज्याय पशुघ्नौषधाय च ॥	१९६
दक्षिणावभृथायैव तुभ्यं यज्ञात्मने नमः । तपसे चैव सत्याय त्यागाय च शैषाय च ॥	१९७
अहिंसार्योप्यलोभाय सुवेशायातिशाय च । सर्वभूतात्मभूताय तुभ्यं योगात्मने नमः ॥	१९८
पृथिव्यै चान्तरिक्षाय दिवाय च महाय च । जनस्तपाय सत्याय तुभ्यं लोकात्मने नमः ॥	१९९
अव्यक्तायाथ महते भूतायैत्रेन्द्रियाय च । तन्मात्राय मेहान्ताय तुभ्यं तत्त्वात्मने नमः ॥	२००
[*नित्याय चैव लिङ्गाय सूक्ष्माय चेतनाय च । शुद्धाय विभवे चैव तुभ्यं नित्यात्मने नमः] ॥	
नमस्ते त्रिषु लोकेषु स्वरन्तेषु भवादिषु । सत्यान्तेषु महान्तेषु चतुर्षु च नमोऽस्तु ते ॥	२०२
नमः स्तोत्रे मया ह्यस्मिन्सदसव्याहृतं विभो । मद्भक्त इति ब्रह्मण्य सर्वं तत्क्षन्तुमर्हसि ॥	२०२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते विष्णुमाहात्म्ये शंभुस्तवकीर्तने नाम सप्तत्रितितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८८९२

अथाष्टनवतितमोऽध्यायः ।

विष्णुमाहात्म्यकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

एवमारारुध्य देवेशमीशानं नीललोहितम् । ब्रह्मेति प्रणतस्तस्मै प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ १

* धनु धिहान्तगंतमन्वो य. पुरतके नास्ति ।

१ स. ग. प. ह. 'क्षे' । क्ष' । २ स. क्षेनाय । ३ स. प. यक्षनाय । ४ ह. मेधाय । ५ क. पुनस्त' । ६ क. रा. ग. 'ने पुत्र' । ७ ग. 'ये किश' । ८ प. क्षिप्रं ग' । ९ क. महन्ताय । १० ग. ह. 'कल्या' । ११ ह. 'य महाशलाय' । १२ प. 'दाशलाय दी' । १३ ग. सहाय । १४ क. च । वृत्तये' । १५ स. ग. प. ह. धन्विने । १६ स. प. क्षेप' । प. च. धृ' । १७ स. महते । १८ क. अगिंसोम' । १९ स. ह. समाय । २० ग. ह. 'वापये' । २१ ह. महन्ता' । २२ क. चापलि' । स. चापलि' ।

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

काव्यस्य गात्रं संस्पृश्य हस्तेन प्रीतिमान्भवः । निकामं दर्शनं दत्त्वा तत्रैवान्तरधीयत ॥ २
 ततः सोऽन्तर्हित तस्मिन्देवेशानुचरे तदा । तिष्ठन्तीं प्राञ्जलिभूत्वा जयन्तीमिदमब्रवीत् ॥ ३
 कस्य त्वं सुभगे का वा दुःखिते मयि दुःखिता । महता तपसा युक्तं किमर्थं मां *जुगोपासि ॥
 अनया सततं भक्त्या प्रश्रयेण दमेन च । स्नेहेन चैव सुश्रोणि प्रीतोऽस्मि वरवर्णिनि ॥ ५
 किमिच्छसि वरारोहे कस्ते कामः समृध्यताम् । तं ते संपूरयाम्यथ यद्यपि स्यात्सुदुर्लभम् ॥ ६
 एवमुक्त्वाऽब्रवीदेनं तपसा ज्ञातुमर्हसि । चिकीर्षितं मे ब्रह्मिष्ठ त्वं हि वेत्थ यथातथम् ॥ ७
 एवमुक्तोऽब्रवीदेनां दृष्ट्वा दिव्येन चक्षुषा । माहेन्द्री त्वं वरारोहे मद्धितार्थमिहाऽऽगता ॥ ८
 मया सह त्वं सुश्रोणि दश वर्षाणि भाषिनि । अवृश्यं सर्वभूतैस्तु संप्रयोगमिहेच्छसि ॥ ९
 देवेन्द्रानलवर्णाभे वरारोहे सुलोचने । इमं वृणीष्व कामं ते मत्तो वै वल्गुभाषिणि ॥ १०
 एवं भवतु गच्छामो गृहान्वै मत्तकाशिनि । ततः स्वगृहमार्गम्य जयन्त्या सहितः प्रभुः ॥ ११
 स तथा सर्वेसेदेव्या दश वर्षाणि भागशः । अदृश्यः सर्वभूतानां मायया संवृतस्तदा ॥ १२
 कृतार्थमागतं दृष्ट्वा काव्यं सर्वे दितेः सुताः । अभिजग्मुर्गृहं तस्य मुदितास्ते दिदृक्षवः ॥ १३
 गता यदा न पश्यन्तो जयन्त्या संवृतं गुरुम् । दाक्षिण्यं तस्य तद्बुद्ध्वा प्रतिजग्मुर्ग्रथागतम् ॥ १४
 बृहस्पतिस्तु संरुद्धं ज्ञात्वा काव्यं चकार ह । पित्रर्थे दश वर्षाणि जयन्त्या हितकाम्यया ॥
 बुद्ध्वा तदन्तरं सोऽथ दैत्यानामिव चोदितः । काव्यस्य रूपमास्थाय सोऽसुरान्समभाषत ॥
 ततः समागतान्दृष्ट्वा बृहस्पतिरुवाच तान् । स्वागतं मम याज्यानां संप्राप्तोऽस्मि हिताय च ॥
 अहं वोऽध्यापयिष्यामि प्राप्ता विद्या मया हि सा । ततस्ते हृष्टमनसो विद्यार्थमुपपेदिरे ॥ १८
 पूर्वं काम्य(व्य) स्तदा तस्मिन्समये दशवर्षिके । ययौ च समकालं स सद्योत्पन्नमतिस्तदा ॥
 समयान्ते देवयानी सद्योजाता सुता तदा । बुद्धिं चक्रे ततश्चापि याज्यानां प्रत्यवेक्षणे ॥ २०

शुक्र उवाच—

देवि गच्छामहे द्रष्टुं तव याज्याञ्शुचिस्मिते । विभ्रान्तमेक्षिते साध्वि त्रिवर्णायतलोचने ॥ २१
 एवमुक्त्वाऽब्रवीद्देवी भज भक्तान्प्रहास्यते । एष ब्रह्मन्सतां धर्मो न धर्मो लोपयामि ते ॥ २२

सूत उवाच—

ततो गत्वाऽसुरान्दृष्ट्वा देवाचार्येण धीमता । वञ्चितान्काव्यरूपेण वेद्यसाऽसुरमब्रवीत् ॥ २३
 काव्यं मां तात जानीध्वमेप ह्याङ्गिरसो भुवि । वञ्चिता वत यूयं वै मयि शक्ते तु दानवाः ॥

श्रुत्वा तथा लुवाणं तं संभ्रान्ता दितिजास्ततः ।

मेक्षन्ते स्म ह्युभौ तत्र स्थिताः खिन्नाः शुचि(सुवि) स्मिताः ॥ २५

संप्रमूढाः स्थिताः सर्वे प्रापद्यन्त न किंचन । ततस्तेषु प्रमूढेषु काव्यस्तान्पुनरब्रवीत् ॥ २६

आचार्यो वो ह्यहं काव्यो देवाचार्योऽयमङ्गिराः । अनुगच्छत मां सर्वे त्यजतैनं बृहस्पतिम् ॥ २७

एवमुक्त्वाऽसुराः सर्वे तावुभौ सर्ववेक्ष्य च । तदाऽसुरा विशेषं तु न व्यजानंस्तयोर्द्वयोः ॥ २८

* अयं प्रयोग आर्यः ।

१ ख. 'वः । निष्काम । २ ख. घ. ड. त । ३ घ. 'गत्य ज' । ४ ख. घ. वसदे' । ५ ख. भार्गवः ६ । ग. घ. ड. कृत्वा । ७ ड. वेः । ८ क. घ पूर्वका' । ९ ख. 'व्रतान् । ए' । १० ख. घ. ड. 'व्यं मा जानु जा' । ११ क. 'त्र सितार्थात् शु' । ड. 'त्र स्थितासीनाः । शु' । १२ क. 'मवेक्षत । त' । १३ ख. ड. ते ।

बृहस्पतिरुवाचैतानसंभ्रान्तोऽयमङ्गिराः । काव्योऽहं वै गुरुर्देव्या मद्रूपोऽयं बृहस्पतिः ॥ २९
 स मोहयति रूपेण मामकेनैव वोऽसुराः । श्रुत्वा तस्य ततस्ते वै संपन्नार्थवचोऽब्रवीत् ॥ ३०
 अयं नो दश वर्षाणि सततं शास्ति वै प्रभुः । एष वै गुरुरस्माकमन्तरेऽसुरयं द्विजः ॥ ३१
 ततस्ते दानवाः सर्वे प्रणिपत्याभिवाद्य च । वचनं जगृहस्तस्य चिराभ्यासेन मोहिताः ॥ ३२
 ऊचुस्तमसुराः सर्वे क्रुद्धाः संरक्तलोचनाः । अयं गुरुर्हितोऽस्माकं गच्छ त्वं नासि नो गुरुः ॥
 भार्गवोऽङ्गिरसो(?) वाऽयं भवत्वेपैव नो गुरुः । स्थिता वयं निदेशेऽस्य गच्छ त्वं साधु मा चिरम्
 एवमुक्त्वाऽसुराः सर्वे प्रापद्यन्त बृहस्पतिम् । यदा न प्रतिपद्यन्ते तेनोक्तं तन्महद्विदितम् ॥ ३५
 चुकोप भार्गवस्तेषामवलेपेन वै तदा । बोधिताऽपि मया यस्मान्न मां भजत दानवाः ॥ ३६
 तस्मात्प्रनष्टसंज्ञा वै पराभवं गमिष्यथ । इति व्याहृत्य तान्काव्यो जगामाथ यथागतम् ॥ ३७
 ज्ञात्वाऽभिगस्तानसुरान्काव्येन तु बृहस्पतिः । कृतार्थः स तदा हृष्टः स्वरूपं प्रत्यपद्यत ॥
 बुद्ध्वाऽसुरांस्तदा भ्रष्टान्कृतार्थोऽन्तरधीयत ॥ ३८
 ततः मनष्टे तस्मिंस्ते विभ्रान्ता दानवास्तदा । अहो धिग्वर्द्धितास्तेन परस्परमथाब्रुवन् ॥ ३९
 पृष्ठतो विमुखाश्चैव ताडिता वेधसा वयम् । दग्धाश्चैवोपयोगाच्च स्वे स्वे चार्थेषु मायया ॥ ४०
 ततोऽसुराः परित्रस्ता देवेभ्यस्त्वरिता ययुः । प्रह्लादमग्रतः कृत्वा काव्यस्यानुगमं पुनः ॥ ४१
 ततः काव्यं समासाद्य अभितस्थुरवाङ्मुखाः । तानागतान्पुनर्दृष्ट्वा काव्यो याज्यानुवाच ह ॥
 मर्याऽपि बोधिताः काले यतो मां नाभिनन्दथ । ततस्तेनावलेपेन गता यूयं पराभवम् ॥ ४२
 प्रह्लादस्तमथोवाच यानं त्वं त्यज भार्गव । स्वान्याज्यान्भजमानांश्च भक्ताश्चैव विशेषतः ॥ ४४
 त्वया पृष्टा वयं तेन देवाचार्येण मोहिताः । भक्तानर्हसि नस्त्रातुं ज्ञात्वा दीर्घेण चक्षुषा ॥ ४५
 यदि नस्त्वं न कुरुषे प्रसादं भृगुनन्दन । अपध्यातास्त्वया ह्यद्य प्रवेक्ष्यामो रसातलम् ॥ ४६

सूत उवाच—

ज्ञात्वा काव्यो यथातत्त्वं कारुण्येनानुकम्पया । एवं शुक्रोऽनुनीतः स ततः कोपं न्ययच्छत ॥
 उवाचेदं न भेतव्यं न गन्तव्यं रसातलम् । अवश्यंभावी ह्यर्थोऽयं प्राप्तो वो मयि जाग्रति ॥
 न शक्यमन्यथाकर्तुमदृष्टं हि बलवत्तरम् । संज्ञा मनष्टा या वोऽद्य कामं तां प्रतिलप्स्यथ ॥ ४९
 प्राप्तः पर्यायकालो व इति ब्रह्माऽभ्यभाषत । मत्प्रसादाच्च युष्माभिर्भुक्तं त्रैलोक्यमूर्जितम् ॥
 युर्गौरुया दश संपूर्णा देवानाक्रम्य पूर्वनि । तावन्तमेव कालं वै ब्रह्मा राज्यमभाषत ॥ ५१
 सावर्णिके पुनस्तुभ्यं राज्यं किल भविष्यति । लोकानामीश्वरो भावो पौत्रस्तव पुनर्बलिः ॥
 एवं किलमहं प्रोक्तः पौत्रस्ते ब्रह्मणा स्वयम् । तथैव हृतेषु लोकेषु तपोऽस्य न किलाभवत् ॥
 यस्मात्प्रवृत्तयश्चास्य न कामानभिसंधिताः । तस्मादजेन प्रीतेन दत्तं सावर्णिकेऽन्तरे ॥ ५४
 देवराज्यं बलेर्भाव्यमिति मामीश्वरोऽब्रवीत् । तस्माद्दृश्यो भूतानां कालाकाङ्क्षी स तिष्ठति ॥
 प्रीतेन चापरत्वं वै दत्तं तुभ्यं स्वयंभुवा । तस्मान्निरुत्सुकस्त्वं वै पर्यायं सह माकुलः ॥ ५६
 न च शक्यं मया तुभ्यं पुरस्ताद् वै विसर्पितुम् । ब्रह्मणा प्रतिषिद्धोऽस्मि भविष्यं जानता प्रभो ॥

१ क. ग. यो । २ घ. 'ति. । समी' । ३ क. 'हितेऽस्मा' । ४ क. ग. ह. 'विताः स्मेह प' । ५ ख. ग. घ. ह. 'पथायोगास्वे त्वे चा' । ६ ख. घ. ह. 'या वो वो' । ७ ख. ग. घ. ह. पुत्रा । ८ क. एवमुक्तोऽनु' । ९ क. स स्तुत । १० क. ख. 'कर्तुं दृष्टं व' । ११ क. 'गाव्यो दश संपूर्णो दे' । १२ घ. किलाह समी' । १३ ग. ह. 'या हते' ।

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

इमौ च शिष्यौ द्वौ मह्यं तुल्यावेतौ बृहस्पतेः । दैवतैः सह संख्यान्सर्वान्वो धारायिष्यतैः ॥

सूत उवाच—

एवमुक्तास्तु दैतेयाः काव्येनाक्लिष्टकर्मणा । ततस्ताभ्यां ययुः सार्धं प्रह्लादप्रमुखास्तदा ॥ ५९
 अत्रैश्याभावमर्थत्वं(?)श्रुत्वौ शुक्राच्च दानवाः । सकृद्दार्शंसमानास्ते जयं काव्येन भाषितम् ॥ ६०
 दंशिताः सायुधाः सर्वे ततो देवान्समाह्वयन् । अथ देवा*सुरान्दृष्ट्वा सङ्ग्रामे समुपस्थितान् ॥ ६१
 ततः संवृत्तसंनाहा देवास्तान्समयोधयन् । देवासुरे ततस्तस्मिन्वर्तमाने शतं समाः ॥
 अजयन्नसुरा देवान्भमा देवा अपन्नयन् ॥ ६२

देवा ऊचुः—

पण्डामर्कमर्भावं न जानीमस्वसुरैर्वयम् । तस्माद्यज्ञं समुद्दिश्य कार्यं चाऽऽत्महितं च यत् ॥ ६३
 तज्ज्ञानापहृतावेतौ कृत्वा जेष्यामहेऽसुरान् । अयोपामन्नयन्देवाः पण्डामर्कौ तु तावुभौ ॥ ६४
 यज्ञे समाह्वयिष्यामस्त्यर्जनमसुरान्द्विजौ । ग्रहं तं वा ग्रहीष्यामो ह्यनुजित्य तु दानवान् ॥ ६५
 एवं तत्पजतुस्तौ तु पण्डामर्कौ तदाऽसुरान् । ततो देवा जयं प्राप्ता दानवाश्च परार्भवन् ॥ ६६
 +देवाऽसुरान्पराभाव्य पण्डामर्कावुपागमन् । काव्यशापाभिभूताश्च अनाधाराश्च ते पुनैः ॥ ६७
 वध्यमानास्तदा देवैर्विविशुस्ते रसातले । एवं निरुद्यमास्ते वै कृताः शक्रेण दानवाः ॥
 ततः प्रभृति शापेन भृगुनैमित्तिकेन च ॥ ६८
 जज्ञे पुनः पुनर्विष्णुर्यज्ञे च शिथिले प्रभुः । कर्तुं धर्मव्यवस्थानमधर्मस्यै च नाशनम् ॥ ६९
 प्रह्लादस्य निदेशे तु येऽसुरा न व्यवस्थिताः । मनुष्यवर्ध्यांस्तान्सर्वान्ब्रह्मोऽनुव्याहरत्प्रभुः ॥ ७०
 धर्मान्नारायणस्तस्मात्संभूतश्चाक्षुषेऽन्तरे । यज्ञं प्रवर्तयामास चैत्ये वैवस्वतेऽन्तरे ॥ ७१
 प्रादुर्भावे तदाऽन्यस्य ब्रह्मैवाऽऽसीत्पुरोहितः । चतुर्थ्यां तु युगाख्यायामापन्नेष्वसुरेष्वथ ॥ ७२
 संभूतः स समुद्रान्तर्हिरेण्यकशिपोर्वथे । द्वितीयो नरसिंहोऽर्भूद्बुधः सुरैरपुरस्सरः ॥ ७३
 बलिसंस्थेषु लोकेषु त्रेतायां सप्तमे युगे । दैत्यैस्त्रैलोक्य आक्रान्ते तृतीयो वामनोऽभवत् ॥ ७४
 संक्षिप्याऽऽत्मानमङ्गेषु बृहस्पतिपुरस्सरम् । यजमानं तु दैत्येन्द्रमदित्याः कुलनन्दनः ॥
 द्विजो भूत्वा शुभे काले बलिं वैरोचनं पुरा ॥ ७५
 त्रैलोक्यस्य भवान्राजा त्वयि सर्वं प्रातिष्ठितम् । दातुमर्हसि मे राजन्विक्रमांस्त्रीनिति प्रभुः ॥ ७६
 ददामीत्येव तं राजा बलिर्वैरोचनोऽब्रवीत् । वामनं तं च विज्ञाय ततोऽनुमुदितः स्वयम् ॥ ७७
 स वामनो दिवं स्वं च पृथिवीं च द्विजोत्तमाः । त्रिभिः क्रमैर्विश्वमिदं जगदाक्रामत् प्रभुः ॥ ७८
 अत्यरिच्यत् भूतात्मा भास्करं स्वेन तेजसा । प्रकाशयन्दिशः सर्वाः प्रदिशश्च महायशाः ॥ ७९

* अत्र सधिरार्थे । + अत्र सधिरार्थः ।

१ क. 'त. ए' । २ ख. ग. घ. ङ. 'वश्यभा' । ३ ख. ग. घ. ङ. 'त्वा काव्याद्य' । ४ ग. ङ. 'दार्शंसमा' ।
 ५ ग. ङ. 'स्थिता. । त' । घ. 'स्थिता. अ' । ६ ख. ग. घ. ङ. 'भावेन जीयाम' । ७ क. 'ण्डामर्कौ' । ८ ख. ग.
 ङ. 'जताम' । ९ क. 'ण्डामर्कौ' । १० ङ. 'र्कौ महासुरी । त' । ११ क. 'भवान् । दे' । १२ क. 'ण्डामर्कौ' । १३ ख.
 ग. घ. ङ. 'नै' । काव्य । १४ ख. ङ. 'स्य प्रणाश' । घ. 'स्य प्रणासन' । १५ क. 'द्वा व्याहारयत्प्र' । १६ घ. 'त प्राव' ।
 १७ ग. ङ. 'चतौ वै' । १८ घ. 'भूतैः' । ग. 'पु' । १९ ख. ग. ङ. गत. प. ' । २० घ. 'स्सरः । य' ।

शुशुभे स महाबाहुः सर्वलोकान्प्रकाशयन् । आसुरीं श्रियमाहृत्य त्रीँल्लोकांश्च जनार्दनः ॥	
सपुत्रपौत्रानसुरान्पातालतलमानयत् ॥	१८०
नमुचिः शम्बरश्चैव प्रह्लादश्चैव विष्णुना । क्रुरा हता विनिर्धूता दिशः संप्रतिपेदिरे ॥	८१
महाभूतानि भूतात्मा सविशेषाणि माधवः । कालं च सकलं विभ्रंस्तत्राद्भुतमदर्शयत् ॥	८२
तस्य गात्रे जगत्सर्वमात्मानमनुपश्यति । न किञ्चिदस्ति लोकेषु यदव्याप्तं महात्मना ॥	८३
तद्वै रूपमुपेन्द्रस्य देवदानवमानवाः । दृष्ट्वा संमुमुहुः सर्वे विष्णुतेजोविमोहिताः ॥	८४
चलिः सितो महापाशैः सवन्धुः ससुहृद्गणः । विरोचनकुलं सर्वं पाताले संनिवेशितम् ॥	८६
ततः सर्वाभरैश्वर्यं दस्वेन्द्राय महात्मने । मानुषेषु महाबाहुः प्रादुरासीज्जनार्दनः ॥	८७
एतास्तिष्ठः स्मृतास्तस्य दिव्याः संभूतयः शुभोः । मानुष्याः सप्त यास्तस्य शापजांस्तान्निबोधत ॥	८८
त्रेतायुगे तु दशमे दत्तात्रेयो वभूव ह । नष्टे धर्मे चतुर्थश्च मार्कण्डेयपुरःसरः ॥	८९
(*पञ्चमः पञ्चदश्यां तु त्रेतायां संवभूव ह । मांधातुश्चक्रवर्तित्वे तैस्थौ तथ्यपुरःसरः ॥	९०
एकोनविंशे त्रेतायां सर्वक्षत्रान्तकोऽभवत् । जामदग्न्यस्तथा षष्ठो विश्वामित्रपुरःसरः) ॥	९१
चतुर्विंशे युगे रामो वशिष्ठेन पुरोधसा । सप्तमो रावणस्यार्थे जज्ञे दशरथात्मजः ॥	९२
अष्टमो द्वापरे विष्णुरष्टाविंशे पराशरात् । वेदव्यासस्ततो जज्ञे जातूकर्णपुरःसरः ॥	९३
+तथैव नवमो विष्णुरदित्याः कश्यपात्मजः । देवैक्या वसुदेवात्तु ब्रह्मगार्ग्यपुरःसरः ॥	९४
अप्रमेयो नियोज्यश्च यत्र कामचरो वशी । क्रीडते भगवाँल्लोके बालः क्रीडनकैरिव ॥	९५
न प्रमातुं महाबाहुः शक्योऽसौ मधुसूदनः । परं परममेतस्माद्विश्वरूपान्न विद्यते ॥	९६
अष्टाविंशतिमे तद्द्व्यापरस्यांशसंक्षये । नष्टे धर्मे तदा जज्ञे विष्णुर्दृष्टिणकुले प्रभुः ॥	९७
कर्तुं धर्मव्यवस्थानमसुराणां प्रणाशनम् । मोहयन्सर्वभूतानि योगात्मा योगमायया ॥	९८
मविष्टो मानुषीं योनिं प्रच्छन्नश्चरते महीम् । विहारार्थं मनुष्येषु सान्दीपनिपुरःसरम् ॥	९९
यत्र कंसं च साल्वं च द्विविदं च महासुरम् । अरिष्टं वृषभं चैव पूननां केशिनं हयम् ॥	१००
नागं कुवलयपीडं मल्लराजगृहाधिपम् । दैत्यान्मानुषदेहस्थान्सूदयामास वीर्यवान् ॥	१०१
छिन्नं बाहुसहस्रं च वाणस्याद्भुतकर्मणः । नरकश्च इतः संख्ये यवनश्च महाबलः ॥	१०२
हृतानि च महीपानां सर्वरत्नानि तेजसा । दुराचाराश्च निहताः पार्थिवा ये रसातले ॥	१०२
एते लोकहितार्थाय प्रादुर्भावा महात्मनः । अस्मिन्नेव युगे क्षीणे संध्याच्छिष्टे भविष्यति ॥	
कल्किर्विष्णुयशा नाम पाराशर्यः प्रतापवान् । दशमो भाव्यसंभूतो याज्ञवल्क्यपुरःसरः ॥	१०४
अनुकर्णसर्वसेनां हस्त्यश्वरथसंकुलाम् । प्रगृहीतायुधैर्विमैर्दृतः शतसहस्रशः ॥	१०५
नात्यर्थं धार्मिका ये च ये च धर्मद्विपः क्वचित् । उदीच्यान्मध्यदेशांश्च तथा विन्ध्यापरान्तिकान् ॥	

* एतद्विद्वान्तर्गतमन्यो घ. पुस्तके नास्ति । + भयं श्लोकं न विद्यते घ. द. पुस्तकयोः ।

१ स. 'प्राज्ञो' । २ ग. ग. प. इ. 'प्रास्त' । ३ स. ग. इ. 'यद् । त' । ४ ग. ग. प. इ. 'स्यमु' ।
 ५ ग. ग. इ. 'भाः । मनु' । ६ स. ग. 'तस्योत' । ७. तस्योतस्यपुरःसराः । ए' । ७ स. ग. इ. 'समेता' । ८
 क. अशे । ९ स. ग. य. इ. 'दमे द्वा' । १० ग. 'सराः । अ' । ११ स. ग. 'देवर्षी' । १२ ग. 'रं त्वपरम' । १३ स.
 ग. प. इ. 'गिरः । य' । १४ स. 'ए पूननां चैव वृषभं च' । १५ स. प. इ. 'पं ग रं से' ।

(तुर्वस्वादिवंशवर्णनम्)

तथैव दाक्षिणात्यांश्च द्रविडान्सिंहलैः सह । गान्धारान्पारदांश्चैव पल्लवान्यवनाञ्जकान् ॥
तुपत्यान्वर्वरांश्चैव पुलिन्दान्द्राक्षान्सप्तमान् । लम्पकानेन्द्रकान्द्रान्किरानांश्चैव स प्रभुः ॥ १०८
प्रवृत्तचक्रो बलवान्मलेच्छानामन्तकृद्गली । अदृश्यः सर्वभूतानां पृथिवीं विचारिष्यति ॥ १०९
मानवः स तु संजज्ञे देवस्यांशेन धीमतः । पूर्वजन्मानि विष्णुर्यः प्रैमितिर्नाम वीर्यवान् ॥ ११०
गात्रेण वै चन्द्रममः पूर्णं कलियुगेऽभवत् । इत्येतास्तस्य देवस्य दश संभूतयः स्मृताः ॥ १११
तं तं कालं च कायं च तत्तद्दृष्टिदृश्य कारणम् । अंशेन त्रिषु लोकेषु तास्ता योनीः प्रपत्स्यते ॥
पञ्चविंशोत्थिते कल्पे पञ्चविंशति वै समाः । विनिघ्नन्सर्वभूतानि मानुषीनेव सर्वशः ॥ ११३
कृत्वा बीजावशेषां तु महीं क्षूरेण कर्मणा । संशानयित्वा वृषलान्मायशस्तानधार्मिकान् ॥ ११४
ततः सं वै तदा कल्किशरितार्यः ससैनिकः । कर्मणा निहता ये तु सिद्धास्ते तु पुनः स्वयम् ॥
अकस्मात्कुपिताऽन्योन्यं भविष्यन्ति च मोहिताः । क्षपयित्वा तु तान्सर्वान्भाविनाऽर्थेन चोदितान्
गङ्गायमुनयोर्मध्ये निष्ठां प्राप्स्यति सानुगः । ततो व्यतीते कल्कौ तु सामान्यैः (त्यैः) सह सैनिकैः ॥
नृपेष्वथ विनष्टेषु तदा त्वमग्रहाः प्रजाः । रक्षणे विनिवृत्ते तु हत्वा चान्योन्यमाह्वे ॥ ११८
परस्परैर्हताश्चासा निराक्रन्दाः सुदुःखिताः । पुराणि हित्वा ग्रामांश्च तुलयास्तौ निष्पत्सिग्रहाः ॥
प्रनष्टश्रुतिधर्माश्च नष्टधर्माश्चमास्तथा । ह्रस्वा अत्यायुषभैर्वै भविष्यन्ति वनौकसः ॥ १२०
सरित्पर्वतसेविन्यः पत्रपूजफलाशनाः । चीरपत्राजिनधराः संकरं घोरमास्थिताः ॥ १२१
अश्यायुषो नष्टवार्ता ब्रह्मावाधाः सुदुःखिताः । एवं कष्टमनुप्राप्ताः कलिसंध्यांशके तदा ॥ १२२
प्रजाः क्षयं प्रयास्यन्ति सार्वं कलियुगेन तु । क्षीणे कलियुगे तस्मिन्प्रवृत्ते च कृते पुनः ॥ १२३
प्रपत्स्यन्ते यथान्यायं स्वभानादेव नान्यथा । इत्येतत्कीर्तितं सर्वं देवासुरविचेष्टितम् ॥ १२५
यदुवंशमसङ्गेन महद्दो वैष्णवं यशः । तुर्वसोस्तु प्रवक्ष्यामि पुरोद्दिहोरनोस्तथा ॥ १२६

इति श्रीमहापुराणे वायुश्लोके विष्णुमाहात्म्यकथनं नामाष्टमवतित्तमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—९०१८

अथ नवनवतित्तमोऽध्यायः ।

तुर्वस्वादिवंशवर्णनम्

सूत उवाच—

तुर्वसोस्तु सुतो बह्विर्वह्नेर्गोभानुरात्मजः । गोभानोस्तु सुतो वीरस्त्रिमानुरपराजितः ॥ १
करन्धर्मास्त्रिसानोस्तु मरुत्तस्य तु चाऽऽत्मजः । अनर्थस्त्वाविक्षितो राजा मरुत्तः कथितः पुरा ॥
अनपत्यो मरुत्तस्तु स राजाऽऽसीदिति श्रुतः । दुष्कृतं पौरवं चापि सर्वं पुत्रमकल्पयन् ॥ ३

१ ख. ग. घ. लम्पाका । २ क. ग. 'नन्धका' । ३ घ. प्रमति । ४ ख. ग. 'शस्मवै । घ. 'शस्त्रैस्मृताः । वि' ।
५ ख. ग. घ. ड. 'पाण्येव । ६ ग. ड. 'शेष तु । ७ ख. ग. ड. सर्वे त' । ८ क. ड. क्षययि । ९ ख. ग. ड. 'दितः ।
ग' । १० घ. ड. मात्ये स' । ११ घ. ड. 'निके । नृ' । १२ ख. ड. रहतथाध नि' । १३ ख. घ. ड. 'स्तानिः
पति' । १४ क. व' 'वनौकस इमे स्मृताः । स' । ख. 'व तदा सर्वे वनौकसः । स' । १५ ख. ग. घ. ड. 'वं काशाम' ।
१६ ख. युगेन १७ ख. ग. ड. 'मस्तु त्रैशानो मरुत्तस्तस्य चा' । १८ क. ख. 'न्यस्त्रवीक्षि' । १९ घ. ड. 'हतः
क' । २० ख. ग. घ. दुष्कृतं पौ' । ड. दुष्कृतं पौ' ।

एवं ययातिशापेन जरायाः संक्रमेण तु । तुर्वसोः पौरवं वंशं प्रविवेश पुरा किल ॥ ४
 दुष्कृतस्य तु दायादः शरूथो नाम पार्थिवः । शरूथात्तु जनापीडश्चत्वारस्तस्य चाऽऽत्मजाः ॥
 पाण्ड्यश्च केरलश्चैव चोलः कुल्यस्तथैव च । तेषां जनपदाः कुल्याः पाण्ड्याश्चोलाः सकेरलाः ॥
 द्रुह्यस्य तनयौ वीरौ बभ्रुः सेतुश्च विश्रुतौ । अरुद्धः सेतुपुत्रस्तु बाभ्रवो रिपुरुच्यते ॥ ७
 यौवनाश्वेन समिति कृच्छ्रेण निहतो वली । युद्धं सुमहदासीत्तु मासान्परि चतुर्दश ॥ ८
 अरुद्धस्य तु दायादो गान्धारो नाम पार्थिवः । ख्यायते यस्य नाम्ना तु गान्धारविषयो महान्
 गान्धारदेशजाश्चापि तुरगा वाजिनां वराः । गान्धारपुत्रो धर्मस्तु धृतस्तस्य सुतोऽभवत् ॥ १०
 धृतस्य दुर्दमो जज्ञे प्रचेतास्तस्य चाऽऽत्मजः । प्रचेतसः पुत्रशतं राजानः सर्वे एव ते ॥ ११
 म्लेच्छराष्ट्राधिपाः सर्वे ह्युदीचीं दिशमाश्रिताः । अनोः पुत्रा महात्मानस्त्रयः परमधार्मिकाः ॥
 सभानरश्च पक्षश्च परपक्षस्तथैव च । सभानरस्य पुत्रस्तु विद्वान्कालानलो नृपः ॥ १३
 *कालानलस्य धर्मात्मा सृञ्जयो नाम धार्मिकः । सृञ्जयस्याभवत्पुत्रो वीरो राजा पुरंजयः ॥
 जनमेजयो महासत्त्वः पुरंजयसुतोऽभवत् । जनमेजयस्य राजर्षेर्महाशालोऽभवन्नृपः ॥ १५
 आसीदिन्द्रसमो राजा प्रतिष्ठितयशा दिवि । महामनाः सुतस्तस्य महाशालस्य धार्मिकः ॥
 + सप्तद्वीपेश्वरो राजा चक्रवर्ती महायशाः । महामनास्तु पुत्रौ द्वौ जनयामास विश्रुतौ ॥ १७
 उशीनरं च धर्मज्ञं तितिक्षुं चैव धार्मिकम् । उशीनरस्य पत्न्यस्तु पञ्च राजर्षिवंशजाः ॥ १८
 भृगा कृमी नवा दर्वा पञ्चमी च दृपद्वती । उशीनरस्य पुत्रास्तु पञ्च तासु कुलोद्बहाः ॥
 तर्पसा ते सुमहता जातवृद्धाश्च धार्मिकाः ॥ १९
 मृगायास्तु मृगः पुत्रो नवाया नव एव तु । कृम्पाः कृमिस्तु दर्वायाः सुव्रतो नाम धार्मिकः ॥
 दृपद्वतीसुतश्चापि शिविरौशीनरो द्विजाः । शिवेः शिवपुरं ख्यातं यौधेयं तु मृगस्य तु ॥ २१
 नवस्य नवराष्ट्रं तु कृमेस्तु कृमिला पुरी । सुव्रतस्य तर्थाऽऽम्बुष्ठा शिविपुत्रान्निबोधत ॥ २२
 शिवेस्तु शिवयः पुत्राश्चत्वारो लोकसंमताः । वृपदर्भः सुवीरस्तु केकयो मद्रकस्तथा ॥ २३
 तेषां जनपदाः स्फीताः केकया माद्रकास्तथा । वृपदर्भाः सूचीदर्भास्तितिक्षोः शृणुत प्रजाः ॥
 तैतिशुरभवद्राजा पूर्वस्यां दिशि विश्रुतः । उशद्रथो महाबाहुस्तस्य हेमः सुतोऽभवत् ॥ २५
 हेमस्य सुतपा जज्ञे सुतः सुतयशा वली । जातो मनुष्ययोन्या वै क्षीणे वंशे प्रजेप्सया ॥ २६
 महायोगी स तु वलिर्वद्धो रः स महामनाः । पुत्रानुत्पादयामास चातुर्वर्ण्यकरान्भुवि ॥ २७
 अङ्गं स जनयापास वङ्गं मुह्यं तथैव च । पुण्ड्रं कलिङ्गं च तथा बालेयं क्षत्रमुच्यते ॥ २८
 बालेया ब्राह्मणाश्चैव तस्य वंशकराः प्रभोः । वलेस्तु ब्रह्मणा दत्ता वराः प्रीतेन धर्मतः ॥ २९

* एतदादिश्लोकद्वयं ग पुस्तके नास्ति । + अयं श्लोको न विद्यते स. पुस्तके ।

३ स. ग. घ. ट. 'रासंक्रमणे पुरा । तु' । २ स. ग. घ. ट. 'पुनस्तस्य' । ३ स. गुल्थो । ४ स. 'गुम्भो' ।
 ५ स. ग. 'तु तयाधीरध' । घ. ट. 'तु तयाऽऽण्डीरध' । ६ क. घ. 'स्तु घृत' । ७ क. घ. 'घृतस्य' । ८ ट. 'पार्थिवः' ।
 ९ स. नृगा । १० स. घ. 'पत्नीऽन्ते सुमहती जाता वृद्धस्य धा' । ११ स. ट. 'का' । नृगायास्तु नृगः । घ. 'काः' ।
 नृगाया. गुमगः । १२ स. ग. घ. 'तु नृग' । १३ क. 'या घृष्टा' । १४ ट. 'यो भद्र' । १५ स. घ. ट. 'र्माः' । पुत्री ।
 १६ घ. ट. 'त. । दत्ता' । १७ स. ग. घ. ट. 'वलिः' । १८ स. ग. घ. यः 'गुम्' । १९ क. 'गुह' । २० क. ग.
 'न धर्मतः' ।

(तुर्वस्वादिवंशकथनम्)

महायोगित्वमायुश्च कल्पायुःपरिमाणकम् । सङ्ग्रामे चाप्यजेपत्वं धर्मे चैव प्रभावना ॥ ३०
त्रैलोक्यदर्शनं चैव प्राधान्यं प्रसवे तथा । वले चाप्रतिपत्वं वै धर्मतत्त्वार्थदर्शनम् ॥ ३१
चतुरो नियतान्वर्णास्त्वं वै स्थापयितेति च । इत्युक्तो विभुना राजा वलिः शान्तिं परां ययौ ॥
कालेन महता विद्वान्स्वं वै स्थानमुपागतः । तेषां जनपदाः स्फीता वङ्गाङ्गमुह्यकास्तथा ॥ ३३
पुण्ड्राः कलिङ्गाश्च तथा तेषां वंशं निबोधत । तस्य ते तनयाः सर्वे क्षेत्रजा मुनिसंभवाः ॥
संभूता दीर्घतमसः सुदेष्णायां महौजसः ॥ ३४

ऋषय ऊचुः—

कथं वलेः सुताः पञ्च जनिताः क्षेत्रजाः प्रभो । ऋषिणा दीर्घतमसा एतन्नो ब्रूहि पृच्छताम् ॥

सूत उवाच—

अशिशो नाम विरुषात आसीद्धीमानृषिः पुरा । भार्या वै ममता नाम बभूवास्य महात्मनः ॥
अशिशस्य कनीयांस्तु पुरोधो यो दिवोकसाम् । बृहस्पतिर्वृहत्तेजा मर्मतां सोऽभ्यपद्यत ॥ ३७
उवाच ममता तं तु बृहस्पतिमनिच्छती । अन्तर्वत्यस्मि ते भ्रातुर्ज्येष्ठेष्वाष्टमिता इति * ॥ ३८
अयं हि मे महागर्भो रोचतेऽति बृहस्पते । अशिशं ब्रह्म चाभ्यस्य पडङ्गं वेदमुद्गिरन् ॥ ३९
अमोघरेतास्त्वं चापि न मां भजितुमर्हसि । अस्मिन्नेव गते काले यथा वा मन्यसे ममो ॥ ४०
एवमुक्तस्तया सम्यग्बृहत्तेजा बृहस्पतिः । कामात्मानं महात्माऽपि नाऽऽत्मानं सोऽभ्यधारयत् ॥
संबभूवैव धर्मात्मा तथा सार्धं बृहस्पतिः । + (उत्सृजन्तं तदा रेतो गर्भस्थः सोऽभ्यभार्षतं ॥
नोस्नातक न्यसे(?) ह्यस्मिन्द्वयोर्नेहास्ति संभवः । अमोघरेतास्त्वं चापि पूर्वं चाहमिहाऽऽगतः ॥ ४३
शशाप तं तदा क्रुद्ध एवमुक्तो बृहस्पतिः ।] अशिशं तं सुतं भ्रातुर्गर्भस्थं भगवानृषिः ॥ ४४
यस्माच्चमीदृशे काले सर्वभूतेप्सिते सति । मामेवमुक्तवान्मोहात्तमो दीर्घं प्रवेक्ष्यसि ॥ ४५
ततो दीर्घतमा नाम शापादपिरजायत । अथाशिशो बृहत्कीर्तिर्वृहस्पतिरिवौजसा ॥ ४६
ऊर्ध्वरेतास्ततश्चापि न्यवसद्भ्रातुराश्रमे । गोधर्मं सौरभेयात्तु वृषभाच्छ्रुतवान्प्रभो ॥ ४७
तस्य भ्राता पितृव्यस्तु चकार भवनं तदा । तस्मिन्नि तत्र वसति यदृच्छाभ्यागतो वृषः ॥ ४८
दर्शार्थमाहृतान्दर्भाश्चचार सुरभीवृतः । जग्राह तं दीर्घतमा विस्फुरन्तं च शृङ्गयोः ॥ ४९
स तेन निगृहीतस्तु न चचाल पदात्पदम् । ततोऽब्रवीद्वृषस्तं वै मुञ्च मां वलिनां वर ॥ ५०
न मयाऽऽसादितस्तात वलवांस्त्वद्विधः क्वचित् । व्यम्बकं ब्रह्मा देवं यतो जातोऽस्मि(सि) भूतले
मुञ्च मां वलिनां श्रेष्ठ प्रीतस्नेऽहं वरं वृणु । एवमुक्तोऽब्रवीदेनं जीवंस्त्वं मे क्व यास्यसि ॥ ५२
तेन त्वाऽहं न मोक्षयामि परस्वादिं चतुष्पदम् । ततस्त्वं दीर्घतमसं स वृषः प्रत्युवाच ह ॥ ५३
नास्माकं विद्यते तात पातकं स्तेयमेव वा । भक्ष्याभक्ष्यं न जानीमः पेयापेयं च सर्वशः ॥ ५४
कार्याकार्यं न वै विद्मो गम्यागम्यं तथैव च । न पाप्मानो वयं विप्र धर्मो ह्येव गवां स्मृतः ॥

* ज्येष्ठेष्वादिपादद्वयितो ग घ ङ पुस्तकेषु । + एतन्निदान्तर्गतग्रन्थो ङ पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग घ. कल्पथ पं । २ क. ख ङ. 'पयते' । ३ ख ग. घ च । ४ क 'मुह्यका' । ५ ग. तपसः ।
६ ग. ङ. सुदेष्णायां । ७ ङ. 'तपसा । ८ घ ग 'तत्तद्गृहि । ९ ङ अशिशो । १० क. समता । ११ ङ अशिशं । १२ क.
समतां । १३ क. समता । १४ ख. 'वृषस्य ममता । १५ क रोचते । १६ ख. उत्तिज घ. उत्तिजं । १७ ख. ग. घ.
विभो । १८ क. 'त्मा च नां । १९ ख. 'त । भोस्तात काम्यसे । २० क. 'स्वाहं थ' । २१ ख. ग. घ. ट. 'वं
च वै विप्रगं ।

गवां नाम स वै श्रुत्वा संभ्रान्तस्त्वनुमुच्य तम् । भक्त्या चाऽऽनुश्रविकया गोपु तं वै प्रसादयत्
 प्रसादिते गते तस्मिन्गोधर्मं भक्तितस्तु तम् । मनसैव तदादत्ते तन्निष्ठस्तत्परायणः ॥ ६७
 ततो यवीयसः पत्नीमौतथ्यस्याभ्यमन्यत । विचेष्टमानां रुदतीं दैवात्संमूढचेतनः ॥ ६८
 अवलेपं तु तं मत्वा शरद्वांस्तस्य नाक्षमत् । गोधर्मं वै बलं कृत्वा श्लुपां सै सममन्यत ॥ ६९
 विपर्ययं तु तं दृष्ट्वा शरद्वांश्चैत्यचिन्तयत् । भविष्यमर्थं ज्ञात्वा च महात्मा च न मृत्युताम् ॥
 प्रोवाच दीर्घतमसं क्रोधात्संरक्तलोचनः । गम्यागम्यं न जानीषे गोधर्मात्प्रार्थयन्श्रुताम् ॥ ६१
 दुर्वृत्तस्त्वं त्यजाम्येष गच्छ त्वं स्वेन कर्मणा । यस्मात्त्वमन्धो वृद्धश्च भर्तव्यो दुरनुष्ठितः ॥
 तेनासि त्वं परित्यक्तो दुराचारोऽसि मे मतिः ॥ ६२

सूत उवाच —

कर्मण्यस्मिस्ततः क्रूरे तस्य बुद्धिरजायत । निर्भर्त्स्य चैव बहुशो बाहुभ्यां परिगृह्य च ॥
 कोष्ठे समुद्रे प्रक्षिप्य गङ्गाम्भसि समुत्सृजत् ॥ ६३
 उद्यमानः समुद्रस्तु सप्ताहं स्रोतसा तदा । तं सस्त्रीको बलिर्नाम राजा धर्मार्थत्त्वावित् ॥
 अपश्यन्मज्जगानं तु स्रोतसाऽभ्याशमागतम् ॥ ६४
 तं गृहीत्वा स धर्मात्मा बलिर्वैरोचनस्तदा । अन्तःपुरे जुगोपैनं भक्ष्यैर्भोज्यैश्च तर्पयन् ॥ ६५
 भीतः स वै वरेणाथ च्छन्दयामास वै बलिम् । स च तस्माद्दरं वत्रं पुत्रार्थी दानवर्षभः ॥ ६६

बलिरुवाच —

संतानार्थं महाभाग भार्याया मम मानद । पुत्रान्धर्मार्थं संयुक्तानुत्पादयितुमर्हसि ॥ ६७
 एवमुक्तस्तु तेनर्पिस्तथाऽस्तिवत्युक्तवान्हि तम् । सुदेष्णां नाम भार्या स्वां राजाऽस्मै प्राहिणोत्तदा
 अन्धं वृद्धं च तं दृष्ट्वा न सा देवी जगाम ह । स्वां च धात्रैयकीं तस्मै भूपयित्वा व्यमर्जयत् ॥
 कक्षीवचक्षुषौ तस्यां शूद्रयोन्वामृषिर्वशी । जनयामास धर्मात्मा पुत्रावेतौ महौजसौ ॥ ७०
 कक्षीवचक्षुषौ तौ तु दृष्ट्वा राजा बलिस्तदा । प्रार्थितौ विधिवत्सम्पगीश्वरौ ब्रह्मवादिनौ ॥ ७१
 सिद्धौ प्रत्यक्षधर्माणौ बुद्धौ श्रेष्ठतमावपि । ममैतःविति होवाच बलिर्वैरोचनस्तद्वपिम् ॥ ७२
 नेत्युवाच ततस्तं तु ममैताविति चाब्रवीत् । उत्पन्नौ शूद्रयोर्नौ तु भवच्छासुरोत्तमौ ॥ ७३
 अन्धं वृद्धं च मां मत्वा सुदेष्णा महिषी तव । प्राहिणोद्वमानाय शूद्रां धात्रैयकीं मम ॥ ७४
 ततः प्रसादयामास पुनस्तमृषिसत्तमम् । बलिर्भार्या सुदेष्णां च भर्त्सयामास वै प्रभुः ॥ ७५
 पुनश्चैनामलंकृत्य ऋषये प्रत्यपादयत् । तां स दीर्घतमा देवीमब्रवीद्यदि मां शुभे ॥ ७६
 दध्ना लवणमिश्रेण स्व(सु)व्यक्तं नम्रकं तथा । लिहिव्यस्यजुगुप्सन्ती आपादतलमस्तकम् ॥ ७७
 ततस्त्वं प्राप्स्यसे देवि पुत्रांश्च मनसेप्सितान् । तस्य सा तद्रूपो देवी सर्वं कृतवती तथा ॥ ७८
 अपानं च समासाद्य जुगुप्सेन्ती न्यवर्जयत् । तामुवाच ततः सर्पिर्वत्से परिहृतं शुभे ॥
 विनाऽपानं कुमारं त्वं जनयिष्यसि पूर्वजम् ॥ ७९

१ ग. ग. द. 'यन् । प्र' । २ ग. ग. प. द. 'द्रे त' । ३ ग. ग. प. द. 'स्यन्वन्' । ४ ग. द. 'प्रायिचिन्त्य
 यम् । भ' । ५. 'प्रतिभिन्य यम् । ५ ग. 'स्मा चापमृ' । ६ ग. 'जिः धर्माधर्म न' । ७ द. 'येद ग' । ८ ग. 'जन् ।
 उ' । ९ ग. ग. प. द. 'मुद्रन्तु । १० ग. 'पुत्रार्थ दा' । ११ द. 'उ भार्याया' । १२ क. 'न' । १३ प. 'प्रीति को त' ।
 १४ ग. ग. द. 'यदां त' । १५ ग. ग. प. 'पुनःसाय ५' ।

(तुर्वस्वादिवंशकथनम्)

ततस्तं दीर्घतमसं सा देवी प्रत्युवाच ह । नार्हासि त्वं महाभाग पुत्रं दातुं ममेदृशम् ॥ ८०

* (* ऋपिरुवाच —

तत्रापराधो देव्येष नान्यथा भविता नु वै । देवीदानीं च ते पुत्रमहं दास्यामि सुव्रते ॥ ८१

तस्यापानं विना चैव योग्याभावो(?) भविष्यति ।) तां स दीर्घतमाश्चैव कुक्षौ स्पृष्ट्वेदमवव्रीत् ॥

प्राशितं दधि यत्तेऽद्य ममाङ्गाद्वै शुचिस्मिते । तेन ते पूरितो गर्भः पौर्णमास्यामित्रोदाधिः ॥ ८३

भविष्यन्ति कुमारास्ते पञ्च देवसुतोपमाः । तेजस्विनः पराक्रान्ता यज्वानो धार्मिकास्तथा ॥

ततोऽङ्गस्तु सुदेष्णाया ज्येष्ठपुत्रो व्यजायत । ब्रह्मस्तस्मान्कलिङ्गस्तु पुण्ड्रो ब्रह्मस्तथैव च ॥ ८५

वंशभाजस्तु पञ्चैते बलेः क्षेत्रेऽभवंस्तदा । +इत्येते दीर्घतमसा बलेर्दत्ताः सुताः पुरा ॥ ८६

प्रजास्त्वपहतास्तस्य ब्रह्मणा कारणं प्रति । अपैत्यमस्य दारेषु स्वेषु मा भून्महात्मनः ॥ ८७

ततो मनुष्ययोर्न्यां वै जनयामास स प्रजाः । सुरैर्भिर्दीर्घतमसमथ प्रीतो वचोऽवव्रीत् ॥ ८८

विचार्य यस्माद्गोधर्मं त्वमेवं कृतवानसि । तेन न्यायेन मुमुचे अहं प्रीतोऽस्मि तेन ते ॥ ८९

तस्मात्तव तपो दीर्घं निस्तुदांश्च पश्य वै । बार्हस्पत्यं च यत्तेऽन्यत्पापं संतिष्ठते तनौ ॥ ९०

जरामृत्युभयं चैव आघ्राय प्रणुदामि ते । आघ्रातमात्रः सोऽपश्यत्सद्यस्तमसि नाशिते ॥ ९१

आयुष्मांश्च युवा चैव चक्षुष्मांश्च ततोऽभवत् । गर्वा दीर्घतमाः सोऽथ गौतमः समपद्यत ॥ ९२

कक्षीवांस्तु ततो गत्वा सह पित्रा गिरिप्रजाम् । यथोद्दिष्टं हि पित्रर्थे चचार विपुलं तपः ॥

ततः कालेन महता तपसा भावितः स वै । विधूर्य सानुजो दोषान्ब्राह्मण्यं प्राप्तवान्प्रभुः ॥ ९४

ततोऽवव्रीत्पिता चैनं पुत्रवानरम्यहं प्रभो । सत्पुत्रेण त्वया तात कृतार्थोऽस्मि यशस्विना ॥

युक्तात्मा हि ततः सोऽथ प्राप्तवान्ब्रह्मणः क्षयम् । ब्राह्मण्यं प्राप्य कक्षीवान्सहस्रमसृजत्सुतान् ॥

कृष्णाङ्गा गौतमास्ते वै स्मृताः कक्षीवतः सुताः । इत्येव दीर्घतमसो बलेर्वैरोचनस्य वै ॥ ९७

सर्मांगमः समाख्यातः संतानं चोभयोस्तयोः । बलिस्तानमिपिच्येह पञ्च पुत्रानकल्मषान् ॥ ९८

कृतार्थः सोऽपि योगात्मा योगमाश्रित्य च प्रभुः । अदृश्यः सर्वभूतानां कालाकाङ्क्षी चरत्युत ॥

तत्राङ्गस्य तु राजर्षे राजाऽऽसीदधिवाहनः । सापराधसुदेष्णाया अनपानोऽभवच्चृपः ॥ १००

अनपानस्य पुत्रस्तु राजा दिविरथः स्मृतः । पुत्रो दिविरथस्याऽऽसीद्विद्वान्धर्मरथो नृपः ॥ १०१

× स वै धर्मरथः श्रीमान्येन विष्णुवदे गिरौ । सोमः शक्रेण सह वै यज्ञे पीतो महात्मना ॥ १०२

सूनुर्धर्मरथस्यापि राजा चित्ररथोऽभवत् । (अथ चित्ररथस्यापि राजा दशरथोऽभवत् ॥

लोमपाद इति ख्यातो यस्य शान्ता सुताऽभवत् ॥ १०३

* एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो द. पुस्तके नास्ति । + इत्येत इत्यारभ्य संतानं चोभयोस्तयोरित्यन्तग्रन्थ. स. घ. पुस्तकयोर्नास्ति । × इत आरभ्य अन्तश्च भविता नृप इत्यन्तग्रन्थो न विद्यते ग पुस्तके । (इदमर्थं न विद्यते क. घ पुस्तयोः ।

१ स. ग. घ. ते पौत्रं । २ ग. इ. °जास्यपहता तस्य । ३ क. °पत्त्रामात्यशः । ४ द. °तो मानुः । ५ ग. द. °रभी दीः । ६ ग. इ. प्रीता । ७ ग. न्यायात्मन मुमुनेन प्रीताऽस्मि न ते । ८. न्यायास्मान्मुमुने प्रीताऽस्मि...ते । ८ ग. °द. °वाद्गततम. सोऽथ गौत । ९ क. °यमनुः । १० क. ब्रह्मण्य । ११ ग. द. °त्मानं तं । १२ क. °क्षणा धं । १३ क. ब्रह्मण्यं । १४ ग. द. °नृ । कृष्णाङ्गा गौ । १५ ग. द. °गताः समाख्याताः संतानाश्चो । १६ द. °पि युक्तात्मा । १७ स. घ. इ. °नागम्य तु राजार्हो रा । १८ स. °थः स्मृतः । म । १९ घ. शक्रेण । २० क. °ना नृण धर्मं ।

[*स तु दाशराथिर्वीरश्चतुरङ्गो महामनाः । ऋष्यशृङ्गप्रसादेन जज्ञेऽथ कुलवर्धनः ॥ १०४

चतुरङ्गस्य पुत्रस्तु पृथुलाश्व इति श्रुतः । पृथुलाश्वसुतश्चापि चम्पो नाम बभूव ह ॥

चम्पस्य तु पुरी रम्या रम्या या मालिनी भवत् ॥] १०५

+चम्पावती पुरी चम्पा चतुर्वर्णा च वै वसत् । षष्टिवर्षसहस्राणि चम्पावत्यां पुराऽवसत् ॥

ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः सर्वे स्वेधर्मनुष्ठिते । सर्वे धर्म वै तपसा सर्वे विष्णुपरायणाः (?) ॥

पूर्णभद्रप्रसादेन हर्यङ्गोऽस्य सुतोऽभवत् ॥ १०७

जज्ञे वै तण्डिकस्तस्य वारणं शुक्रवारणम् । आनयामास स महीं मन्त्रैर्वाहनमुत्तमम् ॥ १०८

हर्यङ्गस्य तु दायादो राजा भद्ररथः किल । अथ भद्ररथस्याऽऽसीद्बृहत्कर्मा प्रजेश्वरः ॥ १०९

बृहद्रथः सुतस्तस्य तस्माज्जज्ञे बृहन्मनाः । बृहन्मनास्तु राजेन्द्रो जनयामास वै सुतम् ॥ ११०

नाम्ना जयद्रथं नाम तस्माद्बृहद्रथो नृपः । आसीद्बृहद्रथस्यापि विश्वजिज्जनमेजयः ॥ १११

दायादस्तस्य चाङ्गेभ्यो यस्मात्कर्णोऽभवच्चृपः । कर्णस्य सुरसेनस्तु द्विजस्तस्याऽऽत्मजः स्मृतः

ऋषय ऊचुः—

सूतात्मजः कथं कर्णः कथं चाङ्गस्य वंशजः । एतदिच्छामे वै श्रोतुमत्यर्थं कुशलो ह्यसि ॥ ११३

सूत उवाच—

बृहद्भानोः सुतो जज्ञे नाम्ना राजा बृहन्मनाः । तस्य पत्नीद्वयं चाऽऽसीच्चैत्रस्योभे च ते सुते ॥

यशोदेवी च सत्या च ताभ्यां वंशस्तु भिद्यते । जयद्रथस्तु राजेन्द्रो यशोदेव्यां व्यजायत ॥

ब्रह्मक्षत्रान्तरः सत्याविजयो नाम विश्रुतः । विजयस्य धृतिः पुत्रस्तस्य पुत्रो धृतव्रतः ॥ ११६

धृतव्रतस्य पुत्रस्तु सत्यकर्मा महायशाः । सत्यकर्मसुतश्चापि सूतस्त्वधिरथस्तु वै ॥ ११७

स कर्णं परिजग्राह तेन कर्णस्तु सूतजः । एतद्द्रुः कथितं सर्वं कर्णे यद्वै प्रचोदितम् ॥ ११८

एतेऽङ्गवंशजाः सर्वे राजानः कीर्तिता मया । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च पुरोस्तु शृणुत प्रजाः ॥

सूत उवाच—

पुरोः पुत्रो महाबाहुराजाऽऽसीज्जनमेजयः । अविद्धस्तु सुतस्तस्य यः प्राचीमजयादिशम् ॥

अविद्धतः प्रवीरस्तु मनस्युरभवत्सुतः । राजाऽथो जयदो नाम मनस्योरभवत्सुतः ॥ १२१

(† दायादस्तस्य चाप्यासीद्बृहन्धुर्नाम महीपतिः । धुन्धोर्वहुमती पुत्रः संजातिस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥

संजातिरथ रौद्राश्वस्तस्य पुत्रान्निबोधत) । रौद्राश्वस्य घृताच्यां वै दशाप्सरसि सूनवः ॥ १२३

रजेयुश्च कृतेयुश्च कसेयुः स्थण्डिलेयु च । घृतेयुश्च जलेयुश्च स्थलेयुश्चैव सप्तमः ॥ १२४

धर्मेयुः संनतेयुश्च वनेयुर्दशमस्तु सः । रुद्रा शूद्रा च मद्रा चैव शुभा जामलजा तथा ॥ १२५

तला सला च सप्तैता या च गोपजला स्मृता । तथा ताम्ररसा चैव रत्नकूटी च तौ दश ॥

आग्नेयो वंशतस्तासां भर्ता नाम्ना प्रभाकरः । अनादृष्टस्तु राजर्षी रिवेयुस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥

* धनुर्ध्वान्तर्गत ग्रन्थः रा. घ. ट. पुस्तकेष्वेव । + एतच्छ्लोकद्वयं घ. ट. पुस्तकेष्वेव । † एतच्छ्लोकान्तर्गतग्रन्थः रा. पुस्तके मालि ।

१ क. 'यं कर्णः' । २ क. 'रणः शक्रवारणः । भा । ३ क. 'मन्त्रोर्णा' । ४ रा. घ. ट. 'दय' । ५ घ. 'र्मा रथे' । ६ रा. घ. ट. 'ददा य गु' । ७ क. रा. 'जेन्द्र ज' । ८ रा. 'त्यग' । ९ क. 'महे धो' । १० रा. ट. 'देवी' । ११ घ. ट. 'धो मय' । १२ घ. ट. 'संजाति' । १३ क. 'य पथे' । १४ घ. च 'शुभा' । १५ क. 'तारा' । भा । १६ रा. ट. 'रिवेयु' ।

(तुर्वस्वादिवंशकथनम्)

रिवेयोर्बलना नाम भार्या वै तक्षकात्मजा । यस्यां देव्यां स राजर्षो रन्ति नाम त्वजीजनत् ॥
 रन्तिर्नारः सरस्वत्यां पुत्रानजनयच्छुभान् । त्रसुं तथाऽप्रतिरथं ध्रुवं चैवातिधार्मिकम् ॥ १२९
 गौरी कन्या च विख्याता मांधातुर्जननी शुभा । ध्रुवोऽप्रतिरथस्यापि कण्ठस्तस्याभवेत्सुतः ॥
 मेधातिथिः सुतस्तस्य यस्मात्काण्ठायना द्विजाः । इतिनानुयम(?)स्याऽऽसीत्कन्या साऽजनयत्सुतान्
 त्रसोः सुदयितं पुत्रं मलिनं ब्रह्मवादिनम् । उपदातं ततो लेभे चतुरस्तिवति साऽऽत्मजान् १३२
 सुष्पन्तमथ दुष्प(ण्य)न्तं प्रवीरमनघं तथा । चक्रवर्ती ततो जज्ञे दौष्प(ण्य)न्तिर्नृपसत्तमः ॥
 शकुन्तलायां भरतो यस्य नाम्ना तु भारतम् । दुष्प(ण्य)न्तं प्रति राजानं वागुवाचाशरीरिणी ॥
 माता भैरवा पितुः पुत्रो येन जातः स एव सः । भर स्वपुत्रं दुष्पन्त सत्यमाह शकुन्तला १३६
 रेतोधाः पुत्रं नयति नरदेव यमक्षयात् । त्वं चास्य धाता गर्भस्य माऽवमंस्थाः शकुन्तलाम् ॥
 भरतस्त्रिष्टुप् स्त्रीषु नच पुत्रानजीजनत् । नाभ्यनन्दच्च तानराजा नानुरूपान्ममेत्युत ॥ १३७
 ततस्ता मातरः क्रुद्धाः पुत्रान्निन्युर्यमक्षयम् । ततस्तस्य नरेन्द्रस्य वितथं पुत्रजन्म तत् ॥ १३८
 ततो मरुद्भिरानीय पुत्रस्तु स बृहस्पतेः । संक्रामितो भरद्वाजो मरुद्भिः क्रतुभिर्विभुः ॥ १३९
 तत्रैवोदाहरन्तीदं भरद्वाजस्य धीमतः । जन्मसंक्रमणं चैव मरुद्भिर्भरताय वै ॥ १४०
 पत्न्यामासन्नगर्भायौमसिजः संस्थितः किल । भ्रातुर्भार्या स दृष्ट्वाऽथ बृहस्पतिरुवाच ह ॥
 अलंकृत्य तनुं स्वां तु मैथुनं देहि मे शुभे ॥ १४१
 एवमुक्त्वाऽब्रवीदे [*नमन्तर्वत्नी ह्यहं विभो । गर्भः परिणतश्चायं ब्रह्म व्याहरते गिरा ॥ १४२
 अमोघरेतास्त्वं चापि धर्मश्चैव विगर्हितः । एवमुक्तोऽब्रवीदेनां] स्मयमानो बृहस्पतिः ॥ १४३
 विनयो नोपदेष्टव्यस्त्वया मम कथं चन । हर्षमाणः प्रसह्यैनां मैथुनायोपचक्रमे ॥ १४४
 ततो बृहस्पतिं गर्भो हर्षमाणमुवाच ह । संनिविष्टो ह्यहं पूर्वमिह तात बृहस्पते ॥ १४५
 अमोघरेताश्च भवान्नावकाशोऽस्ति च द्वयोः । एवमुक्तः स गर्भेण कुपितः प्रत्युवाच ह ॥ १४६
 यस्मान्मामीदृशे काले सर्वभूतेप्सिते सति । प्रतिपेधासि तैत्तस्मात्तपो दीर्घं प्रवेक्ष्यसि ॥ १४७
 पादाभ्यां तेन तच्छन्नं मातुर्द्वारं बृहस्पतेः । तद्रेतस्तु तयोर्मध्येऽनिर्वीर्यः शिशुकोऽभवत् ॥ १४८
 सद्योजातं कुमारं तं दृष्ट्वाऽथ ममताऽब्रवीत् । गमिष्यामि शृंहं स्वं वै भरद्वाजं बृहस्पते ॥ १४९
 एवमुक्त्वा गतायां स पुत्रं त्यजति तत्क्षणात् । भरस्व वाढमित्युक्तो भरद्वाजस्ततोऽभवत् ॥
 (+मातापितृभ्यां संत्यक्तं दृष्ट्वाऽथ मरुतः शिशुम् । गृहीत्वैनं भरद्वाजं जग्मुस्ते कृपया ततः ॥
 तस्मिन्काले तु भरतो मरुद्भिः क्रतुभिः क्रमात् ।) काम्यनैमित्तिकैर्यज्ञैर्यजते पुत्रलिप्सया ॥
 यदा स यजमानो वै पुत्रान्नाऽऽसादयत्प्रभुः । यज्ञं ततो मरुत्सोमं पुत्रार्थे पुनराहरत् ॥ १५३

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो न घ. पुस्तके ।

१ ख. ड. रिवेयो° । २ ख. ड. रन्तिर्नारमजी । घ. रन्तिवारमजी । ३ क. ध्रुवः प्र° । ४ ख. घ. ड. 'वसुप. ।
 मे° । ५ ख. ड. 'नुपम' । ६ क. त्रसुः सु° । ७ ख. घ. ड. 'दानवी त' । ८ ख. घ. ड. 'स्तिवलिनाम्' । ९ घ.
 'नू. शुकन्त' । १० ख. सुष्कन्त । ११ ख. घ. दुष्कन्तं । १२ ख. घ. दौष्पन्ति° । १३ क. मर्ता । १४ ख. पुत्र-
 पुत्रेपो न° । घ. ड. पुत्रमुत्रयति न° । १५ ख. 'यामुषि' । घ. ड. 'यामुषिजः । १६ ख. घ. ड. 'कृत्वा त' । १७ ख.
 घ. ड. धुनायेहि मा शु° । १८ घ. ड. 'तेऽद्विरा । १९ ख. ड. 'मे । रेतो° । २० ख. घ. ड. 'तस्मात्त्व त' । २१ ख.
 घ. 'वात. शि' । २२ घ. गृहाम त्व म° । २३ ख. घ. ड. 'तिवाजक्षीर्य' ।

तेन ते मरुतस्तस्य मरुत्सोमेन तोपिताः । भरद्वाजं ततः पुत्रं बार्हस्पत्यं मनीषिणम् ॥ १५४
 भरतस्तु भरद्वाजं पुत्रं प्राप्य तदाऽब्रवीत् । मजायां संहृतायां वै कृतार्थोऽहं त्वया विभो ॥
 पूर्वं तु वितथं तस्य कृतं वै पुत्रजन्मं हि । ततः स वितथो नाम भरद्वाजस्तथाऽभवत् ॥ १५६
 तस्माद्विद्यो भरद्वाजो ब्राह्मण्यात्क्षत्रियोऽभवत् । द्विमुख्यायननामा स स्मृतो द्विपितर(तृक)स्तु वै
 ततोऽथ वितथे जाते भरतः स दिवं ययौ । वितथस्य तु दायादो भुवमन्युर्वभूव ह ॥ १५८
 महाभूतोपमाश्चाऽऽसंश्रत्वारो भुवमन्युजाः । बृहत्क्षत्रो महावीर्यो नरो गार्ग्यश्च वीर्यवान् ॥ १५९
 नरस्य सांकृतिः पुत्रस्तस्य पुत्रौ महौजसौ । गुरुवीर्यस्त्रिदेवश्च सांकृत्याववरौ स्मृतौ ॥ १६०
 दायादाश्चापि गार्ग्यस्य शिनिवद्धाद्भूव ह । स्मृताश्चैते ततो गार्ग्याः क्षात्रोपेता द्विजातयः ॥
 महावीर्यसुतश्चापि भीमस्तस्माद्भूव ह । तस्य भार्या विशाला तु सुपुत्रे वै सुतत्रयम् ॥ १६२
 त्रय्यारुणिं पुष्करिणं तृतीयं सुपुत्रे कपिम् । कपेः क्षत्रवरा ह्येते तयोः प्रोक्ता महर्षयः ॥ १६३
 गार्ग्याः सांकृतयो वीर्याः क्षात्रोपेता द्विजातयः । संश्रिताऽऽङ्गिरसं पक्षं बृहत्क्षत्रस्य वक्ष्यति ॥
 बृहत्क्षत्रस्य दायादः सुहोत्रो नाम धार्मिकः । सुहोत्रस्यापि दायादो हस्ती नाम वभूव ह ॥
 तेनेदं निर्मितं पूर्वं नाम्ना वै हस्तिनापुरम् ॥ १६५
 हस्तिनश्चापि दायादास्त्रयः परमधार्मिकाः । अजमीढो द्विजामीढः पुंरुमीढस्तथैव च ॥ १६६
 *अजमीढस्य पत्न्यस्तु शुभाः कुरुकुलोद्बहाः । नीलिनी केशिनी चैव धूमिनी च वराङ्गना ॥
 अजमीढस्य पुत्रास्तु तासु जाताः कुलोद्बहाः । तपसोऽन्ते सुमहतो राज्ञो वृद्धस्य धार्मिकाः ॥
 भरद्वाजप्रसादेन शृणुध्वं तस्य विस्तरम् । अजमीढस्य केशिन्यां कण्ठः समभवत्किल ॥ १७९
 मेधातिथिः सुतस्तस्य तस्मात्कण्ठायना द्विजाः । अजमीढस्य धूमिन्यां जज्ञे वृहद्सुवृषः ॥ १७०
 वृहद्सोर्वृहद्विष्णुः पुत्रस्तस्य महाबलः । बृहत्कर्मा सुतस्तस्य पुत्रस्तस्य बृहद्भयः ॥ १७१
 विश्वजित्तनयस्तस्य सेनजित्तस्य चाऽऽत्मजः । अथ सेनजितः पुत्राश्चत्वारो लोकविश्रुताः ॥
 रुचिराश्वश्च काव्यश्च रामो दृढधनुस्तथा । वत्स श्वावन्तको राजा यस्य ते परिवत्सराः ॥ १७३
 रुचिराश्वस्य दायादः पृथुषेणो महायशाः । पृथुषेणस्य पारस्तु पारानीषोऽथ जज्ञिवान् ॥ १७४
 यस्य चैकशतं चाऽऽसीत्पुत्राणामिति नः श्रुतम् । नीपा इति समाख्याता राजानः सर्व एव ते
 तेषां वंशकरः श्रीमान्राजाऽऽसीत्कीर्तिवर्धनः । काम्पिलये समरो नाग स चेष्टसमरोऽभवत् ॥
 समरस्य परः पारः सत्वदश्व इति त्रयः । पुत्राः सर्वगुणोपेताः पारपुत्रो वृपुर्वर्भा ॥ १७७
 वृषोस्तु सुकृतिर्नाम सुकृतेनेह कर्मणा । जज्ञे सर्वगुणोपेतो विभ्राजस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ १७८
 विभ्राजस्य तु दायादस्त्वणुहो नाम पार्थिवः । वभूव शुकजामार्तो ऋचीभर्ता महायशाः ॥
 अणुहस्य तु दायादो ब्रह्मदत्तो महातपाः । योगसूनुः सुतस्तस्य विप्यवसेनोऽभवत्पृषः ॥ १८०

* न विद्यतेऽयं भोकः क पुस्तके ।

१ ग. 'उपे तस्य शृणु वै । २ ग. 'जिति । तं । ३ ग. प. 'स्तदाऽऽन्यदन् । तं । ४ द. 'वाऽऽन्यदम् ।
 तं । ५ ग. द. 'विभो भरद्वाजा ब्राह्मणा क्षत्रिया वितः । आमुष्यायन (न) नामानः स्मृता द्वि । ६ द. 'गार्ग्य ।
 ७ प. द. 'वीर्योऽभिदे । ८ द. 'गार्ग्य । ९ प. द. 'गार्ग्याः क्षत्रो । १० ग. 'दुःक्ष । ११ द. 'गार्ग्याः संहृ ।
 १२ ग. प. द. 'वीः क्षत्रो । १३ ग. द. 'विपुं वै । १४ ग. प. द. 'मनीषिणः । १५ ग. प. द. 'पुर्वी ।
 १६ द. 'स्तु शुभाः सुवृषः । १७ ग. प. द. 'दृढधनुः । १८ ग. प. द. 'दृढधनुः । १९ प. द. 'ता वृषो न ।

(तुर्वस्वादिवंशकथनम्)

विभ्राजपुत्रा राजानः सुकृतेनेह कर्मणा । विप्वक्सेनस्य पुत्रस्तु उदक्सेनो वभूव ह ॥ १८१
 भल्लाटस्तस्य दायादो येन राजा पुरा हतः । भल्लाटस्य तु दायादो राजाऽऽसीजनमेजयः ॥
 उग्रायुधेन तस्यार्थे सर्वे नीपाः प्रणाशिताः ॥ १८२

ऋषय ऊचुः—

उग्रायुधः कस्य सुतः कस्मिन्वंशे च कीर्त्यते । किमर्थं चैव नीपास्ते तेन सर्वे प्रणाशिताः ॥

सूत उवाच—

द्विमीढस्य तु दायादो विद्राञ्जज्ञे यवीनरः । धृतिपांस्तस्य पुत्रस्तु तस्य सत्यधृतिः सुतः ॥
 अथ सत्यधृतेः पुत्रो दृढनेमिः प्रतापवान् । दृढनेमिसुतश्चापि सुवर्मा नाम पार्थिवः ॥ १८५
 आसीत्सुवर्मणः पुत्रः सार्वभौमः प्रतापवान् । सार्वभौम इति ख्यातः पृथिव्यामेकराड्वभौ ॥
 तस्यान्वये च महति महत्पौरवनन्दनः । महत्पौरवपुत्रस्तु राजा रुक्मरथः स्मृतः ॥ १८७
 अथ रुक्मरथस्यापि सुपार्श्वो नाम पार्थिवः सुपार्श्वतनयश्चापि सुमतिर्नाम धार्मिकः ॥ १८८
 सुमतेरपि धर्मात्मा राजा संनतिमान्प्रभुः । तस्याऽऽसीत्सनतिर्नाम कृतस्तस्य सुतोऽभवत् ॥
 शिष्यो हिरण्यनाभेस्तु कौथुबस्य महात्मनः । चतुर्विंशतिधा तेन प्रोक्तास्ताः सामसंहिताः ॥
 स्मृतास्ते प्राच्यनामानः कार्ती साम्नां तु सार्थगाः । कार्तिरुग्रायुधः सांशय वीरः पौरवनन्दनः ॥
 वभूव येन विक्रम्यं पृषतस्य पितामहः । नीलो नाम महाबाहुः पञ्चालाधिपतिर्हतः ॥ १९२
 उग्रायुधस्य दायादः क्षेमो नाम महायशाः । क्षेमात्सुवीरः संजज्ञे सुवीरस्य नृपंजयः ॥
 नृपंजयादीरैरथ इत्येते पौरवाः स्मृताः ॥ १९३
 अजमीढस्य नीलिन्यां नीलः समभवन्नृपः । नीलस्य तपसोग्रेण सुशान्तिरभ्यजायत ॥ १९४
 पुरुजानुः सुशान्तेस्तु रिक्षस्तु पुरुजानुजः । *ततस्तु रिक्षदार्यादो भेदाच्च तनयास्त्वमे ॥ १९५
 मुद्गलः शृञ्जयश्चैव राजा बृहदिपुस्तथा । यवीयांश्चापि विक्रान्तः काम्पिल्यश्चैव पञ्चमः ॥ १९६
 पञ्चानां रक्षणार्थाय पितैतानभ्यभाषत । पञ्चानां विद्धि पञ्चैतान्स्फीता जनपदा युताः ॥ १९७
 अलं संरक्षणे तेषां (+पञ्चाला इति विश्रुताः । मुद्गलस्यापि मौद्गल्याः क्षात्रोपेतद्विजातयः ॥ १९८
 एते ह्यङ्गिरसः पक्षे संश्रिताः कण्ठमुद्गलाः । मुद्गलस्य सुतो ज्येष्ठो) ब्रह्मिष्ठः सुमहायशाः ॥
 इन्द्रसेना यतो गर्भे बध्यर्धं अत्यपद्यतं । बध्यर्धान्मिथुनं जज्ञे मेनका इति नः श्रुतिः ॥ २००
 दिवोदासश्च राजर्षिरहल्या च यशस्विनी । शारद्वतस्तु दायादमहर्ष्यां समसूयत ॥ २०१
 शतानन्दमृषिश्रेष्ठं तस्यापि सुमहायशाः । पुत्रः सत्यधृतिर्नाम धनुर्वेदस्य पारगः ॥ २०२
 अथ सत्यधृतेः शुकं दृष्ट्वाऽप्सरसमग्रतः । प्रचस्कन्दे शरस्तम्बे मिथुनं समपद्यत ॥ २०३
 कृपया तच्च जग्राह शतनुर्मृगयां गतः । कृपः स्मृतः स वै तस्माद्दौतमी च कृपी तथा ॥ २०४

* नाय श्लोको घ पुस्तके । + धनुर्विद्वान्तर्गतग्रन्थो ड पुस्तके नास्ति ।

१ ख. घ. द. 'भ्राज. पुन रा' । २ क. 'मीढस्य' । ३ ख. घ. ड. 'तेः स्मृतः' । ४ घ. 'न्याये म' । ५ क. ख. घ. 'मगः । का' । ६ घ. 'स्य युपस्तस्य महात्मनः । नी' । ७ क. ख. घ. 'रथो इ' । ८ द. 'पुरजातः मुशान्तेस्तु तस्मात्तु पुरजा' । ९ घ. ड. 'तस्मात्तु रि' । १० क. 'यादा भेदाश्च त' । ११ ख. 'ल. संजय' । १२ द. 'लः यज्ञ' । १३ ख. द. 'वीयधातिवि' । १४ क. 'न्तः कामि' । १५ ख. घ. 'पाञ्चाला' । १६ ख. घ. 'पिता द्वि' । १७ ख. ड. 'भयान्यभ' । १८ ख. ड. 'त' । १९ ख. 'धनुर्व' । २० ख. ड. 'ला मग्र' ।

एते शारद्वताः प्रोक्ताः ऋतध्या गौतमान्वयाः । अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि दिवोदासस्य संततिम् ॥
 दिवोदासस्य दायादो ब्रह्मिष्ठो मित्रयुर्नृपः । मैत्रेयस्तु ततो जज्ञे स्मृता एतेऽपि संश्रिताः ॥ २०६
 एतेऽपि संश्रिताः पक्षं क्षात्रोपेतास्तु भार्गवाः । राजाऽपि च्यवनो विद्वांस्ततोऽप्रतिरथोऽभवत् ॥
 अथ वै च्यवनाद्धीमान्सुदासः समपद्यत । सौदासः सहदेवश्च सोमकस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
 अजमीढः पुनर्जातः क्षीणे वंशे स सोमकः । सोमकस्य सुतो जन्तुर्हते तस्मिन् शतं विभो ॥ २०९
 पुत्राणापजमीढस्य सोमकत्वे महात्मनः । तेषां यवीयान्पृपतो ह्युपदस्य पिताऽभवत् ॥ २१०
 धृष्टद्युम्नः सुतस्तस्य धृष्टकेतुश्च तत्सुतः । महिषी चाजमीढस्य धूमिनी पुत्रगर्धिनी ॥ २११
 पुर्नर्भवे तपस्तेपे शतं वर्षाणि दुश्चरम् । हुताग्न्यनिद्रा ह्यभवत्पवित्रमितभोजना ॥ २१२
 अहोरात्रं कुशेष्वेव सुप्त्वाप सुमहाव्रता । तस्यां वै धूम्रवर्णायामजमीढश्च वीर्यवान् ॥ २१३
 ऋक्षं सा जनयामास धूम्रवर्णं सिताग्रजम् । ऋक्षात्संवरणो जज्ञे कुरुः संवरणादभूत् ॥ २१४
 यः प्रयागं पदाऽऽक्रम्य कुरुक्षेत्रं चकार ह । ऋष्ट्वेनं सुमहातेजा वर्षाणि सुवहून्वथ ॥ २१५
 कृप्यमाणे तदा शक्रस्तत्रास्य वरदो वभौ । पुण्यं च रमणीयं च पुण्यकृद्भिर्निषेधितम् ॥ २१६
 तस्यान्ववायजाः ख्याताः कुरवो नृपसत्तमाः । कुरोस्तु दयिताः पुत्राः सुधन्वा जह्नुरेव च ॥
 १२१३
 परिक्षितो महाराजः पुत्रकश्चारिपर्दनः । सुधन्वनस्तु दायादः सुहोत्रो मतिमान्स्मृतः ॥ २१८
 च्यवनस्तस्य पुत्रस्तु राजा धर्मार्थकोविदः । च्यवनस्यै कृतः पुत्र इष्टा यज्ञैर्महातपाः ॥ २१९
 विश्रुतं जनयामास पुत्रमिन्द्रसखं नृपैः । विद्योपरिचरं वीरं वैसुं नामान्तरिक्षगर्भं ॥ २२०
 विद्योपरिचराज्जज्ञे गिरिका सप्त सूनवः । महारथो मगधराड्विश्रुतो यो वृहद्रथः ॥ २२१
 मत्स्यग्रहः कुशश्चैव यमाहुर्मणिवाहनम् । मार्थैल्यथ ललित्यथ मत्स्यकालश्च सप्तमः ॥ २२२
 वृहद्रथस्य दायादः कुशाग्रो नाम विश्रुतः । कुशाग्रस्याऽऽत्मजश्चैव ऋषभो नाम वीर्यवान् ॥ २२३
 ऋषभस्यापि दायादः पुष्पवात्राम धार्मिकः । विक्रान्तस्तस्य दायादो राजा सत्यहितः स्मृतः
 तस्य पुत्रः सुधन्वा च तस्माद्दर्जः प्रतापवान् । दर्जस्य नभसः पुत्रस्तस्माज्जज्ञे स वीर्यवान् ॥
 शकले द्वे स वै जातो जरया संधितस्तु सः । जरासंधो महाबाहुर्जरया संधितस्तु सः ॥ २२६
 सर्वक्षत्रस्य जेताऽसौ जरासंधो महाबलः । जरासंधस्य पुत्रस्तु सहदेवः प्रतापवान् ॥ २२७
 सहदेवात्मजः श्रीमान्सोमाधिः सुमहोत्तपाः । श्रुतेश्रवास्तु सोमाधेर्मागधः परिकीर्तितः ॥ २२८

सूत उवाच—

परिक्षितस्य दायादो वभूव जनमेजयः । जनमेजयस्य पुत्रस्तु सुरथो नाम भूमिर्षेः ॥

सुरथस्य तु दायादो भीमसेनोऽपि नामतः ॥

२२९

* इदमर्थं न विद्यते क. ख. घ. पुस्तकेषु ।

१ क. प्रोक्ता ऋतप्यो गौतमान्वयाः । अ. २ ख. घ. प्रोक्ता भोत. ३ घ. क. 'क्ष क्षी' । ४ क. स्ततः
 प्र. ५ घ. ट. वै च्यवगर्धिनी । ६ क. ख. ट. पुत्राणां । ७ क. 'तामहः । धृ' । ८ ख. घ. ट. 'नर्भवे' । ९ ग.
 ट. ब्रह्मिष्ठो मि. १० घ. 'न । रक्ष । ११ क. 'क्ष क्षी' । १२ ट. 'क्षिपयन्' । १३ ख. घ. 'क्षिपयन्' । १४ घ. ट.
 'स्य पुत्रः कृतक इ' । १५ ट. 'पः । वैयो' । १६ ख. घ. ट. यमुनायाऽऽत्मा । १७ ट. 'म । वैयो' । १८ क. 'धो
 मगधरो वि' । १९ घ. ट. महद्रथः । २० ग. घ. 'क्षेपय' । २१ घ. 'दायादाः । धृ' । २२ क. घ. 'तपुवन्तु' । २३ ग.
 ट. परिक्षितस्य तु दा. २४ घ. परिक्षितस्य दा. २५ क. ख. घ. 'पः । धुनेमनस्य दा' ।

(तुर्वस्वादिवशकथनम्)

जह्नुस्त्वजनयत्पुत्रं सुरथं नाम भूमिपम् । सुरथस्य तु दायादो वीरो राजा विदूरथः ॥ २३०
विदूरथसुतश्चापि सार्वभौम इति श्रुतिः । सार्वभौमाज्जयत्सेन आराधिस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
आराधितो महासत्त्व अयुतायुस्ततः स्मृतः । अक्रोधनोऽयुतायोस्तु तस्माद्देवातिथिः स्मृतः ॥
देवातिथेस्तु दायाद ऋक्ष एव बभूव ह । भीमसेनस्तथा ऋक्षादिलीपस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
दिलीपसुनुः प्रतिपस्तस्य पुत्रास्त्रयः स्मृताः । देवापिः शंतनुश्चैव वाह्लीकश्चैव ते त्रयः ॥ २३४
वाह्लीकस्य तु विज्ञेयः सप्तवाह्लीश्वरो नृपः । वाह्लीकस्य सुतश्चैव सोमदत्तो महायशाः ॥
जज्ञिरे सोमदत्तात्तु भूरिभूरिश्रवाः शलः ॥ २३६
देवापिस्तु प्रवव्राज वनं धर्मपरीप्सया । उवाध्यायस्तु देवानां देवापिरभवन्मुनिः ॥ २३६
च्यवनोऽस्य हि पुत्रस्तु इष्टकश्च महात्मनः । शंतनुस्त्वभवद्राजा विद्वान्वै स महाभिपः ॥ २३७
ईयं चोदाहरन्त्यत्र श्लोकं प्रति महाभिपम् । यं यं राजा स्पृशति वै जीर्णं समयतो नरम् ॥
पुनर्युवा स भवति तस्मात्ते शंतनुं विदुः । ततोऽस्य शंतनुत्वं वै प्रजास्विह परिश्रुतम् ॥
सं तूपयेमे धर्मात्मा शंतनुर्जाह्नवीं नृपः ॥ २३९
तस्यां देवव्रतं भीष्मं पुत्रं सोऽजनयत्प्रभुः । स च भीष्म इति ख्यातः पाण्डवानां पितामहः ॥
काले विचित्रवीर्यं तु दासेय्यजनयत्सुतम् । शंतनोर्दायितं पुत्रं प्रजाहितकरं प्रभुम् ॥
कृष्णद्वैपायनश्चैव क्षेत्रे वैचित्रवीर्यके ॥ २४१
धृतराष्ट्रं च पाण्डुं च विदुरं चाप्यजीजनत् । धृतराष्ट्रात्तु गान्धारी पुत्राणां सुपुत्रे शतम् ॥ २४२
तेषां दुर्योधनो ज्येष्ठः सर्वक्षत्रस्य स प्रभुः । माद्री राज्ञी पृथा चैव पाण्डोर्भार्ये वभूवतुः ॥ २४३
देवदत्ताः सुतास्ताभ्यां पाण्डोरथे विजज्ञिरे । धर्माद्युधिष्ठिरो जज्ञे वायोर्जज्ञे वृकोदरः ॥ २४४
इन्द्राद्धनंजयो जज्ञे शक्रतुल्यपराक्रमः । अश्विभ्यां सहदेवश्च नकुलश्चापि माद्रीजौ ॥ २४५
पञ्चैव पाण्डवेभ्यश्च द्रौपद्यां जज्ञिरे सुताः । द्रौपद्यजनयज्ज्येष्ठं प्रतिविन्ध्यं युधिष्ठिरात् ॥ २४६
हिडम्बा भीमसेनात्तु जज्ञे पुत्रं घटोत्कचम् । काश्या पुनर्भीमसेनाज्जज्ञे सर्ववृकं सुतम् ॥ २४७
सुहोत्रं विजया माद्री सहदेवादजायत । कौमेर्यां तु वैद्यायां निरमित्रस्तु नाकुलिः ॥ २४८
सुभद्रायां रथी पार्थादभिमन्युरजायत । उत्तरायां तु वैराट्यां परिक्षिदभिमन्युजः ॥ २४९
परिक्षितस्तु दायादो राजाऽऽसीज्जनमेजयः । ब्राह्मणान्स्थापयामास स वै वाजसनेयिकान् ॥
असपत्नं तदामर्षद्वैशम्पार्यनं एव तु । न स्थास्यतीह दुर्वुद्धे तवैतद्वचनं भुवि ॥ २५१
यावत्स्थास्याम्यहं लोके तावन्नैतर्पणं शस्यते । अभितः संस्थितश्चापि ततः स जनमेजयः ॥ २५२
[*पौर्णमास्येन हविषा देवमिष्टा प्रजापतिम् । विज्ञाय संस्थितोऽपश्यत्तद्वधीष्टां(त्तदिष्टं) विभार्मखे
परिक्षित्तनयश्चापि पौरवो जनमेजयः] । द्विरश्वमेधमाहृत्य ततो वाजसनेयकम् ॥
भवर्तयित्वा तद्ब्रह्म त्रिखर्वा जनमेजयः ॥ २५४

* एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थ ख पुस्तके नास्ति ।

१ स 'दो धीरो । २ घ. 'रो जातो वि' । ३ द. श्रुतः । ४ ख. घ. द. इद चो' । ५ क. स उप' । ६ क. तु
शंतनुर्जनं । ७ क. 'ष्ठ श्रुतिविद्ध यू' । ८ ख. द. हिडम्बा । ९ ख. घ. करम' । १० घ. चैद्यायां ।
क. टाहलिः । ११ घ. द. 'नेयका' । १२ ख. घ. द. अशपत्त तं । १३ ख. घ. द. 'नमेव । १४ घ. 'नैव प्रपत्स्यति ।
अ' । १५ द. प्रपत्स्यति । १६ घ. द. 'भोमुंसे । १७ स. त्रि खर्वा । घ. त्रिपेवा' ।

स्वर्गमश्वकमुखपानां स्वर्गमङ्गनिवासिनाम् । स्वर्गं च मध्यदेशानां त्रिखर्वीं जनमेजयः ॥

विषादाद्ब्राह्मणैः सार्धमभिशास्तः क्षयं ययौ ॥ २५५

तस्य पुत्रः शतानीको बलवान्सत्यविक्रमः । ततः सुतं शतानीकं विषास्तमभ्यपेचयन् ॥ २५६

पुत्रोऽश्वमेधदत्तोऽभूच्छतानीकस्य वीरवान् । पुत्रोऽश्वमेधदत्ताद्वै जातः परपुरंजयः ॥ २५७

अधिसामकृष्णो धर्मात्मा सांप्रतोऽयं महायशाः । यस्मिन्प्रशासति महीं युष्माभिरिदमाहृतम् ॥

दुरापं दीर्घसत्रं वै त्रीणि वर्षाणि दुश्चरम् । वर्षद्वयं कुरुक्षेत्रे दृपद्वत्यां द्विनोत्तमाः ॥ * २५९

ऋषय ऊचुः—

श्रोतुं भविष्यमिच्छामः प्रजानां वै महापते । सूत सार्धं नृपैर्भाव्यं व्यतीतं कीर्तितं त्वया ॥

यत्तु संस्थास्यते कृत्यमुत्पत्स्यन्ति च ये नृपाः । वर्षाग्रतोऽपि मद्ब्रूहि नामतश्चैव तादृशान् ॥

कालं युगप्रमाणं च गुणदोषान्भविष्यतः । सुखदुःखे प्रजानां च धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥ २६२

एतत्सर्वं प्रसंख्याय पृच्छतां ब्रूहि तत्त्वतः । स एवमुक्तो मुनिभिः सूतो बुद्धिमतां वरः ॥

आचक्षे यथावृत्तं यथादृष्टं यथाश्रुतम् ॥ २६३

सूत उवाच—

यथा मे कीर्तितं सर्वं व्यासेनाद्भुतकर्मणा । भाव्यं कलियुगं चैव तथा मन्वन्तराणि तु ॥ २६४

अनागतानि सर्वाणि ब्रुवतो मे निबोधत । अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि भविष्यन्ति नृपास्तु ये ॥

ऐलांश्चैव तथेक्ष्वाकून्सौद्युम्नांश्चैव पार्थिवान् । येषु संस्थाप्यते क्षत्रमैक्ष्वाकवमिदं शुभम् ॥ २६६

तान्सर्वान्कीर्तयिष्यामि भविष्ये पठितादृशान् । तेभ्यः परे च ये चान्ये उत्पत्स्यन्ते महीक्षितः

क्षेत्राः पारशवाः शूद्रास्तथा ये च द्विजातयः । अन्ध्राः शकाः पुलिन्दार्थं तूलिका यवनैः सहो ॥

कैवर्ताभीरशत्रवा ये चान्ये म्लेच्छजातयः । वर्षाग्रतः प्रवक्ष्यामि नामतश्चैव तादृशान् ॥ २६९

अधिसामकृष्णः सोऽयं सांप्रतं पौरवाभृशः । तस्यान्ववाये वक्ष्यामि भविष्ये तावतो नृपान् ॥

अधिसामकृष्णपुत्रो निर्वक्रो भविता किल । गङ्गयाऽपहृते तस्मिन्नगरे नागसाहये ॥

त्यक्त्वा च तं सवासं च कौशाभ्यां स निवत्स्यति ॥ २७१

भविष्यदुष्णस्तत्पुत्र उष्णाच्चित्ररथः स्मृतः । शुचिद्रथश्चित्ररथाद्धृतिमांश्च शुचिद्रथात् ॥ २७२

सुपेणो वै महावीर्यो भविष्यति महायशाः । तस्मात्सुपेणाद्भविता सुतीर्थो नाम पार्थिवः ॥

रुचः सुतीर्थाद्भविता त्रिचक्षो भविता ततः । त्रिचक्षस्य तु दायादो भविता वै सुखी बलः ॥

सुखीबलसुतश्चापि भाव्यो राजा परिप्लवः । परि तसुनश्चापि भविता सुनयो नृपः ॥ २७५

मेधावी सुनयस्याथ भविष्यति नराधिपः । मेधाविनः सुतश्चापि दण्डपाणिर्भविष्यति ॥ २७६

दण्डपाणोऽनिरामित्रो निरामित्राच्च क्षेमकः । पञ्चविंशनृपा ह्येते भविष्याः पूर्ववंशजाः ॥ २७७

अत्रानुवंशश्लोकोऽयं गीतो विप्रैः पुराविदैः । ब्रह्मक्षत्रस्य यो योनिर्वंशो देवार्पिसत्कृतः ॥ २७८

क्षेमकं प्राप्य राजानं संस्थां प्राप्स्यति वै कलौ । इत्येव पौरवो वंशो यथावदनुकीर्तितः ॥ २७९

* अत्राध्यायगमासिर्दृश्यते ख. पुस्तके ।

१ घ. 'पारो वा । २ ख. 'धिमातृ' । घ. 'धिम । ३ द. 'ते सत्रम्' । ४ क. ख. 'ते क्षेत्र । ५ ख. क्षेत्राः । ६ क. घ. 'स तूति' । ७ घ. क. 'धिर्धामकृष्णशाय' । ८ ख. घ. क. नृपाः । ९ ख. घ. द. 'धिर्धाम' । १० क. 'तं मुता' । ११ घ. निरक्षो । १२ घ. निरक्षस्य । १३ घ. द. 'परिप्लवः । परिप्लवम्' । १४ घ. द. क्षेत्रः ।

(तुर्वस्वादिवशकथनम्)

धीमर्तः पण्डुपुत्रस्य अर्जुनस्य महात्मनः । अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि इक्ष्वाकूणां महात्मनाम् ॥
 बृहद्रथस्य दायादो वीरो राजा बृहत्क्षयः । ततः क्षयः सुतस्तस्य वत्सव्यूहस्ततः क्षयात् ॥
 वत्सव्यूहात्प्रतिव्यूहस्तस्य पुत्रो दिवाकरः । यश्च सांप्रतमध्यास्ते अयोध्यां नगरीं नृपः ॥२८२
 दिवाकरस्य भविता सहदेवो महायशाः । सहदेवस्य दायादो बृहदश्वो भविष्यति ॥ २८३
 तस्य भानुरथो भाव्यः प्रतीताश्वश्च तत्सुतः । प्रतीताश्वसुतश्चापि सुप्रतीतो भविष्यति ॥
 सहदेवः सुतस्तस्य सुनक्षत्रश्च तत्सुतः ॥ २८४
 किंनरस्तु सुनक्षत्राद्भविष्यति परंतपः । भविता चान्तरिक्षस्तु किंनरस्य सुतो महान् ॥ २८५
 अन्नरिक्षात्सुपर्णस्तु सुपर्णाच्चाप्यमित्रजित् । पुत्रस्तस्य भरद्वाजो धर्मा तस्य सुतः स्मृतः ॥२८६
 पुत्रः कृतंजयो नाम धर्मिणः स भविष्यति । कृतंजयसुतो व्रातो तस्य पुत्रो रणंजयः ॥ २८७
 भविता संजयश्चापि वीरो राजा रणंजयात् । संजयस्य सुतः शाक्यः शाक्याच्छुद्धोदनोऽभवत्
 शुद्धोदनस्य भविता शाक्यार्थे राहुलः स्मृतः । प्रसेनजित्ततो भाव्यः क्षुद्रको भविता ततः ॥
 क्षुद्रकोऽक्षुलिको भाव्यैः क्षुलिकात्सुरथः स्मृतः । सुमित्रः सुरथस्यापि अन्त्यश्च भविता नृपः ॥
 एत ऐक्ष्माकवाः प्रोक्ता भवितारः कलौ युगे । बृहद्बलान्वये जाता भवितारः कलौ युगे ॥
 शूराश्च कृतविद्याश्च सत्यसंधा जितेन्द्रियाः ॥ २९१
 अत्रानुवंशश्लोकोऽयं भविष्यज्ञैरुदाहृतः । इक्ष्वाकूणामयं वंशः सुमित्रान्तो भविष्यति ॥ २९२
 सुमित्रं प्राप्य राजानं संस्थां प्राप्स्यति वै कलौ । इत्येतन्मानवं क्षत्रमैलं च समुदाहृतम् ॥२९३
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि मार्गधेयान्बृहद्रथान् । जरासंधस्य ये वंशे सहदेवान्वये नृपाः ॥ २९४
 अतीता वर्तमानाश्च भविष्याश्च तथा पुनः । प्राधान्यतः प्रवक्ष्यामि गदतो मे निबोधत ॥ २९५
 सङ्ग्रामे भारते तस्मिन्सहदेवो निपातितः । सोमाधिस्तस्य तनयो राजर्षिः स गिरिव्रजे ॥२९६
 पञ्चाशतं तथाऽष्टौ च समा राज्यमकारयत् । श्रुतैर्व्रवाश्चतुःषष्टिसमास्तस्य सुतोऽभवत् ॥
 अयुतायुस्तु पँडर्विशं राज्यं वर्षाण्यकारयत् । समाः शतं निरामित्रो महीं भुक्त्वा दिवं गतः ॥
 पञ्चाशतं समाः पद् च सुंकुत्तः प्राप्तवान्महीम् । त्रयोविंशं बृहत्कर्मा राज्यं वर्षाण्यकारयत् ॥
 सेनाजित्सांप्रतं चापि पँडा वै भोक्ष्यते सर्भैः । श्रुतंजयस्तु वर्षाणि चत्वारिंशद्विष्यति ॥
 महींचलो महाबाहुर्महाबुद्धिपराक्रमः । पञ्चत्रिंशत् वर्षाणि महीं पालयिता नृपः ॥ ३०१
 अष्टपञ्चाशतं चाब्दान् राज्ये स्थास्यति वै शुचिः । अष्टाविंशत्समाः पूर्णाः क्षेमो राजा भविष्यति
 भुवतस्तु चतुःषष्टी राज्यं प्राप्स्यति वीर्यवान् । पञ्चवर्षाणि पूर्णानि धर्मनेत्रो भविष्यति ॥३०३
 भोक्ष्यते नृपतिश्चैव अष्टपञ्चाशतं समाः । अष्टत्रिंशत्समा राज्यं सुव्रतस्य भविष्यति ॥ ३०४
 [* चत्वारिंशदशाष्टौ च दृढसेनो भविष्यति । त्रयस्त्रिंशत् वर्षाणि सुमतिः प्राप्स्यते ततः ॥३०५
 द्वाविंशतिसमा राज्यं सुंचलो भोक्ष्यते ततः] । चत्वारिंशत्समा राजा सुनेत्रो भोक्ष्यते ततः ॥

+ एतच्चिह्नान्तर्गतप्रन्यो न विद्यते ख. ग पुस्तकयोः ।

१ क. घ. ड. 'त. पाण्डु । २ ख. घ. 'ता शक्यार्थे नाहु । ३ घ. 'काकुलि' । ४ घ. 'व्यः कुलि' । ५ क. 'वं क्षेत्र' । ६ ग. घ. ड. 'गथा ये बृहद्रथाः । ज' । ७ क. 'त भुवाश्च । ८ ग. घ. ड. 'थवाः सप्त' । ९ ख. पट्टिंशत्समा । १० घ. सुक्षत्र. प्रा' । ११ क. सुक्षत्रा प्रा' । १२ ग. घ. सेनाजि' । १३ क. एतां वै भुज्यते । १४ घ. 'माः । शत । १५ क. 'हाबाहुर्महाबुद्धिर्महाभीम' । १६ ख. घ. पाष्टं. रा' । १७ ख. ग. ड. 'क्षेमा' । १८ घ. ड. सुचालो ।

(तुर्वस्वादिवंशकथनम्)

सत्यजित्पृथिवीराज्यं व्यशीतिं भोक्ष्यते समाः । प्राप्येमां वीरजिञ्चापि पञ्चत्रिंशद्भविष्यति ॥
 अरिंजयस्तु वर्षाणि पञ्चाशत्प्राप्स्यते महीम् । द्वात्रिंशच्च नृपा ह्येते भवितारो बृहद्रथात् ॥ ३०६
 पूर्णं वर्षसहस्रं वै तेषां राज्यं भविष्यति । बृहद्रथेष्वतीतेषु वीतहोत्रेषु वर्तिषु ॥ ३०९
 मुनिकः स्वामिनं हत्वा पुत्रं समभिपेक्ष्यति । पिपतां क्षत्रियाणां हि प्रथोतो मुनिको बलात् ॥
 स वै प्रणतसामन्तो भविष्येऽनयवर्जितः । त्रयोविंशत्समा राजा भविता स नरोत्तमः ॥ ३११
 चतुर्विंशत्समा राजा पालको भविता ततः । विशाखयूपो भविता नृपः पञ्चाशतीं समाः ॥ ३१२
 एकत्रिंशत्समा राज्यमजकस्य भविष्यति । भविष्यति समा विंशत्सुतो वर्तिवर्धनः ॥ ३१३
 अष्टत्रिंशच्छतं भाव्याः प्राद्योताः पञ्च ते सुताः । हेत्वा तेषां यशः कृत्स्नं शिशुनाको भविष्यति
 वाराणस्यां सुतस्तस्य संप्राप्स्यति गिरिव्रजम् । शिशुनाकस्य वर्षाणि चत्वारिंशद्भविष्यति ॥
 शक्रवर्णः सुतस्तस्य पञ्चत्रिंशच्च भविष्यति । ततस्तु विंशतिं राजा क्षेमवर्मा भविष्यति ॥ ३१६
 अजातशत्रुर्भविता पञ्चविंशत्समा नृपः । (* चत्वारिंशत्समा राज्यं क्षत्रौजाः प्राप्स्यते ततः ॥
 अष्टाविंशत्समा राजा विविसारो भविष्यति । पञ्चविंशत्समा राजा दर्शकस्तु भविष्यति ॥
 उदायी भविता यस्मात्त्रयस्त्रिंशत्समा नृपः । स वै पुरवरं राजा पृथिव्यां कुसुमाह्वयम् ॥
 गङ्गाया दक्षिणे कूले चतुर्थेऽब्दे करिष्यति ॥ ३१९
 द्वाचत्वारिंशत्समा भाव्यो राजा वै नन्दिवर्धनः । चत्वारिंशत्रयं चैव महानन्दी भविष्यति ॥
 इत्येते भवितारो वै शैशुनाका नृपा दश । शतानि त्रीणि वर्षाणि द्विपृथग्भ्यधिकानि तु ॥
 शैशुनाका भविष्यन्ति राजानः क्षत्रवान्धवाः । एतैः सार्धं भविष्यन्ति तावत्कालं नृपाः परे ॥
 ऐसाकवाथतुर्विंशत्पाञ्चालाः पञ्चविंशतिः । कालकास्तु चतुर्विंशच्चतुर्विंशच्चु हैहयाः ॥ ३२३
 द्वात्रिंशद्द्वै कलिङ्गास्तु पञ्चविंशत्तथा शकाः । (+ कुरवश्चापि पञ्चत्रिंशदष्टाविंशतिमैथिलाः ॥
 शूरसेनास्रयोविंशद्दीतिहोत्राश्च विंशतिः । तुल्यकालं भविष्यन्ति सर्व एव महीक्षितः ॥) ३२५
 महानन्दिसुतश्चापि शूद्रायां कालसंवृतः । उत्पत्स्यते महापद्मः सर्वक्षत्रान्तरे नृपः ॥ ३२६
 ततः प्रमृति राजानो भविष्याः शूद्रयोनयः । एकराद् स महापद्म एकच्छत्रो भविष्यति ॥ ३२७
 अष्टाविंशतिवर्षाणि पृथिवीं पालयिष्यति । सर्वक्षत्रैर्हरोद्भूत्य भाविनोऽर्थस्य वै बलात् ॥ ३२८
 सहस्रास्तस्मुता क्षत्री समा द्वादश ते नृपाः । महापद्मस्य पर्याये भविष्यन्ति नृपाः क्रमात् ॥
 उद्दरिष्यति तान्सर्वान्कौटिल्यो वै द्विरष्टैभिः । भुक्त्वा महीं वर्षशतं नन्देन्दुः स भविष्यति ॥
 चन्द्रगुप्तं नृपं राज्ये कौटिल्यः स्थापयिष्यति । चतुर्विंशत्समा राजा चन्द्रगुप्तो भविष्यति ॥
 भविता भद्रसारस्तु पञ्चविंशत्समा नृपः । पञ्चविंशच्च समा राजा अशोको भविता नृपु ॥ ३३२

* इत भारभ्य पञ्चविंशत्समा नृप इत्यन्तः पाठो क. पुस्तके नास्ति । + धनुर्ध्वान्तर्गतमन्वो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ क. 'दया' । २ ग. घ. 'द्वेष्य' । ३ ग. द. 'द्योतं मु' । ४ ग. क. 'राज्य' । ५ घ. 'शतीः स' ।
 ६ घ. 'रिपुतः कीर्ति' । ७ क. द. 'अष्टात्रिं' । ८ स. ग. द. 'व्या. प्रथो' । ९ घ. 'हत्वा' । १० ग. घ. द. 'स्य म-
 यास्य' । ११ घ. घ. क. 'शितारो' । १२ घ. 'त्रिंशत्' । १३ स. घ. 'उदायी' । १४ क. 'ता तस्मा' । १५ घ. 'योगे' ।
 १६ घ. 'ति । च' । १७ स. ग. घ. 'त्रयथि' । १८ स. ग. घ. 'मि द्वाप' । १९ स. ग. घ. 'दापया' । २० क. 'पञ्चविंश' ।
 २१ स. ग. घ. 'शशीति शु य' । २२ स. 'मक्षेत्रहतोद्देश्य' । २३ घ. 'प्रहतोद्देश्य' । २४ घ. 'नोऽर्थांश्चैव' ।
 २५ घ. 'महापद्मः' । २६ ग. 'नन्देन्दुः' । २७ घ. 'नन्देन्दुः' । २८ घ. घ. 'पद्मिना' ।

(तुर्बस्वादिवंशकथनम्)

तस्य पुत्रः कुनालस्तु वर्षाण्यष्टौ भविष्यति । कुनालमूनुरष्टौ च भोक्ता वै वन्धुपालितः ॥
 वन्धुपालितदायादो दशमानीन्द्रपालितः । भविता सप्त वर्षाणि देववर्मा नराधिपः ॥ ३३४
 राजा शतधरश्चाष्टौ तस्य पुत्रो भविष्यति । बृहदश्वश्च वर्षाणि सप्त वै भविता नृपः ॥ ३३५
 इत्येते नवै भूपा ये भोक्ष्यन्ति च वसुंधराम् । सप्तत्रिंशच्छतं पूर्णं तेभ्यः शुद्धान्गमिष्यति ॥ ३३६
 पुष्पमित्रस्तु सेनानीरुद्धत्य वै बृहद्रथम् । कारयिष्यति वै राज्यं समाः पष्टिं सदैव तु ॥ ३३७
 पुष्पमित्रसुताश्चाष्टौ भविष्यन्ति समा नृपाः । भविता चापि तज्ज्येष्ठः सप्त वर्षाणि वै ततः ॥
 वसुमित्रः सुतो भाव्यो दश वर्षाणि पार्थिवः । ततोऽन्धकः समा द्वे तु भविष्यति सुतश्च वै ॥
 भविष्यन्ति समास्तस्मात्तिस्र एव पुलिन्दकाः । राजा घोपसुतश्चापि वर्षाणि भविता त्रयः(?) ॥
 ततो वै विक्रमित्रस्तु समा राजा ततः पुनः । द्वात्रिंशद्भविता चापि समा भागवतो नृपः ॥
 भविष्यति सुतस्तस्य क्षेमभूमिः समा दश । दशैते तुङ्गराजानो भोक्ष्यन्तीमां वसुंधराम् ॥ ३४२
 शतं पूर्णं दश द्वे च तेभ्यः किं वा गमिष्यति । अपार्थिवसुदेवं तु वाल्याभ्यसनिनं नृपम् ॥ ३४३
 देवभूमिस्ततोऽन्यश्च शृङ्गेषु भविता नृपः । भविष्यति समा राजा नवकण्ठायनस्तु सः ॥
 भूतिमित्रः सुतस्तस्य चतुर्विंशद्भविष्यति । भविता द्वादश समा तस्मान्नारायणो नृपः ॥ ३४५
 सुशर्मा तत्सुतश्चापि भविष्यति समा दश । चतु(त्वा)रस्तुङ्गकृत्यास्ते नृपाः कण्ठायना द्विजाः ॥
 भाव्याः प्रणतसामन्ताश्चत्वारिंशच्च पञ्च च । तेषां पर्यायकाले तु तरन्था तु भविष्यति ॥ ३४७
 कण्ठार्थनमथोद्धृत्य सुशर्माणं प्रसह्य तम् । शुङ्गानां चापि यच्छिष्टं क्षिपयित्वा बलं तदा ॥
 सिन्धुको ह्यन्धूजातीयः प्राप्स्यतीमां वसुंधराम् ॥ ३४८
 त्रयोविंशत्समा राजा सिन्धुको भविता त्वर्थे । अष्टौ भ्रातश्च वर्षाणि तस्माद्दश भविष्यति(?) ॥
 श्रीशातकर्णिर्भविता तस्य पुत्रस्तु वै महान् । पञ्चाशतं समाः पट्त्रैं शातकर्णिर्भविष्यति * ॥
 आपादवद्भो दश वै तस्य पुत्रो भविष्यति । चतुर्विंशत्तु वर्षाणि पट् समा वै भविष्यति ॥ ३५१
 भविता नेमिकृष्णस्तु वर्षाणां पञ्चविंशतिम् । ततः संवत्सरं पूर्णं हालो राजा भविष्यति ॥
 पञ्चसप्तकराजानो भविष्यन्ति महाबलाः । भाव्यः पुत्रिकपेणस्तु समाः सोऽप्येकविंशतिम् ॥
 सातकर्णिवर्षमेकं भविष्यति नराधिपः । + चकार शातकर्णिस्तु पण्मासान्वै नराधिपः ॥
 अष्टाविंशत्तु वर्षाणि शिवस्वामी भविष्यति ॥ ३५४

* इत उत्तरमेतदर्थमाधिकम्—'आपीलवा द्वादश वै तस्य पुत्रो भविष्यति' इति ख. ड. पुस्तकयोः । + एतदर्थं क. ग. घ. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ खं ग. घ. ड. कुनाल' । २ ख. ग. घ. ड. कुनाल' । ३ ख ग. दशमा' । ४ ख घ 'व मूर्त्या वै ये ।
 ड. व मूर्जा वै ये । ५ कं तेभ्यस्तु गौर्भविष्य' । ६ क. ख. 'भ्यः शुङ्गो गमि' । ७ ग ड. 'पि सुज्येष्ठः । ८ ख. ग. घ. ड.
 'मित्रम्' । ९ क 'तो ध्रुवः । घ. 'तोऽन्धकः । १० घ ड. सुतोऽस्य वै । ११ ख घ 'ते शुङ्गरा' । १२ घ. ड शी कं ।
 तु' । १३ ख. ग. घ. ड. देवस्तु वा' । १४ ख. घ. 'स्तयोरशय शृ' । ड. 'स्तयोरशय शुङ्गे' । १५ ख. तु ते रन्ध्रा तु भ' ।
 घ. ड. तुरन्वानुभ' । १६ ख. ड. 'यनानतो द्धु' । १७ क. ख. ग. शुङ्गानां । १८ क क्षययि' । १९ ख घ. ड. 'थ ।
 कृष्णो भ्रातस्य वै । ग. 'थ । त्वष्टो भ्रातस्य वै' । २० ग. घ. ड. 'णि सोऽस्मा' । २१ क. श्रीशाती । २२ क. च सात' ।
 २३ ग. घ. ड. 'णि यदुमाविर्भवि' । २४ ख ग. ड. 'शातेः । त' । २५ 'ख. ग घ. ड. पुरिक' । २६ ख. घ. ड.
 'शातिः । सात' । २७ ग. घ ड 'स्वामिर्भवि' ।

राजा च गौतमीपुत्र एकविंशत्समा नृपु । एकोनविंशतिं राजा यज्ञश्रीः सातकर्ण्यथ ॥ ३६५
 षडेव भविता तस्माद्विजयस्तु समा नृपः । दण्डश्रीः सातकर्णी च तस्य पुत्रः समौख्यः(?) ॥
 पुलोवाऽपि समाः सप्त अन्येषां च भविष्यति । इत्येते वै नृपास्त्रिंशदन्ध्रा भोक्ष्यन्ति ये महीम्
 समाः शतानि चत्वारि पञ्च षड्वै तथैव च । अन्ध्राणां संस्थिताः पञ्च तेषां वंशाः समाः पुनः
 सप्तैव तु भविष्यन्ति दशाऽऽभीरास्ततो नृपाः । सप्त गर्दभिनश्चापि ततोऽथ दश वै शकाः ॥
 यवनाष्टौ भविष्यन्ति तुपारास्तु चतुर्दश । त्रयोदश मैनण्डाश्च मौना ह्यष्टादशैव तु ॥ ३६०

अन्ध्रा भोक्ष्यन्ति वसुधां शते द्वे च शतं च वै* । शतानि त्रीण्यशीतिं च भोक्ष्यन्ति वसुधां शकाः
 अशीतिं चैव वर्षाणि भोक्तारो यवना महीम् । पञ्चवर्षशतानीह तुपाराणां मही स्मृता ॥ ३६२
 शतान्यर्धचतुर्थानि भवितारस्त्रयोदश । मरुण्डा वृषलैः सार्धं भाव्याऽन्या म्लेच्छजातयः ॥ ३६३
 शतानि त्रीणि भोक्ष्यन्ति म्लेच्छा एकादशैव तु । तच्छत्रेण च कालेन ततः कोलिकिला वृषाः
 ततः कोलिकिलेभ्यश्च विन्ध्यशक्तिर्भविष्यति । समाः पण्णवतिं ज्ञात्वा पृथिवीं च समेष्यति ॥
 द्वैपान्वै दिशकांश्चापि भविष्यांश्च निबोधत । शेषस्य नागराजस्य पुत्रैः स्वरपुरंजयः ॥ ३६६
 भोगी भविष्यते राजा नृपो नागकुलोद्भूतः । सदाचन्द्रस्तु चन्द्रांशो द्वितीयो नखत्रांस्तथा ॥

धनधर्मा ततश्चापि चतुर्थो विंशजः स्मृतः । भूतिनन्दस्ततश्चापि वैदेशे तु भविष्यति ॥ ३६८
 +अज्ञानां नन्दनस्यान्तं मधुनन्दिर्भविष्यति । तस्य भ्राता यवीयांस्तु नाम्ना नन्दिपशाः किल
 तस्यान्वये भविष्यन्ति राजानस्ते त्रयस्तु वै । दौहित्रः शिशुको नाम पुरिकायां नृपोऽभवत् ॥
 विन्ध्यशक्तिसुतश्चापि प्रवीरो नाम वीर्यवान् । भोक्ष्यन्ति च समाः पष्टिं पुरीं काञ्चनकां च वै
 यक्ष्यन्ति वाजपेयैश्च समासवरदक्षिणैः । तस्य पुत्रास्तु चत्वारो भविष्यन्ति नराधिपाः ॥ ३७२
 विन्ध्यकानां कुलेऽतीते नृपा वै वाहिकास्त्रयः । सुप्रतीको नभीरस्तु समा भोक्ष्यति त्रिंशति(त)म्
 शकपमा नाम वै राजा माहिषीणां महीपतिः । * पुष्पमित्रा भविष्यन्ति पष्टिंमित्रास्त्रयोदश ॥ ३७४
 मेकलायां नृपाः सप्त भविष्यन्ति च सत्तमाः । कोमलायां तु राजानो भविष्यन्ति महाबलाः ॥
 मेघा इति समाख्याता बुद्धिमन्तो नर्वैव तु । नैपथाः पार्थिवाः सर्वे भविष्यन्त्यामनुक्षयात् ॥
 नलवंशप्रसूतास्ते वीर्यवन्तो महाबलाः । पागधानां महावीर्यो विश्वस्फोनिर्भविष्यति ॥ ३७७
 उत्साद्य पार्थिवान्सर्वान्सोऽन्यान्वर्णान्करिष्यति । कैवर्तान्पञ्चकांश्चैव पुलिन्दान्ब्राह्मणांस्तथा ॥

* एतदनन्तरं स ग. घ. पुस्तकेऽधिकः श्लोक उपलभ्यते स यथा 'सप्तपष्टि च वर्षाणि दशाऽऽभीरास्ततो नृपाः । सप्तगर्दभिनश्चैव भोक्ष्यन्तीमां द्विसप्ततिः' इति । + एतदर्थं न ग. पुस्तके । * एतदर्थस्थाने पुष्पमित्रा भविष्यन्ति पश्चिमपञ्चयोदशेति पाठो ड. पुस्तके ।

१ स. ग. ड. 'सप्तमो नृपः । ए' । य. 'सप्ततो नृपः । द' । २ स. ग. ड. जा यजुः धीः । ३ स. 'माश्रयः ।
 ४ स. प. ड. अन्यस्तेषां भ' । ५ स. ग. घ. ड. मरुण्डाथ । ६ ड. वै । सप्तपष्टिशतानीह भो' । ७ स. ग. घ. 'क्ष्यन्ते य' ।
 ८ प. 'क्षितिर्द्वे च वै' । ९ ग. 'श मुह' । ड. 'श पुह' । १० स. ग. घ. 'क्ष्यन्ते म्ले' । ११ स. ग. घ. नृपान् ।
 १२ स. वै देशि' । १३ स. घ 'प्रः पर' । १४ घ. 'यति ततो नृ' । १५ स. 'हः । पुष्पमित्र' । १६ घ. 'पि वशे
 स तु । १७ स. प. ड. 'ति । शुदानां नकुलस्या' । १८ स. ग. घ. यक्ष्यन्ते । १९ ग. घ. ड. 'शतीः । श' । २०
 ग. घ. ड. माहिषीणां । २१ स. 'न्तिपुष्टये' । २२ घ. पटुनि' । २३ स. ग. प. ड. 'प्यन्तीनि संततिः । शो' । २४
 ड. मेघाणि पिम' । २५ ग. घ. 'स्फाणिर्भ' ।

(तुर्वस्वादिवशक्यनम्)

स्थापयिष्यन्ति राजानो नानादेशेषु तेजसा । विश्वस्फाणिर्महासत्त्वो युद्धे त्रिष्णुसप्तो वली ॥
 विश्वस्फानिर्नरपतिः क्लीवाकृतिरिवोच्यते । उत्सादयित्वा क्षत्रं तु क्षत्रमन्यत्करिष्यति ॥ ३८०
 ऋदेवान्पितृंश्च विप्रांश्च तर्पयित्वा सकृत्पुनः । जाह्नवीतीरमासाद्य शरीरं यस्यते वली ॥ ३८१
 संन्यस्य स्वशरीरं तु शकलोकं गमिष्यति । नवनाकास्तु भोक्ष्यन्ति पुरीं चम्पावतीं नृपाः ॥
 मथुरां च पुरीं रम्यां नामा भोक्ष्यन्ति सप्त वै । अनुगैङ्गं प्रयागं च साकेतु मगधांस्तथा ॥
 एताञ्जनपदान्सर्वान्भोक्ष्यन्ते गुप्तवंशजाः ॥ ३८३
 निपधान्यदुकांश्चैव शैशीतान्कालतोपकान् । एताञ्जनपदान्सर्वान्भोक्ष्यन्ति मणिधान्यजाः ॥ ३८४
 कोशलांश्चान्ध्रपौंड्रांश्च ताम्रलिप्तान्ससागरान् । चम्पां चैव पुरीं रम्यां भोक्ष्यन्ति देवरक्षिताम् ॥
 कलिङ्गा महिषाश्चैव महेन्द्रनिलयाश्च ये । एताञ्जनपदान्सर्वान्पालयिष्यति वै गुहः ॥ ३८६
 स्त्रीरांप्रं भक्ष्यकांश्चैव भोक्ष्यते कनकाह्वयः । तुल्यकालं भविष्यन्ति सर्वे ह्येते महीक्षितः ॥ ३८७
 अल्पप्रसादा ह्यनृता महाक्रोधा ह्यधार्मिकाः । भविष्यन्तीह पवना धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥ ३८८
 नैव मूर्धाभिषिक्तास्ते भविष्यन्ति नराधिपाः । युगदोपवुराचारा भविष्यन्ति नृपास्तु ते ॥ ३८९
 स्त्रीणां बालवधेनैव हत्वा चैव परस्परम् । भोक्ष्यन्ति कलिशेषे तु वसुधां पार्थिवास्तथा ॥ ३९०
 उदितोदितवंशोस्ते उदितास्तमितास्तथा । भविष्यन्तीह पर्याये कालेन पृथिवीक्षितः ॥ ३९१
 विहीनास्तु भविष्यन्ति धर्मतः कामतोऽर्थतः । तैर्विमिश्रा जनपदा म्लेच्छाचाराश्च सर्वशः ॥
 विपर्ययेण वर्तन्ते नाशयिष्यन्ति वै प्रजाः । लुब्धानृत्तरताश्चैव भवितारस्तदा नृपाः ॥ ३९३
 तेषां व्यतीते पर्याये बहुस्त्रीके युगे तदा । लवालुवं भ्रश्यमाना आयूरुपवलश्रुतैः ॥ ३९४
 तथा गतास्तु वै काष्ठां प्रजासु जगतीश्वराः । राजानः संप्रणश्यन्ति कालेनोपहतास्तदा ॥ ३९५
 कल्किर्नोपहताः सर्वे म्लेच्छा यास्यन्ति सर्वशः । अधार्मिकाश्च तेऽत्यर्थं पापण्डाश्चैव सर्वशः ॥
 प्रनष्टे नृपशब्दे च संध्योश्छिष्टे कलौ युगे । किञ्चिच्छिष्टाः प्रजास्ता वै धर्मे नष्टेऽपरिग्रहाः ॥
 असाधर्ना हंतास्वाश्च व्याधिशोकेन पीडिताः । अनाट्टिहताश्चैव परस्परवधेन च ॥ ४०८
 अर्नाथा हि परित्रस्ता वार्तामुत्सृज्य दुःखिताः । त्यक्त्वा पुराणि ग्रामांश्च भविष्यन्ति वनौकसः
 एवं नृपेषु नष्टेषु प्रजास्त्यक्त्वा गृहाणि तु । नष्टे स्नेहे दुरापन्ना भ्रष्टस्नेहाः सहृज्जनाः ॥ ४००
 वर्णाश्रमपरिभ्रष्टाः संकरं घोरमास्थिताः । सरित्पर्वतसेविन्यो भविष्यन्ति प्रजास्तदा ॥ ४०१
 सरितः सागरानूपान्सेवन्ते पर्वतानि च । अङ्गान्कलिङ्गान्वङ्गांश्च काश्मीरान्काशिकोशलान् ॥
 प्रपिकान्तगिरिद्रोणीः संश्रंयिष्यन्ति मानवाः । कृत्स्नं हिमवतः पृष्ठं कृलं च लवणाम्मसः ॥
 अरण्यान्यभिपत्स्यन्ति आर्या म्लेच्छजनैः सह । मृगैर्मानैर्विहङ्गैश्च श्यापदैस्संशुभिस्तथा ॥
 + मधुशाकफुलैर्मूलैर्वर्तयिष्यन्ति मानवाः ॥ ४०४

* इत प्रभृति सार्धश्लोको नास्ति ग. पुस्तके । + इत प्रभृति सार्धश्लोको नास्ति घ. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. ङ. ते जना । वि० । २ ख. रिहाच्य० । ३ घ. ० र न्यसत । ४ ख. ग. घ. ङ. गङ्गाप्र० । ५ घ. ० केत म० । ६ ख. घ. ङ. जा । नैव० । ७ ख. घ. ङ. क्ष्यन्ते म० । ८ घ. ० न्द्र पाण्ड्याश्च । ९ घ. ङ. क्ष्यन्ते देवरक्षिता । १० ख. ग. ङ. राज्य भोक्ष्य० । ११ क. घ. ० ना वली० । १२ ख. घ. ङ. शास्तु उ० । १३ घ. ० तव नक्षे० । १४ ख. ० क्रिना व्याहता । ग. घ. ङ. ० क्रिना व्याह० । १५ ख. ग. घ. ङ. ० ध्याशिष्टे । १६ ख. घ. ० नाहन० । १७ क. हवाभासा व्या० । १८ ख. ० नाचारप्रतिप्र० । ग. ङ. ० नाधारप्रतिप्र० । घ. ० नाधारव० । १९ ग. ० हान्वहान्क लिङ्गाश्च पा० । २० ङ. ० स्तधुभि० ।

चीरं पर्णं च विविधं बलकलान्यजिनानि च । स्वयं कृत्वा विवत्स्यन्ति यथामुनिर्जनास्तथा ॥
 वीजान्नानि तथा निम्नेष्वीहन्तः काष्ठशङ्कुभिः । अजैडकं खरोष्ट्रं च पालयिष्यन्ति यत्नतः ॥
 नदीर्वत्स्यन्ति तोयार्थे कूलमाश्रित्य मानवाः । पार्थिवान्व्यवहारेण त्रिवाघन्तः परस्परम् ॥ ४०७
 वैहपत्याः प्रजाहीनाः शौचाचारविवर्जिताः । एवं भविष्यन्ति नरास्तदाऽधर्मे व्यवस्थिताः ॥
 हीनादीनांस्तथा धर्मान्प्रजा समनुवर्तते । आयुस्तदा त्रयोविंशं न कश्चिदतिवर्तते ॥ ४०९
 दुर्बला विपयग्लाना जरया संपरिप्लुताः । पत्रमूलफलाहाराश्चीरकृष्णाजिनाम्बराः ॥ ४१०
 वृक्षपर्धमभिलिप्सन्तश्चरिष्यन्ति वसुंधराम् । एतत्कालमनुमाप्ताः प्रजाः कलियुगान्तके ॥ ४११
 क्षीणे कलियुगे तस्मिन्दिव्ये वर्षसहस्रके । निःशेषास्तु भविष्यन्ति सार्धं कलियुगेन तु ॥
 ससंध्यांशे तु निःशेषे कृतं वै प्रतिपत्स्यते ॥ ४१२
 यदा चन्द्रश्च सूर्यश्च तथा तिष्यवृहस्पती । एकरात्रे भविष्यन्ति तदा कृतयुगं भवेत् ॥ ४१३
 एष वंशक्रमः कृत्स्नं कीर्तितो वा यथाक्रमम् । अतीता वर्तमानाश्च तथैवानागताश्च ये ॥ ४१४
 महादेवाभिषेकाच्च जन्म यावत्परिक्षितः । एतद्वर्षसहस्रं तु ज्ञेयं पञ्चाशदुत्तरम् ॥ ४१५
 प्रमाणं वै तर्था चोक्तं महापद्मान्तरं च यत् । अन्तरं तच्छतान्यथै पद्मत्रिंशच्च समाः स्मृताः ॥
 एतत्कालान्तरं भाव्या अन्ध्रान्ता ये प्रकीर्तिताः । भविष्यैस्तत्र संखर्यताः पुराणज्ञैः श्रुतर्षिभिः
 * सप्तर्षयस्तदा प्राहुः प्रतीपे राशि वै शतम् । सप्तविंशैः शतैर्भाव्या अन्ध्राणां ते त्वया पुनः ॥
 सप्तविंशतिपर्यन्ते कृत्स्ने नक्षत्रमण्डले । सप्तर्षयस्तु तिष्ठन्ति पर्यायेण शतं शतम् ॥
 सप्तर्षीणां युगं ह्येतद्व्यया संख्यया स्मृतम् ॥ ४१९
 सा सा दिव्या स्मृता पट्टिर्दिव्याहाश्चैव सप्तभिः । तेभ्यः प्रवर्तते कालो दिव्यः सप्तर्षिभिस्तु तैः
 सप्तर्षीणां तु ये पूर्वा दृश्यन्ते उत्तरादिशि । ततो मध्येन च क्षेत्रं दृश्यते यत्समं दिवि ॥ ४२१
 तेन सप्तर्षयो युक्ता ज्ञेया व्योम्नि शतं समाः । नक्षत्राणामृषीणां च योगस्यैतन्निर्दर्शनम् ॥ ४२२
 सप्तर्षयो मघायुक्ताः काले पारिक्षिते शतम् । अन्ध्रांशे सचतुर्विंशे भविष्यन्ति मते मम ॥ ४२३
 इमास्तदा तु प्रकृतिर्व्यापत्स्यन्ति प्रजां भृशम् । अनृतोपहताः सर्वा धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥ ४२४
 श्रौतस्मार्ते प्रशिथिले धर्मे वर्णाश्रमे तदा । संकरं दुर्बलात्मानः प्रतिपत्स्यन्ति मोहिताः ॥ ४२५
 संसक्ताश्च भविष्यन्ति शूद्राः सार्धं द्विजातिभिः । ब्राह्मणाः शूद्रयष्टारः शूद्रा वै यस्त्रयोनयः ॥
 उपस्थास्यन्ति तान्विमास्तदा वै वृत्तिलिप्सवः । लैवं लवं भ्रश्यमानाः प्रजाः सर्वाः क्रमेण तु ॥
 क्षयमेव भविष्यन्ति क्षीणशेषा युगक्षये । यस्मिन्कृष्णो दिवं यानस्तस्मिन्नेव तदा दिने ॥ ४२८
 भविष्यन्तः कलियुगस्तस्य संख्या निबोधत । सहस्राणां शतानीह त्रीणि मानुषसंख्यया ॥
 पाठं चैव सहस्राणि वर्षाणामुच्यते कलिः ॥ ४२९

* इतः प्रकृति पर्यायेण शतं शतमिगन्तमन्यो ग. पुस्तके. न भिद्यते ।

१ रा. ग. द. 'ज.र्नेस्त' । २ क. 'सिस्वाह' । ३ ग. 'वत्स्यन्ति' । ४ रा. 'ववोध' । ५ क. 'वहुमन्याः प्र' ।
 ६ द. 'वदुष' । ७ रा. ग. घ. 'नामर्श' । ८ ग. घ. द. 'विशात्र क' । ९ ग. द. 'दृष्टिके' । १० ग. घ. द. 'शेषे श' ।
 ११ ग. 'राशौ भ' । १२ ग. घ. द. 'या वपुं न' । १३ ग. घ. द. 'स्तायाः प्र' । १४ घ. 'दयाने
 पु' । १५ घ. 'तेऽन्ययाः शुभाः । ग' । १६ ग. घ. द. 'शताच्छतम्' । १७ घ. 'ध्ये च नक्षत्र' । १८ रा. घ. द. 'अन्ध्रान्ति
 य' । १९ ग. 'श' । २० घ. 'यं ब्रह्मते' । २१ रा. ग. घ. द. 'राश्या' ।

१ (तुर्वस्वादिवशकथनम्)

दिव्यं वर्षसहस्रं तु तत्संध्यांशं प्रकीर्तितम् । निःशेषे च तदा तस्मिन्कृतं वै प्रतिपत्स्यते ॥ ४३०
 ऐले इक्ष्वाकुवंशश्च सह भेदैः प्रकीर्तितौ । इक्ष्वाकोस्तु स्मृतः क्षत्रः सुमित्रान्तं विवस्वतः ॥ ४३१
 ऐलं क्षत्रं क्षेमकान्तं सोमवंशविदो विदुः । एते विवस्वतः पुत्राः कीर्तिताः कीर्तिवर्धनाः ॥ ४३२
 अतीता वर्तमानाश्च तथैवानागताश्च ये । ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैवान्वये स्मृताः ॥ ४३३
 युगे युगे महात्मानः समतीताः सहस्रशः । बहुत्वान्नामधेयानां परिसंख्या कुले कुले ॥ ४३४
 पुनरुक्तवहुत्वाच्च न मया परिकीर्तिताः । वैवस्वतेऽन्तरे ह्यस्मिन्निमिवंशः समाप्यते ॥ ४३५
 ऐतस्यां तु युगाख्यायां यतः क्षत्रं प्रपत्स्यते । तथा हि कथयिष्यामि गदतो मे निबोधत ॥ ४३६
 देवापिः पौरवो राजा इक्ष्वाकोऽथैव यो मतः । महायोगवलोपेतः कलापग्राममास्थितः ॥ ४३७
 सुवर्चाः सोमपुत्रस्तु इक्ष्वाकोस्तु भविष्यति । एतौ क्षत्रप्रणेतारौ चतुर्विंशे चतुर्युगे ॥ ४३८
 नै च विंशे युगे सोमवंशस्याऽऽदिर्भविष्यति । देवापिरसपत्नस्तु ऐलादिर्भविता नृपः ॥ ४३९
 क्षत्रप्रवर्तकौ ह्येतौ भविष्येते चतुर्युगे । एवं सर्वत्र विज्ञेयं संतानार्थं तु लक्षणम् ॥ ४४०
 क्षणि कलियुगे तस्मिन्भविष्ये तु कृते युगे । सप्तर्षिभिस्तु तैः सार्धमाद्ये त्रेतायुगे पुनः ॥ ४४१
 गोत्राणां क्षत्रियाणां च भविष्येते प्रवर्तकौ । द्वापरांशे न तिष्ठन्ति क्षत्रिया ऋषिभिः सह ॥ ४४२
 काले कृतयुगे चैव क्षणि त्रेतायुगे पुनः । वीजार्थं तं भविष्यन्ति ब्रह्मक्षत्रस्य वै पुनः ॥ ४४३
 एवमेव तु सर्वेषु तिष्ठन्तीहान्तरेषु वै । सप्तर्षयो नृपैः सार्धं संतानार्थं युगे युगे ॥ ४४४
 क्षत्रस्यैव समुच्छेदः संवन्धो वै द्विजैः स्मृतः । मन्वन्तराणां सप्तानां संतानाश्च सुताश्च ते ४४५
 परम्परा युगानां च ब्रह्मक्षत्रस्य चोद्भवः । यथा प्रवृत्तिस्तेषां वै प्रवृत्तानां तथा क्षयः ॥ ४४६
 सप्तर्षयो विदुस्तेषां दीर्घायुष्वाक्षयास्तु ते(?) । एतेन क्रमयोगेण ऐलेक्ष्वाकन्वया द्विजाः ॥ ४४७
 उत्पद्यमानास्त्रेतायां क्षीयमाणे कलौ पुनः । अनुयान्ति युगाख्यां तु यावन्मन्वन्तरक्षयः ॥ ४४८
 जामदग्न्येन रामेण क्षत्रे निरवशेषिते । कृते वंशकुलाः सर्वाः क्षत्रियैर्वसुधाधिपैः ॥
 द्विवंशकर्षणाश्चैव कीर्तयिष्ये निबोधत ॥ ४४९
 ऐलस्येक्ष्वाकुनन्दस्य प्रकृतिः परिवर्तते । राजानः श्रेणिवद्धास्तु तथाऽन्ये क्षत्रिया नृपाः ॥ ४५०
 ऐलवंशस्य ये ख्यातास्तथैवैक्ष्वाकवा नृपाः । तेषामेकशतं पूर्णं कुलानामभिषेकिणाम् ॥ ४५१
 तावदेव तु भोजानां विस्तरो द्विगुणः स्मृतः । भजते त्रिंशकं क्षत्रं चतुर्था तद्यथादिशम् ॥ ४५२
 तेऽप्यतीताः समाना ये भ्रुवतस्तान्निबोधत । शतं वै प्रतिविन्ध्यानां शतं नागाः शतं हयाः ॥
 धृत(धार्त)रौष्ट्राश्चैकतशमशीतिर्जनमेजयाः । शतं च ब्रह्मदत्तानां शीरिणां वीरिणां शतम् ॥ ४५३
 ततः शतं तु पौलानां श्वेतकाशकुंशादयः । ततोऽवरे सहस्रं वै येऽनीताः शतविन्दवः ॥ ४५५
 ईजिरे चाश्वमेधैस्ते सर्वे नियुतदक्षिणैः । एवं राजर्षयोऽतीताः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ४५६
 मनोवैवस्वतस्यास्मिन्वर्तमानेऽन्तरे तु ये । तेषां निबोधतोत्पन्ना लोके संततयः र्भृताः ॥ ४५७

१ क. दिव्ये । २ स. घ. 'संध्या सा हि नीर्यते । निः' । ३ क. 'रुक्ता च' । ४ क. एवाऽऽयान्तु यु' ।
 ५ स. ग. ड. नवविं' । ६ स. ग. घ. ड. सोऽथ' । ७ स. ग. घ. ड. 'पिडमप न्यस्तु । ८ स. ग. घ. ड. 'तानश्च
 भुतथ ते । ९ स. ग. घ. ड. दीर्घायुष्वाक्षयन्तु ते' । १० ड. युगे । ११ स. घ. ड. 'रपथे' । १२ स. ग. घ. 'धेवे-
 धायवो नृ' । १३ क. 'धतः । श' । १४ ग. ड. 'राष्ट्र' । १५ क. 'त पुलोमना । १६ घ. तु पैला' । १७ ड.
 नुशोदयाः । त । १८ घ. शनः ।

न शक्यं विस्तरं तेषां संतानानां परम्परा । तत्पूर्वापरयोगेन वक्तुं वर्षशतैरपि ॥ ४५८
 अष्टाविंशद्युगाख्यास्तु गृता वैवस्वतेऽन्तरे । एता राजर्षिभिः सार्धं शिष्टा यास्तौ निबोधत ॥
 चत्वारिंशच्च ये चैव भविष्याः सह राजभिः । युगाख्यानां विशिष्टास्तु ततो वैवस्वतक्षये ॥ ४६०
 एतद्भूः कथितं सर्वं समाख्यासयोगतः । पुनरुक्तं बहुत्वाच्च न शक्यं तु युगैः सह ॥ ४६१
 एते ययातिपुत्राणां पञ्चविंशा विशां हिताः । कीर्तिता ह्यमिता ये ये लोकान्वै धारयन्त्युत ॥ ४६२
 लभते च धरान्पञ्च दुर्लभानिह लौकिकान् । आयुः कीर्ति धनं पुत्रान्स्वर्गं चाऽऽनन्त्यमश्नुते ॥
 धारणाच्छ्रवणाच्चैव ते लोकान्धारयन्त्युत । इत्येष वो मया पादस्तृतीयः कथितो द्विजाः ॥
 विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च किं भूयो वर्तयाम्यहम् ॥ ४६४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते तुर्वस्वादिर्वंशवर्णनं नाम नवमधत्तितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—९९?४

इत्युपोद्धातपादस्तृतीयः ।

अथ उपसंहार पादः ।

अथ शततमोऽध्यायः ।

मन्वन्तरनिसर्गवर्णनम् ।

श्रुत्वा पादं तृतीयं तु क्रान्तं सूतेन धीमता । ततश्चतुर्थं पमच्छुः पादं वै ऋषिसत्तमाः ॥ १

ऋषय ऊचुः—

पादः क्रान्तस्तृतीयोऽयमनुषङ्गेण यस्त्वया । चतुर्थं विस्तरात्पादं संहारं परिकीर्तय ॥ २

मन्वन्तराणि सर्वाणि पूर्वाण्येवापरैः सह । सप्तर्षीणामथैतेषां सांप्रतस्यान्तरे मनोः ॥ ३

विस्तरावयवं चैव निसर्गस्य महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च सर्वमेव ब्रवीहि मे ॥ ४

सूत उवाच—

भवतां कथयिष्यामि सर्वमेतद्यथातथम् । पादं त्विमं ससंहारं चतुर्थं मुनिसत्तमाः ॥ ५

मनोर्वैवस्वतस्येह सांप्रतस्य महात्मनः । विस्तराणाऽऽनुपूर्व्या च निसर्गं शृणुत द्विजाः ॥ ६

मन्वन्तराणां संक्षेपं भविष्यैः सह सप्तभिः । प्रलयं चैव लोकानां ब्रुवतो मे निबोधत ॥ ७

एतान्युक्तानि वै सम्यक्सप्तसप्तसु वै मया । मन्वन्तराणि संक्षेपाच्छृणुतानागतानि मे ॥ ८

सावर्णस्य प्रवक्ष्यामि मनोर्वैवस्वतस्य ह । भविष्यस्य भविष्यन्ति समासोत्तन्निबोधत ॥ ९

अनागताश्च सप्तैव स्मृतास्त्वह महर्षयः । कीशिको गालवश्चैव जामदग्न्यश्च भार्गवः ॥ १०

द्वैपायनो वसिष्ठश्च कृपः शारद्वत्तस्तथा । आत्रेयो दीप्तिर्माथैव ऋष्यशृङ्गस्तु काश्यपः ॥ ११

भारद्वाजस्तथा द्रोणिरश्वत्थामा महावशाः । एते सप्त महात्मानो भविष्याः परमर्षयः ॥ १२

सुतपाश्चाभिताभाश्च सुराश्चैव गणास्त्रयः । तेषां गणास्तु देवानामेकैको विशकः स्मृतः ॥ १३

१ स. ग. घ. ट. 'तानस्य परस्परम् । तं । २ स. ग. घ. ट. एते रा । ३ ट. 'स्तात्रिचो । ४ क. ग. घ. ट. 'स्वते क्ष' । ५ स. ग. घ. ट. 'कथय' । ६ क. घ. ट. 'तिथामिता मे । ७ क. घ. ट. 'वैवस्वतस्येह' । ८ स. ग. घ. ट. 'सप्तसप्तसु वै मया । ९ स. ग. घ. ट. 'समासोत्तन्निबोधत । १० स. ग. घ. ट. 'कीशिको गालवश्चैव जामदग्न्यश्च भार्गवः । ११ स. ग. घ. ट. 'दीप्तिर्माथैव ऋष्यशृङ्गस्तु काश्यपः । १२ स. ग. घ. ट. 'भारद्वाजस्तथा द्रोणिरश्वत्थामा महावशाः । १३ स. ग. घ. ट. 'सुतपाश्चाभिताभाश्च सुराश्चैव गणास्त्रयः । तेषां गणास्तु देवानामेकैको विशकः स्मृतः ।

(मन्वन्तरनिसर्गादिकथनम्)

नामतस्तु प्रवक्ष्यामि निबोधध्वं समाहिताः । रितस्तपश्च शुक्रश्च द्युतिर्ज्योतिष्प्रभाकरौ ॥ १४
 प्रभासो भासकृद्धर्मस्तेजोरश्मिर्ऋतुर्विराट् । अविष्मान्योतनो भानुर्यशः कीर्तिर्बुधो धृतिः ॥
 विशतिः सुतपा ह्येते नामभिः परिकीर्तिताः ॥ १५
 ऋभुर्विभुर्विभासश्च जेता हन्ताऽरिहा रितुः । सुमतिः प्रमतिर्दोषिः समाख्यातो महो महान् ॥
 देहो मुनिर्नयो ज्येष्ठः समः सत्यश्च विश्रुतः । इत्येते ह्यमिताभास्तु विशतिः परिकीर्तिताः ॥ १७
 दमोऽदाता विदः सोमो वित्तवैद्यो यमो निधिः । होमं ह्ययं हुतं दानं देयं दाता तपः शमः ॥
 ध्रुवं स्थानं विधानं च निर्यमश्चेति विशतिः । मुख्या ह्येते समाख्याताः सावर्णेः प्रथमेऽन्तरे ॥
 मारीचस्यैव ते पुत्राः कश्यपस्य महात्मनः । सांप्रतस्य भविष्यन्ति सावर्णस्यान्तरे मनोः ॥ २०
 तेषामिन्द्रो भविष्यस्तु वलिर्वैरोचनः पुरा । धीरवांश्चावरीयांश्च निर्मोहः सत्यवांश्चकृती ॥ २१
 चरिष्णुराज्यो विष्णुश्च वाचः सुमतिरेव च । सावर्णस्य मनोः पुत्रा भविष्यन्ति नवैव तु ॥ २२
 नव चान्येषु वक्ष्यामि सावर्णेश्वान्तरेषु वै । सावर्णमनवश्चान्ये भविष्यो ब्रह्मणः सुताः ॥ २३
 मेरुसावर्णिनस्ते वै दृष्टा ये दिव्यदृष्टिभिः । दक्षस्य ते हि दौहित्राः प्रियाया दुहितुः सुताः ॥
 महता तपसा युक्ता मेरुपृष्ठे महौजसः । ब्रह्मादिभिस्ते जनिता दक्षेणैव च धीमता ॥ २५
 महर्लोकगताऽऽवृत्त्य + भविष्या मेरुमाश्रिताः । महाभारवास्तु ते पूर्वं जज्ञिरे चाक्षुषेऽन्तरे ॥ २६

ऋषय ऊचुः—

दक्षेण जनिताः पुत्राः कन्यायामात्मनः कथम् । भवेन ब्रह्मिणा चैव धर्मेण च महात्मनः ॥ २७

सूत उवाच—

अतो भविष्यान्वक्ष्यामि सावर्णमनवस्तु ये । तेषां जन्म प्रभावं च नमस्कृत्य प्रचेतसे ॥ २८
 वैवस्वते ह्युपस्पृष्टे किञ्चिच्छिष्टे च चाक्षुषे । जज्ञिरे मनवस्ते हि भविष्यानागतान्तरे ॥ २९
 प्राचेतसस्य दक्षस्य दौहित्रा मनवस्तु ये । सावर्णा नामतः पञ्च चत्वारः परमर्षिजाः ॥ ३०
 संज्ञापुत्रस्तु सावर्ण एको वैवस्वतस्तथा । ज्येष्ठः संज्ञासुतो नाम मनुर्वैवस्वतः प्रभुः ॥ ३१
 वैवस्वतेऽन्तरे प्राप्ते समुत्पत्तिस्तयोः शुभा । चतुर्दशैते मनवः कीर्तिताः कीर्तिवर्धनाः ॥ ३२
 वेदे श्रुतौ पुराणे च सर्वे ते प्रभविष्णवः । प्रजानां पतयः सर्वे भूतानां पतयः स्थिताः ॥ ३३
 तैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा सर्पर्वता । पूर्णं युगसहस्रं वै परिपालया नरेश्वरैः ॥ ३४
 प्रजाभिस्तपसा चैव विस्तरं तेषु वक्ष्यते । चतुर्दशैव ते ज्ञेयाः सर्गाः स्वायंभुवादयः ॥ ३५
 मन्वन्तराधिकारेषु वर्तन्तेऽत्र सकृत्सकृत् । विनिवृत्ताधिकारास्ते महर्लोकं समाश्रिताः ॥ ३६
 समतीतास्तु ये तेषामष्टौ पृष्ठास्तथाऽपरे । पूर्वेषु सांप्रतश्चायं शान्तिर्वैवस्वतः प्रभुः ॥ ३७

* इतः प्रभृति श्लोकद्वयं न विद्यते घ पुस्तके । + अत्र सपरिार्षः ।

१ ख. घ. ड. 'करः । प्र' । २ ख ग घ. ड 'रश्मिः कृत' । ३ ख दाहो । ४ ख घ. ड. तारित. सो' ।
 ५ ग. घ ड 'वित्त वैद्यो य' । ६ ख. ग. घ 'यमाश्वे' । ७ ग. ड. 'ति । मुखा ह्ये' । ८ घ. ड. 'त्रा. काश्य' । ९ ख.
 घ. ड. 'श्चार्वावाश्च । १० ख. घ. ड. 'वान्दृति. । च' । ११ ख. ड. 'ज्यो वृष्णु' । १२ ख. घ. ड. 'विष्णन्त' ।
 १३ क. घ. 'ध्या ब्राह्म । १४ ख. ड. मेरु सा' । १५ ख घ. ड. वृत्ता म' । १६ क. 'वात्तु ते । १७ क 'द्विणश्चव ।
 १८ ख. घ' ड. 'सकृत्वा प्र' । १९ ख घ ड. प्रोक्ता सो' २० ख. भूताना । २१ ख. ग घ. ड. 'पतना । पू । २२ क.
 'न्ते च य' ।

ये शिष्टास्तान्प्रवक्ष्यामि सह देवर्षिदानवैः । सह प्रजानिसर्गेण सर्वास्त्वनागतान्द्विजान् ॥ ३८
 वैवस्वतनिसर्गेण तेषां ज्ञेयस्तु विस्तरः । अन्यूना नातिरिक्तास्ते यस्मात्सर्वे विवस्वतः ॥ ३९
 पुनरुक्ता बहुत्वार्त्तुं न वक्ष्ये तेषु विस्तरम् । मन्वन्तरेषु भाव्येषु भूतेष्वपि तथैव च ॥ ४०
 कुले कुले निसर्गास्तु तस्माद्भूयो विभागशः । तेषामेव हि सिद्ध्यर्थं विस्तरेण क्रमेण च ॥ ४१
 दक्षस्य कन्या धर्मिष्ठा सुव्रता नाम विश्रुता । सर्वकन्यार्वाशिष्टा तु श्रेष्ठा धर्मपरा सुता ॥
 गृहीत्वा तां पिता कन्यां जगाम ब्रह्मणोऽन्तिके ॥ ४२
 वैरार्जस्तमुपासीनं धर्मेण च भवेन च । भवधर्मसमीपस्थं दक्षं ब्रह्माऽभ्यभाषत ॥ ४३
 दक्ष कन्या तवेयं वै जनयिष्यति सुव्रत । चतुरो वै मनुषुत्रांश्चातुर्वर्ण्यकराञ्छुभान् ॥ ४४
 ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा दक्षो धर्मो भवस्तदा । तां कन्यां मनसा जग्मुस्त्रयस्ते ब्रह्मणा सह ॥ ४५
 सत्याभिधायिनां तेषां सद्यः कन्या व्यजायत । सदृशानुरूपांस्तेषां चतुरो वै कुमारकान् ॥
 संसिद्धाः कार्यकरणे संभूतास्ते श्रियाऽन्विताः । उपभोगसमर्थैश्च सद्योजातैः शरीरकैः ॥ ४७
 ते दृष्ट्वा तान्स्वयं घृध्वा ब्रह्म व्याहारिणस्तदा । संरब्धा वै व्यकर्षन्त मम पुत्रो ममेत्युत ॥ ४८
 अभिधानान्मनोत्पन्नानूचुर्वै ते परस्परम् । यो यस्य वपुषा तुल्यो भजतां स तु तं सुतम् ॥
 यस्य यः सदृशश्चापि रूपे वीर्ये च नामतः । तं गृह्णातु सुभद्रं वो वर्णतो यस्य यः समः ॥ ५०
 ध्रुवं रूपं पितुः पुत्रः सोऽनुरुध्यति सर्वदा । तस्मादात्मसमः पुत्रः पितुर्मातुश्चै वीर्यतः ॥ ५१
 एवं ते समयं कृत्वा सवर्णां जग्मुः सुतान् । * यस्मात्सवर्णांस्तेषां वै ब्रह्मादीनां कुमारकाः ॥
 सवर्णा मनवस्तस्मात्सवर्णत्वं हि ते यतः । मननान्मानैर्नाचैव तस्मात्ते मनवः स्मृताः ॥ ५३
 चाक्षुषस्यान्तरेऽतीते प्राप्ते वैवस्वतस्य ह । रुचेः प्रजापतेः पुत्रो रौच्यो नामाभवत्सुतः ॥ ५४
 भूत्यामुत्पादितो यस्तु भौत्यो नामाभवत्सुतः । वैवस्वतेऽन्तरे राजा द्वौ मनु तु विवस्वतः ॥
 वैवस्वतो मर्त्युश्च सावर्णो यश्च विश्रुतः । ज्येष्ठः संज्ञासुतो विद्वान्मनुर्वैवस्वतः प्रभुः ॥ ५६
 सवर्णायाः सुतश्चान्यः स्मृतो वैवस्वतो मनुः । सवर्णा मनवो ये च चत्वारस्तु महर्षिजाः ॥
 तपसा संभृतात्मानः स्वेषु मन्वन्तरेषु वै । भविष्येषु भविष्यन्ति सर्वकार्यार्थसाधकाः ॥ ५८
 प्रथमं मेरुसावर्णेर्दक्षपुत्रस्य वै मनोः । पुत्रा मरीचिगर्भाश्च सुशर्माणश्च ते त्रयः ॥
 संभृताश्च महात्मानः सर्वे वैवस्वतेऽन्तरे ॥ ५९
 दक्षपुत्रस्य पुत्रास्ते रोहितस्य प्रजापतेः । भविष्यस्य भविष्यस्तु एकैको द्वादशो गणः ॥ ६०
 ऐश्वर्यसंग्रहो राहो वाह्वशस्तथैव च । पौरा द्वादश विज्ञेया उत्तरास्तु निबोधत ॥ ६१

* इत. प्रमृति मनव. स्मृता इत्यन्तमन्थो ग पुत्रके नास्ति ।

१ ग. ग. द. 'शास्ते प्र' । २ रा. ग. घ. ङ. 'वास्तानां' । ३ रा. ग. घ. ङ. 'अनूनाति' । ४ क. 'तु वक्ष्ये न ते' । ५ क. 'दि शिष्टार्थ' । ६ घ. 'वरिष्ठा तु' । ७ रा. तु ज्येष्ठा या वीरिणि सु' । ग. द. तु ज्येष्ठा या वारिणा मु' । घ. त ज्येष्ठा या वीरिणा स्मृता । ८ ग. ग. घ. 'जस्यम्' । ९ ग. भव धं' । १० क. 'मता । च' । ११ ग. ग. घ. ङ. 'भोगाम' । १२ क. 'व जायते । ए' । ग. द. 'धर्जतः । ए' । १३ ग. घ. ङ. 'र्यं च तेषु तन्' । म' । १४ रा. नम धं' । १५ रा. घ. ङ. नाम ककेः मु' । १६ रा. 'सुव्रतः ता' । १७ ग. घ. ङ. सावर्णा । १८ रा. ग. घ. ङ. 'विश्रुत' । १९ ग. ग. ङ. गणो । ए' । २० ग. 'हो राहो रा' । घ. 'हो रेवे म' । २१ घ. पस ।

(मन्वन्तरानिसर्गादिकथनम्)

वाजियो वाजिजिचैव प्रभूतिश्च कङ्कुघथा । दधिक्रावायपक्षाश्च प्रणीतो विजयो मधुः ॥ ६२
 तेजस्मान्नथयो (?) द्वौ तु द्वादशैते मरीचयः । सुशर्मा(र्म)णस्तु वक्ष्यामि नामतस्तु निबोधत ॥ ६३
 वर्णस्तथाऽप्यङ्गविश्वौ मुरण्यो व्रजनो मतः । अमितो द्रवकेतुश्च जम्भोस्थाजस्रशक्रकाः ॥ ६४
 सुनेमिर्घृतपाश्चैव सुशर्माणः प्रकीर्तिताः । तेषामिन्द्रस्तदा भाव्यो ह्यद्भुतो नाम नामतः ॥ ६५
 स्कन्दः सोमप्रतीकाशः कार्तिकेयस्तु पार्वकः । मेधातिथिश्च पौलस्त्यो वसुः काश्यप एव च ॥
 ज्योतिष्मान्भार्गवश्चैव घृतिमानङ्गिरास्तथा । वसितश्चैव वासिष्ठ आत्रेयो हव्यवाहनः ॥ ६७
 सुतपाः पौलवश्चैव सप्तैते रोहितान्तरे । धृतिकेतुर्दीप्तिकेतुशापहस्ता निरामयः ॥ ६८
 पृथुश्रवास्तथाऽनीको भूरिद्युम्नो घृहृद्भयः । प्रथमस्य तु सावर्णेर्नैव पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥ ६९
 दशमे त्वथ पर्याये धर्मपुत्रस्य वै मनोः । द्वितीयस्य तु सावर्णेर्भाव्यस्यैवान्तरे मनोः ॥ ७०
 सुखामना विरुद्धाश्च द्वावेव तु गणौ स्मृतौ । त्विषिवन्तश्च ते सर्वे शतसंख्याश्च ते समाः ॥
 प्रार्णानायच्छतः प्रोक्ता ऋषिभिः पुरुषेषु वै । देवास्ते वै भविष्यन्ति धर्मपुत्रस्य वै मनोः ॥
 तेषामिन्द्रस्तथा विद्वान्भविष्यः शान्तिरुच्यते । हविष्मान्पौलहः श्रीमान्सुकीर्तिश्चापि भार्गवः ॥
 आपोमूर्तिस्तथाऽऽत्रेयो वसिष्ठश्चापि यः स्मृतः । पौलस्त्यः प्रतिपश्चापि नाभागश्चैव काश्यपः ॥
 अभिमन्युश्चाङ्गिरसः सप्तैते परमर्षयः ॥ ७४
 सुक्षेत्रश्चोत्तमीजाश्च भूरिपेणश्च वीर्यवान् । क्षतानीको निरमित्रो वृषसेनो जयद्रथः ॥ ७५
 भूरिद्युम्नः सुवर्चाश्च दशैते मानवाः स्मृताः । एकादशे तु पर्याये सावर्णे वै तृतीयके ॥ ७६
 निर्माणरतयो देवाः कामजा वै मनोजवाः । गणास्त्वेते त्रयः ख्याता देवतानां महात्मनाम् ॥
 एकैकास्त्रिशतस्तेषां गणास्तु त्रिदिवौकसाम् । मासस्याद्धानि त्रिंशत्तु यानि वै क्वयो विदुः ॥
 निर्माणरतयो देवा रात्रयस्तु विहंगमाः । गणास्ते वै त्रयः प्रोक्ता देवतानां भविष्यति ॥ ७९
 मनोजवा मुहूर्तास्तु इति देवाः प्रकीर्तिताः । एते हि ब्रह्मणः पुत्रा भविष्या मैनवः स्मृताः ॥
 तेषामिन्द्रो वृषो नाम भविष्यः सुरराट्मतः । तेषां सप्तर्षयश्चापि कीर्त्यमानान्निबोधत ॥ ८१
 हविष्मान्काश्यपश्चापि वपुष्मान्यथ भार्गवैः । वारुणिश्चैव चाऽऽत्रेयो वसिष्ठो भग एव च ॥
 पुष्टिश्चाङ्गिरसो ज्ञेयः पौलस्त्यो निश्चरस्तथा । पौलहो ह्यग्नितेजाश्च देवा ह्येकादशेऽन्तरे ॥ ८३
 सर्ववेगः सुधर्मा च देवानीकः पुरोवहः । क्षेमधर्मा गृहेपुश्च आदर्शः पौण्ड्रको मतः ॥ ८४
 सावर्णस्य तु ते पुत्राः प्राजापत्यस्य वै मनोः । द्वादशे त्वथ पर्याये रुद्रपुत्रस्य वै मनोः ॥ ८५
 चतुर्थ ऋतुसावर्णे देवास्तस्यान्तरे शृणु । पञ्चैव तु गणाः प्रोक्ता दे(दे)वतानामनागताः ॥ ८६

१ ग. घ. ड. 'कावपि प' । २ ख. ग. ड. 'धुः । उतस्मान्नथ वीद्वौ । ३ ग. ड. 'थाऽथगविश्च मुर' । घ. 'थाऽ-
 थगविष्ठा नुर' । ४ ख. असितो । ग. अमितो । ५ ड. 'सुनोत्रिद्युनयश्च' । ६ ख. ग. घ. 'मिद्युनयश्च' । ७ ख. ग. घ. ड.
 सुधर्मा । ८ ग. घ. ड. स्कन्दोऽसी मां प्रतीयो वै का' । ९ क. 'वकः । माघाति । ख. ग. घ. ड. वकिः । मे' । १० ख.
 घ. ड. 'सिनश्च' । ११ ख. ड. 'हितेऽन्त' । १२ क. 'शा नाको । १३ ड. 'हृद्रतः । प्र' । १४ ख. 'स्य तदा पादे
 भाव्य' । १५ ख. सुशमानो वि' । ग. घ. सुषे मनो वि' । ड. सुधमनो वि' । १६ ख. ग. घ. ड. 'णाना यच्छत
 प्रोक्तमृषि' । १७ ख. ग. घ. ड. 'लस्त्योऽप्र' । १८ ग. घ. ड. वश्यणः । १९ क. 'कैक त्रिश' । २० ग. घ. ड. मानवाः ।
 २१ घ. 'वः । वरुणश्च' । २२ ख. ग. घ. ड. वसिष्ठो । २३ ख. ग. घ. 'ष्टो नग । २४ ख. च । देवाश्च' । घ. ड.
 च । मुष्टि' । २५ घ. 'मिरेताथ । २६ ख. घ. ड. 'वत्रग । २७ घ. क्षेय' ।

हरिता रोहिताश्चैव [* देवाः सुमनसस्तथा । सुकर्माणः सुपर्वाश्च पञ्च देवगणाः स्मृताः ॥ ८७
 ब्रह्मणो मानसा ह्येत एकेको दशको गणः । अरुन्तिजो हैविश्चैव] विद्वान्यश्च सहस्रशः ॥ ८८
 पर्वतानुचरश्चैव अपोऽशुश्च मनोजवः । ऊर्जा स्वाहा स्वधा तारा दशैते हरिताः स्मृताः ॥ ८९
 तपोजानिर्भृतिश्चैव वाचा बन्धुश्च यः स्मृतः । रजश्चैव तु राजश्च स्वर्णपादस्तथैव च ॥ ९०
 व्युष्टिर्विधिश्च वै देवो दशैते रोहिताः स्मृताः । उपिताद्यास्तु ये देवास्त्रयस्त्रिंशत्प्रकीर्तिताः ॥
 देवान्सुमनसो विद्धि सुकर्माणो निबोधत । सुपर्वा वृषभः पृष्टः कृपिधुम्नौ विपश्चितः ॥ ९२
 विक्रमश्च क्रमश्चैव निभृतः कान्त एव च । एते सुकर्माणो देवा सुताश्चैषां निबोधत ॥ ९३
 र्वर्षोदितस्तथा जिष्टो वर्चस्वी ह्युतिमान्हविः । शुभो हैविष्कृतात्प्राप्तिर्व्यापृथो दशमस्तथा ॥ ९४
 सुपर्वा मानसा(श्च गणा)स्त्वेते देवा वै संप्रकीर्तिताः । तेषामिन्द्रस्तु विज्ञेय ऋतधामा महायशः
 कृतिर्वसिष्ठपुत्रस्तु आत्रेयः सुतर्पास्तथा । तपोमूर्तिश्चाङ्गिरसस्तपस्वी काश्यपस्तथा ॥ ९६
 तपोऽज्ञयानः पौलस्त्यः पुलहश्च तपोरतिः । भार्गवः सप्तमस्त्वेषां विज्ञेयस्तु तपोमतिः ॥ ९७
 एते सप्तर्षयः सिद्धा अन्ये सावर्णिकेऽन्तरे । देववानुपदेवश्च देवश्रेष्ठो विदूरथः ॥ ९८
 मित्रवान्मित्रविन्दुश्च मित्रसेनो ह्यमित्रहृदा । मित्रबाहुः सुवर्चाश्च द्वादशैते मनोः सुताः ॥ ९९
 त्रयोदशे तु पर्याये भौव्या रौच्यान्तरे पुनः । अथ एव गणाः प्रोक्ता देवानां तु स्वयंभुवा ॥
 ब्रह्मणो मानसाः पुत्रास्ते हि सर्वे महात्मनः । सुत्रामाणः सुधर्माणः सुकर्माणश्च ते त्रयः ॥
 त्रिदशानां गणाः प्रोक्ता भविष्याः सोमपायिनः । त्रयस्त्रिंशद्देवतायाः प्राभविष्यन्त याज्ञिकैः ॥
 आज्येन पृषदाज्येन ग्रहश्रेष्ठेन चैव हि । देवैर्देवास्त्रयस्त्रिंशत्पृथक्त्वेन निबोधत ॥ १०३
 सुत्रामाणः प्रयाज्यास्तु आज्यपा नाम सांप्रतम् । सुकर्माणोऽनुयाज्यास्तु पृषदाज्याशिनस्तु ये ॥
 उपयाज्याः सुधर्माण इति देवाः प्रकीर्तिताः । दिवस्पतिर्महासत्त्वस्तेषामिन्द्रो भविष्यति ॥ १०५
 पुलहात्मजपुत्रास्ते विज्ञेयास्तु रुचेः सुताः । अङ्गिराश्चैव धृतिमान्पौलस्त्यः पथ्यवास्तु सः ॥
 पौलहस्तत्त्वदर्शी च भार्गवश्च निरुत्सकः । निष्प्रकम्पस्तथाऽऽत्रेयो निर्मोहः काश्यपस्तथा ॥
 स्वरूपश्चैव वासिष्ठः सप्तैते तु त्रयोदशे । चित्रसेनो विचित्रश्चैव तपोधर्मधृतो भवः ॥ १०८
 अनेकक्षत्रैर्बद्धश्च सुरसो निर्भयः पृथः । रौच्यस्यैते मनोः पुत्रा ह्यन्तरे तु त्रयोदशे ॥ १०९
 चतुर्दशे तु पर्याये भौतस्याप्यन्तरे मनोः । देवतानां गणाः पञ्च प्रोक्ता ये तु भविष्यति ॥ ११०

* भनुधिद्वान्तर्गतप्रन्यो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ प. 'पार्श्व' । २ म. घ. ह. अर्षो तेजो । ३ क. हरिश्चै' । ४ म. ग. घ. 'र्वतोऽनु' । ५ स. ग. घ. ट. अपोऽशु' । ६ म. ग. घ. ह. देवाः सु' । ७ ग. घ. ह. 'द्युप्तो वि' । ८ क. वयोदि' । ९ क. हविर्' । १० ट. 'या । सपारामागतस्त्वे' । ११ ग. सुररामामनस्त्वे' । १२ स. घ. ह. 'शाः । युति । १३ स. ग. घ. ट. 'तपस्त' । १४ ग. ह. 'या । तेषां सु' । १५ म. ग. घ. ट. तपोमूर्तिः । १६ घ. 'प्रमात्रानिप्रयन्धुर्मिप्रसे' । १७ ह. 'त्रवान् । मि' । १८ म. भाज्यस्यैवान्तरे मनोः । प्र' । घ. ट. भाज्यै रौच्येन' । १९ स. घ. 'याः प्रविभाष्यत या' । ग. ह. या प्रविभज्यत या' । २० ग. ट. 'धेष्ट ननेव ह । दे' । २१ क. आयाज्यास्तु सां । २२ स. घ. ह. 'एस्त्वोपप्ययास्तुयः । पां' । २३ स. घ. ह. पा 'गुष्पाध' । २४ म. ग. ह. 'दश । वि' । २५ स. घ. ह. 'थ मयध' । २६ स. ग. घ. ह. 'प्र वृद्ध' । २७ स. ग. घ. ट. 'भयो एः री' । २८ स. घ. ट. भौत्वया' ।

(मन्वन्तरनिसर्गादिकथनम्)

चाक्षुषाश्च कनिष्ठाश्च पवित्रा भाजरास्तथा । *वाचावृद्धाश्च इत्येते पञ्च देवगणाः स्मृताः ॥ १११
+अपरा(परांश्चा)पि मनोः सूनुंसप्तैतान्विद्धि चाक्षुषान्बृहदाद्यानि सामानि कनिष्ठान्सप्त तान्विदुः
सप्त लोकाः परित्रास्ते भाजिराः सप्त सिन्धवः ॥ ११२

वाचावृद्धानृपीन्विद्धि मनोः स्वायंभुवस्य वै । सर्वे मन्वन्तरेन्द्राश्च विज्ञेयास्तुल्यलक्षणाः ॥
तेजसा तपसा बुद्ध्या बलश्रुतपराक्रमैः । त्रैलोक्ये यानि सत्त्वानि गतिमन्ति ध्रुवाणि च ॥
सर्वशः स्वैर्गुणैस्तानि इन्द्रास्तेऽभिभवन्ति वै ॥ ११४

भूतापवादिनो हृष्टा मध्यस्था भूतवादिनः । भूतानुवादिनः सक्तास्त्रयो वेदाः प्रवादिनाम् ॥
अग्निधः काश्यपश्चैव पौलस्त्यो मागधश्च यः । भार्गवो षाग्निवाहुश्च शुचिराङ्गिरसस्तथा ॥
ओजस्वी सुबलश्चैव भौत्यस्यैते मनोः सुताः ॥ ११६

सावर्णा मनवो ह्येते चत्वारो ब्रह्मणः सुताः । एको वैश्वतश्चैव सावर्णो मнुरुच्यते ॥ ११७
राँच्यो भौत्यश्च यौ तौ तु मनोः पौलहभार्गवौ । भौत्यस्यैवाऽऽधिपत्ये तु पूर्णः कल्पस्तु पूर्यते*

सूत उवाच—

निःशेषेषु च सर्वेषु तदा मन्वन्तरेऽपिह । अन्तेऽनेकयुगे तस्मिन्क्षीणे संहार उच्यते ॥ ११८

सप्तैते भार्गवा देवा अन्ते मन्वन्तरे तदा । भुक्त्वा त्रैलोक्यमध्यस्था शुगाख्यां श्लोकसप्ततिम् ॥

पितृभिर्मनुभिश्चैव सार्धं सप्तर्षिभिस्तु ये । यज्वानश्चैव तेऽप्यन्ये तद्भक्ताश्चैव तैः सह ॥ १२१

महर्लोकं गमिष्यन्ति त्यक्त्वा त्रैलोक्यमीश्वराः । ततस्तेषु गतेषूर्ध्वं क्षीणे मन्वन्तरे तदा ॥

अनाधारमिदं सर्वं त्रैलोक्यं वै भविष्यति ॥ १२२

ततः स्थानानि शून्यानि स्थानिनां तानि वै द्विर्जाः । प्रभ्रंशयन्ति त्रिमुक्तानि ताराः कक्षग्रहैस्तथा

ततस्तेषु व्यतीतेषु त्रैलोक्यस्येश्वरेष्विह । सेन्द्रास्तेषु महर्लोकं यस्मिंस्ते कल्पवासिनः ॥ १२४

जितायाश्च गणा ह्यत्र चाक्षुषान्ताश्चतुर्दश । मन्वन्तरेषु सर्वेषु देवास्ते वै महौजसः ॥ १२५

ततस्तेषु गतेषूर्ध्वं सायो(यु)ज्यं कल्पवासिनाम् । समेत्य देवास्ते सर्वे प्राप्ते संकलने तदा ॥ १२६

महर्लोकं परित्यज्य गणास्ते वै चतुर्दश । सशरीराश्च श्रूयन्ते जनलोकं सहानुगाः ॥ १२७

एवं देवेष्वतीतेषु महर्लोकं ज्ञानं प्राप्ते । भूतादिष्ववशिष्टेषु स्थावरान्तेषु चाप्युत ॥ १२८

शून्येषु लोकस्थानेषु महान्तेषु भूरादिषु । देवेषु च गतेषूर्ध्वं सायो(यु)ज्यं कल्पवासिनाम् ॥ १२९

संहृत्य तांस्ततो ब्रह्मा देवर्षिपितृदानयान् । संस्थापयति वै सर्गं महद्दृष्ट्वा युगक्षये ॥ १३०

चतुर्भुगसहस्रान्तमहर्षद्ब्रह्मणो विदुः । =रात्रिं युगसप्तान्तामहोरात्रविदो जनाः ॥ १३१

नैमित्तिकः प्राकृतिको यश्चैवाऽऽत्यन्तिकोऽर्थतः । त्रिविधः सर्वभूतानामित्येष प्रतिसंचरः ॥

* इत आरभ्य विद्धि चाक्षुषानित्यन्तप्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । + एतदर्थस्थाने सप्त तांस्तान्भागान्विद्धि चाक्षुषसप्तत्रयानिति क पुस्तके । ग ह. पुस्तकयोरेतदर्थं शुद्धितमस्ति । × अत्राध्यायसमाप्ति. ख. पुस्तके । = इत आरभ्य प्रतिपचर इत्यन्तप्रन्थो ड पुस्तके नास्ति ।

१ ख घ ह. 'धिरदि' । २ क सवर्णा । ३ ख ह 'सर्गयस्तु' । ४ क तद्भक्ता । ५ ख ग. घ. ह. नि शुभ्राणि स्या' । ६ ख. ग घ ह. तदा । ७ ख ग. घ ह. 'श्रूयन्ते त्रि' । ८ ख. ग ह 'स्ते देवा प्राप्ते सका' । ९ ड 'कायन' । १० ख. 'पु भवादि' । ग घ. ह. 'पु भवादि' । ११ क 'ये तत्र युग' । ग. घ. 'ये चातु' ।

ब्राह्मो नैमित्तिकस्तस्य कल्पदाहः प्रसंयमः । प्रतिसर्गे तु भूतानां प्राकृतः करणक्षयः ॥ १३३
 ज्ञानाच्चाऽऽत्यन्तिकः प्रोक्तः कारणानामसंभवः । ततः संहृत्य तान्ब्रह्मा देवांस्रैलोक्यवासिनः ॥
 अहरन्ते प्रकुरुते सर्गस्य प्रलयं पुनः । सुपुप्सुर्भगवान्ब्रह्मा प्रजाः संहरते तदा ॥ १३५
 ततो युगसहस्रान्ते संप्राप्ते च युगक्षये । तत्राऽऽत्मस्थाः प्रजाः कर्तुं प्रपेदे सः प्रजापतिः ॥ १३६
 तदा भवत्यनाष्टाष्टिस्तदा सा शतवार्षिकी । तथा यान्यल्पसाराणि सत्त्वानि पृथिवीतले ॥ १३७
 तान्येवात्र प्रलीयन्ते भूमित्वमुपयान्ति च । सप्तरश्मियो भूत्वा उदतिष्ठद्विभावसुः ॥ १३८
 असह्यरश्मिर्भगवान्पिवन्नम्भो गभास्तिभिः । हरिता रश्मयस्तस्य दीप्यमानास्तु सप्तभिः ॥ १३९
 भूय एव विवर्तन्ते व्यामुवन्तो वै न शनैः । भीमं काष्ठं धनं तेजो भृशमद्भिस्तु दीप्यते ॥ १४०
 तस्माद्बुदकं सूर्यस्य तपतोऽति हि कथ्यते । नाष्टृष्या ऋतपते सूर्यो नाष्टृष्या परिविप्यते ॥ १४१
 नाष्टृष्या परिचिन्वन्ति वारिणा दीप्यते रविः । तस्मादपः पिवन्त्यो वै दीप्यते रविरम्बरे ॥ १४२
 तस्य ते रश्मयः सप्त पिवन्त्यम्भो महार्णवात् । तेनाऽऽहारेण संदीप्ताः सूर्याः सप्त भवन्त्युत ॥
 ततस्ते रश्मयः सप्त सूर्यभूताश्चतुर्दिशम् । चतुर्लोकमिमं सर्वं दहन्ति शिखिनस्तदा ॥ १४४
 प्रामुवन्ति च भाभिस्तु ऊर्ध्वं चाधश्च रश्मिभिः । दीप्यन्ते भास्कराः सप्त युगान्ताग्निप्रतापिनः ॥
 ते वारिणां च संदीप्ता बहुसाहस्ररश्मयः । खं समावृत्य तिष्ठन्ति निर्दहन्तो वसुंधराम् ॥ १४६
 ततस्तेषां प्रतापेन दह्यमाना वसुंधरा । साद्रिनद्यर्णवा पृथ्वी विस्तेहा समपश्यत ॥ १४७
 दीप्ताभिः संतताभिश्च चित्राभिश्च समन्ततः । अधश्चोर्ध्वं च तिर्यक् संरुद्धं सूर्यरश्मिभिः ॥ १४८
 सूर्याग्नीनां प्रवृद्धानां संसृष्टानां परस्परम् । एकत्वमुपयातानामेकज्वालं भवत्युत ॥ १४९
 सर्वलोकमर्णोशं च सोऽग्निर्भूत्वा तु मण्डली । चतुर्लोकमिदं सर्वं निर्दहत्याशु तेजसा ॥ १५०
 ततः प्रलीयते सर्वं जङ्गमं स्थावरं तदा । निर्वृक्षा निस्तृणा भूमिः कूर्मपृष्ठसमा भवेत् ॥ १५१
 अम्बरीषमिवाऽऽभाति सर्वं मारिषितं जगत् । सर्वमेव तदाऽर्चिभिः पूर्णं जाज्वल्पते नभः ॥
 पाताले यानि सत्त्वानि महोदधिगतानि च । ततस्तानि प्रलीयन्ते भूमित्वमुपयान्ति च ॥
 द्वीपाश्च पर्वताश्चैव वर्षाण्यथ महोदधिः । सर्वं तद्भस्ममाचक्रे सर्वात्मा पावकस्तु सः ॥ १५४
 समुद्रेभ्यो नदीभ्यश्च पातालेभ्यश्च सर्वतः । पिवन्नपः समिद्धोऽग्निः पृथिवीमाश्रितो ज्वलन् ॥
 ततः संवर्तकः शैलानतिक्रम्य महांस्तथा । लोकान्संहरते दीप्तो घोरः संवर्तकोऽनलः ॥ १५६
 ततः स पृथिवीं भिच्वा रसातलमशोपयत् । निर्दह्य तांस्तु पातालाद्भागलोकमथादहत् ॥ १५७
 अधस्तान्पृथिवीं दग्ध्वा ऊर्ध्वं स दहते दिवम् । योजनानां सहस्राणि अयुतान्यर्बुदानि च ॥
 उदतिष्ठच्छिवास्तस्यं वह्न्यः संवर्तकस्य तु । गन्धर्वाश्च पिशाचाश्च समहोरगराक्षसान् ॥
 तदा दहति संदीप्तो गोलकं चैव सर्वशः ॥ १५९

* अत्राऽऽग्नेपदमार्थम् ।

१ घ. 'तः कार' । २ म. 'नः । दिनान्तरे प्र' । ३ स. घ. ह. यान्यल्प' । ४ ग. घ. ह. 'सतिः । भू' ।
 ५ स. ग. घ. ह. व' । ६ घ. भीमकाष्ठे घ' । ७ स. ग. काष्ठे घ' । ८ स. 'स्मारिन्वः स्मृतः सूर्यस्तपतीति । ह.
 'स्माद्भुदरः सूर्यस्य रश्मि' । ९ स. ग. घ. ह. न्वन्ते घ' । १० क. 'दीप्तः सूर्यः सप्त भवत्युत । ११ स. घ.
 'ना संदीप्ती' । १२ स. घ. ह. 'प्री निधे' । १३ ह. संसृष्टा' । १४ स. घ. ह. 'णाश्च यो' । १५ स. ग. ह. 'दीने
 सर्वान्निर्दहने स्थापरे त' । १६ ग. घ. 'रिषा' । ह. 'रिषदं ज' । १७ क. 'नि भूतानि ।

(मन्वन्तरनिसर्गादिकथनम्)

भूर्लोकं तु भुवर्लोकं स्वर्लोकं च महस्तथा । घोरो दहति कालाग्निरेवं लोकचतुष्टयम् ॥ १६०

व्योम्नेषु तेषु लोकेषु तिर्यगूर्ध्वमथाग्निना । तत्तेजः समनुमांसं कृत्स्नं जगदिदं शनैः ॥

अयोगुडनिभं सर्वं तदा ह्येवं प्रकाशते ॥

१६१

ततो गजकुलाकारास्तडिद्भिः समलंकृताः । उत्तिष्ठन्ति तदा घोरा व्योम्नि संवर्तका घनाः ॥

केचिन्नीलोत्पलश्यामाः केचित्कुमुदसंनिभाः, । केचिद्द्वैदूर्यसंकाशा इन्द्रनीलनिभाः परे ॥ १६३

शङ्खकुन्दनिभाश्चान्ये जात्यञ्जननिभास्तथा । धूम्रवर्णा घनाः केचित्केचित्पीताः पयोधराः ॥

केचिद्रासभवर्णाभा लक्षारक्तनिभास्तथा । मनःशिलाभास्त्वपरे कपोताभास्तथाऽम्बुदाः ॥

इन्द्रगोपनिभाः केचिदुत्तिष्ठन्ति घना दिवि ॥ (* केचित्पुरधराकाराः केचिद्गजकुलोपमाः ॥

केचित्पर्वतसंकाशाः केचित्स्यलनिभा घनाः) । कुण्डागारनिभाः केचित्केचिन्मीनकुलोपमाः ॥

बहुरूपा घोररूपा घोरस्वरनिनादिनः । तदा जलधराः सर्वे पूरयन्ति नभःस्थलम् ॥ १६८

ततस्ते जलदा घोरा राविणो भास्करात्मिकाः । सप्तथा संवृतात्मानस्तमग्निं शमयन्त्युत ॥ १६९

ततस्ते जलदा वर्षे मुधन्ति च महौघवत् । सुघोरमशिवं सर्वं नाशयन्ति च पावकम् ॥ १७०

प्रवृष्टैश्च तथाऽत्यर्थं वारिभिः पूर्यते जगत् । अद्भिस्तेजोऽभिभूतं च तदाऽग्निः प्रविशत्यपः ॥

नष्टे चाग्नौ वर्षशते पयोदाः पाकसंभवाः । ग्वावर्यन्ति जगत्सर्वं बृहज्जलपरिस्रवैः ॥ १७२

धाराभिः पूरयन्तीमं चोद्यमानाः स्वयंभुवा । अन्ये तु सलिलौघैस्तु वेळामभिभवन्त्यपि ॥

साद्रिद्रीपान्तरं पृथ्वी अद्भिः संछाद्यते तदा ॥ १७३

तस्य वृष्ट्या च तोयं तत्सर्वं हि परिमण्डितम् । प्रविशत्युद्धौ विमाः पीतं सूर्यस्य रश्मिभिः ॥

आदित्यरश्मिभिः पीतं जलमभ्रेषु तिष्ठति । पुनः पतति तद्भूमौ तेन पूर्यन्ति चार्णवाः ॥ १७५

ततः समुद्राः स्वां वेलां परिक्रामन्ति सर्वशः । पर्वताश्च विशीर्यन्ते मही चप्सु निमज्जति ॥

ततस्तु सहसोर्द्धान्तः पयोदांस्तान्नभस्तले । संवेष्टयति घोरात्पा दिवि वायुः समन्ततः ॥ १७७

तस्मिन्नेकार्णवे घोरे नष्टे स्यावरजङ्गमे । पूर्णे युगसहस्रे वै निःशेषः कल्प उच्यते ॥ १७८

अयाम्भसा वृते लोके माहुरेकार्णवं बुधाः । अयं भूमितलं स्वं च वायुश्चैकार्णवे तदा ॥

नष्टे भावेऽवलीनं तत्प्राज्ञायत न किञ्चन ॥ १७९

पार्थिवास्त्वथ सामुद्रा आपो हैमाश्च सर्वशः । प्रसरन्त्यो ब्रजन्त्येकं सलिलाख्यां भजन्त्युत ॥

आगतागतिकं चैव तदा तत्सलिलं स्मृतम् । प्रच्छाद्य तिष्ठति महीमर्णवार्षिकं च तज्जलम् ॥

आभान्ति यस्मात्ता भाभिर्भाशब्दो व्याप्तिदीप्तिषु । भस्म सर्वमनुप्राप्य तस्माद्भूभो निरुच्यते

नानात्वे चैव शीघ्रे च धातुर्वै अर उच्यते । एकार्णवे तदाऽऽपो वै न शीघ्रास्तेन ता नराः ॥

* धनुषिहान्तर्गतमन्यो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ क. घोर । २ ख. ग. घ. ङ. 'प्राप्य कृ' । ३ ख. पुनः । ४ घ. शनम् । ५ ख. ग. ङ. 'चिन्नतः शिल्पनिभास्तथा ।
षाड्यवनिभाः केचिद्' । ५ घ. 'नाः । क्रोडाणा । ५. ना. । कूडाणा । ६. 'नाः । कूडाणा' । ६ क. 'रा नवीना भा' ।
७ क. सद्योदमम् । ८ ख. वायुना । ग.घ. ङ. वारिणा । ९ क. 'ग्निः प्रापि' । १० ख. घ. ङ. 'वैगते । ११ घ. ग.
घ.ङ. 'यन्ने ज' । १२ ख. घ.ङ. 'न्तरा वृष्णमग्निः । १३ घ. ङ. इष्टवा । १४ ङ. 'सन्तान्नयो' । १५ ख. ग. घ. ङ.
'निर्गतं । १६ घ. 'ष्टे श्ठीनव्यत्सकं त' । ग.ङ. 'ष्टेऽमावेऽली' । घ. 'ष्टे ग्ळानेऽलीनं तत्र प्रहा' । १७ ङ. 'रां मद्ज' ।

- तस्मिन्पुगसहस्रान्ते दिवसे ब्रह्मणो गते । तावन्तं कालमेवं तु भवत्येकार्णवं जगत् ॥ १८४
- तदा तु सर्वव्यापारा निवर्तन्ते प्रजापतेः ॥ १८५
- एवमेकार्णवे तस्मिन्नष्टे स्थावरजङ्गमे । तदा स भवति ब्रह्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ १८६
- सहस्रशीर्षा सुमनाः सहस्रपात्सहस्रचक्षुर्वदनः सहस्रवाक् ।
सहस्रबाहुः प्रथमः प्रजापतिस्त्रयीपथी यः पुरुषो निरुच्यते ॥ १८६
- आदित्यवर्णो भुवनस्य गोप्ता अपूर्व एकः प्रथमस्तुरापाद् ।
हिरण्यगर्भः पुरुषो महाव्यै संपद्यते वै तमसैः परस्तात् ॥ १८७
- चतुर्युगसहस्रान्ते सर्वतःसलिलाकुले । सुषुप्सुरप्रकाशां स्वां रात्रिं तु कुरुते प्रभुः ॥ १८८
- चतुर्विधा यदा शेते प्रजाः सर्वाण्डमण्डिताः । पश्यन्ते तं महात्मानं कालं सप्त महर्षयः ॥ १८९
- जनलोके विवर्तन्तस्तपसा लब्धचक्षुषः । भृग्वादयो महात्मानः पूर्वं व्याख्यातलक्षणाः ॥ १९०
- सत्यादीन्सप्त लोकान्यै ते हि पश्यन्ति चक्षुषा । ब्रह्माणं ते तु पश्यन्ति महाब्राह्मीषु रात्रिषु ॥
- सप्तर्षयः प्रपश्यन्ति सुप्तकालं स्वरात्रिषु । कल्पानां परमेष्ठित्वात्तस्मादाद्यः स पठ्यते ॥ १९२
- स क्षिप्ता सर्वभूतानां कल्पादिषु पुनः पुनः । एवमावेशयित्वा तु स्वात्मन्येव प्रजायते ॥ १९३
- अथाऽऽत्मनि महातेजाः सर्वमादाय सर्वकृत् । तर्तः स वसते रात्रिं तमस्येकार्णवे जले ॥ १९४
- ततो रात्रिष्वये प्राप्ते प्रतिबुद्धः प्रजापतिः । मनः सिद्धयया युक्तं सर्गाय निदधे पुनः ॥ १९५
- एवं सलोके निर्वृत्ते उपशान्ते प्रजापतौ । ब्रह्मनैमित्तिके तस्मिन्कल्पिते वै प्रसंयमे ॥ १९६
- देहैर्वियोगः सत्त्वानां तस्मिन्वै कृत्स्नशः स्मृतः । ततो दग्धेषु भूतेषु सर्वेष्ववादित्यरश्मिभिः ॥
- देवर्षिपनुर्वर्येषु तस्मिन्संकलने तदा ॥ १९७
- गन्धर्वादीनि सत्त्वानि पिशाचान्तानि सर्वशः । कल्पेणादावप्रतप्तानि जनमेवाऽऽश्रयन्ति वै ॥ १९८
- तिर्यग्योनीनि सत्त्वानि नारकेराणि यान्यपि । तदा तान्यपि दग्धानि धूतपापानि सर्वशः ॥
- जने तान्युपपद्यन्ते यावत्संप्लवते जगत् ॥ १९९
- व्युष्टायां तु रजन्यां तु ब्रह्मणेऽव्यक्तयोनये । जायन्ते हि पुनस्तानि सर्वभूतानि कृत्स्नशः ॥
- ऋषयो मनवो देवाः प्रजाः सर्वाश्चतुर्विधाः । तेषामपीह सिद्धानां निधनोत्पत्तिरुच्यते ॥ २०१
- यथा सूर्यस्य लोकेऽस्मिन्नुदयास्तमनं स्मृतम् । तथा जन्म निरोधश्च भूतानामिह दृश्यते ॥ २०२
- आभूतसंप्लवात्तस्माद्भवः संसार उच्यते । यथा सर्वाणि भूतानि जायन्ते हि वर्षास्विह ॥ २०३
- स्थावरादीनि सत्त्वानि कल्पे कल्पे तथा प्रजाः । यथार्तावृत्तुलिङ्गानि नानारूपाणि पर्यवे ॥ २०४
- दृश्यन्ते तानि तान्येव तथा ब्रह्माचरात्रिषु । प्रत्याहारे च सर्गे च गतिमन्ति ध्रुवाणि च ॥
- *निष्क्रमन्ते विशन्ते च प्रजाकारं प्रजापतिम् । ब्रह्माणं सर्वभूतानि महायोगं महेश्वरम् ॥
- संसृष्टा सर्वभूतानां कल्पादिषु पुनः पुनः । व्यक्ताव्यक्तौ महादेवस्तस्य सर्वमिदं जगत् ॥

* अत्राऽऽत्मने पदमायम् ।

१ क. 'पथि य.' । २ स. घ. द. 'सः पुर' । ३ क. ख. 'लिङ्गम्' । ४ घ. द. 'ल गुप्तं मं' । ५ ग. द. 'लोके वि' । ६ क. घ. द. यथा । ७ क. जापतिः । अ. । ८ क. घ. ततस्ते व' । ९ स. ग. घ. सवाल' । १० स. द. 'स्थान्ते च प्र' । ११ क. द. 'निपुन' । १२ स. 'ब्रह्मणेऽव्यक्तजन्मनः । जा' । १३ स. ग. घ. द. नि नियमा-
न्तरे शोत' ।

(मन्वन्तरनिर्गमादेकयनम्)

येनैव सृष्टा प्रथमं प्रयाता आपो हि मार्गेण महीतलेऽस्मिन् ।

पूर्वप्रयातेन तथा ह्यपोऽन्यास्तेनैव तेनैव तु संव्रजन्ति ॥

यथा शुभेन त्वशुभेन चैव तत्रैव तत्रैव विवर्तमानाः ।

मर्त्यास्तु देहान्तरभावितत्वाद्भवेर्वशादूर्ध्वमधश्चरन्ति ॥

ये चापि देवा मनवः प्रजेशा अन्येऽपि ये स्वर्गगताश्च सिद्धाः ।

तद्भाविताख्यातिवशाच्च धर्म्याः पुनर्निसर्गेण भवन्ति सत्त्वाः* ॥

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि कालमाभूतसंपुत्रम् । मन्वन्तराणि यानि स्युर्व्याख्यातानि मया द्विजाः ॥

सह प्रजानिसर्गेण सह देवैश्चतुर्दश ॥

स युगाख्यासहस्रं तु सर्वाण्येवान्तराणि वै । अस्याः सहस्रे द्वे पूर्णे निःशेषः कल्प उच्यते ॥

एतद्ब्राह्मर्महर्षेयं तस्य संख्यां निबोधत । निमेषस्तुल्यमात्रा हि कृतो लघ्वक्षरेण तु ॥

मानुषाक्षिनिमेषास्तु काष्ठा पञ्चदश स्मृता । लवः क्षणास्तु पञ्चैव त्रिंशत्कोष्ठा तु ते त्रयः ॥

भैरवः सप्तोदकाश्चैव साधिकास्तु लवः स्मृतः । लवास्त्रिंशत्कला ज्ञेया मुहूर्तास्त्रिंशतः कलाः ॥

मुहूर्तास्तु पुनस्त्रिंशदहोरात्रमिति स्थितिः । अहोरात्रं कलानां तु द्वयधिकानि शतानि षट् ॥

ताश्चैव संख्यया ज्ञेयं चन्द्रादित्यगतिर्यथा । निमेषा दश पञ्चैव काष्ठास्तास्त्रिंशतः कला ॥

त्रिंशत्कला मुहूर्तस्तु दशभागः कला स्मृता । चत्वारिंशत्कलानां तु मुहूर्त इति संज्ञितः ॥

मुहूर्ताश्च लंबाश्चापि प्रमाणज्ञैः प्रकल्पिताः । तस्थानेनाम्भसां(सां) चापि पलान्यथ त्रयोदश ॥

मागधेनैव मानेन जलप्रस्थो विधीयते । एते चाप्युदकप्रस्थाश्चत्वारो नालिको घटः ॥

हेमपापैः कृतर्चिर्द्रैश्चतुर्भिश्चतुरङ्गुलैः । समाहनि च रात्रौ च मुहूर्ता वै दिनालिकाः ॥

रवेर्गतिविशेषेण सर्वेष्वुत्पु नित्यशः । अधिकं षट्शतं पञ्च कलानां प्रविधीयते ॥

तदहर्मानुषं ज्ञेयं नाक्षत्रं तु दशाधिकम् । सावनेन तु मासेन अर्धदोऽयं मानुषः स्मृतः ॥

एतद्विष्यमहोरात्रमिति शास्त्रविनिश्चयः । अह्नाऽनेन तु या संख्या मासत्वयनवार्धिकी ॥

तदा वद्धमिदं ज्ञानं संज्ञा या ह्युपलक्ष्यताम् । कलानां सुपरीमाणात्काल इत्यभिधीयते ॥

यदहर्ब्रह्मणः प्रोक्तं दिव्या कोटी तु सा स्मृता । शतानां च सहस्राणि दश द्विगुणितानि च ॥

ननुवर्ति च सहस्राणि तथैवान्यानि यानि तु ॥

एतच्छ्रुत्वा तु ऋषयो विस्मयं परमाद्भुतम् । संस्थासंभजनं ज्ञानमपृच्छन्न्तरं तदा ॥

१, ऋषय ऊचुः—

संख्याप्रलयमात्रं तु मानुषेणैव संपतम् । मानेन श्रोतुमिच्छामः संज्ञेपार्थपदाक्षरम् ॥

* अत्राध्यायसमाप्तिः स. पुस्तके । अनन्तरं सूत उवाचेति च ।+ इतः प्रभृति सारपंथेको नास्ति न. पुस्तके ।

१ क. 'महोर्षेय' । २ ग. घ. मात्रो हि । ३ स. घ. ड. सृष्टाः । लवश्च' । ४ स. ग. घ. ड. 'सृष्टास्तु' ।
 ५ स. ग. घ. ड. प्रस्थाः स' । ६ घ. 'य संधि' । ७ क- ग. ट. तु व्याधि' । ८ स. ग. घ. 'हर्तुं तु द' । ९ स. ग.
 ड. 'भाग कला स्मृतम् । च । १० स. ग. घ. ड. लवश्च' । ११ ग. ड. 'साश्चापि । १२ ड. 'लिखा यत्र । हे । १३ ग.
 ग. घ. ड. 'च्छिद्रं चतु' । १४ क. 'हूर्ता वै दिनालिकी । र' । १५ क. 'वैतु नृपु । १६ घ. ड. चण । १७ स. ग. घ. ड.
 'य नक्ष' । १८ घ. अक्ष ये मानुषाः सृष्टाः । ए' । १९ स. घ. ड. स्याया सृ' । २० ग. 'उमुत्तर । २१ ड.
 सप्तानकाल तु । ग. ड. सप्तशतनमान तु ।

तेषां श्रुत्वा स देवस्तु वायुर्लोकहिते रतः । संक्षेपाद्दिव्यचक्षुष्मान्प्रोवाच भगवान्प्रभुः ॥ २२९
एते रात्र्यहनी पूर्वं कीर्तिते त्विह लौकिके । तासां संख्याय वर्षाग्रं ब्राह्म्यं वक्ष्याम्यहः क्षये ॥
कोटीशतानि चत्वारि वर्षाणि मानुषाणि तु । द्वात्रिंशच्च तथा कोट्यः संख्याताः संख्याया द्विजैः
तथा शतसहस्राणि एकोनवर्तितः पुनः । अशीतिश्च सहस्राणि एष कालः प्लवस्य तु ॥ २३२
मानुषाख्येण संख्यातः कालो ह्याभूतसंप्लवः । सप्त सूर्यास्तदाऽग्रेषु तदा लोकेषु तेषु वै ॥ २३३
महाभूतेषु लीयन्ते प्रजाः सर्वाश्चतुर्विधाः । सलिलेनाऽऽप्लुते लोके नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ २३४
विनिवृत्ते च संहारे उपशान्ते प्रजापतौ । निरालोके प्रदग्धे तु नैशेर्न तपसाऽऽवृते ॥
ईश्वराधिष्ठिते ह्यस्मिस्तदा ह्येकार्णवे किल ॥ २३५

तावदेकार्णवो ज्ञेयो यावदासीदहः प्रभोः । रात्रिस्तु सलिलावस्था निवृत्तौ चाप्यहः स्मृतम् ॥
अहोरात्रस्तथैवास्य क्रमेण परिवर्तते । आभूतसंप्लवो ह्येष अहोरात्रः स्मृतः प्रभोः ॥ २३७
त्रैलोक्ये यानि सत्त्वानि गतिमन्ति ध्रुवाणि च । आभूतेभ्यः प्रलीयन्ते तस्मादाभूतसंप्लवः ॥ २३८
* अग्रे भूतः प्रजानां तु तस्माद्भूतः प्रजापतिः । आभूतात्प्लवते चैव तस्मादाभूतसंप्लवः ॥ २३९
शाश्वते चामृतत्वे च शब्दे चाऽऽभूतसंप्लवः । अतीता वर्तमानाश्च तथैवानागताः प्रजाः ॥
दिव्यसंख्या प्रसंख्याता अपरार्धगुणीकृता ॥ २४०

परार्धद्विगुणं चापि परमायुः प्रकीर्तितम् । एतावान्स्थितिकालस्तु अजस्येह प्रजापतेः ॥
स्थित्यन्ते प्रतिसर्गस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ २४१
यथा वायुप्रवेगेन दीपाचिरुपशाम्यति । तथैव प्रतिसर्गेण ब्रह्मा समुपशाम्यति ॥ २४२
तथा ह्यप्रतिसंसृष्टे महदादौ महेश्वरे । महत्प्रलीयतेऽव्यक्ते गुणसाम्यं ततो भवेत् ॥ २४३
इत्येष च समाख्यातो मया ह्याभूतसंप्लवः । ब्रह्मनैमित्तिको ह्येष संप्रक्षालनसंयमः ॥ २४४
समासेन समाख्यातो भूयः किं वर्तयामि वः । + य इदं धारयेन्नित्यं शृणुयाद्वाऽप्यभीक्ष्णशः ॥
कीर्तिनाच्छ्रवणाच्चापि महतीं सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ३४५

* ब्राह्मणो लभते विद्यां क्षत्रियो विजयी भवेत् ।

वैश्यस्तु धनलाभात् (भावचैव) शूद्रः सुखपवामुयात् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते मन्वन्तरनिसर्गादिकथनं नाम शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—९७६०

अर्थकशततमोऽध्यायः ।

भूर्लोकैर्दिव्यवस्थावर्णनम् ।

वायुर्वाच—

असाधारणवृत्तैस्तु हुतशेषादिभिर्द्विजैः । धर्मा वैशेषिकाश्चैव आचीर्णाः सूक्ष्मदर्शिभिः ॥

* नास्त्ययं श्लोको य पुस्तके । + एतदर्थस्थाने य इदं ध्यायते नित्यं धारयेयः समाहित इति य. पुस्तके ।
* अर्थ श्लोको न विद्यते क. ग. घ. ङ पुस्तकेषु ।

१ क. 'कोटि' । २ ग. घ. 'वर्तते पु' । ३ स. ग. घ. ङ. 'शीर्ते च स' । ४ क. 'न तु समाप्त' । ५ क. 'सदा' । ६ स. घ. ङ. 'भैव तेषां' । ७ क. 'भूतः प्ल' । ८ ग. घ. ङ. 'रात्र्यां पु' । ९ स. 'रात्रे द्वि' । 'ग. घ. ङ. 'रात्रे द्वि' । १० घ. 'वेदेन' । ११ क. 'धर्मैःपि नैवेव आनृणु' ।

(मूर्ल्लोकादिव्यवस्थावर्णनम्)

ते देवैः सह तिष्ठन्ति महर्ल्लोकनिवासिनः । चतुर्दशैते मनवः कीर्तिताः कीर्तिवर्धनाः ॥ २
 अतीता वर्तमानाश्च तथैवानागताश्च ये । ऋषिभिर्देवैश्चैव सह गन्धर्वराक्षसैः ॥ ३
 मन्वन्तराधिकारेषु जायन्तीह पुनः पुनः । देवाः सप्तर्षयश्चैव मनवः पितरस्तथा ॥ ४
 सर्वे ह्यपि क्रमातीता महर्ल्लोकं समाश्रिताः । ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैर्धार्मिकैः सहितैः सुराः ॥ ५
 तैस्तथ्यकारिभिर्युक्तैः श्रद्धावद्भिरदर्पितैः । वर्णाश्रमाणां धर्मेषु श्रौतस्मार्तेषु संस्थितैः ॥
 विनिवृत्ताधिकारास्ते यावन्मन्वन्तरक्षयः ॥ ६

ऋषय ऊचुः—

महर्ल्लोकेति यत्प्रोक्तं मातरिष्वंस्त्वया विभो । मतिर्ल्लोके च कर्तव्यमनेकैः समधिष्ठिताः ॥ ७
 * यावन्तश्चैव ते लोका दहन्ते येन ते प्रभो । एतन्नः कथय मीत्या त्वं हि वेत्थ यथातथम् ॥८
 एवमुक्तस्ततो वायुर्मुनिभिर्विनयात्मभिः । प्रोवाच मधुरं वाक्यं यथातत्त्वेन तत्त्ववित् ॥ ९

वायुरुवाच—

चतुर्दशैव स्थानानि वाणितानि महर्षिभिः । लोकारूपानि तु यानि स्युर्येषु तिष्ठन्ति मानवाः ॥
 सप्त तेषु कृतान्याहुरकृतानि तु सप्त वै । भूरादयस्तु संख्याताः सप्त लोकाः कृतास्त्वह ॥ ११
 अकृतानि तु सप्तैव प्राकृतानि तु यानि वै । स्थानानि स्थानिभिः सार्धं कृतानि तु निवन्धनम्
 पृथिवीं चान्तरिक्षं च दिव्यं यच्च महः स्मृतम् । स्थानान्येतानि चत्वारि स्मृतान्यार्णवकानि च
 क्षयातिशययुक्तानि तथा युक्तानि वक्ष्यते (चम्यहम्) । यानि नैमित्तिकानि स्युस्तिष्ठन्त्याभूतसंपुंश्वम्
 जनस्तपश्च सत्यं च स्थानान्येतानि त्रीणि तु । ऐकान्तिकानि सत्त्वानि तिष्ठन्तीहाऽऽसंयमात्
 व्यक्तानि तु प्रवक्ष्यामि स्थानान्येनानि सप्त वै । भूर्ल्लोकः प्रथमस्तेषां द्वितीयस्तु भुवः स्मृतः ॥
 स्वस्तृतीयस्तु विज्ञेयश्चतुर्थो वै महः स्मृतः । जनस्तु पञ्चमो लोकस्तपः षष्ठो विभाव्यते ॥ १७
 सैत्यस्तु सप्तमो लोको निरालोकस्ततः परैम् । भूरिति व्याहृते पूर्वं भूर्ल्लोकश्च ततोऽभवत् ॥ १८
 + [द्वितीयो भुव इत्युक्तं अन्तरिक्षं ततोऽभवत् । तृतीयं स्वरितीत्युक्ते दिवं प्रादुर्बभूव ह ॥ १९
 व्याहारैस्त्रिभिरेतैस्तु ब्रह्मा लोकमकल्पयत्] । ततो भूः पार्थिवो लोको अन्तरिक्षं भुवः स्मृतम् ॥
 स्वर्लोको वै दिवं द्यौत्पुराणे निश्चयं गतम् । भूतस्याधिपतिश्चाभिस्ततो भूतपतिः स्मृतः ॥ २१
 वायुर्भुवस्याधिपतिस्तेन वायुर्भुवस्पतिः । भव्यस्य सूर्योऽधिपतिस्तेन सूर्यो दिवस्पतिः ॥ २२
 महेतिव्याहृतेनैवं महर्ल्लोकस्ततोऽभवत् । विनिवृत्ताधिकाराणां देवानां तत्र वै क्षयः ॥ २३
 जनस्तु पञ्चमो लोकस्तस्माज्जायन्ति वै जनाः । तासां स्वायंभुवाद्यानां प्रजानां जननाज्जनः ॥
 यास्ताः स्वायंभुवाद्या हि पुरस्तात्परिकीर्तिताः । कल्पदग्धे तदा लोके प्रतिष्ठति - तदा तपः ॥

* भयं सार्धं लोको नास्ति ग. पुस्तके । + धनुर्धितान्तर्गतप्रणयो ह. पुस्तके नास्ति । - भद्र परस्मैपदानांम् ।

१ स. 'सिमिः २ । २ ह. 'वै ल्युक्त' । ३ प. संस्थिताः । ४ प. 'लोकाण कर्तव्यं येस्त्वेहम्' । ५ स. प.
 ते मु ह । ६ ग. ह. 'स्तु मन्वन्ताः । ७ प. 'न्धनाः पृ' । ह. 'न्धनाम् । ८ स. ग. ह. महर्षयु' । ९ ह.
 'तिशय' । १० ग. ह. 'प्रवात् ज' । ११ स. प. तु । एकान्तिकानि स्थानि स्युस्तिष्ठ' । १२ ह. 'नर्व तु ह । १३ स.
 प. ह. पर' । १४ ह. 'तायं भु' । १५ स. ग. प. 'त्युक्तं दि' । १६ ह. 'प्रज्ञो' । १७ स. ग. प. ह. 'तो सूर्याधिप
 सोऽमन्त' । १८ ह. 'तिस्ततो ग' । १९ स. ग. प. ह. 'क्षयं ज' ।

ऋभुः सनत्कुमाराद्या यंत्र सन्त्यूर्ध्वरेतसः । तपसा भावितात्मानस्तत्र सन्तीति वा तपः ॥ २६
सत्येति ब्रह्मणः शब्दः सत्तामात्रस्तु स स्मृतः । ब्रह्मलोकस्ततः सत्यं सप्तमः स तु भास्करः ॥
गन्धर्वाप्सरसो यक्षा गुह्यकास्तु सराक्षसाः । सर्वभूतपिशाचाश्च नागाश्च सह मानुषैः ॥
स्वर्लोकवासिनः सर्वे देवा भुवि निवासिनः ॥ २८

मरुतो मातरिश्वानो रुद्रा देवास्तथाश्विनौ । अनिकेतान्तरिक्षास्ते भूर्वलोक्या दिवोकसः ॥ २९
आदित्या ऋभवो विश्वे साध्याश्च पितरस्तथा । ऋपयोऽङ्गिरसश्चैव भूर्वलोकं समाश्रिताः ॥ ३०
एते वैमानिका देवास्ताराग्रहनिवासिनः । इत्येते क्रमशः प्रोक्ता ब्रह्मव्याहारसंभवाः ॥ ३१
भूर्लोकप्रथमा लोका महदन्ताश्च ते स्मृताः । आरभ्यन्ते तु तन्मात्रैः शुद्धास्तेषां परस्परम् ॥ ३२
शुक्राद्याश्चाक्षुपान्ताश्च ये व्यतीता भुवं श्रिताः । महर्लोकश्चतुर्थस्तु तस्मिन्ते कल्पवासिनः ॥
* इत्येते क्रमशः प्रोक्ता ब्रह्मव्याहारसंभवाः ॥ ३३

भूर्लोकप्रथमा लोका महदन्ताश्च ये स्मृताः । तान्सर्वान्सप्त सूर्यास्ते आर्धभिर्निर्दहन्ति वै ॥ ३४
मैरीचिः कश्यपो दक्षस्तथा स्वायंभुवोऽङ्गिराः । भृगुः पुलस्त्यः पुलहः ऋतुरित्येवमादयः ॥ ३५
प्रजानां पतयः सर्वे वर्तन्ते तत्र तैः सह । निःसत्त्वा निर्माश्वैव तत्र ते ह्यूर्ध्वरेतसः ॥ ३६
ऋभुः सनत्कुमाराद्या वैराज्यास्ते तपोधनाः । मन्वन्तराणां सर्वेषां सावर्णानां ततः स्मृताः ॥
चतुर्दशानां सर्वेषां पुनरावृत्तिहेतवः ॥ ३७

योगं तपश्च सत्यं च समाधाय तदाऽऽत्मनि । पष्ठे काले निवर्तन्ते तत्तदाह(?) विपर्यये ॥ ३८
सत्यस्तु सप्तमो लोको ह्यपुनर्मार्गगामिणाम् । ब्रह्मलोकः समाख्यातो ह्यप्रतीयातलक्षणः ॥ ३९
+ पर्यासपारिमाण्येन भूर्लोकः समितिः स्मृतः । भूम्यन्तरं यदादित्यादन्तरिक्षं भुवः स्मृतम् ॥
सूर्यध्रुवान्तरं यच्च स्वर्गलोको दिवः स्मृतः । ध्रुवाज्जनान्तरं यच्च महर्लोकः स उच्यते ॥ ४१
विख्याताः सप्त लोकास्तु तेषां वक्ष्यामि सिद्धयः । भूर्लोकवासिनः सर्वे अन्नादास्तु रसात्मकाः
भुवे स्वर्गे च ये सर्वे सोमपा आज्यपाश्च ते । चतुर्थे येऽपि वर्तन्ते महर्लोकं समाश्रिताः ॥ ४३
विज्ञेया मानसी तेषां सिद्धिर्वै पञ्चलक्षणा । सद्यश्चोत्पद्यते तेषां मनसा सर्वमोक्षितम् ॥ ४४
एते देवा यजन्ते वै यज्ञैः सर्वैः परस्परम् । अतीतान्वर्तमानांश्च वर्तमानाननागतान् ॥ ४५
प्रथमानन्तरैरिष्टा अन्तराः सांप्रतैः पुनः । निवर्ततीत्यासंबन्धोऽतीते देवगणे ततः(?) ॥ ४६
विनिवृत्ताधिकाराणां सिद्धिस्तेषां तु मानसी । तेषां तु मानसी ज्ञेया शुद्धा सिद्धिपरम्परा ॥
उक्ता लोकाश्च चत्वारो जनस्यान्तुविधिस्तथा । समासेन मया निमा भूयस्तं वर्तयामि वः ॥

वायुर्वाच—

मैरीचिः कश्यपो दक्षो वसिष्ठश्चाङ्गिरा भृगुः । + पुलस्त्यः पुलहश्चैव

* एतदर्थं क. पुस्तके नास्ति । + इत आरभ्यं सार्धश्लोको न पुस्तके नास्ति ।

१ घ. यत्राऽऽगम्यं । २ इ. सत्यः । ३ घ. 'काधि' शीति ।
'व्यते तु । ६ घ. भुवि । ७ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ८ घ. 'व्यते तु' । ९ ग. ग. घ. द. अनदा । १० घ. द. 'एत' ।
११ उ । १२ ग. मारिचिः ।

विर्णाः स ऋतुरित्येवमादयः ॥ ४९
सत्यं धारणे
व्यते ग. पुस्तके । x धनुधिदान्तर्मतप्रयो द.
१ सं । २ क. 'यसोपया' । ५ स. ग. घ. द.
६ ग. घ. रिभुः । ७ क. सदा तु सं । १० क.
११ घ. निदिः परस्परम् । १२ १४ घ. द. 'रस'

(भूर्लोकैकादिव्यवस्थावर्णनम्)

- पूर्वं ते संप्रसूयन्ते ब्रह्मणो मनसा इह । ततः प्रजाः प्रतिष्ठाप्य जनमेवाऽऽश्रयन्ति ते ॥ ५०
- कल्पदाहमदीप्तेषु तदा कालेषु तेषु वै । भूरादिषु महान्तेषु भृशं व्याप्तेष्वधाग्निना ॥ ५१
- शिखा संवर्तका ज्ञेया प्रामुवन्ति सदा जनाः । यामादयो गणाः सर्वे महर्लोकनिवासिनः ॥ ५२
- महर्लोकेषु दीप्तेषु जनमेवाऽऽश्रयन्ति ते । सर्वे सूक्ष्मशरीरास्ते तत्रस्थास्तु भवन्ति ते ॥ ५३
- तेषां ते तुल्यसामर्थ्यास्तुल्यमूर्तिधरास्तथा । जनलोके विवर्तन्ते यावत्संप्लुवते जगत् ॥ ५४
- व्युष्टायां तु रजन्यां वै ब्रह्मणोऽव्यक्तयोनिनः । अहरादौ प्रसूयन्ते पूर्ववत्क्रमशस्त्वह ॥ ५५
- स्वायंभुवादयः सर्वे मरीच्यन्तास्तु साधकाः । देवास्ते वै पुनस्तेषां जायन्ते निधनेष्वह ॥ ५६
- यामादयः क्रमेणैव कनिष्ठाद्याः प्रजापतेः । पूर्वं पूर्वं प्रसूयन्ते पश्चिमे पश्चिमास्तथा ॥ ५७
- देवान्वये देवता हि सप्त संभूतयः स्मृताः । व्यतीताः कल्पजास्तेषां तिस्रः शिष्टास्तथा परे ॥
- आवर्तमाना देवास्ते क्रमेणैतेन सर्वशः । गत्वाँ जवं जनीभावं दशकृत्वः पुनः पुनः ॥ ५९
- ततस्ते वै गणाः सर्वे दृष्ट्वा भावेष्वनित्यताम् । भागिनोऽर्थस्य च षलात्पुण्याख्यातिवलेन च ॥
- निवृत्तवृत्तयः सर्वे स्वस्थाः सुमनसस्तथा । वैराजे तूपपद्यन्ते लोकमुत्सृज्यं तज्जनम् ॥ ६१
- ततोऽन्येनैव कालेन नित्ययुक्तास्तपस्विनः । कथनाच्चैव धर्मस्य तेषां ते जङ्घिगेऽन्वये ॥ ६२
- इहोत्पन्नास्ततस्ते वै स्थानान्यापूरयन्त्युत । देवत्वे च ऋषित्वे च मनुष्यत्वे च सर्वशः ॥ ६३
- एवं देवगणाः सर्वे दशकृत्वो निवर्त्य वै । वैराजेपूपपन्नास्ते दश तिष्ठन्त्युपप्लवान् ॥ ६४
- पूर्णे पूर्णे ततः कल्पे स्थित्वा वैराजके पुनः । ब्रह्मलोके विवर्तन्ते पूर्वपूर्वक्रमेण तु ॥ ६५
- एतस्मिन्ब्रह्मलोके तु बले वैराजके गते । वैराजं पुनरप्येके कल्पस्थानमकल्पयन् ॥ ६६
- एवं पूर्वानुपूर्वेण ब्रह्मलोकगतेन वै । एवं तेषु व्यतीतेषु तपसा परिकल्पिते ॥
- वैराजे तूपपद्यन्ते दशकृत्वो निवर्तते ॥ ६७
- एवं देवयुगानीह व्यतीतानि सहस्रशः । निधनं ब्रह्मलोके तु गतानामृषिभिः सह ॥ ६८

सूत उवाच—

- न शक्यमानुपूर्व्येण तेषां वक्तुं प्रविस्तरम् । अनादित्वाच्च कालस्य असंख्यानाच्च सर्वशः ॥
- एवमेव न संदेहो यथावत्कथितं मया ॥ ६९
- तदुपश्रुत्य वाक्यार्थमृषयः संशयान्विताः । सूतमाहुः पुराणज्ञं व्यासशिष्यं महामतिम् ॥ ७०

ऋषय ऊचुः—

- वैराजास्ते यदाहारा यन्सत्त्वाश्च यदाश्रयाः । तिष्ठन्ति चैव यत्कालं तन्नो ब्रूहि यथातथम् ॥ ७१
- तदुक्तमृषिभिर्वाक्यं श्रुत्वा लोकार्थतत्त्ववित् । सूतः पौराणिको वाक्यं विनयनेदमब्रवीत् ॥ ७२
- ततः प्राप्सन्तु ते सर्वे शुद्धिशुद्धतमाश्च ये । आभूतसंप्लुवास्तत्र दश तिष्ठन्ति ते जनाः ॥ ७३

* अत्र सूत उवाचेति ख. पुस्तके ।

१ ख. ग घ. 'नो मान' । २ ख. 'मिभिः । म' । ३ ख. 'दा यय यवी' । ४ घ. 'व तनी' । ५ ख. 'ज्यते जनाः । त' । ग. 'ज्यतां गतम् । त' । ६ ख. सर्वस्य । ७ ग. घ. ह. 'साजिप्यपन्वस्ते' । ८ घ. 'श्रुत्वापत्रान् । पू' । ९ घ. 'पूर्वैर्ष्ये त' । १० ख. 'पु क्पानादस्म-गुरादिषु । वै' । ११ ख. ग घ. 'जिपूपय' । १२ ग घ. 'विपयमे । म' । ८. विवर्तते । १३ घ. ग. ह. 'पूर्वेण' । १४ ग. 'दृष्टवदित' । प. 'शुद्धि शुद्धिमताथ' । १५ ह. 'द्विशुद्धित' । १६ ख. ग. घ. ह. 'जराः ।

(भूर्लोकैकादिव्यवस्थावर्णनम्)

- कोटीनां सहस्रमयुतमित्ययं मध्य उच्यते । कोटिमहस्रनियुता स चान्त इतिसंज्ञितः ॥ ९८
- कोटिकोटिसहस्राणि परार्थ इति कीर्त्यते । परार्थं द्विगुणं चापि परमाहुर्मनीषिणः ॥ ९९
- शतमाहुः परिदृढं सहस्रं परिपन्नकम् । विज्ञेयमयुतं तस्मान्नियुतं मयुतं ततः ॥ १००
- अर्बुदं न्यर्बुदं चैवं स्वर्बुदं च ततः स्मृतम् । खर्वं चैव निखर्वं च शङ्कुं पदं तथैव च ॥ १०१
- समुद्रं मध्यमं चैव परार्थमपरं ततः । एवमष्टादशैतानि स्थानानि गणनाविधौ ॥ १०२
- शतानीति विजानीयात्संज्ञितानि महर्षिभिः । कल्पसंख्यामष्टस्य परार्थं ब्रह्मणः स्मृतम् ॥
- तावच्छेषोऽपि कालोऽस्य तस्यान्ते प्रतिसृज्यते । पर एव परार्थश्च संख्यातः संख्याया मया ॥
- यस्मादस्य परं वीर्यं परमायुः परं तपः । परा शक्तिः परो धर्मः परा विद्या परा धृतिः ॥ १०५
- परं ब्रह्म परं ज्ञानं परमैश्वर्यमेव च । तस्मात्परतरं भूतं ब्रह्मणोऽन्यन्न विद्यते ॥ १०६
- परे स्थितो ह्येव परः सर्वार्थेषु ततः परः । संख्यातस्तु परा ब्रह्मा तस्यार्थं तु परार्थता ॥ १०७
- संख्येयं चाप्यसंख्येयं सततं चापि तत्रिकम् । संख्येयं संख्यया दृष्टमपरार्थाद्विभाष्यते ॥ १०८
- रंशौ दृष्टे न संख्याऽस्ति तदसंख्यस्य लक्षणम् । अनपत्यं सिक्तास्वेपु(?)दृष्टवान्पञ्चलक्षणम् ॥
- ईश्वरैस्तत्संख्यातं शुद्धत्वादिव्यदृष्टिभिः । एवं ज्ञानमिति प्रत्वात्सर्वं ब्रह्माऽनुपश्यति ॥ ११०
- एतच्छ्रुत्वा तु ते सर्वे नैमिषेयास्तपस्विनः । वाष्पपर्याकुलास्तास्तु महर्षाद्ब्रह्मदस्वराः ॥ १११
- पप्रच्छुर्मातरिश्वानं सर्वे ते ब्रह्मवादिनः । ब्रह्मलोकस्तु भगवन्प्रायन्मानन्तरं प्रभो ॥ ११२
- योजनाग्रेण संख्यातं साधनं योजनस्य तु । क्रोशस्य च परीमाणं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥
- तेषां तद्वचनं श्रुत्वा मातरिश्वा विनीतवाक् । उवाच मधुरं वाक्यं यथादृष्टं यथाक्रमम् ॥ ११४

वायुखाच—

- एतद्वोऽहं प्रवक्ष्यामि शृणुध्वं मे विवक्षितम् । अव्यक्ताव्यक्तभागो वै महास्थूलो विर्भाव्यते ॥
- दशैव महतां भागा भूतादिः स्थूल उच्यते । दशभागाधिकं चापि भूतादेः परर्माणुकः ॥ ११६
- परमाणुः सुसूक्ष्मस्तु भावग्राहो न चक्षुषा । यदभेद्यतमं लोके विज्ञेयं परमाणु तत् ॥ ११७
- जालान्तरंगते भानौ यत्सूक्ष्मं दृश्यते रजः । प्रथमं तत्प्रमाणानां परमाणुं प्रवक्षते ॥ ११८
- * अष्टानां परमाणूनां समवायो यदा भवेत् । त्रसरेणुः समाख्यातस्तत्पक्षरज उच्यते ॥ ११९
- त्रसरेणवश्च येऽप्यष्टौ रथरेणुस्तु स स्मृतः । तेऽप्यष्टौ समवायस्था वैलाग्रं तत्स्मृतं बुधैः ॥ १२०
- बलाग्राण्यष्ट लिखा स्याच्छूका तच्चाष्टकं भवेत् । पूकाष्टकं यवं माहुरङ्गुलं तु यवाष्टकम् ॥ १२१
- द्वादशाङ्गुलपर्वाणि वितस्तिस्थानमुच्यते । रत्निश्वाङ्गुलिपर्वाणि विज्ञेयो ह्येकविंशतिः ॥ १२२

तेदुक्तम् ॥

* नास्यथं श्लोकः म. घ पुस्तकयोः ।

ततः प्राप्यन्त

स. ग. घ. ङ. कोटीनां । २ ङ. कोटीकोटीनां । ३ स. ग. ङ. 'दृष्टांशं प' । ४ घ. 'ज्ञानां प' ।

। ६ स. घ. 'व वृन्दं चैव सम-गुहम् । ग. ङ. 'व वृन्दं चैव तं' । ७ ग. घ. ङ. 'राथो ब्रह्मण. स्मृत. ।

च रं' । ९ क. 'पि तं त्रिकी' । १० य रात्रौ । ११ म घ. 'ज्ञानाप्रतीक' । १२ ग. ङ. 'प्रती-

जना. । तं । ग. 'ज्यतां ग' । १३ क. 'तादिः प' । १४ ग. घ. ङ. 'माहुरम् । प' । १५ क. 'गुं भानोयम्' । २० घ. घ. ङ.

३ घ. 'पूर्वैस्ते' । १० स. ङ. 'धैः । वाता' । २२ क. घ. 'शृणुय' ।

६. विवर्तने । १३ क. ग. ङ.

घ. ङ. जनाः ।

चत्वारिंशतिश्चैव हस्तः स्यादङ्गुलानि तु । किष्कुर्द्विरग्निर्विज्ञेयो द्विचत्वारिंशदङ्गुलः ॥
 षण्णवत्यङ्गुलं चैव धनुराहुर्मनीषिणः । एतद्व्यूतिसंख्यार्थोपादानं धनुषः स्मृतम् ॥ १२४
 धनुर्दण्डो युगं नाली तुल्यान्येतान्पथाङ्गुलैः । धनुषस्त्रिशतं नखमाहुः संख्याविदो जनाः ॥
 धनुःसहस्रे द्वे चापि गव्यूतिरुपदिश्यते । अष्टौ धनुःसहस्राणि योजनं तु विधीयते ॥ १२६
 एतेन धनुषा चैव योजनं तु समाप्यते । एतत्सहस्रं विज्ञेयं शक्रकोशान्तरं तथा ॥ १२७
 योजनानां तु संख्यातं संख्याज्ञानविशारदैः । एतेन योजनाग्रेण शृणुध्वं ब्रह्मणोऽन्तरम् ॥
 महीतलात्सहस्राणां शतादूर्ध्वं दिवाकरः । दिवाकरात्सहस्रेण तावदूर्ध्वं निशाकरः ॥ १२९
 पूर्णं शतसहस्रं तु योजनानां निशाकरात् । नक्षत्रमण्डलं कृत्स्नमुपरिष्ठात्पकाशते ॥ १३०
 शतं सहस्रं संख्योतो मेरुर्द्विगुणितं पुनः । ग्रहान्तरमथैकैकमूर्ध्वं नक्षत्रमण्डलात् ॥ १३१
 ताराग्रहाणां सर्वेषामधस्ताच्चरते बुधः । तस्योर्ध्वं चरते शुक्रस्तस्मादूर्ध्वं च लोहितः ॥ १३२
 ततो बृहस्पतिश्चोर्ध्वं तस्मादूर्ध्वं शनैश्वरः । ऊर्ध्वं शतसहस्रं तु योजनानां शनैश्वरात् ॥ १३३
 सर्षपमण्डलं कृत्स्नमुपरिष्ठात्पकाशते । ऋषिभिस्तु सहस्राणां शतादूर्ध्वं विर्भाव्यते ॥ १३४
 योऽसौ तारामये दिव्ये विमाने हस्त्ररूपाके । उत्तानपादपुत्रोऽसौ महीभूतो ध्रुवो दिवि ॥ १३५
 त्रैलोक्यस्यैष उत्सेधो व्याख्यातो योजनैर्मया । मन्वन्तरेषु देवानामिज्या यत्रैव लौकिकी ॥
 वर्णाश्रमेभ्य इज्या तु लोकेऽस्मिन्या प्रवर्तते । सर्वासां देवयोनीनां स्थितिहेतुः स वै स्मृतः ॥
 त्रैलोक्यमेतद्व्याख्यातमत ऊर्ध्वं निबोधत । ध्रुवादूर्ध्वं महर्लोको यस्मिंस्ते कल्पवासिनः ॥
 * (एकयोजनकोटी सा इत्येवं निश्चयं गतम् ॥ १३८
 द्वे कोट्यौ तु महर्लोकाद्यस्मिंस्ते कल्पवासिनः) । यत्र ते ब्रह्मणः पुत्रा दक्षाद्याः साधकाः स्मृताः ॥
 चतुर्गुणोत्तरादूर्ध्वं जनलोकात्तपः स्मृतम् । वैराजा यत्र ते देवा भूतदाहनिवर्जिताः ॥ १४०
 षड्गुणं तु तपोलोकात्सत्यलोकान्तरं स्मृतम् । अपुनर्मारकामानां(णां) ब्रह्मलोकः स उच्यते ॥
 यस्मान्न च्यवते भूयो ब्रह्माणं स उपासते । एककोटिर्योजनानां पञ्चाशन्नियुतानि तु ॥ १४२
 ऊर्ध्वभागस्ततोऽण्डस्य ब्रह्मलोकात्परः स्मृतः । चतुर(तस्र)थैव कोट्यस्तु नियुतां पञ्चपष्टि च ॥
 एषोऽर्धांशप्रचारोऽस्य गत्यन्तश्चापरः स्मृतः । ध्रुवाग्रमेतद्व्याख्यातं योजनाग्राद्यथाश्रुतम्+ ॥
 अधोगतीनां वक्ष्यामि भूतानां स्थानकल्पनाम् । गच्छन्ति घोरकर्माणः प्राणिनो यत्र कर्मभिः ॥
 नरको रौरवो रोधः सूकरस्ताल एव च । (* तप्तकुम्भो महाज्वालः श्वलोऽथ विमोचनः ॥
 कृपी च कृमिभक्षश्च लालाभक्षो विशंसनः । अधःशिराः पूयवहो रुधिरान्धस्तपैव च) ॥ १४७
 तथा वैतरणं कृष्णमसिपत्रवनं तथा । अग्निज्वालो महाघोरः संदंशोऽथ श्वभोजनः ॥ १४८
 तमथ कृष्णसूत्रश्च लोहधार्थसिजस्तथा । अमतिष्ठोऽथ वीच्यश्वनरका त्वेवमादयः ॥ १४९

* धनुर्ध्वान्तर्गतमन्यो घ पुनके नास्ति । + अत्राध्यायसमाप्तिः ख. पुस्तके । * धनुर्ध्वान्तर्गतमन्यो ग. पुरतेऽनारित ।

१ रा. ग. घ. ङ. 'त्वारो वि' । २ घ. तु. निष्कुर्द्वि' । ३ क. 'न्याया उपादाना धनुः स्मृतः । ध' । ४ रा. ग. घ. ङ. 'ते तु ततयोर्ध्वे' । ५ ग. ङ. 'ख्यातं मेरुं द्विगु' । ६ ग. ङ. 'भाप्यते । ७ क. 'मेधीम्' । ८ क. 'संख्या' । ९ रा. ङ. 'धयोगतः । द्वे । १० रा. ग. घ. ङ. स्मृतः । ११ ग. घ. ङ. 'द्विगुस्तु त' । १२ रा. ग. घ. 'तानि प' । १३ घ. ङ. 'योरे ग प्र' । १४ रा. ग. घ. ङ. 'र्नाणि प्रा' । १५ ग. घ. ङ. 'य । गत' । १६ रा. ग. ङ. 'वर्जित' ।

(भूर्लोकैकादिव्यवस्थावर्णनम्)

तामसा नरकाः सर्वे यमस्य विषये स्थिताः । येषु दुष्कृतकर्माणः पतन्तीह पृथक्पृथक् ॥ १५०
भूमेरधस्तात्ते सर्वे रौरवाद्याः प्रकीर्तिताः । रौरवे कूटसाक्षी तु मिथ्या यश्चाभिशंसति ॥
क्रूरग्रहे पक्षवादी ह्यसत्यः पतते नरः ॥ १५१
रोधे गोघ्नो भ्रूणहा च अग्निदाता पुरस्य च । सूकरे ब्रह्महा मज्जेत्सुरापः स्वर्णतस्करः ॥ १५२
ताले पतेत्क्षत्रियहा हत्वा वैश्यं च दुर्गतिम् । ब्रह्महत्यां च यः कुर्याद्यश्च स्याद्गुरुतल्पगः ॥ १५३
तप्तकुम्भी स्वसागामी तथा राजभटश्च यः । तप्तलोहे चाश्ववणिकतथा बन्धनरक्षिता ॥ १५४
साध्वीविक्रयकर्ता च यस्तु भक्तं परित्यजेत् । महाज्वाले दुहितरं स्तुर्पां गच्छति यस्तु वै ॥
वेदो विक्रीयते येन वेदं दूषयते च यः । गुण्धैवावमन्यन्ते वाऽऽक्रोशैस्ताडयन्ति च ॥ १५६
अगम्यगामी च नरो नरकं शबलं व्रजेत् । विमोहे पतिते चौरौ मर्यादां यो भिनत्ति वै ॥ १५७
दुरिष्टं कुरुते यस्तु कीटलोहं प्रपद्यते । (* देवब्राह्मणविद्वेषा गुरुणां चाप्यपूजकः ॥
रत्नं दूषयते यस्तु कृमिर्भक्ष्यं प्रपद्यते ॥ १५८
पर्यश्राति य एकोऽन्यो ब्राह्मणो सुहृदः सुताम्) । लालाभक्षे स पतति दुर्गन्धे नरके गतः ॥
काण्डकर्ता कुलालश्च निष्कहर्ता चिकित्सकः । आरामेऽप्यग्निदाता यः पतते स विशंसने ॥
असत्प्रतिग्रही यश्च तथैवाप्यज्ययाजकः । नक्षत्रैर्जीवते यश्च नरो गच्छत्यर्धोमुखम् ॥ १६१
क्षीरं सुरां च मांसं च लाक्षां गन्धं रसं तिलान् । एवमादीनि विक्रीणन्घोरे पूयवेहे पतेत् ॥
यः कुक्कुटानि वध्नाति मार्जारान्मूकरांश्च तान् । पक्षिणश्च मृगांश्छागान्सोऽप्येनं नरकं व्रजेत् ॥
अजाविको माहिपकस्तथा चक्रध्वजी च यः । रङ्गोपजीविको विप्रः शाकुनिर्ग्रामयाजकः ॥
अगारदाही गरदः कुण्डाशी सोमविक्रयी । सुरापो मांसभक्षश्च तथा च पशुघातकः ॥ १६५
विशस्ता महिषादीनां मृगहन्ता तथैव च । पर्यकारश्च सूची च यश्च स्यान्मित्रघातकः ॥
रुधिरान्धे पतन्त्येते एवमाहुर्मनीषिणः ॥ १६६
उपविष्टमेकपङ्क्त्यां विषमं भोजयन्ति ये । पतन्ति नरके घोरे विद्भुजे नात्र संशयः ॥ १६७
मृषावादी नरो यश्च तर्थां प्राक्रोशकोऽशुभः । पतति नरके घोरे मूत्राकीर्णे स पापकृत् ॥ १६८
मधुग्राहोभिहन्तारो यान्ति वैतरणीं नराः । उन्मत्ताश्चित्तभग्राश्च शौचाचारविवर्जिताः ॥ १६९
क्रोधना दुःस्वदाश्चैव कुहकाकृष्टगामिनः । असिपत्रैर्वने छेदी तथा ह्यारभ्रिकाश्च ये ॥
कर्तनैश्च विकृष्यन्ते मृगव्याधाः सुदारुणैः ॥ १७०
आश्रमप्रत्यवसिता अग्निज्वाले पतन्ति वै । भोजयन्ते इषार्भैश्चैवैर्यस्तुण्डैश्च वायसैः ॥ १७१
इज्जवाव्रतसमालोपात्संज्ञे नरके पतेत् । स्कन्दते यदि वा स्वप्ने ब्रह्मचारिणः ॥ १७२
पुत्ररथ्यापिता ये च पुत्रराज्ञापिताश्च ये । ते सर्वे नरकं यान्ति नियतं तु श्वभोजने ॥ १७३
वर्णाश्रमविरुद्धानि क्रोधहर्षममन्यिताः । कर्माण्ये तु कुर्वन्ति सर्वे निरर्थगामिनः (णः) ॥ १७४

* धनुर्दिशान्तगतप्रन्धः ग. पुनरे नाम्नि ।

१ ग. ग. ५. ४. कुहोस्ता । २ क. ग. ४. चोरे । ३ क. दुष्ट । ४ ग. ४. 'नश्ये प्र' । ५ क. 'क्रोशितो
य' । ६ ग. 'भोगिम् । री' । ७ क. 'त् । आभीषि' । ८ ग. ग. अमीषि' । ९ क. विप्रता । १० प. धा पाऽऽक्रो-
शैस्ताः । ११ ग. ग. ४. 'लोने' । १२ क. 'दृष्टि' । १३ ग. 'शगरः पु' । १४ प. 'दाराय हु' । १५ प.
ग. ४. 'दन्ते' । १६ ग. 'भवे प्र' । १७ प. ४. 'धने प्र' । १८ प. 'नज्जवाव्रतसंज्ञे' । १९ ग. ग. ४.
'वराभिः ।

उपरिष्ठात्सितो घोर उष्णात्मा रौरवो महान् । सुदारुणस्तु शीतात्मा तस्याधस्तात्तपः स्मृतः ॥
एवमादिक्रमेणैव वर्णयमानान्निबोधत । भूमेरधस्तात्सप्तैव नरकाः परिकीर्तिताः ॥ १७६

अधर्मसूनवस्ते स्युरन्धतामिस्रकादयः । रौरवः प्रथमस्तेषां महारौरव एव च ॥ १७७

अस्याधः पुनरप्यन्यः शीतस्तप इति स्मृतः । तृतीयः कालमूत्रः स्यान्महाहविविधिः स्मृतः ॥

अप्रतिष्ठश्चतुर्थः स्यादवीची पञ्चमः स्मृतः । लोहपृष्ठस्तमस्तेषामविधेयस्तु सप्तमः ॥ १७९

घोरत्वाद्दौरवः प्रोक्तः साम्भको दहनः स्मृतः । सुदारुणस्तु शीतात्मा तस्याधस्तात्तमोऽधमः ॥

सर्पो निकृन्तनः प्रोक्तः कालसूत्रेऽतिदारुणः । अप्रतिष्ठे स्थितिर्नास्ति भ्रमस्तास्मिन्सुदारुणः ॥

अवीचिर्दारुणः प्रोक्तो यन्त्रसंपीडनाच्च सः । तस्मात्सुदारुणो लोहः कर्मणां क्षयणाच्च सः ॥

तथाभूते(त)शरीरत्वादविवे(धि)भ्यस्तु स स्मृतः । पीडचन्धवधासङ्गादप्रतिकारलक्षणः ॥ १८३

ऊर्ध्वं शैलमितास्ते तु निरालोकाश्च ते स्मृताः । दुःखोत्कर्षस्तु सर्वेषु अधर्मस्य निमित्ततः * ॥

ऊर्ध्वं लोकैः समावेतौ निरालोकौ च तावुभौ । कूटाङ्गारमर्माणैश्च शरीरी सूत्रनार्थकाः ॥ १८५

उपभोगसमर्थस्तु सद्यो जायन्ति कर्मभिः । दुःखमकर्षश्चोर्गस्तु तेषु सर्वेषु वै स्मृतः ॥ १८६

यातनाश्चाप्यसंख्येया नारकाणां तथा स्मृताः । तत्रानुभूय ते दुःखं क्षीणे कर्मणि वै पुनः ॥

तिर्पग्योनौ प्रसूयन्ते कर्मशेषे गते ततः । देवाश्चैव नारकाश्चैव ऊर्ध्वं चाधश्च संस्थिताः ॥ १८८

धर्माधर्मनिमित्तेन सद्यो जायन्ति मूर्तयः । उपभोगार्थमुत्पत्तिरौपपत्तिकर्मतः ॥ १८९

पश्यन्ति नारकान्देवा ह्यधोवक्त्रान्धधोगतान् । नारकाश्च तथा देवान्सर्वान्पश्यन्त्यधोमुखान् ॥

अनग्रमूलता यस्माद्धारणाश्च स्वभावतः । तस्माद्ऊर्ध्वमधोभावो लोकालोके न विद्यते ॥ १९१

एषा स्वाभाविकी संज्ञा लोकालोके प्रवर्तते । अथाद्भुवन्पुनर्वापुं ब्राह्मणाः सत्रिणस्तदा ॥ १९२

ऋषय उचुः—

सर्वेषामेव भूतानां लोकालोकनिवासिनाम् । संसारे संसरन्तीह यावन्तः प्राणिनश्च तैर्न १९३

संख्यया परिसंख्याय ततः प्रमूहि कृत्स्नशः । ऋषीणां तद्वचः श्रुत्वा मारुतो वाक्यमब्रवीत् ॥

वायुरुवाच—

न शक्या जन्तवः कृत्स्नाः प्रसंख्यातुं कथंचन । अनार्थन्ताथ संकीर्णा ह्यप्यूहेन व्यवस्थिताः ॥

गणना विनिवृत्तपामानन्त्येन प्रकीर्तिताः ॥ १९५

नै दिव्यचक्षुषा ज्ञातुं शक्या ज्ञानेन वा पुनः । चक्षुषा वै प्रसंख्यातुमतो ह्यन्ते नराधिपाः १९६

अनौध्यानादवेद्यत्वान्नैव प्रश्नो विधीयते । ब्रह्मणा संज्ञितं यत्तु संख्येया तन्निबोधत ॥ १९७

यः सहस्रतमो भागः स्यावराणां भवेदिह । पार्थिवैः क्रिमयस्तावत्संसेकाद्येषु संभवाः ॥ १९८

* अत्र ध. घ. पुस्तकयोःपि कर्मण्यं वर्तते तद्यथा 'सुखोत्कर्षः स्मृतः सर्वे धर्मस्य हि निमित्ततः । तथा घ. पुस्तकेऽपि 'दुःखोत्कर्षः स्मृतः सर्वे धर्मस्य हि निमित्ततः ।' इति ।

१ क. द. 'विश्रमा' । २ ग. ग घ. द. 'रुः सोऽवो' । ३ क ग 'स्तु गीता' । ४ क. ग. द. 'सप्तोऽध' । ५ ग. घ. द. 'विमन्वश स्मृतः । भ' । ६ ग. घ. द. 'क्षयना' । ७ ग. घ. द. 'भूतोऽश' । ८ ग. घ. द. 'ऊर्ध्वेतिशभि' । ९ घ. 'मानः र्वेः श' । १० क. 'यद्यः । उ' । ११ क. 'प्रन्वे ते' । १२ ग 'पेऽन्ते ते' । ग. द. 'पेऽन्ते ते' । १३ ग. ग. घ. द. 'धना' । १४ ग. ग. घ. द. 'ते' । १५ ग. ग. घ. द. 'शक्ये ज' । १६ ग. द. 'दन्ताः सुमेधोर्षु ह्यप्यूहे' । १७ द. न. 'सर्वे दिव्यचक्षुर्वा ज्ञातुं शक्ये' । १८ क. 'विपः । भ' । १९ ग. घ. 'नाट्यावाश्वोच' । द. 'नाट्यावाश्वोच' । २० घ. 'वाः वृष' ।

(भूर्लोकैकादिव्यवस्थानवर्णनम्)

संसेकज्ञानाभावेन सहस्रेणैव संमिताः । औदका जन्तवः सर्वे निश्चयात्तद्विचारितम् ॥ १९९
 सहस्रेणैव भागेन सत्त्वानां सलिलौकसाम् । विहंगमास्तु विज्ञेया लौकिकोस्ते च सर्वशः ॥ २००
 यः सहस्रतमो भागस्तेषां वै पक्षिणां भवेत् । पशवस्तत्समा ज्ञेया लौकिकास्तु चतुष्पदाः ॥ २०१
 चतुष्पदानां सर्वेषां सहस्रेणैव संमिताः । भागेन द्विपदा ज्ञेया लौकिकेऽस्मिस्तु सर्वशः ॥ २०२
 यः सहस्रतमो भागो भागे तु द्विपदां पुनः । धार्मिकास्तेन भागेन विज्ञेयाः संमिताः पुनः ॥
 सहस्रेणैव भागेन धार्मिकेभ्यो दिवं गताः । यः सहस्रतमो भागो धार्मिकाणां भवेद्विवि ॥
 संमितास्तेन भागेन षोडशस्तवादेव हि ॥ २०४

स्वर्गोपपादकैस्तुल्या यातनास्थानवासिनः । पतिताः पापकर्माणो दुरात्मानो म्रियन्ति ये ॥
 रौरवे तामसे ह्येते शीतोष्णं प्राप्नुवन्ति ते ॥ २०५

वेदनाकटुकास्तव्या यातनास्थानयागताः । उष्णस्तु रौरवो ज्ञेयस्तेजो घोररसात्मकः ॥ २०६
 ततो घर्नात्मकश्चापि शीतात्मा सततं तपः । एवं सुदुर्लभाः सन्तः स्वर्गे वां धार्मिका नराः ॥

एषा संख्या कृता संख्या (?) ईश्वरेण स्वयंभुवा । गणना विनिवृत्तैषा संख्या ब्राह्मी च मानुषी ॥

ऋषय ऊचुः—

महो जनस्तपः सत्यं भूतो भाव्यो भवस्तथा । उक्ता ह्येते त्वया लोका लोकानामन्तरेण च ॥
 लोकान्तरं च यादृगै तन्नो ब्रूहि यथातथम् ॥ २०९

तेषां तद्वचनं श्रुत्वा ऋषीणामूर्ध्वरेतसाम् । स वायुर्दृष्टत्त्वार्थ इदं तत्त्वमुवाच ह ॥ २१०

वायुर्वाच—

व्यक्तं तर्केण पश्यन्ति योगात्प्रत्यक्षदर्शिनः । प्रत्याहारेण ध्यानेन तपसां च क्रियात्मनः ॥

ऋभुः सनत्कुमाराद्याः संबुद्धाः शुद्धबुद्धयः । व्यपेतशोका विरजाः सन्तो ब्रह्मैव सत्तमाः ॥

अक्षयाः प्रीतिसंयुक्ता ब्रह्म तिष्ठन्ति योगिनः । ऋषीणां बालखिल्यानां तैर्यथाहूनमीश्वरैः ॥

यथा चैव मया दृष्टं सांनिध्यं तत्र कुर्वता । अंतर्ह्य(कर्म)सत्कृतार्थानामालयं चेश्वरस्य यत् ॥ २१४

ईश्वरः परमाणुत्वाद्भावग्राह्यो मनीषिणाम् । ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं तपः सत्यं क्षमा धृतिः ॥ २१५

द्रष्टृत्वमात्मसंबन्धमधिष्ठानत्वमेव च । अव्ययानि दशैतानि तस्मिंस्तिष्ठन्ति शंकरे ॥ २१६

विभुत्वात्खलु योगाग्निर्ब्रह्मणोऽनुग्रहे रतः । स लोकविग्रहो भूत्वा साहाय्यमुपतिष्ठते ॥ २१७

अक्षरं ध्रुवमव्यग्रमष्टमं त्र्योपमार्गिकम् । तस्येश्वरस्य यन्मंत्रं स्थानं मायामयं परम् ॥ २१८

मायया कृतमाचष्टे मायी देवो महेश्वरः । देवानामुपसंहारस्तात्ममाणं हि कीर्त्यते ॥ २१९

विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च युवतो मे निबोधत । त्रयोदशैव कोव्यस्तु नियुता दश पञ्च च ॥

भूर्लोकैकाद्वल्लोको वै योजनैः संमकीर्त्यते ॥ २२०

१ क 'ज्ञाना भागेन । स. घ. द. 'ज्ञानां भा' । २ ख. ग. घ. द. 'कान्ते च । ३ ग. द. संमिताः । ४ क 'नि मोक्षि' । ५ घ. 'वेदिह । स्व । ६ क 'तिताशुर्णमुद्देशाद्दुरा' । ग घ. द. 'तिताशुर्णमुद्देशा दु' । ७ स. 'रवे घोरे तेजो । ८ क. ग. द. 'निस्मिद्ध' । ९ स 'पि प्रीता' । १० क. च । ११ ख. 'ता सर्वे ई(वैरी) श' । १२ घ. द. 'क्षी त्वमा' । १३ ग. घ. द. मयो भूतो भाव्यो भवस्तथा । उ' । १४ ख घ. द. 'सा क्रियाऽऽम' । १५ ख. ग. घ. द. 'तपोता रि' । १६ घ. स. ग. द. 'न्तो ब्रह्मैव । १७ क. ग. घ. द. ब्रह्मे । १८ ग. ग. घ. द. 'धाटु' । १९ क. क्षणम' । २० स. घ. द. 'धाटु' । २१ क. घ. द. 'मिग्र' । २२ क. घ. 'न्नाप्रस्था' ।

एकयोजनकोटी तु पञ्चाशन्नियुतानि च । उर्ध्वं भागवताण्डं तु ब्रह्मलोकात्परं स्मृतम् ॥ २२१
 * एपोर्ध्वगः प्रचारस्तु गत्यन्तं च ततः स्मृतम् । (+ नित्या ह्यपरिसंख्येयाः परस्परगुणाश्रयाः ॥
 सूक्ष्माः प्रसवधर्मिण्यस्ततः प्रकृतयः स्मृताः । येभ्योऽधिकर्ता संजज्ञे क्षेत्रज्ञो ब्रह्मसंज्ञितः) ॥
 तामु प्रकृतिमत्सूक्ष्ममधिष्ठातृत्वमव्ययम् । अनुत्पाद्यं परं धाम परमाणु परेशयम् ॥ २२४
 अक्षयश्चाप्यनूह्यश्च अमूर्तिर्मूर्तिमानसौ । प्रादुर्भावस्तिरोभावः स्थितिश्चैवाप्यनुग्रहः ॥ २२५
 विधिरन्यैरनौपम्यः परमाणुर्ब्रह्मेश्वरः । सतेजा एष तमसो यः पुरस्तात्प्रकाशकः ॥ २२६
 यदण्डमासीत्सौवर्णं प्रथमं त्र्यौपसर्गिकम् । वृहत् सर्वतो वृत्तमीश्वराद्व्यवजायत ॥ २२७
 ईश्वराद्वीजनिर्भेदः क्षेत्रज्ञो वीज इष्यते । योनिं प्रकृतिमाचष्टे सा च नारायणात्मिका ॥ २२८
 विभुर्लोकस्य सृष्ट्यर्थं लोकसंस्थानमेव च । सन्निसर्गः स तन्वा च लोकधातुर्मात्मनः ॥ २२९
 पुरस्ताद्ब्रह्मलोकस्य अण्डादर्वाक्च ब्रह्मणः । × तयोर्मध्ये पुरं दिव्यं स्थानं यस्य मनोमयम् ॥
 तद्विग्रहवतः स्थानमीश्वरस्यामितौजसः । शिवं नाम पुरं तत्र शरणं जन्मभीरूणाम् ॥ २३१
 सहस्राणां शतं पूर्णं योजनानां द्विजोत्तमाः । अभ्यन्तरे तु विस्तीर्णं महीमण्डलसंस्थितम् ॥ २३२
 मध्याह्नार्कप्रकाशेन परतेजोभिर्मदिना । शातकौम्भेन महता प्राकारेणार्कवर्चसा ॥ २३३
 द्वारैश्चतुर्भिः सौवर्णैर्मुक्तादापविभूपितैः । तपनीयनिभैः शुभ्रैर्गाढं सुकृतवेष्टनम् ॥ २३४
 तच्चाऽऽकाशे पुरं रम्यं दिव्यं घण्टादिनादितम् । [÷ न तत्र क्रमते मृत्युर्न तापो न जराश्रमः
 नददन्यैः पुरार्चारं रूपमसौतुमर्हति(?) । सहस्राणां शतं पूर्णं योजनानां दिशो दश ॥ २३६
 तत्पुरं गोवृषाङ्कस्य तेजसा व्याप्य तिष्ठति । भावेन मनसो भूमिर्विन्यस्ता कनकामयी ॥ २३७
 रत्नवालुकया तत्र विन्यस्ता शुशुभेऽधिकम् । शारदेन्दुप्रकाशानि वालसूर्यनिभानि च ॥ २३८
 अर्धश्वेतार्धरक्तानि सौवर्णानि तथैव च । रथचक्रप्रमाणानि नालैर्मरकतप्रभैः ॥ २३९
 सौकुमारेण रूपेण गन्धिनाऽप्रतिमेन च । तत्र दिव्यानि पद्मानि वनेषूपवनेषु च ॥ २४०
 भृङ्गपत्रनिकाशानि तपनीयानि यानि च । अर्धकृष्णार्धरक्तानि सुकुमारान्तराणि च ॥ २४१
 आतपत्रप्रमाणानि पङ्कजैः संवृतानि च । भूयः सप्त महानद्यस्तासां नामानि बोधत ॥ २४२
 वरा वरेण्या वरदा वरोर्हा वरवर्णिनी । वैरमा वरभद्रा च रम्यास्तस्मिन्पुरोत्तमे ॥ २४३
 पद्मोत्पलदलोन्मिश्रं फेनाद्यावर्तविग्रहम् । जलं मणिदलभैरुयमावहन्ति सरिद्वराः ॥ २४४
 न तु ब्रह्मर्षयो देवा नासुराः पितरस्तथा । न खल्वन्येऽप्रमेयस्य विदुरीशस्य तत्पुरम् ॥ २४५
 तत्र ये ध्यानमव्यग्रैः सुयुक्ता विजितेन्द्रियाः । पश्यन्तीह महात्मानः पुरं तद्गोवृषात्मनः ॥

* अत्र सधित्स्वार्थः । + धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रन्थो ग. पुस्तके न विद्यते । इतः प्रभृतिः प्रकृतयः स्मृता इत्यन्तः पाठो घ. पुस्तके नास्ति । × एतदर्थं दृष्टितं ग. घ. ङ. पुस्तकेषु । - धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रन्थां ग. पुस्तके नास्ति ।

१ घ. ङ. 'र्धं भागवतोऽण्ड' । २ क. 'ध्वगप्र' ३ ख. घ. ङ. 'त्यन्तश्च ततः स्मृतः । नि० । × ख. ङ. 'श्रयात् । सूक्ष्मात्प्रस' । ५ ग. घ. ङ. 'सूक्ष्माम' । ६ ङ. 'त्पाय प' । ७ ख. घ. ङ. 'तत्त्वाद्य लो' । ८ ख. 'व्यं सौवर्णं च म' । ९ घ. 'तद्यया' । १० ख. घ. 'प्यानिना' । ११ ख. ङ. 'त्युर्नाऽऽतपो' । १२ क. 'र्भं तपो' । १३ ख. 'चारः रूपमासौतु' । १४ घ. 'चाररूपमासौतुम्' । १५ घ. 'मासौतुम्' । १६ ङ. 'ति । भवे' । १७ ङ. 'नि धर्धद्यामन्त' । १८ ख. 'नि किञ्चलैः स' । १९ घ. 'जैः सेवित' । २० ख. 'वाराही' । २१ ङ. 'परमा' । २२ घ. ङ. 'प्रहयं ता व' । २३ घ. 'प्रा. संय' ।

(शिवपुरवर्णनम्)

मध्ये पुरवरेन्द्रस्य तस्याप्रतिमतेजसा । सुमहान्मेरुसंकाशो दिव्यो भद्रश्रिया वृतः ॥ २४७
 सहस्रपादः प्रासादस्तपनीयमयः शुभः । अनुपमेयै रत्नैश्च सर्वतः स विभूषितः ॥ २४८
 स्फटिकैश्चन्द्रसंकाशैर्वैदूर्यैः सोमसंप्रभैः । बालसूर्यप्रभैश्चैव सौवर्णैश्चाग्निसंप्रभैः ॥ २४९
 राजतैश्चापि शुशुभे इन्द्रनीलमयैः शुभैः । हृद्वैर्वज्रमयैश्चैव इत्येवं सुसमाहितैः ॥ २५०
 जलैश्च त्रिविधाकारैर्दीप्यद्भिरधिवासितम् । चन्द्ररश्मिप्रकाशाभिः पताकाभिरलंकृतम् ॥ २५१
 रुक्मघण्टानिनादैश्च नित्यप्रमुदितोत्सवः । किंनराणामधीवासैः संध्याभ्राकारराजितैः ॥ २५२
 परिवारसमन्तात्तु हेमपुष्पोदकप्रभैः । यथा हि मेरुशैलेन्द्रो हेमशृङ्गैर्विराजते ॥ २५३
 (* चाभीकरमयीभिस्तु पताकाभिस्तथा पुरम् । एवं प्रासादराजोऽसौ भूमिकाभिर्विराजते ॥
 वसन्तप्रतिमा यत्र त्र्यम्बकस्य निवेशने । लक्ष्मीः श्रीश्च वपुर्माया कीर्तिः शोभा सरस्वती ॥
 देव्या वै सहिता ह्येता रूपगन्धसमन्विताः । नित्या ह्यपरिसंख्याताः परस्परगुणाश्रयाः) ॥
 भूपणं सर्वरत्नानां योन्यः कान्तिविलासयोः ॥ २५६
 कोटीशतं महापामा त्रिभज्याऽऽत्मानमात्मना । भगवन्तं महात्मानं प्रतिपोदन्त्यतन्द्रिताः ॥ २५७
 तासां सहस्रश्रथान्याः पृथतः परिचारिकाः । रूपिण्यश्च श्रिया युक्ताः सर्वाः कमललोचनाः ॥
 लीलाविलाससंयुक्तैर्मावैरतिमनोहरैः । गणैस्ताः सह मोदन्ते शैलाभैः पावकोपमैः ॥ २५९
 कुब्जा वामनिकाश्चैव वरगात्रा हयाननाः । पुण्ड्राश्च त्रिकटाश्चैव करालाश्चिपिटाननाः ॥ २६०
 लम्बोदरा ह्रस्वभुजा विनेत्रा ह्रस्वपादिकाः । मृगेन्द्रवदनाश्चान्या गजवक्रोदरास्तथा ॥ २६१
 गजाननास्तथैवान्याः सिंहव्याघ्राननास्तथा । लोहिताक्षा महास्तन्यः सुभगाश्चारुलोचनाः ॥
 ह्रस्वकुञ्चितकेशाश्च सुन्दर्यश्चारुलोचनाः । अन्याश्च कामरूपिण्यो नानावेषधराः स्त्रियः २६३
 अभ्यन्तरपरिस्कन्धा देवावासमृहोचिताः । + रराम भगवांस्तत्र दशबाहुर्महेश्वरः ॥ २६४
 नन्दिना च गणैः सार्धं विश्वरूपैर्महात्माभिः । तथा रुद्रगणैश्चापि तुल्योदार्यपराक्रमैः ॥ २६५
 पावकात्मजसंकाशैर्यूपदंष्ट्रोत्कटाननैः । बन्धमानो विमानश्च(स्थैः) पूज्यमानश्च तन्परैः ॥ २६६
 सर्वर्तुमुसुर्मा मालां जिघ्रमाऽणोरसि स्थिताम् । नीलात्पलदलश्यामं पृथुताम्रायनेक्षणम् ॥ २६७
 ईपत्कराललम्बोष्ठं तीक्ष्णदंष्ट्रागर्णाञ्चितम् । पद्भूर्ध्वनेत्रं दुग्मेक्ष्यं रुचिरं चीरवासमम् ॥ २६८
 आहवेष्वपरिहृष्टं देवानामपरिनाशनम् । घातुना बाहुमावेश्य पार्श्वे सव्येऽन्तरे स्थितम् ॥ २६९
 ररौज पाट्टिशं तस्य वामाग्रकरगोचरम् । महाभैरवनिर्घोषं बलेनाप्रतिमोजसम् ॥
 दशवर्णधनुर्ध्वं विचित्रं शोभतेऽधिकम् ॥ २७०
 त्रिशूलं विद्युताभासममोघं शत्रुनाशनम् । जाञ्जल्यमानं त्रपुषा परैमं तत्त्रिषा युतम् ॥ २७१

* एतन्निहान्तर्गतग्रन्थे पाठ्यलामो दृश्यते ख. पुस्तके । + अत्र परस्मैपदमायम् । X अत्र स्मिरात् ।

१ ए. दिशां भे । प. दिशो भे । ड. दिशा भे । २ ए. ड. 'पश्यमय रत्नैः गे' । ३ ए. ड. 'वैदूर्यैः ।
 ४ क. गुमहादि' । ५ ए. घ. ड. 'सवम् । के' । ६ घ. 'ण्योपरीदुम् । य' । ७ ए. ड. 'ते । रमतेन प्र । घ. 'ते ।
 रमयप्र' । ८ घ. ड. 'इत्यन्या' । ९ क. 'दनाकामनेद्यमैश्च' । घ. 'ज्जाकाम' । १० घ. 'हितोप्योम' । ११.
 'हितोप्योम' । ११ क. 'वेत्तप' । १२ ए. प. 'पान्तिव' । १३ क. 'राजाप्रदिश' । १४ ए. ड. 'दश वर्णं च पदुर्वाभिः ।
 १५ ड. 'रत्नं त' ।

असिश्चैवौजसां श्रेष्ठः शीतरश्मिः शशी तथा । तेजसा वपुषा कान्त्या देवेशस्य महात्मनः ॥
शुशुभेऽभ्यधिकं तत्र वेद्यामग्निशिखा इव ॥ २७२

स्थितः पुरस्ताद्देवस्य शातकौम्भमयो महान् । शुशुभे रुचिरः श्रीमान्सोदकः स कमण्डलुः ॥
असिमावेश्य चाङ्गेषु पाण्डुराम्बरधारिणी । उरश्छेदेन महता मौक्तिकेन विराजिता ॥

चतुर्भुजा महाभागा विजया लोकसंपता ॥ २७४

देव्या अर्घ्यप्रतीहारी श्रीरिवाप्रतिमा परा । विभ्राजन्ती स्थिता चैव कृत्वा देवस्य चाञ्जलिम् ॥
तस्याः पृष्ठानुगाश्चान्याः स्त्रियोऽप्सरोगणान्विताः । ताः खल्वभिनवैः कान्तैरुपातिष्ठन्ति शंकरम्
सर्वलक्षणसंपन्ना वादित्रैरुपहृदिताः । उपगायन्ति देवेशं गणा गन्धर्वयोनयः ॥ २७७

अभ्युन्नतो महोरस्कः शरन्मेघसमद्युतिः । शोभते नन्दमानश्च गोपतिस्तस्य वेशमनि ॥ २७८

स्कन्दश्च सपरीवारः पुत्रोऽस्यामितवीर्यवान् । रक्तौम्बरधरः श्रीमान्वराम्बुजदलेक्षणः ॥ २७९

तस्य शाखो विशाखश्च नैगमेयश्च चाष्टवान् । व्यपेतव्यसनाः क्रूराः प्रजानां पालने रताः २८०

तैः सार्धं स महावीर्यः शोभते शिखिवाहनः । व्यालक्रीडनकैस्तत्र क्रीडते विश्वतोमुखः ॥ २८१

ये नृपा विबुधेन्द्राणां काञ्चनस्य प्रदायिनः । ये च स्वायतना विप्रा गृहस्था ब्रह्मवादिनः २८२

गूढस्त्राध्यायतपस्तथा चैवोञ्छ्वृत्तयः । एते सभासदस्तस्य देवेशस्य च संपताः ॥ २८३

मन्वन्तराण्यनेकानि व्यवर्तन्त पुनः पुनः । श्रूयतां देवदेवस्य भविष्याश्चर्यमुत्तमम् ॥ २८४

व्याघ्राश्चैवानुगास्तत्र काञ्चनाभास्तरस्विनः । स्वच्छन्दचारिणः सर्वे स्वयं देवेन निर्मिताः ॥

मृत्योर्मृत्युसमास्ते तु यमदर्पापहारिणः । विभूतिमप्यसंख्येयां को न खल्वभिधास्यते ॥ २८६

अतःपरमिदं भूयो भवेनाद्भुतमुत्तमम् । भूतानामनुकम्पार्थं यत्कृतं तन्निबोधत ॥ २८७

मन्दराद्रिप्रकाशानां बलेनाप्रतिमौजसाम् । द्वारकुन्देन्दुवर्णानां विद्युद्घननिनादिनाम् ॥* २८८

चूडामणिधराणां वै मेघसंनिभवाससाम् । श्रीवत्साङ्कितवर्जाणामङ्गुलीगूलपाणिनाम् ॥ २८९

एवं दिशानां देवानां रूपेणोत्तमशालिनाम् । तस्य प्रासादमुख्यस्य स्तम्भेषूत्तमशोभिषु ॥ २९०

संयताग्निपत्नीभिस्तु बृहद्बलाभिः पृथक्पृथक् । पापासहस्रं सिंहानां सुसं तत्र निवासिनाम् २९१

स्तम्भेषुऽप्यपासृतापट्टं(?)व्यम्बकस्य निवेशने । अथ तत्प्रतिसंपूज्य वायोर्वीर्यं सुविस्मिताः ॥

ऋषयः प्रत्यभापन्त नैमिषेयास्तपस्विनः ॥ २९२

भगवन्सर्वभूतानां प्राण सर्वत्रग प्रभो । के ते सिंहमहाभूताः क्व ते जाताः किमात्मकाः ॥ २९३

सिंहाः केनापराधेन भूतानां प्रभविष्णुना । वैश्वानरमयैः पाशैः संरुद्धास्तु पृथक्पृथक् ॥ २९४

तेषां तद्वचनं श्रुत्वा वायुर्वाक्यं जगाद ह । यद्वै सदसं सिंहानामीश्वरेण महात्मना ॥

व्यपनीय स्वकाद्देहात्क्रोधास्ते सिंहविग्रहाः ॥ २९५

* इत उत्तरमेकः श्लोकोऽधिको ह. मुस्तके स यथा—सुदीर्घोरितकायानामतीवकूरचक्षुषाम् । दंष्ट्रोत्कटमङ्गी-
स्थानां महाविजयशालिनाम् । इति ।

१ घ. आयः प्र० । २ ख. ह. 'पन्नवा' । घ. 'पन्नैर्वादि' । ३ ख. 'काम्युन्नथ' । ४ ख. 'ध्व नटसः । व्य' ।
घ. 'ध्व नटसाम् । व्य' । ५ ह. 'नू । अपे' । ६ घ. ह. 'नः । बाल' । ७ ख. 'आणा रज्जुना शू' । घ. 'आणा रज्जुना
शू' । ह. 'आणा रज्जुना शू' । ८ ख. 'म्भेष्वपासृता प' । ह. 'म्भेष्वपा' । ९ घ. 'सूतं मृष्टं' । १० घ. ह. 'क' श्रुविस्मि' ।
११ ख घ. ह. यत्त सद' ।

(शिवपुरवर्णनम्)

भूतानामभयं दत्त्वा पुरा वद्धाम्निवन्धने । यज्ञभागनिमित्तं च ईश्वरस्याऽऽज्ञया तदा ॥ २९६
 तेषां विधानमुक्तेन सिंहेनैकेन लीलया । देव्या मन्युं कृतं ज्ञात्वा हतो दक्षस्य स क्रतुः ॥ २९७
 निःसृता च महादेव्या महाकाली महेश्वरी । आत्मनः कर्मसाक्षिण्या भूतैः सार्धं तदाऽनुगैः ॥
 स एष भगवान्क्रोधो रुद्रावासकृतालयः । वीरभद्रोऽप्रमेयात्मा देव्या मन्युप्रमार्जनः ॥ २९९
 तस्य वेश्म सुरेन्द्रस्य सर्वगुह्यतमस्य वै । संनिवेशस्त्वनौपम्यो मया वः परिकीर्तितः ॥ ३००
 अतः परं प्रवक्ष्यामि ये तत्र प्रतिवासिनः ।] रम्ये पुरस्वरश्रेष्ठे तस्मिन्वैहायभूमिषु ॥ ३०१
 नानारत्नविचित्रेषु पताकाबहुलेषु च । सर्वकामसमृद्धेषु वनोपवनशोभिषु ॥ ३०२
 राजतेषु महान्तेषु शातकौम्भमयेषु च । संध्याभ्रसंनिकाशेषु कैलासप्रतिमेषु च ॥ ३०३
 इष्टैः शब्दादिभिर्भागैर्यै भवस्यानुसारिणः । प्रासादवरमुख्येषु तेषु मोदन्ति सुव्रताः ॥ ३०४
 ब्रह्मघोषैरविरताः कथाश्च विविधाः शुभाः । गीतवादित्रयोपाश्च संस्तवाश्च समन्ततः ॥ ३०५
 संहताश्चैवमतुला नानाश्रयकृतास्तथा । एवमादीनि वर्तन्ते तेषां प्रासादमूर्धनि ॥ ३०६
 सहस्रपादः प्रासादस्तपनीयमयः शुभः । अनौपम्यैर्वरै रत्नैः सर्वतः परिभूषितः ॥ ३०७
 स्फटिकैश्चन्द्रसंकाशैर्वैदूर्यमणिसंप्रभैः । बालसूर्यमयैश्चापि सौवर्णैश्चाग्निसप्रभैः ॥ ३०८
 चुक्रुशुक्रुपयः श्रुत्वा नैमिषेयास्तपस्विनः । आपन्नसंशयाश्चेमं वाक्यमूचुः समीरणम् ॥ ३०९

ऋषय ऊचुः—

के तु तत्र महात्मानो ये भवस्यानुसारिणः । अनुग्राह्यतमाः सम्यक्प्रमोदन्ते पुरोत्तमे ॥
 ऋषीणां वचनं श्रुत्वा वायुर्वाक्यमथाब्रवीत् ॥ ३१०

वायुरुवाच—

श्रूयतां देवदेवस्य भक्तिर्यैरनुकल्पिता । ह्रीमन्तः सूर्जिता दान्ताः शौर्ययुक्ता ह्यलोलुपाः ॥ ३११
 (+मध्याहाराश्च मात्राश्च आत्मारामा जितेन्द्रियाः । जितद्वंद्वा महोत्साहाः सौम्या विगतमत्सराः
 भावस्थाः सर्वभूतानामव्यापारां अनाकुलाः) । कर्मणा मनसा वाचा विशुद्धेनान्तरात्मना ॥
 अनन्यमनसो भूत्वा प्रपन्ना ये महेश्वरम् ॥ ३१३
 तैर्लब्धं रुद्रसालोक्यं शाश्वतं पदमव्ययम् । भवस्य रूपसादृश्यं नीताश्चैव ह्यनुत्तमम् ॥ ३१४
 वैश्वानरमुखाः सर्वे विश्वरूपाः कपर्दिनः । नीलकण्ठाः सितग्रीवास्तीक्ष्णदंष्ट्रास्त्रिलोचनाः ॥ ३१५
 अर्धचन्द्रकृतोष्णीषा जटामुकुटधारिणः । सर्वे दशभुजा वीराः पद्मान्तरसुगन्धिनः ॥ ३१६
 तरुणादित्यसंकाशाः सर्वे ते पीतवाससः । पिनाकपाणयः सर्वे श्वेतगोटपवाहनाः ॥ ३१७
 श्रियाऽन्विताः कुण्डलिनो मुक्ताहारविभूषिताः । तेजसोऽभ्यधिका देवैः सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनः ॥
 विभज्य बहुधाऽऽत्मानं जरामृत्युविवर्जिताः । क्रीडन्ते विविधैर्भावैर्भोगान्प्राप्य सुदुर्लभान् ॥
 स्वच्छन्दगतयः सिद्धाः सिद्धैश्चान्यैर्विवोधिताः । एकादशानां रुद्राणां कोट्योऽनेका महात्मनाम्
 एभिः सह महात्मानो देवदेवो महेश्वरः । भक्तानुकम्पी भगवान्मोदते पार्वतीप्रियः ॥ ३२१

+ एताद्विहान्तर्गतग्रन्थो ग पुस्तके न विद्यते ।

१ ख. घ. 'द्वानिवन्धने' । २ घ. 'न्धने' । ३ ख. ड. 'दा' । तस्मिन् द्वन्द्वद्विमु । घ. 'दा' । तस्मा
 'द्विधा' । ४ घ. 'न. सर्वसा' । ५ ख. घ. ड. 'भविष्यान्' । ६ क. 'रिपुषोषु' । ७ ग. घ. ड. 'त स विभू' । ८ ख. ग. ड.
 'वैदूर्य' । ९ क. 'मिसंभ्र' । १० ख. घ. ड. 'रात्पलोलुपाः' । कं । ११ क. 'नेकम्' ।

नाहं तेषां तु रुद्राणां भवस्य च महात्मनः । नानात्वमनुपश्यामि सत्यमेतद्वर्षामि वः ॥ ३२२
मातरिश्वाऽब्रवीत्पुण्यामित्येतामीश्वराच्छ्रुताम् । अथ ते ऋषयः सर्वे दिवाकरसमप्रभाः ॥

श्रुत्वेमां परमां पुण्यां कथां त्रैयम्बकीं ततः ॥

३२३

भृशं चानुग्रहं प्राप्य हर्षं चैवाप्यनुत्तमम् । संभावयित्वा चाप्येनां वायुमूर्चमहाबलम् ॥

३२४

ऋषय ऊचुः—

समीरण महाभाग अस्माकं च त्वया विभो । ईश्वरस्योत्तमं पुण्यमष्टमं त्वौपसार्गिकम् ॥

३२५

तस्य स्थानं प्रमाणं च यथावत्परिकीर्तितम् । यो गन्धेन समृद्धं वै परमं परमात्मनः ॥

३२६

महादेवस्य माहात्म्यं दुर्बिज्ञेयं सुरैरपि । स्वेन माहात्म्ययोगेन सहस्रस्याभिर्ताजसः ॥

३२७

यस्य भक्तेष्वसंमोहो ह्यनुकम्पार्थमेव च । ब्रौह्मी लक्ष्मीः स्वयं जुष्टा या साऽप्रतिमशालिनी ॥

३२८

व्याप्यं ज्योत्स्नेव खं चन्द्रं विन्यस्ता विश्वरूपिणा । विभूनिर्भ्राजतेऽत्यर्थं देवदेवस्य वेशमनि ॥

महादेवस्य तुल्यानां रुद्राणां तु महात्मनाम् । तत्सर्वं निखिलेनेदं वक्त्रादमृतनिस्रवम् ॥

३३०

अपीत्वा(?)खलु सर्वस्य भक्त्याऽस्माभिस्तु सुव्रताः । नास्ति किञ्चिद्विज्ञेयमन्यच्चैवानुगामिनः ॥

प्रश्नं देववर प्राण यथावद्वक्तुमर्हासि ॥

३३१

सूत उवाच—

स खलुत्राच भगवान्किं भूयो वर्तयाम्यहम् । किं मया चैव वक्तव्यं तद्वदिष्यामि सुव्रताः ॥

३३२

ऋषय ऊचुः—

आदित्याः पारिपार्श्वयाः सिंहा वै क्रोधविक्रमाः । वैश्वानरा भूतगणा व्याघ्राश्चैवानुगामिनः ॥

आभूतसंग्रहे घोरे सर्वप्रागभृतां क्षये । किमवस्था भवन्त्येते तन्नो ब्रूहि यथार्थवत् ॥

३३४

* एते ये वै त्वया प्रोक्ताः सिंहव्याघ्रगणैः सह । ये चान्ये सिद्धिसंप्राप्ता मातरिश्वा जगौद ह

इदं च परमं तत्त्वं समाख्यास्यामि शृण्वताम् । विज्ञातेश्वरसद्भावमव्यक्तं प्रभवं तथा ॥

३३६

तत्र पूर्वगतस्तिष्ठेत् कुमारो ब्रह्मणः सुताः । सनकश्च सनन्दश्च तृतीयश्च सनातनः ॥

३३७

वीरुश्च कपिलस्तेषामासुरिश्च महायशाः । मुनिः पञ्चशिखश्चैव ये चान्येऽप्येवमादयः ॥

३३८

ततः काले व्यतिक्रान्ते कल्पानां पर्यये गते । महाभूतविनाशान्ते प्रलये प्रत्युपस्थिते ॥

३३९

अनेकरुद्रकोट्यस्तु यैः प्रसन्ना महेश्वरी । शब्दादीन्विषयान्भोगान्सत्पस्याष्टविधैश्चयात् ॥

३४०

प्रविश्य सर्वभूतानि ज्ञानयुक्तेन तेजसा । वैहायपदमव्यग्रं भूतानामनुकम्पया ॥

३४१

तत्र यान्ति महात्मानः परमाणुं महेश्वरम् । तरन्ति सुमहावर्ता जन्ममृत्यूदकां नदीम् ॥

३४२

ततः पश्यन्ति सर्वाणं(?)परं ब्रह्माणमेव च । देव्या वै सहिताः सप्त या देव्यः परिकीर्तिताः ॥

यत्तत्सदसं सिंहानामादित्यानां तथैव च । वैश्वानरभूतैर्भव्यव्याघ्राश्चैवानुगामिनः ॥

३४४

आवेश्याऽऽत्मनि तान्सर्वान्संख्यायोपद्भवांस्तथा । लोकान्सप्त इमान्सर्वान्महाभूतानि पञ्च च ॥

* इत आरभ्य शृण्वतामित्यन्तप्रत्यो ग. पुस्तके न विद्यते ।

१ क. 'श्वरोऽप्युत । अ° । २ क. ब्राह्मलक्ष्मा स्व° । घ. ब्राह्मलक्ष्म्या स्व° । ३ ड. तुष्टा । ४ क. 'प्य
शोस्तेरवं चन्द्रविन्यस्ताविश्वरूपधृक् । वि° । ५ ख. ग. घ. ङ. 'त्या परिपार्श्वेय सि° । ६ ख 'धेत. । ए° । ७ ख. ग.
ङ. 'गाम ह । ८ ख. 'स्ते तु कु° । ९ ख. घ. बोद्ध । १० ख. 'शिलायै' । ११ ख ग. घ. ङ. या । १२ क. 'घस्रया' ।
१३ ख. ग. 'श्यन्त्यपवां' । १४ ड. पर्वणः । १५ ग. ङ. 'तभाव्य' । १६ ङ. 'सत्ययानुक्तया' ।

(प्रतिसर्गवर्णनम्)

विष्णुना सह संयुक्तः करोति विकरोति च । स रुद्रो यः साममयस्तथैव च यजुर्मयः ॥ ३४६
 स एष ओतः प्रोतश्च वहिरन्तश्च निश्चयात् । एको हि भगवान्नाथो ह्यनादिश्चान्तकृद्भिजाः ॥ ३४७
 ततस्त ऋषयः सर्वे दिवाकरसमप्रभाः । स्वं स्वमाश्रमसंवासमारोप्याग्निं तथाऽऽत्मनि ॥ ३४८
 कर्मणा मनसा वाचा विशुद्धेनान्तरात्मना । अनन्यमनसो भूत्वा प्रपद्यन्ते महेश्वरम् ॥ ३४९
 व्रतोपवासनिरताः सर्वभूतदयापराः । योगमनुपमं दिव्यं प्राप्तं तैश्छिन्नसंशयैः ॥ ३५०
 प्रपद्य परया भक्त्या ज्ञानयुक्तेन तेजसा । तैर्लब्धं रुद्रसालोक्यं शाश्वतं पदमव्ययम् ॥ ३५१
 यः पठेत्तपसा युक्तो वायुप्रोक्तामिमां स्तुतिम्* । ब्राह्मणः क्षत्रियो वाऽपि वैश्यो वा स्वक्रियापरः ॥
 लभते रुद्रसालोक्यं भक्तिमान्विगतज्वरः । अमद्यपश्च यः शूद्रो भवभक्तो जितेन्द्रियः ॥ ३५३
 आभूतसंप्लवस्थायी अप्रतीघातलक्षणः । गाणपत्यं स लभते स्थानं वा सार्वकामिकम् ॥ ३५४
 मद्यपो मद्यपैः सार्धं भूतभृशैश्च मोदते । सोऽर्च्यमानो महीपृष्ठे मर्त्यानां वरदो भवेत् ॥
 इति होवाच भगवान्वायुर्वाक्यमिदं वरः ॥ ३५५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते शिवपुरवर्णन नामैकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०११५

अथ द्वाधिकशततमोऽध्यायः ।

प्रतिसर्गवर्णनम् ।

सूत उवाच—

प्रत्याहारं प्रवक्ष्यामि परस्यान्ते स्वयंभुवः । ब्रह्मणः स्थितिकाले तु क्षीणे तस्मिन्स्तदा प्रभोः ॥
 यथेदं कुरुतेऽध्यात्मं सुमृक्ष्यं विश्वमीश्वरः । अव्यक्तान्प्रसते व्यक्तं प्रत्याहारे च कृत्स्नशः ॥ २
 परं तदनु कल्पानामपूर्णे कल्पसंक्षये । उपस्थिते महाघोरे ह्यमत्यक्षे तु कस्यचित् ॥ ३
 अन्ते द्रुमस्य संपाप्ते पश्चिमस्य मनोस्तदा । अन्ते कलियुगे तस्मिन् (+ न्क्षीणे संहार उच्यते ॥ ४
 संप्रक्षाले तदा वृत्ते प्रत्याहारे ह्युपस्थिते । प्रत्याहारे तदा तस्मिन्भूततन्मात्रसंक्षये ॥ ५
 महर्देदेर्विकारस्य विशेषान्तस्य संक्षये । स्वभावकारिते तस्मिन्प्रवृत्ते प्रतिसंचरे ॥ ६
 आपो ग्रसन्ति वै पूर्वं भूमेर्गन्धात्मकं गुणम् । आत्तगन्धा ततो भूमिः मलयत्वाय कल्पते ॥
 प्रविष्टे गन्धतन्मात्रे तोयावस्था धरा भवेत् ॥ ७
 आपस्तदा प्रनष्टा वै वेगवत्यो महास्वनाः । सर्वमापूरयित्वेदं तिष्ठन्ति विचरन्ति च ॥ ८

* इत उत्तरमधिकमर्थं ख. पुस्तके तद्यथा—शिवलोके स वसति यावदाभूतसङ्गवम् । इति । + धनुर्ध्विहान्तर्गतप्रस्थो ड. पुस्तके नास्ति ।

१ क. 'युक्त क' । २ क. एष उतप्रो' । ३ ख. 'भाः । सन्यस्याथ सम चाथमा' । ४ क. 'रमि । अ' ।
 ५ घ. ड. श्रुतिम् । ६ क. ग वा सर्व' । ७ ग घ. ड. 'कामे तु । ८ ख. ड. 'भो । तथे' । ९ ख. ग. घ. ड.
 'श्वरम् । अ' । १० ड. 'रेण कृ' । ११ ख घ. ड. 'परे तदाऽनुक' । १२ ख. घ. 'प्रकाले । १३ क. 'रेणपाधिते ।
 १४ घ. 'दादिविका' । १५ ख. ग. घ. ड. 'द्यास्तु वै' ।

- अपामंस्ति गुणो यस्तु ज्योतिषे लीयते रसः । नश्यन्त्यापस्तदा तच्च रसतन्मात्रसंक्षयात् ॥ ९
- तेजसा संहतरसा ज्योतिष्टं प्राप्नुवन्पुनः । प्रस्ते च सलिले तेजः सर्वतोमुखमीक्षयते ॥ १०
- अथाग्निः सर्वतो व्याप्त आदत्ते तज्जलं तदा । सर्वमापूर्यतेऽर्चिर्भिस्तदा जगदिदं शनैः ॥ ११
- आर्चिर्भिः संतते तस्मिंस्तिर्यगूर्ध्वमधस्ततः । ज्योतिषोऽपि गुणं रूपं वायुरत्ति प्रकाशकम् ॥ १२
- प्रलीयते तदा तस्मिन्दीपाचिरिव मारुते ॥ १२
- प्रनष्टे रूपतन्मात्रे हृतरूपो विभावसुः । उपशाम्यति तेजो हि वायुना ध्रूयते महत् ॥ १३
- निरालोके तदा लोके वायुभूते च तेजसि । ततस्तु मूलमासाद्य वायुः संभवमात्मनः ॥ १४
- ऊर्ध्वं चाधश्च तिर्यक्च दोधवीति दिशो दश । वायोरपि गुणं स्पर्शमाकाशं ग्रसते च तत् ॥ १५
- प्रशाम्यति तदा वायुः खं तु तिष्ठत्यनावृतम् । अरूपमरसस्पर्शमगन्धं न च मूर्तिमत् ॥ १६
- सर्वमापूरयन्नादिः सुमहत्तत्प्रकाशते । परिमण्डलं तच्छुपिरमाकाशं शब्दलक्षणम् ॥ १७
- शब्दमात्रं तदाकाशं सर्वमावृत्य तिष्ठति । तं तु शब्दगुणं तस्य भूतादिग्रसते पुनः ॥ १८
- भूतेन्द्रियेषु युगपद्भूतादौ संस्थितेषु वै । अभिमानात्मको ह्येष भूतादिस्तामसः स्मृतः ॥ १९
- भूतादिं ग्रसते चापि महान्वै बुद्धिलक्षणः । महानात्मा तु विज्ञेयः संकल्पो व्यवसायकः ॥ २०
- बुद्धिर्मनश्च लिङ्गश्च महानक्षर एव च । पर्यायवाचकैः शब्दैस्तमाहुस्तत्त्वचिन्तकाः ॥ २१
- संपलीनेषु भूतेषु गुणसाम्ये तमोमये । स्वात्मन्येव स्थिते चैव कारणे लोककारणे ॥ २२
- विनिवृत्ते तदा सर्गे प्रकृत्याऽवस्थितेन वै । तदाऽऽद्यन्तपरोक्षत्वाददृष्टत्वाच्च कस्यचित् ॥ २३
- अनाख्यानादवोधत्वाद्दज्ञानाज्ज्ञानिनामपि । आगतागतिकत्वाच्च ग्रहणं तन्न विद्यते ॥ २४
- भौवग्राह्यानुमानाच्च चिन्तायित्वेदमुच्यते । स्थिते तु कारणे तस्मिन्नित्ये सदसदात्मिके ॥ २५
- अनिर्देश्या प्रवृत्तिवै स्वात्मिका कारणेन तु । एवं सर्गादयोऽभ्यस्तात्क्रमात्प्रकृतयस्तु वै ॥ २६
- प्रत्याहारे तदा सर्गे प्रविशन्ति परस्परम् । येनेदमावृतं सर्वमण्डैमप्सु प्रलीयते ॥ २७
- सप्तद्वीपसमुद्रान्तं सप्तलोकं सपर्वतम् । उदकावरणं यच्च ज्योतिषां लीयते तु तत् ॥ २८
- यच्चैजसं चाऽऽवरणमाकाशं ग्रसते तु तत् । यद्वायव्यं चाऽऽवरणमाकाशं ग्रसते तु तत् ॥ २९
- आकाशावरणं यच्च भूतादिग्रसते तु तत् । भूतादिं ग्रसते चापि महान्वै बुद्धिलक्षणः ॥ ३०
- महान्तं ग्रमतेऽव्यक्तं गुणसाम्यं ततः परम् । एतौ संहारविस्तारौ ब्रह्माऽव्यक्तात्ततः पुनः ॥ ३१
- सृजते ग्रसते चैव विकारान्तर्गसंयमे । संसिद्धकार्यकरणाः संसिद्धां ज्ञानिनस्तु ये ॥ ३२
- गत्वा जवं जवीभावे स्थानेष्वेषु प्रसंयर्मात् । प्रत्याहारे वियुज्यन्ते क्षेत्रज्ञाः करणैः पुनः ॥ ३३
- अव्यक्तं क्षेत्रमित्याहुर्ब्रह्म क्षेत्रज्ञ उच्यते । साधर्म्यवैधर्म्यकृतः संयोगोऽनादिर्मांस्तयोः ॥ ३४
- एवं सर्गेषु विज्ञेयं क्षेत्रज्ञेऽपि ब्रह्मणाः । ब्रह्मविचैव विज्ञेयः क्षेत्रज्ञानात्पृथक्पृथक् ॥ ३५
- विषयाविषयत्वं च क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः स्मृतम् । ब्रह्मा तु विषयो ज्ञेयोऽविषयः क्षेत्रमुच्यते ॥ ३६
- क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं क्षेत्रं क्षेत्रज्ञार्थं प्रचक्षते । बहुत्वाच्च शरीराणां शरीरी बहुधा स्मृतः ॥ ३७

१ ख. ग. 'मस्तिगु' । २ ख. 'तिषो ली' । ३ क. 'दाऽन्ते च र' । ४ ग. घ. 'मीक्षते' । ५ क. ध्रुयते ।
 ६ ख. ग. घ. ड. महान् । ७ क. ग. 'स्तुमुल' । ८ ग. 'मादौ सु' । ९ घ. 'ण्डलस्वसुपि' । १० ख. घ. ड. 'ति तत्र
 श' । ११ ड. 'दचोद्यत्वा' । १२ ख. ड. भावाप्रा' । १३ ख. घ. स्वामिका । १४ ग. घ. ड. 'संदिश्यते' । १५ क.
 'ण्डलस्तु प्र' । १६ ग. ड. यत् । १७ क. ग. 'मान् । प्र' । १८ ख. 'ब्रह्मा क्षेत्र' । १९ क. 'कृतसं' ।

(प्रतिसर्गवर्णनम्)

अव्यहोसंकराच्चैव ज्योतिर्वच्च व्यवस्थितः । यस्मात्प्रतिशरीरं हि सुखदुःखोपलब्धिता ॥
 तस्मात्पुरुषानानात्वं विज्ञेयं तु विजानता ॥ ३८
 यदा प्रवर्तते चैषां भेदानां चैव संयमाः । स्वभावकारिताः सर्वे कालेन महता तदा ॥ ३९
 निवर्तते तदा तस्य स्थितिरागः स्वयंभुवः । सहसा योज्यकैः सर्वैर्ब्रह्मलोकनिवासिभिः ॥ ४०
 विनिवृत्ते तदा रागे स्थितावात्मनिवासिनाम् । तत्कालवासिनां तेषां तदा तदोपदर्शिनाम् ॥
 उत्पद्यतेऽथ वैराग्यमात्मवादप्रणाशनम् । भोज्यभोक्तृत्वर्नानात्वे तेषां तद्भावदर्शिनाम् ॥ ४२
 पृथग्ज्ञानेन क्षेत्रज्ञास्ततस्ते ब्रह्मलौकिकाः । प्रकृतौ करणातीताः सर्वे नानाप्रदर्शिनः ॥ ४३
 स्वात्मन्येवावतिष्ठन्ते प्रशान्ता दर्शनात्मकाः । शुद्धा निरञ्जनाः सर्वे चेतनाचेतनास्तथा ॥ ४४
 तत्रैव परिनिर्वाणाः स्मृता नाऽऽगामिनस्तु ते । निर्गुणत्वान्निरात्मानः प्रकृत्यन्ते व्यतिक्रमात् ॥
 इत्येवं प्राकृतः प्रोक्तः प्रतिसर्गः स्वयंभुवः । भिद्यन्ते सर्वभूतानां करणानि प्रसंयमे ॥ ४६
 इत्येष संयमश्चैव तत्त्वानां करणैः सह । तत्त्वप्रसंयमो ह्येष स्मृतो ह्यावर्तको द्विजाः ॥ ४७

सुत उवाच—

धर्माधर्मौ तपो ज्ञानं शुभे सत्यानृते तथा । ऊर्ध्वभावो ह्यधोभावो सुखदुःखे प्रियाप्रिये ॥ ४८
 सर्वमेतत्प्रयातस्य गुणमात्रात्मकं स्मृतम् । निरिन्द्रियाणां च तदा ज्ञानिनां यच्छुभाशुभम् ॥४९
 प्रकृतीयां चैव तत्सर्वं पुण्यं पापं प्रतिष्ठति । योन्यवस्थां स्वभावे च देहिनां तु निपिच्यते ॥
 जन्तूनां पापपुण्यं तु प्रकृतौ यत्प्रतिष्ठितम् । अव्यक्तस्थानि तान्येव पुण्यपापानि जन्तुर्वैः ॥
 योजयन्ति पुनर्देहे देहान्यत्वे तथैव च ॥ ५१
 धर्माधर्मौ तु जन्तूनां गुणमात्रात्मकाबुधौ । करणैः स्वैः प्रचीयेते कायत्वेनेह जन्तुभिः ॥ ५२
 सुचेतनाः प्रलीयन्ते क्षेत्रज्ञाधिष्ठिता गुणाः । सर्गे च प्रतिसर्गे च संसारे चैव जन्तुर्वैः ॥
 संयुज्यन्ते वियुज्यन्ते करणैः संचरन्ति च ॥ ५३
 राजसी तामसी चैव सात्त्विकी चैव वृत्तयः । गुणमात्राः प्रवर्तन्ते पुरुषाधिष्ठितास्त्रिधा ॥ ५४
 ऊर्ध्वं देवात्मकं सत्त्वमधोभागात्मकं तमः । तयोः प्रवर्तकं मध्य इहैवाऽऽवर्तकं रजः ॥ ५५
 इत्येवं परिवर्तन्ते त्रयः श्रोतोगुणात्मकाः । लोकेषु सर्वभूतानां तन्न कार्यं विजानता ॥ ५६
 अविद्याप्रत्ययारम्भा आरम्यन्ते हि मानवैः । एतास्तु गतयस्त्रिस्तः शुभाः पापात्मिकाः स्मृताः
 तमसाऽभिभवाज्जन्तुर्याथातथ्यं न विन्दति । अतस्त्वदर्शनात्सोऽथ त्रिविधं वध्यते ततः ॥ ५८
 प्राकृतेन च बन्धेन तथा वैकारिकेण च । दक्षिणाभिस्तृतीयेन बद्धोऽत्यन्तं विवर्तते ॥ ५९
 इत्येते वै त्रयः प्रोक्ता बन्धा ह्यज्ञानहेतुकाः । अनित्ये नित्यसंज्ञा च दुःखे च सुखदर्शनम् ॥
 * अंस्वे स्वामिति च ज्ञानमशुचौ शुचिनिश्चयः । येषामेते मनोदोषा ज्ञानदोषा विर्ययात् ॥ ६१

* नास्त्ययं श्लोकः ख. पुस्तके ।

१ घ. अयहा । २ क. हाशक । ३ ख. लम्भिता । घ. लक्षिता । ४ ख. घ. दा । विव ।
 ५ ख. घ. दा तेषां स्थितिरात्म । ग. द. दा तेषां स्थितेरात्म । ६ ग. द. नात्वेस्तेषा । ७ क. णानीता । ८ घ.
 नात्वद् । ९ ख. घ. ह. नां कार । १० ख. घ. ह. नां कार । ११ ग. घ. ह. त्रिगत । १२ ख. घ. ह. कृत्वा
 चै । १३ घ. घ. ह. एषासु तास्वैव दे । १४ क. वः । ये ज । १५ ख. ग. घ. ह. करणैः । १६ घ. वः ।
 नियुज्यन्तै वि । १७ ख. घ. ह. कारणैः । १८ क. न्तुर्यया । १९ घ. न्त निव । २० घ. ह. अभेऽभामि ।

रागद्वेषनिवृत्तिश्च तज्ज्ञानं समुदाहृतम् । अज्ञानं तमसो मूलं कर्मद्वयफलं रजः ॥
 कर्मजस्तु पुनर्देहो महादुःखं प्रवर्तते ॥ ६२
 श्रोत्रजा नेत्रजा चैव त्वग्निद्वाघ्राणतस्तथा । पुनर्भवकरी दुःखा कर्मणां जायते तु सा ॥ ६३
 सतृष्णोऽभिहितो बालः स्वकृतैः कर्मणः फलैः । तैलेपालीकवज्जीवस्तत्रैव परिवर्तते ॥ ६४
 तस्मात्स्थूलमनर्थानामज्ञानमुपादिश्यते । तं शैशुमवधार्यैकं ज्ञाने यत्नं समाचरेत् ॥ ६५
 ज्ञानाद्धि त्यज्यते सर्वं त्यागाद्बुद्धिर्विरज्यते । वैराग्याच्छुध्यते चापि शुद्धः सत्त्वेन मुच्यते ॥
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि रागं भूतापहारिणम् । अभिपङ्गाय यो यस्माद्विषयोऽप्यवशात्मनः ॥ ६७
 अनिष्टमभिपङ्गं हि प्रीतितापविपादनम् । दुःखलाभेन तापश्च सुखानुस्मरणं तथा ॥ ६८
 इत्येष वैषयो रागः संभूत्याः कारणं स्मृतम् । ब्रह्मादौ स्थावरान्ते वै संसारे ह्याधिभौतिके ॥
 अज्ञानपूर्वकं तस्मादज्ञानं तु विवर्जयेत् ॥ ६९
 यस्य चाऽऽर्षं न प्रमाणं शिष्टाचारं तथैव च । वर्णाश्रमविरोधी यः शिष्टशास्त्रविरोधकः ॥ ७०
 एष मार्गो हि निरधितिर्यग्यौनी च कारणम् । तिर्यग्योनिगतं चैव कारणं स निरुच्यते ॥ ७१
 विविधा यातना स्थाने तिर्यग्यौनी च षड्विधे । कारणे विषये चैव प्रतिघातस्तु सर्वशः ॥ ७२
 अनैश्वर्यं तु तत्सर्वं प्रतिघातात्मकं स्मृतम् । इत्येषा तामसी वृत्तिर्भूतादीनां चतुर्विधा ॥ ७३
 सत्त्वस्थर्मात्रकं चित्तं यथा सत्त्वप्रदर्शनात् । तत्त्वानां च तथा तत्त्वं दृष्ट्वा वै तत्त्वदर्शनात् ॥ ७४
 सत्त्वक्षेत्रज्ञानानात्वमेतज्ज्ञानार्थदर्शनम् । नानात्वदर्शनं ज्ञानं ज्ञानाद्वैयोगमुच्यते ॥ ७५
 तेन बद्धस्य वै बन्धो मोक्षो मुक्तस्य तेन च । संसारे विनिवृत्ते तु मुक्तो लिङ्गेन मुच्यते ॥ ७६
 निःसंबन्धो ह्यचैतन्यः स्वात्मन्येवावतिष्ठते । स्वात्मव्यवस्थितश्चापि विरूपाख्येन लिख्यते ॥ ७७
 इत्येतल्लक्षणं प्रोक्तं समासाज्ज्ञानमोक्षयोः । स चापि त्रिविधः प्रोक्तो मोक्षो वै तत्त्वदर्शाभिः ॥
 पूर्वं वियोगो ज्ञानेन द्वितीयो रागसंक्षयात् । लिङ्गाभावात्तु कैवल्यं कैवल्यात्तु निरञ्जनम् ॥ ७९
 निरञ्जनत्वाच्छुद्धस्तु ततो नेता न विद्यते । तृष्णाक्षयात्तृतीयस्तु व्याख्यातं मोक्षकारणम् ॥ ८०
 निमित्तमप्रतीघात इष्टशब्दादिलक्षणे । अष्टावेतानि रूपाणि प्राकृतानि यथाक्रमम् ॥ ८१
 क्षेत्रज्ञेष्ववसज्यन्ते गुणमात्रात्मकानि तु । अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वैराग्यं दोषदर्शनात् ॥ ८२
 दिव्ये च मानुषे चैव विषये पञ्चलक्षणे । अपद्वेषोऽनभिष्वङ्गः कर्तव्यो दोषदर्शनात् ॥ ८३
 तापप्रीतिविपादानां कार्यं तु परिवर्जनम् । एवं वैराग्यमास्थाय शरीरी निर्भयो भवेत् ॥ ८४
 अनित्यमशिवं दुःखमिति बुद्ध्वाऽनुचिन्त्यं च । विशुद्धं कार्यकरणं सर्वान्मयेति चरान्तुय(?) ॥
 परिपक्वकपायो हि कृत्स्नान्दोषान्प्रपश्यति । ततः प्रमाणकाले हि दोषैर्नैमित्तिकैस्तथा ॥ ८६
 ऊष्मा प्रकुपितः काये तीव्रवायुसमीरितः । स हरीरमुपाश्रित्य कृत्स्नान्दोषान्खण्डित्वै ॥ ८७
 प्राणस्थानानि भिन्दन्निह च्छिन्दन्मर्माण्यतीत्य च । शैत्यात्मकुपितो वायुर्ध्वं तु क्रमते ततः ॥ ८८

१ घ. 'तृष्णाभिहितो । २ ख घ. ड. 'लगीलक' । ३ क ख. ग. ड. 'शकम' । ४ क 'ना द्विजयते । ५ ग. ड. 'रागाच्छु' । ६ ख. ग. ड. 'भिष्वङ्गाय यो । ७ ख. ग. ड. 'पयेध्व' । ८ ख. 'निष्टेष्वनामिषङ्ग. प्र' । ड. 'निष्टेऽनिष्ट-भिष्वङ्गः प्री' । ९ ख. ग. घ. ड. 'विद्वदो यः । १० ख. हि वै धर्मास्तिर्य' । ११ घ. 'मात्मकं । १२ ख. ग. ड. 'सर्वं प्र' । १३ ख. ग. घ. ड. 'स्तु नेता नेतान । १४ ग. 'मू. नैमित्तिकं प्र' । १५ घ. 'शेषु च सर्' । १६ घ. ड. 'पुद्ग्याऽनु' । १७ ख. 'त्वान्येति वसुभुता । प' । घ. 'त्वान्येति वसुभु ये । प' । ड. 'त्वान्येति विशन्तुया । प ।

(प्रतिसर्गवर्णनम्)

स चायं सर्वभूतानां प्राणस्थानेष्ववस्थितः । समासात्संवृतं ज्ञानं संवृतेषु च कर्मसु ॥ ८९
 स जीवोऽनभ्यधिष्ठानः कर्माभिः स्वैः पुराकृतैः । अष्टाङ्गप्राणवृत्तीर्वै स विच्यावयते पुनः ॥ ९०
 शरीरं प्रजहं (हत्) सो वै निरुच्छ्वासस्ततो भवेत् । एवं प्राणैः परित्यक्तो मृत इत्यभिधीयते ॥ ९१
 यथेह लोके खद्योतं नीयमानमितस्ततः । रञ्जनं तद्वधे यत्तु नेता नेता न विद्यते ॥ ९२
 वृष्णाक्षयस्तृतीयस्तु व्याख्यातं मोक्षलक्षणम् । शब्दाद्ये विषये दोषविषये पञ्चलक्षणे ॥ ९३
 अपद्वेषोऽनभिष्वङ्गः प्रीतितापविवर्जनम् । वैराग्यकारणं ह्येतत्प्रकृतीनां लयस्य च ॥ ९४
 अष्टौ प्रकृतयो ज्ञेयाः पूर्वोक्ता वै यथाक्रमम् । अव्यक्ताद्यास्तु विज्ञेया भूतान्ताः प्रकृतेर्लयाः ॥ ९५
 वर्णाश्रमाचारयुक्ताः शिष्टाः शास्त्रविरोधिनाः । वर्णाश्रमाणां धर्मोऽयं देवस्थानेषु कारणम् ॥ ९६
 ब्रह्मादीनि पिशाचान्तान्यष्टौ स्थानानि देवताः । ऐश्वर्यमणिमाद्यं हि कारणं ह्यष्टलक्षणम् ॥ ९७
 निमित्तमप्रतीघात इष्टे शब्दादिलक्षणे । अष्टावेतानि रूपाणि प्राकृतानि यथाक्रमम् ॥ ९८
 क्षेत्रक्षेप्वनुपज्यन्ते गुणमात्रात्मकानि तु । प्रावृत्काले पृथक्त्वेन पश्यन्तीह न चक्षुषा ॥ ९९
 पश्यन्त्येवंविधं सिद्धा जीवं दिव्येन चक्षुषा । श्वाविति श्वानपानश्च (?) योनीः प्रविशतस्तथा ॥
 तिर्यग्ूर्ध्वमधस्ताच्च धावतोऽपि यथाक्रमम् । जीवमाणास्तथा लिङ्गं कारणं च चतुष्टयम् ॥ १०१
 पर्यायवाचकैः शब्दैरेकार्थैः सोऽभिलिख्यते । व्यक्ताव्यक्ते प्रमाणोऽयं स वै रूपं तु कृत्स्नशः ॥
 अव्यक्तान्तगृहीतं च क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं च यत् । एवं ज्ञात्वा शुचिर्भूत्वा ज्ञानाद् वै विप्रमुच्यते ॥ १०३
 नष्टं चैव यथा तत्त्वं तत्त्वानां तत्त्वदर्शनम् । यथेष्टं परिनिर्याति भिन्ने देहे सुनिर्घृते ॥ १०४
 भिद्यते कर्मणं चापि अव्यक्ताज्ञानिनस्तथा । मुक्तो गुणशरीरेण प्राणायामेन तु सर्वशः ॥ १०५
 नान्यच्छरीरमादत्ते दग्धे बीजे यथाऽङ्कुरैः । जीविकः सर्वसंसारोऽद्वैतशरीरमानसः ॥ १०६
 ज्ञानाच्चतुर्दशाच्छुद्धः प्रकृतिं सोऽनुवर्तते । प्रकृतिं सत्यमित्याहुर्बिकारोऽनृतमुच्यते ॥ १०७
 तत्सद्भावोऽनृतं ज्ञेयं सद्भावः सत्प्रमुच्यते । अनामरूपक्षेत्रज्ञानामरूपं प्रचक्षते ॥ १०८
 यस्मात्क्षेत्रं विजानाति तस्मात्क्षेत्रज्ञ उच्यते । क्षेत्रप्रत्ययतो यस्मात्क्षेत्रज्ञः शुभ उच्यते ॥ १०९
 क्षेत्रज्ञः स्मर्यते तस्मात्क्षेत्रं तज्ज्ञैर्विभ्रंविद्यते । क्षेत्रत्यप्रत्ययं दृष्टं क्षेत्रज्ञः प्रत्ययी सदा ॥ ११०
 क्षेपणात्करणाच्चैव क्षतत्राण्युत्तथैव च । भाज्यत्वाद्दिपयत्वाच्च क्षेत्रं क्षेत्रविदो विदुः ॥ १११
 महदाद्यं विशेषान्तं सर्वैरूप्यं विलक्षणम् । विकारलक्षणं तद्वै साक्षरक्षरमेव च ॥ ११२
 तमेव च विकारं तु यस्माद् वै क्षरते पुनः । तस्माच्च कारणाच्चैव क्षरमित्यभिधीयते ॥ ११३
 * संसारनरकेभ्यश्च त्रायते पुरुषं च यत् । दुःखत्राणात्पुनश्चापि क्षेत्रमित्यभिधीयते ॥ ११४

* अयं श्लोको न विद्यते क. घ. पुस्तकयोः ।

१ ख ग घ. ड 'वृत्तिर्वै' । २ ख. विसर्ज । ३ क. ग ह्येते प्रकृ' । ४ घ. 'तन्ताप्राकृतास्तथा । व' ।
 ५ क देवता । ६ ख. ग. घ. ड 'विधाः सि' । ७ ख. 'या । व्यावितश्रावपानात्तु यो' । घ. 'या । श्वारित सानपनिश्वयो' ।
 ८ 'या । श्वावितश्रावपानश्च यो' । ९ घ. धातवोऽपि । १० ग घ 'व्यक्तोऽप्र' । ११ घ. 'य रूप्यमृतपु कृ' । १२ ख.
 ग ड 'शने । य' । १३ घ. कारण । १४ ख. घ 'रः । जातीकः । १५ ख. 'राद्विज्ञे शा । घ 'राद्विज्ञे शा' ।
 १६ ख. ड 'सोऽनिव' । १७ ग. ड. 'भाष्यते' । १८ घ. ड क्षयगा' । १९ ख ग. घ. ड. भाज्यत्वाच्च दिपयत्वाच्च क्षेत्रं ।
 २० ख. ग. ड. 'द्वै सोऽक्षरक्षरमे' । घ. 'द्वै सोऽक्षरक्षरमे' । २१ ग ड. 'द्वै रक्षने ।

- सुखदुःखमोहभावाद्भोज्यामित्याभिधीयते । अचेतत्वाद्धि विषयस्तैद्धि धर्मविभुः स्मृतः ॥ ११५
- न क्षीयते न क्षरति विकारमसृतं तु तत् । अक्षरं तेन चाप्युक्तमक्षीणत्वात्तथैव च ॥ ११६
- यस्मात्पुर्यनुशेते च तस्मात्पुरुष उच्यते । पुरमत्ययिको यस्मात्पुरुषेत्यभिधीयते ॥ ११७
- पुरुषं कथयस्वाथ कथं तज्ज्ञैर्विभाष्यते । शुद्धो निरञ्जनाभासो ज्ञानाज्ञानविवर्जितः ॥ ११८
- अस्ति नास्तीति सोऽन्यो वा वद्धो मुक्तो गतः स्थितः । नैर्हेतिकान्तनिर्देश्यसूक्तस्तस्मिन्न विद्यते
- शुद्धत्वार्त्नं तु देशयो वै दृष्टत्वात्समदर्शनः । आत्मप्रत्ययकारी सारनूनं(?)चापि हेतुकम् ॥
- भावग्राह्यमनुमान्यं चिन्तयन्न प्रमुह्यते ॥ १२०
- यदा पश्यति ज्ञातारं शान्तार्थं दर्शनात्मकम् । दृश्यादृश्येषु निर्देश्यं तदां तद्बुद्धरं वरम् ॥ १२१
- एवं ज्ञात्वा स विज्ञाता ततः शान्तिं नियच्छति । कार्ये च कारणे चैव बुद्ध्यादौ भौतिके तदा ॥
- संप्रयुक्तो वियुक्तो वा जीवतो वा मृतस्य च । विज्ञाता न च दृश्येत पृथक्त्वेनेह सर्वशः ॥
- स्वेनाऽऽत्मानं तमात्मानं कारणात्मा नियच्छति । प्रकृतौ कारणे चैव स्वात्मन्येवोपतिष्ठति ॥
- अस्ति नास्तीति सोऽन्यो वा इहामुत्रेति वा पुनः । एकत्वं वा पृथक्त्वं वा क्षेत्रज्ञपुरुषेति(?)वा ॥
- आत्मवान्स निरात्मा वा चेतनोऽचेतनोऽपि वा । कर्ता वा सोऽप्यकर्ता वा भोक्ता वा भोज्यमेव वा
- यज्ज्ञात्वा न निवर्तन्ते क्षेत्रज्ञे तु निरञ्जने । अर्वाच्यं तदनाख्यानाद्ग्राह्यत्वाद्देहेतुनि ॥ १३६
- अप्रतर्क्यमचिन्त्यत्वाद्देवाप्यत्वाच्च सर्वशः । नाभिलिम्पति तत्तरुं संप्राप्य मनसा सह ॥ १२७
- क्षेत्रज्ञे निर्गुणे शुद्धे शान्ते क्षीणे निरञ्जने । व्यपेतसुखः दुःखे च निरुद्धे शान्तिमागते ॥ १२८
- निरात्मके पुनस्तस्मिन्वाच्चावाच्यो न विद्यते । एतौ संहारविस्तारौ व्यक्ताव्यक्तौ ततः पुनः
- सृजते ग्रसते चैव ग्रंस्तः पर्यवतिष्ठते । क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं सर्वं पुनः सर्वं प्रवर्तते ॥ १३०
- अधिष्ठानप्रवृत्तेन तस्य ते बुद्धिपूर्वकम् । साधर्म्यवैधर्म्यकृतः संयोगो विधितस्तयोः ॥
- अनादिमान्स संयोगो महापुरुषजः स्मृतः ॥ १३१
- यान्त्रैश्च सर्गप्रतिसर्गकालस्तावच्च तिष्ठति सुसंनिरुध्य ।
- पूर्वं हितव्ये(?)तद्बुद्धिपूर्वं प्रवर्तते तत्पुरुषार्थमेव ॥ १३२
- एषा निसर्गप्रतिसर्गपूर्वं प्र(प्रा)धानिकी चेश्वरकारिता च ।
- अनाद्यनन्तौ ह्यभिमानपूर्वकं वित्रासयन्ती जगदभ्युपैति ॥ १३३
- इत्येष प्राकृतः सर्गस्तृतीयो हेतुलक्षणः । उक्तो ह्यस्मिस्तदाऽत्यन्तं करैयस्तत्प्रमुच्यते(?) ॥ १३४

+ अत्र संधिराधिः ।

१ क 'वा मो' । २ ख 'पये तद्विधर्म विभुः स्मृतम् । न । ३ ग. ड. 'स्तद्वि धर्मविभुः स्मृतम् । न । ४ घ. ह. 'स्मात्पर्ये' । ५ घ. ह. 'रुप इत्य' । ६ घ. 'हेतुकाद्यनिर्देश्यसूक्तस्त' । ७ ह 'काद्यनिर्देश्यसूक्तस्त' । ८ ख. ग. 'अनु देशो वै । ९ घ. 'रीसर' । १० ह. 'रीस ननूनवाऽपि । १० ख. छ. 'दान्तर्दुर्धर व' । ११ घ. तथा । १२ ह. 'निगच्छ' । १३ ख. ग. घ. ह. 'णे तत्र स्वा' । १४ ख. 'ष्टते । अ' । १५ ख. ग. घ. ड. वा । नात्म' । १६ ख. घ. ह. 'तमा चे' । १७ ह. 'वाच्येत' । १८ ह. 'तुभिः । अ' । १९ घ 'दगारत्वा' । २० ख. प्रस्तोप' । घ. ह. प्रस्तोप' । २१ क. 'कृतसं' । २२ ख. ग घ. 'दिमांश्चेत्संयो' । २३ ख. ह. 'वत्सर्गः प्रतिमर्गः का' । २४ ग. घ. ह. 'न्तायभि' । २५ ख. ग. घ. 'रस्त' । ह. 'रक्षस्त' ।

(सृष्टिवर्णनम्)

इत्येष प्रतिसर्गो वस्त्रिविधः कीर्तितो मया । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च भूयः किं वर्तयाम्यहम् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रतिसर्गवर्णन नाम द्वयधिकशततमोऽध्याय ॥ १०२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०२५०

अथ *याधिकशततमोऽध्यायः ।

अथ सृष्टिवर्णनम् ।

ऋपय ऊचुः—

- सूतं सुमहदारुणानं भवता परिकीर्तितम् । प्रजानां मनुभिः सार्धं देवानामृषिभिः सह ॥ १
- पितृगन्धर्वभूतानां पिशाचोरगेरक्षसाम् । दैत्यानां दानवानां च यक्षाणामेव पक्षिणाम् ॥ २
- अत्यद्भुतानि कर्माणि विधिमान्धर्मनिश्चयः । विचित्राश्च कथायोगा जन्म चात्रयमनुत्तमम् ॥ ३
- तत्कथ्यमानमस्माकं भवता श्लक्ष्णया गिरा । मनःकर्णसुखं सौते प्रीणात्यभूतसंभवम् ॥ ४
- एवमाराध्य ते सूतं सत्कृत्य च महर्षयः । पप्रच्छुः सत्रिणः सर्वे पुनः सर्गप्रवर्तनम् ॥ ५
- [* कथं सूत महाप्राज्ञ पुनः सर्गः प्रपत्स्यते । बन्धेषु संप्रलीनेषु गुणसाम्ये तमोमये ॥ ६
- विकारेष्वविष्टेषु अव्यक्ते चाऽऽत्मनि स्थिते । + अपवृत्ते ब्राह्मणानु महासाधो(यु)ज्यगैस्तदा ॥
- कथं प्रपत्स्यते सर्गस्तन्नः प्रमूहि पृच्छताम् ॥ ७
- एवमुक्तस्ततः सूतस्तदाऽसौ लोमहर्षणः । व्याख्यातुमुपचक्राम पुनः सर्गप्रवर्तनम्] ॥ ८
- अहं वो वर्तयिष्यामि यथा सर्गः प्रपत्स्यते । पूर्ववत्स तु विज्ञेयः समासात्त निबोधत ॥ ९
- दृष्टं चैवानुमेयं च तर्कं वक्ष्यामि युक्तिनः । तस्माद्वाचो निवर्तन्ते अपाप्य मनसा सह ॥ १०
- अव्यक्तवत्परोक्षत्वाद्ग्रहणं तदुरासदम् । विकारैः प्रतिसंहृष्टे गुणसाम्ये निवर्तते ॥ ११
- प्रधानं पुरुषाणां च साधर्म्येणैव तिष्ठति । धर्माधर्मौ प्रलीयेते अव्यक्तौ प्राणिनां सदा ॥ १२
- सत्त्वमात्रात्मको धर्मो गुणसत्त्वे प्रतियुतः । तमोमात्रात्मकोऽधर्मो गुणे तमसि तिष्ठति ॥ १३
- अविभागवन्तावेतौ गुणसाम्यस्थिताबुधौ । सर्वकार्ये बुद्धिपूर्वं प्रधानस्य प्रपत्स्यते ॥ १४
- अबुद्धिपूर्वं क्षेत्रज्ञो ह्यधिष्ठास्यति तान्गुणान् । एवं तानभिमानेन प्रपत्स्येत पुरस्तदा ॥ १५
- यदा प्रवर्तितव्यं तु क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्द्वयोः । भोज्यभोक्तृत्वसंबन्धं प्रपत्स्येते युताबुधौ ॥ १६
- तस्माच्छरणमव्यक्तं साम्ये स्थित्वा गुणात्मकान् । क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं तच्च वैषम्यं भजते तु तत् ॥
- ततः प्रपत्स्यते व्यक्तं क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्द्वयोः । क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं सत्त्वं विकारं जनयिष्यति ॥ १८
- महदाद्यं विशेषान्तं चतुर्विंशगुणात्मकम् । क्षेत्रज्ञस्य प्रधानस्य पुरुषस्य प्रपत्स्यते ॥ १९
- ब्रह्माण्डे प्रथमः सोऽथ भविता चेश्वरः पुनः । ततो ज्ञेयस्य कृत्स्नस्य सर्वभूतपतिः शिवः ॥२०
- ईश्वरः सर्वमुक्तानां ब्रह्मा ब्रह्मण्यो महान् । आदिदेवः प्रधानस्यानुग्रहाय भवैक्ष्यते ॥ २१

* धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रत्यय स पुस्तके नास्ति । + नास्त्यर्थमिदं घ. पुस्तके ।

१ घ ड 'तस्तुमं' । २ ख ड, 'गराक्ष' । ३ ख, ग घ 'त्यामृत' । ४ ड 'रेषु वि' । ५ ग ड 'णा तु मं' ।
 ६ घ ड अत्र चो । ७ ख ग ड 'त्वाद्वहन तं' । ८ ख, घ ड पुर सर । यं । ९ ख, ग 'बन्धा प्रपत्स्यन्ते कृता' ।
 १० घ ड 'मुक्तीना' । ११ घ प्रवक्षते ।

अनाद्यौ वरमुत्पादाद्युभौ सूक्ष्मौ तु तौ स्मृतौ । अनादिसंयोगयुतौ सर्वक्षेत्रज्ञमेव च ॥ २२

अद्युद्धिपूर्वकं युक्तौ मशकौ तु वरौ तदा । अमत्ययमेनाद्यं च स्थिताद्युदकमैप्स्यशः(?) ॥ २३

प्रवृत्ते पूर्वतः पूर्वं पुनः सर्गे प्रपत्स्यते । अज्ञा गुणैः प्रवर्तन्ते रजःसत्त्वतमात्मकम् ॥ २४

प्रवृत्तिकाले रजसाऽभिप्रेतमहस्वभूतादिविशेष्यतां च ।

विशेषतां चेन्द्रियतां च यान्ति गुणाधैसानि पतिभिर्मनुष्याः ॥ २५

सत्याभिध्यायिनस्तस्य ध्यायिनः सन्निमित्तकम् । रजःसत्त्वतमा व्यक्ता विधर्माणः परस्परम् ॥

आर्द्यन्ते संप्रपत्स्यन्ते क्षेत्रतज्ज्ञास्तु सर्वशः । संसिद्धकार्यकरण उत्पद्यन्तेऽभिमानिनः ॥ २७

सर्वे सत्त्वाः प्रपद्यन्ते अव्यक्तात्पूर्वमेव च । भ्रंसूते या च सुवहाः सांधिकाश्चाप्यसाधिका ॥ २८

संसरन्तस्तु ते सर्वे स्थानप्रकरणैः सह । कार्याणि प्रतिपत्स्यन्त उत्पद्यन्ते पुनः पुनः ॥ २९

गुणमात्रात्मकाश्चैव धर्माधर्मौ परस्परम् । आरप्सन्ती(भन्ते)ह चान्योन्यं वरेणानुग्रहेण च ॥ ३०

सर्वे तुल्याः प्रसृष्टार्थं सर्गादौ यान्ति विक्रियाम् । गुणैस्तत्प्रतिधावन्ते तस्मात्तत्तस्य रोचते ॥

गुणास्ते यानि सर्वाणि प्रार्थयैः प्रतिपेदिरे । तान्येव प्रतिपद्यन्ते सृज्यमानाः पुनः पुनः ॥ ३२

हिंसार्हिसे मृदुकूरे धर्माधर्मावृतानृते । तद्भाविताः प्रपद्यन्ते तस्मात्तत्तस्य रोचते ॥ ३३

महाभूतेषु नानात्वमिन्द्रियार्थेषु मूर्तिषु । विप्रयोगाश्च भूतानां गुणेभ्यः संप्रवर्तते ॥ ३४

इत्येष वो मया ख्यातः पुनः सर्गः समासतः * । समासादेव वक्ष्यामि ब्रह्मणोऽथ समुद्भवम् ॥

अव्यक्तात्कारणात्तस्मान्नित्यात्सदसदात्मिकात् । प्रधानपुरुषाभ्यां तु जायते च महेश्वरः ॥ ३६

स पुत्रः संभवपिता जायते ब्रह्मसंज्ञितः । सृजते स पुनर्लोकानभिमानगुणात्मकान् ॥ ३७

अहंकारस्तु महत्तस्माद्भूतानि चाऽऽत्मनः । युगपत्संप्रवर्तन्ते भूतान्येवेन्द्रियाणि च ॥

भूतभेदाश्च भूतेभ्य इति सर्गः प्रवर्तते ॥ ३८

विस्तरावयवस्तेषां यथाप्रज्ञं यथाश्रुतम् । कीर्तितं वो यथा पूर्वं तथैवाभ्युपधार्यताम् ॥ ३९

एतच्छ्रुत्वा नैमिषेयास्तदानीं लोकोत्पत्तिं संस्थितिं च व्ययं च ॥

तस्मिन्सन्नेऽवभृथं प्राप्य शुद्धाः पुण्यं लोकमृषयः प्राप्नुवन्ति ॥ ४०

यथा सूर्यं विधिवद्देवतादीनिष्ट्वा चैवावभृथं प्राप्य शुद्धाः ॥

त्यक्त्वा देहानायुषोऽन्ते कृतार्थान्पुण्याल्लोकान्प्राप्य युथेष्टं चरिष्यथ ॥ ४१

एते ते नैमिषेया वै इष्ट्वा सृष्ट्वा च वै तदा । जग्मुश्चावभृथस्त्राताः स्वर्गं सर्वे तुं सन्निभः ॥ ४२

* इत उत्तरमयं श्लोकः ख. पुस्तके स यथा—धारणाश्रुतबुद्धीनां योगाना चैव धार्यताम् । यतेन्द्रियाः सुधंबन्धाधारणाधोगनिधया । इति ।

१ ख. घ. ह. 'र्वकायुक्ता म' । २ ग. ह. 'मचोद्य' । ३ ख. ग. ह. 'मत्स्यशः' । ४ ह. 'वृत्तपूर्वतौ पु' । ५ ख. ग. घ. ह. 'पन्नम' । ६ ख. ग. ह. 'शेषता' । ७ ख. घ. 'वधानोप' । ८. 'वधानं प्रति' । ८ ख. घ. ह. 'द्यन्तं वै प्र' । ९ ग. प्रद्यते । ६. प्रत्याते । १० ख. साधकाश्चाप्यसाधकाः । सं । घ. साधकाश्चाप्यसाधकाः । सं. । ६. साधकाश्चाप्यसाधिकाः । सं । ११ ग. घ. ह. 'आत्मिका चैव' । १२ ख. घ. ह. 'णास्तं प्रतिधीयन्ते' । १३ ह. दृष्ट्या । १४ क. सृष्ट्वा । १५ ह. 'धर्मकृता' । १६ ख. ग. घ. ह. 'त्मकम् । प्र' । १७ ख. घ. संभावयिता । १८ ख. घ. ह. सृष्टते । १९ ख. घ. ह. 'तिवाव्य' । २० ख. ग. ह. तु मन्त्रिणः ।

(सृष्टिबर्णनम्)

विप्रास्तथा युयमपि इष्ट्वा बहुविधैर्मखैः । आयुपोऽन्ते ततः स्वर्गं गन्तारः स्थ द्विजोत्तमाः ॥
 प्रक्रिया प्रथमः पादः कथावस्तुपरिग्रहः । अनुपङ्ग उपोद्धात उपसंहार एव च ॥ ४४
 एवमेतच्चतुष्पादं पुराणं लोकसंमतम् । उवाच भगवान्साक्षाद्वायुर्लोकहिते रतः ॥ ४५
 नैमिषे सत्रमासाद्य मुनिभ्यो मुनिसत्तमाः । तत्प्रसादादसंदिग्धं भूतोत्पत्तिलयानि च ॥ ४६
 प्राधानिकीमिमां सृष्टिं तथैवेश्वरकारिताम् । सम्यग्विदित्वा मेधावी न मोहमधिगच्छति ॥ ४७
 इमं यो ब्राह्मणो विद्वानितिहासं पुरातनम् । शृणुयाच्छ्रावयेद्वाऽपि तथाऽध्यापयतेऽपि च ॥ ४८
 स्थानेषु स महेन्द्रस्य मोदते शाश्वतीः समाः । ब्रह्मसायो(यु)ज्यगो भूत्वा ब्रह्मणा सह मोक्षयते
 तेषां कीर्तिमतां कीर्तिं प्रजेशानां महात्मनाम् * । प्रथयन्पृथिवीशानां ब्रह्मभूयाय गच्छति ५०+
 धन्यं यशस्यमायुष्यं पुण्यं वेदैश्च संमतम् । कृष्णद्वैपायनेनोक्तं पुराणं ब्रह्मवादिनः ॥ ५१
 अन्वन्तरेश्वराणां च यः कीर्तिं प्रथयेदिमाम् । देवतानामृषीणां च भूरिद्रविणतेजसाम् ॥
 स सर्वैर्मुच्यते पापैः पुण्यं च महदामुयात् ॥ ५२
 यश्चेदं श्रावयेद्विद्वान्सदा पर्वणि पर्वणि । धूतपाप्मा जितस्वर्गो ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ५३
 यश्चेदं श्रावयेच्छ्राद्धे ब्राह्मणान्पादमन्ततः । अक्षयं सार्वकामीयं पितृस्तत्रोपतिष्ठति ॥ ५४
 यस्मात्पुरा ह्यनन्तीदं पुराणं तेन चोच्यते । निरुक्तमस्य यो वेद सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ५५
 तथैव त्रिषु वर्णेषु ये मनुष्याः प्रधानतः । इतिहासमिमं श्रुत्वा धर्माय विदधे(दधते)मतिम् ॥ ५६
 यावन्त्यस्य शरीरेषु रोमकूषाणि सर्वशः । तावत्कोटिसहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ॥
 ब्रह्मसायो(यु)ज्यगो भूत्वा दैवतैः सह मोदते ॥ ५७
 सर्वपापहरं पुण्यं पवित्रं च यशस्वि च । ब्रह्मा ददौ शास्त्रमिदं पुराणं मातरिश्वने ॥ ५८
 तस्माच्चोशनसा प्राप्तं तस्माच्चापि बृहस्पतिः । बृहस्पतिस्तु प्रोवाच सवित्रे तदनन्तरम् ॥ ५९
 सविता मृत्यवे प्राह मृत्युश्चेन्द्राय वै पुनः । इन्द्रश्चापि वशिष्ठाय सोऽपि सारस्वताय च ॥ ६०

* इतः परमेते श्लोका अधिका उपलभ्यन्ते ख पुस्तके ते च यथा—इदं यः श्रावयेद्विद्वान्स्तस्य चैवोत्तमा गतिः । धनधान्यसुखैश्वर्यं प्राप्यते नात्र संशयः । ब्राह्मणो लभते विद्यां ब्रह्मसायोज्यमाप्नुयात् । क्षत्रियो जयमाप्नोति सुरलोकोत्तमां गतिम् । वैश्यस्तु धनलाभांश्च धनधान्यलभेति च । शूद्रः सुखमवाप्नोति पुत्रपौत्रादिसंयुतः । श्लोकं श्लोकार्धपादं वा योऽर्धांते शृणुयाद्यतः । अन्ते विष्णुपुरं याति यत्र गत्वा न शोचति । इति ।

+ ब्रह्मभूयाय गच्छतीत्युत्तरमेते श्लोका अधिकाः ख. पुस्तक उपलभ्यन्ते ते च यथा—

येनेदं भारत पुण्यं शृणुयाद्वाऽप्यभीक्ष्णशः । स चापि लभते स्वर्गं वापुप्राक्ते प्रसादतः ॥

इदं वायुपुराणं च श्रद्धया वाऽपि यः पठेत् । तस्य गृहे स्थिरा लक्ष्मीर्दार्ढ्यमायुरवाप्नुयात् ॥

लिखित्वा लेखयित्वा च पूजयित्वा यथाविधि । नाम्निचौरभयं तत्र प्रहरोगादिकं भयम् ॥

* ते सर्वे नाशमायान्ति यावच्चन्द्रशुतारकाः । सर्वपापविनिर्मुक्तो अ(ह्य)न्ते विष्णुपुरं व्रजेत् ॥

नच मारीभयं किञ्चित्सर्वत्र सुखमाप्नुयात् । आयुगरोग्यमैश्वर्यं पुत्रपौत्रादिसंपदः ॥

भवन्ति सततं तस्य नात्र कार्या विचारणा । इदं यः क्षत्रियोऽधीते तस्य फलमनन्तकम् ॥

इहलोके परां कीर्तिं विजयस्तस्य जायते । पुत्रपौत्रमुखं तस्य मृतः स्वर्गपुरं वसेत् ॥

इदं चाधीयतेऽशूद्रः श्रावयेद्वाऽप्यभीक्ष्णशः । तस्य गृहे स्थिरा लक्ष्मीः सत्य सत्य हि नान्यथा ॥ इति ।

* १ क. 'धमे पादे कं' । २ ख. ग. 'तुःपादं' । ३ ख. घ. ह. 'ज्यको भू' । ४ ह ब्रह्मैव सह मोदते । ते । ५ घ ह. 'ये सर्वे' । ६ ग. ह. 'त्पुरुषगन्ती' । ७ घ. ह्यदन्ती । ८ क. घ. 'मिदं शु' ।

सारस्वतस्त्रिधाम्ने च त्रिधामा च शरद्वते । शरद्वतस्त्रिविष्टाय सोऽन्तरिक्षाय दत्तवान् ॥ ६१
 वाँषणे चान्तरिक्षो वै सोऽपि त्र्यपारुणाय च । त्र्यपारुणो धनंजये स च प्रादात्कृतंजये ॥ ६२
 कृतंजयात्तृणंजयो भरद्वाजाय सोऽप्यथ । गौतमाय भरद्वाजः सोऽपि निर्यन्तरे पुनः ॥ ६३
 निर्यन्तरस्तु प्रोवाच तथा वाजश्रवाय च । स ददौ सोमशुष्पाय स ददौ तृणविन्दवे ॥ ६४
 तृणविन्दुस्तु दक्षाय दक्षः प्रोवाच शक्तये । शक्तेः पराशरश्चापि गर्भस्थः श्रुतवानिदम् ॥ ६५
 पराशराज्जातुकर्णस्तस्माद्वैपायनः प्रभुः । द्वैपायनात्पुनश्चापि मया प्रोक्तं द्विजोत्तमाः ॥ ६६

शांशपायन उवाच—

मया वै तत्पुनः प्रोक्तं पुत्रायामितबुद्धये । इत्येव वाँचा ब्रह्मादिगुरुणा समुदाहृता ॥ ६७
 नमस्कार्याश्च गुरवः प्रयत्नेन मनीषिभिः । धन्यं यज्ञस्यमायुष्यं पुण्यं सर्वार्थसाधकम् ॥ ६८
 पापघ्नं नियमेनेदं श्रोतव्यं ब्राह्मणैः सदा । नाशुचौ नापि पापाय नाप्यसंवत्सरोपिते ॥ ६९
 नाश्रद्धधानाविद्वेषे नापुत्राय कथंचन । नाहिताय प्रदातव्यं पवित्रमिदमुत्तमम् ॥ ७०

अव्यक्तं वै यस्य योनिं वदन्ति व्यक्तं देहं कालमन्तर्गतं च ।

वर्द्धिं वक्त्रं चन्द्रसूर्यौ च नेत्रे दिशः श्रोत्रे घ्राणमाहुश्च वाँयुम् * ॥ ७१

वाचो वेदांश्चान्तरिक्षं शरीरं क्षितिं पादौ तारका रोमकूपान् ।

सर्वाणि चाङ्गानि तथैव तानि विद्याश्च अङ्गानि च यस्य पुच्छम् ॥ ७२

तं देवदेवं जननं जनानां सर्वेषु लोकेषु प्रतिष्ठितं च ।

वरं वराणां वरदं महेश्वरं ब्रह्माणमादिं मयतो नमस्ये ॥ ७३

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोत्रे सृष्टिवर्णनं नाम त्र्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—१०३२३

अथ चतुरधिकशततमोऽध्यायः ।

व्याससंशयापनोदनम् ।

+ शौनकादिक्रमय ऊचुः—

सूत सूत महाभाग त्वया भगवता सता । व्यासप्रसादाधिगतशास्त्रसंबोधनेन च ॥ १
 अष्टादश पुराणानि सेतिहासानि चानघ । उपक्रमोपसंहारविधिनोक्तानि कृत्स्नशः ॥ २
 चतुर्दशसहस्रं च मात्स्यं प्रोक्तमतिस्फुटम् । तत्संख्याकं भविष्यं च प्रोक्तं पञ्चशताधिकम् ॥ ३
 मार्कण्डेयं महारम्यं प्रोक्तं नवसहस्रकम् । कथितं ब्रह्मवैवर्तमष्टादशसहस्रकम् ॥ ४
 शतोत्तरं च ब्रह्माण्डं सूर्यसंख्यासहस्रकम् । अथ भागवतं दिव्यमष्टादशसहस्रकम् ॥ ५
 सहस्राणि दशैवोक्तं पुराणं ब्रह्मनामकम् । अयुतश्लोकघटितं पुराणं वामनाभिधम् ॥ ६

* इत उत्तरमन्यखण्डितो द. पुस्तके । + अयमध्यायः कव्यतिरिक्तपुस्तकेषु न विद्यते ।

१ स. ग घ. द. वाच्य ब्रह्मादिगुरुणा समुदाहृतम् । २ न । ३ स. व्यसततं नरेः । सर्वानकामानवाप्नोति मोक्षोपायं च विन्दति । समाप्तमिदं वायुपुराणं स. पुस्तके । ३ घ. द. धानेनावि । ४ ग. द. लमन्त गति च । ५ ग. घ. द. वायुः । ६ घ. क्षितिः पादास्तारका रोमकूपा । स ।

(व्याससंशयापनोदनम्)

- तथैवायुतसंख्यातं षट्शताधिकमादिकम् । त्रयोविंशतिसाहस्रमनिलं तद्गतं शुभम् ॥ ७
 त्रयोविंशतिसाहस्रं नारदीयमुदाहृतम् । एकोनविंशसाहस्रं वैनतेयमुदाहृतम् ॥ ८
 सहस्रपञ्चपञ्चाशत्प्रोक्तं पाशं सुविस्तरम् । सप्तदशसहस्रं तु कूर्मं प्रोक्तं मनोहरम् ॥ ९
 चतुर्विंशतिसाहस्रं शौकरं परमाद्भुतम् । एकाशीतिसहस्राणि स्कान्दमुक्तं सुविस्तृतम् ॥ १०
 एवमष्टादशोक्तानि पुराणानि बृहन्ति च । पुराणेष्वेषु बहवो धर्मास्ते विनिरूपिताः ॥ ११
 रागिणां च विरागाणां यतीनां ब्रह्मचारिणाम् । गृहस्थानां वनस्थानां स्त्रीशूद्राणां विशेषतः ॥
 ब्राह्मणक्षत्रियविशां ये च संकरजातयः । गङ्गाद्या या महानद्यो यज्ञव्रततपांसि च ॥ १३
 अनेकविधदानानि यथाश्च नियमैः सह । योगधर्मा बहुविधाः सांख्या भागवतास्तथा ॥ १४
 भक्तिमार्गा ज्ञानमार्गा वैराग्यानिलनीरजाः । उपासनविधिश्चोक्तः कर्मसंशुद्धिचेतसाम् ॥ १५
 ब्राह्मं शैवं वैष्णवं च सौरं शाक्तं तथाऽऽर्हतम् । षड्दर्शनानि चोक्तानि स्वभावनियतानि च ॥
 एतदन्यच्च विविधं पुराणेषु निरूपितम् । अतः परं किमप्यस्ति न वा बोद्धव्यमुत्तमम् ॥ १७
 न ज्ञायेत यदि व्यासो गोपयेदथ वा भवान् । अत्र नः संशयं छिन्धि पूर्णः पौराणिको यतः ॥

सूत उवाच—

- शृणु शौनक वक्ष्यामि प्रश्नमेनं सुदुर्लभम् । अतिगोप्यतरं दिव्यमनारूपेयं प्रचक्षते ॥ १९
 पराशरसुतो व्यासः कृत्वा पौराणिकीं कथाम् । सर्ववेदार्थघटितां चिन्तयामास चेतसि ॥ २०
 वर्णाश्रमवतां धर्मो मया सम्यगुदाहृतः । मुक्तिमार्गा बहुविधा उक्ता वेदाविरोधतः ॥ २१
 जीवेश्वरब्रह्मभेदो निरस्तः सूत्रनिर्णये । निरूपितं परं ब्रह्म श्रुतियुक्तविचारतः ॥ २२
 अक्षरं परमं ब्रह्म परमात्मा परं पदम् । यदर्थं ब्रह्मचर्यादिवानप्रस्थयातिव्रतम् ॥ २३
 आचरन्ति महाप्राज्ञा धारणां च पृथग्विधाम् । आसनं प्राणरोधश्च प्रत्याहारश्च धारणा ॥ २४
 ध्यानं समाधिरेतानि यमैश्च नियमैः सह । अष्टाङ्गानि यदर्थं च चरन्ति मुनिपुङ्गवाः ॥ २५
 यदर्थं कर्म कुर्वन्ति वेदाज्ञामात्रतत्पराः । परार्पणधिया सम्यग्शिष्कामाः कलिलोज्झिताः ॥ २६
 यज्जप्तये निराकर्तुं पापाचरणमात्मनः । गङ्गादितीर्थचर्याणि निषेवन्ते शुचिव्रताः ॥ २७
 तद्ब्रह्म परमं शुद्धमनाद्यन्तमनामयम् । नित्यं सर्वगतं स्थाणु कुटस्थं कूटवर्जितम् ॥ २८
 सर्वेन्द्रियचराभासं प्राकृतेन्द्रियवर्जितम् । दिक्कालाद्यनवच्छिन्नं नित्यं चिन्मात्रमव्ययम् ॥ २९
 अध्यास्तं सर्ववद्यत्र विश्वमेतत्प्रकाशते । विश्वस्मिन्नपि चान्वेति निर्विकारं च रज्जुवत् ॥ ३०
 सम्यग्विचारितं यद्वत्फेनोर्भिवद्द्रोदकम् । तथा विचारितं ब्रह्म विश्वस्मान्न पृथग्भवेत् ॥ ३१
 सर्वं ब्रह्मैव नानात्वं नास्तीति निगमा जगुः । यस्माद्भवन्ति ब्रह्माण्डकोटयो न भवन्ति च ॥
 यदुन्मेषनिमेषाभ्यां जगतां प्रलयोदयौ । भवेतां या परा शक्तिर्यदाधारतया स्थिता ॥ ३३
 यस्मिन्निदं यतश्चेदं येनेदं यदिदं स्मृतम् । यदज्ञानाज्जगद्भाति यास्मिन्ज्ञाते जगन्न हि ॥ ३४
 असत्यं यज्जडं दुःखं अवस्तिवति निरूपितम् । विपरीतमतो यद् सच्चिदानन्दमूर्तिकम् ॥ ३५
 जीवे जाग्रति विश्वाख्यं स्वप्ने यत्तैजसं स्मृतम् । सुषुप्तौ प्राज्ञसंज्ञं यत्सर्वावस्थासु संस्मृतम् ॥
 ब्रह्मक्षुपां चक्षुरथ श्रोत्राणां श्रोत्रमप्यति । त्वक्त्वचां रसनं तस्य प्राणं प्राणस्य यद्विदुः ॥ ३७
 बुद्धिज्ञानेन च प्राणाः क्रियाशक्त्या निरन्तरम् । यन्नेगिरे ममभ्येतुं ज्ञातुं च परमार्थतः ॥ ३८
 रज्जावर्हिर्मरौ चारि नीलिमा गगने यथा । असद्विश्वमिदं भाति यस्मिन्नज्ञानकल्पितम् ॥ ३९

यटावच्छिन्न एवायं महाकाशो विभिद्यते । कार्योपाधिपरिच्छिन्नं तद्व्यज्जीवसंज्ञकम् ॥	४०
मायया चित्रकारिण्या विचित्रगुणशीलया । ब्रह्माण्डं चित्रमतुलं यस्मिन्भित्ताविवापितम् ॥	४१
धावतोऽन्यानतिक्रान्तं वदतो वागगोचरम् । वेदवेदान्तसिद्धान्तैर्विनिर्णीतं तदक्षरम् ॥	४२
अक्षरान्न परं किञ्चित्सा काष्ठा सा परा गतिः । इत्येवं श्रूयते वेदे बहुधाऽपि विचारिते ॥	४३
अक्षरस्याऽऽत्मनश्चापि स्वात्मरूपतया स्थितम् । परमानन्दसंदोहरूपमानन्दविग्रहम् ॥	४४
लीलाविलासरसिकं बल्लवीयूथमध्यगम् । शिखिपिच्छकिरीटेन भास्वद्रत्नचितेन च ॥	४५
उल्लसद्विद्युदाटोपकुण्डलाभ्यां विराजितम् । कर्णोपान्तचरन्नेत्रखञ्जरीटमनोहरम् ॥	४६
कुञ्जकुञ्जमियाहृन्दविलासरतिलम्पटम् । पीताम्बरधरं दिव्यं चन्दनालेपमण्डितम् ॥	४७
अधरामृतसंसिक्तवेणुनादेन बल्लवीः । मोहयन्तं चिदानन्दमनङ्गपदभञ्जनम् ॥	४८
कोटिकामकलापूर्णं कोटिचन्द्रांशुनिर्मलम् । त्रिरेकहुण्डविलसद्रत्नगुञ्जामृगाकुलम् ॥	४९
यमुनापुलिने तुङ्गे तमालवनकानने । कदम्बचम्पकाशोकपारिजातमनोहरे ॥	५०
शिखिपारावतशुक्रापिककोलाहलाकुले । निरोधार्थं गवामेव धावमानमितस्ततः ॥	५१
राधाविलासरसिकं कृष्णारुख्यं पुरुषं परम् । श्रुतवानस्मि वेदेभ्यो यतस्तद्गोचरोऽभवत् ॥	५२
एवं ब्रह्मणि चिन्मात्रे निर्गुणे भेदवर्जिते । गोलोकसंज्ञके कृष्णो दीव्यतीति श्रुतं मया ॥	५३
नातः परतरं किञ्चिन्निगमागमयोरपि । तथाऽपि निगमो वक्ति ह्यक्षरात्परतः परः ॥	५४
गोलोकवासी भगवानक्षरात्पर उच्यते । तस्मादपि परः कोऽमौ गीयते श्रुतिभिः सदा ॥	५५
उद्दिष्टो वेदवचनैर्विशेषो ज्ञायते कथम् । श्रुतेर्वाऽर्थोऽन्यथा बोध्यः परतस्त्वक्षरादिति ॥	५६
श्रुत्यर्थे संशयापन्नो व्यासः सत्यवतीसुतः । विचारयामास चिरं न प्रपेदे यथातथम् ॥	५७

सूत उवाच—

विचारयन्नपि मुनिर्नाऽऽप वेदार्थनिश्चयम् । वेदो नारायणः साक्षाद्यत्र मुह्यन्ति सूरयः ॥	५८
तदाऽपि महतीमार्तिं सतां हृदयतापिनीम् । धुनर्विचारयामास कं व्रजामि करोमि किम् ॥	५९
पृच्छामि न जगत्स्मिन्सर्वज्ञं सर्वदर्शनम् । अज्ञात्वाऽन्यतमं लोके संदेहविनिवर्तकम् ॥	६०
मेरोः कुहरिणीं गत्वा चचार परमं तपः । यत्र कार्तस्वरस्फूर्नज्ज्योत्स्नाजालैर्निरन्तरम् ॥	६१
सदा प्रवाधते विष्वक्तमःस्तोमं दृशंतुदम् । चकास्ते यत्र परमं कान्तारमत्तिसुन्दरम् ॥	६२
नानाद्रुमलताकुञ्जकूजत्पक्षिनिनादितम् । श्रुत्पिपासाभयक्रोधतापग्लानिविवर्जितम् ॥	६३
जलाशयैर्वहुविधैः पद्मिनीखण्डमण्डितैः । जातरूपशिलानद्गतसंचारपक्षिभिः ॥	६४
सुक्तमम्भोजपवनैः सेव्यमानं समन्ततः । शिवैरध्यासितं भावैर्हस्तैः सरैः समुज्जितम् ॥	६५
निर्जनं दिव्यलतिकाप्रियखण्डविराजितम् । शुक्रैः पारावतैर्हृद्यैरुन्मदन्मत्तकोकिलम् ॥	६६
उत्पतत्पद्मरजसां पटलामोददिङ्मुखम् । तत्रापि काञ्चनी दिव्या गुहा परमशोभना ॥	६७
तां प्रविश्य जिताहारो जितचित्तो जितासनः । सस्मार वेदांश्चतुरस्तदेकाग्रमना मुनिः ॥	६८
त्रयी जगाम शरदं शतस्य स्मरतोऽस्य हि । प्रादुरासंस्ततो वेदाश्चत्वारश्चारुदर्शनाः ॥	६९
स्फुरत्पद्मपलाशाक्षा जटामुकुटधारिणः । कुशमुष्टिकराम्भोजा मृगत्वङ्मण्डितांसकाः ॥	७०
स्वरैः पौडशभिः कृत्स्नवदनाः प्रणवान्तराः । कचवर्गोद्भवैर्वर्णैः पञ्चावयवपाणयः ॥	७१
पवर्गदक्षचरणा वामपादास्तवर्गतः । आत्त(त)रन्त्यन्तवर्णाश्च येषां कुक्षिद्वयात्मकौ ॥	७२

(व्याससंशयापनोदनम्)

- नाभिनिद्राः कान्तपृष्ठा मोदरा यरलवोत्कचाः । अग्निदक्षांशरुचिरा धराग्रीवा भृतांसकाः ॥
 अन्तस्थसंधिसंस्थाना वैखरीवाग्निजृम्भिताः । अपश्यन्मधुरामेपां हृदयाम्भोजकल्पिताम् ॥ ७४
 हरंभगवतः साक्षादाविर्भावस्थली हि सा । काशीमपश्यद्भ्रूमध्ये मायामाधारसंस्थिताम् ॥ ७५
 लिङ्गदेशे ततः काञ्चीमवन्ती नाभिमण्डले । कण्ठस्थां द्वारकामेपां प्रयागं प्राणगं तथा ॥ ७६
 सव्यापसव्ययोस्तेपां गङ्गाऽपि यमुना नदी । मध्ये सरस्वती साक्षाद्भयाक्षेत्रं तथाऽऽनने ॥ ७७
 हनुग्रीवामध्यगतं प्रभासक्षेत्रमुत्तमम् । वदर्याश्रममेतेपां ब्रह्मरन्ध्रे ददर्श ह ॥ ७८
 पौण्ड्रवर्धननेपालपीठं नयनयोर्युगे । पीठं पूर्णगिरिं नाम ललाटे समदृश्यत ॥ ७९
 कण्ठे च मथुरापीठं काञ्चीपीठं कटिस्थितम् । जालंधरं तथा पीठं स्तनदेशेष्वदृश्यत ॥ ८०
 भृगुपीठं कर्णदेशे अयोध्यां नासिकापुटे । ब्रह्मरन्ध्रे स्थितं ब्राह्मण्यं शैवं सीमन्तसीमनि ॥ ८१
 शाक्तं जिह्वाग्रधिपणं वैष्णवं हृदयाम्बुजे । सौरं चक्षुष्पदेशस्थं बौद्धच्छायासुसंगतम् ॥ ८२
 सौत्रामणिं कण्ठदेशे पशुबन्धमयोरसि । वाजरेयं कटितटे अग्निहोत्रं तथाऽऽनने ॥ ८३
 अश्वमेधं कटितटे नरमेधमथोदरे । राजसूयं शिरोदेशे आवसथ्यं तथाऽधरे ॥ ८४
 ऊर्ध्वोष्ठे दक्षिणाम्नि च गार्हपत्यं मुखान्तरे । हव्यं श्रुतौ मन्त्रभेदास्तथा रोमस्त्रवस्थितान् ॥
 भृत्यैरिव महाराजं पुराणैर्न्यायमिथितैः ॥ ८५
 संहिताभिश्च तत्रैश्च पृथक्पृथक्पासितान् । कर्मज्ञानोपासनाभिर्जनानुग्रहकारकान् ॥ ८६
 दृष्ट्वा सुविस्मितमना मुनिः कृष्णो बभूव सान् । ब्रह्मतेजोमयान्दिव्यांस्तपतोऽर्कानिव च्युतान् ॥
 ज्वलतोऽग्नीनिवोदार्कान्कोटीन्दुसमदर्शनान् ॥ ८७
 ववन्दे सहसोत्थाय दण्डवत्पतितो मुनिः । कृतार्थोऽहं कृतार्थोऽहं कृतार्थोऽहमितीरयन् ॥ ८८
 अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलं मनः । अद्य मे सफलं चाऽऽयुर्ब्रह्मन्तोऽक्षिगोचराः ॥ ८९
 अलौकिकं लौकिकं च यत्किञ्चिदपि विद्यते । न तद्वोऽविदितं वेद्यं भूतं भव्यं भवच्च यत् ॥ ९०
 न प्रवृत्तिफला यूयं दर्शयन्तोऽपि तान्सदा । यदक्षाकरसंकोचविधानायेह रागिणाम् ॥ ९१
 प्रपञ्चस्यापि मिथ्यात्वे ब्रह्मन्वे वा विधीतरौ । न मृपारागविपर्यां तत्संकोचविधिक्षर्या ॥ ९२
 अतो लोकहितैर्ननं परमार्थनिरूपणे । स्वोक्ताः स्वर्गादिविषया नश्वरा इति निन्दिताः ॥ ९३
 अधिकारिविभेदेन कर्मज्ञानोपदेशतः । प्राप्तं सर्वं जगद्भूतं ब्रह्मब्रह्मात्ममूर्तिभिः ॥ ९४
 अतोऽहं प्रष्टुमिच्छामि भवन्तश्चेत्कृपालवः । कर्मणां फलमादिष्टं सर्वं कर्मैरुचेतसाम् ॥ ९५
 ईशार्पितधियां पुंसां कृतस्यापि च कर्मणः । चित्तशुद्धिस्ततो ज्ञानं मोक्षश्च तदनन्तरम् ॥ ९६
 मोक्षो ब्रह्मैक्यमित्येवं सच्चिदानन्दमेव यत् । सर्वं समाप्यते तस्मिन्ज्ञाते यद्धि कृताकृतम् ॥ ९७
 यन्निःसङ्गं चिदाकाशं ज्ञानरूपमसंभृतम् । निरीहमचलं शुद्धमगुणं व्यापकं स्मृतम् ॥ ९८
 विकारेषु विनश्यत्सु निर्विकारं न नश्यति । यथाऽन्धतमसा व्याप्तलोकस्य र[वि]गेजसा ॥ ९९
 लोहम्येव मणिस्तद्व्यग्नियाम्भेतपितृ यत्(?) । यदाभासेन सा सत्तां प्रतिपद्य विजृम्भने ॥ १००
 जीवेश्वरादिरूपेण विश्वाकारेण चाप्यहो । तस्यापि प्रलीनायां कूटस्थं च यदेकलम् ॥ १०१
 भवद्भिरेवं निर्णीतं तत्तर्धनं न संशयः । तथाऽपि मम जिज्ञासा वतेने केवलं हृदि ॥ १०२
 अतोऽपि परमं किञ्चिद्वर्तते किल वा न वा । तद्ददन्तु महाभागा भवन्तस्त्वरार्थनाः ॥ १०३

यच्छ्रवःफलमेवेह जनुषो मे कृतार्थता । एवं द्रुवन्तमनघं व्यासं सत्यवंतीसुतम् ॥

साधु साध्विति संकीर्त्य प्रत्युच्चर्निगमा वचः ॥

१०४

वेदा ऊचुः—

साधु साधु महाप्राज्ञ विष्णुरात्मा शरीरिणाम् । अजोऽपि जन्म संपद्य लोकानुग्रहमीहसे ॥ १०५

अन्यथा ते न घटते संसारकर्म बन्धनम् । अस्पृष्टो मायया देव्या कदाचिज्ज्ञानगूहया ॥ १०६

विभार्पिं स्वेच्छया रूपं स्वेच्छयैव निगूहसे । अस्मत्संमत एवार्थो भवता संप्रदर्शितः ॥ १०७

पुराणेष्वितिहासेषु सूत्रेष्वपि च नैकथा । अक्षरं ब्रह्म परमं सर्वकारणकारणम् ॥ १०८

तस्याऽऽत्मनोऽप्यात्मभावतया पुष्पस्य गन्धवत् । रसवद्वा स्थितं रूपमवेहि परमं हि तत् ॥

अनुभूतं तदस्माभिर्जाते प्राकृतिके लये । अक्षरात्परतस्तस्माद्यत्परं केवलो रसः ॥

न च तत्र वयं शक्ताः शब्दातीते तदात्मकाः ॥

११०

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते व्याससशयापनोदन नाम चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— १०४३३

अथ पञ्चाधिकशततमोऽध्यायः ।

* गयामाहात्म्यम् ।

[+ वायुरुवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि गयामाहात्म्यमुत्तमम् । यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥] १

सृत उवाच—

सनकाद्यैर्महाभागैर्देवार्पिः स च नारदः । सनत्कुमारं पप्रच्छ प्रणम्य विधिपूर्वकम् × ॥ २

नारद उवाच—

सनत्कुमार मे ब्रूहि तीर्थ तीर्थोत्तमोत्तमम् । तारकं सर्वभूतानां पठतां [≡ शृण्वतां तथा ॥ ३

सनत्कुमार उवाच—

वक्ष्ये तीर्थवरं पुण्य श्राद्धादौ सर्वतावकम् (?) । गयातीर्थं सर्वदेशे तीर्थेभ्योऽप्यधिकं शृणु] ॥ ४

गयासुरस्तपस्तेषु ब्रह्मणा क्रतवेऽर्थिनः । प्राप्तस्य तस्य शिरसि शिलां धर्मो ह्यधारयत् ॥ ५

तत्र ब्रह्माऽकरोद्यागं स्थितश्चापि गदाधरः । फल्गुतीर्थादिरूपेण निश्चलार्थमहर्निशम् ॥

गयासुरस्य विभेन्द्र ब्रह्माद्यैर्देवतैः सह ॥

६

* १६ गयामाहात्म्य ग. घ ङ पुस्तकेषु न विद्यते । + धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रत्ययः ख. पुस्तके नास्ति । × इत-
उत्तर मुद्रितपुस्तकेऽथ अन्य उपलभ्यते सोऽयम्—

गयायात्रा प्रवक्ष्यामि शृणु नारद मुक्तिदाम् । निष्कृतिस्त्विह कर्तृणा ब्रह्मणा गीयते पुरा ॥ १ ॥

ब्रह्मज्ञानं गयाश्राद्धं गोपृष्ठे मरणं तथा । वास. पुसा कुक्षेत्रे मुक्तिरेषा चतुर्विधा । २ ॥

ब्रह्मज्ञानेन किं कार्यं गोपृष्ठे मरणेन किम् । किं कुक्षेत्रवासेन यदि पुत्रो गया व्रजेत् ॥ ३ ॥

गयायां पिण्डदानेन यत्फलं लभते नरः । न तच्छुभं मया वस्तु कल्पकोटिशतैरपि ॥ ४ ॥

इति श्रुत्वा तदा वाक्यं न रदो मुनिस्ततः । सनत्कुमारं पप्रच्छ प्रणम्य विधिपूर्वकम् ॥ ५ ॥ इति ।

≡ धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रत्ययः ख. पुस्तके नास्ति ।

(गयामाहात्म्यम्)

कृतयज्ञो ददौ ब्रह्मा ब्राह्मणेभ्यो गृहादिकम् । श्वेतकले तु वाराहे गयो यागप्रकारयत् ॥ ७
 गयानाम्ना गया ख्याता क्षेत्रं ब्रह्माभिकाङ्क्षितम् । काङ्क्षन्ति पितरः पुत्रान्नरकाद्भयभीरवः ॥ ८
 गयां योऽस्यति यः पुत्रः स नस्त्राता भविष्यति । गयाप्राप्तं सुतं दृष्ट्वा पितृणामुत्सवो भवेत् ॥
 पद्भ्यामपि जलं स्पृष्ट्वा सोऽस्मभ्यं किं न दास्यति ॥ ९
 *एष्टव्या वहवः पुत्रा यद्येकोऽपि गयां व्रजेत् । यजेत चाश्वमेधेन नीलं वा वृषमुत्सृजेत् ॥ १०
 गयां गत्वाऽन्नदातो यः पितरस्तेन पुत्रिणः । पक्षत्रयनिवासी च पुनात्यासप्तमं कुलम् ॥
 +नो चेत्पञ्चदशार्हं वा सप्तारित्रिं त्रिरात्रिकम् ॥ ११
 महाकल्पकृतं पापं गयां प्राप्य विनश्यति । पिण्डं दद्याच्च पित्रादेरात्मनोऽपि तिलैर्विना ॥ १२
 *ब्रह्महत्या सुगयानं स्तेयं गुर्वङ्गनागमः । पापं तत्सङ्गजं सर्वं गयाश्राद्धतद्दिनश्यति ॥ १३
 आत्मजोऽप्यन्यजो वाऽपि गयाभूमौ यदा तदा । यन्नाम्ना पातयोत्पिण्डं तन्नयेद्ब्रह्म शाश्वतम् १४
 ऽनामगोत्रे समुच्चार्य पिण्डपातनमिष्यते । येन केनापि कस्मैचित्स याति परमां गतिम् ॥ १५
 † ब्रह्मज्ञानं गयाश्राद्धं गोगृहे मरणं तथा । वासः पुंसां कुरुक्षेत्रे मुक्तिरेषा चतुर्विधा ॥ १६
 ब्रह्मज्ञानेन किं कार्यं गोगृहे मरणेन किम् । वासेन किं कुरुक्षेत्रे यदि पुत्रो गयां व्रजेत् ॥ १७
 गयायां सर्वकालेषु पिण्डं दद्याद्विचक्षणः । अधिमासे जन्मदिने चास्तेऽपि गुरुशुक्रयोः ॥ १८
 न त्यक्तव्यं गयाश्राद्धं सिंहस्थेऽपि बृहस्पती । - चन्द्रसूर्यग्रहे चैव मृतानां पिण्डकर्मसु ॥ १९
 महातीर्थे तु संप्राप्ते क्षतदोषो न विद्यते । तथा दैवप्रमादेन सुमहत्सु व्रणेषु च ॥
 पुनः कर्माधिकारी च श्राद्धकृद्ब्रह्मलोकभाक् ॥ २०
 सकृद्गयाभिगमनं सकृदपिण्डस्य पातनम् । दुर्लभं किं पुनर्नित्यमस्मिन्नेव व्यवस्थितिः ॥ २१
 प्रमादान्निश्रयते क्षेत्रे ब्रह्मादेर्मुक्तिदायके । ब्रह्मज्ञानाद्यथा मुक्तिर्लभ्यते नात्र संशयः ॥ २२
 कीकटादिमृतानां च पितृणां तारणाय च । तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यं सुविचक्षणैः ॥ २३
 ब्रह्मप्रकलितान्निमान्हव्यकव्यादिनाऽर्चयेत् । तैस्तुष्टैस्तोपिताः सर्वाः पितृभिः सह देवताः ॥ २४
 मुण्डनं चोपवासश्च सर्वतीर्थेष्वयं त्रिभिः । वर्जयित्वा कुरुक्षेत्रं विशालां विरजां गयाम् ॥ २५
 दण्डं प्रदर्शयेद्भिर्धुर्गयां गत्वा न पिण्डदः । दण्डं न्यस्य त्रिष्णुपदे पितृभिः सह भुञ्च्यते ॥ २६
 न दण्डी किलिषं धत्ते पुण्यं वा परमार्यतः । अनः सर्वा क्रियां त्यक्त्वा त्रिष्णुं ध्यायति भावुकः
 संन्यसेत्सर्वकर्माणि वेदमेकं न संन्यसेत् । मुण्डं कुर्याच्च पूर्वेऽस्मिन्पश्चिमे दक्षिणोत्तरे ॥ २८
 सार्धं क्रोशद्वयं मानं गयेति ब्रह्मैगेरितम् । पञ्चक्रोशं गयाक्षेत्रं क्रोशमेकं गयाशिरः ॥ २९
 तन्मध्ये सर्वतीर्थानि त्रैलोक्ये यानि सन्ति वै । श्राद्धकृत्यो गयाक्षेत्रे पितृगापनृणो हि सः ॥ ३०
 शिरसि श्राद्धकृत्यस्तु कुल्यानां शतमुद्धरेत् । गृहाच्चलिनमात्रेण गयायां गमनं प्रति ॥
 स्वर्गारोहणसौपानं पितृणां च पदे पदे ॥ ३१

* न विद्यतेऽयं श्लोकः क. पुस्तके । + इदमर्थं नास्ति ग. पुस्तके । * अर्थं श्लोको नास्ति ग. पुस्तके । ऽ ग
 विद्यतेऽयं श्लोकः क. पुस्तके । † अर्थं श्लोकः ग. पुस्तके न विद्यते । - अर्थं श्लोको न क. पुस्तके ।

१ ग. हृते यज्ञे तं । २ ग. तवाराहाक्ये तु गं । ३ ग. गयां क्षेत्रं ब्रह्माऽपि काङ्क्षति । वां । ४ ग.
 यन्मन्त्रि ७ः पुत्राः ग । ५ ग. तासः वि । ६ ग. मास्य । ७ ग. विनेन प्र मुहं । ८ ग. विद्यते । ९ ग.
 लेनेन । १० ग. नि पस्तके । ११ ग. २२८ ग । १२ ग. मोदने । १३ ग. विपरीत ।

- पदे पदेऽश्वमेधस्य यत्फलं गच्छतो गयाम् । तत्फलं च भवेन्नूनं समग्रं नात्र संशयः ॥ ३२
- पायसेनापि चरुणा सक्तुना पिष्टकेन वा । तण्डुलैः फलमूलाद्यैर्गयायां पिण्डपातनम् ॥ ३३
- तिलकल्केन खण्डेन गुडेन सघृतेन वा । केवलेनैव दध्ना वा ऊर्जेन मधुनाऽथ वा ॥ ३४
- पिण्याकं सघृतं खण्डं पितृभ्योऽक्षयमित्युत । इज्यते वाऽऽर्तव्यं भोज्यं हविष्यान्नं मुनीरितम् ॥ ३५
- एकतः सर्ववस्तूनि रसवन्ति मधूनि हि । स्मृत्वा गदारैराङ्घ्र्यवज्रं फल्गुतीर्थाम्बु चैकतः ॥ ३६
- *पिण्डासनं पिण्डदानं पुनः प्रत्यवनेजनम् । दक्षिणा चान्नसंकल्पस्तीर्थश्राद्धेष्वयं विधिः ॥ ३७
- नाऽऽवाहनं न दिग्बन्धो न दोषो दृष्टिसंभवः । सकारुण्येन कर्तव्यं तीर्थश्राद्धं विचक्षणैः ॥ ३८
- अन्यत्राऽऽवाहिताः काले पितरो यान्त्यमुं प्रति । तीर्थे सदा वसन्त्येते तस्मादावाहनं न हि ३९
- तीर्थश्राद्धं प्रयच्छद्भिः पुरुषैः फलकाङ्क्षिभिः । कामं क्रोधं तथा लोभं त्यक्त्वा कार्या क्रियाऽनिशम्
- ब्रह्मचार्यैकभोजी च भूशायी सत्यवाक्शुचिः । सर्वभूतहिते रक्तः स तीर्थफलमश्नुते ॥ ४१
- तीर्थान्यनुसरन्धीरः पापण्डं पूर्वतस्त्यजेत् । पापण्डः स च विज्ञेयो यो भवेत्कामकारकः ॥ ४२
- तीर्थेषु ये नरा धीराः कर्म कुर्वन्ति तद्गताः । यथा ब्रह्मविदो वेद्यं वस्तु चानन्यचेतसः ॥
- प्रविशन्ति परेशाख्यं ब्रह्म ब्रह्मपरायणाः ॥ ४३
- [+ याऽऽस्ते वैतरणी नाम नदी त्रैलोक्यविश्रुता । साऽवतीर्णा गयाक्षेत्रे पितृणां तारणाय वै ॥
- स्नातो गोदो वैतरण्यां त्रिःसप्तकुलमुद्धरेत् ॥ ४४
- तथाऽक्षयवटं गत्वा विमान्संतोषयिष्यति । ब्रह्मप्रकल्पितान्विमान्हव्यकव्यादिनाऽर्चयेत् ॥
- तैस्तुष्टैस्तोपिताः सर्वाः पितृभिः सह देवताः ॥] ४५
- गयायां न हि तत्स्थानं यत्र तीर्थं न विद्यते । सांनिध्यं सर्वतीर्थानां गयातीर्थं ततो वरम् ॥
- मीने मेघे स्थिते सूर्ये कन्यायां कार्मुके घटे । ॐ गयायां दुर्लभं लोके वदन्ति ऋषयः सदा ॥
- दुर्लभं त्रिषु लोकेषु गयायां पिण्डपातनम् ॥ ४७
- मकरे वर्तमाने च ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः । दुर्लभं त्रिषु लोकेषु गयाश्राद्धं सुदुर्लभम् ॥ ४८
- गयायां पिण्डदानेन यत्फलं लभते नरः । न तच्छक्यं मया वक्तुं कल्पकोटिशतैरपि ॥ ४९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्ये नाम पञ्चाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥

आदितः श्लोकानां सप्तष्टयङ्काः—१०४८२

अथ पञ्चाधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

नारद उवाच—

गयासुरः कथं ज्ञातः किमभावः किमात्मकः । तपस्तप्तं कथं तेन कथं देहपवित्रता ॥ १

* इत भारभ्य विचक्षणैरित्यन्तं प्रत्यन्यथातः स पुस्तके । + धनुषिद्वान्तर्गतमन्यः स, पुस्तके नास्ति ।
○ इतः प्रभृति मुहुर्भूमिभ्यन्तं प्रत्यन्यथातः स पुस्तके वर्तते । ॐ इत्यर्थे नास्ति क. पुस्तके ।

१ स. गूढानि ह । स्मृ० २ स. 'परं देव क' ३ स. 'न सजे' । ती० ४ स. पापण्डः । ५ ग. 'रतः । ती०

(गयामाहात्म्यम्)

सनत्कुमार उवाच—

विष्णोर्नाभ्यम्बुजाज्जातो ब्रह्मा लोकपितामहः । प्रजाः ससर्ज संप्रोक्तः पूर्वं देवेन विष्णुना ॥
 आसुरेणैव भावेन असुरानसृजत्पुरा । सौमनसस्येन भावेन देवान्मुमनसोऽसृजत् ॥ ३
 गयासुरोऽसुराणां च महाबलपराक्रमः । योजनानां सपादं च शतं तस्योच्छ्रयः स्मृतः ॥ ४
 स्थूलः पट्टिर्योजनानां श्रेष्ठोऽसौ वैष्णवः स्मृतः । कोलाहले गिरिवरे तपस्तेपे सुदारुणम् ॥ ५
 बहुवर्षसहस्राणि निरुच्छ्वासं स्थिरोऽभवत् । तत्तपस्तापिता देवाः संक्षोभं परमं गताः ॥ ६
 ब्रह्मलोकं गता देवाः प्रोचुस्तेऽथ पितामहम् । गयासुराद्रक्ष देव ब्रह्मा देवांस्ततोऽब्रवीत् ॥ ७
 ब्रजामः शंकरं देवा ब्रह्माद्याश्च गताः शिवम् । कैलासे चाद्भुवन्नत्वा रक्ष देव महासुरात् ॥ ८
 ब्रह्माद्यानब्रवीच्छंभुर्व्रजापः शरणं हरिम् । क्षीराब्धौ देवदेवेशः स नः श्रेयो विधास्यति ॥
 ब्रह्मा महेश्वरो देवा विष्णुं नत्वा प्रतुष्टुवुः ॥ ९

देवा ऊचुः—

ॐ नमो विष्णवे भर्त्रे सर्वेषां प्रभविष्णवे । रोचिष्णवे जिष्णवे च राक्षसादिग्रसिष्णवे ॥ १०
 धरिष्णवेऽखिलस्यास्य योगिनां पारयिष्णवे । वर्धिष्णवे ह्यनन्ताय नमो भ्राजिष्णवे नमः ॥

सनत्कुमार उवाच—

एवं स्तुतो वासुदेवः सुराणां दर्शनं ददौ । किमर्थमागता देवा विष्णुनोक्तास्तमद्भुवन् ॥ ११
 गयासुरभयोद्देव रक्षास्मानब्रवीद्धरिम् । ब्रह्माद्या यान्तु तं दैत्यमागमिष्याम्वहं ततः ॥ १२
 केशवो गरुडारूढो वरं दातुं गयासुरे । सर्वे स्वं स्वं समास्थार्थं ययुर्वाहनमुत्तमम् ॥ १४
 ऊचुस्तं वासुदेवाद्याः किमर्थं तप्यते त्वया । संतुष्टाः स्वागताः सर्वे वरं ब्रूहि गयासुर ॥ १५

गयासुर उवाच—

यादि तुष्टाः स्थ मे देवा ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः । सर्वदेवद्विजातिभ्यो यज्ञतीर्थशिलोच्चपात् ॥ १६
 *देवेभ्योऽतिपवित्रोऽहमृषिभ्योऽपि शिवाव्ययात् । मन्त्रेभ्यो देवदेवीभ्यो योगिभ्यश्चापि सर्वशः
 न्यासिभ्यश्चापि कर्मिभ्यो धर्मिभ्यश्च तथा पुनः । ज्ञ(य)तिभ्योऽतिपवित्रेभ्यः पवित्रः स्यां सदा सुराः
 पवित्रमस्तु तं देवा दैत्यमुक्त्वा ययुर्दिवम् । दैत्यं दृष्ट्वा च स्पृष्ट्वा च सर्वे हरिपुरं ययुः ॥ १९
 शून्यं लोकत्रयं जातं शून्या यमपुरी ह्यभूत् । यम इन्द्रादिभिः सार्धं ब्रह्मलोकं ततोऽगमत् ॥ २०
 ब्रह्माण्मूचिरे देवा गयासुरविलोपिताः । त्वया दत्तोऽधिकारो वै गृह्णाण त्वं पितामह ॥ २१
 ब्रह्माऽब्रवीत्ततो देवान्ब्रजामो विष्णुमव्ययम् । ब्रह्मादयोऽद्भुवन्विष्णुं त्वया दत्तवरेऽसुरे ॥ २२
 तद्दर्शनाद्ययुः स्वर्गं शून्यं लोकत्रयं ह्यभूत् । देवैरुक्तो वासुदेवो ब्रह्माणं स वचोऽब्रवीत् ॥ २३
 गत्वाऽसुरं मार्ययस्व यज्ञार्थं देहि देहकम् । विष्णूक्तः समुरो ब्रह्मा गत्वाऽपश्यन्महासुरम् ॥
 गयासुरोऽब्रवीद्दृष्ट्वा ब्रह्माणं त्रिदर्शः सह । संपूज्योत्थाय विधिवत्प्रणतः श्रद्धयाऽन्वितः ॥ २५

गयासुर उवाच—

अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलं तपः । यदागतोऽतिथिर्ब्रह्मा सर्वं प्राप्तं मयाऽद्य वै ॥ २६

* एतदर्थंस्थाने देवेभ्योऽतिपवित्रोऽहं पवित्रे भव भोः मदेत म पुस्तके ।

१ क. 'वान्मुम' । २ स. 'क्ष रक्ष म' । ३ म. 'जामो विष्णुमव्ययम् । क्षी' । ४ क. 'युः । न' । ५ स. 'याविशन्त्या' । ६ म. 'य विज्ञाह' । ७ स. 'तीर्थ वि' । ८ स. 'सुरे दे' । ९ म. 'दोदिनाः । १० स. 'दत्तो वरोऽम्' ।

योगिन्योगाङ्गवित्सर्वलोकस्वामिन्पितर्गुरो । यदर्थमागतो ब्रह्मंस्तत्कार्यं करवाण्यहम् ॥ २७

ब्रह्मोवाच—

पृथिव्यां यानि तीर्थानि दृष्टानि भ्रमता मया । यज्ञार्थं न तु ते तानि पवित्राणि शरीरतः ॥
त्वया देहे पवित्रत्वं प्राप्तं विष्णुप्रसादतः । अतः पवित्रं देहं त्वं यज्ञार्थं देहि मेऽसुर ॥ २९

गयासुर उवाच—

धन्योऽहं देवदेवेश यदेहं प्रार्थयते त्वया । पितृवंशः कृतार्थो मे देहे यागं करोपि चेत् ॥ ३०

त्वयैवोत्पादितो देहः पवित्रस्तु त्वया कृतः । सर्वेषामुपकारार्थं यागोऽवश्यं भवत्विति ॥ ३१

इत्युक्त्वा सोऽपतद्भूमौ श्वेतकल्पे गयासुरः । नैर्ऋतौ दिशमाश्रित्य तदा कोलाहले गिरौ ॥ ३२

शिरः कृत्वोत्तरे दैत्यः पादौ कृत्वा तु दक्षिणे । ब्रह्मा संभृतसंभारो मानसानृत्विजोऽसृजत् ॥

अग्निशर्माणममृतं शौनकं जाञ्जलिं मृदुम् । कुमार्यं वेदकौण्डिल्यं हारीतं काश्यपं कृपम् ॥ ३४

गर्गं कौशिकवासिष्ठौ मुनिं भार्गवमव्ययम् । वृद्धं पौराशरं कुण्डं माण्डव्यं श्रुतिकेवलम् ॥ ३५

श्वेतं सुतालं दमनं सुहोत्रं कङ्कमेव च । लौकाक्षिं च महाबाहुं जैगीपव्यं तथैव च ॥ ३६

दधिपथमुखं विप्रमृषभं कर्कमेव च । कात्यायनं गोभिलं च मुनिर्मुग्रमहाव्रतम् ॥ ३७

*सुपालकं गौतमं च तथा वेदशिरोव्रतम् । जटामालिनमव्यग्रं चाटुहासं च दारुणम् ॥ ३८

+आत्रेयं चाप्यङ्गिरसमौपमन्युं महाव्रतम् । गोकर्णं च गुहावासं शिखाण्डिनमुमाव्रतम् ॥ ३९

एतानन्यांश्च विप्रेन्द्रान्वेधा लोकपितामहः । परिकल्प्याकरोद्यागं गयासुरशरीरके ॥ ४०

अग्निशर्माऽपि पञ्चाग्नीन्मुखादेतानयासृजत् । दक्षिणार्धिं गार्हपत्याहवनीयौ तपोव्ययः ॥ ४१

सभ्यावसथ्यौ देवर्षे येषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः । यज्ञस्य च प्रतिष्ठार्थं विप्रेभ्यो दक्षिणां ददौ ॥ ४२

हुत्वा पूर्णाहुतिं ब्रह्मा स्नात्वा चावभृथेन तु । यज्ञयूपं सुरैः सार्धं समानीय व्यरोपयत् ॥ ४३

ब्रह्मणः सरसां श्रेष्ठे सरस्येवाऽऽश्रितं शुभम् । चलितश्चकितो ब्रह्मा धर्मराजमभापत ॥ ४४

जाता गृहे तव शिलां समानीयाविचारयन् । दैत्यस्य शीघ्रं शिरमि तां धारय ममाऽऽज्ञया ॥

निश्चलार्थं यमः श्रुत्वाऽधारयन्मस्तके शिलाम् । शिलायां धारितायां तु सशिलथासुरोऽचलत् ॥

देवान्चेऽथ रुद्रादीञ्शिलायां निश्चलाः किल । तिष्ठन्तु देवाः सकलास्तथेत्युक्त्वा च ते स्थिताः ॥

देवाः पार्द्वैर्लक्षयित्वा तथाऽपि चलितोऽसुरः । ब्रह्माऽथ व्याकुलो विष्णुं गतः क्षीराब्जिशापिनम्

तुष्टाव मणतो भूत्वा नत्वा चाऽऽदृत्य तं प्रभुम् ॥ ४८

ब्रह्मोवाच—

ब्रह्माण्डस्य पते नाथ नमामि जगतां पतिम् । गर्तिं कीर्तिमतां नृणां भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ४९

विष्वक्सेनोऽब्रवीद्विष्णुं देव त्वां स्तौति पद्मजः । हरिराहाऽऽनय त्वं तं विष्णुक्तः स तमानयत्

अजमुचे हरिः कस्मादागतोऽसि वदस्व तत् ॥ ५०

* इत्यर्थं नारिण स. पुस्तके । + अर्थं श्रेष्ठो न विद्यते स पुस्तके ।

१ ग. 'रिह' प्रा. २ ग. 'यज्ञे कृतार्थोऽह माहवसे तथैव च। एव'। ३ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ४ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ५ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ६ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ७ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ८ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ९ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । १० ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ११ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । १२ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । १३ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । १४ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । १५ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । १६ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । १७ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । १८ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । १९ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । २० ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । २१ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । २२ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । २३ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । २४ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । २५ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । २६ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । २७ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । २८ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । २९ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ३० ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ३१ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ३२ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ३३ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ३४ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ३५ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ३६ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ३७ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ३८ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ३९ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ४० ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ४१ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ४२ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ४३ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ४४ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ४५ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ४६ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ४७ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ४८ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ४९ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ५० ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ५१ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ५२ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ५३ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ५४ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ५५ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ५६ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ५७ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ५८ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ५९ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ६० ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ६१ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ६२ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ६३ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ६४ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ६५ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ६६ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ६७ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ६८ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ६९ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ७० ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ७१ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ७२ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ७३ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ७४ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ७५ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ७६ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ७७ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ७८ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ७९ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ८० ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ८१ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ८२ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ८३ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ८४ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ८५ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ८६ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ८७ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ८८ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ८९ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ९० ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ९१ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ९२ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ९३ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ९४ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ९५ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ९६ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ९७ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ९८ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । ९९ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति । १०० ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भविष्यति ।

(गयामाहात्म्यम्)

• ब्रह्मोवाच—

देवदेव कृते गगने प्रचचाल गयासुरः । शिलायां देवरूपिण्यां न्यस्तायां तस्य भस्तके ॥ ५१
 रुद्रादिषु च देवेषु संस्थितेष्वसुरोऽचलत् । इदानीं निश्चलार्थं हि प्रसादं कुरु माधव ॥ ५२
 ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा ह्याकृष्य स्वशरीरतः । मूर्तिं ददौ निश्चलार्थं ब्रह्मणे भगवान्हरिः ॥ ५३
 आनीय मूर्तिं ब्रह्माऽपि शिलायां समधारयत् । तथाऽपि चलितं वीक्ष्य पुनर्देवमथाऽऽह्वयत् ५४
 आगत्य विष्णुः क्षीराब्धेः शिलायां संस्थितोऽभवत् । जनार्दनाभिधानेन पुण्डरीकेतिनामनः ॥
 शिलायां निश्चलार्थं हि स्वयमादिगदाधरः ॥ ५५
 निश्चलार्थं पञ्चधाऽऽसीच्छिलायां प्रपितामहः । पितामहोऽथ फल्ग्वीशः केदारः कनकेश्वरः ॥
 ब्रह्मा स्थितः स्वयं तत्र गजरूपी विनायकः । गयादित्यश्चोत्तरार्को दक्षिणार्कस्त्रिधा रविः ॥
 लक्ष्मीः सीताभिधानेन गौरी च मङ्गलाह्वया । गायत्री चैव सावित्री त्रिसंध्या च सरस्वती ॥
 इन्द्रो बृहस्पतिः पूषा वसुवोऽष्टौ महाबलाः । विश्वे देवाश्चाऽऽश्विनेयौ* मारुतो विश्वनायकः॥
 सयक्षोरगगन्धर्वास्तस्थुर्देवाः स्वशक्तिभिः ॥ ५९
 आद्यया गदया चासौ^१यस्मादैत्यः स्थिरीकृतः । स्थित इत्येव हरिणा तस्मादादिगदाधरः ॥६०
 ऊचे गयासुरो देवान्किमर्थं वञ्चितो ह्यहम् । यज्ञार्थं ब्रह्मणे दत्तं शरीरमैलयं मया ॥
 विष्णोर्वचनमात्रेण किं न स्यां निश्चलो ह्यहम् ॥ ६१
 यत्सुरैः पीडितोऽत्यर्थं गदया हरिणा तथा । पीडितो यद्यहं देवाः प्रसन्नाः सन्तु सर्वदा ॥६२
 गदाधरादयस्तुष्टाः प्रोचुः सार्धं गयासुरम् । वरं ब्रूहि प्रसन्नाः स्मो देवानूचे गयासुरः ॥ ६३
 यावत्पृथ्वी पर्वताश्च यावच्चन्द्रार्कतारकाः । तावच्छिलायां तिष्ठन्तु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥
 अन्ये च सकला देवा मन्नाम्ना क्षेत्रमस्तु वै ॥ ६४
 पञ्चक्रोशं गयाक्षेत्रं क्रोशमेकं गयाशिरः । तन्मध्ये सर्वतीर्थानि प्रयच्छन्तु हितं नृणाम् ॥ ६५
 स्नानादितर्पणं कृत्वा पिण्डदानात्फलाधिकम् । महात्मनि सहस्रं च कुलानां चोद्गरेन्नरः ॥६६
 व्यक्ताव्यक्तस्वरूपेण यूयं तिष्ठत सर्वदा । गदाधरः स्वयं लोकाद्भूयात्सर्वायनाशनात् ॥ ६७
 श्राद्धं सपिण्डकं येषां ब्रह्मलोकं प्रयान्तु ते । ब्रह्महत्यादिकं पापं विनश्यतु च सेविनाम् ॥६८
 नैमिषं पुष्करं गङ्गा प्रयागश्चाविमुक्तिकम् । एतान्यन्यानि तीर्थानि दिवि भुव्यन्तरिक्षतः ॥
 समायान्तु सदा नृणां प्रयच्छन्तु हितं सुराः ॥ ६९
 + किं बहुक्त्या सुरगणा युष्मास्वेकाऽपि देवता । चेन्न तिष्ठेदहं चापि समयः प्रतिपालयताम् ॥
 गयासुरवचः श्रुत्वा प्रोचुर्विष्णवादयः सुराः । त्वया यत्प्रार्थितं सर्वं तद्भविष्यत्यसंशयम् ॥ ७१
 अस्मत्पादानर्चयित्वा यास्यन्ति परमां गतिम् । देवैर्दत्तवरो दैत्यो हर्षितो निश्चलोऽभवत् ॥ ७२
 स्थितेषु चैव देवेषु ब्राह्मणेभ्यो र्ददावजः । ग्रामांश्च पञ्चपञ्चाशत्पञ्चक्रोशीं गयां तथा ॥
 गृहान्कृत्वा ददौ दिव्यान्सर्वोपस्करसंयुतान् ॥ ७३
 कामप्रेतुं कल्पवृक्षं पारिजातादिकांस्तरून् । महानर्दा क्षीरवहां घृतकुल्यास्तथैव च ॥ ७४

* धनुश्चिह्नान्तर्गतमन्यः स. पुस्तके नास्ति । + वायु श्लोकः स. पुस्तके न ।

१. उ. रीकाक्षेति° । २. स. °ममल म° । ३. स. किं तथा नि° । ४. स. °मन्यय । ५. स. °निर्त्रिलोम्ये
 यानि सन्ति चेन्ना° । ६. स. °शनम् । धा° । ७. स. दान्तो । ८. स. ददौ ह्यजः । ९. स. त्रिपान् । १०. स. °कुल्या तर्ध° ।

मधुसूवां मधुकुलंयां दिव्याज्याह्वयसरांसि च । सुवर्णदीर्घिकां चैव बहूनन्नादिपर्वतान् ॥	७५
भक्ष्यभोज्यफलोदींश्च सर्वं ब्रह्मा सृजन्ददौ । न याचयध्वं विप्रेन्द्रा अन्यानुक्त्वा ददावजः ।	७६
दत्त्वा ययौ ब्रह्मलोकं नत्वा ह्यादिगदाधरम् । धर्मारण्ये तत्र धर्मं याजयित्वा ययाचिरे ॥	७७
धर्मयागे च लोभाद्वै प्रतिगृह्य धनादिकम् । ततो ब्रह्मा समागत्य ब्राह्मणांस्ताञ्जशाप ह ॥	७८
कृतघन्तो यतो लोभं मदत्तेष्वखिलेष्वपि । तस्मादृणाधिका यूयं भविष्यन्ति(थ)सदा द्विजाः ॥	७९
युष्मार्कं स्याद्धारिवहा नदी पापाणपर्वताः । नद्यादयो वारिवहा भून्मयाश्च तथा गृहाः ॥	८०
कामधेनुः कल्पवृक्षो मल्लोकमुपतिष्ठताम् । एवं शप्ता ब्रह्मणा ते प्रार्थयन्तोऽब्रुवन्नजम् ॥	८१
त्वया यद्दत्तमखिलं तत्सर्वं शापतो गतम् । जीवनार्थं प्रसादं नो भगवन्कर्तुमर्हसि ॥	८२
तच्छ्रुत्वा ब्राह्मणान्ब्रह्मा प्रोवाचेदं दयान्वितः । तीर्थोपजीविका यूयमाचन्द्रार्कं भविष्यथ ॥	८३
लोकाः पुण्या गयायां ये श्राद्धिनो ब्रह्मलोकगाः । युष्मान्ये पूजयिष्यन्ति तैरहं पूजितः सदा ॥	८४
आक्रान्तं दैत्यजठरं धर्मेण विरजाद्विणा । नाभिकूपसपिपे तु देवी या विरजा स्थिता ॥	८५
तत्र पिण्डादिकं कृत्वा त्रिःसप्तकुलमुद्धरेत् । महेन्द्रगिरिणा तस्य कृतौ पादौ सुनिश्चलौ ॥	८६
तत्र पिण्डादिकृत्सप्त कुलान्युद्धरते नरः ॥	८६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्य नाम षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—१०५६८

अथ सप्तधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

नारद उवाच—

कथं शिला समुत्पन्ना यथाऽऽक्रान्तो गयासुरः । किं रूपं किं च माहात्म्यं तस्याः किं वद नाम च

सन्नत्कुमार उवाच—

आसीद्धर्मो महातेजाः सर्वविज्ञानपारगः । विश्वरूपा च तत्पत्नी भर्तृव्रतपरायणा ॥	२
तस्यां धर्मात्समुत्पन्ना कन्या धर्मव्रता सती । रूपयौवनसंपन्ना लक्ष्मीरिव गुणाधिका ॥	३
तस्यां ये तु गुणा ह्यासंस्ते तिष्ठन्ति जगत्रये । धर्मो धर्मव्रतायास्तु त्रिषु लोकेषु मार्गयन् ॥	४
नानुरूपं वरं लेभे धर्मोऽथ वरसिद्धये । तपः कुरु वरार्थं त्वं तथेत्युक्त्वा वनं ययौ ॥	५
कन्या सा च तपस्तेपे सर्वेषां दुष्करं च यत् । वायुभक्ता श्वेतकल्पे युगानामयुतं पुरा ॥	६
ब्रह्मणो मानसः पुत्रो मरीचिर्नाम विश्रुतः । पर्यटन्पृथिवीं सर्वां कन्यारत्नं ददर्श सः ॥	७
रूपयौवनसंपन्नां परमे तपसि स्थिताम् । पप्रच्छाथ मरीचिस्तां का त्वं कस्यासि तद्दृढ ॥	८
रूपेणानेन मां भीरु विमोहयसि सुव्रते । ब्रह्मात्मजोऽहं विख्यातो मरीचिर्वेदपारगः ॥	९
मरीचिर्वचनं श्रुत्वा कन्या प्रोवाच तं मुनिम् । अहं धर्मव्रता नाम धर्मपुत्री तपोन्विता ॥	१०
पतिव्रतार्थं विप्रेन्द्र चरामि परमं तपः । धर्मव्रतां मरीचिस्तामुवाच प्रीतिपूर्वकम् ॥	११

१ क. 'न्यां दध्याद्यान्' । २ स. 'ठानां च सर्वं ब्रह्माऽऽपृष्टरदी' । ३ स. 'मरानं च' । ४ स. 'सृश्याः प्रसुर' । ५ क. 'ती' । सर्वलक्षण ध' ।

(गयामाहात्म्यम्)

- पतिव्रता दर्शनान्मे भविष्यसि शुभव्रते । पतिव्रतेक्षया पृथ्वीं विचरामि ह्यहर्निशम् ॥ १२
- त्वं चेत्पतिव्रता जाता भजे त्वां भज मां वरम् । लोके न त्वादृशी कन्या मम तुल्यो न ते वरः ॥
- धर्मव्रते धर्मपत्नी तस्मात्त्वं भव मेऽधुना । धर्मव्रता मुनिं प्राह धर्मं याचय सुव्रत ॥ १४
- तच्छ्रुत्वा धर्ममगमन्मुनिं धर्मो ददर्श ह । तेजःपुञ्जं वरं नत्वा आसनाध्यादिनाऽर्चयत् ॥ १५
- किमर्थमागतः पृष्ठो मरीचिर्धर्ममव्रवीत् । कन्यार्थं भ्रमता पृथ्वीं दृष्ट्वा ते कन्यका वरा ॥
- मह्यं कन्यां च तां देहि श्रेयस्तव भविष्यति ॥ १६
- अध्यादिना समभ्यर्च्य धर्मः प्रोचे तथेति तम् । धर्मव्रतां समानीय दत्तवांस्तां मरीचये ॥ १७
- * ब्राह्मणाय विवाहेन धनरत्नादिकं ददौ । वरं च दत्तवांस्तैस्मै तद्राकं यत्तथा कृतम् ॥
- अग्निहोत्रेण सहितां स्वाश्रमं तां द्विजोऽनयत् ॥ १८
- रेमे मुनिस्तया सार्धं यथा विष्णुः श्रिया सह । पार्वत्या च यथा शंभुः सरस्वत्या यथा ह्यजः ॥ १९
- जज्ञे पुत्रशतं तस्यां मरीचेविष्णुनोपमम् । मरीचिः फलपुष्पार्थं वनं गत्वा समागतः ॥ २०
- + श्रान्तः कदाचित्तां पत्नीमुवाचेति पतिव्रताम् । भुक्त्वा तु शयनस्थस्य पादसंवाहनं कुरु ॥ २१
- धर्मव्रता तथेत्युक्त्वा शयनस्थस्य सा मुनेः । पादसंवाहनं चक्रे घृतेनाभ्युष्य तत्परा ॥ २२
- निद्रायमाणेऽथ मुनौ ब्रह्मा तं देशमागतः । * इयेष दृष्ट्वा ब्रह्माणं मनसाऽर्चयितुं प्रभुम् ॥ २३
- पादसंवाहनं कुर्यां किं पूज्योऽयं जगद्गुरुः । इत्याकुला समुत्तस्थौ मत्वा सा तं गुरोर्गुरुम् ॥ २४
- अर्घ्यपाद्यादिकं दत्त्वा ब्रह्माणं समपूजयत् । सत्कृतायां तु शय्यायां विश्राममकरोदजः ॥ २५
- एतस्मिन्नन्तरे भर्ता समुत्तस्थौ स्वतल्पतः । धर्मव्रतामपश्यन्स विप्रः क्रुद्धः शशाप ताम् ॥ २६
- पादसंवाहनं त्यक्त्वा यस्मादाज्ञां विहाय मे । गताऽन्यत्र ततः पापाच्छापदग्धा शिला भव ॥
- भर्ता धर्मव्रता शप्ता मरीचिं प्राह सा रूपा । शयाने त्वयि संप्राप्ते ब्रह्मा त्वज्जनको गुरुः ॥ २८
- त्वयोत्थाय हि कर्तव्यं स्वगुरोः पूजनं सदा । मया तु धर्मचारिण्या तव कार्ये कृते मुने ॥ २९
- अदोषाऽहं यतः शप्ता तस्माच्छापं ददामि ते । त्वं च शापं महादेवाद्भर्तः प्राप्स्यस्यसंशयम् ॥
- ८ व्याकुलं तं पतिं दृष्ट्वा व्याकुलाऽगात्मजापतिम् । नत्वा शयानं ब्रह्माणमग्निं प्रज्वाल्य चेन्धनैः
- गार्हपत्ये स्थिता चक्रे तपः परमदुष्करम् । तथा शप्तो मरीचिश्च तपस्तेपे सुदारुणम् ॥ ३२
- पतिव्रतायास्तपसा मरीचेस्तपसा तथा । इन्द्राद्यथ संतप्ता गतास्ते शरणं हरिम् ॥ ३२
- ऊचुः क्षीराम्बुधौ सुप्तं संतप्तास्तपसा हरे । पतिव्रतायाश्च मुनेस्त्रैलोक्यं रक्ष केशव ॥ ३४
- इन्द्रादीनां वचुः श्रुत्वा विष्णुर्धर्मव्रतां ययौ । एतस्मिन्नेव काले तु प्रबुद्धो भगवानजः ॥
- ऊचुर्धर्मव्रतां देवा अभिस्थां तां सकेशवाः ॥ ३५
- अग्निमध्ये तपः कर्तुं कस्य शक्तिः पतिव्रते । त्वया कृतं तत्परमं सर्वलोकभयंकरम् ॥ ३६

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । + इत आरभ्य मुनेरित्यन्त नास्ति ख पुस्तके । x नास्तीदमर्थं ख. पुस्तके ।

८ एतन्त्रैकस्थानेऽयं श्लोकः क पुस्तके—त व्याकुल पतिं दृष्ट्वा व्याकुला सा पतिव्रता । पतिव्रताम्बमाहात्म्यगत्यु-
शाप दधार सा ।

१ क. 'तेच्छया । २ ख. 'भूमते तः । ३ ख. 'स्वस्थे तद्राक्यं च भविष्यति । अ । ४ ख. 'न चक्रे किं पूज्यः
जगद्गुरुम् । इ' । ५ क. 'स्थी च त' । ६ ख. 'ह कोमिता । च' । ७ ख. देश. सप्रिया सह केशवः । ८ ख.
तपयतु ।

वरं वर्यं धर्मज्ञे अस्मत्तो यदभीप्सितम् । विष्ण्वादीनां वचः श्रुत्वा देवान्धर्मव्रताऽब्रवीत् ॥ ३७ ॥
 भर्तृशापमशक्ताऽहं निवर्तयितुमोजसा । (* दत्तो मरीचिना शापो मह्यं स ह्यप्रगच्छतु ॥ ३८ ॥
 धर्मव्रतावचः श्रुत्वा प्रोचुरेतां सुराः पुनः । धर्मव्रते धर्मपुत्रि शापोऽयं परमर्षिणा ॥ ३९ ॥
 दत्तस्ते न निराकर्तुं शक्यो देवद्विजातिभिः । तस्मादन्यं वरं ब्रूहि यतो धर्मस्य संस्थितिः) ॥ ४० ॥
 भवेद्वै त्रिषु लोकेषु वेदोक्तस्य शुभव्रते । देवानां वचनं श्रुत्वा देवान्धर्मव्रताऽब्रवीत् ॥ ४१ ॥
 भर्तुः शापान्मोचयितुं न शक्ताथ यदाऽमराः । मह्यं वरं प्रयच्छध्वं एवंविधमनुत्तमम् ॥ ४२ ॥
 शिलाऽहं हि भविष्यामि ब्रह्माण्डे पावनी शुभा । नदीनदसरस्तीर्थदेवादिभ्योऽतिपावनी ॥ ४३ ॥
 ऋष्यादिभ्यो मुनिभ्यश्च मुख्यदेवेभ्य एव च । त्रैलोक्ये यानि लिङ्गानि व्यक्ताव्यक्तात्मकान्यपि
 तानि तिष्ठन्तु महेहे तीर्थरूपेण सर्वदा ॥ ४४ ॥
 तीर्थान्यपि च सर्वाणि नक्षत्रप्रमुखास्तथा । तिष्ठन्तु देवाः सकला देव्यश्च मुनयस्तथा ॥ ४५ ॥
 शिलास्थितेषु तीर्थेषु स्नात्वा कृत्वाऽथ तर्पणम् । श्राद्धं सपिण्डकं येषां ब्रह्मलोकं प्रयान्तु ते ॥
 गदाधरो दृश्यतीर्थं सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् । मुक्तिर्भवेत्पितृणां च बहूनां श्राद्धतः सदा ॥ ४७ ॥
 जरायुजाण्डजा वाऽपि स्वेदजा वाऽपि चोद्भिदः । त्यक्त्वा देहं शिलायां ते यान्तु विष्णुस्वरूपताम्
 यथाऽर्चिते हरौ सर्वे यज्ञाः पूर्णा भवन्ति हि । तथा श्राद्धं तर्पणं च स्नानं चाक्षयमस्त्वह ॥
 मम देहे सुरेशानां ये जपन्ति श्रुतादिकम् । अचिरेणापि ते सिद्धाः सिद्धिभाजो भवन्तु वै ॥
 पितृणां कुलसाहस्रमात्मना सहितं नरः । श्राद्धादिना समुद्धृत्य विष्णुलोकं नयेद्ध्रुवम् ॥ ५१ ॥
 यावत्यो हि सरिच्छ्रेष्ठा गङ्गाद्याश्च हदाः शुभाः । समुद्राद्याः सरोमुख्या मानसाद्याः सुरेश्वराः
 नृणां श्राद्धं विदधतो मुक्तये निवसन्तु मे ॥ ५२ ॥
 + शरीरेण समायान्तु क्वचिन्नो यान्तु देवताः । एको विष्णुस्त्रिधामूर्तिर्यावत्संकीर्त्यते युधैः ॥
 तावच्छिलायां सर्वाणि तीर्थानि सह दैवतैः । सदा तिष्ठन्तु मुनयो गन्धर्वाणां गणाश्च ये ॥
 यावत्तिष्ठति ब्रह्माण्डं तावत्तिष्ठतु वै शिला । मम देहेऽश्मरूपे च ये जपन्ति तपन्ति च ॥ ५५ ॥
 × जुहोत्यग्नौ च तेषां वै तदक्षय्योपतिष्ठताम्(?) । अक्षयं तु भवेच्छ्राद्धं जपहोमतपांसि च ॥
 शिलापर्वतरूपेण मयि तिष्ठत सर्वदा ॥ ५६ ॥
 पतिव्रतावचः श्रुत्वा देवाः प्रोचुः पतिव्रताम् । त्वया यत्प्रार्थितं सर्वं तद्भविष्यत्यसंशयम् ॥ ५७ ॥
 गयामुरस्य शिरसि भविष्यसि यदा स्थिरा । तदा पादादिरूपेण स्थास्यामस्त्वयि सुस्थिराः ॥
 वरं शिलायै दत्त्वं तत्रैवान्तर्दधुः सुराः ॥ ५८ ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्यं नाम सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—१०६२६

* धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रत्ययः स. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं ख. पुस्तके नास्ति । × इदमर्थं नास्ति ख पुस्तके ।

१ स. 'यभद्रं ते ध' । २ स. भर्तुः शा' । ३ ख. शक्तुथ य' । ४ ख. वरा । ५ ख. 'पा विष्णुगो' । ६ ख. च कर्तृणां श्रा' । ७ ग 'जाक्षापि चोद्भिजः । त्य' । ८ ख. 'त भो सुराः । देवस्थाव' । ९ ख. 'दा पदा' । १० स. 'तथा चान्त' ।

(गयामाहात्म्यम्)

अथाष्टोत्तरशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

सनत्कुमार उवाच—

वक्ष्ये शिलाया माहात्म्यं शृणु नारद मुक्तिदम् । यस्या गायन्ति देवाश्च माहात्म्यं मुनिपुंगवाः
 शिला स्थिता पृथिव्यां सा देवरूपाऽतिपावनी । विचित्रारूपं शिलानीर्थं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम्
 तस्याः संस्पर्शनाल्लोकाः सर्वे हरिपुरं ययुः । शून्ये लोकत्रये जाते शून्या यमपुरी ह्यभूत् ॥ ३
 यम इन्द्रादिभिर्गत्वा ऊचे ब्रह्माणमद्भुतम् । अधिकारं गृहाणाथ यमदण्डं पितामह ॥ ४
 यममूचे ततो ब्रह्मा स्वगृहे धारयस्व ताम् । ब्रह्मोक्तो धर्मराजस्तु गृहे तां समधारयत् ॥ ५
 यमोऽधिकारं स्वं चक्रे पापिनां शासनादिकम् । एवंविधा गुरुतरा शिला जगति विश्रुता ॥ ६
 यथा ब्रह्मा यथा विष्णुर्यथा देवो महेश्वरः । ब्रह्माण्डे च यथा मेरुस्तथेयं देवरूपिणी ॥ ७
 गयासुरस्य शिरसि गुरुत्वाद्धारिता यतः । अतः पवित्रयोर्योगः पितॄणां मोक्षदायकः ८
 पवित्रयोर्द्वयोर्योगे ह्यमेषमजोऽकरोत् । भागार्थमागतान्दृष्ट्वा विष्ण्वादीनब्रवीच्छिला ९
 शिलास्थितिप्रतिज्ञां तु कुर्वन्तु पितृमुक्तये । तथेत्युक्त्वा शिलायां ते देवा विष्ण्वादयः स्थिताः
 शिलारूपेण मूर्त्या च पदरूपेण देवताः । मूर्तामूर्तस्वरूपेण स्थिताः पूर्वप्रतिज्ञया ॥ ११
 दैत्यस्य मुण्डपृष्ठे तु यस्मात्सा संस्थिता शिला । तस्मात्स मुण्डपृष्ठाद्विः पितॄणां ब्रह्मलोकदः ॥
 आच्छादितः शिलापादः प्रभासेनाद्रिणा यतः । भासितो भास्करेणेति प्रभासः परिकीर्तितः ॥
 प्रभासं हि विनिर्भिद्य शिलाङ्घ्रिष्ठो विनिर्गतः । (*अङ्घ्रिष्ठोत्थित ईशोऽपि प्रभासेनः प्रकीर्तितः ॥
 शिलाङ्घ्रिष्ठकदेशो यः सा च प्रेतशिला स्मृता) । पिण्डदानाद्यतस्तस्यां प्रेतन्वान्मुच्यते नरः १५
 महानदीप्रभासाद्योः संगमे स्नानकृन्नरः । रामो देव्या सह स्नातो रामतीर्थं ततः स्मृतम् ॥ १६
 प्रार्थितोऽत्र महानद्या राम स्नातो भवेति च । रामतीर्थं ततो भूत्वा त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ १७
 जन्मान्तरशतं साग्रं यत्कृत्वं दुष्कृतं मया । तत्सर्वं विलयं यातु रामतीर्थाभिपेचनात् ॥ १८
 मन्त्रेणानेन यः स्नात्वा श्राद्धं कुर्यात् मानवः । रामतीर्थे पिण्डदस्तु विष्णुलोकं प्रयात्यसौ ॥
 तथेत्युक्त्वा स्थितो रामः सीतया भारताग्रजः ॥ १९
 राम राम महाबाहो देवानामभयंकर । त्वां नमस्येऽत्र देवेश मम नश्यतु पातकम् ॥ २०
 मन्त्रेणानेन यः स्नात्वा श्राद्धं कुर्यात्सपिण्डकम् । प्रेतत्वात्तस्य पितरो विमुक्ताः पितृतां ययुः ॥ २१
 आपस्तम्बसि देवेश ज्योतिषां पतिरेव च । पापं नाशय मे देवो मनोवाक्यायकर्मजम् ॥ २२
 नमस्कृत्य प्रभासेनं भासमानं शिवं ब्रजेत् । तं च शंभुं नमस्कृत्य कुर्याद्यमत्र नः ॥ २३
 रामे वनं गते शैलमागत्य भरतः स्थितः । पितृपिण्डादिकं कृत्वा रामं संस्थाप्य तत्र च ॥ २४
 रामं सीतां लक्ष्मणं च मुनीन्स्थापितवान्प्रभुः । भरतम्याऽऽश्रमे पुण्ये नित्यं पुण्यतर्पितम् ॥
 [+ मनद्गम्य पदं तत्र दृश्यते सर्वमानुषैः ॥ २५

* धनुर्दिशन्तर्गतमन्त्रः यः पुस्तके नास्ति । + धनुर्दिशन्तर्गतमन्त्रः यः पुस्तके न विद्यते ।

१ यः 'त यमो मद्भुतम्' इति । ऊर्ध्वं शिरःपरतः तामे शून्यां च हृदयं यमपुरी । २ यः 'सा माहात्म्यं' ।
 ३ यः 'देसादे १' । ४ यः 'इनात्मरक्षिता' । ५ यः 'विचित्रा' । ६ यः 'विष्णुः' । ७ यः 'विष्णुः' । ८ यः 'विष्णुः' । ९ यः 'विष्णुः' । १० यः 'विष्णुः' । ११ यः 'विष्णुः' । १२ यः 'विष्णुः' । १३ यः 'विष्णुः' । १४ यः 'विष्णुः' । १५ यः 'विष्णुः' । १६ यः 'विष्णुः' । १७ यः 'विष्णुः' । १८ यः 'विष्णुः' । १९ यः 'विष्णुः' । २० यः 'विष्णुः' । २१ यः 'विष्णुः' । २२ यः 'विष्णुः' । २३ यः 'विष्णुः' । २४ यः 'विष्णुः' । २५ यः 'विष्णुः' ।

स्थापितं धर्मसर्वस्वं लोकस्यास्य निदर्शनाद् ।] मतङ्गस्य पदे श्राद्धी सर्वास्तारयते पितॄन् ॥ २६
 रामतीर्थे नरः स्नात्वा रामं सीतां समर्च्य च । रामेश्वरं प्रणम्याथ न देही जायते पुनः ॥ २७
 शिलाया जघनं भूयः समाक्रान्तं नगेन तु । धर्मराजेन संप्रोक्तो न गच्छेति नगः स्मृतः ॥ २८
 यमराजधर्मराजौ निश्चलार्थं व्यवस्थितौ । ताभ्यां बलिं प्रयच्छामि पितॄणां मुक्तिहेतवे ॥ २९
 द्वौ श्वानौ श्यामश्वलौ वैवस्वतकुलोद्भवौ । ताभ्यां बलिं प्रयच्छामि स्यातामेतावर्हिंसकौ ॥ ३०
 ऐन्द्रवारुणवायव्ययाम्यनैर्ऋत्यसंस्थिताः । वायसाः प्रतिगृह्णन्तु भूमौ पिण्डं मयाऽर्पितम् * ३१
 शिलाया दक्षिणे हस्ते स्थापितः कुण्डपर्वतः । तिमिरादित्यै ईशानभर्गाविते महेश्वराः ॥ ३२
 वह्निर्द्वौ वरुणौ रुद्राश्चत्वारः पितृप्रोक्षदाः । [+ भरताश्रममासाद्य तान्प्रमेत्पूजयेन्नरः ॥ ३३
 पापेभ्यश्चोपपापेभ्यो मुच्यते पितृभिः सह । यत्र कुत्रापि देवर्षे भरतस्याऽऽश्रमे नरः ॥
 स्नातः श्राद्धादिकं कुर्यात्तत्कल्पोऽपि न हीयते] ॥ ३४
 गयायां चाक्षयं श्राद्धं जपहोमतपांसि च । सर्वमानन्त्यमाहुर्वै यद्दत्तं भरताश्रमे ॥ ३५
 चतुर्युगस्वरूपेण चतस्रो रविमूर्तयः । दृष्टाः स्पृष्टाः पूजितास्ताः पितॄणां मुक्तिदा(यि)काः ॥ ३६
 [x मुक्तिर्वापन इत्येव तारकाख्यो विधिः परः । संसारार्णवतप्तानां नावावेतौ सुरेश्वरौ ॥
 तारकं ब्रह्म विश्वेषां मृतानां जीवतामिदम् ॥ ३७
 त्रिविक्रमं च ब्रह्माणं यः पश्येत्पुरुषोत्तमम् । पितृभिः सह धर्मात्मा स याति परमां गतिम्] ॥
 शिलाया वामपादेऽपि तथाऽभ्युद्यन्तको गिरिः । स्थापितः पिण्डदस्तत्र पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥
 नैमिषारण्यपार्श्वे तु ईये ब्रह्मा सुरैः सह । मुख्यसंज्ञं हि तत्तीर्थं देवास्तत्र पदे स्थिताः ॥ ४०
 त्रिषु तेषु पदेष्वेव तीर्थेषु मुनिसत्तम । यत्किञ्चिदशुभं कर्म तत्प्रणश्यति नारद ॥ ४१
 + तन्नैमिषवनं पुण्यं सेवितं पुण्यपौरुषैः । तत्र व्यासः शुकः पैलः कण्वो वेधाः शिवो हरिः ॥
 तेषां दर्शनमात्रेण मुच्यते पातकैर्नरः । वामहस्ते शिलायास्तु तथा चोद्यन्तको गिरिः ॥ ४३
 स पर्वतः समानीतो ह्यगस्त्येन महात्मना + । तत्र ब्रह्मा हरश्चैव तपश्चोग्रं चै चक्रतुः ॥ ४४

* इत उत्तरमेते श्लोका मुद्रितपुस्तकटिप्पण्यामधिका उपलभ्यन्ते ते यथा—

यमोऽसि यमदूतोऽसि वायसोऽसि महाबल । सप्तजन्मकृतं पापं बलिं भुक्त्वा विनाशय ॥ १ ॥

रामे वनं गते शैलमागत्य भरतेन हि । पितुः पिण्डादिकं कृत्वा रामेशः स्थापितोऽत्र वै ॥ २ ॥

स्नात्वा नत्वा च रामेशं रामसीतासमान्वितम् । तत्र श्राद्धं सपिण्डं च कृत्वा विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ ३ ॥

पितृभिः सह धर्मात्मा कुलानां च शतैः सह ॥ इति ।

+ एताच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न विद्यते । x धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । — इत आरभ्य चोद्यन्तको गिरिरित्यन्तग्रन्थो नास्ति ख. पुस्तके । † इत उत्तरमेते श्लोका मुद्रितपुस्तकपाठेऽधिका उपलभ्यन्ते—

स्थापितः पिण्डदस्तत्र पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । कुण्डश्चोद्यन्तकस्तत्र आत्मनस्तपसा कृतः ॥ १ ॥

ब्रह्मणा तत्र सावित्रीकुमाराभ्यां सह स्थितम् । हृद्वाहूद्ग्रभृद्यो गीतिनाद् प्रचक्रिरे । २ ॥

कुण्डमुद्यन्तकं तत्र गीतवादित्रको गिरिः । अगस्त्यो भगवान्यत्र तपश्चोग्रं चकार ह ॥ ३ ॥

ब्रह्मणस्तु वैरं लेभे माहात्म्यं भुवि दुर्लभम् । लोपामुदां तथा भार्यां पितॄणां परमां गतिम् ॥ ४ ॥

स्नातस्तत्र च मध्याह्ने सावित्रीं समुपास्य च । कोटिजन्म भवेद्विप्रो धनाढ्यो वेदपारगः ॥ ५ ॥

अगस्त्यस्य पदे स्नात्वा पिण्डदो ब्रह्मलोकगः । पितृभिः सह धर्मात्मा पूज्यमानो दिवीकाम् ॥ ६ ॥

१ ख. 'रं नरो गत्वा न' । २ ख. 'भि रक्षेता पयि सर्वदा । द्वी । ३ ख. प्रदास्यामि । ४ क. 'धास्थितम् ।
 ५ ख. 'त्व ऐशानभर्गा एते मुनीध' । ६ ख. 'लयां वामहस्तेऽपि स्थापितो ह्यन्त' । ७ ख. चकार ह । शि' ।

(गयासाहाय्यम्)

तत्रागस्त्यस्य हि वरं कुण्डं त्रैलोक्यदुर्लभम् । यत्र मुन्यष्टकं सिद्धं तपस्तप्त्वा शिवं गतम् ॥
 कुण्डे मुन्यष्टकं नत्वा पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥ ४९
 अगस्त्येनाथ देवर्षे उदयाद्रेर्महात्मना । शिलाया वामहस्तेऽपि स्थापितो गिरिराद्गुभः ॥
 * वादित्रघौर्दिव्यगीतैराद्यो वादित्रको गिरिः ॥ ४६

ब्रह्मयोगिं प्रविश्याथ निर्गच्छेद्यस्तु मानवः । परं ब्रह्म स यातीह विमुक्तो योनिमंकटात् ॥ ७
 नत्वा गयाकुमारं च ब्राह्मण्यं लभते नरः । सोमकुण्डाभिषेकी च सोमलोकं नयेत्पितृन् ॥ ८
 बलिः काकशिलायां तु काकेभ्य ऋणमोक्षदः । स्वर्गद्वारेश्वरं नत्वा स्वर्गाद्ब्रह्मपुरं व्रजेत् ॥ ९
 पिण्डदो व्योमगद्गायां निर्मलः स्वर्नयेत्पितृन् । शिलाया दक्षिणे हरते भस्मकूटमधारयत् ॥
 ततोऽसौ भस्मकूटं द्विर्भस्मस्नातश्च नारद ॥ १०
 वटो वटेश्वरस्तत्र स्थितश्च प्रापितामहः । मतङ्गस्य पदे मुन्ये पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥ ११
 तस्याग्रे रुद्रिमणीकुण्डं पश्चिमे कपिला नदी । कपिलेशो नदतिरिरे ह्यमासोमसमागमे ॥ १२
 कपिलायां नरः स्नात्वा कपिलेशं नमोच यः । श्राद्धदः स्वर्गगामी स्थान्माहेशीकुण्ड एव च ॥ १३
 गौरी च महला तत्र सर्वसौभाग्यदायिनी । जनार्दनो भस्मकूटे तस्य हस्ते च पिण्डदः ॥ १४
 मन्त्रेण चाऽऽत्मनोऽन्येषां सच्यहस्ते तिलीर्विना । ज्वितां दधिसीमिध्रं सर्वे ते विष्णुलोकगाः ॥ १५
 एष पिण्डो मया दत्तस्तव हस्ते जनार्दन । देहि देव गयाशीर्षे तस्मै तस्मिन्मृते तु तम् ॥ १६
 एष पिण्डो मया दत्तस्तव हस्ते जनार्दन । गयाशीर्षे त्वया देवो मया पिण्डो मृते मधि ।
 जनार्दन नमस्तुभ्यं नमस्ते पितृरूपिणे । पितृपते नमस्तुभ्यं नमस्ते मुक्तिहेतवे ॥ १८
 गयायां पितृरूपेण स्वयमेव जनार्दन । लक्ष्मीकान्त नमस्तेऽस्तु नमस्ते पितृमोक्षद ॥ १९
 तं ध्यात्वा पुण्डरीकाक्षं मुच्यते च ऋणत्रयात् । पुण्डरीकाक्षमम्यर्च्य स्वर्गं प्राप्नुवन् ध्रुवम् ॥ २०
 वामजानु तु रंपात्य नत्वा भीमो जनार्दनम् । श्राद्धं सपिण्डकं कृत्वा भ्रातृभिर्विष्णुलोकगः ॥ २१
 शिलाया दक्षिणे पादे प्रेतकूटो गिरिर्धृतः । धर्मराजेन पादाभ्यां गिरिः प्रेतशिलाध्रयः ॥ २२
 पादेन दूरे निक्षिप्तः शिलायाः पापभारतः । प्रेतभावस्वरूपेण करग्रहणकानने ॥ २३
 पृष्ठे स्थिताश्च बहवो विघ्नकारिण एव ते । श्राद्धादिकरणान्मृणा तीर्थं पिताविमुक्तिदम् ॥ २४
 गतः शिलाङ्गसंस्पर्शात्प्रेतकूटः पवित्रताम् । प्रेतकूटश्च तत्राऽऽस्ते देवान्तत्र पदे स्थिताः ॥
 तत्र श्राद्धादिकं कृत्वा प्रेतत्वान्मोचयेत्पितृन् ॥ २५
 शिलासमीपे ये विघ्न प्रेतरूपा भयानकाः । सर्वे तं यमलोके तु पृथिन्यां पर्यटन्ति वै ॥ २६
 गयासुरस्य शिरसि पुण्ये प्रेतादिवाजिते । स्थिता ब्रह्मादयो देवा गतः सोऽपि पवित्रताम् ॥ २७
 कीकटेपु गया पुण्या पुण्यं राजवनं गृहम् । च्यवनस्याऽऽश्रमः पुण्यो नदी पुण्या पुनःपुना ॥ २८
 वैकुण्ठे हेमदण्डश्च हेमकूटो गिरिस्तथा । श्राद्धपिण्डादिकृत्तत्र पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥ २९
 शिलादक्षिणपादे तु गृध्रकटो गिरिर्धृतः । धर्मराजेन सुस्यैर्यकरणाय सुपवनः ॥ ३०
 गृध्ररूपेण तत्राय तपः कृत्वा महर्षयः । विमुक्त्वा गृध्रकूटोऽय तत्र गृध्रेश्वरः स्थिरः ॥ ३१
 तत्र गृध्रेश्वरं दृष्ट्वा यान्ति शंभुप्रदं नराः । तत्र गृध्रवटं नत्वा प्राप्तकामो दिवं व्रजेत् ॥ ३२
 तत्र गृध्रगुहायां च पिण्डदः शिवलोकभाक् । तत्र माहेश्वरी धारा पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥ ३३
 मूलक्षेत्र मरस्तत्र पिण्डदो ब्रह्मलोकभाक् । ऋणमोक्षं पापमोक्षं शिवं दृष्ट्वा शिवं व्रजेत् ॥ ३४
 श्वादिपालेन गिरिणा समाकान्तं शिलोदरम् । यत्राऽऽस्ते गजरूपेण विघ्नेशो विघ्ननाशनः ॥
 नामो च पिण्डदो यस्तु पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥ ३५
 नितम्बे मुण्डपृष्ठस्य देवदाहवनं तंभूत् । मुण्डपृष्ठेऽरविन्दादि दृष्ट्वा पापं भिनाशयेत् ॥ ३६
 क्रांशरूपेण सविष्टो मुनिनात्र तपोऽकरोत् । तस्य पादाद्विनो यस्मात्क्रांशरादः प्रदीतित ॥ ३७
 स्नातो जलशये तत्र नयेत्स्वर्गं कुलप्रयं । शिलायां च्यकरूपेण च्यक्त्वाच्यक्त्वात्मना स्थितः ॥
 लक्ष्मीशो विघ्नैः सार्धं तस्मादेवमयी दिव्य ॥ इति ॥ ३८

• इदमर्थं नास्ति वा. पुस्तके ।

तत्र विद्याधरो नाम गन्धर्वाप्सरसां गणैः । [*समेतोऽद्यापि गीतानि दिव्यानि सह गीयते ॥
मोहनश्च सुनीथं च शैलूजो मोहनोत्तमः । पर्वतो नारदध्यानी संगीती पुष्पदन्तकः] ॥

हाहाहूहूप्रभृतयो गीतदानं प्रचक्रिरे ॥

४८

(+ तथा चित्ररथो नाम सर्वगन्धर्वसंघृतः । गायन्ति मधुराण्येव गीतान्यद्रौ महोत्सवम् ॥ ४९

अतः स पर्वतो देवैः सेव्यतेऽद्यापि नित्यशः । धर्मजास्तत्र देवेशो हरो भस्माङ्गरागवान् ॥ ५०

पार्वत्या सहितो रुद्रः पर्वते गीतनादिते । मोदते पूजितो ध्येयः पितॄणां परमां गतिम् ॥ ५१

गयायां परमात्मा हि गोपतिर्वा गदाधरः । हीयते वैष्णवी माया तथा रुद्रार्चया मुने) ॥ ५२

शिलाया दक्षिणे हस्ते भस्मकूटो गिरिर्धृतः । धर्मराजेन तत्राऽऽस्ते अगस्त्यः सह भार्यया ॥

अगस्त्यस्य पदे स्नातः पिण्डदो ब्रह्मलोकगः । (÷ ब्रह्मणस्तु वरं लेभे माहात्म्यं भुवि दुर्लभम्

लोपामुद्रां तथा भार्यां पितॄणां परमां गतिम् ।) तत्रागस्त्येश्वरं दृष्ट्वा मुच्यते ब्रह्महृत्या ॥ ५५

अगस्त्यं च सभार्यं च पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । दण्डिनाऽथ तपस्तेपे सीतादेर्दक्षिणे गिरौ ॥ ५६

वटो वटेश्वरस्तत्र स्थितश्च प्रपितामहः । तदग्रे रुक्मिणीकुण्डं पश्चिमे कपिला नदी ॥

कपिलेशो नदीतीरे अमासोमसमागमे ॥

५७

कपिलायां नरः स्नात्वा कपिलेशं समर्च्य च । कृते श्राद्धे पिण्डदाने पितरो मोक्षमाप्स्युः ॥ ५८

अग्निधारा गिरिवरादागतोद्यन्तकादनु । [० तत्र सारस्वतं कुण्डं सरस्वत्या प्रकल्पितम् ॥ ५९

शुक्रस्तत्र सुतैः सार्धं स(प)ण्डामर्कादिभिः प्रभुः । तत्र तत्र मुनीन्द्राणां पदेषु मुनिसत्तम ॥

श्राद्धपिण्डादिकृत्स्नातः पितृन्स्तारयते नरः ॥

६०

शिलाया वामहस्तेऽपि गृध्रकूटो गिरिर्धृतः] । गृध्ररूपेण संसिद्धास्तपस्तप्त्वा महर्षयः ॥ ६१

अतो गिरिर्गृध्रकूटस्तत्र गृध्रेश्वरः स्थितः । दृष्ट्वा गृध्रेश्वरं नत्वा यौयाच्छंभोः पदं नरः ॥ ६२

तत्र गृध्रे गुहायां च पिण्डदः शिवलोकभाक् । तत्र गृध्रे वटं नत्वा प्राप्तकामो दिवं व्रजेत् ॥ ६३

ऋणमोक्षं पापमोक्षं शिवं दृष्ट्वा शिवं व्रजेत् । शूलक्षेत्रं च तत्राऽऽस्ते पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥

आदिपालेन गिरिणा समाक्रान्तं शिलोदरम् । तत्राऽऽस्ते गजरूपेण विघ्नेशो विघ्ननाशनः ॥

तं दृष्ट्वा मुच्यते विघ्नैः पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥

६५

नितम्बे मुण्डपृष्ठस्य देवदारुवनं त्वभूत् । मुण्डपृष्ठारविन्दात्री दृष्ट्वा पापं विनाशयेत् ॥

गयानामौ सुपुत्रायां पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥

६६

§ शिलाया वामपादे तु स्थापितः प्रेतपर्वतः । धर्मराजेन पापेभ्यो गिरिः प्रेतशिलाह्वयः ॥ ६७

पादेन दूरे निक्षिप्तः शिलायाः पादभारतः । गतः शिलायाः संसर्गात्प्रेतकूटः पवित्रताम् ॥ ६८

प्रेतकुण्डं च तत्राऽऽस्ते देवास्तत्र पदे स्थिताः । तत्र कुण्डादिकं कृत्वा प्रेतत्वान्मोचयेत्पितृन् ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । + एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न विद्यते । - धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । ० धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न विद्यते । § धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न विद्यते ।

१ ख. °लभ्यां वामहस्तेन गृध्रकूटः । २ ख. °त् । कुण्डिनार्थं तपस्तेपे शिलायां दक्षिणे । ३ ख. पितॄणां परमा गतिः -
भ । ४ क. °युः । तत्राग्निः । ५ ख. याति शंभोः । ६ ख. गृध्रगु । ७ ख. °दः स्वर्नयेत्पितृन् । तत्र गृध्रव ।

(गयामाहात्म्यम्)

पृथक्स्थिताश्च बहवो विघ्नकारिण एव ते । श्राद्धादिकारिणां नृणां तीर्थं पितृविमुक्तये ॥

प्रेता धानुष्करूपेण करग्रहणकारकाः ॥

७०

पादाङ्कितां मुण्डपृष्ठां महादेवनिवासिनीम् । तां दृष्ट्वा सर्वलोकश्च मुक्तः पापोपपातकैः] ॥ ७१

गयाशिरसि पुण्ये च सर्वपापविवर्जिते । प्रेतादिवर्जितं यस्मात्ततोऽतिपावनं वरम् ॥ ७२

कीकटेषु गया पुण्या पुण्यं राजगृहं वनम् । च्यवनस्याऽऽश्रमं पुण्यं नदी पुण्या पुनःपुना ॥

वैकुण्ठो लोहदण्डश्च गृध्रकूटश्च शोणकः । अत्र श्राद्धादिना सर्वान्पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥ ७४

क्रौञ्चरूपेण हि मुनिर्मुण्डपृष्ठे तपोऽकरोत् । तस्य पादाङ्कितो यस्मात्क्रौञ्चपादस्ततः स्मृतः ॥ ७५

स्तातो जलाशये तत्र नयेत्स्वर्गं स्वकं कुलम् । बलिः काकशिलायां च काकेभ्य ऋणमोक्षदः ॥

मुण्डपृष्ठस्य सानौ हि लोमशो लोमहर्षणः । द्वावेतौ परमं तप्त्वा तपःसिद्धिं परां गतौ ॥ ७७

आहूतास्तु सरिच्छ्रेष्ठा लोमशेन महानदी । शरावती वेत्रवती चन्द्रभागा सरस्वती ॥ ७८

कावेरी^१ सिन्धुरीरा च चन्दना च सरिद्धरा । वाशिष्ठी सरयूर्गङ्गा यमुना गण्डकीन्दिरा ॥ ७९

महावैतरणी नाश्रा निक्षरा च दिवोकसः । सावव्यलकनन्दा(?) च उदीची कनकाहया ॥ ८०

कौशिकी ब्रह्मदा ज्येष्ठा सर्वस्याधैविमोचिनी । कृष्णवेण्या चैर्मवती द्वे नद्यौ मुक्तिदायिके ॥

आहूते सरितां श्रेष्ठे लोमहर्षेणः स्नात्वा । तपसेस्तु प्रभावेण नर्मदा मुनिपुङ्गव ॥

तासु सर्वासु यः स्नात्वा पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥

८२

ब्रह्मयोनिं प्रविश्याथ निर्गच्छेद्यस्तु मानवः । परं ब्रह्म स यातीह विमुक्तो योनिसंकटात् ॥ ८३

निक्षरायां पुष्करिण्यां स्नातः श्राद्धादिकं नरः । कुर्यात्क्रौञ्चपदे दिव्ये नियमाद्वासरत्रयम् * ॥

सर्वान्पितृन्नयेत्स्वर्गं पञ्च पापिन एव च ॥

८४

जनार्दनो भस्मकूटे तस्य हस्ते तु पिण्डदः । आत्मनोऽप्यथवाऽन्येषां सव्येनापि तिलैर्विना ॥

जीवतां दधिसंमिश्रं सर्वे ते विष्णुलोकगाः ॥

८५

यस्तु पिण्डो मया दत्तस्तव हस्ते जनार्दन । + यदुद्दिश्य त्वया देयस्तस्मिन्पिण्डो मृते प्रभो ॥

एष पिण्डो मया दत्तस्तव हस्ते जनार्दन । अन्तकाले मते मह्यं त्वया देयो गयाशिरे ॥ ८७

जनार्दन नमस्तुभ्यं नमस्ते पितृमोक्षद । पितृपते नमस्ते तु नमस्ते पितृरूपिणे ॥

८८

गयायां पितृरूपेण स्वयमेव जनार्दनः । तं दृष्ट्वा पुण्डरीकाक्षं मुच्यते च ऋणत्रयात् ॥

८९

≡ नमस्ते पुण्डरीकाक्ष ऋणत्रयविमोचक । लक्ष्मीकान्त नमस्ते तु पितृणां मोक्षदो भव ॥ ९०

वापजानुं सुसंपाल्य नत्वा भीमो जनार्दनम् । श्राद्धं सपिण्डकं कृत्वा भ्रातृभिर्ब्रह्मलोकभाक् ॥

पितृभिः सह धर्मात्मा कुलानां च शतेन च ॥

९१

* इति परमं श्लोकोऽधिकः ख. पुस्तके—श्राद्धं सपिण्डकं कृत्वा पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । जनार्दनाय मेयाय नमः
भ्यर्च्य चयाविधि ॥ इति । + एतदर्थस्थाने इदमर्थ—देहि देव गयातीर्थं तस्मै तस्मिन्मृते तु तम् । ≡ एतच्छ्लोकस्यानेऽ
श्लोकः क. पुस्तके स यथा—नमस्ते पुण्डरीकाक्ष नमस्ते विश्रमावन । लक्ष्मीकान्त नमस्तुभ्यं नमस्ते मुक्तिदेतये ॥

१ क. 'गयावेरी' । २ ख. पुनः पुनः वे' । ३ ख. तत्र । ४ स. 'न संमिद्धो मुण्ड' । ५ स. 'महर्षेण साह'
'साह' । ६ क. 'दी सारा' । ७ ख. 'री वृष्णवेणा च चन्द्र' । ८ क. चन्द्रना । ९ स. 'ण्डया नदी । न' । १० ख.
नाम नदी शारादि' । ११ स. सर्वागविलिप्तो' । १२ क. 'पितृन्ना च' । १३ ख. 'मयती' । १४ ख. 'मे मृते मय' र्प
मे भविष्यति । ज' । १५ स. 'याता' । १६ ख. 'भिष्णुने' । १७ स. 'नां श्राद्धेनरादि' ।

शिलायां व्यक्तरूपेण व्यक्ताव्यक्तात्मना स्थितः । लक्ष्मीशो विद्युधैः सार्धं तस्माद्देवमयी शिला
इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्यं नामाष्टाविक्रशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०७१८

अथ नवाधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

नारद उवाच—

कथं व्यक्तस्वरूपेण स्थितश्चाऽऽदिगदाधरः । कथं व्यक्तस्वरूपेण व्यक्ताव्यक्तात्मना स्थितः १
कथं गदा समुत्पन्ना यथा ह्यादिगदाधरः । गदालोलं कथं चाऽऽसीत्सर्वपापक्षयंकरम् ॥ २

सनत्कुमार उवाच—

गैदो नामासुरो ह्यासीद्वज्राद्वज्ररो दृढः । प्रार्थितो ब्रह्मणे प्रादात्स्वशरीरास्थिं वुस्त्यजम् ॥ ३
ब्रह्मोक्तो विश्वकर्माऽपि गदां चक्रेऽद्भुतां तदा । तदस्थि वज्रनिष्पेषैः कुन्दैः स्वर्गे ह्यधारयत् ॥ ४
अथ कालेन महता मनौ स्वायंभुवे क्वचित् । हेती रक्षो ब्रह्मपुत्रस्तपस्तेपे सुदारुणम् ॥ ५
दिव्यवर्षसहस्राणां शतं वायुमभक्षयत् । उन्मुखश्चोर्ध्वबाहुश्च पादाङ्गुष्ठभरेण ह ॥ ६
एकेनातिप्रदव्यग्रः शीर्णपर्णानिलाशनः । ब्रह्मादींस्तपसा तुष्टान्वरं वज्रे वरप्रदान् ॥ ७
देवैर्देवैश्च शस्त्रास्त्रैर्विधैर्मनुजादिभिः । कृष्णेशानादिचक्राद्यैरवध्यः स्यां महाबलः ॥ ८
तथेत्युक्त्वाऽन्तीहितास्ते हेतिर्देवानथाजयत् । इन्द्रत्वमकरोद्धेतिर्भीता ब्रह्महरादयः ॥ ९
हरिं ते शरणं जग्मुरुच्चुर्हेतिं जहीति तान् । ऊचे हरिरवध्योऽयं हेतिर्देवासुरैः सुराः ॥ १०
महास्रं मे प्रयच्छध्वं हेतिं हन्मि हि येन तम् । इत्युक्तास्ते ततो देवा गदां तां हरये ददुः ॥
दधार तां गदामादौ देवैरुक्तो गदाधरः । गद्या हेतिमाहृत्य देवैः स त्रिदिवं ययौ ॥ १२
गदामादाववष्टभ्य गयामुरशिरःशिलाम् । निश्चलार्थं स्थितो यस्मात्तस्मादादिगदाधरः ॥ १३
शिलापर्वतरूपेण व्यक्त आदिगदाधरः । शिलासौ मुण्डपृष्ठादिः प्रभासो नाम पर्वतः ॥ १४
उद्यन्तो गीतनादश्च भस्मकूटो गिरिर्महान् । गृध्रकूटः प्रेतकूटश्चाऽऽदिपालोऽरविन्दकः ॥ १५
पञ्चलोकः सप्तलोको वैकुण्ठो लोहदण्डकः । क्रौञ्चपादोऽक्षयवटः फल्गुतीर्थं मधुश्रं(स्र)वा ॥ १६
दधिकुल्या मधुकुल्या देविका च महानदी । वैतरण्यादिरूपेण व्यक्त आदिगदाधरः ॥ १७
विष्णोः पदं रुद्रपदं ब्रह्मणः पदमुत्तमम् । कश्यपस्य पदं दिव्यं द्वौ हस्तौ यत्र निर्गतौ ॥ १८
पञ्चाग्नीनां पदान्यत्र इन्द्रागस्त्यपदे परे । रवेश्च कार्तिकेयस्य क्रौञ्चमातङ्गपोरपि ॥ १९
मुख्यालिङ्गानि सर्वाणि व्यक्ताव्यक्तात्मना स्थितः । आद्यो गदाधरश्चैव व्यक्तः श्रीमान्गदाधरः
गायत्री चैव सावित्री संध्या चैव सरस्वती । गयादित्यथोत्तरार्को दक्षिणार्कोऽपि नैमिषः ॥ २१
श्वेताको गणनाथश्च वसवोऽष्टौ मुनीश्वराः । रुद्राश्चैकादशैवाथ तथा सप्तर्षयोऽपरे ॥ २२

१८. जया । २ ख. लोलः कथं चाऽऽसीत्सर्वपापक्षयंकरः । स । ३ क. घ. गदानां । ४ ख. स्थियद्दृढम् । ५ ख. नुजैरपि । ६ ख. शान्त्य च । ७ ख. तम् । ८ ख. देवेभ्यस्त्रिदिव ददौ । ग । ९ ख. प्रेमकू । १० ख. धवाः । घृतकुल्याम् । ११ ख. दिना व्यक्तरूपणोदि । १२ ख. ध्यास्तिष्ठः स । १३ ख. णार्कत्रिधारिः । १४ ख. को नयना । १५ ख. शी महाबलः । १६ ।

(गयामाहात्म्यम्)

- सोमनाथश्च सिद्धेशः कपर्दीशो विनायकः । नारायणो महालक्ष्मीर्ब्रह्मा श्रीगुरुपोत्तमः ॥ २३
 मार्कण्डेयेशः कोटीशो ह्यङ्गिरेशः पितामहः । जनार्दनो महाला च पुण्डरीकाक्ष उत्तमः ॥ २४
 इत्यादिव्यक्तरूपेण स्थितश्चाऽऽदिगदाधरः । हेतियो राक्षसस्तस्मिन्हेतो विष्णुपुरं गतः ॥ २५
 ब्रह्मणा सह रुद्राद्यैः कारिते निश्चलेऽसुरे । तुष्टावाऽऽद्यगदापाणिं वेधा हर्षेण निर्वृतः ॥ २६

ब्रह्मोवाच—

- गदाधरं व्यपगतकालकल्मषं गयागतं विदितगुणं गुणातिगम् ।
 गुहागतं गिरिवरगौरगेहगं गणार्चितं वरदमहं नमामि ॥ २७
 अहःश्रियं त्रिदशगणादिसुश्रियं भवश्रियं दितिभवदारणाश्रियम् ।
 कलिश्रियं कलिमलमर्दनश्रियं गदाधरं नमामि तमाश्रितश्रियम् ॥ २८
 दृढादृढं परिवृढगाढसंस्तुतं कामाङ्कृतं सुदृढमरुद्विर्लङ्घिगम् ।
 तमाढ्यगं दृढदुरिताद्यदौकितं स्वदौकृतं दृढतरगोत्रसूक्तिमम् ॥ २९
 विदेहकं करणकलाविवर्जितं विजन्मकं दिनकरवेदिभूषितम् ।
 गदाधरं ध्वनिमुखवर्जितं परं नमाम्यहं सततमनादिमीश्वरम् ॥ ३०
 मनोतिगं मतिगतिवर्जितं परं सदाऽहं स्तुतिशिरसि स्तुतं बुधैः ।
 चिदात्मकं कलिगतकार्णातिगं गदाधरं हृदयगतं नमामि तम् ॥ ३१

सनत्कुमार उवाच—

- देवैः सार्धं ब्रह्मणैवं स्तुतश्चाऽऽदिगदाधरः । ऊचे धरं वृणीष्व त्वं धरं ब्रह्मा तमब्रवीत् ॥ ३२
 शिलायां देवरूपिण्यां न तिष्ठामस्त्वया विना । स्थास्यामोऽत्र त्वया सार्धं नित्यं व्यक्तादिरूपिणा ॥
 एवमस्तु श्रिया सार्धं स्थितश्चाऽऽदिगदाधरः । * लोकानां रक्षणार्थाय जगतां मुक्तिहेतवे ॥
 सुव्यक्तः पुण्डरीकाक्षो जनार्दन इति ध्रुतः ॥ ३४
 वेदैरगम्या या मूर्तिरादिभूता सनातनी । सुव्यक्ता श्वेतकले सा भविष्यति तथा पुनः ॥
 चाराहकले ह्यव्यक्ता व्यक्तिमप्यगमत्पुरा ॥ ३५
 संतारणाय लोकानां देवानां रक्षणाय च । गयाशिरसि सुव्यक्तो भविष्यति न संशयः ॥ ३६
 ये द्रक्ष्यन्ति सदा भक्त्या देवमादिगदाधरम् । (+ कुष्ठरोगादिनिर्मुक्ता यास्यन्ति हरिमन्दिरम् ॥
 ये द्रक्ष्यन्ति सदा भक्त्या देवमादिगदाधरम्) । ते प्राप्स्यन्ति धनं धान्यमायुरारोग्यमेव च ॥
 कलत्रपुत्रपर्वादिगुणकीर्तिमुखानि च । श्रद्धया ये नमस्यन्ति राज्यं ब्रह्मपुरं तथा ॥
 भुक्त्वा ब्रजेयुः सततं पुण्यपुञ्जफलं नराः ॥ ३९
 गन्धदानेन गन्धाढ्यः सौभाग्यं पुण्यदानतः । शूण्यदानेन राक्षसादिपापीभिर्भविष्यति ॥ ४०
 ध्वजदानात्पापहानिर्वात्राकृद्ब्रह्मलोकभाक् । श्राद्धपिण्डप्रदो यस्तु विष्णुं नेष्यन्ति वै पितॄन् ॥
 श्रद्धया ये नमस्यन्ति स्तोत्रेणाऽऽदिगदाधरम् । [×स्तोत्रानि च समभ्यर्च्य पितॄन्नेष्यन्ति पाधवम्
 शिवोऽपि परया भीत्या तुष्टावाऽऽदिगदाधरम् ॥ ४२

* अर्थं श्लोकः स. पुस्तके न विद्यते । + धनुर्धरान्तर्गतमन्त्र. स्व. पुस्तके नास्ति । × नार्थं श्लोक. स.

*पुस्तके ।

१ म. 'स्तप्रह' । २ क. 'हते वि' । ३ म. 'रिदग' । ४ म. 'स्त्रम' । ५ म. 'क्ति' । ६ क. 'धरं
 हरिम् । म' । ७ क. 'मि गेस्तु' । ८ म. 'वन्तकं गया ध' । ९ स. 'दीभि प्रयच्छति । ५१' ।

शिव उवाच—

अव्यक्तरूपो यो देवो मुण्डपृष्ठादिरूपतः । फल्गुतीर्थादिरूपेण नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४३
 * व्यक्ताव्यक्तस्वरूपेण पदरूपेण संस्थितः । भुखादिलिङ्गरूपेण नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४४
 अव्यक्तरूपो यो देवो जनार्दनस्वरूपतः । मुण्डपृष्ठे स्वयं जातो नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४५
 शिलायां देवरूपिण्यां स्थितं ब्रह्मादिभिः सुरैः । पूजितं सत्कृतं देवैस्तं नमामि गदाधरम् ॥ ४६
 वं च हृष्टा ततः स्पृष्ट्वा पूजयित्वा प्रणम्य च । श्राद्धादौ ब्रह्मलोकाग्निर्नमाम्यादिगदाधरम् ॥
 महदादेश जगतो व्यक्तस्यैकं हि कारणम् । अव्यक्तज्ञानरूपं तं नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४८
 देहेन्द्रियमनोबुद्धिप्राणाहंकारवर्जितम् । जाग्रत्स्वप्नाविनिर्मुक्तं नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४९
 नित्यानित्यविनिर्मुक्तं सत्यमानन्दमव्ययम् । तुरीयं ज्योतिरात्मानं नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ५०

सनत्कुमार उवाच—

एवं स्तुतो महेशेन प्रीतो ह्यादिगदाधरः । स्थितो देवः शिलायां स ब्रह्माद्यैर्देवतैः सह ॥ ५१
 संस्थितं मुण्डपृष्ठादौ देवमादिगदाधरम् । स्तुवन्ति पूजयन्तीह ब्रह्मलोकं भयान्तु ते ॥ ५२
 धर्मार्थी प्राप्नुयाद्धर्ममर्थार्थी चार्थमाप्नुयात् । कामानवाप्नुयात्कामी मोक्षार्थी मोक्षमाप्नुयात् ॥ ५३
 + वन्द्या च लभते पुत्रं वेदवेदाङ्गपारगम् । राजा विजयमाप्नोति शूद्रश्च सुखमाप्नुयात् ॥ ५४
 पुत्रार्थी लभते पुत्रानभ्यर्च्यऽऽदिगदाधरम् । मनसा प्रार्थितं सर्वं पूजायैः प्राप्नुयाद्धरेः ॥ ५५

इति धर्महापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्ये नाम नवमधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥

आदितः श्लोकानां समाख्यङ्काः—१०५७३

अथ दशाधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

सनत्कुमार उवाच—

गयायात्रा प्रवक्ष्यामि शृणु नारद मुक्तिदाम् । निष्कृतिः श्राद्धकर्तृणां ब्रह्मणा गीयते पुरा ॥ १
 उद्यत्श्वेद्वयां गन्तुं श्राद्धं कृत्वा विधानतः । विधाय कार्पटीवेपं कृत्वा ग्रामप्रदक्षिणम् ॥ २
 ततो ग्रामान्तरं गत्वा श्राद्धशेषस्य भोजनम् । ततः प्रतिदिनं गच्छेत्प्रतिग्रहविजितः ॥ ३
 प्रतिग्रहाहुपावृत्तः संतुष्टो नियतः शुचिः । अहंकारविमुक्तो यः स तीर्थफलपश्रुते × ॥ ४
 यस्य हस्तौ च पादौ च मनश्चापि सुसंयतम् । विद्या तपश्च कीर्तिश्च स तीर्थफलपश्रुते ॥ ५

* इतः प्रमृति जातो नमाम्यादिगदाधरमित्यन्तं प्रत्यव्यत्यासः ख पुस्तके । + न विद्यतेऽयं श्लोक ख पुस्तके । × इत उत्तरमधिका श्लोका मुद्रितपुस्तकटिप्पणयामुपलभ्यन्ते ते च यथा—

गुहाचलितमात्रेण गयाया गमनं प्रति । स्वर्गारोहणसोपानं पितृणां च पदे पदे ॥ १

पदे पदेऽश्वमेधस्य यत्फलं गच्छतो गयाम् । तत्फलं च भवेन्नित्यं समग्रं नाम सत्तयम् ॥ २

ततो गयां समासाद्य स्नातव्यं तत्र निश्चयम् । इति ।

१ ख 'श्राद्धिरु' । २ ख 'मुखलिङ्गादिरु' । ३ ख. 'क्त नित्यमा' । ४ ख. 'ह नमाम्यादिगदाधरम् । धर्मा' । ५ ख. 'तिः विनृक्त' । ६ ख. च वास्तवश्च शृणयते । वि ।

(गयामाहात्म्यम्)

- ततो गयाप्रवेशे च पूर्वतोऽस्ति महानदी । तत्र तोयं समुत्पाद्य स्नातव्यं निर्मले जले ॥ ६
- देवादींस्तर्पयित्वाऽथ श्राद्धं कृत्वा यथाविधि । * स्ववेदशाखागदितमर्घ्यावाहनवर्जितम् ॥ ७
- अपरेऽहि शुचिर्भूत्वा गच्छेद्भै प्रेतपर्वते । ब्रह्मकुण्डे ततः स्नात्वा देवादींस्तर्पयेत्सुधीः ॥ ८
- कुर्याच्छ्राद्धं सपिण्डानां प्रयतः प्रेतपर्वते । प्राचीनावीतिना भाव्यं दक्षिणाभिमुखं सुधीः ॥ ९
- कव्यवाहोऽनलः सोमो यमश्चैवार्यमा तथा । अग्निष्वात्ता बर्हिषदः सोमपाः पितृदेवताः ॥ १०
- आगच्छन्तु महाभागा गुप्माभी रक्षितास्त्वह । मदीयाः पितरो ये च कुले जाताः सनाभयः ॥
- तेषां पिण्डप्रदानार्थमागतोऽस्मि गयामिमाम् । ते सर्वे तृप्तिमायान्तु श्राद्धेनानेन शाश्वतीम् ॥ १२
- आचम्योक्त्वा च पञ्चाङ्गं प्राणायामं प्रयत्नतः । पुनरावृत्तिरहितब्रह्मलोकाग्निहेतवे ॥ १३
- एवं च विधिवच्छ्राद्धं कृत्वा पूर्वं यथाक्रमम् । पितृनावाह्य चाभ्यर्च्य मन्त्रैः पिण्डप्रदो भवेत् ॥
- तीर्थे प्रेतशिलादौ च चरुणा सधृतेन वा । प्रक्षाल्य पूर्वं तत्स्थानं पञ्चगव्यैः पृथक्पृथक् ॥
- तैमन्नैरथ संपूज्य पञ्चगव्यैश्च देवताम् ॥ १५
- यावत्तिला मनुष्यैश्च गृहीताः पितृकर्मसु । गच्छन्ति तावदसुराः सिंहवस्ता यथा मृगाः ॥ १६
- अष्टकामु च वृद्धौ च गयायां च मृतेऽहनि । मातुः श्राद्धं पृथक्कुर्यादन्यत्र + पतिना सह ॥ १७
- वृद्धिश्राद्धे तु मात्रादि गयायां पितृपूर्वकम् । पाद्यपूर्वं समारभ्य दक्षिणाप्रकुशैः क्रमात् ॥
- पित्रादीनां समास्तीर्य शेषं मृह्योक्तमाचरेत् ॥ १८
- दैत्युः श्राद्धं सपिण्डानां तेषां दक्षिणभागतः । कुशानास्तीर्य विधिना सकृदत्वा तिलोदकम् ॥
- गृहीत्वाऽञ्जलिना तेभ्यः पितृतीर्थेन यत्नतः । सकुना मुष्टिमात्रेण दद्यादक्षय्यपिण्डकम् ॥ x
- संवन्धिनस्तिलाञ्जिश्च कुशेष्वावाहयेत्ततः ॥ २०
- (+ आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तं देवर्षिपितृमानवाः । तृप्सन्तु पितरः सर्वे मातृमातामहादयः ॥ २१
- अतीतकुलकोटीनां सप्तद्वीपनिवासिनाम् । आब्रह्मभुवनालोकादिदमस्तु तिलोदकम् ॥ २२

* नास्त्यर्धमिदं स पुस्तके । + आर्षध्यायं प्रयोगः । x क. पुस्तकद्विष्यन्त्यामेतेऽधिका. श्लोका एतदमे दृश्यन्ते ते च यथा—पायसेनापि चरुणा सकुना पिष्टकेन च । गुडेन तण्डुलाद्यैर्वा पिण्डदानं विधीयते ॥

मुष्टिमात्रप्रमाणेन चाऽऽर्द्रामलकमात्रतः । क्षमीपत्रप्रमाणेन पिण्डं दद्याद्दयासिरे ॥

उद्धरेत्सप्त गोत्राणि कुलमेकोत्तरं शतम् । माता पिता च भार्या च भगिनी दुहितुः पतिः ॥

पितृष्वेषा मात्रस्वमां सप्त गोत्राः प्रकीर्तिताः । विद्यतिर्विद्यतिः पित्रोरष्टेन्द्राः षोडश क्रमात् ॥

एकादश द्वादशाथ कुलान्येकोत्तरं शतम् । पिता पितामहर्धैव तथैव प्रपितामहः ॥

माता पितामही चैव तथैव प्रपितामही । मातामहस्तपिता च प्रमातामहकादयः ॥

तेषां पिण्डो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ इति ॥

दत्तञ्जित्तमेतदर्थं स पुस्तके । तद्यथा—तिलाज्यमधुदध्यादि पिण्डद्रव्येषु योजयेत् ।

○ इत आरभ्य—आर्द्रामलकमात्रद्विष्यन्तं प्रत्यन्यस्यासः स. पुस्तके । † एतद्विद्वान्तर्गतप्रत्यो नास्ति स. पुस्तके ।

१ म. 'मुष्पाप्य सा' । २ म. 'द्धं कुर्यादया' । ३ म. 'च्छेत्त-प्रेतपर्वतम् । रामर्षिं ततः आयाहेषादींस्तर्प-
येद्भुः । ४' । ५ म. सः स्मरन् । ६ कव्यवाहोऽन' । ५ म. 'न्दु पिण्डाने' । ६ म. 'दितो म' । ७ म. 'द्धं कुर्या-
त्पूर्वं यथाविधि । वि' । ८ म. 'त् । (वैमं' । ९ म. पदे च पददेवताः । य' । १० म. च क्षयेऽह । ११ म. दत्ता ।
१२ म. 'नि तपर । त' ।

- पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः । माता पितामही चैव तथैव प्रपितामही ॥ २३
- मातामहस्तत्पिता च प्रमातामहकादयः । तेषां पिण्डो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ २४
- मुष्टिमात्रप्रमाणं च आर्द्रमलकंमात्रकम् । शमीपत्रप्रमाणं वा पिण्डं दद्याद्गयाशिरे ॥
- उद्धरेत्सप्त गोत्राणि कुलानि शतमुद्धरेत् ॥ २५
- पितुर्मातुः स्वभार्याया भगिन्या दुहितुस्तथा । पितृष्वसुर्मातृष्वसुः सप्त गोत्राः प्रकीर्तिताः ॥ २६
- चतुर्विंशतिर्विंशश्च षोडश द्वादशैव हि । रुद्रादिवसवश्चैव कुलान्येकोत्तरं शतम् ॥ २७
- नाऽऽवाहनं न दिग्बन्धो न दोषो दृष्टिसंभवः । न कारुण्येन कर्तव्यं तीर्थश्राद्धं विचक्षणैः ॥ २८
- पिण्डासनं पिण्डदानं पुनः प्रत्यवनेजनम् । दक्षिणा चान्नसंकल्पं तीर्थश्राद्धे स्वयं विधिः ॥ २९
- अस्मत्कुले मृता ये च गतिर्येषां न विद्यते । आवाहयिष्ये तान्सर्वान्दुर्भृष्टे तिलोदकैः ॥ ३०
- * मातामहकुले ये च गतिर्येषां न विद्यते । आवाहयिष्ये तान्सर्वान्कुशपृष्ठे तिलोदकैः ॥ ३१
- बन्धुवर्गकुले ये च गतिर्येषां न विद्यते । आवाहयिष्ये तान्सर्वान्दुर्भृष्टे तिलोदकैः + ॥ ३२
- इत्येतैर्मन्त्रैः सजलैस्त्रिलैर्दुर्भेषु ध्यानवान् । आवाह्याभ्यर्च्य तेभ्यश्च पिण्डान्दद्याद्यथाक्रमम् ॥ ३३
- अस्मत्कुले मृता ये च गतिर्येषां न विद्यते । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३४
- मातामहकुले ये च गतिर्येषां न विद्यते । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३५
- बन्धुवर्गकुले ये च गतिर्येषां न विद्यते । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३६
- अजातदन्ता ये केचिद्ये च नर्भे प्रपीडिताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३७
- अग्निदग्धाश्च ये केचिन्नाग्निदग्धास्तथाऽपरे । विद्युच्चौरहता ये च तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३८
- दावदाहे मृता ये च सिंहव्याघ्रहताश्च ये । दंष्ट्रिभिः शृङ्गिभिर्वाऽपि तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥
- उद्धन्वन्मृता ये च विपन्नस्रहताश्च ये । औत्सापवातिनो ये च तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४०
- अरण्ये वर्त्मनि बने श्रुधया तृपया हताः । भ्रूणप्रेतपिशाचाद्यैस्तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४१
- रौरवे चान्धतामिश्रे(स्त्रे) कालसूत्रे च ये गताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४२
- + आसिपत्रवने घोरं कुम्भीपाकेषु ये गताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४३
- अनेकयातनासंस्थाः प्रेतलोकं च ये गताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४४
- अनेकयातनासंस्था ये नीता यमकिंकरैः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४५
- नरकेषु समस्तेषु यातनासु च ये स्थिताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४६
- पशुपानिगता ये च पक्षिकीटसरीसृपाः । अथवा वृक्षयोनिस्थास्तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४७
- जात्यन्तरसहस्रेषु भ्रमन्तः स्वैर्न कर्मणा । मानुष्यं दुर्लभं येषां तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४८
- दिव्यन्तरीक्षभूमिष्ठाः पितरो बान्धवाद्यः । मृता असंस्कृता ये च तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥
- ये केचित्प्रेतरूपेण वर्तन्ते पितरो मम । ते सर्वे तृप्तिपापान्तु पिण्डेनानेन सर्वदा ॥ ५०
- येऽवान्धवा बान्धवा वा येऽन्यजन्मनि बान्धवाः । तेषां पिण्डो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥

* न विद्यतेऽयं श्लोकः कः पुस्तके । + एतदमेऽयं पाठः सः पुस्तके स यथा-आनन्दस्तन्वपर्वतं यत्किञ्चिन्मन-
राचरम् । मया दत्तो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ इति । । अथ श्लोको नास्ति सः पुस्तके ।

१ सः कः एव च । २ सः 'मात्रेण दद्यादक्षय्यमुपतिष्ठताम् । अ' । ३ सः 'पातुनाट' । ४ सः 'निहता ।
५ सः 'आमो' । ६ सः 'निहते ध' । ७ सः 'बाध तेभ्यः । ८ सः 'न सतिव' ।

(गयामाहात्म्यम्)

पितृवंशे मृता ये च मातृवंशे च ये मृताः । गुरुश्वशुरवन्धूनां ये चान्ये चान्यथा मृताः ॥ ५१
 ये मे कुले लुप्तपिण्डाः पुत्रदारविवर्जिताः । क्रियालोपगता ये च जात्यन्धाः पङ्कवस्तथा ॥ ५२
 विरूपा आमगर्भाश्च ज्ञाताज्ञाताः कुले मम । तेषां पिण्डो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ ५३
 आ ब्रह्मणो ये पितृवंशजाता मातुस्तथा वंशभवा मदीयाः ।
 कुलद्वये ये मम दासभूता भृत्यास्तथैवाऽऽश्रितसेवकाश्च ॥ ५४
 मित्राणि शिष्याः पशवश्च वृक्षा दृष्टा ह्यदृष्टाश्च कृतोपकाराः ।
 जन्मान्तरे ये मम संगताश्च तेभ्यः स्वधा पिण्डमहं ददामि ॥ ५५
 एतैश्च सर्वमद्यैस्तु स्त्रीलिङ्गान्तं समुह्य च । पिण्डान्दद्याद्यथा पूर्वं स्त्रीणां मात्रादिकाक्रमात् ॥ ५६
 स्वगोत्रे परगोत्रे वा दंपत्योः पिण्डपातनम् । अपृथङ्निष्फलं श्राद्धं पिण्डं चोदकतर्पणम् ॥
 पिण्डपात्रे तिलान्निष्पत्त्वा पूरयित्वा शुभोदकैः । * मन्त्रेणानेन पिण्डांस्तान्प्रदक्षिणयथाक्रमम् ॥
 परिपिच्य त्रिधा सर्वान्प्रणिपत्य समापयेत् ॥ ५८
 पितृन्विमृज्य चाऽऽचम्य साक्षिणः श्रावयेत्सुरान् । साक्षिणः सन्तु मे देवा ब्रह्मेशानादयस्तथा ॥
 मया गयां समासाद्य पितृणां निष्कृतिः कृता ॥ ५९
 आगतोऽस्मि गयां देव पितृकार्ये गदाधर । त्वमेव साक्षी भगवन्नृणोऽहमृणत्रयात् ॥ ६०
 सर्वस्थानेषु चैवं स्यात्पिण्डदानं तु नारद । प्रेतपर्वतमारभ्य कुर्यात्तीर्थेषु च क्रमात् ॥ ६१
 तिलमिश्रांस्ततः सक्तून्निक्षिपेत्प्रेतपर्वते । + अपसव्येन देवर्षे दक्षिणाभिमुखेन च ॥ ६२
 ये केचित्प्रेतरूपेण वर्तन्ते पितरो मम । ते सर्वे तृप्तिमायान्तु सक्तुभिस्तिलमिश्रितैः ॥ ६३
 आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तं यत्किञ्चित्सचराचरम् । मया दत्तेन तोयेन तृप्तिमायान्तु सर्वशः ॥ ६४
 प्रेतत्वाच्च विमुक्ताः स्युः पितरस्तस्य नारद । प्रेतत्वं तस्य माहात्म्यात्कुले चापि न जायते ॥ ६५
 नाम्ना प्रेतशिला रूपाता गयाशिरासे मुक्तये । तीर्थमन्त्रादिरूपेण स्थितश्चाऽऽदिगदाधरः ॥ ६६
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्यं नाम दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—१०८३९

अथैकादशाधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

सनत्कुमार उवाच—

आदौ तु पञ्चतीर्थेषु चोत्तरे मानसे विधिः । आचम्य कुशहस्तेन शिरश्चाभ्युक्ष्य वारिणा ॥ १
 उत्तरं मानसं गच्छेन्मन्त्रेण स्नानमाचरेत् । उत्तरे मानसे स्नानं करोम्यात्मविशुद्धये ॥ २
 सूर्यलोकादिसंसिद्धिसिद्धये पितृमुक्तये । × स्नानार्थं तर्पणं कृत्वा श्राद्धं कुर्यात्सपिण्डकम् ॥ ३
 मानसं हि सरो ह्यत्र तस्मादुत्तरमानसम् । सूर्यं नत्वाऽर्चयित्वाऽथ सूर्यलोकं नयेत्पितृन् ॥ ४

* नास्त्यर्धभिद क. पुस्तके । + नास्त्यर्धभिद ख. पुस्तके । × एतदर्थं स्वनेऽयं पाठः—देवादीस्तर्पयित्वाऽथ
 धाद्य इत्या मन्त्रिकम् । इति ख. पुस्तके ।

१ ग. 'दिपुर्व्व' । २ ख. 'विशुद्ध' । ३ ख. 'सुधीः । ता' । ४ ग. 'विशुद्धं मया । म' । ५ ख. 'तन्वन्तु
 भुवनत्रयम् । मे' । ६ ग. 'उत्तरे मानसं गदा मन्त्रेः स्नानं गमा' । ७ ग. 'रो यस्मात्स्नानं' ।

नमो भगवते भर्त्रे सोमभौमज्ञरूपिणे । जीवभार्गवसौरेयराहुकेतुस्वरूपिणे ॥	५
उत्तरान्मानसान्मौनी व्रजेदक्षिणमानसम् । उदीचीतीर्थमित्युक्तं तत्रौदीच्यं विमुक्तिदम् ॥	
अत्र स्नातो दिवं याति स्वशरीरेण मानवः ॥	६
मध्ये कनखलं तीर्थं त्रिषु लोकेषु विधुतम् । स्नातः कनकवद्भाति नरो याति पवित्रताम् ॥	७
तस्य दक्षिणभागे च तीर्थं दक्षिणमानसम् । दक्षिणे मानसे चैव तीर्थत्रयमुदाहृतम् ॥	८
स्नात्वा तेषु विधानेन कुर्याच्छ्राद्धं पृथक्पृथक् । दक्षिणे मानसे स्नानं करोम्यात्मविशुद्धये ॥	९
सूर्यलोकादिसंसिद्धिसिद्धये पितृमुक्तये । ब्रह्महत्यादिपापौघयातनाया विमुक्तये ॥	१०
दिवाकर करोमीह स्नानं दक्षिणमानसे । * सूर्यं नत्वाऽर्चयित्वा च सूर्यलोकं नयेत्पितृन् ॥	११
नमामि सूर्यं तृप्त्यर्थं पितॄणां तारणाय च । पुत्रपौत्रधुनैश्वर्यायाऽऽयुरारोग्यवृद्धये + ॥	१२
फल्गुतीर्थं व्रजेत्तस्मात्सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् । मुक्तिर्भवति कर्तॄणां पितॄणां श्राद्धतः सदा ॥	१३
ब्रह्मणा प्रार्थितो विष्णुः फल्गुको ह्यभवत्पुरा । दक्षिणाग्नौ हुतं तत्र तद्रजः फल्गुतीर्थकम् ॥	१४
तीर्थानि यानि सर्वाणि भुवनेष्वखिलेष्वपि । तानि स्नातुं समायान्ति फल्गुतीर्थं सुरैः सह ॥	१५
गङ्गा पादोदकं विष्णोः फल्गुर्वादिगदाधरः । स्वयं हि द्रवरूपेण तस्माद्गङ्गाधिकं विदुः ॥	१६
अश्वमेधसहस्राणां सहस्रं यः समाचरेत् । नासौ तत्फलमाप्नोति फल्गुतीर्थे यदाप्नुयात् ॥	१७
+ फल्गुतीर्थे नरः स्नात्वा तर्पणं श्राद्धमाचरेत् । सपिण्डकं स्वसूत्रोक्तं नमेदथ पितामहम् ॥	१८
नमः शिवाय देवाय ईशाय पुरुषाय वै । अघोरवामदेवाय सद्योजाताय शंभवे ॥	१९
फल्गुतीर्थे नरः स्नात्वा दृष्ट्वा देवं गदाधरम् । आत्मानं तारयेत्सद्यो दश पूर्वान्दशापरान् ॥	२०
नत्वा गदाधरं देवं मन्त्रेणानेन पूजयेत् । ओं नमो वासुदेवाय नमः संकर्षणाय च ॥	
मद्युन्नायानिरुद्धाय श्रीधराय च विष्णवे ॥	२१
पञ्चतीर्थे नरः स्नात्वा ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् । अमृतैः पञ्चभिः स्नानं पुष्पवस्त्राद्यलंकृतम् ॥	
न कुर्याद्यो गदापाणेस्तस्य श्राद्धं निरर्थकम् ॥	२१
नागकूटाद्दृष्टकूटाद्यूर्पादुत्तरमानसात् । एतद्गयाशिरः प्रोक्तं फल्गुतीर्थं तदुच्यते ॥	२२
प्रथमेऽङ्गि विधिः प्रोक्तो द्वितीये दिवसे व्रजेत् । धर्मरप्यं तत्र धर्मो यस्माद्यज्ञमकारयत् ॥	
गमनाद्ब्रह्मलोकाप्तिर्भवत्येव हि नारद ॥	२३
मतङ्गवाप्यां यः स्नात्वा तर्पणं श्राद्धमाचरेत् । गत्वा नत्वा मतङ्गेशमिमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥	२४
प्रमाणं देवताः सन्तु लोकपालाश्च साक्षिणः । मयाऽऽगत्य मतङ्गेऽस्मिन्पितॄणां निष्कृतिः कृता ॥	

* इदमर्थं न क पुस्तके । + एतदप्रेऽर्थं श्लोकः क. पुस्तके टिप्पण्याम्—अनेन स्नानदानादि कृत्वा श्राद्धं सपिण्डकम् । कृत्वा नत्वा च मौन्यर्कमिमं मन्त्रमुदीरयेत् । एतदप्रे इदमर्थम्—एतत्तीर्थत्रये मौनी स्नानश्राद्धादिकं चरेत् । इति ख. पुस्तके । § इत उत्तरमयं श्लोको वर्तते क. पुस्तकटिप्पण्याम्—तस्मिन्कलति फल्गुवा गौः कामधेनुर्जलं मही । दृष्टेरन्तर्गत यस्मात्फल्गुतीर्थं न निष्कलम् इति । — फल्गुतीर्थे नरः स्नात्वा इत्यस्मात्प्राक् क. पुस्तके टिप्पण्यामधिक एकः श्लोको वर्तते स यथा,—फल्गुतीर्थे विष्णुमले करोमि स्नानमाहृतः । पितॄणां विष्णुलोकाय भुक्तिमुक्तिप्रसिद्धये इति । एतच्छ्लोकपरतः क. पुस्तकटिप्पण्यामधिकश्लोको विद्यते स यथा,—मुण्डपृष्ठनगावस्नात्फल्गुतीर्थमनुत्तमम् । अत्र श्राद्धादिना सर्वे पितरो भोक्षामामुषुः । इति ।

१ ख. 'मोऽस्तु मानवे भ' । २ ख. 'न श्राद्धं कुर्यात्पृथक्पृथक् । द' । ३ ख. 'ति पितॄणां कर्तॄणां धा' । ४ ख. नूनं । ५ ख. फलम् । ६ ख. 'त् । नमोऽस्तु वा' । ७ क. श्राद्धमार्थं । ८ ख. 'पाद्योत्त' ।

(गयामाहात्म्यम्)

- * पूर्वं हि ब्रह्मतीर्थं च कूपे श्राद्धादि कारयेत् । तत्कूपयूपयोर्मध्ये सर्वास्तारयते पितॄन् ॥
धर्मं धर्मेश्वरं नत्वा महाबोधितहं नमेत् ॥ २६
- नमस्तेऽश्वत्थराजाय ब्रह्मविष्णुशिवात्मने । बोधिद्रुमार्यं कर्तॄणां पितॄणां तारणाय च ॥ २७
- येऽस्मत्कुले मातृवंशे वान्धवा दुर्गतिं गताः । त्वदर्शनात्स्पर्शनाच्च स्वर्गतिं यान्तु शाश्वतीम् ॥
ऋणत्रयं मया दत्तं गयामागत्य वृक्षराट् । त्वत्प्रसादान्महापापाद्विमुक्तोऽहं भवार्णवात् ॥ २९
- तृतीये ब्रह्मसरसि स्नात्वा श्राद्धं सपिण्डकम् । कृत्वा सर्वप्रमाणेन मन्त्रेण विधिवत्सुत ॥ ३०
- + स्नानं करोमि तीर्थेऽस्मिन्नृणत्रयविमुक्तये । तत्कूपयूपयोर्मध्ये ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ३१
- यागं कृत्वोत्थितो यूपो ब्रह्मणा यूप इत्यसौ । कृत्वा ब्रह्मसरःश्राद्धं सर्वास्तारयते पितॄन् ॥
यूपं प्रदक्षिणीकृत्य वाजपेयफलं लभेत् । ब्रह्माणं च नमस्कृत्य ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ३३
- नमोऽस्तु ब्रह्मणेऽजाय जगज्जन्मादिरूपिणे । भक्तानां च पितॄणां च तारकाय नमो नमः ॥ ३४
- गोप्रचारसमीपस्था आम्रा ब्रह्ममकल्पिताः । तेषां सेचनमात्रेण पितरो मोक्षगामिनः(णा) ॥ ३५
- आम्रं ब्रह्मसरोद्भूतं ब्रह्मदेवमयं तरुम् । विष्णुरूपं प्रसिञ्चापि पितॄणां मुक्तिहेतवे ॥ ३६
- एको मुनिः कुम्भकुशाग्रहस्त आम्रस्य मूले सलिलं ददानः ॥
आम्रश्च सिक्तः पितरश्च तृप्ता एका क्रिया व्यर्थकरी प्रसिद्धा + ॥ ३७
- ततो यमवलिं दद्यान्मन्त्रेणानेन संयतः । यमराजधर्मराजौ निश्चलार्थं व्यवस्थितौ ॥
ताभ्यां वलिं प्रयच्छामि पितॄणां मुक्तिहेतवे ॥ ३८
- ततः श्वानवलिं दद्यान्मन्त्रेणानेन नारद । द्वौ श्वानौ श्यामश्वलौ वैवस्वतकुलोद्भवौ ॥
ताभ्यां वलिं प्रयच्छामि रक्षेतां पथि सर्वदा ॥
ततः काकवलिं दद्यान्मन्त्रेणानेन नारद । ऐन्द्रवाहणवायव्ययाम्पा वै नैर्ऋतास्तथा ॥
वायसाः प्रतिगृह्णन्तु भूमौ पिण्डं समर्पितम् ॥ ४०
- फल्गुतीर्थे चतुर्थेऽह्नि स्नानादिक्रमथाऽऽचरेत् । गयाशिरस्यथ श्राद्धं पादे कुर्यात्सपिण्डकम् ॥
साक्षाद्गयाशिरस्तत्र फल्गुतीर्थाश्रितं कृतम् ॥
नार्गाज्जनार्दनाद्ब्रह्मयूपाच्चोत्तरमानसात् । एतद्गयाशिरः प्रोक्तं फल्गुतीर्थं तदुच्यते ॥ ४२
- पितामहं समासाद्य यावदुत्तरमानसम् । फल्गुतीर्थं तु विज्ञेयं देवानामपि दुर्लभम् ॥ ४३
- क्रौञ्चपादात्फल्गुतीर्थं यावत्साक्षाद्गयाशिरः । मुखं गयासुरस्यैतत्तस्माच्छ्राद्धंमिहाक्षयम् ॥ ४४
- मुण्डपृष्ठान्नगाधस्तात्साक्षार्त्तफल्गुतीर्थकम् । आद्यो गदाधरो देवो व्यक्ताव्यक्तात्मना स्थितः
विष्ण्वादिपदरूपेण पितॄणां मुक्तिहेतवे ॥ ४५

* इदमर्थं न विद्यते ख. पुस्तके । + नास्त्वर्थमिदं ख. पुस्तके । × इत उत्तरमेतदर्थं विद्यते ख. पुस्तके
तद्यथा—यूपं प्रदक्षिणीकृत्य वाजपेयफलं लभेत् ।

१ ख. 'यपितॄणां कर्तॄणां ता' । २ ख. 'दिकारिणे । ३ ख. आम्राश्च सिक्ताः पि' । ४ ख. 'मि
स्यातामेतावर्हिसकौ । तं । ५ ख. लि क्षिप्त्वा पुनः स्नानं समाचरेत् । ऐ' । ६ ख. 'ण्डं मयोञ्जितं' । ७ ख.
'द कुर्यादिन्द्रपदा देवु । सा' । ८ ख. 'गार्जुना' । ९ ख 'म् । पितामहं समासाद्य यावदक्षिणम् । क्रौ' । १० ख.
इमथाक्ष' । ११ ख. 'वे । तत्र विष्णु' ।

एतद्विष्णुपदं दिव्यं दर्शनात्पापनाशनम् । स्पर्शनात्पूजनाद्वाऽपि पितृणां इत्तमक्षयम् ॥ ४६
 श्राद्धं सपिण्डकं कृत्वा कुलसाहस्रमात्मना । नयेद्विष्णुपदं दिव्यमनन्तं शिवमव्ययम् ॥ ४७
 श्राद्धं कृत्वा रुद्रपदे नयेत्कुलशतं नरः । सहाऽऽत्मना शिवपुरं तथा ब्रह्मपदे नरः ॥ ४८
 ब्रह्मलोकं कुलशतं समुद्धृत्य नयेत्पितृन् । * कश्यपस्य पदे श्राद्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ ४९
 दक्षिणाग्निपदे श्राद्धी पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । गार्हपत्यपदे श्राद्धी वाजपेयफलं लभेत् ॥ ५०
 श्राद्धं कृत्वाऽऽहवनीये अश्वमेधफलं लभेत् । श्राद्धं कृत्वा सभ्यपदे ज्योतिष्टोमफलं लभेत् ॥
 आवसथ्यपदे श्राद्धी पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । श्राद्धं कृत्वा शक्रपदे इन्द्रलोकं नयेत्पितृन् ॥ ५२
 अगस्त्यस्य पदे श्राद्धी पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । क्रौञ्चमातङ्गयोः श्राद्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ ५३
 श्राद्धी सूर्यपदे पञ्च पापिनोऽर्कपुरं नयेत् । कार्तिकेयपदे श्राद्धी शिवलोकं नयेत्पितृन् ॥ ५४
 गणेशस्य पदे श्राद्धी रुद्रलोकं नयेत्पितृन् । गजकर्णतर्पणकृन्निर्मलं स्वर्नयेत्पितृन् ॥ ५५
 अन्येषां च पदे श्राद्धी पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । सर्वेषां काश्यपं श्रेष्ठं विष्णो रुद्रस्य वै पदम् ॥
 ब्रह्मणश्च पदं चापि श्रेष्ठं तत्र प्रकीर्तितम् ॥ ५६
 भारम्भे च समाप्तौ च तेषामन्यतमं स्मृतम् । श्रेयस्करं भवेत्तत्र श्राद्धकर्तुश्च नारद ॥ ५७
 कश्यपस्य पदे दिव्ये भारद्वाजो मुनिः पुरा । श्राद्धं कृत्वोद्यतो दातुं पित्रादिभ्यश्च पिण्डकम् ॥
 शुक्लकृष्णौ ततो हस्तौ पदमुद्भिद्य निर्गतौ । दृष्ट्वा हस्तद्वयं तत्र मुनिः संशयमागतः ॥ ५९
 ततः स्वमातरं शान्तां पमच्छ स महामुनिः । कश्यपस्य पदे दिव्ये शुक्ले कृष्णेऽथ वा करे ॥
 पिण्डो देवो मया मातर्जानासि पितरं वद ॥ ६०

शान्तोवाच—

भारद्वाज महामाह देहि कृष्णाय पिण्डकम् । भारद्वाजस्ततः पिण्डं दातुं कृष्णाय चोद्यतः
 श्वेतोऽहश्योऽब्रवीत्तत्र पुत्रस्त्वं हि ममौरसः । कृष्णोऽब्रवीन्मम क्षेत्रं ततो मे देहि पिण्डकम् ॥
 स्वैरिष्यथाब्रवीद्दातु क्षेत्रिणे वीजिने ततः । भारद्वाजस्ततः पिण्डं कश्यपस्य पदे ददौ + ॥
 - हंसयुक्तविमानेन ब्रह्मलोकमुभौ गतौ ॥ ६३
 रामो रुद्रपदे श्राद्धे पिण्डदानाय चोद्यतः । पिता दशरथः स्वर्गात्प्रसार्थं करमागतः ॥ ६४
 नादात्पिण्डं करे रामो ददौ रुद्रपदे ततः । शास्त्रार्थातिक्रमाद्धीतं रामं दशरथोऽब्रवीत् ॥ ६५
 तारितोऽहं त्वया पुत्र रुद्रलोकमवाप्तयाम् । हस्ते पिण्डप्रदानेन स्वर्गतिर्न हि मे भवेत् ॥ ६६
 त्वं च राज्यं चिरं कृत्वा पालयित्वा द्विजान्प्रजाः । यज्ञान्सदक्षिणान्कृत्वा विष्णुलोकं व्रजिष्यासि ॥
 पुर्ययोध्याजनैः सार्धं कृमिकीटादिभिः सह । इत्युक्त्वाऽसौ दशरथो रुद्रलोकं परं ययौ ॥
 भीष्मो विष्णुपदे श्रेष्ठे आहूय पितरं स्वकम् । श्राद्धं कृत्वोद्यतो दातुं पित्रादिभ्यश्च पिण्डकम् ॥

* इदमर्थं न विद्यते न्व पुस्तके । + अत्राध्यायसमाप्तिर्दृश्यते स. पुस्तके । - हंसयुक्तविमानेनेत्यारभ्य
 वन्दे श्रीप्रपितामहामेव्यन्त पाठो नास्ति स. पुस्तके ।

१ स. 'द्धी राजसूर्यः' । २ स. 'नीयपदे भ' । ३ स. 'ष्टोम समश्रुता आ' । - स. 'द्धी सोमलोकमव प्रयात् । श्रा' ।
 ५ स. 'द्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् । मतङ्गक्रौञ्चयोः श्राद्धी पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । धा' । ६ स. 'द्धी रुद्रलो' । ७ स.
 'द्धी पितृन्शिवपुरं नयेत् । कश्यपस्य पदे श्राद्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् । ग' । ८ स. 'व्ये भर' । ९ स. 'न्तः भरद्वाजध
 वृष्टान् । क' । १० स. 'व्ये कृष्णे शुक्लेऽथ । ११ स. 'वीरिणे त' ।

(गयामाहात्म्यम्)

पितुर्विनिर्गतौ हस्तौ गयाशिरसि शंतनोः । नादात्पिण्डं करे भीष्मो ददौ विष्णुपदे ततः ॥
शंतनुः प्राह संतुष्टः शास्त्रार्थे निश्चलो भवान् । त्रिकालदृष्टिर्भवतु चान्ते विष्णुश्च ते गतिः ॥
स्वेच्छया मरणं चास्तु इत्युक्त्वा मुक्तिमागतः । कनकेशं च केदारं नारसिंहं च वामनम् ॥
उद्धमार्गे समम्पर्यं पितृन्सर्वांश्च तारयेत् ॥ ७२

गयाशिरसि यः पिण्डान्येषां नाम्ना तु निर्वपेत् । नरकस्था दिवं यान्ति स्वर्गस्था मोक्षमाप्नुयुः *
सर्वत्र पुण्ड्रपृष्ठाद्रिः पदैरेभिः सुलक्षितः । प्रयान्ति पितरः सर्वे ब्रह्मलोकमनामयम् ॥ ७४

हेत्यसुरस्य यच्छीर्षं गदया तद्द्विधा कृतम् । ततः प्रक्षालिता यस्मात्तीर्थं तत्र विमुक्तये ॥
गदालोलमिति ख्यातं सर्वेषामुत्तमोत्तमम् ॥ ७६

गदालोले महातीर्थे गदाप्रक्षालनाद्धरेः । स्नानं करोमि सिद्धार्थमक्षयं पद्माप्नुयाम् ॥ ७६
पञ्चमेऽह्नि गदालोले स्नात्वा कुर्यात्सपिण्डकम् । श्राद्धं पितृन्ब्रह्मलोकं नयेदात्मानमेव च ॥ ७७

ब्रह्मप्रकल्पितान्विमान्द्रव्यकव्यादिना+ चयेत् । तैस्तुष्टैस्तोपिताः सर्वाः पितृभिः सह देवताः ॥
कृते श्राद्धेऽक्षयवटे अन्नेनैव प्रयत्नतः । पितृन्त्रयेद्ब्रह्मलोकमक्षयं तु सनातनम् ॥ ७९

वटवृक्षसमीपे तु शाकेनाप्युदकेन वा । एकस्मिन्भोजिते विप्रे कोटिर्भवन्ति भोजिताः ॥ ८०
देयं दानं षोडशकं गयातीर्थपुरोधसे । वस्त्रं गन्धादिभिः पुत्रैः सम्पक्संपूज्य यत्नतः ॥ × ८१

एकार्णवे वटस्याग्रे यः शैते योगनिद्रया । बालरूपधरस्तस्मै नमस्ते योगशायिने ॥ ८२
संसारवृक्षशस्त्रायाशेषपापहराय च । अस्यब्रह्मदात्रे च नमोऽक्षयवटाय वै ॥ ८३

कलौ माहेश्वरा लोका येन तस्माद्गदाधरः । लिङ्गरूपोऽभवत्तं च चन्दे श्रीप्रपितामहम् ॥ ८४
इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्यं नामैकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—१०९२३

अथ द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

सनत्कुमार उवाच—

यज्ञं चक्रे गयो राजा वदन्नं बहुदक्षिणम् । यत्र द्रव्यसमूहानां संख्या कर्तुं न शक्यते ॥ + ?

* स्वर्गस्था मोक्षमाप्नुयुरित्यस्मात्परतः क. पुस्तकदृष्टिपण्यां श्लोकद्वयमधिकं वर्तते तद्यथा—
गयाशिरसि यः पिण्डं शमीपत्रप्रमाणतः । क्रन्दमूलफलाद्यैर्वा दद्यात्स्वर्गं नयेत्पितृन् ॥ इति ।
पदानि यत्र दृश्यन्ते विष्णवादीनां तदग्रतः । श्राद्धं कृत्वा सपिण्डं च तेषां लोकान्नयेत्पितृन् ॥

+ इत उत्तरं क. पुस्तकदृष्टिपण्यामधिकं श्लोकद्वयमस्ति तद्यथा—

गयातीर्थवटे चैव पितृणां दत्तमक्षयम् । दृष्ट्वा नत्वा च संपूज्य वटेश मुसमाहितः ॥

पितृन्त्रयेद्ब्रह्मलोकमक्षयं तु सनातनम् ॥

गयायां धर्मपृष्ठे च सरसि ब्रह्मणस्तथा । गयाशीर्षे वटे चैव पितृणां दत्तमक्षयम् ॥ इति ।

× संख्या कर्तुं न शक्यते इत्यस्मात्परतः ख. पुस्तकेऽधिको ग्रन्थोऽस्ति स यथा—

दिव्यता गयायामन्नादिपर्वताः पञ्चविंशतिः । प्रशंसन्ति द्विजास्तत्र देशे देशे सुपूजिताः ॥

दानातिशयमालोक्य सर्वे विष्णवादयः सुराः । संतुष्टा गयराजानं वरान्भूहीति चातुवन् ॥

नैव पूर्वं केऽप्युत्सर्जनं करिष्यन्ति चापरे । इति ।

सिकता वा यथा लोके यथा च दिवि तारकाः । तथा रत्नसुवर्णाद्यैरसंख्यातास्तु दक्षिणाः ॥
 नैवेद्व पूर्वे ये कैचिन्न करिष्यन्ति चापरं । प्रशंसन्ति द्विजास्तृप्ता देशे देशे सुपूजिताः ॥ ३
 गयं विष्ण्वादयस्तुष्टा वरं ब्रूहीति चाब्रुवन् । गयस्तान्मार्थयामास अभिशप्ताश्च ये पुरा ॥ ४
 ब्रह्मणा ते द्विजाः पूता भवन्तु क्रतुपूजिताः* । + गयापुरीति मन्नाम्ना खयाता ब्रह्मपुरी यथा ॥
 एवमस्तु वरं दत्त्वा तैतश्चान्तर्दधुः सुराः । गयश्च भोगान्संभुज्य विष्णुलोकं परं ययौ ॥ ६
 विशालायां विशालोऽभूद्राजाऽपुत्रोऽब्रवीद्विजान् । कथं पुत्रादयो मे स्युर्विशालं चाब्रुवन्द्विजाः
 गयायां पिण्डदानेनै तत्र सर्वं भविष्यति । विशालोऽपि गयाशीर्षे पिण्डदः पुत्रवानभूत् ॥ ८
 दृष्ट्वाऽऽकाशे सितं रक्तं कृष्णं पुरुषमब्रवीत् । के यूयं तेषु चैवैकः सितः प्रोचे विशालकम् ॥ ९
 अहं सितस्ते जनक इन्द्रलोकादिहाऽऽगतः । मम पुत्र पिता रक्तो ब्रह्महा पापकृत्तपः ॥ १०
 अयं पितामहः कृष्ण ऋषयो येन घातिताः । अवीचिनरकं प्राप्सौ मुक्तौ त्वत्पिण्डदानतः ॥ ११
 पितृन्पितामहांश्चैव तथैव प्रपितामहान् । प्रीणयामीति यत्तोयं त्वया दत्तमरिदम ॥ १२
 तेनास्पद्युगपद्योगो जातो वाक्येन सत्तम । * मुक्तिः कृता त्वया पुत्र व्रजामः स्वर्गमुत्तमम् ॥
 एवं पुत्रैः पितृणां च कर्तव्या मुक्तिरुत्तमा ॥ १३
 त्वं च राज्यं चिरं कृत्वा मुक्त्वा भोगांश्च दुर्लभान् । यज्ञान्सदक्षिणान्कृत्वा याया विष्णुपुरं तैतः
 एवं लब्धवरो राजा राज्यं कृत्वा दिवं गतः । प्रेतराजः सह प्रेतैर्गयाश्राद्धादिवं गतः ॥ १५
 प्रेतः कश्चिद्विमुक्त्यर्थं वणिजं कं चिदब्रवीत् । मम नाम्ना गयाशीर्षे पिण्डनिर्वापणं कुरु ॥ १६
 प्रेतभाषविमुक्त्यर्थं त्वं गृहाण धनं मम । तद्धनं सर्वमादाय मयाश्राद्धव्ययं कुरु ॥ १७
 धनस्यैतस्य पद्माशं तुभ्यं वै दत्तवानहम् । स्वनामानि यथान्यायं सम्यगाख्यातवानहम् ÷ ॥ १८
 गत्वा गयां गयाशीर्षे प्रेतराजाय पिण्डकम् । समदाहन्धुभिः सार्धं स्वपितृभ्यस्ततो ददौ ॥ १९
 प्रेतः प्रेतत्वनिर्मुक्तो वणिक्स्वगृहमागतः । एवं गयस्य शंभोश्च क्षेत्रं विष्णो रवेस्तथा ॥ २०
 उपोषितोऽथ गायत्रीतीर्थे महानदीस्थिते । गायत्र्याः पुरतः स्नात्वा प्रातःसंध्यामुपासयेत् ॥
 श्राद्धं सपिण्डकं कृत्वा नयेद्ब्रह्मण्यतां कुलम् ॥ २१
 तीर्थे समुदिते स्नात्वा सावित्र्याः पुरतो नरः । संध्यामुपास्य मध्याह्ने नयेत्कुलशतं दिवम् ॥
 पिण्डदानं ततः कुर्यात्पितृणां मुक्तिकाम्यया ॥ २२
 प्राचीसरस्वतीतीर्थे स्नात्वा चापि यथाविधि । संध्यामुपास्य सायाह्ने विष्णुलोकं नयेत्पितृन् ॥
 बहुजन्मकृतात्संध्यालोपान्मुक्तस्त्रिसंध्यकृत् ॥ २३

* भवन्तु क्रतुपूजिता इत्यनन्तरं ख. पुस्तकेऽतिरिक्ताः कतिपयश्लोकाः सन्ति ते यथा—

गयाश्राद्धविधानाय द्विजा मूर्ताश्चतुर्दश । तेषां वाक्यं प्रकुर्यात् यदि ब्रह्मा स्वयं भवेत् ॥ १

गीतमं काश्यपं कौत्सं कौशिकं कण्वमेव च । भारद्वाजं ह्यीशनसं वात्स्यं पाराशरं तथा ॥ २

हरित्कुमारमाण्डव्यं लोकाक्षिं लोकसमहत् । वाशिष्ठं च तथाऽऽत्रेयं गोत्राध्येषां चतुर्दश ॥ इति ।

+ इदमर्थं नारित ख. पुस्तके । * इदमर्थं न विद्यते ख. पुस्तके । - इतः परमेकः श्लोकोऽधिकः ख. पुस्तके-

गृहीत्वा तद्धनं सर्वं निवृत्तो गृहमात्मनः । श्वरां निःक्षिप्य तत्रासौ शेषमादाय निर्ययौ ॥ इति । १

१ क. 'शा बहुसु' । २ क. 'तथाचान्त' । ३ ख. 'न पुत्रादिस्ते भ' । ४ ख. 'त्वा पालयित्वा द्विजान्ब्रज । य' ।
 ५ ख. 'त्वा अन्ते वि' । ६ ख. 'व्रज' । ७ क. 'रि' । पठशं पक्षमागाश्च तु' । ८ ख. 'प्रेताः प्रेतत्वनिर्मुक्ता व' । ९ ग. 'संध्या
 समाचरेत् । था' । १० ख. 'हे नयेत्कुलशतं दिवम् । व' ।

(गयामाहात्म्यम्)

- विशालायां लेलिहाने तीर्थे च भरताश्रमे । पादाङ्किते मुण्डपृष्ठे गदाधरसमीपतः ॥ २४
- तीर्थे चाऽऽकाशगङ्गायां गिरिकर्णमुखेषु च । स्नातोऽथ पिण्डदो ब्रह्मलोकं कुलशतं नयेत् ॥
- देवनद्यां वैतरण्यां स्नातः स्वर्गं नयेत्पितृन् । स्नातो गोदो वैतरण्यां त्रिःसप्तकुलमुद्धरेत् ॥ २६
- सत्यं सत्यं पुनः सत्यं वैतरण्यां तु नारद । एकविंशतिकुलान्याहुस्तारयेन्नात्र संशयः ॥ * २७
- +या सा वैतरणी नाम नदी त्रैलोक्यविश्रुता । साऽवतीर्णा गयाक्षेत्रे पितृणां तारणाय वै ॥ २८
- ×त्रिरात्रोपोपणेनैव तीर्थाभिगमनेन च । अदत्त्वा काञ्चनं गाश्च दरिद्रो जायते नरः ॥ २९
- घृतकुल्या मधुकुल्या देविका च महानदी । शिलायाः संगमो यत्रै तत्र प्रोक्ता मधुसूता ॥ ३०
- अयुतं चाश्वमेधानां स्नानकृच्छ्रभते नरः । श्राद्धं सपिण्डकं कृत्वा पिण्डदानं तथैव च ॥
- कुलानां शतमुद्धृत्य विष्णुलोकं नयेत्पितृन् ० ॥ ३१
- दशाश्वमेधिके हंसतीर्थे चामरकण्टके । कोटितीर्थे रुक्मकुण्डे पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥ ३२
- [§ वैतरण्यां घृतकुल्यां मधुकुल्यां तथैव च । कोटीतीर्थे नरः स्नात्वा दृष्ट्वा कोटीश्वरं च यः ॥
- कोटिजन्म भवेद्विप्रो धनाढ्यो वेदपारगः । मार्कण्डेयेशकोटीशौ नत्वा स्यात्पितृतारकः ॥ ३४
- रुक्मपारिजातवने पार्वत्या सह शंकरः । रहस्ये संस्थितो रेमे युगानामयुतं पुरा ॥ ३५

* संशय इत्यनन्तरं क. पुस्तकटिप्पण्यामाधिकं श्लोकद्वयमस्ति तद्यथा—

यमद्वारे महाधारे वा सा वैतरणी नदी । तामहं तर्तुमिच्छामि कृष्णां गां प्रददन्निमाम् ॥ १

अशक्तो यदि वा शक्तो गोप्रदानं करोति यः । देवनद्यां गोप्रदाने श्राद्धदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥ इति ॥ २

+ अयं श्लोको नास्ति ख. पुस्तके । × त्रिरात्रोपोपणेनेति श्लोकात्प्रार्कं क. पुस्तकेऽधिकं श्लोकद्वयमस्ति तद्यथा—

गोदावर्या वैतरण्यां यमुनाया तथैव च । देवनद्यां गोप्रचारे श्राद्धदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥ १

पुष्कारिण्यां घृतकुल्यां मधुकुल्यां तथैव च । कोटितीर्थे रुक्मिणीये पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥ इति । २

३ इतः परमेते श्लोकाः ख. पुस्तकेऽधिका उपलभ्यन्ते ते यथा—

श्राद्धी कुमारधारायामश्वमेधफलं लभेत् । कुमारमभिगम्याथ नत्वा मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ १

स्नात्वा च सोमधारायां सोमलोकं च गच्छति । सस्वर्नं कृत्तरो वाप्य स्वर्गः स्वर्गं नयेत्पितृन् ॥ २

श्रीकृष्णं येऽभ्यर्चयन्ति सुभद्रां बलभद्रकम् । ज्ञानं प्राप्य श्रियं पुष्टान्त्र जन्ति पुरुषोत्तमम् ॥ ३

द्वादशादित्यमभ्यर्च्य सर्वरोगीः प्रमुच्यते । वैश्वानरं समभ्यर्च्य उत्तमां दीप्तिमाप्नुयात् ॥ ४

मन्दारमभिगम्याथ मन्दारेणं प्रपूज्य च । अक्षयं श्रियमाप्नोति महालक्ष्मीं तथा नरः ॥ ५

विद्यां सरस्वतीं नत्वा विद्यापार गतो भवेत् । अभ्यर्चन्माववं.....महदैश्वर्यमाप्नुयात् ॥ ६

नारायणं च वाराहं मंपूज्य स्वर्गभागभवेत् । क्षेत्रपालं समभ्यर्च्य ग्रहैर्कृत्तैर्न वाध्यते ॥ ७

गरुडं च समभ्यर्च्य विपवृक्षात्प्रमुच्यते । सिद्धेश्वरं च कालेशं सोमनाथमहेश्वरम् । ८

रुद्रेश्वरं लोकनाथं ब्रह्मेशं च कपर्दिनम् । अष्टौ लिङ्गानि गुह्यानि संपूज्याथ शिवं व्रजेत् ॥ ९

पिण्डदक्षम्पारण्ये चम्पकेशं प्रणम्य च । तथैव जम्बुकारण्ये ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ १०

शोकर्णे वायुतीर्थे च तृतीयास्ये जलाशये । श्राद्धी च पुष्कारिण्यां तु ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ ११

वैतरण्याश्च तरुणं तृतीयास्यो जलाशयः । तदुत्तरश्चक्रसरस्तदग्रे सागरस्तथा ॥ १२

सागरे पिण्डदानेन पितृणां च परागतिः ॥ इति ॥

० इतउत्तरमविस्पष्टश्लोकः ख. पुस्तके वर्तते स यथा—गदाधर दक्षिणो यावतीर्थमधुश्रवाः । महानदिहनं च

मृतानां स्वर्गकारकम् । § एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थस्थानेऽयं श्लोकः ख. पुस्तके स यथा—

वाशिष्ठस्याऽऽश्रमं गत्वा वाजपेयफलं लभेत् । वाशिष्ठेश नमस्कृत्य तत्कुण्डे पिण्डदो भवेत् ॥ इति ।

मरीचिः फलपुष्पार्थं पारिजातवनं गतः । दृष्ट्वा शप्तो महेशेन यस्मात्सुखविघातकः ॥ ३६
 दुःखी भवेति तद्गीतो मरीचिस्तुष्टुवे शिवम् । तुष्टुः प्रोवाच तं शंभुर्दृणीपत्र वरमुत्तमम् ॥ ३७
 शापाद्भवतु मुक्तिर्मे मरीचिः प्राह शंकरम् । भवेद्दयायां मुक्तिस्ते शिवोक्तः प्रययौ गयाम् ॥
 शिलास्थितस्तपस्तेपे सर्वेषां दुष्करं च यत् । मरीचिरीश्वराच्छप्तः कृष्णत्वमगत्पुरा ॥
 तपसा दारुणेनेह स विभः शुक्लतां गतः ॥ ३९
 हरिरूचे मरीचिं च वरं वृणु हि पुत्रक । किमलभ्यं त्वयि तुष्टे मरीचिः प्राह माधवम् ॥ ४०
 हरशापाद्विमुक्तोऽहं शिला भवतु पावनी । पितृमुक्तिकरी च स्यात्तथेत्युक्त्वा दिवं गतः ॥ ४१
 दिवोकसां पुष्कारिणां समासाद्य नरः शुचिः । यत्र दत्तं पितृभ्यस्तु भवत्यक्षयमित्युत ॥ ४२
 तत्र स्नातो दिवं याति स्वशरीरेण मानवः । पाप्मानं प्रजहात्येव जीर्णत्वचमिवोरगः ॥
 तत्पङ्कजवर्नं पुष्पं पुष्पकृद्भिर्निपेधितम् ॥ ४३
 पाण्डुशिला वैतत्राऽऽस्ते श्राद्धं यत्राक्षयं भवेत् । शुधिष्ठिरस्तु तस्यां हि श्राद्धं कर्तुं ययौ मुने ॥
 तत्र काले पाण्डुनोक्तं मद्भस्ते देहि पिण्डकम् । हस्तं त्यक्त्वा शिलायां च पिण्डदानं चकार सः
 शिलायां पिण्डदानेन प्रहृष्टो व्यासनन्दनः । वरं ददौ स्वपुत्राय राज्यं कुरु महीतले ॥ ४६
 अकण्ठकं तु संपूर्णं त्वं मे त्राता हि पुत्रक ॥ ४७
 स्वर्गं व्रज शरीरेण भ्रातृभिः परिवारितः । दृष्टिमात्रेण संपूतान्नरकस्थान्दिवं नय ॥ ४८
 इत्युक्त्वा प्रययौ पाण्डुः शाश्वतं पदमव्ययम् । मतङ्गस्य पदे श्राद्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥
 निर्मथ्याग्निं शमीगर्भे विधिविष्ण्वादिभिः सह । लेभे तीर्थं तु यज्ञार्थं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥
 मत्संज्ञं तु तत्तीर्थं पितृणां मुक्तिदायकम् । स्नात्वा च तर्पणं कृत्वा पिण्डदो मुक्तिमाप्नुयात् ॥
 पितृन्स्वर्गं नयेन्नत्वा संगमेऽङ्गारकेश्वरौ । गयाकूटे पिण्डदानादश्वमेधफलं लभेत् ॥ ५२
 भस्मकूटे भस्मनाथं नत्वा च तारयेत्पितृन् । त्यक्तपापो भवेन्मुक्तः संगमे स्नानमाचरेत् ॥ ५३
 श्राद्धं चक्रेऽश्वमेधाख्यां वशिष्ठो मुनिसत्तमः । श्राद्धितो निर्गतः शंभुर्वरं वृणु वशिष्ठकम् ॥ ५४
 प्राहेति तं वशिष्ठोऽपि शिव तुष्टोऽसि मे यदि । वस्तव्यं चात्र देवश तथेत्युक्त्वा शिवः स्थितः]
 पिण्डदो धेनुकारण्ये कामधेनुपदेषु च । स्नात्वा नत्वाऽथ संपूज्य ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ ५६
 कर्दमाले गयानाभौ मुण्डपृष्ठसमीपतः । स्नात्वा श्राद्धादिकं कृत्वा पितृणामनृगो भवेत् ॥ ५७
 फल्गुचण्डीश्मशानाक्षी मङ्गलाद्याः समर्चयेत् । गयायां च वृषोत्सर्गात्रिःसप्तकुलमुद्धरेत् ॥
 यत्र तत्र स्थिता देवा ऋषयोऽपि जितेन्द्रियाः ॥ ५८
 औद्यं गदाधरं ध्यायञ्छ्राद्धापिण्डादिदानतः । कुलानां शतमुद्धृत्य ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ ५९
 गयागयो गयादित्यो गायत्री च गदाधरः । गया गयासुरश्चैव पैङ्गया मुक्तिदायिकाः ॥ ६०

* एतदमेऽधिकं श्लोकद्वयं वर्तते स. पुस्तके तथा—

मुण्डपृष्ठा नमेर्देवीं क्षेत्रपालादिसंयुताम् । पूजयित्वाऽभयं तस्माद्विपरोगादिनाशनीम् ॥

कामपीठं च कामाक्षा(क्षी) पूजयेत्कामरूपिणीम् । सर्वसौभाग्यकामो हि देवीं विन्ध्यनिवासिनीम् ॥ इति । २

१ स. 'त्वा कामदुधा व्र । २ स. 'क कुर्यात्पितृ' । ३ स. आदौ ग° । ४ स. ध्यात्वा कुर्याच्छ्राद्धादिकं ततः ।
 ५ स. 'यासिर' । ६ स. पङ्गा(द्वच)मुक्तिप्रदाः स्मृताः । गयां प्रशिक्षिभीकृत्य गयाविप्रान्प्रपूज्य च । यत्रदानादिकं
 दत्त्वा पितृणामनृगो भवेत् । यदि पुत्रो गया गच्छेत्कदाचिद्भाग्ययोगतः । तानेव भोजयेद्विप्रान्प्रदद्यात् यैः प्रतल्पिताः ।
 पूजयेत्तु गयाविप्रान्दृष्ट्यैर्विधानतः । पूजितैस्तैः पूजिताः स्युः पितरो देवतास्तथा । ग° ।

(गयामाहात्म्यम्)

गयाख्यानमिदं पुण्यं यः पठेत्सततं नरः । शृणुयाच्छ्रद्धया यस्तु स याति परमां गतिम् ॥*६१
 [+ पाठयेद्वा गयाख्यानं विप्रेभ्यः पुण्यकृन्नरः । गयाश्राद्धं कृतं तेन कृतं तेन सुनिश्चितम् ॥
 गयाया महिमानं च अभ्यसेद्यः समाहितः । तेनेष्टं राजसूयेन अश्वमेधेन नारद ॥] ६३
 × लिखेद्वा लेखयेद्वाऽपि पूजयेद्वाऽपि पुस्तकम् । तस्य गेहे स्थिरा लक्ष्मीः सुप्रसन्ना भविष्यति
 उपाख्यानमिदं पुण्यं गृहे तिष्ठति पुस्तकम् । सर्पाग्निचौरजनितं भयं तत्र न विद्यते ॥ ६५
 श्राद्धकाले पठेद्यस्तु गयामाहात्म्यमुत्तमम् । विधिहीनं तु तत्सर्वं पितृणां तु गयासमम् ॥ ६६
 यानि तीर्थानि त्रैलोक्ये तानि दृष्टानि तत्र वै । येन ज्ञातं गयाख्यानं श्रुतं वा पठितं मुने ॥ ६७

सूत उवाच—

सनत्कुमारो मुनिपुङ्गवाय पुण्यां कथां चाथ निवेद्य भक्त्या ॥

स्वमाश्रमं पुण्यवनैरुपेतं विसृज्य संगीतगुरुं जगाम ॥

६८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपसंहारपादे गयामाहात्म्य नाम द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥

उपसंहारपादः समाप्तः ।

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०९९१

समाप्तं चेदं वायुपुराणम् ।

* इत आरभ्य न विद्यत इत्यन्त पाठव्यत्यास ख पुस्तके । + एतच्चिह्नान्तर्गतमन्य ख पुस्तके न ।

× एतदर्धस्थानेऽय पाठः ख. पुस्तके—पठेद्वा पाठयेद्वाऽपि पूजयेद्वाऽपि पुस्तकम् । इति ।